

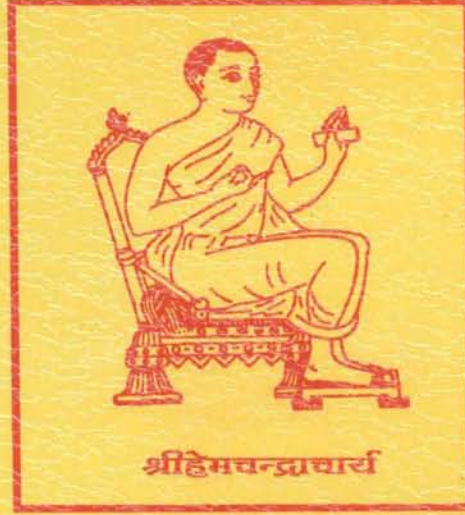
कलिकालसर्वज्ञ श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितं

त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितमहाकाव्यम्

(पञ्चम-षष्ठ-सप्तमपर्वाणि)

सम्पादकौ :

स्व. पं. श्रीरमणीकविजयजी गणि
विजयशीलचन्द्रसूरि

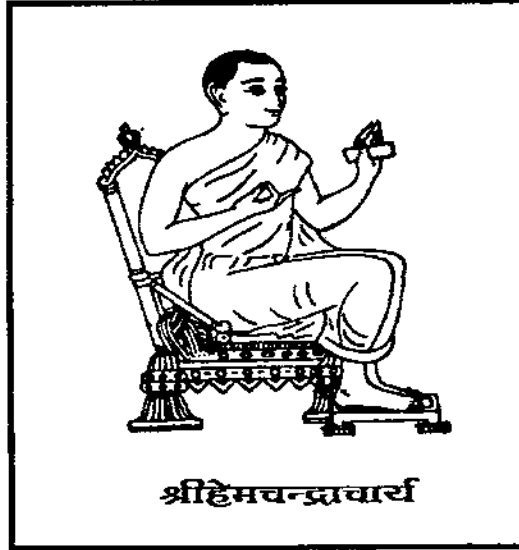
श्रीहेमचन्द्राचार्य

प्रकाशक :

कलिकालसर्वज्ञ श्रीहेमचन्द्राचार्य नवम जन्मशताब्दी
स्मृति शिक्षण-संस्कारनिधि,
अमदावाद.

कलिकालसर्वज्ञ श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितं
त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितमहाकाव्यम्
(पञ्चम-षष्ठ-सप्तमपर्वाणि)

सम्पादकौ :
स्व. पं. श्रीरमणीकविजयजी गणि
विजयशीलचन्द्रसूरि

प्रकाशक :
कलिकालसर्वज्ञ श्रीहेमचन्द्राचार्य नवम जन्मशताब्दी
स्मृति शिक्षण संस्कारनिधि, अमदावाद

ई.२००१

वि.सं. २०५७

त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितमहाकाव्यम्
(पञ्चम-षष्ठ-सप्तमपर्वात्मकः तृतीयो विभागः)

सम्पादकौ :

स्व. पं. श्रीरमणीकविजयजी गणि
विजयशीलचन्द्रसूरि

प्रकाशक : कलिकालसर्वज्ञ श्रीहेमचन्द्राचार्य नवम जन्मशताब्दी
स्मृति शिक्षण संस्कारनिधि, अमदावाद

प्रतयः ५००

वि.सं. २०५७ ई. २००१

सर्वेऽधिकाराः प्रकाशकायत्ताः

प्राप्तिस्थान : (१) आ. श्रीविजयनेमिसूरि-जैनस्वाध्यायमन्दिर

१२, भगतबाग, जैननगर
शेठ आणंदजी कल्याणजी पेढीनी जोडे
अमदावाद - ३८०००७

(२) सरस्वती पुस्तक भण्डार

११२, हाथीखाना, रतनपोळ
अमदावाद - ३८०००१

मूल्य : रू.

मुद्रक : मनन टाईप सेटर्स
दिलीप आई. पटेल
८५६, त्रीनो वास,
नारणपुरा गांम, अमदावाद.

समर्पण

जैन श्वेताम्बर मूर्तिपूजक संघना
समर्थ सुकानी,
वात्सल्य अने करुणाना
महासागर,
परमदयालु आचार्य भगवंत

श्रीविजयनन्दनसूरीश्वरजी

महाराजनी

महामंगलरूप पुण्यस्मृतिमां.....

-शीलचन्द्रविजय

प्रकाशकनुं निवेदन

कलिकालसर्वज्ञ श्रीहेमचन्द्राचार्यनी नवमी जन्मशताब्दी(संवत् २०४५)ना पुनित उपलक्ष्यमां, पूज्य आचार्य श्रीविजयसूर्योदयसूरीश्वरजी महाराजनी शुभ भावना तथा प्रेरणा अनुसार आवेला आ ट्रस्ट तरफथी श्रीहेमचन्द्राचार्ये रचेला त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित-महाकाव्यनो त्रीजो भाग प्रगट करतां अमो अनहद आनंद अनुभवीए छीए.

अगाउ, सं. २०४६मां आ ग्रन्थना प्रथम तथा द्वितीय भागोनुं प्रकाशन आ संस्थाए कर्युं हतुं. त्यार पछीना भागोनुं संपादन पू. आचार्य श्रीविजयशीलचन्द्रसूरिजी करी रह्या हता. ते पैकी पंचम षष्ठ अने सप्तम पर्वात्मक त्रीजा भागनुं प्रकाशन आजे थई रह्युं छे.

आ ग्रन्थनुं संपादन करी आपवा बदल तथा तेना प्रकाशननो लाभ अमने आपवा बदल पू. आचार्यश्रीना अमो ऋणी छीए. आशा छे के बाकीना भागोनुं पण तेओश्री सत्वरे संपादन करी आपे, जेथी तेनुं पण प्रकाशन अमो करीए.

आ ग्रन्थनुं सरस मुद्रण करावी आपवा बदल अमदावादना श्रीसरस्वती पुस्तक भण्डारना संचालकोना अमो खूब आभारी छीए.

आ ग्रन्थना प्रकाशन माटे अमदावादनी श्रीजैन श्वेताम्बर मूर्तिपूजक बोर्डिंग-संस्था तरफथी घणो आर्थिक सहयोग प्राप्त थयो छे, जे माटे ते संस्थाना अमो ऋणी रहीशुं.

लि.

कलिकालसर्वज्ञ श्रीहेमचन्द्राचार्य नवम
जन्मशताब्दी स्मृति शिक्षण संस्कारनिधिनो
ट्रस्टीगण

संपादकीय

'त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित' ए श्रीहेमचन्द्राचार्यनुं एक उत्तम कक्षानुं महाकाव्य छे, जे लगभग छत्रीश हजार श्लोकोमां पथरायेलुं छे. आ महाकाव्यनुं अध्ययन सैकाओथी जैन संघमां अविरतपणे चाली रहलुं छे. आजे पण साधु-साध्वीसमुदायमां तेनुं पठन-पाठन चालु ज छे. आ महाकाव्यनी अनेक आवृत्तिओ अगाउ प्रगट थई चुकी छे, एटलुं ज नहि, पण तेना गुजराती, हिन्दी तेमज अंग्रेजी अनुवादो पण थया छे अने छपाया छे.

आम छतां, आ महाकाव्यनी समीक्षित अने संशोधित वाचना अद्यावधि छपाई नथी. आ दिशामां सौथी प्रथम काम स्व. मुनि श्रीचरणविजयजीए आदरेलुं, अने आ महाकाव्यना प्रथम पर्वनी शुद्ध वाचना तैयार करेली. ते पछी द्वितीय-तृतीय-चतुर्थ एम त्रण पर्वोनी वाचना स्व. आगमप्रभाकर मुनि श्रीपुण्यविजयजीए तैयार करी हती.

आ पछीनां पर्वोनी वाचना तैयार करवानुं कार्य स्व. पंन्यास श्रीरमणीकविजयजी गणिए करेलुं, जे अद्यावधि अप्रकाशित हतुं. आ अप्रकाशित फाइलो प्रत्ये मारुं ध्यान जतां मने थयुं के आ कार्य करवुं जोईए. तरत ज ते कार्य हाथ पर लीधुं. अवलोकन करतां लाग्युं के पं. श्रीरमणीकविजयजीए जे हस्तप्रतिओना आधारे वाचना तैयार करी छे, ते उपरांत पण केटलीक महत्वपूर्ण प्रतिओ छे, जेनो उपयोग थाय तो वाचना वधारे समीक्षित थई शके. एटले ए रीते में प्रयत्न आरंभ्यो, जेनुं परिणाम प्रस्तुत पुस्तक छे.

प्रस्तुत पुस्तकमां पांचमुं, छहुं अने सातमुं एम त्रण पर्वोनी समावेश थयो छे. आ पर्वोना संपादनमां पं. श्रीरमणीकविजयजीए निम्ननिर्दिष्ट संज्ञावाळी प्रतिओनो उपयोग कर्यो जणाय छे.

पर्व ५, सं., छा., वा. १-२, दे., ता.

पर्व ६, प्र., हे., पा.

पर्व ७, कां., मो., छा., हे., ता., पा.

आनी सामे मारा द्वारा उपयोगमां लेवायेली प्रतोनी संज्ञा आ प्रमाणे छे:

खंता. १-२ (खंभात ताडपत्र भंडार), पाता. (पाटण-हेमचन्द्राचार्य भंडारनी ताडपत्र प्रति), ला. (ला.द.विद्यामन्दिर, अमदावादनी कागळनी प्रति) उपरांत मुद्रित प्रति तो खरी ज (मु.संज्ञा).

आमां खंता. संज्ञक प्रतिओ विशेष प्राचीन अने शुद्ध होवाथी तेमांथी घणा श्रेष्ठ तथा शुद्ध पाठ मळी शक्या छे.

आम आ पुस्तक, बे हाथे रंघायेली रसोई जेवुं थयुं छे. ते केटलुं उत्तम छे अथवा नथी, तेनो निर्णय तो सुज्ञजानो पर ज छोडवो हितावह गणाय.

आ संपादन माटे जे-ते भण्डारोना कार्यवाहकोए पोताना त्यांनी प्रतिओ के तेनी झेरोक्स कॉपीनो उपयोग करवानी संमति आपी छे, ते बदल तेमनो आभार मानुं छुं.

प्रस्तुत ग्रन्थना कार्यमां मुनिश्रीकल्याणकीर्तिविजयजीए खूब सहाय करी छे, जे अनुमोदनीय छे.

बाकीना भागोनुं संपादन पण हाथ पर लीधेलुं ज छे. श्री देव-गुरु-धर्मना पसाये ते वेलासर परिपूर्ण थाय तेवी भावना.

ज्ञानपंचमी, २०५७

भावनगर

-शीलचन्द्रविजय

त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितस्य

पञ्चम-षष्ठ-सप्तमपर्वणां

विषयानुक्रमणिका ॥

पञ्चमं पर्व

प्रथमः सर्गः

विषयः	पृष्ठम्
श्रीशान्तिनाथभगवंतः पूर्वभवेषु प्रथमभवे श्रीषेणराजस्य वर्णनम्	१
श्रीषेणपत्न्योः अभिनन्दिता-शिखिनन्दितयोः पुत्रयोश्च इन्दुषेण-बिन्दुषेणयोर्वर्णनम्	१-२
कपिल-सत्यभामावृत्तान्तः	२
श्रीषेणपुत्रयोरिन्दुषेण-बिन्दुषेणयोर्वेश्याकृते युद्धम्	४
पुत्रयुद्धनिवारणेऽशक्तस्य श्रीषेणराजस्य तत्पत्न्योः सत्यभामायाश्चाऽऽत्मघातः युगलित्वेन चोत्पत्तिः	४
मणिकुण्डलिविद्याधरेण युद्धवारणं पूर्वभवकथनं च	४
इन्दुषेण-बिन्दुषेणयोः प्रतिबोधः दीक्षा मोक्षश्च	५
युग्मधर्मिणां श्रीषेणादीनां देवत्वप्राप्तिः	५
अर्ककीर्तिराजगृहे श्रीषेणजीवस्य अमिततेजस्त्वेन सत्यभामाजीवस्य च सुतारत्वेनोत्पत्तिः	५
त्रिपृष्ठवासुदेवगृहेऽभिनन्दिताजीवस्य श्रीविजयत्वेन शिखिनन्दिताजीवस्य च ज्योतिष्प्रभात्वेनोत्पत्तिः	६
कपिलस्य चमरचञ्चायां अशनिघोषनामविद्याधरराजत्वेनोत्पत्तिः	६
अमिततेजो-ज्योतिष्प्रभयोः श्रीविजय-सुतारयोश्च विवाहः	६
देशनाश्रवणेन विरक्तस्याऽर्ककीर्तेर्दीक्षाऽमिततेजसश्च राज्याभिषेकः	६
अमिततेजसः श्रीविजयदर्शनाय पोतनपुरे आगमनं श्रीविजयेन नैमित्तिकसंदर्शितापाय-तन्निवारणादिवृत्तान्तकथनं च	६-७
अशनिघोषेण सुताराहरणम्	८
अमिततेजसः साहाय्येन अशनिघोषपराजयः	१०-१२
बलदेवमुनेरचलस्य केवलज्ञानं, देशना, पूर्वजन्मादिकथनं च	१२-१४
अशनिघोषस्य दीक्षा	१५
श्रीविजयमिततेजसोर्विधिधर्मानुष्ठानानि	१५-१६
नन्दनवनं गतयोः श्रीविजयमिततेजसोश्चारणमुनियुगलसकाशात् देशनाश्रवणं, दीक्षाग्रहणं, प्राणतविमाने उत्पातश्च	१६

द्वितीयः सर्गः

रमणीयविजये शुभानगर्यां स्तिमितसागरनृपगृहे अमिततेजसः बलदेवत्वेन श्रीविजयस्य च वासुदेवत्वेन उत्पत्तिः, अपराजितः अनन्तवीर्यं इति तयोर्नामनी	१७
स्तिमितसागरनृपदीक्षा चमरेन्द्रत्वेनोत्पातश्च	१८
विष्णु-बलयोर्विद्यासाधनम्	१८

विषयः

पृष्ठम्

चेटोर्नाटकं प्रेक्षमाणाभ्यां विष्णु-बलाभ्यां नारदावज्ञा तेन च दमितारिनृपप्रेरणम्	१९
दमितारिनृपेण चेटीमार्गं, विष्णु-बलयोश्च प्रज्ञप्त्यादिविद्याः स्वयंसिद्धाः	१९-२०
चेटीरूपाभ्यां विष्णु-बलाभ्यां दमितारये नाटकदर्शनं तत्कन्यायाः कनकश्रियश्च हरणम्	२०-२३
दमितारिणा युद्धं तद्वधश्च	२३-२४
मेरुपर्वते कीर्तिधरमुनेर्देशनाश्रवणं कनकश्रीपृच्छायां च पूर्वभवकथनं च	२४-२६
कनकश्रियो वैराग्यं स्वयम्प्रभजिनान्ते दीक्षा मोक्षश्च	२७
बलदेवपुत्र्याः सुमतेर्वृत्तान्तः	२७-२९
आयुःक्षये विष्णोः प्रथमनरके उत्पत्तिः	२९
बलदेवस्य दीक्षा अच्युतेन्द्रत्वं च	२९
नरकान्निःसृतस्याऽनन्तवीर्यजीवस्य विद्याधरत्वं अच्युतेन्द्रेण प्रतिबोधः दीक्षा अच्युते उत्पातश्च	२९-३०

तृतीयः सर्गः

रत्नसञ्चयायां क्षेमङ्करनृपगृहे बलजीवस्य वज्रायुधत्वेन जन्म	३१
विष्णुजीवस्य तत्पुत्रत्वेन जन्म सहस्रायुध इति नाम च	३१
ईशानेन्द्रश्लाघामसहमानेन देवेन वज्रायुधस्य परीक्षा ततः प्रतिबोधश्च	३१-३२
दमितारिजीवदेवेन वज्रायुधस्योपसर्गकरणं, तदनु इन्द्रेणाऽर्चा च	३२-३३
वज्रायुधस्य राज्याभिषेकः, क्षेमङ्करस्य दीक्षा केवलज्ञानं तीर्थकृत्वं च	३३
वज्रायुधस्य चक्रित्वम्	३३
वज्रायुधसभायां विद्याधरत्रयवृत्तान्तः	३३-३५
सहस्रायुधपुत्रकनकशक्तिवृत्तान्तः	३५-३७
वज्रायुधस्य जिनान्तिके दीक्षा सिद्धिपर्वते वार्षिकी प्रतिमा च	३७
अश्वप्रीवसुतजीवदेवाभ्यां कृत उपसर्गः इन्द्राणीभिश्च वारणम्	३७
सहस्रायुधदीक्षा, वज्रायुध-सहस्रायुधयोर्मेलनं च	३७
ईषत्प्राग्भारे तयोरनशनं ग्रैवेयके उत्पत्तिश्च	३८

चतुर्थः सर्गः

पुण्डरीकिण्यां घनरथराजगृहे वज्रायुध-सहस्रायुधयोर्जन्म	३९
तयोर्मैधरथ-दृढरथ इति नामस्थापना	३९

विषयः	पृष्ठम्
विवाहार्थं गतयोः सुरेन्द्रदत्तेन युद्धं जयश्च	३९-४०
परिणयनं पुत्रादिपरिवारश्च	४०-४१
कुक्कुटयुद्धं घनरथेन तत्पूर्वजन्मकथनं च	४१-४२
मेघरथेन तयोर्विद्याधराधिष्ठितत्वकथनं तत्पूर्वजन्मवर्णनं च	४२-४४
कुक्कुटयोरनशनं भूतनायकत्वेनोत्पत्तिर्मेघरथाय च पृथ्वीदर्शनम्	४४
मेघरथस्य राज्ये दृढरथस्य च यौवराज्येऽभिषेकः	४५
घनरथस्य दीक्षा कैवल्यं तीर्थकृत्वं च	४५
मेघरथस्य उद्यानगमनं, तत्र भूतैः सङ्गीतकरणं तत्सम्बन्धिनी कथा च	४५-४६
पौषधव्रतिनः मेघरथस्य दयापालने श्येन-पारापतवृत्तान्तः	
पूर्वभववर्णनं च	४६-४८
प्रतिमास्थस्य मेघरथस्य ईशानेन्द्रमहिषीकृता परीक्षा पराजयश्च	४९
मेघरथस्य दृढरथस्य च घनरथजिनान्ते दीक्षा सर्वार्थसिद्धिगमनं च	४९-५०
पञ्चमः सर्गः	
हस्तिनापुरे विश्वसेननृपगृहे अचिरादेवीकुक्षौ मेघरथजीवस्य समवतारः	५१
चतुर्दश महास्वप्नाः	५१-५२

विषयः	पृष्ठम्
प्रभोर्जन्म	५२
दिक्कुमारीभिः सूतिकाकर्मकरणम्	५२-५३
इन्द्रादिभिः कृतो जन्मोत्सवः	५३-५४
राज्ञा प्रभोः शान्तिरिति नाम स्थापनम्	५४
यौवने परिणयः राज्यप्राप्तिश्च	५४
प्रभोः पट्टमहिष्या यशोमत्याः कुक्षौ दृढरथजीवस्य अवतरणं	
चक्रायुध इति च तन्नामकरणम्	५४-५५
चक्ररत्नस्योत्पत्तिः षट्खण्डसाधना च	५५-५९
लोकान्तिकदेवकृता विज्ञप्तिः	५९
प्रभोर्वार्षिकदानं दीक्षा केवलज्ञानं च	६०
प्रथमसमवसरणे कृता देशना	६१
चक्रायुधस्य दीक्षा गणधरत्वेन च स्थापना	६२
प्रभोर्यक्ष-यक्षिण्योर्वर्णनं पृथ्व्यां विहरणं च	६३
हस्तिनापुरे आगमनं राजपृच्छायां च तद्गतान्तकथनम्	६३-६८
प्रभोः परिवारवर्णनम्	६८
सम्मेताद्रावनशनं निर्वाणं च	६८
चक्रायुधस्याऽपि कोटिशिलायां निर्वाणम्	६८

षष्ठं पर्व

विषयः	पृष्ठम्
श्रीकुन्थुनाथप्रभोः पूर्वजन्मचरितम्	७०
हास्तिनापुरे शूरनृपगृहे श्रीकुक्षौ प्रभोरवतरणम्	७१
चतुर्दशस्वप्नावलोकनम्	७१
प्रभोर्जन्म	७१
दिक्कुमारीभिः सूतिकर्मकरणं इन्द्रादिभिश्च जन्मोत्सवकरणम्	७१
प्रभोः कुन्थु इति नामस्थापनम्	७१
यौवने परिणयः राज्यप्राप्तिश्च	७२
चक्ररत्नोत्पत्तिः षट्खण्डसाधनं चक्रित्वाभिषेकश्च	७२
वार्षिकदानं दीक्षा मनःपर्ययज्ञानोत्पत्तिश्च च	७२
पारणं सहस्राग्नवणे कैवल्यप्राप्तिश्च	७२-७३
समवसरणरचना स्तुतिः प्रथमदेशना गणधरस्थापना च	७३
यक्ष-यक्षिण्योः परिवारस्य च वर्णनम्	७४
सम्मेताचलेऽनशनं निर्वाणं च	७४
द्वितीयः सर्गः	
श्रीअरनाथप्रभोः पूर्वजन्मचरितम्	७५
हास्तिनापुरे सुदर्शननृपगृहे देवीकुक्षौ प्रभोरवतरणम्	७६
चतुर्दशस्वप्नावलोकनम्	७६
प्रभोर्जन्म	७६
दिक्कुमारीभिः सूतिकर्मकरणं इन्द्रादिभिश्च जन्मोत्सवकरणम्	७६

विषयः	पृष्ठम्
प्रभोः अर इति नामस्थापनम्	७६
यौवने परिणयः राज्यप्राप्तिश्च	७६
चक्ररत्नोत्पत्तिः षट्खण्डसाधनं च	७६
वार्षिकदानं दीक्षा मनःपर्ययज्ञानोत्पत्तिश्च च	७६-७७
पारणं सहस्राग्नवणे कैवल्यप्राप्तिश्च	७७
समवसरणरचना स्तुतिः प्रथमदेशना गणधरस्थापना च	७७
यक्ष-यक्षिण्योर्वर्णनम्	७८
विहारे पश्चिमीखण्डपत्तने आगमनम्	७८
प्रभुदेशना तदनु गणधरदेशना च	७८
सागरदत्तश्रेष्ठिना कुम्भगणधराय निजदुहितृकथाकथनं	
तत्पतिवीरभद्रविषयकपृच्छनं च	७८-७९
गणधरभगवता कथितोऽखिलोऽपि वीरभद्रवृत्तान्तः	७९-८६
सुव्रतागणिन्या अरजिनेश्वराय वीरभद्रस्य पूर्वभवपृच्छा	
भगवता तत्कथनं च	८६
वीरभद्रस्य दीक्षा देवत्वप्राप्तिश्च	८६
प्रभोः परिवारवर्णनम्	८६-८७
सम्मेताचलेऽनशनं निर्वाणं च	८७
तृतीयः सर्गः	
बल-विष्णोः आनन्द-पुरुषपुण्डरीकयोः प्रतिविष्णोश्च बलेः	
पूर्वभववर्णनम्	८८
वैताढ्येऽरिञ्जयपुरे बलेर्जन्मादि	८८

विषयः	पृष्ठम्
दक्षिणाधरभरते चक्रपुरे आनन्द-पुरुषपुण्डरीकयोर्जन्मादि	८८
पद्यावतीकन्याकृते विष्णु-प्रतिविष्णवोर्युद्धं बलेश्च मरणम्	८९
पुण्डरीकस्य दिग्जयः	८९
मृत्वा षष्ठनरकपृथ्वीगमनम्	८९
आनन्दस्य वैराग्येण दीक्षा मोक्षश्च	८९

चतुर्थः सर्गः

सुभूमचक्रवर्तिनः पूर्वभवसम्बन्धः	९०
जमदग्निवृत्तान्तः	९०-९१
परशुरामस्योत्पत्तिः	९२
पितृघातवैरेण पृथ्व्याः सप्तकृत्वो निःक्षत्रियायाः कारणम्	९२
तापसाश्रमे सुभूमस्य जन्मादि	९२
सुभूमकृतः परशुरामवधः वैरेण च एकविंशतिवारं पृथ्व्या	
निर्वाहणत्वकरणम्	९३
षट्खण्डसाधना	९३
मृत्वा सप्तमनरकगमनम्	९३

पञ्चमः सर्गः

नन्दन-दत्त-प्रह्लादानां बल-विष्णु-प्रतिविष्णूनां	
पूर्वजन्मकथनम्	९४
वैताळ्ये सिंहपुरे प्रह्लादस्य जन्मादि	९४
वाराणस्यां दत्त-नन्दनयोर्जन्मादि	९४
गजहेतुकं विष्णु-प्रतिविष्णवोर्युद्धं प्रह्लादवधश्च	९४-९५
दत्तस्य दिग्जयः	९५
मृत्वा पञ्चमनरकगमनम्	९५
नन्दनस्य दीक्षा मोक्षश्च	९५

षष्ठः सर्गः

मल्लिनाथप्रभोः पूर्वजन्मसम्बन्धः	९६
मिथिलापुर्यां कुम्भनृपतिगृहे प्रभावतीकुक्षौ प्रभोः	
स्त्रीगर्भतयाऽवतरणम्	९७
प्रभोर्जन्म देवकृत्यानि च	९७
नामस्थापना	९७
षण्णां पूर्वभवमित्रजीवराज्ञां पुरतः विविधप्रसङ्गेषु मल्लिकुमार्या	
वर्णनं तैश्च तस्याः वरणाद्य दूतप्रेषणम्	९७-१००
मल्लिकुमार्या कारिता निजसुवर्णप्रतिमा तस्यां चाऽऽहारप्रक्षेपः	१००
षड्भिर्दूतैर्निजनृपाणां वर्णनं कन्यायाचनं च	१००-१०१
कुम्भराजेन सर्वेषां सतिरस्कारं निष्कासनम्	१०१
कुडैः षड्भिर्नृपैर्मिथिलारोधः	१०१
हैमप्रतिमापिधानापनयनद्वारा मल्लिकुमार्या षण्णामपि प्रतिबोधकरणं	
पूर्वभवकथनादि च	१०१-१०२
लोकान्तिकदेवप्रार्थनया वार्षिकदानं दीक्षा च	१०२
मनःपर्ययोत्पत्तिस्तत्रैव च दिने कैवल्योत्पत्तिश्च	१०२
समवसरणं इन्द्र-कुम्भकृता स्तुतिर्देशना च	१०२-१०३

विषयः	पृष्ठम्
षण्णां नृपाणां दीक्षा	१०३
शासनदेवतयोः प्रभोः परिवारस्य च वर्णनम्	१०४
सम्मेताद्रावनशनं निर्वाणं च	१०४

सप्तमः सर्गः

मुनिसुव्रतप्रभोः पूर्वजन्मसम्बन्धः	१०५
हरिवंशोत्पत्तिः	१०५-१०८
राजगृहे नगरे सुमित्रनृपगृहे पद्यावतीकुक्षौ प्रभोरवतरणम्	१०९
प्रभोर्जन्म देवकृत्यानि च	१०९
नामस्थापना	१०९
यौवने प्रभावतीप्रभृतिभिः परिणयः	१०९
सुव्रतनाम्नः पुत्रस्य उत्पत्तिः	१०९
प्रभो राज्याभिषेकः	१०९
लोकान्तिकदेवप्रार्थनया वार्षिकदानं सुव्रताय च राज्यदानम्	१०९
दीक्षा ब्रह्मदत्तनृपगृहे षरणं च	१०९
नीलगुहोद्याने कैवल्यं समवसरणं च	११०
शक्र-सुव्रतकृता स्तुतिः	११०
प्रथमदेशना गणधरस्थापना च	११०-१११
शासनदेवतयोर्वर्णनम्	१११
भृगुकच्छे गमनं अश्वप्रतिबोधः तत्पूर्वभवकथनं च	१११
कार्तिकश्रेष्ठिवृत्तान्तः	११२
प्रभोः परिवारस्य वर्णनम्	११२
सम्मेतशैलेऽनशनं निर्वाणं च	११२

अष्टमः सर्गः

महापद्मचक्रिणः पूर्वभवसम्बन्धः	११३
हास्तिनपुरे पद्मोत्तरनृगृहे विष्णुकुमार-महापद्मयोर्जन्मादि	११३
उज्जयिन्यां सुव्रताचार्यशिष्यकृतो नमुचिपराभवः	११३-११४
नमुचेर्हास्तिनापुरगमनं महापद्मेन च तस्य स्वसचिवकरणम्	११४
नमुचिपराक्रमं दृष्ट्वा महापद्मप्रदत्तो वरः	११४
मातुदुःखेन महापद्मस्य नगरान्निष्क्रमणम्	११४
विविधकन्यकाभिः परिणयः चक्रित्वं च	११४-११६
हास्तिनापुरे प्रतिनिवर्तनं तदा च सुव्रताचार्यस्याऽऽगमनम्	११६
देशनाश्रवणेन पद्मोत्तरनृप्रतिबोधः विष्णुकुमारेण सह दीक्षा च	११६-११७
पद्मोत्तरमुनेः कैवल्योत्पत्तिर्माक्षश्च	११७
विष्णुकुमारस्य लब्धिमतता	११७
सुव्रताचार्यस्य हास्तिनापुरे चातुर्मासीस्थिरता	११७
नमुचिना प्राक्निक्षिप्तवरयाचनं मुनिपराभवकरणं च	११७
विष्णुकुमाराह्वानं तेन च नमुचिबोधनम्	११८
विफले बोधने कृद्धेन विष्णुकुमारेण शरीरवर्धनम्	११८
देवादिभिः सङ्घेन महापद्मेन च तस्य कोपोपशमनम्	११८-११९
त्रिपद्या त्रिविक्रमनामोत्पत्तिः	११९
विष्णुकुमारस्य मोक्षः	११९
महापद्मस्य दीक्षा मोक्षश्च	११९
अस्मिन् पर्वणि वर्णितानां चतुर्दशशलाकापुरुषाणां गणना	११९

सप्तमं पर्व

प्रथमः सर्गः

विषयः	पृष्ठम्
रक्षःकुलवर्णनम्	१२१
वानरकुलस्योत्पत्तिः	१२१-१२२
वानर-राक्षसानां वैरं मुनिना तत्कारणकथनं च	१२२-१२३
स्वयंवरे श्रीमालया किष्किन्धिवरणं ततश्च क्रुद्धेनाऽशनिवेगपुत्रेण	
विजयसिंहेन युद्धकरणं अन्धकेन तद्वधश्च	१२३
अशनिवेग-किष्किन्ध्योर्युद्धं पराजयेन च सुकेश-किष्किन्ध्योः	
पाताललङ्कायां पलायनम्	१२३-१२४
अशनिवेगेन लङ्काराज्ये निर्घातस्य स्थापनम्	१२४
सुकेशस्य माल्यादयस्त्रयः किष्किन्धेश आदित्यरजः-	
ऋक्षरज इति द्वौ पुत्रौ	१२४
किष्किन्धिना मधुपर्वते किष्किन्धपुरवासनम्	१२४
माल्यादिभिः लङ्काराज्यस्य पुनर्ग्रहणम्	१२४
इन्द्रजन्म विद्याधरसाधनं दिक्पालस्थापनं च	१२४
इन्द्र-माल्योर्युद्धं मालिवधः सुमालिनश्च पाताललङ्कायां	
पलायनम्	१२४-१२५
इन्द्रेण लङ्काराज्यस्य वैश्रवणाय दानम्	१२५
सुमालिपुत्रस्य रत्नश्रवसः कैकस्या विवाहः	१२५
कैकसीकुक्षे रावणजन्म हारप्रसङ्गेन च दशमुखइतिनामकरणम्	१२५-१२६
कुम्भकर्ण-चन्द्रणखा-बिभीषणानां जन्म	१२६

द्वितीयः सर्गः

विमानारूढवैश्रवणदर्शनेन मात्रा ज्ञातवृत्तान्तानां	
दशमुखदादीनां विद्यासाधनम्	१२७
अनाहतदेवकृतोपसर्गोऽपि तेषां निश्चलत्वं विद्याप्राप्तिश्च	१२८-१२९
अनाहतदेवेन क्षमायाचनं स्वयम्भ्रभनगरनिर्माणं च	१२९
स्वजनानामागमनं रावणस्य चन्द्रहासखड्गसाधना च	१२९
रावणस्य मन्दोदर्या अन्याभिश्च कन्याभिः परिणयः	१२९
कुम्भकर्ण-बिभीषणयोर्विवाहः	१३०
इन्द्रजिन्मेघवाहनयोर्जन्म	१३०
वैश्रवणेन सह युद्धं, तस्य पराजयः दीक्षा च	१३०
सम्मेताद्रावर्हत्प्रतिमावन्दनार्थं गतस्य रावणस्य	
भुवनालङ्कारहस्तिनः प्राप्तिः	१३१
यमेन आदित्यरजः-ऋक्षरजसोः कारानिक्षेपं श्रुत्वा रावणस्य	
तेन सह युद्धं तस्य पलायनं च	१३१
यमस्य इन्द्रशरणगमनं तेन च तस्मै सुरसुन्दरपुरदानम्	१३१-१३२
आदित्यरजसः वालि-सुग्रीवौ पुत्रौ श्रीप्रभेति पुत्री च	
ऋक्षरजसश्च नल-नीलौ पुत्रौ	१३२
वाल्लिने राज्यं दत्त्वा आदित्यरजसः दीक्षा	१३२
खरेण कृतं चन्द्रणखा हरणं पाताललङ्कासाधनं च	१३२
विराधोत्पत्तिः	१३२
वाल्लिना रावणसेवकत्वे निषिद्धे तयोर्युद्धं वाल्लिजयो दीक्षा च	१३२-१३४
अष्टापदे प्रतिमास्थस्य वाल्लिनः रावणकृतोपसर्गः	१३४

विषयः

पृष्ठम्

वाल्लिकृतां शिक्षामनुभूय रावणेन क्षमायाचनं वाल्लिस्तवनं च	१३४-१३५
अष्टापदोपरि रावणस्य भक्तिः	१३५
तुष्टेन धरणेन्द्रेण दत्ताऽमोघविजयाशक्ती रूपविकारिणीविद्या च	१३५
वाल्लिमुनेः कैवल्यं मोक्षश्च	१३५
सुग्रीवस्य तारया विवाहः अङ्गद-जयानन्दयोर्जन्म च	१३५
ईर्ष्या साहसगतेः शोमुषीविद्यासाधनम्	१३५-१३६
रावणस्य दिग्यात्रा	१३६
रेवातीरे जलक्रीडया क्रीडता सहस्रांशुना युद्धं जयश्च	१३६-१३७
सहस्रांशोर्दीक्षा तज्ज्ञात्वा च अनरण्यनृपस्याऽपि दीक्षा	१३८
नारदविज्ञप्तेन रावणेन कृतः क्रतुनिषेधः	१३८
पशुवधात्मकयज्ञसम्भववृत्तान्तप्रसङ्गे नारदकथितं निजवृत्तं	१३८-१४०
महाकालासुरकथा	१४१
शाण्डिल्यरूपधारिणा महाकालासुरेण पर्वतस्य सहायता.	
सर्वत्र हिंसामययज्ञकारिता च	१४१-१४२
रावणकथितो नारदपरिचयः	१४२
रावणस्य मथुरागमनं हरिवाहन-मध्वोः परिचयः सम्बन्धश्च	१४२-१४३
नलकूबरेण युद्धं जयश्च	१४३-१४४
इन्द्रेण युद्धं जयश्च	१४४-१४६
निर्वाणसङ्गममुनिकथित पूर्वभववृत्तान्तः इन्द्रस्य दीक्षा च	१४६
रावणस्य अनन्तवीर्यमुनिवन्दनाय गमनं देशानाश्रवणं च	१४६
देशानान्ते परस्त्रीनिमित्तकं निजमृत्युं ज्ञात्वाऽभिग्रहग्रहणम्	१४६-१४७

तृतीयः सर्गः

वैताढ्ये प्रह्लाद-महेन्द्रनृपाभ्यां निजपुत्र-पुत्र्योः	
पवनञ्जयाञ्जनयोर्विवाहनिर्णयनम्	१४८
रात्रौ सखीभिः सहाऽञ्जनाया वार्तालापस्य श्रवणात् क्रुद्धेन	
पवनञ्जयेनाऽञ्जनायास्तिरस्कारः	१४८-१४९
वरुणेन सह युध्यमानेन रावणेन सहायार्थं प्रह्लादाय दूतप्रेषणम्	१४९
पितरं निषिध्य पवनञ्जयस्य तत्र गमनाय पत्न्यास्तिरस्कारपूर्वं	
प्रयाणम्	१४९-१५०
रात्रौ मानसतीरे वियोगिनीं चक्रवाकीं दृष्ट्वा प्रत्यागतस्य	
पवनस्याऽञ्जनया सह समागमोऽङ्गुलीयकदानं च	१५०-१५१
श्वश्र्वा केतुमत्या गर्भवत्या अञ्जनाया निष्कासनम्	१५१
पितृगृहादपि सख्यन्वितायास्तस्या निष्कासनम्	१५२
अरण्ये चारणमुनिदर्शनं तस्मै च सख्या वृत्तान्तकथनं पृच्छा च	१५२
मुनिना गर्भस्थजीवस्याऽञ्जनायाश्च पूर्वभवस्य कथनमाश्वासनं	
जिनधर्मे च स्थापनम्	१५२-१५३
मणिचूलगन्धर्वेण सिंहात् तयोस्त्राणम्	१५३
पर्वतगुह्यां सुतजन्म अञ्जनायाश्च रुदनं श्रुत्वा	
प्रतिसूर्यविद्याधरागमनं तेन च तेषां स्वनगरे नयनम्	१५३-१५४
विमानाद् बालस्य पतनं तेन च पर्वतचूर्णनम्	१५४
हनुपुरे हनुमान् इति नामस्थापनम्	१५४
पवनसाहाय्येन वरुणस्य रावणेन सह सन्धिः	१५४

विषयः	पृष्ठम्
गृहागतस्य पवनस्याऽङ्गनावृत्तश्रवणेन	
तच्छोधनमग्निप्रवेशप्रतिज्ञा च	१५४-१५५
प्रह्लादेन पवनस्याऽग्निप्रवेशवारणं सेवकैश्चाऽङ्गनान्वेषणम्	१५५
प्रह्लादसेवकैः पवनप्रतिज्ञां ज्ञात्वा समातुलाया अङ्गनाया	
तत्र गमनं पवनेन सह मेलनं च	१५५-१५६
हनूमतो यौवनप्राप्तिः वरुणसाधने रावणसहायतया च गमनम्	१५६
युद्धे हनुमत्साहाय्येन रावणजयः विविधकन्याभिश्च परिणयः	१५६

चतुर्थः सर्गः

वज्रबाहु-उदयसुन्दरवृत्तान्तः	१५८
सुकोशलवृत्तान्तः	१५९-१६०
नधुषवृत्तान्तः	१६०
सोदासवृत्तान्तः	१६०-१६१
रघुपर्यन्ता सिंहरथपरम्परा	१६१
तदनु अनरण्यो राजा अनन्तरथ-दशरथौ पुत्रौ	१६१
सहस्रांशुदीक्षां ज्ञात्वाऽनन्तरथसहितस्याऽनरण्यस्य दीक्षा	१६१
बालस्य दशरथस्य राज्याभिषेकः	१६१
यौवनेऽपराजिता-सुमित्रा-सुप्रभाभिः परिणयः	१६१
जानकीनिमित्तं दशरथपुत्रेण रावणमृत्युरिति ज्ञात्वा विभीषणस्य	
दशरथ-जनकमारणाय प्रस्थानम्	१६१
नारदद्वारैरज्ज्ञात्वा मन्त्रिभियुक्त्या तयोस्त्राणम्	१६२
कैकेय्या सह विवाहप्रसङ्गे प्रवृत्ते युद्धे दशरथेन तस्यै वरदानं	
तथा च तन्यासः	१६२-१६३
राम-लक्ष्मण-भरत-शत्रुघ्नानां जन्मादि	१६३-१६४
भामण्डल-सीतयोः पूर्वजन्मानि	१६४-१६५
मिथिलायां जनकगृहे विदेहाकुक्षेर्भामण्डल-सीतयोर्द्युगपज्जन्म	१६५
जातमात्रस्य बालस्य पूर्ववैरिदेवेनाऽपहारः नन्दनवने मोचनं च	१६५
चन्द्रगतिविद्याधरेण तस्य नयनं भामण्डल इति नामस्थापना च	१६५
मिथिलायां हाहाकारो राज्ञा पुत्रशोधनं पुत्र्याश्च सीतेति नाम	१६५
सीताया यौवनप्राप्तिः राज्ञा वरान्वेषणं च	१६५
मिथिलोपरि म्लेच्छाक्रमणं दूतद्वारा दशरथसहाययाचनं च	१६५-१६६
सानुजस्य रामस्य युद्धाय गमनं जयः जनकेन सीतादानं च	१६६
सीतारूपं द्रष्टुमागतस्य नारदस्य भीतया सीतया निष्कासनम्	१६६
रुष्टेन नारदेन तत्प्रतिकाराय युक्त्या भामण्डलप्रेरणम्	१६६-१६७
चन्द्रगतिना जनकात् सीतायाचनं धनुषारोपणपरीक्षा च	१६७
धनुषं सज्यं कृत्वा रामस्य परीक्षापारगमनं सीतया विवाहश्च	१६८
लक्ष्मण-भरतयोर्विविधकन्याभिः सह विवाहः	१६८
वृद्धकञ्चुकिनं दृष्ट्वा दशरथस्य वैराग्यम्	१६८-१६९
सत्यभूतिमुनिना भामण्डल-सीतयोः सम्बन्धकथनं	
भामण्डलबोधनं च	१६९
चन्द्रगतेर्दीक्षा	१६९
दशरथपृष्टेन मुनिना तत्पूर्वभवकथनम्	१६९-१७०
दशरथस्य दीक्षेच्छा तच्छ्रुत्वा भरतस्या प्रविब्रजिषा	१७०
कैकेय्या न्यासीकृतस्य वरस्य याचने भरताथ राज्यस्य याचनम्	१७०
भरतेन राज्यादानाय निषेधनम्	१७०-१७१
रामस्य वनवासार्थं निर्गमनं सीतायाश्चाऽपि पत्यनुयानम्	१७१

विषयः	पृष्ठम्
लक्ष्मणेनाऽपि तयोरनुसरणम्	१७१-१७२
नृप-सामन्त-नगरजनैर्बहु प्रार्थितस्याऽपि रामस्याऽनिवर्तनम्	१७२
कैकेय्या शोचनम्	१७३
सभरताया कैकेय्या रामानयने वनगमनं तत्र च रामेण	
सीतानीतजलैस्तस्य राज्याभिषेकः	१७३
सत्यभूतिमुनेः पार्श्वे दशरथस्य दीक्षा	१७३

पञ्चमः सर्गः

उद्दसदेशदशनेन रामपृच्छायां नरकथितः	
सिंहोदर-वज्रकर्णवृत्तान्तः	१७४-१७५
रामादेशप्राप्तेन लक्ष्मणेन सिंहोदरसाधनम्	१७५
सिंहोदरस्य वज्रकर्णेन सह सन्धिः	१७६
कूबरपुरे कल्याणमालाख्यातो वालिखिल्यवृत्तान्तः	१७६
स्त्रीवेषधारित्वहेतुकथनं लक्ष्मणेन सह विवाहनिर्णयनं च	१७६
म्लेच्छेभ्यो वालिखिल्यमोचनं म्लेच्छराजस्य वृत्तान्तश्च	१७७
अरुणग्रामे ब्राह्मणवृत्तान्तः	१७७
वर्षाकाले निवासार्थं यक्षेण रामपुरीनिर्माणम्	१७८
ब्राह्मणाय दानं तस्य दीक्षा च	१७८
विजयपुरे वनमालावृत्तान्तः	१७९
अतिवीर्यनृपेण स्त्रीवेषधारिणां रामादीनां युद्धं तत्साधनं च	१७९-१८०
वनमालया लक्ष्मणस्य शपथग्राहणम्	१८०-१८१
क्षेमाञ्जलिपुर्यां शत्रुदमनपरीक्षां पारयितुर्लक्ष्मणस्य	
जितपदया विवाहः	१८१
वंशस्थले जनानां भयवारणं मुनिद्वयस्य च कैवल्योत्पत्तिः	१८१
रामपृष्टे उपसर्गकारणे मुनिकथितो निजवृत्तान्तः	१८१-१८३
महालोचनदेवस्य उपकारकरणेच्छा	१८३
दण्डकारण्ये जटायुर्वृत्तान्तस्तत्सम्बन्धे च सुगुप्तार्थिकथितः	
स्कन्दकमुनिवृत्तान्तः	१८३-१८४
सूर्यहाससाधनाव्यापृते खर-चन्द्रणखापुत्रे शम्बूके	
लक्ष्मणेनाऽज्ञानात् तद्दधः	१८५
चन्द्रणखाया आगमनं राम-लक्ष्मणयोर्विवाहप्रार्थनं ताभ्यां	
कृतो निषेधश्च	१८५
रुष्टया तथा खरादिभ्यः पुत्रवधकथनं तेषां च युद्धार्थमागमनम्	१८५-१८६
रावणाग्रे चन्द्रणखया कृतं सीतारूपवर्णनम्	१८६
रावणस्य दण्डकारण्यगमनं विद्यया सिंहनादकरणेन सीतापहरणं	
तन्निवारकजटायुःपक्षच्छेदश्च	१८६
सीताविलापश्रवणेन तत्राणायाऽऽगतस्य रत्नजटिनो	
विद्यानाशनं तस्य कम्बुशैलेऽवस्थानं च	१८७
रावणेन सीताप्रार्थनं सीताया आक्रोशोऽनशनाभिग्रहश्च	१८७

षष्ठः सर्गः

सहायार्थमागतस्य रामस्य लक्ष्मणेन पुनः प्रेषणम्	१८८
स्वस्थाने सीताया अदर्शनेन रामस्य मूर्च्छा	१८८
लब्धचेतनेन रामेण मुमुर्षुजटायुर्दर्शनं तस्मै नमस्कारदानं च	१८८
मृतस्य जटायुषो देवत्वम्	१८८
सीताशुद्धयै रामस्याऽऽटव्यामटनम्	१८८

विषयः	पृष्ठम्
युद्धे लक्ष्मणकृतस्त्रिशिरसो वधः	१८८
विराधस्य लक्ष्मणसहायार्थमागमनं लक्ष्मणेन च तस्य	
पाताललङ्काराख्ये स्थापनम्	१८८
युद्धे खर-दूषणयोर्वधः	१८९
विलपतो रामस्य मूर्च्छनं लक्ष्मणागमेन शुद्धिश्च	१८९
विराधसेवकैः सीताशोधनं निष्फलता च	१८९
पाताललङ्कायां सुन्देन सह विराधयुद्धं, रामे आगते सुन्दपलायनं,	
विराधस्य च राज्याभिषेकः	१८९
साहसगतित्वा प्रतारणीविद्यासाधनं सुग्रीवरूपं धृत्वा	
तदन्तःपुत्रवेशनं च	१८९
सत्य-विटसुग्रीवयोर्युद्धे विटसुग्रीवेण सत्यसुग्रीवस्य कुट्टनम्	१९०
सुग्रीवेण रामसाहाय्ययाचनम्	१९०-१९१
रामकृतधनुष्टकारेण रूपान्तरकरीविद्यापलायनं, साहसगतेऽश्विकेन	
बाणेन वधः	१९१
रावणपार्श्वे चन्द्रणखाविलापः रावणदत्तमाश्वासनं च	१९१
रावणप्रेषितया मन्दोदर्या सीतानुनयनं सीताकृतस्तित्तिरस्कारश्च	१९१-१९२
रावणकृतेष्वुपसर्गेष्वपि सीताया निश्चलत्वम्	१९२
बिभीषणपृष्ट्या सीतया निजपरिचयदानम्	१९२
रावणप्रतिबोधने बिभीषणस्य नैष्कल्यम्	१९२-१९३
मन्त्रिभिर्बिभीषणस्य मन्त्रणा युद्धार्थं प्रगुणना च	१९३
सीताशुद्धयर्थं कम्बुद्वीपमागतस्य सुग्रीवस्य रत्नजटिद्वारा	
सीताशुद्धिः	१९३-१९४
लङ्कां गत्वा रावणेन सह युयुत्सोरिक्ष्मणस्य सामर्थ्यपरीक्षणं	
पारगमनं च	१९४
साभिज्ञानदानं हनूमतो दूतत्वेन लङ्काप्रेषणम्	१९४
गच्छता हनूमता महेन्द्रपुरि मातामह-मातुलाभ्यां युद्धं जयश्च	१९५
दधिमुखद्वीपे कन्यात्रयवृत्तान्तः	१९५
हनूमता आशालिकाविद्यापराभवनं लङ्काप्राकारभङ्गनं च	१९५-१९६
वप्रारक्षवज्रमुखस्य नाशनं तत्कन्यया लङ्कासुन्दर्या च युद्धम्	१९६
लङ्कासुन्दर्या कथितो निजवृत्तान्तस्तया च सह हनूमतो विवाहः	१९६
बिभीषणसदनं गत्वा हनूमता तस्मै निजागमनकथनम्	१९७
सीतापार्श्वे गत्वा रामाङ्गुलीयकपातनम्	१९७
प्रसन्नां सीतां दृष्ट्वा रावणेन मन्दोदरीप्रेषणं सीताकृतित्तिरस्कारश्च	१९८
हनूमता सीतायै रामसन्देशकथनमभिज्ञानरूपेण च	
तच्चूडामणेरदानम्	१९८
हनूमता कृतं देवरमणोद्यानभङ्गादितुमुलम्	१९८-१९९
रावणसुताऽक्षकुमारेण युद्धं तद्वधश्च	१९९
इन्द्रजिता युद्धं हनूमतो बन्धनं च	१९९
रावणपार्श्वे गमनं द्वयोः संवादश्च	१९९
रावणवचसा क्रुद्धेन हनूमता नागपाशत्रोटनं, पादघातेन	
रावणमुकुटभङ्गनं, पादप्रहारैर्लङ्काभङ्गनं च	२००

सप्तमः सर्गः

रामादीनां लङ्काविजयाय प्रयाणं मार्गे विविधनृपाणां पराभवश्च	२०१
लङ्कासमीपस्थे हंसद्वीपे तेषामष्टौ दिनानि वासः	२०१
रामागमनं ज्ञात्वा लङ्कायां रावणादीनां युद्धाय सज्जीभवनम्	२०१

विषयः	पृष्ठम्
बिभीषणेन सीतामोक्षाय रावणस्य बोधनं क्रुद्धेन च रावणेन	
तस्य निर्वासनम्	२०१-२०२
बिभीषणस्य रामशरणगमनम्	२०२
रावणसैन्यवर्णनम्	२०२
द्वयोः सैन्यानां युद्धम्	२०३
युद्धवर्णनम्	२०३
रावणस्य रणप्रवेशः	२०३
हनूमतो रणकुशलता	२०४
सुग्रीवताडितस्य कुम्भकर्णस्य मूर्च्छनम्	२०५
इन्द्रजिन्मेघवाहनाभ्यां नागपाशेन सुग्रीव-भामण्डलयोर्वन्धनम्	२०५
कुम्भकर्णताडितस्य हनूमतो मूर्च्छा	२०५
बिभीषणस्याऽऽगमनेन “पूज्यैः साकं न योद्धव्य”मिति विचार्य	
इन्द्रजिन्मेघवाहनयोः पलायनम्	२०६
चिन्तातुराभ्यां राम-लक्ष्मणाभ्यां महालोचनदेवस्मरणम्	२०६
देवदत्तानि विविधायुधानि	२०६
लक्ष्मणस्य वाहनं गरुडं प्रेक्ष्य नागपाशतः पन्नगानां पलायनम्	२०६
सीतामोचनार्थं बिभीषणस्य रावणाय निवेदनं क्रुद्धेन रावणेन	
कृतस्तित्तिरस्कारश्च	२०६
द्वयोर्भ्रात्रोर्युद्धम्	२०६
लक्ष्मणेनेन्द्रजितो रामेण च कुम्भकर्णस्य नागपाशद्वारा बन्धनं	
स्वशिकिरे नयनं च	२०७
क्रोध-शोकाकुलेन रावणेन शक्तिप्रक्षेपणं तेन च लक्ष्मणस्य	
मूर्च्छनम्	२०७
क्रुद्धस्य रामस्य रावणेन सह युद्धं रावणस्य च लङ्कागमनम्	२०७
रामस्य विलापः सुग्रीवादिभिश्च प्रतिबोधनम्	२०७
सौमित्रेः प्रतिजागरणोपायस्य चिन्तनम्	२०७
लक्ष्मणव्यतिकरश्रवणेन सीताया विलापः विद्याधर्या	
आश्वासनं च	२०८
रावणस्य हर्ष-शोकसमाकुलता	२०८
विद्याधरोक्तो विशल्यास्नपनोदकसेचनरूपो लक्ष्मणत्राणोपायः	२०८-२०९
रामादिष्टैर्भामण्डलाद्यैर्भरतद्वारा विशल्यानयनम्	२०९
विशल्यास्पर्शेन लक्ष्मणदेहतः शक्तिनिर्गमनं द्वयोर्विवाहश्च	२०९-२१०
लक्ष्मणोज्जीवनवृत्तं श्रुत्वा रावणेन बन्धुवर्गविमोचनार्थं	
दूतप्रेषणं रामेण कृता तदवज्ञा च	२१०
रावणस्य शान्तिनाथचैत्ये बहुरूपाविद्यासाधनम्	२१०-२११
अङ्गदकृतोपसर्गेऽपि रावणस्य निश्चलत्वम्	२११
रावणेन सीतानुनयनं तथा चाऽनशानाभिग्रहणं रावणस्य	
पश्चात्तापश्च	२११
युद्धे बहुरूपाविद्यायाः सहायेऽपि विधुरतायां रावणेन	
चक्रमोचनम्	२११-२१२
तेनैव चक्रेण लक्ष्मणकृतो रावणवधः	२१२
रावणस्य चतुर्थनरकागमनम्	२१२

अष्टमः सर्गः

राक्षसानां रामशरणगमनम्	२१३
बिभीषण-मन्दोदर्यादीनां विलापो रामादिभिश्च तद्वोधनम्	२१३

विषयः	पृष्ठम्
कुम्भकर्णादीनां मोचनं तैश्च रावणाङ्गसंस्करणम्	२१३
अप्रमेयबलमुनेरिन्द्रजिदादीनां पूर्वभवव्यतिकरश्रवणम्	२१३-२१४
कुम्भकर्णादीनां दीक्षा	२१४
सीतामेलनम्	२१४
बिभीषणस्य राज्याभिषेकः	२१४
राम-लक्ष्मणाभ्यां पूर्वप्रतिपन्नकन्यानां पाणिग्रहणम्	२१४
इन्द्रजिन्मेघवाहनकुम्भकर्णाणां मोक्षः	२१४-२१५
दुःखार्ताभ्यां राम-लक्ष्मणमातृभ्यां नारदाय स्वदुःखनिवेदनम्	२१५
लङ्कां गतेन नारदेन रामाय मातृदुःखस्य कथनम्	२१५
रामस्याऽयोध्यागमनोत्साहः	२१५
बिभीषणेनाऽयोध्याया नवीकरणम्	२१५
नारदेन राममातृभ्यो रामागमनकथनम्	२१५
रामादीनां पुष्पकद्वाराऽयोध्यागमनं मातृ-भ्रात्रादिभिश्च मेलनम्	२१५-२१६
अयोध्यायां महोत्सवः	२१६
भरतस्य दीक्षेच्छा भुवनालङ्कारहस्तिवृत्तान्तश्च	२१६
मुनिकथितो भरतस्य हस्तिनश्च पूर्ववृत्तान्तः	२१६-२१७
भरतस्य कैकेय्याश्च दीक्षा मोक्षश्च	२१७
राम-लक्ष्मणयोर्बलदेवत्व-वासुदेवत्वाभिषेकः	२१७
रामेण बिभीषणादिभ्यो राज्यवितरणम्	२१७
शत्रुघ्नस्य मथुराराज्येच्छा युक्तिपूर्व च मथुरेशस्य मधोः पराभवो बधश्च	२१७-२१८
मित्रवधं श्रुत्वा चमरेन्द्रेण शत्रुघ्नप्रजानां पीडनम्	२१८
शत्रुघ्नस्य मथुराया आग्रहित्वे मुनिकथितो पूर्वभववृत्तान्तः	२१८-२१९
जङ्गाचारणमहर्षीणां वृत्तं चमरेन्द्रकृतपीडाशमनोपायश्च	२१९
महर्षीणां प्रभावतो देवकृतरोगादीनां शान्तिः	२१९
राम-लक्ष्मणयोः पट्टमहिष्यादिः परिवारः	२२०
सीतायाः स्वप्नदर्शनं गर्भधारणं च	२२०
सपत्नीभिरीर्ष्या सीतावञ्चनपूर्वं सर्वत्र तद्दोषप्रकाशनम्	२२०
वसन्तर्तौ सीतादोहदः पूरणं च	२२०
दक्षिणचक्षुःस्फुरणमशुभकल्पना च	२२०
प्रधाननगरिकै रामाय सीतादूषितत्वनिवेदनं रामस्य स्वीकृतिश्च	२२१
रामस्य निशाभ्रमणं जनवाद्श्रवणं च	२२१
रामेण कृतान्तवदनसेनान्यै कृता सीतात्यागस्याऽऽज्ञा	२२१
कृतान्तवदनेन यात्राव्याजेन नीतायाः सीताया अरण्ये मोचनम्	२२२
अरण्यमोचनकारणं श्रुत्वा सीताया मूर्च्छा	२२२
कृतान्तवदनाय रामकृते सीताप्रदत्तः सन्देशः	२२२

नवमः सर्गः

अरण्ये सीताया महासैन्यदर्शनम्	२२३
वज्रजङ्घनृपाय निजवृत्तान्तकथनम्	२२३
नृपेण तस्याः सवगृहे नयनम्	२२३
कृतान्तवदनमुखात् सीतासन्देशं श्रुत्वा रामस्य विलापः	
सीतागवेषणं च	२२३
सीताया अप्राप्तौ तां मृतां मत्वा तत्प्रेतकार्यकरणम्	२२३-२२४
सीताकुक्षेरनङ्गलवण-मदनाङ्कुशयोर्जन्म	२२४
सिद्धार्थसिद्धपुत्रकद्वारा लवणाङ्कुशयोः कलाग्राहणम्	२२४

विषयः	पृष्ठम्
यौवने लवणस्य विविधकन्याभिः परिणयः	२२४
अङ्कुशविवाहनिमित्तं पृथुनृपेण युद्धं तत्पराभवस्तत्पुत्र्या-ऽङ्कुशस्य विवाहश्च	२२४
वज्रजङ्घेन नारदद्वारा लवणाङ्कुशयोर्वैश्यापनम्	२२४
लवणाङ्कुशाभ्यां विविधदेशसाधनम्	२२५
लवणाङ्कुशयोरयोध्यां प्रति प्रयाणम्	२२५
सेनाभिरयोध्यापुरीरोधनम्	२२५
रामलक्ष्मणयोः साक्षर्यं युद्धार्थं गमनम्	२२५
ज्ञातसीतावृत्तान्तस्य भामण्डलस्य सीतापार्श्वं गमनम्	२२५
सीतातो यामेयद्वयप्रवृत्तिं ज्ञात्वा ससीतं स्कन्धावारगमनम्	२२६
भामण्डलेन सुग्रीवादिभ्यः सीतावृत्तान्तकथनं तेषां च सीतापार्श्वं आगमनम्	२२६
लवणाङ्कुशाभ्यां रामसैन्यविद्रावणं रामलक्ष्मणयोर्युद्धाया-ऽऽज्ञानं च	२२६
युद्धे रामस्य वैधुर्यम्	२२६
अङ्कुशबाणाहतस्य लक्ष्मणस्य मूर्च्छा	२२७
लक्ष्मणेनाऽङ्कुशोपरि चक्रमोचनं चक्रस्य च सप्रदक्षिणं प्रतिनिवर्तनम्	२२७
रामलक्ष्मणयोर्विषादो नारदेन च पुत्रद्वयवृत्तान्तकथनम्	२२७
लवणाङ्कुशयोः रामलक्ष्मणाभ्यां सङ्गमः प्रणतिश्च	२२७
सीतायाः पुण्डरीकपुरागमनं सपुत्रस्य च रामस्याऽयोध्याप्रवेशः	२२७
सुग्रीवाद्यै रामाय सीताया आनयनार्थं निवेदनम्	२२७
रामस्य सीताशुद्धयर्थं दिव्यकरणस्याऽऽग्रहः	२२७
नगराद् बहिर्मण्डपरचना	२२८
सुग्रीवाद्यैः सीतानयनम्	२२८
सीताया दिव्यपञ्चकस्वीकरणं रामस्य चाऽग्निप्रवेशाज्ञा	२२८
अयोध्याबहिर्भागे जयभूषणमुनेः कैवल्योत्पत्तिरिन्द्रादीनां चाऽऽगमनम्	२२८
सीतासान्निध्यार्थं इन्द्रस्य स्वसेनापतये आज्ञा	२२८
रामपञ्चात्तापः सत्यापनापूर्वं च सीताया अग्निप्रवेशः	२२८-२२९
सीताशीलप्रभावादग्निविध्यापनं गर्तस्य जलापूर्णवापीत्वम्	२२९
रामेण नगरप्रवेशाय सीतानुनयनं तस्या निषेधः दीक्षेच्छा च	२२९
सीताकृतो स्वकेशलोचः रामस्य च मूर्च्छा	२२९
केवलहस्तेन सीताया दीक्षा	२२९

दशमः सर्गः

रामस्य सीतासम्बन्धिनी विह्वलता लक्ष्मणेनाऽऽश्वासनं च	२३०
केवलिनो देशनान्ते रामस्य निजभयव्यत्ये प्रश्नः	२३०
केवलिना तस्य तद्भवमोक्षगामित्वं कथनम्	२३०
बिभीषणेन स्वस्य रावणादीनां च पूर्वभववृत्तान्तपृच्छनं केवलिना कथनं च	२३०-२३२
कृतान्तवदनस्य दीक्षा	२३२
रामादीनां सीतायै वन्दनम्	२३२
कृतान्तवदनस्य ब्रह्मलोके उत्पत्तिः सीतायाश्च अच्युतेन्द्रत्वम्	२३२
वैताढ्ये विवाहप्रसङ्गे लक्ष्मणपुत्राणां लवणाङ्कुशयोर्स्पर्धि द्वेषः	
लवणाङ्कुशाभ्यां तद्दोधनं लज्जितानां च तेषां दीक्षा	२३२-२३३

विषयः	पृष्ठम्
भामण्डलस्य मरणं युमित्वेन जन्म च	२३३
हनुमतो दीक्षा मोक्षश्च	२३३
सौधर्म्येन्द्रेण रामस्याऽध्यवसितस्य भ्रातृस्नेहस्य चाऽऽलोचनम्	२३३
देवद्वयेन स्नेहविषये लक्षणस्य परीक्षणं लक्षणमृतिश्च	२३३
मृते लक्षणे लवणाङ्कुशयोर्दीक्षा मोक्षश्च	२३३-२३४
रामस्याऽसमञ्जसचेष्टितम्	२३४
इन्द्रजित्पुत्राणामयोध्यावस्कन्दो देवानां रामगृह्यत्वं दृष्ट्वा भयं संवेगो दीक्षा च	२३४
जटायुः-कृतान्तवदनदेवाभ्यां रामप्रतिबोधनम्	२३४-२३५
लक्ष्मणदेहस्य मृतकार्यकरणम्	२३५
राम-शत्रुघ्नयोर्दीक्षा	२३५
रामस्यैकाकिविहारित्वेऽवधिज्ञानोत्पत्तिः	२३५
निजस्य लक्ष्मणस्य च पूर्वभवस्य चिन्तनम्	२३५
स्यन्दनस्थलपुरे भिक्षार्थं प्रविष्टेन रामेण पुरक्षोभं दृष्ट्वा वनवासाभिग्रहग्रहणम्	२३५
सीतेन्द्रकृत उपसर्गो रामस्य च निश्चलत्वम्	२३६
रामस्य केवलज्ञानोत्पत्तिः सीतेन्द्रादिभिः कृतो महिमा च देशानान्ते सीतेन्द्रेण रावण-लक्ष्मणयोर्गतिविषयके प्रश्ने पृष्टे रामेण तयोः सीतायाश्च मोक्षपर्यन्तानां गतीनां कथनम्	२३६-२३७
सीतेन्द्रेण नरकभूमिं गत्वा रावण-लक्ष्मण-शम्बूकानां प्रतिबोधनं देवकुरौ च गत्वा भामण्डलजीवस्य प्रतिबोधनम्	२३७
रामस्य मोक्षः	२३७

एकादशः सर्गः

नमिनाथभगवतः पूर्वजन्मसम्बन्धः	२३८
मिथिलाया विजयनृपस्य वप्राराज्ञ्याश्च वर्णनम्	२३८
वप्राकुक्षौ प्रभोरवतरणम्	२३८

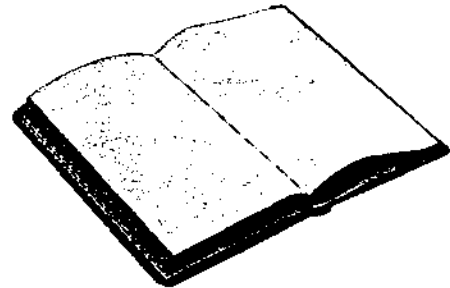
विषयः	पृष्ठम्
प्रभोर्जन्म	२३८
दिक्कुमारीभिः सूतिकर्मकरणम्	२३८
इन्द्रादिकृतो जन्मोत्सवः इन्द्रकृता स्तुतिश्च	२३८-२३९
विजयनृपकृतो जन्मोत्सवः	२३९
नामस्थापनम्	२३९
यौवने पाणिग्रहणं राज्याभिषेकश्च	२३९
लोकान्तिकदेवविज्ञप्स्य प्रभोर्वार्षिकदानं दीक्षा च मनःपर्ययज्ञानोत्पत्तिः पारणं च	२३९
नवमासानन्तरं सहस्राप्रवणे कैवल्योत्पत्तिः	२३९
समवसरणरचना इन्द्रकृता स्तुतिश्च	२३९-२४०
प्रभोः प्रथमदेशना गणधरस्थापना च	२४०
शासनदेवतयोः प्रभोः परिवारस्य च वर्णनम्	२४१
सम्मेताद्रावनशनं निर्वाणं च	

द्वादशः सर्गः

हरिषेणचक्रिणः पूर्वभवसम्बन्धः	२४२
काम्पील्यनगरे महाहरिनृपगृहे मेराकुक्षेः हरिषेणजन्म	२४२
यौवने राज्यं चक्ररत्नोत्पत्तिः षट्खण्डसाधना च	२४२
वैराग्यं दीक्षा मोक्षश्च	२४२-२४३

त्रयोदशः सर्गः

जयचक्रिणः पूर्वभवसम्बन्धः	२४४
राजगृहे विजयनृपगृहे वप्राकुक्षेर्जयस्य जन्म	२४४
यौवने राज्यं चक्ररत्नोत्पत्तिः षट्खण्डसाधना च	२४४
वैराग्यं दीक्षा मोक्षश्च	२४४-२४५
अस्मिन् पर्वणि वर्णितानां षट्शालाकापुरुषाणां गणना	२४५

॥अहम् ॥

॥ॐ भगवतेऽर्हते शान्तिजिनाय नमो नमः॥

॥नमः प्रथमानुयोगप्रणेतृभ्यः श्रीकालकार्येभ्यः॥

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविनिर्मितं

त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितम्

॥श्रीशान्तिनाथचरितप्रतिबद्धं पञ्चमं पर्व ॥

॥प्रथमः सर्गः ॥

नमः श्रीशान्तिनाथाय कृतविश्वाघशान्तये । षोडशाय जिनेन्द्राय पञ्चमाय च चक्रिणे ॥१॥
मोहान्धकारसन्दोहकर्तनैकविकर्तनम् । कीर्तयिष्यामि तस्याहं चरित्रमतिपावनम् ॥२॥
अस्यैव जम्बूद्वीपस्य मण्डलाकारधारिणे । इन्दोरिव सप्तमोऽंशः क्षेत्रं भरतमस्त्यदः ॥३॥
अर्धे च दक्षिणे तस्य मध्यखण्डविभूषणम् । अस्ति रत्नपुरं नाम पुरं सुरपुरोपमम् ॥४॥
तत्र श्रीषेण इत्यासीद्राजा राजीवलोचनः । राजीवमिव वासाय श्रियो देव्या विकस्वरम् ॥५॥
ज्येष्ठं बन्धुमिवाऽजस्रं स धर्मं बहूपूजयत् । अर्थ-कामौ कनीयांसाविवाबाधमपालयत् ॥६॥
प्रार्थनामर्थिलोकस्य पूरयामास सोऽनिशम् । स्मरातुरपरस्त्रीणां न पुनर्धर्मकर्मठः ॥७॥
तथा रूपमभूत् तस्य सर्वोपम्यविलक्षणम् । आलेख्यस्याऽप्यविषयो यथा ह्यालेख्यकारिणाम् ॥८॥
दण्डप्रधानं साम्राज्यमपि स प्रतिपालयन् । दयामाराधयामास देवतामिव कामदाम् ॥९॥
विशुद्धशीला तद्भार्या नाम्नाऽभूदभिनन्दिता । हृदयानन्दिनी वाचा नेत्रकैरवचन्द्रिका ॥१०॥
मनसाऽपि न सा शीलं खण्डयामास जातुचित् । मण्डयामास तेन स्वं फल्गुं बाह्यं हि मण्डनम् ॥११॥
भूषणान्यप्यऽभूषन्त निवेश्य स्वतनौ तथा । तस्या निसर्गसुन्दर्या भारभूतानि तानि तु ॥१२॥
तरङ्गायितलावण्यपुण्यावयवशालिनः । तद्रूपस्य प्रतिच्छन्दो दर्पणेष्वेव नान्यतः ॥१३॥
माता-पितृ-श्वशुराणां युगपत् सा कुलत्रयम् । एकाऽप्यनेकरूपैवाऽभूषयद् गुणभूषणा ॥१४॥
द्वितीयाऽप्यभवत् तस्य राज्ञो ह्यच्छिखिनन्दिका । मेघमालेव दयिता नामतः शिखिनन्दिता ॥१५॥
सुखं वैषयिकं पत्याऽनुभवन्त्या अखण्डितम् । जज्ञेऽभिनन्दितादेव्या गर्भः कालेन गच्छता ॥१६॥
सूर्या-चन्द्रमसौ स्वप्ने स्वोत्सङ्गस्थौ ददर्श सा । पुत्रद्वयं तवोत्कृष्टं भावीत्याख्यच्च तत्पतिः ॥१७॥
सम्पूर्णं समये सुनयुगमं देव्यभिनन्दिता । असूत तेजसाऽनूनं रवेश्चन्द्रमसोऽपि च ॥१८॥
इन्दुषेणो बिन्दुषेणश्चेत्याख्ये पुत्रयोर्द्वयोः । श्रीषेणपार्थिवोऽकार्षीदुत्सवेन महीयसा ॥१९॥
धात्रीभिलात्यमानौ तावतियत्नेन पुष्पवत् । ववृधाते क्रमादन्यौ भुजाविव महीभुजः ॥२०॥

१. ॐ वा. १-२ ॥ २. सूर्यः ॥ ३. तस्यैव खंता. ॥ ४. ० तमम् वा. १-२ ॥ ५. राजीवं-कमलम् ॥ ६. निरन्तरम् ॥ ७. धर्मकुशलः ॥ ८. ० मभूदस्य मु. प्र ॥
९. चित्रस्य ॥ १०. चित्रकाराणाम् ॥ ११. ० प्रधानसाम्राज्यं खंता. पाता. ॥ १२. कुमुद ॥ १३. शीलेन ॥ १४. तुच्छम् ॥ १५. हि खंता. ॥ १६.
तरङ्गवाचरितं लावण्यं तेन पुण्यैः पवित्रैः अवयवैः शालते इत्येवंशीलस्य ॥ १७. प्रतिबिम्बम् ॥ १८. हृदयरूपमयूरस्य आनन्ददायिनी ॥ १९. अन्यूनम् ॥

अथ व्याकरणादीनि शास्त्राणि पृथिवीपतिः । तावध्यजीगपदुपाध्यायेन निजनामवत् ॥२१॥
 शास्त्रे शास्त्रे च निर्णयात्तावपरासु कलास्वपि । व्यूहप्रवेशनिष्काशकुशलौ तौ बभूवतुः ॥२२॥
 मनोभवविकाराब्जविकासनदिवामुखम् । उभौ तौ प्रतिपेदाते यौवनं रूपपावनम् ॥२३॥
 ॥इतश्चास्तीह भरते मगधेषु महर्द्धिकः । ग्रामाणां ग्रामणीग्रामोऽचलग्राम इतीरितः ॥२४॥
 तत्र साङ्गचतुर्वेदवेदी द्विजशिरोमणिः । धरणिजट इत्यभून्नाम्ना धरणिविश्रुतः ॥२५॥
 तस्य चाऽसीद् यशोभद्रा भद्रा^१भक्तिः कुलोद्भवा । सधर्मचारिणी गेहलक्ष्मीरिव विहारिणी ॥२६॥
 तस्यः क्रमेण जज्ञाते द्वौ पुत्रौ कुलदीपकौ । ज्येष्ठो नाम्ना नन्दिभूतिः श्रीभूतिरिति चाऽपरः ॥२७॥
 तस्य च ब्राह्मणस्याऽऽसीत् कपिला नाम दासिका । तयाऽपि स चिरं रेमे दुर्जया विषयाः खलु ॥२८॥
 स्वच्छन्दं रममाणस्य क्रमयोगेण तस्य च । अजनिष्ट कपिलायां कपिलो नाम नन्दनः ॥२९॥
 स तु द्विजो यशोभद्राकुक्षिजातावुभौ सुतौ । साङ्गान् वेदान् सरहस्यान् प्रह्वः स्वयमपाठयत् ॥३०॥
 कपिलोऽप्यतिमेधावी तूष्णीकोऽप्यवधारयन् । वेदाब्धेः पारगो जज्ञे प्रज्ञायाः किं न गोचरं ? ॥३१॥
 स प्रादुर्ष्वद्वैदुषीको निर्गत्य पितृवेशमतः । यज्ञोपवीतद्वितयं कण्ठदेशे निधाय च ॥३२॥
 द्विजोत्तमोऽस्मीति गिरा ध्वनयन्निव डिण्डिमम् । देशान्तरेषु बभ्राम विदेशो विदुषां हि कः ? ॥३३॥युग्मम् ॥
 ॥ध्रमन् क्रमेण स प्राप तद्रत्नपुरपत्तनम् । पाण्डित्यं दर्शयंस्तत्र जगर्ज प्रावृड्ढवत् ॥३४॥
 तत्र चाऽशेषपौराणामुपाध्यायः कलानिधिः । अवात्सीत् सत्यकिर्नाम धीर्धैर्यच्छात्रशोभितः ॥३५॥
 कपिलः सत्यकेः पाठशालां गत्वा दिने दिने । पृच्छतां खण्डिकानां च संशयानन्तराऽच्छिदत् ॥३६॥
 विस्मितः सत्यकिरपि तं पप्रच्छ कुतूहलात् । दुर्ज्ञानानि रहस्यानि शास्त्राणां मन्त्रजातवित् ॥३७॥
 आचख्यौ कपिलस्तस्मै सविशेषाणि तानि तु । उपाध्यायधिया छात्रैः श्रद्धानैर्निरीक्षितः ॥३८॥
 शालायां सत्यकिश्चक्रे तं स्वकर्मधुरन्धरम् । युवराजमिव राजा क्व नाऽर्घन्त्युज्ज्वला गुणाः ? ॥३९॥
 व्याख्यां समस्तशिष्याणां चकार कपिलोऽन्वहम् । निश्चिन्तः सत्यकिस्तस्थौ तेन स्वेनेव मूनुना ॥४०॥
 भक्तिं पितुरिवाऽत्यन्तं सत्यकेः कपिलोऽकरोत् । किमेतस्मै करोमीति प्रीतो दध्यौ च सत्यकिः ॥४१॥
 ॥सत्यकेर्जम्बुका नाम तदा भार्येदमब्रवीत् । यद्यप्यर्वाहितोऽसि त्वं तथापि स्मार्यसे मया ॥४२॥
 देवकन्येव निःसीम-रूपलावण्यशालिनी । विनीता ह्रीर्मती क्षान्ति-मार्दवा-ऽऽर्जवर्मालिनी ॥४३॥
 मत्कुक्षिसम्भवा तेऽसौ सत्यभामेति कन्यका । सम्प्राप्तौ^१ यौवनं भट्ट! वरं मृगयसे न किम् ? ॥४४॥
 कन्यका वर्धते यस्य ऋणं वैरं रुजापि च । तस्य निद्रा कथं नामाऽचिन्तः शेते भवान् पुनः ॥४५॥
 ऊचे सत्यकिरप्येवं सत्यं सत्यमिदं प्रिये! । इयत्कालमहं नाऽऽपं सत्यभामोचितं वरम् ॥४६॥
 अयं तु रूपसम्पन्नो गुणिनामग्रणीर्युवा । विनीतः कपिलो विप्रः सत्यभामोचितो वरः ॥४७॥
 आमेत्युक्ते जम्बुकया शुभे लग्नेऽथ सत्यकिः । सत्यभामा-कपिलयोर्विवाहं विधिवद् व्यधात् ॥४८॥
 भोगान्निर्भामया सत्यभामया बुभुजेऽन्वहम् । पूज्यमानः सत्यकिवत् स पौरैः सकले पुरे ॥४९॥
 सत्यकेरपि पूज्योऽयमिति तस्मै ददौ जनः । विशिष्टं धन-धान्यादि सर्वेष्वपि हि पर्वसु ॥५०॥
 एवं च वर्तमानः स वर्तमानद्विजोत्तमः । समृद्धः कपिलो जज्ञे गुणैरिव धनैरपि ॥५१॥

१. पारङ्गतौ ॥ २. निर्गमन ॥ ३. कामविकार एव कमलं तस्य विकासने प्रातःकालसमानम् ॥ ४. ०राब्जविकाशाय दिवामुखम् ता., ०राब्जविकासाय दिवामुखम् छा. ॥ ५. ग्रामणीग्रामोऽचल० सं. दे. ला., मुख्य इत्यर्थः ॥ ६. इति संज्ञितः ॥ ७. भद्राशक्तिः ला. सं. ॥ ८. नम्रः ॥ ९. वेदान्धिपारगो दे. मु. ॥ १०. गोचरे सं. ला. छा.; खंता., पाता. । गोचरम् दे. ता. मुप्र. ॥ ११. प्रादुःष्वद्वै० खंता. पाता. वा. १-२ मुप्र. । प्रादुष्यती वैदुषी यस्य सः, प्रकटीभवत्पाण्डित्य इत्यर्थः ॥ १२. अब्दो मेघः, वर्षमिघवत् ॥ १३. धियां पात्रैः स्थानैः धीपात्रैः-छात्रैः शोभितः ॥ १४. छात्राणाम् ॥ १५. मध्ये ॥ १६. सावधानः ॥ १७. लज्जावती ॥ १८. शालिनी पाता., वा. १-२ विना सर्वत्र ॥ १९. 'सम्प्राप्तयौवनं तस्या' मुप्र. । सम्प्राप्तयौवनं भट्ट! खंता., पाता., वा. १-२, ला. ता., सं. विना ॥ २०. तथेत्युक्ते ॥ २१. क्रोधरहितया । निभ्रान्त्या इति मुप्र. टिप्पण्याम् ॥ २२. कुत्रचित् 'द्विजोत्तरः०' इति पाठः ॥ २३. धनैरिव गुणैरपि खंता. । धनैरपि गुणैरपि मुप्र. ॥

॥अन्यदा प्रावृषि निशि 'प्रेक्षणीयेक्षणाय सः । बहिर्जगाम सद्नाच्चिरं तत्र त्ववास्थित' ॥५२॥
 निवृत्तस्याऽर्धमार्गेऽपि वेश्मने तस्य गच्छतः । सूचिभेद्यं तमः कुर्वन् ववर्षाऽत्यन्तमम्बुदः ॥५३॥
 विजनत्वात् तदानीं स नग्रीभूय स्ववाससी । प्रक्षिप्य कक्षान्तरगाद् वेश्मद्वारे च पर्यधात् ॥५४॥
 वृष्ट्या वस्त्राणि मद्भर्तुस्तीमितानीति मानिनी । सत्यभामाऽन्यवस्त्राणि गृहीत्वा समुपस्थिता ॥५५॥
 मुग्धे विद्याप्रभावेण स्तीमिते मे न वाससी । कृतं तदन्यैर्वासोभिरित्यूचे कपिलः प्रियाम् ॥५६॥
 तस्य वासांस्यनार्द्राणि वपुरार्द्रं च सर्वतः । सत्यभामा निर्दध्यौ च दध्यौ चेदं स्वचेतंसि ॥५७॥
 विद्याशक्त्या स्ववासांसि यद्यरक्षदसौ जलात् । नाऽरक्षत् तत् कथं स्वाङ्गं? नूनं नम्रोऽयमाययौ ॥५८॥
 अकुलीनस्ततो मन्ये वृत्तेनाऽनेन मत्पतिः । मेधाबलादध्यगीष्ट कर्णश्रुत्या श्रुतीरपि ॥५९॥
 एवं च मन्यमाना सा तदाप्रभृति तत्र च । मन्दानुरागा समभूद् वृन्दानीतेव खेदिनी ॥६०॥
 ॥तदा च धरणिजटो दैवात् क्षीणधनोऽभवत् । आढ्यं च कपिलं श्रुत्वा स्वं समुद्धर्तुमाययौ ॥६१॥
 पाद्यस्नानादिना तं च सच्चक्रे कपिलः स्वयम् । आराध्योऽतिथिमात्रोऽपि किं पुनः स पिताऽतिथिः? ॥६२॥
 अथ पित्रा कृते स्नाने निर्मिते नित्यकर्मणि । भोजनावसरे प्राप्ते प्रोवाच कपिलः प्रियाम् ॥६३॥
 शरीरकारणं मेऽस्ति तत् प्रिये! पितृहेतवे । विभिन्नं भोजनस्थानमुत्तमं प्रगुणीकुरु ॥६४॥
 पितुः पुत्रस्य च तयोर्दृष्ट्वाऽऽचरणमन्यथा । आशशङ्केऽधिकं सत्या कुलीना सा यतः स्वयम् ॥६५॥
 कुलीनं श्वशुरं ज्ञात्वा चरितैरतिनिर्मलैः । आराध्यज्जनकवद् गुरुवदेववच्च सा ॥६६॥
 दत्त्वाऽन्यदा ब्रह्महत्याशपथं रहसि स्वयम् । श्वशुरं परिपप्रच्छ महता विनयेन सा ॥६७॥
 युष्माकं किमसौ सूनुः शुद्धपक्षद्वयोद्भवः? । अर्वरुद्धोद्भवः किं वा ? सत्यं ब्रूते प्रसीदत ॥६८॥
 ततश्च धरणिजटः समाचख्यौ यथातथम् । महात्मानः प्रकृत्याऽपि शपथच्छेदकातराः ॥६९॥
 विसृष्टः कपिलेनाऽथ ब्राह्मणो धरणिजटः । पुनरेव निजं ग्राममचलग्राममभ्यगात् ॥७०॥
 ॥सत्यभामाऽपि गत्वैवं श्रीश्रीषेणं व्यजिज्ञपत् । अकुलीनोऽभवद् भर्ता मम दैववशादयम् ॥७१॥
 शार्दूलादिव सुरभिं राहोः शशिकलामिव । चटकामिव च श्येनान्मोचयाऽस्मात् तदद्य मामम् ॥७२॥
 आचरिष्यामि सुकृतं मुक्ताऽनेन सती सती । दुष्कर्मणा प्राक्तनेन वञ्चितास्मि कियच्चिरम् ॥७३॥
 श्रीषेणोऽप्यभ्यधत्तैवमाहूय कपिलं स्वयम् । मुच्यतां सत्यभामेयं धर्माचरणहेतवे ॥७४॥
 विरक्तायां तवैतस्यां कीदृग् वैषयिकं सुखम् । भविष्यति बलात्पारापहृतान्यस्त्रियामिव? ॥७५॥
 कपिलोऽपि जगादैवं क्षणमप्यनया विना । प्राणान् धर्तुं नालमास्मे जीर्वातुरियमेव मे ॥७६॥
 इमां पाणिगृहीतीं स्वां न त्यजामि कथञ्चन । त्यजनं त्याजनं वापि गणिकास्वेव युज्यते ॥७७॥
 उद्भ्रामा सत्यभामोचे त्यजत्येष न मां यदि । जले वा ज्वलने वाऽपि प्रवेक्ष्यामि तदा न्वहम् ॥७८॥
 राजाऽपि व्याजहारैवं मा स्म त्याक्षीदसूनसौ । दिनानि कतिचित् तिष्ठत्वस्मद्वेश्मनि ते प्रिया ॥७९॥
 एवमस्त्विति तेनोक्ते राज्ञा राज्ञ्योः समर्पिता । समाचरन्ती विविधं तपः सा समवास्थिता ॥८०॥
 ॥तदा च राजा कौशाम्ब्यां बलो नाम महाबलः । श्रीकान्तां श्रीमतीदेवीप्रसूतां निजकन्यकाम् ॥८१॥
 उद्यौवनां रूपवतीं प्रैषीद्व्या प्रभूतया । श्रीषेणनृपपुत्रस्येन्दुषेणस्य स्वयंवरां ॥८२॥
 तया सहाऽऽगतां वेश्यामनन्तमतिकामिधाम् । इन्दुषेण-विन्दुषेणौ रूपोत्कृष्टामपश्यताम् ॥८३॥

१. नाट्यविलोकनाय ॥ २. त्ववास्थितः वा. १-२ । तथा स्थितः मु. ॥ ३. गाढम् ॥ ४. मद्भर्तुस्तिमितानीति मुप्र. । आर्द्राणि ॥ ५. तीमिते सं. ला. पा., स्तिमिते मुप्र. ॥ ६. ददर्श ॥ ७. वेदान् ॥ ८. कपिले ॥ ९. वन्दानीतेव० खंता. पाता. । ०वन्दानन्तेव० वा. १-२, समुदायात् पृथक्कृतेव ॥ १०. समुद्धम् ॥ ११. स्नान० मुप्र. ॥ १२. विपरीतोद्भवः ॥ १३. ब्रूहि ॥ १४. व्याघ्रात् ॥ १५. धेनुम् ॥ १६. ०तेन० पाता. ॥ १७. बलात्कारेणाऽपहृतायामन्यस्त्रियामिव ॥ १८. जीवनौषधम् ॥ १९. पाणिगृहीताम् ता. ला. दे. मु. ॥ २०. अतिक्रुद्धा ॥ २१. ०तदा ह्यहम् पा. विना ॥ २२. प्राणान् ॥ २३. ०राज्ञ्यै दे. ला. मु., ०राज्ञ्योस्तेन समर्पिता पाता. ॥ २४. ०कौशाम्ब्याः० खंता. पाता. ॥ २५. समुद्ध्या ॥ २६. ०स्वयंवरे ता. दे. मु. ॥

एषा मम ममैषेति प्रजल्पन्तावुभावपि । सामर्थो देवरमणाभिधानोद्यानमीयतुः ॥८४॥
 तत्रोभावपि सन्नद्धावेककान्तारिरंसया । वृषभाविव दुर्दान्तौ युयुधाते महाभुजौ ॥८५॥
 निषेधितुं तयोर्युद्धं नाऽलमासीन्महीपतिः । प्रियंसामा स हि सदा दण्डसाध्यास्तु दुर्मदाः ॥८६॥
 तां प्रवृत्तिं तयोर्द्वष्टुं निरोद्धुं चाऽक्षमो नृपः । सहाऽभिनन्दिता-शिखिनन्दिताभ्यां विचार्य च ॥८७॥
 प्राप्तकालमिदमिति ब्रुवाणः सरसीरुहम् । आघ्रात् तालपुटाविद्धं विपेदे च क्षणादपि ॥८८॥युग्मम्॥
 देव्यावपि तदाघ्राय तमेवाऽध्वानमीयतुः । न मनागपि जीवन्ति कुलनार्यः पतिं विना ॥८९॥
 सत्यभामाऽपि कपिलादनर्थं चिन्तयन्त्यथ । तत्पद्ममाघ्राय ययौ तत्पथं शरणोज्जिता ॥९०॥
 अत्यन्तमार्दवान्मृत्वा ते चत्वारोऽपि जज्ञिरे । जम्बूद्वीपोत्तरकुरुक्षेत्रे युगलधर्मिणः ॥९१॥
 अभूतां पुं-स्त्रियौ तत्र श्रीषेणोऽथाभिनन्दिता । ते शिखिनन्दिता-सत्यभामे अपि तथैव हि ॥९२॥
 ते च पत्यत्रयायुष्का गव्यूतत्रितयोच्छ्रिताः । अनुभूतसुखाद्वैताः सुखं कालमलङ्घयन् ॥९३॥
 तयोश्चेन्दुषेण-बिन्दुषेणयोर्युध्यमानयोः । आगादेको विमानस्थः कोऽपि विद्याधराग्रणीः ॥९४॥
 दैवस्येवाऽनुकूलस्य प्रतीहारो निवारकः । स तयोरन्तरे स्थित्वा निजगादैवमुद्भुजः ॥९५॥
 अज्ञात्वा भगिनीमेतां भार्यायन्तौ कुमारकौ । किं युध्येथे? विस्तरेण श्रूयतां वचनं मम ॥९६॥
 ॥जम्बूद्वीपस्याऽस्य महाविदेहेऽस्ति सुविस्तृतः । सीतानद्युत्तरतटे विजयः पुष्कलावती ॥९७॥
 अग्रंलिहोऽस्ति मेदिन्याः किरीट इव रजितः । तत्र विद्याधरावासो वैताढ्यो नाम पर्वतः ॥९८॥
 तत्रादावुत्तरश्रेण्यामादित्याभाभिधे पुरे । राजा सुकुण्डलीत्यस्ति कुण्डलीन्द्र इव श्रिया ॥९९॥
 तस्याऽस्त्यजितसेनेति दयिता शीलशालिनी । अहमस्ति तयोः पुत्रो नामतो मणिकुण्डली ॥१००॥
 अपरेद्युस्ततः स्थानान्नभसा पक्षिराडिव । जिनेन्द्रं वन्दितुमगां नगरीं पुण्डरीकिणीम् ॥१०१॥
 तत्र चाऽमितयशसं भगवन्तं जिनेश्वरम् । वन्दित्वा साञ्जलिपुटमश्रौषं धर्मदेशनाम् ॥१०२॥
 मया च देशनाप्रान्ते 'भगवन्! केन कर्मणा । विद्याधरोऽहमभव'मिति पृष्टोऽब्रवीत् प्रभुः ॥१०३॥
 ॥पश्चिमे पुष्करवरद्वीपस्याऽर्धे महर्दिके । शीतोदाया महानद्या विशाले दक्षिणे तटे ॥१०४॥
 विजये सलिलावत्यां वीतशोकजनाकुला । वीतशोकाभिधाना पूरस्ति स्वस्तिकवद्भुवः ॥१०५॥युग्मम्॥
 मीनध्वजो रूपधेयेनौजसा कुलिशध्वजः । तत्र रत्नध्वजो नाम चक्रवर्त्यभवत् पुरा ॥१०६॥
 प्रधानभार्ये तस्योभे अभूतां शीलभूषणे । एका तत्र कनकश्रीर्द्वितीया हेममालिनी ॥१०७॥
 अङ्गस्थकल्पलतिकाद्वितयस्वप्नसूचिते । कनकश्रीर्दुहितरौ सुषुवे धी-श्रियाविव ॥१०८॥
 तयोश्च कनकलतेत्याख्यां पद्मलतेति च । चक्रतुर्माता-पितरौ जन्मोत्सवसमोत्सवम् ॥१०९॥
 स्वप्ने पद्मलतालोकसूचितां हेममालिनी । पद्मां नाम प्रसुषुवे नन्दनां कुलनन्दिनीम् ॥११०॥
 प्राप्ताः कलाकलापं ता यौवनं चाऽथ पावनम् । विधात्रा श्रिय एकत्र त्रैलोक्यस्याऽऽहता इव ॥१११॥
 पद्माऽप्यजितसेनार्यासान्निध्येन विरागिणी । तत्पादान्ते परिव्रज्यामुपादत्त यथाविधि ॥११२॥
 एकदाऽनुज्ञयाऽऽर्यायास्तपःकर्म चतुर्थकम् । चक्रे त्रिरात्रे द्वे षष्टिश्चतुर्थानि स्युरत्र तु ॥११३॥
 यथावत् पालयित्वा च दुस्तपं तत्तपोऽन्यदा । बहिः शरीरचिन्तार्थं गच्छन्ती राजवर्त्मनि ॥११४॥
 कृते मदनमञ्जर्यां वेश्यायाः कामलम्पटौ । युध्यमानौ महाबाहू राजपुत्रौ ददर्श सा ॥११५॥युग्मम्॥

१. ममैषेति ता. ॥ २. एकया कान्तया रन्तुमिच्छया ॥ ३. शान्तिप्रियः ॥ ४. अघ्रात्० खंता ॥ ५. तालपुटविषय्यासम् ॥ ६. ०तत्क्षणा० खंता ॥ ७. पतिवन्त्यः ता. ॥ ८. शरणाश्रिता दे. । शरणरहिता ॥ ९. नृ-स्त्रियौ दे. पा. छा. मु. ॥ १०. उद्भुजः-भुजौ ऊर्ध्वीकृत्य स्थितः ॥ ११. आत्मनः भार्या-मिच्छन्तौ, भगिनीं भार्यात्वेन इच्छन्तौ ॥ १२. युध्येथाम् ता. ॥ १३. सुविस्तृता ला. छा. पा. ॥ १४. अग्रंलिहः - गगनचुम्बी ॥ १५. रूप्यमयः ॥ १६. शेषनागः, कुण्डलेन्द्र दे. मु. ॥ १७. गरुडः ॥ १८. तत्रामानम् ॥ १९. वीतः शोको येभ्यस्तादृशजनैराकुला व्याप्ता, वीतशोकभयाकुला पाता. सं. ला. ॥ २०. रूपेण कामदेवः ॥ २१. इन्द्रः ॥ २२. ०नन्दिनी० वा. १-२ । ०नन्दिनी० मुद्र. ॥ २३. चतुर्थकम् ॥ २४. त्रिरात्रे (दिनत्रयेण) एकं चतुर्थकं, एतादृशानि द्वाषष्टिश्चतुर्थानि जातानीत्येवमर्थः सम्भाव्यते ॥

तौ दृष्ट्वाऽचिन्तयत् पद्माऽप्यस्याः किमपि सुभुवः । अहो! सौभाग्यमेतौ यद्युध्येते हन्त तत्कृते ॥११६॥
 तन्ममाऽप्यस्य तपसः प्रभावेण भवान्तरे । सौभाग्यमीदृशं भूयान्निदानमिति साऽकरोत् ॥११७॥
 अन्ते साऽनशनं कृत्वाऽनालोचितनिदानिका । मृत्वा सौधर्मकल्पेऽभूदमरी विपुलर्द्धिका ॥११८॥
 कनकश्रीर्भवं भ्रान्त्वा भवे दानाद्यनन्तरे । कृत्वा विद्याधरेन्द्र! त्वं नाम्नाऽभूर्मणिकुण्डली ॥११९॥
 भवं भ्रान्त्वा च कनकलता-पद्मलते अपि । दानादिधर्म बहुधा विधाय प्राग्भवेषु च ॥१२०॥
 जम्बूद्वीपस्य भरतेऽभूतां रत्नपुरे पुरे । इन्दुषेण-बिन्दुषेणौ श्रीषेणनृपतेः सुतौ ॥१२१॥ युग्मम् ॥
 पद्माजीवोऽपि सौधर्माच्च्युत्वा तत्रैव भारते । वेश्या बभूव कौशाम्ब्यामनन्तमतिकामिधा ॥१२२॥
 इन्दुषेण-बिन्दुषेणावनन्तमतिकामकृते । अधुना युध्यमानौ स्तस्तौ देवरमणे वने ॥१२३॥
 श्रुतपूर्वभवः सोऽहं स्नेहादिह समागमम् । विनिवारयितुं युद्धात् प्राग्जन्मज्ञापनेन वाम् ॥१२४॥
 अहं वां प्राग्भवे माता गणिकेयं पुनः स्वसा । बुध्येथां सर्वमप्येवं संसारे मोहजृम्भितम् ॥१२५॥
 न ज्ञायते पिता माता स्वसा भ्राता परोऽपि वा । हहा! जन्मान्तरतिरस्करिण्यन्तरितैर्जनैः ॥१२६॥
 यावज्जीवमसौ जीवः स्वं वेष्टयति देहजैः । राग-द्वेषादिभिर्लाजालकैरिव जालिकः ॥१२७॥
 रागं द्वेषं च मोहं च तत्परित्यज्य दूरतः । निर्वाणनगरद्वारं प्रव्रज्यां श्रयतं द्रुतम् ॥१२८॥
 अथ तावूचतुर्मोहादस्माभिः श्वापदैरिव । धिग् धिक् किमिदमारब्धं भगिनीभोगहेतवे? ॥१२९॥
 त्वं नौ^१ पूर्वभवे माता गुरुरस्मिन् भवे पुनः । आवां येनोत्पथादस्मात् प्रबोध्य विनिर्वर्तितौ ॥१३०॥
 इत्युक्त्वा मुक्तसन्नाहौ गुरोर्धर्मरुचेः पुरः । राज्ञां चतुर्भिः सहस्रैः समं जगुहतुर्व्रतम् ॥१३१॥
 तौ तपो-ध्यानवह्निभ्यां प्लुष्टकर्माध्वकण्टकौ । लोकाग्रं जगमुर्दुर्गं सरलेनैव वर्त्मना ॥१३२॥
 श्रीषेणप्रमुखास्तेऽपि चत्वारो युग्मधर्मिणः । विपद्य प्रथमे कल्पे देवभूयं प्रपेदिरे ॥१३३॥^२
 इतश्चाऽत्रैव भरते वैताढ्येऽस्ति नगोत्तमे । नगरं रथनूपुरचक्रवालमभिख्यया ॥१३४॥
 तत्राऽभूज्ज्वलनजटी नाम विद्याधरेश्वरः । पुरन्दरानुज इव सनाथो विविधर्द्धिभिः ॥१३५॥
 तस्याऽर्ककीर्तिस्तनयः प्रौढार्क इव तेजसा । युवराजोऽभवद् वैरिराज्यलक्ष्मीस्वयंवरः ॥१३६॥
 अन्वर्ककीर्तिं समभूत् पुत्री तस्य स्वयम्प्रभा । प्रभेव शशिनो विश्वनयनानन्ददायिनी ॥१३७॥
 प्रथमो वासुदेवानां प्राजापत्योऽचलानुजः । त्रिपुष्टः पोतनपुरेश्वरः परिणिनाय ताम् ॥१३८॥
 तदा च वह्निजटिने स हृष्टः प्रथमो हरिः । ददौ विद्याधरश्रेणिद्वयराज्यमखण्डितम् ॥१३९॥
 अर्ककीर्तेरभूत् पत्नी ज्योतिर्मालेति नामतः । दुहिता मेघवनस्य विद्याधरनरेशितुः ॥१४०॥
 च्युत्वा श्रीषेणजीवोऽपि तदा सौधर्मकल्पतः । ज्योतिर्मालोदरे हंस इवाऽब्जे समवातरत् ॥१४१॥
 ददर्श च तदा स्वप्ने प्रविशन्तं निजे मुखे । सहस्ररश्मिममिततेजसं द्योतिताम्बरम् ॥१४२॥
 समयेऽसूत सा सूनुं पुण्यलक्षणलक्षितम् । साम्राज्यभवनाधारसुदृढस्तम्भमुच्चकैः ॥१४३॥
 दृष्टस्वप्नानुमानेन पितरौ तस्य चक्रतुः । नामाऽमिततेजा इति मूर्त्याऽप्यमिततेजसः ॥१४४॥
 न्यस्थाऽर्ककीर्तौ स्वं राज्यं प्रात्राजीद् वह्निजट्यथ । चारणर्षिजगन्नन्दना-ऽभिनन्दनयोः पुरः ॥१४५॥
 जीवोऽपि सत्यभामायाश्च्युत्वा सौधर्मकल्पतः । ज्योतिर्माला-सूर्यकीर्त्योः पुत्रीत्वेनोदपद्यत ॥१४६॥
 गर्भस्थायामिहाऽपश्यत् सुतारां जननी निशाम् । इति तस्याः सुतारेति पितरौ नाम चक्रतुः ॥१४७॥

१. अनालोचितं निदानं यथा सा ॥ २. पूर्वस्मिन् भवे दानादि कृत्वा ॥ ३. विद्याधरेन्द्रस्त्वम् ता. पा. मु. ॥ ४. खंता. पाता. वा. १-२ प्रतिषु नास्ति ॥ ५. युवाम् ॥
 ६. मोहविलसितम् ॥ ७. परेऽपि सं. ला.; ०ऽपरो० खंता.; ०ऽपरे० पाता. ॥ ८. जन्मान्तरमेव तिरस्करिणी जवनिका तथा अन्तरितैः छत्रैः ॥ ९. संवेष्टयति
 मु. ॥ १०. ०दिभिर्लाजालिकैरिव पा. ॥ ११. लूता(करोळियो) ॥ १२. आवयोः ॥ १३. उन्मार्गात् ॥ १४. निवारितौ ॥ १५. मुक्तः सन्नाहः-कवचप्रभृति
 याभ्यां तौ ॥ १६. प्लुष्टः दग्धाः कर्माणि एव अध्वकण्टका मोक्षमार्गकण्टका याभ्यां तौ ॥ १७. दुर्ग-दुर्गम् ॥ १८. श्रीषेणाऽभिनन्दिता-शिखिनन्दिता-
 सत्यभामाः ॥ १९. युगलिकाः ॥ २०. देवत्वम् ॥ २१. खंता. प्रतौ अत्रैव टिप्पणी '३ भवे' ॥ २२. विविधर्द्धिभिः सहितो विष्णुरिव ॥ २३. अर्ककीर्तेः पश्चात् ॥
 २४. प्रजापतेः अपत्यम् ॥ २५. बलानुजः छा. दे. ॥ २६. वासुदेवः त्रिपुष्टः ॥ २७. महास्वप्ने ता. ॥

॥स चाऽभिनन्दिताजीवश्च्युत्वा सौधर्मकल्पतः । त्रिपृष्ठ-स्वयम्प्रभयोः पुत्रत्वेनोदपद्यत ॥१४८॥
 यत् स्वप्ने साभिषेका श्रीर्गर्भस्थेऽत्राम्बयेक्षिता । तेन श्रीविजय इति तस्य नाम पिता व्यधात् ॥१४९॥
 स्वयम्प्रभायास्तनयो द्वैतीयीकोऽप्यजायत । नामतो विजयभद्रो जयभद्रनिकेतनम् ॥१५०॥
 स^१शिखिनन्दिताजीवश्च्युत्वा प्रथमकल्पतः । त्रिपृष्ठ-स्वयम्प्रभयोः पुत्री ज्योतिष्प्रभेत्यभूत् ॥१५१॥
 ॥सत्यभामापतिः पूर्वं कपिलो नाम योऽभवत् । संसारं स चिरं भ्रान्त्वा तिर्यगादिषु योनिषु ॥१५२॥
 पुर्यां चमरचञ्चायां विद्याधरनरेश्वरः । अजायताऽशनिघोष इति नाम्नेह विश्रुतः ॥१५३॥युग्मम्॥
 ॥अर्ककीर्तिर्दुहितरं सुतारां तारलोचनाम् । त्रैपृष्ठिना श्रीविजयनाम्ना स्वां पर्यणाययत् ॥१५४॥
 ज्योतिष्प्रभां त्रिपृष्ठोऽपि स्वपुत्रीमतिसुन्दरीम् । व्यवहयदर्ककीर्तिपुत्रेणाऽमिततेजसा ॥१५५॥
 सुतारया श्रीविजयो भुङ्क्ते वैषयिकं सुखम् । समं च ज्योतिष्प्रभयाऽमिततेजा महाभुजः ॥१५६॥
 ॥अन्यदा रथनूपुरचक्रवालाभिधे पुरे । विशाले बहिरुद्याने श्रिया सौमनसोपमे ॥१५७॥
 त्रयोऽभिनन्दन-जगन्नन्दनावग्नियुज्यपि । ज्ञानादीनीव रत्नानि मूर्त्तानि समवासत् ॥१५८॥युग्मम्॥
 ज्ञात्वाऽर्ककीर्तिरायातं गुरुं गुरुगुरु अपि । एत्याऽवन्दिष्ट नोत्कण्ठा विलम्बं सहते क्वचित् ॥१५९॥
 अथाभिनन्दनमुनिर्विदधे धर्मदेशनाम् । महामोहहिमस्तोमविद्रावणरविप्रभाम् ॥१६०॥
 तथा देशनया चाऽर्ककीर्तिर्वैराग्यभाभवे । रचिताञ्जलिरित्यूचेऽभिनन्दनमहामुनिम् ॥१६१॥
 तावदागमयस्वेह यावताऽमिततेजसम् । निजे राज्ये निवेश्याऽहमायामि व्रतहेतवे ॥१६२॥
 न प्रमादो विधातव्य इति शिष्टो महर्षिणा । अर्ककीर्तिर्ययौ धाम प्रागनुस्यूतमानसः ॥१६३॥
 भूयो भूयः सनिर्बन्धमभ्यर्थ्याऽमिततेजसम् । राज्यमग्राहयदयं क्रमो जनकपुत्रयोः ॥१६४॥
 कृतनिष्क्रमणः सोऽथ नृपेणाऽमिततेजसा । परिव्रज्यामुपादत्ताऽभिनन्दनमुनेः पुरः ॥१६५॥
 समं गुरुजनेनाऽथ विजहार वसुन्धराम् । अर्ककीर्ती राजमुनिः शर्मराज्यं प्रपालयन् ॥१६६॥
 विद्याधरेन्द्रमुकुटोद्दृष्टपादाम्बुजासनः । तेजस्वी सोऽमिततेजाः पितृयां राज्यधुरां दधौ ॥१६७॥
 इतश्चान्ते त्रिपृष्ठस्य शूचा वैराग्यमुद्बहन् । राज्ये श्रीविजयं न्यस्य प्रवैव्राजाऽचलो बलः ॥१६८॥
 नरेश्वरैरर्च्यमानो विजयश्रीस्वयंवरः । ततः श्रीविजयो विश्वं पितृयं राज्यमपालयत् ॥१६९॥
 ॥अन्यदा चाऽमिततेजास्तत्प्योतनपुरं पुरम् । सुतारा-श्रीविजययोर्दर्शनोत्कण्ठितो ययौ ॥१७०॥
 नगरं तदपश्यच्चोत्पताका-मञ्च-तोरणम् । सञ्जातानन्दसाम्राज्यमनुत्तरविमानवत् ॥१७१॥
 विशेषतो राजकुलं स हृष्टं वीक्ष्य विस्मितः । व्योमतोऽवातरत् तत्र समुद्र इव भास्करः ॥१७२॥
 अभ्युत्तस्थौ दूरतस्तं दृष्ट्वा श्रीविजयो नृपः । पूर्जाऽर्हाऽतिथिमात्रेऽपि किं पुनस्तादृशोऽतिथौ? ॥१७३॥
 परस्परं श्वशुर्यौ तौ मिथः स्वसृपती च तौ । सस्वजाते मिथो गाढं प्रौढेऽप्रीतिसुधाहदौ ॥१७४॥
 महार्घ्यसिंहासनयोर्निषेदतुरुभावपि । पूर्वपश्चिमयोरद्रयोः सूर्या-चन्द्रमसाविव ॥१७५॥
 ततश्चाऽमिततेजास्तं पप्रच्छ स्वच्छमानसः । नाऽधुना कौमुदी नाऽऽग्रहायणी ग्रीष्मको न च ॥१७६॥
 वसन्तो नाऽपि नो पुत्रजन्माऽपि तव भूपते! । पुरं केनोत्सवेनेदमुद्यदानन्दमीक्ष्यते? ॥१७७॥युग्मम्॥
 ततः श्रीविजयोऽशंसदितः प्रागष्टमे दिने । एको नैमित्तिकः कश्चिदागादौगामिवेदकः ॥१७८॥
 याचितुं किमिहाऽऽयासीः? समाख्यातुं किमप्यथ? । मयैवं सादरं पृष्ट इत्यभाषिष्ट स स्फुटम् ॥१७९॥
 जीवामो याचितेनैव वयं यद्यपि पार्थिव! । तथाऽपि याचितुं त्वत्तः सौमप्रतं न हि सौमप्रतम् ॥१८०॥

१. सिंहनन्दिताजीवश्च्युत्वा खंता. पाता. वा. १-२, सं. पा. ता. ॥ २. सुचिरम् ला. ॥ ३. नाम्ना हि मु. ॥ ४. श्रीविजयोऽभुङ्क्त छा. मु. विना ॥ ५. गुरुं-पितरं, गुरुगुरु-पितुर्गुरु ॥ ६. महामोह एव हिमस्तोमः, तस्य विद्रावणे नाशने सूर्यप्रभासदृशीम् ॥ ७. प्रतीक्षस्व ॥ ८. गृहम् ॥ ९. साग्रहम् ॥ १०. ०मभ्यर्थ्यामिततेजसा पाता. वा. १-२ सं. ता. पा. छा. ॥ ११. मुनिजनेनाथ पा. ॥ १२. अर्ककीर्तिराज० रसंपा. ॥ १३. शमराज्यमपालयत् दे. ॥ १४. शोकेन ॥ १५. प्रवव्राजाऽचलोऽचलः ला. पा. ॥ १६. बलदेवः ॥ १७. समग्रं पैतृकम् ॥ १८. सामान्यातिथावपि पूजा योग्या ॥ १९. श्यालौ ॥ २०. ०हि तौ खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २१. प्रौढा प्रीतिः एव सुधा तस्या हदौ ॥ २२. भविष्यवेत्ता ॥ २३. योग्यम् ॥ २४. अधुना ॥

शक्यते न यदाख्यातुं तदाख्यातुमिहाऽऽगमम् । आख्याते हि प्रतीकारो भवेद्धर्मादिनाऽपि हि ॥१८१॥
 अस्मादहः सप्तमेऽह्नि मध्याह्नसमये ध्वनन् । अशनिः पोतनपुरेश्वरोपरि पतिष्यति ॥१८२॥
 तथा कटुकया वाचा विषेणेवाऽतिघूर्णितः । पतिष्यति त्वयि किमित्युवाच सचिवाग्रणीः ॥१८३॥
 नैमित्तिकोऽप्यभाषिष्ट मह्यं सचिव! मा कुपः । शास्त्रदृष्टं वचो वच्मि भावदोषोऽत्र मे न हि ॥१८४॥
 तस्मिन् दिने मयि पुनर्वसुधारासहोदरा । वस्त्रा-भरण-माणिक्य-स्वर्णवृष्टिः पतिष्यति ॥१८५॥
 मयाऽप्यभिहितो मन्त्री माऽस्मै कुप्य महामते! । उपकारी प्रणिधिवद् यथार्थकथनादयम् ॥१८६॥
 नैमित्तिक! परं ब्रूहि निमित्तं शिक्षितं कुतः? । निराम्नायस्य वचसि श्रद्धा न प्रत्ययं विना ॥१८७॥
 नैमित्तिकोऽप्यभाषिष्ट क्षमाधव! श्रूयतां तदा । बलदेवेन देवेन प्रव्रज्यां गृह्यता सह ॥१८८॥
 उपादत्त परिव्रज्यां शाण्डिल्यो नाम मे पिता । तदनु प्राव्रजमहं पितृवात्सल्यमोहितः ॥१८९॥
 निमित्तजातमखिलं तदेदं शिक्षितं मया । ज्ञानमव्यभिचारि स्यान्नान्यतो जिनशासनात् ॥१९०॥
 लाभा-ऽलाभौ सुखं दुःखं जीवितं मरणं जयः । पराजयश्चेति वेद्य निमित्तमहमष्टधा ॥१९१॥
 सम्प्राप्तयौवनश्चाऽहं विहरन्नपरेऽहनि । अगमं पद्मिनीखण्डं नाम पत्तनमुत्तमम् ॥१९२॥
 हिरण्यलोमिका नाम तत्र मम पितृष्वसा । वसत्युद्यौवना चन्द्रयशास्तद्गृहिताऽपि च ॥१९३॥
 तां दत्तपूर्विणी सा मे बालायाऽपि हि बालिकाम् । दीक्षालक्षणविघ्नेन विवाहस्त्वभवन्न हि ॥१९४॥
 तां दृष्ट्वा सानुरागोऽहं हित्वा भारमिव व्रतम् । पर्यगेषं विवेको हि स्मरार्त्तानां कियच्चिरम्? ॥१९५॥
 ज्ञात्वा स्वार्थं निमित्तेन महानर्थमिमं च ते । अत्राऽऽगममहं राजन्! यज्जानासि कुरुष्व तत् ॥१९६॥
 इत्युदित्वा स्थिते तस्मिंस्तत्क्षणं राजरक्षणे । अभूवन् बुद्धिमन्तोऽपि व्याकुलाः कुलमन्त्रिणः ॥१९७॥
 ¶ तत्रैकः सचिवोऽवोचद्विद्युत्पातोऽर्णवे न हि । सप्ताहं तत्र तत् स्वामी नावमारुह्य तिष्ठतु ॥१९८॥
 द्वितीयोऽप्यब्रवीन्मन्त्री नेदं मे प्रतिभासते । पतन्तीं विद्युतं तत्र हन्त को वारयिष्यति? ॥१९९॥
 वैताड्ये नाऽवसर्पिण्यां विद्युत्पातो यतस्ततः । तस्योपरि गुहां गत्वा सप्ताहं वसतु प्रभुः ॥२००॥
 मन्यवोचत् तृतीयोऽपि मह्यं नाऽदोऽपि रोचते । अवश्यभावी यो ह्यर्थो यत्र तत्र स नाऽन्यथा ॥२०१॥
 ¶ तथा ह्यत्रैव भरते पुरे विजयनामनि । अवात्सीद् ब्राह्मणवरो रुद्रसोमोऽभिधानतः ॥२०२॥
 अनपत्यस्य तस्याथ महद्भिरुपैयाचितैः । पत्न्यां ज्वलनशिखायां शिखी नाम सुतोऽभवत् ॥२०३॥
 एकदा राक्षसस्तत्र कश्चिदप्यतिदारुणः । अधिष्ठितः क्रूरदैवेनाऽऽगान्मर्त्यपलप्रियः ॥२०४॥
 मानुषाण्यन्वहं तत्र बहूनि प्रणिहन्ति सः । अल्पं तु ग्रसते शेषं फेलामिव समुज्झति ॥२०५॥
 राजा जजल्प तं सान्ना किं मुधा हंसि नृन् बहून्? । घ्नन्ति व्याघ्रादयोऽप्यज्ञा जन्तुमेकं क्षुदौषधम् ॥२०६॥
 दिने दिने त्वयाऽप्येकं ग्राह्यं ग्रासाय मानुषम् । मन्त्रिणीतेन वारेण तत्तत्र स्वयमेष्यति ॥२०७॥
 तेनाऽभ्युपगतेऽर्थेऽस्मिन्नृपः स्वपुरवेशमसु । मानुषाणां नामगोलांश्चक्रे वारकहेतवे ॥२०८॥
 कृष्यमाणः करे गोलो यदा यस्य चटेत् तदा । प्रयाति पुररक्षायै भक्ष्यभूतः स रक्षसे ॥२०९॥
 तस्य ब्राह्मणपुत्रस्य निर्ययौ गोलकोऽन्यदा । तन्नाम वाचितं चान्तरन्तकेनेव पत्रकम् ॥२१०॥
 तच्छ्रुत्वा तस्य माता तु रोदयन्ती पशूनपि । हा पुत्र! नाऽसि नाऽसीति रूरोद करुणस्वरम् ॥२११॥
 आसीच्च तद्गृहासन्नमेकं भूतगृहं महत् । तद्भूतैः क्रन्दितं तस्याः शुश्रुवे कर्णदुःश्रवम् ॥२१२॥
 उत्पन्नकरुणैस्तैश्च जगदे ब्राह्मणीति सा । मा रोदीर्भव सुस्था त्वं त्वत् पुत्रो यातु रक्षसे ॥२१३॥

१. विद्युत् ॥ २. विषेणेव स घूर्णितः ता. । अतिभ्रान्तः ॥ ३. भाव! द्वेषोऽत्र मे न हि मुप्र. ॥ ४. चरवद् ॥ ५. तदिदम् खंता. पा. ला. ॥ ६. अनन्यथा ॥ ७. दत्तपूर्विणीम् सं. ला., पूर्व दत्तवती ॥ ८. कामपीडितानाम् ॥ ९. बभूवुर्बुद्धिमन्तोऽपि ता. ॥ १०. समुद्रे ॥ ११. सप्ताहीं० खंता. ॥ १२. अवसत् ॥ १३. 'बाधा-मानता' इति भाषायाम् ॥ १४. क्रूरदैव० मु. पा. छा. ॥ १५. मर्त्यपलं मनुष्यमांसं प्रियं यस्य सः ॥ १६. उच्छिष्टमिव ॥ १७. सान्त्वनेन ॥ १८. क्षुधाशमनौषधम् ॥ १९. यमेन ॥ २०. नामावली ॥

राक्षसस्याऽप्रतोऽप्येनमानेष्यामो तवाऽन्तिके । लङ्घियते न व्यवस्था^१ न चाऽप्येष मरिष्यति ॥२१४॥
 साधु हे देवताः! साधु यावदेवं जजल्प सा । आरक्षास्तावदजवन्नियुराकृष्य तत्सुतम् ॥२१५॥
 तदत्तं यावदादत्ते राक्षसस्तं द्विजात्मजम् । अपहृत्याऽनयन् भूतास्तावत् तन्मातुरन्तिके ॥२१६॥
 भीता भयानि पश्यन्ती ब्राह्मण्यपि तमात्मजम् । अन्तर्गिरिगुहं रक्षाकृते चिक्षेप तत्क्षणम् ॥२१७॥
 तत्रस्थेन जग्रसे च जाग्रताऽजगरेण सः । तद्वदन्यदपि भवेन्न भावि क्वचिदन्यथा ॥२१८॥
 इदमौर्षयिकं तस्मात् सर्वैराचर्यतां तपः । निर्काचितानामपि यत् कर्मणां तपसा क्षयः ॥२१९॥
 ॥मन्त्री तुर्योऽप्यभाषिष्टोपरिष्ठात् पौतनप्रभोः । ख्यातोऽनेन तडित्पातो न श्रीश्रीविजयस्य तु ॥२२०॥
 तत् सप्ताहं पुरेऽमुष्मिन् कोऽप्यन्यः क्रियतां पतिः । पतिष्यत्यशनिस्तत्र दुरितं तेन यातु वः ॥२२१॥
 ॥अथ नैमित्तिको हृष्टः प्राशंसदिति मन्त्रिणम् । मन्त्रिमित्तज्ञानतोऽपि मतिज्ञानं तवाऽधिकम् ॥२२२॥
 अनर्थपरिहाराय कुर्वर्थममुमाशु तत् । जिनपूजारतश्चैत्यस्थितो राजाऽपि तिष्ठतु ॥२२३॥
 मयाऽप्यवादि योऽप्यद्य नरो राज्येऽभिषिच्यते । चिन्तयामि कथं तस्य प्राणनाशं निरागसः? ॥२२४॥
 आ शक्रादाकुमेः प्राणाः प्राणिनामतिदुस्त्यजाः । कथं वराकः पुंमात्रः पश्यतो मे विनाश्यते? ॥२२५॥
 परेषां प्राणिनां प्राणत्राणैकपुरुषव्रताः । वयं हि घातयामोऽन्यं स्वप्राणितकृते कथम्? ॥२२६॥
 ॥मन्त्रिणोऽथाऽब्रुवन् देव! कार्यद्वयमिदं हि नः । यास्यति स्वामिनोऽनर्थः प्राणी च न विपत्स्यते ॥२२७॥
 वैश्रवणस्य प्रतिमा देव! राज्येऽभिषिच्यताम् । तां च त्वामिव सप्ताहं सर्वः सेविष्यते जनः ॥२२८॥
 दिव्यशक्त्योपसर्गश्चेन्न भवेत्तदपि सुन्दरम् । स्याच्चेत् तदपि न प्राणिवधपापं भविष्यति ॥२२९॥
 युक्तमेतदिति प्रोच्य गतोऽस्मि जिनमन्दिरम् । दर्भसंस्तारके तस्मिन्नस्थां च कृतपौषधः ॥२३०॥
 नरेन्द्रवदवर्तन्त मूर्त्तौ वैश्रवणस्य ते । स्वाम्युदर्काय धीमन्तो यान्ति स्वाम्यन्तरेऽपि हि ॥२३१॥
 ॥सप्तमे च दिने प्राप्ते मध्याह्नेऽत्यूर्जिगर्जितः । दिव्यन्ननाम पर्जन्यः प्रलयाम्बुददारुणः ॥२३२॥
 तस्मादम्भोधराद् घोराद् ब्रह्माण्डं स्फोटयन्निव । निपपाताऽशनिस्तस्मिन् यक्षे रोज्यधरीकृते^{२३} ॥२३३॥
 यथा यक्षे तडित्पातस्तत्र नैमित्तिके तथा । रत्नादिवृष्टिरभवद्विहिताऽन्तःपुरादिभिः ॥२३४॥
 पत्तनं पद्मिनीखण्डमखण्डितमहर्दिकम् । दत्त्वा नैमित्तिकवरो व्यसृज्यत मयाऽपि हि ॥२३५॥
 मूर्त्तिं वैश्रवणस्याऽपि दिव्यरत्नमयीं नवाम् । अकारयमहं सद्यो विपद्बन्धुः स मे यतः ॥२३६॥
 मद्भिन्नशान्त्या तदमी पौराऽमात्यादयो मुदा । महोत्सवं विदधते सर्वोत्सवशिरोमणिम् ॥२३७॥
 इति श्रुत्वाऽमिततेजाः सुतारां भगिनीं निजाम् । वस्त्रालङ्कारदानेन पूजयामास संम्मदात् ॥२३८॥
 सुतारा-श्रीविजययोः पार्श्वे कालं कमप्यथ । अतिवाह्याऽमिततेजाः स्वमेव नगरं ययौ ॥२३९॥
 ॥अथ श्रीविजयो राजा देव्या सह सुतारया । वनं ज्योतिर्वनं नाम ययौ क्रीडाकुतूहलात् ॥२४०॥
 तदा च कपिलजीवोऽशनिघोषो विहायसा । विप्रतारणिकां विद्यां साधयित्वा समापतन् ॥२४१॥
 रममाणां समं पत्या पतिवत्नीं सुलोचनाम् । देवीं सुतारामैक्षिष्ट प्राग्जन्मगृहमेधिनीम् ॥२४२॥युग्मम्॥
 ततः प्राग्जन्मसंस्कारात् सम्बन्धमविदन्नपि । चक्रेऽनुरागादुत्कण्ठां तस्यां स्वस्यामिव स्त्रियाम् ॥२४३॥
 विद्याबलाद्विचक्रे च प्लवमानं तयोः पुरः । दिव्यकन्दुकवद्धैर्म^{३३} हरिणं नेत्रहारिणम् ॥२४४॥

१. व्यवस्थां पाता. विना सर्वत्र ॥ २. छागवत् ॥ ३. गिरेः गुहा गिरिगुहा, गिरिगुहायां इति अन्तर्गिरिगुहम् ॥ ४. उपायः ॥ ५. अवश्यभोग्यफलानाम् ॥ ६. तेनाह्यातस्तडित्पातो ता. ॥ ७. विद्युत् ॥ ८. यातु तेन वः मुप्र. ॥ ९. प्रशशंसेति ता. ॥ १०. यन्त्रिमित्तज्ञानतोऽपि खंता. वा. १-२ ता. पा. ॥ ११. कुरुष्वममु० मु. ॥ १२. राजाऽप्युवाच ता. ॥ १३. निरपराधिनः ॥ १४. इन्द्रादारभ्य कीटपर्यन्तम् ॥ १५. क्रियेः मु., 'क्रिमिर्ना कृमिवत् कीटे' (मेदिनीकोषे) ॥ १६. कार्यं द्वय० खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १७. कुबेरस्य ॥ १८. तं च० वा. १-२ ॥ १९. कुशासने ॥ २०. कृतपौषधः खंता. पाता. ॥ २१. स्वामिहिताय ॥ २२. स्फूर्जिगर्जितः दे. ॥ २३. राज्यधुरी० खंता. वा. १-२ ॥ २४. अराज्यधरो राज्यधरः कृतः राज्यधरीकृतः, तस्मिन् ॥ २५. वैश्रवणस्याऽस्य ता. ॥ २६. हर्षात्, सन्मुदा ता. ॥ २७. उल्लङ्घ्य ॥ २८. स्वकीयम् ॥ २९. आगच्छन् ॥ ३०. पतिरस्ति अस्याः सा, ताम् ॥ ३१. पूर्वजन्मपत्नीम् ॥ ३२. सौवर्णम् ॥

खुरैरथ विषाणाभ्यामिन्द्रनीलमयैरिव । नीलोत्पलविलासिभ्यां लोचनाभ्यां विराजितम् ॥२४५॥
 पीतधातुमिवोज्ज्वलन्तं देहभासाऽतिपीतया । मण्डयन्तं नभः फालैः पादपातैश्च भूतलम् ॥२४६॥
 दृष्ट्वा सुतारादेवी तमिति भर्तारमब्रवीत् । असौ क्रीडनकं मे स्यात् स्वामिन्नानीयतां मृगः ॥२४७॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 इत्युक्तः कान्तया राजाऽन्वधावत तमेणकम् । विश्रिष्टं वाहनमिव वायोर्वार्युसमस्यदम् ॥२४८॥
 क्वचिद् वक्रः क्वचिदजुर्मृगः स सरिदोघवत् । मनागप्यस्खलन् दूरं निनाय जगतीपतिम् ॥२४९॥
 काऽपि दृश्यः काऽप्यदृश्यः कदाऽप्युर्व्या कदाऽपि खे । स मायादैवतमिव ग्रहीतुं न ह्यशक्यत ॥२५०॥
 ॥दूरं गते श्रीविजयेऽशनिघोषः शनैस्ततः । अभिसृत्याऽहरद् देवीं वनदेवीमिवैकिकाम् ॥२५१॥
 ततः प्रतारणी विद्या तेनाऽऽर्युक्ता दुरात्मना । सुतारीभूय पूचक्रे दष्टाऽहं कुक्कुटाहिना ॥२५२॥
 तच्छ्रुत्वा हरिणं मुक्त्वा ववले स इलापतिः । अभियोगो हि योगाय क्षेमे सति विपश्चिताम् ॥२५३॥
 भूमौ च लुठितां दृष्ट्वा तां निःसंहंशरीरिकाम् । मणि-मन्त्रौषधिवरैरुपाचारीत्रेश्वरः ॥२५४॥
 प्राग्दृष्टप्रत्ययमपि सर्वमप्यगंदादिकम् । उपकारः खल इव तस्यामफलतां ययौ ॥२५५॥
 निमीलन्नेत्रनलिना विच्छायवदनच्छविः । कम्पमानोरुयुगला वेपमानपयोधरा ॥२५६॥
 शिथिलीभूतसर्वाङ्गोपाङ्गसन्ध्यस्थिबन्धना । नृपतेः पश्यतोऽप्याशु कालधर्ममियाय सा ॥२५७॥युग्मम्॥
 परासुरिव निःसञ्जः परासुमवलोक्य ताम् । पपात मूर्च्छितः पृथ्व्यां स पृथिवीपतिपुङ्गवः ॥२५८॥
 पुनर्व्यावृत्तचैतन्योऽभिषिक्तश्चन्दनद्रवैः । मूर्धाभिषिक्तमूर्धन्यो विललापैवमुच्चकैः ॥२५९॥
 हहा! दैवेन मुषितो नयता त्वां मनोरमे! । त्वद्रूपैरेव हि प्राणैः प्राणितव्यं ममाऽभवत् ॥२६०॥
 त्वां विनैष जनः कान्ते! शोकसम्भारभारतः । जीर्णं गृहमिवाऽऽधारस्तम्भहीनं पतिष्यति ॥२६१॥
 मद्बल्लभां लोभयता बल्लभादेशतत्परः । काञ्चनेन कुरङ्गेण वञ्चितोऽस्मि हहा! जडः ॥२६२॥
 प्रत्यक्षं मे प्रियां दृष्टुं तक्षकोऽपि हि न क्षमः । कुक्कुटाहिस्तु दूरेऽस्तु दैवं हि बलवत् परम् ॥२६३॥
 ततोऽनुगन्तुं दयितां त्यजन् प्राणान् हुताशने । ऊनं प्रपूरयाम्यद्य दुर्दैवस्याऽभिसर्पतः ॥२६४॥
 तथा सह महीनाथः सद्यो विरचितां चिताम् । अलञ्चक्रे स्वयं धीरो रतिमन्दिरतल्पवत् ॥२६५॥
 यावज्ज्वलितुमारोभे क्षणादप्याशुशुक्षणिः । तावदाजगमतुस्तत्र द्वौ विद्याधरपूरुषौ ॥२६६॥
 अभिमन्य तयोरेकः सिषेच पयसा चिताम् । प्रतारण्यपि तत्कालं पलायिष्टाऽदृहासकृत् ॥२६७॥
 क्व स ज्वलनः उज्ज्वालः? परासुः प्रेयसी क्व मे? । कृतादृहासा केयं च? किमिदं दैवनाटकम्? ॥२६८॥
 इति सञ्चिन्तयन् स्वस्थः पुरःस्थौ तौ च पूरुषौ । सौम्याकृती किमिदमित्यपृच्छत् पृथिवीपतिः ॥२६९॥
 तौ च प्रणम्य राजानमूचतुर्विनयोचितम् । विद्याधरपतेरावां पत्नी अमिततेजसः ॥२७०॥
 पिता-पुत्रौ च सम्भिन्नश्रोतो-दीपशिखाभिधौ । निर्गतौ स्वेच्छया तीर्थजिनबिम्बानि वन्दितुम् ॥२७१॥
 अत्राऽऽपतद्भ्यामावाभ्यामश्रावि श्रुतिदुःश्रवा । पशूनप्युत्कर्णयन्ती वागियं करुणाक्षरा ॥२७२॥
 हा! श्रीविजय! मत्प्राणनाथ! भूनाथसेवित! । हा! बान्धवाऽमिततेजस्तेजस्तुलितभास्कर! ॥२७३॥
 हा! वत्स! विजयभद्र! बलभद्रसमौजसा । हा! सर्वदा सन्निहितास्त्रिपृष्ठकुलदेवताः! ॥२७४॥
 दुष्टविद्याधरादस्माद् वृकादिव कुरङ्गिकाम् । इमां सुतारां त्रायध्वं त्रायध्वमविलम्बितम् ॥२७५॥त्रिभिर्विशेषकम्॥

१. मृगम् ॥ २. वायुतुल्यवेगम् ॥ ३. नृपतिम् ॥ ४. आकाशे ॥ ५. दूरे गते मु. ॥ ६. ०वीमिवैकिकाम् वा. १-२ ॥ ७. तेन युक्ता दे. ॥ ८. प्रयुक्ता ॥ ९. सुतारारूपं कृत्वा ॥ १०. परपराभवः ॥ ११. विदुषाम् ॥ १२. निर्बलशरीरां निस्तेजःशरीरां वा ॥ १३. उपचारमकरोत् ॥ १४. औषधादिकम् ॥ १५. उपचारः ता. मु. ॥ १६. निमीलन्ती नेत्रे नलिने इव यस्याः सा ॥ १७. विगता छाया यस्याः विच्छाया, तादृशी वदनच्छविर्यस्याः सा ॥ १८. कम्पमानं ऊर्वोर्युगलं यस्याः सा ॥ १९. वेपमानो. पयोधरो यस्याः सा ॥ २०. शिथिलीभूतानि सर्वाङ्गोपाङ्गसन्ध्यस्थिबन्धानि यस्याः सा ॥ २१. मृत्युमगच्छत् ॥ २२. मृत इव ॥ २३. गतप्राणाम् ॥ २४. मूर्धाभिषिक्तानां राज्ञां मूर्धन्यः मुख्यः ॥ २५. त्वमेव मम प्राणाः, तैरेव प्राणैश्च मम जीवनमभवत् ॥ २६. द्रष्टुं खंता. पाता. ॥ २७. सर्पविशेषः, 'तक्षकस्तु लोहिताङ्गः स्वस्तिकाङ्कितमस्तकः' अभि.चिं. तिर्यक्काण्ड - श्लो. १३०९ ॥ २८. वृद्धिं गच्छतः ॥ २९. तल्पं शय्या ॥ ३०. क्षणादेरा० खंता. ॥ ३१-३२. अग्निः ॥ ३३. प्रज्वलितः ॥ ३४. आगच्छद्भ्याम् ॥ ३५. कर्णदुःश्रवा ॥ ३६. उत्कर्णान् कुर्वन्ती ॥ ३७. भूपतिसेवितः ॥

स्वसारं स्वामिनो ज्ञात्वा हियमाणां दुरात्मना । तां वाचमन्वगच्छाव 'शब्दपातिशराविव ॥२७६॥
 अचिरादप्यपश्याव सुतारां तरलेक्षणाम् । आत्तामशनिघोषेण पद्मिनीमिव दन्तिना ॥२७७॥
 हियमाणां स्वामिजामिं तामुपेक्षितुमक्षमौ । आबद्धभ्रुकुटी वाचमवोचाव च वैरिणम् ॥२७८॥
 रे विद्याधरहतकाऽशनिघोष! क्व यास्यसि? । हत्वा सुतारां चण्डालो देवताप्रतिमामिव ॥२७९॥
 अरे! रे! न भवस्येष हन्वस्त्वामुद्बहायुधम् । आवां विद्याधरपतेः पत्नी ह्यमिततेजसः ॥२८०॥
 एवमाक्षिप्य कृष्टासी कृष्णाही इव वार्तिकौ । आवां नरजघन्यं तं जिघांसन्तावुपस्थितौ ॥२८१॥
 ततः सुतारादेव्योक्तं युद्धेन युवयोरलम् । वनं ज्योतिर्वनं यातं तत्र श्रीविजयः प्रभुः ॥२८२॥
 प्रतारण्या वञ्चयित्वा त्याज्यमानमसूनपि । निषेधतं श्रीविजयं तस्मिन् जीवामि जीवति ॥२८३॥
 द्रुतमावां तदादेशादिह त्वां समुपस्थितौ । विध्यापितश्चितावहिरावाभ्यां मन्त्रितोदकैः ॥२८४॥
 इयं प्रतारणी विद्या सुतारारूपधारिणी । वेतालवत् संमुत्ताला साड्हासा पलायत ॥२८५॥
 हतां सुतारां विज्ञाय विषसाद महीपतिः । चितानलादप्यधिकं प्रज्वलद्विरहानलः ॥२८६॥
 तं तावित्यूचतुः स्वामिन्! मा ताम्य कुशली न सः । यतो न दूरे भवतः दैवस्येव क्व यास्यति? ॥२८७॥
 तौ प्रणम्याऽथ राजानं जानुस्पृष्टमहीतलौ । गढमभ्यर्थ्य वैताढ्यमात्मना सह निन्यतुः ॥२८८॥
 ॥ततः सर्वाभिसारेणाऽमिततेजाः क्षणादपि । अभ्युत्तस्थौ श्रीविजयं विजयो मूर्तिमानिव ॥२८९॥
 महत्या प्रतिपत्या तमासयित्वोचितासने । ससम्भ्रमोऽमिततेजाः पप्रच्छाऽऽगमकारणम् ॥२९०॥
 तौ च विद्याधरवरौ तस्मै श्रीविजये रितौ । सुताराहरणोदन्तमाचख्यतुरशेषतः ॥२९१॥
 अथाऽर्ककीर्तितनयो भ्रुकुटीकुटिलालिकः । रूषारुणकपोलाक्षो निजगादेति भूपतिम् ॥२९२॥
 कण्डूयित्वा तुण्डमिव तक्षकस्य फणाभृतः । संतामुष्टिमिवोत्पाद्य शयानस्य मृगद्विषः ॥२९३॥
 तव भार्या स्वसारं मे सुतारामपहत्य सः । जीविष्यति कियन्नामाऽशनिघोषो नराधमः? ॥२९४॥युग्मम्॥
 ॥ततश्च शस्त्रावरणीं बन्धनीं मोचनीमपि । विद्यां श्रीविजयायाऽदादर्ककीर्तिसुतः स्वयम् ॥२९५॥
 रश्मिवेगा-ऽमितवेग-रविवेगा-ऽर्ककीर्तयः । भानुवेगा-ऽऽदित्ययशो-भानु-चित्ररथा अपि ॥२९६॥
 अर्कप्रभोऽथाऽर्करथो रवितेजाः प्रभाकरः । तथा किरणवेगोऽपि सहस्रकिरणोऽपि च ॥२९७॥
 इत्यादीनां स्वपुत्राणां सै नु पञ्चशतीमथ । समं त्रैपृष्ठिना वीरप्रैरेण पृतनावृताम् ॥२९८॥
 पुर्यां चमरचञ्चायां तस्मादशनिघोषतः । सद्यः सुतारामाहर्तुं प्राहिणोर्दहितान्तकः ॥२९९॥चतुर्भिः कलापकम्॥
 ततो विद्याधरबलच्छन्नाशेषनभस्तलः । दिवि केतुशतानीवोद्भावन्यन् सुभटायुधैः ॥३००॥
 प्रभूतहयहेषाभिर्हेषयन् भास्वतो हयान् । वितन्वानो गजैर्व्योम्नि मेघमालामिवाऽपराम् ॥३०१॥
 विमानैर्दर्शयन् दीपैरर्कानौत्पातिकानिव । जगाम चमरचञ्चां त्रिपृष्ठतनयः क्षणात् ॥३०२॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 तं चाऽधिविद्यमशनिघोषं ज्ञात्वाऽर्ककीर्तिसूः । सहस्ररश्मिना सार्धं सुनूनाऽनूनशक्तिना ॥३०३॥
 परविद्याच्छेदकरीं महाज्वालाभिधायिकाम् । विद्यां स्वयं साधयितुं हिमवन्तं गिरिं ययौ ॥३०४॥युग्मम्॥
 ॥स तत्र च जयन्तस्य महर्षेः प्रतिमाजुषः । तथैव धरणेन्द्रस्य पादमूलेऽतिपावने ॥३०५॥
 स्थितो मासिकभक्तेन प्रतिमां साभरात्रिकीम् । समुद्बहन् प्रववृते विद्यासाधनकर्मणि ॥३०६॥युग्मम्॥

१. शब्दानुसारिणौ शतौ इव ॥ २. गजेन ॥ ३. स्वामिभगिनीम् ॥ ४. आबद्धभ्रुकुटीवावां तमवोचाव वैरिणम् सं. ता. दे. ला. । आबद्धभ्रुकुटी वाच तमवोचाव वैरिणम् खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ५. हे दुष्टविद्याधर! ॥ ६. चाण्डालो पा. ॥ ७. गारुडिकौ ॥ ८. नराधमम् ॥ ९. हन्तुमिच्छन्तौ ॥ १०. उन्मत्ता ॥ ११. पलायिता पाता. वा. १-२ सं. ला. ॥ १२. प्रज्वलन् विरह एव अनलः यस्य सः ॥ १३. जानुभ्यां स्पृष्टं महीतलं याभ्यां तौ ॥ १४. सर्वसामग्रा ॥ १५. सत्कारेण ॥ १६. श्रीविजयेन प्रेरितौ ॥ १७. भ्रुकुटीवत् कुटिलं अलिकं ललाटं यस्य सः ॥ १८. रूषा अरुणे कपोलौ अक्षिणी च यस्य सः ॥ १९. कपोलाक्षिर्निजं खंता. पाता. वा. १-२ सं. छा. ला. दे. पा. ॥ २०. मस्तकम् ॥ २१. केसराणां मुष्टिम् ॥ २२. सिंहस्य ॥ २३. चतुपञ्चाशती० खंता., शतपञ्चाशती० मु. ॥ २४. वीराग्रसरेण ॥ २५. सेनाचित्ताम् ॥ २६. शत्रुनाशकः ॥ २७. खंता. पाता. वा. १-२ प्रतिषु नास्ति ॥ २८. विद्याधराणां बलेन छत्रमशेषं नभस्तलं येन सः ॥ २९. उत्पातजनितान् ॥ ३०. त्रिपृष्ठतनयः दे. मु. ॥ ३१. अधिकविद्यावन्तम् ॥ ३२. लाभिधानिकाम् सं. मु. विना, खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ३३. सप्तसु रात्रिषु भवा ताम् ॥

सहस्ररश्मिः पितरं ररक्ष च तथास्थितम् । एवं च तिष्ठतोर्मासः किञ्चिदूनस्तयोरभूत् ॥३०७॥
 ॥ इतश्च चमरचञ्चाबहिर्देशे कृतस्थितिः । प्रैषीदशनिघोषाय दूतं श्रीविजयो नृपः ॥३०८॥
 दूतो गत्वाऽथ निःशङ्कोऽशनिघोषमभाषत । धिग् हीकरमिदं कर्म काकेनेव त्वया कृतम् ॥३०९॥
 धैर्य-वीर्यविहीनानां छलमेव हि पौरुषम् । तद्वतामद्य धुर्योऽसि देवीमपहरंस्तथा ॥३१०॥
 प्रतारणीं श्रीविजये विद्यां स्फोरयतस्तदा । प्रेक्षापूर्वककारित्वमहो ते श्मश्रुधारिणः ॥३११॥
 ज्ञातस्त्वया श्रीविजयः प्रतापतपनो न किम् ? । निष्प्रतापे त्वावशानां छलानि प्रभवन्ति हि ॥३१२॥
 स मोर्षीकृत्य तां विद्यामिहाऽऽयासीद् यथा तथा । सुतारां नेष्यति बलात् तद्धीमन् ! स्वयमर्षय ॥३१३॥
 स्वयमर्षयतो देवीं प्रणिपातपुरःसरम् । त्वज्जीवितस्य कुशलं कीनाशः प्रगुणोऽन्यथा ॥३१४॥
 बभाषेऽशनिघोषोऽपि घननिर्घोषघोरगीः । साध्वहो ! दूत ! धृष्टोऽसि दृष्टो नेदृक् कचिन्मया ॥३१५॥
 यद्यत्राऽगाच्छ्रीविजयस्तत् किं तेन तपस्विना ? । सुमेरुमपि गच्छन्ति खगाः किं तेषु पौरुषम् ? ॥३१६॥
 ममैकयत्नलेशेन नष्टशक्तिः स यास्यति । न वालुकादेवकुलं सहते सरितो रयम् ॥३१७॥
 पथा यथागतैरेव स प्रयातु निजौकसि । सुतारां याचमानस्तु प्रयास्यति यमौकसि ॥३१८॥
 इति द्वयं समालोच्य यातु तिष्ठतु वाऽद्य सः । गच्छ त्वमपि मद्वाचं समाख्याहि तदग्रतः ॥३१९॥
 एवमुक्तस्तेन दूतो द्रुतं निर्गत्य तत्पुरात् । आख्यत्रैपृष्ठये तस्य वाचिकं वञ्चकात्मनः ॥३२०॥
 कोपानलानिलप्रायं श्रुत्वा तत् तस्य वाचिकम् । राजा श्रीविजयः सेनां सज्जितामप्यसज्जयत् ॥३२१॥
 ज्ञात्वा श्रीविजयानीकान्यनीकोत्कण्ठितान्यथ । आदिदेशाऽशनिघोषो युद्धातिथ्यकृते सुतान् ॥३२२॥
 अश्वघोषः शतघोषः सहस्रघोष एव च । महोघोषो भीमघोषो घनघोषस्तथाऽपरे ॥३२३॥
 तत्पुत्रा मेघघोषाद्याः सर्वे सर्वाभिसारतः । युद्धाय चमरचञ्चापुर्या द्वारे विनिर्ययुः ॥३२४॥ युग्मम् ॥
 रणतूर्याप्यवाद्यन्त सैन्ययोरुभयोरपि । ध्वनिना शरदम्भोदसोदराणि गरीयसा ॥३२५॥
 शरच्छिन्नोच्छलच्छत्रैः शैतेन्दूभवदम्बरम् । कुन्तोत्पतच्छिरोभिश्च समूर्च्छद्बहुराह्विव ॥३२६॥
 पतद्भिस्तेजितैः शल्यैः पतदुल्कामिवोच्चकैः । आस्फलत्पर्वतमिवाऽऽस्फलद्भिर्गन्धसिन्धुरैः ॥३२७॥
 भुवि विश्रान्तसन्ध्याभ्रमिव कीलालकर्दमैः । मद्यस्येवाऽसृजः पानान्माद्यद्वेतालपेटकम् ॥३२८॥
 महाभटैर्ज्यमानमन्त्रास्त्रमिव हुङ्कृतैः । शैल्याहतेभकुम्भोत्थमुक्तातारकिताम्बरम् ॥३२९॥
 सैन्यरेणुभिरुद्भूतप्रदोषमिव सर्वतः । महत् प्रववृते युद्धमुभयोरपि सैन्ययोः ॥३३०॥ पञ्चभिः कुलकम् ॥
 घोरैर्गदाप्रहरणप्रहारैरतिमूर्च्छिताः । अञ्जलान् व्यजनीकृत्य केऽप्यवीज्यन्त बन्धुभिः ॥३३१॥
 वल्लभाभिः पयस्कुम्भहारिणीभिः पिपांसिताः । केऽप्यम्भोऽनुपदिनीभिरपाय्यन्त मुहुर्मुहुः ॥३३२॥
 पश्यन्तीनां प्रेयसीनामपि केऽप्यमरीजनैः । अयं मेऽयं ममेशस्तान् सोत्कण्ठमिति वत्रिरे ॥३३३॥
 आदाय कोऽप्यरेमौलिं नृत्यति स्म महाभुजः । तत्स्पर्धयेव तद्वैरिर्केबन्धोऽपि ननर्त च ॥३३४॥
 प्रथमस्यन्दनाद् भग्नात् कोऽपि च स्यन्दनान्तरम् । समुत्पत्य ययौ वृक्षादिव वृक्षान्तरं कपिः ॥३३५॥
 कोऽपि युद्ध्वा चिरतरं निष्ठितास्त्रो महाभटः । स्वकेनैव शिरस्त्रेण प्रहृत्याऽमारयत् परम् ॥३३६॥
 परिक्षीणेषु शस्त्रेषु निखिलेष्वपि केचन । दोर्दण्डाभ्यां युयुधिरे दन्ताभ्यामिव दन्तिनः ॥३३७॥
 अस्त्रैः शस्त्रैर्मायया च सैन्ययोर्युध्यमानयोः । किञ्चिद्ना व्यतीयाय मास एको द्वयोरपि ॥३३८॥

१. धिग् घ्रीकर० मु. ॥ २. छलवताम् ॥ ३. प्रतारिणीं मु. ॥ ४. निष्फलीकृत्य ॥ ५. यमः ॥ ६. दृष्टोऽसि धृष्टो० मु. ॥ ७. नेगम् ॥ ८. सन्देशम् ॥ ९. कोपाग्निवायुसहशम् ॥ १०. युद्धोत्कण्ठितानि ॥ ११. युद्धसत्काराय ॥ १२. खंता. पाता. वा. १-२ न ॥ १३. शतचन्द्रीभवत् अम्बरं यत्र तत् ॥ १४. कृन्तानि उत्पतन्ति च तानि शिरांसि च तैः ; कृत्तोत्पतच्छिरोभिश्च ता. दे. पा. छा., कृत्वोत्पतच्छिरोभिश्च ला. ॥ १५. समूर्च्छन्तो बहवो राहवो यत्र ॥ १६. तीक्ष्णैः ॥ १७. शोणितकर्दमैः ॥ १८. समूहः ॥ १९. शस्त्रैराहता ये गजास्तेषां कुम्भेषु उत्थिताभिर्मुक्ताभिस्तारकितामाकाशं यत्र तत् ॥ २०. तृषिताः ॥ २१. पदानुसारं गच्छन्तीभिः ॥ २२. शिरोरहितो देहः ॥ २३. शस्त्रविहीनः ॥ २४. शिरस्त्राणेनेत्यर्थः ; शिरस्केन दे. छा. मु. ॥

सैन्यैः श्रीविजयस्याऽथ पवनैरिव पादपाः । अभज्यन्ताऽशनिघोषकुमारा मारपीडिताः ॥३३९॥
 ॥अथाऽशनिमिवोद्यम्याऽशनिघोषो महागदाम् । कुमारांस्तर्जयन् भग्नान् भङ्गचत्रपि च विद्विषः ॥३४०॥
 वराहः पल्लवमिव समुद्रमिव मन्दरः । विशिष्टविद्यादोर्वीर्योऽगाहिष्ट द्विषतां बलम् ॥३४१॥
 मङ्गु तेनाऽप्यभज्यन्त सूनवोऽमिततेजसः । कृते प्रतिकृतं सद्यो कुर्वन्ति हि मनस्विनः ॥३४२॥
 सुताराभ्रातृजान् भग्नान् वीक्ष्य श्रीविजयो नृपः । युद्धे स्वयमढौकिष्ट तिष्ठ तिष्ठेत्यरिं ब्रुवन् ॥३४३॥
 अथ द्वावपि गर्जन्तौ तर्जन्तौ च परस्परम् । शस्त्रशक्तिं दर्शयन्तौ विद्याशक्तिं च तादृशीम् ॥३४४॥
 प्रहारान् वञ्चयमानावन्योन्यस्याऽतिलाघवात् । सुरा-ऽसुरैर्वीक्ष्यमाणौ युयुधाते महाभुजौ ॥३४५॥युग्मम्॥
 ॥अथ श्रीविजयः क्रुद्धः खड्गेनाऽऽहत्य विक्रमी । व्यधाद् द्विधाऽशनिघोषं कदलीकाण्डलीलया ॥३४६॥
 वटपादाविव वटौ ते च खण्डे उभे अपि । अभूतामशनिघोषौ घोषभेषितसैनिकौ ॥३४७॥
 तावप्यशनिघोषौ स यावच्चक्रे द्विधा द्विधा । संजज्ञिरेऽशनिघोषाश्चत्वारस्तावदुद्धताः ॥३४८॥
 चतुरोऽपि द्विधा चक्रे तान् यावदवनीपतिः । तावदष्टाऽशनिघोषा जज्ञिरे समराजिरे ॥३४९॥
 खण्डितैरशनिघोषैरेवं तेन मुहुर्मुहुः । सहस्रशोऽशनिघोषाः शालिस्तम्बा इवाऽभवन् ॥३५०॥
 बहुशोऽशनिघोषैस्तैर्युगपत् पोटनेश्वरः । अलक्षि वेष्ट्यमानः सन् विन्ध्याद्रिरिव वारिदैः ॥३५१॥
 छेदं छेदं च तान् श्रान्तो यावच्छ्रीविजयोऽभवत् । तावत् सिद्धमहाज्वालोऽमिततेजाः समाययौ ॥३५२॥
 आगच्छतः प्रतापोष्णतेजसोऽमिततेजसः । प्रणेशुरशनिघोषसैन्याः सिंहान्मृगा इव ॥३५३॥
 न नष्टमपि दातव्यं द्विषामेषां दुरात्मनाम् । इति विद्यां महाज्वालां विन्ययुङ्क्ताऽर्ककीर्तिसूः ॥३५४॥
 अहिता मोहिताः सद्यस्ते महाविद्यया तथा । शरण्यं शरणायेयुस्तमेवाऽमिततेजसम् ॥३५५॥
 गन्धेभगन्धमाघ्राय करीवाऽमिततेजसम् । अवलोक्याऽशनिघोषः पलायिष्ट निर्गलम् ॥३५६॥
 दूरादपि दुरात्माऽयमानेतव्यस्त्वयेति सा । महाज्वाला महाविद्याऽभिदधेऽमिततेजसा ॥३५७॥
 ततश्चाऽशनिघोषस्य पृष्ठतो रुष्टकालवत् । पर्यधाविष्ट सा विद्या सर्वविद्यान्तकारिणी ॥३५८॥
 तस्याः पलायमानः सोऽनाप्नुवन् शरणं क्वचित् । अपाङ्गभरतवर्षार्धं प्राविशच्छरणेच्छया ॥३५९॥
 ॥ततश्च तत्र सीमाद्रौ चैत्ये श्रीऋषभप्रभोः । समवसरणस्थाने स्थापितोऽस्ति गजध्वजः ॥३६०॥
 बलदेवमुनिस्तत्राऽचलः पूर्वाब्धिपारगः । शुक्लध्यानी प्रत्यपादि प्रतिमामेकरात्रिकीम् ॥३६१॥
 कर्मणां घातिनां छेदात् तदा तस्य महामुनेः । उत्पेदे केवलज्ञानं विश्वसङ्क्रान्तिदर्पणः ॥३६२॥
 तस्याऽथ केवलज्ञानमहिमानं विधित्सवः । सुरा-ऽसुराः समाजगुरोर्युक्ता इव सत्वरम् ॥३६३॥
 तौ चाऽभिनन्दन-जगन्नन्दनौ वह्निजट्यपि । विजटी चाऽर्ककीर्तिश्च पुष्पकेतुरथाऽपरे ॥३६४॥
 विमलमत्यादयोऽपि समेयुश्शरणर्षयः । बलं प्रदक्षिणीकृत्य नत्वा च समुपाविशन् ॥३६५॥युग्मम्॥
 महाज्वालापातभीतोऽशनिघोषोऽपि तत्क्षणम् । ययौ शरणमचलं प्रशमैकसुधाहृदम् ॥३६६॥
 साऽपि मुक्त्वाऽशनिघोषं महाज्वाला न्यवर्तत । न हीन्द्रकुलिशस्याऽपि स्फूर्तिः केवलिपर्षदि ॥३६७॥
 अशेषं तं च वृत्तान्तमुपेत्याऽमिततेजसे । कथयामास सा विद्या निर्जमोघत्वलज्जिता ॥३६८॥
 तं च वृत्तान्तमाकर्ण्य कैलापीव घनध्वनिम् । अमोदताऽमिततेजा राजा श्रीविजयोऽपि च ॥३६९॥
 इतः पुर्याः समादाय सुतारां द्रुतमापतेः । एवं मारीचिमादिश्योत्कण्ठापूरितमानसः ॥३७०॥
 ससैन्योऽप्यमिततेजाः सै च श्रीविजयो नृपः । वायुवद्वचोमयानेन सीमाद्रिं द्रुतमीयतुः ॥३७१॥

१. प्रतीकारम् ॥ २. युधि सं. ला. ॥ ३. वटपादादिव दे. छा. मु. ॥ ४. घोषेण भेषिताः सैनिकाः याभ्यां तौ, गर्जनाक्षोभितसैनिकौ ॥ ५. रणाङ्गणे ॥ ६. छित्वा छित्वा ॥ ७. प्रतापेन सूर्यसमानस्य ॥ ८. शत्रवः ॥ ९. अयन्त्रितम् ॥ १०. दक्षिणभरतक्षेत्रार्धम् ॥ ११. चतुर्दश पूर्वाणि एव अन्धयः तेषां पारगः ॥ १२. कर्तुमिच्छुकाः ॥ १३. सेवका इव ॥ १४. त्रिजटी मु. ॥ १५. अचलमुनिम् ॥ १६. इन्द्रवज्रस्य ॥ १७. प्रभावः ॥ १८. स्ववैफल्येन लज्जिता ॥ १९. मयूः ॥ २०. आनयेः मु. ॥ २१. राजा पा. दे. ॥

तत्र चर्षभनाथस्य वन्दित्वा बिम्बमादितः । बलदेवं ववन्दाते तदग्रे च निषेदतुः ॥३७२॥
 ॥इतश्च चमरचञ्चामारीचिरविशत् पुरीम् । गृहे चाऽशनिघोषस्य मातुः पार्श्वमुपाययौ ॥३७३॥
 हिमार्त्तामिव नलिनीं पङ्कमग्रामिवाऽर्जुनीम् । दक्प्रामामिव लतां वागुरास्थां मृगीमिव ॥३७४॥
 इन्दुलेखामिवाऽहःस्थां तटस्थां शंफरीमिव । वारीबद्धामिव वशां हंसीं मरुगतामिव ॥३७५॥
 सुतारामुपवासस्थां तत्र चाऽत्यन्तदुःखिताम् । मन्त्रवत् पतिनामैव स्मरन्तीं स उदैक्षत ॥३७६॥त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 ततः स आख्यदशनिघोषमातुरशेषतः । यत् सुताराऽऽनयनायाऽऽदिष्टोऽस्म्यमिततेजसा ॥३७७॥
 सुतारां समुपादायाऽशनिघोषजनन्यपि । आययावचलस्वामिसभायां यत्र तत्पतिः ॥३७८॥
 सा तत्कालमपि हि श्रीविजया-ऽमिततेजसोः । सुतारामर्पयामासाऽनघां न्यासीकृतामिव ॥३७९॥
 बलदेवं भगवन्तं केवलज्ञानिनं ततः । सा वन्दित्वा यथास्थानं निषसाद प्रसादभाक् ॥३८०॥
 तदा चाऽशनिघोषोऽपि क्षमयामास सामवाक् । नरविद्याधरेन्द्रौ श्रीविजया-ऽमिततेजसौ ॥३८१॥
 शान्तवैरास्ततः सर्वेऽप्यभवंस्तत्र पर्षदि । देशनां चाऽचलस्वामी विदधे शुद्धिदायिनीम् ॥३८२॥
 ॥देशनान्तेऽशनिघोषो बलभद्रमहामुनिम् । इति विज्ञपयामास ललाटघटिताञ्जलिः ॥३८३॥
 स्वस्थाने तस्थुषी सेयं दन्तिनेवाऽरविन्दिनी । न हि दुष्टेन मनसा सुताराऽपहृता मया ॥३८४॥
 किन्त्वहं चमरचञ्चानगर्या गतवान् पुरा । आयतने भगवतो जयन्तस्य महामुनेः ॥३८५॥
 तत्र च भ्रामरीं विद्यां किञ्चिद् भ्रमरवद् गृणन् । असाध्यमहं स्वामिन्! सप्तरात्रमुपोषितः ॥३८६॥
 ततः प्रतिनिवृत्तः सन् वने ज्योतिर्वनाभिधे । इमां सुतारामद्राक्षं स्थितां श्रीविजयान्तिके ॥३८७॥
 केनापि हेतुनाऽमुष्यां कोऽपि वाचामगोचरः । ममाऽऽलोकितमात्रायां स्नेहः समुदपद्यत ॥३८८॥
 ततश्चाऽचिन्तयमहं नाऽलं गन्तुं विनाऽनया । मनो मम प्रोत्सहते सैन्दानितमिवोच्चकैः ॥३८९॥
 राज्ञः श्रीविजयस्याऽस्य दोषमतः पार्श्ववर्तिनी । न चैषा शक्यते हर्तुं शेषस्येव शिरोमणिः ॥३९०॥
 प्रतारण्या विद्यया तन्मोहयित्वा महीपतिम् । एतामहमपाहार्षं चिल्लीं^{१७} हारलतामिव ॥३९१॥
 स्वजनन्याः समीपे चाऽमुञ्चमेतामनिन्दिताम् । चन्द्रस्याऽपि कलङ्कोऽस्ति न त्वेतस्या मनागपि ॥३९२॥
 न चोक्तं वचसाऽप्यस्यां मया किञ्चिदशोभनम् । परमाख्याहि भगवन्! किं मेऽस्यां स्नेहकारणम्? ॥३९३॥
 ॥अथाऽऽख्यद् भगवान् सत्यभामा-कपिलयोः कथाम् । श्रीषेणस्य शिखिनन्दिता-ऽभिनन्दितयोरपि ॥३९४॥
 स मुनिः पुनरप्याख्यच्छ्रीषेणोऽथाऽभिनन्दिता । सा शिखिनन्दिता सत्या मृत्वा युगलिनोऽभवत् ॥३९५॥
 ततोऽपि मृत्वा सौधर्मे चत्वारोऽप्यभवन् सुराः । ततोऽपि च्युत्वा श्रीषेणोऽमिततेजा अभूदयम् ॥३९६॥
 शिखिनन्दिताजीवस्तत्पत्नी ज्योतिःप्रभेत्यभूत् । तथाऽभिनन्दिताजीवः सोऽयं श्रीविजयोऽभवत् ॥३९७॥
 जीवस्तु सत्यभामायाः सुतारेयमजायत । मृत्वाऽऽर्त्तध्यानी कपिलो ब्रामामाऽनेकयोनिषु ॥३९८॥
 आर्त्तध्यानोद्भवं कर्माऽकामनिर्जरया तु सः । उत्पद्योत्पद्याऽक्षपयत् तिर्यग्-नरकवासिषु ॥३९९॥
 भूतरत्नाभिधाटव्यामैरावत्याश्च रोधसि । तापसाग्र्यस्य जटिलकौशिकस्य तपस्विनः ॥४००॥
 पत्न्यां पवनवेगायां धर्मिलो नाम दारकः । उत्पेदे कपिलजीवः शैमिलायुगयोगवत् ॥४०१॥
 लाल्यमानस्तापसीभिराश्रमाङ्गणवृक्षवत् । क्रमादासादयामास वृद्धिं धर्मिलदारकः ॥४०२॥
 दीक्षां निजपितुः पार्श्वे गृहीत्वा स जटाधरः । समारेभे बालतपः प्रकृतुं पैतृकं हि तत् ॥४०३॥

१. मरीचिरवि० दे. ला. ॥२. धेनुम् ॥३. पाशबद्धम् ॥४. दिवसस्थाम् ॥५. मीनम् ॥६. वारी गजबन्धनी तस्यां बद्धां वशां हस्तिनीम् ॥७. मरुधरदेशगता हंसीम् ॥८. मपि खंता. ॥९. निर्दोषाम् ॥१०. प्रत्यर्पणाय स्थापितामिव ॥११. ललाटे घटितोऽञ्जलिः येन सः ॥१२. तत्स्थाने मु. ॥१३. उपवासकारी ॥१४. लोकितमात्रायाः ला. पा. छा. ॥१५. बद्धम् ॥१६. शेषनागस्य ॥१७. शकुनिः ॥१८. चामुचमेता० ता. ॥१९. सिंहनन्दिता खंता. पाता. वा.१-२, सं. ता. ला. ॥२०. सिंहनन्दिता खंता. पाता. वा.१-२ सं. ता. ला. ॥२१. मृता० वा.१-२ ॥२२. सिंहनन्दिता खंता. पाता. वा.१-२ सं. ता. ला. ॥२३. उत्पाद्योत्पद्या० खंता. ॥२४. धर्मिलो० पाता. ॥२५. शमिला(शमिल्ला पाता.) भाषायां 'समोल' इत्युच्यते; युगं च भाषायां 'धूसरी'; तयोर्थोऽगस्तद्वत् ॥२६. धर्मिलो० पाता. ॥२७. पैतृकं मातृकं खंता. पाता. वा.१-२ ला. छा. विना ॥

अधिसेहे स हेमन्ते हिमभीमासु रात्रिषु । गलन्त्या वारिसम्पातं शैलाशमा निर्झरादिव ॥४०४॥
 मार्त्तण्डो मूर्ध्नि पार्श्वेषु ज्वलन्त्यश्च हंसन्तिकाः । सहते स्मेति पञ्चाग्नीन् ग्रीष्ममध्यन्दिनेषु सः ॥४०५॥
 पयोदवृष्टिपूर्णे^१षु स्वयं खातसरस्सु च । अघोरमन्त्राद्यजपदाकण्ठं पयसि स्थितः ॥४०६॥
 वापीः कूपान् सरसीश्च चखानाऽखनयच्च सः । अप्कायपृथिवीकायजीवबाधानिर्गलः ॥४०७॥
 आदाय दात्र-परशू कृषीवल इव स्वयम् । चिच्छेद समिधो दर्भान् सोऽर्भवद् देभ्रबुद्धिकः ॥४०८॥
 स चक्रे धर्मशकटीमार्गिदीपानदत्त च । घुणदाह-पतङ्गादिपातपातकनिर्भयः ॥४०९॥
 अतिथीनामिव सदा काकादीनां दुरात्मनाम् । पिण्डदानं स विदधे भोजनस्याऽऽदितोऽपि हि ॥४१०॥
 आनर्च च ववन्दे च देववद् गाः स गोनिर्भः । न्यग्रोध-पिप्पला-^२ऽरिष्टप्रभृतीनां हि पानपि ॥४११॥
^३सपूतरैश्च पानीयैः सिषेच स महीरुहान् । पानीयशाला विभराञ्चकार स पदे पदे ॥४१२॥
 इत्यादिकं धर्मबुद्ध्या विदधान स मुग्धधीः । कालं ललङ्घे भूयांसमायासफलजीवितः ॥४१३॥
 अपरेद्युर्विमानस्थं स गच्छन्तं विहायसा । विद्याधरं ददर्शकं महर्द्धिकं मिवाऽमरम् ॥४१४॥
 फलेन तपसोऽमुष्येद्युः भूयासं भवान्तरे । इत्यकार्षीन्निदानं स क्रमेणाऽऽप च पञ्चताम् ॥४१५॥
 ततश्चमरचञ्चायां पुर्यां विद्याधरप्रभोः । इन्द्राशनेः स आसुर्यां पत्न्यां त्वमुदभूः सुतः ॥४१६॥
 ततः प्राग्जन्मसम्बन्धात् सुतारायां तवाऽभवत् । स्नेहोऽयं पूर्वसंस्कारो याति जन्मशतान्यपि ॥४१७॥
 सुतारा-^४ऽमिततेजाश्च तथा श्रीविजयोऽशनिः । संवेगं विस्मयं चेतुः प्राग्भवाकर्णनात् ततः ॥४१८॥
 भव्यः किमस्मि यदि वा नाऽस्मीत्यमिततेजसा । पृष्टोऽभाषिष्ट भगवान् बलभद्रमहामुनिः ॥४१९॥
 अतो भवात् त्वं नवमे भवे क्षेत्रेऽत्र भारते । द्वात्रिंशद्बद्धमुकुटनृपसहस्रसेवितः ॥४२०॥
 चतुर्दशमहारत्ननाथो नवनिधीश्वरः । समुद्र-क्षुद्रहिमवन्मेखलायाः पतिर्भुवः ॥४२१॥
 सेव्यमानो मागधाद्यैरपि देवकुमारकैः । पञ्चमश्चक्रवर्ती त्वं महाभुज! भविष्यसि ॥४२२॥
 भवे तत्र चेतुःषष्टिसुरेन्द्रप्रणतक्रमः । शान्तिनाथ इति ख्यातः षोडशोऽर्हन् भविष्यसि ॥४२३॥
 राजा श्रीविजयोऽयं तु तस्मिन्नेव भवे तव । प्रथमस्तनयो भावी प्रथमो गणभृत् तथा ॥४२४॥
 ततो मुनिं प्रणम्य श्रीविजया-^५ऽमिततेजसौ । नरेन्द्रौ द्वादशविधं भेजतुः श्रावकव्रतम् ॥४२५॥
 प्रणम्याऽशनिघोषस्तु बलभद्रं महामुनिम् । एवं विज्ञपयामास सुमना भक्तिवामनः ॥४२६॥
 सर्वज्ञ! त्वन्मुखाच्छ्रुत्वा स्वदुःखं प्राग्भवोद्भवम् । मनो मम तदावेशादिदानीमपि कम्पते ॥४२७॥
 भगवन्! भवदाख्याते पुरा कपिलजन्मनि । आर्त्तध्यानं चकाराऽहं यत् प्रियाविप्रयोगतः ॥४२८॥
 नानाविधवध-च्छेद-भेदभीमासु योनिषु । उत्पद्योत्पद्य बहुशः प्राप्तवानस्मि तत्फलम् ॥४२९॥
 अकामया निर्जरया जीर्णदुष्कर्मकस्ततः । कथञ्चित् प्राप्तवानस्मि मानुष्यं पूर्वजन्मनि ॥४३०॥
 तत्राऽप्यभाग्यादप्राप्तजिनधर्मस्तपस्व्यहम् । बहुकष्टं स्वल्पफलं हहा! बालतपो व्यधाम् ॥४३१॥
 कृत्वा निदानं तस्याऽपि तपसोऽहमिहाऽभवम् । पुर्यां चमरचञ्चायां विद्याधरपतिः प्रभो! ॥४३२॥
 निदानिनोऽपि तपसः परस्त्रीहरणस्य च । महाज्वालामहाविद्याप्रभवस्य भयस्य च ॥४३३॥
 परिणामः शुभोदको ममाऽजनि जगद्गुरो! । शरणं यदवाप्तोऽसि सर्वदुःखविमोचन! ॥४३४॥युग्मम्॥

१. अङ्गारशकटिका ॥ २. पयोदवृष्टिपूर्णे दे. छा. मु. ॥ ३. दात्रपरशून् पाता. वा. १-२ ॥ ४. शिशुवत् ॥ ५. स्वल्पबुद्धिकः ला. मु. ॥ ६. धर्मशकटी-
 मार्गिदीपा० ला. दे. छा. । मृतानां जन्मान्तरे तत्तल्लाभाश्च शकटी दीयते तथा तन्निमित्तं दीपदानं कुर्वन्ति ॥ ७. काष्ठकीटः ॥ ८. धेनूः ॥ ९. वृषभसदृशः ॥ १०.
 अरिष्टेति भाषायां 'अरीठो' ॥ ११. पूतरा जलजन्तवः 'पोरा' इति भाषायाम् । सपूतरैः स पानीयैः मु. ॥ १२. कमिवापरम् ला. छा. मु. ॥ १३. मृत्युम् ॥ १४.
 प्राग्भव० मु. ॥ १५. वैराग्यम् ॥ १६. विस्मितम् दे. मु. ॥ १७. ०नृपसहस्रैश्च सेवितः मु. । द्वात्रिंशतः बद्धमुकुटानां नृपाणां सहस्रेण सेवितः ॥ १८.
 चतुःषष्ट्या सुरेन्द्रैः प्रणतौ क्रमौ चरणौ यस्य ॥ १९. भक्त्या नम्रः ॥ २०. नानाविधैः वधच्छेदभेदैर्भीमाः तासु ॥ २१. शुभ उत्तरकालो यस्य सः ॥ २२.
 विमोचनः मु. ॥

वस्त्विवान्धः पुरोवर्ति जिनधर्ममसंविदन् । इयतोऽहं भवान् भ्रान्तो रक्ष रक्षाऽधुनाऽपि माम् ॥४३५॥
 अतः परं क्षणोऽप्येको यतिधर्मोज्झितस्य मे । मा गादिति विभोऽद्यैव दीक्षां शैक्षाय देहि मे ॥४३६॥
 युक्तमेतदिति प्रोच्याऽनुगृहीतोऽचलेन सः । प्रश्रयं संश्रयन्नेवमुवाचाऽमिततेजसम् ॥४३७॥
 ज्वलनः कर्मकक्षाणां पूज्यो ज्वलनजट्वयम् । धर्मः साक्षादिव जयी तव यस्य पितामहः ॥४३८॥
 अयं च भगवान् धन्यस्तृणवत् त्यक्तवैभवः । तपस्तेजोभिरर्कोऽर्ककीर्तिर्यस्य च ते पिता ॥४३९॥
 भाविनश्चक्रिणस्तस्य भाविनश्चाऽर्हतस्तव । प्रणिपातं कुर्वतो मे न लज्जा मानिनोऽपि हि ॥४४०॥
 इदं चमरचञ्चायां मम राज्यममी सुताः । अश्वघोषादयोऽन्यच्च त्वदीयं विद्धि माऽन्यथा ॥४४१॥
 इत्युदित्वा सोऽश्वघोषं ज्यायांसं निजमात्मजम् । क्षीरकण्ठमिवाऽक्षैप्सीदुत्सङ्गेऽमिततेजसः ॥४४२॥
 ततो नरेन्द्रैर्भूयोभिः सहेन्द्राशनिनन्दनः । उपादत्त परिव्रज्यामचलस्वामिसन्निधौ ॥४४३॥
 माता श्रीविजयस्याऽपि तत्राऽऽगत्य स्वयम्प्रभा । अचलस्वामिपादान्ते परिव्रज्यामुपाददे ॥४४४॥
 बलं नत्वाऽमिततेजा राजा श्रीविजयोऽपि च । अश्वघोषादयश्चेयुः स्थानं निजनिजं ततः ॥४४५॥
 ॥आयतनेष्वार्हतेषु प्रकृष्टाष्टाहिकोत्सवान् । कुर्वाणावर्नणुश्रीकौ शक्रेशानाविवाऽनिशम् ॥४४६॥
 एषणीयकल्पनीयप्रासुकैर्वस्तुभिः सदा । कृतार्थयन्तौ स्वामृद्धिं साधूनामुपदौकितैः ॥४४७॥
 अनेकचिन्तासन्तानग्रीष्मसन्तापितात्मनाम् । अर्तिं हरन्तावार्त्तानां पूर्वानिलघनाविव ॥४४८॥
 श्रुतस्कन्धरहस्यानि श्रुतानि गुरुसन्निधौ । भावयन्तौ सुधीप्रष्टावात्मगोष्ठ्या दिवानिशम् ॥४४९॥
 कुतीर्थिगोष्ठीमुज्झन्तौ छायां बैभीतकीमिव । कुपथ्यवत् त्यजन्तौ च व्यसनान्यखिलान्यपि ॥४५०॥
 सुखान्यनुभवन्तौ च क्षणे वैषयिकाण्यपि । राज्यचिन्तामप्यनघां विदधानौ यथाक्षणम् ॥४५१॥
 स्वे स्वे पुरेऽवतिष्ठन्तावेकत्र मनसा पुनः । कालं व्यतीयतुस्तौ श्रीविजया-ऽमिततेजसौ ॥४५२॥सप्तभिः कुलकम्॥
 अन्येद्युरमिततेजाश्चैत्यान्ते पौषधौकसि । पौषधी विद्याधराणामाचख्यौ धर्ममार्हतम् ॥४५३॥
 तदा च चारणमुनी धर्मस्येव भुजावुभौ । आजग्मतुस्तत्र चैत्ये जिनबिम्बं विवन्दिषू ॥४५४॥
 तावार्पितन्तावालोक्त्याऽमिततेजा महीपतिः । अभ्युत्थायाऽवन्दिष्ट हृष्टोऽभीष्टावलोकनात् ॥४५५॥
 तौ त्रिःप्रदक्षिणीकृत्य जिनेन्द्रं मुनिपुङ्गवौ । ववन्दाते बभाषाते इति चाऽमिततेजसम् ॥४५६॥
 'मराविवाऽम्भः संसारे मानुष्यमतिदुर्लभम् । तत्प्राप्तं न मुधा नेयमविवेकेन जातुचित् ॥४५७॥
 जैने धर्मे विधातव्यो न प्रमादो मनागपि । जिनधर्मं विना नाऽन्यदुत्तरोत्तरकामदम्' ॥४५८॥
 इत्युदित्वा जग्मतुस्तौ पुनरेव विहायसा । विश्वेष्टदर्शनौ वृष्ट्वा प्रौवृषेण्याविवाऽम्बुदौ ॥४५९॥
 ॥वर्षे वर्षे चक्रतुः श्रीविजया-ऽमिततेजसौ । श्रीमतामर्हतां चैत्येषूच्चकैर्महिमत्रयम् ॥४६०॥
 तत्र चैत्रे चाऽऽश्विने चाऽष्टाहिकामहिमोत्सवौ । देवा नन्दीश्वरेऽन्ये तु स्वस्वचैत्येषु कुर्वते ॥४६१॥
 ततश्चैत्रा-ऽऽश्विनयोस्तौ त्रैपृष्ठ्यमिततेजसौ । स्वस्वचैत्येषु चक्राते परमष्टाहिकोत्सवम् ॥४६२॥
 महिमानं तृतीयं तु सीमाद्रौ तावशाश्वतम् । नाभेयचैत्ये चाऽचल-ज्ञानभूमौ च चक्रतुः ॥४६३॥
 ॥अन्येद्युरमिततेजाः सुमेरौ भानुमानिव । स्थितः स्वहर्म्ये प्रकृतिपुरुषैः परिवारितः ॥४६४॥
 तपसा शोषिताशेषमांस-शोणितसञ्चयम् । ग्रीष्मर्तुनेव संशुष्कपङ्कवारिसरोवरम् ॥४६५॥

१. जिनधर्मो ता. ॥ २. शिष्याय ॥ ३. प्रणयम् ॥ ४. कर्माणि एव कक्षाणि -तृणानि तेषाम् ॥ ५. नाऽन्यथा खंता. वा. १-२ ॥ ६. क्षीरं कण्ठे यस्य क्षीरकण्ठो
 बालः तमिव ॥ ७. अशनिघोषः ॥ ८. श्रीविजयस्याऽऽस्य पा. ॥ ९. अनल्पलक्ष्मीकौ ॥ १०. अनेकासां चिन्तानां सन्तानः एव ग्रीष्मः, तेन सन्तापितः आत्मा
 येषां तेषाम् ॥ ११. पूर्वस्या दिशाया अनिलो-वायुः, घनो-मेघः, तत्सदृशौ तौ द्वौ ॥ १२. सुधीश्रेष्ठौ ॥ १३. विभीतकवृक्षसम्बन्धिनीम् ॥ १४. अवसरे ॥ १५.
 चिन्तामप्यनवद्याम् पा., चिन्तामप्यनधाम् छा., चिन्तामप्यनधाम् ला. ॥ १६. पौषधौकसि खंता. पाता. ॥ १७. पौषधी खंता. पाता. ॥ पौषधवान् ॥
 १८. आगच्छन्तौ ॥ १९. वर्षाकालसम्बन्धिनौ ॥ २०. चाष्टाहिकौ महि० मु. ॥ २१. न्येद्युः पाता. ॥ २२. श्रीविजयः ॥ २३. वैताढ्यपर्वते ॥ २४. च
 बलज्ञानभूमौ खंता. पाता. वा. १-२, सं. ला. विना ॥ २५. प्रधानपुरुषैः ॥

दृश्यमान^१शिराजालमुद्वेलमिव सागरम् । ^२जीर्णवंशकटमिव ^३किटकिटितसन्धिकम् ॥४६६॥
 व्यक्तपर्शुमपि क्षामकुक्षिमप्यविभीषणम् । दीप्यमानं तपस्तेजः-सम्पदा निरवद्यथा ॥४६७॥
 मासक्षणकं कञ्चिन्मुनिं भिक्षार्थमागतम् । धर्मादर्शं ददर्शकं ^४प्रियैकजिनदर्शनः ॥४६८॥पञ्चभिः कुलकम्॥
 अभ्युत्थायाऽमिततेजाः कृत्वा च त्रिःप्रदक्षिणम् । वन्दित्वा शुद्धैरत्राद्यैस्तं मुनिं प्रत्यलाभयत् ॥४६९॥
 तदा च तत्र सत्पात्रान्नादिदानप्रभावतः । वसुधाराप्रभृतीनि पञ्च दिव्यानि जज्ञिरे ॥४७०॥
 धर्म्या चेष्टयैवं श्रीविजया-ऽमिततेजसोः । जगुर्वर्षसहस्राणि भूयांसि सुखमग्रयोः ॥४७१॥
 ॥अन्यदा नन्दनवने वन्दितुं शाश्वतार्हतः । सम्भूयाऽमिततेजः-श्रीविजयावीयतुर्नृपौ ॥४७२॥
 शाश्वतार्हद्वन्दनां तौ कृत्वा यावत् कुतूहलात् । भ्रान्त्वा निरीक्षाञ्चक्राते नन्दनोद्यानभूमिकाम् ॥४७३॥
 तावद् ददृशतुः स्वर्णशिलास्थौ चारणोत्तमौ । महर्षी विपुलमति-महामत्यभिधानकौ ॥४७४॥
 मुनी प्रदक्षिणीकृत्य वन्दित्वा च नृपोत्तमौ । श्राद्धौ शुश्रुवतुर्धर्मदेशनां पुरतस्तयोः ॥४७५॥
 'सदा सविधवत्यैव मृत्युस्तेनेह देहिनाम् । पशूनां सौनिकगृहेष्विव स्याज्जीवितं कियत्? ॥४७६॥
 क्षणिकं क्षणिकावत् तज्जानन्तोऽपि न कुर्वते । धर्मोद्यमं मानवा यत् तदहो! मोहजृम्भितम् ॥४७७॥
 मोहः खलु महाशत्रुर्जन्मतो मरणावधि । आत्मनीनं नृणां धर्मं मूलादपि निकृन्तति ॥४७८॥
 हित्वा मोहं सर्वथा तन्मर्त्यजन्मफलेच्छया । कार्यो धर्मः कथञ्चिद्धि भूयः स्याज्जन्म मानुषम्' ॥४७९॥
 इत्याकर्ण्य स्वमायुस्तावदशिष्टमपृच्छताम् । षड्विंशतिं दिनान्यायुः शेषं चाऽऽचख्यतुर्मुनी ॥४८०॥
 ॥अमोघं तद्वचो ज्ञात्वा नर-विद्याधरेश्वरौ । महानुतापनिर्वेदगर्भमेवमथोचतुः ॥४८१॥
 सदा निद्रालुभिरिव सदाऽऽपीतमदैरिव । सदा बाल्यवद्भिरिव सदा भूच्छा गतैरिव ॥४८२॥
 सदाऽपस्मारिभिरिव हहाऽस्माभिः प्रमादिभिः । विफलं क्षपितं जन्माऽऽरूप्यजातीप्रसूनवत् ॥४८३॥युग्मम्॥
 ॥अथ तौ चारणमुनी प्रत्यबोधयतामिति । विषादेनाऽलमद्याऽपि प्रव्रज्या युज्यते हि वाम् ॥४८४॥
 अन्तेऽप्यात्ता परिव्रज्या शुभ्रज्यानिबन्धनम् । कौमुदी हि निशान्तेऽपि कुमुदामोदकारणम् ॥४८५॥
 एवं ताभ्यां बोधितौ श्रीविजया-ऽमिततेजसौ । उपेयतुर्निर्जनिजं हर्म्यं धर्म्यक्रियोत्सुकौ ॥४८६॥
 तत्र चैत्येषु चक्राते परमष्टाहिकोत्सवम् । दीना-ऽनाथादिजन्तूनां ददतुश्च यथारुचि ॥४८७॥
 राज्यं स्वपुत्रयोर्न्यस्योपाददाते नरेश्वरौ । ततोऽभिनन्दन-जगन्नन्दनर्ष्योः पुरो व्रतम् ॥४८८॥
 पादपोषणं नामाऽनशनं तौ च चक्रतुः । तदानीं च श्रीविजयः सस्मार पितरं निजम् ॥४८९॥
 तद्विद्धिमधिकां स्वां तु ऋद्धिं हीनां विचिन्त्य च । भूयासं तादृगेवाऽहं निदानमिति सोऽकरोत् ॥४९०॥
 कृता-ऽकृतनिदानौ श्रीविजया-ऽमिततेजसौ । विपद्य प्राणते कल्पे बभूवतुरथाऽमरौ ॥४९१॥
 विमाने सुस्थितावर्ते नन्दितावर्तके च तौ । मणिचूल-दिव्यचूलनामानौ तस्थतुः सुखम् ॥४९२॥
 अमरौ रतिसागरावगाढावायुर्विंशतिसागरोपमीं तौ ।
 अतिवाहयतः स्म सौख्यमग्नौ मनसा सिद्धसमीहितार्थलाभौ ॥४९३॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये पञ्चमे पर्वणि
 श्रीशान्तिनाथदेवस्य श्रीषेणादिभैवपञ्चकवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥

१. स्नायुसमूहः ॥ २. जीर्णवंशसमूह इव ॥ ३. किटत् किटिता एवं ध्वनिं कुर्वन्तः सन्धयो यस्य तम् ॥ ४. प्रिये च निजदर्शनात् दे. ॥ ५. समीपवर्ती ॥ ६. चाण्डालगृहेषु ॥ ७. विद्युत् ॥ ८. आत्महितम् ॥ ९. छिनत्ति ॥ १०. मूर्च्छागमैरिव दे., मूर्च्छागतैरिव ला. विना, खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ११. अरण्ये उद्गतजाति(जाइ)पुष्पवत् ॥ १२. शुभ्रगतिकारणम् ॥ १३. निर्जं निजं खंता. ॥ १४. ददतश्च मु. ॥ १५. जगन्नन्दनयोः दे. पा. मु. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १६. तस्य पितुर्ऋद्धिम् ॥ १७. विचिन्त्यन् दे. ॥ १८. चाऽकरोत् मु.; कारयेत् दे. ॥ १९. मणीचूलं खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २०. सागरोपमं तौ मुप्र. ॥ २१. श्रीषेणादिकवर्णनो नाम ता. छा. दे. मु. ॥

द्वितीयः सर्गः ॥

इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन् प्राग्विदेहविभूषणे । विजये रमणीयाख्ये ^१सीताया दक्षिणे तटे ॥१॥
 शुभव्यूहकरी भूमेः शुभा च परमर्द्धिभिः । शुभाभिधाऽस्ति नगरी शुभलक्ष्मीनिकेतनम् ॥२॥
 स्थैर्येणाऽत्यमरगिरिर्गाम्भीर्येणाऽतिसागरः । तस्यामासीन्नरपतिर्नाम्ना स्तिमितसागरः ॥३॥
 तस्याऽभूतामभिभूताप्सरःसौभाग्यसम्पदौ । वसुन्धराऽनुद्धरा च पत्न्यौ शीलधुरन्धरे ॥४॥
 च्युत्वा च नन्दितावर्त्तात् स जीवोऽमिततेजसः । श्रीमद्वसुन्धरादेव्या उदरे समवातरत् ॥५॥
 चतुरश्र महास्वप्नान् सुखसुप्ता वसुन्धरा । स्वमुखे विशतोऽद्राक्षीद् बलजन्माभिसूचकान् ॥६॥
 तदैव परमानन्दजनिताभिभवादिव । दूरं गतायां निद्रायां राज्ञी राज्ञे व्यजिज्ञपत् ॥७॥
^१दन्तावलक्षतुर्दन्तः स्फटिकाद्रिनिभो मया । दृष्टो विशन् स्ववक्त्रान्तरभ्रान्तरिव चन्द्रमाः ॥८॥
 शरदभ्रमिवावर्त्य निर्मितो निर्मलद्युतिः । ^२ककुब्जानुच्चककुदोऽथ गर्जनृजुवाँलधिः ॥९॥
 नि^३शाकरः कराङ्कुरैर्दूरदूरं प्रसारिभिः । कर्णावतंसरचनां चिन्वन्निव दिशामथ ॥१०॥
 ततश्च पद्मैरुन्निरैर्मञ्जुगुञ्जन्मधुव्रतैः । ^४पूर्णं सरः शतमुखीभूय गायदिवोच्चकैः ॥११॥
 स्वामिन्नमीषां स्वप्नानां फलं किमिति शंस मे । प्रष्टुमर्हो न सामान्यजनो हि स्वप्नमुत्तमम् ॥१२॥
 राजाऽपि व्याजहाराथ ^५देवि! देव इव श्रिया । लोकोत्तरबलो भावी बलभद्रस्तवाऽऽत्मजः ॥१३॥
 निधानं रत्नगर्भेव मुक्तां वंशलतेव च । तं गर्भं धारयामास ततो देवी वसुन्धरा ॥१४॥
 श्रीवर्त्साङ्गं श्वेतवर्णं पूर्णावयवलक्षणम् । समये सुषुवे सूनुं महादेवी वसुन्धरा ॥१५॥
 पुत्रस्य जन्मना तेन राजा स्तिमितसागरः । मुमुदे पार्वणस्येन्दोरुदयेनेव सागरः ॥१६॥
 दिवसे द्वादशे प्राप्ते द्वादशादित्यतेजसः । अपराजित इत्याख्या तस्य सूनोर्व्यधात् पिता ॥१७॥
 पश्यंश्चुम्बन् समाश्लिष्यन्नेङ्गे^६ चाऽऽरोपयन् सुतम् । न व्यरंसीन्नृपो जातु प्राप्तं धनमिवाऽधनः ॥१८॥
 इतश्च सुस्थितावर्त्ताज्जीवः श्रीविजयस्य तु । प्रच्युत्याऽनुद्धरादेव्याः कुक्षाववततार सः ॥१९॥
 शयानया निशाशेषे विशन्तो वदने निजे । देव्याऽनुद्धरया सप्त स्वप्ना ददृशिरे तदा ॥२०॥
 तत्राऽऽदौ केशरि^१युवा कुङ्कुमारुणकेसरः । इन्दुलेखानिभनखश्चमरोपमवाँलधिः ॥२१॥
 कुञ्जराभ्यां पूर्णकुम्भहस्ताभ्यां क्षीरवारिभिः । क्रियमाणाभिषेका च ^२पद्मा पद्मासनस्थिता ॥२२॥
 ध्वंसमानो महाध्वान्तं दोषा^३ऽपि जनयन्नहः । उदृण्डतेजःप्रसरस्त्विषाम^३र्धिर्पतिस्ततः ॥२३॥
 स्वच्छस्वादुपयःपूर्णः पुण्डरीकार्चिताननः । सुवर्ण^४र्धटितः पुष्पमाली ^४कुम्भस्ततोऽपि च ॥२४॥
 नानाजलचराकीर्णो रत्नसम्भारभासुरः । गगनोदञ्चिकल्लोलस्ततः ^५कल्लोलिनी^५र्पतिः ॥२५॥
 पञ्चवर्णमणिज्योतिःप्रसरैर्गगनाङ्गणे । वि^६र्षितेन्द्रचापश्री रत्नानां सञ्चयस्ततः ॥२६॥
^७धूमध्वजश्च निर्धूमो ज्वाला^७पल्लविताम्बरः । दृशोः सुखकरालोकः सप्तमश्चेति सप्त ते ॥२७॥
 सुप्तोत्थिता च सा देवी स्वप्नान् पत्ये शशंस तान् । विष्णुस्ते तनयो भा^८वीत्याख्यत् स्वप्नफलं च सः ॥२८॥
 समये सुषुवे साऽथ तनयं नयनोत्सवम् । नीलोत्पलदलश्यामं देवी द्यौरिव वारिदम् ॥२९॥
 अनन्तवीर्यं इत्याख्यां महा^९वीर्यस्य भूपतिः । महोत्सवेन विदधेऽनुद्धरातनुजन्मनः ॥३०॥

१. सीताया सुप्र. ॥ २. अमरगिरिं मेरुमतिक्रान्तः ॥ ३. सागरमतिक्रान्तः; ०र्येणाथ सागरः दे. मु. ॥ ४. गजः ॥ ५. मेघान्तः ॥ ६. वृषभः ॥ ७. सरलपुच्छः ॥
 ८. दूरं दूरं खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ९. पूर्णसरः खंता. ॥ १०. दिवि पाता. वा. १-२ ॥ ११. चिह्नम् ॥ १२. पूर्णिमासम्बन्धिनश्चन्द्रस्य ॥ १३. द्वादशानां
 आदित्यानां तेजो यस्मिन् सः - तस्य ॥ १४. उत्सङ्गे ॥ १५. ०केसरियुवा खंता. ॥ १६. वालधिः पुच्छम् ॥ १७. रात्रिमपि ॥ १८. सूर्यः ॥ १९.
 सुवर्णघण्टिकः छा. दे. ॥ २०. पुष्पाणां मालाः सन्ति अस्य सः ॥ २१. समुद्रः ॥ २२. विस्तारिता इन्द्रधनुषः शोभा येन सः ॥ २३. अग्निः ॥ २४. ज्वालाभिः
 पल्लवितमङ्कुरितमम्बरं येन सः ॥ २५. भावीत्याख्यात् मु. ॥ २६. महावीर्यश्च ला. ॥

पद्मात् पद्मे हंस इव 'सोऽङ्गादङ्गे दिवानिशम् । धात्रीणां सञ्चरन् वृद्धिमाससाद शनैः शनैः ॥३१॥
 स वर्धिष्णुः क्रमाद् भ्रात्रा ज्यायसा सवया इव । रमणीयाकृती रेमे रमणीजनवीक्षितः ॥३२॥
 श्वेतश्यामशरीरौ तौ भ्रेजाते भ्रातरावुभौ । एकत्र मिलितौ ^१दैवात् शरत्प्रावृद्धनाविव ॥३३॥
 लीलयैव हि शास्त्राणि तौ सर्वाण्यधिजग्मतुः । विद्या हि प्राग्भवाभ्यस्ता स्वयमायान्ति तादृशाम् ॥३४॥
 अभ्यस्यतः स्म शस्त्राणि तथा तौ गुरुसन्निधौ । यथोपैजीव्यविज्ञानौ गुरोरपि बभूवतुः ॥३५॥
 मन्त्र-तन्त्रादिरहितं कामिनीजनकार्मणम् । प्रपेदाते यौवनं तौ श्रियो वासगृहोपमौ ॥३६॥
 ॥अन्येद्युश्चाऽऽययौ तत्र मुनिर्नाम्ना स्वयम्प्रभः । नानातिशयसम्पन्नस्तस्थौ चोपवने क्वचित् ॥३७॥
 इतश्च निर्ययौ पुर्या राजा स्तिमितसागरः । वाहान् वाहयितुं वाहकेल्यां तत्केलिकोविदः ॥३८॥
 अशूकलान् शूकलांश्च वाहयित्वा तुरङ्गमान् । स वाहकेलिरेवन्तः श्रान्तस्तद्वनमभ्यगात् ॥३९॥
 विश्रान्तजीमूतमिव बहुलैस्तरुणांहिपैः । कुल्याभिर्निर्झरोद्गिरिगिरिप्रस्थानुहारकम् ॥४०॥
 तालवृन्तधरमिवाऽध्वगानां कदलीदलैः । सर्वत्र शाद्वलोर्वीकं बद्धं मरकतैरिव ॥४१॥
 एला-लवङ्ग-कक्कोल-लवलीगन्धवाहिभिः । मरुद्भिः कृतसैरन्ध्रीकर्मकं शर्महारिभिः ॥४२॥
 प्रविवेश तदुद्यानं भूमिर्भूमिव नन्दनम् । राजा प्रमोदस्तिमितेक्षणः स्तिमितसागरः ॥४३॥ चतुर्भिः कलापकम् ॥
 स व्यश्राम्यत् क्षणं यावदपश्यत् तावदग्रतः । अशोकमूले ध्यानस्थं तं मुनिं प्रतिमाधरम् ॥४४॥
 भक्तचोल्लसितरोमाञ्चोऽतिशैत्यादिव तत्क्षणम् । तं प्रदक्षिणयामास ववन्दे च मुनिं नृपः ॥४५॥
 पारयित्वा मुनिर्ध्यानं धर्मलाभाशिषं ददौ । स्वकार्यमारब्धमपि सन्तोऽन्यार्थे त्यजन्ति हि ॥४६॥
 ततः स्वयम्प्रभमुनिर्विदधे धर्मदेशनाम् । तैस्तैर्निदर्शनैः श्रोतुः प्रत्यक्षानुभवामिव ॥४७॥
 श्रुत्वा तां देशनां राजा प्रतिबुद्धः क्षणादपि । धाम्नि गत्वाऽनन्तवीर्यं निजराज्ये न्यवीविशत् ॥४८॥
 कृतनिष्क्रमणोऽनन्तवीर्येण च बलेन च । उपस्वयम्प्रभं पर्यव्राजीत् स्तिमितसागरः ॥४९॥
 परीषहान् सहमानो महात्मा दुःसहानपि । स सम्यक् पालयामास मूलोत्तरगुणांश्चिरम् ॥५०॥
 पर्यन्तकाले मनसा श्रामण्यं स विराड्भवान् । विपद्य च समुत्पेदे चमरेन्द्रोऽसुराधिपः ॥५१॥
 ॥अनन्तवीर्योऽप्यशिषन् मेदिनीं सौपराजितः । निःसीमपौरुषधनः सुरैरप्यपराजितः ॥५२॥
 अन्येद्युः केनचिद् विद्याधरेण समभूत् तयोः । मैत्री पवित्रा संसर्गः सद्भिरेव सतां यतः ॥५३॥
 ताभ्यां सोऽथ महाविद्यां विद्याधरवरो ददौ । साधयेथामिति चोपदिश्य वैताड्यमभ्यगात् ॥५४॥
 बर्बरीति किरातीति नाम्नोभे चेटिके तयोः । अभूतां गीतनाट्यादिकलाकौशलशोभिते ॥५५॥
 गायन्त्यावथ नृत्यन्त्यौ रम्भादिभ्योऽपि शोभनम् । रञ्जयामासतुश्चित्तं ते विष्णु-बलभद्रयोः ॥५६॥
 ॥आस्थानीमन्यदाऽऽस्थाय तालाङ्ग-गरुडध्वजौ । प्रावर्तेतां कारयितुं ताभ्यां नाटकमुत्तमम् ॥५७॥
 तदानीं च चलच्चूलो वृषीपाणि-स्त्रिदण्डभृत् । साक्षसूत्र-ब्रह्मसूत्रः कौपीनी पीनकुक्षिकः ॥५८॥
 श्वेतवर्णो राजहंस इव यायी विहायसा । सौवर्णपादुकान्यस्तपादो धृतकमण्डलुः ॥५९॥
 सञ्चरन्नखिले लोके कलहालोककौतुकी । आस्थान्यामाययौ तस्यां नारदोऽस्थैर्यपारदः ॥६०॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥

१. सोऽङ्गादङ्गे० खंता. वा. १-२॥ २. शरद्वन-प्रावृद्धना० छा. दे. मु. ॥ ३. प्रापतुः ॥ ४. शास्त्राणि पा. विना ॥ ५. गुरोरपि उपजीव्यं ज्ञानं ययोस्तौ ॥
 ६. मुनिर्नाम मु. ॥ ७. ज्ञानातिशयस० सं. ॥ ८. अश्वान् ॥ ९. विपरीतान् ॥ १०. अश्वक्रीडायां रेवन्तः सूर्यपुत्र इव ॥ ११. विश्रान्ता जीमूता मेघा यस्मिंस्तदिव ॥
 १२. बहुलैस्तरु० खंता. पाता. सं. ता. पा. ॥ १३. निर्झरोद्गारवद् गिरिप्रस्थं गिरिशिखरमनुहरति इति ॥ १४. व्यजनम् ॥ १५. शाद्वला हरिततृणवती उर्वी यस्य
 तत् ॥ १६. लवलीक्षोदवाहिभिः सं. ता. ला. पा. ॥ १७. कृतं सैरन्ध्याः दास्याः कर्म यस्य तत् ॥ १८. श्रियो वासगृहोपमम् पा. ॥ १९. प्रमोदेन स्तिमिते
 निश्चले ईक्षणे नेत्रे यस्य सः ॥ २०. 'पञ्चभिः कुलकम्' खंता. पाता. वा. १-२॥ २१. अपराजितेन ॥ २२. गत्वा पर्यव्राजीन्नेधरः छा. दे. मु. ॥ २३.
 सहमानोऽति-महादुःस० मु. ॥ २४. चारित्रम् ॥ २५. अपराजितेन भ्रात्रा सहितः ॥ २६. अनन्तवीर्यापराजितयोः, बलाऽनन्तवीर्ययोः छा. दे. मु. ॥ २७.
 अपराजिता-ऽनन्तवीर्यौ ॥ २८. चलच्छिखः ॥ २९. ऋषीणामासनं वृषी ॥ ३०. जपमालोपवीतसहितः ॥ ३१. गुह्याच्छादनवस्त्रखण्डवान् ॥ ३२. श्वेतवस्त्रो
 पा. ॥ ३३. सभायाम् ॥ ३४. तस्य खंता. ता. ला. पा. ॥ ३५. अस्थिरतायां पारद इव चञ्चल इति यावत् ॥

'राम-विष्णु बर्बरिका-किरातीनाटकेक्षणे । व्याक्षिप्तमनसौ तं च नाऽसभाजयतामृषिम् ॥६१॥
 ॥कुपितो नारदोऽप्येवं चिन्तयामास चेतसि । मामप्यभ्यागतं नाऽभ्युदस्थातां दुर्मदाविमौ ॥६२॥
 नाटकं बह्वमंसातामाश्चेटीमात्रयोरिमे । आयातमितरजनवन् मां पुनः पश्यतोऽपि न ॥६३॥
 प्रेष्येचेतिकयोश्चेत्प्रष्टयोरिव तद् द्रुतम् । अवज्ञायाः फलमहं दर्शयिष्यामि सम्प्रति ॥६४॥
 चिन्तयित्वेति सहसा नारदः पवमानवत् ॥ जगाम वैताड्यगिरौ दमितारिनृपान्तिके ॥६५॥
 विद्याधरेन्द्रो दमितारिपीन्द्र इव श्रिया । विद्याधरधराधीशैः शतशः परिवारितः ॥६६॥
 सिंहासनं पादुके च त्यक्त्वा सद्यः ससम्भ्रमः । अभ्युत्तस्थौ समायाते नारदे दूरतोऽपि हि ॥६७॥ [युग्मम्]
 तेतु सिंहासनं तस्मै दमितारिदापयत् । प्रतिपत्तिस्तादृशानामृषीणां कियतीयती ? ॥६८॥
 तेतु सिंहासनं त्यक्त्वा स्ववृष्यां स उपाविशत् । भक्तिमेव हि काङ्क्षन्ति न हि वस्तूनि तादृशाः ॥६९॥
 तं नारदो जगादैवं त्रिखण्डविजयेश्वर ! । विद्याधराधिनाथाय स्वस्ति तुभ्यं महौजसे ॥७०॥
 राज्ये राष्ट्रे पुरे गोत्रे सम्बन्धिषु परिग्रहे । अन्यत्रापि भवद्गृह्ये सर्वत्र कुशलं नृप ! ? ॥७१॥
 दमितारिदोऽवादीत् सर्वत्र कुशलं मम । विशेषतोऽतः परं तु मुने ! भवदनुग्रहात् ॥७२॥
 भवन्तं किं तु पृच्छामि स्वच्छन्दं व्योमयायिना । अदृष्टपूर्वं किं दृष्टमाश्चर्यं भवता क्वचित् ? ॥७३॥
 सिद्धो मनोरथो मेऽसौ चिन्तयन्निति नारदः । हर्षोत्फुल्लकपोलाक्षो दमितारिमदोऽवदत् ॥७४॥
 अद्यैव दृष्टमस्माभिः सुरलोकेऽप्यसम्भवि । आश्चर्यमेकं धरणीपरिभ्रमणजं फलम् ॥७५॥
 ॥शुभाऽऽख्यायां महापुर्यां क्रीडयाऽद्य गतोऽस्म्यहम् । आस्थानस्थमपश्यं चाऽनन्तवीर्यं महीपतिम् ॥७६॥
 तस्याऽग्रतो बर्बरिका-किरातीभ्यां च नाटकम् । तत्राऽभिनीयमानं स्म पश्याम्याश्चर्यकारणम् ॥७७॥
 उभौ लोकौ सञ्चरामि द्यां भुवं च कुतूहलात् । न च क्वचिन् मया दृष्टमीदृशनाटकमद्भुतम् ॥ ७८॥
 शक्रो यथा हि सौधर्मे विजयार्धेऽत्र भूपते ! । आश्चर्यभूतवस्तूनां तथा त्वमसि भाजनम् ॥७९॥
 किं विद्याभिः ? किमोजोभिः ? किं तेजोभिः ? किमाज्ञया ? । किं राज्येन ? न यद्यत्र तदानयसि नाटकम् ॥८०॥
 इत्युक्त्वा नारदमुनिर्ऋषीबीज इवाऽवनौ । तत्र स्वार्थं सङ्क्रमय्य नभसा रभसा ययौ ॥८१॥
 ॥त्रिखण्डविजयैश्वर्यगर्वितः प्राहिणोदथ । दमितारिनृपो दूतमपराजितबन्धवे ॥८२॥
 शुभाख्यां स पुरीं गत्वाऽनन्तवीर्यं सहाग्रजम् । नैमस्कृत्येत्यभाषिष्ट विशिष्टवचनक्रमः ॥८३॥
 विजयार्धेऽत्र यत्किञ्चिद्भ्रुतं वस्तु जायते । तत्सर्वं राजराजस्य दमितारेरसंशयम् ॥८४॥
 उभे नाटककारिण्यौ प्रसिद्धे तव चेटिके । बर्बरी च किराती च प्रेष्येतां दमितारये ॥८५॥
 स्वाधीनं तस्य चेट्यादि सर्वराज्यस्य यः पतिः । दीयमाने हि सदने किं भवत्यश्वकः पृथक् ? ॥८६॥
 जगादाऽनन्तवीर्योऽपि गच्छ त्वं दूत ! सम्प्रति । आलोच्य किञ्चिदचिरात् प्रेषयिष्यामि चेटिके ॥८७॥
 इत्युक्तो विष्णुना दूतो मुदितोऽभ्येत्य सत्वरम् । प्रयोजनं कृतप्रायं शशंस दमितारये ॥८८॥
 कुण्डाविव च्छन्नवह्नी गूढामर्षावितश्च तौ । मन्त्रयामासतुरुभावपराजित-शार्ङ्गिणौ ॥८९॥
 अस्मानाकाशयानेन विद्यासिद्धिबलेन च । एवमाज्ञापयति स नाऽस्मत् तस्याऽधिकं परम् ॥९०॥
 विद्याधरेण सुहृदा विद्या दत्ताः पुरा हि याः । साम्प्रतं साधयावस्तास्ततः को नौ तपस्व्यसौ ? ॥९१॥
 इत्यचिन्तयतां यावदुभौ तौ भ्रातरौ रंहः । प्रज्ञप्त्याद्यास्तावदागुर्विद्याः संज्ञेतिता इव ॥९२॥

१. अपराजिताऽनन्तवीर्यौ ॥ २. सत्कारं नाऽकुरुताम् ; नाऽसम्भाषयतामृषिम् खंता ॥ ३. नैवाभ्युदस्थातां मदादिमौ दे. छा. मु. ॥ ४. आयातं हीनजनवत् ला. छा. मु. ॥ ५. प्रेष्ये अतिप्रिये चेट्यौ दास्यौ ययोः ॥ ६. दासाग्रेसरयोः ॥ ७. पवन इव ॥ ८. स्वश्रिया मु. ॥ ९. तत्र ता. विना ॥ १०. तत्र ता. छा. दे. मु. ॥ ११. भवत्पक्षे ॥ १२. हर्षेण उत्फुल्लौ कपोली अक्षिणी च यस्य ॥ १३. भूमिं सं. मु. ॥ १४. इत्युदित्वा मु. ॥ १५. उभं बीजं कलिरूपं येन ॥ १६. नमश्चक्रे चाभाषिष्ट ता. दे. मु. ॥ १७. प्रेष्यतां खंता. पाता. वा. १-२ विना ॥ १८. ०तुरपराजितानन्तशक्तिः सं. ता. पा. ला. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १९. रहसि-एकान्ते ॥ २०. कृतसङ्केता इव ॥

तडितेजःसमोद्योता नानालङ्कारभूषिताः । विचित्रदिव्यवसना जजल्पुः प्राञ्जलीति ताः ॥१३॥
 ता एताः स्मो वयं विद्या याः सिषाधयिषू युवाम् । पूर्वजन्मनि सिद्धत्वादिदानीमप्युपस्थिताः ॥१४॥
 युष्मद्गुणेषु सङ्क्रान्तिं मन्त्रास्त्र इव देवताः । करिष्यामो महाभागौ! समादिशतमद्य नः ॥१५॥
 एवमस्त्विति तद्वाचा तदात्मत्वं तदङ्गयोः । विद्याः प्रपेदिरे पूर्वापराब्ध्योरिव निम्नगाः ॥१६॥
 निसर्गतोऽपि बलिनौ विद्यासिद्ध्या तथा पुनः । तावभूतामभ्यधिकं सिंहौ संवर्षिताविव ॥१७॥
 पूजां तासां च विद्यानां गन्धैर्माल्यैर्मनोरमैः । चक्रतुस्तौ न लङ्घन्ते पूज्यपूजां विवेकिनः ॥१८॥
 अत्राऽन्तरे पुनर्दूतो निर्दिष्टो दमितारिणा । वेगादुपेत्य साक्षेपं पर्यभाषिष्ट ताविति ॥१९॥
 भो भो! युवाभ्यां युवभ्यां खड्गिभ्यामिव सम्प्रति । अज्ञानत्वात् समारब्धः कोऽयं स्वामिनि विप्लवः? ॥१००॥
 चेटिके प्रेषयिष्याव इत्युक्त्वा प्रेषिते न यत् । मुमूर्षु किं युवां मूर्खौ! ? ज्ञातः सोऽमर्षणो न किम्? ॥१०१॥
 कृत्याद्वयमिदं वां हि चेटिव्याजादुपस्थितम् । समूलौ वामनुमूल्य मन्ये न खलु यास्यति ॥१०२॥
 मा युवां बहुदौ भूतं दत्तमद्यैव चेटिके । ग्रहीष्यत्यन्यथा स्वामी ते^३ च राज्यश्रियं च वाम् ॥१०३॥
 गूढकोपः प्रभविष्णुरपि विष्णुस्ततः सुधीः । स्मितज्योत्स्नास्तबकिताधरः सांमनेत्युवाच तम् ॥१०४॥
 रत्नैर्महाघैर्द्रविणैः^६ प्रचुरैः कुञ्जरैर्हयैः । प्राभृतीकृत्य सन्तोष्यो दमितारिनरेश्वरः ॥१०५॥
 दमितारिः स चेदाभ्यां चेटिभ्यामपि तुष्यति । ते गृहीत्वा तदद्यैव गच्छ त्वमपरेऽहनि ॥१०६॥
 इत्युक्तो विष्णुना दत्तावासे दूतो जगाम सः । मन्यमानो दूत्यकलां कृतकृत्यामिवाऽऽत्मनः ॥१०७॥
 गृहभारमिव स्तम्भेष्वनोभारमिवोक्षसु । आरोपयामासतुस्तौ राज्यभारं स्वमन्त्रिषु ॥१०८॥
 कीदृक्षो दमितारिः? स द्रष्टव्य इति कौतुकात् । तौ विद्यया बर्बरिका-किरात्यभवतां ततः ॥१०९॥
 अद्याऽपराजिता-ऽनन्तवीर्याभ्यां दमितारये । प्रहिते स्वै^३ इति गत्वा पुंश्चेत्यौ दूतमूचतुः ॥११०॥
 चेटिकाभ्यां समं ताभ्यां दूतः प्रमुदितो ययौ । उपेत्य वैताढ्यगिरौ दमितारिं व्यजिज्ञपत् ॥१११॥
 असुराश्चमरस्येव शक्रस्येव दिवोकसः । पन्नगा धरणस्येव गरुडस्येव पक्षिणः ॥११२॥
 रमणीयस्य विजयस्याऽर्धेऽत्र वसुधाभुजः । न लङ्घयन्ति भवतः शासनं दुष्टशासन! ॥११३॥ युग्मम् ॥
 विशेषतोऽपराजिता-ऽनन्तवीर्यौ नतौ त्वयि । सदा धत्तस्तवैवाज्ञां किरीटमिव मूर्धनि ॥११४॥
 इमे च ते बर्बरिका-किरात्यौ नाम चेटिके । नटीरत्ने प्राभृते ते ताभ्यां सद्यो ममाऽर्पिते ॥११५॥
 दमितारिश्च ते चेट्यावपश्यत् सौम्यया दृशा । गुणः श्रुतो जनश्रुत्याऽप्यनुरागाय तद्विदाम् ॥११६॥
 दमितारिस्थाऽऽदिक्षन्नाटकाभिनयाय-ते । अपूर्वस्य दिदक्षा हि कालक्षेपं क्षमेत न ॥११७॥
 ततश्च ते नटीपात्रे रङ्गे विविशतुः क्षणात् । प्रत्याहारादिकैरङ्गैः पूर्वरङ्गं च चक्रतुः ॥११८॥
 रङ्गाचार्यो रङ्गपूजां कुसुमाञ्जलिभिर्व्यधात् । यथादिशं न्यषीदच्च गायन्यादिपरिच्छदः ॥११९॥
 नान्दीपाठं नटश्चक्रे नान्दीवादनपूर्वकम् । प्रस्तावनामङ्गयुक्तां नान्द्यन्तेऽभिनिनाय च ॥१२०॥
 विचित्रनेपथ्यधरो नेपथ्ये गायनीजनः । जगौ च जातिरागाढ्यां पात्रप्रावेशिकीं ध्रुवाम् ॥१२१॥
 प्रकृत्यवस्था-सन्ध्यङ्गसन्धिसम्बन्धबन्धुरम् । प्रचक्रमेऽथाऽभिनेतुं नाटकं रससागरम् ॥१२२॥
 सम्प्रयोगैरथैकान्तसुखपीयूषसिन्धुभिः । विप्रयोगैरपि तत्तद्दुःखावस्थानिबन्धनैः ॥१२३॥
 तत्तत्सङ्घट्टनोपायैरपायपरिहारतः । काऽप्यभूत् स्मरसाम्राज्यसन्धिविग्रहकल्पनम् ॥१२४॥ युग्मम् ॥

१. साधयितुमिच्छ ॥ २. सिद्धास्तदिदानीं मु. ॥ ३. यथा मन्त्रास्त्रे देवताः सङ्क्रमणं कुर्वन्ति तथा ॥ ४. नद्यः ॥ ५. वर्मणा-कवचेन सम्बद्धौ ॥ ६. सतिरस्कारं यथा तथा ॥ ७. युवभ्यां युवाभ्यां पाता., खड्गिभ्यां खड्गिभ्यामिव दे. ॥ ८. गण्डकः 'गेण्डो' इति भाषायाम् ॥ ९. अवमानः ॥ १०. रुष्टः ॥ ११. राक्षसी ॥ १२. भूतां खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १३. चेट्यौ ॥ १४. समर्थोऽपि ॥ १५. सामवाक्येन ॥ १६. धनैः ॥ १७. दत्तावासो दे. ॥ १८. दूतकलां दे. मु. ॥ १९. वृषभेषु शकटभारमिव ॥ २०. सुमन्त्रिषु दे. मु. ॥ २१. बर्बरिका च किराती च बर्बरिकाकिरात्यौ अबर्बरिकाकिरात्यौ बर्बरिका-किरात्यौ अभवतामिति बर्बरिकाकिरात्यभवताम् ॥ २२. स्त इति मुं. ॥ २३. धरणेन्द्रस्य ॥ २४. खंता. पाता. वा. १-२ प्रतिषु नास्ति ॥ २५. रङ्गभूमौ ॥ २६. गायिकादिपरिवारः ॥ २७. जातिरागाढ्यां पात्रप्रावेशिकां दे. ता. छा. मु. ॥ २८. गीतिम् ॥ २९. सङ्घट्टनोपायैः खंता. पाता. वा. १-२ ॥

१ तुन्दिलैर्दन्तुरैः खञ्जैः कुब्जैश्चिपिटनासिकैः । विकीर्णकेशैः २ खल्वाटैः काणैर्व्यङ्गैरथाऽपरैः ॥१२५॥
 अपानघण्टैर्भस्माङ्गैः कक्षा-नासिकवादकैः । कर्ण-भ्रूनर्तकैरन्यजनभाषानुवादकैः ॥१२६॥
 विदूषक-विटप्रायैः सद्यः कपटमुग्धकैः । ग्रामीणवदहास्यन्त छेकाः पौरा अपि क्वचित् ॥१२७॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 आकाशभाषणैर्देवोपालम्भैरश्रुमोक्षणैः । अस्थानयाचनैर्भूमिलुठनै रोदनैरपि ॥१२८॥
 भृगुपात-तरूद्वन्ध-जल-वह्निप्रवेशनैः । विषादिभक्षणैः शस्त्रघातैर्हताडनैरपि ॥१२९॥
 ऋद्धिप्रणाशेषवधादिजन्मभिरनेकशः । आर्द्राकृता नृशंसा अप्यमुञ्चन्ताऽश्रु कुत्रचित् ॥१३०॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 दन्तौष्ठपीडनैर्नेत्ररागैर्भृकुटिबन्धनैः । गण्डस्फुरण-हस्ताग्रनिष्पेषैर्भूमिपाटनैः ॥१३१॥
 आयुधाकर्षणै रक्ताकर्षणैर्वेगधावनैः । सम्प्रहारैः प्रहारैश्च गात्रकम्पा-ऽश्रुमोक्षणैः ॥१३२॥
 दारापहार-भृत्याऽधिकेपप्रभृतिजन्मभिः । काऽपि कम्पमवाप्यन्त नरा धीरतरा अपि ॥१३३॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 गाम्भीर्य-धैर्य-शौण्डीर्य-वैशारद्यैस्तथाऽपरैः । अवदाततरैस्तैस्तैस्त्यागप्रभृतिभिर्गुणैः ॥१३४॥
 द्विर्द्विर्विक्लम-नयाध्यवसायादिजन्मभिः । निसर्गभीरवोऽप्यासन् सद्यः सञ्जातपौरुषाः ॥१३५॥युग्मम्॥
 तालुकण्ठोष्ठशोषेण चलनेत्रनिरीक्षणैः । करकम्पैः स्वरभेदैर्वैवर्ण्यैर्ऋजुलेक्षणैः ॥१३६॥
 प्रेतादिविकृतालोक-तत्स्वरश्रवणादिजैः । अनीयत त्रासदशां क्षणं काऽपि सभाजनः ॥१३७॥युग्मम्॥
 अङ्गसङ्कोच-हृल्लास-नासा-मुखविकृणनैः । निष्ठीवनैरोष्ठदलमोटनप्रमुखैरपि ॥१३८॥
 पूति-वान्ति-व्रण-कृमिप्रेक्षणश्रवणादिजैः । नितान्तमहणीयन्त क्षणं सामाजिका अपि ॥१३९॥युग्मम्॥
 विस्तारणैर्लोचनानां निर्निमेषनिरीक्षणैः । स्वेदा-ऽश्रु-पुलकोद्भेदैः साधुवादादिकैरपि ॥१४०॥
 दिव्यालोकेऽस्मितप्राप्तीन्द्रजालप्रेक्षणादिजैः । विस्माप्यन्ते स्म सहसा क्वचनाऽपि सभासदः ॥१४१॥युग्मम्॥
 मूलोत्तरगुणैर्ध्यानैरध्यात्मग्रन्थचिन्तनैः । सदुरूपासनैर्देवपूजाद्यैरितरैरपि ॥१४२॥
 वैराग्य-संसारभय-तत्त्वज्ञानादिजन्मभिः । शममीयुः क्वचिदपि विषयास्वादगृध्नवः ॥१४३॥युग्मम्॥
 यथा यथाऽभ्यनीयन्त रसाः सर्वे कुशीलवैः । सामाजिकजनः सर्वस्तन्मयोऽभूत् तथा तथा ॥१४४॥
 वाचिकाद्यैरभिनयैर्यथावदुपपादितैः । अलक्ष्यन्ताऽभिनेतारोऽप्यभिनेया इवाऽऽगताः ॥१४५॥
 तं नाटकविधिं प्रेक्ष्य नृपः प्रेक्षावदग्रणीः । संसाररत्नभूतं तच्चेटीद्वयममन्यत ॥१४६॥
 ॥अथ नाटकशिक्षायै मायानट्योस्तयोर्नृपः । पुत्रीं समर्पयामास नामतः कनकश्रियम् ॥१४७॥
 राकाशशाङ्कवदनां त्रस्यदेणीविलोचनाम् । पक्वबिम्बाधरां कम्बुकण्ठीं बिसलताभुजाम् ॥१४८॥
 स्वर्णकुम्भोपमकुचां वज्रमध्यकृशोदरीम् । वापीगम्भीरनाभीकां पुलिनाभकटीतटाम् ॥१४९॥
 करभोरुं मृगीजङ्घां पद्मोपमकरक्रमाम् । लावण्यजलमग्राङ्गीं मधुरालापशालिनीम् ॥१५०॥
 शिरीषसुकुमाराङ्गीं कुमारीं प्राप्तयौवनाम् । दृष्ट्वा कपटचेट्यौ ते मधुरालापपूर्वकम् ॥१५१॥
 भूयो भूयो दर्शयित्वा शिक्षयामासतुर्भृशम् । तत्राटकं साभिनयं सर्वं निर्वहणावधि ॥१५२॥पञ्चभिः कुलकम् ॥
 मध्ये मध्ये नाटकस्याऽनन्तवीर्यं महाभुजम् । ते चेट्यौ जगतुः कामं रूप-शौर्यादिभिर्गुणैः ॥१५३॥
 कनकश्रीरथाऽपृच्छत् क एष पुरुषोत्तमः ? । हे युवत्यौ! युवाभ्यां यो गीयतेऽत्र क्षणे क्षणे ॥१५४॥
 ॥अथाऽपराजितो मायाचेटी स्मित्वेदमब्रवीत् । शुभानने! शुभेत्यस्ति विजयेऽस्मिन् महापुरी ॥१५५॥

१. बृहत्कुक्षिभिः ॥ २. अकेशमस्तकैः ॥ ३. विकलाङ्गैः ॥ ४. चतुराः ॥ ५. गिरिशिखरात् पतनम् ॥ ६. पाशबन्धः ॥ ७. दन्तोष्ठपीडनैर्नेत्रं ता. दे. छा. पा. ॥
 ८. करतलपेषणैः ॥ ९. शोभितकर्षणैः ॥ १०. युद्धैः ॥ ११. तिरस्कार ॥ १२. स्थैर्यं ० खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १३. शौर्यम् ॥ १४. पाण्डित्यैः ॥ १५.
 शत्रुवर्तिपराक्रमनयाध्यवसायादिजन्मभिः ॥ १६. तालुकण्ठीष्ठशोषेण पा. छा. सं. दे. पाता. ॥ १७. स्वरभेदैर्वैवर्ण्योऽप्यजलोक्षणैः ता. छा. मु.;
 ०र्वैवर्ण्यैर्ऋजुलोक्षणैः खंता.; ०र्वैवर्ण्यैर्ऋजुलोक्षणैः पाता. वा. १-२ ॥ १८. निस्तेजोभिः ॥ १९. हृदयस्य खेदः ॥ २०. दुर्गन्धिः ॥ २१. नितान्तमघणीयन्त
 मु.; नितान्तमहर्णीयन्त ला.; घृणामन्वभूवन् ॥ २२. गुणध्यानै ० मु. ॥ २३. विषयास्वादलोलुपाः ॥ २४. नटैः ॥ २५. ०दुपपादितैः मु. ॥ २६. बुद्धिमत्सु
 अग्रणीः ॥ २७. मायाचेट्योस्तं पा. दे. मु. ॥ २८. त्रस्यन्ती या मृगी तत्तदृशो लोचने यस्याः सा ॥ २९. शिरीषसुकुमारां तां खंता. पाता. वा. १-२, दे. मु.
 विना च ॥ ३०. निर्वहणः नाटकस्य सन्धिः स अवधिर्यस्मिन् ॥

तस्यां च नाम्ना स्तिमितसागरो गुणसागरः । दिवाकरः प्रतापेन बभूव वसुधाधवः ॥१५६॥
 जज्ञे महात्मनस्तस्य तनयो विनयैकभूः । ज्येष्ठोऽपराजितो नाम विपक्षैरपराजितः ॥१५७॥
 कनिष्ठोऽनन्तवीर्योऽभूदकनिष्ठोऽमलैर्गुणैः । रूपेण जितकन्दर्पो द्विदुर्दर्पग्रन्थिदारणः ॥१५८॥
 स वेदान्यः सत्यसन्धः शरणागतवत्सलः । नागराजायतभुजः शिलापृथुभुजान्तरः ॥१५९॥
 वासागारं श्रिय इव भुवोऽप्याधारभूरिव । आश्रिताम्भोजमार्तण्डो दाक्षिण्यक्षीरसागरः ॥१६०॥
 कियद्वा वर्ण्यतेऽस्माभिः स महात्माऽल्पबुद्धिभिः । तत्तुल्यो नाऽपरः कोऽपि सुरासुरनरेष्वपि ॥१६१॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 कनकश्रीस्तमाकर्ण्य दृष्ट्वेव पुरतः स्थितम् । वाताहतेव सरसी बभूवोत्कलिकावती ॥१६२॥
 रोमाञ्चव्याजतो भिन्ना साक्षात् स्मरशरैरिव । पाञ्चालिकेव निःस्पन्दा सा दध्याविति चेतसि ॥१६३॥
 धन्यः स विषयो धन्या सा पूर्वधन्या च सा प्रजा । धन्यः स स्त्रीजनोऽनन्तवीर्यो येषां स नायकः ॥१६४॥
 कुमुद्वतीर्मोदयते दूरस्थोऽपि करैः शशी । शिखण्डिनीस्ताण्डवत्यम्बरस्थोऽपि वारिदः ॥१६५॥
 उपपन्नमिदं तेषां हन्त दैवानुकूल्यतः । अनन्तवीर्ये मयि च कीदृग् दैवं भविष्यति? ॥१६६॥
 दूरे तस्य पतिभावो द्रष्टव्योऽपि कथं नु सः? । सिद्धौ मनोरथस्याऽस्य सखाऽपि खलु दुर्लभः ॥१६७॥
 चिन्ताप्रपन्नां तामेवं विलोक्य कनकश्रियम् । इञ्जिताकारविदुर एवमूचेऽपराजितः ॥१६८॥
 श्रुत्वाऽपराजितस्याऽनुजन्मानं मन्मुखादपि । किं ताम्यसि सशल्येव? मुग्धे! किं त्वं(तं) दिदृक्षसे? ॥१६९॥
 कनकश्रीरश्रुमुखी पदिनीव तुषारिणी । दीनदीनैवमवदत् स्वरभेदक्षताक्षरम् ॥१७०॥
 आदित्सेयं करेणेन्दौ पद्भ्यां जिगमिषा दिवि । दोर्भ्यां तितीर्षा जलधौ दिदृक्षा तत्र मे खलु ॥१७१॥
 शुभाधिनाथः सुभगः स मया मन्दभाग्यया । कथं दृगोचरीकार्यः कष्टं को मे मनोरथः? ॥१७२॥
 ज्येष्ठा पुनैत्युवाचैवं भद्रे! तं चेदिदृक्षसे । तन्मुग्धेऽलं विषादेन दर्शयाम्यद्य तं तव ॥१७३॥
 विद्याशक्त्याऽनन्तवीर्यं तं च तं चाऽपराजितम् । अत्राऽऽनये वन इव वसन्त-मलयानिलौ ॥१७४॥
 कनकश्रीर्बभाषेऽथ सर्वं सम्भवति त्वयि । पारिपार्श्विक्यसि यतस्तयोर्गुणसमुद्रयोः ॥१७५॥
 मन्येऽनुकूलं मे दैवमेवं यदभिभाषसे । त्वन्मुखेऽवातरन्नूनं काऽपि मे कुलदेवता ॥१७६॥
 अनुतिष्ठाऽऽत्मनो वाचमधुनैव कलावति! । तादृशां परिवारोऽपि मिथ्या न खलु भाषते ॥१७७॥
 अथाऽऽविश्वक्रतुः स्वं स्वं रूपं रूपमनोभवौ । सद्योऽपराजिताऽनन्तवीर्यौ तुष्टाविवाऽमरौ ॥१७८॥
 ऊचेऽपराजितो भद्रे! कीर्तितो यो मयाऽद्य सः । मद्भ्राताऽनन्तवीर्योऽयं संवदत्येष वा न हि? ॥१७९॥
 स्तोकमेव मयाऽऽख्यातमस्य रूपादिवैभवम् । वाचामगोचरस्तनु गोचरीकुरु चक्षुषोः ॥१८०॥
 आवेग-विस्मय-व्रीडा-प्रमोद-मद-चापलैः । तद्दर्शनाद् दमितारिकन्या युगपदानशे ॥१८१॥
 अपराजितपादानां सद्यः श्वशुरमानिनी । उत्तरीयेण नीरंज्ञीं तन्वञ्जी विदधेऽथ सा ॥१८२॥
 आसीदन्तवीर्योऽपि स्मरमेघमहोदयात् । रोमाञ्चदन्तुरवपुः कदम्ब इव पुष्पितः ॥१८३॥
 उत्सृज्य सहजं मानं मन्दाक्षं च मृगेक्षणा । स्वयं दूतित्वमालम्ब्याऽनन्तवीर्यमदोऽवदत् ॥१८४॥
 वैताढ्यपर्वतः क्रोडयं? सा शुभाख्या पुरी क्व च? । नारदाच्च क्व तातस्य तच्चेटीनाटकश्रुतिः? ॥१८५॥
 युष्मत्पार्श्वे च तातेन तच्चेटीयाचनं क्व च? । चेटिकारूपधरयोर्युवयोः केह वाऽऽगतिः? ॥१८६॥
 क्व वा नाटकशिक्षायै युवयोरर्पिताऽस्म्यहम्? । आर्यपुत्र! तवाऽऽर्येण क्व वा त्वद्गुणकीर्तनम्? ॥१८७॥

१. शत्रुभिः ॥ २. दानशीलः ॥ ३. सत्यप्रतिज्ञः ॥ ४. उत्कण्ठिता ॥ ५. पुत्तलिका (पूतलीति भाषायाम्) ॥ ६. देशः ॥ ७. पुरी ॥ ८. कुमुद्वती मोद० मु. ॥ ९. मयूरीः ताण्डववती करोति, नर्तयतीत्यर्थः ॥ १०. हितदैवा० पाता. वा. १-२ ॥ ११. पतिभावो मु. ॥ १२. चिन्तां प्रपन्नां मु. ॥ १३. आदातुमिच्छ ॥ १४. करेणेन्दोः छा. ॥ १५. ज्येष्ठा तु नट्यु० पाता. ॥ १६. सेविका ॥ १७. पालय ॥ १८. रूपेण कामदेवौ ॥ १९. संवदत्यथवा ता. पा. खंता., संवदत्यन्यथा छा. दे. । मिलति ॥ २०. 'लाज' इति भाषायाम् ॥ २१. लज्जाम् ॥ २२. दूतीत्व० खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २३. काऽऽर्वी! दे. मु. ॥ २४. आगमनम् ॥ २५. वर्णनम् ॥

क वा युवाभ्यां सद्योऽपि साक्षात्करणमात्मनः? । एतत्सर्वमसम्भाव्यं ^१मद्भाग्योपचयादभूत् ॥१८८॥
 नाट्याचार्यो यथा त्वं मे त्वमेव हि पतिस्तथा ! अतः परं ते मद्भृत्या न चेत् पासि मनोभवात् ॥१८९॥
 गृहीतं श्रुतमात्रेण त्वया मे हृदयं पुरा । गृहाण पाणिमधुना प्रसीदाऽनुगृहाण माम् ॥१९०॥
 वैताढ्यपर्वतेऽमुष्मिन् दक्षिणोत्तरयोरपि । श्रेण्योर्विद्याधरेन्द्राणां कुमारेषु युवस्वपि ॥१९१॥
 भवाद्दशवराभावादभावो मे भवेद् ध्रुवम् । दिष्ट्या प्राप्तोऽसि जीवातुर्जीवलोकैकचन्द्रमाः ॥१९२॥युग्मम्॥
 अनन्तवीर्यो व्याहारीत् सुभ्रु! यद्येवमिच्छसि । उत्तिष्ठ तर्हि गच्छामः सुभगे! नगरीं शुभाम् ॥१९३॥
 कनकश्रीरप्यवोचत् त्वं प्राणानामपीशिषे । मम किं तु पिता दुष्टो विद्यासामर्थ्यदुर्मदः ॥१९४॥
 करिष्यति महानर्थमनर्थनिलयो ह्ययम् । एकाकिनौ भवन्तौ तु निरस्त्रौ बलिनावपि ॥१९५॥युग्मम्॥
 स्मित्वोचेऽनन्तवीर्योऽपि मा भैषीर्यि कातरे! । कतरस्ते पिता सर्वाभिसार्यप्याऽऽर्यसङ्गरे? ॥१९६॥
 अन्यो वा पृष्ठतः कोऽपि युयुत्सुर्यः समेष्यति । तं मृत्युं प्रापयिष्यामः प्रिये! निःशङ्कमेहि तत् ॥१९७॥
 ॥इत्युक्त्वाऽनन्तवीर्येण निजदोर्वीर्यशालिना । प्रतस्थे कनकश्रीः श्रीरिव साक्षात् स्वयंवरा ॥१९८॥
 अनन्तवीर्योऽप्युद्गाहः प्रासाद इव सध्वजः । इत्यूचेऽर्त्युच्चकैर्मघघोषगम्भीरया गिरा ॥१९९॥
 भो! भोः सर्वे पुराध्यक्षाः! सेनाधिपतयश्च भोः! । भो! मन्त्रिणः! कुमारा भो! भोः सामन्ता! भटाश्च भोः! ॥२००॥
 अपरेऽपि दमितारेर्ये केचित् पक्षपातिनः । ते सर्वेऽवहितीभूय शृण्वन्तु वचनं मम ॥२०१॥[युग्मम्]
 असावनन्तवीर्योऽहमपराजितं राजितः । दमितारेर्दुहितरं स्ववेशमनि नयाम्यमूमू ॥२०२॥
 अपवादो न दातव्यो नीता चौरिकयेत्यहो! नोपेक्षध्वं निरीक्षध्वं स्वशक्तिं शस्त्रधारिणः ॥२०३॥
 एवमुद्धोषणां कृत्वा सप्रियः सापराजितः । वैक्रियेण विमानेनाऽनन्तवीर्यश्चाल खे ॥२०४॥
 ॥दमितारिस्तु तच्छ्रुत्वा कोऽसाववनिगोचरः । मर्तुकामस्तं पस्वीति वदन्नित्यादिशब्दतान् ॥२०५॥
 सभ्रातरममुं क्षुद्रं हत्वा धृत्वाऽथवा द्रुतम् । समानयध्वं तनयामस्मिन् फलतु दुर्नयः ॥२०६॥
 तेनैवमुक्ताः सुभटाः स्फुटमुद्भटवृत्तयः । अधावन्तोदस्तशस्त्रा उदन्ता इव दन्तिनः ॥२०७॥
 तदाऽपराजिता-ऽनन्तवीर्ययोर्वीर्यशालिनोः । सीर-शार्ङ्गप्रभृतीनि दिव्यरत्नानि जज्ञिरे ॥२०८॥
 दमितारिभटास्ते प्रांग् नैकशो दमितारयः । प्रजहुर्युगपच्छस्त्रैर्धाराभिरिव वारिदाः ॥२०९॥
 ततोऽचलितयोः क्रोधात् पुरुषव्याघ्रयोस्तयोः । अनायासरणेनापि त्रेसुस्ते हरिणा इव ॥२१०॥
 श्रुत्वा पलायितास्तांस्तु दमितारिरमर्षणः । अचालीद् गगनं कुर्वन् शस्त्रैर्वनमिवोद्दुम्भम् ॥२११॥
 अरे! युध्यस्व युध्यस्व तिष्ठ तिष्ठाऽऽपताऽऽपत । मुञ्च मुञ्चाऽऽयुधमिदं मरिष्यसि मरिष्यसि ॥२१२॥
 एष रक्षामि ते प्राणान् मुञ्चेमां स्वामिकन्यकाम् । इत्यादि सुभटालापान् विकटाटोपभीषणान् ॥२१३॥
 आकर्ष्य कर्णकटुकान् कनकश्रीरजायत । आर्यपुत्राऽऽर्यपुत्रेति जल्पन्ती मोहविह्वला ॥२१४॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 स्माऽऽहेत्यनन्तवीर्यस्तामम्बरे पितृडम्बरात् । किं मुह्यसि मुधा मुग्धे! मण्डूकरतितादिव? ॥२१५॥
 दमितारिं ससैन्यं त्वं मैनाकमिव वज्रिणा । त्रास्यमानं मया पश्य हन्यमानमथाऽपि वा ॥२१६॥
 एवमाशवास्य कनकश्रियं शार्ङ्गधरो युधि । पञ्चोऽस्यस्तर्जित इव ववले सापराजितः ॥२१७॥
 ॥कोटिशो वैरिकुट्टाका दमितारेर्महाभटाः । शार्ङ्गिणं वेष्टयामासुः प्रदीपं शलभा इव ॥२१८॥
 ततश्चाऽनन्तवीर्योऽपि स्थैर्यमेरुमर्षणः । ससर्ज विद्यया सद्यस्तच्चमूद्विगुणां चमूमू ॥२१९॥

१. वृद्धेः ॥ २. मम हत्यापापम् ॥ ३. भवे ध्रुवम् मु. ॥ ४. भाग्येन ॥ ५. जीवनौषधम् ॥ ६. अयि इति कोमलामन्त्रणे ॥ ७. सर्वसैन्यसमेतोऽपि अपराजितयुद्धे ॥
 ८. प्रापयिष्यामि पा. ॥ ९. बाहू ऊर्ध्वाकृत्य ॥ १०. ०ऽनुच्चकै ० खंता. ॥ ११. सामन्तभटाश्च भो! मु. ॥ १२. सावधानीभूय ॥ १३. अपराजितेन राजितः
 सहितः ॥ १४. रङ्कः ॥ १५. उद्भटा उद्भता वृत्तिर्येषां ते ॥ १६. शस्त्राण्युदस्यन्तः-उच्छालयन्तः ॥ १७. प्राग्नेकशो ता. मु. विना ॥ १८. प्रहारं चक्रुः ॥ १९.
 ततो वलितयोः सं. छा. पा. ला. ॥ २०. उदधिका उच्चा वा द्रुमा यस्मिन् तत्, द्रुमविहीनमित्यर्थः ॥ २१. आगच्छाऽऽगच्छ ॥ २२. आह स्म इत्यन्वयः ॥
 २३. पितुराडम्बरात् ॥ २४. भेकरुदनमिव ॥ २५. मैनाकनामानं पर्वतम् ॥ २६. युधे खंता., ला. मु. विना ॥ २७. सिंहः ॥ २८. वैरिनाशकाः ॥ २९.
 ०मासुरनन्ता शलभा इव सं. ता. पा. ला. खंता. पाता. वा. १-२ ॥

प्रावर्तन्त तथा योद्धुं दमितारेस्ततो भटाः । असूक्ष्मद्भारद्रवपुषः सधातव इवाऽद्रयः ॥२२०॥
 मम प्रेयानयं भूयात् कबन्धो यस्य ताण्डवी । कुन्तप्रोतः सरति यस्तस्मै पत्येऽहमुत्सुका ॥२२१॥
 योऽयं वर्णयति घ्नन्तं स कदा रंस्यते मया । मुखे विशन्तं यः कुन्तं दन्तैर्धत्ते पतिः स मे ॥२२२॥
 य एष करिणः स्कन्धमारोहति स मे धवः । भग्नास्त्रो यः शिरस्केन योद्धा तस्याऽस्मि किङ्करी ॥२२३॥
 उत्खातदन्तिदन्तेन यः शस्त्री सोऽस्तु मे प्रियः । इत्यम्बरे सुरस्त्रीणामनुरागोक्तयोऽभवन् ॥२२४॥चतुर्भिः कलापकम् ॥
दमितारेरपि सैन्या विद्याशक्त्याऽतिदुर्मदाः । न मनागप्यभज्यन्त समरे भद्रदन्तिवत् ॥२२५॥
 पाञ्चजन्यं ततो जैन्यनाटकाभिनये नटः । वादयामास नादेन रोदःकुक्षिम्भरिं हरिः ॥२२६॥
 तेन विष्णोर्जगज्जिष्णोः शङ्खनादेन मूर्च्छिताः । फेनायमाना न्यपतन् सापस्मारा इव द्विषः ॥२२७॥
ततश्च रथमारुह्य दमितारिनृपः स्वयम् । युयुधेऽनन्तवीर्येण शस्त्रैरस्त्रैश्च दैवतैः ॥२२८॥
 शाङ्गिणं दुर्जयं ज्ञात्वा जनकः कनकश्रियः । सस्मार चक्रं विधुरे प्रियमित्रमिवोद्धुरम् ॥२२९॥
दमितारेः करे तच्च ज्वालाशतसमाकुलम् । समापपात रभसादौर्वा नैल इवाऽर्णवे ॥२३०॥
दमितारिरथाऽवादीदरे! तिष्ठन् मरिष्यसि । अद्यापि गच्छ मत्पुत्रीं मुक्त्वा मुक्तोऽसि दुर्मते! ॥२३१॥
अनन्तवीर्योऽपीत्यूचे त्वच्चक्रं त्वदसूनपि । त्वत्कन्यकामिवाऽऽदाय व्रजिष्याम्यन्यथा न तु ॥२३२॥
 एवमुक्तो दमितारिर्ज्वलन् ज्वलनवद्गुषा । भ्रमयित्वाऽमुचच्चक्रमपराजितबन्धवे ॥२३३॥
 चक्रतुम्बाग्रघातेन न्यपतन्मूर्च्छितो हरिः । द्रोक सुप्त इव चोत्तस्थावपराजितवीजितः ॥२३४॥
 तदेव चक्रं पार्श्वस्थमाददे शार्ङ्गपाणिना । शतारमपि तत्पाणौ सहस्रारमभूच्च तत् ॥२३५॥
 सोऽर्धचक्रधरः स्मित्वेत्यूचे प्रत्यर्धचक्रिणम् । कनकश्रीपितेति त्वं मुक्तोऽस्यद्याऽपि गच्छ भोः! ॥२३६॥
 अवदद् दमितारिस्तं मदस्त्रेण किमस्त्र्यसि? । उत्तमर्णधनेनेवाऽधमर्णो धनवानरे! ॥२३७॥
 चक्रं तन्मुञ्च मुञ्चेदं मुञ्च चाऽद्याऽपि पौरुषम् । अनन्तवीर्य! मदीर्यवार्धो वा लोष्टुतां व्रज ॥२३८॥
 इत्युक्तोऽनन्तवीर्यस्तं चक्रं क्रुद्धान्तकोपमः । मुमोच दमितारेश्च चैकर्ताऽम्बुजवच्छिरः ॥२३९॥
 उपर्यनन्तवीर्यस्य तद्वीर्यमुदिताः सुराः । पञ्चवर्णानि कुसुमान्यवर्षत्रिति चोचिरे ॥२४०॥
भो भो विद्याधरनृपाः! सर्वे शृण्वन्तु तत्पराः । विष्णुरेषोऽनन्तवीर्यो बलोऽयमपराजितः ॥२४१॥
 एतत्पादानुपाध्वं तन्निवर्तध्वं रणाजिरात् । यस्योदयः स वन्द्यो हि यथा हीन्दुर्यथा रविः ॥२४२॥
 ततो विद्याधरेन्द्रास्ते सर्वे नमितमौलयः । बलदेव-वासुदेवौ शरण्यौ शरणं ययुः ॥२४३॥
 सह विद्याधरेन्द्रैस्तैः साग्रजः सप्रियो हरिः । प्रचचाल विमानस्थः शुभां वरपुरीं प्रति ॥२४४॥
 गच्छन्नुपकनकगिर्यूचे विद्याधरैर्हरिः । आशातनां मा स्म कार्षीः श्रीमतामर्हतामिह ॥२४५॥
 सन्त्यत्र कनकगिरौ जिनचैत्यान्यनेकशः । यथावत् तानि वन्दित्वा वन्द्यपादा व्रजन्तिवतः ॥२४६॥
 विमानादवतीर्याऽथ शाङ्गभृत् सपरिच्छदः । दृशां जनितशैत्यानि तानि चैत्यान्यवन्दत ॥२४७॥
 कौतुकात् तं गिरिं पश्यन् सोऽपश्यदथ चैकतः । वर्षोपवासप्रतिमास्थितं कीर्तिधरं मुनिम् ॥२४८॥
 कर्मणां घातिनां घातात् तदैवोत्पन्नकेवलम् । देवारब्धमहिमानं तं दृष्ट्वा मुमुदे हरिः ॥२४९॥
 त्रिंश्व प्रदक्षिणीकृत्य वन्दित्वाऽग्रे निषद्य च । शुश्राव देशनां तस्मात् प्राञ्जलिः सपरिच्छदः ॥२५०॥

१. नृत्यवान् ॥ २. कुन्तप्रोतः 'भाला' इत्यभिधे शस्त्रे प्रोतः ॥ ३. शिरस्केण खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ४. खंता. पाता. वा. १-२ प्रतिषु न ॥ ५. विद्याशक्त्याऽपि मु. ॥ ६. जन्यं युद्धं तदेव नाटकं तस्याभिनये ॥ ७. रोदसोः स्वर्ग-पृथ्व्योः कुक्षिं मध्यभागं विभक्तिं तम् ॥ ८. अनन्तवीर्यः ॥ ९. फेनं(फीण) निष्कासयन्तः ॥ १०. दुःखे ॥ ११. सहायकम् ॥ १२. वडवानलः ॥ १३. अग्निवत् ॥ १४. द्रोक च सुप्त इवोत्तस्था ॥ खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १५. अनन्तवीर्येण ॥ १६. वासुदेवानन्तवीर्यः ॥ १७. प्रतिवासुदेवदमितारिम् ॥ १८. दमितारिस्त्वम् सं. ला. पा. ॥ १९. अस्त्री-अस्त्रवान् असि ॥ २०. उत्तमर्णः 'लेणदार' इति ॥ २१. अधमर्णः 'वेवादार' इति ॥ २२. लोष्टताम् ला. मु. १ 'देफु' इति भाषा ॥ २३. क्रुद्ध्यमोपमः ॥ २४. चिच्छेद ॥ २५. सेवध्वम् ॥ २६. रणाङ्गणात् ॥ २७. शरण्यं शरणं मु. ॥ २८. अनन्तवीर्यः ॥ २९. मेरुसमीपे ॥ ३०. अनन्तवीर्यः ॥ ३१. ज्ञानावरणीय-दर्शनावरणीय-मोहनीयान्तराय-कर्मणाम्-आत्मनो ज्ञानादि-मूलगुणघातकानाम् ॥ ३२. अनन्तवीर्यः ॥

देशनान्ते कनकश्रीर्नत्वा प्रपच्छ तं मुनिम् । कुतः पितृवधो बन्धुविरहश्च ममेदशः ? ॥२५१॥
 ॥आख्यन् मुनिरिति द्वीपे धातकीखण्डनामनि । अस्ति प्राग्भरते शङ्खपुरग्रामो महर्द्धिकः ॥२५२॥
 श्रीदत्तानाम तत्राऽऽसीन्नारी दारिद्र्यविद्रुता । परौकःकर्मकरणजीविकाधृतजीविता ॥२५३॥
 कण्डनं पेषणं वारिवहनं गृहमार्जनम् । गृहलेपनमित्यादि सकलं दिवसं व्यधात् ॥२५४॥
 लङ्घिते सकलेऽप्यह्नि समपद्यत भोजनम् । आलोकनमिवोलूक्यास्तस्या ही मन्दभाग्यता ॥२५५॥
 अपरेद्युर्भ्रमन्ती साऽऽसादयामास पर्वतम् । सुपर्वपर्वतमिव श्रिया श्रीपर्वताभिधम् ॥२५६॥
 तत्राऽमलशिलासीनं गुप्तित्रयपवित्रितम् । दुःसहैरपराभूतं भूतैरिव परीषहैः ॥२५७॥
 अखण्डपञ्चमितिं मितेतरतपःश्रियम् । निःसङ्गं निर्ममं शान्तं समकाञ्चनलेष्टुकम् ॥२५८॥
 शुक्लध्याने वर्तमानं शैलशृङ्गमिव स्थिरम् । नामतः सत्ययशसं सेक्षाञ्चक्रे महामुनिम् ॥२५९॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 कल्पद्रुममिव प्रेक्ष्य सा प्रीता प्रणनाम तम् । धर्मलाभं ददौ तस्यै सोऽपि श्रेयोद्बुद्धोहदम् ॥२६०॥
 श्रीदत्ताऽप्यभ्यधत्तैवमीदृशैःस्थानुमानतः । पूर्वजन्मन्यहं धर्मं न ह्यकार्षं मनागपि ॥२६१॥
 नित्यं दुष्कर्मदग्धाया मम त्वद्धर्मलाभगीः । मेघवृष्टिरिव ग्रीष्मतप्तायाः सांनुमद्भुवः ॥२६२॥
 यद्यप्यस्मिन्नयोग्याऽहं मन्दभाग्या तथाऽपि हि । अमोघं ते वच इति श्रेयसे किञ्चिदादिश ॥२६३॥
 यथा भवान्तरे भूयो नेदृशी स्यां तथा कुरु । त्वाद्दृशे त्रातरि त्रातः! किं किं न स्यान् मनीषितम्? ॥२६४॥
 ॥इत्याकर्ण्य वचस्तस्या योग्यतां च विचार्य सः । धर्मचक्रवालं नाम तपोऽनुष्ठानमादिशत् ॥२६५॥
 द्वे त्रिरात्रे चतुर्थानि सप्तत्रिंशदिह त्वया । विधातव्यानि गुर्वर्हदाराधननिलीनया ॥२६६॥
 प्रभावात् तपसोऽमुष्य न हि भूयो भविष्यति । अपत्यमिव वायस्यास्तवेदक्षं भवान्तरम् ॥२६७॥
 तदाऽऽहत्य वचो वाच्यंमाग्यं तं प्रणम्य च । सा जगाम निजं ग्रामं तपस्तच्चोपचक्रमे ॥२६८॥
 तत्प्रभावात् पारणके स्वप्नेऽप्यप्राप्तपूर्वकम् । सा प्राप भोजनं स्वादु सुदशानाटकामुखम् ॥२६९॥
 ततः प्रभृति सा कर्मवेतनं चाऽढ्यवेशमसु । द्विगुणं त्रिगुणं चाऽऽप वस्त्राणि प्रवराणि च ॥२७०॥
 एवं सकिञ्चना किञ्चिच्छ्रीदत्ता समजायत । पूजां देव-गुरूणां च यथाशक्ति ततोऽकृत ॥२७१॥
 तत्सद्यनोऽपरेद्युश्च जीर्णो वातादिताडितः । कुड्यैकदेशो न्यपतलेभे स्वर्णादिकं च सा ॥२७२॥
 तपःसमाप्तौ च तयोद्यापनं विदधे महत् । चैत्यपूजा-साधु-साध्वीप्रतिलाभादिपूर्वकम् ॥२७३॥
 तपोऽन्तपारणदिने यावद्दिवीक्षणं व्यधात् । मांसक्षपणकं तावत् सुव्रतर्षिं ददर्श सा ॥२७४॥
 धन्यमन्या ततः सा च प्रांसुकान्नादिना स्वयम् । तं प्रत्यलाभयन्नत्वा धर्मं प्रपच्छ चाऽऽर्हतम् ॥२७५॥
 ॥मुनिरप्यब्रवीदेवमेष कल्पो न नः शुभे! । यद्विद्विष्यते गतैः काऽपि क्रियते धर्मदेशना ॥२७६॥
 यदि ते धर्मशुश्रूषा तद्दसतौ गतस्य मे । आगच्छेः समये भद्रे! जल्पित्वेति जगाम सा ॥२७७॥
 कृत्वा च पारणं तस्य स्वाध्यायं कुर्वतो मुनेः । वन्दनार्थं पौस्त्लोकः श्रीदत्ता च समाययौ ॥२७८॥
 वन्दित्वा च यथास्थानमुपविष्टेषु तेषु सः । एवं प्रसन्नया वाचा विदधे धर्मदेशनाम् ॥२७९॥
 'संसारे चतुरशीतियोनिलक्षमटन् भवी । दैवादाप्नोति मानुष्यमन्धः स्थानमिवेप्सितम् ॥२८०॥
 तत्राऽपि सर्वधर्मेषु ज्योतिष्केष्विव चन्द्रमाः । प्रधानः खलु सर्वज्ञोपज्ञधर्मः सुदुर्लभः ॥२८१॥
 तस्मात् तत्रैव कर्तव्यो यत्नः सम्यक्त्वपूर्वकम् । संसारी येन संसारवार्धिं तरति लीलया ' ॥२८२॥

१. पूर्वभरते ॥ २. परगृहस्य कर्मकरणेन या आजीविका, तथा धृतं जीवितं यया सा ॥ ३. खण्डनम् ॥ ४. देवपर्वतं मेरुमिव ॥ ५. अमिता तपःश्रीर्यस्य तम् ॥ ६. समौ काञ्चनलेष्टुकौ यस्य तम् ॥ ७. लोष्टुकम् ला. दे. मु. ॥ ८. वीक्षाञ्चक्रे खंता. पाता. वा. १-२ सं. ला. पा. ॥ ९. श्रेय एव दुर्वृक्षस्तस्य दोहदम् ॥ १०. पर्वतभुवः ॥ ११. हे रक्षक! ॥ १२. इष्टम् ॥ १३. तपोऽनुष्ठानमा० मु. ॥ १४. मुनिश्रेष्ठम् ॥ १५. सुदशानाटकामुखम् खंता.; सुदशा शोभनावस्था एव नाटकं तस्य आमुखं प्रस्तावनाम् ॥ १६. कर्माणि कृत्वा याऽवाप्यते वृत्तिः 'पगार' इति भाषायाम् ॥ १७. चापद् खंता. ला. पा. दे. छा., चापि पाता. ॥ १८. किञ्चन-द्रव्यसहिता ॥ १९. भित्तिभागः ॥ २०. मासोपवासिनम् ॥ २१. निर्दोषान्नादिना ॥ २२. आचारः ॥ २३. धर्मश्रवणेच्छा ॥ २४. उपाश्रये ॥ २५. लक्षामटन् मु. ॥ २६. संसारिजीवः; भवान् मु. ॥ २७. प्रधानम् ला. पा. छा. ॥ २८. धर्मं सुदुर्लभम् ता. ला. पा. छा.; सर्वज्ञप्रवर्तितो धर्मः ॥

श्रीदत्ताऽपि नमस्कृत्य पुरः सुव्रतपादयोः । सर्वज्ञोक्तं प्रत्यपादि धर्मं सम्यक्त्वपूर्वकम् ॥२८३॥
 वन्दित्वा सुव्रतमुनिं पौरलोकोऽखिलोऽपि सः । श्रीदत्ता च प्रमुदिता ययौ निजनिकेतनम् ॥२८४॥
 कियन्तमपि कालं सा तं धर्मं प्रत्यपालयत् । तस्याः कर्मपरीणामाद्विकल्पश्चेत्यजायत ॥२८५॥
 यदिदं जिनधर्मस्य परमं कीर्त्यते फलम् । तत् किं भविष्यति न वा ममेति न हि वेद्म्यहम् ॥२८६॥
 तादृगुरूपदेशोऽपि विचिकित्सां यदीदृशीम् । श्रीदत्ताऽकल्पयत् तद् दुर्वारा भवितव्यता ॥२८७॥
 अन्यदा सत्ययशसं वन्दितुं प्रस्थिताऽन्तरे । सा विद्याधरयुगलं विमानस्थितमैक्षत ॥२८८॥
 तद्रूपमोहिता सा तु समेत्य निजवेशमनि । विचिकित्सामनालोच्याऽप्रतिक्रम्य व्यपद्यत ॥२८९॥
 ॥इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन् प्राग्विदेहस्य मण्डने । विजये रमणीयेऽस्ति वैताढ्यो नाम पर्वतः ॥२९०॥
 तत्राऽस्ति नगरं शक्रनगर्या इव सोदरम् । शिवाणां मन्दिरीभूतं नामतः शिवमन्दिरम् ॥२९१॥
 तत्र चाऽऽसीन्महर्द्धीनां विद्याधरमहीभुजाम् । पूज्यांहिः कनकपूज्य इति नाम्ना महीपतिः ॥२९२॥
 वायुवेगाभिधानायां तस्य पत्न्यामसावहम् । अभूवं तनयः कीर्तिधर इत्यभिधानतः ॥२९३॥
 अभूदनिलवेगेति पत्नी मेऽन्तःपुराग्रणीः । तथैकदा सुप्तया तु त्रिस्वप्नी दृष्टे निशि ॥२९४॥
 कैलासधवलो हस्ती गर्जन् मेघ इवोक्षराट् । निधिकुम्भोपमः कुम्भः स्वप्नास्तेऽमी त्रयः क्रमात् ॥२९५॥
 तत्कालोत्फुल्लवदना पद्मिनीव निशात्यये । महादेवी महास्वप्नानाख्याति स्म ममाऽग्रतः ॥२९६॥
 त्रिखण्डविजयस्वामी चक्रवर्त्यर्द्धवैभवः । भावी भवत्यास्तनय इति व्याख्यातवानहम् ॥२९७॥
 काले च सुषुप्ते सूनुं सा देवी देवसन्निभम् । सर्वलक्षणसम्पूर्णं रत्नमकरभूरिव ॥२९८॥
 गर्भस्थेऽस्मिन् विशेषेण दमिता विद्विषो मया । तेन तस्य दमितारिरित्यभिख्यामहं व्यधात् ॥२९९॥
 क्रमेण ववृधे सोऽथ जग्राह च कलाः क्रमात् । क्रमेण च प्रत्यपादि यौवनं रूपपावनम् ॥३००॥
 ॥अन्यदाऽन्यत्र विजये विजयी विहरन् विभुः । मेहात्मा समवासार्षीच्छान्तिः शान्तिकरो जिनः ॥३०१॥
 तं वन्दित्वा निषण्णोऽहमश्रौषं धर्मदेशनाम् । सद्यो विरक्तो राज्ये च दमितारिं न्यवीविशम् ॥३०२॥
 श्रीशान्तिपादमूले च प्राब्राजिषमहं ततः । ग्रहणाऽऽसेवनारूपे शिक्षे चाऽग्राहिषं तदा ॥३०३॥
 अकार्षं वार्षिकीमत्र पर्वते प्रतिमामहम् । घातिकर्मक्षयादस्मि चाऽद्यैवोत्पन्नकेवलः ॥३०४॥
 उत्पन्नचक्रो विजितत्रिखण्डविजयः स च । दमितारिरभूद्राजा प्रतिविष्णुर्महाबलः ॥३०५॥
 प्रियायां मदिरानाम्न्यां दमितारेर्महीभुजः । श्रीदत्ताजीव एव त्वं कनकश्रीः सुताऽभवः ॥३०६॥
 विचिकित्सामनालोच्याऽप्रतिक्रम्य च यन्मृता । तदोषाद्वन्धुविरहः ईदृक् पितृवधश्च ते ॥३०७॥
 कलङ्कः खलु धर्मस्य स्तोकोऽप्यत्यन्तदुःखदः । विषमल्पमपि प्सातं प्राणनाशाय जायते ॥३०८॥
 ईदृग्भूयो न तत्कार्यमीदृग्भूयो यथा भवेत् । किन्तु सम्यक्त्वमादेयं पञ्चदोषीविवर्जितम् ॥३०९॥
 कनकश्रीस्ततः सद्यो वैराग्यवेगधारिणी । इत्थं विज्ञपयामास चक्रं-लाङ्गलधारिणौ ॥३१०॥
 दुष्कृतेनाऽल्पकेनाऽपि यद्येवं दुःखमाप्यते । तदलं कामभोगैर्मे दुष्कृतोत्पत्तिखानिभिः ॥३११॥
 स्तोकेनाऽपि हि रन्ध्रेण यथा मज्जति नौर्जले । दुष्कर्मणाऽल्पकेनाऽपि तथा दुःखेषु ही जनः ॥३१२॥
 तदा दारिद्र्यभीतायाः कुर्वत्यास्तादृशं तपः । विचिकित्सा कुतोऽप्यासीदहो! मे मन्दभाग्यता! ॥३१३॥
 सम्प्रत्यैश्वर्यमत्ताया मम भोगजुषः खलु । कियती विचिकित्सैका यत् स्युर्दोषान्तराण्यपि ॥३१४॥

१. श्रीदत्ताऽथ खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २. कर्मपरीणामाद् विकल्पः स्वमनस्यभूत् मु. ॥ ३. सन्देहम् ॥ ४. श्रीदत्ताकल्पयत् तदा दुर्वारा ता. दे. मु. ॥
 ५. प्रस्थिताम्बरे दे. छा. मु. ॥ ६. कल्याणानाम् ॥ ७. पूज्याङ्घ्रियः कनकपूज्य इति महीपतिः पा. ॥ ८. वृषभः ॥ ९. चाऽऽख्यातवानहम् मु. ॥ १०.
 खनेभूमिरिव । ११. महार्थः पा. ॥ १२. एष त्वं वा. १-२ ॥ १३. कनकश्रीसुताऽभवः खंता. विना ॥ १४. भक्षितम् ॥ १५. कल्पते वा. १-२ ॥ १६.
 पञ्चदोषैर्वि० पा. वा. १-२ । शङ्का-काङ्क्षा-विचिकित्सा-कुलिङ्गप्रशंसा-मिथ्यादृष्टिसंस्तरूपदोषपञ्चकविवर्जितम् ॥ १७. अनन्तवीर्य-ऽपराजितौ ॥
 १८. सम्प्रत्यैश्वर्यमन्नाया ला. ॥ १९. भोगान् सेवमानायाः ॥

तत् प्रसद्याऽनुमन्येथां प्रब्रज्याग्रहणाय माम् । ईदृक्छलपरादस्माद्भीताऽस्मि भवराक्षसात् ॥३१५॥
विस्मयस्मेरनयनौ ततस्तावित्यवोचताम् । भवत्वदिमविघ्नं ते गुरुपादप्रसादतः ॥३१६॥
किञ्चिदानीं शुभां यामो नगरीं धीगरीयसि ! यथा तत्र महद्दर्चा ते कुर्मो निष्क्रमणोत्सवम् ॥३१७॥
स्वयम्प्रभजिनेद्रान्ते गृहीयास्तत्र चाऽनघे ! संसारवारितरणे तस्काण्डोपमं व्रतम् ॥३१८॥
तथेति प्रतिपेदानां तामादायाऽथ भक्तितः । तं च नत्वा महर्षिं तौ जग्मतुर्नगरीं शुभाम् ॥३१९॥
तत्राऽऽदौ प्रेषितैर्वीरै रणाय दमितारिणा । अनन्तसेनं पुत्रं तं युध्यमानमपश्यताम् ॥३२०॥
अनन्तवीर्यपुत्रं तं क्रोडं श्वभिरिवाऽऽवृतम् । निरीक्ष्य भ्रमयन् सीरं सीरी कोपादधावत् ॥३२१॥
दमितारिभटास्तेऽपि बलवातासहिष्णवः । तूलपूला इव ययुः कान्दिशीका दिशोदिशम् ॥३२२॥
प्राविशत् सपरीवारः स्वपुरीं तां जनादैनः । शुभेऽहन्यर्धचक्रित्वेऽभ्यषिच्यत नरेश्वरैः ॥३२३॥
इमां धरित्रीं विहरन् स्वामी तत्राऽपरे दिने । उपेत्य समवासार्षीत् स्वयम्प्रभजिनेश्वरः ॥३२४॥
श्रीस्वयम्प्रभनाथस्याऽऽगत्या दिष्ट्याऽद्य वर्धसे । इत्यूचिरेऽनन्तवीर्यं ततश्च द्वारपालकाः ॥३२५॥
सार्धां द्वादश रूप्यस्य कोटीस्तेभ्यः प्रदाय सः । साग्रजः सकनकश्रीः स्वामिनं वन्दितुं ययौ ॥३२६॥
स्वयम्प्रभोऽपि भगवान् भव्यानुग्रहकाम्यया । सर्वभाषानुगामिन्या विदधे देशनां गिरा ॥३२७॥
कनकश्रीर्जगादैवं वेश्मन्याऽऽपृच्छ्य शार्ङ्गिणम् । आगमिष्यामि दीक्षार्थं कृपां कुरु जगद्गुरो ! ॥३२८॥
न प्रमादो विधातव्य इति तीर्थकृतोदिता । कनकश्रीर्हरिः सीरी जग्मुर्निजनिकेतनम् ॥३२९॥
साऽनुज्ञाप्य हरिं तेन कृतनिष्क्रमणोत्सवा । ऋद्ध्या महत्या तत्रैत्य प्रात्राजीदन्तिके प्रभोः ॥३३०॥
तप एकावलिं मुक्तावलिं च कनकावलिम् । भद्रं च सर्वतोभद्रमित्याद्याचरति स्म सा ॥३३१॥
शुक्लध्यानाग्निनिर्दग्धघातिकर्मैधसोऽन्यदा । अम्लानं केवलज्ञानं तस्याः समुदपद्यत ॥३३२॥
भवोपग्राहिकर्माणि क्षपयित्वा क्रमेण च । कनकश्रीराससाद पदं तदपुनर्भवम् ॥३३३॥
भुञ्जानौ विविधान् भोगान् शार्ङ्गसीरधरावपि । गमयामासतुः कालं सुखमग्नौ सुराविव ॥३३४॥
आसीच्च बलदेवस्य दयिता विरताऽऽह्वया । तस्याः कुक्षौ समुत्पेदे सुमतिर्नाम कन्यका ॥३३५॥
बाल्यतोऽपि हि सर्वज्ञोपज्ञधर्मानुरागिणी । जीवा-ऽजीवादितत्वज्ञा तपोनुष्ठानशालिनी ॥३३६॥
अखण्डद्वादशविधश्रावकव्रतधारिणी । अर्हत्पूजा-गुरुपास्तिरतपरा सा सदाऽप्यभूत् ॥३३७॥ युग्मम् ॥
अन्यदा तूपवासान्ते पारणाय निषेदुषी । सा यावद् द्वारमैक्षिष्ट कोऽप्यृषिस्तावदागमत् ॥३३८॥
त्रिगुप्तिं पञ्चसमितिं धर्मं साक्षादिवाऽऽगतम् । तं स्थालस्थापितान्नेन प्रतिलाभयति स्म सा ॥३३९॥
तत्राऽभूच्च तदा दिव्यं वसुधारादिपञ्चकम् । महात्मभ्यः प्रदत्तं हि कोटिकोटिगुणं भवेत् ॥३४०॥
ततः स्थानादृषिरपि विहरन्नन्यतो ययौ । स्थानं नैकत्र साधूनां निःसङ्गानां समीरवत् ॥३४१॥
आकर्ण्य रत्नवृष्टिं तामेयं तुर्बल-शार्ङ्गिणौ । दृष्ट्वा च विस्मयोत्कर्णौ बभूवतुरुभावपि ॥३४२॥
आश्चर्यभूतमेतस्याश्चरित्रमिति वादिनौ । कोऽनुरूपो वरोऽमुष्या ? इत्यंचिन्तयतां च तौ ॥३४३॥
ततश्च मन्त्रयित्वा तावीहानन्देन मन्त्रिणा । द्रढयामासतुस्तस्याः स्वयंवरमहोत्सवम् ॥३४४॥
वासुदेवाज्ञया विद्याधरेन्द्रा भूभुजोऽपि च । तत्र स्वयंवरायेयुर्विजयार्धनिवासिनः ॥३४५॥

१. इदृक्छलपराद० ला. पा. ॥ २. किञ्चिद्द सुभगाम् खंता. ता. पा. ॥ ३. धिया-बुद्ध्या गरीयसि ! ० धीगरीयसीम् खंता. ॥ ४. नौसदृशम् ॥ ५. स्वीकुर्वन्तीम् ॥ ६. धीरै खंता. पाता. ॥ ७. रणादौ ता. ॥ ८. योध्यमानं खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ८. शूकरम् ॥ १०. अपराजितः ॥ ११. बलः अपराजित एव वातः, तस्य असहिष्णवः; बलवातोऽसहिष्णवः पा. ॥ १२. तूलपुञ्जा इव ता. दे. ॥ १३. अनन्तवीर्यः ॥ १४. वासुदेवत्वे ॥ १५. आगत्या-आगमनेन ॥ १६. भाषयेन ॥ १७. सार्धाद्वादश मु. ॥ १८. रूप्यस्य सं. ला. ॥ १९. अनन्तवीर्येण ॥ २०. शुक्लध्यानाग्निना निर्दग्धानि घातिकर्माणि - ज्ञानावरणीय-दर्शनावरणीय-मोहनीया-ऽन्तरायकर्माणि एव एधांसि काष्ठानि यया तस्याः ॥ २१. नाम-गोत्र-वेदनीया-ऽऽयुष्यकर्माणि ॥ २२. मोक्षम् ॥ २३. अपराजितस्य ॥ २४. अन्येद्युरुपवासान्ते ला. ॥ २५. कोऽपि ऋषिरित्यर्थः ॥ २६. वायुवत् ॥ २७. आजग्मतुः ॥

सभागृहमिवेन्द्रस्योपेन्द्रा^१युक्तास्ततो व्यधात् । रत्नस्तम्भसहस्राङ्कं मण्डपं क्षितिमण्डनम् ॥३४६॥
 फणीन्द्रफणमाणिक्यश्रेणिभ्रान्तिप्रदान्यथ । तत्र^२ प्रकल्पयामासू रत्नसिंहासनानि ते ॥३४७॥
 वासुदेवाज्ञया तेषूपाविक्षन्नवनीभुजः । विद्याधरकुमाराश्च मारतुल्या वपुःश्रिया ॥३४८॥
 संवीतदिव्यवसना रत्नालङ्कारधारिणी । विचित्रकल्पिताकल्पाऽनल्पामोदविलेपना ॥३४९॥
 मूर्ध्नि श्वेतातपत्रेण शशिविम्बानुकारिणा । शोभमाना सवयोभिः सखीभिः परिवारिता ॥३५०॥
 प्रतीहार्या दर्श्यमानपथा काञ्चनदण्डया । वरमालामुद्ग्रहन्ती बलभद्रस्य कन्यका ॥३५१॥
 सुरेष्विवोपस्थितेषु विद्याधरनृपेष्वथ । तं मण्डपमलञ्चक्रे **सुमतिः** श्रीरिवोदधिम् ॥३५२॥^३चतुर्भिः कलापकम् ॥
 नीलोत्पलम्रजमिव सृजन्ती मुग्धया दृशा । ईक्षाञ्चक्रे कुरङ्गाक्षी सा स्वयंवरमण्डपम् ॥३५३॥
 अत्रान्तरे रत्नमयं प्राणिक्यस्तम्भशोभितम् । लम्बमानं नभोमध्ये मार्तण्डस्येव मण्डलम् ॥३५४॥
 अधिष्ठितं देवतया रत्नसिंहासनस्थया । अकस्मादाविरभवद्विमानमधिमण्डपम् ॥३५५॥^४युग्मम् ॥
 सा कन्या ते च राजानस्ते च विद्याधरेश्वराः । तदीक्षाञ्चक्रिरेऽत्यन्तविस्मयस्मेरचक्षुषः ॥३५६॥
 तेषां सम्पश्यमानानां विमानादवतीर्य सा । अधिसिंहासनं देवी मण्डपान्तरूपाविशत् ॥३५७॥
 सोत्क्षिप्य दक्षिणं पाणिमूचे **सुमतिकन्यकाम्** । मुग्धे! धनश्रीर्बुध्यस्व बुध्यस्व प्राग्भवं स्मर ॥३५८॥
 पुष्करवरद्वीपार्धेऽस्ति पूर्वभरतस्य च । मध्यखण्डे विशालर्द्धिं **श्रीनन्दनपुरं** पुरम् ॥३५९॥
 शरणार्थिजनत्राणेष्वतन्द्रालुर्दिवानिशम् । महेन्द्र इव तत्राऽऽसीन् **महेन्द्र** इति भूपतिः ॥३६०॥
 राजस्तस्य महादेवी प्राणेष्योऽप्यतिवल्लभा । अनन्तमतिरित्यासीदनन्तगुणभाजनम् ॥३६१॥
 एकदा सा निशाशेषे सुषुप्ता स्वप्नमैक्षत । निजोत्सङ्गस्थिते पुष्पमाले सुरभिनिर्मले ॥३६२॥
 आख्याते च तया स्वप्ने राजा व्याख्यातवानिति । भविष्यत्यनवद्यं ते निश्चितं दुहितृद्वयम् ॥३६३॥
 जज्ञाते समये तस्याः पुत्र्यौ तत्राऽहमादिमा । **कनकश्रीरिति** त्वं तु **धनश्रीरिति** नामतः ॥३६४॥
 समं परस्परप्रीत्या ववृधाते उभे अपि । समं कलाकलापेन प्रापतुर्यौवनं च ते ॥३६५॥
 इतस्ततश्च क्रीडन्त्यौ स्वेच्छयाऽन्येद्युरीयतुः । सुपूर्वविश्रामभुवं पर्वतं **गिरिपर्वतम्** ॥३६६॥
 फलानि तत्र स्वादूनि पुष्पाणि सुरभीणि च । विचिन्वन्त्यौ भ्रमतुस्ते वनाद्रचोरिव देवते ॥३६७॥
 रहःप्रदेशे चैकस्मिन्नेकान्तशमशालिनम् । ते **नन्दनगिरिं** नामाऽऽलोकयामासतुर्मुनिम् ॥३६८॥
 विलोक्य मुदिते ते च तं मुनिं त्रिः प्रदक्षिणम् । कृत्वा भक्त्या ववन्दाते अवदाते उभे अपि ॥३६९॥
 धर्मलाभाशिषं दत्त्वा स नन्दनमहामुनिः । हृदयानन्दनीं (नां) धर्मदेशनां विदधे तयोः ॥३७०॥
 तां धर्मदेशनां श्रुत्वेत्यूचतुः प्राञ्जली उभे । यदि नौ योग्यता काचिद्धर्मदिशं प्रयच्छ तत् ॥३७१॥
 विचार्य योग्यतां सोऽपि भगवानुभयोरपि । दिदेश द्वादशविधं धर्मं जगृहतुश्च ते ॥३७२॥
 तं वन्दित्वा मुनीन्द्रं ते जग्मतुर्निजवेशमनि । सदाऽप्यवहिते धर्मं पर्यपालयतां च तम् ॥३७३॥
 क्रीडागिरि-सरिद्रापी-विविधद्रुमसङ्कुलाम् । एकदाऽशोकवनिकां जग्मतुस्ते^५ कुतूहलात् ॥३७४॥
 विविधक्रीडया तत्र क्रीडन्त्यौ ते नदीतटे । अहार्षीत् खेचरयुवा **वीराङ्गस्त्रिपुराधिपः** ॥३७५॥
 वज्रश्यामलिका नाम तस्य भार्या शुभाशया । त्याजयामास ते तस्मान्मृग्याविव^६ मृगाधिपात् ॥३७६॥
 भीमाटव्यां नदीतीरे वंशजालोपरि क्षणात् । व्योम्नस्ते पेततुर्बाले शापभ्रष्टामरीनिभे ॥३७७॥
 आपदं मरणान्तां तां ज्ञात्वौ^७ ते शुभभावने । विदधाते अनशनं नमस्कारपरायणे ॥३७८॥

१. वासुदेवसेवकाः ॥ २. रचयामासुः ॥ ३. ०मास रत्न० मु. ॥ ४. कामसदृशाः ॥ ५. संवीतानि धृतानि दिव्यवस्त्राणि यया सा ॥ ६. विचित्राणि कल्पितानि आकल्पानि भूषणानि यया सा ॥ ७. खंता. पाता. न ॥ ८. ०रत्नमयमाणिक्य० मुप्र. ॥ ९. अकस्मादाविरभूद० खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १०. 'समो गमृच्छिप्रच्छिष्टुवित्स्वरत्यतिदृशः' (सि.हे. ३/३/८४) इति आत्मनेपदम् ॥ ११. देवानां विश्रान्तिस्थानम् ॥ १२. वनान्योरिव खंता., खंता. प्रतौ अत्र स्थाने टिप्पितमेवं 'तत्र वनदेवतेव' ॥ १३. श्वेतवर्णे ॥ १४. अशोकवाटिकाम् ॥ १५. धनश्री-कनकप्रियौ ॥ १६. मनोरमे ता. ॥ १७. ज्ञात्वा च मु. ॥

कनकश्रीर्विपद्याऽहं 'सौधर्मस्वर्गशासितुः । अभूवमग्रमहिषी नाम्ना नवमिका स्वसः! ॥३७९॥
 विपद्य च धनश्रीस्त्वं धनदस्य महिष्यभूः । च्युत्वा ततोऽत्र सुमतिः सीरिणस्त्वं सुताऽभवः ॥३८०॥
 आसीत् तदा नौ सङ्गतश्च्यवते प्रथमं हि या । साऽहर्द्धर्मं बोधनीया समुपेत्य द्वितीयया ॥३८१॥
 त्वां बोधयितुमेषाऽहमागताऽस्मि तव स्वसा । जैनं बुध्यस्व धर्मं त्वं संसारोदधितारणम् ॥३८२॥
 नन्दीश्वरमहाद्वीपेऽष्टाहिकाः शाश्वताहर्ताम् । यथास्थानं जन्म-स्नात्राद्युत्सवान् जङ्गमार्हताम् ॥३८३॥
 ताश्च तद्देशनावाचः स्वानुभूताः पुरा भवे । स्मराऽनया विस्मरसि किं जन्मान्तरनिद्रया? ॥३८४॥ युग्मम् ॥
 देवानामप्यसुलभां मर्त्यजन्मतरोः फलम् । तदादत्स्व परिव्रज्यां सिद्धेः प्रियसखीमिव ॥३८५॥
 इत्युक्त्वा शक्रमहिषी विमानमधिरुह्य सा । द्युतिभिर्द्योतयन्ती द्यां ययौ विद्युदिवोपरि ॥३८६॥
 ॥सञ्जातजातिस्मरणा तद्गिरा सुमतिस्ततः । पपात मूर्च्छिता भूमौ सद्यो भवभयादिव ॥३८७॥
 संसिक्ता चन्दनाम्भोभिर्वीजिता व्यजनानिलैः । लब्धसञ्ज्ञा समुत्तस्थौ निशात्यय इवाऽथ सा ॥३८८॥
 सा कृताञ्जलिरित्यूचे भो भोः सर्वे कुलोद्भवाः! । प्रार्थये पृथिवीनाथा! जातिस्मरणवत्यहम् ॥३८९॥
 मदर्थं यूयमाहूता अनुजानीत तेन माम् । उपादास्ये परिव्रज्यां भवभ्रमिरुगोषधिम् ॥३९०॥ युग्मम् ॥
 अभ्यधुर्भुजोऽप्येवमेवमस्तु तवाऽनघे! । अनुज्ञाता त्वमस्माभिर्निर्विघ्नं स्तात्तवेप्सितम् ॥३९१॥
 सर्वोत्सवशिरोरत्नं तस्या निष्क्रमणोत्सवम् । चक्रतुः परया ऋद्ध्या मुदितौ सीरि-शार्ङ्गिणौ ॥३९२॥
 महिष्यो देवराजस्य यक्षराजस्य चैत्यं ताम् । आनर्चुः पूजनीया हि वासवस्याऽपि तादृशः ॥३९३॥
 सुव्रतार्यां हिपद्यान्ते कन्यानां सप्तभिः शतैः । सहाऽऽदे सा प्रव्रज्यां मोक्षपादपसारणिम् ॥३९४॥
 साऽग्रहीद् द्विविधां शिक्षां तेपे च विविधं तपः । संवेगं भाविता तस्थावात्माब्जध्यानषट्पदी ॥३९५॥
 कालान्तरेण क्षपकश्रेणिमारूढवत्यसौ । केवलज्ञानमुत्पेदे मोक्षश्रीदूतसन्निभम् ॥३९६॥
 प्रबोध्य भव्यभविनो भवोपग्राहिकर्मणाम् । क्षयं कृत्वा च सुमतिः प्रपेदे पदमव्ययम् ॥३९७॥
 ॥तौ चाऽपराजिता-ऽनन्तवीर्यौ सम्यक्त्वशालिनौ । पर्यपालयतां राज्यं सम्पृक्तावश्विनाविव ॥३९८॥
 पूर्वलक्षचतुरशीत्यायुरन्ते जनार्दनः । निकाचितैः कर्मभिस्तैर्ययौ नरकमादिमम् ॥३९९॥
 द्विचत्वारिंशत्सहस्रवर्षायुस्तत्र नारकः । विविधा वेदना लेभे नाशो नार्जितकर्मणाम् ॥४००॥
 आगत्य चमरस्तत्र पितां प्राग्बिष्णुजन्मनि । वेदनोपशमं चक्रेऽपत्यस्नेहो बली खलु ॥४०१॥
 अनन्तवीर्यजीवोऽपि संविग्नः सम्यगेव ताः । वेदनाः समधिसेहे स्वं कर्माऽवधिना स्मरन् ॥४०२॥
 भ्रातृशोकाद्बलभद्रोऽप्यात्मजे न्यस्य मेदिनीम् । जयन्धरगणधरपादान्ते व्रतमाददे ॥४०३॥
 तमनुप्राब्रजन् राज्ञां सहस्राणि च षोडश । महतामनुलग्नैर्हि महदासाद्यते फलम् ॥४०४॥
 सुचिरं स तपस्तेपे सहमानः परीषहान् । अन्ते चाऽनशनं कृत्वा विपद्येन्द्रोऽच्युतेऽभवत् ॥४०५॥
 ॥अनन्तवीर्यजीवोऽपि भुक्त्वा दुष्कर्मणां फलम् । निर्ययौ नरकाच्छुद्धः स्वर्णधातुरिवाऽनलात् ॥४०६॥
 सोऽस्यैव जम्बूद्वीपस्य क्षेत्रे भरतनामनि । वैताढ्यस्योत्तरश्रेण्यां पुरे गगनवल्लभे ॥४०७॥
 विद्याधरपतेर्मेघवाहनस्य महात्मनः । जायायां मेघमालिन्यां मेघनादः सुतोऽभवत् ॥४०८॥ युग्मम् ॥
 क्रमेण यौवनं प्राप्तं तं राज्ये मेघवाहनः । निवेश्य परलोकाय निजकार्यमसाधयत् ॥४०९॥
 उभयोरपि वैताढ्यश्रेण्योरधिपतिः क्रमात् । स बभूवैकतेजस्वी द्यावाभूम्योरिवाऽर्यमा ॥४१०॥

१. इन्द्रस्य ॥ २. जैनं बुध्यस्व बुध्यस्व धर्मं संसारतारणम् ता. पा. छा. खंता. वा. १-२ ॥ ३. तांश्च तद्देशना० मु. ॥ ४. नखंता. पाता. वा. १-२ प्रतिषु ॥
 ५. गृहाण ॥ ६. भवे संसारे भ्रमिः भ्रमणं तदेव रूग्णं, तस्यौषधम् ॥ ७. इन्द्रस्य ॥ ८. कुबेरस्य ॥ ९. आनर्चं मु. ॥ १०. परिव्रज्याम् ० पा. ॥ ११.
 मौक्षवृक्षस्य कुल्यातुल्याम् ॥ १२. संवेगेन वैराग्येण भाविता युक्ता ॥ १३. आत्मा एव अब्जं कमलं तस्य ध्याने षट्पदी भ्रमरी तथा तुल्या;
 ०वात्माब्जाध्यान० खंता.; ०वात्माब्जव्योमषट्पदी० ता. ॥ १४. केवलज्ञानमापेदे दे. विना ॥ १५. मिलितौ अश्विनीकुमारौ ॥ १६. कर्मभिः स्वैर्ययौ
 पा. ॥ १७. स्तिमितसागरः ॥ १८. जयधर० खंता. पाता. ॥ १९. तदनु० खंता. ॥ २०. खंता. पाता. वा. १-२ प्रतिषु नास्ति ॥ २१. यौवनप्राप्तं० खंता.
 पाता. ॥ २२. आकाश-पृथिव्योः सूर्य इव ॥

दशोत्तरं^१ देशशतं विभज्य^२ तनुजन्मनां । दत्त्वाऽन्येद्युर्मन्दराद्रिं सोऽगात् प्रज्ञप्तिविद्यया ॥४११॥
 तत्राऽन्तर्नन्दनवनं सिद्धचैत्येऽर्चनं व्यधात् । तदा तत्राऽवतेरुश्च त्रिदशाः कल्पवासिनः ॥४१२॥
 प्राग्भवभ्रातृसौहार्दादच्युतेन्द्रो विलोक्य तम् । प्राबोधयदुरुरिव संसारस्त्यज्यतामिति ॥४१३॥
 तदाऽमरगुरुर्नाम मुनीन्द्रः समुपाययौ । विद्याधरपतेस्तस्य स्वार्थसिद्धिरिवाऽङ्गभाक् ॥४१४॥
 तत्पादमूले जग्राह मेघनादस्ततो ब्रतम् । अपालयच्चाऽप्रमत्तस्तपो-नियमपूर्वकम् ॥४१५॥
 सोऽपरेद्युर्थाऽऽरुह्य गिरिं नन्दनपर्वतम् । ध्यानी तस्थौ समालम्ब्य प्रतिमामेकरात्रिकीम् ॥४१६॥
 तथास्थितं च प्राग्जन्मवैर्यश्चग्रीवनन्दनः । भवं भ्रान्त्वा चिरं दैत्यजन्म प्राप्तो ददर्श तम् ॥४१७॥
 प्राग्वैरादुपसर्गान् स क्रुद्धस्तस्य महामुनेः । चक्रे निसर्गधीरस्य महाद्रोरिव काँसरः ॥४१८॥
 तं च चालयितुं ध्यानान्नाऽशकत् स मनागपि । किं कम्पते क्वचिच्छैलो दन्तघातेन दन्तिनः? ॥४१९॥
 वीक्षापन्नो जगामाऽथ सोऽसुरो मलिनाननः । ध्यानं च पारयामास मेघनादमहामुनिः ॥४२०॥
 उपसर्गपरीषहैरप्रकम्प्रः स तपस्तीव्रतरं चिरं चरित्वा ।
 अन्तेऽनशनं विधाय मृत्वाऽच्युतसामानिकदेवभूयमाप ॥४२१॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये पञ्चमे^३ पर्वणि श्रीशान्तिनाथदेवीय-
 षष्ठसप्तमभवर्वर्णनो नाम
 द्वितीयः सर्गः^४ ॥

१. पुरशतं पा. ॥ २. पुत्राणाम् ॥ ३. ०रिवाङ्गवान् मु. ॥ ४. पूर्वजन्मशत्रुः ॥ ५. महावृक्षस्येव महिषः ॥ ६. विलक्षः ॥ ७. देवत्वम् ॥ ८. पञ्चमपर्वणि
 खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ९. ०देवीयषष्ठसप्तमभवः समाप्तः इति वा. १-२ ॥ १०. सर्गः सम्पूर्णः मु. ॥

॥तृतीयः सर्गः॥

अस्यैव जम्बूद्वीपस्य प्राग्विदेहेषु विद्यते । सीताया दक्षिणतटे विजयो मङ्गलावती ॥१॥
 तत्राऽस्ति नगरी रत्नसञ्जया नाम विस्तृता । रत्नसञ्जयवत्त्वेन रत्नाकरवधूरिव ॥२॥
 तत्र क्षेमङ्करो नाम योग-क्षेमकरः श्रियः । समीरण इवौजस्वी बभूव वसुधाधवः ॥३॥
 निर्मला रत्नमालेव रत्नमालेति नामतः । पुष्पमालेव मृद्वङ्गी तस्याऽभूत् सहचारिणी ॥४॥
 अपराजितजीवः सोऽच्युतेन्द्रः प्रच्युतोऽच्युतात् । शौक्तिकेयमिव शुक्तौ तत्कुक्षावुदपद्यत ॥५॥
 चतुर्दश महास्वप्नान् वज्रं पञ्चदशं तथा । सुखसुप्ता महादेवी निशाशेषे ददर्श सा ॥६॥
 पत्ये प्रबुद्धा साऽऽचख्यौ व्याचख्यौ सोऽपि यत् तव । वज्रीव वीरस्तनयश्चक्रवर्ती भविष्यति ॥७॥
 काले सा सुषुवे पुत्रं पवित्रं मधुराकृतिम् । षष्ठमिव लोकपालं लोकोत्तरपराक्रमम् ॥८॥
 गर्भस्थितेऽस्मिन् यं स्वप्ने देवी वज्रं व्यलोकयत् । तेन वज्रायुध इति तस्य नाम ददौ पिता ॥९॥
 लोकोत्तरवपुर्लोकचक्षुर्दोषाद् दिने दिने । स्फुटल्ललन्तिकारिष्टो व्यवर्धिष्ट क्रमेण सः ॥१०॥
 सुरा-ऽसुर-नरस्त्रीणामेकं हृदयमोहनम् । स प्राप यौवनं सर्वकलाजलधिपारगः ॥११॥
 सोऽथ लक्ष्मीवतीं नाम लक्ष्मीमिव वपुष्मतीम् । राजपुत्रीमुपायंस्त हस्तविन्यस्तकङ्कणः ॥१२॥
 ॥अनन्तवीर्यजीवोऽपि प्रच्युत्याऽच्युतकल्पतः । आगाँल्लक्ष्मीवतीकुक्षिं खाँदिवाऽब्दजलं महीम् ॥१३॥
 सुस्वप्नमूचितं सनुमसूत समयेऽथ सा । सर्वलक्षणसम्पूर्णमादित्यमिव तेजसा ॥१४॥
 जन्मोत्सवादप्यधिकेनोत्सवेन शुभेऽहनि । सहस्रायुध इत्याख्यां पितरौ तस्य चक्रतुः ॥१५॥
 पीयूषदीधितिरेव सोऽपि चाऽवर्धत क्रमात् । कलाकलापसम्पूर्णः प्रतिपेदे च यौवनम् ॥१६॥
 स राजकन्यां कनकश्रियं नाम वपुःश्रिया । अतिश्रियं पर्यणैषीद् रूपश्रीमकरध्वजः ॥१७॥
 तस्याऽपि तस्यां सञ्जज्ञे सम्पूर्णनरलक्षणः । सूनुः शतबलिर्नाम महाबल इवौजसा ॥१८॥
 ॥अथैकदा पुत्र-पौत्र-प्रपौत्रैर्मित्र-मन्त्रिभिः । सामन्तैश्च सहाऽध्यास्त राजा क्षेमङ्करः सभाम् ॥१९॥
 तदा चैशानकल्पेऽभूदिति चर्चा दिवोकसाम् । अनुवज्रायुधं धात्र्यां हृदसम्यक्त्वधारिणः ॥२०॥
 अश्रद्धानस्तां वाचं चित्रचूलाभिधः सुरः । विचित्ररत्नमुकुटश्चलत्कुण्डलमण्डलः ॥२१॥
 मिथ्यात्वमोहितमना नास्तिकीभूय दुर्मतिः । समाययौ विर्वदिषुस्तां क्षेमङ्करपर्षदम् ॥२२॥ [युग्मम्]
 तत्राऽऽलापेषु चित्रेषु जायमानेषु सोऽमरः । आस्तिक्योद्घातमाक्षिप्य सावष्टम्भमदोऽवदत् ॥२३॥
 नाऽस्ति पुण्यं न पापं न जीवो लोकः परो न च । आस्तिक्यबुद्ध्या त्वेतेषां मुधा क्लिश्यन्ति देहिनः ॥२४॥
 निर्व्यजसम्यक्त्वधरस्ततो वज्रायुधोऽभ्यधात् । भोः! प्रत्यक्षविरुद्धं ते वचस्विन्! किमिदं वचः ? ॥२५॥
 त्वं प्रयुज्याऽर्वधिं तावत् सम्यक् पश्याऽऽत्मनोऽपि हि । प्राग्जन्मधर्मानुष्ठानफलमेतद्धि वैभवम् ॥२६॥
 पूर्वजन्मनि मर्त्यस्त्वममर्त्यस्त्वधुनाऽभवः । न चेद् भवति जीवस्तद् ब्रूहीदं घटते कथम् ? ॥२७॥
 इह मर्त्यत्वमाप्तस्य देवत्वं च परत्र ते । प्रत्यक्षः परलोकोऽपि तद्धीमन्निहलोकवत् ॥२८॥
 क्षेमङ्करकुमारेणेत्यंकारं सं प्रबोधितः । चित्रचूलोऽप्युवाचैवं साधु साधु कृतं त्वया ॥२९॥

१. अथ तृतीयः मु. ॥ २. सागरपत्नीव ॥ ३. पवनः ॥ ४. नृपतिः । वसुधाधरः मु. ॥ ५. सुकोमलाङ्गी ॥ ६. मौक्तिकम् ॥ ७. इन्द्र इव ॥ ८. वीरतनयं मु. ॥ ९. सा मु., यत् खंता. वा. १-२, छा. ॥ १०. स्फुटन्ती विकसन्ती ललन्तिका माला तथाऽरिष्टः शुभः ॥ अयमर्थः श्रीरमणीकविजयैः कृतः । किन्तु, स्फुटत्- नश्यत् ललन्तिकारूपं रिष्टं यस्य सः, अथवा स्फुटन्ती-भिन्दन्ती या ललन्तिका तथाऽरिष्टं शुभं यस्य सः - इत्यर्थः स्यात् ॥ ११. लक्ष्मीवतीकुक्षौ सं. ता. पा. ला. ॥ १२. आकाशाद् इव मेघजलम् ॥ १३. चन्द्रः ॥ १४. कलाकलापसम्पूर्णम् ला. दे. ॥ १५. लक्ष्मीमतिक्रान्ताम् ॥ १६. वज्रायुधाद् हीनाः ॥ १७. हृदसम्यक्त्वशालिनः मु. ॥ १८. विवादं कर्तुमिच्छुः ॥ १९. आस्तिक्यस्य उपरि प्रहारो यथा स्यात् तथा आक्षिप्य; आस्तिक्योद्घातमाक्षिप्य मु. दे. ता. पा. सं. छा. ॥ २०. जीवलोकः ता. पा. ॥ २१. पुण्यादीनाम् ॥ २२. शुद्धसम्यक्त्वधरः ॥ २३. प्रशस्तवचनवान् ॥ २४. अवधिज्ञानम् ॥ २५. देवः ॥ २६. प्रतिबोधितः ला. मु. ॥

संसारे निपतत्रेष उद्धृतोऽस्मि कृपालुना । किमुच्यतेऽथवा यस्य साक्षात् तीर्थकरः पिता ॥३०॥
 चिरं मिथ्यात्ववानस्मि दृष्टो दिष्ट्येर्ष्याऽप्यसि । सम्यक्त्वरत्नं मे देहि न वन्ध्यं दर्शनं सताम् ॥३१॥
 वज्रायुधोऽपि तद्भावं ज्ञात्वा मतिमतां वरः । दिदेश तस्मै सम्यक्त्वं सवीर्यस्य सुतः स हि ॥३२॥
 भूयोऽप्युचे चित्रचूलः कुमारोऽद्यप्रभृत्यहम् । आदेशकार्यस्मि तव याचस्वाऽद्यैव किञ्चन ॥३३॥
 कुमारोऽपि जगादैवं त्वत्तोऽदो याचितं मया । अतः परं त्वया भाव्यं दृढसम्यक्त्वशालिना ॥३४॥
 देवोऽप्यवोचत् केयं ते प्रार्थना ? स्वार्थं एष मे । तद् ब्रूहि किञ्चित् कार्यं त्वं यथा स्यामनृणस्तव ॥३५॥
 मत्कार्यमिदमेवेति वक्त्रे वज्रायुधाय सः । देवायेव निरीहाय दिव्यालङ्करणान्यदात् ॥३६॥
 ईशानेन्द्रसभां गत्वा चित्रचूलोऽभ्यधादिति । स्थाने वज्रायुधोऽश्लाघि दृढसम्यक्त्ववांस्त्वया ॥३७॥
 अयं महात्मा भगवानर्हन् भावीति संगृणन् । ईशानपतिरस्तावीद् वज्रायुधमनायुधः ॥३८॥
 एवं विचित्रगोष्ठीभिः क्रीडाभिरपि चारुभिः । वज्रायुधः सौख्यममस्तस्थौ सुर इवर्द्धिमान् ॥३९॥
 वसन्तसमयेऽन्येद्युस्तत्पुष्पपटलीधरा । वेश्या सुदर्शना वज्रायुधमेवं व्यजिज्ञपत् ॥४०॥
 यूनां क्रीडासखो मीनकेतोर्जयसखः परः । स्वामिन्नद्य वसन्तोऽयमेकच्छत्रो विजृम्भते ॥४१॥
 दोलान्दोलनसंसक्ता योषितोऽत्राऽर्द्रयौवनाः । पतिनामानि पृच्छन्ते सखीभिर्यष्टिपाणिभिः ॥४२॥
 स्वयं चिन्वन्ति पुष्पाणि ग्रन्थन्ति स्वयमेव च । स्वयमर्चन्ति पुष्पास्त्रं स्वयं मानं त्यजन्ति च ॥४३॥
 स्वयं दूतीभवन्तीह मनस्विन्योऽपि सम्प्रति । अनुभावो विजयते क्रतुराजस्य कोऽप्ययम् ॥४४॥ युग्मम् ॥
 पिकीनां कूजितैरत्र भृङ्गीणां विरुतैरपि । सुप्तस्मरनृपोद्बोधबन्दिकोलाहलायितम् ॥४५॥
 पुष्पोत्तंसाः पुष्पहाराः पुष्पकेयूरकङ्कणाः । पाखण्डमिव पुष्पेषोर्युवान इह बिभ्रति ॥४६॥
 वसन्तसखसङ्काशवसन्तेऽस्मिन्नुपस्थिते । विज्ञापयति देव! त्वां देवी लक्ष्मीवती मया ॥४७॥
 अद्य सूरनिपाताख्यमुद्यानं नन्दनोपमम् । गत्वा मधुश्रियं नव्यां द्रष्टुं नः कौतुकं प्रभो! ॥४८॥
 अस्तुङ्कारस्तद्वचसः कुमारः सपरिच्छदः । तदैव हि तदुद्यानं जगामाऽनङ्गधाम सः ॥४९॥
 लक्ष्मीवतीप्रभृतीनि सप्त देवीशतानि च । कुमारमनुयान्ति स्म तारा इव निशाकरम् ॥५०॥
 एकच्छत्रमिव छायापादपैरतिविस्तृतैः । अद्वैतामोदसाम्राज्यमिव पुष्पितशाखिभिः ॥५१॥
 गलत्परागकणिकापङ्किलाबालमण्डलम् । फलभारनमच्छाखिशखानुस्पृष्टभूतलम् ॥५२॥
 काऽप्युन्नमन्नमन् काऽपि योगीव विवरं विशन् । सान्तःपुरस्तदुद्यानं कुमारो विजहार सः ॥५३॥ त्रिभिर्विशेषकर्मैः ॥
 तेनोद्यानविहारेण श्रान्तः श्रान्तवधूजनः । जलक्रीडाकृते वापीं स ययौ प्रियदर्शनाम् ॥५४॥
 नन्दीश्वरद्वीपवापीमिव वापीं मनोरमाम् । कुमारः श्रमनाशाय सप्रियः प्रविवेश ताम् ॥५५॥
 प्रेयसीभिः समं तत्र गिरिर्णद्यामिव द्विपः । प्रावर्तिष्ट जलक्रीडां कर्तुं वज्रायुधस्ततः ॥५६॥
 जलक्रीडाकराघातैरुत्क्षिप्तानामलक्ष्यत । हारमुक्ताकणानां च शीकराणां च नाऽन्तरम् ॥५७॥
 अन्तःपुरस्त्रीमुखानां हैमानां चाऽम्बुजन्मनाम् । वयस्यानामिव चिरादभूदन्योन्यसङ्गमः ॥५८॥
 अञ्जलिभिः शृङ्गिकाभिर्गण्डूषैश्च मृगीदृशाम् । वारिप्रहरणो जज्ञे मन्येपुष्पायुधस्तदा ॥५९॥

१. दिष्ट्येर्ष्यापि हि सं. ता. पा. ला. ॥ २. निष्फलम् ॥ ३. जिनस्य 'सवीर्यं इत्यपि जिने' [हैम. शिलोच्छ. प्र. का. श्लो. २] ॥ ४. आदेशवती ॥ ५. वदते, वक्तृशब्दस्य चतुर्थ्येकवचनम् ॥ ६. स गृणन् मु. , कथयन् ॥ ७. वसन्तपुष्पमुच्छधरा ॥ ८. नाम वज्रायुधमञ्जिज्ञपत् दे. मु. ॥ ९. मीनकेतोः कामस्य ॥ १०. त्राऽऽर्द्रयौवनाः इति मु. पाठः । अन्यस्वप्युपयुक्तासु प्रतिष्वयं पाठः सम्भाव्यते । तत्र 'आर्द्र - नवीनं यौवनं यासां ताः' इत्यर्थः ॥ ११. जिघ्रन्ति ला. ॥ १२. कामदेवम् ॥ १३. प्रभावः ॥ १४. वसन्तस्य ॥ १५. पिकानाम् ला. पा. ॥ १६. सुप्तो यः कामनुपस्तस्योद्बोधे कोलाहलमिवाऽऽचरितम् ॥ १७. कामदेवस्य ॥ १८. कामदेवसदृशवसन्ते ॥ १९. 'अस्तु' इति कारकः - तद्वचसोऽनुमोदकः ॥ २०. आमोदाद्वैतस्य साम्राज्यमिव, आमोदः सुरभिगन्धः ॥ २१. गलन्त्यो याः परागकणिकास्ताभिः पङ्किलानि अबालानि-महान्ति मण्डलानि ॥ २२. उच्चैर्नैर्भवन् ॥ २३. खंता. पाता. वा. १-२ प्रतिषु न ॥ २४. प्रियदर्शनः छा. ला. ॥ २५. स विवेश ताम् मु. ॥ २६. गिरिनद्यामिव छा. मु. ॥ २७. शीकराणां मु. । जलकणानाम् ॥ २८. स्त्रीमुखानां खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २९. कमलानाम् ॥ ३०. वारियनैः, 'पिचकारी' इति भाषायाम् ॥ ३१. 'कोगळो' इति भाषायाम् ॥ ३२. वार्येव प्रहरणमायुधं यस्य सः ॥ ३३. कामदेवः ॥

लुलन्त्यः समलक्ष्यन्त 'कबर्यो वरयोषिताम् । मीना 'मीनध्वजेनेव ध्वजार्थं प्रगुणीकृताः ॥६०॥
 जलकेलिपरिश्रान्ता विश्राम्यन्त्यः पयस्तटे । गौराङ्ग्यः समलक्ष्यन्त जलदेव्य इव स्थिताः ॥६१॥
 सप्तत्नाम्भोजसङ्घर्षेणैव नेत्राणि सुभ्रुवाम् । वारिच्छटाच्छोटनेन ताम्रतां प्रतिपेदिरे ॥६२॥
 मृगीदृशामङ्गरागैर्मार्गानाभैरभूत् पयः । सुगन्धि गन्धेभमदैरिव वन्यनदीजलम् ॥६३॥
 इत्थं च निर्भरं वारिक्रीडया व्यग्रमानसः । वज्रायुधकुमारोऽस्थादस्थानमसुहृद्वियाम् ॥६४॥
 प्राग्जन्मारेर्दमितारेर्जीवो भ्रान्त्वा भवे चिरम् । देवत्वं प्राप्तवानागाद् विद्युदंष्ट्राभिधस्तदा ॥६५॥
 दृष्ट्वा वज्रायुधं विद्युदंष्ट्रो दंष्ट्राः कषन् मिथः । आः क्व यास्यत्यसौ जीवन्निति सञ्चिन्तयन् रूषा ॥६६॥
 कुमारं सपरिवारं पेटुं चणकमुष्टिवत् । वाप्यास्तस्या उपरिष्ठाच्चिक्षेपोत्क्षिप्य पर्वतम् ॥६७॥ [युग्मम्]
 पाशिपाशोपमैर्नागपाशैः सोऽसुरपांसनः । वज्रायुधं बबन्धाऽधः पदोर्मेण्डं इव द्विपम् ॥६८॥
 गिरिं वज्रीव वज्रेण मुष्ट्या वज्रायुधोऽपि तम् । पिपेषाऽत्रोर्दयच्छाऽथ तान् पाशान् बिसतन्तुवत् ॥६९॥
 शेषाहिरिव पातालादक्षताङ्गो महाभुजः । तस्याः सान्तःपुरो वाप्याः कुमारो निर्ययौ ततः ॥७०॥
 तदा नन्दीश्वरे यात्रां कर्तुं शक्रो विदेहं जान् । जिनान् नत्वा ब्रजन् वाप्या निर्गच्छन्तं ददर्श तम् ॥७१॥
 भवेऽत्र चक्रयसौ भाविन्यर्हन्निति पुरन्दरः । तमानर्चोपचारः स्याद् भाविन्यपि हि भूतवत् ॥७२॥
 धन्योऽसि जम्बूद्वीपस्य क्षेत्रे भरतसञ्ज्ञके । तीर्थकृत षोडशः शान्तिर्भावीत्युक्त्वा ययौ हरिः ॥७३॥
 वज्रायुधोऽपि विविधाः क्रीडाः कृत्वा यदृच्छया । सान्तःपुरपरीवारः प्रविवेश निजं पुरम् ॥७४॥
 अथ क्षेमङ्करो लोकान्तिकदेवैः प्रबोधितः । प्रवित्रजिषुरात्मीये राज्ये वज्रायुधं न्यधात् ॥७५॥
 प्रदाय वार्षिकं दानं प्रब्रज्यामाददे प्रभुः । विविधाभिग्रहपरस्तपस्तेपे च दुस्तपम् ॥७६॥
 कर्मणां घातिनां घाताद् भर्तुर्जज्ञे च केवलम् । केवलज्ञानमहिमा विदधे चाऽमरेश्वरैः ॥७७॥
 यथास्थानं निर्षणेषु वज्रि-वज्रायुधादिषु । स्थितः समवसरणे सर्वज्ञो देशनां व्यधात् ॥७८॥
 श्रुत्वा तां देशनां लोकाः प्राज्याः पर्यब्रजन्नथ । स्वं स्वं स्थानं ययुर्वज्रधर-वज्रायुधादयः ॥७९॥
 अस्त्रागारे चक्ररत्नमुत्पन्नमिति तौरवाक् । तदाऽस्त्रागारिको वज्रायुधस्याऽकथयन् मुदा ॥८०॥
 वज्रायुधस्ततश्चक्रे चक्रपूजां महीयसीम् । अन्यान्यपि महारत्नान्यस्याऽभूवन्स्त्रयोदश ॥८१॥
 चक्ररत्नानुगः सोऽथ सवैताढ्यमहीधरम् । अपि व्यजेष्ट षट्खण्डं विजयं मङ्गलावतीम् ॥८२॥
 सहस्रायुधकुमारं यौवराज्ये न्यधत् च । धरित्रीधरणसहं मूर्त्यन्तरमिवाऽऽत्मनः ॥८३॥
 एकदा राज-सामन्ता-ऽमात्य-सेनाधिपैर्वृतः । सामानिकैरिव हरिः सोऽध्यास्ताऽऽस्थानमण्डपम् ॥८४॥
 तदानीं चाऽम्बरतलादापत्तन्नवनीतलम् । वेपमानाखिलवपुर्द्विपाहत इव द्रुमः ॥८५॥
 एको विद्याधरयुवा वज्रायुधमहीभुजम् । शरण्यं शरणायाऽऽगान् मैनाक इव सागरम् ॥८६॥ युग्मम् ॥
 तत्पृष्ठे खड्ग-फलकधरा विद्याधराङ्गना । आगात् सुरेखा चार्वङ्गी विद्यादेवीव मूर्तिभाक् ॥८७॥
 साऽप्यूचे चक्रिणं देव! दुरात्माऽयं विसृज्यताम् । यथाऽस्य दुर्नयफलं दर्शयाम्यचिरादहम् ॥८८॥
 तत्पृष्ठतश्चोरुं गदापाणिभृकुटिभीषणः । यमदूत इवैकः कोऽप्यागाद् विद्याधरः क्रुधा ॥८९॥
 वज्रायुधं सोऽप्यवोचत् श्रूयतामस्य दुर्नयः । येनेहेयमहं चाऽऽगामेतद्वधविधिं त्वया ॥९०॥
 अस्त्यस्य जम्बूद्वीपस्य विदेहक्षेत्रभूषणे । सुकच्छनाम्नि विजये वैताढ्यो नाम पर्वतः ॥९१॥
 तस्योपरि पुरश्रेणिशिरोमणितया स्थितम् । पुरं शुल्कपुरं नाम शुल्कं कल्पत्रिया इव ॥९२॥

१. केशपाशाः ॥ २. कन्दर्पेणव ॥ ३. सापत्न्याम्भोजसं० सं. छा. दे. मु.; सपत्न्याम्भोजसं० ला., सापत्न्याम्भोजसं० पा.; शत्रुभूतानां पङ्कजानां स्पर्धया ॥
 ४. कस्तूरीसम्बन्धिभिः ॥ ५. शत्रुभयानामस्थानम् ॥ ६. क्रोधेन ॥ ७. वरुणपाशोपमैः ॥ ८. असुराधमः ॥ ९. पदोर्मेण्ड इव ला. मु. ॥ १०. हस्तिपकः ॥ ११.
 त्रोटयित्वा ला. दे. ॥ १२. महाविदेहजातान् ॥ १३. इन्द्रः ॥ १४. प्रब्रज्यामादित्सुः ॥ १५. ०स्थाननि० खंता. पाता. ॥ १६. प्रभूताः ॥ १७. इन्द्रः ॥ १८.
 उच्चैर्वाक् ॥ १९. इन्द्रः ॥ २०. सभामण्डपम् ॥ २१. पर्वतः ॥ २२. महती गदा पाणौ यस्य सः ॥ २३. विद्याधरं मु. ॥ २४. विधातुमिच्छया ॥ २५. जम्बूद्वीपेऽस्य
 मु. ॥ २६. मूल्यम् ॥ २७. देवलोकात्रियाः ॥

शुक्लदन्तोऽभवत् तत्र विद्याधरनेश्वरः । पत्नी यशोधरा ^१तस्य कुलद्वययशोधरा ॥१३॥
 तयोरभूवं पवनवेगो नामाऽहमात्मजः । क्रमात् कलाकलापं च यौवनं च प्रपन्नवान् ॥१४॥
 तत्रैव वैताढ्यगिरावुत्तरश्रेणिमण्डने । पुरे किन्नरपुरेऽभूद् दीप्तचूलो महीपतिः ॥१५॥
 तस्य पत्न्यां चन्द्रकीर्ती सुकान्ता नाम पुत्र्यभूत् । सर्वलक्षणसम्पूर्णा सा मया पर्यणीयत ॥१६॥
 अथाऽऽवयोः समभवद् रूपशीलविराजिनी । पुत्री शान्तिमती नाम पुरस्तादस्ति या तव ॥१७॥
 इयं हि साधयन्त्यासीन्महाविद्यां यथाविधि । प्रज्ञप्तिकां भगवतीं पर्वते मणिसागरे ॥१८॥
 विद्याधरेणाऽमुनेयं विद्यासाधनतत्परा । व्योमन्युच्चिक्षेपेऽथाऽस्या विद्याऽसिध्यत् तदैव च ॥१९॥
 अस्याः पलायितः सद्यः शरणं काऽप्यनाप्नुवन् । त्वत्पादमूलं प्राप्तोऽयं दुरात्मा खेचराधमः ॥१००॥
 प्रज्ञप्तिविद्यापूजार्थं गृहीत्वा बलिमागमम् । न चाऽपश्यमहं तत्र गिरौ दुहितरं निजम् ॥१०१॥
 आभोगिन्या ततो ज्ञात्वा स्वामिन्नहमिहाऽऽगतः । दोषाणामाकरः सोऽयं त्यज्यतां दुष्टशासकः ॥१०२॥
 नालिकेरीफलमिव यथैनं गदयाऽनया । दलयित्वा प्रापयामि प्रेतैराजनिकेतनम् ॥१०३॥
 अथ ज्ञात्वाऽवधिज्ञानाच्चक्री वज्रायुधोऽवदत् । भो! भो! प्राग्भवसम्बन्ध एतेषां श्रूयतामयम् ॥१०४॥
 ॥अस्यैव जम्बूद्वीपस्य क्षेत्र ऐरावताभिधे । पुरे विन्ध्यपुरे विन्ध्यदत्तो नामाऽभवन्नृपः ॥१०५॥
 पत्न्यां सुलक्षणाख्यायां सम्पूर्णनरलक्षणः । बभूव तस्य नलिनकेतुरित्याख्यया सुतः ॥१०६॥
 आसीत् तत्रैव नगरे सार्थवाहशिरोमणिः । मित्राब्जानां मित्र इव धर्ममित्रोऽभिधानतः ॥१०७॥
 श्रीदत्तायां तस्य पत्न्यां दत्तो नामाऽभवत् सुतः । दत्तस्याऽप्यभवत् पत्नी दिव्यरूपा प्रभङ्गरा ॥१०८॥
 एकदा स वसन्तर्तौ समं दयितया तथा । जगाम रन्तुमुद्याने रत्येव मकरध्वजः ॥१०९॥
 राज्ञश्च सूनूर्नलिनकेतुः सोऽपि तदाऽऽगतः । प्रभङ्गरामपश्यत् तां जघ्ने च स्मरपत्रिभिः ॥११०॥
 श्लाघ्यमस्या अहो! रूपं श्लाघ्यः सोऽपि च योऽनया । रमेतेति विचिन्त्याऽन्तस्तां सोऽहार्षीत् स्मरातुरः ॥१११॥
 क्रीडोद्यान-सरिद्राप्यादिषु नित्यं तथा सह । स्वच्छन्दं नलिनकेतुरक्रीडन् मीनेकेतुवत् ॥११२॥
 ॥उन्मत्त इव दत्तोऽपि तद्वियोगानलार्दितः । उद्याने तत्र बभ्राम ध्यायन् विष्वक् प्रभङ्गराम् ॥११३॥
 तत्र पर्यटता तेन दृक्सुधाञ्जनदर्शनः । ईक्षाञ्चक्रे वरमुनिः सुमना इति नामतः ॥११४॥
 मुनेः सुमनसस्तस्य घातिकर्मक्षयात्तदा । उत्पेदे केवलज्ञानमज्ञानध्वान्तवासरः ॥११५॥
 चक्रिरे केवलज्ञानमहिमानं दिवोकसः । मुनेस्तस्य पदाम्भोजद्वन्द्वं दत्तोऽप्यवन्दत ॥११६॥
 पीत्वा तस्मान्मुनेर्धर्मदेश्णारूपिणीं सुधाम् । दत्तः प्राक्तापवैधुर्यमुज्झति स्म क्षणादपि ॥११७॥
 उपशान्तो दानधर्मरतोऽनारतमेव सः । अतिवाह्य शुभध्यानी प्रकृष्टं पुरुषायुषम् ॥११८॥
 जम्बूद्वीपे प्राग्विदेहे सुकच्छे विजयोत्तमे । वैताढ्यपर्वते स्वर्णतिलके प्रवरे पुरे ॥११९॥
 महेन्द्रविक्रमोऽख्यस्य विद्याधरमहीपतेः । पत्न्यामनिलवेगायां सुतत्वेनोदपद्यत ॥१२०॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 तस्याऽजितसेन इति नामधेयं पिता व्यधात् । ददौ विद्याश्च विधिवत् तेषां मूलधनं हि ताः ॥१२१॥
 उद्यौवनः पर्यणेषीत् स विद्याधरकन्यकाः । रेमे च ताभिर्विहरन् व्योम्ना गिरि-वनादिषु ॥१२२॥
 ॥विन्ध्यदत्ते विपन्ने तु पुरे विन्ध्यपुरेऽभवत् । राजा नलिनकेतुः सः ताक्ष्यकेतुरिवोद्भटः ॥१२३॥
 स प्रभङ्गरया सार्धं दत्तपत्न्याऽर्पनीतया । कान्दार्पिकः सुर इवाऽभुङ्क्त वैषयिकं सुखम् ॥१२४॥
 प्रासादमन्यदाऽऽरोहत् स प्रभङ्गरया समम् । वैमानिकः सैमं देव्या विमानमिव भासुरम् ॥१२५॥

१. चाऽस्य ता. पा. ला. ॥ २. विद्या सिद्धा तदैव च सं. पा. ता. ला. छा. ॥ ३. खेचरोऽधुना पा. ॥ ४. तत्रान्या विद्याया ॥ ५. ०हमिहागमः ता. ॥ ६. दुष्टशासकः मु. विना। दुष्टान् शास्तीति दुष्टशासकः, तस्य सम्बोधनम् ॥ ७. यमराजगृहम् ॥ ८. ऐरवताभिधे ता. खंता. ॥ ९. मित्राण्येव कमलानि, तेषां विकाशे मित्रः सूर्य इव ॥ १०. कामबाणैः ॥ ११. कामदेववत् ॥ १२. दशोः नेत्रयोः सुधाञ्जनमिव दर्शनं यस्य सः ॥ १३. अज्ञानमेव ध्वान्तं तमस्तस्य नाशने दिवसतुल्यम् ॥ १४. ०देशनां रूपिणीं मु.; रूपिणीं मूर्तिमतीं सुधामित्यत्राऽर्थः ॥ १५. ०विक्रमार्कस्य मु. ॥ १६. विष्णुरिव ॥ १७. दत्तपत्न्योपनीतया ता. ॥ १८. अपहृतया ॥ १९. व्यन्तरनिकायिकः ॥ २०. इवाऽभुक्त सं. ला. पा. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २१. सदेवीको सं. ता. ला. पा. ॥

गिरीन्द्रशिखराकारानञ्जन^१द्युतितस्करान् । गर्जितर्जितदिकचक्रानुद्भ्रान्तानिव दिग्गजान् ॥१२६॥
विद्युदुद्योतितव्योम्न^२ ऋजुरोहितधारिणः । अकस्मादुन्नतान् मेघान् ददर्श मुमुदे च सः ॥१२७॥ युग्मम् ।
तांश्च प्रचण्डवातेन पोतानिव दिशोदिशम् । अद्राक्षीन्नीयमानांश्च कुहकोत्पादितानिव ॥१२८॥
इत्युत्पत्तिं विपत्तिं च क्षणार्धेऽपि पयोमुचाम् । निरीक्ष्य नलिनकेतुर्वैराग्यादित्यचिन्तयत् ॥१२९॥
यथाऽमी वारिदा व्योम्नि क्षणादुदयमासदन् । क्षणादस्तमपि तथा संसारे सर्वमीदृशम् ॥१३०॥
युवा वृद्धो धनी रोरः पतिः पत्तिर्विरुक् सरुक् । एकजन्मन्यपि जनो धिक् सर्व क्षणिकं भवे ॥१३१॥
एवं विमृश्य पुत्रं स्वं राज्ये न्यस्य च तत्क्षणात् । प्रव्रज्यामाददे क्षेमङ्करतीर्थङ्करान्तिके ॥१३२॥
उग्रैस्तपोभिध्यनेन धाततो घातिकर्मणाम् । केवलज्ञानमुत्पेदे तस्य कालक्रमेण तु ॥१३३॥
भवोपग्राहिकर्माणि हत्वा चत्वार्यपि क्षेणात् । जगाम नलिनकेतुर्महर्षिः पदमव्ययम् ॥१३४॥
॥ ऋजु-र्भद्रस्वभावा च साऽपि राज्ञी प्रभङ्करा । सुव्रतागणिनीपार्श्वेऽचरच्चान्द्रायणं तपः ॥१३५॥
फलेन तपसस्तस्य सम्यक्त्वादि विनाऽपि हि । विपद्य दुहिता जज्ञे सेयं शान्तिमती तव ॥१३६॥
दत्तजीवोऽजितसेनस्त्वेष विद्याधरोऽभवत् । पूर्वस्नेहादनेनेयमुत्क्षिप्त्वा तेन मा कुपः ॥१३७॥
एनं क्षमयतं त्यक्त्वाऽनुबन्धं बन्धुवत् परम् । कषाया नरकायैव यतोऽनन्तानुबन्धिनः ॥१३८॥
एवं वज्रायुधगिरा मुक्तवैराख्योऽपि हि । अन्योन्यं क्षमयामासुः संवेगावेगभाजिनः ॥१३९॥
चक्रभृत् पुनराचख्यौ क्षेमङ्करजिनान्तिके । त्रयोऽपि यूयमचिरात् परिव्रज्यां ग्रहीष्यथ ॥१४०॥
करिष्यति तपो रत्नावलीं शान्तिमती पुनः । मृत्वा चाऽनशनेनाऽसावीशानेन्द्रो भविष्यति ॥१४१॥
तदैव केवलज्ञानं घातिकर्मपरिक्षयात् । युवयोः पवनवेगाऽजितसेनौ! भविष्यति ॥१४२॥
युवयोः केवलज्ञानमहिमानं महोत्सवात् । एत्य स्वदेहपूजां च स ईशानः करिष्यति ॥१४३॥
कालेन च ततश्च्युत्वेशानेन्द्रः प्राप्य मर्त्यताम् । उत्पन्नकेवलज्ञानः सिद्धिमासादयिष्यति ॥१४४॥
त्रिकालज्ञानविषयं तच्छ्रुत्वा चक्रिणो वचः । व्यस्मयन्त स्मैरदृशः सर्वे तत्र सभासदः ॥१४५॥
॥ राजा पवनवेगस्तत्सुता शान्तिमती च सा । विद्याधरोऽजितसेनस्तं प्रणम्यैवमूचिरे ॥१४६॥
पिता स्वामी गुरुर्देवस्त्वमस्माकं जगत्पते! । मिथोऽप्ययप्रसक्तानां को नस्त्राताऽपरो भवेत्? ॥१४७॥
आहत्याऽन्योन्यमद्यैवाऽयास्याम नरके वयम् । अस्माकं नाऽभविष्यच्चेत्तद्द्वारे त्वद्वचोऽर्गला ॥१४८॥
तत् स्वामिन्ननुमन्यस्वाऽद्यैव संसारभीरवः । शरणाय व्रजिष्यामः क्षेमङ्करजिनेश्वरम् ॥१४९॥
इति विज्ञपयन्तस्तेऽनुज्ञाताश्चक्रवर्तिना । उपेत्य प्राव्रजन् क्षेमङ्करतीर्थङ्करान्तिके ॥१५०॥
ते तपस्तेपिरेऽत्युग्रमनुग्रमनसश्चिरम् । कृशीभवद्भिः शरीरैः परिहारभयादिव ॥१५१॥
तत्र शान्तिमती मृत्वेशानकल्पाधिपोऽभवत् । तदैव केवलज्ञानमभूददितरयोः पुनः ॥१५२॥
तयोश्च केवलज्ञानमहिमानमुपेत्य सः । ईशानेन्द्रोऽकरोत् तस्य निजदेहस्य चाऽर्चनम् ॥१५३॥
ततश्च्युत्वा स ईशानो जन्मन्यत्र सिद्धवान् । आयुःक्षयेऽपरौ तौ च तद्भवेऽपीयतुः शिवम् ॥१५४॥
॥ स तु वज्रायुधश्चक्री सहस्रायुधो भुवम् । सहस्राक्षः सजयन्त इव द्यां पर्यपालयत् ॥१५५॥
सहस्रायुधपत्नी तु जयनेत्यन्यदा निशि । स्वप्ने ददर्श कनकशक्तिं किरणदन्तुराम् ॥१५६॥
तया च प्रातराख्याते पतिर्व्याख्यातवानिति । तव पुत्रो महाशक्तिर्नूनं देवि! भविष्यति ॥१५७॥
तदैव देवी सा गर्भमुदुवाह सुदुर्वहम् । कालेऽजनिष्ट तनयरत्नं सस्यमिवोर्वरा ॥१५८॥

१. द्युतिभास्करान् पा. ॥ २. व्योम्नि पाता. वा. १-२ ॥ ३. इन्द्रधनुः ॥ ४. नाव इव ॥ ५. माययोत्पादितानिव ॥ ६. नाशम् ॥ ७. मेघानाम् ॥ ८. सुखमीदृशम्
दे. मु. ॥ ९. निर्धनः ॥ १०. नाशात् ॥ ११. क्रमात् सं. दे. ला. छा. ॥ १२. एतं खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १३. आग्रहम् ॥ १४. वैराग्यावेशवन्तः ॥ १५.
स्वमृतदेहसंस्कारम् ॥ १६. प्रफुल्लदृष्टयः ॥ १७. घातकरणे आसक्तानाम् ॥ १८. नरकद्वारे ॥ १९. अनुग्रं कोमलं मनो येषां ते ॥ २०. नाशभयात् ॥ २१.
जयन्ताभिधनिजपुत्रसहित इन्द्रः ॥ २२. कनकवर्णा किरणैर्भासुरां शक्तिम् ॥ २३. पृथ्वी धान्यमिव ॥

पिता च जयनादेवीदृष्टस्वप्नानुसारतः । तस्य बालस्य कनकशक्तिरित्यभिधां व्यधात् ॥१५९॥
 स क्रमात् समतिक्रान्तशैशवो नवयौवनः । सुमन्दिरपुरेशस्य तनयां मेरुमालिनः ॥१६०॥
 मल्लादेवीकुक्षिभवां रूपलावण्यशालिनीम् । नामतः कनकमालामुपयेमे यथाविधि ॥१६१॥युग्मम्॥
 ॥इतश्च मशक्यसारे श्रीसारे प्रवरे पुरे । समभूदजितसेन इति नाम्ना महीपतिः ॥१६२॥
 तस्य चाऽसीत् प्रियसेनादेवीकुक्षिभवा सुता । वसन्तसेना कनकमालायाः सा सखी वरा ॥१६३॥
 पिता वसन्तसेनाया अपश्यन्नुचितं वरम् । प्रैषीत् स्वयंवरां तां तु पुत्रीं कनकशक्तये ॥१६४॥
 ततः कनकशक्तिस्तामुपायंस्त यथाविधि । तस्याश्च पैतृष्वस्त्रीयो रुरोषोद्वाहस्ततः ॥१६५॥
 उद्याने कनकशक्तिर्विहरन्नेकदैककम् । उत्पतन्तं पतन्तं चाऽपश्यत् कुर्कुटवन्नरम् ॥१६६॥
 ऊचे कनकशक्तिस्तं किं त्वमुत्पात-पातकृत् ? । पतङ्ग इव भोः! शंस रहस्यं भवतो न चेत् ॥१६७॥
 सोऽप्युवाच पुमानेवं त्वावशानां महात्मनाम् । रहस्यमप्याख्यातव्यं तदाख्यातं गुणाय हि ॥१६८॥
 विद्याधरोऽस्मि वैताढ्यशैलादर्धेन केनचित् । अग्रतोऽगां वलितः सन्निहोद्याने समापतम् ॥१६९॥
 क्षणमस्थामहमिह पश्यन्नुद्यानरम्यताम् । अस्मार्षं यावदुत्पित्सुर्विद्यामाकाशगामिनीम् ॥१७०॥
 विद्यायाः पदमेकं मे विस्मृतं तावदेव मे । आबद्धपक्षः पक्षीवोत्पतामि निपतामि च ॥१७१॥युग्मम्॥
 व्याजहार कुमारोऽपि पुरस्तादपरस्य चेत् । जुय्यते पठितुं विद्या महापुरुष! तत् पठ ॥१७२॥
 सोऽप्यूचे सामान्यपुंसां पुरो विद्या न पठ्यते । महात्मनां त्वावशां सा देया पाठे तु का कथा? ॥१७३॥
 सोऽथ विद्याधरो विद्यां पदहीनां पपाठ ताम् । पदानुसारिधीराख्यत् कुमारोऽपि हि तत्पदम् ॥१७४॥
 विद्याधरः पुनर्भूतविद्याशक्तिस्ततश्च सः । कुमाराय ददौ विद्याः कृतज्ञा हि विवेकिनः ॥१७५॥
 ययौ विद्याधरः सोऽथ कुमारोऽपि यथाविधि । विद्यास्ताः साधयित्वा च महाविद्याधरोऽभवत् ॥१७६॥
 ॥पैतृष्वसेयो वसन्तसेनायाः स च रोषभाक् । अक्षमः कनकशक्तेरपकर्तुं मनागपि ॥१७७॥
 लज्जया भक्तपानादि परिहृत्य विपद्य च । हिमचूल इति नाम्ना त्रिदशः समजायत ॥१७८॥युग्मम्॥
 वसन्तसेना-कनकमालाभ्यां सहितो महीम् । बभ्राम कनकशक्तिर्विद्याशक्त्या समीरवत् ॥१७९॥
 स जगामैकदा स्वैरी हिमवन्तं महागिरिम् । तत्राऽपश्यच्च विपुलमत्याख्यं चारणं मुनिम् ॥१८०॥
 उत्तप्तस्वर्णवर्णं तं तपस्तेज इवाऽङ्गवत् । कृशाङ्गं विजितानङ्गमवन्दिष्ट स भक्तिः ॥१८१॥
 धर्मलाभं ततः प्राप्य देवीभ्यां सममेव सः । अश्रौषीद् भवदावाग्निप्रावृषं धर्मदेशनाम् ॥१८२॥
 ततः प्रबुद्धः कनकशक्तिर्देव्यावुभे अपि । राज्यश्रीवद् गृहे मुक्त्वा प्रवव्राज महामतिः ॥१८३॥
 देव्यौ ते अपि संविभ्रे विवेकिन्यौ शुभाशये । आर्याया विमलमतेः पार्श्वे जगृहतुर्व्रतम् ॥१८४॥
 ॥विहरन् कनकशक्तिर्गत्वा सिद्धिपदे गिरौ । शिलायामेकरात्रिक्या तस्थौ प्रतिमया स्थिरः ॥१८५॥
 तथा च तं स्तम्भमिव स्थिरं दृष्ट्वा दुराशयः । हिमचूलसुरः कर्तुमुपसर्गान् प्रचक्रमे ॥१८६॥
 तस्योपसर्गान् कुर्वाणं तं च गीर्वाणपांसनम् । क्रुधा न्यत्रासयन् विद्याधराः पक्षे सतां जनः ॥१८७॥
 प्रतिमां पारयित्वा तां विहरन्नगमत् ततः । स तपःसञ्चयगिरिर्नगरीं रत्नसञ्चयाम् ॥१८८॥
 अथ सूरनिपाताख्ये तत्रैवोपवने मुनिः । चक्रे गिरिरिवाऽकम्प्रः प्रतिमामेकरात्रिकीम् ॥१८९॥
 तस्य च क्षपकश्रेणिमारूढस्य क्षणादपि । घातिकर्मक्षयाज्ज्ञे केवलज्ञानमुज्ज्वलम् ॥१९०॥

१. सुमन्दिरपुरे तस्य मु. ॥ २. मशकासारे मु.; मशक्यसार इति विशेषनाम (नगरस्य) स्यात् । यद्वा मशकिन् - उदुम्बरवृक्षः तद्द्वसारे - मशक्यसारे ॥ ३. प्रैषीत् मु. ॥ ४. पितुः स्वसा ('फोई' इति भाषायाम्) तस्या अपत्यम् ॥ ५. कुर्कुटवन्नरम् ता. दे. पा. खंता. वा. १-२ ॥ ६. पक्षी ॥ ७. अग्रतोऽगा मु. ॥ ८. चलितः ला. ॥ ९. समापदम् मु. ॥ १०. उत्पतितुमिच्छुः ॥ ११. ईषद्वज्रौ पक्षौ यस्य सः ॥ १२. पदस्याऽनुसारिणी बुद्धिर्यस्य सः ॥ १३. पैतृष्वसेयो दे. मु. ला. छा. पा. ॥ १४. वसन्तसेनायां मु. ॥ १५. मूर्तिमत् ॥ १६. विजितः अनङ्गः कामो येन ॥ १७. अधमदेवम् ॥ १८. तपसां सञ्चयस्य समूहस्य गिरिरिव गिरिः स मुनिरित्यर्थः ॥

तस्य केवलमहिमामुपेत्य विदधुः सुराः । हिमचूलस्तु तदृष्ट्वा भीतस्तं शरणं ययौ ॥१९१॥
 वज्रायुधोऽपि तस्यर्षेर्यथावन्महिमां व्यधात् । श्रुत्वा च देशानां तस्माज्जगाम स्वपुरीं पुनः ॥१९२॥
 ॥अन्यदा समवासाषीत् तत्र क्षेमङ्करः प्रभुः । कोटिसङ्घैः सेव्यमानः सुरा-ऽसुर-नरेश्वरैः ॥१९३॥
 वज्रायुधाय चाऽऽचख्युरुपेत्याऽऽयुक्तपूरुषाः । स्वामिनं समवसृतं क्षेमङ्करजिनेश्वरम् ॥१९४॥
 स्वर्णस्य द्वादश सार्धाः कोटीस्तेभ्यः प्रदाय सः । क्षेमङ्करं तीर्थकरं जगाम सपरिच्छदः ॥१९५॥
 तं त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य च भक्तितः । उपविश्याऽनुशक्रं च सोऽश्रौषीद् धर्मदेशनाम् ॥१९६॥
 देशनान्ते प्रभुं नत्वा चक्री वज्रायुधोऽवदत् । स्वामिन् ! भीतोऽस्मि संसारार्णवादस्माद् दुरुत्तरात् ॥१९७॥
 स्वे सहस्रायुधं राज्ये यावन्यस्याऽऽपताम्यहम् । तावदागमयस्वेह दीक्षां दातुं मम प्रभो! ॥१९८॥
 न प्रमादो विधातव्य इत्युक्तः स्वामिना नृपः । गत्वा पुरीं निजे राज्ये सहस्रायुधमादधौ ॥१९९॥
 स सहस्रायुधेनाऽथ कृतनिष्क्रमणोत्सवः । आरुह्य शिबिकां गत्वा क्षेमङ्करजिनान्तिके ॥२००॥
 चतुःसहस्रा राज्ञीनां भूभुजां च किरीटिनाम् । सुतानां सप्तशत्या च सहितो व्रतमाददे ॥२०१॥ युगम् ॥
 विविधाभिग्रहपरः सहमानः परीषहान् । वज्रायुधर्षिर्विहरन्नगमत् सिद्धिपर्वतम् ॥२०२॥
 उपसर्गान् सहिष्येऽहमिति बुद्ध्या स शुद्धधीः । स्तम्भे वैरोचने तत्र प्रतिमां वार्षिकीं दधौ ॥२०३॥
 ॥इतश्चाऽश्वग्रीवसुतौ चिरं भ्रान्त्वा भवाटवीम् । मणिकुम्भो मणिकेतुः कृत्वा बालतपोऽन्यदा ॥२०४॥
 उत्पन्नावसुरत्वेन प्रारब्धस्वैरचर्यया । तदा तत्र समायातौ तं महर्षिमपश्यताम् ॥२०५॥
 ततस्तावमिततेजो भववैरेण तं मुनिम् । प्रारेभाते उपद्रोतुं महाद्रुं महिषाविव ॥२०६॥
 सिंहीभूयोभयोस्तस्य पार्श्वयोस्तावुभावपि । नखैश्चलन्तुर्देहं खरैर्वज्राङ्कुरैरिव ॥२०७॥
 अथ तं कुञ्जरीभूयाऽन्तर्वेदिमिव जघ्नतुः । करघातैर्दन्तघातैः पादघातैश्च दुःसहैः ॥२०८॥
 भूयश्च भुजगीभूय तस्यर्षेः पार्श्वयोर्द्वयोः । दृढबन्धं ललम्बाते योक्त्रपाशाविवाऽर्नसः ॥२०९॥
 दधानौ कर्तिकां तीक्ष्णां निजदंष्ट्रासहोदराम् । उपद्रुवतुरथ राक्षसीभूय तं मुनिम् ॥२१०॥
 इत्थं च नाना तौ यावत् तमुपाद्रवतां मुनिम् । तावद् वन्दितुमर्हन्तं^{१२} चेलुः पत्न्यौ बिडौर्जसः ॥२११॥
 रम्भा-तिलोत्तमाद्यास्तास्तदस्त्रिदशयोषितः । मुनौ तत्रोपसर्गास्तौ कुर्वाणौ ददृशुः सुरौ ॥२१२॥
 आः! पापौ! किमिहाऽऽरब्धं युवाभ्यां मुनिपुङ्गवे ? । इति ब्रुवाणा वेगात् ता अवतेर्न्भस्तलात् ॥२१३॥
 तत्र चाऽवतरन्तीस्ताः प्रेक्ष्य तौ क्षुभितौ सुरौ । त्रेसतुः सूर्यभालोके कियत् तिष्ठन्ति कौशिकैः ? ॥२१४॥
 इन्द्रस्येव मुनीन्द्रस्य पुरस्तात् तस्य भक्तितः । नाट्यं प्रपञ्चयामासूरम्भाद्याः सुरयोषितः ॥२१५॥
 ततः^{१४} पवित्रमानिन्यस्तं वन्दित्वा महामुनिम् । देव्यस्ताः सपरीवाराः स्वं स्वं स्थानं पुनर्ययुः ॥२१६॥
 प्रतिमां पारयित्वा तां महर्षिः सोऽपि वार्षिकीम् । अतुल्ययम-नियमो विजहार वसुन्धराम् ॥२१७॥
 सहस्रायुधराजोऽपि राजश्रेणिविराजितः । राजपुत्रीमिवोर्दूढां^{१५} रंज्यश्रियमभुक्त सः ॥२१८॥
 एकदा समवासाषीन्नानामुनिगणावृतः । तस्य पुर्यां गणधरो नामतः पिहितास्रवः ॥२१९॥
 तं सहस्रायुधोऽभ्येत्य ववन्दे भक्तिभावितः । अश्रौषीत् कर्णपीयूषवृष्टिं तस्य च देशनाम् ॥२२०॥
 इन्द्रजालमिवाऽसारं संसारं तत्क्षणाद्विदन् । सद्यः स राजा स्वे राज्ये पुत्रं शतबलिं^{१६} न्यधात् ॥२२१॥
 पिहितास्रवपादान्ते प्रब्रज्यां स्वयमाददे । आदाय द्विविधां शिक्षां विजहार वसुन्धराम् ॥२२२॥
 विहरन्नपरेद्युश्च स सहस्रायुधो मुनिः । वज्रायुधस्य राजर्षेः^{१७} सोमस्येव बुधोऽमिलत् ॥२२३॥

१. महिम खंता. पाता. ॥ २. आगच्छामि ॥ ३. प्रतीक्षस्व ॥ ४. मुकुटबद्धानाम् ॥ ५. विरोचने पा. ला. मु. । वैरोचननामके शिखरे ॥ ६. प्रारब्धा या स्वैरचर्या स्वेच्छागमनं तथा ॥ ७. योक्त्रम् 'जोतर' इति भाषायाम् ॥ ८. शकटस्य ॥ ९. तन्वानौ ला. ॥ १०. कर्त्रिकाम् मु. ॥ ११. विविधप्रकरणे ॥ १२. चेलुः खंता. ॥ १३. इन्द्रस्य ॥ १४. घूकाः ॥ १५. आत्मानं पवित्रं मन्यन्ते ताः ॥ १६. परिणीताम् ॥ १७. राजश्रियः खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १८. व्यधात् दे. मु. विना ॥ १९. चन्द्रस्येव ॥

संयुक्तौ तौ पिता-पुत्रौ तपो-ध्यानपरौ सदा । परीषहसहौ स्वाङ्गेऽप्यनपेक्षौ क्षमाधवौ ॥२२४॥
 विहरन्तौ पुर-ग्रामा-ऽरण्यादिष्वनवस्थितौ । गमयामासतुः प्राज्यं कालमेकाहवत् सुखम् ॥२२५॥
 तत ईषत्प्राग्भाराख्यं गिरिमारुह्य तौ मुनी । प्रपेदाते अनशनं पादपोपगमाभिधम् ॥२२६॥

आयुःक्षये वपुरपास्य महामुनीन्द्रौ
 ग्रैवेयकेऽथ परमर्द्धिपदे तृतीये ।
 सद्योऽहमिन्द्रपदमद्भुतमाप्य षष्ठ-
 विंशत्यपांपतिमितस्थिति तस्थतुस्तौ ॥२२७॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये पञ्चमे पर्वणि श्रीशान्तिनाथ-
 देवीयाष्टम-नवमभववर्णनो नाम
 तृतीयः सर्गः ॥

१. एकदिनवत् ॥ २. २५ सागरोपममिता स्थितिस्तयोस्तत्रेत्याशयः । पञ्चविंशत्यर्णवोपममितस्थिति छा. मु., पञ्चविंशत्यर्णवोपममितस्थिति दे. ॥ ३.
 जग्मतुस्तौ सं. ता. ला. पा. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ४. पञ्चमपर्वणि पाता. वा. १-२ ॥ ५. ०सर्गः समाप्तः खंता. ॥

॥चतुर्थः सर्गः॥

अथाऽस्य जम्बूद्वीपस्य प्राग्विदेहेषु विस्तृते । विजये पुष्कलावत्यां सीतायाः सरितोऽन्तिके ॥१॥
मध्यखण्डस्य मध्येऽस्ति नगरी पुण्डरीकिणी । श्रियो निधानमद्वैतं सरोऽन्तःपुण्डरीकवत् ॥२॥युगम् ॥
तस्यां घनरथो राजा खण्डितारिमनोरथः । अभून् महारथप्रष्ठो भूमिष्ठ इव वासवः ॥३॥
तस्याऽभूतामुभे पत्न्यौ गङ्गा-सिन्धू इवाऽम्बुधेः । एका प्रियमतिर्नाम द्वितीया तु मनोरमा ॥४॥
॥वज्रायुधस्य जीवोऽपि च्युत्वा ग्रैवेयकादथ । प्रियमत्या महादेव्या उदरे समवातरत् ॥५॥
तदा च रजनीशेषे स्वप्नान्तर्दृशे तया । वर्षन् गर्जस्तडिन्माली मेघोऽन्तर्वदनं विशन् ॥६॥
तया तं प्रातराख्यातं स्वप्नं व्याख्यन् महीपतिः । पृथ्वीसन्तापहन् मेघ इव भावी तवाऽऽत्मजः ॥७॥
॥सहस्रायुधजीवोऽपि च्युत्वा ग्रैवेयकात् ततः । मनोरमामहादेव्याः कुक्षौ समवतीर्णवान् ॥८॥
तयाऽपि ददृशे स्वप्ने स्वमुखान्तर्विशन् रथः । सौवर्णकिङ्किणीमाली पताकी लौहनेमिकः ॥९॥
तयाऽपि स्वप्नमाख्यातं व्याचख्याविति भूपतिः । सूनूर्महारथप्रष्ठस्तव देवि! भविष्यति ॥१०॥
समये सुषुवाते ते क्रमेण तनयावुभौ । मूर्त्यन्तरमिव प्राप्तौ दिवाकर-निशाकरौ ॥११॥
॥अथ प्रियमतिसूनोः शुभेऽहनि महीपतिः । स्वप्नानुसारतो मेघरथ इत्यभिधां व्यधात् ॥१२॥
राज्ञीस्वप्नानुसारेण द्वितीयस्याऽपि भूपतिः । सूनोर्दृढरथ इति नामधेयमकल्पयत् ॥१३॥
मेघरथ-दृढरथौ दृढसौभ्रात्रशालिनौ । क्रमेण ववृधाते तौ सीरि-शार्ङ्गधराविव ॥१४॥
राज्यस्थानमनङ्गस्य कामिनीजनकर्मणम् । तौ रूपोत्कर्षजनकं यौवनं प्रापतुः क्षणात् ॥१५॥
॥राज्ञोऽथ निहतशत्रोः सुमन्दिरपुरेशितुः । एत्याऽमात्यो घनरथं प्रणम्यैवं व्यजिज्ञपत् ॥१६॥
तैस्तैर्गुणैरुद्यता वः कीर्तिः कुन्दोज्ज्वला प्रभो! । प्रभेव हरिणाङ्गस्य प्रमोदयति कं नहि? ॥१७॥
दूरस्थितोऽपि निहतशत्रुर्युष्मासु सौहृदी । सम्बन्धात् सन्निधीभूय विशेषस्नेहमिच्छति ॥१८॥
तिष्ठन्ति कन्या निहतशत्रोस्तस्य महीपतेः । पृथग् जगत्त्रयस्त्रीणां स्वामितायामिव स्थिताः ॥१९॥
तत्र मेघरथस्य द्वे एका दृढरथस्य च । दिक्षते निहतशत्रुर्भूयास्तं सुहृदौ युवाम् ॥२०॥
राजा घनरथोऽप्युचे धनध्वनितधीरवाक् । घनीभवतु नौ स्नेहः सम्बन्धेनाऽमुनाऽधुना ॥२१॥
प्रवाहैरिव सम्बन्धैरपतद्भिः पुरः पुरः । सतां स्नेहाः प्रवर्धन्ते नद्यः सानुमतामिव ॥२२॥
सोऽप्यमात्यो जगादैवं देव! दैवज्ञपुङ्गवम् । आहूयाऽऽदिश लग्नं मे कल्पं कल्याणकर्मसु ॥२३॥
प्रस्थापय कुमारौ तन्मारतुल्यौ वपुःश्रिया । कन्योद्वाहमिषात् स्वामिन्नस्मत्स्वाम्यनुगृह्यताम् ॥२४॥
ज्ञानिना लग्नमासून्याऽऽगमनं च कुमारयोः । प्रतिपद्य नरेन्द्रोऽथ सचिवं विससर्ज तम् ॥२५॥
सं हृष्टः सचिवः शीघ्रं सुमन्दिरपुरं ययौ । नृपं निहतशत्रुं च तदाख्यानादहर्षयत् ॥२६॥
प्रेषीद् घनरथो मेघरथं दृढरथान्वितम् । संवसन्तं स्मरमिव सुमन्दिरपुरं प्रति ॥२७॥
सामन्ता-ऽमात्य-सेनानी-सेनापरिवृतौ ततः । सरिदोघाविवाऽविघ्नं कुमारौ तौ प्रचेलतुः ॥२८॥
गत्वा प्रयाणैरेव्यग्रैर्मर्यादापालनार्णवौ । सुरेन्द्रदत्तनृपतेर्देशसीमन्यथोषतुः ॥२९॥

१. श्रेयो० पाता. वा.१-२ ॥ २. अन्तः-मध्ये पुण्डरीकाणि यस्य तत्, तस्येव ॥ ३. खंता. पाता. वा.१-२ प्रतिषु न ॥ ४. अग्रणी ॥ ५. ०दृशोऽनया ता. खंता. ॥ ६. विद्युतां माला सन्त्यस्य ॥ ७. ध्वजयुक्तः ॥ ८. लोह० मु. खंता. पाता. वा.१-२ । नेमिः-चक्रधारा ॥ ९. सुभ्रातुर्भावः सौभ्रात्रम् ॥ १०. बलदेव-वासुदेवाविव ॥ ११. तैस्तैर्गुणैरुद्यता वः दे.; तैस्तैर्गुणैरुपेता मु. ॥ १२. कीर्तिलोकम्पुणा सं. ता. ला. पा. खंता. पाता. वा.१-२ ॥ १३. चन्द्रस्य ॥ १४. सुहृदो भावः सौहृदं, तदस्ति यस्य सः; सम्प्रति ता. खंता. ॥ १५. दातुमिच्छति ॥ १६. मेघगर्जितगम्भीरवाक् ॥ १७. आगच्छद्भिः ॥ १८. पर्वतानाम् ॥ १९. ज्यौतिषिकम् ॥ २०. शुभम् । कल्पकल्याण० खंता.पाता. वा.१-२ ॥ २१. मङ्गलकार्येषु ॥ २२. कामदेवसमानौ ॥ २३. सुहृष्टः दे. मु. ॥ २४. सवसन्तस्मर० खंता. वा.१ ॥ २५. ०रव्यग्रं० पाता. वा.१-२ ॥

॥राज्ञा सुरेन्द्रदत्तेन दत्तशिक्षोऽभ्युपेत्य तम् । ऊचे मेघरथं दूतः 'सावष्टम्भमिदं वचः ॥३०॥
 सुरेन्द्रदत्तो नः स्वामी सुरेन्द्र इव विक्रमी । अस्मद्देशस्य मध्येन मा गास्त्वमिति वक्ति सः ॥३१॥
 अस्मत्सीमानमुत्सृज्य गच्छ त्वमन्येन वर्त्मना । समृग्नेन्द्रे गतिमार्गं मृगस्य कुशलाय न ॥३२॥
 स्मित्वा मेघरथोऽप्येवमवादीद् वदतां वरः । अस्माकमयमेवाऽध्वा ऋजुः स त्यज्यतां कथम्? ॥३३॥
 पूरयन्त्यवटान् वृक्षानुत्खनन्ति खनन्ति च । स्थलीस्तुङ्गा न चाऽध्वानं त्यजन्ति सरितोऽपि हि ॥३४॥
 एते वयमनेनैव यास्यामो वर्त्मनर्जुना । अनृजुः स तु ते स्वामी स्वशक्तिं दर्शयत्वहो! ॥३५॥
 इति मेघरथेनोक्तमशेषमपि तत्क्षणात् । गत्वा सुरेन्द्रदत्ताय राज्ञे दूतो न्यवेदयत् ॥३६॥
 ॥श्रुत्वा सुरेन्द्रदत्तस्तच्छ्रुतहृक् इव द्विपः । आध्मातताम्रताम्रास्यो रणभम्भामवीवदत् ॥३७॥
 निर्षादिनां सादिनां च पत्नीनां रथिनामपि । तस्याऽऽपेतुः समीकार्थीन्यथाऽनीकान्यनेकशः ॥३८॥
 भटोद्भटकरास्फोटैर्धनुष्टङ्कारडम्बरैः । अश्व-स्यन्दन-मातङ्ग-हेषा-चीत्कार-बृंहितैः ॥३९॥
 उष्ट्रग्राङ्गाररावैश्च वेसराणां खुरस्वनैः । नादैश्च रणतूर्याणां जगद्गधिरयन् क्षणात् ॥४०॥
 सुरेन्द्रदत्तनृपतिः सद्यः सर्वाभिसारतः । उपतस्थे मेघरथं रणातिथ्यविधित्सया ॥४१॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 जैत्रं रथं मेघरथोऽप्यथो दृढरथश्च सः । आरुरोह युधे ध्वान्तध्वंसायेव दिवाकरः ॥४२॥
 शङ्खान् शल्यानि चक्राणि प्रासान् दण्डान् गदा अपि । तीरी-तद्वल-नाराचप्रभृतीन् विशिखानपि ॥४३॥
 पाषाण-लोहगोलांश्च करैर्यन्त्रैश्च सैनिकाः । अस्त्रमेघा इवोन्नम्य सैन्ययोर्ववृषुर्द्वयोः ॥४४॥
 नीरन्ध्रः शस्त्रसम्पातः सैन्ययोरुभयोरपि । तदाऽभूत् खेचरस्त्रीणां युद्धदर्शनविघ्नकृत् ॥४५॥
 अस्त्रैरस्त्राण्यखण्ड्यन्ताऽभज्यन्त च रथे रथाः । समरे तत्र यदांसि यादोभिरिव वारिधौ ॥४६॥
 अस्खल्यमानप्रसरैः क्षणादपि परैरथ । प्रभञ्जनैर्वनमिवाऽभञ्जि सैन्यं कुमारयोः ॥४७॥
 क्रुद्धावथ कुमारौ तावद्वैतभुजविक्रमौ । परसैन्यं जगाहाते महासर इव द्विपौ ॥४८॥
 उद्भ्रान्तयोरिवाऽम्भोध्योस्तयोरस्त्रोर्मिमालिनोः । स्वलनाय न केऽप्यग्रे तस्थुः प्रेत्यर्थिसैनिकाः ॥४९॥
 मथ्यमाने बले ताभ्यां किरिभ्यामिक्षुवाटवत् । सुरेन्द्रदत्तोऽधाविष्ट युवराजान्वितो युधे ॥५०॥
 सुरेन्द्रदत्तः श्रीमेघरथेन युयुधे समम् । युवराजो युवा तस्य समं दृढरथेन तु ॥५१॥
 अन्योऽन्यं चिच्छिदुः शस्त्राण्यस्त्राणि च बबाधिरे । रणाजिरे रेजिरे ते चत्वारो लोकपालवत् ॥५२॥
 ते कुर्वाणाः करास्फोटं तर्जयन्तः परस्परम् । दोर्युद्धेनाऽभ्ययुध्यन्त बन्धज्ञा इव पन्नगाः ॥५३॥
 ते चत्वारः क्षणं रेजुर्युद्धे तस्मिन् महौजसः । तिर्यग्ुत्क्षिप्तदोःशृङ्गा गजदन्ता इवाऽद्रयः ॥५४॥
 मेघरथ-दृढरथकुमाराभ्यामथ क्षणात् । खेदयित्वा बबन्धाते वन्येभाविव तावुभौ ॥५५॥
 देशे तस्मिन्निजामाज्ञां भ्रमयित्वा स्वदेशवत् । कुमारवीयतुः प्रीतौ सुमन्दिरपुरं ततः ॥५६॥
 ॥अभ्याजगाम निहंतशत्रू राजकुमारयोः । अन्यत्राऽप्यतिथावभ्युत्थेयं तादृक्षुः किं पुनः ? ॥५७॥
 तावालिलिङ्ग नृपतिश्चुम्ब च शिरस्तले । सुखाद्वैतमनुभवन्नहमिन्द्र इवाऽमरः ॥५८॥
 सुलग्ने मेघरथेन प्रियमित्रा-मनोरमे । ज्यायस्यौ कन्यके राजा विधिना पर्यणाययत् ॥५९॥
 कन्यां सुमतिनामानं तृतीयां तु कनीयसीम् । उपयेमे दृढरथो राज्ञा धौतपदाम्बुजः ॥६०॥

१. सगर्वम् ॥ २. सिंहसहिते मार्गे ॥ ३. प्येवमवदद् पा. दे. छा. मु., खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ४. संत्यज्यताम् दे. छा. ॥ ५. गतान् ॥ ६. वर्त्मना ऋजुना-सरलमार्गेण ॥ ७. कुटिलः ॥ ८. गजाह्वानशब्दः ॥ ९. तप्तताम्रवद् रक्तमुखः ॥ १०. हस्त्यारोहिणाम् ॥ ११. अश्वारोहिणाम् ॥ १२. युद्धार्थीनि ॥ १३. अश्वानां हेषारवः, स्यन्दनानां(रथानां) चीत्कारः, गजानां बृंहितम् ॥ १४. प्राङ्कारः उष्ट्राणां शब्दः ॥ १५. अश्वतराणां 'खच्चर' इति भाषायाम् ॥ १६. खुरस्वनैः मु. ॥ १७. युधि सं. छा. ला. पाता. । युद्धाय ॥ १८. सर्वाणि शस्त्रविशेषाणि, शङ्कुः-बाणविशेषः, शल्यं-बाणप्रकारः, प्रसः-कुन्तः (भालो), तीरी-बाणप्रकारः, तद्वलं-मूषकपुच्छाकारो बाणविशेषः, नाराचः-बाणः ॥ १९. सैन्यकाः दे. मु. ॥ २०. अस्त्रं मेघा छा. ॥ २१. जलजन्तवः ॥ २२. वेगैः ॥ २३. शत्रुभिः ॥ २४. पवनैः ॥ २५. क्षुब्धयोरिव ॥ २६. शत्रुसैनिकाः । ०र्थिसैनिकाः दे. मु. ॥ २७. करिभ्यां ० मु. ॥ २८. ०युधि पाता. वा. १-२ ॥ २९. रणाङ्गणे ॥ ३०. तिर्यक् उत्क्षिप्ता दोषो-बाहव एव शृङ्गाणि यैस्तैः ॥ ३१. निहतशत्रुराजं ता. छा. ला., निहतशत्रुराजा पा. दे. ॥ ३२. राजधौतपदाम्बुजः दे. मु. ॥

ऋद्ध्या महत्या 'वीवाहे यथावद्विहितेऽथ तौ । विसृष्टौ गौरवाद् राज्ञा चेलतुः स्वां पुरीं प्रति ॥६१॥
 ॥सुरेन्द्रदत्तं स्वे राज्ये युवराजसमन्वितम् । तथैव स्थापयित्वा तौ जग्मतुर्नगरीं निजाम् ॥६२॥
 सह प्रियाभिस्तौ भोगान् बुभुजाते महाभुजौ । इन्द्रोपेन्द्राविवैकत्र मिलितौ प्रीतियोगतः ॥६३॥
 प्रियमित्रा नन्दिषेणं मेघसेनं मनोरमा । सुषुवाते मेघरथपत्न्यौ पुत्रद्वयं क्रमात् ॥६४॥
 पत्नी हृदरथस्याऽपि प्रासूत सुमतिः सुतम् । रथसेनाभिधं चारुगुणरत्नैकरोहणम् ॥६५॥
 राजा घनरथोऽन्येद्युरन्तरन्तःपुरं सुखम् । कलत्रैः पुत्र-पौत्रैश्च यूथद्विप इवाऽऽवृतः ॥६६॥
 विनोदैर्विविधैरस्थाद् यावत् तावत् सुसेनया । व्यज्ञप्येवं गणिकया चरणायुधहस्तया ॥६७॥युग्मम्॥
 देवाऽयं ताम्रचूडो मे चूडारत्नं स्वजातिषु । कस्याऽपि ताम्रचूडेन जीयते जातुचिन्न हि ॥६८॥
 जीयते यदि कस्याऽपि कुक्कुटेनैष कुक्कुटः । दीनाराणां तदा लक्षं पणे तस्य ददाम्यहम् ॥६९॥
 अपरस्याऽपि कस्याऽपि यद्यस्ति चरणायुधः । मत्प्रतिज्ञापणममुं स उत्क्षिपतु तत् प्रभो! ॥७०॥
 देवी मनोरमाऽथोचे पणितेनाऽमुनैव मे । ताम्रचूडस्ताम्रचूडेनाऽमुना युध्यतामिह ॥७१॥
 एवमस्त्विति राज्ञोक्ते राज्ञी सद्यो मनोरमा । आनाययच्चेटिकया वज्रतुण्डाख्यकुक्कुटम् ॥७२॥
 द्वावप्युत्तारितौ भूमावङ्कपत्ती इवाऽथ तौ । विचित्रपादगतिकौ प्रनृत्यन्तौ प्रजहतुः ॥७३॥
 उत्पेततुः पेततुश्च सम्रतुश्चाऽपसम्रतुः । ददतुः प्रंतीषतुश्च तौ प्रहारान् परस्परम् ॥७४॥
 प्रचण्डचञ्चु-चरणप्रहारोद्भूतशोणितैः । ताम्राऽपि ताम्राऽभूच्चूडा ताम्रचूडाग्रयोस्तयोः ॥७५॥
 पक्षिरूपाविव नैरौ सायुधौ चरणायुधौ । नखान् परस्परस्याऽङ्गे तीक्ष्णांश्चिक्षिपतुर्मुहुः ॥७६॥
 जयत्ययं महादेव्याः सुसेनाया जयत्ययम् । इति क्षणं जयभ्रान्तिरभून्नो कस्यचिज्जयः ॥७७॥
 आयुध्यमानयोरित्थं तयोर्घनरथोऽवदत् । द्वयोरप्यनयोर्मध्यान्त्रैकोऽप्येकेन जेष्यते ॥७८॥
 ऊचे मेघरथोऽप्येवमनयोर्युध्यमानयोः । किमित्येकस्य न जयो नैकस्य च पराजयः? ॥७९॥
 ततो ज्ञानत्रयधरो राजा घनरथोऽब्रवीत् । श्रूयतामनयोः पूर्वभववृत्तमशेषतः ॥८०॥
 अस्मिन्नेव जम्बूद्वीपे क्षेत्रे ऐरावताभिधे । अस्ति रत्नपुरं नाम नानारत्नोत्करं पुरम् ॥८१॥
 अभूतां वणिजौ तत्र द्वौ मिथो मैत्र्यशालिनौ । एको धनवसुर्नाम दत्तो नामाऽपरः पुनः ॥८२॥
 अनिवृत्तधनाशौ तौ तृषितौ चातकाविव । भाण्डैर्नानाविधैर्भृत्वा शकटी-शकटादिकम् ॥८३॥
 ग्रामा-ऽऽकर-पुर-द्रोणैर्मुखादिषु सदा युतौ । भ्रेमतुर्व्यवहाराय दारिद्र्यपितराविव ॥८४॥[युग्मम्]॥
 तृषितान् क्षुधितान् श्रान्तान् मन्दान् व्यङ्गान् कृशानपि । शीतालूष्णालु-तृष्णालूनतिभाराधिरोपणैः ॥८५॥
 प्रतोदैर्यष्टिघातैश्च लाङ्गूलोन्मोटनैरपि । वाहयामासतुर्गोस्तौ परमाधार्मिकाविव ॥८६॥[युग्मम्]
 क्षुरैस्ततक्षतुः पृष्ठान्युच्छूनानि च तौ गवाम् । प्राग्वेधे त्रुटिते नासात्वचं विविधतुः पुनः ॥८७॥
 कालेऽप्यमुञ्चतां नोक्ष्णो मङ्गक्ष्वीप्सितयियासया । बुभुजाते च गच्छन्तौ विलम्बस्याऽसहौ स्वयम् ॥८८॥
 कूटतुला-कूटमान-कूटनाणककर्मभिः । कूटार्धकथनैश्चाऽपि तावमोहयतां जनम् ॥८९॥
 अवञ्चयेतां तौ विश्वं गोमोयू इव मायिनौ । एकद्रव्याभिलाषाच्च युध्येते स्म परस्परम् ॥९०॥
 मिथ्यात्वमोहितमती निर्दयौ परुषौ सदा । लोभाघ्रातौ न धर्मस्य तौ वार्त्तामपि चक्रतुः ॥९१॥

१. ०विवाहे मु. ॥ २. इन्द्र-कृष्णाविव ॥ ३. चारुगुणा एव रत्नानि तेषामेकरोहणाचलम् ॥ ४. अन्तःपुरस्य मध्ये ॥ ५. कुक्कुटः हस्ते यस्याः सा, तथा ॥ ६. कुक्कुटः ॥ ७. लक्षमेकम् ता. ॥ ८. कुक्कुटः ॥ ९. अङ्कक्षित्रयुद्धं तस्मिन् पतिसमौ ॥ १०. ०प्रभीषतु० खंता. वा.१-२, जगहतुः ॥ ११. नाम्नाऽपि खंता. ॥ १२. श्रेष्ठकुक्कुटयोः ॥ १३. नखायुधौ तौ सं. ता. दे. पा. खंता. पाता. वा.१-२ ॥ १४. अन्येन ॥ १५. जेष्यति खंता. ॥ १६. क्षेत्र ऐरावताभिधे सं. ॥ १७. धनुवसुर्नाम ला. पा. ॥ १८. अनिवृत्तधनाशौ ला. । न निवृत्ता धनाशा ययोस्तौ ॥ १९. जल-स्थलपथौ ॥ २०. अयं श्लोकः वा. १-२प्रत्योर्न विद्यते ॥ २१. रोगिणः ॥ २२. विकलाङ्गान् ॥ २३. शीतोष्णतृष्णार्त्तान् ॥ २४. ०लूष्णालुतुप्रालूनतिभारा० सं. ता. ला. छा. खंता.; ०तृप्तालू० पाता. वा.१-२ ॥ २५. 'चाबूक' ॥ २६. वृषभान् ॥ २७. तनूचक्रतुः ॥ २८. ससोफानि ॥ २९. पहेलानो वीध ॥ ३०. चिच्छिदतुः ॥ ३१. वृषभान् ॥ ३२. मङ्गक्षु-शीघ्रं इप्सिते-अभीष्टे (स्थाने) यियासया-गन्तुमिच्छया ॥ ३३. कूटार्थं वा.१-२ मु. ॥ ३४. शृगालौ ॥ ३५. पुरुषौ दे. छा.; निष्ठुरौ ॥

इत्थं प्रपन्नार्त्तध्यानौ तौ गजायुर्बन्धतुः । आर्त्तध्यानस्य हि फलं तिर्यग्योनिषु सम्भवः ॥१२॥
 ॥अन्यदा श्रीनदीतीर्थे राग-द्वेषवशंवदौ । तौ मिथो जातकलहौ युद्ध्वा पञ्चत्वमापतुः ॥१३॥
 तत्रैवैरवते स्वर्णकूलाकूले बभूवतुः । तौ गजौ ताम्रकलश-काञ्चनकलशाभिधौ ॥१४॥
 क्रमादुद्यौवनौ तौ च सप्तधा प्रक्षरन्मदौ । तटीद्रुमांश्च निघ्नन्तौ नदीतीरे विजहतुः ॥१५॥
 एकदा पर्यटन्तौ तौ पृथग्यूथेन यूथपौ । अन्योऽन्यदर्शनं बिम्ब-प्रतिबिम्बे इवेयतुः ॥१६॥
 प्राग्जन्मरोषादुद्रोषावुद्वाप्री इवाऽचलौ । परस्परवधायोभौ सवेगावभ्यधावताम् ॥१७॥
 चिरं तौ दन्तिनौ कृत्वा दन्तादन्ति कराकरि । जन्मान्तरेऽपि युद्धार्थमिवोभौ युगपन्मृतौ ॥१८॥
 ॥अथाऽस्य जम्बूद्वीपस्य क्षेत्रे भरतनामनि । अयोध्यायां नन्दिमित्रोऽभूद् भूरिमहिषीधनः ॥१९॥
 तस्याऽतिवल्लभे यूथेऽभूतां तौ महिषौ वरौ । यौवनं च प्रपेदाते पीनाञ्जौ कैलभाविव ॥२०॥
 देवानन्दाकुक्षिभवौ शत्रुञ्जयनृपात्मजौ । धनसेन-नन्दिषेणौ महिषौ तावपश्यताम् ॥२१॥
 अयोध्याराजपुत्राभ्यामयोध्येतां कुतूहलात् । उभौ तौ महिषौ दृप्तौ कृतान्तमहिषोपमौ ॥२२॥
 चिरं युद्ध्वा विपेदाते पुर्यां तौ तत्र मेण्डकौ । नाम्ना काल-महाकालावुत्पेदाते दृढाङ्गकौ ॥२३॥
 दैवादेकत्र मिलितौ प्राग्वैरादभियुध्य तौ । विपद्य कुक्कुटावेतावुत्पन्नौ संमविक्रमौ ॥२४॥
 नैकोऽप्येकेन विजितः पुराऽप्येतौ संमौजसौ । इदानीमपि प्राग्वदेको नैकेन जेष्यते ॥२५॥
 ऊचे मेघरथः पूर्ववैराविष्टौ न केवलम् । विद्याधराधिष्ठितौ च युध्येते कुक्कुटाविमौ ॥२६॥
 राज्ञा घनरथेनाऽथोन्नमितैकभ्रुवेरितः । कृताञ्जलिर्मेघरथः सविस्तरमदोऽवदत् ॥२७॥
 ॥अस्यैव जम्बूद्वीपस्य क्षेत्रे भरतनामनि । वैताढ्यस्योत्तरश्रेण्यां स्वर्णनाभाभिधे पुरे ॥२८॥
 नाम्ना गरुडवेगोऽभूद् राजा गरुडविक्रमः । सधर्मचारिणी तस्य धृतिषेणेति चाऽनघा ॥२९॥
 स्वोत्सङ्गस्थितचन्द्रार्क-स्वप्नदर्शनसूचितौ । सा चन्द्रतिलक-सूर्यतिलकौ सुषुवे सुतौ ॥३०॥
 उद्यौवनावेकदा तौ जग्मतुर्मैरुमूर्धनि । प्रतिमाश्च ववन्दाते श्रीमतां शाश्वताहताम् ॥३१॥
 भ्रमन्तौ कौतुकात् तौ तु तत्र स्वर्णशिलास्थितम् । नन्दने सगरचन्द्रं चारणर्षिमपश्यताम् ॥३२॥
 प्रदक्षिणापूर्वकं तौ तं नमश्चक्रतुर्मुनिम् । कृताञ्जली शुश्रुवतुः पुरोभूय च देशनाम् ॥३३॥
 देशनान्ते नमस्कृत्य मुनिं तावेवमूचतुः । अज्ञानतिमिरार्त्ताभ्यां दिष्ट्या प्राप्तोऽसि दीपवत् ॥३४॥
 आवयोः प्राक्तनान् सम्यगाख्याहि भगवन्! भवान् । सूर्योदय इवाऽन्योपकृत्यै ज्ञानं भवादृशात् ॥३५॥
 ॥आख्यन् मुनिरपि द्वीपे धातकीखण्डनामनि । वर्षे पूर्वैरवतेऽस्ति नाम्ना वज्रपुरं पुरम् ॥३६॥
 तस्मिन्नार्त्ताभयघोषोऽभयघोषोऽभवन्नृपः । सुवर्णतिलका नाम प्रेयसी तस्य चाऽभवत् ॥३७॥
 विजयो वैजयन्तश्च संज्ञज्ञाते तयोः सुतौ । क्रमात् कलाकलापं च प्रापतुर्यौवनं च तौ ॥३८॥
 ॥इतश्च तत्रैरवते पुरे स्वर्णद्रुमेऽभवत् । शङ्खोज्ज्वलगुणः शङ्ख इति नाम्ना महीपतिः ॥३९॥
 उत्सङ्गस्थितपुष्पम्रकृस्वप्नदर्शनसूचिता । पृथ्वीदेव्यां तस्य पुत्री पृथ्वीसेनेत्यजायत ॥४०॥
 रूपप्रकर्ष-वैदग्ध्यविशेषपरिपोषकौ । क्रमेण यौवन-कलाकलापावाससाद सा ॥४१॥
 अनुरूपो वरोऽमुष्या अयमेवेति चिन्तयन् । कन्यामभयघोषाय शङ्खराजोऽथ तां ददौ ॥४२॥
 पृथिवीसेनया सार्धं स पृथ्वीनाथपुङ्गवः । नवोढया तथा रेमे रमयेव रमापतिः ॥४३॥

१. स्वर्णकूलानदीतीरे ॥ २. विश्व-प्रतिविम्बे पाता. वा. १-२ ॥ ३. अधिकक्रोधी ॥ ४. उद्गतवनाप्री । ०बुद्धान्ताप्री० पाता., ०बुद्धताप्री० वा. १-२ ॥ ५. पर्वतौ ॥ ६. गजडिम्भाविव ॥ ७. धरसेन० खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ८. यममहिषोपमौ ॥ ९. मेषौ ॥ १०. तुल्यबलौ ॥ ११. तुल्यबलौ ॥ १२. वक्रीकृतैकभ्रुकुट्या प्रेरितः ॥ १३. धृतिसेनेति० खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १४. सूर० खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १५. भाग्येन ॥ १६. अन्येषामुपकाराय ॥ १७. क्षेत्रे ॥ १८. दीनानां प्राणिनामभयं घोषयतीति तथा ॥ १९. सञ्ज्ञातेऽनयोः दे. मु. ॥ २०. लक्ष्म्या ॥ २१. कृष्णः ॥

॥अपरेद्युर्वसन्तर्तौ^१ वसन्तसुमनोधरा । काऽप्यागाच्चेटिका राज्ञोऽभयघोषस्य सन्निधौ ॥१२४॥
 तां प्रेक्ष्य स्वर्णतिलका देव्येवं नृपमभ्यधात् । अमण्ड्यत वसन्तेनोद्यानं षडृतुकाभिधम् ॥१२५॥
 इदानीमनुभवितुं मधुलक्ष्मीं नवागमाम् । यथोचितपरीवारा गच्छामः प्राणवल्लभ! ॥१२६॥
 अत्रान्तरे च पृथिवीसेना नृपमुपास्थित । दधाना कोटिमूल्यानि युक्तिपुष्पाणि पाणिना ॥१२७॥
 वीक्ष्याऽऽदाय च तान्याशु स्मेराक्षः स क्षितीश्वरः । यथोचितपरीवारो ययौ चिक्रीड तत्र च ॥१२८॥युग्मम्॥
 ॥पृथ्वीसेना त्वनुज्ञाता भ्रमन्ती तत्र चैकतः । ददर्श दन्तमथनं विशिष्टज्ञानिनं मुनिम् ॥१२९॥
 ववन्दे मुदिता तं च मुनिं निर्भरभक्तिभाक् । भवनिर्वेदजननीं देशनां चाऽशृणोत् ततः ॥१३०॥
 तत्कालमपि राजानमापृच्छ्य भवकातरा । प्रव्रज्यां साऽऽददे दन्तमथनस्य मुनेः पुरः ॥१३१॥
 प्रशंसन् पृथिवीसेनादेव्याश्चारित्रमद्भुतम् । स्वं धामाऽभयघोषोऽपि जगाम जगतीपतिः ॥१३२॥
 ॥अन्येद्युरभयघोषः स्वमन्दिरशिरोभुवि । रत्नसिंहासनासीनो विश्रान्त इव भास्करः ॥१३३॥
 ददर्श तीर्थकृच्छ्रं छद्यस्थत्वविहारिणम् । द्वारदेशे प्रविशन्तमनन्तं जिनपुङ्गवम् ॥१३४॥युग्मम्॥
 ससम्भ्रमं समुत्थाय भोज्यमादाय चोचितम् । उपतस्थे भगवन्तं स प्रणामपुरःसरम् ॥१३५॥
 पारयामास भगवानपि तद्दत्तभिक्षया । देवैश्च विदधे तत्र वसुधारादिपञ्चकम् ॥१३६॥
 कृतपारणकोऽन्यत्र जगाम भगवानपि । छद्यस्था हि जिना नाऽन्यमुनिवत् क्वचिदासते ॥१३७॥
 ॥विहरन्नन्यदोत्पन्नकेवलोऽनन्ततीर्थकृत् । एत्य वज्रपुरे तत्र नगरे समवासत् ॥१३८॥
 एत्य भक्त्याऽभयघोषः कृत्वा त्रिंशत्प्रदक्षिणाम् । तं ववन्देऽशृणोद् धर्मदेशनां च भवच्छिदम् ॥१३९॥
 देशान्ते भगवन्तं नत्वा राजैवमब्रवीत् । त्वमत्र भविनां पुण्यैः कल्पद्रुम इवाऽऽगमः ॥१४०॥
 प्रवृत्तिस्ते परार्थैव स्वामिन्! विज्ञप्यसे ततः । प्रतीक्षस्व क्षणं विश्वप्रतीक्ष्य! करुणानिधे! ॥१४१॥
 विश्वं विश्वम्भराभारं निधाय तनये निजे । यावदायामि दीक्षायै त्वत्पादकमलान्तिके ॥१४२॥युग्मम्॥
 नैव प्रमादिना भाव्यमित्युक्तः स्वामिना नृपः । गृहे गत्वा सुतावेवमभाषिष्ट पृथक् पृथक् ॥१४३॥
 ॥हे वत्स! विजयाऽऽदत्स्व राज्यमेतत् क्रमागतम् ॥ यौवराज्यं वैजयन्त! त्वमस्य परिपालय ॥१४४॥
 अहं तु प्रव्रजिष्यामि व्रजिष्यामि जिनान्तिके । आब्रजेयं न हि यथा भूयोऽपि भवगह्वरे ॥१४५॥
 तावपीत्युच्यतुस्तात! भवभीतो यथा भवान् । भवभीतौ तथैवाऽऽवां त्वदीयौ ननु नन्दनौ ॥१४६॥
 अप्यावां प्रव्रजिष्यावः प्रव्रज्याया ह्युभे फले । इह त्वत्पादशुश्रूषा मोक्षप्राप्तिः परत्र च ॥१४७॥
 साधु वत्साविति वदन् वदान्यो मेदिनीपतिः । ददौ कस्मैचिदन्यस्मै राज्यं प्राज्यमपि स्वयम् ॥१४८॥
 ताभ्यां सह तनूजाभ्यां गत्वाऽनन्तजिनान्तिके । प्रात्राजीदभयघोषः श्रीमत्सङ्घस्य पश्यतः ॥१४९॥
 त्रयोऽपि तेपिरेऽत्युग्रं ते तपो भूपतिस्तु सः । विंशत्या स्थानकैरर्हन्नामगोत्रमुपाजयत् ॥१५०॥
 त्रयोऽपि काले ते कालं कृत्वा प्रययुरच्युते । देवा बभूवुर्द्वाविंशत्यर्णवोपमजीविताः ॥१५१॥
 ॥इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन् प्रागिविदेहविभूषणे । विजये पुष्कलावत्यामस्ति पूः पुण्डरीकिणी ॥१५२॥
 तस्यां हेमाङ्गदो नाम बभूव वसुधाधवः । शचीव वैज्रिणो वज्रमालिनी तस्य च प्रिया ॥१५३॥
 च्युत्वा ततोऽभयघोषस्तस्याः कुक्षाववातरत् । चतुर्दशमहास्वप्नसूचितार्हतवैभवः ॥१५४॥
 पूर्णे च समये सूनुं सुषुवे वज्रमालिनी । वैज्रिप्रभृतयो जन्माभिषेकं तस्य च व्यधुः ॥१५५॥

१. वसन्तपुष्पधरा ॥ २. वसन्तलक्ष्मीम् ॥ ३. कृत्रिमपुष्पाणि, यतस्तायेव रत्नादिघटितत्वादिकारणैः कोटिमूल्यानि स्युरिति ज्ञायते । 'यूथिपुष्पाणि' वा स्यात् ॥ ४. ससम्भ्रमः खंता. पाता. वा. १-२, मु. विना ॥ ५. विश्वपूज्य! ॥ ६. समग्रम् ॥ ७. पृथ्वीभारम् ॥ ८. आगच्छेयम् ॥ ९. प्रव्रज्यायाम् मु. विना, पाता. ॥ १०. द्वाविंशतिसागरोपमायुषः ॥ ११. नगरी ॥ १२. इन्द्राणीव ॥ १३. इन्द्रस्य ॥ १४. इन्द्रादयः ॥

नाम्ना घनरथः सोऽद्याऽप्यवनीं पाति तीर्थकृत । विजय-वैजयन्तौ तु जातौ विद्याधरौ युवाम् ॥१५६॥
 इति पूर्वभवान् श्रुत्वा प्रीतौ नत्वा च तं मुनिम् । प्राग्जन्मपितरं भक्त्या त्वां द्रष्टुं ताविहाऽऽगतौ ॥१५७॥
 प्रचक्रतुः सङ्क्रमणमनयोस्ताम्रचूडयोः । तौ तु त्वद्दर्शनोपायभूतं स्वामिन्! कुतूहलात् ॥१५८॥
 ईतश्च गत्वैतौ भोगवर्धनस्यान्तिके गुरोः । प्रव्रज्य क्षीणकर्माणौ प्राप्स्यतः पदमव्ययम् ॥१५९॥
 श्रुत्वेति प्रकटीभूय पूर्ववत् सुतमानिनौ । विद्याधरौ घनरथं तौ नत्वा जग्मतुर्गृहम् ॥१६०॥
 ॥एतत् तु कुक्कुटौ श्रुत्वा तावचिन्तयतामिति । अहो! ईदृगसारोऽयं संसारः क्लेशकारणम् ॥१६१॥
 नृजन्मनि वणिग्भ्यामप्यावाभ्यां किमुपार्जितम् ? । दूरेऽस्त्वन्यद् येन भूयो नृजन्माऽपि हि दुर्लभम् ॥१६२॥
 तदानीं ग्रासलुब्धाभ्यां लुब्धकाभ्यामिवाऽन्वहम् । तैस्तैरुपायैरावाभ्यां वञ्चिताः प्राणिनो हहा! ॥१६३॥
 वञ्चयित्वा चिरं लोकं कूटमान-तुलादिभिः । असन्तुष्टौ मिथोऽप्यावां धिक् तदा केलहायितौ ॥१६४॥
 आर्तध्यानं प्रपन्नौ च निहत्याऽऽवां मिथो मृतौ । प्राप्तवन्तौ तत्फलं च तिर्यग्योनिमनेकशः ॥१६५॥
 विमृश्यैवं नृपं नत्वा प्रोचतुस्तौ स्वभाषया । देवाऽऽदिश किमद्याऽऽवां कुर्वहे हितमात्मनः ? ॥१६६॥
 विज्ञाय चाऽवधिज्ञानाद् राजा घनरथोऽवदत् । अर्हन् देवो गुरुः साधुर्धर्मो जीवदयाऽस्तु वाम् ॥१६७॥
 एवं घनरथेनोक्ते कुक्कुटौ तौ शुभाशयौ । प्रपेदाते अनशनं विपेदाते उभावपि ॥१६८॥
 ॥मृत्वाऽभूतां भूतरत्नामहाटव्यां महर्द्धिकौ । ताम्रचूल-स्वर्णचूलसञ्ज्ञौ तौ भूतनायकौ ॥१६९॥
 प्राग्जन्माऽवधिना ज्ञात्वा तौ विमानं विकृत्य च । उपेयतुर्मेघरथं पूर्वजन्मोपकारिणम् ॥१७०॥
 भक्तिभाजौ मेघरथं तौ प्रणम्यैवमूचतुः । अद्यैवाऽऽवां त्वत्प्रसादादभूव व्यन्तरेश्वरौ ॥१७१॥
 मर्त्याविभौ सैरिभौ च मेषौ तदनु कुक्कुटौ । एतत्प्रकर्षजन्मानावभूवाऽऽवां स्वकर्मभिः ॥१७२॥
 कुक्कुटत्वे त्वहरर्हिःसङ्घकृमिभोजनौ । आप्यावः कां गतिं नाथाऽभविष्यः शरणं न चेत् ? ॥१७३॥
 प्रसीदाऽनुगृहाणैतद्विमानमधिरुह्य च । विश्वां विश्वम्भरां पश्य ज्ञानेन ज्ञातपूर्व्यपि ॥१७४॥
 इत्थमभ्यर्थितस्ताभ्यां दाक्षिण्यक्षीरसागरः । तदाऽऽरोहन् मेघरथो विमानं सर्परिच्छदः ॥१७५॥
 उत्पपात विमानं तच्चचाल च मनोगति । अङ्गुल्या दर्शयन्तौ तौ दृश्यान्येनमशंसताम् ॥१७६॥
 वैदूर्यमय्यसौ भाभिर्दूवाङ्कुरितदिङ्गुखाः । चत्वारिंशद्योजनोच्चा चूला मेरुमहागिरेः ॥१७७॥
 अस्याः प्रतिदिशं चाऽर्धचन्द्राकाराः शिला इमाः । अर्हजन्माभिषेकाम्भःपुण्याः सिंहासनाङ्किताः ॥१७८॥
 इमान्यायतनान्युच्चैः स्वामिनां शाश्वतार्हताम् । तदर्चाचरितार्थद्रुपुष्पमेतच्च पाण्डकम् ॥१७९॥
 अमी वर्षधराः शैलाः षडेषु षडमी हदाः । चतुर्दशमहासिन्धुसीमन्तितमहीतलाः ॥१८०॥
 अद्रयोऽमी च वैताढ्या आढ्या विद्याधरर्द्धिभिः । स्वस्वक्षेत्रार्धमर्यादाशिलाभित्तिसहोदराः ॥१८१॥
 अमीषामपि कूटेषु सिद्धचैत्यान्यमूनि च । प्रतिमाभिः संनाथानि श्रीमतां शाश्वतार्हताम् ॥१८२॥
 इयं च जगती जम्बूद्वीपस्य वलयाकृतिः । उत्तुङ्गजालकटकैर्विद्याधरविलासभूः ॥१८३॥
 उदधिर्लवणोदोऽयं नैक्रचक्रनिकेतनम् । अयं च धातकीखण्डः द्वीपः कालोदवेष्टितः ॥१८४॥
 क्षुद्रमेरुगिरी चैतावर्हत्स्नात्रशिलाङ्कितौ । ईष्वाकारौ गिरी चैतौ शाश्वतार्हत्पवित्रितौ ॥१८५॥
 अदोऽर्धपुष्करद्वीपं धातकीखण्डसन्निभम् । मानुषोत्तरशैलोऽयं मर्त्यभूर्न ह्यतः परम् ॥१८६॥
 इत्थमाख्यानपूर्वं तौ दर्शयित्वा वसुन्धराम् । आनियतुर्मेघरथं नगरीं पुण्डरीकिणीम् ॥१८७॥

१. तव दर्शने उपायभूतमिति सङ्क्रमणविशेषणम् ॥ २. इतस्तु खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ३. इदानीं मु. ॥ ४. मृगवधाजीवी लुब्धकः ॥ ५. कलिं कृतवन्तौ ॥ ६. ०घनरथेनोक्तं मु. ॥ ७. कुक्कुटौ प्रतिपद्य तौ मु. ॥ ८. प्रियेते स्म ॥ ९. गजौ ॥ १०. महिषौ ॥ ११. एतद् व्यन्तरेश्वररूपं प्रकृतं जन्म ययोस्तौ ॥ १२. नौ ता. ला. छा. ॥ १३. समग्रम् ॥ १४. पृथ्वीम् ॥ १५. पूर्वं ज्ञातं येन स ज्ञातपूर्वी ॥ १६. सपरिवारः ॥ १७. मनोवद् गमनं यस्य तत् ॥ १८. दृश्यान्येवमशंसं सं. ला. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १९. कान्तिभिः ॥ २०. सहितानि ॥ २१. दुर्गः ॥ २२. उत्तुङ्गगवाक्षवल्यैः । परिकरितेति शेषः ॥ २३. नक्राणां मकराणां चक्रं समूहस्तस्य स्थानम् ॥ २४. धनुर्वदाकारौ ॥

राजौकसि कुमारं ^१तं मुक्त्वा च प्रणिपत्य च । विधाय रत्नवृष्टिं च जग्मतुर्निजमाश्रयम् ॥१८८॥
 ॥अथैकदा घनरथोऽभ्येत्य लोकान्तिकामरैः । तीर्थं प्रवर्तयेत्युच्चैः स्वयंबुद्धोऽप्यबोध्यत ॥१८९॥
 राज्ये मेघरथं यौवराज्ये दृढरथं तथा । न्यस्य दत्त्वाऽऽब्दिकं दानं दीक्षां घनरथोऽग्रहीत् ॥१९०॥
 उत्पन्नकेवलज्ञानो भविकान् प्रतिबोधयन् । तीर्थङ्करो घनरथो विजहार वसुन्धराम् ॥१९१॥
 ॥नरेन्द्रवृन्दमुकुटोद्दृष्टपादाम्बुजासनः । राजा मेघरथस्तूर्वीमशाद् दृढरथान्वितः ॥१९२॥
 अन्यदा देवरमणनाम्युद्याने रिरंसया । ययौ जनोपरोधेन राजा मेघरथः स्वयम् ॥१९३॥
 तत्राऽशोकतले सार्धं प्रियया प्रियमित्रया । स कारयितुमारेभे सञ्जीतमविर्गीतकम् ॥१९४॥
 ॥अत्रान्तरे तस्य पुरः प्रादुरासन् महीपतेः । भूताः सहस्रशोऽपूर्वसञ्जीतकचिकीर्षया ॥१९५॥
 विशालैरुदरैः केऽपि लम्बोदरसहोदराः । क्षामैस्तैरेव केचिच्च पातालानीव बिभ्रतः ॥१९६॥
 प्रलम्बैः कर्कशैः पादैस्तालारूढा इवाऽपरे । केचिदप्यायतैर्दोर्भिर्द्रुमाः साजगरा इव ॥१९७॥
 भुजङ्गभूषणाः केचित् केचिन्नकुलभूषणाः । द्वीपित्वग्वसना केऽपि व्याघ्रत्वगवाससोऽपरे ॥१९८॥
 भस्माङ्गरागाः केचिच्च केचिद् रक्तविलेपनाः । उलूकोत्तंसिनः केचित् केचिद् गृध्रावतंसिनः ॥१९९॥
 आखुम्भगमालिनः केचित् केचित् सरटमालिनः । मुण्डमालाधराः केऽपि केऽपि कङ्कालपाणयः ॥२००॥
 कृतादृहासाः केचिच्च केचित्तुमुलकारिणः । हेषाविधायिनः केचित् केचिद् बृंहितकारिणः ॥२०१॥
 करास्फोटकराः केऽपि केऽपि तालप्रदायिनः । मुखातोद्यपराः केऽपि कक्षावाद्यकृतोऽपरे ॥२०२॥
 दलयन्त इव क्षोणिं स्फोटयन्त इवाऽम्बरम् । चारीप्रचारैरुद्दण्डं प्रारभन्ताऽथ ताण्डवम् ॥२०३॥ अष्टभिः कुलकम् ॥
 एवं नरेन्द्रतोषाय यावत् ते ताण्डवं व्यधुः । प्रादुरासीत् तावदेकं विमानवरमम्बरे ॥२०४॥
 रत्या मनोभव इव युवत्या युत एकया । अन्तस्तस्य पुमानेको ददशे सुन्दराकृतिः ॥२०५॥
 प्रियमित्रा ततो देवी जगादैवं महीपतिम् । कोऽयं ? केयं ? कुतो हेतोरिह चाऽऽपततः प्रभो ! ? ॥२०६॥
 ॥अथ मेघरथोऽशंसज्जम्बूद्वीपेऽत्र भारते । वैताढ्यस्योत्तरश्रेण्यामलकेत्यस्ति पूर्वरा ॥२०७॥
 तत्र विद्युद्रथो नाम विद्याधरनरेश्वरः । तस्य मानसवेगेति प्रिया चाऽसीत् प्रियंवदा ॥२०८॥
 सिंहैरथरथस्वप्नात् कृतसिंहरथाभिधः । तस्यां तस्याऽभवत् सूनुर्विक्रमोत्फुल्लदोर्द्रुमः ॥२०९॥
 कन्यां वेगवतीं नाम प्रकृष्टकुलसम्भवाम् । स्वानुरूपामुपायंस्त स चन्द्र इव रोहिणीम् ॥२१०॥
 यौवराज्ये निजे राजा तं च विद्युद्रथो व्यधात् । पुत्रे हि कवचहरे युक्तमेतत् महीभुजाम् ॥२११॥
 लीलोपवन-वाप्यादिस्थानेषु ललनासखः । वने सिंह इव स्वैरं रेमे सिंहरथः सुखम् ॥२१२॥
 विद्युद्रथोऽपरेद्युश्च विद्युल्लोलस्वभावकम् । संसारे सकलं ज्ञात्वा परं वैराग्यमासदत् ॥२१३॥
 राज्ये सिंहरथं न्यस्य सद्यो विद्युद्रथो नृपः । सर्वसावद्यविरतिं गुरुपादान्तिकेऽग्रहीत् ॥२१४॥
 संवेगातिशयापन्नः संयमैर्निजमैरपि । ध्यानेन च विधायाऽष्टकर्मक्षयमगाच्छिवम् ॥२१५॥
 ॥राजा सिंहरथोऽप्युद्यत्प्रतापतपोपमः । स विद्याधरचक्रित्वमाससाद दुरासदम् ॥२१६॥
 निशायां सोऽन्यदा दध्यौ विनिद्र इव योगवित् । अरण्ये मालतीपुष्पस्येव जन्म मुधा मम ॥२१७॥
 अर्हतः समवसृतान् केवलज्ञानिनः प्रभून् । भवाम्भोधिमहापोतान्नाऽपश्यं नोऽनमं च यत् ॥२१८॥

१. तौ सं. ला. ॥ २. स्वयंबुद्धोऽपि बोधितः दे. छा. मु. ॥ ३. वार्षिकं दानम् ॥ ४. स प्रबोध्य च ता., प्रतिबोध्य च सं. पा. ला., खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ५. क्षीणाष्टकर्मा कालेन मोक्षं घनरथो ययौ दे. मु. विना, खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ६. रन्तुमिच्छया ॥ ७. लोकस्याऽऽग्रहेण ॥ ८. सुन्दरम् ॥ ९. गणपतिसदृशाः ॥ १०. कृशैः ॥ ११. तालवृक्षारूढाः ॥ १२. चित्रकचर्मवस्त्राः ॥ १३. रुधिरविलेपनाः ॥ १४. कृकलास(सरडो)मालावन्तः ॥ १५. कङ्कालमस्थिपङ्करः ॥ १६. बृंहितमानसः(साः) खंता. वा. १-२ ॥ १७. मुखमेव वादित्रं तस्य कराः ॥ १८. चारी-नृत्यप्रकारः ॥ १९. सिंहा एव रथ्यास्तद्युक्तो रथस्तस्य स्वप्नात् ॥ २०. ललनासहचरः ॥ २१. सूर्योपमः ॥ २२. ०तान्ना चाऽर्चयम् मु., नाननर्च यत् पाता. ॥

पावयामि तदात्मानं दृष्ट्वा साक्षाज्जिनेश्वरम् । तद्दर्शनं ह्येकदाऽपि सुस्वप्न इव कामधुक् ॥२१९॥
 इत्थं विचिन्त्य स द्वीपे धातकीखण्डनामनि । पश्चिमेषु विदेहेषु सीतोदोत्तरोधसि ॥२२०॥
 सूत्राभिधाने विजये पुरे खड्गपुराभिधे । गत्वाऽर्हन्तं समं पत्न्या ददर्शाऽमितवाहनम् ॥२२१॥^१युग्मम् ॥
 प्रणम्य भगवन्तं तं सोऽश्रौषीन् मेदिनीपतिः । भवाम्भोधितरीकल्पामनल्पां धर्मदेशनाम् ॥२२२॥
 आकर्ण्य देशानां तां च दुःखानलजलच्छटां । नत्वा चाऽर्हन्तमचलत् स निजां नगरीं प्रति ॥२२३॥
 अत्रोद्ध्वं गच्छतश्चाऽस्य बभूव स्वखलनं गतेः । दृढवेत्रवनाकीर्णे पोतस्येव पयोनिधौ ॥२२४॥
 गतिर्मे स्वखलिता केनेत्यथ ज्ञातुमधो दृशम् । न्यधाद् यावदसौ तावदद्राक्षीन् मामिह स्थितम् ॥२२५॥
 सकोपाटोपमेषोऽथ मामुत्क्षेमुमुपासरत् । आक्रम्यत मया चाऽयं वामो वामेन पाणिना ॥२२६॥
 रारास विरसं चैष सिंहाक्रान्त इव द्विपः । तद्भार्या सपरीवारा प्रपन्ना शरणं च माम् ॥२२७॥
 ततो मयाऽमुच्यताऽयं मुक्तश्च पुरतो मम । विकृत्य नाना रूपाणि सङ्गीतमकरोदिदम् ॥२२८॥
 भूयोऽपि प्रियमित्रो चे प्रिय! पूर्वभवेऽमुना । किं कृतं कर्म येनैषा ऋद्धिरस्य महीयसी ? ॥२२९॥
 ॥आख्यन् मेघरथोऽप्येवं पुष्करार्धस्य भारते । पूर्वस्मिन् विद्यते सङ्घपुरं नाम महापुरम् ॥२३०॥
 राज्यगुप्तोऽभिधानेन तत्राऽऽसीत् कुलपुत्रकः । दुःस्थः सदा परकर्मकरणोत्पन्नभोजनः ॥२३१॥
 शङ्किका नाम तस्याऽनुरक्ता भक्ता च पत्न्यभूत् । उभावपि हि चक्राते कर्माणि परवेशमसु ॥२३२॥
 अन्येद्युश्च फलार्थं द्वावपि नानाद्रुमाकुलम् । सम्भूय जग्मतुः सङ्घगिरिं नाम महागिरिम् ॥२३३॥
 तस्मिन् वनफलार्थं तौ पर्यटन्तावपश्यताम् । कुर्वाणं देशानां सर्वगुप्तं नाम महामुनिम् ॥२३४॥
 विद्याधरसभामध्यमध्यासीनमुपेत्य तम् । तौ नमश्चक्रतुर्भक्त्या पुरतश्च निषेदतुः ॥२३५॥
 तयोर्विशेषतो धर्मं दिदेश स मुनीश्वरः । दुःस्थितेषु हि महतां वात्सल्यमतिरिच्यते ॥२३६॥
 देशनान्ते महर्षिं तं तौ प्रणम्यैवमूचतुः । पापयोरपि नौ पुण्यमेतद् दृष्टोऽसि यत्प्रभो! ॥२३७॥
 स्वयं विश्वंजनीनोऽसि तथाऽप्यात्तैस्त्वमर्थ्यसे । अस्मदर्थं तपः किञ्चिज्जगदह्य! समादिश ॥२३८॥
 तद्योग्यतानुसारेण सर्वगुप्तो महामुनिः । द्वात्रिंशत्कल्याणकाख्यमादिदेश तपस्तयोः ॥२३९॥
 ॥तथेति प्रतिपद्योभौ गत्वा स्वौकसि चक्रतुः । द्वे^१ त्रिनात्रे चतुर्थानि द्वात्रिंशदिति तत्तपः ॥२४०॥
 पारणस्य च समये द्वारे प्रक्षिप्य चक्षुषि । गवेषयामासतुस्तौ कञ्चिदप्यतिथिं मुनिम् ॥२४१॥
 साधुं धृतिधरं नाम प्रविशन्तमपश्यताम् । प्रत्यलाभयतां चोभौ भक्त्या भक्तोदकादिना ॥२४२॥
 ॥अन्यदा विहरंस्तत्र सर्वगुप्तमुनिः पुनः । स आजगाम तत्पार्श्वे धर्मं शुश्रुवतुश्च तौ ॥२४३॥
 आददाते परिव्रज्यां सर्वगुप्तमुनेः पुरः । फलं मानुषजन्मद्रोस्तौ विवेकपरायणौ ॥२४४॥
 ततश्च राज्यगुप्तर्षिर्विदधे गुर्वनुज्ञया । आचामाम्लवर्धमानाभिधानं दुस्तपं तपः ॥२४५॥
 अन्ते चाऽनशनं चक्रे चतुःशरणमाश्रितः । विपद्य ब्रह्मलोकेऽभूद् दशसागरजीवितः ॥२४६॥
 ब्रह्मलोकात् परिच्युत्य विद्युद्रथनृपात्मजः । अयं सिंहरथो नाम जज्ञे विद्याधरेश्वरः ॥२४७॥
 शङ्किका साऽपि तद्भार्या विधाय विविधं तपः । ब्रह्मलोके सुरो जज्ञे च्युत्वाऽसावस्य पत्न्यभूत् ॥२४८॥
 इतः स्वनगरं गत्वा पुत्रं राज्ये निर्धाय च । पादान्ते मत्पितुर्दीक्षामयमादास्यते सुधीः ॥२४९॥
 तपो-ध्यानादिभिः कृत्वा कर्माष्टकपरिक्षयम् । उत्पन्नकेवलज्ञानः सिद्धिमेष व्रजिष्यति ॥२५०॥
 श्रुत्वा तद्वचनं मेघरथं च नत्वा भक्तितः । गत्वा च स्वपुरे पुत्रं राज्ये सिंहरथो न्यधात् ॥२५१॥

१. खंता. पाता. वा. १-२ प्रतिषु नास्ति ॥ २. भवसागरे नौसदृशीम् ॥ ३. आचक्रमे सं. पा. ता. ला. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ४. अधमः ॥ ५. अरसत् दे. छा. ॥ ६. प्रपेदे सं. पा. ता. ला. ॥ ७. मयाऽयं मुमुचे सं. पा. ता. ला. ॥ ८. ०तमुपचक्रमे सं. पा. ता. ला. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ९. दुरवस्थः ॥ १०. विश्वहितः ॥ ११. दुःखितैः ॥ १२. जगत्पूज्यः ॥ १३. द्वे अष्टमतपसी द्वात्रिंशच्च चतुर्थभक्तानीति ज्ञायते ॥ १४. अन्वेषयामासतुः सं. ता. ला. पा. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १५. मानुषजन्मवृक्षस्य । ०मानुषकल्पद्रो० मु. ॥ १६. दशसागरोपमायुः ॥ १७. विधाय दे. मु. ॥ १८. न्यधात् दे. छा. ॥

श्रीमद्धनरथस्वामिपादान्ते १दान्तमानसः । परिव्रज्य चरित्वा च तपः सिद्धिमियाय सः ॥२५२॥
 ॥राजा मेघरथो देवरमणोद्यानतस्ततः । प्राविशत् सपरीवारो नगरीं पुण्डरीकिणीम् ॥२५३॥
 अपरेद्युर्मैघरथः पौषधौकसि पौषधी । धर्ममाख्यातुमारेभे जिनाख्यातं विपश्चिताम् ॥२५४॥
 तस्योत्सङ्गे तदानीं च सञ्जातभयवेषथुः । पारापतः पपातैको मुमूर्षुरिव दीनदृक् ॥२५५॥
 अभयं याचमानं तं खगं मानुषभाषया । मा स्म भैषीर्मा स्म भैषीरित्यभाषिष्ट भूपतिः ॥२५६॥
 एवमाभाषितस्तस्थौ सुस्थः पारापतस्ततः । बालः पितुरिवोत्सङ्गे राज्ञः कारुण्यवारिधेः ॥२५७॥
 ॥भक्ष्यं ममेदं मुञ्चाऽऽशु राजन्निति वदन्नथ । तस्याऽनुमार्गमेवाऽऽगाच्छ्येनोऽहेरिव पक्षिराट् ॥२५८॥
 श्येनमूचे नृपोऽप्येवं नाऽर्पयिष्याम्यमुं तव । क्षत्रियाणां न धर्मोऽयं शरणार्थी यदर्प्यते ॥२५९॥
 अपरं च तवाऽपीदं युज्यते न हि धीमतः । परप्राणापहारेण स्वप्राणपरिपोषणम् ॥२६०॥
 उत्खन्यमाने पिच्छेऽपि यथा ते भवति व्यथा । अन्यस्याऽपि भवत्येवं मार्यमाणस्य का कथा ? ॥२६१॥
 जग्धेनाऽप्यमुना तृप्तिर्भाविनी क्षणमेव ते । सर्वजन्मापहारस्तु पक्षिणोऽस्य भविष्यति ॥२६२॥
 पञ्चेन्द्रियप्राणवधात् तन्मांसस्य च भक्षणात् । नरके जन्तवो यान्ति सहन्ते दुःसहा व्यथाः ॥२६३॥
 परत्राऽनन्तदुःखाय क्षणमत्र सुखाय च । विवेकवान् कथं हन्यात् प्राणिनं क्षुधितोऽपि हि ॥२६४॥
 अपरेणाऽपि भोज्येन क्षुत्पीडा हन्त शाम्यति । पिताग्निः शर्कराशम्यः पयसा किं न शाम्यति ? ॥२६५॥
 न च प्राणिवधप्राप्तनरकप्रभवा व्यथाः । केनाऽपि हि प्रकारेण शाम्यन्ति सहनं विना ॥२६६॥
 ततः प्राणिवधं मुञ्च धर्ममेव समाचर । भवे भवे येन सुखं प्राप्नोषि विमृश स्वयम् ॥२६७॥
 ॥मनुष्यभाषया श्येनोऽप्यभाषत महीपतिम् । भवन्तं मद्भयादेष कपोतः शरणं ययौ ॥२६८॥
 क्षुत्पीडयाऽर्दितोऽहं तु कं यामि शरणं ? वद । सर्वेष्वप्यनुकूला हि महान्तः करुणाधनाः ॥२६९॥
 यथैनं त्रायसे राजंस्तथा त्रायस्व मामपि । इमे गच्छन्ति ही प्राणा बुभुक्षाबाधितस्य मे ॥२७०॥
 धर्माधर्मविमर्शो हि सुस्थितानां शरीरिणाम् । धर्मप्रियोऽपि किं पापं न करोति बुभुक्षितः ? ॥२७१॥
 तद्धर्मवार्तायाऽलं मे भक्ष्यभूतोऽयमर्प्यताम् । क एष धर्मस्त्रातव्य एको मार्यस्तथाऽपरः ? ॥२७२॥
 तृप्तिर्भवेन् महीपाल! न च भोज्यान्तरैर्मम । सद्यः स्वयंहतप्राणिस्फुरन्मांसाशनो ह्यहम् ॥२७३॥
 राजाऽप्येवमवोचत् तं स्वमांसं ते ददाम्यहम् । तुलयित्वा कपोतेन सुहितीभव मा मृथाः ॥२७४॥
 आमेत्युक्तवति श्येने तुलायामेकतो नृपः । कपोतं निदधेऽन्यत्र छित्वा छित्वा स्वमामिषम् ॥२७५॥
 उत्कृत्योत्कृत्य मांसं स्वं राजाऽक्षैप्सीद् यथा यथा । तथा तथा कपोतः स भारेण ववृधेतराम् ॥२७६॥
 भारेण वर्धमानं तं कपोतं प्रेक्ष्य भूपतिः । स्वयमेवाऽध्यारुरोह तुलामतुलसाहसः ॥२७७॥
 तुलाधिरूढं राजानं प्रेक्ष्य हाहारवाकुलः । सर्वोऽपि संशयतुलामारुरोह परिच्छदः ॥२७८॥
 ॥सामन्तामात्यमुखयाश्चाऽभ्यधुरेवं महीपतिम् । एतदस्मदभागेन किमारब्धं त्वया प्रभो! ? ॥२७९॥
 अनेन हि शरीरेण त्रातव्या सकला मही । एकस्य पक्षिमात्रस्य त्राणे त्यजसि तत् कथम् ? ॥२८०॥
 किञ्च कोऽप्येष मायावी त्रिदशो दानवोऽथवा । न हीदृक् पक्षिमात्रस्य भारः सम्भवति क्वचित् ॥२८१॥
 जगदुर्यावदेवं ते तावदाविरभवत् पुरः । किरीटी कुण्डली मृग्वी तेजोराशिरिवाऽमरः ॥२८२॥
 ॥नृदेवं देव इत्यूचे त्वमेकः पुरुषेष्वसि । न चाल्यसे पौरुषाद्यत् स्वस्थानादिव मन्दरः ॥२८३॥

१. शुद्धमानसः ॥ २. ०पौषधौकसि पौषधी खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ३. विदुषाम् ॥ ४. कम्पमानः ॥ ५. मर्तुमिच्छुः ॥ ६. पक्षिविशेषः, 'बाज' इति भाषायाम् ॥ ७. गरुडः ॥ ८. खादितेन ॥ ९. मरणम् ॥ १०. दुःसहा व्यथाम् मु. ॥ ११. परलोके । परत्रात्यन्त० मु. ॥ १२. शर्करया शम्यते यः पिताग्निः स दुग्धेनाऽपि शम्यते ॥ १३. ०धर्मविचिन्ता सं. पा. ता. ला. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १४. भोज्यरूपः ॥ १५. तृप्तो भव ॥ १६. स्वमांसम् ॥ १७. नरेषु देवः, तम् ॥

सभायां वर्णयामास त्वामीशानदिवस्पतिः । अहं त्वसहमानस्तत् त्वत्परीक्षार्थमागमम् ॥२८४॥
 प्राग्जन्मवैराद् युद्धायोपस्थितौ पक्षिणाविमौ । अपश्यं चाऽध्यतिष्ठं चाऽकार्षं चैतत् सहस्व तत् ॥२८५॥
 इत्युदित्वा नृपं कृत्वा सज्जं देवो दिवं ययौ । सामन्ताद्याश्च राजानं पप्रच्छुरिति विस्मयात् ॥२८६॥
 श्येन-पारापतावेतौ कीदृशौ पूर्वजन्मनि ? । किंहेतु वाऽनयोर्वैरं ? देवोऽयं प्राग्भवे च कः ? ॥२८७॥
 ॥राजाऽप्याख्यज्जम्बूद्वीपैरवतक्षेत्रमण्डनम् । पद्मिनीखण्डमित्यस्ति पुरं श्रीपद्मखण्डवत् ॥२८८॥
 तत्र सागरदत्तोऽभूत् सम्पदा सागरोपमः । भार्या विजयसेनेति तस्य चाऽसीदनिन्दिता ॥२८९॥
 सज्जज्ञाते तयोः पुत्रौ नामतो धन-नन्दनौ । यौवनं च प्रपेदाते वर्धमानौ क्रमेण तौ ॥२९०॥
 क्रीडाभिर्विधाभिस्तौ विहरन्तावुभावपि । गमयामासतुः कालं पितृऋद्धिसमुन्नतौ ॥२९१॥
 ॥अन्यदा सागरदत्तं तौ प्रणम्यैवमूचतुः । देशान्तरे वणिज्यार्थमावां तात! समादिश ॥२९२॥
 पित्रा समनुजज्ञाते मुदितेन तदैव तौ । सूनोः पुरुषकारो हि हर्षाय प्रथमं पितुः ॥२९३॥
 आदाय विविधं भाण्डं तौ सार्थेन प्रचेलतुः । प्रापतुश्च क्रमान्नागपुरं नाम महापुरम् ॥२९४॥
 तत्र व्यवहरन्तौ तौ श्वानौ भक्ष्यमिवैककम् । किञ्चिदेकं महामूल्यं महारत्नमवापतुः ॥२९५॥
 तौ च शङ्खनदीतीरे तस्य रत्नस्य हेतुना । युयुधाते मिथो कृद्धौ दुर्दान्तौ वृषभाविब ॥२९६॥
 युध्यमानौ पेततुस्तावगाधे तन्महाहृदे । विपेदाते च सद्योऽपि लोभः कस्य न मृत्यवे ? ॥२९७॥
 विपद्य तावुभौ बन्धू उत्पेदाते इमौ खगौ । प्राग्जन्मवैरादेवं च वैरायेते इहाऽपि हि ॥२९८॥
 ॥अन्यच्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन् प्राग्विदेहविभूषणे । सीताया दक्षिणतटे विजये रमणीयके ॥२९९॥
 शुंभाख्यायां पुरि नृपोऽभवत् स्तिमितसागरः । तस्यैतैः पञ्चमभवेऽभूवं पुत्रोऽपराजितः ॥३००॥ [युग्मम्]
 तदा हि बलदेवोऽहं वासुदेवोऽपि मेऽनुजः । अनन्तवीर्यं इत्यासीदयं दृढरथोऽस्ति यः ॥३०१॥
 प्रतिविष्णुस्तदानीं च दमितारिर्महाभुजः । कनकश्रीकन्यकार्थेऽस्माभिर्युधि निर्पातितः ॥३०२॥
 स भ्रान्त्वा भवकान्तारे जम्बूद्वीपस्य भारते । अष्टापदगिरेर्मूले निकृत्त्याः सरितस्तटे ॥३०३॥
 सोमप्रभाभिधानस्य तापसस्य सुतोऽभवत् । बालं तपश्चरित्वाऽभूत् सुरूषो नामतः सुरः ॥३०४॥ युग्मम्॥
 सोऽयं सुरोऽस्मत्प्रशंसामीशानेन्द्रेण निर्मिताम् । असहिष्णुः समार्गच्छच्चक्रे चैतत् परीक्षणम् ॥३०५॥
 ॥तच्छ्रुत्वा वचनं राज्ञो जातजातिस्मृती उभौ । श्येन-पारापतौ सद्यो मूर्च्छया पेततुर्भुवि ॥३०६॥
 राजलोककृतैस्तालवृन्तानिल-जैलोकषणैः । भूयोऽपि सज्जां लेभाते तौ प्रसुप्तोत्थिताविब ॥३०७॥
 तौ स्ववाचोचतुर्भूषं साध्वावां ज्ञापितौ त्वया । प्राग्जन्मदुष्कृतं स्वामिनीदृग्योनिनिबन्धनम् ॥३०८॥
 स्वामिन्! युद्ध्वा तदाऽऽवाभ्यां रत्नं नाम न केवलम् । अतिलोभाभिभूताभ्यां मर्त्यजन्माऽपि हारितम् ॥३०९॥
 इदानीं नारकं जन्माऽभवन्निकटमावयोः । निषिद्धावन्धवत् कूपात् परमावां तैस्तस्त्वया ॥३१०॥
 अतः परमपि स्वामिन्नुन्मार्गाद् रक्ष रक्ष नौ । सन्मार्गमादिश शुभं स्थानं येन लभामहे ॥३११॥
 तयोश्च योग्यतां ज्ञात्वाऽवधिज्ञानोर्मिवारिधिः । समादिदेशाऽनशनं प्राप्तकालं महीपतिः ॥३१२॥
 प्रपद्य तावनशनं शुभचित्तौ विपद्य च । उत्पेदाते सुरवरौ मध्ये भवनवासिनाम् ॥३१३॥

१. ईशानेन्द्रः । ईशानस्य दिवस्पतिः खंता ॥ २. व्यधाम् ॥ ३. को हेतुर्यस्य तद्, वैरविशेषणम् ॥ ४. लक्ष्मीसरोवत् ॥ ५. शुद्धा ॥ ६. ०समुद्धतौ मु. ॥ ७. पित्राऽपि समनुज्ञाते मु. ॥ ८. ०महाकृद्धौ वा. १-२ ॥ ९. श्येन-पारापतौ ॥ १०. सुभगायाम् सं. ता. पा. खंता. पाता. ॥ ११. इतोऽस्माद् भवात् पूर्व पञ्चमे भवे ॥ १२. हतः ॥ १३. भवकान्तारम् दे. मु. विना । संसारारण्ये ॥ १४. निकृतीनाम्नी नदी, तस्यास्तटे ॥ १५. समागच्छद् व्यधाच्चैतत् ० मु. ॥ १६. जलसेचनैः ॥ १७. कारणम् ॥ १८. नारकात् ॥ १९. ०शुभस्थानम् ० मु. ॥ २०. कालप्राप्तं खंता. पाता. वा. १-२ मु. ॥ २१. भुवनं ० मु. ॥

॥ पौषधं पारयित्वा तं राजा मेघरथोऽपि हि । यथावत् पालयन्नुर्वी तस्थौ न्याय इवाऽङ्गवान् ॥३१४॥
 कपोत-श्येनवृत्तान्तमन्यदाऽनुस्मरन्नृपः । परं वैराम्यमापेदे बीजं प्रशमशाखिनः ॥३१५॥
 कृत्वाऽष्टमतपः सोढुमपसर्ग-परीषहान् । तस्थौ प्रतिमया शैल इव सर्वाङ्गनिश्चलः ॥३१६॥
 ॥ ईशानेन्द्रस्तदानीं च मध्येशुद्धान्तमासितः । 'नमो भगवते तुभ्यं' इति जल्पन्नमोऽकरोत् ॥३१७॥
 महिष्यस्तस्य पप्रच्छुः कस्मै स्वामिन्नमस्क्रिया । त्वया जगन्नमस्येन विदधेऽत्यन्तभक्तितः ? ॥३१८॥
 ईशानेन्द्रः शशंसैवमर्हद्घनरथात्मजः । नगर्यां पुण्डरीकिण्यां सरस्यां पुण्डरीकवत् ॥३१९॥
 अयं मेघरथो नाम कृताष्टमतपो नृपः । विशुद्धध्यानमापन्नो महाप्रतिमया स्थितः ॥३२०॥
 भावी तीर्थकरश्चैष भरतक्षेत्रमण्डनम् । दृष्ट्वा तदेनमेतस्मै नमोऽकार्षमिह स्थितः ॥३२१॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 ध्यानादस्मादमुं धीरं न हि चालयितुं क्षमाः । सुरा-ऽसुरगणाः सेन्द्रा अपि मर्त्यादयस्तु के ? ॥३२२॥
 ईशानेन्द्रमहिष्यौ च सुरूपा चाऽतिरूपिका । असहिष्णू प्रशंसां तां राज्ञः क्षोभार्थमीयतुः ॥३२३॥
 ॥ युवतीस्ते विचक्राते लावण्याम्भस्तरङ्गिणी । दुर्गा वा जङ्गमं जैत्रमखं वा मीनलक्ष्मणः ॥३२४॥
 विकारैर्विविधैस्तैस्तैः स्मरोज्जीवनभेषजैः । अनुकूलानुपसर्गानुपचक्रमिरेऽथ ताः ॥३२५॥
 काऽपि मिथ्यापरिक्षिप्तमिहोद्बन्धनच्छलात् । आविश्चक्रे भुजामूलं स्मरमूलनिकेतनम् ॥३२६॥
 अर्धमसितसंव्यानं जघनं काऽप्यदर्शयत् । पिधानपटनिर्यातमिव दर्पणमण्डलम् ॥३२७॥
 काचिर्दालीजनालापव्यपदेशान् मुहुर्मुहुः । भ्रूलतोत्क्षेपमकरोत् स्मरास्त्रोत्क्षेपसन्निभम् ॥३२८॥
 स्मरेतिवृत्तं सन्दृढं गान्धारग्रामबन्धुरम् । मुखदृष्टिविकाराढ्यं जगौ काऽप्यनुरागिणी ॥३२९॥
 कामशास्त्रकथालापं काऽपि लीलावती मुहुः । स्वानुभूतरतक्रीडाप्रस्तावनपराऽकरोत् ॥३३०॥
 पितादीनां प्रकृतीनामनुरूपाणि धातुना । रतोपज्ञानि करणान्यालिलेखाऽपरा पुनः ॥३३१॥
 ययाचे काचिदालापं करस्पर्शं च काचन । दृष्टिप्रसादं काचिच्च काचिदालिङ्गनं पुनः ॥३३२॥
 कलाप्रकारान् विविधान् व्यधुरेवं महीपतेः । विभावर्यामिं विभातं विकृत्य सुरयोषितः ॥३३३॥
 टङ्कप्रहारवद् वज्रे मोघीभूतानि भूभुजः । तानि वैक्रियरूपाणि देव्यौ सञ्जहतुस्ततः ॥३३४॥
 क्षमयित्वा मेघरथं नत्वा चाऽनुशयान्विते । ईशानेन्द्रमहिष्यौ ते निजधामनि जग्मतुः ॥३३५॥
 ॥ राजाऽप्यपारयत् प्रीतः प्रतिमामथ पौषधम् । स्मारं स्मारं निशावृत्तं परं संवेगमासदत् ॥३३६॥
 महादेवी प्रियमित्रा प्रियमालोक्य तादृशम् । साऽपि संवेगमापेदे सत्यो हि पतितवर्त्मगाः ॥३३७॥
 अथाऽपरेद्युर्विहरन्नर्हन् घनरथः स्वयम् । तत्रैत्य समवासार्षीत् पूर्वोत्तरदिशि प्रभुः ॥३३८॥
 स्वाम्यागमनमाचख्यु राज्ञे चाऽऽयुक्तपूरुषाः । स पारितोषिकं तेभ्यो दत्त्वाऽगात् सानुजः प्रभुम् ॥३३९॥
 आयोजनविसर्पिण्या सर्वभाषानुयातया । सग्रामरागया वाचा देशनां विदधे प्रभुः ॥३४०॥
 ॥ देशानान्ते जिनपतिं नत्वा भूपतिरब्रवीत् । विश्वत्राणोद्यतोऽसि त्वं नाथ! त्रायस्व मामपि ॥३४१॥
 सर्वं जानासि सर्वस्य हितोऽसि च जगत्पते! । तथाऽपि प्रार्थये स्वामिन्! स्वार्थे क इव नोत्सुकः ? ॥३४२॥
 यावत् कुमारं स्वे राज्ये निधायेहाऽऽपताम्यहम् । दीक्षादानाय मे तावत् त्वया नाथ! प्रतीक्ष्यताम् ॥३४३॥
 न प्रमादो विधातव्य इति शिष्टोऽर्हता स्वयम् । ययौ मेघरथो वेश्माऽवरजं चेत्यवोचत ॥३४४॥

१. पौषधं० खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २. मन्यदा तु स्मरन्नृपः खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ३. अन्तःपुरमध्ये ॥ ४. खंता. पाता. वा. १-२ मु. न ॥ ५. इवार्थे वा शब्दः ॥ ६. जयनशीलम् ॥ ७. कामदेवस्य ॥ ८. केशपाशः ॥ ९. वस्त्रम् ॥ १०. सखीजनालाप ॥ ११. कामदेववृत्तान्तग्रथितम् । स्मरेतिवृत्तसन्दृढं पा. मु. ॥ १२. रतस्य कामक्रीडाया उपज्ञा प्राथम्यमीदृशानि करणानि चित्राणि ॥ १३. विभावरीमावि० सं. ता. पा. ला. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १४. प्रातःकालपर्यन्तम् ॥ १५. वैकृत्य खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १६. नत्वा छा. ॥ १७. पश्चात्तापान्विते ॥ १८. पौषधम् खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १९. प्रतिमार्गानुसारिण्यः ॥ २०. ईशानकोणे ॥ २१. आगच्छामि ॥ २२. महर्षिणा ता. ॥ २३. अनुजं दृढरथम् ॥

आदत्स्व वत्स! भूभारं यथा हि प्रव्रज्याम्यहम् । भवभ्रमणतोऽमुष्मान्निर्विण्णोऽस्म्येष पान्थवत् ॥३४५॥
 ¶ततो दृढरथोऽप्येवं जगाद् रचिताञ्जलिः । दुःखः खल्वेष संसारस्त्याज्य एव विवेकिभिः ॥३४६॥
 अस्मिन्नेवंविधेऽपारेऽकूपार इव दुस्तरे । आरोप्य धरणीभारं कथं मुञ्चसि मां प्रभो! ? ॥३४७॥
 आत्माऽभेदेन मामद्य यावद् दृष्ट्वाऽधुना पृथक् । किं करोषि ? प्रसीदेश! मामप्यात्मवदुद्धर ॥३४८॥
 अद्यैव तातपादान्ते भवत्पादैः सहैव हि । प्रव्रजिष्याम्यहं स्वामिन्नन्यस्मै दीयतां मही ॥३४९॥
 ततो मेघरथो राज्यं मेघसेने निजात्मजे । यौवराज्यं रथसेने न्यधाद् दृढरथात्मजे ॥३५०॥
 ¶ततश्च मेघसेनेन कृतनिष्क्रमणोत्सवः । समं दृढरथेनाऽऽत्मजन्मनां सप्तभिः शतैः ॥३५१॥
 राज्ञां चतुःसहस्र्या च गत्वा भगवतोऽन्तिके । सर्वसावद्यविरतिं राजा मेघरथोऽग्रहीत् ॥३५२॥युग्मम्॥
 परीषहानुपसर्गान् सहमानोऽतिदुःसहान् । त्रिगुप्तिः पञ्चसमितिर्निराकाङ्क्षो वपुष्यपि ॥३५३॥
 विविधाभिग्रहतपःपरो दृढरथान्वितः । एकादशाङ्गीधरणो धरणीं विजहार सः ॥३५४॥युग्मम्॥
 विंशत्या स्थानकैरर्हद्भक्तिप्रभृतिभिः शुभैः । कर्माऽर्हन्नामगोत्रं स दुरुपार्जमुपार्जयत् ॥३५५॥
 सिंहनिष्क्रीडितं नाम स कृत्वा दुस्तपं तपः । श्रामण्यं पालयित्वा च पूर्वलक्षमखण्डितम् ॥३५६॥
 आरुह्याऽम्बरतिलकं गिरिं गिरिरिव स्थिरः । भ्रात्रा सहैवाऽनशनं चक्रे मेघरथो मुनिः ॥३५७॥[युग्मम्]

पूर्णायुरापदथ मेघरथो विमानं
 सर्वार्थसिद्धमनुजेन समन्वितोऽपि ।
 तत्राऽमितान्यनुबभूवतरां त्रयस्त्रिं-
 शाब्ध्यायुरव्ययपदोपपदे सुखानि ॥३५८॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये पञ्चमे^{११} पर्वणि श्रीशान्तिनाथ-
 देवीयदशमैकादशभववर्णनो
 नाम चतुर्थः सर्गः^{१२} ॥

१. दुःखरूपः ॥ २. समुद्रः ॥ ३. आत्मसदृशेन ॥ ४. पुत्राणाम् ॥ ५. वपुष्यति पाता. वा. १-२ ॥ ६. महात्मा विधिवत् प्रायं मु. ॥ ७. खंता. पाता. वा. १-२ प्रतिषु न ॥ ८. सर्वार्थसिद्धमथ तस्य सहोदरोऽपि। काले कियत्यपि गतेऽनशनं प्रपद्य, शुद्धाशयोऽव्ययपदोपपदं तदेव ॥ इति र. स्वीकृतपाठः ॥ ९. तत्राऽमितामनु० ला. मु. ॥ १०. श्यद्यायु० ता. पा. सं., शद्यायु० ला. मु., शच्यायु० वा. १-२ ॥ ११. पञ्चमपर्वणि खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १२. सर्गः समाप्तः मु. ॥

॥पञ्चमः सर्गः॥

अथाऽस्य जम्बूद्वीपस्य वर्षे भरतनामनि । महर्द्धिं कुरुदेशेऽस्ति नगरं हस्तिनापुरम् ॥१॥
 शातकुम्भमयाः कुम्भास्तत्र प्रासादमूर्धसु । कलयन्ति सदोद्भूतस्थलाम्भोजवनश्रियम् ॥२॥
 तस्मिंश्च परितो भाति दीर्घिका बलयाकृतिः । विमलस्वच्छसलिला प्राकारस्येव दर्पणः ॥३॥
 तत्रोद्यानेषु राजन्ते सारणीनां तटे तटे । स्निग्धद्रुमा जलादानावतीर्णा इव वारिदाः ॥४॥
 निशि तत्रौकसां रत्नवलभीषु निशाकरः । लिह्यते प्रतिबिम्बस्थो दधिपिण्डधियौतुभिः ॥५॥
 तच्चैत्येषु प्लुष्यमाणागरुधूमलतास्तताः । खेचरीणां प्रयच्छन्ति पटवासमयत्नजम् ॥६॥
 तत्राऽऽर्द्धपङ्क्तौ लक्ष्यन्ते रत्नमालाः प्रलम्बिताः । रत्नसर्वस्वमानीतं सर्वं रत्नाकरादिव ॥७॥
 तत्र चैत्येषु भूमिष्ठा ध्वजच्छायाश्चलाचलाः । भान्ति धर्मनिधानस्य रक्षाविषधरा इव ॥८॥
 इन्द्रनीलावनीकानि वासवेशमानि तत्र च । दर्शयन्ति पयःपूर्णक्रीडावापीसमानताम् ॥९॥
 तस्मिन्निक्ष्वाकुवंशाब्धिमुंथांशुर्नयनोत्सवः । यशोज्योत्स्नाधौतविश्वो विश्वसेनोऽभवन्नृपः ॥१०॥
 वज्रागारं शरण्यानामर्थिनां कल्पपादपः । सख्यसङ्केतभूः श्री-वाग्देव्योरपि बभूव सः ॥११॥
 तस्याऽपारो यशोराशिः पथोराशिरिवाऽपरः । जग्रसे विद्विषां कीर्तीर्गुर्वीरपि नदीरिव ॥१२॥
 प्रभावसाधिताशेषद्विषस्तस्यैकभूपतेः । अस्त्राण्यर्व्यापृतान्यासन्निधानीकृतवित्तवत् ॥१३॥
 गलेषु युध्यमानानां पृष्ठेषु शरणार्थिनाम् । पादं पाणिं च स ददौ निर्विशेषं इव द्वयोः ॥१४॥
 तेन कोशादपाकृष्टस्तरं वारी रणाङ्गणे । कोशीबभूव स्वयमप्यागताया जयश्रियः ॥१५॥
 बन्धुन्यायः प्रिया कीर्तिः सुहृदो विमला गुणाः । पत्तिः प्रताप इत्यासीत् तस्याऽङ्गोत्थः परिच्छदः ॥१६॥
 समुन्नतिजुषस्तस्य जगदानन्ददायिनः । जीमूतस्येवाऽचिरांशुरचिरा नाम पत्न्यभूत् ॥१७॥
 यथा बभूव सा देवी स्त्रीजनेषु शिरोमणिः । तस्याः शीलमपि तथा गुणेषु विनयादिषु ॥१८॥
 सतीमत्ल्लिका साऽधाद्दृढस्य विभूषणम् । बहिर्मुक्ताहारमिव मध्ये पतिमहर्निशम् ॥१९॥
 तन्निर्माणबहिर्भूतैः परमाणूत्कैरिव । सृष्टाः सुरस्त्रियोऽप्याभांस्तद्रूपालोकने सति ॥२०॥
 विचरन्ती जगद्वन्द्या पादचङ्गमणेन सा । पृथिवीं पावयामास प्रवाहेणेव जाह्नवी ॥२१॥
 ह्रीर्नमत्कन्धरा नित्यमपश्यद् भुवमेव सा । मत्पतेरपि पाल्येयमिति प्रीतिवशादिव ॥२२॥
 सर्वेऽपि स्त्रीगुणास्तस्यामवदाताश्चकाशिरि । यथा सौर्मनसोद्यानवीथ्यां कुसुमजातयः ॥२३॥
 विश्वसेना-ऽचिरादेव्योः साप्राज्यसुखलीनयोः । कालः कियानपि ययाविन्द्रेन्द्राण्योरिवोन्मुदोः ॥२४॥
 इतश्च सर्वार्थसिद्धे विमानेऽनुत्तरोत्तमे । सुखमग्नौ मेघरथजीवः स्वायुरपूरयत् ॥२५॥
 नभस्यकृष्णसप्तम्यां भरणीस्थे निशाकरे । ततश्च्युत्वाऽचिरादेव्याः स कुक्षौ समवातरत् ॥२६॥
 सुखप्रसुप्तया देव्या निशाशेषे क्रमादमी । मुखे विशन्तोऽदृश्यन्त महास्वप्नाश्चतुर्दश ॥२७॥

१. सुवर्णमयाः ॥ २. सदा उद्भूतानि-उद्भूतानि स्थलकमलानि, तेषां वनं, तस्य श्रीः, ताम् ॥ ३. परिखा ॥ ४. नीकानाम् 'नीका तु सारणौ' (शेषना. श्लो. १६९) ॥ ५. स्निग्धा द्रुमाः खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ६. रत्नखचितछदिराधारेषु 'वलभी छदिराधारः' (अभि. चिन्ता. कां. ४, श्लो. १०११) 'छत' इति भाषायाम् ॥ ७. बिडालैः ॥ ८. दहामानागरु. ०पुष्पमालागरुधूम० पाता. ॥ ९. व्याप्राः ॥ १०. हट्टपङ्क्तौ ॥ ११. सर्वरत्नाकरादिव सं. ला. छा. मु. ॥ १२. रक्षाकारिणः सर्पा इव ॥ १३. इन्द्रनीलावनीकानि अक्वी-भूमिः येषु तानि ॥ १४. चन्द्रः ॥ १५. लक्ष्मी-सरस्वत्योः ॥ १६. शत्रूणाम् ॥ १७. अप्रयुक्तानि ॥ १८. युध्यमानानां गलेषु पादं, शरणार्थिनां पृष्ठेषु हस्तमिति क्रमात् ॥ १९. समदर्शी ॥ २०. असिः ॥ २१. परिवारः ॥ २२. मेघस्य विद्युदिव ॥ २३. सतीषु श्रेष्ठा ॥ २४. बहिर्मुक्ताहार इव ला. पा. छा. दे. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २५. परमाणुकपौरिव पा. छा. दे. मु. ॥ २६. लज्जावनतग्रीवा ॥ २७. विशदाः ॥ २८. देवोद्यानमार्गं ॥ २९. भाद्रपदमासे ॥

^१क्षरन्मदजलामोदमाद्यन्मधुलिहां स्वनैः । ^२मुखप्रवेशनानुज्ञां याचमान इव द्विपः^१ ॥२८॥
^३त्रसत्वमाप्तः कैलासगण्डशैल इवाऽमलः । ^४उदण्डपुण्डरीकद्विलुण्टाकोऽङ्गत्विषा वृषः^२ ॥२९॥
^५उत्तालमुकुलीभूतरक्तराजीवबन्धुना । ^६उत्क्षिप्तवालहस्तेन शोभमानश्च केशरी^३ ॥३०॥
क्रियमाणाभिषेका च करिभ्यां पार्श्वयोर्द्वयोः । ^७महालक्ष्मीर्दिव्यरूपा रूपान्तरमिवाऽऽत्मनः ॥३१॥
पञ्चवर्णैर्दिव्यपुष्पैर्दामैर्ग्रथितमायतम् । ^८ऋजुरोहितसङ्काशमाकाशश्रीविभूषणम् ॥३२॥
अखण्डमण्डलोद्योती पार्वणो रजनीपतिः । नैर्मल्यभूमिः कंकुभामादर्श इव रोजतः ॥३३॥
सत्यामपि विभावर्या दर्शयन् वासरश्रियम् । करौङ्करप्ररोहैकमहाकन्दो दिनेश्वरः ॥३४॥
^९पताकाया लासिकाया इव लास्यैकमन्दिरम् । दृशां विश्रामसदनमायतश्च महाध्वजः ॥३५॥
^{१०}आमोदमेदुरस्मेरसरोजपिहिताननः । विशालः पूर्णकुम्भश्च श्रीदेव्या इव विष्टरः ॥३६॥
विकस्वरैः सुरभिभिः सुन्दरं सरसीरुहैः । ^{११}सरोवरं पयःपूर्णं पद्महृद इवाऽपरः ॥३७॥
समालिलिङ्गिषुरिवाऽध्रमालामम्बरस्थिताम् । ^{१२}उदञ्चयन्वीचिहस्तानपारो मकराकरः ॥३८॥
विचित्ररत्नकलशं पताकामालभारि च । विमानं चाऽप्रतिमानं व्योम्निः प्रासादसन्निभम् ॥३९॥
सूर्यादिज्योतिषां सृष्टिपुद्गलानामिवोच्चयः । ^{१३}रत्नपुञ्जोऽम्बरतलं लिम्पन्नूर्मरीचिभिः ॥४०॥
अभ्रंलिहाभिः कीलाभिर्जिह्वाभिरिव भूरिभिः । तमःपूरं केवलयन्निर्धूमश्च विभावसुः^{१४} ॥४१॥
सुप्तोत्थिता तु सा देवी विश्वसेनाय भूभुजे । तान् स्वप्नान् कथयामास व्याचख्याविति सोऽपि हि ॥४२॥
लोकोत्तरगुणः श्रीमांशैलोक्यत्राणकर्मठः । एभिः स्वप्नैर्महादेवि! तव सूनुर्भविष्यति ॥४३॥
नैमित्तिकैरपि प्रातः पृष्टैरूचे तवाऽऽत्मजः । चक्री वा धर्मचक्री वा स्वप्नैरेभिर्भविष्यति ॥४४॥
स्वप्नार्थवेदकान् राजा सत्कृत्य विससर्ज तान् । देवी च रत्नगर्भेव गर्भरत्नं बभार सा ॥४५॥
प्रागुत्पन्नान्यैशिवानि तदा चाऽऽसन्ननेकशः । उद्वेग-रोग-मार्यादिकारीणि कुरुमण्डले ॥४६॥
तत्प्रशान्त्यै जनश्चक्रे नानोपायानुपायवित् । तानीषदपि नाऽशाम्यन्नम्भोभिर्वाडवाग्निवत् ॥४७॥
भगवत्यचिरादेव्याः प्राप्तमात्रेऽपि गर्भताम् । अशाम्यन्नशिवान्यर्हत्प्रभावस्याऽवधिर्न हि ॥४८॥
ततो नवसु मासेषु दिनेष्वर्धाष्टमेषु च । ज्येष्ठकृष्णत्रयोदश्यां भरणीस्थे निशाकरे ॥४९॥
ग्रहेषु चोच्चसंस्थेषु मृगाङ्गमिव पूर्वदिक् । ^{१५}मृगाङ्गं काञ्चनरुचिमचिरा सुषुवे सुतम् ॥५०॥ [युग्मम्]
तदा च क्षणमुद्योतस्त्रिजगत्यप्यजायत । अपि नारकजन्तूनां सुखं चाऽभूतपूर्व्यभूत् ॥५१॥
ततश्च दिक्कुमारीणामासनानि चकम्पिरे । अर्हज्जन्माऽवधिज्ञानादजानन् जहृषुश्च ताः ॥५२॥
अधोलोकादथाऽष्टैरुदिकुमार्योऽर्हदोकसि । नेमुर्जिनेन्द्रं विधिवज्जिनेन्द्रजननीं च ताः ॥५३॥
देव्यै स्वं ज्ञापयित्वा ता मा भैषीरित्युदीर्य च । संवर्त्तकानिलेनाऽपनिन्युरायोजनं रजः ॥५४॥

१. क्षरन्मदजलस्याऽऽमोदेन मत्तानां भ्रमराणाम् ॥ २. मुखे प्रवेश मु. ॥ ३. जङ्गमत्वं प्राप्तः ॥ ४. उच्चदण्डवत् कमलसमृद्धिचौरः ॥ ५. पुण्डरीकद्विलुम्पाको० ला. ॥ ६. ऊर्ध्वनालेन मुकुलीभूतेन रक्तकमलेन सहशेन । उत्ताल खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ७. ऊर्ध्वीकृतपुच्छेन ॥ ८. केशरी मु. ॥ ९. अचिरादेव्याः प्रतिकृतिरिव ॥ १०. ग्रन्थित० पाता. वा. १-२ ॥ ११. इन्द्रधनुःसदृशम् ॥ १२. पूर्णिमायाः ॥ १३. दिशां दर्पणः ॥ १४. रूप्यमयः ॥ १५. कराः किरणा एव अङ्गुराः तेषां प्ररोहेऽद्वितीयो महाकन्दसमानः ॥ १६. पताकाभिलासि० पा. ॥ १७. पताकारूपनर्तक्या नृत्यैकमन्दिरम् ॥ १८. आमोदेन व्याप्तानि यानि प्रफुल्लकमलानि तैश्चन्द्रमुखः ॥ १९. विशालपूर्ण० मु. आदिषु ॥ २०. आसनम् ॥ २१. कमलैः ॥ २२. ऋवाऽध्रमाला मन्दरस्थिताः पा. । मेघमालाम् ॥ २३. कल्लोला एव हस्ताः तान् उदञ्चयन् ऊर्ध्वीकुर्वन् ॥ २४. पताकानां मालाः-श्रेणयः, ता बिभर्तीति पताकामालभारि ॥ २५. व्योम्नि दे. मु. खंता. पाता. वा. १-२ विना ॥ २६. विस्तीर्णकिरणैः ॥ २७. ज्वालाभिः ॥ २८. ग्रसनम् ॥ २९. अग्निः ॥ ३०. कुशलः ॥ ३१. वसुन्धरा ॥ ३२. अशुभानि, उपद्रवाः ॥ ३३. कुरुदेशे ॥ ३४. मर्यादा ॥ ३५. हरिणः चिह्नं यस्य सः तम् ॥ ३६. सुवर्णस्य इव कान्तिः यस्य सः तम् ॥ ३७. अधोलोकादथाऽष्टैरु० वा. १-२, ०दथाऽष्टैरु० मु. ॥ ३८. ताम् सं. ला. छ. ॥

जिनेन्द्र-जिनजनन्योरनत्यासन्नदूरतः । गायन्त्यस्तद्गुणांस्तस्थुर्गायन्त्य इव तास्ततः ॥५५॥
 अष्टोर्ध्वलोकादी(दे)युर्दिग्देव्यः प्राग्विधिपूर्वकम् । विकृत्याऽब्दान् सिषिचुः क्षमां गायन्त्योऽस्थुस्तथैव ताः ॥५६॥
 अष्टे(ष्टै)युः पूर्वरुचकाद् देव्यो दर्पणपाणयः । जिनं जिनाम्बां नत्वाऽस्थुर्गायन्त्यः पूर्वदिश्यथ ॥५७॥
 देव्योऽर्षारुचकादेयुरष्टौ भृङ्गारपाणयः । नत्वाऽर्हन्तं तदम्बां च गायन्त्योऽस्थुरपाग्दिशि ॥५८॥
 प्रत्यरुचकतोऽष्टे(ष्टै)युर्देव्यो नत्वा जिनाऽचिरे । गायन्त्यस्तद्गुणांस्तस्थुः प्रतीच्यां व्यजनाञ्जिताः ॥५९॥
 उदरुचकतोऽप्येत्य देव्योऽष्टौ तौ प्रणम्य च । उदीच्यां चामरभृतस्तस्थुस्तद्गुणागिकाः ॥६०॥
 विदिरुचकतोऽप्येत्य चतस्रो दिक्कुमारिकाः । प्राग्वन्नत्वा विदिक्ष्वस्थुर्गायन्त्यो दीपपाणयः ॥६१॥
 चतस्रो रुचकद्वीपान्तःस्था एत्य प्रणम्य तौ । नालं जिनेन्द्रस्य चतुरङ्गुलोत्कर्षमच्छिदन् ॥६२॥
 खनित्वा विवरं द्रव्यनिधायं तत्र तं न्यधुः । रत्नैर्वज्रैस्तदाऽऽपूर्याऽऽबध्नन् पीठं च दूर्वया ॥६३॥
 सूतिकावेशमनस्तस्य पूर्वोददक्षिणासु ताः । सचतुःशालानि रम्भासदनानि विचक्रिरे ॥६४॥
 नीत्वाऽर्हदचिरादेव्यौ दक्षिणे कदलीगृहे । रत्नसिंहासने मध्येचतुःशालं निवेश्य च ॥६५॥
 दिव्यैः सुरभिभिस्तैरभ्यांनञ्जुरुभावपि । ततश्चोद्धृतयामासुर्गन्धद्रव्यैः सुगन्धिभिः ॥६६॥ [युग्मम्]
 प्रारम्भासदने नीत्वा न्यस्य सिंहासने च तौ । ता देव्योऽस्नपयन् गन्ध-पुष्प-शुद्धोदकैस्ततः ॥६७॥
 द्वावप्यामोच्य दिव्यानि वस्त्रालङ्कारानि ताः । उदरभागूहे नीत्वा रत्नसिंहासने न्यधुः ॥६८॥
 गोशीर्षचन्दनं क्षुद्रहिमाद्रेराभियोगिकैः । आनाय्याऽऽप्लुष्य चाऽबध्नन् रक्षाग्रन्थिं द्वयोरपि ॥६९॥
 पर्वतायुर्भवेत्युच्चैर्वदन्त्यो जिनकर्णयोः । ताः समास्फालयामासू रत्नपाषाणगोलकौ ॥७०॥
 जिनेन्द्र-जिनजनन्यौ निन्युस्ताः सूतिकागृहे । पर्यङ्के न्यस्य तस्थुश्च गायन्त्यो भगवद्गुणान् ॥७१॥
 तदा चाऽऽसनकम्पेन ज्ञात्वाऽर्हज्जन्म वज्रभृत् । पालकेन विमानेन तत्राऽऽगात् सपरिच्छदः ॥७२॥
 नमस्तुभ्यं रत्नकुक्षिधारिणीति वदन्यधात् । शक्रोऽवस्वापनीं देव्या रूपान्तरमथाऽर्हतः ॥७३॥
 पञ्चरूपस्ततो भूत्वा चतुर्भिरिव दर्पणैः । तत्र चैकेन रूपेण पाणिभ्यां प्रभुमुद्दधे ॥७४॥
 दधानश्चामरे द्वाभ्यां छत्रमेकेन चोज्ज्वलम् । एकेन च पुरो वल्गन् वज्रमुल्लालयन् ययौ ॥७५॥
 क्षणाद् गत्वा मेरुशैलेऽतिपाण्डुकम्बलां शिलाम् । सिंहासने निषसाद शक्रोऽङ्कारोपितप्रभुः ॥७६॥
 तदैवाऽऽसनकम्पेनाऽच्युताद्या अपि वासवाः । त्रिषष्टिरपि तत्राऽद्रौ ससङ्केता इवाऽऽययुः ॥७७॥
 हृदिनीनाथ-हृदिनी-हृदादिभ्यःसमाहृतैः । पयोभिः पूरितैः कुम्भैरच्युतोऽस्नपयत् प्रभुम् ॥७८॥
 तं षोडशं तीर्थकरं तीर्थाम्भस्कुम्भपाणयः । अन्येऽपि स्नपयामासुर्द्राषष्टिरपि वासवाः ॥७९॥
 पञ्चमूर्तिरथेशानो दधौ मूर्त्यैकया प्रभुम् । तिसृभिश्चामराद्यग्रे तस्थौ शूलंभृदन्यया ॥८०॥
 भर्तुश्चतुर्षु पार्श्वेषु स्फाटिकांश्चतुरो वृषान् । शक्रो विचक्रे सपदि ककुभासानिवाऽमलान् ॥८१॥
 तद्विषाणाग्रनियतैर्वारिभिः स्वामिनं हरिः । स्नपयामास विमलैर्धारायन्त्रोत्थितैरिव ॥८२॥
 ममार्ज देवदूष्येण गोशीर्षेर्विलिलेप च । दिव्यालङ्कारमालाभिरानर्च च हरिः प्रभुम् ॥८३॥
 आरात्रिकमथोत्तार्य स्वामिनो विधिपूर्वकम् । पवित्रं स्तोत्रमारेभे हर्षगद्गदया गिरा ॥८४॥
 “ भगवन्! भवते विश्वजनीनायाऽद्भुतर्द्धये । संसारमरुमागैकच्छायाविटपिने नमः ॥८५॥
 सञ्चितैस्तमस्विन्याः प्रभातसमयो मया । त्वदीयं दर्शनं दिष्ट्याऽधिगतं परमेश्वर! ॥८६॥
 लोचनान्यपि धन्यानि यैर्दृष्टोऽसि जगत्पते! । तेभ्योऽपि पाणयो धन्यास्त्वत्संस्पर्शोऽन्वभावि यैः ॥८७॥

१. गानकारिण्यः ॥ २. मेघान् ॥ ३. भूमिम् ॥ ४. दक्षिणरुचकात् ॥ ५. पश्चिमरुचकात् ॥ ६. जिनं च अचिरं च नत्वा ॥ ७. उत्तररुचकात् ॥ ८. उत्तरदिशि ॥ ९. गर्तम् ॥
 १०. द्रव्य(धन)वत् निहित्वा । द्रव्यं निधाय मु. ॥ ११. अभ्यङ्गं चक्रुः ॥ १२. परिधाप्य ॥ १३. दध्वा ॥ १४. वल्यु मु. । प्लवमानः ॥ १५. शक्राङ्कारोपितः
 मु. ॥ १६. समुद्रः ॥ १७. नदी ॥ १८. तीर्थाम्भं कुम्भपाणयः मु. ॥ १९. आदिशब्देन छत्रम् ॥ २०. ईशानेन्द्रः ॥ २१. विक्रकाशानिव ॥ २२. इन्द्रः ॥ २३.
 विश्वजनहिताय ॥ २४. वृक्षाय ॥ २५. सञ्चितपापान्येव रात्रिस्तस्याः ॥ २६. भाग्येन ॥

विद्याधराणां महर्द्धिश्चक्रं वत्येकदाऽप्यसि । प्रकृष्टोऽस्येकदा देवो बलदेवोऽसि चैकदा ॥८८॥
 एकदाऽप्यच्युतेन्द्रोऽसि ज्ञानी चक्रभृदेकदा । एकदा त्वहमिन्द्रोऽसि ग्रैवेयकविभूषणम् ॥८९॥
 महासत्वोऽवधिज्ञानधरो राजाऽसि चैकदा । सर्वार्थसिद्धालङ्कारोऽहमिन्द्रः पुनरेकदा ॥९०॥
 क्व क्व जन्मनि नाऽभूस्त्वमुत्कृष्टः परमेश्वर! ? । तीर्थकृज्जन्मना त्वद्य पर्याप्ता वर्णना गिरः ॥९१॥
 नेशोऽस्मि त्वद्गुणान् वक्तुं स्वमर्थं किन्तु वचम्यहम् । भवे भवे भवतु मे भक्तिस्त्वत्पादपद्मयोः ॥९२॥
 इति स्तुत्वेशमीशानात् पुनरादाय वज्रभृत् । आशु गत्वाऽचिरादेव्याः पार्श्वेऽमुञ्चद् यथास्थिति ॥९३॥
 स्वामिनो दृग्विनोदायोपरि श्रीदाम-गण्डकम् । देवदूष्ये कुण्डले चोच्छीर्षके तु न्यधाद्धरिः ॥९४॥
 अथेत्यं घोषयामासाऽमोघवाग् मघवाऽमरैः । अमरेष्वथ दैत्येषु मानवेष्वपि दुर्मतिः ॥९५॥
 अर्हतोऽर्हज्जनन्याश्च योऽशुभं चिन्तयिष्यति । तस्याऽर्जकमञ्जरीव भेत्यते सप्तधा शिरः ॥९६॥ युग्मम् ॥
 रत्न-स्वर्णमहावृष्टिं नगरे हस्तिनापुरे । तत्राऽकरोद् वैश्रवणः पाकशासनशासनात् ॥९७॥
 तां चाऽवस्वापनीं देव्याः पद्मिन्या इव भास्करः । हरिर्जहार तच्चाऽर्हत्प्रतिबिम्बं क्षणादपि ॥९८॥
 अथाऽर्हतः पञ्चधात्रीरादिश्याऽप्सरसो हरिः । ततो नन्दीश्वरेऽगच्छन् मेरोरन्ये तु वासवाः ॥९९॥
 शाश्वतार्हत्प्रतिमानां तत्र चाऽष्टाहिकोत्सवम् । विधाय विधिवत् प्रीताः सर्वे स्वं स्वं पदं ययुः ॥१००॥
 ॥अपनिद्रा ततो देवी दिव्यालङ्कार-वाससम् । दिव्याङ्गरागमुत्तेजःप्रसरं सूनुमैक्षत ॥१०१॥
 आनन्दरभसोद्भ्रान्तो गत्वा देव्याः परिच्छदः । राज्ञेऽशंसत् सूनुजन्म दिक्कुमार्यादिकर्म च ॥१०२॥
 ततश्च मुदितो राजाऽदात् तस्मै पारितोषिकम् । ऋद्ध्या चक्रे महत्या च सूनुजन्ममहोत्सवम् ॥१०३॥
 अशाम्यन्नशिवायस्मिन् गर्भस्थ ईति भूपतिः । तस्य नामाऽकरोत् प्रीतः शान्तिरित्यात्मजन्मनः ॥१०४॥
 शक्रसङ्गमितसुधं निजाङ्गुष्ठं क्षुधा पिबन् । धात्रीभिलात्यमानश्च क्रमेण ववृधे प्रभुः ॥१०५॥
 आजन्म ज्ञानवृद्धोऽपि बाललीलायितानि सः । विविधानि व्यधात् सर्वं शोभते समयोचितम् ॥१०६॥
 आशातनाभीतभीता द्युसदोऽरमयन् प्रभुम् । स्वामिना पाशुंखेलाभिः स्वं महार्घं चिकीर्षवः ॥१०७॥
 निःशङ्कं तांश्च पादादि क्रीडायां न न्यहन् प्रभुः । दयावीरा महात्मानः प्रसृतेऽन्यरसेऽपि हि ॥१०८॥
 एवं च नानाक्रीडाभिः क्रीडन् क्रीडागृहं श्रियः । चत्वारिंशद्भुस्तुङ्गः प्रपदे यौवनं प्रभुः ॥१०९॥
 राजकन्या नरपतिः शान्तिना पर्यणाययत् । पुत्रोद्वाहोत्सवानां हि न तृप्यन्ति महर्द्धयः ॥११०॥
 पञ्चविंशत्यब्दसहस्रान्ते शान्तिं महीपतिः । राज्ये न्यधान्निजं कार्यमन्वतिष्ठत् स्वयं पुनः ॥१११॥
 यथावत् पालयामास वसुधां विश्वसेनसूः । महतामवतारो हि विश्वपालनहेतवे ॥११२॥
 रेमे पाणिगृहीतीभिरचिरानन्दनोऽपि हि । निकाचितं भोगफलं भोग्यं कर्माऽर्हतामपि ॥११३॥
 ॥सर्वान्तःपुरमूर्धन्या तस्य पत्नी यशोमती । स्वप्नेऽपश्यन् मुखे चक्रं विशदभ्रान्तरर्कवत् ॥११४॥
 तदा विमानात् सर्वार्थात् पूरयित्वाऽऽयुरात्मनः । जीवो दृढरथस्यर्षेस्तस्याः कुक्षाववातरत् ॥११५॥
 तदानीमेव सा सुप्तोत्थिता देवी यशोमती । नाथाय शान्तिनाथाय तमाख्यत् स्वप्नमात्मनः ॥११६॥
 ज्ञानत्रयधरः शान्तिस्वामी व्याख्यादिदं ततः । आसीद् दृढरथो नाम मम जन्मान्तरेऽनुजः ॥११७॥
 च्युत्वा विमानात् सर्वार्थात् स इदानीं तवोदरे । अवातारीत् तैन्नूजं तं समये प्रसविष्यसे ॥११८॥
 तदमोघं वचः पत्युः प्रगेऽब्दस्येव गर्जितम् । श्रुत्वा प्रमुदिता देवी सद्यो गर्भं बभार तम् ॥११९॥

१. ०वर्त्ती कदाप्यसि मु. ॥ २. त्वं महेन्द्रोऽसि मु. ॥ ३. ईशानेन्द्रात् ॥ ४. ०स्थितिः मु. ॥ ५. घोषयामास मोघ० मु. ॥ ६. इन्द्रः ॥ ७. अर्जको वृक्षविशेषः ॥ ८. धनदः ॥ ९. इन्द्राज्या ॥ १०. स्वस्वपदं मु. ॥ ११. अपगता निद्रा यस्याः सा ॥ १२. एव मु. ॥ १३. ०नामाऽकरोच्छान्तिनाथ इत्या० खंता. पाता. वा. १-२, छा. दे. मु. विना ॥ १४. धूलिक्रीडाभिः ॥ १५. मूल्यवन्तम् ॥ १६. व्यहन् मु. ॥ १७. प्रस्तुते खंता. पाता. वा. १-२ ता. मु. विना ॥ १८. विश्वसेनभूः ला. ॥ १९. भार्याभिः ॥ २०. मेघान्तः सूर्यवत् प्रविशत् ॥ २१. लघुभ्राता ॥ २२. पुत्रम् ॥ २३. सत्यम् ॥ २४. प्रातःकाले ॥

काले च सुषुवे पुत्रं पवित्रं पूर्णलक्षणम् । देवा यशोमती पत्युः प्रतिबिम्बमिवाऽद्भुतम् ॥१२०॥
 गर्भस्थेऽस्मिन् यशोमत्या स्वप्ने यच्चक्रमीक्षितम् । तेन चक्रायुध इति तस्य नामाऽकरोत् पिता ॥१२१॥
 चक्रायुधोऽपि ववृधे करिपोत इव क्रमात् । धात्रीभिर्लात्यमानः सन् नृलोकतिलकोपमः ॥१२२॥
 यौवनं युवतीवर्गविलोचनविमोहनम् । अनङ्गलीलोपवनं प्राप चक्रायुधः क्रमात् ॥१२३॥
 स्वयंवराः श्रिय इव रूप-लावण्यशालिनीः । अनेकशो राजपुत्रीः पिता तेनोदवाहयत् ॥१२४॥
 श्रीमतः शान्तिनाथस्य राज्यं पालयतः सतः । व्यतियान्ति स्म वर्षाणां सहस्राः पञ्चविंशतिः ॥१२५॥
 शान्तेरथाऽस्त्रशालायां विशालज्योतिराचितम् । अभूच्चक्रमुपपादशय्यायामिव निर्जरः ॥१२६॥
 तस्य चाऽकारयत् स्वामी चक्रस्याऽष्टाहिकोत्सवम् । पूजामाचारपूज्यस्य पूज्या अपि हि कुर्वते ॥१२७॥
 तच्चक्रमस्त्रशालायाः पयोराशेरिवार्थमा । चचाल पूर्वाभिमुखं मुखं दिग्विजयश्रियः ॥१२८॥
 अरैरिव सहस्रेण यक्षैस्तत्समधिष्ठितम् । अन्वचालीन् महीपालः सैन्यच्छन्नमहीतलः ॥१२९॥
 दिने दिने योजनं तद् गत्वा चक्रमवास्थित । द्वादशयोजनायामं कृत्वा च शिविरं प्रभुः ॥१३०॥
 एवं दिने दिने गच्छन्नच्छिन्नं विश्वसेनसूः । आसदन् मागधं तीर्थं पूर्वाब्धिमुखमण्डनम् ॥१३१॥
 स्कन्धावारं दृढस्कन्धः श्रीशान्तिस्तस्य रोधसि । अलब्धमध्यमम्भोधिमिव सद्यो न्यवीविशत् ॥१३२॥
 ततो मागधतीर्थाभिमुखं सिंहासनोत्तमे । जिगीषुरप्यनाब्धविकारो न्यषदत् प्रभुः ॥१३३॥
 ततो द्वादशयोजन्यां तस्थुषो मागधेशितुः । सिंहासनं तदा सद्यः खञ्जपादमिवाऽचलत् ॥१३४॥
 अथ सञ्चिन्तयामास मनसा मागधेश्वरः । किमपूर्वमिदमहो! चलितं यन्ममाऽऽसनम् ? ॥१३५॥
 किं नु च्यवनकालो मे सम्प्रत्ययमुपस्थितः ? । ऋद्धिं ममाऽसहिष्णुः किं कोऽप्यचालयदासनम् ? ॥१३६॥
 एवमुत्पन्नसन्देहः प्रयुक्तावधिनाऽथ सः । अज्ञासीदागतं शान्तिं चक्रिणं धर्मचक्रिणम् ॥१३७॥
 भूयो मागधतीर्थाधिपतिरेवमचिन्तयत् । अज्ञानचिन्तितमिदं धिगहो! मे शिशोरिव ॥१३८॥
 अयं हि षोडशस्तीर्थकरश्चक्री च पञ्चमः । मां प्रत्यस्त्येवर्मासीनोऽनुकम्पार्गलितः प्रभुः ॥१३९॥
 त्रिजगत्त्राण-संहारक्षमदोष्णो जगत्पतेः । पुरस्तादस्य कोऽस्म्येष खद्योत इव भास्वतः ? ॥१४०॥
 अच्युतेन्द्रादयो यं च पदातिवदुपासते । तस्मिन् भक्तिं करिष्यामि कीदृशीमहमीदृशः ? ॥१४१॥
 तथाऽपि हि जगन्नाथममुं स्वयमिहाऽऽगतम् । वाससो देशयेवेन्दुमर्चयामि स्वसम्पदा ॥१४२॥
 इति निश्चित्य मनसा गृहीत्वोपायनं महत् । नाथो मागधतीर्थस्य शान्तिनाथमुपस्थितः ॥१४३॥
 सोऽन्तरिक्षस्थितो नाथं प्रणम्यैवमवोचत । दिष्ट्या मां त्रिजगन्नाथाऽन्वग्रहीः पत्तिमात्रकम् ॥१४४॥
 एषोऽस्मि शासनधरः पूर्वदिक्पालकस्तव । दुर्गपाल इवाऽऽदेश्यस्त्वया स्वामिन्नहर्निशम् ॥१४५॥
 एवमुक्त्वा नमस्कृत्य सोऽर्पयामास भक्तितः । दिव्यालङ्कार-वस्त्राणि शय्यापाल इव प्रभोः ॥१४६॥
 श्रीशान्तिरपि सत्कृत्य गीर्वाणं विससर्ज तम् । प्रतस्थे चक्ररत्नं च दक्षिणाभिमुखं ततः ॥१४७॥
 दक्षिणाम्भोनिधे रोधस्यरूढप्रसरः प्रभुः । चक्रमार्गानुगोऽथाऽगादगाधभुजविक्रमः ॥१४८॥
 उद्दिश्य वरदामानमर्नाक्षेपो जगत्पतिः । तीरे नीरनिधे रत्नसिंहासन उपाविशत् ॥१४९॥
 ज्ञात्वा चाऽवधिनाऽऽयातं वरदामपतिः प्रभुम् । गृहीतोपायनोपायोऽपायरक्षार्थमाययौ ॥१५०॥
 सोऽपि नाथं नमस्कृत्य तस्य सेवां प्रतीष्य च । उपायनमुपांनैषीद् दिव्यालङ्करणादिकम् ॥१५१॥

१. त्रिलोकति० छा. ॥ २. ज्योतिषा-तेजसा अन्वितम् । विशालज्योतिरोचितम् ला., विशालज्योतिराजितम् मु. ॥ ३. देवः ॥ ४. सूर्यः ॥ ५. सतत-
 प्रयाणेनेत्यर्थः ॥ ६. विश्वसेनभूः ला. दे. ॥ ७. निर्विकारः ॥ ८. ममासीनोऽनुकम्पार्गलितः मु. । दयारूढः-अनर्गलदयावान् ॥ ९. त्रिजगतां रक्षणे नाथे च
 समर्थबाहोः ॥ १०. सूर्यस्य ॥ ११. वस्त्रस्योभयप्रान्ततन्तुर्दशेत्युच्यते ॥ १२. मुपास्थित मु. ॥ १३. शान्तिनाथम् ॥ १४. भाग्येन ॥ १५. अस्खलितगमनः ॥
 १६. अनाकुलः ॥ १७. अपायात् नाशाद् रक्षायै स्वस्येति यावत्, गृहीतमुपायनं तद्रूप उपायो येन सः ॥ १८. तस्यासेवां मु. ॥ १९. प्रतीष्य ता. पा. विना ।
 स्वीकृत्य ॥ २०. अदात् ॥

सप्रसादं^१ तमालम्ब्य विससर्ज जगत्पतिः । चक्ररत्नमचालीच्च प्रति^२ प्राचेतसीं दिशम् ॥१५२॥
 ॥नागवल्लीवनाबद्धपूगद्गुमसमाकुले । कूले प्रतीच्यजलधेः स्कन्धावारं न्यधाद् विभुः ॥१५३॥
 चलितासनः प्रभासपतिः सिंहासनस्थितम् । एत्य श्रीशान्तिमानर्चं प्रतीयेष च शासनम् ॥१५४॥
 ॥सिन्धुदेवीमथोद्दिश्य पश्चिमोत्तरवर्त्मना । चक्रं प्रतस्थे तन्मार्गानुगः शान्तिरपि प्रभुः ॥१५५॥
 निकषा सिन्धुसदनं दक्षिणे सिन्धुरोधसि । स्वामी न्यधत्त शिबिरं चलन्नगरसन्निभम् ॥१५६॥
 सिंहासनमथाऽध्यास्य सिन्धुं मनसिकृत्य च । तस्थौ तत्सन्मुखः स्वामी योगीवाऽऽकृष्टितत्परः ॥१५७॥
 आयातं स्वामिनं ज्ञात्वाऽवधिना सिन्धुदेव्यपि । उपात्तोपायना सद्यो भक्तितस्तमुपाययौ ॥१५८॥
 सा शान्तिस्वामिनं नत्वा जगादैवं कृताञ्जलिः । आदेशकारिणी देशेऽस्मिन्नस्मि पृतनेव ते ॥१५९॥
 इत्युक्त्वा साऽर्पयामास भक्तिप्रह्ला जगत्पतेः । रत्नस्वर्णस्नानपीठ-कलशान् भूषणादि च ॥१६०॥
 ॥ततश्चचाल तच्चक्रं सानीकः शान्तिचक्र्यपि दिशोर्दक्षपूर्वयाऽऽपच्च वैताढ्योपत्यकाभुवम् ॥१६१॥
 श्रीशान्तिस्वामिनस्तत्र वैताढ्याद्रिकुमारकः । प्राभृतान्यर्पयामास बभूव च वशंवदः ॥१६२॥
 चक्रमार्गानुगः स्वामी तमिघ्रां निकषा गुहाम् । जगाम विदधे चाऽऽशु कृतमालामरं वशे ॥१६३॥
 ॥श्रीशान्तिशासनात् सिन्धुनदीमुत्तीर्य चर्मणा । सेनानीः साधयामास सिन्धोर्दक्षिणनिष्कुटम् ॥१६४॥
 ततश्चोद्धाटयामास तमिघ्रां पृतनापतिः । कपाटौ ताडयन् दण्डरत्नेनाऽमोघशक्तिना ॥१६५॥
 गजरत्नं समारूढः प्ररूढप्रौढविक्रमः । तस्यां गुहायां सैबलः स्वामी सिंह इवाऽविशत् ॥१६६॥
 दक्षिणे कुम्भिनः कुम्भे मणिरत्नं तमश्छिदे । उदयाद्राविवाऽऽदित्यं विदधे विश्वसेनसूः ॥१६७॥
 काकिणीरत्नमादाय पाणिनोभयतः प्रभुः । क्रमादेकोनपञ्चाशन्मण्डलान्यालिखन् ययौ ॥१६८॥
 ततो वर्धकिरत्नेन गुहारथ्यान्तरस्थयोः । स्वाम्युन्मन्ना-निमग्नाख्यनद्योः पद्यामबन्धयत् ॥१६९॥
 उत्ततर तरङ्गिण्यौ दुस्तरे अपि पद्यया । शान्तिनाथः ससैन्योऽपि सर्वमप्युजु दोष्मताम् ॥१७०॥
 गुहाया उत्तरद्वारं स्वयमुज्जघटे क्षणात् । प्रभावात् स्वामिनः प्रातः पद्मिनीकोशवद् रवेः ॥१७१॥
 तस्या गुहाया द्वारेण ससैन्यस्तेन निर्ययौ । सर्वत्राऽऽखलितो मार्गः प्रभूणां स्रोतसामिव ॥१७२॥
 गुहाया निःसृतं तस्याः ससैन्यं प्रेक्ष्य चक्रिणम् । म्लेच्छाः सम्भूय सम्भूय सोपहासमदोऽवदन् ॥१७३॥
 अरे रे! कोऽयमायातोऽप्रार्थितप्रार्थकोऽधुना । अस्मदेशे सिंहयूथाक्रान्तारण्य इव द्विपः ? ॥१७४॥
 यथेष्टमुद्गीकमाना भटमन्या पदातयः । धूलीधूसरसर्वाङ्गाः के त्वमी रासभा इव ? ॥१७५॥
 आरूढकरिणः केऽमी वृक्षस्थाः प्लवगा इव ? । केऽमी च तुरगारूढास्तरङ्गस्था इवाऽऽटयः ? ॥१७६॥
 अमी किं पङ्कव इवाऽधिरूढाः स्यन्दनेषु च ? । अङ्गारशकटीप्रायमयः खण्डमिदं च किम् ? ॥१७७॥
 अहो! एषामनालोच्यकारित्वमसुमेधसाम् । सम्भूयैभिर्यदारेभे शृगालैरिव जागरः ॥१७८॥
 अथवैतानुपेक्ष्याऽलं विषं वैरी ह्युपेक्षितः । वयमेतान् हनिष्यामः काकोलाः शलभानिव ॥१७९॥
 एवमन्योन्यमुक्त्वा ते विविधायुधपाणयः । प्रावर्तन्ताऽग्रसैन्येन योद्धुं श्रीशान्तिचक्रिणः ॥१८०॥

१. तमालम्ब्य० मु. खंता. इत्यादिषु ॥ २. पश्चिमाम् ॥ ३. तीरे । प्रतीच्यजलधेः स्कन्धे स्कन्धा० मु. ॥ ४. अङ्गीचकार ॥ ५. वायव्यदिक्कार्गण ॥ ६. समीपे ॥
 ७. सिन्धुं सदनं मु. ॥ ८. आकर्षणतत्परः ॥ ९. सेना ॥ १०. भक्तिनम्रा ॥ ११. रत्न-स्वर्णस्नानपीठं कलशान् ला. ॥ १२. ससैन्यः ॥ १३. ईशानदिशा ॥ १४.
 कृतमालं वशंवदम् पा. ॥ १५. चर्मरत्नेन ॥ १६. देशविशेषम् ॥ १७. सेनापतिः ॥ १८. सबलस्वामी मु. ॥ १९. गजस्य ॥ २०. तमसश्छेदार्थम् ॥ २१. निदधे
 ता. पा. ॥ २२. काकणी० खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २३. गुहामार्गमध्यस्थितयोः ॥ २४. सेतुम् ॥ २५. सरलम् ॥ २६. स्वामिनो वासरमुखे दे. मु. विना, खंता.
 पाता. वा. १-२ ॥ २७. अप्रार्थितस्य मृत्योः प्रार्थयिता ॥ २८. उत्सुत्यमानाः ॥ २९. के त्वमी मु. ॥ ३०. वानराः ॥ ३१. इवातयः ता. पा. ला. खंता. वा. १-२;
 आटयः मत्स्याः, आतयः शरारिपक्षिविशेषाः, “आटिरातिः शरारिः स्यात्” [अभि. चिं. का. ४. श्लो. १३३८] ॥ ३२. श्लोकोऽयं पाता. प्रती नास्ति ॥ ३३.
 मणुमेधसाम् पा. । अशोभना बुद्धिर्येषां ते ‘मूर्खा’ इत्यर्थः ॥ ३४. वायसविशेषाः ॥

निजघ्नः परिधैः केऽपि वल्मीकानिव कुञ्जरान् । गदाभिः 'स्यन्दनानेकेऽपिषन् घटकपालवत् ॥१८१॥
 शर-शूलैः केऽपि विद्ध्वाऽश्वान् श्वाविध इव व्यधुः । शलयैरकीलयन् पत्नीन् केऽपि मन्त्रैः परैतवत् ॥१८२॥
 इत्थं विचित्रं निघ्नन्तस्तन्वन्तस्तुमुलं महत् । वारं वारं करास्फोटं कुर्वाणाः सिंहनादिनः ॥१८३॥
 उल्ललन्तो दुर्ललिता किराताः प्लवगा इव । अग्रसैन्यं वनमिवाऽभाङ्गुस्ते चक्रवर्तिनः ॥१८४॥
 सैन्यानां जातभङ्गेन श्रीशान्तेः पृतनापतिः । हुताशन इवाऽऽहुत्या दीप्यमानोऽतिभीषणः ॥१८५॥
 कृतान्त इव सन्नद्धः खड्गरत्नं करेऽदधत् । अश्वरत्नं समारुह्य किरातान् प्रत्यधावत् ॥१८६॥ युग्मम् ॥
 सेनानी-वाजि-निखिंशास्त्रीणि रत्नानि तानि तु । संयुक्ता समलक्ष्यन्त त्रयोऽग्रय इवैकतः ॥१८७॥
 गरुडः पादचारीव पाटयन्निव भूतलम् । सेनान्यो मनसा तुल्यं प्रससार स वाजिराट् ॥१८८॥
 सादिनः पत्तयो वाऽपि किराताः स्थातुमग्रतः । न ह्यलम्भूष्णवोऽभूवन्नद्योर्घस्येव शाखिनः ॥१८९॥
 रन्ध्रेषु केऽप्यदुर्झम्पां केऽपि कुञ्जेषु लिंल्यिरे । गिरिषु प्राविशन् केऽपि बुबुदुः केऽपि वारिषु ॥१९०॥
 तत्यजुः केचिदस्त्राणि स्ववस्त्राण्यपरे जहुः । मृतीभूयेव केऽप्यस्थुर्निश्चेष्टं लुठिता भुवि ॥१९१॥
 केषाञ्चिद् बाहवः पेतुः शाखा इव महीरुहाम् । शिरांसि च फलानीव दलानीव करा अपि ॥१९२॥
 दन्ता निपेतुः केषाञ्चित् केषाञ्चिच्चरणा पुनः । केषाञ्चित् पुस्फुटुंस्तुम्बपात्रवच्च करोत्यः ॥१९३॥
 सेनान्यामश्वरत्नेन गाहमाने रणार्णवम् । किं किं विपत्तये नाऽऽसीद् विद्विषां यादसामिव ? ॥१९४॥
 एवमालोडितास्तेन ते किराताः क्षणादपि । जग्मुर्दिशो दिशं सर्वे पवनोद्भूततूलवत् ॥१९५॥
 ते योजनानि भूयांसि गत्वैकत्राऽमिलन्नथ । मन्त्रयाञ्चक्रिरे चैवर्ममर्ष-त्रीडपीडिताः ॥१९६॥
 अहो! किमिदमस्माकमाकस्मिकमुपस्थितम् ? । यत् कश्चिदेष वैताढ्यं लङ्घित्वेह समाययौ ॥१९७॥
 तत्राऽपि चाऽतिमात्रेण सैन्येनाऽनन्यसन्निभः । छादयामास नः पृथ्वीमुद्वेल इव वारिधिः ॥१९८॥
 पदातिमात्रं तस्याऽपि कोऽप्येकाङ्गोऽयमुद्भटः । भटोऽस्मान् कुट्टयामास चिरं सुभटमानिनः ॥१९९॥
 अन्योऽन्यस्याऽपि जिहीमः प्राक्शौर्योच्छूनबाहवः । अतः परं मुखमपि न स्वं दर्शयितुं क्षमाः ॥२००॥
 अधुना प्रविशामः किं दीप्यमानं हुताशनम् ? । झम्पां दव्योऽथवा मर्तुं गिरिशृङ्गाद् गरीयसः ? ॥२०१॥
 स्वयं कैवलयामः किं कालकूटं समुत्कटम् ? । दोलावल्लम्बयामः किं बद्ध्वा स्वं शाखिमूर्धसु ? ॥२०२॥
 स्वोदरं दारयामः किं शंखीभिर्जीर्णचीरैवत् ? । दशनैः खण्डयामः किं जिह्वामैर्वाखण्डवत् ? ॥२०३॥
 येन तेन प्रकारेण मरणं शरणं हि नः । एवं पराभवाक्रान्तः को मानी जीवितुं क्षमः ? ॥२०४॥
 यदि वैक उपायोऽस्ति परेषां साधनाय नः । आह्वयामो वयं मेघमुखान् स्वकुलदेवताः ॥२०५॥
 क्षीणोपायविशेषाणां क्षीणपौरुषसम्पदाम् । परैराक्रम्यमाणानां शरणं कुलदेवताः ॥२०६॥
 इति निश्चित्य सर्वेऽपि सिन्धो रोधसि ते ययुः । चक्रिप्रतापसन्तप्ता मिर्मङ्गव इवाऽम्भसि ॥२०७॥
 दीना दिग्वाससः सर्वे ते तत्रोत्तानशायिनः । तस्थुर्हारितसर्वस्वा द्यूतकारनरा इव ॥२०८॥
 एवं स्थितास्ते सम्भूय प्रसादाय पयोमुचाम् । अकार्पुंरष्टमतपो भक्तिग्राह्या हि देवताः ॥२०९॥
 तपोऽन्तेऽब्दमुखा देवाः प्रादुर्भूता दिवि स्थिताः । ऊचुर्मा भैष्ट मा भैष्ट वत्साः! का वोऽर्तिरुच्यताम् ॥२१०॥
 म्लेच्छा अप्यूचिरे चक्री कश्चिदेष निहन्ति नः । तद्भयादिह नष्टाः स्मः काकनाशमिमे वयम् ॥२११॥
 त्रायध्वं भगवन्तोऽब्दास्त्रातारो यूयमेव नः । उन्मूढे हि क्षुते प्रायेणैकः शरणमर्यमा ॥२१२॥

१. स्यन्दनानेकेऽपिषन् छा. दे. मु., स्यन्दनान् केऽप्यपिषन् ला. ता., स्यन्दनान् केऽप्यपिषन् पा. सं. ॥ २. भाषायां 'शाहुडी' इति ॥ ३. प्रेतवत् ॥ ४. विभीषणं सं. दे. ला. ॥ ५. ०समलक्ष्यन्ते पाता. वा. १-२ ॥ ६. 'दक्षिणाग्निर्गार्हपत्याहवनीयौ त्रयोऽग्रयः' [अमरकोश ब्रह्मवर्ग श्लो. १९] दक्षिणाग्निः गार्हपत्याग्निः आहवनीयाग्निः एते त्रयोऽग्रयः स्युः ॥ ७. नदीपूरस्येव ॥ ८. लीना बभूवुः ॥ ९. दुद्बुः ता. पा. मु. ॥ १०. ०दुस्तुच्छपात्र० मु. ॥ ११. शिरोस्थि ॥ १२. एवमालोकितास्तेन दे. मु. ॥ १३. क्रोध-लज्जापीडिताः ॥ १४. शौर्येण ऊर्ध्वबाहवः ॥ १५. अन्नः ॥ १६. कुरिकाभिः ॥ १७. जीर्णवस्त्रवत् ॥ १८. एवैरुः भाषायां 'काकडी' इति ख्यातः; ०मैवारु० मु. ॥ १९. मङ्कुमिच्छवः, टुमस्जोतं शुद्धौ (सि. १३५२) ॥ २०. नग्नाः ॥ २१. क्षुतं छिक्का, क्षुते रुढे सूर्यः शरणम् ॥

म्लेच्छान्^१नथाऽऽदिशन् देवा^२मेघास्या अद्य वो रिपून् । आप्लाव्याऽद्भिर्हीनिष्यामः शीतलेनाऽपि मृत्युना ॥२१३॥
 शान्तिसैन्येऽम्बुधाराभिरायसैर्मुसलैरिव । कर्तुमारेभिरेऽथाऽब्दा महीमेकार्णवामिव ॥२१४॥
 ॥आप्लाव्यमानं सलिलेनाऽऽलोक्य शिविरं निजम् । चक्रभृत् पञ्चमश्चर्मरत्नं पस्पर्श पाणिना ॥२१५॥
 तच्चर्मरत्नं ववृधे सद्यो द्वादशयोजनीम् । सेवालजाल-डिण्डीरपिण्डवच्चाऽतरत्तराम् ॥२१६॥
 श्रीशान्तिशासनात् तत्र चर्मरत्नेऽखिलं बलम् । आरुरोहो^३डुप इव निष्कीलित इव स्थिरे ॥२१७॥
 चर्मवत् पाणिना स्पृष्ट्वा कृत्वा द्वादशयोजनीम् । सैन्योपरि छत्ररत्नमतनोच्छान्तिचक्रभृत् ॥२१८॥
 छत्रस्य दण्डमूले च गवाक्ष इव दीपकम् । मणिरत्नं न्यधाद् ध्वान्तध्वंसाय नृशिरोमणिः ॥२१९॥
 उमाः प्रभाते मध्याह्ने निष्पन्नास्तत्र शालयः । सैन्यैर्बुभुजिरे गेहिरत्नस्य महिमा ह्ययम् ॥२२०॥
 तस्थावहानि सप्तैवं ससैन्यः शान्तिचक्रभृत् । सांयात्रिक इवाऽम्भोधौ तस्मिन्नेकजलेऽपि हि ॥२२१॥
 तस्याऽथ किङ्करसुराः कुपिताः शंखपाणयः । इत्यूचिरे मेघमुखकुमारांस्त्रिदिवोकसः ॥२२२॥
 अरे! किमेतदारब्धमविमृश्यविधायिनः! ? स्वशक्तिं परशक्तिं च न जानीथ हताशयाः! ? ॥२२३॥
 अभ्रंलिहाग्रशिखरः सुवर्णशिखरी क्व च । जानुदघ्ना वामलूराः क्व च मृद्वालुकामयाः? ॥२२४॥
 जगद्द्योती क्व मार्तण्डः? क्व च खद्योतपोतकाः? । क्व स्थामधाम गरुडो? निःसाराः शलभाः क्व च? ॥२२५॥
 क्व नागराजो भूधर्ता? वराकाः क्व च राजिलाः? । स्वयम्भूरमणः क्वाऽब्धिः? क्व च स्रोतांसि वेश्मनाम्? ॥२२६॥
 कैष चक्रधरस्तीर्थकृच्च त्रैलोक्यवन्दितः? । वराकाः क्व भवन्तश्च जय्या अस्मादशामपि? ॥२२७॥चतुर्भिः कलापकम् ॥
 यात यात द्रुतं तस्मादपराधमतः परम् । न सहिष्यामहे हन्त वयं श्रीशान्तिकिङ्कराः ॥२२८॥
 इति साटोपमुक्तास्तैर्ययुर्मैघमुखाः सुराः । म्लेच्छानबोधयंस्तांश्च शरणं शान्तिरेव वः ॥२२९॥
 शिष्टा मेघमुखैस्तेऽपि म्लेच्छा निःश्वस्य किञ्चन । पर्यशाम्यन् गतामर्षा द्विषा गतमदा इव ॥२३०॥
 वाहनानि विचित्राणि चित्राण्याभरणानि च । वासांसि च महार्घाणि रूप्य-स्वर्णोत्करानपि ॥२३१॥
 प्रभोरुपायनीकृत्य किराताः शरणार्थिनः । सर्वाङ्गलुठनैर्भूमिं मृजन्तस्ते समाययुः ॥२३२॥युग्मम् ॥
 समर्प्योपायनं शान्तेस्ते प्रणम्यैवमब्रुवन् । सदाऽप्यर्दान्ताः स्मः स्वामिन्नरण्यवृषभा इव ॥२३३॥
 ततोऽस्माभिरजानद्भिस्त्वां स्वामिनमिहाऽऽगतम् । रभसादपराद्धं यत् तत्सहस्व प्रसीद नः ॥२३४॥
 स्वाम्यस्यतः परं त्वं नः शाधि साधितभूतल! । स्थास्यामस्तावकीभूय भूयः किं ब्रूमहे वयम्? ॥२३५॥
 एवमुक्त्वा स्थितान् म्लेच्छान् स्वीकृत्याऽन्वग्रहीत् प्रभुः । असाध्यच्च सेनान्या सिन्धो रूतरनिष्कुटम् ॥२३६॥
 छादयन्नन्तरं गङ्गा-सिन्ध्वोः सैन्यैर्निरन्तरैः । सोऽक्षुद्रपृतनः क्षुद्रहिमाद्रिमगमत्ततः ॥२३७॥
 गोशीर्षचन्दनैः पद्महदाम्भोभिरथाऽपरैः । रत्नैरानर्च हिमवत्कुमारः शान्तिचक्रिणम् ॥२३८॥
 गत्वा ऋषभकूटाद्रौ समादाय च काकिणीम् । शान्तिश्चक्रीत्यक्षराणि कल्प इत्यलिखत् प्रभुः ॥२३९॥
 ॥ततो रथस्थो बबले शान्तिः शान्तारिपौरुषः । प्राप क्रमेण वैताढ्यपर्वतोपत्यकाभुवम् ॥२४०॥
 विद्याधरनृपैस्तत्र श्रेणिद्वितयवर्तिभिः । सच्चक्रे चक्रवर्ती स इहाऽमुत्र च शर्मणे ॥२४१॥
 ॥अथ गङ्गातटे गत्वा गङ्गां स्वयमसाधयत् । सेनान्या साधयामास गाङ्गं चोत्तरनिष्कुटम् ॥२४२॥
 गुहां खण्डप्रपाताख्यामापपात ततः प्रभुः । नाट्यमालामरं तत्र चकार च वशंवदम् ॥२४३॥
 सेनानीर्दण्डरत्नेनोद्घाटयामास तां गुहाम् । चक्ररत्नानुगः शान्तिचक्रभृत् प्रविवेश च ॥२४४॥

१. म्लेच्छानप्या० मु. प्रभृतिषु ॥२. मेघमुखाः ॥३. लोहमयैः ॥४. समुद्रफेनवत् ॥५. ०पिण्डवच्चान्तरम्भसाम् पा. ०पिण्डवच्चान्तरम् सं. छा. ला. ॥६. निष्कीलित(नांगरेली) नौकायाम् ॥७. ०शङ्खधारिणः मु. प्रभृतिषु, पाता. वा. १-२ ॥८. मेरुः ॥९. वल्मीकाः ॥१०. निर्विषसर्पाः ॥११. श्रीशान्तिनाथकिङ्कराः खंता. ॥१२. ०महार्घ्याणि खंता. पाता. वा. १-२ ॥१३. उद्धताः ॥१४. ०साधितभूतलः मु. प्रभृतिषु, पाता. वा. १-२ ॥१५. अन्तररहितैः ॥ १६. बृहत्सैन्यः ॥ १७. काकणीम् खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १८. आचारः ॥

पूर्ववन्मणिरत्नेन काकिणीमण्डलैरपि । गुहागृहे ध्वान्तशान्तिं शान्तिर्दीपैरिव व्यधात् ॥२४५॥
लीलयोन्मग्न-निमग्नजले नद्यौ स पद्यया । उत्तार ससैन्योऽपि दुष्करं नास्ति दोष्मताम् ॥२४६॥
स्वयमुद्धाटितेनाऽपाङ्गद्वारेण पृतनान्वितः । गुहाया निरगात् तस्याः पञ्चानन इव प्रभुः ॥२४७॥
न्यधत्त विपुले गङ्गापुलिने शिबिरं प्रभुः । गङ्गातरङ्गतरलैस्तुरङ्गैः समलङ्कृतम् ॥२४८॥
नैसर्पप्रमुखास्तत्र गङ्गामुखनिवासिनः । नवाऽपि निधयः शान्तेरेत्याऽभूवन् वशंवदाः ॥२४९॥
स्वच्छन्दं म्लेच्छभूमिष्ठं गाङ्गं दक्षिणनिष्कुटम् । साधयामास सेनान्या पल्लिमात्रमिव प्रभुः ॥२५०॥
इत्थं भरतषट्खण्डमरिषड्वर्गवत् प्रभुः । साधयित्वाऽष्टभिर्वर्षशतैर्निवृते ततः ॥२५१॥
प्रयाणैरनवच्छिन्नैश्छिन्दन् मार्गं दिने दिने । आजगाम श्रियां धाम नृहस्ती हस्तिनापुरम् ॥२५२॥
पौरैर्ग्राम्यैश्च सोत्कण्ठैर्निर्निषैः सुरैरिव । वीक्ष्यमाणो शान्तिनाथो ययौ निजनिकेतनम् ॥२५३॥
॥अमरैर्बद्धमुकुटैर्नरैर्द्वैरपरैरपि । विदधे चक्रवर्तित्वाभिषेकः शान्तिचक्रिणः ॥२५४॥
अभिषेकोत्सवश्चाऽभून्नगरे हस्तिनापुरे । अपदण्ड-शुल्क-भटप्रवेशो द्वादशाब्दिकः ॥२५५॥
ततः पृथक् पृथक् यक्षसहस्राधिष्ठितात्मभिः । स चतुर्दशभी रत्नैर्निधिभिर्नवभिः श्रितः ॥२५६॥
चतुःषष्ट्या सहस्रैश्चाऽऽवृतोऽन्तःपुरयोषिताम् । लक्षैश्चतुरशीत्येभै रथाश्चस्य च भूषितः ॥२५७॥
ग्रामाणां पदिकानां च कोटिषण्णवतेः प्रभुः । द्वात्रिंशतः सहस्राणां भूभुजां नीवृतामिव ॥२५८॥
सेवितः सूपकाराणां त्रिषष्ट्यग्रैस्त्रिभिः शतैः । श्रेणि-प्रश्रेणिभिश्चाऽष्टादशभिः शोभमानभूः ॥२५९॥
महापुरसहस्राणां पाता द्वासप्ततेस्तथा । एकसहस्रोन्द्रोणमुखलक्षस्य शासिता ॥२६०॥
पत्तनाष्टाचत्वारिंशत्सहस्राणामधीश्वरः । चतुर्विंशत्सहस्राणां कर्बटानां मडम्बवत् ॥२६१॥
रत्नाद्याकरसहस्रविंशतेरप्यधीशिता । षोडशानां तथा खेटसहस्राणां च शासकः ॥२६२॥
चतुर्दशानां सम्बाधसहस्राणामपि प्रभुः । पञ्चाशत् षडधिकान्स्त्रायमाणोऽन्तरोदकान् ॥२६३॥
पञ्चाशतः कुराज्यानामेकोनायाश्च नायकः । किमन्यदुपभुञ्जानः षट्खण्डमपि भारतम् ॥२६४॥
गीतैर्लास्यैस्ताण्डवैश्च नाटकाभिनयैरपि । पुष्पोच्चय-जलक्रीडादिभिश्चाऽनुभवन् सुखम् ॥२६५॥
आरभ्य चक्रवर्तित्वाच्चक्रवर्ती स पञ्चमः । गमयामास वर्षाणां सहस्रान् पञ्चविंशतिम् ॥२६६॥
॥ब्रह्मलोके तदानीं च लोकान्तिकदिवोकसाम् । आसनानि स्म कम्पन्ते दोलितानीव केनचित् ॥२६७॥
किमेतदिति सम्भ्रान्ता देवाः सारस्वतादयः । प्रायुञ्जताऽवधिं सम्यग् ज्ञात्वा चैवं मिथोऽवदन् ॥२६८॥
अयि! द्वीपे जम्बूद्वीपे भरतार्धे च दक्षिणे । अर्हतः शान्तिनाथस्य दीक्षाकालोऽयमागतः ॥२६९॥

१. काकणी० खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २. दक्षिणद्वारेण ॥ ३. विभुः सं. ता. दे. छा. ॥ ४. 1. नैसर्पः, 2. पाण्डुकः, 3. पिङ्गलः, 4. सर्वरत्नकः, 5. महापयः, 6. कालः, 7. महाकालः, 8. माणवः, 9. शङ्खः ॥ ५. जित्वा ततो निवृते भित्वा मेघमिव द्विपः सं. ता. ला. पा. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ ६. दण्डकर-भटप्रवेशे रहितः ॥ ७. द्वादशवार्षिकः ॥ ८. 1. चक्ररत्न, 2. दण्डरत्न, 3. वाजिरत्न, 4. सेनानीरत्न, 5. पुरोधोरत्न, 6. गृहिरत्न, 7. वर्धकिरत्न, 8. चर्मरत्न, 9. छत्ररत्न, 10. मणिरत्न, 11. काकिणीरत्न, 12. खड्गरत्न, 13. गजरत्न, 14. स्त्रीरत्न एतानि चतुर्दशरत्नानि ॥ ९. सहस्रैश्चाऽन्तःपुरीभिरावृतः सं. ता. ला. पा. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १०. अन्तःपुरस्त्रीणां सङ्ख्या ६४सहस्रमिता ॥ ११. लक्षैश्चतुरशीत्येभै रथैरथैश्च सं. ता. ला. पा. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १२. हस्तिनां सङ्ख्या ८४लक्षमिता, रथानां सङ्ख्या ८४लक्षमिता, अश्वानां सङ्ख्या ८४लक्षमिता ॥ १३. ग्रामाणां सङ्ख्या ९६कोटिमिता ॥ १४. पदातीनां सङ्ख्या ९६कोटिमिता ॥ १५. नृपाणां सङ्ख्या ३२सहस्रमिता ॥ १६. देशानां सङ्ख्या ३२सहस्रमिता ॥ १७. सूपकाराणां सङ्ख्या ३६३मिता ॥ १८. महानगराणां सङ्ख्या ७२सहस्रमिता ॥ १९. रक्षकः ॥ २०. द्रोणमुखानां सङ्ख्या ९९सहस्रमिता, द्रोणमुखानि यत्र जल-स्थलपथावुभावपि भवतः ॥ २१. पत्तनानां सङ्ख्या ४८सहस्रमिता, पत्तनानि जल-स्थलमार्गयोरन्यतरेण मार्गेण युक्तानि ॥ २२. चत्वारिंशत्सहस्राणां ता. ला. ॥ २३. कर्बटानां सङ्ख्या २४सहस्रमिता, कर्बटानि कुनगराणि । कर्बटानां मु. ॥ २४. मडम्बानां सङ्ख्या २४सहस्रमिता, मडम्बानि सर्वतोऽर्धयोजनात् परतोऽवस्थितग्रामाणि ॥ २५. रत्नाद्याकराणां सङ्ख्या २०सहस्रमिता ॥ २६. खेटानां सङ्ख्या १६सहस्रमिता, खेटानि धूलिप्राकारोपेतानि ॥ २७. सम्बाधानां सङ्ख्या १४सहस्रमिता, सम्बाधाः समभूमौ कृषिं कृत्वा कृषीवला यत्र धान्यं रक्षार्थं स्थापयन्ति ॥ २८. षडधिकं त्राय० पाता. वा. १-२ ॥ २९. द्वीपानां सङ्ख्या ५६मिता ॥ ३०. कुराज्यानां सङ्ख्या ४९मिता ॥ ३१. नृत्यैः ॥ ३२. ऽत्वादष्टवर्षशतोनिताम् छा. मु. ॥ ३३. सोऽब्दानां दे. मु. ॥ ३४. कम्पन्तेऽन्दोलितानीव० खंता. ॥ ३५. अयि सम्बोधने ॥

तत्प्रभावेण सञ्जातचेतनानीव सम्प्रति । ज्ञापयन्त्यासनान्यस्मान् दीक्षाकालोचितां क्रियाम् ॥२७०॥
 ज्ञानत्रयेण जानाति भगवान् यद्यपि स्वयम् । तथाऽपि कैल्प इति तं स्मारयामो ब्रतक्षणम् ॥२७१॥
 एवमन्योऽन्यमालप्य विमानान्यधिरुह्य च । शान्तिनाथमुपाजग्मुर्देवाः सारस्वतादयः ॥२७२॥
 ते त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य शान्तिनाथं प्रणम्य च । “तीर्थं प्रवर्तय” स्वामिन्निति प्राञ्जलयोऽवदन् ॥२७३॥
 इत्युदित्वा नमस्कृत्य ययुर्लोकान्तिका दिवम् । पूर्णार्थो जृम्भिकैः स्वामी ददौ दानं च वार्षिकम् ॥२७४॥
 आत्मानुरूपे तनये राज्यं चक्रायुधे न्यधात् । स्वयं संयमसाम्राज्यमुपादित्सुर्जगत्पतिः ॥२७५॥
 अथेन्द्रप्रमुखैर्देवैर्नृपैश्चक्रायुधादिभिः । चक्रेऽभिषेको दीक्षायां चक्रितायामिव प्रभोः ॥२७६॥ [युग्मम्]
सर्वार्था नाम शिबिकां रत्नसिंहासनान्विताम् । आरुरोह जगन्नाथस्तामूहुः प्रथमं नराः ॥२७७॥
 ततोऽप्युद्गूहुः पूर्वत्र सुरा दक्षिणतोऽसुराः । सौपर्ण्याश्चाऽपरतो नागा उत्तरतश्च ताम् ॥२७८॥
 सन्ध्याभ्रवत् पाटलाभिः पाटलीकृतदिङ्मुखम् । शिरीषैः शोभितं ग्रीष्मश्रीसङ्गात् पुलकैरिव ॥२७९॥
 घर्मोदबिन्दुभिरिव मल्लिकाभिः समाकुलम् । सुवर्णकेतकीकोशैः स्मरेष्वासैरिवाऽङ्कितम् ॥२८०॥
 प्रत्यग्रमुकुलोद्भ्रान्तगुञ्जन्मधुकरालिभिः । धातकीभिर्ग्रीष्मलक्ष्म्या गायत्रीभिरिवाऽऽङ्कितम् ॥२८१॥
 वनश्रीस्तनसङ्गाशपुष्पस्तबकसम्पदा । खर्जूरैर्जरीभूतां मधोर्हसदिव श्रियम् ॥२८२॥
 पचेलिमफलोद्भ्रान्तकीरपिच्छैर्निरन्तरैः । द्विगुणीभूतमाकन्ददलऋद्ध्याऽतिबन्धुरम् ॥२८३॥
 अधिवापि जलक्रीडारसव्याकुलनागरम् । ययौ सहस्राग्रवणमचिरानन्देनः प्रभुः ॥२८४॥ षड्भिः कुलकम् ॥
 शिबिकायास्ततस्तस्याः समुत्तीर्य जगत्पतिः । उज्ज्वाञ्जकार रत्नालङ्कार-माल्यादि राज्यवत् ॥२८५॥
 ज्येष्ठकृष्णचतुर्दश्यां भरण्यां पश्चिमेऽहनि । कृतसिद्धनमस्कारः कृतष्ठतपाः प्रभुः ॥२८६॥
 समं नृपसहस्रेण परिव्रज्यामुपाददे । तदैव चाऽऽसदज्ज्ञानं मनःपर्ययसञ्ज्ञकम् ॥२८७॥
 ततश्च मन्दिरपुरे सुमित्रनृपमन्दिरैः । पारणं परमान्नेन द्वितीयेऽह्नि व्यधाद्विभुः ॥२८८॥
 विदधे विबुधैस्तत्र वसुधारादिपञ्चकम् । रत्नपीठं सुमित्रेण स्वामिपादपदे पुनः ॥२८९॥
 अनासीनोऽशयानश्च निःसङ्गो निर्ममः प्रभुः । मूलोत्तरगुणाधारो विजहार वसुन्धराम् ॥२९०॥
 अथ द्वादशमासान्ते विहरन् परमेश्वरः । आगात् सहस्राग्रवणं नगरे हस्तिनापुरे ॥२९१॥
 नन्दिवृक्षतले तत्र षष्ठेन तपसा प्रभोः । शुक्लध्यानान्तरस्थस्य घातिकर्माणि तुष्टुः ॥२९२॥
 पौषस्य शुद्धनवम्यां चन्द्रे च भरणीस्थिते । उत्पेदे शान्तिनाथस्य केवलज्ञानमुज्ज्वलम् ॥२९३॥
 ज्ञात्वा चाऽऽसनकम्पेन केवलज्ञानमीशितुः । एयुरिन्द्रादयो देवास्तं देशं स्वामिपावितम् ॥२९४॥
 सम्मार्जनीभृत इव देवाः संवर्तकानिलैः । आयोजनमपानैषू रजः-काष्ठ-तृणादिकम् ॥२९५॥
 गन्धोदकं च ववृषू रजःशमनहेतवे । पञ्चवर्णा जानुदघ्नीर्दिव्याः सुमनसश्च ते ॥२९६॥
 भुवं स्वर्णशिलाभिस्तां बबन्धुः सन्धिबन्धुरम् । तोरणानि च रम्याणि चक्रुः पूर्वादिदिक्षु ते ॥२९७॥
 मध्येकृत्वा मणीपीठं चतुर्गोपुरसुन्दरान् । प्राकारांस्त्रीन् क्रमाद्रूप्य-स्वर्ण-रत्नैर्विचक्रिरे ॥२९८॥
 तत्रोपरितने रत्नवप्रे मध्यावनौ व्यधुः । तेऽशीत्यग्रचतुर्धन्वशतोच्चं चैत्यपादपम् ॥२९९॥
 तस्याऽधश्छन्दकं चक्रुरप्रतिच्छन्दकं सुराः । छन्दकान्तः पूर्वदिशि रत्नसिंहासनं च ते ॥३००॥
 चतुस्त्रिंशदतिशयैर्भ्राजिष्णुर्भगवानपि । पूर्वद्वारेण समवसरणं प्रविवेश तत् ॥३०१॥
 तत्र प्रदक्षिणीकृत्य चैत्यवृक्षं जगद्गुरुः । “तीर्थाय नमः” इत्युचे जिनेन्द्राणां स्थितिर्ह्यसौ ॥३०२॥

१. आचारः ॥ २. दीक्षावसरम् ॥ ३. ०मालम्ब्य० वा.१-२ ॥ ४. ०लौकान्तिका० मु. ॥ ५. दीक्षाभिषेको विदधे ला. पा. ता. छा. खंता. पाता. वा.१-२ ॥
 ६. सुपर्णकुमारदेवाः ॥ ७. पश्चिमतः ॥ ८. नागकुमारदेवाः ॥ ९. कामबाणैः ॥ १०. गायत्रीभिरिवाऽऽङ्कितम् मु. प्रभृतिषु ॥ ११. वसन्तस्य ॥ १२. वाप्याम् ॥ १३.
 ०नन्दनप्रभुः मु. ॥ १४. खंता. पाता. वा.१-२ प्रतिषु नास्ति ॥ १५. भरणीनक्षत्रे ॥ १६. मनःपर्यय० मु. ॥ १७. ज्ञानावरणीयकर्म, दर्शनावरणीयकर्म, मोहनीयकर्म,
 अन्तरायकर्म-एतानि घातिकर्माणि ॥ १८. पुष्पाणि ॥

पूर्वसिंहासने तत्र प्राङ्मुखो न्यषदत् प्रभुः । दिक्ष्वन्यासु विचक्रुश्च तद्रूपत्रितयं सुराः ॥३०३॥
 यथाद्वांरं प्रविश्याऽथ श्रीमान् सङ्घश्चतुर्विधः । अवतस्थे यथास्थानं स्वाम्यास्यमवलोकयन् ॥३०४॥
 विरोधिनोऽपि तिर्यञ्चो मध्यवप्रेऽवतस्थिरे । प्राकारेऽधस्तने त्वंस्थुर्वाहनान्यखिलान्यपि ॥३०५॥
 तदा चक्रायुधनृपं हर्षोत्फुल्लविलोचनाः । सहस्राप्रवणो घानपाला एत्य व्यजिज्ञपत् ॥३०६॥
 दिष्ट्याऽद्य वर्धसे देव! यच्छान्तिस्वामिनोऽधुना । उत्पेदे केवलज्ञानं सहस्राप्रवणस्थितेः ॥३०७॥
 इत्याकर्ण्य गिरं हृष्टः सद्यश्चक्रायुधो नृपः । पारितोषिकमेतेभ्यो दत्त्वा स्वामिनमाययौ ॥३०८॥
 तत्र प्रदक्षिणीकृत्य शान्तिनाथं प्रणम्य च । विनयी निषसादाऽनुशक्रं चक्रायुधो नृपः ॥३०९॥
 भूयश्च स्वामिनं नत्वा शक्रश्चक्रायुधोऽपि च । प्रचक्रमे स्तोतुमेवं हर्षगद्गदया गिरा ॥३१०॥
 “श्रेयोदशाप्रवेशोऽद्य जगतोऽपि जगत्पते! । ज्ञानादित्येन भवता सुदिनोत्सवकारिणा ॥३११॥
 पुण्यैरस्मादशामेते तव कल्याणकोत्सवाः । कल्याणचिन्तामणयः प्रभवन्ति जगद्गुरो! ॥३१२॥
 कषायादिमलालीढं मनः सर्वशरीरिणाम् । क्षालयन्ति जगन्नाथ! त्वद्दर्शनजलोर्मयः ॥३१३॥
 कर्मच्छिदे बद्धयत्नस्तीर्थकृत्कर्म यत्पुरा । आर्जयस्तत् तव स्वार्थानपेक्षान्योपकारिता ॥३१४॥
 घोरसंसारभीतानां महादुर्गामिव प्रभो! । जगत्यदस्ते समवसरणं शरणं नृणाम् ॥३१५॥
 जानासि सर्वं सर्वेषां भावं सर्वहितोऽसि च । प्रार्थनीयं न तत् किञ्चित् तथाऽपि प्रार्थ्यसे मया ॥३१६॥
 यथा हि विहरन्नुर्व्यां ग्रामाकर-पुरादिकम् । क्षणे क्षणे त्वं त्यजसि मा त्याक्षीर्मन्मनस्तथा ॥३१७॥
 त्वत्पादपङ्कजध्यानषट्पदीभूतचेतसः । व्यतिक्रामतु मे कालो भगवंस्त्वत्प्रसादतः ” ॥३१८॥
 स्तुत्वेति सति तूष्णीके शक्रे चक्रायुधेऽपि च । श्रीशान्तिनाथो भगवानारेभे देशनामिति ॥३१९॥
 “अनेकदुःखसन्ताननिदानं दववह्निवत् । अहो! खल्वेष संसारश्चतुर्गत्यात्मकः सदा ॥३२०॥
 क्रोध-मान-माया-लोभाः कषायास्तस्य चोच्चकैः । आधारभूताश्चत्वारः स्तम्भा इव महौकसः ॥३२१॥
 तत्क्षीणेषु कषायेषु संसारः क्षीयते स्वयम् । मूलेषु हि विशुष्केषु शुष्क एव महीरुहः ॥३२२॥
 विनेन्द्रियजयं नैव कषायान् जेतुमीश्वरः । हन्यते हैमनं जाड्यं न विना ज्वलितानलम् ॥३२३॥
 अदानैरिन्द्रियहयैश्चलैरपथगामिभिः । आकृष्य नरकारण्ये जन्तुः सपदि नीयते ॥३२४॥
 इन्द्रियैर्विजितो जन्तुः कषायैरभिभूयते । वीरैः कृष्टेष्टकः पूर्व वप्रः कैः कैर्न खण्ड्यते ? ॥३२५॥
 कुलघाताय पाताय बन्धाय च वधाय च । अनिर्जितानि जायन्ते कंरणानि शरीरिणाम् ॥३२६॥
 इन्द्रियैः स्वार्थविवशैः कस्को नैव विडम्ब्यते ? । अपि विज्ञातशास्त्रार्थाश्चेष्टन्ते बालका इव ॥३२७॥
 किमतोऽपि धृष्णास्थानमिन्द्रियाणां प्रकाश्यते ? । यद् बन्धौ बाहुबलिनि भरतोऽप्यस्त्रमक्षिपत् ॥३२८॥
 जयो यद्बाहुबलिनि भरते च पराजयः । जिताजितानां तत्सर्वमिन्द्रियाणां विजृम्भितम् ॥३२९॥
 यच्छस्त्राशस्त्रि युध्यन्ते चरमेऽपि भवे स्थिताः । दुरन्तानामिन्द्रियाणां महिमाऽनेन लक्ष्यते ॥३३०॥
 दण्ड्यन्तां चण्डचरितैरिन्द्रियैः पशवो जनाः । शान्तमोहाः पूर्वविदो दण्ड्यन्ते यत् तदद्भुतम् ॥३३१॥
 जिता हृषीकैरत्यन्तं देव-दानव-मानवाः । जुगुप्सितानि कर्माणि ही तन्वन्ति तपस्विनः ॥३३२॥
 अखाद्यमपि खादन्ति चाऽप्यपेयं पिबन्ति च । अगम्यं चाऽपि गच्छन्ति हृषीकवशगा नराः ॥३३३॥
 वेश्यानां नीचकर्माणि दास्यान्यपि च कुर्वते । कुल-शीलोज्जितास्त्यक्तकरुणैः करणैर्हताः ॥३३४॥
 परद्रव्ये परस्त्रीषु मोहान्धमनसां नृणाम् । या प्रवृत्तिः सेन्द्रियाणामतन्द्राणां विजृम्भितम् ॥३३५॥

१. सुरासुर-नृणां गणः छ. दे. मु. ॥ २. तस्थुः ला. ॥ ३. कल्याणदशायां प्रवेशः ॥ ४. जयत्यदस्ते ला. पा. ता. सं. ॥ ५. यथा क्षणे० पाता. ॥ ६. सुवर्णसम्बन्धि जाड्यं मलम् ॥ ७. अदमितैः ॥ ८. धीरैः ता. ॥ ९. कृष्टा इष्टका यस्य वप्रस्य ॥ १०. इन्द्रियाणि ॥ ११. लज्जास्थानम् ॥ १२. विलासः ॥ १३. महिमाऽनेन लभ्यते मु.; महिम्नाऽनेन लभ्यते ला. प्रभृतिषु ॥ १४. उपशान्तमोहान्मि गुणस्थाने वर्तमानाः ॥ १५. इन्द्रियैः ॥ १६. ही इति खेदे ॥ १७. इन्द्रियवशगाः ॥ १८. कुलाचारबाह्याः ॥ १९. जागरूकाणाम् ॥

पाणि-पादेन्द्रियच्छेद-मरणानि शरीरिभिः । प्राप्यन्ते यद्वशात् तेषां करणानां किमुच्यते ? ॥३३६॥
 विनयं ग्राहयन्त्यन्यैर्ये स्वयं करणैर्जिताः । पिधाय पाणिना वक्त्रं तान् हसन्ति विवेकिनः ॥३३७॥
 आ देवेन्द्रादा च कीटाद्ये केचिदिह जन्तवः । विमुच्यैकं वीतरागं ते सर्वेऽपीन्द्रियैर्जिताः ॥३३८॥
 वैशास्पर्शसुखास्वादप्रसारितकरः करी । आलानबन्धनक्लेशमासादयति तत्क्षणम् ॥३३९॥
 पयस्यगाधे विचरन् गिलन् गलगतामिषम् । मैनिकस्य करे दीनो मीनः पतति निश्चितम् ॥३४०॥
 निपतन्मत्तमातङ्गकपोले गन्धलोलुपः । कर्णतालतलाघातान्मृत्युमाप्नोति षट्पदः ॥३४१॥
 कनकच्छेदसङ्घाशशिखालोकविमोहितः । रभसेन पतन् दीपे शलभो लभते मृतिम् ॥३४२॥
 हरिणो हारिणीं गीतिमाकर्णयितुमुद्धुरः । आकर्णाकृष्टचापस्य याति व्याधस्य वेध्यताम् ॥३४३॥
 एवं विषय एकैकः पञ्चत्वाय निषेवितः । कथं हि युगपत् पञ्च पञ्चत्वाय भवन्ति न ? ॥३४४॥
 तदिन्द्रियजयं कुर्यान् मनःशुद्ध्या महामतिः । यां विना यम-नियमैः कायक्लेशो वृथा नृणाम् ॥३४५॥
 अनिर्जितेन्द्रियग्रामो यतो दुःखैः प्रबाध्यते । तस्माज्जयेदिन्द्रियाणि सर्वदुःखविमुक्तये ॥३४६॥
 न चेन्द्रियाणां विजयः सर्वथैवाऽप्रवर्तनम् । राग-द्वेषविमुक्तानां प्रवृत्तिरपि तज्जयः ॥३४७॥
 अशक्यो विषयोऽस्मिन्मिन्द्रियैः स्वसमीपगः । राग-द्वेषौ पुनस्तत्र मतिमान् परिवर्जयेत् ॥३४८॥
 हताहतानीन्द्रियाणि सदासंयमयोगिनाम् । अहतानि हितार्थेषु हतान्यहितवस्तुषु ॥३४९॥
 जितान्येक्षाणि मोक्षाय संसारायाऽजितानि तु । तदेतदन्तरं ज्ञात्वा यद्युक्तं तत् समाचरेत् ॥३५०॥
 स्पर्शं मृदौ च तूल्यादेरुपलादेश्च कर्कशे । भवेद्रत्यरती हित्वा जेता स्पर्शनमिन्द्रियम् ॥३५१॥
 रसे स्वादौ च भक्ष्यादेरितरस्मिन्नथाऽपि वा । प्रीत्यप्रीती विमुच्योच्चैर्जिह्वेन्द्रियजयी भवेत् ॥३५२॥
 घ्राणदेशमनुप्राप्ते शुभे गन्धे परत्र वा । ज्ञात्वा वस्तुपरीणामं जेतव्यं घ्राणमिन्द्रियम् ॥३५३॥
 मनोज्ञं रूपमालोक्य यदि वा तद्विलक्षणम् । त्यजन् हर्षं जुगुप्सां च निर्जयेच्चक्षुरिन्द्रियम् ॥३५४॥
 स्वरे श्रव्ये च वीणादेः खरोष्ट्रादेश्च दुःश्रवे । रतिं जुगुप्सां च जयन् श्रोत्रेन्द्रियजयी भवेत् ॥३५५॥
 कोऽपि नास्तीह विषयो मनोज्ञ इतरोऽपि वा । य इन्द्रियैर्नोपभुक्तस्तत् स्वास्थ्यं किं न सेव्यते ? ॥३५६॥
 शुभा अप्यशुभायन्ते शुभायन्तेऽशुभा अपि । विषयास्तत् क रज्येत विरज्येत क चेन्द्रियैः ॥३५७॥
 स एव रुच्यो द्वेष्यो वा विषयो यदि हेतुतः । शुभाशुभत्वं भावानां तन्न तत्त्वेन जातुचित् ॥३५८॥
 जितेन्द्रियो मनःशुद्ध्या ततः क्षीणकषायकः । अचिरान्मोक्षमाप्नोति जन्तुरक्षीणशर्मकम् ॥३५९॥
 आकर्ष्य कर्णपीयूषवृष्टिमेवं च देशनाम् । चक्रायुधः ससंवेगो भगवन्तं व्यजिज्ञपत् ॥३६०॥
 ॥स्वामिन्! भीतोऽस्मि संसारादस्मात् क्लेशैकवेशमनः । न पौरुषाभिमानोऽत्र दोषमतोऽपि विवेकिनः ॥३६१॥
 दीप्यमाने यथा गेहे पोते स्फुटति वा यथा । तन्नेता किञ्चिदादाय सारवस्त्वन्यतो व्रजेत् ॥३६२॥
 तथा भवे जन्म-जरा-मरणादिकरालिते । एकमात्मानमादाय त्वां शरण्याऽऽश्रितोऽस्म्यहम् ॥३६३॥
 स्वामिन्! मामुपेक्षस्व निपतन्तं भवार्णवे । तस्योत्तरणनावं मे दीक्षामद्यैव देहि तत् ॥३६४॥
 युक्तं विवेकिनस्तेऽद इत्युक्तः स्वामिना ततः । तनये कवचहरे राज्यं चक्रायुधो न्यधात् ॥३६५॥
 सहितो राजभिः पञ्चत्रिंशता स्वामिनोऽन्तिके । स्वामिसूनुरुपादत्त प्रव्रज्यां सङ्घसाक्षिकम् ॥३६६॥
 चक्रायुधादिगणभृत्षट्त्रिंशत् उपादिशत् । उत्पाद-विगम-ध्रौव्यलक्षणां त्रिपदीं प्रभुः ॥३६७॥

१. करिणी ॥ २. धीवरस्य ॥ ३. कर्णतालतलापातान् ला. ॥ ४. मनोहराम् ॥ ५. मृत्यवे ॥ ६. मनःशुद्धिम् ॥ ७. ०योऽस्पृष्टमि० सं. ता. ला. पा. ॥ ८. सदा संयमधारिणां योगिनाम् ॥ ९. इन्द्रियाणि ॥ १०. तूलादे० मु. ॥ ११. स्वादे मु. ॥ १२. अशुभगन्धे ॥ १३. रूप-लावण्यमालोक्य पा. ॥ १४. अमनोज्ञः ॥ १५. वैराग्यसहितः ॥ १६. नावि वृटन्त्यां सति ॥ १७. ०शरण्यं श्रितो० मु. प्रभृतिषु ॥

तत्त्रिपद्यनुसारात् ते द्वादशाङ्गीमसूत्रयन् । १ अनुयोग-गणानुज्ञे स्वामी तेषामदत्त च ॥३६८॥
 नरा नार्यश्च भूयांसः स्वाम्यन्ते प्रात्रजंस्तदा । जगृहुः श्रावकत्वं च २ सम्यक् सम्यक्त्वपूर्वकम् ॥३६९॥
 पूर्णायामादिपौरुष्यामुत्थाय परमेश्वरः । देवच्छन्दे विशश्राम मध्यप्राकारमण्डने ॥३७०॥
 स्वाम्यंहिपीठाध्यासीनः सङ्घे तत्रैव तस्थुषि । विदधे देशनां चक्रायुधो गणधराग्रणीः ॥३७१॥
 पूर्णद्वितीयपौरुष्यां व्यसृजत् सोऽपि देशनाम् । नत्वाऽथ स्वामिनं जग्मुः स्वं स्वं स्थानं सुरादयः ॥३७२॥
 ॥तत्तीर्थजन्मा गरुडयक्षो गजरथोऽसितैः । क्रोडास्यो बीजपूराब्जभृद्दक्षिणकरद्वयः ॥३७३॥
 वामौ दधानो नकुलाक्षसूत्रसहितो करौ । श्रीशान्तिस्वामिपादानां जज्ञे शासनदेवता ॥३७४॥
 तत्तीर्थजन्मा निर्वाणी गौराङ्गी कमलासना । पुस्तकोत्पलसंयुक्तौ बिभ्रती दक्षिणौ भुजौ ॥३७५॥
 सक्रमण्डलु-कमलौ वामौ च दधती करौ । अजायत जगद्भर्तुस्तथा शासनदेवता ॥३७६॥
 अमुक्तसन्निधिस्ताभ्यां भगवानन्यतस्ततः । बोधाय भव्यभविनां विजहार वसुन्धराम् ॥३७७॥
 ॥विहरन्नन्यदा तत्र नगरे हस्तिनापुरे । उपेत्य समवासाधीं भगवान् करुणानिधिः ॥३७८॥
 पौरजानपदोपेतः स्वामिनं तत्पुरेश्वरः । उपतस्थे कुरुचन्द्रश्चन्द्रोऽर्कमिव पर्वणि ॥३७९॥
 यथास्थानमथाऽऽसीने श्रीमत्सङ्घे चतुर्विधे । संसारवैराग्यकरीं विदधे देशनां विभुः ॥३८०॥
 देशनान्ते प्रभुं नत्वा कुरुचन्द्रोऽब्रवीदिदम् । प्राग्जन्मकर्मणा केन स्वामिन्! राज्यमिहाऽऽसदम् ? ॥३८१॥
 दौर्क्येन मम दौक(क्य?)न्तेऽद्भुतानि प्रतिवासरम् । पञ्चवस्तु-फलादीनि केन प्राग्जन्मकर्मणा ? ॥३८२॥
 इष्टेभ्यस्तानि दास्यामीत्युपभुञ्जे न हि स्वयम् । न चाऽन्यस्मै प्रयच्छामि भगवन्! केन कर्मणा ? ॥३८३॥
 ॥प्रभुरप्याख्यदेतद्धि साधवे दानतस्तव । राज्यश्रीरन्वहं चेदं दौकनं पञ्चवस्तुनः ॥३८४॥
 अदानाभोग्यते चैषां पुण्यसाधारणत्वतः । वस्त्वधीनं बहूनां हि न खल्वेकेन भुज्यते ॥३८५॥
 अभीष्टेभ्यः प्रदास्येऽहमिति चिन्ताऽपि ते ततः । पूर्वकर्मानुसारेण जायते जन्मिनां हि धीः ॥३८६॥
 ॥अस्यैव जम्बूद्वीपस्य क्षेत्रे चाऽत्रैव भारते । कोसलाख्ये जनपदे नगरे श्रीपुरेऽभवत् ॥३८७॥
 सुधनो धनपतिश्च धनदश्च धनेश्वरः । वणिक्पुत्राः सवयसश्चत्वारः सोदरा इव ॥३८८॥
 अन्यदाऽर्थोपार्जनार्थं ते चत्वारोऽपि संहिताः । रत्नद्वीपं प्रत्यचलन् द्रोणकोदूढशम्बलाः ॥३८९॥
 महाटवीं प्राविशंस्ते तीर्णप्राया कृता च सा । क्षीणप्रायं च पाथेयं तेषामजनि बह्वपि ॥३९०॥
 तदा चैकं ददृशुस्ते मुनिं प्रतिमया स्थितम् । अस्मै किञ्चित् प्रयच्छाम इति चाऽचिन्तयन् क्षणम् ॥३९१॥
 तं च द्रोणकनामानमूचुः शम्बलवाहिनम् । भो! भद्र! किञ्चिदप्यस्मै द्रोण! देहि महर्षये ॥३९२॥
 तेभ्योऽधिकश्रद्धया स तं मुनिं प्रत्यलाभयत् । महाभोगफलं कर्म तेन निर्वर्तितं तदा ॥३९३॥
 रत्नद्वीपं च तेऽपीयुर्व्यवहारं च चक्रिरे । उपाज्याऽर्थं समाजग्मुर्भूयोऽपि नगरं निजम् ॥३९४॥
 तेनैव पुण्यबीजेन ननन्दुः सर्वदाऽपि ते । जीवन्त्यप्येकदाऽऽप्तेन धान्यानि स्वातिवारिणा ॥३९५॥
 धनेश्वर-धनपती किन्तु मायापरौ मनाक् । अधिकं शुद्धवृत्तिस्तु तेषु च द्रोणकोऽभवत् ॥३९६॥
 आयुःक्षये च प्रथमं विपद्य द्रोणकः स तु । दानप्रभावात् पुत्रोऽभूस्त्वं हस्तिनपुरे शितुः ॥३९७॥
 जनन्या च मुखविशच्चन्द्रस्वप्नावलोकनात् । पितृभ्यां नामधेयं ते कुरुचन्द्र इतीरितम् ॥३९८॥
 ॥सुधनो धनदश्चोभौ मृत्वाऽभूतां वणिक्सुतौ । काम्पील्यनगरे पूर्वो द्वितीयः कृत्तिकापुरे ॥३९९॥

१. अनुयोगानुज्ञां गणानुज्ञां च ॥ २. केचित् सम्यक्त्वम् मु. प्रभृतिषु ॥ ३. कृष्णवर्णः ॥ ४. वराहमुखः ॥ ५. करौ दे. मु. ॥ ६. अन्यतत्परः दे. मु. ॥ ७. अमावास्यायाम् ॥ ८. यथास्थानं स्थिते चाऽथ मु. ॥ ९. प्रभुः मु. ॥ १०. विभुम् मु. ॥ ११. उपहारे ॥ १२. पञ्चवस्तु-फलादीनि ता. ला. छा. सं. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १३. अदानत्वमभोग्यतां च ॥ १४. पूर्वकामानुसारेण ता. ॥ १५. संहताः मु. ॥ १६. द्रोणकनामकेन पुरुषेण उदूढं पाथेयं येषां ते ॥ १७. तीर्णप्रायीकृता सं. ता. पा. छा. ॥ १८. अर्जितम् ॥ १९. हस्तिनापुरेशितुः पाता. वा. १-२ ॥ २०. जनन्या च मुखे विशम् मु. प्रभृतिषु ॥

वसन्तदेवो ^१नाम्नाऽऽद्यः कामपालोऽपरः पुनः । विपेदाते धनपतिः कालात् स च धनेश्वरः ॥४००॥

मदिरा-केसरानाम्भ्यौ वणिकपुत्र्यौ बभूवतुः । एका शङ्खपुरेऽन्या तु जयन्त्यां तावुभावपि ॥४०१॥ [त्रिभिर्विशेषकम्]
क्रमेण वर्धमानास्ते समतिक्रम्य शैशवम् । नव्यमासादयामासुश्चत्वारोऽपि हि यौवनम् ॥४०२॥

¶वसन्तदेवः काम्पील्याद् व्यवहारेण सोऽन्यदा । जयन्त्यां प्रययौ पुर्यामर्थं च समुपार्जयत् ॥४०३॥

अन्यदा सोऽष्टमीचन्द्रोत्सवेऽगच्छद् यदृच्छया । रतिनन्दनमुद्यानं तत्राऽद्राक्षीच्च केसराम् ॥४०४॥

तथा वसन्तदेवोऽपि ददृशे स्निग्धया दृशा । तयोः प्राग्जन्मभूः स्नेहः प्रादुरासीत् परस्परम् ॥४०५॥

जयन्तीवासिनं तत्र वणिकपुत्रं प्रियङ्करम् । वसन्तदेवः पप्रच्छ केयं ? कस्य सुताऽपि वा ? ॥४०६॥

सोऽप्याख्यदेशा दुहिता श्रेष्ठिनः पञ्चनन्दिनः । स्वसा जयन्तिदेवस्य केसरा नाम कन्यका ॥४०७॥

वसन्तदेवो जयन्तिदेवेन सह सौहृदम् । समारेभे मिथो वेशमगतागतनिबन्धनम् ॥४०८॥

वसन्तदेवो जयन्तिदेवेन स्वगृहेऽन्यदा । न्यमन्व्यत प्रकारो हि मैत्र्यद्रोरेष दोहदः ॥४०९॥

अर्चन्तीं केसरां तत्र कुसुमैः कुसुमायुधम् । वसन्तदेवः प्रैक्षिष्ट नेत्रकैरवकौमुदीम् ॥४१०॥

जयन्तिदेवहस्ताब्जात् प्रतीच्छन् कुसुमस्रजम् । तथा वसन्तदेवोऽपि ददृशे सानुरागया ॥४११॥

अदोऽनुकूलं शकुनमिति हर्षोऽत्यभूत् तयोः । अन्योऽन्यशुभचेष्टा हि शुभोदका द्वयोरपि ॥४१२॥

द्वयोश्चाऽलक्ष्यद् भावं धात्रीपुत्री प्रियङ्करा । सुलक्षं हि परस्वान्तमिङ्गिताकारवेदिभिः ॥४१३॥

वसन्त इव वसन्तसखस्य सुहृदोऽकरोत् । पूजां वसन्तदेवस्य केसरासोदरोऽथ सः ॥४१४॥

ऊचे प्रियङ्करा तां च केसरे! तव सोदरः । करोत्यर्चामसावस्य त्वमप्युचितकृद्भव ॥४१५॥

केसरा युगपदपि व्रीडा-भी-हर्षधारिणी । ऊचे त्वमेव जानासि कुरुष्वाऽस्य यथोचितम् ॥४१६॥

प्रियङ्कराऽप्यङ्गणस्थप्रियङ्गुतरुमञ्जरीम् । कक्कोलादीनि चाऽऽदाय वसन्तमिदमब्रवीत् ॥४१७॥

स्वामिनी मे स्वहस्ताग्रोच्चितान्येतानि सुन्दर! । इष्टदेयानि ते दत्ते पुष्पाणि च फलानि च ॥४१८॥

अभीष्टोऽस्म्यहमेतस्या इति हृष्टः स्वपाणिना । वसन्तदेवो जग्राह पुष्पाणि च फलानि च ॥४१९॥

नाममुद्रां स दत्त्वोचे त्वयेदं शोभनं कृतम् । वर्तितव्यं सदाऽपीष्टानुरूपमिति तां वदेः ॥४२०॥

गत्वा च तद्वचोऽशंसत् केसरायै प्रियङ्करा । दृढानुरागकन्दस्योद्भेदने वारिसेकवत् ॥४२१॥

¶पश्चिमे यामिनीयामे सुप्ता स्वप्नेऽथ केसरा । वसन्तदेवेनोऽऽत्मानं व्युह्यमानमुदैक्षत् ॥४२२॥

तदा वसन्तदेवोऽपि स्वप्ने परिणिनाय ताम् । स्वप्नदर्शनमप्यासीद् विवाहादधिकं तयोः ॥४२३॥

प्रियङ्करायै तं स्वप्नं कथयामास केसरा । सद्यो रोमाञ्चितवपुः पतीयन्ती तमेव हि ॥४२४॥

भविष्यत्येवमेवेदमिति स्वार्थप्रसाधकम् । पुरोधसा निजगदे तदाऽनतिद्वीयसा ॥४२५॥

वसन्तदेवस्ते भर्ता स्वप्नेन शकुनेन च । बध्यतां शकुनग्रन्थिरित्यूचे तां प्रियङ्करा ॥४२६॥

गत्वा वसन्तदेवस्याऽप्याख्यत् स्वप्नं प्रियङ्करा । सोऽपि स्वस्वप्नसंवादात् सिद्धमर्थममन्यत् ॥४२७॥

प्रियङ्करोचे स्वामिन्या तुभ्यमात्मा प्रकल्पितः । कल्प्यतां निर्विकल्पं तत्सर्वं वैवाहिकं त्वया ॥४२८॥

वसन्तदेवोऽप्यवद् व्यधायि विधिनैव तत् । प्रायो मनुष्यघटितं कार्यं विघटते क्वचित् ॥४२९॥

एवं वसन्तदेवस्तां निर्यतिं रूपिणीमिव । आलप्य च सत्कृत्य च व्यसृजत् कृत्यकोविदः ॥४३०॥

इत्थं प्रत्यहमन्योऽन्योदन्तपीयूषपायिनः । कियानप्यगमत् कालस्तयोः वर्षशतोपमः ॥४३१॥

१. नामाद्यः मु. ॥ २. न्यमन्त्रि तत्प्रकारो मु. प्रभृतिषु ॥ ३. कामदेवम् ॥ ४. गृह्णन् ॥ ५. अहोऽनुकूलम् पा. ॥ ६. शुभपरिणामा ॥ ७. सुलक्ष्यम् दे. मु.; सुज्ञेयम् ॥ ८. कामदेवस्य ॥ ९. ०दत्त्वोच्चैस्त्वयेदं मु. खंता. पाता. वा. १-२ ॥ १०. ०वदे मु. ॥ ११. वारिदौदकम् छा. दे. ॥ १२. ०नात्मानमुह्यमानमु० दे. मु. ॥ १३. प्रतीयन्ती मु. प्रभृतिषु । तं पतित्वेनेच्छन्ती ॥ १४. समीपस्थेनेत्यर्थः ॥ १५. परं दैवघटितं कार्यं कदापि न विघटत इति तात्पर्यम् ॥ १६. साक्षात् भवितव्यताम् ॥

वसन्तदेवेनाऽन्येद्युः स्वगृहे तस्थुषा सता । मङ्गल्यतूर्यमश्रावि सदने पञ्चनन्दिनः ॥४३२॥
 सुदत्तश्रेष्ठिपुत्राय कन्यकुब्जनिवासिने । प्रदत्ता वरदत्ताय केसरा पञ्चनन्दिना ॥४३३॥
 वर्धापनकृते तेन तूर्यमेतद्धि वाद्यते । इति प्रवृत्तिं स प्राप प्रेषितैः पुरुषैर्निजैः ॥४३४॥ युग्मम् ॥
 एवमाकर्ण्य सोऽमूर्च्छन् मुद्रेणेव ताडितः । एवमाश्वासयाञ्चक्रे द्राक् प्रियङ्करया ततः ॥४३५॥
 त्वां केसरा संदिशति खेदः कार्यस्त्वया न हि । गुरूपक्रान्तमाकर्ण्य विवाहमिममप्रियम् ॥४३६॥
 गुरवो मदभिप्रायानभिज्ञा किञ्चिदीदृशम् । विधित्सन्ति विधित्सन्तु न विधास्याम्यहं त्विदम् ॥४३७॥
 त्वमेव भर्ता भावी मे भावि वा मरणं ध्रुवम् । बोद्धव्यं नाऽन्यथा नाथ! न हि मिथ्या कुलीनवाक् ॥४३८॥
 प्रीतो वसन्तोऽपीत्यूचे तादृशं स्वप्नदर्शनम् । प्रतिज्ञा च कुलीनानां न मुधा जातु जायते ॥४३९॥
 प्रतिज्ञाऽस्माकमप्येषा केसरा मुद्वहामि वा । येन केनाऽप्युपायेन यामि वा यममन्दिरम् ॥४४०॥
 एवमुक्त्वा विसृष्टा सा प्रयथावुपकेसरम् । तदुक्तदयितोदन्तान् मुमुदे केसराऽप्यथ ॥४४१॥
 तयोरन्योऽन्यसम्बन्धोपायचिन्ताजुषोर्ययौ । कालः कियानप्यसुखं रजनीव रथाङ्गयोः ॥४४२॥
 अर्थे तयोरसम्पन्न एवोपायकृतोरपि । जन्ययात्राऽऽथयौ प्रातः केसरो द्वाहहेतवे ॥४४३॥
 ॥ वसन्तदेवस्तच्छ्रुत्वा निर्गत्य नगराद्बहिः । उद्यानमेकमगमत् त्वरमाणः समीरवत् ॥४४४॥
 वसन्तदेवो दध्यौ च साऽन्योद्वाहेन निश्चितम् । अङ्गुलीदर्शनेनेव कूष्माण्डं हा विपत्स्यते ॥४४५॥
 यथार्हयोगाविज्ञाभ्यां पितृभ्यां खेदिता चिरम् । मद्ब्रह्मनिराशा साऽनूढाऽपि हि मरिष्यति ॥४४६॥
 तस्याः पुरस्तात् तन्मृत्वा शान्तदुःखो भवाम्यहम् । कः श्रोष्यति प्रियामृत्युं दग्धे पिटकसन्निभम् ? ॥४४७॥
 वसन्तश्चिन्तयित्वैवमशोकतरुमूर्धनि । पाशग्रन्थिं गले दत्त्वोद्बन्धस्वन्निषङ्गवत् ॥४४८॥
 ईषद्वेदे च तत्पाशे निकुञ्जात् कोऽपि पूरुषः । मा मा भोः! साहसं कार्षीरिति जल्पन् समाययौ ॥४४९॥
 आरुह्याऽशोकवृक्षं स तत्पाशग्रन्थिमच्छिदत् । विरुद्धमाकृतेरस्थाः कृतं किमिति ? चाऽब्रवीत् ॥४५०॥
 वसन्तोऽपि जगादैवं दैवदग्धस्य मेऽनया । किमिन्द्रवारुणस्यैवाऽऽकृत्या भ्रान्तोऽसि सुन्दर! ॥४५१॥
 प्रियाविरहदुःखान्तहेतुं मृत्युं ममेप्सतः । किं त्वया विहितो विघ्नः पाशग्रन्थिं निकृन्तता ? ॥४५२॥
 ततश्च दयितोदन्तं वसन्तस्तस्य पृच्छतः । शशंस शस्यमानं हि दुःखं प्रायः प्रशाम्यति ॥४५३॥
 ॥ स पुमानप्युवाचैवं यद्यप्येवमुपस्थितम् । तथाऽपि युज्यते नेत्थं प्राणत्यागो विवेकिनः ॥४५४॥
 उपाया एव युज्यन्तेऽभीष्टार्थप्राप्तिहेतवः । उपेये त्वत्र ते सन्ति पशुवन् मा मृथास्ततः ॥४५५॥
 यस्मिन्नुपेये नोर्पायो मर्तुं तत्राऽपि नोचितम् । मृतो न तदवाप्नोति याति कर्मोचितां गतिम् ॥४५६॥
 उपायाभावतोऽप्राप्येऽभीष्टे वस्तुनि पर्यटन् । एष जीवामि जीवन् हि नरो भद्राणि पश्यति ॥४५७॥
 कृत्तिकापुरवास्तव्यः कामपालोऽस्मि नामतः । निरगां यौवनोन्मत्तो देशान्तरदिदृक्षया ॥४५८॥
 पर्यटंश्चाऽऽसदं शङ्खपुरं नाम महापुरम् । तत्रेक्षितुं शङ्खपालयक्षोत्सवमगामहम् ॥४५९॥
 तत्र चूतनिकुञ्जान्तः स्मरान्तःपुरिकोपमाम् । अपश्यं कन्यकामेकामेकान्तशुभदर्शनाम् ॥४६०॥
 सानुरागः सानुरागं तयाऽप्यहमुदीक्षितः । तद्वृक्पाशैर्बद्ध इव चिरं तत्र स्थितोऽस्मि च ॥४६१॥
 सखीहस्तेन मेऽदत्त सा ताम्बूलमनिन्दिता । ओष्ठरागस्येव मनोरागस्याऽपि निबन्धनम् ॥४६२॥
 ताम्बूलमाददानस्तद्युज्यते मम किन्तिर्वह । कृतप्रतिकृतिकिरीरिति यावदचिन्तयम् ॥४६३॥

१. वार्ताम् ॥ २. ० पुरुषैर्निजैः खंता. पाता. वा. १-२ विना ॥ ३. गुरुणा पित्रादिनोपक्रान्तमारब्धम् ॥ ४. विवाहमेवमप्रियम् ता., विवाहामि मम प्रियम् मु. ॥
 ५. विधातुं-कर्तुमिच्छन्ति ॥ ६. एवमुक्त्वा ० मु. ॥ ७. चक्रवाकयोः ॥ ८. अर्थस्तयोरसम्पन्न ० मु. प्रभृतिषु । अर्थे-प्रयोजने ॥ ९. लप्रयान्ना 'जान' इति भाषायाम् ॥
 १०. विनङ्क्ष्यति ॥ ११. यथायोम्यसम्बन्धकरणेऽज्ञाभ्याम् ॥ १२. 'गुमडुं' इति भाषायाम् ॥ १३. तृणीरवत् ॥ १४. इन्द्रधनुष इव भङ्गुरया आकृत्या-कायेन ॥ १५.
 ० हेतु मृत्युं मु. ॥ १६. विदग्धे ता. पा. ला. सं. ॥ १७. ० र्थप्राप्तिहेतवे पा. दे. ॥ १८. प्राप्ये वस्तुनि ॥ १९. नोपाया मर्तुं पा. छा. ता. सं. ॥ २०. ताहक्पाशै ०
 मु. ॥ २१. किं न्विह खंता. ॥ २२. कृतस्य प्रत्युपकर्तुमिच्छन् ॥

तावदालानमुन्मूल्य परितस्त्रोटितान्दुकः^१ । प्रससार महासारः कोऽप्येको^२ व्यालकुञ्जरः ॥४६४॥ युग्मम् ॥
 प्रतीकारासहैर्दूरात् प्रतिकारैः समुज्जितः । अतिमात्राकुलैर्धावन् महामात्रैरुदीक्षितः ॥४६५॥
 आराहस्तान् हस्तिपकान् विहस्तानपहस्तयन् । हस्तीं चूतनिकुञ्जं तं क्षणादप्याससाद सः ॥४६६॥ युग्मम् ॥
 तस्याः सर्वः पलायिष्ट कन्यकायाः परिच्छदः । आत्मैवोपरि सर्वस्य प्रायेणोपस्थिते भये ॥४६७॥
 आपतत्यपि तत्रेभे सा पलायितुमक्षमा । हरिणारौ हरिणीव तस्थौ तत्रैव वेपिनी ॥४६८॥
 यावदादत्त हस्तेन तां कन्यां सामि सामजः । लकुटेन मया तावत्पेचके स न्यहन्यत ॥४६९॥
 कन्यां मुक्त्वा स ववले पुच्छस्पृष्ट इवोरगः । तं गजं वञ्चयित्वा च तां चाऽऽदायाऽन्यतोऽगमम् ॥४७०॥
 मुमुचे सा मयैकस्मिन् प्रदेशे निरुपद्रवे । सा तु वारितवामेव हृदयात्र मुमोच माम् ॥४७१॥
 तस्याः परिजनस्तत्र भूयोऽपि हि समाययौ । त्रातां च मदिरां ज्ञात्वा बन्दीव प्रशशंस माम् ॥४७२॥
 पुनश्चूतवने तस्मिन् सा सखीभिरनीयत । दैर्वादापेतुरनिलाकृष्टाश्च करिशीकराः ॥४७३॥
 भीता दिशो दिशं जंगमुस्ततः सर्वेऽपि सा पुनः । गता काऽपीत्यजानानः पर्याटं तद्विदक्षया ॥४७४॥
 तामदृष्ट्वा चिरेणाऽपि शून्यस्वान्त इहाऽऽगमम् । न म्रिये निरुपायोऽपि किन्तु जीवामि पश्य माम् ॥४७५॥
 केसरायास्तु सम्प्राप्तावुपाया अपि सन्त्यहो ! तत्तुल्यदुःखं मित्रं त्वां वच्यज्ञानेन मा मृथाः ॥४७६॥
 प्रातर्विवाह इत्यद्य स्मरं रतिसमन्वितम् । कल्पोऽयमिति सैकैव पूजयिष्यति केसरा ॥४७७॥
 ततोऽनागतमेवाऽऽवां स्मरदेवकुलान्तरे । सखे! प्रविश्य तिष्ठावो निर्भृतं साधकाविव ॥४७८॥
 तस्यां तत्र प्रविष्टायां तद्वेषग्रहणादहम् । सेवै यास्यामि तद्देहं मोहयंस्तत्परिच्छदम् ॥४७९॥
 मयि दूरमपक्रान्ते तामादाय त्वमन्यतः । गच्छेः स्वच्छन्दमिच्छा ते सेतस्यत्येवमखण्डिता ॥४८०॥
 वचसा मुदितस्तेन वसन्तोऽप्येवमब्रवीत् । ममाऽत्र योगः क्षेमं च पश्यामि व्यसनं तु ते ॥४८१॥
 तदा च वृद्धब्राह्मण्येष्टदेव्येव कृतं क्षुतम् । ऊचे च कामपालेन ममेह व्यसनं न हि ॥४८२॥
 त्वत्कार्येऽस्मिन् प्रसक्तस्य प्रत्युताऽभ्युदयो मम । प्रयाति सात्त्विकानां हि दैवमप्यनुकूलताम् ॥४८३॥
 अत्राऽन्तरे ब्राह्मणेन वृद्धेन स्वार्थसन्नतम् । एवमेतन्न सन्देह इत्यूचे हृष्टचेतसा ॥४८४॥
 निबध्य शकुनग्रन्थिं प्रतिपद्य च तद्वचः । वसन्तदेवः सुहृदा सह तेनाऽविशत् पुरीम् ॥४८५॥
 तत्राऽशनादि कृत्वा तौ सायं निर्गत्य वेश्मनः । स्मरदेवकुलं गत्वा तस्थतुः स्मरपृष्ठतः ॥४८६॥
 तत्र स्थिताभ्यां ताभ्यां तु मङ्गल्यस्तूर्यनिःस्वनः । आयाति केसरा नूनमिति हर्षेण शुश्रुवे ॥४८७॥
 साऽपि स्मरणमात्रेण साध्यं मन्त्रं मुहुर्मुहुः । प्रेयःसमागमं नाम स्मरन्ती तत्र चाऽऽययौ ॥४८८॥
 याप्यथानात् समुत्तीर्य विमानादिव नाकिनी । प्रियङ्कराकरात् स्वर्णमयीं पूजामुपाददे ॥४८९॥
 एकाकिनी प्राविशत् सा स्मरदेवकुलं ततः । आचार इत्यपिर्दधे तद्द्वारं निजपाणिना ॥४९०॥
 भूतले पुष्पपत्रार्थं प्रक्षिप्योद्दिश्य मन्मथम् । मन्मथाक्रान्तहृदया प्राञ्जलिः सैवमब्रवीत् ॥४९१॥
 चित्ते भवसि सर्वेषां सदा वससि तत्र च । तेन जानासि तद्भावं भगवन्! मकरध्वज! ॥४९२॥
 सर्वभावविदस्तत्किमेतद्युक्तं तव प्रभो! । अनभीष्टेन यत् पत्या नियोजयसि मां बलात् ॥४९३॥

१. अन्दुकः - पादशुङ्खला ॥ २. मत्तो गजः ॥ ३. अत्यन्ताकुलैः ॥ ४. हस्तिपकैः ॥ ५. आरा शस्त्रविशेषो करे येषां तान् ॥ ६. विहस्तान् व्याकुलान् हस्तिपकान्
 अपसारणार्थं हस्तं शुण्डादण्डं ऊर्ध्वीकुर्वन् ॥ ७. सर्वस्योपरि-सर्वस्मादधिकः सर्वस्याऽऽत्मैव ॥ ८. हरिणानां शत्रु सिंहस्तस्मिन् आगच्छति सतीत्यर्थः ॥ ९.
 यावज्जग्राह सं. ता. पा. ला. ॥ १०. अर्थम् ॥ ११. गजः ॥ १२. पुच्छाग्रभागे ॥ १३. सोऽवलिष्ट मु. प्रभृतिषु ॥ १४. ०याऽन्यतो ययौ वा. १-२ ॥ १५. विमुक्ता
 मु. प्रभृतिषु ॥ १६. वारितानि वामानि दूषणानि यथा सा ॥ १७. बन्दीवाऽवर्णयच्च सं. ता. पा. ला.; खंता. पाता. वा. १-२ विना ॥ १८. दैवादापतत्रनिला० दे.
 मु. ॥ १९. करिणश्रीत्काराः 'चिंघाड' इति ॥ २०. यातास्ततः मु. प्रभृतिषु ॥ २१. पर्यटं मु. ॥ २२. तत्तुल्यदुःखमित्रं० खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २३. गुप्तं यथा
 तथा ॥ २४. सेवयिष्यामि खंता. पाता. वा. १-२ ॥ २५. तव मु. प्रभृतिषु ॥ २६. वेश्यतः छा. ॥ २७. साध्यमन्त्रं मु. प्रभृतिषु, पाता. ॥ २८. पिनद्धवती ॥ २९.
 पुष्पपत्रार्थं मु. प्रभृतिषु ॥ ३०. तत्सर्वं ता. ॥

विना वसन्तदेवं मे नाऽन्यत्र रमते मनः । विषकन्या पत्युरिवाऽन्यः पतिर्मरणाय मे ॥४९४॥
 वसन्तदेवो मे भर्ता भूयाज्जन्मान्तरेऽपि हि । नमस्कृतोऽसि सुचिरं नमस्कारोऽयमन्तिमः ॥४९५॥
 इत्युक्त्वा यावदात्मानं तोरणे प्रोद्धबन्ध सा । तावद् वसन्तो धावित्वा पाशग्रन्थिं व्यसूत्रयत् ॥४९६॥
 कुतोऽयमिति साश्चर्या सत्रीडा सभया च सा । एवं वसन्तदेवेन जगदे कुमुदेक्षणा ॥४९७॥
 असौ वसन्तदेवोऽस्मि प्रिये! प्राणप्रियस्तव । मनोभवाद् याचसे यं परलोकेऽप्यधीश्वरम् ॥४९८॥
 निष्कारणवयस्यस्याऽमुष्य बुद्ध्या महात्मनः । अनागतां प्रविष्टोऽस्मि त्वां जिहीर्षुः कृशोदरि! ॥४९९॥
 तदर्पयस्व नेपथ्यं येन त्वद्वेषधार्यसौ । मोहयंस्ते परिजनं त्वद्वत् त्वद्वेश्म गच्छति ॥५००॥
 समं त्वत्परिवारेण किञ्चिदस्मिन्नुपेयुषि । देशान्तरमभिप्रेतं यास्यामः श्यामकुन्तले! ॥५०१॥
 इत्युक्त्वा निजनेपथ्यं कामपालाय साऽपर्यत् । पृष्ठे च कामदेवस्य स वसन्तोऽप्यवास्थित ॥५०२॥
 कामदेवं कामपालोऽप्यर्चित्वा कुसुमादिना । चकार केसरावेषं नीरङ्गीपिहिताननः ॥५०३॥
 स्वयमुद्धाट्य तद्द्वारमवलम्ब्य प्रियङ्कराम् । याप्ययानं समारोहद्वाहीकैस्तदुदौह्यत ॥५०४॥
 सोऽलक्षितः परिजनैः पञ्चनन्दिगृहं ययौ । सुप्रयुक्तस्य दम्भस्य ब्रह्माऽप्यन्तं न गच्छति ॥५०५॥
 स प्रियङ्करया यानादवतार्य वधूगृहम् । अनार्युपावेश्यत च स्वर्णवेत्रासने तथा ॥५०६॥
 स्मरन्ती केसरे! तिष्ठ मन्त्रं प्रियसमागमम् । इत्युदित्वा निर्जगाम सा प्रियाकृत् प्रियङ्करा ॥५०७॥
 सोऽथ तद्वाक्यभावार्थमुपादायाऽस्मरन्मुहुः । मन्त्रं काम-रतिसमागमं नाम महामतिः ॥५०८॥
 ¶केसरामातुलसुता जन्मयात्रानिमन्त्रिता । सा शङ्खपुरवास्तव्या मदिरा तत्र चाऽऽययौ ॥५०९॥
 तस्योपविश्य पुरतः किञ्चिन्निःश्वस्य चाऽब्रवीत् । केसरे! किं सखेदाऽसि विध्यधीनासु सिद्धिषु? ॥५१०॥
 समं वसन्तदेवेन सङ्गमं ते वराङ्गने! । अभीष्टमहमश्रौषमपि शङ्खपुरे स्थिता ॥५११॥
 अहमात्मानुभूतत्वात् प्रेयोविरहवेदनाम् । जानामि तेन वच्मि त्वां समाश्वासयितुं सखि! ॥५१२॥
 अनभीष्टं करोत्येष प्रतिकूलो यथा विधिः । दशावशेनाऽनुकूलोऽभीष्टं कर्ता तथैव सः ॥५१३॥
 सखि! किञ्चाऽसि धन्या त्वं यस्यास्ते प्रेयसा समम् । अभूवन् दर्शनालापप्रभृतीनि मुहुर्मुहुः ॥५१४॥
 ¶वृत्तान्तो दारुणो मे तु दुःश्रवः श्रूयतां सखि! । शङ्खपालोत्सवेऽहं हि समं परिजनैरगाम् ॥५१५॥
 तत्राऽशोकद्रुमस्याऽधो मनःसर्वस्वतस्करम् । युवानमेकमद्राक्षं प्रत्यक्षमिव मन्मथम् ॥५१६॥
 सखीहस्तेन ताम्बूलं तस्मै च प्रेषितं मया । रक्षिताऽस्मि च तेनाऽहं व्यालेभादन्तकादिव ॥५१७॥
 पुनश्च हस्तिशङ्कायां त्रस्ताऽहं ससखीजना । भूयोऽपि चाऽन्वेषयन्ती नाऽपश्यं तं क्वचिद्गतम् ॥५१८॥
 अलिदष्टा मर्कटीव सर्वत्राऽरतिभाजनम् । तदाप्रभृति जीवामि वराक्येषा कथञ्चन ॥५१९॥
 अद्ययावत्तमद्राक्षं स्वप्न एव मनोरमम् । यदि दैवप्रसादेन स प्रत्यक्षो भविष्यति ॥५२०॥
 तव दुःखं लघूकर्तुं रहस्यं शस्यते मया । अन्यं हि दुःखितं दृष्ट्वा समाश्वसन्ति दुःखिनः ॥५२१॥
 तदलं सखि! खेदेनाऽनुकूले हि विधौ स्वयम् । प्रेयःसमागमो भावी कातरे! धैर्यभाग् भव ॥५२२॥
 ¶अथाऽपसार्य नीरङ्गीं कामपालोऽब्रवीदिदम् । त्वया यक्षोत्सवे दृष्टपूर्वोऽस्म्येष स ते प्रियः ॥५२३॥
 दैवानुकूल्यादधुनेवाऽऽवयोरिव सङ्गमः । अभवत् कान्ते! वसन्तदेव-केसरयोरपि ॥५२४॥
 अलमालापविघ्नेन विमुञ्च भयनिघ्नताम् । किञ्चिन्निर्गमनद्वारं दर्शयाऽनिन्द्यदर्शनि! ॥५२५॥
 एवमुक्त्वा गृहोद्याने पश्चिमद्वारवर्त्मना । मदिरादर्शितेनाऽगात् समं मदिरयैव सः ॥५२६॥
 पूर्वं पुरेऽस्मिन् वसन्तदेव-केसरयोस्तयोः । आयातयोः संयुयुजे कामपालोऽथ सप्रियः ॥५२७॥

१. वेष्म ॥ २. यास्यावः छा. मु. ॥ ३. 'पालखी' ॥ ४. वरानने पा. ॥ ५. च विमार्गन्ती मु. प्रभृतिषु ॥ ६. वृक्षिकदष्टा ॥ ७. तं च मु. ॥ ८. समाश्वसिति दुःखितः
 मु. ॥ ९. बभूव ता. पा. ला. सं. ॥ १०. भयाधीनत्वम् ॥

पूर्वस्नेहेन ते नित्यं ढौकनं पञ्चवस्तुकम् । अब्दुतं विदधाते तौ राजन्! जानीहि ते त्वमी ॥५२८॥
 अमीभिः सह तद्भोक्तुं त्वमिष्टैरीशिषे नृप! । नेयत्कालमभुङ्क्थास्त्वमभीष्टानविदन्नमून् ॥५२९॥
 श्रुते प्रभोर्वचस्येवं राजस्तेषां च तत्क्षणम् । जातिस्मरणमुत्पेदे प्राक्स्नेहोद्योतदीपकः ॥५३०॥
 भगवन्तं ततो नत्वा कुरुचन्द्रमहीपतिः । तान् सोदर्यानिव स्नेहादनैषीन्निजवेशमनि ॥५३१॥
 देवा अपि प्रभुं नत्वा स्थानं निजनिजं ययुः । भगवानप्यन्यतोऽगादनुगृह्णन् महीतलम् ॥५३२॥
 श्रमणानां सहस्राणि द्वाषष्टिर्नैष्टिकात्मनाम् । साध्वीनामेकषष्टिस्तु सहस्राः षट् शतानि च ॥५३३॥
 चतुर्दशपूर्वभृतां शतान्यष्टौ महात्मनाम् । तथा सहस्रत्रितयमवधिज्ञानधारिणाम् ॥५३४॥
 चत्वारि च सहस्राणि मनःपर्ययशालिनाम् । केवलज्ञानभाजां त्रिचत्वारिंशच्छतानि तु ॥५३५॥
 जातवैक्रियलब्धीनां सहस्राणि षडेव हि । वादलब्धिमतां द्वे तु सहस्रे सचतुःशते ॥५३६॥
 श्रावकाणामुभे लक्षे सहस्रा नवतिस्तथा । सहस्रत्रिनवत्यग्रा श्राविकाणां त्रिलक्ष्यपि ॥५३७॥
 आरभ्य केवलाद्वर्षसहस्रान् पञ्चविंशतिम् । एकाब्दोनां विहरतः परिवारोऽभवत् प्रभोः ॥५३८॥
 निर्वाणकालं ज्ञात्वा च सम्मेताद्रिं प्रभुर्ययौ । प्रपेदेऽनशनं सार्धं मुनीनां नवभिः शतैः ॥५३९॥
 मासान्ते च ज्येष्ठकृष्णत्रयोदश्यां निशाकरे । भरणीस्थे ययौ स्वामी मोक्षं तैर्मुनिभिः सह ॥५४०॥
 कौमारे मण्डलीकत्वे चक्रभृत्वे ब्रूतेऽपि च । प्रत्येकं लक्षतुर्याशोऽब्दलक्षायुरिति प्रभुः ॥५४१॥
 श्रीधर्मनाथनिर्वाणाच्छ्रीशान्तिस्वामिनिर्वृतिः । पादोनपत्यन्यूनेषु सागरेष्वभवत्त्रिषु ॥५४२॥

चक्रे शान्तिजिनस्य मोक्षमहिमा तत्रेन्द्रमुख्यैः सुरैः
 कालेनाऽर्जितकेवलो गणधरश्चक्रायुधः सोऽपि च ।
 भव्योद्बोधकृते विहृत्य सुचिरं संन्यस्य चाऽऽयुःक्षये
 तीर्थे कोटिशिलाभिधे शिवमगात् प्राज्यैः समं साधुभिः ॥५४३॥
 षट्खण्डोर्वीतलजयविधावप्यनायासभाज-
 स्त्यक्त्वा लक्ष्मीं तृणमिव च तामप्युपात्तव्रतस्य ।
 चक्रित्वेन प्रथितयशसस्तीर्थकृत्वेन चोच्चै-
 र्धीरोदात्तं जयति चरितं धीरशान्तं च शान्तेः ॥५४४॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये पञ्चमे पर्वणि श्रीशान्तिनाथचरम-
 भववर्णनो नाम पञ्चमः सर्गः ॥

॥ इति श्रीशान्तिनाथचरितप्रतिबद्धं पञ्चमं पर्व समाप्तम् ॥

१. श्रुत्वा प्रभोर्वचस्येवं मु. ॥ २. अन्यतोऽथागादनु मु. ॥ ३. श्रमणानां सङ्ख्या ६२सहस्रमिता ॥ ४. व्रतनिष्ठात्मनाम् ॥ ५. साध्वीनां सङ्ख्या ६१६००मिता ॥ ६. चतुर्दशपूर्विणां सङ्ख्या ८००मिता ॥ ७. अवधिज्ञानधारिणां सङ्ख्या ३सहस्रमिता ॥ ८. मनःपर्ययज्ञानिनां सङ्ख्या ४सहस्रमिता । मनःपर्याय० वा. १-२, मनःपर्यव० मु. ॥ ९. केवलज्ञानिनां सङ्ख्या ४३००मिता ॥ १०. च मु. ॥ ११. वैक्रियलब्धीनां सङ्ख्या ६सहस्रमिता ॥ १२. वादलब्धीनां सङ्ख्या २४००मिता ॥ १३. श्रावकाणां सङ्ख्या २लक्ष-९०सहस्रमिता ॥ १४. श्राविकाणां सङ्ख्या ३लक्ष-९३सहस्रमिता ॥ १५. कौमारे वर्षसङ्ख्या २५सहस्रमिता ॥ १६. मण्डलीकत्वे वर्षसङ्ख्या २५सहस्रमिता ॥ १७. चक्रित्वे वर्षसङ्ख्या २५सहस्रमिता ॥ १८. दीक्षायां वर्षसङ्ख्या २५सहस्रमिता ॥ १९. आयुर्वर्ष १लक्षमितमासीत् ॥ २०. दीक्षां पालयित्वा ॥ २१. सर्गः समाप्तः वा. १-२ ॥

॥अहम् ॥

॥श्रीकुन्थुनाथाय नमः॥

॥कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविनिर्मितं

त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितम् ॥

॥श्रीकुन्थुनाथ-अरनाथादिचरितप्रतिबद्धं षष्ठं पर्व ॥

॥प्रथमः सर्गः॥

॥श्रीकुन्थुनाथचरितम्॥

जयन्ति जयिनः कुन्थुस्वामिनो देशनागिरः । महामोहदृषद्वेदसरित्पूरसहोदराः ॥१॥
त्रैलोक्यस्वामिनः कुन्थोश्चरित्रं वच्मि पावनम् । संसाराम्भोधिमथने मन्थानाचलसन्निभम् ॥२॥
अस्यैव जम्बूद्वीपस्य प्राग्विदेहेषु सुन्दरे । आवर्तनामि विजये कृतस्वर्विजये श्रिया ॥३॥
महापुर्या खड्गिगानान्यां निःसीमगुणभाजनम् । सीमा धर्मधुरीणानां राजा सिंहावहोऽभवत् ॥४॥
आधार इव धर्मस्य कुठार इव पाप्मनः । न्यायस्य कुलवेशमेव सुधियां जन्मभूरिव ॥५॥
तस्य मन्त्रो मन इव दुर्लक्षो विदुषामपि । शक्रस्येव प्रभुत्वं चोत्साहश्चाऽभूद्धरेरिव ॥६॥
अनुल्लङ्घितमर्यादः समुद्र इव स स्वयम् । मर्यादायां जगदपि धारयामास शक्तिमान् ॥७॥
कृष्टिमन्त्र इव श्रीणां भेदमन्त्र इव द्विषाम् । रक्षामन्त्र इवाऽवन्यास्तस्य रेजे धनुर्ध्वनिः ॥८॥
धर्मयैव शशासोर्वी न पुनर्द्रविणाय सः । सर्वदा धर्मनिष्ठानां फलं तद्भयानुषङ्गिकम् ॥९॥
अनासक्त्योपभुञ्जानो भोगान् योगीव भोजनम् । कञ्चिदप्यतिचक्राम कालं तत्त्वविदग्रणीः ॥१०॥
वेलामब्धिरिवाऽन्येद्युर्वैराग्यमधिकं दधन् । संवराचार्यपादान्ते गत्वा दीक्षां स आददे ॥११॥
व्रतं प्रपालयंस्तीव्रमर्हदाराधनादिभिः । स्थानकैरर्जयामास तीर्थकृन्नामकर्म सः ॥१२॥
संमृत्वा कालयोगेन संमदृष्टिः समाहितः । देवो विमाने सर्वार्थसिद्धनामन्यजायत ॥१३॥
इतश्च जम्बूद्वीपस्य द्वीपस्याऽत्रैव भारते । क्षेत्रेऽस्ति हास्तिनपुरमिति ख्यातं महापुरम् ॥१४॥
तत्र चैत्येषु विशदपताकाव्यपदेशतः । नित्यं प्रमुदितो धर्म इव नृत्यति निर्भरम् ॥१५॥
तद्दृहेष्वभितो रत्नबद्धप्राङ्गणभूमिषु । नामाऽप्यभूत् कर्दमस्य केवलं यैक्षकर्दमे ॥१६॥
तद्वप्रे रत्नघटिते स्वैरेव प्रतिबिम्बितैः । परेऽर्धबुद्ध्या गन्धेभा दन्तघातान् वितन्वते ॥१७॥
नृपौकस्सु जनौकस्सु गोपुरेष्वपरत्र च । तत्सर्वमार्हतैर्बिम्बैर्व्याप्तं व्योम ग्रहैरिव ॥१८॥
तेजसाऽभिनवः शूरः शूरो नाम महीपतिः । बभूव तस्मिन्नलकापुर्यामिव धनेश्वरः ॥१९॥

१. जयशीलस्य ॥ २. महामोह एव दृषत्-पाषाणस्तस्य भेदे नदीपूरसमानाः ॥ ३. पवित्रम् ॥ ४. मन्थनाचलसं मु. । मन्दराचलसदृशम् ॥ ५. कृतः स्वर्गस्य जयो येन तस्मिन् ॥ ६. श्रियः खंता. ॥ ७. ०स धियां खंता. ॥ ८. मन्त्रशक्तिः ॥ ९. प्रभुत्वशक्तिः ॥ १०. उत्साहशक्तिः ॥ ११. कृष्णस्य इव ॥ १२. अनुल्लङ्घितमर्यादसमुद्र इव ला. पा. ॥ १३. वशीकरणमन्त्रः ॥ १४. द्रविणम् ॥ १५. अवान्तरफलम् ॥ १६. अनाशक्त्योप० ला. पा. छा. हे. ॥ १७. किञ्चिदं मु. प्रभृतिषु, पाता. वा. १-२ ॥ १८. व्रतं स पालयं० हे., व्रतं च पालयं० ला. छा. ॥ १९. विपद्य हे. ॥ २०. सम्यग्दृष्टिः मु. खंता. ॥ २१. उज्ज्वलपताकाव्याजात् ॥ २२. “कर्पूरागरु-कक्कोल-कस्तूरी-चन्दनद्रवैः । स्याद् यक्षकर्दमे” (अभि. चिं. तु. का. श्लो. ६३८-६३९) ॥ २३. अन्यगजशङ्कया ॥ २४. ०रेष्वपरेषु छा. पा. ॥ २५. सूर्यरूप इत्यर्थः ॥ २६. कुबेरः ॥

द्वैतीयोऽन्तरात्मेव हृदि तस्याऽवसत् सदा । धर्म एवाऽर्थ-कामौ तु बहिःस्थौ ^१बहिरात्मवत् ॥२०॥
 प्रतापाक्रान्तदिक्कस्य तस्य शस्त्राणि जज्ञिरे । दोष्णोर्विभूषणायैव केयूर-कटकादिवत् ॥२१॥
 न चुकोप स कस्मैचिज्जुगोप च महीमिमाम् । विनाऽपि तीव्रतां विश्वं प्रकाशयति चन्द्रमाः ॥२२॥
 रूप-लावण्यपुण्याङ्गी शीलनैर्मल्यशालिनी । श्रीदेवीव हरेस्तस्य नाम्ना श्रीरिति पत्न्यभूत् ॥२३॥
 किं सुधासारणिः ? किं वा सुधांशोरधिदेवता ? । सुधां क्षरन्ती वचसा शुशुभे सा शुभानना ॥२४॥
 मन्दमेवाऽनवद्याङ्गी जगाम च जगाद च । हंसीव राजहंसस्य तस्य सा प्राणवल्लभा ॥२५॥
 तथा देव्या समं भोगान् बुभुजे सूरपार्थिवः । निर्विघ्नसुखनिर्मग्नो वैमानिक इवाऽमरः ॥२६॥
 ॥इतश्च सर्वार्थसिद्धे विमानेऽपूरयन्निजम् । जीवः सिंहावहस्याऽऽयुस्त्रयस्त्रिंशार्णवप्रमम् ॥२७॥
 श्रावणासितनवम्यां कृत्तिकास्थे निशाकरे । च्युत्वा ततस्तस्य जीवः श्रियः कुक्षाववातरत् ॥२८॥[युग्मम्]
 चतुर्दन्तो गजः श्वेतः ककुद्धान् कुमुदद्युतिः । केसर्युत्केसरो लक्ष्मीरभिषेकमनोरमा ॥२९॥
 पञ्चवर्णं पुष्पदामं पार्वणो रजनीकरः । प्रद्योतनः कृतद्योतः सपताको महाध्वजः ॥३०॥
 शातकौम्भः पूर्णकुम्भः पद्मपूर्णं सरोवरम् । सरितां पतिरुद्वीचिर्विमानं रत्ननिर्मितम् ॥३१॥
 रत्नपुञ्जोऽभ्रलिहरुर्गु निर्धूमश्च विभावसुः । एते चतुर्दश स्वप्नास्तदा ददृशेरे तथा ॥३२॥
 देव्या च कथितान् स्वप्नान् व्याचख्यौ नृपतिः प्रगे । स्वप्नैरेभिः सुतो भावी चक्रभृत् तीर्थकृच्च ते ॥३३॥
 ततो नवसु मासेषु दिनेष्वर्धाष्टमेषु च । रोधकृष्णचतुर्दश्यां कृत्तिकास्थे निशाकरे ॥३४॥
 ग्रहेषु चोच्चसंस्थेषु छागाङ्कं काञ्चनच्छविम् । सर्वलक्षणसम्पूर्णं श्रीदेवी सुषुवे सुतम् ॥३५॥
 नारकाणां क्षणं सौख्यमुद्योतश्च जगत्त्रये । अभूत्तदा चाऽऽसनानि शक्रादीनां चकम्पिरे ॥३६॥
 उपेत्याऽऽसनकम्पेन कर्मकर्य इव क्षणात् । षट्पञ्चाशदिकुमार्यः सूतिकर्माणि चक्रिरे ॥३७॥
 ॥शक्रः पञ्चवपुर्भूत्वा मेरुशैलेऽनयत् प्रभुम् । इन्द्राश्च स्नपयामासुस्त्रिषष्टिस्तीर्थवारिभिः ॥३८॥
 ईशानाङ्के निवेश्येशं शक्रोऽप्यस्नपयत् ततः । कृत्वा पूजादिकं चोच्चैरिति स्तोतुं प्रचक्रमे ॥३९॥
 “अद्य नीराणि क्षीरोदप्रभृतीनामुदन्वताम् । पद्मप्रभृतिहदानां पद्मानि च पयांसि च ॥४०॥
 औषधैः क्षुद्रहिमवत्प्रभृतीनां महीभृताम् । भद्रशालप्रभृतीनां वनानां कुसुमान्यपि ॥४१॥
 मलयाधित्यैकादीनां भूमीनां चन्दनानि च । युष्मत्सनात्रोपयोगेन कृतार्थानि जगत्पते! ॥४२॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 कृतार्थमिदमैश्वर्यमखिलानां दिवोकसाम् । देव! त्वज्जन्मकल्याणमहोत्सवविधानतः ॥४३॥
 उत्कृष्टो भूभृतामद्य तीर्थभूतोऽयमद्य च । प्रासाद इव बिम्बेन त्वया मेरुरलङ्कितः ॥४४॥
 अद्य चक्षुषि चक्षुषि पाणयश्चाद्य पाणयः । दर्शनेन स्पर्शनेन भवतो भुवनेश्वर! ॥४५॥
 अद्य नः सफलं नाथाऽवधिज्ञानं निसर्गजम् । येन ते जन्म विज्ञाय जन्मोत्सवमकृष्महि ॥४६॥
 यथाऽद्य हृदयद्वारे स्नात्रकाले ममाऽभवः । तथैव हृदयस्याऽन्तरपि भूयाश्चिरं प्रभो!” ॥४७॥
 जगन्नाथमिति स्तुत्वा गृहीत्वा च पुरन्दरः । गत्वा च हास्तिनपुरं श्रीदेव्याः पार्श्वतोऽमुचत् ॥४८॥
 ॥चक्रे जन्मोत्सवः सूनोः शूरेणाऽपि महीभुजा । यद्वोत्पन्ने तीर्थनाथे सदोत्सवमयं जगत् ॥४९॥
 दृष्टो देव्या गर्भगेऽस्मिन् कुन्ध्वाख्यो रत्नसञ्चयः । कुन्धुरित्यभिधां तेन स्वामिनो विदधे पिता ॥५०॥

१. बहिरात्मकत्वं खंता ॥ २. सर्वशस्त्राणि छा. पा. ॥ ३. च स काऽपि जु० हे. ॥ ४. त्रयस्त्रिंशत्यर्णवप्रमम् खंता. । त्रयस्त्रिंशत्सागरप्रमाणम् ॥ ५. श्रावणकृष्णनवम्याम् ॥ ६. वृषभः ॥ ७. पूर्णिमासम्बन्धी ॥ ८. सूर्यः ॥ ९. सौवर्णः ॥ १०. समुद्रः ॥ ११. अग्निः ॥ १२. प्रातःकाले ॥ १३. स्वप्नैरेभिर्जगद्वन्द्यो भावी ते तीर्थकृत् सुतः हे. ॥ १४. वैशाखकृष्णचतुर्दश्याम् ॥ १५. अजः लाञ्छनं यस्य सः, तम् ॥ १६. काञ्चनस्य सुवर्णस्य इव छविः कान्तियस्य सः, तम् ॥ १७. पञ्चत्रिंशदनुस्तुङ्गम् हे. ॥ १८. किङ्कर्यः, कर्मकार्य इव ला. ॥ १९. सागराणाम् ॥ २०. ओषध्यः मु. ॥ २१. पर्वतानाम् ॥ २२. पर्वतस्थोपरितनो भूभागः ॥ २३. पर्वतानाम् ॥ २४. जिन! मु. ॥ २५. गृहीत्वाऽऽशु छा. पा. मु. ॥

शक्रसङ्ग्रामिताङ्गुष्ठीयूषं भगवान् पिबन् । क्रमेण ^१वर्धमानोऽभूत् पञ्चत्रिंशद्भनून्नतः ॥५१॥
 पित्राज्ञया पर्यणेषीत् स काले राजकन्यकाः । कर्म भोगफलं छेतुं चाऽन्यथा शक्यते न हि ॥५२॥
 त्रयोविंशब्दसहस्रेष्वर्धाष्टमशतेषु च । गतेषु जन्मतो राज्यं प्रभुः पित्राज्ञयाऽग्रहीत् ॥५३॥
 गतेष्वब्देषु तावत्सु भर्तुर्मण्डलिकस्थितौ । मध्येऽस्त्रसदने चक्ररत्नं समुदपद्यत ॥५४॥
 चक्रेऽर्चा चक्ररत्नस्य जगदच्योऽपि सूरसूः । महात्मानो हि कुर्वन्ति सेवकेष्वपि सत्कृतिम् ॥५५॥
 मागधेशं वरदाम-प्रभासाधिपती अपि । क्रमेण साधयामास चक्ररत्नानुगः प्रभुः ॥५६॥
 सिन्धुदेवीं वैताढ्याद्रिकुमारं कृतमालकम् । स्वयं सोऽसाधयदथ सेनान्या सिन्धुनिष्कुटम् ॥५७॥
 सेनान्योद्घाटितद्वारा प्रविश्य च तमिस्रया । निर्गत्य चाऽऽपातनाम्नो म्लेच्छान् प्रभुरसाधयत् ॥५८॥
 सेनान्या च वशीचक्रे द्वितीयं सिन्धुनिष्कुटम् । गत्वा च क्षुद्रहिमवत्कुमारं स्वाम्यसाधयत् ॥५९॥
 कल्प इत्यृषभकूटे निजं नाम लिलेख च । ववले च ततः स्थानाच्चक्ररत्नानुगः प्रभुः ॥६०॥
 आगतश्चोपवैताढ्यं तच्छ्रेणिद्वयवर्तिभिः । विद्यार्धेन्द्रैरानर्चे विविधोपायनैः प्रभुः ॥६१॥
 गङ्गादेवीं नाट्यमालं स्वयं प्रभुरसाधयत् । गाङ्गं तु निष्कुटं सैन्यपतिना म्लेच्छसङ्कुलम् ॥६२॥
 सेनान्योद्घाटितखण्डप्रपातगुहया प्रभुः । प्रविश्य वैताढ्यगिरेर्निर्ययौ सपरिच्छदः ॥६३॥
 नैसर्पप्रमुखास्तत्र नवाऽपि निधयः प्रभोः । सिध्यन्ति स्म स्वयमपि गङ्गामुखनिवासिनः ॥६४॥
 द्वितीयं निष्कुटं गाङ्गं सेनान्याऽसाधयत् प्रभुः । विजिग्ये भरतक्षेत्रं षड्भिर्वर्षशतैरिति ॥६५॥
 सम्पूर्णचक्रभृत्सम्पन् नरामरनिषेवितः । ततो निवृत्तः श्रीकुन्थुराययौ हस्तिनापुरम् ॥६६॥
 चक्रे चक्रित्वाभिषेकः प्रभोर्देवैरैरपि । उत्सवश्च द्वादशाब्दीं पुरे तस्मिन्नजायत ॥६७॥
 त्रयोविंशब्दसहस्राः सार्धाष्टमशता ययुः । श्रीकुन्थुस्वामिनश्चक्रवर्तिवैभवधारिणः ॥६८॥
 तीर्थं प्रवर्तय स्वामिन्निति लोकान्तिकैः प्रभुः । विज्ञप्तो वार्षिकदानं ददौ राज्यं च सूनवे ॥६९॥
 स्वामी नृपैश्च देवैश्च कृतनिष्क्रमणोत्सवः । विजयाशिबिकारूढः सहस्राग्रवणं ययौ ॥७०॥
 चुम्बता चम्पकलताश्चूर्तयष्टीर्विधुन्वता । वासन्तिका नर्तयता निर्गुण्डीरभिमृद्नता ॥७१॥
 आलिङ्गता च लवलीः स्पृशता नवमालिकाः । पाटलीश्च पाटयता पद्मिनीश्चाऽभिसर्पता ॥७२॥
 आक्रमताऽशोकलताः कदलीरनुगृह्णता । यूनेव पवमानेन दक्षिणेन मनोरमम् ॥७३॥
 दोलान्दोलनसंसक्तललनालटभीकृतम् । कुसुमावचयक्रीडाव्यग्रपौरैभ्यदारकम् ॥७४॥
 उन्मत्तकोकिलालापैर्धुरैश्चाऽलकूजितैः । विहितस्वागतमिवोद्यानं तत् प्राविशत् प्रभुः ॥७५॥ पञ्चभिः कुलकम् ॥
 शिबिकायाः समुत्तीर्य त्यक्त्वाऽहङ्करणादिकम् । वैशाखकृष्णपञ्चम्यां कृत्तिकास्वहि पश्चिमे ॥७६॥
 समं राजसहस्रेण षष्ठेन प्राव्रजत् प्रभुः । चतुर्थं प्राप च ज्ञानं मनःपर्ययसञ्ज्ञकम् ॥७७॥ [युग्मम्]
 पुरे चक्रपुरे व्याघ्रसिंहपार्थिववेश्मनि । द्वितीयेऽह्नि व्यधात् स्वामी परमान्नेन पारणम् ॥७८॥
 विदधे वसुधारादिपञ्चकं तत्र नाकिभिः । रत्नपीठं व्याघ्रसिंहेनाऽह्निस्थाने पुनः प्रभोः ॥७९॥
 निःसङ्गोऽप्रतिबद्धश्च समीरण इव प्रभुः । छदास्थः षोडशाब्दानि विजहार वसुन्धराम् ॥८०॥
 अन्येद्युर्विहरन्नागात् सहस्राग्रवणं प्रभुः । कृतषष्ठस्तिर्लोकद्रौ तस्थौ च प्रतिमाधरः ॥८१॥

१. वृद्धिमापेदे कल्पद्रुम इवाऽवनौ हे. ॥ २. शब्रगारे ॥ ३. सूरस्य राज्ञः सुतः-कुन्थुरित्यर्थः ॥ ४. सेनान्या-सेनापतिना उद्घाटितं द्वारं यस्याः सा, तथा ॥ ५. चापातनाम्नो मु. प्रभृतिषु ॥ ६. आचार इति हेतोः ॥ ७. वैताढ्यसंमीपम् ॥ ८. ० धरेन्द्रैरानर्चे ला. ॥ ९. असिध्यन्त हे. ॥ १०. सेनान्याऽसाधयत् ततः । इत्थं भरतषट्खण्डीमखण्डाज्ञोऽजयत् प्रभुः ॥ हे. ॥ ११. ० वर्षशतैरपि खंता. ॥ १२. ० वर्तिवैभवशालिनः खंता. मु. ॥ १३. लोकान्तिकामरैः हे. ॥ १४. ददौ दीक्षोत्सुकः प्रभुः हे. ॥ १५. आग्रलताः ॥ १६. सिन्दुवारान्, भाषायां 'नगोडवृक्ष' ॥ १७. वायुना ॥ १८. दोलान्दोलने संसक्ताश्च ता ललनाश्च, ताभिः लटभीकृतं सुन्दरीकृतम् । कुसुमावचयो वसन्तः, तस्य क्रीडायां व्यग्राः पौरा इभ्या दारकाश्च यत्र तत् ॥ १९. कृत्तिकाक्षेत्रे ॥ २०. देवैः ॥ २१. तिलकवृक्षतले ॥

चैत्रशुद्धतृतीयायां कृत्तिकास्थे निशाकरे । घातिकर्मक्षयात्तत्र सञ्जज्ञे केवलं प्रभोः ॥८२॥
 सेन्द्रैश्चतुर्विधैर्देवनिकायैरेत्य तत्क्षणम् । चक्रे समवसरणं प्राकारत्रयमण्डितम् ॥८३॥
 सुरैः सञ्चार्यमाणेषु स्वर्णाब्जेषु ददत् क्रमौ । पूर्वद्वारेण समवसरणं प्राविशद्विभुः ॥८४॥
 विंशत्यग्रचतुर्धन्वशतोच्चं चैत्यपादपम् । तत्र प्रदक्षिणीचक्रे धर्मचक्री जगद्गुरुः ॥८५॥
 तस्याऽधश्चन्दके जल्पन् “तीर्थाय नम” इत्यथ । पूर्वसिंहासने पूर्वाभिमुखः स्वाम्युपाविशत् ॥८६॥
 स्वामिनः प्रतिरूपाणि दिक्ष्वन्यास्वपि तत्क्षणम् । तादृशि तत्प्रभावेण विचक्रुर्व्यन्तरामराः ॥८७॥
 अवतस्थे यथास्थानं श्रीमान् सङ्घश्चतुर्विधः । मध्यवप्रे तु तिर्यञ्चोऽधस्तने वाहनानि तु ॥८८॥
 ज्ञात्वा च समवसृतं प्रभुमागात् कुरुद्रहः । नमस्कृत्याऽनुशक्रं च निषसाद कृताञ्जलिः ॥८९॥
 भूयोऽपि स्वामिनं नत्वा सौधर्मेन्द्र-कुरुद्रहौ । उद्वहन्तौ हृदि मुदं प्रारेभाते इति स्तुतिम् ॥९०॥
 “चतुर्धा धर्मदृष्टारं चतुर्गात्रं चतुर्मुखम् । चतुर्थपुरुषार्थेशं त्वां स्तुमः परमेश्वरम् ॥९१॥
 चतुर्दशमहारत्नीं निःसङ्गत्वात् त्वमत्यजः । रत्नत्रयीं त्वनवद्यां दधासि जगदीश्वर! ॥९२॥
 मनो हरसि विश्वस्य निर्मनस्कस्तथाऽप्यसि । उत्तमस्वर्णवर्णस्त्वं ध्यायसे चेन्दुसन्निभः ॥९३॥
 निःसङ्गोऽपि महर्द्धिस्त्वं ध्येयोऽपि ध्यातृतास्पदम् । कोटिशोऽप्यावृतो देवादिभिः कैवल्यभागसि ॥९४॥
 विश्वस्य रागं तनुषे वीतरागोऽसि च स्वयम् । अकिञ्चनोऽपि भवसि जगतः परमर्द्धये ॥९५॥
 अविज्ञेयप्रभावायाऽज्ञेयरूपाय तौयिने । नमो भगवते सप्तदशाय भवतेऽर्हते ॥९६॥
 प्रणामोऽपि त्वयि विभोऽचिन्त्यचिन्तामणिर्नृणाम् । किं पुनर्मनसा ध्यानं स्तवनं वचसाऽपि वा ? ॥९७॥
 प्रणामे स्तवने ध्याने प्रभो! त्वद्विषये मम । प्रवृत्तिः सर्वदाऽप्यस्तु कृतमन्यैर्मनोरथैः” ॥९८॥
 स्तुत्वैवं दिविर्षन्नाथे कुरुराजे च तस्थुषि । श्रीकुन्धुनाथो भगवान् विदधे धर्मदेशनाम् ॥९९॥
 “योनिलक्षचतुरशीत्यावर्तापातभीषणः । अयं खलु भवाम्भोधर्महादुःखनिबन्धनम् ॥१००॥
 तरणे च भवाम्भोधेरलम्भूष्णुर्विवेकिनाम् । यानपात्रं मनःशुद्धिरिन्द्रियोर्मिर्जयोर्जिता ॥१०१॥
 दीपिका खल्वेनिर्वाणा निर्वाणपथदर्शिनी । एकैव मनसः शुद्धिः संमाम्नाता मनीषिभिः ॥१०२॥
 सत्यां हि मनसः शुद्धौ सन्त्यसन्तोऽपि र्यदुणाः । सन्तोऽप्यसत्यां नो सन्ति, सैव कार्या बुधैस्ततः ॥१०३॥
 मनःशुद्धिमभिभ्राना ये तपस्यन्ति मुक्तये । त्यक्त्वा नावं भुजाभ्यां ते तितीर्षन्ति महार्णवम् ॥१०४॥
 तपस्विनो मनःशुद्धिं विनाभूतस्य सर्वथा । ध्यानं खलु मुधा चक्षुर्विकलस्येव दर्पणः ॥१०५॥
 तप्यमानांस्तपो मुक्तौ गन्तुकामान् शरीरिणः । वात्येव तरलं चेतः क्षिपत्यन्यत्र कुत्रचित् ॥१०६॥
 मनःक्षपाचरो भ्राम्यन्नपेशङ्कं निरङ्कुशः । प्रपातयन्ति संसारावर्तगते जगत्त्रयीम् ॥१०७॥
 अनिरुद्धमनस्कः सन् योगश्रद्धां दधाति यः । पद्भ्यां जिगमिषुर्ग्रामं स पङ्कुरिव हस्यते ॥१०८॥
 मनोरोधे निरुध्यन्ते कर्माण्यपि समन्ततः । अनिरुद्धमनस्कस्य प्रसरन्ति हि तान्यपि ॥१०९॥
 मनःकपिरयं विश्वपरिभ्रमणलम्पटः । नियन्त्रणीयो यत्नेन मुक्तिमिच्छुभिरात्मनः ॥११०॥
 तदवश्यं मनःशुद्धिः कर्तव्या सिद्धिमिच्छता । तपः-श्रुत-यमप्रायैः किमन्यैः कायदण्डनैः ? ॥१११॥
 मनःशुद्ध्यैव कर्तव्यो राग-द्वेषविनिर्जयः । कालुष्यं येन हित्वाऽऽत्मा स्वस्वरूपेऽवतिष्ठते ” ॥११२॥
 श्रुत्वेति देशानां भर्तुर्बहवः प्रात्रजन् जनाः । स्वयम्भूप्रमुखाः पञ्चत्रिंशद्गणभृतोऽभवन् ॥११३॥

१. कुरुदेशस्य राजा ॥ २. शक्रस्य पश्चात् ॥ ३. भूयो भूयोऽपि तं हे ॥ ४. मोक्षस्वामिनम् ॥ ५. त्वां नुमः खंता ॥ ६. चतुर्दशानां महारत्नानां समाहारः ॥ ७. ज्ञानदर्शनचारित्ररूपां रत्नत्रयीम् ॥ ८. ध्याता ॥ ९. कैवल्यं एकाकित्वमिति विरोधः कैवल्यज्ञानमिति तत्परिहारः ॥ १०. विश्वानुरागम् ॥ ११. रक्षित्रे ॥ १२. इन्द्रे ॥ १३. समर्था ॥ १४. इन्द्रियोर्मिजयेन ऊर्जिता-तेजस्विनी ॥ १५. अनपायिनी ॥ १६. मोक्षमार्गप्रकाशिनी ॥ १७. कथिता ॥ १८. यद्-यस्मात् कारणात् मनसः शुद्धौ सत्यामविद्यमाना अपि गुणा भवन्ति, मनःशुद्धौ चाऽसत्यां विद्यमाना अपि गुणा न भवन्ति ॥ १९. महाबायुः ॥ २०. मन एव क्षपाचरो राक्षसः ॥ २१. निःशङ्कम् ॥ २२. पञ्चमहाव्रतप्रधानैः ॥

पूर्णायामादिपौरुष्यां देशनाविरते प्रभौ । स्वयम्भूर्देशनां स्वामिपादपीठस्थितोऽकरोत् ॥११४॥
 पूर्णाद्वितीयपौरुष्यां व्यम्राक्षीत् सोऽपि देशनाम् । नत्वा श्रीकुन्थुमीयुश्च स्वं स्वं स्थानं सुरादयः ॥११५॥
 ॥ तत्तीर्थभूश्च गन्धर्वयक्षो हंसरथोऽसितः । दधानो दक्षिणौ बाहुदण्डौ वरद-पाशिनौ ॥११६॥
 मातुलिङ्गाङ्कुशधरौ धारयन् दक्षिणेतरौ । श्रीमतः कुन्थुनाथस्य जज्ञे शासनदेवता ॥११७॥
 तत्तीर्थभूर्बलादेवी गौराङ्गी केकिवाहना । बिभ्राणा दक्षिणौ बाहू बीजपूरक-शूलिनौ ॥११८॥
 मुष(षु)ण्डी-पङ्कजभृतौ बिभ्रती दक्षिणेतरौ । सदा सन्निहिता जज्ञे प्रभोः शासनदेवता ॥११९॥
 ताभ्याममुक्तसान्निध्यस्ततः स्थानादथाऽन्यतः । भव्यजन्तूपकाराय विजहार जगद्गुरुः ॥१२०॥
 ॥ षष्टिसहस्री साधूनां सा साध्वीनां सषट्शता । चतुर्दशपूर्वभृतां सप्तत्यधिकषट्शती ॥१२१॥
 सहस्रद्वितयं सार्धमवधिज्ञानशालिनाम् । चत्वारिंशत्त्रयस्त्रिंशच्छती चाऽपि मनोविदाम् ॥१२२॥
 केवलज्ञानिनां त्रीणि सहस्राणि शतद्वयम् । शतानि चैकपञ्चाशद्वैक्रियलब्धिशालिनाम् ॥१२३॥
 सञ्जातवादलब्धीनां सहस्रद्वितयं पुनः । श्रावकाणां लक्षमेकन्यूनाशीतिसहस्रयुक् ॥१२४॥
 श्राविकाणां त्रीणि लक्षाण्येकाशीतिसहस्रयपि । आकेवलाद्विहरतः परिवारोऽभवत् प्रभोः ॥१२५॥
 गतेष्वब्दसहस्रेषु त्रयोविंशेषु केवलात् । चतुस्त्रिंशत्सहितेषु शतेष्वपि च सप्तसु ॥१२६॥
 निर्वाणसमयं ज्ञात्वा सम्मेताद्रिं ययौ प्रभुः । समं मुनिसहस्रेण शिश्रियेऽनशनं ततः ॥१२७॥ [युग्मम्]
 मासान्ते राधकृष्णादितिथौ भे कृत्तिकासु च । समं तैर्मुनिभिः स्वामी प्रपेदे पदमव्ययम् ॥१२८॥
 कौमार-राज्य-चक्रित्व-व्रतेषु समभागकम् । आयुः पञ्चनवत्यब्दसहस्रमभवत् प्रभोः ॥१२९॥
 श्रीशान्तिनाथनिर्वाणार्धपत्योपमे गते । कुन्थुनाथजिनेन्द्रस्य निर्वाणं समजायत ॥१३०॥

निर्वाणपर्वमहिमा विदधे सुपर्व-
 नाथैः सुपर्वसहितैः परमेश्वरस्य ।
 दंष्ट्रा-रदादि परिपूजयितुं यथावन्
 निन्ये च तैर्निजनिजेषु निकेतनेषु ॥१३१॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये षष्ठे पर्वणि श्रीकुन्थुनाथचरित-
 वर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥

१. विसर्जितवान् ॥ २. कृष्णवर्णः ॥ ३. वामहस्तौ ॥ ४. मुषुण्डी स्याद् दारुमयी वृक्षायःकीलसञ्चिता (शेषनाममाला श्लो. १५१) ॥ ५. साधूनां सङ्ख्या ६० सहस्रमिता ॥ ६. साध्वीनां सङ्ख्या ६०६००मिता ॥ ७. चतुर्दशपूर्विणां सङ्ख्या ६७०मिता ॥ ८. अवधिज्ञानिनां सङ्ख्या २५००मिता ॥ ९. मनःपर्ययज्ञानिनां सङ्ख्या ३३४०मिता ॥ १०. केवलज्ञानिनां सङ्ख्या ३२००मिता ॥ ११. वैक्रियलब्धीनां सङ्ख्या ५१००मिता ॥ १२. वादलब्धीनां सङ्ख्या २सहस्रमिता ॥ १३. श्रावकाणां सङ्ख्या १लक्ष-७९सहस्रमिता ॥ १४. लक्षमेकं न्यूना खंता. पा. हे. छा. मु. ॥ १५. श्राविकाणां सङ्ख्या ३लक्ष-८१सहस्रमिता ॥ १६. गतेषु २३७३४वर्षेषु ॥ १७. पुनः मु. ॥ १८. वैशाखकृष्णप्रतिपदि ॥ १९. नक्षत्रे ॥ २०. कौमारे २३७५०वर्षाणि, राज्ये २३७५०वर्षाणि, चक्रित्वे २३७५०वर्षाणि, व्रते २३७५०वर्षाणि ॥ २१. आयुर्वर्षाणि १५सहस्रमितानि ॥

॥द्वितीयः सर्गः॥

॥श्रीअरनाथचरितम्॥

इक्ष्वाकुवंशतिलकश्चारुगोरोचनारुचिः । चतुर्थारसरोहंसः पायादरजिनेश्वरः ॥१॥
त्रिजगत्कुमुदानन्दचन्द्रस्य परमेष्ठिनः । श्रीमतोऽरजिनेन्द्रस्य वक्ष्ये चरितमुज्ज्वलम् ॥२॥
अस्यैव जम्बूद्वीपस्य प्राग्विदेहेषु विस्तृते । सीतानद्युत्तरतटे विजये वत्सनामनि ॥३॥
सुसीमायां महापुर्या निःसीमा शौर्यसम्पदाम् । नृपो धनपतिर्नामाऽभवद् धर्म-यशोधनः ॥४॥
बन्धनं ताडनं चाऽङ्गखण्डनं दण्डनादि च । नाऽभूत् कस्याऽपि तत्राऽऽज्ञासारे शासति मेदिनीम् ॥५॥
मिथोऽसञ्जातकलहैर्वत्सलैश्च मिथो जनैः । सकलाऽपि मही तस्मिन् यत्याश्रम इवाऽभवत् ॥६॥
मनःसरोवरे तस्य दयावारितरङ्गिते । चिक्रीड निर्भरं हंस इव धर्मो जिनोदितः ॥७॥
विरक्तः सोऽथ संसारादसाराद् विश्वसारधीः । अन्तिके संवरमुनेः प्राब्राजीदात्तसंवरः ॥८॥
स व्रतं पालयंस्तीव्रं तप्यमानस्तपांसि च । विजहार महीमात्तविविधाभिग्रहः सुधीः ॥९॥
चतुर्मासोपवासान्तपारणे प्रत्यलाभयत् । श्रेष्ठिपुत्रो जिनदासः श्रद्धया तं महामुनिम् ॥१०॥
अर्हदारधनाद्यैश्च स्थानैर्धनपतिर्मुनिः । आजर्यत् तीर्थकृन्नामकर्म कर्मद्विषन्नपि ॥११॥
विपद्य कालयोगेन समाहितमनाः स तु । नैवमग्रैवेयकेऽभूदमरः परमर्द्धिकः ॥१२॥
इतश्च जम्बूद्वीपस्याऽस्यैव क्षेत्रे च भारते । समस्ति हास्तिनपुरं पुरं परमऋद्धिकम् ॥१३॥
राजानोऽपि प्रजायन्ते तत्र सेवार्थमागताः । दिव्यवाहन-नेपथ्या राजायन्ते प्रजाः पुनः ॥१४॥
विभाति तत्र परिखा परितो क्लयाकृतिः । श्रियः स्थैर्यकृते दत्ता स्वाज्ञालेखेव वेधसा ॥१५॥
हैम-स्फाटिक-नैलानि तत्र चैत्यान्यनेकशः । शृङ्गाणि मेरु-कैलासाञ्जनाद्रीणामिवाऽऽबभुः ॥१६॥
सुदर्शनश्चन्द्र इव तत्र नाम्ना सुदर्शनः । अभूद्भूमिभुजां प्रष्टुः सुराणामिव वृत्रहा ॥१७॥
तस्याऽऽसने वा तल्पे वा गृहे वा बहिरेव वा । धर्मोऽनुज्झितसान्निध्यः प्रियमित्रमिवाऽभवत् ॥१८॥
सिद्धमन्त्रोपमे तस्य प्रतापे परिसर्पति । प्रक्रियामात्रमेवाऽऽसीच्चतुर्धा सैन्यसङ्ग्रहः ॥१९॥
गृहाङ्गणरजस्तस्य शमयामासुरन्वहम् । घनैर्मर्दजलासारैर्नृपोपायनदन्तिनः ॥२०॥
देवी नाम महादेवी काऽपि देवीव गां गता । अन्तःपुरशिरोरत्नमभवत् तस्य वल्लभा ॥२१॥
न कोपं प्रणयेनाऽपि पत्यौ जातु चकार सा । सपत्नीष्वपि मात्सर्यं प्रकृत्याऽऽर्या दधार न ॥२२॥
पतिप्रसाद-सौभाग्यादीनि तस्या मदाय न । सा तथाऽपि हि सञ्ज्ञे प्रमदासु शिरोमणिः ॥२३॥
तस्याश्च निरवद्याङ्ग्या लावण्यसरितः खलु । अदृश्यत प्रतिच्छन्दो दर्पणेष्वेव नाऽन्यतः ॥२४॥
तथा च भोगान् भुञ्जानः सुभुजो भूभुजां वरः । सुदर्शनो व्यतीयाय कालं कमपि नोक्वित् ॥२५॥
इतश्च ग्रैवेयकस्थो जीवो धनपतेः स तु । एकान्तसुखनिर्मग्नो निजमायुरपूरयत् ॥२६॥

१. चारुः सुन्दरा गोरोचनाया इव पीतवर्णा कान्तिर्यस्य सः ॥ २. ०गोरोचनाद्युतिः मु. ॥ ३. चतुर्थार एव सरस्तस्मिन् हंससदृशः ॥ ४. नितरां सीमारूपः ॥ ५. आज्ञेव सारो यस्य तस्मिन् तत्र राज्ञि ॥ ६. विश्वस्य सारभूता धीर्बुद्धिर्यस्य सः ॥ ७. गृहीतसंवरः ॥ ८. कर्मशत्रुरपि ॥ ९. नवमे ग्रैवे० हे. पा. ला. ॥ १०. प्रजा इव आचरन्ति ॥ ११. राजान इव आचरन्ति ॥ १२. ०स्फाटिकनीलानि छा. पा. ला. ॥ १३. नीलमणिमयानि ॥ १४. मेरुशृङ्गासादृश्यं हैमचैत्यानामेवमनुक्रमेण ज्ञेयम् ॥ १५. शोभनं दर्शनं यस्य सः ॥ १६. अग्रेसरः ॥ १७. इन्द्रः ॥ १८. शक्यायाम् ॥ १९. आचारमात्रम् ॥ २०. मदजलस्य आसारो धारावर्षणं तैः ॥ २१. पृथ्वीं अवतीर्णाः चागता मु. ॥ २२. प्रकृष्टो मदो यासां तासु शिरोमणिरिति विरोधः, युवतिष्विति तत्परिहारः ॥ २३. प्रतिकृतिः ॥ २४. शोभनपाणिः ॥ २५. देववत् ॥

स च्युत्वा फाल्गुनशुक्लद्वितीयायां निशाकरे । रेवती^१स्थे महादेव्याः देव्याः कुक्षाववातरत् ॥२७॥
 चतुर्दश महास्वप्नांस्तीर्थकृज्जन्मसूचकान् । सुखसुप्ता निशाशेषे महादेवी ददर्श सा ॥२८॥
 तस्याः पीडामतन्वानस्तन्वानश्च तनुश्रियम् । ज्ञानत्रितयसंयुक्तो गर्भो गूढमवर्धत ॥२९॥
 सा मार्गशुद्धदशम्यां रेवत्यां कनकद्युतिम् । सम्पूर्णलक्षणं नन्द्यावर्त^२ञ्च सुषुवे सुतम् ॥३०॥
 षट्पञ्चाशद्विक्रुमार्यः सूतिकर्माणि चक्रिरे । अभिषेकश्चतुःषष्ट्या मेरौ चक्रे च वासवैः ॥३१॥
 विलिप्य पूजयित्वा च कृत्वा चाऽऽरात्रिकादिकम् । स्वामिनं तमिति स्तोतुं सौधर्मेन्द्रः प्रचक्रमे ॥३२॥
 “नष्टाष्टादशदोषायाऽष्टादशायाऽर्हते प्रभो ! अष्टादशविधब्रह्मभृतां ध्येयाय ते नमः ॥३३॥
 ज्ञानत्रयं गर्भतोऽपि यथैवाऽऽर्यतने तव । तथैवाऽखिलमप्येतत् तीर्थनाथ ! जगत्त्रयम् ॥३४॥
 मोहावस्वापिनीं दत्वा राग-द्वेषादिदस्युभिः । चिरं जगदवस्कन्नं स्वामिंस्त्रायस्व सम्प्रति ॥३५॥
 पथि श्रान्तैरिव रथस्तृष्णाक्रान्तैरिवाऽऽपगा । तप्तैरिव तरुच्छाया निर्मञ्जद्विरिवोडु^३पः ॥३६॥
 रोगिलैरिव भैषज्यं ध्वान्तान्धैरिव दीपकः । हिमार्तैरिव मार्तण्डो मार्गमूढैरिवाऽऽग्रंगः ॥३७॥
 व्याघ्रभीतैरिवाऽर्चिष्मान्नैर्नाथ्यविधुरैश्चिरात् । तीर्थनाथ ! त्वमस्माभिर्नाथ ! प्राप्तोऽसि सम्प्रति ॥३८॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 भवन्तं नाथमासाद्य सुरासुर-नरा अमी । स्वस्वस्थानेभ्य आगच्छन्त्यमोन्त इव हर्षतः ॥३९॥
 भवतो नाथ ! नाथामि न खल्वन्यत् किमप्यहम् । नाथामि किन्त्विदं मे त्वं नाथो भूया भवे भवे” ॥४०॥
 स्तुत्वेतीशं गृहीत्वा च गत्वा चेभंपुरे पुरे । सौधर्मवासवो देवीस्वामिन्याः पार्श्वतोऽमुचत् ॥४१॥
 ¶ राजा सुदर्शनोऽकार्षीत् सूनोर्जन्ममहोत्सवम् । अर इत्यभिधानं च देव्याः स्वप्नेऽर्ददर्शनात् ॥४२॥
 सुराङ्गनाभिर्धात्रीभिः संवयोभूय चाऽमरैः । क्रीड्यमानः क्रीडनकैः क्रमेण ववृधे प्रभुः ॥४३॥
 समये राजकन्याश्च त्रिंशद्द्वन्वसमुन्नतः । अरनाथ उपायंस्त पितृशासनगौरवात् ॥४४॥
 जन्मतोऽब्दसहस्राणां गतायामेकविंशतौ । पित्राज्ञया राज्यधुरां दधार परमेश्वरः ॥४५॥
 प्रभोर्मण्डलिकत्वेऽपि काले तावत्यतीयुषि । अस्त्रागारे समुत्पेदे चक्ररत्नं नभश्चरम् ॥४६॥
 त्रयोदशभिरन्यैश्च युतो रत्नैररप्रभुः । चक्रानुगश्चतुर्वर्षशत्या भरतमन्वशात् ॥४७॥
 तावत्येव गते काले स्वामिनश्चक्रिणः सतः । तीर्थं प्रवर्तयेत्यूचेऽध्येत्य लोकान्तिकामरैः ॥४८॥
 दानं दत्वाऽऽब्दिकं रोज्यं त्वरविन्दसुताय सः । वैजयन्त्या शिबिकया सहस्राग्रवणं ययौ ॥४९॥
 वाचंयमैरिव पिकैस्तृष्णीकैराश्रितद्रुमम् । कृष्णेक्षुवाटगोपीनां गीतिभिः स्खलिताध्वगम् ॥५०॥
 क्रीडन्नागरनारीणां केशपाशावलोकनात् । हीतैरिवोन्मुक्तबर्हिर्बर्हिणैः शरणीकृतम् ॥५१॥
 पुत्रागकुसुमामोदप्रमोदितमधुव्रतम् । कर्कन्धू-नागरङ्गीणां फलैः पिञ्जरिताम्बरम् ॥५२॥
 लवली-फलनी-कुन्द-मुचुकुन्दाग्रकुड्मलैः । समन्ततः शोभमानं हेमन्तहसितैरिव ॥५३॥
 रजोभी रोध्रपुष्पाणां निर्मलीकृतदिङ्मुखम् । प्रविवेश तदुद्यानं नन्द्यावर्तध्वजो जिनः ॥५४॥ पञ्चभिः कुलकम् ॥

१. रेवतीनक्षत्रस्य ॥ २. शरीरशोभां विस्तारयन् ॥ ३. मार्गशीर्ष ॥ ४. त्रिंशद्द्वन्वत् हे. ॥ ५. नन्द्यावर्तस्य-स्वस्तिकस्य लाञ्छनं यस्य सः, तम् ॥ ६. सूति-
 कर्मास्य हे. ला. ॥ ७. नष्टाष्टादश दोषा यस्य सः, तस्मै ॥ ८. हृदयरूपे भवने ॥ ९. आक्रान्तम् ॥ १०. ब्रुडद्विः समुद्रे इति शेषः ॥ ११. तरण्डः - 'तरापो' ॥ १२.
 रोगिभिरिव मु. ॥ १३. ध्वान्तेन-अन्धकारेण अन्धैः ॥ १४. मार्गदर्शकः ॥ १५. अग्निं दृष्ट्वा व्याघ्रः फलायत इति प्रसिद्धिः ॥ १६. नाथराहित्येन विधुरैः ॥ १७.
 हर्षद्विक्रुमार्यः ॥ १८. यावे ॥ १९. त्वं मे खंता. ॥ २०. हास्तिपुरे ॥ २१. अरश्चक्रधार, तस्य दर्शनात् ॥ २२. मित्राभूय ॥ २३. क्रीडासाधनैः खेलनकैः ॥
 २४. रूपलावण्यशालिनीः हे. ॥ २५. २१०००वर्षेषु गतेषु सत्सु; तावत्यपीयुषि० मु. ॥ २६. आयुधशालायाम् ॥ २७. महारत्नैः समन्वितः । षट्पञ्च
 भरतं चक्रानुगोऽरस्वाम्यसाधयत् ॥ हे. ॥ २८. वार्षिकम् ॥ २९. स्वामी सुरासुरनराद्वया हे. ॥ ३०. मुनिभिरिव ॥ ३१. कृष्णा या इक्षुवाटाः (शेरडीना
 काळा वाढ) तेषु या गोप्यस्तासाम् ॥ ३२. स्खलिता अध्वगाः-पान्था यस्मिंस्तत् ॥ ३३. लज्जितैरिव ईदृशैर्मुक्तपिच्छैर्मयूरैः शरणीकृतं वनं, हेमन्तर्तौ मयूरः
 पिच्छानि त्यजन्तीति स्वभावोक्तिः ॥ ३४. मधुव्रताः-भ्रमराः ॥ ३५. बदरी ॥ ३६. हेमन्तर्तौ हास्यैरिव ॥ ३७. लोध्र ॥ ३८. ऽणामधिवासितदिङ्मुखम् हे. ॥
 ३९. नन्द्यावर्तः ध्वजः लाञ्छनं यस्य सः ॥ ४०. अरनाथः ॥

वैजयन्त्याः समुत्तीर्य ^१मार्गस्यैकादशीदिने । शुक्ले ^२षौष्णगते चेन्दावहो भागे च पश्चिमे ॥५५॥
समं राजसहस्रेण षष्ठेन प्राव्रजत् प्रभुः । मनःपर्ययसञ्ज्ञं च तदैव ज्ञानमासदत् ॥५६॥ [युग्मम्]
पुरे राजपुरे सद्यन्यपराजितभूपतेः । चक्रे स्वामी द्वितीयेऽह्नि परमान्नेन पारणम् ॥५७॥
अमरैर्विदधे तत्र वसुधारादिपञ्चकम् । रत्नपीठं तेन राज्ञा स्वामिपादपदे पुनः ॥५८॥
अनासीनोऽशयानश्च विविधाभिग्रहः प्रभुः । छद्मस्थस्त्रीणि वर्षाणि विजहार वसुन्धराम् ॥५९॥
॥ अन्येद्युर्विहरन्नाऽऽगात् सहस्राप्रवणं पुनः । सहकारतरोर्मूले चाऽस्थात् प्रतिमया प्रभुः ॥६०॥
कार्तिकशुक्लद्वादश्यां शशाङ्के रेवतीगते । उत्पेदे केवलं तत्र घातिकर्मक्षयात् प्रभोः ॥६१॥
सद्यश्च देवैः समवसरणं तत्र निर्ममे । तत्र द्वारेण पूर्वेण प्रविवेश जगद्गुरुः ॥६२॥
चैत्यद्वं तत्र षष्ठ्यप्रकार्मुकत्रिशतोन्नतम् । प्रदक्षिणीकृत्य “नमस्तीर्थाये” त्यवदद् विभुः ॥६३॥
पूर्वसिंहासने तत्रोपाविशत् प्राङ्मुखः प्रभुः । व्यन्तरास्तत्प्रतिच्छन्दान् दिक्ष्वन्यास्वपि चक्रिरे ॥६४॥
अवास्थित यथास्थानं सङ्घोऽपि भगवानथ । ज्ञात्वेशं समवसृतं तत्राऽऽगाच्च कुरुद्वहः ॥६५॥
भगवन्तं नमस्कृत्य सोऽनुशक्रमुपाविशत् । प्रारेभाते इति स्तोतुमथ शक्र-कुरुद्वहौ ॥६६॥
“जय त्रिभुवनाधीश! जय विश्वैकवत्सल! जय कारुण्यजलधे! जयाऽतिशयशोभित! ॥६७॥
विश्वप्रकाशनं भानोरमोर्धैर्भानुभिः सदा । विश्वसन्तापहरणं ज्योत्स्नया च हिर्मद्युतेः ॥६८॥
जगज्जीवनमम्भोभिः प्रावृडम्भोधरस्य च । जगदाश्वासनं वायोर्गत्या सन्ततयाऽपि च ॥६९॥
यथा निष्कारणमिह तथा ते परमेश्वर! । जगत्त्रयोपकाराय प्रवृत्तिर्जयति प्रभो! ॥७०॥
अन्धकारमयं चाऽऽसीदन्धं वा जगदप्यदः । सप्रकाशं सेक्ष्णं वा त्वया जज्ञेऽधुना पुनः ॥७१॥
नरकाणां खिलं पन्था भविताऽतः परं प्रभो! । तिर्यग्योनावपि गतिः स्तोकस्तोका भविष्यति ॥७२॥
सीमग्रामान्तराणीव स्वर्गाश्च प्राणिनाममी । प्रत्यासन्ना भविष्यन्ति मुक्तिरप्यदवीयसी ॥७३॥
त्वयि विश्वोपकाराय विहरत्यवनीमिमाम् । भावि किं किं न कल्याणमसम्भाव्यमपि प्रभो! ?” ॥७४॥
इति स्तुत्वा सौधर्मन्द्रे कुरुराजे च तस्थुषि । अरनाथः स भगवान् विदधे धर्मदेशनाम् ॥७५॥
॥ “चतुर्वर्गाग्रणीर्मोक्ष एकान्तसुखसागरः । तत्साधकतमं ध्यानमधीनं मनसश्च तत् ॥७६॥
आत्मायत्तमपि स्वान्तं कुर्वतामत्र योगिनाम् । रागादिभिः समाक्रम्य परायत्तं विधीयते ॥७७॥
रक्ष्यमाणमपि स्वान्तं समादाय मनाग्मिषम् । पिशाचा इव रागाद्याश्छलयन्ति मुहुर्मुहुः ॥७८॥
रागादितिमिरध्वस्तज्ञानेन मनसा जनः । अन्धेनाऽन्ध इवाऽऽकृष्टः पात्यते नरकावटे ॥७९॥
द्रव्यादिषु रति-प्रीती राग इत्यभिधीयते । तेष्वेवाऽरतिमप्रीतिं चाऽऽहुर्द्वेषं मनीषिणः ॥८०॥
उभावेतौ दृढतरौ बन्धनं सर्वजन्मिनाम् । सर्वदुःखानोर्कहानां मूल-कन्दौ प्रकीर्तितौ ॥८१॥
कः सुखे विस्मयस्मेरो ? दुःखे कः कृपणो भवेत् ? । मोक्षं को नाऽऽप्नुयाद् ? राग-द्वेषौ स्यातां न चेदिह ॥८२॥
रागेण ह्यविनाभावी द्वेषो द्वेषेण चेतः । तयोरेकतरत्यागे परित्यक्तावुभावपि ॥८३॥
दोषाः स्मरप्रभृतयो रागस्य परिचारकाः । मिथ्याभिमानप्रमुखा द्वेषस्य तु परिच्छदः ॥८४॥
तयोर्मोहः पिता बीजं नायकः परमेश्वरः । ताभ्यामभिन्नस्तद्रक्ष्यः सर्वदोषपितामहः ॥८५॥
एवमेते त्रयो दोषा नाऽतो दोषान्तरं क्वचित् । तैरमी जन्तवः सर्वे भ्राम्यन्ते भववारिधौ ॥८६॥

१. मार्गशीर्षस्य ॥ २. रेवतीं गते ॥ ३. ज्ञानं तदैवमासदत् हे. ॥ ४. चन्द्रे ॥ ५. ३६०धनुर्नक्षत्रमित्यर्थः ॥ ६. पूज्यः ॥ ७. कुरुदेशस्य राजा ॥ ८. इन्द्रस्य पश्चात् ॥ ९. किरणैः ॥ १०. चन्द्रस्य ॥ ११. नेत्रसहितम् ॥ १२. शून्यः ॥ १३. नातिदूरा ॥ १४. चतुर्वर्गोऽग्रणी० खंता ॥ १५. मनः ॥ १६. छिद्रं, ‘बहानु’ इति भाषायाम् ॥ १७. रागादय एवाऽन्धकारस्तेन ध्वस्तं ज्ञानं यस्य तत्, तेन ॥ १८. यथाऽन्धेनाऽऽकृष्टोऽन्धोऽवटे कूपे पात्यते तद्वत् ॥ १९. नरककूपे ॥ २०. सर्वदोषानोर्कहानां हे. ॥ २१. वृक्षाणाम् ॥ २२. रागं विना द्वेषो न भवेत्, द्वेषं च विना रागोऽपि न भवेदित्यर्थः ॥ २३. सेवकाः; परिचारिकाः ला. मु. ॥ २४. परिवारः ॥ २५. राग-द्वेषाभ्याम् ॥ २६. स्तद्रक्षः खंता.; ताभ्यां रक्ष्यः-रक्षणीयः ॥ २७. सर्वदोषाणां पितरौ राग-द्वेषौ, तयोरपि पिता मोह इत्यर्थः ॥ २८. भ्राम्यन्ते हे. मु. ॥

स्वभावेन हि जीवोऽयं स्फटिकोपलनिर्मलः । उपाधिभूतैरैतैस्तु ^१तादात्म्येनाऽवभासते ॥८७॥
 अराजकमहो विश्वं यदेभिः पश्यतोहरैः । हियते ज्ञानसर्वस्वं स्वरूपमपि जन्मिनाम् ॥८८॥
 ये जन्तवो निगोदेषु येऽपि चाऽऽसन्नमुक्तयः । सर्वत्राऽस्पृष्टकरुणा पतत्येषां पंताकिनी ॥८९॥
 मुक्त्या वैरं किमेतेषां ? मुक्तिकामैः सहाऽथवा ? । येनोभयसमायोगस्तैर्भवन् प्रतिषिध्यते ॥९०॥
 व्याघ्र-व्याल-जलाग्निभ्यो न बिभेति तथा मुनिः । लोकद्वयापकारिभ्यो रागादिभ्यो भृशं यथा ॥९१॥
 वर्त्माऽतिसङ्कटमहो! योगिभिः समुपाश्रितम् । राग-द्वेषौ व्याघ्र-सिंहौ पार्श्वतो यस्य तिष्ठतः ॥९२॥
 अस्ततन्द्रैरतः पुंभिर्निर्वाणपदकाङ्क्षिभिः । विधातव्यः समत्वेन राग-द्वेषद्विषज्जयः” ॥९३॥
 भूयांसः प्राब्रजन् भव्याः प्रभोर्देशनयाऽनया । कुम्भादयो गणभृतस्त्रयस्त्रिंशच्च जज्ञिरे ॥९४॥
 पूर्णायामादिपौरुष्यां व्यम्राक्षीदेशनां प्रभुः । कुम्भस्तत्पादपीठस्थो गणभृद्देशनां व्यधात् ॥९५॥
 द्वितीयस्यां तु पौरुष्यां व्यसृजत् सोऽपि देशनाम् । शक्राद्याश्च प्रभुं नत्वा जग्मुर्निजनिजं पदम् ॥९६॥
 यक्षेन्द्रः षण्मुखस्त्र्यक्षः श्यामः शङ्करथो भुजैः । मातुलिङ्गि-^२बाणि-^३खड्गि-^४मुद्गरि-^५पाश्यर्भीप्रदैः ॥९७॥
 दक्षिणैः षड्भिरन्यैश्च ^१नकुली^२ष्वासि-^३चर्मिभिः । शूलाङ्कुशाक्षसूत्राक्षैर्युक्तस्ततीर्थभूस्तथा ॥९८॥
 देवी च धारिणी नाम नीलाङ्गी कमलासना । मातुलिङ्गोत्पलधरदक्षिणोभयबाहुका ॥९९॥
 पद्माक्षसूत्रभृद् वामोभयबाहुररप्रभोः । सन्निधिस्थे सदाऽभूतामुभे शासनदेवते ॥१००॥
 ताभ्यामधिष्ठितौ भ्यर्णो भगवान् विहरन् महीम् । अन्येद्युः समवासार्षीत् पद्मिनीखण्डपत्तने ॥१०१॥
 तत्राऽपि देशनां कृत्वा विरते सत्यरे प्रभौ । स्वामीव विदधे कुम्भो देशनां संशयच्छिदम् ॥१०२॥
 तत्रैको वामनोऽभ्येत्य धर्मं श्रोतुमुपाविशत् । श्रेष्ठी सागरदत्तोऽथ कुम्भं नत्वैवमब्रवीत् ॥१०३॥
 भवप्रकृत्या भगवन्! दुःखिनो भविनोऽखिलाः । विशेषदुःखितश्चाऽस्मि सुखलेशोऽपि नाऽस्ति यत् ॥१०४॥
 भार्यायां जिनमत्यां मे नामतः प्रियदर्शना । उत्पन्ना दुहिता रूपाधरीकृतसुराङ्गना ॥१०५॥
 प्राप चाऽनन्यसामान्यं सा कलास्वतिकौशलम् । द्वितीयं च वयो रूप-वैदग्ध्य-श्रीविशेषकम् ॥१०६॥
 अनुरूपं वरं तस्या अपश्यन् दुःखितोऽभवम् । उक्तोऽस्मि जिनमत्या च चिन्तामाम्नोऽसि नाथ! किम् ? ॥१०७॥
 अनुरूपं त्वद्दुहितुर्वरमन्वेषयन्नपि । न प्राप्नोमि क्वचिदपि तेन ताम्यामि सुन्दरि! ॥१०८॥
 इत्युक्तं जिनमत्याऽपि श्रेष्ठिन्! श्रेष्ठस्त्वया वरः । ग्राह्यः स कोऽपि येन स्यान्नाऽनुतापः प्रियाऽऽवयोः ॥१०९॥
 अवोचमहमप्येवं प्रमाणं दैवमत्र हि । आत्मनीनो हि सर्वोऽपि स्तोकेच्छुः कोऽपि नात्मनः ॥११०॥
 इत्युक्त्वा विपणौ गच्छंस्ताम्रलिप्त्याः समागतम् । अद्राक्षमृषभदत्तं सार्थवाहं महर्द्धिकम् ॥१११॥
 सार्धमिक्त्वात् सस्नेहा वाणिज्योदन्तगर्भिताः । अभूवन् पूर्वसुहृदेवाऽऽलापाः सह तेन मे ॥११२॥
 अन्यदा स ममाऽगारमागात् केनाऽपि हेतुना । ईक्षते स्म च सुचिरं मत्पुत्रीं प्रियदर्शनाम् ॥११३॥
 कस्य कन्येयमिति तु तेन पृष्टोऽहमब्रुवम् । ममेयं हेतुना केन सुचिरं वीक्ष्यते त्वया ? ॥११४॥
 आह स्पर्षभदत्तोऽपि वीरभद्रोऽभिधानतः । सम्प्राप्तयौवनः श्रेष्ठिन्नस्ति मे तनयो नयी ॥११५॥
 स रूपेणाऽतिकर्न्दपोऽतिकविः काव्यशक्तितः । अतिवाचस्पतिर्वाचा विज्ञानेनाऽतिवर्धकिः ॥११६॥
 अतिहूहूश्च गीतेन वीणाया चाऽतितुम्बरुः । नाट्येषु चाऽतिभरतो विनोदेष्वतिनारदः ॥११७॥

१. तद्रूपेण ॥ २. चौरैः ॥ ३. निर्दया ॥ ४. सेनाः ॥ ५. मुमुक्षुभिः ॥ ६. अतिसङ्कीर्णो मार्गः ॥ ७. अप्रमादेः ॥ ८. प्राब्रजन् जनाः मु. प्रभृतिषु ॥ ९. ०र्देशनया तथा खंता. ॥ १०. विसर्जितवान् ॥ ११. द्वितीयायाम् हे. ला. ॥ १२. समापयत् ॥ १३. स्थानम् ॥ १४. त्रिनेत्रः ॥ १५. शिखिरथो मु. हे. विना ॥ १६. मातुलिङ्गमस्याऽस्तीत्येवं सर्वत्रास्त्वर्थे इन् ॥ १७. अभयप्रदैः ॥ १८. नकुलवत्-इष्वासवत्-चर्मवत् ॥ १९. फलकवद्भिः ॥ २०. ०सूत्राहवै० खंता. पाता. ॥ २१. अधिष्ठितं अभ्यर्ण-समीपं यस्य सः ॥ २२. ०च्छिदाम् मु. प्र. ॥ २३. संसारस्वभावेन ॥ २४. जीवाः ॥ २५. उत्पेदे हे. ॥ २६. यौवनाख्यम् ॥ २७. रूपचातुर्यशोभाविशेषकम् ॥ २८. खिन्नो भवामि ॥ २९. इत्युचे हे. ॥ ३०. आत्मने हित आत्मनीनः, आत्महितेच्छुरित्यर्थः ॥ ३१. विपणिः पण्यवीथिका 'बजार' इति ॥ ३२. पूर्वमित्त्रेण सह यथाऽऽलापा भवन्ति तथेत्यर्थः ॥ ३३. ईक्षाञ्जके हे. ॥ ३४. कर्न्दपं-काममतिक्रान्तः ॥ ३५. कविं शुक्राचार्यमतिक्रान्तः ॥ ३६. वाचस्पतिमतिक्रान्तः ॥ ३७. वर्धकिरत्नमतिक्रान्तः ॥ ३८. हूहूः-गन्धर्वविशेषः ॥ ३९. तुम्बरुः-देवगायकः ॥

कामरूपः सुर इव गुटिकादिप्रयोगतः । किं चाऽन्यत् ? सा कला नाऽस्ति यां 'म्रष्टेव न वेत्ति सः ॥११८॥
 कन्यां तस्याऽनुरूपां तु नाऽपश्यं क्वचिदप्यहम् । इयं तु कन्यका दृष्टा चिरात् तदुचिता मया ॥११९॥
 मयाऽप्युक्तं ममाऽप्येषा कलाकौशलशलिनी । अनुरूपवरार्थेऽस्याश्चिरं ग्रस्तोऽस्मि चिन्तया ॥१२०॥
 दैवानुकूल्यात् तदयं सङ्गमः साधुरावयोः । चिराद् बधू-वरत्वेन घटेतां तनयौ द्वयोः ॥१२१॥
 अनुरूपस्नुषालाभाद् गत्वा हृष्टो निजां पुरीम् । स प्राहिणोद् वीरभद्रं महत्या जन्ययात्रया ॥१२२॥
 वीरभद्रं वरं प्रेक्ष्याऽमन्दमानन्दमासदम् । तत्पित्राख्याततद्रूप-गुणसंवाददर्शनात् ॥१२३॥
 शुभे दिने पर्यणेषीत् कन्यां मे प्रियदर्शनाम् । वीरभद्रः कुलस्त्रैणभद्रमङ्गलपूर्वकम् ॥१२४॥
 कत्यप्यहानि स स्थित्वा सदारः स्वां पुरीं ययौ । तिष्ठन्ति न चिरं जातु मानिनः श्वशुरौकसि ॥१२५॥
 अश्रौषं चाऽन्यदा वीरभद्रो यामे निशान्तिमे । मुक्त्वा 'मे तनयां सुप्तामेकाकी क्वचिदप्यगात् ॥१२६॥
 आनैषीत् तत्प्रवृत्तिं च वामनः कोऽपि सम्प्रति । परं न व्यक्तमाख्याति स्फुटमाख्याहि तत्प्रभो! ॥१२७॥
 इति सागरदत्तेन विज्ञप्तो भगवानपि । कुम्भो गणधरश्रेष्ठो जगादैवं कृपानिधिः ॥१२८॥
 तस्यां निशायां जामाता स तवैवमचिन्तयत् । कलानां पारदृश्याऽस्मि मन्त्राः सिद्धाश्च भूरिशः ॥१२९॥
 ज्ञाताश्च दिव्यगुटिकाप्रयोगा विस्मयास्पदम् । विज्ञानेषु च सर्वेषु भृशं प्राप्तं च पाटवम् ॥१३०॥
 सर्वं निरर्थकं तच्च मनागप्यप्रकाशनात् । नियन्त्रितोऽस्मि यदिह गुरुसान्निध्यलज्जया ॥१३१॥
 कूपमण्डूकवत् तिष्ठन्नहो! कापुरुषोऽस्म्यहम् । प्रकाशयामि तद्गत्वाऽन्यदेशेषु निजान् गुणान् ॥१३२॥
 विचिन्त्येति समुत्थाय भूयोऽप्येवमचिन्तयत् । प्रिया कृतकसुप्ता चेद्गतेर्विघ्नाय तद्भवेत् ॥१३३॥
 ततः क्रीडाकृते तां स समुदस्थापयत् प्रियाम् । साऽप्युवाच शिरोऽर्तिर्मे किं कदर्थयसि प्रिय! ? ॥१३४॥
 शिरोऽर्तिः कस्य दोषेण तवेति तदुदीरिता । त्वदोषेणेति साऽवादीत् कीदृशेनेति सोऽवदत् ॥१३५॥
 साऽप्युचे समयेऽत्राऽपि यत्ते वैदग्ध्यवागियम् । सोऽवोचन् मा कुपः कान्ते! करिष्ये नेदृशं पुनः ॥१३६॥
 तां साभिप्रायमित्युक्त्वा रमयामास सोऽधिकम् । साऽप्यस्वाप्सीद् रतिश्रान्ता तां वक्रोक्तिमजानती ॥१३७॥
 सत्यसुप्तेति तां मुक्त्वा दृढामुक्तान्तरीयकः । वीरवद् वीरभद्रोऽथ निर्जगाम निजाद् गृहात् ॥१३८॥
 स्वं श्यामवर्णं गुटिकाप्रयोगेण चकार सः । याति वर्णपरावृत्त्या रूपं काव्यवदन्यताम् ॥१३९॥
 कलाकलाप-विज्ञानातिशयं दर्शयंश्च सः । विद्याधर इवाऽभ्राम्यत् स्वैरं ग्राम-पुरादिषु ॥१४०॥
 साऽऽपृच्छच्च श्वसुरौ तातगृहेऽगात् प्रियदर्शना । विना पतिं कुलस्त्रीणां वासो ह्यन्यत्र नोचितः ॥१४१॥
 एकदा सिंहलद्वीपे रत्नाकरनृपास्थितम् । पुरं रत्नपुरं नाम वीरभद्रो ययावटन् ॥१४२॥
 स हृष्टे श्रेष्ठिशङ्खस्य शङ्खोज्ज्वलगुणश्रियः । न्यषीदत् तेन पृष्टश्च कुतो भद्र! त्वमागमः ? ॥१४३॥
 बभाषे वीरभद्रोऽपि ताम्रलिप्त्याः स्ववेशमतः । रुषित्वा निःसृतो भ्राम्यन्निह ताताऽहमागमम् ॥१४४॥
 शङ्खश्रेष्ठ्यप्यभाषिष्ट न सुष्ठु भवता कृता । कुमार! सुकुमारेण विदेशगतिरीदृशी ॥१४५॥
 कर्मेदं वक्रमपि ते दैवेन सरलीकृतम् । अक्षताङ्गो यदत्राऽऽगास्त्वं वत्स! मम सन्निधौ ॥१४६॥
 इत्युक्त्वा तं गृहे नीत्वा शङ्खश्रेष्ठी स्वपुत्रवत् । स्नपयित्वा भोजयित्वा सस्नेहमिदमभ्यधात् ॥१४७॥
 ममाऽनुत्पन्नपुत्रस्य पुत्र! पुत्रस्त्वमेव हि । स्वामी भूत्वा मद्भिभवमुपभुङ्क्ष्व च देहि च ॥१४८॥
 कुरुष्व मेदृशोः प्रीतिं विलसन्नमर्द्धिकः । धनं हि सुलभं वत्स! तद्भोक्ता दुर्लभः सुतः ॥१४९॥

१. ब्रह्मेव ॥ २. मयाऽप्युचे हे. ॥ ३. स्नुषा-पुत्रवधूः ॥ ४. भाषायां 'जात' ॥ ५. चोपयेमे हे. ॥ ६. कुलस्त्रीणां भद्रमङ्गल(गीत)पूर्वकम् ॥ ७. पत्नीसहितः ॥ ८. स हे. खंता. मु. ॥ ९. प्रवृत्तिः-वृत्तान्तः ॥ १०. तथैवमचि० हे. ॥ ११. पारगामी ॥ १२. चातुर्यम् ॥ १३. तत्तु खंता. मु. ॥ १४. कुपुरुषः ॥ १५. समुत्थाप्य मु. ॥ १६. कृत्रिमतया सुप्ता ॥ १७. चेद्गतिर्वि० ला. हे. ॥ १८. उत्थापितवान् ॥ १९. तेन प्रेरिता ॥ २०. दृढं आमुक्तं बद्धमान्तरीयं अधोऽशुकं बन्धं येन सः ॥ २१. काव्यपक्षे वर्णानामकारादीनां परावर्तनेन अन्यार्थतां प्राप्नोति ॥ २२. दर्शयन्नसौ हे. ॥ २३. रत्नाकरनाम्ना नृपेणाऽऽश्रितम् ॥ २४. शङ्ख इवोज्ज्वला गुणाः श्रीश्च यस्य सः ॥ २५. दानं देहि ॥ २६. मन्त्रेयः ॥ २७. विलसन्नसमर्द्धिकः हे. पा. ला. ॥ २८. अमरस्येव ऋद्धिर्यस्य सः ॥

आश्रयन् प्रश्रयं वीरभद्रोऽप्येवमवोचत । निष्क्रान्तोऽपि पितुर्गेहात् पितुर्गेहेऽहमागमम् ॥१५०॥
 तवाऽऽज्ञावशवर्त्यस्मि शिष्योऽस्मि तव सर्वदा । औरसो हि पापपुत्रो धर्मपुत्रोऽस्म्यहं पुनः ॥१५१॥
 ततः स सुखमेवाऽस्थाच्छङ्खस्य श्रेष्ठिनो गृहे । पौरान् विस्मापयन्नाविःकलाविज्ञानकौशलैः ॥१५२॥
 तत्र रत्नाकरनृपस्याऽऽसीद्विश्वैकसुन्दरी । अनङ्गसुन्दरी नाम पुरुषद्वेषिणी सुता ॥१५३॥
 तस्याः पार्श्वे प्रतिदिनं श्रेष्ठिशङ्खसुता ययौ । नामतो विनयवती विनयैकनिकेतनम् ॥१५४॥
 स्वसः! क यासीति पृष्ट्वा वीरभद्रेण साऽन्यदा । भ्रातृस्नेहाद् विनयवत्याचचक्षे यथातथम् ॥१५५॥
 सा सखी ते विनोदैः कैः कालं गमयति स्वसः! ? । इत्युक्त्वा वीरभद्रेण वीणाद्यैरिति साऽवदत् ॥१५६॥
 तर्ह्यायास्याम्यहमपीत्युक्त्वा तेन तु साऽवदत् । न पुंसो बालकस्याऽपि प्रवेशस्तत्र ते कुतः ? ॥१५७॥
 विधास्यामि वधूरूपं सम्यगित्यभिधाय सः । तत्सम्मतो नट इव सद्यः स्त्रीवेषमाददे ॥१५८॥
 सोऽगात् तया समं तत्र सखि! केयं त्वया सह ? । पृष्टेत्यनङ्गसुन्दर्या मत्स्वसेति जगाद सा ॥१५९॥
 तदा चाऽनङ्गसुन्दर्या सुन्दरैर्वर्णकैर्नवैः । फलके लिखितुं हंसी विरहार्तोपचक्रमे ॥१६०॥
 तां वीरभद्र इत्यूचे त्वया विरहपीडिता । इयं लिखितुमारिभे परं दृष्ट्यादि नेदृशम् ॥१६१॥
 तर्हि त्वमालिखेत्युक्त्वा फलकं वर्णकैः सह । अनङ्गसुन्दरी वीरभद्रायाऽर्पयति स्म सा ॥१६२॥
 लिखित्वा तादृशीं हंसीं वीरभद्रोऽपि तत्क्षणम् । तस्यै समर्पयामास सा निरूप्यैवमब्रवीत् ॥१६३॥
 अहो! आलेख्यनैपुण्यमन्तर्भावप्रकाशकम् । तथाहि दृष्टिरेतस्या बाष्पाम्बुकणवर्षिणी ॥१६४॥
 प्रम्लानं वदनं चञ्चूः श्लथोपात्तमृणालिका । ग्रीवा च शिथिला पक्षावुत्पतनासहाविमौ ॥१६५॥
 शून्यं चेदमवस्थानमवस्थां विरहाकुलाम् । आख्याति व्यक्तमेतस्या अनाख्यातामपि स्वयम् ॥१६६॥
 कलाविदीदृशी कस्मादियत्कालं सखि! त्वया । नाऽऽनीतेयं गृहे क्षिप्त्वा रहस्यमिव किं धृता ? ॥१६७॥
 वीरभद्रोऽप्युवाचैवं गुरुणामभिशङ्कया । नाऽऽनीताऽहमिह स्वप्ना नाऽन्यत् किमपि कारणम् ॥१६८॥
 अनङ्गसुन्दरीत्यूचेऽतः परं प्रत्यहं त्वया । आगन्तव्यं सह स्वप्ना किं चाऽस्या नाम सुन्दरि! ? ॥१६९॥
 वीरभद्रो ज्ञगित्यूचे नाम वीरमतीति मे । भूयोऽप्यूचे राजपुत्र्या वेत्स्यन्या अपि किं कलाः ? ॥१७०॥
 ऊचे विनयवत्यैवमचिराज्ज्ञास्यसि स्वयम् । न प्रत्ययः पराख्यातेष्वत्यद्भुतगुणेष्वपि ॥१७१॥
 एवमस्त्वित्युदित्वाऽथ मुदिताऽनङ्गसुन्दरी । सत्कृत्य विनयवतीं विससर्ज तदन्विताम् ॥१७२॥
 वीरभद्रो वधूवेषं गृहे मुक्त्वा ययौ पुनः । आपणे श्रेष्ठिनः पार्श्वे पितृभक्तिनियन्त्रितः ॥१७३॥
 श्रेष्ठी तमूचे सस्नेहं वत्स! काऽऽस्था इयच्चिरम् ? । इह त्वां पृच्छतां नृणां निर्विण्णोऽस्म्युत्तरं ददत् ॥१७४॥
 बभाषे वीरभद्रोऽपि तातोद्याने गतोऽस्म्यहम् । श्रेष्ठ्यप्यभाषतैवं च यद्येवं शोभनं कृतम् ॥१७५॥
 तथैवाऽह्नि द्वितीयेऽपि तत्र सोऽगात् कलानिधिः । अनङ्गसुन्दरीं वीणां वादयन्तीं ददर्श च ॥१७६॥
 इत्यूचे वीरभद्रस्तां तन्त्रीरेषा न सुस्वरा । मनुष्यवालोऽमुष्यां यदनुस्यूतोऽस्ति सुन्दरि! ॥१७७॥
 कथं नु ज्ञायत ? इति तयोक्तः सोऽब्रवीदिदम् । ज्ञायते त्वदुपक्रान्तरागनिर्वाहदर्शनात् ॥१७८॥
 ततश्च साऽर्पयामास वीरभद्रस्य वल्लकीम् । तद्विदुर्कीलयामास तत्तन्त्रीं सोऽपि तत्क्षणात् ॥१७९॥
 मनुष्यवालं तन्मध्यात् स शल्यं हृदयादिव । आकृष्य दर्शयामास तस्या विस्मयमादधत् ॥१८०॥
 तत्तन्त्रीं सज्जयित्वा स भूयो दण्डे निबध्य च । वादयामास तां वीणां प्रावीण्यजिततुम्बरुः ॥१८१॥
 स्वरानुत्पादयामास सारण्या सुस्फुटश्रुतीन् । तानांश्च कूटतानांश्च व्यक्तव्यञ्जनधातुकान् ॥१८२॥

१. प्रणयम् ॥ २. स्वपुत्रः ॥ ३. आविः प्रकटं यथा स्यात् तथा ॥ ४. तथा सम्मतः ॥ ५. ०माददौ खंता. ॥ ६. वर्णकैः-वर्णैः (रंगो वडे) ॥ ७. चित्रकौशल्यम् ॥ ८. ०भावप्रकाशनम् ला. ॥ ९. बाष्पाशुकण० हे. ॥ १०. मृणालिका-कमलदण्डः, शिथिलं उपात्ता-गृहीता मृणालिका यया सा ॥ ११. उड्डयनेऽक्षमौ ॥ १२. श्रमितः ॥ १३. तन्त्र्येषा सुस्वरा न हि हे. ॥ १४. संलग्नः ॥ १५. त्वया आरब्धस्य रागस्य निर्वाहदर्शनात् ॥ १६. वीणाम् ॥ १७. त्रोटितवान् ॥ १८. विस्माययन् मनः हे. ॥ १९. सज्जयित्वाऽथ मु. ॥

वाद्यप्रकारमाश्रित्य सकलं निष्कलं च सः । रागं प्रपञ्चयामास विपञ्च्यां^१ श्रवणामृतम् ॥१८३॥
 साऽनङ्गसुन्दरी सा च पर्षदुत्कर्षहर्षभाक् । आलेख्यलिखितेवाऽस्थाद् गीतहार्या मृगा अपि ॥१८४॥
 तद्वीणागीतमाकर्ण्य दध्यौ सा राजकन्यका । ईदृशं गुणवत् पात्रं देवानामपि दुर्लभम् ॥१८५॥
 निरर्थकं किं च मम जन्माऽपि ह्यनया विना । शोभते पुष्पदाम्नेव प्रतिमा सकलाऽपि हि ॥१८६॥
 तस्या अवसरप्राप्तमन्यास्वपि कलासु सः । प्रावीण्यं दर्शयामास तन्मनोवित्ततस्करः ॥१८७॥
वीरभद्रः स्वानुरक्तां विज्ञायाऽनङ्गसुन्दरीम् । अन्यदा श्रेष्ठिनं शङ्खं रहस्येवमवोचत ॥१८८॥
 पृष्ठतो विनयवत्यास्तात! प्रत्यहमप्यहम् । गच्छाम्यनङ्गसुन्दर्याः पार्श्वे युवतिवेषभृत् ॥१८९॥
 तद्युष्माभिर्न भेतव्यं करिष्येऽहं यथा तथा । न कोऽप्यनर्थो भावी वो भावि प्रत्युत गौरवम् ॥१९०॥
 मह्यं दातुं निजां कन्यां चेद्वः प्रार्थयते नृपः । तदादौ नाऽनुमन्तव्यं मान्यमत्याग्रहे सति ॥१९१॥
 श्रेष्ठ्यपि व्याजहारैवं त्वं वेत्स्यभ्यधिको धिया । एकं तु ब्रूमहे वत्स! कार्यं कुशलमात्मनः ॥१९२॥
वीरभद्रः प्रत्युवाच विमनास्तात! मा स्म भूः । पश्याऽचिराच्छुभोदकं स्वसूनोः कर्म शोभनम् ॥१९३॥
 वत्स!वेत्सि त्वमित्युक्त्वा स श्रेष्ठी मौनमाश्रयत् । रत्नाकरनृपास्थाने वार्तेति च तदाऽभवत् ॥१९४॥
ताम्रलिप्त्याः कश्चिदागाच्छङ्खश्रेष्ठिगृहे युवा । पुरे कलाभिश्चित्राभिरचित्रीयत सोऽन्वहम् ॥१९५॥
 तस्य वैदेशिकत्वाच्च ज्ञातिर्विज्ञायते न हि । महाकुलोत्पन्न इति व्याचष्टे तु तदाकृतिः ॥१९६॥
 अथेत्थं नृपतिर्दध्यौ युवाऽयं रूपमन्मथः । सदाचारः सदाकारः कलारत्नाकरः सुधीः ॥१९७॥
 अनुरूपो मद्दुहित्रे यद्ययं रोचते वरः । न ह्यवद्यं तदा धातुर्युक्तसम्बन्धकारिणः ॥१९८॥
वीरभद्रस्तदाऽवोचद् विजनेऽनङ्गसुन्दरीम् । इयत्यामपि सामग्र्यां किं भोगविमुखा सखि! ? ॥१९९॥
अनङ्गसुन्दरीत्यूचे भोगाः कस्य न वल्लभाः ? । वल्लभो दुर्लभः किन्तु स्वानुरूपः कुलोद्भवः ॥२००॥
 वरं मणिः केवलैव न तु कांचाङ्गुलीयगा । वरं सरिज्जलरिक्ता न तु र्थादःसमाकुला ॥२०१॥
 शून्यैव वरं शाला न तु तस्करपूरिता । अद्रुमैव वरं वाटी विषद्रुममयी न तु ॥२०२॥
 अनुदूढा वरं नारी रूपयौवनवत्यपि । निष्कलेनाऽकुलीनेन न तु पत्या विडम्बिता ॥२०३॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 न हीयत्कालमद्राक्षमनुरूपं वरं सखि! । वरमल्पगुणं वृत्त्वा कथं स्यां हास्यभाजनम् ? ॥२०४॥
वीरभद्रोऽब्रवीदेवमनुरूपो वरो वरः । मम नाऽस्तीति मां वादी बहुरत्ना हि भूरियम् ॥२०५॥
 अनुरूपं वरं किं तेऽद्यैव सम्पादयाम्यहम् ? । अरोचकिनि! भोगास्ते रोचिष्यन्ते परं न हि ॥२०६॥
 जगदेऽनङ्गसुन्दर्याऽप्येवमाशाप्रदानतः । किं कर्षयसि मे जिह्वामथ मिथ्या वदस्यदः ? ॥२०७॥
 यद्यमिथ्या दर्शय त्वमनुरूपं वरं ततः । कला-यौवन-रूपादि कृतार्थं मे यथा भवेत् ॥२०८॥
वीरभद्रस्तयेत्युक्तो निजरूपमदीदृशत् । साऽप्युचे त्वदधीनाऽस्मि तर्ह्यहं त्वं पतिर्मम ॥२०९॥
 अथ सोऽवोचदस्त्वेवं माऽपवादः स्म भूदिति । एष्याम्यतः परं नेह विज्ञप्यस्तत्त्वया नृपः ॥२१०॥
 यथाऽयं श्रेष्ठिनं शङ्खं सोऽपि रोधं वदत्यदः । अनङ्गसुन्दरी वीरभद्राय प्रतिगृह्यताम् ॥२११॥
 आमित्युक्ते तथा वीरभद्रो निजगृहं ययौ । आहूय जननीं सद्यः साऽपि चैवमवोचत ॥२१२॥
अनुरूपवराभावात् पित्रोः खेदाय केवलम् । अभूवमहमम्बेयत्कालं शल्यमिवोरसि ॥२१३॥
 कला-रूपादिभिः स्वस्याऽनुरूपोऽस्ति निरूपितः । वीरभद्राभिधः शङ्खश्रेष्ठिसूनुरमया वरः ॥२१४॥
 अद्यैव देहि मां तस्मै ततो विज्ञप्यतां स्वयम् । तत् तातः श्रेष्ठिनं शङ्खं मदर्थेऽर्थयते यथा ॥२१५॥

१. वीणायाम् ॥ २. चित्रस्था इव ॥ ३. चन्द्रः सुतां ला. ॥ ४. शुभपरिणामम् ॥ ५. कार्यम् ॥ ६. नृपसभायाम् ॥ ७. आद्यर्थमकरोत् ॥ ८. दोषः ॥ ९. ब्रह्मणः ॥ १०. काचस्याऽङ्गुलीये वर्तिनीति मणिविशेषणम् ॥ ११. सरित् रिक्तजला हे. ॥ १२. जलजन्तुव्याप्ता ॥ १३. उपवनम् ॥ १४. अपरिणीता ॥ १५. कलारहितेन ॥ १६. वृत्ता ला. ॥ १७. श्रेष्ठः ॥ १८. नाऽवादी हे. ला. विना सर्वत्र ॥ १९. वसुन्धरा ला. ॥ २०. हे अरुचिमति! 'अरोचक'रोगग्रस्ते! ॥ २१. सत्यम् ॥ २२. नृपः ॥ २३. साग्रहम् ॥ २४. तं मु. ॥

इत्युक्त्वा मुदिता राज्ञी नृपं गत्वैवमभ्यधात् । दिष्ट्याऽद्य वर्धसे वत्सानुरूपवरलाभतः ॥२१६॥
 स्वयं ह्यनङ्गसुन्दर्या स्वानुरूपः परीक्षितः । शङ्खश्रेष्ठिसुतो वीरभद्रो नाम वरो युवा ॥२१७॥
 राजाऽप्यूचे चिन्तयतो ममेदमिति वादिनी । चिन्तामणिरिवाऽऽगास्त्वं कामधेनुरिवाऽथवा ॥२१८॥
 स्थैर्यं दाक्ष्यं च वत्साया अहो! वरपरीक्षणे । इयत्कालमपि स्थित्वा यद् वद्रे वर ईदृशः ॥२१९॥
 सद्योऽप्याह्वयितो राज्ञा बह्वीश्वरवणिग्वृतः । शङ्खश्रेष्ठ्याययौ तत्र राजानं प्रणनाम च ॥२२०॥
 ॥ ततश्च श्रेष्ठिनं शङ्खमित्यभाषिष्ट भूपतिः । कोऽप्यायातस्ताम्रलिप्त्या युवाऽस्ति तव वेश्मनि ॥२२१॥
 स श्रूयते च सकलकलाजलधिपारगः । अद्वैतरूपसौन्दर्यो वर्यो गुणगणेन च ॥२२२॥
 शङ्खोऽप्युवाच देवैवं गुणान् वेत्ति जनः पुनः । राजाऽपि व्याजहाराऽथ स त्वदाज्ञावशे न वा ? ॥२२३॥
 शङ्खश्रेष्ठ्यप्यभाषिष्ट स्वामिन्! किमिदमुच्यते ? । तस्यैव हि गुणक्रीतो वशवर्ती जनोऽखिलः ॥२२४॥
 अभ्यधाद् भूपतिर्भूयस्तत्कृतेऽनङ्गसुन्दरी । अद्यैव गृह्यतां श्रेष्ठिशिराद्योगोऽस्तु योग्ययोः ॥२२५॥
 श्रेष्ठ्यूचे त्वं हि नः स्वामी पाल्यास्तव वयं प्रजाः । सम्बन्धश्च सखित्वं च समयोरेव शोभते ॥२२६॥
 राजाऽपीत्यादिशत् किं मां प्रत्यादिशसि भङ्गितः ? । कुर्वाज्ञां मे निर्विचारं गत्वा सज्जीभव द्रुतम् ॥२२७॥
 आदृत्य शङ्खो राजाज्ञामुपेत्य च निजे गृहे । आचख्यौ वीरभद्राय तत्सर्वं राजशासनम् ॥२२८॥
 अनङ्गसुन्दरी-वीरभद्रयोर्ववृते ततः । महाविभूत्या वीवाहः शुभे लग्ने शुभे दिने ॥२२९॥
 परस्परं तयो प्रीतिरवर्धत दिने दिने । सा स्यात् स्वयंवरवधू-वरयोर्हुत्तरोत्तरा ॥२३०॥
 जैनं धर्मं दिशन् वीरभद्रस्तां श्राविकां व्यधात् । आस्तामत्र सतां सङ्गः परलोकेऽपि शर्मणे ॥२३१॥
 पटेऽर्हत्प्रतिमां सङ्घं चतुर्विधमपि स्वयम् । स लिखित्वाऽऽपर्यत् तस्यै सम्यग्ज्ञापयच्च ताम् ॥२३२॥
 ॥ वीरभद्रोऽन्यदा दध्यौ मयि स्निग्धेयमीक्ष्यते । स्त्रीणां प्रकृतिलोलानां परं स्थैर्यं न निश्चयः ॥२३३॥
 भवत्वाशयमेतस्या ज्ञास्यामीति विमृश्य सः । वैदग्ध्यसुन्दरोऽऽनङ्गसुन्दरीमित्यभाषत ॥२३४॥
 त्वत्तः प्रियतमे! किञ्चिदन्यत् प्रियतमं न मे । स्वदेशगमनायाऽहं त्वामापृच्छे तथाऽपि हि ॥२३५॥
 यतश्चिरं मत्पितरौ मद्वियोगकदर्थितौ । अतीव दुःखमासाते तद्रत्वाऽऽश्वासयामि तौ ॥२३६॥
 इहैव तिष्ठेः सुभ्रु! त्वं भूयोऽप्येष्याम्यहं द्रुतम् । न खलु त्वां विनाऽन्यत्राऽहमपि स्थातुमीश्वरः ॥२३७॥
 साऽप्युवाच म्लानमुखी त्वयेदं साधु जल्पितम् । यत्राऽऽकर्णितमात्रेऽपि यिर्यासन्तीव मेऽसंवः ॥२३८॥
 ज्ञातं कठिनचित्तोऽसि य एवं वक्तुमीश्वरः । त्वादृशी यद्यहमपि तदा स्यां श्रोतुमीश्वरा ॥२३९॥
 वीरभद्रस्तयेत्युक्तोऽब्रवीन्मा स्म कुपः प्रिये! । सहैव नयनोपायश्चिन्तितोऽयं मया तव ॥२४०॥
 आप्रच्छे सनिर्बन्धं वीरभद्रस्ततो नृपम् । सहैवाऽऽनङ्गसुन्दर्या स्वदेशगमनं प्रति ॥२४१॥
 कथञ्चिद् व्यसृजद् राजा वीरभद्रं प्रियान्वितम् । पुत्री-जामातुविरहः प्रायः कस्य न दुःसहः ? ॥२४२॥
 पोतारूढौ ततस्तौ तु चेलतुर्जलवर्त्मना । गतिः साहसिकानां हि समा स्थल-जलाध्वनोः ॥२४३॥
 पत्रिव कार्मुकोन्मुक्तो नीडोत्थित इवाऽण्डजः । प्रससार ततः पोतोऽनुकूलमरुदीरितः ॥२४४॥
 कियन्तमपि चाऽध्वानं स पोतो यावदभ्यगात् । तावद्ववौ महावायुः कल्पान्तानिलसन्निभः ॥२४५॥
 कल्पान्त इव पाथोधिरुद्धमन्नतिभीषणः । पोतमुच्छालयामास तृणपूलमिव द्विपः ॥२४६॥
 मुहुरुच्छाल्यमानः सन् भ्रामं भ्रामं त्रिवांसरीम् । ग्रावोपरि परिभ्रष्टाण्डजाण्डमिव चाऽस्फुटत् ॥२४७॥
 पोते स्फुटितमात्रेऽपि सम्प्रापाऽनङ्गसुन्दरी । एकं तदीयफलकं मृत्युर्नाऽत्रुटितायुषः ॥२४८॥

१. ०मणिरिवासि त्वं ला. ॥ २. बहुभिरीश्वरैः-समृद्धैर्वणिग्विर्वृतः ॥ ३. वचनरचनया ॥ ४. अङ्गीकृत्य ॥ ५. विवाहः मु. ॥ ६. प्रीतिः ॥ ७. बोधयामास ॥ ८. वैदग्ध्यं-पाण्डित्यं तेन सुन्दरः ॥ ९. यातुमिच्छन्ति ॥ १०. प्राणाः ॥ ११. बाण इव ॥ १२. पक्षी ॥ १३. अनुकूलवायुप्रेरितः ॥ १४. त्रयाणां वासराणां दिनानां समाहारस्ताम् ॥ १५. दृषदुपरि ॥ १६. परिभ्रष्टं यदण्डजस्य-पक्षिणोऽण्डं तदिव ॥

उल्लास्यमाना कल्लोलैर्हसीवाऽनङ्गसुन्दरी । प्रपेदे पञ्चरात्रेण तटमेकं वनाकुलम् ॥२४९॥
 स्वबान्धववियोगेन विदेशगमनेन च । प्रियस्य विप्रयोगेण भङ्गेन वैहनस्य च ॥२५०॥
 धनक्षयेण कल्लोलास्फालनेन क्षुधाऽपि च । तृषा च विधुरा वारिमानुषीव जलाद्वहिः ॥२५१॥
 अपसञ्जेव पतिता निसर्गकरुणाजुषा । सा तापसकुमारेण ददृशेऽत्यार्द्रया दृशा ॥२५२॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 तामुत्थाप्याऽऽश्रमपदे सोऽनैषीद्भगिनीमिव । विश्रब्धा पुत्रि! तिष्ठेहेत्यूचे कुलपतिश्च ताम् ॥२५३॥
 पाल्यमाना तापसीभिर्दिनैः कतिपयैरपि । समजायत सा स्वस्था स्थिता पितुरिवौकसि ॥२५४॥
 तस्याः कुलपती रूपातिशयादित्यचिन्तयत् । अत्रस्थेयं तापसानां स्यात् समाधिच्छिदे ध्रुवम् ॥२५५॥
 ततस्तापसवृद्धस्तामित्यूचेऽनङ्गसुन्दरीम् । इतोऽस्त्यदूरतो वत्से! पद्मिनीखण्डपत्तनम् ॥२५६॥
 वसन्ति सन्तः प्रायेण जनास्तत्र महाधनाः । भवत्यास्तत्र तिष्ठन्त्याः स्वास्थ्यमुत्पत्स्यतेतमाम् ॥२५७॥
 अवश्यं तत्र भावी ते भर्त्रा च सह सङ्गमः । तत् तत्र गच्छ वत्से! त्वं जरद्भिस्तापसैः समम् ॥२५८॥
 इत्याज्ञया कुलपतेः सा जरत्तापसैर्वृता । हंसीव पद्मिनीखण्डं पद्मिनीखण्डमभ्यगात् ॥२५९॥
 पुरे प्रवेशो नाऽस्माकमर्ह इत्यभिधाय ताम् । पुराद्वहिरपि त्यक्त्वा जग्मुर्व्यावृत्त्य तापसाः ॥२६०॥
 विदधाना दिवं दृष्टिपातैः सकुमुदामिव । वीक्षमाणा दिशो यूथपरिभ्रष्टैर्णिकेव सा ॥२६१॥
 कायचिन्तार्थमायान्तीं ब्रतिनीभिः समावृताम् । गणिनीं सुव्रतानाम्नीं ददर्शाऽम्बां निजामिव ॥२६२॥ युग्मम् ॥
 सस्मार च यदेतास्ताः पत्या मे निजपाणिना । अनवद्या जगद्वन्द्या लिखित्वा दर्शिताः पटे ॥२६३॥
 इति संस्मृत्य सा पूर्वाभ्यस्तेन विधिना द्रुतम् । उपेत्य सुव्रतापादान् ववन्दे ब्रतिनीश्च ताः ॥२६४॥
 सिंहलद्वीपचैत्यानि मातर्वन्दस्व मदिरा । रचिताञ्जलिरित्यूचे सुव्रतां तां महाव्रताम् ॥२६५॥
 सुव्रताऽप्यभ्यधत्तैव सिंहलादागताऽसि किम् ? । कथमेकाकिनी ? नैषा ह्याकृतिर्निर्घरिच्छदा ॥२६६॥
 सर्वं सुस्था कथयिष्याम्येवमुक्ता तया सह । सुव्रतागणिनी शीघ्रं जगाम स्वं प्रतिश्रयम् ॥२६७॥
 वन्दमाना साऽथ साध्वीरसाधारणभक्तितः । प्रियदर्शनया तत्र दृष्टा च सुतया तव ॥२६८॥
 पृष्टा च सा सुव्रतया प्रियदर्शनयाऽपि च । सुव्रतादर्शनप्रान्तमाख्यद् वृत्तान्तमात्मनः ॥२६९॥
 प्रियदर्शनया सोचे वीरभद्रस्य सुन्दरि! । सर्वं कलादि संवादि वर्णेन स तु कीदृशः ? ॥२७०॥
 तया चोक्ते श्याम इति जगाद प्रियदर्शना । विसंवदति मद्भर्तुरेको वर्णस्तु वर्णिनि! ॥२७१॥
 गणिन्युवाच ते धर्मस्वसेयं प्रियदर्शना । वत्से! सहाऽनया तिष्ठ धर्मानुष्ठानतत्परा ॥२७२॥
 एवं सुव्रतया चोक्ता प्रियदर्शनयाऽपि च । दर्शितात्यन्तवात्सल्याऽस्थात् तत्राऽनङ्गसुन्दरी ॥२७३॥
 इतिश्च वीरभद्रोऽपि भग्ने प्रवहणे तदा । एकस्मिन् फलके लग्नस्ताड्यमानो महोर्मिभिः ॥२७४॥
 रतिवल्लभसञ्जेन विद्याधरवरेण सः । सप्तमे दिवसेऽदर्शि निन्ये वैताड्यमूर्ध्नि च ॥२७५॥
 स्ववल्लभाया मदनमञ्जुकायाश्च सोऽर्पितः । पुत्रत्वेन स्वयं तेनाऽपुत्रेण परया मुदा ॥२७६॥
 ताभ्यां पृष्टश्च सोऽम्भोधिपातवृत्तान्तमादितः । आत्मनः सकलत्रस्य कथयित्वैवमब्रवीत् ॥२७७॥
 अहं तात! त्वयाऽऽकृष्टो यैमास्यादिव सागरात् । कथं सा वर्ततेऽनङ्गसुन्दरीति न वेद्यि तु ॥२७८॥
 आभोगिन्या विद्यया च ज्ञात्वाऽऽख्यद् रतिवल्लभः । वल्लभे भवतोऽनङ्गसुन्दरी-प्रियदर्शने ॥२७९॥
 पत्तने पद्मिनीखण्डे सुव्रतायाः प्रतिश्रये । धर्मानुष्ठाननिरते भगिन्याविव तिष्ठतः ॥२८०॥ युग्मम् ॥
 उभयोरपि पत्न्योस्तु तया कल्याणवार्तया । सर्वाङ्गीणं सिक्त इव सुधया श्वसिति स्म सः ॥२८१॥

१. यानपात्रस्य ॥ २. जलसुन्दरीव ॥ ३. मूर्च्छिता ॥ ४. वृद्धेः ॥ ५. मृगीव ॥ ६. स्थण्डिलार्थम् ॥ ७. सुव्रतां नाम ला. हे. ॥ ८. निर्दोषाः ॥ ९. एषा परिवाररहिता न स्यादित्येवं तव आकृतिः सूचयति ॥ १०. उपाश्रयम् ॥ ११. सुव्रतादर्शनपर्यन्तम् ॥ १२. यथार्थम् ॥ १३. हे रूपवर्ति! ॥ १४. दर्शनात्यन्तमु. ॥ १५. यममुखात् ॥

अब्धेरुत्तीर्णमात्रोऽपि गुटिकां श्यामकारिणीम् । सोऽपनीयाऽऽददे वर्णं सहजं गौरलक्षणम् ॥२८२॥
 वज्रवेगवतीकुक्षिभवां दुहितरं निजाम् । रत्नप्रभाख्यां तेनोदवाहयद् रतिवल्लभः ॥२८३॥
 बुद्धदास इति नामाऽऽत्मीयं तत्र शशंस सः । समं च रत्नप्रभयाऽन्वभूद्वैषयिकं सुखम् ॥२८४॥
 ॥सम्भूय गच्छतो विद्याधरान् सोऽन्येद्युरैक्षत । कैते वेगेन गच्छन्तीत्यपृच्छच्च निजां प्रियाम् ॥२८५॥
 आख्यद् रत्नप्रभाऽप्येवमत्राऽद्रौ शाश्वताहताम् । यात्रां कर्तुं प्रयान्त्येते वेगाद्विद्याधराः प्रिय! ॥२८६॥
 एवमाकर्ण्य स श्राद्धो बुद्धदासाभिधः सुधीः । वैताढ्यशैलशिखरमारूरोह तथा सह ॥२८७॥
 ववन्दे तत्र चैत्यानि स भक्त्या शाश्वताहताम् । देवाग्रे गीत-नृत्तादि चक्रे रत्नप्रभाऽपि च ॥२८८॥
 सोऽथाऽब्रवीदपूर्वोऽयं देवो मम यतः प्रिये! । सिंहलद्वीपवास्यस्मि बुद्धोऽस्मत्कुलदेवता ॥२८९॥
 साऽप्यूचे नाथ! तेनैव हेतुना निगदस्यदः । अपूर्वो मम देवोऽयं देवदेवो ह्ययं प्रभुः ॥२९०॥
 सर्वज्ञो जितरागादिदोषस्रैलोक्यपूजितः । यथास्थितार्थवादी च देवोऽहं परमेश्वरः ॥२९१॥
 देवा न बुद्ध-ब्रह्माद्याः संसारवर्तपातिनः । स्वस्य मोहादिपिशुनमक्षसूत्रादि बिभ्रतः ॥२९२॥
 ततो विचित्रक्रीडाभिः क्रीडतोरन्वहं तयोः । कियानपि ययौ कालः रतिसागरमग्रयोः ॥२९३॥
 ॥सोऽन्यदोचे निशाशेषे प्रिये! रत्नप्रभेऽचिरात् । दक्षिणे भरतार्धेऽद्य गच्छामः क्रीडितुं सुखम् ॥२९४॥
 आमेत्युक्तवती सा च स च द्वावपि विद्यया । जम्मतुः पद्मिनीखण्डे सुव्रतायाः प्रतिश्रयम् ॥२९५॥
 स्थित्वा प्रतिश्रयद्वारे वीरभद्रो जगाद ताम् । आचम्य यावदायामि तिष्ठेस्तावदिहैव हि ॥२९६॥
 इत्युक्त्वाऽल्पां भुवं गत्वा तद्रक्षणकृते पुनः । तस्थौ निलीय तत्रैव राजकीय इव स्पशः ॥२९७॥
 साऽप्येकिंका क्षणादूर्ध्वं चक्रवाकीव निष्प्रिया । तारं रोदितुमारेभे स्त्रीस्वभावोऽयमीदृशः ॥२९८॥
 श्रुत्वा च करुणं शब्दं गणिनी करुणासरित् । स्वयमुद्धाटयामास कपाटौ तां ददर्श च ॥२९९॥
 इत्यभ्यधाच्च गणिनी वत्से! का त्वं ? कुतोऽभ्यगाः ? । कथमेकाकिनी चाऽसि ? कुतो हेतोश्च रोदिषि ? ॥३००॥
 नत्वा सोवाच वैताढ्यात् पत्या सममिहाऽऽगमम् । आचान्त्यै सो गतोऽद्याऽपि चिरयत्येव मे पतिः ॥३०१॥
 मुहूर्तमपि स स्थातुं सहते मां विना न हि । आशङ्के कारणं तेन सुमहन् मातरातुरा ॥३०२॥
 मन्मानसमर्वतप्रेनकुलस्थितवत् ततः । अस्मि धारयितुं प्राणानपि सम्प्रत्यलं न हि ॥३०३॥
 सानुकम्पं सुव्रतोचे मा स्म भैषीः पतिव्रते! । स्वस्था प्रतिश्रये तिष्ठ यावदायाति ते पतिः ॥३०४॥
 गणिन्या बोधिता सैवं प्रविवेश प्रतिश्रयम् । जायां स्थाने गतां दृष्ट्वा वीरभद्रोऽप्यपासरत् ॥३०५॥
 स्वेच्छावामनरूपः स क्रीडया पर्यटन् पुरे । मनो जहार पौराणां विचित्रा दर्शयन् कलाः ॥३०६॥
 ॥सोऽथ राजानमीशानचन्द्रमप्यत्यरञ्जयत् । एकाऽपि हि हरेचित्तं किं पुनः सकलाः कलाः ? ॥३०७॥
 साऽपि चाऽनङ्गसुन्दर्या प्रियदर्शनयाऽपि च । रत्नप्रभैवं जगदे कीदृशः कश्च ते पतिः ? ॥३०८॥
 साऽऽख्यत् सिंहलवास्तव्यो गौरोऽखिलकलानिधिः । बुद्धदासाभिधानश्च भर्ता रूपस्मरो मम ॥३०९॥
 प्रियदर्शनयाऽथोचे संवदत्येव मे पतिः । न तु सिंहलवासित्वं बुद्धदासाभिधा न च ॥३१०॥
 ऊचे चाऽनङ्गसुन्दर्या वर्णः सिंहलवासिता । बुद्धदासाभिधा चेति विसर्वदति मत्पतेः ॥३११॥
 भगिन्य इव तिम्रोऽपि तपःस्वाध्यायतत्पराः । पुंवार्तामप्यकुर्वन्त्यः सन्ति तास्तत्प्रतिश्रये ॥३१२॥
 तिम्रोऽपि प्रेयसीस्तत्र स मायावामनोऽन्वहम् । निरीक्षते मोदते च तासां शीलेन हारिणा ॥३१३॥
 ॥अन्यदेशानचन्द्रस्य राज्ञः पर्षद्यभूत् कथा । पुरे यदस्मिन्नार्यायाः सुव्रतायाः प्रतिश्रये ॥३१४॥

१. बुद्धिदास इति हे. ला. ॥ २. तत्राऽऽशशंस मु. ॥ ३. चैत्यान्तः मु. पा. खंता. विना ॥ ४. शाश्वताहृतः मु. खंता. विना ॥ ५. मोहादिसूचकम् ॥ ६. जलपानं कृत्वा प्रक्षाल्य वा ॥ ७. गूढचरः ॥ ८. एकैव एकिका ॥ ९. क्षणानन्तरम् ॥ १०. आचमनाय ॥ ११. विलम्बं करोति ॥ १२. चिन्तिता ॥ १३. अवतमे अत्युष्णे भाजने नकुलस्य स्थितं-स्थितिः इव ॥ १४. साऽऽख्यात् खंता. ॥ १५. रूपेण कामदेवः ॥ १६. एतावद्विभ्रतत्वमन्यत् सर्वं कलादिकं समानमित्यर्थः ॥ १७. मायया वामनरूपधरः इत्यर्थः ॥ १८. मनोहारिणा ॥

रूपवत्यो युवतयस्तिष्ठः सन्ति महात्मिकाः । तस्यास्त्रीणीव रत्नानि 'धात्रीपावित्र्यकारणम् ॥३१५॥ [युग्मम्]
 संतीमत्तल्लिकास्ताश्च संतीः पथि कुलोचिते । न हि कश्चिदलम्भूष्णुरपि भाषयितुं पुमान् ॥३१६॥
 स मायावामनोऽथोचे भाषयिष्याम्यहं क्रमात् । मम पश्यत सामर्थ्यं कर्मण्यत्राऽपि दुष्करे ॥३१७॥
 प्रधानै राजपुरुषैर्वृतः कतिपयैरपि । पौरैरन्वीयमानोऽगात् स गणिन्याः प्रतिश्रयम् ॥३१८॥
 स्थित्वा प्रतिश्रयद्वारे सोऽशात् सहचरानिति । प्रष्टव्यं तत्र युष्माभिः कथां कथय कामपि ॥३१९॥
 स विविक्तपरीवारः प्राविशत् तं प्रतिश्रयम् । ववन्दे सुव्रतामन्या व्रतिनीश्चाऽमलव्रताः ॥३२०॥
 निर्गत्योपाविशद् द्वारमण्डपे कूटवामनः । तिस्रोऽप्येयुः सैव्रतिन्यस्तास्तद्दर्शनकौतुकात् ॥३२१॥
 अथोचे वामनो यावद् राज्ञोऽनवसरः किल । स्थास्यामस्तावदत्रैव विनोदाक्षिप्तचेतसः ॥३२२॥
 स्माऽऽह राजपुमान् काञ्चित् कथां शंस सकौतुकाम् । किं कथां वृत्तकमथ वच्मीत्यूचे च वामनः ॥३२३॥
 कथा-वृत्तकभेदं तु पृष्टः प्रोवाच वामनः । वृत्तकं स्यादनुभूतं प्राक्पुंसां चरितं कथा ॥३२४॥
 ॥वृत्तकं कथ्यतां तर्हीत्युक्ते वामनकोऽवदत् । अस्तीह भरते नाम्ना ताम्रलिप्ती महापुरी ॥३२५॥
 तस्यामृषभदत्तोऽस्ति श्रेष्ठी श्रेष्ठतरो गुणैः । वाणिज्यया सोऽन्यदाऽगात् पद्मिनीखण्डपत्तनम् ॥३२६॥
 तत्र सागरदत्तस्य कन्यकां प्रियदर्शनाम् । दृष्ट्वादेवाहयत् स्वेन वीरभद्रेण सूनुना ॥३२७॥
 सार्धं तया वीरभद्रोऽन्वभूद्वैषयिकं सुखम् । निशीथेऽलीकसुप्तां तामुदस्थापयदन्यदा ॥३२८॥
 मा कदर्थय मां जातशिरोऽर्तिमिति साऽवदत् । किंदोषेणेति तेनोक्ते त्वद्दोषेणेति साऽवदत् ॥३२९॥
 स्वं दोषं तेन सा पृष्टा जगाद प्रियदर्शना । किमीदृशेऽपि समये विदग्धोक्तिस्तव प्रिया! ? ॥३३०॥
 भूयो नैव करिष्यामीत्युक्त्वा सोऽरमयच्च ताम् । सद्भावसुप्तां मुक्त्वाऽथ विदेशं तत्पतिर्ययौ ॥३३१॥
 आख्यायैवं वामनस्तु मम राजकुलेऽधुना । सेवाक्षणोऽतियातीति समुत्तस्थौ ससंभ्रमः ॥३३२॥
 प्रियदर्शनयोत्तिष्ठन् स भूयोऽभाषि सादरम् । क्व गतो वीरभद्रोऽस्ति ? ब्रूहि वेत्स्येव वामन! ॥३३३॥
 व्याहरद् वामनोऽप्येवं नाऽहं परमहेलया । सहाऽऽलपामि स्वकुलकलङ्कचकितः सदा ॥३३४॥
 साऽप्युवाच कुलार्हं हि तव शीलं किमुच्यते ? । दाक्षिण्याच्छंसतस्तद्धि कुलीनस्याऽऽदिमो गुणः ॥३३५॥
 तर्हि श्वः शंसिताऽस्मीति गदित्वा वामनो ययौ । स्वैराख्याते तदुदन्ते नरेन्द्रोऽपि विसिध्मिये ॥३३६॥
 ॥द्वितीयेऽह्नि तथैवाऽगात् स गणिन्याः प्रतिश्रयम् । अत्याहतानां तासां च भूयोऽप्याख्यत् कथामिति ॥३३७॥
 पुर्या निर्याय भूत्वा च कृष्णो गुटिकयाऽथ सः । पर्यटन् विविधान् देशान् सिंहलद्वीपमासदत् ॥३३८॥
 तत्र रत्नपुरे श्रेष्ठिशङ्खहृष्टे निषेदिवान् । श्रेष्ठिना ज्ञातवृत्तान्तो निन्ये च निजवेश्मनि ॥३३९॥
 पुत्रत्वेन प्रत्यपादि श्रेष्ठिश्रेष्ठेन तेन सः । सुखं चाऽस्थात् पुरे तत्र कलाभिः कृतविस्मयः ॥३४०॥
 समं विनयवत्या च श्रेष्ठिपुत्र्या जगाम सः । स्त्रीवेषोऽनङ्गसुन्दर्या राजपुत्र्या निकेतने ॥३४१॥
 कलाभिर्हृतचित्तां तां ज्ञापितात्मा क्रमेण सः । पितृदत्तामुपायंस्त चिरं भोगानभुङ्क्त च ॥३४२॥
 तां गृहीत्वा गच्छतश्च ताम्रलिप्तीं पुरीं प्रति । भग्नं प्रवहणं तस्य दैर्वादाशेव वारिधौ ॥३४३॥
 सम्प्रत्यहं व्रजिष्यामि राजसेवाक्षणो ह्ययम् । सेवकानां विना सेवां भज्यते खलु जीविका ॥३४४॥
 ततश्चाऽनङ्गसुन्दर्या सोपरोधमभाणि सः । भद्र! क्व वीरभद्रोऽस्ति सोऽधुनाऽऽख्याहि सर्वथा ॥३४५॥
 आख्याताऽस्मि श्व इत्युक्त्वा राजवेश्म जगाम सः । राज्ञे तमपि वृत्तान्तं शशंसू राजपूरुषाः ॥३४६॥
 ॥तृतीयेऽप्यह्नि तत्रैत्य शशंसेति स वामनः । वीरभद्रस्तत्र दैवादेकं फलकमासदत् ॥३४७॥

१. धात्री-पृथ्वी ॥ २. पतिव्रतासु श्रेष्ठाः ॥ ३. वर्तमानाः ॥ ४. उपादिशत् ॥ ५. अल्पपरिवारः ॥ ६. ससाध्वीकास्तास्त० हे. ॥ ७. यावद्राज्ञो नावसरं मु., यावद्राज्ञोऽनवसरं पाता. ला. हे. प्रभृतिषु ॥ ८. कस्य दोषः किंदोषस्तेन ॥ ९. परस्त्रिया; परमहिलया मु. ॥ १०. कथयतः ॥ ११. आत्मपुरुषैः ॥ १२. दैवादत्रैव पा. छा., दैवात्तत्रैव मु. प्रभृतिषु ॥

ततो विद्याधरश्चाऽऽगान्नामतो रतिवल्लभः । तं ददर्श च निन्येऽथ वैताढ्याद्रौ स्ववेशमनि ॥३४८॥
 अब्धेरुद्धृत्तमात्रोऽपि गुटिकां श्यामिकाकरीम् । अपकृष्याऽभवद् गौरस्ताग्रलिप्यामिव स्थितः ॥३४९॥
 स्वं च सिंहलवास्तव्यं बुद्धदासं च नामतः । पृष्टः शशंस स रतिवल्लभस्याऽतिवल्लभः ॥३५०॥
 पुत्रीं रत्नप्रभाख्यां स तेनोक्तः परिणीतवान् । रमयंश्च सुखं तस्थौ विलासोपवनादिषु ॥३५१॥
 तथा सह क्रीडितुं च सोऽन्यदाऽत्र समाययौ । मुक्त्वेह तामाचमनव्याजाच्चाऽगमदन्यतः ॥३५२॥
 यास्याम्यहमपीदानीमित्युक्त्वा स समुत्थितः । ऊचे च रत्नप्रभया बुद्धदासः क्व सोऽधुना ? ॥३५३॥
 आख्यास्याम्यपरं प्रातरित्युत्थाय जगाम सः । ताश्चैकपतिसंवादात् तिम्रोऽप्युच्चैरुदधसन् ॥३५४॥
 ॥स एष तव जामाता वामनः श्रेष्ठिसागर! । रमणस्तिसृणां तासां क्रीडया विरहं ददौ ॥३५५॥
 वामनोऽपि जगादैवं वन्दित्वा गणभृद्भरम् । युष्मज्ज्ञानदृशा दृष्टमेवमेतद्धि नाऽन्यथा ॥३५६॥
 पूर्णद्वितीयपौरुष्यां कुम्भो गणधराग्रणीः । व्यसृजद्देशनां तेषां तावत्कालैव देशना ॥३५७॥
 नत्वा गणधरं कुम्भं वामनेन सहैव सः । श्रेष्ठी सागरदत्तोऽगान् मुदितस्तं प्रतिश्रयम् ॥३५८॥
 ॥तास्तं वामनमायान्तं तिम्रोऽपि प्रेक्ष्य तत्क्षणम् । उपाजग्मुः प्रियोर्दन्ताहरः कस्य न वल्लभः ? ॥३५९॥
 ऊचे सागरदत्तोऽपि पतिर्वस्तिमृणामसौ । ताभिश्च कथमित्युक्तस्तदाख्यदखिलं च सः ॥३६०॥
 तिम्रोऽपि विस्मयं प्रापुर्गणिन्या सममेव ताः । प्रविश्याऽन्तर्वामनोऽपि वामनत्वं मुमोच तत् ॥३६१॥
 यादृशोऽनङ्गसुन्दर्या दृष्टस्तादृगभूत् पुरः । पुनः श्यामत्वमुत्सृज्य गौरत्वं प्रत्यपद्यत ॥३६२॥
 सर्वाभिः प्रेत्यभिज्ञातः सोत्कण्ठाभिः समादृतः । गणिन्याऽभिदधे चैवं किमेतद्भवता कृतम् ? ॥३६३॥
 सोऽप्यभ्यधाद् भगवति! क्रीडया निरगां गृहात् । क्रीडयोपेक्षितस्तासामिहाऽपि विरहो मया ॥३६४॥
 सुव्रतागणिनी चैवमवोचत् तात्त्विकं वचः । दूरे देशान्तरेऽरण्ये पर्वते वारिधावपि ॥३६५॥
 अन्यत्र वा दुःखपदे यान्ति यत्राऽपि धर्मिणः । तत्राऽपि सौख्यमतुलं लभन्ते निजवेशमवत् ॥३६६॥[युग्मम्]॥
 भोगाः सत्पात्रदानानुभावादित्यार्हतं वचः । कस्मै दत्तमनेनेति पृच्छामोऽरजिनेश्वरम् ॥३६७॥
 गणिनी सागरदत्तो वीरभद्रः प्रियान्वितः । अरस्वामिनमध्येयुः प्रणेमुश्च यथाविधि ॥३६८॥
 कर्म भोगफलं वीरभद्रः किं प्राग्भवे व्यधात् ? । इति सुव्रतया पृष्टो जगाद परमेश्वरः ॥३६९॥
 ॥इतो भवे तृतीये मे प्राग्विदेहेषु पुष्कलम् । राज्यं त्यक्त्वा व्रतभृतः पृथ्व्यां विहरतः सतः ॥३७०॥
 चतुर्मासोपवासान्ते पुरे रत्नपुराभिधे । श्रेष्ठिसूर्जिनदासाख्यो भक्त्या भिक्षां ददावसौ ॥३७१॥[युग्मम्]॥
 तेन पुण्येन देवोऽभूद् ब्रह्मलोके ततश्च्युतः । जम्बूद्वीपस्यैरवते काम्पील्येऽभून् महेश्वरतुक् ॥३७२॥
 तत्राऽपि परमर्द्धिः सन् श्रावकत्वं प्रपाल्य च । मृत्वाऽच्युतेऽभवद्देवस्ततश्च्युत्वा त्वभूदसौ ॥३७३॥
 पुण्यानुबन्धिना तेन पुण्येनेह भवेऽप्ययम् । भुङ्क्ते भोगान् यत्र तत्र पुण्यं ह्यनुचरं नृणाम् ॥३७४॥
 भगवानेवमाख्याय प्रतिबोध्य बहून् जनान् । जगन्मोहमपहरन् विहरन्नन्यतो ययौ ॥३७५॥
 भुक्त्वा भोगांश्चिरं वीरभद्रः प्रव्रज्य च क्रमात् । दृढपुण्यरथारूढो देवलोकं जगाम सः ॥३७६॥
 ॥सहस्राण्यथ पञ्चाशच्छ्रमणानां महात्मनाम् । तीव्रव्रतानां साध्वीनां पुनः षष्टिसहस्र्यपि ॥३७७॥
 चतुर्दशपूर्वभृतां दशाग्राणि शतानि षट् । अवधिज्ञानभाजां तु द्वे सहस्रे सषट्शते ॥३७८॥
 सार्धं सहस्रे द्वे एकपञ्चाशच्च मनोविदाम् । द्वे सहस्रे साष्टशते केवलज्ञानधारिणाम् ॥३७९॥
 जातवैक्रियलब्धीनां त्रिसप्ततिशती पुनः । सञ्जातवादलब्धीनां सहस्रं षट् शतानि च ॥३८०॥

१. प्रियस्य उदन्तं-वृत्तान्तं आहरति-आनयति ॥ २. अवलक्षितः, स एवाऽयमिति ज्ञातः ॥ ३. व्रतं विभर्ति, तस्य ॥ ४. महेश्वरतुक् सु. ; महेश्वरस्य पुत्रः ॥ ५. श्रमणानां सङ्ख्या ५०सहस्रमिता ॥ ६. साध्वीनां सङ्ख्या ६०सहस्रमिता ॥ ७. चतुर्दशपूर्विणां सङ्ख्या ६१०मिता ॥ ८. अवधिज्ञानिनां सङ्ख्या २६००मिता ॥ ९. मनःपर्ययज्ञानिनां सङ्ख्या २५५१मिता ॥ १०. केवलज्ञानिनां सङ्ख्या २८००मिता ॥ ११. वैक्रियलब्धीनां सङ्ख्या ७३००मिता ॥ १२. वादलब्धीनां सङ्ख्या १६००मिता ॥

१श्रावकलक्षे षोडशसहस्रोने उभे पुनः । तिस्रो लक्षाः ३श्राविकाणां द्वासप्ततिसहस्र्यपि ॥३८१॥
 आ केवलात्त्रिवर्षोनाब्दसहस्रैकविंशतिम् । वसुन्धरां विहरतः परिवारोऽभवत् प्रभोः ॥३८२॥
 निर्वाणकालं ज्ञात्वा च स्वामी सम्मेतमभ्यगात् । समं मुनिसहस्रेणाऽनशनं प्रत्यपादि च ॥३८३॥
 मासान्ते च मार्गशुद्धदशम्यां पौष्णगे विधौ । समं तैर्मुनिभिः स्वामी जगाम पदमव्ययम् ॥३८४॥
 १कौमार-राज्य-चक्रित्व-व्रतेषु समभागकम् । आयुश्चतुरशीत्यब्दसहस्राण्यभवत् प्रभोः ॥३८५॥
 १वर्षकोटिसहस्रोने पल्यतुर्याशके गते । श्रीकुन्थुमोक्षान् मोक्षोऽभूच्छ्रीमतोऽरजिनेशितुः ॥३८६॥
 तत्राऽरनाथस्य मुनीश्वरैस्तैः शिवं सहोपेयुष एत्य भक्त्या ।
 शरीरसंस्कारपुरस्सरं ते निर्वाणकल्याणमकार्षुरिन्द्राः ॥३८७॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये षष्ठे पर्वणि श्रीअरनाथचरित-
 कीर्तनो नाम द्वितीयः सर्गः॥

१. श्राविकाणां सङ्ख्या १लक्ष८४सहस्रमिता ॥ २. श्राविकाणां सङ्ख्या ३लक्ष७२सहस्रमिता ॥ ३. रेवतीं गते ॥ ४. कौमारे २१सहस्रमितानि वर्षाणि, राज्ये २१सहस्रमितानि वर्षाणि, चक्रित्वे २१सहस्रमितानि वर्षाणि, व्रते २१सहस्रमितानि वर्षाणि ॥ ५. आयुर्वर्षाणि ८४सहस्रमितानि ॥ ६. पल्योपमचतुर्भागे वर्षकोट्यनिते गते । हे. ॥ ७. पल्योपमस्य चतुर्थांशे गते सति ॥ ८. प्राप्तस्य ॥ ९. श्रीअरनाथवर्णनो मु.प्रभृतिषु ॥

॥तृतीयः सर्गः॥

॥आनन्द-पुरुषपुण्डरीक-बलिचरित्रम्॥

अथ तीर्थेऽरनाथस्य षष्ठयोर्बल-शार्ङ्गिणोः । प्रतिविष्णोर्बलेश्चाऽभूद्यच्चरित्रं तदुच्यते ॥१॥
पुरेऽभूद् विजयपुरे नृपो नाम्ना सुदर्शनः । सुदर्शनश्चन्द्र इव जगदानन्ददायकः ॥२॥
मुनेर्दमधराजैनं श्रुत्वा धर्मं विरक्तधीः । स प्रब्रज्य तपस्तप्त्वा सहस्रारेऽभवत् सुरः ॥३॥
॥तथेह भरतक्षेत्रे पोतने नगरे नृपः । प्रियमित्रोऽभवन् मित्राब्जेषु मित्रोदयोपमः ॥४॥
सुकेतुस्तत्प्रियां जहे विरक्तस्तत्पराभवात् । वसुभूतिमुनेः पार्श्वे स प्रब्रज्यामुपाददे ॥५॥
प्रियाहरणदुःखार्तः स तेपे दुस्तपं तपः । निदानं चाऽकरोत् पत्नीहारकस्य वधं प्रति ॥६॥
स निदानमनालोच्य विहितानशनो मृतः । समजायत माहेन्द्रे कल्पे देवो महर्द्धिकः ॥७॥
इतश्च वैताढ्यगिरौ पुरेऽरिञ्जयनामनि । स सुकेतुर्भवं भ्रान्त्वा प्रतिविष्णुरभूद् बलिः ॥८॥
स पञ्चाशद्वर्षसहस्रायुः श्वेतेतरद्युतिः । षड्विंशतिधनूत्तुङ्गस्त्रिखण्डक्षमाधरोऽभवत् ॥९॥
॥अथाऽस्य जम्बूद्वीपस्य भरतार्धेऽत्र दक्षिणे । पुरमस्ति चक्रपुरं महीमण्डलमण्डनम् ॥१०॥
नाम्ना महाशिरा नम्रीकृतराजमहाशिराः । तत्राऽभूदवनीपालो लोकपाल इवाऽपरः ॥११॥
तस्याऽद्भुतचरित्रस्य धात्रीपतिशिरोमणेः । धिषणा विक्रमेणेव श्रीर्विवेकेन भूषिता ॥१२॥
सा काऽपि हि कला नाऽस्ति या तस्मिन्न ह्यदृश्यत । जीवजातिरिवाऽम्भोधौ स्वयम्भूरमणाभिधे ॥१३॥
नाऽभूद्वार्ताऽपि चौराणां तस्मिन् शासति मेदिनीम् । केवलं चोरयामास स स्वयं तु सतां मनः ॥१४॥
एकेषां जनयन् प्रीतिमपरेषां पुनर्भयम् । न ह्युत्तार हृदयात् स सतामसतामपि ॥१५॥
वैजयन्तीत्यभूद् रूपाजयन्ती स्वर्वधूरपि । तस्य पत्न्यपरा लक्ष्मीरिव लक्ष्मीवतीति च ॥१६॥
सहस्रारात् परिच्युत्य सुदर्शनवरः सुरः । वैजयन्त्या महादेव्या उदरे समवातरत् ॥१७॥
महास्वप्नचतुष्केण बलजन्माभिसूचिना । हृष्टा देवी वैजयन्ती दधौ गर्भमनुत्तरम् ॥१८॥
काले च सुषुवे पूर्णे पूर्णचन्द्र इवाऽमलम् । सर्वलक्षणसम्पूर्णमानन्द इति नन्दनम् ॥१९॥
जीवोऽथ प्रियमित्रस्य तुर्यकल्पात् परिच्युतः । लक्ष्मीवत्या महादेव्याः कुक्षौ समवतीर्णवान् ॥२०॥
सप्तभिश्च महास्वप्नैः सूचितोपेन्द्रजन्मभिः । हृष्टा लक्ष्मीवती गर्भं धारयामास देव्यथ ॥२१॥
कालेऽसूत सुतं सा च देवी देवसमाकृतिम् । अभिधानेन पुरुषपुण्डरीकं शितिद्युतिम् ॥२२॥
भ्रातरौ ववृधाते तौ पित्रोः सह मनोरथैः । तार्क्ष्य-तालध्वजौ नील-पीताम्बरधरौ सदा ॥२३॥
कम्पयन्ताविव महीं चेलतुर्लीलयाऽपि तौ । बालावपि न चोद्बोद्धुमलं तौ बालधारकाः ॥२४॥

१. बलदेव-वासुदेवयोः ॥ २. सुष्ठु दर्शनं यस्य सः ॥ ३. मित्राण्येव अब्जानि-कमलानि तेषु ॥ ४. सूर्यः ॥ ५. इतश्च वैताढ्यगिरौ पुरेऽरिञ्जयनामनि ।
सुभूमचक्रिणा दत्तश्रेणित्वितयवैभवः ॥ हे. मु. ॥ तस्यैव चक्रभूत्पत्न्या नाम्ना पद्मश्रियः पिता । मेघनाद इति ख्यातो विद्याधरनृपोऽभवत् ॥ मु.,
तस्यैव च चक्रभूतः पत्न्या पद्मश्रियः पिता । मेघनाद इति ख्यातो विद्याधरनृपोऽभवत् ॥ हे. ॥ ६. पुरे विजयनामनि ला., पुरेऽरिञ्जयनामनि खंता. ॥
७. स सुकेतुर्भवं भ्रान्त्वा जीवस्तत्रैव पत्ने । अन्वये मेघनादस्य प्रतिविष्णुरभूद् बलिः ॥ मु., सुकेतुर्जीवोऽपि भवं भ्रान्त्वा तत्रैव पत्ने । अन्वये
मेघनादस्य प्रतिविष्णुरभूद् बलिः ॥ हे. ॥ ८. श्यामकान्तिः ॥ ९. नम्रीकृतानि नामितानि राज्ञां महान्ति शिरांसि येन सः ॥ १०. बुद्धिः ॥ ११.
एकोनत्रिंशद्वन्वोच्चमानन्द इति० ला. खंता. विना ॥ १२. सूचितवासुदेवजन्मभिः ॥ १३. ०चैकोनत्रिंशद्वन्वत्तम् ला. खंता. विना ॥ १४. ०त्रिंशद्वन्वत्तम्
खंता. ला. मु. विना ॥ १५. श्वेतकान्तिः ॥ १६. ०तालध्वजौ खंता.; तार्क्ष्यध्वजो वासुदेवः, तालध्वजो बलदेवः ॥ १७. बालरक्षकाः ॥

'एकोनत्रिंश'धन्वोच्चौ प्रापतुर्यौवनं क्रमात् । तावशेषकलाम्भोधिपारगौ च बभूवतुः ॥२५॥
 उपेन्द्रसेनो राजेन्द्रपुरेशोऽथ स्वकन्यकाम् । ददौ पद्यावतीं नाम पुण्डरीकाय विष्णवे ॥२६॥
 ॥श्रुत्वा रूपश्रिया दासीकृतानङ्गाङ्गनां च ताम् । प्रतिविष्णुर्बलिर्नाम हर्तुं तत्र समाययौ ॥२७॥
 बलिं भुजबलाध्मातमवेजातजगद्वलम् । आनन्द-पुण्डरीकावप्यभ्यषेणयतां ततः ॥२८॥
 शार्ङ्ग-लाङ्गलमुख्यानि तयोः शस्त्राणि नाकिभिः । अर्पयाञ्चक्रिरे शस्त्रागारायुक्तैरिव क्षणात् ॥२९॥
 बलेर्बलैर्बलीयोभिरभज्यत तयोर्बलम् । चक्रिरे सिंहनादांश्च स्वस्वामिजयशंसिनः ॥३०॥
 आनन्दः पुण्डरीकश्च रथस्थौ रणकर्मणे । डुढौकाते प्रमुदितौ वीराणां हि रणो मुदे ॥३१॥
 पाञ्चजन्यं पुण्डरीकस्तारमापूरयत् ततः । थाँदश्चक्रमिवाऽम्भोधे रणान्नष्टं द्विषद्वलम् ॥३२॥
 शार्ङ्गं चाऽऽस्फालयच्छार्ङ्गीं शङ्खस्येवाऽनुवादकम् । हतशेषद्विषोऽनश्यंस्तन्निनादेन भूयसा ॥३३॥
 उपतस्थे बलिर्योद्धुं स्वयमुल्बणविक्रमः । निरन्तरैः शरैर्वर्षन् धारासारमिवाऽम्बुदैः ॥३४॥
 चिच्छेद तदिषून् विष्णुर्विष्णोः सोऽपि तथाऽच्छिदत् । एवं भूयः शरच्छेदकृद्धश्चक्रं बलिर्दधौ ॥३५॥
 अरे! न हि भवस्येष इति जल्पन् बलिर्बली । भ्रमयित्वाऽमुचच्चक्रं पुण्डरीकाय विष्णवे ॥३६॥
 चपेटालप्रतनुम्बप्रहारान् मूर्च्छितः क्षणम् । लब्धसञ्ज्ञः क्षणाद्विष्णुस्तच्चक्रं स्वयमाददे ॥३७॥
 अरे! न हि भवस्येष इति जल्पञ्जनार्दनः । भ्रमयित्वाऽमुचच्चक्रं चिच्छेद च बलेः शिरः ॥३८॥
 ॥ततश्चाऽनन्दसहितो मथ्नन्नहितभूभुजः । विष्णुश्चकार दिग्यात्रामर्धचक्री बभूव च ॥३९॥
 विष्णुरुत्पाटयामास मगधान्तरवस्थिताम् । महाशिलां कोटिशिलां तां तुलाकोटिलीलया ॥४०॥
 पञ्चषष्टिसहस्राणि वर्षाणामायुरात्मनः । सोऽतिवाह्य ययौ षष्ठं नरकं स्वोग्रकर्मभिः ॥४१॥
 पुण्डरीकस्य कौमारे सार्धं वर्षशतद्वयम् । तदेव मण्डलित्वेऽपि दिग्जये षष्टिवत्सरी ॥४२॥
 राज्ये संवत्सराणां च चतुःषष्टिसहस्रगात् । शतान्यपि च चत्वारि चत्वारिंशच्च वत्सराः ॥४३॥
 पञ्चाशीतिवर्षसहस्रायुरेकोऽनुजं विना । आनन्दोऽथ निरानन्दः कथञ्चित् कालमत्यगात् ॥४४॥

सोऽथ स्वस्य भ्रातुरुच्चैर्वियोगात्
 वैराग्येणोपात्तदीक्षः सुमित्रात् ।
 आत्मारामः केवलज्ञानमाप्य
 प्राप स्थानं शाश्वतं शर्मधाम ॥४५॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये षष्ठे पर्वणि श्रीआनन्द-पुरुषपुण्डरीक-
 बलिचरितकीर्तनो नाम तृतीयः सर्गः ॥

१. क्रमेण च प्रपेदाते यौवनं नेत्रपावनम् । खंता. ला. विना ॥ २. एकोनत्रिंशं ला.; 'डिन्' (सि. ७/१/१४७) इति सूत्रेण सिद्धोऽयं प्रयोगः ॥ ३. दासीकृता-
 नङ्गस्य कामस्य अङ्गना रतिर्यया ताम् ॥ ४. भुजबलोद्धतम् ॥ ५. तिरस्कृतं जगतो बलं येन तम् ॥ ६. युद्धाय अभ्यगमताम् ॥ ७. शस्त्रशालाधिकारिभिः ॥
 ८. बलवद्भिः सैन्यैः ॥ ९. सुद्धम् ॥ १०. जलचरसमूहः ॥ ११. प्रबलपराक्रमः ॥ १२. स्वशराणां छेदेन क्रुद्धः ॥ १३. अरेरे न भवस्येष खंता. हे. मु. विना ॥
 १४. बलवान् ॥ १५. पुण्डरीकः ॥ १६. पुण्डरीकः ॥ १७. नूपुरलीलया ॥ १८. कौमारे वर्षाणि २५०मितानि ॥ १९. मण्डलिकत्वे वर्षाणि २५०मितानि ॥ २०.
 दिग्विजये वर्षाणि ६०मितानि ॥ २१. राज्ये वर्षाणि ६४४४०मितानि ॥ २२. आयुर्वर्षाणि ८५०००मितानि ॥ २३. पुण्डरीकम् ॥

॥चतुर्थः सर्गः॥

॥सुभूमचक्रवर्तिचरित्रम्॥

अरतीर्थकृतस्तीर्थे सुभूमस्याऽथ चक्रिणः । अष्टमस्य क्रमायातं चरितं कीर्तयिष्यते ॥१॥
इहैव भरतक्षेत्रे विशालनगरेऽभवत् । भूपालो नाम भूपालः पालयन् क्षत्रियव्रतम् ॥२॥
सोऽन्यदैकत्र सङ्ग्रामे बहुभिः परिपन्थिभिः । एकीभूय पराजिग्ये वृन्दं हि बलवत्तरम् ॥३॥
स वैरिभिः पराभूतोऽपमानमलिनाननः । सम्भूतमुनिपादान्ते परिव्रज्यामुपाददे ॥४॥
प्रभुत्वभोगविषयं निदानं तपसोऽथ सः । कृत्वाऽवसानं चाऽऽसाद्य महाशुके सुरोऽभवत् ॥५॥
॥इतश्चर्षभनाथस्य कुरुरित्यभवत् सुतः । यस्य नाम्ना कुरुदेशो हस्ती नाम्ना च तत्सुतः ॥६॥
यन्नाम्ना हास्तिनपुरं तीर्थकृच्चक्रिजन्मभूः । तद्वंशोऽनन्तवीर्योऽभूत् तत्र राजा महाभुजः ॥७॥
॥इतश्च भरतक्षेत्रे वसन्तपुरपत्तने । उच्छिन्नवंश एकोऽभूदग्निः नाम दारकः ॥८॥
सोऽन्यदा चलितस्तस्मात् स्थानाद्देशान्तरं प्रति । सार्थाद्धीनः परिभ्राम्यन्नगमत् तापसाश्रमम् ॥९॥
तमग्निं तनयत्वेनाऽग्रहीत् कुलपतिर्जमः । जमदग्निरिति ख्यातिं स लोकेषु ततोऽगमत् ॥१०॥
तप्यमानस्तपस्तीव्रं प्रत्यक्ष इव पावकः । तेजसा दुःसहेनाऽसौ पप्रथे पृथिवीतले ॥११॥
॥तदा च श्राद्धः प्राग्जन्मनाम्ना वैश्वानरः सुरः । धन्वन्तरिश्च तापसभक्तो व्यवदतामिति ॥१२॥
एक आहाऽर्हतां धर्मः प्रमाणमितरः पुनः । तापसानां; विवादेऽस्मिन् व्यधातामिति निर्णयः ॥१३॥
आर्हतेषु जघन्यो यः प्रकृष्टस्तापसेषु यः । परीक्षणीयावावाभ्यां को गुणैरतिरिच्यते ? ॥१४॥
॥तदानीं मिथिलापुर्यां नैवधर्मपरिष्कृतः । श्रीमान् पद्मरथो नाम प्रस्थितो पृथिवीतले ॥१५॥
दीक्षां स वासुपूज्यान्ते ग्रहीतुं भावतो यतिः । गच्छंश्चम्पापुरीं ताभ्यां देवाभ्यां ददृशे पथि ॥१६॥
परीक्षाकाङ्क्षया ताभ्यां पानान्ने ढौकिते नृपः । तृषितः क्षुधितोऽप्यौज्झद्वीराः सत्त्वाच्चलन्ति न ॥१७॥
क्रकचैरिव चक्राते क्रूरैः कर्कर-कण्टकैः । पीडां देवौ नृदेवस्य मृदुनोः पादपद्मयोः ॥१८॥
पादाभ्यां प्रक्षरद्रक्तधाराभ्यां तादृशेऽध्वनि । तूलिकातलवच्चारु सञ्चार तथाऽपि सः ॥१९॥
निर्ममे गीत-नृत्तादि ताभ्यां क्षोभाय भूपतेः । तन्मोघमभवत् तत्र दिव्यास्त्रमिव गोत्रजे ॥२०॥
तौ सिद्धपुत्ररूपेण पुरोभूयेदमूचतुः । तवाऽद्याऽपि महाभाग! महदायुर्युवाऽसि च ॥२१॥
स्वच्छन्दं भुङ्क्व तद्भोगान् का धीर्यद्यौवने तपः ? । निशीथकृत्यं कः प्रातः कुर्यादुद्योगवानपि ? ॥२२॥
यौवने तदतिक्रान्ते देहदौर्बल्यकारणम् । गुह्नीयास्त्वं तपस्तात! द्वितीयमिव वार्धकम् ॥२३॥
राजोचे यदि बह्वायुर्बहु पुण्यं भविष्यति । जलमानेन नलिनीनालं हि परिवर्धते ॥२४॥
लोलेन्द्रिये यौवने हि यत् तपस्तत् तपो ननु । दारुणास्त्रे रणे यो हि शूरः शूरः स उच्यते ॥२५॥
॥तस्मिन्नचलिते सत्त्वात् साधु साध्विति वादिनौ । तौ गतौ तापसोत्कृष्टं जमदग्निं परीक्षितुम् ॥२६॥

१. पृथ्वीपालः ॥ २. शत्रुभिः ॥ ३. '६-७' इमौ द्वौ श्लोकौ लासञ्जक-हेसञ्जकप्रत्योर्न स्तः ॥ ४. हस्तिनाम्ना मु. ॥ ५. तु खंता. ॥ ६. उच्छन्नं खंता. ॥ ७. सार्थरहितः ॥ ८. कुलपतिर्जमः खंता. हे.विना ॥ ९. मानस्तपस्तीक्ष्णं मु.विना, खंता. ॥ १०. अग्निः ॥ ११. पूर्वजन्मनोऽभिधानेन ॥ १२. विवादमकुरुताम् ॥ १३. अधिको भवति ॥ १४. नूतनधर्मेण संस्कृतः ॥ १५. पृथिवीपतिः ला. हे. ॥ १६. श्रीवासु० खंता. ॥ १७. अप्यौज्झद्वीरा मु.; औज्झत्-त्यक्तवान् ॥ १८. करपत्रैः, 'करवत्' ॥ १९. कर्कराश्र(कांकरा) कण्टकाश्च तैः ॥ २०. तलसञ्चारं हे. । तूलिका- 'तळाई' इति भाषायाम् ॥ २१. क्रियाविशेषणमेतत् ॥ २२. 'समस्तृतीयया'(सि. ३/३/३२) इति प्राप्तेऽप्यात्मनेपदे 'आत्मनेपदमनित्यम्' (न्यायसं० २/३७) इति न्यायमाहात्म्यादत्र परस्मैपदम् ॥ २३. गोत्रीये जने यथा दिव्यमस्त्रं प्रयुक्तमपि न प्रभवति तद्वन्निरुक्तम् ॥ २४. बुद्धिः ॥ २५. अर्धरात्रकृत्यम् ॥ २६. वारिणः प्रमाणेन यावज्जलं तावन्नलिन्या नालं वर्धते इत्यर्थः ॥

'न्यग्रोधमिव विस्तारिजटासंपृष्टभूतलम् । वल्मीकाकीर्णपादान्तं दान्तं तौ तमपश्यताम् ॥२७॥
 तस्य श्मश्रुलताजाले नीडं निर्माय मायया । तदैव देवौ चटकमिथुनीभूय तस्थतुः ॥२८॥
 चटकश्चटकामूचे यास्यामि हिमवद्गिरौ । अन्यासक्तो नैष्यसि त्वमिति तं नाऽन्वमंस्त सा ॥२९॥
 गोघातपातकेनाऽहं गृह्ये नाऽऽयामि चेत् प्रिये ! इत्युक्तशपथं भूयश्चटकं चटकाऽब्रवीत् ॥३०॥
 ऋषेरस्यैनसा गृह्ये शपेथा इति चेत् प्रिय ! विसृजामि तदैव त्वां “पन्थानः सन्तु ते शिवाः” ॥३१॥
 इत्याकर्ण्य वचः क्रुद्धो जमदग्निमुनिस्ततः । उभाभ्यामपि हस्ताभ्यामुभौ जग्राह पक्षिणौ ॥३२॥
 आचचक्षे ततः सोऽपि कुर्वाणे दुष्करं तपः । उष्णरश्माविव ध्वान्तमाः पापं मयि कीदृशम् ? ॥३३॥
 अथर्षिं चटकोवाच मा कुपस्ते मुधा तपः । “अपुत्रस्य गतिर्नाऽस्ती” त्यश्रौषीस्त्वं न किं श्रुतिम् ? ॥३४॥
 तथेति मन्यमानस्तु मुनिरेवमचिन्तयत् । ममाऽकलत्रपुत्रस्य प्रवाहेर्मूत्रितं तपः ॥३५॥
 तं दृष्ट्वा क्षुभितं ध्यायन् “भ्रमितस्तापसै” रिति । जज्ञे धन्वन्तरिः श्राद्धः प्रत्येति प्रत्ययान्न कः ? ॥३६॥
 ॥ बभूवतुरदृश्यौ च तावपि त्रिदशौ तदा । जमदग्निश्च सम्प्राप पुरं नेमिककोष्टकम् ॥३७॥
 जितशत्रुं महीपालं तत्र भूयिष्ठकन्यकम् । स प्रेप्सुः कन्यकामेकां दक्षं हर इवाऽगमत् ॥३८॥
 कृत्वाऽभ्युत्थानमुर्वीशः प्राञ्जलिस्तमभाषत । किमर्थमागता यूयं ? ब्रूत किं करवाण्यहम् ? ॥३९॥
 कन्यार्थमागतोऽस्मीति मुनिनोक्तेऽब्रवीन्नृपः । मध्ये शतस्य कन्यानां त्वां येच्छति गृहाण ताम् ॥४०॥
 स कन्यान्तःपुरे गत्वा जगाद नृपकन्यकाः । धर्मपत्नी मम काचिद्भवतीभ्यो भवत्विति ॥४१॥
 जटिलः पलितः क्षामो भिक्षाजीवी वदन्नदम् । न लज्जसे त्वमिति ताः कृतथूत्कारमूचिरे ॥४२॥
 समीरण इव क्रुद्धो जमदग्निर्मुनिस्ततः । अधिज्येष्वासयष्ट्याभाः कन्याः कुब्जीचकार ताः ॥४३॥
 ॥ अथाङ्गणे रेणुपुञ्जै रममाणां नृपात्मजाम् । एकामालोकयामास रेणुकेत्यब्रवीच्च ताम् ॥४४॥
 स तस्या इच्छसीत्युक्त्वा मातुलिङ्गमदर्शयत् । तथा प्रसारितः पाणिः पाणिग्रहणसूचकः ॥४५॥
 तां मुनिः परिजग्राह रोरो धनमिवोरसा । सार्धं गवादिभिस्तस्य ददौ च विधिवन्नृपः ॥४६॥
 स श्यालीस्नेहसम्बन्धादेकोनं कन्यकाशतम् । सज्जीचक्रे तपःशक्त्या धिङ् मूढानां तपोव्ययम् ॥४७॥
 ॥ नीत्वाऽऽश्रमपदं तां च सुमुग्धमधुराकृतिम् । हरिणीमिव लोलाक्षीं प्रेम्णा मुनिस्वर्धयत् ॥४८॥
 अङ्गुलीभिर्गणयतो दिनान्यस्य तपस्विनः । यौवनं चारुकन्दर्पलीलावनमवाप सा ॥४९॥
 साक्षीकृत्य ज्वलदग्निं जमदग्निमुनिस्ततः । यथावदुपयेमे तां भूतेश इव पार्वतीम् ॥५०॥
 ऋतुकाले स ऊचे तां चरुं ते साधयाम्यहम् । यथा ब्राह्मणमूर्धन्यो धन्य उत्पद्यते सुतः ॥५१॥
 सोवाच हास्तिनपुरेऽनन्तवीर्यस्य भूपतेः । पत्न्यस्ति मत्स्वसा तस्यै चरुः क्षात्रोऽपि साध्यताम् ॥५२॥
 ब्राह्मं सधर्मचारिण्यै क्षात्रं तज्जामयेऽपरम् । स चरुं साधयामास पुत्रीयमुपजीवितुम् ॥५३॥
 साऽचिन्तयदहं तावदभूवमर्तवीमृगी । मा भून्माहक् सुतोऽपीति क्षात्रं चरुमभक्षयत् ॥५४॥
 साऽदाद् ब्राह्मं चरुं स्वप्ने जातौ च तनयौ तयोः । तत्र रामो रेणुकायाः कृतवीर्यश्च तत्स्वसुः ॥५५॥

१. चटमिव ॥ २. वल्मीकेन व्याप्तं पादप्रान्तं यस्य तम् ॥ ३. चटकः-पक्षिविशेषः(चकली) तस्य युगलं भूत्वा ॥ ४. अन्यस्त्रियामासक्तः ॥ ५. नाऽप्यमंस्त सा
 मु. ॥ ६. उक्तः शपथो येन तम् ॥ ७. पापेन ॥ ८. अन्धकारः ॥ ९. व्यर्थमित्यर्थः; ० मूत्रितं मु. ॥ १०. क्षुभितस्तं परिज्ञाय धिग् भ्रान्तस्तापसैरिति । हे. ॥
 ११. तापसैरहं भ्रान्त इति ध्यायन् धन्वन्तरिः श्रावको जातः इत्यन्वयः ॥ १२. प्रकर्षेणामुमिच्छुः ॥ १३. गौरीं छा. पा. ; दक्षनृपं प्रति ॥ १४. “भवतीनां” इति
 पाठः स्यादत्रेति सम्भाव्यते ॥ १५. जटाधारी ॥ १६. श्वेतवालः-वृद्धः ॥ १७. क्षीणकायः ॥ १८. भिक्षाजीवो मु. विना ॥ १९. सज्जीकृतधनुर्गृह्णिसदृशीः ॥ २०.
 बीजपूम् “बीजोरुं” ॥ २१. निर्धनः ॥ २२. स श्यालीः स्नेह० मु. प्रभृतिषु । श्याली-पत्न्याः भगिनी ॥ २३. साक्षीकृतज्वल० खंता. ॥ २४. ज्वलदग्निर्जमद०
 खंता. मु. विना ॥ २५. महादेवः ॥ २६. ब्राह्मणश्रेष्ठः ॥ २६. रेणुकाया भगिन्यै ॥ २७. पुत्रस्येदं पुत्रीयं-पुत्रोत्पादकम् ॥ २८. अरण्ये हरिणी ॥ २९. योगशास्त्रे
 द्वितीयप्रकाशे (पत्राङ्क २०३-२११) इदमेव सूभुमचरितं प्रायो दृश्यते । तत्र ५५तमश्लोकादानन्तरं “क्रमेण ववृधे राम ऋषित्वे पैतृकेऽपि सः । क्षात्रं प्रदर्शयं-
 स्तेजो हुताशनमिवाऽम्भसि ॥” इत्ययं श्लोकोऽधिकः ॥

॥विद्याधरोऽन्यदा तत्र कोऽप्यागादतिसारकी^१ । विद्या तस्याऽतिसारात्त्या विस्मृताऽऽकाशगामिनी ॥५६॥
 रामेण प्रतिचरितो भेषजाद्यैः स्वबन्धुवत् । रामाय सेवमानाय विद्यां पारशवीं ददौ ॥५७॥
 मध्येशरवणं गत्वा तां च विद्यामसाधयत् । रामः परशुरामोऽभूत् ततः प्रभृति विश्रुतः ॥५८॥
 ॥अन्येद्युः पतिमापृच्छ्य रेणुकोत्कण्ठिता स्वसुः । जगाम हास्तिनपुरे प्रेम्णो दूरे न किञ्चन ॥५९॥
 श्यालीति लालयन् लोललोचनां तत्र रेणुकाम् । अनन्तवीर्योऽरमयत् कामः कामं निरङ्कुशः ॥६०॥
 ऋषिपत्न्या तथा राजाऽहल्ययेव पुनन्दरः । अन्वभूच्च यथाकामं सम्भोगसुखसम्पदम् ॥६१॥
 अनन्तवीर्यात् तनयो रेणुकायामजायत । ममतायामिवोत्थसधर्मिण्यां बृहस्पतिः ॥६२॥
 तेनाऽपि सह पुत्रेण रेणुकामानयन् मुनिः । स्त्रीणां लुब्धो जनः प्रायो दोषं न खलु वीक्षते ॥६३॥
 तां पुत्रसहितां वल्लीमकालफलतामिव । सञ्जातकोपः परशुरामः पर्शुनाऽच्छिदत् ॥६४॥
 ॥तद्भगिन्या स वृत्तान्तोऽनन्तवीर्यस्य शंसितः । कोपमुद्दीपयामास कृशानुमिव मारुतः ॥६५॥
 ततश्चाऽवार्यदोर्वीर्योऽनन्तवीर्यो महीपतिः । जमदग्न्याश्रमं गत्वाऽभाङ्गीन् मत्त इव द्विपः ॥६६॥
 तापसानां कृतत्रासः समादाय गवादि सः । मन्दं मन्दं परिक्रामन् केसरीव न्यवर्तत ॥६७॥
 त्रस्यत्तपस्वितुमुलं श्रुत्वा ज्ञात्वा च तां कथाम् । क्रुद्धः परशुरामोऽथाऽधावत् साक्षादिवाऽन्तकः ॥६८॥
 सुभटग्रामसङ्ग्रामकौतुकी जमदग्निजः । पर्शुना खण्डशश्चक्रे दारुवद्दारुणेन तम् ॥६९॥
 ॥राज्ये निवेशयाञ्चक्रे तस्य प्रकृतिपूरुषैः । कृतवीर्यो महावीर्यः स एव तु वयोलघुः ॥७०॥
 तस्याऽभवच्च महिषी तारा तारविलोचना । बुभुजाते च तौ भोगानविघ्नममराविव ॥७१॥
 भूपालराजजीवोऽपि स्वमायुः परिपूर्य सः । महाशुक्रात् परिच्युत्य ताराकुक्षाववातरत् ॥७२॥
 कृतवीर्योऽन्यदा मातुर्मुखाच्छ्रुत्वा पितुः कथाम् । आदिष्टाहिरिवाऽऽगत्य जमदग्निमारयत् ॥७३॥
 रामः पितृवधक्रुद्धो द्राग् गत्वा हास्तिनापुरे । अमारयत् कृतवीर्यं किं यमस्य देवीयसि ? ॥७४॥
 जामदग्न्यस्ततस्तस्य राज्ये न्यविशत स्वयम् । राज्यं हि विक्रमाधीनं न प्रमाणं क्रमाक्रमौ ॥७५॥
 ॥रामाक्रान्तपुराद् राज्ञी कृतवीर्यस्य गुर्विणी । व्याघ्राघ्रातवनादेणीवाऽगमत् तापसाश्रमम् ॥७६॥
 कृपाधनेर्भूगृहान्तः सा निधाय निधानवत् । तपस्विभिर्गोप्यते स्म क्रूरात् परशुरामतः ॥७७॥
 चतुर्दशमहास्वप्नसूचितोऽस्याः सुतोऽजनि । गृह्णन् भूमिं मुखेनाऽभूत् सुभूमो नामतस्ततः ॥७८॥
 क्षत्रियो यत्र यत्राऽऽसीत् तत्र तत्राऽप्यदीप्यत । पर्शुः परशुरामस्य कोपाग्रिरिव मूर्तिमान् ॥७९॥
 रामोऽगादन्यदा तत्राऽऽश्रमे पर्शुश्च सोऽज्वलत् । क्षत्रं चाऽसूचयद्भूम इव धूमध्वजं तदा ॥८०॥
 किमत्र क्षत्रियोऽस्तीति पृष्टास्तेन तपस्विनः । इत्युचुस्तापसीभूताः क्षत्रिया वयमास्महे ॥८१॥
 रामोऽप्यमर्षान्निःक्षत्रां सप्तकृत्वो वसुन्धराम् । निर्ममे निस्तृणां शैलतटीमिव दवानलः ॥८२॥
 क्षुण्णक्षत्रियदंष्ट्राभी रामः स्थालमपूरयत् । यमस्य पूर्णकामस्य पूर्णपात्रश्रियं दधत् ॥८३॥
 रामः पप्रच्छ नैमित्तानन्येद्युर्मे कुतो वधः ? । सदा वैरायमाणा हि शङ्कन्ते परतो मृतिम् ॥८४॥
 यो दंष्ट्राः पायसीभूताः सिंहासन इह स्थितः । भोक्ष्यतेऽमूर्ततस्त्यस्ते वधो भावीति तेऽब्रुवन् ॥८५॥
 रामोऽथ कारयामास सत्रागारमवारितम् । धुरि सिंहासनं तत्राऽस्थापयत् स्थालमग्रतः ॥८६॥
 ॥अथाऽऽश्रमे स्वर्णवर्णोऽष्टाविंशतिधनून्नतिः । गतोऽङ्गणद्रुम इव सुभूमो वृद्धिमद्भुताम् ॥८७॥
 विद्याधरो मेघनादोऽन्येद्युर्नैमित्तिकानिति । परिपप्रच्छ पद्मश्रीः कन्या मे कस्य दीयताम् ? ॥८८॥

१. अतिसारवान् ॥ २. सेवितः ॥ ३. स बन्धुवत् हे. ला. ॥ ४. परशुसम्बन्धिनीम् ॥ ५. इन्द्रः ॥ ६. बृहस्पतिस्तस्य भ्रातुस्तस्यस्य भार्या ममतां भुक्तवांस्तत-
 स्तस्याः पुत्रोऽजायतेति पुराणकथानकं श्रूयते; ०तथ्यः सधर्मिण्यां बृहस्पतेः खंता. विना ॥ ७. ०शुनाऽच्छिनत् खंता. ला. मु. विना ॥ ८. अग्रिमिव ॥ ९.
 पवनः ॥ १०. यमः ॥ ११. सुभटसमूह ॥ १२. काष्ठवत् ॥ १३. प्रधानपूरुषैः ॥ १४. आदिष्टश्चाऽसौ अहिः-सर्पश्च ॥ १५. अतिदूरे ॥ १६. गर्भिणी ॥ १७. मृगीव ॥
 १८. भुवि गृहं भूगृहं तस्याऽन्तः ॥ १९. भूमिमुखेन हे. ॥ २०. क्षत्रियम् ॥ २१. अग्निम् ॥ २२. सप्तवारान् ॥ २३. मृतानां क्षत्रियाणां दंष्ट्राभिरित्यर्थः ॥ २४. तत
 आगतस्ततस्त्यः ॥

तस्या वरं वरीयांसं सुभूमं तेऽप्युपादिशन् । दत्त्वा कन्यां ततस्तस्मै तस्यैवाऽभूत् स सेवकः ॥८९॥
 ॥कूपभेक इवाऽनन्यगोऽथ पप्रच्छ मातरम् । सुभूमः किमियानेव लोकोऽयमधिकोऽपि किम् ? ॥९०॥
 माताऽप्यचीकथदथो लोकोऽनन्तो हि वत्सक ! । मक्षिकापदमात्रं हि लोकमध्येऽयमाश्रमः ॥९१॥
 अस्मिंल्लोकेऽस्ति विख्यातं नगरं हस्तिनापुरम् । पिता ते कृतवीर्योऽभूत् तत्र राजा महाभुजः ॥९२॥
 हत्वा ते पितरं रामो राज्यं स्वयमशिश्रियत् । क्षितिं निःक्षत्रियां चक्रे तिष्ठामस्तद्भयादिह ॥९३॥
 तत्कालं हास्तिनपुरे सुभूमो भौमवज्ज्वलन् । जगाम वैरिणे क्रुद्धः क्षात्रं तेजो हि दुर्धरम् ॥९४॥
 तत्र सत्रे ययौ सिंह इव सिंहासनेऽविशत् । दंष्ट्रास्ताः पायसीभूताः सुभूमो बुभुजे च सः ॥९५॥
 उत्तिष्ठमाना युद्धाय ब्राह्मणास्तत्र रक्षकाः । जघ्निरे मेघनादेन व्याघ्रेण हरिणा इव ॥९६॥
 प्रस्फुरद्दंष्ट्रिकाकेशो दशनैरधरं दशन् । ततो रामः क्रुधा कालपाशाकुष्ठ इवाऽऽययौ ॥९७॥
 रामेण मुमुचे रोषात् सुभूमाय परश्वधः । विध्यातस्तत्क्षणं तस्मिन् स्फुलिङ्ग इव वारिणि ॥९८॥
 शस्त्राभावात् सुभूमोऽपि दंष्ट्रास्थालमुदक्षिपत् । चक्रीबभूव तत्सद्यः किं न स्यात् पुण्यसम्पदा ? ॥९९॥
 चक्रवर्त्यष्टमः सोऽथ तेन चक्रेण भास्वता । शिरः परशुरामस्य पङ्कजच्छेदमच्छिदत् ॥१००॥
 क्षितिं निःक्षत्रियां रामः सप्तकृत्वो यथा व्यधात् । एकविंशतिकृत्वस्तां तथा निर्ब्राह्मणामसौ ॥१०१॥
 ॥क्षुण्णाक्षितिप-हस्त्यश्च-पदातिव्यूहलोहितैः । वाहयन् वाहिनीर्नव्याः सः प्राक् प्राचीमसाधयत् ॥१०२॥
 स च्छिन्नानेकसुभटमुण्डमण्डितभूतलः । आक्रामद्दक्षिणां दक्षिणाशापतिरिवाऽपरः ॥१०३॥
 भटास्थिभिर्दन्तुरयन् शुक्ति-शङ्खैरिवाऽभितः । रोधो नीरनिधेः सोऽथ प्रतीचीमजयदिशम् ॥१०४॥
 हेलोद्घाटितवैताढ्यकन्दरं स्थाममन्दरः । म्लेच्छान् विजेतुं भरतोत्तरखण्डं विवेश सः ॥१०५॥
 उच्छलच्छोगितरसच्छटाच्छुरितभूतलः । म्लेच्छांस्तत्राऽथ सोऽभाङ्क्षीदिक्षुनिव महाकरी ॥१०६॥
 मेघनादाय वैताढ्यगिरिश्रेण्योर्द्वयोरपि । विद्याधरेन्द्रपदवीं सुभूमश्चक्रभृद्दौ ॥१०७॥
 ॥षष्टिवर्षसहस्रायुश्चतुर्दिशमिति भ्रमन् । निहत्य सुभटानुर्वी स षट्खण्डामसाधयत् ॥१०८॥
 उज्जासयन्नसुमतामिति नित्यरौद्र-
 ध्यानानलेन सततं ज्वलदन्तरात्मा ।
 आसाद्य कालपरिणामवशेन मृत्युं
 तां सप्तमीं नरकभूमिमगात् सुभूमः ॥१०९॥
 कुमारभावेऽब्दसहस्रपञ्चकं तन्मण्डलित्वेऽथ शतानि पञ्च ।
 जयेऽर्धलक्षं पुनरब्दपञ्चशत्यूनमस्याऽजनि चक्रभृत्त्वे ॥११०॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये षष्ठे पर्वणि सुभूमचरितवर्णनो
 नाम चतुर्थः सर्गः ॥

१. अन्यत्र न गच्छति सः; इवाऽनन्यगोपः मु. प्रभृतिषु ॥ २. मङ्गलवत् ॥ ३. वैरिणो ला. मु. ॥ ४. सुभुजो० मु. ॥ ५. सुभूमाय० खंता. ॥ ६. परशुः ॥ ७. अग्निकण इव ॥ ८. पुण्यसम्पदः मु. ॥ ९. क्षुण्णा-मृता ये क्षितिपा-राजानस्तेषां हस्तिनोऽक्षाः पदातयोऽपि मृताः, तेषां सर्वेषां व्यूहः-समूहः, तस्य लोहितैः-रक्तैः ॥ १०. सेनाः नदीश्च ॥ ११. यमः ॥ १२. दन्तुरं-दन्तयुक्तं कुर्वन् ॥ १३. तीरम् ॥ १४. स्थाम-बलं, तेन मन्दरो मेरुरिव ॥ १५. ०रसच्छडा० खंता. ॥ १६. महाकिरीः हे. पा. छा. ॥ १७. आयुर्वर्षाणि ६०सहस्रमितानि ॥ १८. हिंसन् ॥ १९. कौमारे वर्षाणि ५सहस्रमितानि ॥ २०. मण्डलित्वे वर्षाणि ५सहस्रमितानि ॥ २१. दिग्विजये वर्षाणि ५००मितानि ॥ २२. चक्रित्वे वर्षाणि ५०सहस्रमितानि षड्शतवर्षानानि ॥ २३. सुभूमचक्रवर्तिवर्णनो मु. ॥

॥पञ्चमः सर्गः॥

॥दत्त-नन्दन-प्रह्लादचरितम्॥

अरतीर्थेऽथाऽऽसन् विष्णु-बल-प्रत्यर्धचक्रिणः । दत्त-नन्दन-प्रह्लादास्तेषां चरितमुच्यते ॥१॥
अस्यैव जम्बूद्वीपस्य प्राविदेहविभूषणम् । पूः सुसीमाऽस्ति तत्राऽभूत् पृथ्वीनाथो वसुन्धरः ॥२॥
स चिरं पालयित्वा क्षमां सुधर्ममुनिसन्निधौ । व्रतमादाय मृत्वा च ब्रह्मलोकमुपाययौ ॥३॥
॥इतोऽस्य जम्बूद्वीपस्य भरतार्धेऽत्र दक्षिणे । नाम्ना मन्दरधीरोऽभूत् पुरे शीलपुरे नृपः ॥४॥
गुणरत्नार्णवस्तस्य महावीर्यो महाभुजः । सुनुर्ललितमित्रोऽभून्मित्रो मित्राम्बुजन्मनाम् ॥५॥
ज्ञापयित्वा ह्येन इति तं प्रत्याख्याय भूपतेः । भ्रातरं युवराजत्वे खलो मन्त्री न्यवेशयत् ॥६॥
ततो ललितमित्रोऽपि विरक्तः सन् पराभवात् । घोषसेनमुनेः पार्श्वे परिव्रज्यामुपाददौ ॥७॥
तप्यमानः स विदधे निदानमिति दुर्मनाः । वधाय तपसाऽनेन तस्य स्यां खलमन्त्रिणः ॥८॥
स निदानमनालोच्य कालधर्ममुपागतः । सौधर्मे देवलोकेऽभूत् त्रिदशः परमर्द्धिकः ॥९॥
॥खलाख्यः सचिवः सोऽपि चिरं भ्रान्त्वा भवाटवीम् । अस्यैव जम्बूद्वीपस्य गिरौ वैताढ्यनामनि ॥१०॥
उत्तरश्रेणितिलके पुरे सिंहपुराभिधे । विद्याधरेन्द्रः प्रह्लादः प्रतिविष्णुरजायत ॥११॥ [युग्मम्]
॥इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन् भरतार्धे च दक्षिणे । पुरी वाराणसीत्यस्ति श्रिता सख्येव गङ्गया ॥१२॥
अग्निवत् तेजसा तत्र सिंहवच्च पराक्रमात् । अग्निसिंह ईतीक्ष्वाकुवंशेऽभूद् वसुधाधवः ॥१३॥
तस्य स्थैर्याभिर्योगाभ्यां पक्षाभ्यामिव विष्टेपे । निरन्तरं यशोहंसो न व्यरंसीत् परिभ्रमन् ॥१४॥
सलीलं समरारम्भे दृष्ट्वा तन्नमितं धनुः । तद्वेलामिव विभ्राणा नेमुः प्रत्यर्थिपार्थिवाः ॥१५॥
बलिष्ठे तस्य दोःस्तम्भे दृढैरालानिता गुणैः । स्थिरतां कलयामास श्रीवार्णवधूरिव ॥१६॥
तस्याऽभूतामुभे पत्न्यौ जयन्ती शेषवत्यपि । अशेषभुवनस्त्रीणां जयन्त्यौ रूपसम्पदम् ॥१७॥
वसुन्धरवरो देवश्च्युत्वा पञ्चमकल्पतः । स जयन्त्या महादेव्या उदरे समवातरत् ॥१८॥
चतुःस्वप्नाख्यातरोमावतारो नन्दनाभिधः । जगदानन्दनस्तस्याः समये समभूत् सुतः ॥१९॥
सौधर्माल्ललितश्च्युत्वा शेषवत्यामभूत् सुतः । सप्तस्वप्नाख्यातकृष्णावतारो दत्तसञ्ज्ञया ॥२०॥
तौ षड्विंशतिधन्वोच्चौ श्वेत-श्यामावुभावपि । अन्धी क्षीरोद-कालोदाविव पुंस्त्वमुपेयतुः ॥२१॥
नील-पीताम्बरधरौ ताल-ताक्ष्यध्वजौ च तौ । सवयस्काविव ज्येष्ठ-कनिष्ठावपि चेरतुः ॥२२॥
॥भरतार्धप्रभविष्णुः प्रतिविष्णुरथाऽन्यदा । श्रुत्वैरावणसंकाशं गजेन्द्रं तावयाचत ॥२३॥
तस्मिन् नन्दन-दत्ताभ्यामदत्ते कुञ्जरोत्तमे । सद्यश्चुकोप प्रह्लादः पञ्चास्य इव तर्जितः ॥२४॥
सर्वाभिसारतो द्वावप्यभ्येषणयतां मिथः । विष्णुश्च प्रतिविष्णुश्च क्रुद्धौ वनगजाविव ॥२५॥
सैन्ये प्रह्लादसैन्येन नीते दैन्यदशां क्षणात् । युधे चेलतुरारूढस्यन्दनौ सीरि-शार्ङ्गिणौ ॥२६॥
दध्मौ दत्तः पाञ्चजन्यं द्विषद्वलहरस्वरम् । शार्ङ्गं चाऽऽस्फालयामास जयकुञ्जरडिण्डिमम् ॥२७॥

१. पृथ्वी ॥ २. इतश्च मु. ॥ ३. सूर्यः ॥ ४. मित्राण्येव अम्बुजन्मानि कमलानि तेषाम् ॥ ५. गर्विष्ठः ॥ ६. निषिध्य ॥ ७. दुष्टं मनो यस्य सः ॥ ८. इति नाम्ना बभूव वसुधा० हे. ॥ ९. नृपः ॥ १०. तत्स्थैर्यं-व्यवसायाभ्याम् हे. ॥ ११. अभियोगो व्यवसाय उद्योग इति यावत् ॥ १२. जगति ॥ १३. तेनाऽऽकृष्टम् ॥ १४. तन्मर्यादामिव ॥ १५. शत्रुनृपाः ॥ १६. बद्धाः ॥ १७. श्रीनिर्वाणवधूरिव हे. ॥ १८. हस्तिनीव ॥ १९. समवासरत् छा. पा. ॥ २०. बलदेवावतारः ॥ २१. वासुदेवावतारः ॥ २२. क्षीरोदधि-कालोदधिसमुद्रौ पुंस्त्व-मनुष्यत्वं उपेयतुः-प्राप्तुरिव ॥ २३. समानवयसाविव ॥ २४. प्रभुः ॥ २५. सिंहः ॥ २६. तिरस्कृतः ॥ २७. समग्रसैन्येन ॥ २८. युद्धाय अभ्यगमताम् ॥ २९. युधि मु. खंता. ॥ ३०. नन्दन-दत्तौ ॥ ३१. द्विषद्वलहरं वरम् मु. ॥

प्रह्लादोऽपि धनुर्हादैर्हादैयत्रभितो दिशः । डुढौके दृढदोर्दण्डो दण्डपाणिरिवोत्कटः ॥२८॥
 उभौ मुमुचतुर्बाणान् हरि-प्रतिहरी रुषा । मिथश्चिच्छिदतुश्चोभावन्योऽन्यजयकाङ्क्षिणौ ॥२९॥
 गदा-मुद्गर-दण्डादीन्यायुधान्यपराण्यपि । परस्परं चिच्छिदतुश्छेदच्छेकावुभावपि ॥३०॥
 उल्काकुलं युगान्तार्कमिव ज्वालाशताकुलम् । प्रह्लादो भ्रमयित्वा खेऽमुचच्चक्रं हरिं प्रति ॥३१॥
 मोर्धीभूतं समीपस्थं हरिश्चक्रं तदेव हि । उपादाय प्रह्लादाय मुक्त्वा चिच्छेद तच्छिरः ॥३२॥
 तथैव कृत्वा दिग्यात्रां भरतार्धमसाधयत् । अथोदध्रे कोटिशिलामर्धचक्री च सोऽभवत् ॥३३॥
 कौमारे द्वे वर्षशते मण्डलित्वे दिशां जये । प्रत्येकमब्दपञ्चाशदभूद् दत्तस्य शार्ङ्गिणः ॥३४॥
 षट्पञ्चाशतमब्दानां सहस्राण्यतिवाह्य सः । ययौ कर्मवशाद् दत्तः पञ्चमीं नरकावनिम् ॥३५॥
 दत्तस्य शार्ङ्गिणो जातेऽवसाने कालमत्यगात् । कथञ्चित् पञ्चषष्ठ्यब्दसहस्रायुर्हर्लायुधः ॥३६॥

भ्रातृव्ययेन भवभावनया च भूरि-
 वैराग्यभाग् भुवनशोभित आत्तदीक्षः ।
 तीव्रं व्रतं निरतिचारमपालयच्चा-
 ऽगान् नन्दनस्तदनु सिद्धिपदप्रतिष्ठाम् ॥३७॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये षष्ठे पर्वणि नन्दन-दत्त-प्रह्लाद-
 चरितवर्णनो नाम पञ्चमः सर्गः ॥

१. धनुःशब्दैः ॥२. गर्जयन् ॥३. यमः ॥४. दत्त-प्रह्लादौ ॥५. छेदे छेकौ-चतुरौ ॥६. निष्कलीभूतम् ॥७. वासुदेवः ॥८. नन्दनबलदेवः ॥९. भ्रातृमरणेन ॥१०.
 संसारभावनया ॥११. भूरिवैराग्यवान् मु. ॥

॥षष्ठः सर्गः॥

॥श्रीमल्लिनाथचरित्रम्॥

जयन्ति मल्लिनाथस्य मल्लीमाल्यामला गिरः । आपीयमाना सोत्कण्ठं भव्यजन्तुमधुव्रतैः ॥१॥
श्रोतृश्रोत्रेषु पीयूषस्रोतःसन्निभमद्भुतम् । उदीरयामश्चरितं श्रीमल्लिस्वामिनोऽधुना ॥२॥
द्वीपेऽत्रैव जम्बूद्वीपे विदेहेष्वपरेषु च । विजये सलिलावत्यां वीतशोकाभिधाऽस्ति पूः ॥३॥
बलेनोच्चैर्बलं इव बलस्तत्र नृपोऽभवत् । द्विर्षद्वलवनोन्माथकुञ्जरो निर्जराकृतिः ॥४॥
राज्ञोऽस्य धारिणीपत्न्यां केसरिस्वप्नसूचितः । जज्ञे महाबलो नाम सूनुरन्यूनविक्रमः ॥५॥
उद्यौवनः कमलश्रीप्रभृती राजकन्यकाः । शतानि पञ्चैकदिने पर्यणेषीन् महाबलः ॥६॥
तस्याऽऽसन् बालसुहृदोऽचलो धरण-पूरणौ । वसुर्वैश्रवणश्चाऽभिचन्द्र इत्यभिधानतः ॥७॥
अपरेद्युर्बलो राजा तस्या पुर्या बहिर्भुवि । ऐशान्यामिन्द्रकुब्जाख्य उद्याने समुपेयुषाम् ॥८॥
मुनीनामन्तिके धर्मं श्रुत्वा वैराग्यवासितः । राज्ये महाबलं न्यस्य प्रव्रज्य च शिवं ययौ ॥९॥युग्मम्॥
॥कमलश्रीमहादेव्यां सिंहस्वप्नेन सूचितः । सूनूर्महाबलस्याऽभूद् बलभद्राभिधानतः ॥१०॥
क्रमादुद्यौवनं तं च यौवराज्ये महाबलः । निजे निवेशयामास मूर्त्यन्तरमिवाऽऽत्मनः ॥११॥
षड्भिर्बालसुहृद्भिस्तैः समं राजा महाबलः । अश्रौषीदारहतं धर्मं सौहाददिकं भावनः ॥१२॥
वयस्यान् सोऽन्यदेत्यूचे भो! भो! भीतोऽस्म्यहं भवात् । तैश्च प्रव्रजिष्यामि पन्थाः कोऽतः परं तु वः ? ॥१३॥
तेऽप्युचुः सम्भूय भुक्तं यथा सांसारिकं सुखम् । भोक्ष्यामहे शिवसुखं सम्भूयाऽतः परं तथा ॥१४॥
ततो न्यवेशयद् राज्ये बलभद्रं महाबलः । स्वे स्वे राज्ये सुतं स्वं स्वं ततश्च सुहृदोऽपि ते ॥१५॥
वरधर्ममुनीन्द्रस्य पादमूले महात्मनः । तैः सुहृद्भिः समं षड्भिः प्रवव्राज महाबलः ॥१६॥
तपो यदेकः कर्ता नस्तत्कार्यमपरैरपि । समानामप्यभूत् तेषां प्रतिज्ञेयं महात्मनाम् ॥१७॥
एवं ते कृतसंज्ञेताश्चतुर्थादितपः समम् । चतुर्थपुरुषार्थाय तुल्योत्कण्ठाः प्रचक्रिरे ॥१८॥
अद्य मे दुष्यति शिरो दुष्यत्युदरमद्य च । अद्य नाऽस्ति क्षुदित्यादि व्यपदिश्य महाबलः ॥१९॥
नाऽभुङ्क्त पारणाहेऽपि स्वस्याऽधिकफलेच्छया । मायया वैञ्जयित्वा तानधिकं विदधे तपः ॥२०॥युग्मम्॥
मायामिश्रेण तपसाऽबध्नात् स्त्रीवेदकर्म सः । अर्हद्भक्त्यादिभिः स्थानैस्तीर्थकृन्नामकर्म च ॥२१॥
पूर्वलक्षचतुरशीत्यायुष्काः सप्त ते व्रतम् । पात्वा चतुरशीत्यब्दसहस्रीमायुषः क्षये ॥२२॥
द्विधा संलेखनां कृत्वा गृहीत्वाऽनशनव्रतम् । विपद्य वैजयन्ताख्ये विमाने जज्ञिरे सुराः ॥२३॥
॥इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन् भरतार्धेऽत्र दक्षिणे । नगरी मिथिलेत्यस्ति धर्माशिथिलनागरा ॥२४॥
शातकुम्भमयैः कुम्भैः प्रासादास्तत्र बिभ्रति । उपर्युदितमार्तण्डोदयपर्वतविभ्रमम् ॥२५॥
सर्वरत्नमयीं दृष्ट्वा तां पुरीं “मपराः पुरीः । अलकाद्या रत्नमयीः” कथासु श्रद्धे जनः ॥२६॥
क्षणं दिवि क्षणं तस्यां क्षणं तस्यां क्षणं दिवि । तद्गामणीयकतृप्तास्तस्थुर्दिविषदोऽनिशम् ॥२७॥

१. मल्लीकुसुमवन्निर्मला ॥ २. भव्यजीवा एव मधुकराः, तैः ॥ ३. अमृतनिर्झरसदृशम् ॥ ४. कथयामः ॥ ५. बलदेवः ॥ ६. शत्रूणां सेना एव वनं, तस्य मथने गजसदृशः ॥ ७. देवाकृतिः ॥ ८. धारणी० खंता. पाता. ॥ ९. पूर्णपराक्रमी ॥ १०. बालमित्राणि ॥ ११. ०देकभावतः मु. ॥ १२. संसारात् ॥ १३. तदहम् हे. ॥ १४. उपवासादितपः ॥ १५. मोक्षाय ॥ १६. पीडामनुभवति ॥ १७. पारणादिवसे ॥ १८. वञ्जयस्येवा नाऽधिकं ला. ॥ १९. वैजयन्त्याख्ये पा. छा. मु. ॥ २०. धर्मेऽशिथिलास्तत्परा नागराः पौरा यस्यां सा ॥ २१. सुवर्णमयैः ॥ २२. तद्गामणीयकात्तृष्णा हे. ॥ २३. देवाः ॥

इक्ष्वाकुवंशक्षीराब्धिसुधाकुम्भो भुवः पतिः । कुम्भ इत्यभवल्लक्ष्मीनिवासो निधिकुम्भवत् ॥२८॥
 आश्रयः स श्रियामेकः स्रवन्तीनामिवाऽर्णवः । उत्पत्तिभूमिर्नीतीनां मणि(णी)नामिव रोहणः ॥२९॥
 विदाञ्चकार शस्त्राणि शास्त्राणि च महामतिः । मेदिन्याः करमादत्त दुःस्थितेभ्यो ददौ च सः ॥३०॥
 लोभो यशसि नो लक्ष्म्यां त्यागो द्रव्ये न सीमनि । धर्मे च व्यसनं नाऽक्षादिष्वभूत् तस्य धीमतः ॥३१॥
 अस्यप्रभापराभूतचन्द्रा नाम्ना प्रभावती । अभूत् तस्य महादेवी शची देवीव वज्रिणः ॥३२॥
 पृथिव्या मण्डनं सैका तस्याः शीलं च मण्डनम् । प्रक्रियामात्रमभवत् केयूरकटकादि तु ॥३३॥
 पावयन्ती सतीत्वेनाऽमलेन सकलं जगत् । कल्याणहेतुः शुशुभे सा तीर्थमिव जङ्गमम् ॥३४॥
 भोगान् सह तथा देव्या बुभुजे कुम्भभूपतिः । सदा हृदयहारिण्या दक्षायण्येव चन्द्रमाः ॥३५॥
 जीवो महाबलस्याऽथ पूर्णायुर्वैजयन्ततः । प्रच्युत्य फाल्गुनश्चेतचतुर्थ्या भेऽश्वयुज्यपि ॥३६॥
 चतुर्दशमहास्वप्नसूचितार्हतवैभवः । प्रभावतीमहादेव्याः कुक्षाववततार सः ॥३७॥
 तस्मिन् गर्भस्थिते देव्यास्तृतीये मासि दोहदः । माल्येषु शयितुं जज्ञे देवताभिश्च पूरितः ॥३८॥
 पूर्णे काले मार्गशुक्लैकादश्यां भेऽश्वयुज्यथ । प्राग्जन्ममायाजनितस्त्रीकर्मत्वेन कन्यकाम् ॥३९॥
 एकोनविंशमर्हन्तमाश्चर्यं कुम्भलाञ्छनाम् । नीलत्विषं सर्वशुभलक्षणां सुषुवे च सा ॥४०॥युगमम्॥
 उपेत्य दिक्कुमार्योऽस्याः सूतिकर्माणि चक्रिरे । मेरुमूर्ध्नि च नीत्वा तामिन्द्राश्चाऽस्नपयन् क्रमात् ॥४१॥
 स्नपनानन्तरं शक्रस्तां विलिप्याऽऽर्च्यं च स्वयम् । उक्तार्याऽऽरात्रिकं चेति भक्तिनिर्भरमस्तवीत् ॥४२॥
 “ज्ञानत्रयनिधानाय प्रधानाय जगत्त्रये । एकोनविंशतितमायाऽर्हते ते नमो नमः ॥४३॥
 दिष्ट्या त्वद्दृशनेनाऽनुगृहीतोऽस्मि चिरादहम् । सामान्यपुण्यैर्न ह्यर्हन् देवः साक्षान्निरीक्ष्यते ॥४४॥
 देवानामद्य देवत्वं चरितार्थं चिरादभूत् । तव देवाधिदेवस्य जन्मोत्सवनिरीक्षणात् ॥४५॥
 एकतोऽच्युतनाथस्य प्राणिमात्रस्य चाऽन्यतः । समानुग्रहबुद्धे! त्वं पाहि नः पततो भवे ॥४६॥
 अस्मिन् मेरुगिरी धात्र्यां सुवर्णमुकुटायिते । इन्द्रनील इव न्यस्ता(स्तः) त्वमतीव विराजसे ॥४७॥
 स्मरणेनाऽपि मोक्षायार्त्तहीहमानस्य जायसे । दृष्ट्वा स्तुत्वा याच्यसे किं ततोऽप्यभ्यधिकं फलम् ॥४८॥
 धर्मार्ण्येकत्र सर्वाणि तव चैकत्र दर्शनम् । फलातिसाधकतमं द्वितीयमतिरिच्यते ॥४९॥
 भेन्द्रत्वे नाऽहमिन्द्रत्वे मन्ये मोक्षेऽपि नो तथा । यथा सुखं स्याल्लुठतः पुरस्त्वत्पादपद्मयोः” ॥५०॥
 स्तुत्वैवं शक्र एकोनविंशमर्हन्तमुच्चकैः । नीत्वा च मिथिलापुर्याममुचन् मातृसन्निधौ ॥५१॥
 गर्भस्थायां तत्र मातुर्यन्माल्यस्वापदोहदः । जज्ञे तदकरोत् तस्या नाम मल्लीति भूपतिः ॥५२॥
 धात्रीभिरिन्द्रायुक्ताभिः पञ्चभिः प्रतिवासरम् । पुष्पमिव लाल्यमाना वृद्धिमाप क्रमेण सा ॥५३॥
 इतश्चाऽचलजीवोऽपि वैजयन्तात् परिच्युतः । अभूद् भरतसाकेते प्रतिबुद्धचभिधो नृपः ॥५४॥
 तस्य पद्मावती नाम साक्षात् पद्मेव रूपतः । बभूव प्रेयसी सर्वान्तःपुरस्त्रीशिरोमणिः ॥५५॥
 इतश्च नगरे तस्मिन्नैशान्यां नागवेशमनि । अतिष्ठन्नागप्रतिमा उपयाचितपूरिकाः ॥५६॥
 देवी पद्मावती तासां यात्रायै साऽन्यदा नृपम् । आप्रच्छे प्रतिबुद्धिं सोऽपि तामन्वमन्यत ॥५७॥
 तस्याः पुष्पादि सम्पाद्य प्रतिबुद्धिरपि स्वयम् । जगाम यात्रादिवसेऽधिनागप्रतिमागृहम् ॥५८॥
 पुष्पमण्डपिकां पुष्पमुद्गरं स्वां प्रियामपि । प्रेक्षयेत्यूचे प्रतिबुद्धिः सुबुद्धिं सचिवोत्तमम् ॥५९॥

१. नदीनाम् ॥ २. दरिद्रेभ्यः ॥ ३. दानम् ॥ ४. राज्यविस्तारे ॥ ५. द्यूतपाशकादिवु ॥ ६. मुखकान्त्या पराभूतश्चन्द्रः यया सा ॥ ७. इन्द्राणी ॥ ८. इन्द्रस्य ॥ ९. दक्षपुत्र्या रोहिण्या ॥ १०. नक्षत्रे अश्विन्यां-अश्विनीनक्षत्रे ॥ ११. अस्मिन् मु. खंता. पाता. ॥ १२. कुम्भलाञ्छनम् खंता. ॥ १३. पृथिव्याः सुवर्णमुकुटीभूते ॥ १४. सुवर्णमुकुटायते खंता. पाता. हे. सं. विना ॥ १५. अनिच्छोः ॥ १६. कर्मार्ण्येकत्र पा. छा. । धर्मशब्दः पुंक्लीबलिङ्गः ॥ १७. फलातिसाधकत्वेन पाता. , फलातिसाधकत्वेन मु. ॥ १८. तव दर्शनम् ॥ १९. ०र्यन्माल्यतल्पदोहदः हे. ॥ २०. लक्ष्मीरिव ॥ २१. इच्छितपूरिकाः; उपयाचितपूरिकाः मु. ॥ २२. तथा मु. ॥ २३. पुष्पगुच्छकम् ॥ २४. स्वबुद्धिम् मु. ॥

त्वमस्मत्प्रेषणे राज्ञामगा वेश्मस्वनेकशः । स्त्रीरत्नमीदृक् कुसुममुद्गरश्च किमीक्षितः ? ॥६०॥
 सुबुद्धिरभ्यधादेवं त्वदादेशान् मयेयुषा । अन्तिके कुम्भभूपस्य दृष्टा मल्लीति तत्सुता ॥६१॥
 तस्याः स्त्रीरत्नमुख्याया आयुर्ग्रन्थौ विधीयते । स पुष्पमुद्गरः कोऽपि यादृक् स्वर्गेऽप्यसम्भवी ॥६२॥
 स्त्रीरत्नं चक्रिणो यच्च स्मरपत्नी च या रतिः । शच्याद्याः स्वःस्त्रियो याश्च तदग्रे तास्तृणोपमाः ॥६३॥
 अप्येकवारं ददृशे येन सा कुम्भराजसूः । सुधारसास्वादमिव तद्रूपं विस्मरेन्न सः ॥६४॥
 मल्लेः प्रतिकृतिर्नारी न मर्त्येषु सुरेषु वा । तस्या हि रूपमद्वैतं वाचामपि न गोचरः ॥६५॥
 प्रतिबुद्धिरपि सद्यः पूर्वजन्मानुरागतः । दूतं प्रैषीत् तां वरीतुं कुम्भराजान्तिके निजम् ॥६६॥
 ॥इतो धरणजीवोऽपि वैजयन्तात् परिच्युतः । चम्पापुर्यामभूच्चन्द्रच्छायो नाम महीपतिः ॥६७॥
 तस्यां पुर्यां च वास्तव्यः श्रावकोऽर्हन्नयाभिधः । अम्भोधियात्रामकरोत् पोतारूढो वणिज्यया ॥६८॥
 अर्हन्नयसमो नाऽस्ति श्रावकः कश्चिदप्यहो ! । इति प्रशंसां विदधे शक्रो मध्येसभं तदा ॥६९॥
 ततो मात्सर्यवानेको देवः कोऽप्येत्य सागरे । औत्पातिकमरुन्मेघाडम्बरं विदधे क्षणात् ॥७०॥
 पोतभङ्गभयात् सद्यो क्षुभ्यत्सांयात्रिका भृशम् । ऐच्छन्नभीष्टदेवेभ्य उपयाचितकानि च ॥७१॥
 इतो विघ्नान्मृतिश्चेन्मे तदाऽनशनमस्त्विति । प्रत्याख्याय समाधिस्थस्तथावर्हन्नयः पुनः ॥७२॥
 रक्षोरूपं विकृत्योचे स देवो नभसि स्थितः । अर्हन्नयाऽऽर्हतं धर्मं जहीहि कुरु मद्रचः ॥७३॥
 नो चेदमुं स्फोटयित्वा पोतं घटकपालवत् । त्वां यादसां भोजनसात् करिष्ये सपरिच्छदम् ॥७४॥
 तथाऽप्यचलिते धर्मात् तस्मिन् देवः स विस्मितः । चकार क्षमणां शक्रप्रशंसां तं जगाद च ॥७५॥
 तस्मै च कुण्डलद्वन्द्वे दिव्ये दत्त्वा मनोरमे । घोरं च मेघ-वातादि संहृत्य स तिरोदधे ॥७६॥
 क्षेमिणाऽर्हन्नयोऽप्यब्धेस्तीरोर्व्यामुत्तार सः । अशेषं भाण्डमादाय ययौ च मिथिलापुरीम् ॥७७॥
 एकं च कुम्भराजस्योपायने कुण्डलद्वयम् । अर्हन्नयो यथार्हज्ञश्चकारोदारमानसः ॥७८॥
 तदैव कुम्भराजोऽपि दुहित्रे मल्लये ददौ । अर्हन्नयं नयज्ञस्तं सत्कृत्य विससर्ज च ॥७९॥
 विक्रीत-क्रीतभाण्डोऽथ सोऽगाच्चम्पामकम्पधीः । ददौ च चन्द्रच्छायाय द्वितीयं कुण्डलद्वयम् ॥८०॥
 राजा पप्रच्छ भोः श्रेष्ठिन्! कुतोऽदः कुण्डलद्वयम् । सोऽप्याख्यत् कुण्डलप्राप्तिकथामवितथां तथा ॥८१॥
 तादृक्षाऽपरिताडङ्गद्वयदानप्रसङ्गतः । स इत्यवर्णयन् मल्ल्या रूपोत्कर्षं विशेषतः ॥८२॥
 तस्याश्चेदुर्द्यतं वक्त्रं तदस्तं यातु चन्द्रमाः । यदि द्युतिस्तदङ्गस्य कृतं मरकतेन तत् ॥८३॥
 तस्या लावण्यपूरश्चेत् तदलं जाह्नवीजलैः । तस्याश्च यदि रूपश्रीस्तदूरे सुरयोषितः ॥८४॥
 वृथैव नेत्राणि नृणां न यैः सा देव! दृश्यते । किं हंसैः पद्मिनीं स्मेरां ये न पश्यन्ति जातुचित् ? ॥८५॥
 चन्द्रच्छायनरेन्द्रोऽपि प्राग्जन्मस्नेहयोगतः । मल्लिं वरीतुं कुम्भाय प्राहिणोद् दूतमुत्तमम् ॥८६॥
 ॥इतश्च पूरणात्माऽपि वैजयन्तात् परिच्युतः । बभूव पुर्यां श्रावस्त्यां रुक्मी नाम महीपतिः ॥८७॥
 तस्याऽऽसीद् धारणीपत्यां सुबाहुर्नाम कन्यका । रूपातिशयसम्पन्ना पन्नगेन्द्रवधूरिव ॥८८॥
 भूपतेः साऽतिवाल्लभ्यात् परिवारेण सादरम् । विशेषमज्जनविधिं चतुर्मास्यामकार्यत ॥८९॥
 अन्तःपुरेणाऽपरेद्युः स्नपिता सा विशेषतः । आमुक्तदिव्यालङ्कारा प्रणन्तुं पितरं ययौ ॥९०॥
 तां पितोत्सङ्गमारोप्य सौविदल्लमभाषत । कन्याया मज्जनविधिः किमीदृक् क्वचिदीक्षितः ? ॥९१॥

१. स्वबुद्धि० मु. ॥ २. गतेन ॥ ३. आयुःसूचिकायां ग्रन्थिरूपरेखायां-वर्षग्रन्थौ, भाषायां-वर्षगांठ ॥ ४. मल्लिकुमारी ॥ ५. च मु. ॥ ६. गोचरम् पाता. ॥ ७. सभायाम् ॥ ८. ईर्ष्यावान् ॥ ९. घटखण्डवत् ॥ १०. जलजन्तूनां भोजनम् ॥ ११. तां ला. विना ॥ १२. क्रमेणार्हन्नयो हे. सं. मु. ॥ १३. प्राभृते ॥ १४. यथार्हं यथायोग्यं जानातीति तथा ॥ १५. पूर्वं विक्रीतानि पश्चात् क्रीतानि च भाण्डानि येन सः ॥ १६. सत्याम् ॥ १७. द्वितीयकुण्डलद्वयदानप्रसङ्गात् ॥ १८. उदितम् ॥ १९. अलम् ॥ २०. गङ्गाजलैः ॥ २१. प्रफुल्लाम् ॥ २२. नागेन्द्रवधूरिव ॥ २३. अतिवल्लभत्वात् ॥ २४. आमुक्ता धृता दिव्यालङ्कारा यया सा ॥ २५. अन्तःपुरचरं नपुंसकपुरुषं-कञ्चुकिनम् ॥

सोऽप्याख्यद् भवदादेशाद् गतेन मिथिलां मया । आयुर्ग्रन्थौ कुम्भपुत्र्या मल्लेरधिकमीक्षितः ॥१२॥
 अदृष्टप्रतिरूपं च तस्या रूपमपि प्रभो! । कथ्यमानमसम्भाव्यं प्रेत्येतव्यं तु मद्विरा ॥१३॥
 अदृष्टपूर्वं स्त्रीरत्नं मम तदृष्टपूर्विणः । अन्यस्त्रीवर्णने जिह्वा मौनव्रतमशिश्नियत् ॥१४॥
 तस्या ह्यग्रे विभान्त्यन्यास्तन्निर्माल्योपमाः स्त्रियः । पुरः कल्पलताया हि सहकारलताः कियत् ? ॥१५॥
 श्रुत्वा जातानुरागेण सद्यो राज्ञाऽपि रुक्मिणा । दूतः प्रैष्यत कुम्भाय मल्लिमार्गणहेतवे ॥१६॥
 इतश्च वसुजीवोऽपि वैजयन्तात् परिच्युतः । जज्ञे वाराणसीपुर्या शङ्खो नामाऽवनीपतिः ॥१७॥
 मल्लेस्तत्कुण्डलद्वन्द्वं दिव्यं विजघटेऽन्यदा । राज्ञाऽऽदिष्टाः स्वर्णकारास्तस्य सङ्घटनाय च ॥१८॥
 वयं दिव्यमिदं देव! न सङ्घटयितुं क्षमाः । इत्युक्तवन्तस्ते पुर्या राज्ञा निर्वासिताः क्रुधा ॥१९॥
 ते च वाराणसीमेयुः शङ्खाय च महीभुजे । तदशेषं समाचख्युरात्मनिर्वासकारणम् ॥२०॥
 कुण्डलप्रक्रमायातं मल्ले रूपं तदद्भुतम् । राज्ञोऽग्रे वर्णयामासुर्दृष्टादूनतरं तु ते ॥२१॥
 तस्या मुखस्य शशभृदोष्ठयोर्बिम्बिकाफलम् । कण्ठदेशस्य कम्बुश्च दोष्णोर्बिसलताऽपि च ॥२२॥
 मध्यस्य पविमध्यं च तथोर्वोः करिणः करः । नाभेश्च सरितावर्तो जघनस्य च दर्पणम् ॥२३॥
 जङ्घयोश्च मृगीजङ्घा पाणि-पादस्य पङ्कजम् । उपमेयतया जज्ञे यदन्यत्रोपमानभाक् ॥२४॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 पूर्वस्नेहानुबन्धेन तद्रूपाकर्णनेन च । कुम्भादर्थयितुं मल्लीं शङ्खो दूतमथाऽऽदिशत् ॥२५॥
 जीवो वैश्रवणस्याऽपि वैजयन्तात् परिच्युतः । अदीनशत्रुर्नाम्नाऽभून्नृपतिर्हस्तिनापुरे ॥२६॥
 इतश्च मल्लेरुजो मल्लो नाम कुतूहलात् । अकारयच्चित्रकरैश्चित्रितां चित्रशालिकाम् ॥२७॥
 चित्रीयमाणश्चित्रेण तत्रैकश्चित्रकृद्भरः । एकाङ्गदर्शनात् तादृक् सर्वाङ्गालेख्यलब्धिमान् ॥२८॥
 अन्तर्जवनिकं मल्लेः पादाङ्गुष्ठं निरीक्ष्य सः । सर्वाङ्गोपाङ्गसहितं यथावद्रूपमालिखत् ॥२९॥
 तत्र च क्रीडितुं मल्लो गतः प्रेक्ष्य च चित्रगाम् । मल्लीं साक्षान् मन्यमानो लज्जयाऽपासरद् द्रुतम् ॥३०॥
 धात्र्या किमेतदित्युक्ते कुमारोऽप्यब्रवीदिति । स्वसा मल्ली पुरोऽस्त्येषा ततोऽत्र क्रीड्यते कथम् ? ॥३१॥
 सम्यग् निरूप्य धात्री साऽप्याचख्यौ परिभाव्यताम् । न साक्षान् मल्लस्यसौ किन्तु चित्रस्था माऽपसर्प तत् ॥३२॥
 क्रुद्धो मल्लकुमारोऽपि तस्य चित्रस्य लेखकम् । निकर्त्य दक्षिणकरसन्दंशं निरवासयत् ॥३३॥
 सोऽभ्येत्य हास्तिनपुरेऽदीनशत्रोर्महीपतेः । तं वृत्तान्तं समाचख्यौ मल्लीं चैवमवर्णयत् ॥३४॥
 अशेषजगदाकाशशशिलेखा वराङ्गना । मल्लिं विना क्वचित् काऽपि नाऽस्ति नाऽभून्न भाविनी ॥३५॥
 यस्तां कन्यां समालोक्याऽऽलोकयेदपरामपि । महानीलमणिं दृष्ट्वा काचखण्डं स पश्यति ॥३६॥
 रूपेण लवणिम्ना च गत्या चाऽन्यैश्च चेष्टितैः । सैवैका योषितां धुर्या सरितामिव जाह्ववी ॥३७॥
 इति तद्वर्णनं कृत्वा स चित्रकरपुङ्गवः । आकृष्य चित्रफलकं चित्रस्थां तामदर्शयत् ॥३८॥
 दृष्ट्वा तां विस्मितः पूर्वस्नेहादुत्कण्ठितश्च सः । प्रैषीत् तद्याचनायोपकुम्भराजं स्वपूरुषम् ॥३९॥
 इतोऽभिचन्द्रजीवोऽपि वैजयन्तात् परिच्युतः । काम्पील्यनगरे नाम्ना जितशत्रुर्नृपोऽभवत् ॥४०॥
 धारिणीप्रमुखं राज्ञीसहस्रं तस्य चाऽभवत् । पुण्याकृष्टं देवलोकाद् वृन्दमप्सरसामिव ॥४१॥
 इतश्च मिथिलापुर्या चोक्षा नाम विचक्षणा । एका परिव्राजिकाऽऽख्यद् राजेश्वरगृहेष्विति ॥४२॥

१. अदृष्टं प्रतिरूपं प्रतिकृतिः यस्य तत् ॥ २. विश्वसनीयम् ॥ ३. दृष्टं पूर्वं येन सः, तस्मै ॥ ४. विसमघट्यत हे. । बभञ्जे ॥ ५. राजादिष्टाः खंता. ॥ ६. सङ्घटयनाय मु. ॥ ७. समर्थाः ॥ ८. निष्कासिताः ॥ ९. वाणारसी० पाता. ॥ १०. दृष्ट्वादूनतरं मु.; यथा तैर्दृष्टमासीत् तथा वर्णयितुमसमर्थत्वाद् दृष्टाद् ऊनतरं-अल्पतरं वर्णयामासुरित्यर्थः ॥ ११. कण्ठभागस्य ॥ १२. मध्यदेशः कटिभागः ॥ १३. पविर्वज्रं, वज्रमध्यम् ॥ १४. अन्यस्त्रीषु पूर्वोक्ताश्चन्द्रादय उपमानतां प्राप्नुवन्ति अस्यां तु उपमेयतामित्यर्थः ॥ १५. मल्लीशब्दो दीर्घान्तोऽपि प्रयुक्तः सञ्ज्ञात्वात् ॥ १६. आश्चर्यकारकः ॥ १७. तत्रैकश्चित्रकृद्भरः सं., तेष्वेकश्चित्रकृद्भरः मु. ॥ १८. सर्वाङ्गालेख्ये० ला. छा. ॥ १९. छित्वा ॥ २०. दक्षिणकरं सन्दंशं ला. मु.; तर्जनीं अङ्गुष्ठं च अनयोः सम्मीलनेन सन्दंशकृतिर्भवति, 'सन्दंशः स्यात् कङ्कमुख' (अभि.चिन्ता.) 'चीपियो' इति भाषायाम् ॥ २१. मल्लेः प्रतिकृतिः काऽपि हे. ॥ २२. लावण्येन ॥ २३. निष्कास्य ॥ २४. धारणी० खंता. ॥ २५. राज्ञां ईश्वराणां धनिकानां च गृहेषु ॥

दानमूलः सदा धर्मस्तथा तीर्थाभिषेकजः । स्वर्गापवर्गयोर्हेतुरिति नस्तत्त्वतो वचः ॥१२३॥
 धर्मे प्रवर्तयन्त्यस्मिन् पौरान् जानपदानपि । विहरन्त्यन्यदाऽध्यागात् सदने मल्ल्यधिष्ठिते ॥१२४॥
 त्रिदण्डपाणिः काषायवसना कुण्डिकाजलैः । सदभैर्भुवमभ्युक्ष्य स्ववृष्यां निषसाद सा ॥१२५॥
 मल्लेरप्यन्यजनवत् सा धर्मं तं तथा जगौ । ज्ञानत्रितयभृन्मल्लिरप्येवमवदत् ततः ॥१२६॥
 दानमात्रं न धर्माय तद्धि धर्माय चेद् भवेत् । तद्द्वौतु-कुर्कुटादीनां पोषणान्यपि तत्कृते ॥१२७॥
 तीर्थाभिषेकैः प्राणातिपातमूलैः कथं शुचिः ? । असृजा क्षाल्यमानं किमसृग्दिग्धं विशुध्यति ? ॥१२८॥
 धर्मो विवेकमूलस्तन्निविवेकस्य नाऽस्ति सः । क्लेशाय केवलं तस्य तपांस्यपि न संशयः ॥१२९॥
 मल्ल्यैवमुक्ता सा चोक्षा विलक्षाऽभूदधोमुखी । केनेश्वरवचो युक्तियुक्तं बाधितुमीशयते ? ॥१३०॥
 कियच्चिरमिदं विश्वमाः पाखण्डिनि! वञ्चितम् । त्वया कुशासनेनेति दास्यादिभिरभर्त्सि सा ॥१३१॥
 चोक्षेत्यचिन्तयद् राज्यसम्पदुन्मत्तयाऽनया । एतत्परिच्छदेनाऽपि स्वामिच्छन्दानुवर्तिना ॥१३२॥
 यदस्मि तर्जिता स्वैरं तद्वैरानृण्यहेतवे । क्षेप्याम्येनां सपत्नीषु बह्वीषु निजबुद्धितः ॥१३३॥[युगम्]
 एवं विचिन्त्य निर्गत्य साऽर्मर्षाध्मातमानसा । जगाम काम्पील्यपुरे जितशत्रुनृपान्तिके ॥१३४॥
 प्रतिपत्या महत्या सा दृष्टा तेन महीभुजा । कृताशीर्वादकल्याणा स्वस्यां वृष्यामुपाविशत् ॥१३५॥
 सा राज्ञोऽन्तःपुरेणाऽपि ववन्दे भक्तिपूर्वकम् । धर्मं तत्राऽपि चाऽशंसद् दान-तीर्थाभिषेकजम् ॥१३६॥
 भूपतिस्तामुवाचैवं भगवत्यखिलां महीम् । एतामपरतन्त्रत्वादभ्राम्यस्तेन पृच्छ्यसे ॥१३७॥
 वरमन्तःपुरस्रैणं चोक्षे! यादृगिदं मम । अन्यत्राऽपि हि कुत्राऽपि किं तादृष्टपूर्विणी ? ॥१३८॥
 चोक्षा स्मेरमुखीत्यूचे राजन्नन्तःपुरं निजम् । कूपभेकः कूपमिव किमिदं बहु मन्यसे ? ॥१३९॥
 यत्स्ति मिथिलापुर्यां कुम्भस्य पृथिवीपतेः । मल्लीति कन्यकारत्नं चूडारत्नं मृगीदृशाम् ॥१४०॥
 अङ्गुष्ठमात्रकस्याऽपि श्रीस्तदीयस्य काऽपि या । न सा त्रिदशकन्यासु नागकन्यासु चेक्ष्यते ॥१४१॥
 संस्थानलक्ष्मीरन्यैव रूपमप्यन्यदेव हि । लावण्यसम्पदन्यैव तस्याः किं वाऽन्यदुच्यते ? ॥१४२॥
 जितशत्रुस्तदुक्त्यैव पूर्वस्नेहेन च क्षणात् । तत्प्रार्थनकृते प्रैषीद् दूतं कुम्भनृपान्तिके ॥१४३॥
 प्राग्जन्मसुहृदां तेषां षण्णां मल्लिर्महीभुजाम् । पश्यन्त्यवधिना बोधमशोकवनिकान्तरे ॥१४४॥
 मध्येसौधापवरकं रत्नपीठे मनोहरे । आत्मनः प्रतिमां हैमीं पद्मरागकृताधराम् ॥१४५॥
 नीलकेशीमिन्द्रनील-स्फटिकोपललोचनाम् । प्रवालमयहस्तांहिमातौलुशुषिरोदराम् ॥१४६॥
 सच्छिद्रां तालुनि तत्र स्वर्णाम्भोजपिधानिकाम् । नितान्तरम्यावयवां कारयित्वा न्यवेशयत् ॥१४७॥चतुर्भिः कलापकम्॥
 प्रतिमापवरकस्य पुरो भित्तावकारयत् । संजालककपाटानि षड् द्वाराणि च कुम्भसूः ॥१४८॥
 द्वाराणां च पुरस्तेषां हस्वापवराकांश्च षट् । प्रतिमापृष्ठभित्तौ च सैकद्वारमकारयत् ॥१४९॥
 ततः सर्वाहारपिण्डीं प्रतिमायास्तु तालुनि । क्षिप्त्वा स्वर्णाम्बुजेनाऽथ पिधाय बुभुजेऽन्वहम् ॥१५०॥
 इतश्च तेषां युगपत् षण्णामप्यवनीभुजाम् । आययुर्दूतपुरुषा मिथिलानाथसन्निधौ ॥१५१॥
 ऊचे तत्राऽऽद्यदूतेन यत् साकेतपुरेश्वरः । अनेकसामन्तशिरोमार्जितांहिसरोरुहः ॥१५२॥
 महाभुजो महोत्साहो रूपेण मकरध्वजः । निशाकरः सौम्यतया प्रतापेन दिवाकरः ॥१५३॥
 बृहस्पतिर्धिषण्यया प्रतिबुद्धिमहीपतिः । कन्यां ते याचते मल्लीं परिणेतुमनिन्दिताम् ॥१५४॥[त्रिभिर्विशेषकम्]

१. कमण्डलुजलैः ॥ २. प्रक्षाल्य-पवित्रीकृत्य ॥ ३. स्वदर्भासने ॥ ४. धर्मकृते ॥ ५. असृजा शोणितेन दिग्धं लिप्तम् ॥ ६. विवेकमूलस्तु नि. मु. ॥ ७. समर्थाभूयते ॥ ८. कुत्सितेन शासनेन-दर्शनेन ॥ ९. स्वामीच्छानुवर्तिना ॥ १०. वैरशुद्धिहेतवे ॥ ११. क्रोधज्वलितमानसा ॥ १२. गौरवेण ॥ १३. राज्ञोऽन्तःपुरेणाऽपि छा. पा. मु. ॥ १४. स्त्रीणां समूहः स्रैणम् ॥ १५. अन्यत्राऽप्यस्ति मु. प्रभृतिषु ॥ १६. देहशोभा ॥ १७. चाऽन्यदुच्यते मु. ॥ १८. सौधं नृपमन्दिरं, तस्य अपवरकस्य गर्भगृहस्य मध्ये ॥ १९. तालुपर्यन्तं शुषिरं रन्ध्रसहितमुदरं यस्यास्ताम् ॥ २०. जालक-कपाटसहितानि ॥ २१. महा उत्साहः-उत्साहशक्तिः यस्य सः ॥ २२. कामदेवः ॥ २३. बुद्ध्या ॥

कन्या ह्यवश्यं दातव्या पित्राऽन्यस्याऽपि कस्यचित् । तदेनं ^१तत्प्रदानेन स्वजनं कर्तुमर्हसि ॥१५५॥

॥^२रुचे द्वितीयदूतेन यच्चम्पानगरीपतिः । युवा युगायतभुजः पीनस्कन्धः सुलोचनः ॥१५६॥

कुलीनश्चतुरः सत्यसङ्गरः सङ्गरोर्जितः । अधीती सर्वशास्त्रेषु शस्त्रेषु च कृतश्रमः ॥१५७॥

चन्द्रवच्छायया चन्द्रच्छायो नाम महीपतिः । मल्लीं मार्गयति त्वत्तस्तां तस्मै दातुमर्हसि ॥१५८॥ [त्रिभिर्विशेषकम्]

॥^३तृतीयेनाऽपि जगदे यच्छ्रावस्तीपुरीश्वरः । चिन्तामणिः प्रणयिनां क्षत्रियाणां शिरोमणिः ॥१५९॥

शरण्यः शरणेच्छूनां वरेण्यो वीर्यशालिनाम् । क्रीडागारं जयश्रीणामुद्यानं गुणशाखिनाम् ॥१६०॥

रुक्मी नाम महीपालस्तव कन्यामभीप्सति । विधेह्युचितयोर्योगमुचितज्ञोऽसि पार्थिव! ॥१६१॥ [त्रिभिर्विशेषकम्]

॥^४तुर्येणाऽप्यभ्यधायैव यत् काशीनगरीश्वरः । अद्भुतेनेश्वरत्वेन जितपुण्यजनेश्वरः ॥१६२॥

वाग्मी सौन्दर्यकन्दर्पो दर्पच्छित् परिपन्थिनाम् । सदाचारपथे पान्थः शासने पाकशासनः ॥१६३॥

शङ्खच्छेदोज्ज्वलयशाः शङ्खो नाम महीपतिः । त्वत्तः प्रार्थते कन्यां प्रतिपद्यस्व तन्नृप! ॥१६४॥ [त्रिभिर्विशेषकम्]

॥^५इत्युचे पञ्चमेनाऽपि यद्वास्तिनपुराधिपः । हस्तिमल्लो महास्थाम्ना लघुहस्तो महाभुजः ॥१६५॥

अनेकरणनिर्व्यूढो व्यूढोरस्कः सुधीर्युवा । प्ररोहणः कीर्तिवलेर्गुणरत्नैकरोहणः ॥१६६॥

दीनानाथसमुद्धारोऽदीनशत्रुर्महीपतिः । कन्यां मार्गति मल्लीं ते विदेहाधीश! देहि ताम् ॥१६७॥ [त्रिभिर्विशेषकम्]

॥^६षष्ठेनाऽपीत्यभिदधे यत् काम्पील्यपुराधिपः । अकम्पनीयो रिपुभिः कुञ्जरैरिव पर्वतः ॥१६८॥

शोभितोऽनल्पसेनाभिर्नदीभिरिव सागरः । सेनानीभिः सुनासीर इवाऽप्रतिघशक्तिभिः ॥१६९॥

जितशत्रुर्जिताशेषशत्रुर्मद्वचसा नृप! । तव कन्यामर्थयते दीयतामविलम्बितम् ॥१७०॥ [त्रिभिर्विशेषकम्]

॥^७कुम्भराजो जगादैवं के नु ते बहुमानिनः । अप्रार्थितप्रार्थकारे मूढाः पार्थिवपांशनाः ? ॥१७१॥

जगत्त्रयशिरोरत्नं कन्यारत्नमिदं हि नैः । अपि शक्रादिदेवानां परिणेतुं न योग्यता ॥१७२॥

मनोरथो भवन्नाथैर्वृथा चक्रे दुराशयैः । दूता! वराकास्तद्यात निर्यात नगरान्मम ॥१७३॥

एवं ते न्यकृता राज्ञा गत्वा स्वस्वामिनां द्रुतम् । तद्वाचिकमवोचन्त क्रोधानलसमीरणम् ॥१७४॥

॥^८ततः षडपि राजानस्ते समानपराभवाः । दूतान् परस्परं प्रेष्य निश्चिक्युः कुम्भविग्रहम् ॥१७५॥

चेलुः षडपि ते वर्षधराद्रय इवौजसा । स्थगयन्तो महीं सैन्यैः प्रापुश्च मिथिलापुरीम् ॥१७६॥

प्रवेश-निर्गमद्वारनिवारणविचक्षणाः । तेऽरुन्धन् वेष्टयित्वा तां चन्दनद्रुमिवाऽहयः ॥१७७॥

॥^९कुम्भोऽपि तेन रोधेन खिन्नो कतिपयैर्दिनैः । चिन्तापन्नो यावदस्थात् तावन्मल्लिः समाययौ ॥१७८॥

उद्विग्न इव किं तात! तिष्ठसीति तयोदितः । उद्वेगकारणं सर्वमाचख्यौ कुम्भभूपतिः ॥१७९॥

मल्लिरप्यालपत् तात! प्रत्येकं गूढपूरुषैः । तुभ्यं दास्यामि मल्लीमित्युक्त्वा षडपि बोधय ॥१८०॥

तस्या मम प्रतिमायाः पुरोऽपवरकेषु ते । क्रमेण सायमानेयाः प्रच्छन्नाः श्वेतवाससा ॥१८१॥

तथैव विदधे राजा तेऽप्याजग्मुस्तथैव हि । कपाटजालकैर्मल्लीप्रतिमां ददृशुश्च ताम् ॥१८२॥

अहो! पुण्यैरियं प्रापि सुरूपा चारुलोचना । इति मल्लीधिया दध्युस्तेऽनुरागेण पार्थिवाः ॥१८३॥

प्रतिमापृष्ठद्वारेण प्राविशत् तत्र मल्ल्यपि । प्रतिमान्तरिता तालुपिधानाब्जमपानयत् ॥१८४॥

प्राक्क्षिप्तकुथिताहारगन्धः सद्यश्च निर्ययौ । शकृद्गन्ध इवाऽसह्यः प्रसह्य घ्राणबाधकः ॥१८५॥

कपाटजालैस्तदपवरकेष्वपि सोऽविशत् । षण्णामपि नरेन्द्राणां दारयन्निव नासिकाः ॥१८६॥

१. कन्याप्रदानेन ॥ २. युगवदायतौ भुजौ यस्य सः ॥ ३. सत्यः सङ्गरः प्रतिज्ञा यस्य सः ॥ ४. रणे बलवान् ॥ ५. अधीतमनेनेति ॥ ६. कान्त्या चन्द्रसमः ॥ ७. श्रेष्ठः ॥ ८. गुणा एव शाखिनः वृक्षाः, तेषाम् ॥ ९. जितः पुण्यजनानां यक्षाणां ईश्वरः कुबेरः येन सः ॥ १०. शत्रूणाम् ॥ ११. इन्द्रः ॥ १२. शङ्खच्छेदः शङ्खखण्डवद् उज्ज्वलं यशो यस्य सः ॥ १३. महाबलेन ॥ १४. लघुः शीघ्रकारी हस्तो यस्य सः, 'शीघ्रवेधी लघुहस्तः' (अभि. चिन्ता. श्लो. ७७२) ॥ १५. अनेकयुद्धेषु जितवान् ॥ १६. उन्नतवक्षस्थलः ॥ १७. अङ्कुरः ॥ १८. इन्द्रः ॥ १९. नृपः मु. प्रभृतिषु ॥ २०. के तु ते मु. ॥ २१. गर्विष्ठाः ॥ २२. अप्रार्थ्यस्य प्रार्थयितारः ॥ २३. नृपाधमाः ॥ २४. अस्माकम् ॥ २५. तिरस्कृताः । निकृताः मु. ॥ २६. तत्सन्देशम् ॥ २७. युद्धम् ॥ २८. वर्षधरपर्वताः ॥ २९. आच्छादयन्तः ॥ ३०. तस्या आचख्यौ मु. ॥ ३१. उदघाटयत् ॥ ३२. प्रक्षिप्तं मु. ॥ ३३. शकृद् विष्टा, तद्वद् गन्धो यस्य सः ॥ ३४. हठात् ॥ ३५.

पिधाय नासिकां तेऽपि वाससा गन्धतस्ततः । पराङ्मुखा अजायन्त वैरिभ्य इव कातराः ॥१८७॥
 भोः! किं पराङ्मुखा यूयमिति मल्ल्याऽभिभाषिताः । अमुं न शक्नुमः सोढुं दुर्गन्धमिति तेऽभ्यधुः ॥१८८॥
 मल्लिस्तान् प्रत्युवाचैवं सौवर्णीं प्रतिमा ह्यसौ । अत्राऽप्यन्वहमाहारक्षेपाद् गन्धोऽयमीदृशः ॥१८९॥
 किं ब्रूमस्तस्य यद्गर्भे पित्रोः शुक्रासृगुद्भवम् । पश्चाच्च कललीभूतं मांसपेशीत्वभाक् ततः ॥१९०॥
 ततो मातृकृताहारनिर्यासरसपोषितम् । जरायुर्नरकमग्रं वपुर्विण्मूत्रवासितम् ॥१९१॥ युग्मम् ॥
 एवंविधसमुत्पत्तेर्विष्ठाकोष्ठस्य वर्ष्मणः । रसासृग्-मांस-मेदो-ऽस्थि-मज्ज-शुक्रांचितात्मनः ॥१९२॥
 मूत्रैकस्रोतसः श्लेष्मद्वैतेर्दुर्गन्धधारिणः । किं पुरंस्रोतस इव सारमस्ति मनागपि ? ॥१९३॥ युग्मम् ॥
 अत्र संस्कारहेतुश्च कर्पूरादिसुगन्ध्यपि । मलसात् स्याल्लवणसात् सुधावृष्टिरिवोषरे ॥१९४॥
 बहिरन्तश्च बीभत्से कथङ्कारमिहाऽङ्गके । अङ्गानुरागं कुर्वन्तु मनागपि विवेकिनः ॥१९५॥
 इतो भवे तृतीयस्मिन् यद्भवद्विर्मया सह । तपः प्रव्रजितैश्चक्रे मुग्धाः! स्मरत तन्न किम् ? ॥१९६॥
 मल्लीवचो विर्मृशतां तत् तेषां पृथिवीभुजाम् । जातिस्मरणमुत्पेदे किं स्यान्नाऽर्हदनुग्रहात् ? ॥१९७॥
 ततो जालकपाटानि श्रीमल्लिरुदघाटयत् । ते चाऽभ्युपेत्य षडपि प्रबुद्धा एवमब्रुवन् ॥१९८॥
 स्मरामो यद्भवे पूर्वं सप्ताऽपि सुहृदो वयम् । सम्भूय कृतसङ्केतास्तपस्तीव्रमकृष्महि ॥१९९॥
 बोधिताः स्मस्त्वया साधु नरकात् साधु रक्षिताः । आदिशाऽतः परं कृत्यं गुरुस्त्वमसि नः प्रभो! ॥२००॥
 प्रव्रज्या समये ग्राह्येत्युदीर्य विससर्ज तान् । षडपि क्षमापतीन् मल्लिर्जग्मुः स्वं स्वं पुरं च ते ॥२०१॥
 ॥ तीर्थं प्रवर्तयेत्युक्ते तदा लौकान्तिकैः सुरैः । मल्ल्यदाद् वार्षिकं दानं पूर्णार्थं जृम्भकामरैः ॥२०२॥
 जन्मतोऽब्दशते पूर्णे पञ्चविंशधनून्नतिः । कुम्भराज-सुरेन्द्राद्यैः कृतनिष्क्रमणोत्सवा ॥२०३॥
 जयन्तीनामशिविकारत्नमारुह्य मल्ल्यथ । सहस्राग्नवणं नाम जगामोपवनोत्तमम् ॥२०४॥ [युग्मम्]
 कृष्णेश्वाटैरभ्युद्यत् कृष्णपक्षमिव क्वचित् । उच्छुक्लपक्षमिव च क्वचित् पुण्ड्रेक्ष्वाटकैः ॥२०५॥
 नागरङ्गैः पक्कफलैः शोणाश्रमभिरिवाचितम् । राजमानं मरुचकैर्नीलबद्धमिवाऽभितः ॥२०६॥
 नारीकुचवदुष्णत्वात् पथिकैः शीतपीडितैः । आचम्यमानकूपाम्बु सेव्यमानवटद्रुमम् ॥२०७॥
 हेमन्तलक्ष्मीहसितैरिव कुन्दैर्विकस्वरैः । शोभमानं तदुद्यानं प्रविवेश जगद्गुरुः ॥२०८॥ चतुर्भिः कलापकम् ॥
 बहिःपरिच्छदारहाणां त्रिभिर्नृणां शतैः समम् । स्त्रीणामप्यन्तरपरीवारारहाणां त्रिभिः शतैः ॥२०९॥
 मार्गस्य शुक्लैकादश्यां पूर्वाह्ने भेऽश्वयुज्यथ । यथाविधि प्रभुर्मल्लिः प्रवव्राज कृताष्टमः (मा) ॥२१०॥ [युग्मम्]
 मनःपर्ययमुत्पेदे मल्ले ज्ञानं तदैव हि । तस्मिन्नेव दिनेऽशोकमूले केवलमप्यभूत् ॥२११॥
 शक्रादिभिश्च समवसरणं विदधेऽमरैः । धनुःशतत्रयोत्तुङ्गचैत्यपादपशोभितम् ॥२१२॥
 तत्र प्रविश्य प्राग्द्वारा मल्लिस्त्रिश्चैत्यपादपम् । प्रदक्षिणीकृत्य “नमस्तीर्थयि” त्यभिधाय च ॥२१३॥
 प्राक्सिंहासनमध्यास्त प्राङ्मुखाऽथाऽन्यदिक्ष्वपि । सद्यस्तत्प्रतिरूपाणि विचक्रुर्व्यन्तरामराः ॥२१४॥ [युग्मम्]
 अवतस्थे यथास्थानं श्रीमान् सङ्घश्चतुर्विधः । कुम्भस्ते षट् च राजानोऽनुशक्रं समुपाविशन् ॥२१५॥
 देवराज-कुम्भराजौ नमस्कृत्य जगद्गुरुम् । श्रद्धाधौतान्तरात्मानाविति तुष्टुवतुर्मुदा ॥२१६॥
 ॥ “दिष्ट्या प्रणमतां भाले त्वत्पादनखरश्मयः । भवन्ति भवभीतानां रक्षातिलकसन्निभाः ॥२१७॥

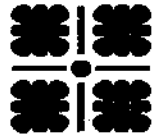
१. सुवर्णमयी ॥ २. ब्रूमस्तद्धि हे. ॥ ३. वपुषः ॥ ४. वीर्य-शोणिताभ्यामुद्भूतम् ॥ ५. कललं गर्भवेष्टनचर्म, तद्भूतम् ॥ ६. मांसपेशी गर्भस्थप्राण्यवयवविशेषः ॥
 ७. निर्यासरसः-सत्वरसः ॥ ८. गर्भाशयः ॥ ९. देहस्य ॥ १०. शुक्राञ्चितात्मनः मु. ॥ ११. दृतिः-चर्ममयी, पात्रविशेषः ॥ १२. पुरःस्रोतसः छा. पा. हे.
 खंता. पाता.; 'खाळ-गटर' इति भाषायाम् ॥ १३. तृतीयेऽस्मिन् मु. ॥ १४. विचारयताम् ॥ १५. लौकान्तिकामरैः मु. ॥ १६. जृम्भकदेवैः पूर्णः अर्धो-
 धनं यस्मिन् तद्-दानम् ॥ १७. निष्क्रमणोत्सवः पाता. ॥ १८. जरातीनाम ० मु. ॥ १९. श्वेतेक्ष्वाटैः ॥ २०. नागरङ्गीपक्कफलैः ला. मु. ॥ २१.
 शोणाश्रमखचितैरिव हे., शोणाश्रमभिरिवाञ्चितम् मु.; शोणमणिभिः ॥ २२. मरुचकैर्नील ० मु. ॥ २३. नृणां दशशतैः समम् मु. खंता. पाता. ॥ २४.
 स्त्रीणामप्यन्तर ० मु. ॥ २५. प्रातःकाले ॥ २६. पूर्वद्वारेण ॥ २७. मल्लिस्तं चैत्यं ला. मु. ॥ २८. प्राङ्मुखो ० मु. ॥ २९. शक्रः ॥ ३०. श्रद्धया धौतः
 निर्मलीकृतः अन्तरात्मा ययोः तौ ॥

आजन्मब्रह्मचारित्वादीक्षा ते जन्मतोऽपि हि । ^१व्रतपर्यायदेशीयं मन्ये जन्माऽपि ^२तत् तव ॥२१८॥
किं देवैसद्यना येन न यत्र तव दर्शनम् ? । इदं तु भूतलं श्रेयस्त्वदालोकपवित्रितम् ॥२१९॥
नृ-देव-तिर्यग्जन्तूनां भीतानां भववैरितः । दुर्गं त्वदीयं समवसरणं शरणं प्रभो! ॥२२०॥
कु कर्माण्यन्यकर्माणि त्वत्पादप्रणतिं विना । यैः कर्माण्येव सूयन्ते संसारस्थितिकारणम् ॥२२१॥
दुर्ध्यानान्यन्यध्यानानि भवद्ध्यानं विना खलु । यैरात्मा बध्यते बाढं निजैर्लूतेव तन्तुभिः ॥२२२॥
कथाश्च दुःकथा एव भवद्गुणकथां विना । यकाभिस्तित्तिरिव वाग्भिर्विपदमश्नुते ॥२२३॥
त्वत्पादपद्मसेवायाः प्रभावेण जगद्गुरो! । भवच्छेदोऽस्तु मे यद्वा त्वयि भक्तिर्भवे भवे” ॥२२४॥
एवं स्तुत्वा विरतयोरमरेन्द्र-नरेन्द्रयोः । श्रोतुं चोत्कण्ठिते सङ्घे श्रीमल्लिर्देशनां व्यधत् ॥२२५॥
“स्वतोऽप्यपारः संसारो वर्धते च विशेषतः । रागादिना पूर्णमासीदिनेनेव सरित्पतिः ॥२२६॥
अमन्दानन्दजनने साम्यवारिणि मज्जताम् । जायते सहसा पुंसां राग-द्वेषमलक्षयः ॥२२७॥
प्रणिहन्ति क्षणार्धेन साम्यमालम्ब्य कर्म तत् । यत्र हन्यान्नरस्तीव्रतपसा जन्मकोटिभिः ॥२२८॥
कर्म जीवश्च संश्लिष्टं परिज्ञातात्मनिश्चयः । निर्भिन्नीकुरुते साधुः सामाधिकशलाकया ॥२२९॥
रागादिध्वान्तविध्वंसे कृते सामायिकांशुना । स्वस्मिन् स्वरूपं पश्यन्ति योगिनः परमात्मनः ॥२३०॥
स्निह्यन्ति जन्तवो नित्यवैरिणोऽपि परस्परम् । अपि स्वार्थकृते साम्यभाजः साधोः प्रभावतः ॥२३१॥
चेतनाचेतनैर्भावैरिष्टानिष्टतया स्थितैः । न मुह्यति मनो यस्य तस्य साम्यं प्रचक्ष्यते ॥२३२॥
गोशीर्षचन्दनालेपे वासिच्छेदे च वाहयोः । अभिन्ना चित्तवृत्तिश्चेत् तदा साम्यमनुत्तमम् ॥२३३॥
अभिष्टोतरि च प्रीते रोषान्धे चाऽभिशास्रि । यस्याऽविशेषणं चेतः स साम्यमवगाहते ॥२३४॥
हूयते न जप्यते न दीयते वा न किञ्चन । अहो! अमूल्यक्रीतीयं साम्यमात्रेण निर्वृतिः ॥२३५॥
प्रयत्नकष्टैः क्लिष्टैश्च रागाद्यैः किमुपासितैः ? । अयत्नलभ्यं हृद्यं च धार्यं साम्यं सुखावहम् ॥२३६॥
परोक्षार्थप्रतिक्षेपात् स्वर्ग-मोक्षावपहुताम् । साम्यशर्म स्वसंवेद्यं नास्तिकोऽपि न निहुते ॥२३७॥
कविप्रलापरूढेऽस्मिन्नमृते किं विमुह्यते ? । स्वसंवेद्यरसं हन्त पेयं साम्यरसायनम् ॥२३८॥
स्वाद्य-लेह्य-चूष्य-पेयरसेभ्यो विमुखा अपि । पिबन्ति यतयः स्वैरं साम्यामृतरसं मुहुः ॥२३९॥
कण्ठपीठे लुठन् भोगिभोगो मन्दारदाम च । यस्याऽप्रीत्यै न वा नो वा प्रीत्यै स समतापतिः ॥२४०॥
न गूढं किञ्चनाऽऽचार्यमुष्टिः काचिन्न वाऽपरा । बालानां सुधियां चैकं साम्यं भवरुजौषधम् ॥२४१॥
अतिक्रूरतरं कर्म शान्तानामपि योगिनाम् । यद् घ्नन्ति साम्यशस्त्रेण रागादीनां कुलानि ते ॥२४२॥
अयं प्रभावः परमः समत्वस्य प्रतीयताम् । यत् पापिनः क्षणार्धेन पर्दमिग्रति शाश्वतम् ॥२४३॥
यस्मिन् सति सफलतामसत्यफलतां व्रजेत् । रत्नत्रयं स्वस्ति तस्मै समत्वाय महौजसे ॥२४४॥
संसर्गोऽप्युपसर्गाणामपि मृत्यावुपस्थिते । न तत्कालोचितं किञ्चित् साम्यादौर्पयिकं वरम् ॥२४५॥
एकं मोक्षतरोर्बीजमिहोऽप्यद्भुतशर्मदम् । तस्मात् साम्यं विधातव्यं राग-द्वेषजयैषिणा” ॥२४६॥
तया देशनया भूपाः षट् तेऽन्येऽपि प्रवव्रजुः । सञ्जज्ञिरे श्रावकास्तु कुम्भप्रभृतयस्तदा ॥२४७॥

१. दीक्षासदृशम् ॥ २. ते ततः हे. ॥ ३. देवलोकेन ॥ ४. अन्यानि कर्माणि-कृत्यानि कुकर्माणि ॥ ५. बाध्यते छा. पा. ला., वञ्च्यते हे. ॥ ६. प्रभावेन० खंता. पाता. ॥ ७. ०च्छेदोऽस्तु यद्वाऽस्तु त्वयि० मु. ॥ ८. अमन्दानन्दजनको मु. ॥ ९. समताजले ॥ १०. प्रतिहन्ति० मु. ॥ ११. परिज्ञात आत्मनो निश्चयो येन सः, आत्मज्ञानीत्यर्थः; परिज्ञानात्म० मु., तत्र तु परिज्ञानेन आत्मनो निश्चयो येन सः, आत्मज्ञानीत्यर्थः ॥ १२. सामायिकदूर्येण ॥ १३. स्वाम्य० पाता. ॥ १४. प्रचक्षते० खंता. पाता. ॥ १५. तक्षण्या छेदे सति ॥ १६. हस्तवाची वाहाशब्दोऽप्यस्ति ॥ १७. अभिन्नचित्तवृत्तिश्चेत् ला. ॥ १८. स्तुतिं कुर्वति ॥ १९. चातिशास्रि मु., वाविशास्रि हे.; निन्दां कुर्वति ॥ २०. विना मूल्येन क्रीता ॥ २१. प्रत्यक्षम् ॥ २२. खाद्यलेह्यचूष्य० मु. ॥ २३. सर्पदेहः ॥ २४. कल्पवृक्षपुष्पमाला ॥ २५. आचार्यमुष्टिः-आचार्येण गोप्यं रहस्यम्; किञ्चनावार्यमुष्टिः मु. ॥ २६. ०पदमिच्छति० मु. ॥ २७. वरः प्रधानः उपाय इत्यर्थः ॥ २८. ०मिहात्य० खंता. मु. ॥ २९. ०जयेषिणा मु. ॥

भिषगाद्या गणभृतोऽष्टाविंशतिरथाऽभवन् । भगवद्देशनान्ते च गणभृद्देशनां व्यधात् ॥२४८॥
 द्वितीयस्मिन् दिने मल्लिप्रभोस्तत्रैव कानने । विश्वसेननृपाज्जज्ञे परमात्रेण पारणम् ॥२४९॥
 मल्लिपादान्नमस्कृत्य देवराजादयः सुराः । कुम्भराजादयो भूपाः स्थानं निजनिजं ययुः ॥२५०॥
 तत्तीर्थजन्मा कुबेरयक्ष इन्द्रायुधद्युतिः । चतुर्मुखो गजरथश्चतुर्भिर्दक्षिणैर्भुजैः ॥२५१॥
 वरदेन पशुशूलभृद्भ्यामभयदेन च । वामैर्वीजपूर-शक्ति-मुद्गरकाक्षसूत्रिभिः ॥२५२॥
 तत्तीर्थभूश्च वैरोद्या कृष्णाङ्गी कमलासना । भान्ती दोर्भ्यां दक्षिणाभ्यां वरदेनाऽक्षसूत्रिणा ॥२५३॥
 मातुलिङ्ग-शक्तिभृद्भ्यां वामदोर्भ्यां च शोभिता । श्रीमल्लेरर्हतोऽभूतामुभे शासनदेवते ॥२५४॥
 ततः स्थानादथाऽन्यत्र ग्रामाकर-पुरादिषु । भव्यलोकावबोधाय विजहार महीं प्रभुः ॥२५५॥
 चत्वारिंशत्सहस्राणि श्रमणानां महात्मनाम् । सहस्रा पञ्चपञ्चाशदार्यिकाणां तपोजुषाम् ॥२५६॥
 चतुर्दशपूर्वभृतां साष्टषष्टिश्च षट्शती । अवधिज्ञानयुक्तानां द्वाविंशतिशती पुनः ॥२५७॥
 मनोविदां सप्तदशशती पञ्चाशदन्विता । केवलज्ञानधराणां द्वाविंशतिशती पुनः ॥२५८॥
 जातवैक्रियलब्धीनां त्रिसहस्री शतोनिता । उत्पन्नवादलब्धीनां चतुर्दश शतानि च ॥२५९॥
 श्रावकाणां लक्षमेकं सत्र्यशीतिसहस्रकम् । श्राविकाणां त्रिलक्षी च सप्तसप्तिसहस्रिका ॥२६०॥
 संवत्सरशतन्यूनां पञ्चपञ्चाशत् प्रभोः । समासहस्रान् विहर्तुः परिवारो ह्यसावभूत् ॥२६१॥
 सम्मेताद्रिं मल्लिरगाच्चक्रे चाऽनशनं समम् । साध्वीनामथ साधूनां पञ्चशत्या पृथक् पृथक् ॥२६२॥
 मासान्ते फाल्गुनशुद्धद्वादश्यां याम्यभे विभुः । निर्वाणमासदत् सार्धं साध्वीभिः साधुभिश्च तैः ॥२६३॥
 कौमारे व्रतपर्याये चायुर्मल्लिजिनेशितुः । वर्षाणां पञ्चपञ्चाशत्सहस्राण्यभवन् विभोः ॥२६४॥
 अरनाथस्य निर्वाणाच्छ्रीमल्लिजिननिर्वृतिः । कोटीसहस्रे वर्षाणां समतिक्रान्तवत्यभूत् ॥२६५॥
 तत्कालमुपेत्य सर्वतोऽप्यमरेन्द्रैरमरैश्च कांतिशः ।
 निर्वाणमहोत्सवः प्रभोः श्रीमल्लेर्विदधे यथाविधि ॥२६६॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये षष्ठे पर्वणि श्रीमल्लिनाथचरित-
 वर्णनो नाम षष्ठः सर्गः ॥

१. मल्लिपादौ नम० मु. ॥ २. इन्द्रधनुर्वि कान्तिर्यस्य सः ॥ ३. शोभमाना ॥ ४. मातुलुङ्ग० खंता. पाता. ॥ ५. श्रमणानां सङ्ख्या ४०सहस्रमिता ॥ ६. साध्वीनां सङ्ख्या ५५सहस्रमिता ॥ ७. चतुर्दशपूर्विणां सङ्ख्या ६६८मिता ॥ ८. अवधिज्ञानिनां सङ्ख्या २२००मिता ॥ ९. मनःपर्ययज्ञानिनां सङ्ख्या १७५०मिता ॥ १०. केवलज्ञानिनां सङ्ख्या २२००मिता ॥ ११. वैक्रियलब्धीनां सङ्ख्या २९००मिता ॥ १२. शतेन न्यूना ॥ १३. वादलब्धीनां सङ्ख्या ४००मिता ॥ १४. शतानि तु खंता. पाता. ॥ १५. श्रावकाणां सङ्ख्या १लक्ष८३सहस्रमिता ॥ १६. श्राविकाणां सङ्ख्या ३लक्ष७०सहस्रमिता ॥ १७. फाल्गुनशुद्धद्वादश्यां मु. ॥ १८. भरणीनक्षत्रे ॥

॥सप्तमः सर्गः॥

॥श्रीमुनिसुव्रतनाथचरितम्॥

मुनिसुव्रतनाथस्य देशनायां रंदत्विषः । जयन्ति ज्ञानदुग्धाब्धेर्वेलाः पावितभूतलाः ॥१॥
विदुषां प्रतिभोल्लासे सारस्वतमिवाऽमलम् । मुनिसुव्रतदेवस्य चरितं कीर्तयिष्यते ॥२॥
॥अथाऽत्रैव जम्बूद्वीपे विदेहेष्वपरेषु तु । विजये भरताख्येऽस्ति चम्पेति विपुला पुरी ॥३॥
तस्यामासीन्महाबाहुर्लोकोत्तरपराक्रमः । सुरश्रेष्ठ इव सुरश्रेष्ठो नाम महीपतिः ॥४॥
स चतुर्धाऽप्यभूद्वीरो दीनत्राता रणोत्कटः । प्रार्थनाकल्पविटपी जिनधर्मधुरन्धरः ॥५॥
खुरलीसमयेष्वेव सोऽस्त्रविद्यामदर्शयत् । न पुना रणरङ्गेषु साध्यन्नाज्ञया नृपान् ॥६॥
विनयादीन् गुणांस्तस्य वर्णयन्तो दिवानिशम् । वाचयन्तं मुनयो जहुर्वाचयन्मा अपि ॥७॥
सोऽन्यदा नन्दनं नाम मुनिं हृदयनन्दनम् । उद्याने समवसृतं ववन्दे भक्तितः सुधीः ॥८॥
तद्देशनावचः श्रुत्वा मोहपङ्कजलप्लवम् । स समासादयामास भववैराग्यभावनाम् ॥९॥
मुनेस्तस्यैव पादान्ते प्रव्रज्यां प्रत्यपादि सः । अपालयद् यथावच्च सात्त्विकानां शिरोमणिः ॥१०॥
अर्हद्भक्त्यादिभिः स्थानैस्तीर्थकृन्नामकर्म सः । अर्जयित्वा विपद्याऽभूत् प्राणते त्रिदशोत्तमः ॥११॥
॥इतश्च्युत्वा ह्यसावर्हन् हरिवंशोऽभवत् किल । तस्य वंशस्य तेनेयमुत्पत्तिः पूर्वमुच्यते ॥१२॥
तथाहि जम्बूद्वीपस्याऽमुष्य क्षेत्रेऽत्र भारते । कौशाम्बीनाम पुर्यस्ति वत्समण्डलमण्डनम् ॥१३॥
तस्यां यशोभिः श्रीखण्डवैरिव सुगन्धिभिः । मण्डिताशामुखो जज्ञे सुमुखो नाम भूपतिः ॥१४॥
नृपैरलङ्घ्या तस्याऽऽज्ञा जाङ्गुलीव भुजङ्गमैः । ऐश्वर्यमद्वितीयं च वज्रपाणेरिवाऽभवत् ॥१५॥
सामकृत् सामयोगेषु पितेव मृदुलाशयः । दानकृद्दानसाध्येषु परेतेष्विव मान्त्रिकः ॥१६॥
अयस्कान्त इवाऽयःसु मायाविषु विभेदकृत् । स दण्डभृच्च दण्डेषु दण्डपाणिरिवाऽपरः ॥१७॥
अपरेद्युर्वसन्तर्ती प्राप्ते मदनबान्धवे । चचाल गन्तुमुद्याने रन्तुकामः स भूपतिः ॥१८॥
स गच्छन् कुञ्जराख्यो वनमालामभिरुच्यया । भार्या वीरकुविन्दस्याऽरविन्दाक्षीमुदैक्षत ॥१९॥
पीनोन्नतकुचद्वन्द्वां मृणालमृदुदोर्लताम् । वज्राल्पमध्यां पुलिनविपुलश्रोणिमण्डलाम् ॥२०॥
सरिदावर्तगम्भीरनाभिं करिकरोरुकाम् । नव्यकोकनदताग्रपाणिपादां नतभ्रुवम् ॥२१॥
श्रोण्यां विम्रंसि विभ्राणां वासो वामेन पाणिना । कुचस्थलादुत्तरीयं निपतदक्षिणेन तु ॥२२॥
तां पश्यन्नवनीभर्ता कामार्तिविधुरः क्षणात् । मन्दीकृतद्विपगतिर्मनस्येवमचिन्तयत् ॥२३॥ [चतुर्भिः कलापकम्]
इयं कस्याऽपि शापेन दिवो भ्रष्टा किमप्सराः ? वनलक्ष्मीः स्वयमथ वसन्तश्रीरथ स्वयम् ? ॥२४॥
रतिः स्मरवियुक्ता वा ? नागी वा भुवमागता ? । स्त्रीरत्नं वा किमप्येतत् कौतुकाद् वेधसा कृतम् ? ॥२५॥
एवं विचिन्तयन् राजा तत्रैवाऽभ्रमयद् गजम् । प्रतीक्षमाणः कमपीवाऽग्रतः प्रययौ न हि ॥२६॥

१. दन्तकान्तयः ॥ २. ज्ञानक्षीरसमुद्रस्य ऊर्मयः ॥ ३. पवित्रितं भूतलं याभिस्ताः ॥ ४. बुद्धेर्विकासकरणे ॥ ५. मुनिसुव्रतनाथस्य ला. ॥ ६. अस्मिन्नेव ला. सं. पाता. ॥ ७. विशाला ॥ ८. इन्द्रः ॥ ९. चत्वारो वीराः - ज्ञानवीरः, रणवीरः, दानवीरः, धर्मवीरः ॥ १०. प्रार्थनासु कल्पवृक्षसदृशः ॥ ११. शस्त्राभ्याससमये ॥ १२. पुनः ॥ १३. मौनव्रतम् ॥ १४. ०जहु० मु. खंता. ॥ १५. मौनिनः ॥ १६. मोहपङ्कज-जलतरणम् ॥ १७. वत्सदेशस्य भूषणम् ॥ १८. चन्दनरसैः ॥ १९. भूषितं दिशां मुखं येन सः ॥ २०. इन्द्रस्य ॥ २१. प्रेतेषु ॥ २२. यमः ॥ २३. पुलिनं जलोच्चैः नदीतीरम्, तद्वद् विपुलं विस्तीर्णं श्रोणिमण्डलं कटीतटं यस्याः सा, ताम् ॥ २४. करिकरः हस्तिशुण्डदण्ड इव ऊरु यस्याः सा, ताम् ॥ २५. नव्यं नूतनं कोकनदं रक्तकमलं तद्वद् आ ईषद् ताम्रं रक्तं पाणिपादं यस्याः सा, ताम् ॥ २६. कट्याः, कटीतटात् पतद् वस्त्रं वामेन हस्तेन, स्तनस्थलाच्च पतद् वस्त्रं दक्षिणेन हस्तेन धारयन्तीम् ॥ २७. नागवधूः ॥

स्वामिन्! सर्वं बलं प्राप्तं किमद्याऽपि विलम्ब्यते ? । भावं जिज्ञासुरित्यूचे सचिवस्तं नरेश्वरम् ॥२७॥
 अमात्यवचसा चेतः संस्थाप्य कथमप्यथ । जगाम यमुनोद्वर्तं महोद्यानं महीपतिः ॥२८॥
 न हि चूतवने मञ्जुमञ्जरीपुञ्जमण्डले । नाऽप्यशोकवने नृत्यन्नवपल्लवशालिनि ॥२९॥
 न वा बकुलषण्डेऽपि मधुव्रतकुलाकुले । तालवृन्तायितदले कदलीविपिनेऽपि न ॥३०॥
 मधुश्रीकर्णिकाभूते कर्णिकारवने न च । नाऽन्यत्राऽपि रतिं प्राप तया हृतमनाः नृपः ॥३१॥ [त्रिभिर्विशेषकम्]
 सचिवः सुमतिर्नाम तं तथोद्विग्मानसम् । एवमज्ञ इवोवाच भावज्ञोऽपि महीपतिम् ॥३२॥
 विकारो मानसो वाऽथ भयं वा शत्रुसम्भवम् । मोहाय क्षितिपालानां तृतीयं सम्भवेन्न हि ॥३३॥
 न तावद् विक्रमाक्रान्तजगतस्ते द्विषद्भयम् । मनोविकारो यद्यस्ति यद्यगोप्यश्च तद् वद ॥३४॥
 राजाऽपि व्याजहारैवं त्वया निर्व्याजशक्तिना । वशीकृता विद्विषन्तः साक्षिणौ तु भुजौ मम ॥३५॥
 भवान् मनोविकारेऽपि प्रतीकारकरः खलु । इति मे निश्चयस्तेन कथयामि कथं न ते ? ॥३६॥
 इहाऽधुनैवाऽऽपतता मया पथि निरीक्षिता । सर्वस्त्रीरूपसर्वस्वलुण्टाकी काचिदङ्गना ॥३७॥
 मदीयमप्यपहतं तया चेतः स्मरातुरम् । तेन ताम्यामि सचिव! कुरूपायमिहोचितम् ॥३८॥
 उवाच सचिवोऽप्येवं सा हि ज्ञाता मया प्रभो! । भार्या वीरकुविन्दस्य वनमालेति नामतः ॥३९॥
 एष सम्पादयिष्यामि शीघ्रमेव तव प्रभो! । परं सहपरीवारो यातु स्वामी स्वमालयम् ॥४०॥
 इत्युक्तः शिविकारूढो विमना रोगवानिव । चिन्तयन् वनमालां तां स्वं स्थानमगमन्नृपः ॥४१॥
 आत्रेयिकां नाम परिव्राजिकां सुमतिस्ततः । प्राहिणोद् वनमालायै विचित्रोपायपण्डिताम् ॥४२॥
 जगाम वनमालाया वेश्माऽऽत्रेय्यपि तत्क्षणम् । तया च वन्दिता साऽऽशीःपूर्वमेवमवोचत ॥४३॥
 वत्से! कुतोऽद्य विच्छाया पद्मिनीव हिमागमे ? । दिवा शशिकलाकारौ कुतो गण्डौ च पाण्डुरौ ? ॥४४॥
 शून्यप्रक्षिप्तदृष्टिश्च ध्यायन्ती किं नु तिष्ठसि ? । आख्यातपूर्विणी सर्व दुःखमाख्यासि किं न हि ? ॥४५॥
 निःश्वस्य वनमालाऽपि ललापैवं कृताञ्जलिः । दुष्प्रापार्थप्रार्थकतामात्मीयां कथयामि काम् ? ॥४६॥
 क्व रासभी ? वाजिराज उच्चैरुच्चैःश्रवाः क्व च ? । क्वाऽसौ भृंगालयुवतिः ? क्व केशरिक्शिरोरकः ? ॥४७॥
 क्व वा वराकी चटका ? पक्षिणामधिपः क्व च ? । क्वाऽहं कुविन्दी ? तादृक् क्व दुर्लभः प्राणवल्लभः ? ॥४८॥
 अप्येतेषां भवेद्योगः कथञ्चन विधेर्वशात् । हीनजातेर्मम तु तत्सङ्गः स्वप्नेऽप्यसम्भवी ॥४९॥
 आत्रेयिकाऽप्येवमूचेऽर्थं ते सम्पादयाम्यहम् । असाधनीयं पुण्यानां मन्त्र-तन्त्रविदां च किम् ? ॥५०॥
 प्रत्यूचे वनमालैवं मयाऽद्य पथि वीक्षितः । नृपतिः कुञ्जरारूढः प्रत्यक्ष इव मन्मथः ॥५१॥
 अपि चन्दननिःस्यन्दसोदरात् तस्य दर्शनात् । देहे मदीये प्रोद्भूतः प्रभूतो मन्मथज्वरः ॥५२॥
 ज्वरहृत्क्षकचूडामणिवत् तस्य सङ्गमः । दुर्लभो हि वराक्या मे किं कर्त्री भगवत्यतः ? ॥५३॥
 आत्रेय्यप्यभ्यधादेवं देवं दैत्यं विधुं रविम् । विद्याधरं वा कर्षामि मन्त्रैरत्र तु कथा ? ॥५४॥
 राज्ञा सह प्रगे योगं करिष्यामि तवाऽनघे! । ज्वलन्तं ज्वलनमथ प्रवेक्ष्याम्याश्चसिंह्यायि! ॥५५॥
 आश्वास्यैवं वनमालां सा परिव्राजिकाऽब्रजत् । सिद्धप्रायं नृपार्थं तं चाऽऽख्यत् सुमतिमन्त्रिणे ॥५६॥
 सोऽप्यमात्यस्तदाख्यायाऽऽश्वासयत् पृथिवीपतिम् । प्रायेण प्रेयसीप्राप्तिप्रत्याशाऽपि हि शर्मणे ॥५७॥
 प्रातर्गत्वाऽऽत्रेयिकाऽपि वनमालामवोचत । मया कृतोऽस्ति ते प्रेमाभिमुखः सुमुखो नृपः ॥५८॥

१. भूतवने खंता. पाता. मु. विना ॥ २. मङ्गु मञ्जरी० ला. मु.; मनोहरमञ्जरीणां समूहेन सुन्दरे ॥ ३. तालवृन्तायितदले ला. मु.; तालवृन्तवदाचरितं दले: पणैर्यत्र ॥ ४. वसन्तश्रीकर्णभूषणसदृशे ॥ ५. रिपवः ॥ ६. तवात्मनो० मु. ॥ ७. आगच्छता ॥ ८. लुण्टतीत्येवं शीला लुण्टाकी ॥ ९. निस्तेजाः ॥ १०. गण्डौ-कपोलौ(गाल) श्वेतौ(फिक्का) कथम्? इत्यर्थः ॥ ११. पूर्वमाख्यातवती ॥ १२. दुष्प्रापार्थकतामात्मीयां कथां मु., अप्राथितप्रार्थकतामात्मीयां सं. ॥ १३. क्व रासभी क्व च वाजिराज उच्चैःश्रवा क्व च ला. ॥ १४. क्व वा शृंगालयुवतिः पाता., क्व च शृंगालयुवतिः मु. ॥ १५. गरुडः ॥ १६. तन्तुवायपत्नी ॥ १७. मान्मथो ज्वरः मु. ॥ १८. तक्षकः सर्पराजस्तस्य मस्तकमणिः, स ज्वरं हरतीति श्रूयते ॥ १९. प्रातःकाले ॥ २०. अग्रिम् ॥ २१. अयि! इति सम्बोधने; ०श्चसिंह्यायि मु. ॥

उत्तिष्ठ वत्से! गच्छावस्तदद्य नृपसद्यनि । रमस्व राजपत्नीव राज्ञा सह यथासुखम् ॥५९॥
वनमाला तथा सार्धं नृपवेश्म ययौ ततः । अवरोधे सा निदधे सानुरागेण भूभुजा ॥६०॥
 क्रीडोद्यान-सरिद्-वापी-शैलादिषु तथा सह । विहरन्नन्वभूद् भोगसुखं **सुमुखभूपतिः** ॥६१॥
 ॥इतो **वीरकुविन्दो** ऽपि वियुक्तो **वनमालया** । भूताविष्ट इवोन्मत्त इव मत्त इवाऽभ्रमत् ॥६२॥
 धूलिधूसरसर्वाङ्गो जीर्णकर्पटखण्डभृत् । विसंस्थुलशिरःकेशो दीर्घरोमनखावलिः ॥६३॥
 उत्तालतुमुलैः पौरदारकैः परिवारितः । **वनमाले! वनमाले!** काऽसि ? मे देहि दर्शनम् ॥६४॥
 निरागसं किमत्याक्षीरकमेकपदे हि माम् । अथवा नर्मणाऽत्याक्षीः ? सुचिरं युज्यते न तत् ॥६५॥
 रूपलुब्धेन वा रक्षो-यक्ष-विद्याधरादिना । केनाऽप्यपहताऽसि त्वं ? धिङ् धिङ् मां गतभाग्यकम् ॥६६॥
 इत्यादि प्रलपन् पुर्यां चत्वरेषु त्रिकेषु च । वराको रङ्गवत् कालमतिवाहयति स्म सः ॥६७॥ पञ्चभिः कुलकम् ॥
 तथैव प्रलपन्नुच्चैरन्येद्यु राजवेश्मनः । प्रययावङ्गणे डिम्भगणैः कपिवदावृतः ॥६८॥
 कौतुकालोकनोत्केन राजलोकेन तत्क्षणम् । निर्माल्यमाल्यसंवीतः सोऽवेष्टयत पिशाचकी ॥६९॥
 उत्तालतालिकानादमिश्रकोलाहलध्वनिम् । तस्याऽनुगामिपौराणां शुश्राव **सुमुखो** नृपः ॥७०॥
 किमेतदिति जिज्ञासुः सहैव **वनमालया** । निजवेश्मङ्गणेऽभ्यागात् **सुमुखः** पृथिवीपतिः ॥७१॥
 तं तथा विकृताकारं कश्मलं शून्यमानसम् । आकृश्यमानं लोकेन संप्यमानं च रेणुभिः ॥७२॥
वनमाले! वनमाले! काऽसीत्यादि प्रलापिनम् । निरीक्ष्य **वनमाला** च नृपतिश्चेति दध्यतुः ॥७३॥
 कर्मैतन्निर्घृणमहो! अस्माभिः सौनिकैरिव । दुःशीलैर्विदधे हन्त विश्वस्तो ह्येष वञ्चितः ॥७४॥
 मन्ये नाऽतः परं पापं किञ्चिदन्यत् प्रकृष्यते । प्रकृष्टपापिनां मध्ये धौरेय्यं वयमेव हि ॥७५॥
 विश्वासघातकेभ्योऽपि निकृष्टा वयमास्महे । इत्थं जीवन्मृतमिमं यद् वराकमकृष्महि ॥७६॥
 धिग् धिग् विषयलाम्पट्यमविवेकपटीयसाम् । नरकेऽपि हि न स्थानं पाप्मनाऽनेन नः खलु ॥७७॥
 धन्यास्ते हि महात्मानः सर्वदा ये जितेन्द्रियाः । जहुवैषयिकं सौख्यं विपाके दुःखकारणम् ॥७८॥
 जिनधर्ममहोरात्रं ये शृण्वन्त्याचरन्ति च । वन्द्यास्ते स्वविवेकेन विश्वैर्विश्वोपकारिणः ॥७९॥
 इति स्वं निन्दतोर्धर्मप्रसक्तांश्चाऽभिनन्दतोः । तयोः पपात खाद् विद्युत् प्राणानपजहार च ॥८०॥
 मिथः स्नेहपरीणामाच्छुभध्यानाच्च तौ मृतौ । उत्पेदाते **हरिवर्षे** वर्षे मिथुनरूपिणौ ॥८१॥
हरिश्च हरिणी चेति पितृभ्यां कल्पिताभिधौ । प्राग्जन्मवद्दम्पती ताववियुक्तौ दिवानिशम् ॥८२॥
 कल्पद्रुमैर्दशविधैः सम्पादितसमीहितौ । सुखेन तस्थतुस्तत्र विलसन्तौ सुराविव ॥८३॥
 ॥विद्युत्पातेन हतयोर्वनमाला-नरेन्द्रयोः । चक्रे बालतपो **वीरकुविन्दो** ऽपि सुदुस्तपम् ॥८४॥
 मृत्वा च कल्पे **सौधर्मे** सोऽभूत् **किल्बिषिकः** सुरः । प्राग्जन्माऽवधिनाऽपश्यत् स्वं तथा **हरिणी-हरी** ॥८५॥
 रोषारुणेक्षणः सद्यो भृ(भ्रु)कुटीभङ्गभीषणः । सञ्जिहीर्षुर्यम इव **हरिवर्षं** जगाम सः ॥८६॥
 एवं च स सुरो दध्याविहाऽवध्याविमौ खलु । मृतौ च यास्यतः स्वर्गेऽवश्यं क्षेत्रप्रभावतः ॥८७॥
 निर्बन्धने दुर्गतीनामकालेऽपि मृतिप्रदे । नयाम्यन्यत्र तंस्थाने पूर्वजन्मद्विषाविमौ ॥८८॥
 इति निश्चित्य स सुरस्तौ कल्पतरुभिः सह । आनैषीदत्र **भरते चम्पापुर्या** मुभावपि ॥८९॥
 तत्र पुर्यां तदानीं च नृप इक्ष्वाकुवंशजः । **चन्द्रकीर्ति**र्नामधेयेनाऽपुत्रः पञ्चतां ययौ ॥९०॥
 ततः प्रकृतयस्तस्य राज्यार्हमपरं नरम् । प्रावर्तन्ताऽभितोऽन्वेष्टुमात्मानमिव योगिनः ॥९१॥

१. अन्तःपुरमध्ये ॥ २. ०टखण्डवत् खंता. पाता. हे. सं. विना ॥ ३. निरपराधिनम् ॥ ४. हास्येन ॥ ५. निर्भाग्यम् ॥ ६. उत्केन-उत्कण्ठितेन ॥ ७. निर्माल्यपुष्पमाला-सहितः ॥ ८. पिशाचाधिष्ठितः ॥ ९. मलिनम् ॥ १०. ०तप्यमानं० मु. ॥ ११. चाण्डालैरिव ॥ १२. ०लैर्विहितम् ला. सं. पाता. ॥ १३. अधिकं भवति ॥ १४. अग्रेसराः ॥ १५. अधमाः ॥ १६. अविवेकिनाम् ॥ १७. तत्यजुः ॥ १८. परिणामे ॥ १९. ये च विश्वोप० छा. पा. मु. ॥ २०. आकाशात् ॥ २१. क्षेत्रे युग्मधर्मौ ॥ २२. निर्बन्धेन० मु. ॥ २३. तं स्थाने ला. सं. ॥ २४. शत्रू ॥ २५. अनैषीदत्र मु. ॥ २६. मृत्युम् ॥ २७. प्रधानपुरुषाः ॥

सोऽथ देवो देवत्रयद्वया सर्वान् विस्मापयन् जनान् । तेजःपुञ्ज इवाऽऽकाशस्थित एवमवोचत ॥१२॥
 भो भोः! सचिव-सामन्तप्रमुखा! राजचिन्तकाः! । असूनुर्वो मृतो राजा यूयं राजेच्छवस्ततः ॥१३॥
 युष्मत्पुण्यैरिवाऽद्यैव प्रेरितोऽहमिहाऽऽनयम् । हरिवर्षाद्धरिं नाम राज्याहं युगमरूपिणम् ॥१४॥
 अस्येयं हरिणी नाम सहजा सहचारिणी । आहारार्थमनयोश्चाऽऽनीताः कल्पद्रुमा अमी ॥१५॥
 श्रीवत्स-मत्स्य-कलश-कुलिशाङ्कुशलाञ्छितः । तदयं वो भवत्वद्य राजा राजीवलोचनः ॥१६॥
 कल्पद्रुमफलाविद्धं पिशितं पशु-पक्षिणाम् । मद्यं च देयं आहारोऽनयोर्मिथुनरूपिणोः ॥१७॥
 एवमस्त्विति ते प्रोच्य गीर्वाणं तं प्रणम्य च । मिथुनं रथमारोप्य तं निन्यू राजवेशमनि ॥१८॥
 ब्रह्म-मागध-गन्धर्वमङ्गलोद्गीतिपूर्वकम् । हरिं राज्येऽभिषिषिचुस्ते सामन्तादयस्तदा ॥१९॥
 स स्वशक्त्या तयोर्देवो ह्रस्वमायुः स्थितेर्व्यधात् । धनुःशतं च तुङ्गत्वे कृतार्थोऽथ तिरोदधे ॥२०॥
 शीतलस्वामिनस्तीर्थे हरी राजा बभूव सः । ततः प्रभृति तन्नाम्ना हरिवंशोऽभवद् भुवि ॥२०१॥
 असुधयद् हरी राजा वसुधामब्धिमेखलाम् । राज्ञां कन्याः श्रिय इवोपयेमेऽनेकशश्च सः ॥२०२॥
 हरेर्हीरण्यामजनि गते काले कियत्यपि । पृथुलोरःस्थलः पृथ्वीपतिरित्याख्यया सुतः ॥२०३॥
 हरिः समं हरिण्या च विपेदेऽर्जितपातकः । पृथ्वीपतिस्तयोऽ सूनुः पृथ्वीपतिरथाऽभवत् ॥२०४॥
 पालयित्वा चिरं राज्यं राज्ये सूनुं महागिरिम् । सोऽभिषिच्य तपस्तप्त्वा त्रिदिवं प्रत्यपद्यत ॥२०५॥
 महागिरिनरेन्द्रोऽपि क्रमाद्धिमगिरिं सुतम् । राज्ये न्यस्य तपस्तप्त्वा जगाम पदमव्ययम् ॥२०६॥
 ततो हिमगिरिर्ज्येष्ठं सुतं वसुगिरिं निजे । राज्येऽभिषिच्य प्राब्राजीदब्राजीच्चाऽपुनर्भवम् ॥२०७॥
 सुतं गिरिं नाम वसुगिरिरप्यात्मनः पदे । निधायाऽऽर्त्तपरिव्रज्यः क्षीणकर्मा ययौ शिवम् ॥२०८॥
 सुतं मित्रगिरिं राज्ये निधाय गिरिरप्यथ । परिव्रज्यामुपादत्त स्वर्गलोकं जगाम च ॥२०९॥
 एवं क्रमेणाऽसङ्ख्याता हरिवंशोऽभवन्नृपाः । तपसा केऽपि निर्वाणं ययुः स्वर्गं च केऽचन ॥२१०॥
 इतश्चाऽत्रैव भरतक्षेत्रे मगधमण्डनम् । नाम्ना पुरं राजगृहमस्ति स्वस्तिकवद्भुवः ॥२११॥
 तत्र यूनां रतं भ्रष्टहारमुक्ताकणोत्कराः । वर्धनीभिर्रपोह्यन्ते प्रातः प्रतिनिकेतनम् ॥२१२॥
 गृहे गृहे तत्र चाऽश्वा दया दानं गृहे गृहे । गृहे गृहे चित्रशाला रङ्गशाला गृहे गृहे ॥२१३॥
 मरालानामिव सरः पुष्पमाल्यमिवाऽलिनीम् । महामुनीनामपि तत्सेवनीयमभूत् तदा ॥२१४॥
 बभूव हरिवंशस्य मुक्तामणिरिवाऽमलः । तत्रोग्रतेजसा मित्रः सुमित्रो नाम भूपतिः ॥२१५॥
 विनेता दुर्विनीतानां परिणेता ज्यैश्रियाम् । उन्नेता निजवंशस्य स नेता सर्वभूभुजाम् ॥२१६॥
 नवमो दिग्गज इव कुलाचल इवाऽष्टमः । द्वितीय इव शेषाहिर्महीभारं बभार सः ॥२१७॥
 औदार्य-धैर्य-गाम्भीर्यादयो ये ये गुणाः किल । ते ते तस्मिन्नदृश्यन्त ज्ञेयानीव जिनागमे ॥२१८॥
 पद्मावतीत्यभिधया पद्मादेवी हरेरिव । सधर्मचारिणी तस्याऽभवद् भूतलपावनी ॥२१९॥
 तयाऽशेषस्य जगतो नयनानन्दहेतुना । अलञ्चके नरेन्द्रश्रीर्घोरिवोऽपुलेखया ॥२२०॥
 गुणैः शीलादिभिस्तैस्तैः स्वकीयैः सा सुगन्धिभिः । राज्ञोऽध्यवासयच्चित्तं गन्धचूर्णैरिवाऽशुक्लम् ॥२२१॥
 तस्या गुणगणं तारागणं दिव इवोच्चकैः । न सङ्ख्यातुमलम्भूष्णुरभूदपि पतिर्गिराम् ॥२२२॥
 भोगांस्तया सहाऽभुङ्क्त सुमित्रः पृथिवीपतिः । पृथिव्येवाऽनुरागेण जङ्गमीभावमाप्तया ॥२२३॥
 इतश्च प्रागते कल्पे सुरश्रेष्ठसुरोऽपि सः । सुखसागरनिर्मग्नो निजमायुरपूरयत् ॥२२४॥

१. एतदवोचत पाता. ॥ २. सहोत्पन्ना ॥ ३. पत्नी ॥ ४. कमललोचनः ॥ ५. कल्पद्रुमफलमिश्रं मांसम् ॥ ६. देयमाहारे मु., देय आहारे० खंता. ॥ ७. स्वशक्त्या च मु. ॥ ८. विशालवक्षःस्थलः ॥ ९. मोक्षम् ॥ १०. शिवम् ॥ ११. आत्ता गृहीता परिव्रज्या येन सः ॥ १२. रतेन सुरतेन भ्रष्टाः पतिताः हारस्य मुक्ताकणानां उत्करा निर्वाहाः; रतभ्रष्टा हार० मु. ॥ १३. सम्मार्जनीभिः; वर्धनी० मु. ॥ १४. दूरीक्रियन्ते ॥ १५. हंसानामिव ॥ १६. भ्रमराणामिव ॥ १७. सूर्यः ॥ १८. दण्डकरः ॥ १९. जयश्रियम् खंता. पाता. ॥ २०. ज्ञेयवस्तूनि, यथा सर्वे एव ज्ञेयभावाः जिनागमे प्रतिपादिता दृश्यन्ते तथा समग्रसद्गुणास्तस्मिन् अदृश्यन्त ॥ २१. लक्ष्मीदेवी ॥ २२. विष्णोः ॥ २३. चन्द्ररेखया ॥ २४. वस्त्रम् ॥ २५. बृहस्पतिः ॥ २६. जङ्गमत्वं प्राप्तया ॥

च्युत्वा 'श्रावणराकायां श्रवणस्थे निशाकरे । पद्मावत्या महादेव्याः कुक्षावततार सः ॥१२५॥
 चतुर्दश महास्वप्नांस्तीर्थकृज्जन्मसूचकान् । सुखसुप्ता निशाशेषे तदा देवी ददर्श सा ॥१२६॥
 ज्येष्ठस्य कृष्णाष्टम्यां भे श्रवणे कूर्मलाञ्छनम् । तमालश्यामलच्छायं समयेऽसूत सा सुतम् ॥१२७॥
 विहिते दिक्कुमारीभिः सूतिकर्मणि भक्तितः । अर्हन् स विंशतितमो निन्ये मेरौ बिडौजसा ॥१२८॥
 शक्रोत्सङ्गे निषण्णस्य त्रिषष्ट्येन्द्रैर्जगदुरोः । जन्माभिषेको विदधे पावनैस्तीर्थवारिभिः ॥१२९॥
 ईशानाङ्गनिषण्णस्य शक्रोऽपि जगदीशितुः । स्नात्रपूजादिकं कृत्वा स्तोतुमित्युपचक्रमे ॥१३०॥
 “अद्याऽवसर्पिणीकालसरोवरसरोरुह ! । दिष्ट्या प्राप्तोऽसि भगवन्नस्माभिर्भ्रमैश्चिरात् ॥१३१॥
 अजायत तव स्तोत्रध्यानात् पूजादिकादपि । वाङ्-मनो-वपुषां श्रेयः फलमद्यैव देहि मे ॥१३२॥
 यथा यथा नाथ ! भक्तिर्गुरुभवति मे त्वयि । लघूभवन्ति कर्माणि प्राक्तनानि तथा तथा ॥१३३॥
 स्वामिन्नविरतानां नः स्याज्जन्मैतन्निरर्थकम् । यदि त्वद्दर्शनं न स्यादिदं पुण्यनिबन्धनम् ॥१३४॥
 तवाङ्गस्पर्शन-स्तोत्र-निर्माल्याघ्राण-दर्शनैः । गुणगीताकर्णनैश्च कृतार्थानीन्द्रियाणि नः ॥१३५॥
 मेरुमौलिरयं भाति नीलरत्नत्विषा त्वया । प्रावृषेण्याम्बुदेनेव नयनानन्ददायिना ॥१३६॥
 स्थितो भरतवर्षेऽपि सर्वगः प्रतिभासि नः । यत्र तत्र स्थितानां यद् भवस्यतिच्छिदे स्मृतः ॥१३७॥
 अस्तु च्यवनकालेऽपि त्वत्पादस्मरणं मम । यथा प्राग्जन्मसंस्कारात् तदेव स्याद् भवान्तरे” ॥१३८॥
 एवं तं विंशमर्हन्तं स्तुत्वाऽदाय च वज्रभृत् । नीत्वा पद्मावतीदेवीपार्श्वेऽमुञ्चद् यथास्थिति ॥१३९॥
 चक्रे जन्मोत्सवं सूनोः सुमित्रोऽपि नृपः प्रगे । कारामोक्षैरर्थदानाद्यैश्च लोकम्पृणीभवन् ॥१४०॥
 अस्मिन् गर्भस्थिते माता मुनिवत् सुव्रताऽभवत् । मुनिसुव्रत इत्याख्यां तेनाऽस्य विदधे पिता ॥१४१॥
 अज्ञाननाटितं बाल्ये क्रीडया नाटयन् जने । ज्ञानत्रयपवित्रात्मा क्रमेण ववृधे प्रभुः ॥१४२॥
 सम्प्राप्तयौवनः स्वामी विंशधन्वसमुन्नतिः । प्रभावतीप्रभृतिका राजपुत्रीरुपायत ॥१४३॥
 मुनिसुव्रतनाथस्य सुव्रतो नाम नन्दनः । जज्ञे प्रभावतीदेव्यां प्राच्यामिव निशाकरः ॥१४४॥
 अर्धाष्टमेषु वर्षाणां सहस्रेषु गतेष्वथ । पित्राऽध्यारोपितं राज्यभारं प्रभुरुपाददे ॥१४५॥
 क्षमां पालयन् पञ्चदशाब्दसहस्रीमलङ्घयत् । प्रक्षीणं भोगकर्मेति प्रभुर्ज्ञानाद् विवेद च ॥१४६॥
 तीर्थ प्रवतर्य स्वामिन्निति लोकान्तिकामरैः । विज्ञप्तो वार्षिकं दानं ददौ च परमेश्वरः ॥१४७॥
 क्षत्रव्रतैकद्रविणं न्यायाम्भोजमधुव्रतम् । राज्ये न्यवेशयत् पुत्रं सुव्रतं मुनिसुव्रतः ॥१४८॥
 कृतनिष्क्रमणो देवैः सुव्रतेन च भूभुजा । सहस्रवाह्यां शिबिकां सोऽध्यष्टादपराजिताम् ॥१४९॥
 माकन्दैर्नव्यमुकुलप्रोद्धेदादन्तुरैरिव । उद्गच्छत्पल्लवतया जिह्वालैरिव शोभितम् ॥१५०॥
 इतस्ततो मरुत्कीर्णजीर्णपर्णतया मुहुः । मर्मरैराह्वयदिवाऽऽगामिनीं मधुसम्पदम् ॥१५१॥
 दुर्बारां सिन्दुवाराणामीक्षितुं कुसुमश्रियम् । असहैरिव विर्मदीभूय कुन्दैर्निषेवितम् ॥१५२॥
 उद्यद्मनकामोदप्रमोदि शिशिरैर्द्विकम् । ययौ नीलगुहां नामोद्यानं त्रिजगदीश्वरः ॥१५३॥ चतुर्भिः कलापकम् ॥
 फाल्गुनश्वेतद्वादश्यां श्रवणे पश्चिमेऽहनि । समं नृपसहस्रेण षष्ठेन प्राव्रजत् प्रभुः ॥१५४॥
 द्वितीयेऽह्नि राजगृहे ब्रह्मदत्तनृपौकसि । अपारयत् पायसेन भगवान् मुनिसुव्रतः ॥१५५॥
 अमरैर्वसुधारादिपञ्चकं तत्र निर्ममे । रत्नपीठं स्वामिपादस्थाने ब्रह्मनृपेण तु ॥१५६॥

१. श्रावणपूर्णिमायाम् ॥ २. पद्मावतीमहा० मु. ॥ ३. नक्षत्रे ॥ ४. तमाल इव श्यामला छाया कान्तिः यस्य सः ॥ ५. इन्द्रेण ॥ ६. अवसर्पिणीकाल एव सरोवरः, तस्मिन् सरोरुहः कमलसमानः ॥ ७. गुरुर्भवति मु. ॥ ८. अस्माकम् ॥ ९. प्रावृषि वर्षाकाले भव प्रावृषेण्यः, स चाऽसौ मेघश्च तेन ॥ १०. सर्वत्र स्थितः; सर्वतः पाता. ॥ ११. एवं च विंश० खंता. ॥ १२. लोकं-जगत् प्रीणाति प्रीणयतीति लोकम्पृणस्ततः च्विः ॥ १३. अज्ञाननाटकम् ॥ १४. बाल्यक्रीडया० मु. ॥ १५. नवीनमुकुलोद्गमात् सदन्तैरिव माकन्दैरावृक्षैः शोभितम् ॥ १६. उद्यद्मनपल्लवतया सजिह्वैरिव आग्नेः शोभितम् ॥ १७. मर्मरध्वनिभिः (पर्णानाम्) ॥ १८. सिन्दुवारो लोके नगोड इति प्रसिद्धः वृक्षविशेषः ॥ १९. मदरहितैर्भूत्वा ॥ २०. उद्यद्-विकसद् दमनकपुष्पाणां आमोदेन-गन्धेन प्रमोदि-आनन्ददायि ॥ २१. शिशिरस्य समृद्धिर्यस्मिन् तत् ॥ २२. नीलगुहां० पाता. ॥

निःसङ्गो निर्ममः सर्वान् सहमानः परीषहान् । ततो मासानेकादश छद्यस्थो व्यहरत् प्रभुः ॥१५७॥
विहरत्राययौ नीलगुहोद्यानं पुनः प्रभुः । तस्थौ च चम्पकतरोरधस्तात् प्रतिमाधरः ॥१५८॥
फाल्गुनकृष्णद्वादश्यां श्रवणस्थे निशाकरे । घातिकर्मक्षयात् तत्रोत्पेदे केवलमीशितुः ॥१५९॥
शक्रादिभिश्च समवसरणं विदधेऽमरैः । चत्वारिंशोर्ष्वासशतद्वयोच्चाशोकपादपम् ॥१६०॥
तत्र प्रविश्य चैत्यद्रोः स्वामी कृत्वा प्रदक्षिणम् । “नमस्तीर्थीये” त्युक्त्वा प्राक्सिंहासन उपाविशत् ॥१६१॥
व्यन्तरास्तप्रतिच्छन्दानन्यदिक्ष्वपि चक्रिरे । तस्थिवांश्च यथास्थानं श्रीमान् सङ्घश्चतुर्विधः ॥१६२॥
स्वामिनं समवसृतं तदा ज्ञात्वा च सुव्रतः । एत्य नत्वा स्वामिपादाननुशक्रमुपाविशत् ॥१६३॥
भूयोऽपि स्वामिनं नत्वा ललाटघटिताञ्जली । भक्तिगर्भां स्तुतिमिमां चक्राते शक्र-सुव्रतौ ॥१६४॥
“त्वत्पाददर्शनस्यैव प्रभावोऽयं जगत्पते ! यत् त्वद्गुणान् वर्णयितुं मादृशोऽपि प्रगल्भते ॥१६५॥
देशनासमये पुण्यां तव गां परमेश्वर ! वन्दामहे श्रुतस्कन्धवत्सप्रसविनीमिह ॥१६६॥
त्वद्गुणग्रहणात् सद्यो भवन्ति गुणिनो जनाः । स्निग्धद्रव्यस्य योगाद्धि स्निग्धीभवति भाजनम् ॥१६७॥
ये हि त्यक्तान्यकर्माणः शृण्वन्ति तव देशनाम् । त्यक्तप्राक्तनकर्माणस्ते भवन्ति क्षणादपि ॥१६८॥
त्वन्नामरक्षामन्त्रेण संवर्मितमिदं जगत् । अंहःपिशाचैर्नैवाऽतः परं देव ! प्रसिष्यते ॥१६९॥
कस्याऽपि न भयं नाथ ! त्वयि विश्वाभयप्रदे । स्वस्थानयायिनो मे तु त्वद्वियोगभवं भयम् ॥१७०॥
अपि शाश्वतवैरान्धा बहिरङ्गा न केवलम् । शाम्यन्ति तेऽन्तिके स्वामिन्नन्तरङ्गा अपि द्विषः ॥१७१॥
ऐहिकामुष्मिकाभीष्टदानकामगवी प्रभो ! त्वन्नामस्मृतिरेवाऽस्तु यत्र तत्र स्थितस्य मे” ॥१७२॥
शक्र-सुव्रतयोरेवं स्तुत्वा विरतयोः सतोः । स्वामी विश्वावबोधाय विदधे धर्मदेशनाम् ॥१७३॥
॥“क्षारोदादिव संसारादसारात् सारमुत्तमम् । उपाददीत सद्व्रतमिव धर्मं महामतिः ॥१७४॥
संयमः सूनृतं शौचं ब्रह्माऽकिञ्चनता तपः । क्षान्तिर्मादवमृजुता मुक्तिश्च दशधा स तु ॥१७५॥
निरीहो निजदेहेऽपि स्वस्मिन्नपि हि निर्ममः । समाशयो नमस्कुर्वत्यपकुर्वति चाऽनिशम् ॥१७६॥
नितान्तमीश्वरः सोढुमुपसर्ग-परीषहान् । मैत्र्यादिभिर्भावनाभिर्नित्यं भावितमानसः ॥१७७॥
क्षमावान् विनयी दान्तः श्रद्धालुर्गुरुशासने । जात्यादिगुणसम्पन्नो यतिधर्माय कल्पते ॥१७८॥ [त्रिभिर्विशेषकम्]
सम्यक्त्वमूलानि पञ्चाऽणुव्रतानि गुणास्त्रयः । शिक्षापदानि चत्वारि धर्मोऽयं गृहमेधिनाम् ॥१७९॥
न्यायसम्पन्नविभवः शिष्टाचारप्रशंसकः । कुलशीलसमैः सार्धं कृतोद्वाहोऽन्यगोत्रजैः ॥१८०॥
पापभीरुः प्रसिद्धं च देशाचारं समाचरन् । अर्वाणवादी न काऽपि राजादिषु विशेषतः ॥१८१॥
अनतिव्यक्तगुप्ते च स्थाने सुप्रातिवेशिके । अनेकनिर्गमद्वारविवर्जितनिकेतनः ॥१८२॥
कृतसङ्गः सदाचारैर्मातापित्रोश्च पूजकः । त्यजन्नुपप्लुतं स्थानमप्रवृत्तश्च गृह्णते ॥१८३॥
व्ययमायोचितं कुर्वन् वेषं वित्तानुसारतः । अष्टभिर्धीगुणैर्युक्तः श्रृण्वानो धर्ममन्वहम् ॥१८४॥
अजीर्णे भोजनत्यागी काले भोक्ता च सात्त्विकः । अन्योऽन्याप्रतिबन्धेन त्रिवर्गमपि साधयन् ॥१८५॥
यथावदतिथौ साधौ दीने च प्रतिपत्तिकृत् । सदाऽनभिनिविष्टश्च पक्षपाती गुणेषु च ॥१८६॥
अदेश-कालयोश्चर्या त्यजन् जानन् बलाबलम् । वृत्तस्थ-ज्ञानवृद्धानां पूजकः पोष्यपोषकः ॥१८७॥

१. इष्वासः-धनुः ॥ २. वाणीम् ॥ ३. श्रुतस्कन्ध एव वत्सस्तज्जनयित्रीम् ॥ ४. पापान्येव पिशाचास्तैः ॥ ५. क्रोधादयोऽन्तरङ्गाः शत्रवः ॥ ६. इहलोक-परलोकयोरीच्छितदाने कामधेनुसमाना ॥ ७. समुद्रात् ॥ ८. गृहणीयात् ॥ ९. सत्यम् ॥ १०. मनःशुद्धिः-पवित्रता ॥ ११. ब्रह्मचर्यम् ॥ १२. परिग्रहराहित्यम् ॥ १३. क्षमा ॥ १४. निर्लोभता ॥ १५. इच्छारहितः ॥ १६. नमस्कारमपकारं च कुर्वाणे समचितः ; समाशयो जिनाधीशं नमस्कुर्वति चानिशम् पाता ॥ १७. स्थूलप्राणातिपातविरमणं, स्थूलमूषावादविरमणं, स्थूलअदत्तादानविरमणं, स्वदारासन्तोषः, स्थूलपरिग्रहविरमणं ॥ १८. दिक्परिमाणव्रतं, भोगोपभोगव्रतं, अनर्थदण्डव्रतं; एतानि गुणव्रतानि ॥ १९. सामायिकव्रतं, देशवकाशिकव्रतं, पोषध्व्रतं, अतिधिसंविभागव्रतं; एतानि शिक्षाव्रतानि ॥ २०. व्रतानि मुद्रिते टि. ॥ २१. गृहस्थानाम् ॥ २२. प्रातिवेशिकः-‘पडोशी’ इति भाषायाम् ॥ २३. उपद्रुतम् ॥ २४. अनन्यचित्तो भूत्वा ॥ २५. धर्म-अर्थ-कामान् ॥ २६. अनाग्रही ॥

^{२६}दीर्घदर्शा विशेषज्ञः^{२७} ^{२८}कृतज्ञो ^{२९}लोकवल्लभः । ^{३०}सलज्जः ^{३१}सदयः ^{३२}सौम्यः ^{३३}परोपकृतिकर्मठः^१ ॥१८८॥
^३अन्तरङ्गारिषड्वर्गपरिहारपरायणः । ^{३४}वशीकृतेन्द्रियग्रामो गृहिधर्माय कल्पते ॥१८९॥
 संसारेऽस्मिन् मनुष्येण चैतन्यफलमिच्छुना । सेव्यः श्रावकधर्मोऽपि यतिधर्माक्षमेण तु ॥१९०॥
 श्रुत्वाऽमुं देशानां भर्तुर्बहवः प्रात्रजन् जनाः । श्रावक्यभूवन्नेके च न मोघा देशनाऽर्हताम् ॥१९१॥
 इन्द्रादयो गणधराः स्वामिनोऽष्टादशाऽभवन् । देशनाविरते नाथे चकारेन्द्रोऽपि देशनाम् ॥१९२॥
 देशनाविरते तत्राऽप्यभिवन्द्य जिनेश्वरम् । स्वं स्वं स्थानं ययुः सर्वे वज्रभृत्-सुव्रतादयः ॥१९३॥
 ॥तीर्थजन्मा ^१वरुणो यक्षस्त्र्यक्षश्चतुर्मुखः । श्वेतो जटी वृषरथश्चतुर्भिर्दक्षिणैर्भुजैः ॥१९४॥
^१मातुलिङ्ग-^२गदा-^३बाण-^४शक्तिभृद्दिस्तथाऽपरैः । ^१नकुलाक्ष-^२धनुः-^३पशुधारिभिः परिशोभितः ॥१९५॥
 तथोत्पन्ना नरदत्ता गौरी भद्रासनस्थिता । भान्ती दक्षिणबाहुभ्यां ^१वरदेनाऽक्षसूत्रिणा ॥१९६॥
 समातुलिङ्ग-^२शूलाभ्यां वामदोर्भ्यां च शोभिता । सुव्रतस्वामिनोऽभूतामुभे शासनदेवते ॥१९७॥
 ॥ताभ्यामधिष्ठिताभ्यर्णः पृथिवीं विहरन् विभुः । अन्यदा समवासाप्रीद् भृगुकच्छे महापुरे ॥१९८॥
 तत्र राजा जितशत्रुर्जात्यमारुह्य वाजिनम् । प्रभुं वन्दितुमभ्यागादथ शुश्राव देशनाम् ॥१९९॥
 रोमाञ्जिताङ्गो निःस्पन्द उत्कर्णः स्वामिदेशनाम् । अश्रौषीत् तुरगः सोऽपि जितशत्रुमहीपतेः ॥२००॥
 पप्रच्छ समये चैवं गणभृत् परमेश्वरम् । स्वामिन्! प्रपेदे समवसरणे धर्ममत्र कः ? ॥२०१॥
 स्वाम्यप्युचे धर्ममत्र न कोऽपि प्रत्यपद्यत । जितशत्रुनरेन्द्रस्य विनैकं जात्यवाजिनम् ॥२०२॥
 सविस्मयो जितशत्रुरप्यपृच्छजगद्गुरुम् । कोऽयमश्वो विश्वनाथ! यो धर्मं प्रत्यपद्यत ? ॥२०३॥
 ॥आचख्यौ भगवानेवं पदिनीषण्डपत्तने । पुराऽऽसीच्छर्वकः श्रेष्ठी जिनधर्मोऽभिधानतः ॥२०४॥
 मित्रं सागरदत्तोऽस्य समस्तनगराग्रणीः । भद्रकत्वात् समं तेन ययौ चैत्येषु सोऽन्वहम् ॥२०५॥
 साधुभ्यः सोऽन्यदाऽश्रौषीद् योऽर्हद्विम्बानि कारयेत् । संसारमथनं सोऽन्यभवे धर्ममवाप्नुयात् ॥२०६॥
 श्रुत्वा सागरदत्तस्तत् सौवर्णं बिम्बमार्हतम् । कारयित्वा महाऋद्ध्या साधुभिः प्रत्यतिष्ठपत् ॥२०७॥
 ॥नगरस्य बहिस्तस्य तेनाऽऽसीत् कारितं पुरा । शिवायतनमुत्तुङ्गं सोऽगात् तत्रोत्तरायणे ॥२०८॥
 तत्र प्राक्सञ्चितस्त्यानसर्पिस्कु(ष्कु)म्भाः शिवार्चकैः । क्रुष्टुमारेभिरे सर्पिःकवलाय कृतत्वरैः ॥२०९॥
 अधस्तेषां घटानां च पिण्डीभूयोपदेहिकाः । लग्ना बभूवुर्भूयस्यो निपेतुस्ताश्च वर्त्मनि ॥२१०॥
 सञ्चरद्भिः पूजकैश्च चूर्यमाणाः समीक्ष्य ताः । सागरः कृपया वस्त्रेणाऽर्पनेतुं प्रचक्रमे ॥२११॥
 किं श्वेतैर्भिक्षुभिरे! शिक्षितोऽसीति जल्पता । ततस्ताः पूजकैर्नैकेनांऽहिघातेन चूर्णिताः ॥२१२॥
 श्रेष्ठी सागरदत्तोऽपि विलक्षीभूय तत्क्षणम् । तदा तदाचार्यमुखं तच्छिक्षार्थमुदैक्षत ॥२१३॥
 उपेक्षमाणे तत्पापं तस्मिन्नपि हि सागरः । एवं विचिन्तयामास धिगहो! निर्घृणा अमी ॥२१४॥
 गुरुबुद्ध्या कथममी पूज्यन्ते दारुणाशयाः । आत्मानं यजमानं च दुर्गतौ पातयन्ति ये ? ॥२१५॥
 विचिन्त्येत्युपरोधाच्च कृत्वा तत्कर्म सागरः । अनासादितसम्यक्त्वो दान-शीलस्वभावतः ॥२१६॥
^३महारम्भार्जितधनत्राणनिष्ठो विपद्य सः । जात्यस्तवाऽश्वोऽयमभूत् तद्वोधायाऽहमागमम् ॥२१७॥ [युग्मम्]
 प्राञ्जन्मकारितजिनप्रतिमायाः प्रभावतः । धर्मोपदेशं नः श्रुत्वा सम्बुद्धोऽयं क्षणादपि ॥२१८॥
 एवं भगवताऽऽख्याते स्तूयमानो जनैर्मुहुः । स्वैरचारी कृतः सोऽश्वः क्षमयित्वा क्षमाभुजा ॥२१९॥
 ततः प्रभृतिं तल्लोके प्रख्यातमतिपावनम् । तीर्थमश्रावबोधाख्यं भृगुकच्छमभूत् पुरम् ॥२२०॥

१. परोपकारे कुशलः ॥ २. अन्तरङ्गारिषड्वर्गः-काम-क्रोध-लोभ-मोह-मद-मत्सराः, तेषां परिहारे त्यागे परायणः तत्परः ॥ ३. फलमिच्छता हे. पा. ; खंता. पाता. विना ॥ ४. श्राद्धधर्मवन्तोऽभूवन् ॥ ५. निष्फला न भवति ॥ ६. वरुणयक्ष ० मु. ॥ ७. त्रिनेत्रः ॥ ८. मातुलिङ्ग ० खंता. पाता. ॥ ९. गौराङ्गी ॥ १०. प्रभुः मु. ॥ ११. निश्चलः ॥ १२. च्छ्रावकश्रेष्ठी मु. ॥ १३. महारुद्ध्या ला. मु. ॥ १४. स्त्यानं-शीनं घनीभूतमित्यर्थः ॥ १५. कर्षु ० खंता. पाता. ॥ १६. सर्पिःकवलाय सर्वप्रतिषु ॥ १७. उपदेहिका 'उधई' इति लोके प्रसिद्धा ॥ १८. दूरीकर्तुम् ॥ १९. जैनसाधुभिः ॥ २०. निर्दयाः ॥ २१. आग्रहात् पूजकाचार्यस्येति शेषः ॥ २२. पूजादिकं कार्यम् ॥ २३. महारम्भेण अर्जितस्य धनस्य त्राणे-रक्षणे निष्ठा यस्य सः ॥

॥देशानां पारयित्वा तु ^१भुवनोपचिकीः प्रभुः । विहरन् समवासार्थीदन्यदा हस्तिनापुरे ॥२२१॥
 तस्मिंश्च नगरे नाम्ना जितशत्रुभूतपः । श्रेष्ठी वणिकसहस्रेशः कार्तिकः श्रावकोऽपि च ॥२२२॥
 तस्मिन् कषायवसनः पुरे भागवतव्रतः । मासं मासं चोपवासी पौरैर्भृशमपूज्यत ॥२२३॥
 पारणे पारणे पौरैः सोऽतिभक्त्या न्यमन्व्यत । न सम्यक्त्वैकवसुना श्रेष्ठिना कार्तिकेन तु ॥२२४॥
 भूतवच्छ्रेष्ठिनस्तस्य छिद्रान्वेषणतत्परः । सोऽन्यदा पारणे राज्ञा न्यमन्त्रि जितशत्रुणा ॥२२५॥
 स परिव्राजकोऽप्युचे यदि मे परिवेषणम् । करोति कार्तिको राजन्! भुञ्जे तव गृहे तदा ॥२२६॥
 आमेत्युक्त्वा नरेन्द्रोऽपि गत्वा तद्वेश्म कार्तिकम् । ययाचे भगवतोऽस्य परिवेष्यं त्वयाऽनघ! ॥२२७॥
 स्वामिन्न युज्यतेऽस्माकमिदं पाखण्डधारिषु । तवाऽऽज्ञया कार्यमेतदपीति ^२प्रत्यपादि सः ॥२२८॥
 पुराऽपि चेत् प्राब्रजिष्यं नाऽकरिष्यमिदं तदा । एवं विचिन्तयन् खेदाच्छ्रेष्ठी राजकुलं ययौ ॥२२९॥
 परिवेषयतस्तस्य परिव्राट् कार्तिकस्य सः । निकारं दर्शयामास तर्जनीदशनैर्मुहुः ॥२३०॥
 परिवेष्याऽनिच्छयाऽपि श्रेष्ठी निर्वेदभावितः । समं वणिकसहस्रेण स्वाम्यन्ते प्राब्रजत् तदा ॥२३१॥
 द्वादशाङ्गधरः कृत्वा द्वादशाब्दीं परं व्रतम् । मृत्वा सौधर्मकल्पेन्द्रः कार्तिकः समजायत ॥२३२॥
 परिव्राडपि मृत्वा स आभियोग्येन कर्मणा । तस्यैव वाहनमभूदैरावण इति द्विपः ॥२३३॥
 तं शक्रं प्रेक्ष्य सामर्षः स प्रारोभे पलायितुम् । प्रसह्य धृत्वा शक्रस्तमारूरोह प्रभुर्हि सः ॥२३४॥
 द्वे शीर्षे स चकाराऽथ द्विमूर्तिर्वासवोऽप्यभूत् । एवं स यावच्छीर्षोऽभूत् तावद्वा न्वासवोऽपि हि ॥२३५॥
 भूयः पलायमानः स वज्रेणाऽऽहत्य वज्रिणा । प्राग्जन्ममत्सरी मङ्क्षु व्यधीयत वशंवदः ॥२३६॥
 ॥आकेवलाद्विहरतः सुव्रतस्वामिनोऽपि हि । एकादशमासन्यूनार्धाष्टमाब्दसहस्रगात् ॥२३७॥
 प्रभोस्त्रिंशत्सहस्राणि श्रमणानां महात्मनाम् । सहस्राणि तु पञ्चाशदार्थिकाणां तपोजुषाम् ॥२३८॥
 चतुर्दशपूर्वभृतां सहस्रार्थं महाधियाम् । अवधिज्ञानयुक्तानामष्टादश शतानि तु ॥२३९॥
 शतानि पञ्चदश तु मनःपर्ययशालिनाम् । केवलज्ञानयुक्तानामष्टादश शतानि तु ॥२४०॥
 जातवैक्रियलब्धीनां सहस्रद्वितयं पुनः । उत्पन्नर्वादलब्धीनां सहस्रं द्वे शते तथा ॥२४१॥
 श्रावकाणां लक्षमेकं द्वासप्ततिसहस्रपि । श्राविकाणां त्रिलक्षी च सार्धा विहरतोऽभवत् ॥२४२॥
 निर्वाणकाले सम्पेतं ययौ श्रीमुनिसुव्रतः । समं मुनिसहस्रेणाऽनशनं प्रत्यपादि च ॥२४३॥
 मासस्याऽन्ते ज्येष्ठकृष्णनवम्यां श्रवणे च भे । समं तैर्मुनिभिः स्वामी ययौ पदमनश्चरम् ॥२४४॥
 सार्धाः सप्ताब्दसहस्राः कौमार-व्रतयोः पृथक् । राज्ये पञ्चदश त्रिंशदित्यायुः सुव्रतप्रभोः ॥२४५॥
 श्रीमह्निस्वामिनिर्वाणान्मुनिसुव्रतनिर्वृतिः । चतुःपञ्चाशति समालक्षेष्वतिगतेष्वभूत् ॥२४६॥
 मुनिसुव्रतस्य मुनिभिः सहैव तैः पदमव्ययं गतवतः सुरेश्वराः ।
 समुपेत्य मोक्षमहिमानमुच्चकैर्विधिवद् व्यधुः सविबुधाः ससंभ्रमाः ॥२४७॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये षष्ठे पर्वणि श्रीमुनिसुव्रतस्वामि-
 चरितवर्णनो नाम सप्तमः सर्गः॥

१. जगदुपकारं कर्तुमिच्छुः ॥ २. सहस्रवणिजां स्वामी ॥ ३. ०हि पाता. ॥ ४. सम्यक्त्वमेवैकं वसु धनं यस्य स तेन ॥ ५. अङ्गीचकार ॥ ६. तिरस्कारः ॥ ७. तर्जनीदर्शनै ० मु. ; तर्जन्या दन्तैश्च इत्यर्थः ॥ ८. परिवेष्याऽपमानेन सदा निर्वेदभावितः पाता. ॥ ९. विहृत्य स्वामिना सार्धं पालयित्वा चिरं व्रतम् हे. ॥ १०. तावन्ति सन्ति अस्थेति तावद्वा ॥ ११. प्राग्जन्मद्वेषी ॥ १२. साधूनां सङ्ख्या ३०सहस्रमिता ॥ १३. साध्वीनां सङ्ख्या ५०सहस्रमिता ॥ १४. चतुर्दशपूर्विणां सङ्ख्या ५००मिता ॥ १५. अवधिज्ञानिनां सङ्ख्या १८००मिता ॥ १६. मनःपर्ययज्ञानिनां सङ्ख्या १५००मिता ॥ १७. केवलज्ञानिनां सङ्ख्या १८००मिता ॥ १८. वैक्रियलब्धीनां सङ्ख्या २सहस्रमिता ॥ १९. वादलब्धीनां सङ्ख्या १२००मिता ॥ २०. श्रावकाणां सङ्ख्या १लक्ष७२सहस्रमिता ॥ २१. श्राविकाणां सङ्ख्या ३लक्ष५०सहस्रमिता ॥ २२. कौमारे ७५००वर्षाणि ॥ २३. व्रते ७५००वर्षाणि ॥ २४. राज्ये १५०००वर्षाणि, एवं ३०सह-स्राणि वर्षाणि जातानि ॥

॥अष्टमः सर्गः॥

॥श्रीमहापद्मचक्रवर्तिचरितम्॥

इतश्च विहरत्येव जिनेन्द्रे मुनिसुव्रते । जज्ञे चक्री महापद्मश्चरितं तस्य कीर्त्यते ॥१॥
जम्बूद्वीपस्याऽस्य पूर्वविदेहावनिभूषणे । सुकच्छविजये ख्यातमस्ति श्रीनगरं पुरम् ॥२॥
तत्र राजा प्रजापालः प्रजापालनतत्परः । परराजयशोहंसनाशनाम्बुधरोऽभवत् ॥३॥
सोऽन्यदाऽऽकस्मिकं विद्युत्पातं दृष्ट्वा विरक्तधीः । समाधिगुप्तस्य मुनेः समीपे व्रतमाददे ॥४॥
स चिरं पालयामास खड्गधारोपमं व्रतम् । विपद्य चाऽच्युतेन्द्रोऽभूत् तपोलेशोऽपि नाऽफलः ॥५॥
॥इतश्च जम्बूद्वीपस्य क्षेत्रे भरतनामनि । समस्ति हास्तिनपुरं पुरं सुरपुरोपमम् ॥६॥
इक्ष्वाकुवंश्यस्तत्राऽभून्नाम्ना पद्मोत्तरो नृपः । पद्मानिकेतनं पद्ममिव पद्ममहाहृदे ॥७॥
तस्योज्ज्वलगुणा ज्वाला नामाऽन्तःपुरभूषणम् । बभूव महिषी रूपेणाऽभिभूतामराज्जना ॥८॥
तस्यां च केसरिस्वप्नसूचितः प्रथमः सुतः । जज्ञे विष्णुकुमाराख्यः श्रिया सुरकुमारवत् ॥९॥
स प्रजापालजीवोऽपि पूरयित्वाऽऽयुरच्युतात् । च्युत्वा ज्वालामहादेव्या उदरे समवातरत् ॥१०॥
चतुर्दशमहास्वप्नसूचितोऽथ सुतोऽभवत् । ज्वालादेव्या महापद्मो नाम धामाऽखिलश्रियाम् ॥११॥
क्रमेण ववृधाते तावुभावपि सहोदरौ । निमित्तीकृत्य चाऽऽचार्यं सर्वा जगृहतुः कलाः ॥१२॥
स जिगीषुरिति ज्ञात्वा पद्मोत्तरमहीभुजा । यौवराज्ये महापद्मकुमारो निदधे सुधीः ॥१३॥
॥इतश्चोज्जयिनीपुर्या श्रीवर्मा नाम भूपतिः । बभूव तदमात्यस्तु नमुचिर्नाम विश्रुतः ॥१४॥
विहरन्नन्यदा तस्यां नगर्यां समवासरत् । आचार्यः सुव्रतो नाम मुनिसुव्रतदीक्षितः ॥१५॥
तद्वन्दनाय सर्वर्द्ध्या गच्छतो नगराज्जनान् । प्रासादशिखरारूढोऽपश्यच्छ्रीवर्मभूपतिः ॥१६॥
अमी अकालयात्रायां सर्वर्द्ध्या कुत्र नागराः । गच्छन्तीति स पप्रच्छ स्वच्छधीर्नमुचिं नृपः ॥१७॥
सोऽप्याख्यद् बहिरुद्धाने श्रमणाः केचिदागताः । तद्वन्दनाय तद्भक्त्या एते गच्छन्ति सत्कराः ॥१८॥
यामो वयमपीत्युक्ते राज्ञा नमुचिरब्रवीत् । यदि वो धर्मशुश्रूषा धर्मं वक्ष्येऽहमेव तत् ॥१९॥
तत्राऽवश्यं गमिष्यामीत्युक्ते भूयोऽपि भूभुजा । मन्युचे स्वामिना तर्हि स्थेयं मध्यस्थवृत्तिना ॥२०॥
सर्वान्निरुत्तरीकृत्य वादे जेष्यामि तानहम् । पाखण्डिनां हि पाण्डित्यं प्राकृतेष्वेव जृम्भते ॥२१॥
इत्युक्ते नृपतिर्मन्त्री राजलोकोऽखिलोऽपि च । प्रययुः सुव्रताचार्यसन्निधौ विविधाशयाः ॥२२॥
पप्रच्छुस्तत्र ते धर्मं मुनिभ्यः स्वैरवादिनः । मौनेन मुनयोऽप्यस्थुस्तेषामुच्चावचोक्तिभिः ॥२३॥
॥ततश्च नमुचिः क्रुद्धो निन्दन् शासनमार्हतम् । सूरिं प्रति जगादैवं किमहो वेत्ति गौरयम् ? ॥२४॥
इत्युचुः सुव्रताचार्या अनार्यमपि मन्त्रिणम् । जिह्वा कण्डूयते ते चेत् किमपि ब्रूमहे तदा ॥२५॥
अथैकः सुव्रताचार्यपादान् क्षुल्लोऽभ्यधादिदम् । स्वयं वो युज्यते वक्तुं न विद्वन्मानिनाऽमुना ॥२६॥
अमुं वादे विजेष्येऽहं सभ्यीभूयैव पश्यथ । भ्रष्टो वदत्वसौ पक्षं दूषयामि यथाऽद्य तम् ॥२७॥

१. शत्रुभूतराजानां यश एव हंसस्तस्य नाशने मेघसमानः, मेघागमे हि हंसाः सरोवराणि विहाय पलायन्ते इति स्थितिः ॥ २. अमुष्य हे. ॥ ३. जम्बूद्वीपेऽस्मिन् ला. सं. ॥ ४. पुरन्दरपुरोपमम् ला. ॥ ५. स्थानम् ॥ ६. जेतुमिच्छुः जयनशील इति यावत् ॥ ७. इतश्चोज्जयिनी० खंता. पाता. ॥ ८. पामरजनेषु-साधारणजनेषु ॥ ९. उच्चनीचवचनैः ॥ १०. वेत्सि गौरवम् मु.; अयं गौः-वृषभः किं वेत्ति ? ॥ ११. लघुसाधुः ॥ १२. आत्मानं विद्वांसं मन्यते इति विद्वन्मानी तेन ॥ १३. भद्रो पाता. ॥ १४. यथातथम् मु. ॥

ऊचे नमुचिभद्रोऽपि क्रोधकर्कशवागिति । अशौचाः पाखण्डिनश्च ^१त्रयीबाह्याश्च सर्वथा ॥२८॥
 तत् संवासयितुं यूयं न युक्ता निर्जमण्डले । इत्येष खलु मे पक्षो युष्मास्वन्यत् किमुच्यते ? ॥२९॥
 प्रत्यूचे क्षुल्लकोऽप्येवमशौचं सुरतं खलु । तत्सेवकश्च पाखण्डी त्रयीबाह्यः स एव हि ॥३०॥
 त्रय्यामर्थोऽयमक्कुम्भः कण्डनी पेषणी तथा । चुल्ली प्रमार्जनी पञ्च सूनाः पापाय गेहिनाम् ॥३१॥
 सेवन्ते य इमाः सूनास्त्रयीबाह्या हि ते खलु । सूनापञ्चकहीनास्तु त्रयीबाह्याः कथं वयम् ? ॥३२॥
 अस्माकमपदोषाणां दोषवत्सु जनेषु भोः! । म्लेच्छेषूत्तमजातीनामिव वासश्च नोचितः ॥३३॥
 इत्थङ्कारं क्षुल्लकेन सुयुक्तिभिरुपोदितः । स्वस्थानं सोऽगमन् मन्त्री राजा राजजनोऽपि च ॥३४॥
 स मन्त्री निशि चोत्थाय निशाचर इवोत्कटः । ज्वलन्निवाऽतिक्रोधेन तद्बधाय समाययौ ॥३५॥
 सद्यः शासनदेव्या च वार्तिकेनेव पन्नगः । स स्तम्भितः प्रभाते च ददृशे विस्मितैर्जनैः ॥३६॥
 आश्चर्यं प्रेक्ष्य तद् राजा लोकाश्च बहवस्तदा । श्रुत्वा धर्ममुपाशाम्यन् विमदा इव दन्तिनः ॥३७॥
 तथाऽपमानान्नमुचिर्नगरं हस्तिनापुरम् । ययौ स्थानं विदेशो हि मानिनार्मपमानिनाम् ॥३८॥
 युवराजो महापद्मः स्वसाचिव्ये चकार तम् । अभ्यागतेऽन्यनृपतिप्रधाने ह्यर्थिनो नृपाः ॥३९॥
 ॥इतश्च प्रान्तवास्तव्यो नाम्ना सिंहबलो नृपः । दुर्गस्थ इत्यतिबली नभःस्थ इव राक्षसः ॥४०॥
 अवस्कन्दमवस्कन्दं महापद्मस्य मण्डलम् । प्राविशत् स्वं पुनर्दुर्गं न धर्तुं कोऽपि तं क्षमः ॥४१॥
 रुषितोऽथ महापद्मोऽवोचन्नमुचिमन्त्रिणम् । क्वचित् किञ्चिदिहोपायं वेत्सि सिंहबलग्रहे ? ॥४२॥
 सोऽप्यूचे देव! वेद्मीति वचो वच्मि कथं ह्यहम् ? । गेहेर्नर्दीत्यपवादः सुलभः गर्जतां गृहे ॥४३॥
 कृत्वोपायं फलेनैव स्वामिनो दर्शयाम्यहम् । उपायं वचसा वक्तुं कातरा अपि पण्डिताः ॥४४॥
 इत्युक्त्वा हृष्टचित्तेन महापद्मेन तत्क्षणम् । स आदिष्टो ययौ तस्य दुर्गं वायुरिवाऽस्खलन् ॥४५॥
 तीक्ष्णोपायः स तद्दुर्गं भङ्क्त्वा सिंहबलं च तम् । मृगं सिंह इवाऽऽदाय महापद्ममुपाययौ ॥४६॥
 वरं वृणीष्वेति महापद्मेनाऽभिहितो मुदा । ऊचे नमुचिमन्येवमादास्ये समये वरम् ॥४७॥
 एवं च प्रतिपन्नार्थो यौवराज्यमपालयत् । महापद्मो नमुचिना कृतसाचिव्यमुच्चकैः ॥४८॥
 ॥ज्वालायाऽथ महापद्ममात्राऽर्हत्प्रतिमारथः । कर्णारिथ इवाऽऽकारि भवसागरतारणे ॥४९॥
 मिथ्यादृष्ट्या च सपत्नीमात्रा लक्ष्म्यभिधानया । अकार्यत ब्रह्मरथस्तत्प्रतीपविधित्सया ॥५०॥
 अयं ब्रह्मरथः पूर्वं परिभ्रमतु पत्तने । पश्चादहर्द्रथ इति लक्ष्म्याऽयाच्यत भूपतिः ॥५१॥
 ऊचे ज्वालाऽपि राजानं न प्राग् जैनरथो यदि । यात्रां करिष्यति पुरे तदा ह्यनशनं मम ॥५२॥
 ततश्च संशयापन्नो रथयोरुभयोरपि । यात्रां राजाऽरुणत् का हि मध्यस्थस्याऽपरा गतिः ? ॥५३॥
 ततश्च मातृदुःखेन महापद्मोऽतिपीडितः । निशि सुषेषु लोकेषु निर्ययौ हस्तिनापुरात् ॥५४॥
 स गच्छन्नुमुखः स्वैरं प्रापदेकां महाटवीम् । तत्राऽपि पर्यटनेकमपश्यत् तापसाश्रमम् ॥५५॥
 तापसैः कृतसत्कारः प्रियीतिथिसमागमैः । प्रावर्तत महापद्मस्तत्र स्थातुं स्ववेशमवत् ॥५६॥
 ॥इतश्च पुर्यां चम्पायां नृपतिर्जनमेजयः । रुद्धः कालनरेन्द्रेण युयुधे च ननाश च ॥५७॥
 भज्यमाने पुरे तत्र नेशुरन्तःपुरस्त्रियः । कुरङ्ग्य इव दिङ्मूढा दीप्यमाने दवानले ॥५८॥
 चम्पेशस्य नागवती प्रिया स्वसुतया सह । प्रणष्टा मदनावल्या तत्राऽगात् तापसाश्रमे ॥५९॥
 पद्मस्य मदनावल्याश्चाऽन्योऽन्यमदनास्त्रयोः । जज्ञे दर्शनमन्योऽन्यमनुरागश्च तत्क्षणम् ॥६०॥

१. ऋग्वेदादिवेदत्रयीबाह्याः ॥ २. अस्मद्देशे निवासयितुं यूयं न युक्ताः ॥ ३. जलस्थानम् ॥ ४. जीवानां वधस्थानं सूतोच्यते, 'सूना स्थानं वधस्य यत्' (अभि. चिन्ता. श्लो. १३) ॥ ५. सुयुक्तिः खंता. पाता. ॥ ६. निरस्तः ॥ ७. गारुडिकेन ॥ ८. तिरस्कृतानाम् ; मानिनामपमानतः पाता. ॥ ९. उपद्रुत्योपद्रुत्य ॥ १०. देशम् ॥ ११. गेहेशूरः ॥ १२. वायुरिवाऽस्खलत् मु. ॥ १३. प्रवहणम् ॥ १४. प्रतीपं-प्रतिकूलम् ॥ १५. प्रियोऽतिथिसमागमो येषां ते ॥ १६. हरिण्यः ॥ १७. अन्योऽन्यं प्रति मदनास्त्रतुल्ययोः ॥

जातानुरागां तां ज्ञात्वा जनन्येवमवोचत । पुत्रि! मा चापलं कार्षीर्नैमित्तिकवचः स्मर ॥६१॥
 त्वं हि नैमित्तिकेनैवमाख्याताऽसि भविष्यसि । प्रधानपत्नी षट्खण्डभरतक्षेत्रशासितुः ॥६२॥
 पुरुषे यत्र तत्राऽपि माऽनुरागं ततः कृथाः । संयता तिष्ठ समये चक्री त्वां परिणेष्यति ॥६३॥
 तद्विल्वभयात् पद्ममूचे कुलपतिस्ततः । यत्राऽचालीस्तत्र वत्स! गच्छ स्वस्त्यस्तु तेऽनघ! ॥६४॥
 श्रुत्वा दध्यौ कुमारोऽपि युगपद् द्वौ न चक्रिणौ । चक्री भाव्यहमेवेह तन्ममैव हि पत्न्यसौ ॥६५॥
 निश्चित्यैवं महापद्मो निर्गतस्तापसाश्रमात् । पर्यटन्नासदत् सिन्धुसदनं नाम पत्तनम् ॥६६॥
 तदा च बहिरुद्याने पौरनार्यो मधूत्सवे । चिक्रीडुर्विविधं तत्र स्थिताः कन्दर्पशासने ॥६७॥
 तत्केलितुमुलं श्रुत्वा महासेनमहीपतेः । स्तम्भमुन्मूलयामास कदलीकाण्डवत् करी ॥६८॥
 निपात्याऽऽरोहकौ सद्यः शय्यासंसक्तरेणुवत् । अङ्गे वायोरपि स्पर्शासह उत्तब्धरोमकः ॥६९॥
 प्रतिकारैः प्रतिकाराक्षमैर्मुक्तोऽतिदूरतः । ताः पौरनारीर्निकषा झगित्येव स आययौ ॥७०॥युग्मम्॥
 पलायितुं न शेकुस्तास्तस्थुस्तत्रैव साध्वसात् । नक्राक्रान्तमरालीवत् तारतारं च चुक्रुशुः ॥७१॥
 क्रोशन्तीः प्रेक्ष्य ताः सानुक्रोशं पद्मोऽभिधाव्य तम् । इत्थं ततर्जरे व्याल! पश्याऽर्वाग् मददुर्मद! ॥७२॥
 कुमाराभिमुखं रोषाद् ववले व्यालकुञ्जरः । कम्पयन् काश्यपीं पादन्यासैः शुषिरिणीमिव ॥७३॥
 अस्मद्रक्षाकृते कोऽपि महात्माऽऽत्मानमक्षिपत् । यमास्यस्येव करिणः पुर इत्यवदन् स्त्रियः ॥७४॥
 क्षणेनाऽभ्येयुषोऽभ्यर्णं तस्य व्यालस्य सन्मुखम् । ऊर्ध्वं वासोऽक्षिपत् पद्मश्छद्माऽपि काऽपि शोभते ॥७५॥
 कुमारबुद्ध्या तद्वासो मुहुर्विव्याध सिन्धुरः । आन्ध्याय क्रोध एकोऽपि किं पुनर्मदमूर्च्छितः ? ॥७६॥
 तदा च तुमुलेनोच्चैरमिलन्नागरो जनः । समं सामन्तसेनेशैर्महासेनश्च भूपतिः ॥७७॥
 महासेनोऽवदत् पद्मं दोष्मन्नपसर द्रुतम् । अकालमृत्युनाऽनेन करिणा रोषितेन किम् ? ॥७८॥
 पद्मोऽपि निजगादैवं युक्तमुक्तं त्वया नृप! । परं न मे युक्तमिदं यदारब्धस्य मोक्षणम् ॥७९॥
 वशीकृतमिमं व्यालमव्यालमिव जन्मतः । बाह्यमानं मया पश्य मा भूः सौजन्यकातरः ॥८०॥
 एवमुक्त्वा कुमारेण मुष्टिवज्रेण ताडितः । प्रच्छादनपटीवेधन्यमुखः स महाकरी ॥८१॥
 ग्रहणाय कुमारस्योत्तस्थौ यावदिभः स तु । स तावद् विद्युदुत्क्षिप्तकरणेनाऽऽरोह तम् ॥८२॥
 आसनैश्च नवनवैः स मण्डूकासनादिभिः । अग्रतः पार्श्वतश्चाऽपि विचरंस्तमखेदयत् ॥८३॥
 कुम्भदेशे चपेटाभिः कण्ठे चाऽङ्गुष्ठीपीडनैः । पादन्यासेन पृष्ठे च स पद्मेनाऽऽकुलीकृतः ॥८४॥
 सविस्मयैर्वीक्ष्यमाणः पौरैः साध्वितिवादिभिः । नृपेण बन्धुबुद्ध्या च वर्ण्यमानपराक्रमः ॥८५॥
 भ्रमयामास तं नागमारोहकपुरन्दरः । कुमारः कारयन् क्रीडां स्वैरं कलभलीलया ॥८६॥[युग्मम्]
 आरोहकायाऽपरस्मै तं समर्प्य च सिन्धुरम् । कक्षां गृहीत्वाऽवारोहदंपरायां पदं ददत् ॥८७॥
 तं च विक्रम-रूपाभ्यां प्रधानकुलभूरिति । राजा वितर्कयामास निन्ये च निजवेशमनि ॥८८॥
 निजं कन्याशतं तेन भूपतिःपर्यणाययत् । गृहागतो वरस्तादृक् पुण्यैरेव ह्यवाप्यते ॥८९॥
 ताभिर्भोगान् कुमारस्य भुञ्जानस्याऽप्यहर्निशम् । स्मरणं मदनावल्या नित्यशल्यमिवाऽभवत् ॥९०॥
 सोऽन्यदा निशि पर्यङ्के सुप्तो हंस इवाऽम्बुजे । विद्याधर्या वेगवत्याऽपजहे वायुवेगया ॥९१॥
 निद्राच्छेदे च किं क्षुद्रे! हरसे मामिति ब्रुवन् । मुष्टिमुत्पाटयामास कुमारो वज्रगोलवत् ॥९२॥
 साऽप्यूचे मा कुपः स्थामशालिन्नवहितः शृणु । अस्ति सूरुदयं नाम पुरं वैताड्यपर्वते ॥९३॥

१. वसन्तोत्सवे ॥ २. हस्तिपकौ ॥ ३. प्रती० मु. ॥ ४. ०र्मुक्तो विदूरतः मु. ॥ ५. भयात् ॥ ६. सदयं यथा स्यात् तथा ॥ ७. हे दुष्टगज! ॥ ८. पृथ्वीम् ॥ ९. छिद्रसहितामिव ॥ १०. यममुखस्य ॥ ११. आगच्छतः ॥ १२. अन्धत्वाय; आध्यायः मु. ॥ १३. परं त्रीडाकरं तन्मे मु. ॥ १४. मत्तमिमं गजं जन्मतः शान्तमिव ॥ १५. बाध्यमानं मु. ॥ १६. सौजन्येन कातरः- 'कायर' भीरुः ॥ १७. आच्छादनवस्त्रस्य वेधे अधोमुखः ॥ १८. विद्युद्वदुत्प्लुतगत्या ॥ १९. आरोहकेषु हस्तिपकेषु पुरन्दरः- इन्द्रः श्रेष्ठ इति यावत् ॥ २०. कारयामास तम् ला. पा. छा. ॥ २१. हस्तिबन्धनरज्जुम् ॥ २२. अवातरत् ॥ २३. पृथिव्याम् ॥ २४. दद्यत् मु. ॥ २५. स्थाम्ना तेजसा शोभमान! ॥

तत्राऽस्तीन्द्रधनुर्नाम विद्याधरनरेश्वरः । श्रीकान्ता नाम तद्भार्या जयचन्द्रा तयोः सुता ॥१४॥
 अनुरूपवराप्राप्त्या जयचन्द्रा च साऽभवत् । पुरुषद्वेषिणी जीवन्मृता हीनवराः स्त्रियः ॥१५॥
 पटेष्वालेख्य रूपाणि भरतक्षेत्रभूभुजाम् । दर्शितानि मया तस्यै न किञ्चिदरुचत् परम् ॥१६॥
 पटे त्वद्रूपमन्येद्युर्लिखित्वा दर्शितं मया । द्राक् तस्या हृदि कामेन कामं च निदधे पदम् ॥१७॥
 पुरुषद्वेषिणी सा प्राग् जीवितद्वेषिणी तैतः । बभूव मन्यमाना त्वां दुर्लभं प्राणवल्लभम् ॥१८॥
 पतिर्भवति वा मेऽसौ पद्मः पद्मोत्तरात्मजः । मरणं शरणं वा मे प्रतिज्ञामिति साऽकरोत् ॥१९॥
 तस्यास्त्वय्यनुरागं तं पित्रोरहमचीकथम् । अनुरूपवरेच्छातस्तत्क्षणान्मोदमानयोः ॥१००॥
 अहं वेगवती नाम महाविद्याधरी प्रभो! । ताभ्यामस्मि समादिष्टा त्वदानयनहेतवे ॥१०१॥
 तवानुरागिणीं चैतामाश्वासयितुमब्रुवम् । सुभु! स्वस्था भवाऽद्यैव तत्र यास्यामि नन्वहम् ॥१०२॥
 आनेष्यामि महापद्मं तव हृत्पद्मभास्करम् । नो वा वह्निं प्रवेक्ष्यामि क्षामीकुरु मनोरुजम् ॥१०३॥
 एवं तामहमाश्वास्य तदाश्वाससुधाकरम् । इहोपेत्य नयामि त्वामुपकार्यसि मा कुपः ॥१०४॥
 साऽथ तं तदनुज्ञाता सूर्योदयपुरेऽनयत् । आभियोग्यद्युसद्यानप्रायानल्पेन रंहसा ॥१०५॥
 प्रभाते सूरवत् सूर्योदयनाथेन पूजितः । जयचन्द्रामुपायंस्त स चन्द्र इव रोहिणीम् ॥१०६॥
 ॥जयचन्द्रामालुलजौ गङ्गाधर-महीधरौ । महाविद्याधरौ विद्यामददोर्मददुर्धरौ ॥१०७॥
 तद्विवाहं समाकर्ण्य सद्यश्चुकुपतुस्तराम् । एकद्रव्याभिलाषो हि महद्वैरस्य कारणम् ॥१०८॥
 तौ च सर्वाभिसारेण शूरो सूर्योदये पुरे । समेयतुर्योर्धयितुं जयचन्द्रापतिं युतौ ॥१०९॥
 विद्याधरपरीवारो दुर्वारभुजविक्रमः । नगरान्निगात् पद्मोऽप्यच्छद्वरणकौतुकी ॥११०॥
 स कांश्चित्त्रासयन् कांश्चिन्निघ्नन् कांश्चिच्च मारयन् । लीलयाऽयोधयद् वैरिसैन्यान् हरिरिव द्विपान् ॥१११॥
 विद्याधरपती तौ च गङ्गाधर-महीधरौ । स्वसैन्यभङ्गमालोक्य जीवग्राहं प्रणेशतुः ॥११२॥
 ॥ततश्चोत्पन्नचक्रादिरत्नः पद्मोत्तरात्मजः । षट्खण्डभरतक्षेत्रविजयं विदधे बली ॥११३॥
 स्त्रीरत्नेन विना तस्य चक्रिन्नद्विपर्युत । इन्दोः सितचतुर्दश्यां पूर्णतेव कलां विना ॥११४॥
 पूर्वदृष्टां स्मरंस्तां च स्त्रीरत्नं मदनावलीम् । तदाश्रमपदं पद्मः क्रीडयैव ययौ पुनः ॥११५॥
 आतिथ्यं तापसाश्चक्रुस्तस्मै तत्र भ्रमन् गतः । जनमेजयराजस्तु ददौ तां मदनावलीम् ॥११६॥
 पूर्णचक्रधरर्द्धिः स प्रययौ हस्तिनापुरम् । ननाम पितरौ प्राग्वन्मुदितौ मुदितोऽधिकम् ॥११७॥
 स्वसूनोश्चरितं तच्चाऽऽकर्ण्य कर्णरसायनम् । सोच्छ्वासौ पितरौ तत्राऽभूतां सिक्ताविव द्रुमौ ॥११८॥
 ॥तदा च सुव्रतो नाम मुनिसुव्रतदीक्षितः । आचार्यो विहरंस्तत्र समेत्य समवासरत् ॥११९॥
 तं गत्वा सपरीवारो राजा पद्मोत्तरोऽनमत् । तद्देशानां च शुश्राव भववैराग्यमातरम् ॥१२०॥
 संस्थाप्य तनयं राज्ये दीक्षायाै यावदेर्म्यहम् । स्वामिंस्तावदिह स्थेयमित्याचार्यं नृपोऽवदत् ॥१२१॥
 न प्रमादो विधातव्य इत्युक्तः सूरिणा तु सः । तत्पादानभिवन्द्य स्वं प्राविशन्नगरं नृपः ॥१२२॥
 आहूयाऽमात्य-सामन्तप्रभृतीः प्रकृतीर्निजाः । सुतं विष्णुकुमारं चेत्यूचे पद्मोत्तरो नृपः ॥१२३॥
 दुःखाब्धिरेष संसारस्तत्पोषाय च देहिनः । प्रवृत्ती रोगितस्येवाऽपथ्येच्छा रोगवृद्धये ॥१२४॥
 भवे मे पततः पुण्यैरिहाऽऽगात् सुव्रतः प्रभुः । उपकूपं गतस्येवाऽन्धस्य बाहुप्रदो नरः ॥१२५॥
 अद्य विष्णुकुमारस्तद्राज्ये संस्थाप्यतामयम् । व्रतं सुव्रतपादान्ते ग्रहीष्यामि ध्रुवं त्वहम् ॥१२६॥

१. ० किञ्चिद् रुच्ये परम् खंता. ॥ २. अत्यन्तम् ॥ ३. तव खंता. पाता. ॥ ४. तां च विद्यासयितुमब्रुवम् हे., ० मब्रवम् मु. ॥ ५. सुस्था हे. पाता. ॥ ६. मनःपीडां अल्यां कुरु ॥ ७. आभियोगिकदेवविमानतुल्येनाऽनल्पेन वेगेन ॥ ८. सूर्यवत् ॥ ९. सैनिकान् ॥ १०. जीवं गृहीत्वा ॥ ११. हृष्टः, पवविशेषणम् ॥ १२. एमि-आगच्छामि ॥ १३. दुःखपोषणाय ॥ १४. कूपसमीपम् ॥

विष्णुरप्यभ्यधत्तैवं कृतं राज्येन तात! मे । त्वामनु प्रव्रजिष्यामि ब्रजिष्यामि ^१त्वदध्वना ॥१२७॥
 राजाऽथ पद्ममाहूय सोपरोधमभाषत । वत्सोपादत्स्व राज्यं नः प्रव्रजामो यथा वयम् ॥१२८॥
 अभ्यधात् प्राञ्जलिः पद्मस्तात! तातसमे मम । आर्ये विष्णुकुमारे सत्येतन्न खलु युज्यते ॥१२९॥
 राज्येऽभिषिच्यतां विष्णुरलम्भूणुर्जगत्यपि । भवामि युवराजोऽस्य पदातिवदहं पुनः ॥१३०॥
 ऊचे राज्ञाऽभ्यर्थितोऽपि नैष राज्यं जिघृक्षति । जिघृक्षति परिव्रज्यां किन्तु सार्धं मयैव हि ॥१३१॥
 आत्तमौनस्ततः पद्मः पद्मोत्तरमहीभुजा । राज्येऽभिषिच्ये चक्रित्वाभिषेकेण सहैव हि ॥१३२॥
 कृतनिष्क्रमणस्तेन सुव्रतांहितले व्रतम् । पद्मोत्तरनृपो विष्णुकुमारेण सहाऽऽददे ॥१३३॥
 स्वपुरेऽभ्रमयत् पद्मोऽप्यार्हतं मातृकं रथम् । पूज्यमानं जनैः सर्वैः स्वशासनमिवाऽवनौ ॥१३४॥
 रथभ्रमणकालं तु तेऽपि सुव्रतसूरयः । तस्थुस्तत्रैव नगरे समं पद्मोत्तरादिभिः ॥१३५॥
 चक्रे जिनप्रवचनस्योन्नतिः पद्मचक्रिणा । स्वकीयस्येव वंशस्य चरित्राद्भुतशालिना ॥१३६॥
 ग्रामाकर-पुर-द्रोणमुखादिषु स उच्चकैः । कोटिशोऽकारयच्चैत्यान्यद्रीनिव नवोत्थितान् ॥१३७॥
 ॥विहृत्य गुरुभिः सार्धं पालयित्वोत्तमं व्रतम् । उत्पन्नकेवलः सिद्धिं पद्मोत्तरमुनिस्त्वगात् ॥१३८॥
 मुनिर्विष्णुकुमारोऽपि तप्यमानोऽद्भुतं तपः । तपोमहिम्ना समभूत् सञ्जातानेकलब्धिकः ॥१३९॥
 उत्तुङ्गो मेरुवद् व्योमचारी विहंगराजवत् । गीर्वाणवत् कामरूपो रूपवान् मौनकेतुवत् ॥१४०॥
 इत्यादि विविधावस्थो भवितुं प्रबभूव सः । बभूव न तु साधूनां लब्धिभोगोऽर्पदे न हि ॥१४१॥
 तेऽन्यदा सुव्रताचार्याः साधुभिः परिवारिताः । प्रावृषोऽतिक्रमायैत्य न्यवसन् हस्तिनापुरे ॥१४२॥
 आचार्यागमनं ज्ञात्वा प्राग्वैप्रतियातनाम् । चिकीर्षुर्नमुचिर्मन्त्री महापद्मं व्यजिज्ञपत् ॥१४३॥
 वरः प्राक्प्रतिपन्नो मे नरेन्द्रवर! दीयताम् । न्यासवत् प्रतिपन्नस्य नाऽस्ति नाशो महात्मसु ॥१४४॥
 याचस्वेति स राज्ञोक्तेऽब्रवीद् यक्ष्याम्यहं ^{३३}क्रेतुम् । तदन्तावधि मे राज्यं देहि वाचं निजां स्मरन् ॥१४५॥
 सत्यप्रतिज्ञो निदधे राज्ये नमुचिमन्त्रिणम् । अन्तरन्तःपुरं राजा प्रविवेश स्वयं पुनः ॥१४६॥
 पुरान्निर्गत्य नमुचिः कपटात् ^{३३}क्रेतुवाटके । अभवद्दीक्षितः पापो दुष्टध्यायी बँकोटवत् ॥१४७॥
 तस्याऽभिषेककल्याणं कर्तुं प्रकृतयोऽखिलाः । श्वेतभिक्षून् विना सर्वे लिङ्गिनश्च समाययुः ॥१४८॥
 एयुर्मां लिङ्गिनः सर्वे न त्वमी श्वेतभिक्षवः । मात्सर्यादिति तच्छिद्रमग्रे चक्रे स दुर्मतिः ॥१४९॥
 गत्वा च सुव्रताचार्यानिनि साक्षेपमब्रवीत् । यो यदा स्यान्नृपस्तं हि श्रयन्ते लिङ्गिनस्तदा ॥१५०॥
 राजरक्ष्याणि हि तपोवनानीति तपोधनैः । राजाऽभिगम्यः क्रियते तपःषष्ठांशभाक् तथा ॥१५१॥
 मन्त्रिन्दकाः पुनर्यूयं स्तब्धाः पाखण्डिपांसनाः । निर्मर्यादा विधातारो लोक-राजविरुद्धयोः ॥१५२॥
 तद्युष्माभिर्न मे राज्ये स्थातव्यं गच्छताऽन्यतः । योऽत्र वः स्थास्यति स मे वध्यः खलु खलाशयः ॥१५३॥ [युगम्]
 बभाषे सूरिरप्येवं न नः ^{३६}कल्प इति त्वयि । अभिषिक्ते न सम्प्राप्ता निन्दामश्च न ^{३६}कञ्चन ॥१५४॥
 प्रत्यूचे स पुनः क्रुद्धः कृतमाचार्य! विस्तरैः । सप्ताहादिह तिष्ठन्तो निर्ग्राह्या दस्युवन्मया ॥१५५॥
 ॥इत्युक्त्वा स यथौ स्वौकः सूरिरप्यब्रवीन्मुनीन् । किं कर्तव्यमिह ब्रूत यथाशक्ति यथामति ॥१५६॥
 तत्रैकः साधुरित्यूचे षष्टिवर्षशतीं तपः । तप्तवान् विष्णुकुमारो मन्दरे सोऽस्ति सम्प्रति ॥१५७॥
 सोऽग्रजः पद्मराजस्य तेन तद्वचनादसौ । शान्तिं यास्यति नेमुचिः स्वामी सोऽप्यस्य पद्मवत् ॥१५८॥
 यो विद्यालब्धिमान् साधुस्तमानेतुं प्रयातु सः । उपयोगोऽपि लब्धीनां सङ्घकार्ये न दुष्यति ॥१५९॥

१. तव मार्गेण ॥ २. आग्रहसहितम् ॥ ३. पितृसदृशे ॥ ४. ग्रहीतुमिच्छति ॥ ५. परिव्रज्यां किन्तु सार्धं गृ(प्र)हीष्यति मयैव हि । हे. ॥ ६. गरुडवत् ॥ ७. कामदेववत् ॥ ८. समर्थो बभूव, परं न कृतवानुपयोगमित्यर्थः ॥ ९. अस्थाने ॥ १०. प्रतियातना-प्रतिक्रिया ॥ ११. न्यासः- 'थापण' ॥ १२. यज्ञम् ॥ १३. यज्ञमण्डपे ॥ १४. बकवत् ॥ १५. अस्याभिः पाता. ॥ १६. नागरिकाः ॥ १७. आचारः ॥ १८. किञ्चन मु. ॥ १९. निग्रहपात्राणि ॥ २०. स्वगृहम् ॥

अथैकः साधुरित्यूचे गन्तुं तत्र विहायसा । शक्नोमि न समागन्तुं ब्रूत यत्कृत्यमत्र मे ॥१६०॥
 त्वां समानेष्यते विष्णुरेवेति गुरुणोदिते । उत्पत्य ताक्ष्यवद् व्योम्ना क्षणात् पद्माग्रजं ययौ ॥१६१॥
 दृष्ट्वा विष्णुकुमारस्तं चिन्तयामासिवानिति । सङ्घकार्यं महद्वेगाद् वदत्यस्याऽऽगमो पुनः ॥१६२॥
 प्रावृट्काले हि साधूनां विहारो नाऽन्यथा भवेत् । लब्धीनामुपयोगो हि न ते कुर्युर्यथा तथा ॥१६३॥
 एवं विचिन्तयन्तं तं स मुनिर्मुनिपुङ्गवम् । अभिवन्द्य समाचख्यौ तन्निजागमकारणम् ॥१६४॥
 क्षणाद् विष्णुकुमारस्तं गृहीत्वर्षिं विहायसा । आययौ हास्तिनपुरे ववन्दे चाऽऽत्मनो गुरून् ॥१६५॥
 ततः साधुपरीवारो विष्णुर्नमुचिमभ्यगात् । सर्वैर्नमुचिवर्जं च ववन्दे पार्थिवादिभिः ॥१६६॥
 विष्णुर्धर्मकथापूर्वं ससान्त्वमिदमभ्यधात् । यावत् प्रावृडिहैवाऽमी तिष्ठन्तु मुनयः पुरे ॥१६७॥
 एकत्र स्वयमप्येते चिरकालं वसन्ति न । वर्षासु जन्तुबाहुल्याद् विहारस्तु न कल्पते ॥१६८॥
 गरीयसि पुरेऽमुष्मिन् भिक्षुभिर्भैक्षवृत्तिभिः । अस्मादृशैर्वसद्भिस्ते हानिः का नाम बुद्धिमन् ! ? ॥१६९॥
 भरतादित्यसोमाद्यैर्वन्दिताः साधवो नृपैः । तथा न चेत् करोषि त्वं स्थातुं देहि तथाऽपि भोः ! ॥१७०॥
 इत्युक्तो विष्णुना मन्त्री प्रत्यूचे कोपदारुणम् । अलमाचार्य ! वचनैर्वस्तुं नेह ददामि वः ॥१७१॥
 पुनरप्यभ्यधाद् विष्णुः प्रभविष्णुरपि क्षमी । वसन्तूद्यानमेवाऽमी नगरस्य बहिः स्थिताः ॥१७२॥
 जातामर्षो महर्षिं तं व्यब्रवीत् सचिवब्रुवः । न सहे गन्धमपि वः संवासप्रार्थनैरलम् ॥१७३॥
 पुरस्याऽन्तर्बहिर्वाऽपि निवासः श्वेतवाससाम् । दस्यूनामिव मर्यादाहीनानां न भविष्यति ॥१७४॥
 यदि वः प्राणितं प्रेयस्तदाऽपसरत द्रुतम् । अन्यथा वो हनिष्यामि ताक्ष्यो विषधरानिव ॥१७५॥
 इत्युक्त्योद्दीपितो विष्णुराहुत्येव हुताशनः । ऊचे तथाऽप्यहो ! देहि स्थातुं नस्त्रिपदीमिह ॥१७६॥
 ततो नमुचिरित्यूचे दत्ता वस्त्रिपदी मया । यस्त्रिपद्या बहिर्वः स्यान्निहनिष्यामि तं खलु ॥१७७॥
 एवमस्त्विति देहीति चोक्त्वा प्रववृधे मुनिः । किरीटी कुण्डली स्रग्वी धनु-र्वज्र-कृपाणभृत् ॥१७८॥
 खेचरान् स्फारफूत्कारैर्भ्रंशयन् जीर्णपर्णवत् । पद्मिनीपत्रवत् पाददरैः कम्पयन् महीम् ॥१७९॥
 उल्लालयन् जलनिधीन् कल्पान्तपवमानवत् । प्रतीपगा आपगाश्च कुर्वाणः सेतुबन्धवत् ॥१८०॥
 ज्योतिश्चक्राणि पर्यस्यन् कर्करप्रकरानिव । दारयन् पर्वतवरानपि वल्मीकपुञ्जवत् ॥१८१॥
 स महौजा महातेजाः सुरासुरभयङ्करः । वर्धमानः क्रमानानारूपो मेरुसमोऽभवत् ॥१८२॥ चतुर्भिः कलापकम् ॥
 त्रिजगत्क्षोभमालोक्य प्रसादनकृतेऽस्य तु । संहस्राक्षः समादिक्षद् गायनीः सुरयोषितः ॥१८३॥
 कर्णमूले जगुस्तस्य गान्धारग्रामबन्धुरम् । सर्वज्ञोपज्ञशास्त्रानुरूपमेतन्निरन्तरम् ॥१८४॥
 “कोपादिहाऽपि दहन्ते स्वार्थं मुह्यन्ति चाऽसंकृत् । विपद्य चाऽनन्तदुःखं प्रयान्ति नरकं नराः” ॥१८५॥
 इति कोपं शमयितुं किन्नरादिस्त्रियोऽपि हि । जगुश्च ननृतुश्चाऽग्रे तस्य विष्णुमहामुनेः ॥१८६॥
 धरण्यां नमुचिं क्षिप्त्वा मध्येपूर्वापराम्बुधि । ददौ पादं जगद्वन्द्यपादः पद्माग्रजो मुनिः ॥१८७॥
 ॥पद्मोऽपि ज्ञातवृत्तान्तः समुपेत्य ससंभ्रमः । चकितः स्वप्रमादेन मन्त्रिदोषेण तेन च ॥१८८॥
 स्वमग्रजं महर्षिं तं नमस्कृत्याऽतिभक्तितः । कृताञ्जलिर्नेत्रजलाक्षालितांहिरदोऽवदत् ॥१८९॥
 तातः पद्मोत्तरोऽद्याऽपि चेतसा मम तिष्ठति । स्वामिन् ! विजयिनि सति लोकोत्तरगुणे त्वयि ॥१९०॥
 श्रीसङ्घाशातनां मन्त्रिपांसनेनाऽमुना न्वहम् । क्रियमाणां न जानामि ज्ञापितोऽस्मि न केनचित् ॥१९१॥
 अपराधी तथाऽप्यस्मि भृत्यः पापो ह्यसौ मम । स्वामिनो भृत्यदोषेण गृह्यन्ते इति नीतिवाक् ॥१९२॥

१. गरुडवत् ॥ २. गृहीत्वर्षिं मु. ॥ ३. साधुकुमारोऽपि हे. ॥ ४. निवासं कर्तुम् ॥ ५. आत्मानं सचिवं ब्रूते सः, दुष्टसचिवः ॥ ६. जीवितं प्रियम् ॥ ७. पादकुट्टनैः ॥ ८. प्रतीपं-प्रतिलोमं गच्छन्ति ताः ॥ ९. सेतुबन्धुवत् खंता. पाता. ॥ १०. इन्द्रः ॥ ११. पुनः पुनः ॥ १२. पूर्वापरयोर्म्बुध्योः-समुद्रयोर्मध्ये ॥ १३. ०त्वहम् मु. ॥

तथाऽहमपि ते भृत्यस्त्वं स्वामी परमो मम । गृह्यसे मम दोषेण तत् कोपमुपसंहर ॥१९३॥
 पापस्याऽस्याऽपराधेन त्रैलोक्यं प्राणसंशये । महात्मन्निदमारूढं त्रायस्व करुणानिधे! ॥१९४॥
 एवमन्येऽपि विविधं सुरासुर-नरेश्वराः । तमृषिं सान्त्वयामासुः श्रीसङ्घश्च चतुर्विधः ॥१९५॥
 अतिशब्दपथां वृद्धिं प्राप्तो यावन्न सोऽशृणोत् । पादस्पर्शं व्यधुस्तस्य तावत् सर्वेऽपि भक्तितः ॥१९६॥
 पादस्पर्शेन सोऽधस्तादपश्यद् भ्रातरं पुरः । चतुर्विधं तथा सङ्घं सुरासुर-नृपानपि ॥१९७॥
 इत्थं च दध्यौ स मुनिः श्रीसङ्घोऽयं कृपापरः । अयं च दीनो मे भ्राता भीताश्चैते सुरादयः ॥१९८॥
 कोपोपसंहारकृते युगपत् सान्त्वयन्ति माम् । मान्यः सङ्घोऽनुकम्प्याश्च पद्मप्रभृतयो मम ॥१९९॥
 विमृश्यैवं वपुर्वृद्धिं संहृत्य स महामुनिः । तस्थौ प्रकृत्यवस्थायां गतवेल इवाऽर्णवः ॥२००॥
 सङ्घानुरोधान्नमुचिं मुमोच स महामुनिः । तं मन्त्रिपांसनं सद्यः पद्मस्तु निर्वासयत् ॥२०१॥
 तथा त्रिपद्या स मुनिस्ततः प्रभृति पावनीम् । त्रिविक्रम इति ख्यातिमाससाद जगत्त्रये ॥२०२॥
 सङ्घकार्यं स तत्कृत्वा शान्तस्तप्त्वा तपः परम् । उत्पन्नकेवलो विष्णुकुमारः प्रययौ शिवम् ॥२०३॥
 पद्मोऽपि हि भवोद्विग्नस्त्यक्त्वा राज्यं पलालवत् । सद्गुरोः पादपद्मान्ते परिव्रज्यामुपाददे ॥२०४॥
 कौमारेऽब्दपञ्चशती मण्डलित्वेऽपि सैव हि । जये त्र्यब्दशती चक्रभृत्त्वे सप्तशतीयुता ॥२०५॥
 अष्टादशसहस्र्यब्दसहस्रास्तु व्रते दश । त्रिंशद्द्वर्षसहस्रायुरित्यभूत् पद्मचक्रभृत्(चक्रिणः) ॥२०६॥युगम्॥

नानाविधाभिग्रहमुन्दराणि प्रतप्य तीव्राणि तपांसि पद्मः ।

घातिक्षयासादितकेवलर्द्धिः पदं ययौ शाश्वतशर्मधाम ॥२०७॥

अत्र द्वौ जिनौ- चक्रिणौ जिनपती चोभावुभौ चक्रिणौ

रामौ द्वौ च हरी उभौ प्रतिहरी चोभावमी कीर्तिताः ।

कीर्तिव्याप्तदिशश्चतुर्दश महात्मानः शलाकानरा-

स्तेषां वृत्तमुदारमस्तु तदिदं लोकस्य कर्णातिथिः ॥२०८॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते

महाकाव्ये षष्ठे पर्वणि श्रीपद्मचक्रवर्ति-

वर्णनो नामाऽष्टमः सर्गः॥

॥ समाप्तं चेदं षष्ठं पर्व ॥

१. श्लोकोऽयं खंता प्रतौ नाऽस्ति ॥ २. शब्दमार्गमतिक्रान्तां शब्दातीतामित्यर्थः ॥ ३. देशाद् बहिष्कृतवान् ॥ ४. तृणवत् ॥ ५. कौमारे वर्षाणि ५००मितानि ॥
 ६. मण्डलित्वे वर्षाणि ५००मितानि ॥ ७. दिग्विजये वर्षाणि ३००मितानि ॥ ८. चक्रित्वे वर्षाणि १८सहस्र७००मितानि ॥ ९. व्रते वर्षाणि १०सहस्रमितानि ॥
 १०. आयुर्वर्षाणि ३०सहस्रमितानि ॥ ११. कुन्थुनाथ-अरनाथौ जिनौ ॥ १२. कुन्थुनाथ-अरनाथौ चक्रिणौ ॥ १३. जिनपती मल्लिनाथ-मुनिसुव्रतौ ॥ १४.
 चक्रिणौ सुभूम-महापद्मौ ॥ १५. बलदेवौ आनन्द-नन्दनौ ॥ १६. वासुदेवौ पुरुषपुण्डरीक-दत्तौ ॥ १७. प्रतिवासुदेवौ बलि-प्रह्लादौ ॥ एते चतुर्दशशलाकापुरुषाः ॥
 १८. ०कर्णातिथि मु. ॥ १९. ०षष्ठे पर्वणि अष्टमः० खंता. ॥

॥अर्हम् ॥

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविनिर्मितं

त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितम्

॥राम-लक्ष्मण-रावण-चरितप्रतिबद्धं सप्तमं पर्व ॥

॥राक्षसवंश-वानरवंशोत्पत्ति-रावणजन्मवर्णनः प्रथमः सर्गः॥

अथ श्रीसुव्रतस्वामिजिनेन्द्रस्याऽञ्जनद्युतेः । हरिवंशमृगाङ्गस्य तीर्थे सञ्जातजन्मनः ॥१॥
बलदेवस्य पद्मस्य विष्णोर्नारायणस्य च । प्रतिविष्णो रावणस्य चरितं परिकीर्त्यते ॥२॥
भरतेऽत्र रक्षोद्वीपे लङ्कायां घनवाहनः । आसीद् रक्षोवंशकन्दो विहरत्यजितेऽर्हति ॥३॥
स महारक्षसे राज्यं सुधीर्दत्त्वा स्वसूनवे । अजितस्वामिपादान्ते परिव्रज्य ययौ शिवम् ॥४॥
महारक्षा अपि चिरं राज्यं भुक्त्वा स्वनन्दने । देवरक्षसि संस्थाप्य पत्रज्य च शिवं ययौ ॥५॥
रक्षोद्वीपाधिपेष्वेवमसङ्ख्येषु गतेषु तु । श्रेयांसतीर्थेऽभूत् कीर्तिधवलो राक्षसेश्वरः ॥६॥
तदा च वैताढ्यगिरौ पुरे मेघपुराभिधे । विद्याधरनरेन्द्रोऽभूदतीन्द्रो नाम विश्रुतः ॥७॥
श्रीमत्यां तस्य कान्तायां श्रीकण्ठो नाम नन्दनः । देवीति नाम्ना दुहिता चाऽभूद् देवीव रूपतः ॥८॥
विद्याधरेन्द्रस्तां पुष्पोत्तरो रत्नपुरेश्वरः । सूनोः पद्मोत्तरस्याऽर्थे ययाचे चारुलोचनाम् ॥९॥
गुणिने श्रीमतेऽप्यस्मै तामतीन्द्रो ददौ न हि । ददौ कीर्तिधवलाय किन्तु दैवनियोगतः ॥१०॥
तां कीर्तिधवल्लोढां तु श्रुत्वा पुष्पोत्तरो नृपः । वैरंयते स्माऽतीन्द्रेण श्रीकण्ठेन च मानदः ॥११॥
श्रीकण्ठेनैकदा मेरोर्निवृत्तेन व्युदैक्ष्यत । पुष्पोत्तरस्य दुहिता पद्मा पद्मेव रूपतः ॥१२॥
मनोभवविकाराब्धिसमुल्लासनदुर्दिनम् । अन्योऽन्यमनुरागोऽभूत् सद्यः श्रीकण्ठ-पद्मयोः ॥१३॥
तिष्ठते स्म कुमारी सा श्रीकण्ठायोन्मुखाम्बुजा । स्वयंवरमजमिव क्षिपन्ती स्निग्धया दृशा ॥१४॥
विज्ञाय तदभिप्रायं श्रीकण्ठस्तां स्मरातुरः । आदाय व्योममार्गेण गन्तुं प्रवृत्ते द्रुतम् ॥१५॥
पद्मां हरति कोऽपीति पूत्कुर्वन्ति स्म चेटिकाः । पुष्पोत्तरोऽपि सन्नह्याऽन्वधावत् सैबलो बली ॥१६॥
श्रीकण्ठोऽपि द्रुतं कीर्तिधवलं शरणं ययौ । पद्माहरणवृत्तान्तं कथयामास चाऽखिलम् ॥१७॥

१. अर्ह । नमः सर्वज्ञाय खंता. २; अर्ह, नमो वीतरागाय, सकलार्हत्वं नामाकृतिं पाता.; नमः श्रीसर्वज्ञाय ला. २. अञ्जनस्येव द्युतिः कान्ति-
र्यस्य तस्य ॥ ३. हरिवंशे चन्द्रसमानस्य ॥ ४. रामस्य ॥ ५. लक्ष्मणस्य ॥ ६. ला. प्रतौ तृतीयश्लोकस्थाने ७७सङ्ख्याः श्लोकाः सन्ति । तेषु च आद्यश्लोकद्वयीं
अष्टात्रिंशत्तमं एकोनाशीतितमं च श्लोकं मुक्त्वा शेषाः सर्वेऽपि श्लोकाः त्रिषष्टिशलाकागतश्रीअजितस्वामिचरिते चतुर्थे पञ्चमे च सर्गे क्रमशः ३०३तः ३३५,
१ तः ४० श्लोकत्वेन प्राप्यन्ते ॥ तत्राऽप्राप्तश्लोकचतुष्टयी त्वेवम् --

“अस्त्यस्य जम्बूद्वीपस्य, द्वीपस्य भरते पुरी । नाम्ना खयाता विनीतेति, शिरोमणिरिवाऽवनेः ॥३॥

अस्यामिश्वाकुवंशस्य, विततच्छत्रसन्निभः । विश्वसन्तापहरण-श्चक्रभृत् सगरोऽजनि ॥४॥

सङ्गीतकैर्नाटकैश्च, विनोदैरपरैरपि । ततश्चाऽरंस्त सगरः, साम्राज्यश्रीलताफलैः ॥३८॥

विसूत्रिताऽमित्रबलः, सुत्रामेवैकविक्रमः । व्यधत्त लङ्कयो राज्यं, सुचिरं घनवाहनः ॥७९॥”

७. ययौ शिवम् खंता. १-२, पाता. ला. ॥ ८. च खंता. ॥ ९. किन्तु कीर्तिधवलाय, ददौ विधिनियोगतः खंता. १-२, पाता. मो. ॥ १०. देवादेशात् ॥

११. कीर्तिधवलेन ऊढां परिणीताम् । कीर्तिधवल्लोढां श्रुत्वा मो. ॥ १२. वैरं कृतवान् ॥ १३. मानं द्यति-खण्डयति मानदः ॥ १४. कामविकार एव

सागरस्तस्य समुल्लासने दुर्दिनम्, अनुरागविशेषणम् ॥ १५. उन्नतं मुखमेव अम्बुजं कमलं यस्याः सा ॥ १६. सैन्यसहितः ॥

पुष्पोत्तरोऽपि तत्राऽऽशु प्राप सैन्यैर्निरन्तरैः^१ । ^२आशाः ^३प्रच्छादयन्नद्भिर्^४युगान्त इव सागरः ॥१८॥
 दूतेन **कीर्तिधवलः** पुष्पोत्तरमभाषत । अविमृश्य प्रयासोऽयं मुधा वः साम्परायिकः ॥१९॥
 कन्या ह्यवश्यं दातव्या कस्मैचन तथा यदि । स्वयं वृतोऽसौ **श्रीकण्ठ**स्तदाऽसौ नाऽपराध्यति ॥२०॥
 न तद्वो युज्यते योद्धुं बुद्ध्वा स्वदुहितुर्मनः । कर्तुं वधूवरोद्वाहकृत्यमेव तु साम्प्रतम् ॥२१॥
 दूतीमुखेन पद्माऽपि तदैवेति व्यजिज्ञपत् । वृतो मया स्वयमयं हताऽहं नाऽमुना पुनः ॥२२॥
 इति **पुष्पोत्तरः** श्रुत्वा शान्तकोपोऽभवत् क्षणात् । प्रायो विचारचञ्चूनां कोपः सुप्रशमः खलु ॥२३॥
श्रीकण्ठ-पद्मयोस्तत्रैवोत्सवेन महीयसा । कृत्वा विवाहं प्रययौ निजं **पुष्पोत्तरः** पुरम् ॥२४॥
॥श्रीकण्ठं कीर्तिधवलोऽब्रवीदत्रैव तिष्ठ यत् । वैताढ्यशैले युष्माकं भूयांसो विद्विषोऽधुना ॥२५॥
 अस्यैव **राक्षसद्वीपस्याऽदूरेण** मेरुद्विशि । विद्यते **वानरद्वीपो** योजनत्रिशतीमितः ॥२६॥
 अन्येऽपि **बर्बरकुल-सिंहलप्रमुखाः** सखे ! । द्वीपा मदीयास्तिष्ठन्ति भ्रष्टस्वःखण्डसन्निभाः ॥२७॥
 तेषामेकतमे काऽपि राजधानीं निधाय भोः ! । सुखमास्त्वाऽविदूरत्वादवियुक्तो मया समम् ॥२८॥
 न यद्यपि द्विषद्भ्यस्ते भयमस्ति मनागपि । तथाऽप्यस्मद्विप्रयोगभयान्न गन्तुमर्हसि ॥२९॥
 सस्नेहमिति तेनोक्तस्तद्वियोगातिक्रान्तः । **श्रीकण्ठो** वानरद्वीपनिवासं प्रत्यपद्यत ॥३०॥
 कृत्वाऽधिवानरद्वीपं **किष्किन्धाद्रौ** महापुरीम् । **किष्किन्धां** नाम तद्राज्ये तं **कीर्तिधवलो** न्यधात् ॥३१॥
॥अद्राक्षीद् भ्राम्यतस्तत्र महादेहान् फलाशिनः । भूयसो वानरान् रम्यान् श्रीकण्ठपृथिवीपतिः ॥३२॥
 तेषाममारिमाघोष्य सोऽन्नपानाद्यदापयत् । सच्चक्रुस्तानथाऽन्येऽपि यथा राजा तथा प्रजाः ॥३३॥
 चक्रुश्चित्रे च लेप्ये च ध्वज-छत्रादिलक्ष्मसु । विद्याधरा वानरांस्ते तदा प्रभृति कौतुकात् ॥३४॥
वानरद्वीपराज्येन वानरैर्लक्ष्मभिस्तथा । **वानरा** इति कीर्त्यन्ते तत्स्था विद्याधरा अपि ॥३५॥
श्रीकण्ठस्य सुतो जज्ञे **वज्रकण्ठो**ऽभिधानतः । सोत्कण्ठो रणलीलासु सर्वत्राऽकुण्ठविक्रमः ॥३६॥
नन्दीश्वरेऽथ श्रीकण्ठो यात्रायै शाश्वतार्हताम् । अमरान् गच्छतोऽद्राक्षीदास्थानीमास्थितो निजाम् ॥३७॥
 वाजीव ग्रामपद्रस्थो वाजिनां मार्गयायिनाम् । तेषां दिविषदां सोऽथाऽन्वचालीद् भक्तिर्तद्धनः ॥३८॥
 विमानं गच्छतस्तस्य स्वलितं **मानुषोत्तरे** । तैरङ्गिणीवेग इव मार्गवर्तिनि पर्वते ॥३९॥
 प्राग्जन्मनि मया तेपे तपोऽल्पं खलु तेन मे । **नन्दीश्वरार्हदात्रायां** नाऽपूर्यत मनोरथः ॥४०॥
 इति निर्वेदमापन्नः प्रात्राजीत् सद्य एव सः । तपस्तीव्रतरं तप्त्वा **सिद्धिक्षेत्र**मियाय च ॥४१॥
॥श्रीकण्ठतो वज्रकण्ठादिष्वतीतेष्वनेकशः । मुनिसुव्रततीर्थेऽभूद् घनोदधिरवो नृपः ॥४२॥
लङ्कापुर्यामपि तदा समभूद् राक्षसेश्वरः । तडित्केश इति नाम्ना जज्ञे स्नेहस्तयोरपि ॥४३॥
 अपरेद्युस्तडित्केशः सान्तःपुरवधूजनः । ययौ क्रीडितुमुद्याने वरे **नन्दन**नामनि ॥४४॥
 क्रीडासक्ते तडित्केशे कोऽप्युत्तीर्य कपिर्दुमात् । **श्रीचन्द्रायास्तन्महिष्या** विलिलेख नखैः कुचौ ॥४५॥
 रोषोच्छ्वसितकेशस्तं **तडित्केशः** प्लवङ्गमम् । जघानैकेन बाणेनाऽसह्यो हि स्त्रीपराभवः ॥४६॥
 बाणप्रहारविधुरः किञ्चिद् गत्वा प्लवङ्गमः । एकस्य प्रतिमास्थस्य साधोरपे पपात सः ॥४७॥
 सोऽदात् तस्मै नमस्कारं परलोकाध्वशम्बलम् । मृत्वा च तत्प्रभावेणाऽ**ब्धिकुमारो** बभूव सः ॥४८॥
 प्राग्जन्म सोऽवधेर्ज्ञात्वाऽभ्येत्याऽवन्दिष्ट तं मुनिम् । वन्दनीयः सतां साधुर्हृपकारी विशेषतः ॥४९॥
 अन्यामपि **तडित्केशभटैस्तत्र** प्लवङ्गमान् । हन्यमानान् स ऐक्षिष्ट सद्यः कोपेन चाऽज्वलत् ॥५०॥

१. निरन्तरम् ला. ॥ २. दिशः ॥ ३. आच्छादयन्नद्भिर्^४ यु. ॥ ४. जलैः ॥ ५. युद्धसम्बन्धी प्रयासो यत्नः ॥ ६. युक्तम् ॥ ७. अयं स्वयं मया वत्रे खंता. १-२, पाता. मो. ता. ॥ ८. विचारचतुराणां ॥ ९. वायव्यकोणे ॥ १०. पतितस्वर्गखण्डसदृशाः ॥ ११. तेषामेकत्र कुत्राऽपि ला. मु. ॥ १२. सुखमास्त्वा० खंता. १-२। सुखं तिष्ठ ॥ १३. वानरद्वीपे ला. ॥ १४. सच्चक्रुस्तांस्तथाऽन्येऽपि मो. ॥ १५. प्रजा खंता. २, ला. ॥ १६. लक्ष्म-चिह्नम् ॥ १७. वानरा इति कीर्तिताः । ततो वानरलक्षमाणं खंता. १-२, वानरा इति कीर्तिताः । ततो वानरलक्षमाणस्तस्थुर्विद्या० मो. ॥ १८. सभाम् ॥ १९. यथा ग्रामस्य पद्रे(पादरमां) स्थितोऽश्वः मार्गयायिनं वाजिनं दृष्ट्वा चलति तथा ॥ २०. भक्तिसंयुतः मु. ॥ २१. नदीवेगः ॥ २२. मोक्षम् ॥ २३. ०घनोदधिरथो० मु. ॥ २४. रोषेण उच्छ्वसिता-ऊर्ध्वीभूताः केशा यस्य सः ॥ २५. बाणप्रहारेण विह्वलः ॥ २६. पाथेयम् ॥ २७. स्थितः मो. ॥

महाप्लवङ्गरूपाणि विकृत्याऽनेकशश्च सः । वर्षस्तरु-^१शिलाजालैरुपद्राव राक्षसान् ॥५१॥
 ज्ञात्वा दिव्यप्रयोगं तं तडित्केशस्तमुच्चकैः । आनर्चोवाच कोऽसीति किमुपद्रवसीति च ॥५२॥
 ततः सोऽब्धिकुमारोऽपि शान्तकोपस्तदर्चया । स्ववधं च नमस्कारप्रभावं च शशंस तम् ॥५३॥
 लङ्केशस्तेन देवेन सहैवोपेत्य तं मुनिम् । इत्यपृच्छत् प्रभो! वैरहेतुः कः कपिना मम ? ॥५४॥
 आचख्यौ मुनिरप्येवं श्रावस्त्यां मन्त्रिनन्दनः । दत्तो नाम पुराऽभूस्त्वं काश्यामेष तु लुब्धकः ॥५५॥
 त्वमुपात्तपरिव्रज्योऽन्येद्युर्वाराणसीमगाः । दृष्टोऽनेनाऽपशकुनमित्याहत्य निपातितः ॥५६॥
 माहेन्द्रकल्पे देवोऽभूश्च्युत्वा चेदृगिहाऽभवः । भ्रान्त्वा नरकमेषोऽभूत् कपिस्तद्वैकारणम् ॥५७॥
 वन्दित्वा तं महासाधुमसामान्योपकारिणम् । अनुज्ञाप्य च लङ्केशं सोऽथ देवस्तिरोदधे ॥५८॥
 तदाकर्ण्य तडित्केशः सुकेशे तनये निजे । राज्यं न्यस्य प्रवव्राज वव्राज च परं पदम् ॥५९॥
 किष्किन्धाराज्यमाधाय पुत्रे किष्किन्धिनामनि । दीक्षां धनोदधिरवोऽप्यादायेयाय निर्वृतिम् ॥६०॥
 इतश्च वैताढ्यगिरौ नगरे रथनूपुरे । अभूत् तदानीमशनिवेगो विद्याधरेश्वरः ॥६१॥
 तस्याऽपि सूनुर्विजयसिंह इत्यभवज्जयी । विद्युद्रेगो द्वितीयस्तु तद्दोर्दण्डाविवाऽपरौ ॥६२॥
 गिरौ तत्रैव चाऽऽदित्यपुरे मन्दरमाल्यभूत् । विद्याधरनृपस्तस्य श्रीमालेति च कन्यका ॥६३॥
 तस्याः स्वयंवरे तेनाऽऽहूता विद्याधरेश्वराः । ज्योतीषीर्वाऽधि विमानमधि मञ्चमुपाविशन् ॥६४॥
 कथ्यमानान् प्रतीहार्या तान् विद्याधरपुङ्गवान् । पस्पर्श दृष्ट्या श्रीमाला कुल्या वृक्षानिवाऽम्भसा ॥६५॥
 अन्यविद्याधरान् सर्वानतिक्रम्य क्रमेण सा । गत्वाऽवतस्थे किष्किन्धौ जाह्नवीव पयोनिधौ ॥६६॥
 तस्य कण्ठे निचिक्षेप श्रीमाला वरमालिकाम् । भविष्यद्दोर्लताश्लेषसत्यङ्कारमिवाऽनघम् ॥६७॥
 उच्चैर्विजयसिंहोऽथ सिंहवत् प्रियसाहसः । भृकुटीभीषणमुखः सरोषमिदमभ्यधात् ॥६८॥
 निर्वासिताः पुराऽप्येते सदा दुर्नयकारिणः । वैताढ्यराजधानीतः सुराज्यादिव दस्यवः ॥६९॥
 तत् केनाऽमी इहाऽऽनीता दुर्नीताः कुलपांशनाः । तदद्याऽपुनरावृत्तैर्निहन्येतान् पशूनिव ॥७०॥
 इत्युदीर्य महावीर्यः सं उत्थाय यमोपमः । चचाल किष्किन्धिनृपवधायाऽऽयुधमुत्क्षिपन् ॥७१॥
 किष्किन्धितः सुकेशाद्या अन्ये विजयसिंहतः । रणायोत्तस्थिरे विद्याधरा पौरुषदुर्धराः ॥७२॥
 दन्तादन्तिप्रवृत्तेभैरुस्फुलिङ्गीकृताम्बरः । कुन्ताकुन्तिमिलत्सादी शराशरिमिलद्रथी ॥७३॥
 खड्गाखड्ग्यापतत्पत्तिरसृक्पङ्किलभूतलः । रणस्ततः प्रववृते कल्पान्त इव दारुणः ॥७४॥ युग्मम् ॥
 चिरं युद्ध्वाऽथ बाणेन किष्किन्ध्यवरजोऽन्धकः । शिरो विजयसिंहस्याऽपातयत् फलवत् तरोः ॥७५॥
 त्रेसुश्च विजयसिंहगृह्या विद्याधरेश्वराः । निर्नाथानां कुतः शौर्यं ? हतं सैन्यं ह्यनायकम् ॥७६॥
 श्रीमालां समुपादाय जयश्रियमिवाऽङ्गिनीम् । ययावुत्पत्य किष्किन्धिः किष्किन्धां सपरिच्छदः ॥७७॥
 श्रुत्वा पुत्रवधोदन्तमकाण्डाशनिपातवत् । वेगेनाऽशनिवेगोऽगादधिकिष्किन्धिपर्वतम् ॥७८॥
 किष्किन्धां नगरीं सैन्यैः सोऽवेष्टदनेकशः । महाद्वीपस्थलीं द्वीपवतीपूर इवाऽम्बुभिः ॥७९॥
 गुहाया इव पञ्चास्यौ योद्धुकामौ सहाऽन्धकौ । वीरौ सुकेश-किष्किन्धी किष्किन्धाया निरीर्यतुः ॥८०॥
 ततः सर्वाभिसारेणाऽशनिवेगोऽत्यमर्षणः । योद्धुं प्रववृते वीरस्तृणवद् गणयन् परान् ॥८१॥
 ततो विजयसिंहेभसिंहस्याऽऽजिमुखेऽच्छिदत् । शिरोऽन्धकस्य रोषान्धोऽशनिवेगो महाभुजः ॥८२॥

१. शिखाजालैः मो. २. उपद्रवं करोषि ॥ ३. स्वसम्बन्धं मो. ४. वाणारसी० खंता. २, ला. ॥ ५. दृष्टोऽनेनाऽपशकुनमित्याहत्य निपातितः मु. ॥ ६. मारितः ॥ ७. किष्किन्ध० ला. ८. महोदधिरवो० खंता. १-२, धनोदधिरथो० मु. ९. शिवम् ॥ १०. मन्दिरमाल्यभूत् पाता. ला. मु. ॥ ११. विमानेषु ॥ १२. मञ्चेषु ॥ १३. 'नीक' इति भाषायाम् ॥ १४. भावी यो दोर्लताया आश्लेषस्तस्य सत्यङ्कार-शपथम् ॥ १५. निष्कासिताः ॥ १६. स्वराज्या० पाता. ॥ १७. चौराः ॥ १८. कुलाधमाः ॥ १९. समुन्थाय कां. मो. ॥ २०. दन्तादन्तियुद्धे प्रवृत्तैर्गजैः ॥ २१. सादी अश्ववारः ॥ २२. खड्गा-खड्गियुद्धेन आपतन्तः पत्तयो यस्मिन् सः ॥ २३. असृजा शोणितेन पङ्किकलं भूतलं यस्मिन् सः ॥ २४. अनुजो भ्राता ॥ २५. विजयसिंहस्याऽपातयन्मस्तकं फलवत् तरोः ला. ॥ २६. विजयसिंहस्य पक्षस्थाः ॥ २७. किष्किन्ध० खंता. १-२, पाता. ॥ २८. सोऽवेष्टदनेकशः ला. पा. छ. मो., स चाऽवेष्टदनेकशः मु. ॥ २९. नदीपूरः ॥ ३०. सिंहौ ॥ ३१. किष्किन्धौ० खंता. १-२, पाता. ॥ ३२. निर्जम्बुः ॥ ३३. सर्वबलेन ॥ ३४. शत्रून् ॥ ३५.

ततो वानरसैन्यानि सदैत्यानि दिशोदिशम् । पवनास्फालिताम्भोदपटलानीव 'दुद्रुवुः ॥८३॥
सान्तःपुरपरीवारौ लङ्का-किष्किन्धनायकौ । पाताललङ्कां ययतुः काऽप्युपायोऽपसर्पणम् ॥८४॥
निहत्य सुतहन्तारमाराधरमिव द्विपः । प्रशान्तकोपः समभूद् रथनूपुरपार्थिवः ॥८५॥
मुदितो वैरिनिर्घातान्निर्घातं नाम खेचरम् । स राजस्थापनाचार्यो लङ्काराज्ये न्यवेशयत् ॥८६॥
ततो निवृत्य वैताढ्ये स्वपुरे रथनूपुरे । अमरेन्द्रोऽमरावत्यामिवाऽगादशनिर्नृपः ॥८७॥
अन्येद्युर्जातसंवेगोऽशनिवेगनृपः स्वयम् । सहस्रारे सुते राज्यं न्यस्य दीक्षामुपाददे ॥८८॥
॥पुर्या पाताललङ्कायां सुकेशस्याऽपि सूनवः । इन्द्राण्यामभवन् माली सुमाली माल्यवानपि ॥८९॥
श्रीमालायां च किष्किन्धेद्रौ बभूवतुरात्मजौ । नाम्नाऽऽदित्यरजा रक्षरजाश्चेति महाभुजौ ॥९०॥
अपरेद्युश्च किष्किन्धिः सुमेरौ शाश्वतार्हताम् । यात्रां कृत्वा निवृत्तः सन्नपश्यन् मधुपर्वतम् ॥९१॥
किष्किन्धेर्विष्वगुद्याने तत्र मेराविवाऽपरे । मनोरमे मनो रन्तुं विशश्रामाऽधिकाधिकम् ॥९२॥
निधाय किष्किन्धपुरं तस्योपरि पराक्रमी । न्यवात्सीत् सपरीवारः कैलास इव यक्षराट् ॥९३॥
पुत्रास्ते तु सुकेशस्य राज्यं श्रुत्वाऽरिभिर्हृतम् । क्रुधा त्रयोऽग्रय इव जज्वलुर्वीर्यशालिनः ॥९४॥
ते समागत्य लङ्कायां निर्घातं खेचरं रणे । न्यगृह्णन् मृत्यवे हि स्याद् वीरैर्वैरं चिरादपि ॥९५॥
ततश्च पुर्या लङ्कायां राजा माली तदाऽभवत् । राक्षसद्वीपमुख्यानां द्वीपानामेकशासिता ॥९६॥
॥इतश्च वैताढ्यगिरौ नगरे रथनूपुरे । सहस्रारनरेन्द्रस्याऽऽशनिवेगाङ्गजन्मनः ॥९७॥
भार्यायाश्चित्रमुन्दर्या गर्भे कश्चित् सुरोत्तमः । प्रच्युत्याऽवातरत् सद्यो दृष्टे सुस्वप्नमङ्गले ॥९८॥युग्मम्॥
काले च दोहदस्तस्याः शक्रसम्भोगलक्षणः । दुष्पूरो दुर्वचश्चाऽभूद् देहदौर्बल्यकारणम् ॥९९॥
निर्बन्धेन तु सा पृष्ठा कथञ्चिदपि दोहदम् । कथयामास तं पत्ये लज्जावनमदानना ॥१००॥
सहस्रारः सहस्राक्षरूपं निर्माय विद्यया । तया शक्र इति ज्ञातः पूरयामास दोहदम् ॥१०१॥
असूत समये सूनुमनूनभुजविक्रमम् । इन्द्र इत्युक्तनामानमिन्द्रसम्भोगदोहदात् ॥१०२॥
सम्प्राप्तयौवनायाऽस्मै विद्यादोर्वीर्यशालिने । ददौ राज्यं सहस्रारः स्वयं धर्मरतोऽभवत् ॥१०३॥
॥स सर्वान् साधयामास विद्याधरनरेश्वरान् । इन्द्रमन्यश्च समभूदिन्द्रदोहदजन्मतः ॥१०४॥
दिक्पालांश्चतुरश्वक्रे सप्तानीकान्यनीकपान् । तिस्रः परिषदो वज्रमस्त्रमैरावणं द्विपम् ॥१०५॥
रम्भादिका वारवधूर्मन्त्रिणं च बृहस्पतिम् । नैर्गमेषिसमाख्यं च पत्यनीकस्य नायकम् ॥१०६॥युग्मम्॥
एवं विद्याधरैरिन्द्रपरिवाराभिधाधरैः । इन्द्रोऽहमेवेति धिया सोऽखण्डं राज्यमन्वशात् ॥१०७॥
माकरध्वजिरादित्यकीर्तिकुक्षिसमुद्भवः । तत्राऽभूत् सोमदिक्पालः प्राच्यां ज्योतिष्पुरेश्वरः ॥१०८॥
वरुणा-मेघरथयोः पुत्रः पश्चिमदिक्पतिः । बभूव वरुणो विद्याधरो मेघपुरेश्वरः ॥१०९॥
तनयः सूर-कनकावल्पोरुत्तरदिक्पतिः । कुबेर इति विख्यातोऽभूत् काञ्चनपुरेश्वरः ॥११०॥
कालाग्नि-श्रीप्रभासूनुः किष्किन्धनगराधिपः । अभूदप्राच्यां दिक्पालो यम इत्यभिधानतः ॥१११॥
॥→विद्याधरेन्द्रमिन्द्रं तमिन्द्रोऽहमिति मानिनम् । गन्धेभोऽन्यमिभमिव न सेहे मालिभूपतिः ॥११२॥
भ्रातृभिश्च मन्त्रिभिश्च मित्रैश्चाऽतुलविक्रमैः— । स चचालेन्द्रयुद्धाय नाऽन्यो मन्त्रो हि दोष्मताम् ॥११३॥
सिंह-द्विपाश्व-महिष-वराह-वृषभादिभिः । यानैः प्रचेलुः खेऽन्येऽपि रक्षोवीराः सवानराः ॥११४॥

१. नेशुः ॥ २. पलायनम् ॥ ३. हस्तिपकम् ॥ ४. ऋक्षरजा० खंता. १-२, पाता.; ऊक्षरजा० ता. ॥ ५. मधुपर्वतस्योपरि ॥ ६. कुबेरः ॥ ७. (१) दक्षिणाग्निः, (२) गार्हपत्यः, (३) आहवनीयः; एते त्रयोऽग्रयः ॥ ८. स्याद् वैरं वीरैश्चि० छा. पा. ॥ ९. किष्किन्ध्यायां तु किष्किन्धिगिराऽऽदित्यरजा नृपः मु. ॥ १०. अशनिवेगपुत्रस्य ॥ ११. सौधर्मवासवः मो. ॥ १२. आग्रहेण ॥ १३. इन्द्ररूपम् ॥ १४. ख्यातः खंता. १ ॥ १५. ०स पुनः प्राग्जन्मसंस्कारतोऽभवत् खंता. १-२, हे. मो. ता. ॥ १६. ०जन्मनः ला. ॥ १७. सप्त सैन्यानि सप्त सेनापतीन् च ॥ १८. नैर्गमेषिणा तुल्या अभिधा यस्य तम् ॥ १९. मकरध्वजस्य पुत्रः ॥ २०. “पूर्वदिशि ज्योतिष्पुरे माकरध्वजिः सोमदिक्पालः” टि. हे. प्रतौ ॥ २१. “पश्चिमदिशि मेघपुरे वरुणविद्याधरः दिक्पालः” टि. हे. प्रतौ ॥ २२. “उत्तरदिशि काञ्चनपुरे कुबेरविद्याधरः दिक्पालः” टि. हे. प्रतौ ॥ २३. “दक्षिणदिशि किष्किन्धनगरे यमविद्याधरः दिक्पालः” टि. हे. प्रतौ ॥ २४. →← एतच्चिह्नान्तर्गतः पाठः खंता. १ प्रतौ न दृश्यते ॥ २५. आकाशे ॥

रिष्टाः^१ खराः^२ फेरवश्च सारसाश्च^३ ववाशिरे । दक्षिणस्था अपि फले^४ तेषां वामत्वधारिणः ॥११५॥
 अन्यान्यप्यशकुनानि दुनिर्मितानि चाऽभवन् । माली सुमालिनाऽवारि प्रयाणाच्च सुमेधसा ॥११६॥
 अवज्ञाय वचस्तस्य माली दोर्बलगर्वितः । जगाम वैताढ्यगिराविन्द्रमाहास्त चाऽऽजये ॥११७॥
 इन्द्रोऽप्यैरावणारूढो पाणिनोल्लालयन् पविम् । सेनानाथैर्नैगमेषिप्रमुखैः परिवारितः ॥११८॥
 सोमाद्यैर्लोकपालैश्च विविधायुधधारिभिः । विद्याधरभटैश्चाऽन्यै रणक्षेत्रमुपाययौ ॥११९॥ युग्मम् ॥
 इन्द्र-राक्षससैन्यानां सम्फोटोऽभूत् परस्परम् । तडिन्निभास्त्रभीष्माणामम्भोदानामिवाऽम्बरे ॥१२०॥
 निपेतुः स्यन्दनाः काऽपि शिखराणीव भूभृताम् । पलायन्त गजाः काऽपि वातोद्भूता इवाऽम्बुदाः ॥१२१॥
 पेतुर्भटानां मूर्धानो राहुशङ्काप्रदाः क्वचित् । कृतैकपादाः काऽप्यश्वाश्चेलुः सन्दानिता इव ॥१२२॥
 अमर्षादिन्द्रसैन्येन मालिसैन्यमभज्यत । बलवानपि किं कुर्यात् प्राप्तः केशरिणा करी ? ॥१२३॥
 अथ रक्षःपतिर्माली सुमालिप्रमुखैर्वृतः । सयूथ इव वन्येभः संसंरम्भोऽभ्यधावत् ॥१२४॥
 गदा-मुद्गर-नाराचैः केशैरिव वारिदः । उपदुद्रावेन्द्रचमूं स वीर्यद्रविणेश्वरः ॥१२५॥
 सलोकपालः सानीकः सानीकपतिरुच्चकैः । इन्द्रोऽप्यैरावणारूढो डुढौके रणकर्मणे ॥१२६॥
 स इन्द्रो मालिना लोकपालप्रभृतयः पुनः । सुमालिप्रमुखैः सार्धं योद्धुमारेभिरे भटाः ॥१२७॥
 तेषां चिरमभूद् युद्धं प्राणसंशयकृन्मिथः । जयाभिप्रायिणां प्रायः प्राणा हि तृणसन्निभाः ॥१२८॥
 इन्द्रो द्रागथ निर्दम्भरणो दम्भोलिनाऽवधीत् । विद्युतेवाऽम्बुदो गोधां मालिनं वीर्यमालिनम् ॥१२९॥
 हते मालिनि वित्रेसू राक्षसा वानराश्च ते । सुमाल्यधिष्ठिताश्चेयुर्लङ्कां पातालवर्तिनीम् ॥१३०॥
 विश्रवःसूनवे सद्यः कौशिकाकुक्षिजन्मने । लङ्कां वैश्रमणायाऽदादिन्द्रः स्वं च पुरं ययौ ॥१३१॥
 ॥पुर्यां पाताललङ्कायां तिष्ठतश्च सुमालिनः । प्रीतिमत्यां सधर्मिण्यां जज्ञे रत्नश्रवाः सुतः ॥१३२॥
 सम्प्राप्तयौवनो रत्नश्रवो रम्यमथाऽन्यदा । जगाम कुसुमोद्यानं विद्यासाधनहेतवे ॥१३३॥
 तत्रैकत्र रहःस्थाने सोऽक्षमालाधरो जपन् । नासाग्रन्यस्तदृक् तस्थावालेखित इव स्थिरः ॥१३४॥
 इत्थं च तस्थुषे तस्मै काऽपि तस्थौ समीपतः । विद्याधर्यनवद्याङ्गी कुमारी पितृशासनात् ॥१३५॥
 तदानीं च महाविद्या नाम्ना मानवसुन्दरी । अस्मि सिद्धा तवेत्युच्चै रत्नश्रवसमभ्यधात् ॥१३६॥
 रत्नश्रवाः सिद्धविद्यो जपमालां मुमोच च । ददर्श च पुरंस्तात् तां विद्याधरकुमारिकाम् ॥१३७॥
 इहाऽंगाः हेतुना केन ? कस्य ? वा काऽसि ? वेति च । रत्नश्रवा बभाषे तां साऽप्येवं प्रत्यभाषत ॥१३८॥
 ॥अनेककौतुकागारे पुरे कौतुकमङ्गले । विद्याधरपतिर्व्योमबिन्दुर्नामाऽस्ति विश्रुतः ॥१३९॥
 तस्याऽस्ति ज्यायसी पुत्री कौशिका नाम मे स्वसा । ऊढा यक्षपुरेशेन राज्ञा विश्रवसा तु सा ॥१४०॥
 तस्या वैश्रवणो नाम बभूव तनयो नयी । राज्यं करोति लङ्कायां योऽधुना शक्रशासनात् ॥१४१॥
 अहं तु कैकसी नाम कौशिकायाः कनीयसी । नैमित्तिकगिरा पित्रा दत्ता तुभ्यमिहाऽऽगमम् ॥१४२॥
 आहूतबन्धुस्तत्रैवोपयेमे तां सुमालिसूः । पुष्पान्तकं पुरं न्यस्य चाऽस्थात् क्रीडंस्तया सह ॥१४३॥
 ॥अन्यदा कैकसी स्वप्ने विशन्तं स्वमुखे निशि । कुम्भिकुम्भस्थलीभेदप्रसक्तं सिंहमैक्षत ॥१४४॥
 तथा तं स्वप्नमाख्यातं व्याख्याद् रत्नश्रवाः प्रगे । सूनुस्ते विश्वशौण्डीरो भविष्यति महाभुजः ॥१४५॥
 स्वप्नादनन्तरं तस्माच्चैत्यपूजां चकार सा । बभार च महासारं गर्भं रत्नश्रवःप्रिया ॥१४६॥

१. पक्षिविशेषः ॥ २. गर्दभः ॥ ३. शृगालाः ॥ ४. ववासिरे मु. विना; शब्दं चक्रुः ॥ ५. वीराणाम् ॥ ६. न्यषेधि ॥ ७. युद्धाय ॥ ८. सुर-राक्षसं खंता. १-२, ता. हे. मो. ॥ ९. युद्धम् ॥ १०. छिन्न एकः पादो येषां ते ॥ ११. बद्धाः ॥ १२. केशरिणा मु. ॥ १३. आवेशेन सह ॥ १४. 'करा' इति भाषायाम् ॥ १५. वीर्यं बलमेव द्रविणं धनं, तस्य स्वामी ॥ १६. जयेच्छूनाम् ॥ १७. निर्दम्भं रणे पाता. ॥ १८. वज्रेण ॥ १९. 'घो' इति भाषायाम् ॥ २०. धनदाय ददौ लङ्कामिन्द्रः हे. मो. ॥ २१. रत्नं रत्नाकरस्येव खंता. १-२, हे. ता. ॥ २२. रत्नश्रवोऽन्येद्युर्मनोरमम् खंता. १-२, मो. ॥ २३. चित्रित इव ॥ २४. ०रुचे रत्नश्रवं प्रति खंता. १-२, मो. ॥ २५. पुरस्थां मु. ॥ २६. आगताऽसि ॥ २७. रत्नश्रवो खंता. १-२, हे. ॥ २८. तस्याश्च घनदो० खंता. १-२, तस्या विश्रवणो० का. ला. ता. ॥ २९. आहूता बन्धवो येन सः ॥ ३०. सुमालिभूः ला. ॥ ३१. कुसुमान्तं खंता. १-२, हे. ता. ॥ ३२. कुम्भिनो गजस्य कुम्भस्थलीभेदने प्रसक्तस्तत्परस्ताम् ॥ ३३. प्रातःकाले ॥ ३४. तस्मादनन्तरं स्वप्ना० कां. ॥ ३५. महीसारं कां. ॥

तस्य गर्भस्य सम्भूतेः प्रभृत्यत्यन्तनिष्ठुरा । वाणी बभूव कैकस्या दृढं चाऽङ्गं जितश्रमम् ॥१४७॥
 दर्पणे विद्यमानेऽपि सा खड्गोऽपश्यदाननम् । आज्ञां दातुमभिप्रैषीत् सुरराज्येऽप्यशङ्कितम् ॥१४८॥
 विनाऽपि हेतुं हुङ्कारमुखरं सा दधौ मुखम् । अनामयच्च मूर्धानं कथञ्चिन्न गुरुष्वपि ॥१४९॥
 विद्विषां मूर्धसु चिरं पादं दातुमियेष सा । इत्यादिदारुणान् भावान् दधे गर्भप्रभावतः ॥१५०॥
 प्रतिपक्षासनोत्कम्पं कुर्वाणस्तनयस्तया । साधिकद्वादशसमा-सहस्रायुरजन्यत ॥१५१॥
 उल्ललन्सूतिकातल्पेऽनल्पौजाः कम्पयन् महीम् । उत्तानशय उदामपादकोकनदोऽथ सः ॥१५२॥
 भीमेन्द्रेण पुरा दत्तं नवमाणिक्यनिर्मितम् । चकर्ष पाणिना हारं पार्श्वस्थितकरण्डकात् ॥१५३॥युग्मम्॥
 कण्ठे चिक्षेप तं हारं बालः सहजचापलात् । जगाम विस्मयं तेन कैकसी सपरिच्छदा ॥१५४॥
 रत्नश्रवसे साऽऽचख्यौ राक्षसेन्द्रेण यः पुरा । मेघवाहनराजाय दत्तस्त्वत्पूर्वजन्मने ॥१५५॥
 अद्य यावद् देवतावद् योऽपूजि तव पूर्वजैः । न शक्यो वोढुमन्यैर्यो नवमाणिक्यनिर्मितः ॥१५६॥
 यश्च नागसहस्रेण निधानमिव रक्ष्यते । हारं आकृष्य कण्ठेऽसौ सोऽक्षेपि शिशुना तव ॥१५७॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 नवमाणिक्यसङ्क्रान्तमुखत्वात् तस्य तत्क्षणम् । नामधेयं 'दशमुख' इति रत्नश्रवा व्यधात् ॥१५८॥
 शशंस चैव यन्मेरौ चैत्यवन्दनहेतवे । सुमालिना गतवता पृष्टस्तातेन कोऽप्यृषिः ॥१५९॥
 चतुर्ज्ञानभृदित्याख्यद्धारं त्वत्पूर्वजन्मनाम् । यो वोढा नवमाणिक्यं सोऽर्धचक्री भविष्यति ॥१६०॥
 कैकसी सुषुवे चाऽन्यं भानुस्वप्नेन सूचितम् । भानुकर्ण इति सूनुं कुम्भकर्णापराभिधम् ॥१६१॥
 चन्द्रतुल्यनखत्वेन नाम्ना चन्द्रणखां पुनः । ख्यातां शूर्पणखां लोके कैकसी सुषुवे सुताम् ॥१६२॥
 कियत्यपि गते काले पुनश्चाऽसूत कैकसी । पुत्रं विभीषणं नाम्ना शशाङ्कस्वप्नसूचितम् ॥१६३॥
 साग्रषोडशधनुःसमुन्नतास्ते त्रयोऽप्यहरहः सहोदराः ।
 रेमिरे गतभया यथासुखं क्रीडयाऽऽद्यवयसोऽनुरूपया ॥१६४॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये
 सप्तमे पर्वणि राक्षसवंश-वानरवंशोत्पत्ति-रावणजन्म-
 वर्णनो नाम प्रथमः सर्गः॥

१. कुर्वाणः समये तथा । सुनुश्चतुर्दशसमा-सहस्रायु० खंता.१-२, हे. ता. ॥ २. स उल्ललत् सूतितल्पेऽनल्पौजाः खंता.१-२, ला. मो. का. ता. ॥ ३. डिम्भः ॥ ४. रक्तकमलम् ॥ ५. नवभिर्माणिक्यैर्निर्मितम् ॥ ६. तव पूर्वजाय ॥ ७. लीलयाऽऽकृष्य कण्ठेऽसौ खंता.१-२, हे. ता. ॥ ८. कुम्भकर्ण पराभिधम् हे. ॥ ९. शूर्पणखां मु. ॥

॥द्वितीयः सर्गः॥

अथाऽन्येद्युर्दशमुखः सानुजोऽपश्यदम्बरे । विमानारूढमार्थान्तमृद्धं वैश्रवणं नृपम् ॥१॥
कोऽयमित्यनुयुक्ता तु तेन माताऽब्रवीदिति । कौशिकाया मम ज्येष्ठभगिन्या ह्येष नन्दनः ॥२॥
विश्रवो नामधेयस्य विद्याधरपतेः सुतः । सर्वविद्याधरेन्द्रस्येन्द्रस्याऽग्रसुभटो ह्ययम् ॥३॥
भवत्पितामहज्येष्ठं हत्वेन्द्रो मालिनं रणे । लङ्कां सराक्षसद्वीपां ददावस्मै च नः पुरीम् ॥४॥
ततः प्रभृति लङ्कायाः प्राप्त्यै कृतमनोरथः । इहाऽस्ति ते पिता वत्स! युक्तं शक्ते द्विषि ह्यदः ॥५॥
लङ्कां सराक्षसद्वीपां सह पाताललङ्काया । विद्यां च राक्षसीं नाम पूर्वजन्मात्मजन्मने ॥६॥
रक्षोवंशादिकन्दाय मेघवाहनभूभुजे । राक्षसेन्द्रो ददौ भीमः प्रतीकाराय विद्विषाम् ॥७॥ युग्मम् ॥
तस्यां हतायामान्नायराजधान्यामरातिभिः । पितामहस्तिष्ठति ते पिताऽपि च परासुवत् ॥८॥
अरक्षके क्षेत्र इवोक्षणंस्तस्यामरातयः । स्वैरं चरन्तीति सदा जीवच्छल्यं पितुस्तव ॥९॥
कदा नु सानुजस्तत्र गत्वा पैतामहासने । आसीनो द्रक्ष्यसे वत्स! मयका मन्दभाग्यया ? ॥१०॥
विलोक्य लङ्कालुण्ठाकांस्त्वत्कारायां नियन्त्रितान् । शिरोमणिर्भविष्यामि कदा पुत्रवतीष्वहम् ? ॥११॥
एवं मनोरथैर्वत्स! खपुष्पावचयोपमैः । क्षामीभवाम्यहरहर्मरौलीव मरौ गता ॥१२॥
॥अथैवमवदद् रोषभीषणाक्षो विभीषणः । अलं मातर्विषादेन न वेत्सि सुतविक्रमम् ॥१३॥
आर्यस्य दशकण्ठस्य पुरस्ताद् देवि! दोष्मतः । क इन्द्रो ? वैश्रवणः कः? केऽन्ये विद्याधरा अपि ? ॥१४॥
अज्ञातपूर्विणा लङ्काराज्यं सोढं द्विषामिदम् । दशास्येन प्रसुप्तेन सिंहेनेवेभगर्जितम् ॥१५॥
आस्तामार्यो दशग्रीवः परानतिभटानपि । अप्यार्यः कुम्भकर्णोऽयं निःशेषीकर्तुमीश्वरः ॥१६॥
अस्त्वार्यः कुम्भकर्णोऽपि तदादेशात् करोम्यहम् । द्विषामकाण्डे संहारं मातः! पातः पवेरिव ॥१७॥
॥अथोचे रावणोऽप्येवं दशनैरधरं दशनम् । त्वं वज्रकठिनाऽस्यम्ब! यद्दुःशल्यमर्धाश्चिरम् ॥१८॥
अप्येकैबाहुस्थाम्ना तान् हन्यामिन्द्रादिकान् द्विषः । शस्त्राशस्त्रिकथाऽप्यस्तु वस्तुतस्ते तृणं हि मे ॥१९॥
दोर्वीर्येणाऽपि निर्जेतुं यद्यप्यलमहं परान् । तथाऽपि हि प्रयोक्तव्या विद्याशक्तिः क्रमागता ॥२०॥
तद्विद्याः साधयिष्यामि निरवद्याः समन्ततः । अनुजानीहि यास्यामि तत्सिद्धयै सानुजोऽप्यहम् ॥२१॥
एवमुक्त्वा नमस्कृत्य पितरौ सानुजोऽपि सः । ताभ्यां च चुम्बितो मूर्ध्नि भीमारण्यमुपाययौ ॥२२॥
शंयानशयुनिःश्वासकम्पमानान्तिकद्रुमम् । दृप्तशार्दूललाङ्गुलाच्छोटस्फोटितभूतलम् ॥२३॥
अस्तोकधूकर्धूत्कारघोरभूरुहगङ्गरम् । नृत्यद्भूतपदाघातपतद्गिरितटोपलम् ॥२४॥
भयङ्करं दिविषदामप्येकं पदमापदाम् । भ्रातृभ्यां सहितस्ताभ्यां तदरण्यं विवेश सः ॥२५॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
॥ते जटामुकुटान् मूर्ध्नि धारयन्तस्तपस्विनः । अक्षसूत्रधरा नासावंशाग्रन्यस्तदृष्टयः ॥२६॥
श्वेतांशुकभृतो यामद्वितयेन त्रयोऽपि हि । सर्वकामप्रदामष्टाक्षरीं विद्यामसाधयन् ॥२७॥
दशकोटीसहस्राणि जपतो यः फलप्रदः । आरेभिरे ते जपितुं तं मन्त्रं षोडशाक्षरम् ॥२८॥
॥तदा त्वनादतो नाम जम्बूद्वीपपतिः सुरः । सान्तःपुरः क्रीडनाय तत्राऽऽयातो ददर्श तान् ॥२९॥

१. ०मायान्तं धनदं प्रवरर्द्धिकम् खंता. १-२, हे. ता.; मायान्तमृद्धवैश्रवणं० मु. ॥ २. पृष्ठा ॥ ३. एष० मो. ॥ ४. तव पितामहस्य ज्येष्ठभ्रातरम् ॥ ५. पूर्वजन्मात्मजन्मजे मु. ॥ ६. राक्षसवंशस्याऽऽद्याङ्कुराय ॥ ७. आम्नायेन - पारम्पर्येणाऽऽगतायां राजधान्याम् ॥ ८. शत्रुभिः ॥ ९. मृतवत् ॥ १०. वृषभाः ॥ ११. 'दृष्टतो घा' इति भाषायाम् ॥ १२. त्वत्कारागारे बद्धान् ॥ १३. आकाशकुसुमसञ्जयोपमैः ॥ १४. मरुदेशे गता हंसीव ॥ १५. धनदः को वा? खंता. १-२, ता. हे. ॥ १६. पूर्वमज्ञातेन ॥ १७. वज्रस्य पातः प्रहार इव ॥ १८. धृतवती ॥ १९. एकहस्तबलेन ॥ २०. सुप्ताजगरस्य निःश्वासेन कम्पमानाः समीपस्था द्रुमा यत्र तत् ॥ २१. ०धूत्कारभूरुहच्छन्नगङ्गरम् ता. ॥ २२. जपमालाधराः ॥ २३. श्वेतवस्त्रभृतः ॥ २४. सर्वकामान्नदामष्टा० खंता. १-२, पाता.; कामप्रदा-मष्टाक्षरीं मु.; ०प्रदामष्टाक्षरीविद्याम० छा. पा. ॥ २५. जपितो यः खंता. १-२, कां. ता.; जपो यस्य छा. पा. ता. मु. ॥

विद्यासाधनविघ्नाय तेषां यक्षाधिपः स तु । 'अनुकूलोपसर्गार्थं' प्रजिघाय स्वयोषितः ॥३०॥
 तेषां क्षोभार्थमायातास्तद्रूपैरतिसुन्दरैः । ताः क्षोभं स्वयमेवेयुर्विस्मृतस्वामिशासनाः ॥३१॥
 निर्विकारान् स्थिराकारान् तूष्णीकानवलोक्य तान् । अकृत्रिमस्मरावेशविवशास्ता बभाषिरे ॥३२॥
 भो भो ध्यानजडा! यूयं यत्नतः पश्यताऽग्रतः । देवीरपि वशीभूताः का वः सिद्धिरतः परा ? ॥३३॥
 किं विद्यासिद्धये यत्नस्तत् क्लेशेनाऽमुना कृतम् । किं करिष्यथ विद्याभिर्देव्यः सिद्धा वैयं हि वः ॥३४॥
 रमध्वं स्वैरमस्माभिस्त्रयाणां जगतामपि । रम्यरम्यप्रदेशेषु सुरदेश्या यथारुचि ॥३५॥
 सकाममिति जल्पन्त्योऽनल्पधैर्येषु तेषु ताः । विलक्षा जज्ञिरे यक्ष्यस्तालिका नैकहस्तिकाः ॥३६॥
जम्बूद्वीपपतिर्यक्षस्ततस्तानब्रवीदिति । मुग्धैः किमेतदारब्धं युष्माभिः कष्टचेष्टितम् ? ॥३७॥
 मन्ये पाखण्डिना केनाऽप्यकाण्डे मृत्युहेतवे । पाखण्डं शिक्षिता यूयमनाप्तेन दुरात्मना ॥३८॥
 यात याताऽधुनाऽप्येतं मुक्त्वा ध्यानदुराग्रहम् । ब्रूताऽहमपि यच्छामि वाञ्छितं वः कृपापरः ॥३९॥
 इत्युक्तेऽपि हि तूष्णीकांस्तान् क्रुद्धः सोऽब्रवीदिति । मुक्त्वा प्रत्यक्षदेवं मां किमन्यं ध्यायथाऽरे ? ॥४०॥
 इति स क्रूरवाग् यक्षस्तत्परिक्षोभहेतवे । भ्रूसञ्ज्ञया समादिक्षत् किङ्करान् वानमन्तरान् ॥४१॥
 ततः किलकिलारावकारिणो बहुरूपिणः । उत्पाद्य गिरिशृङ्गाणि तदग्रे केऽपि चिक्षिपुः ॥४२॥
 चन्दनद्रुमवत् सर्पीभूय तान् केऽप्यवेष्टयन् । सिंहीभूय पुरस्तेषां ब्रूच्चक्रुः केऽपि दारुणम् ॥४३॥
 अच्छ-भल्ल-वृक-व्याघ्र-बिडालादिवपुर्भूतः । चक्रुर्बिभीषिकां केचिन्नाऽक्षुभ्यंस्ते तथाऽपि हि ॥४४॥
कैकसीं रत्नश्रवसं जांमिं चन्द्रणखां च ते । विकृत्य बद्ध्वा च पुरस्तेषां सपदि चिक्षिपुः ॥४५॥
रत्नश्रवः प्रभृतयस्ते च मांयामयास्तदा । उदश्रुनयना एवं चक्रन्दुः करुणस्वरम् ॥४६॥
 वयं हन्यामहे बद्ध्वा तिर्यञ्चो लुब्धकैरिव । एभिर्गतैर्घृणैः कैश्चिद् युष्माकं पश्यतामपि ॥४७॥
 उत्तिष्ठोत्तिष्ठ वत्स! त्वं त्रायस्व दशकन्धर! । एकान्तभक्तस्तादृक् त्वमस्मान् कथमुपेक्षसे ? ॥४८॥
 यो बालोऽपि महाहारं तं कण्ठे विन्यधाः स्वयम् । तस्य बाहुबलं काऽद्य ? काऽहङ्कारश्च ते गतः ? ॥४९॥
कुम्भकर्ण! त्वमपि नो नाऽऽकर्णयसि किं वचः ? । यदेवमस्मान् दीनास्यानुदासीन इवेक्षसे ? ॥५०॥
बिभीषण! क्षणमपि न भक्तिविमुखोऽभवः । किं परावर्तित इव दुष्टदैवेन सम्प्रति ? ॥५१॥
 विलपत्स्वपि तेष्वेवं न चेलुस्ते समाधितः । ततस्तदग्रे तन्मौलींश्चिच्छिदुर्यक्षकिङ्कराः ॥५२॥
 अपश्यन्त इवाऽग्रस्थमपि तत्कर्म दारुणम् । न मनागप्ययुः क्षोभं ते ध्यानाधीनचेतसः ॥५३॥
रावणाग्रेऽपातयंस्ते मौली तर्दनुजन्मनोः । दशग्रीवस्य मूर्धानं तयोरग्रे तु मायया ॥५४॥
 किञ्चिच्चक्षुभतुः कोपात् कुम्भकर्ण-बिभीषणौ ॥ गुरुभक्तिस्तत्र हेतुर्न पुनः स्वल्पसत्त्वता ॥५५॥
रावणः परमार्थज्ञस्तमनर्थमचिन्तयन् । विशिष्टध्याननिष्ठोऽभूद् गिरीन्द्र इव निश्चलः ॥५६॥
 साधु साध्वित्यभूद् वाणी गीर्वाणानामथाऽम्बरे । ते च द्रुतमपासर्षश्चकिता यक्षकिङ्कराः ॥५७॥
॥ तव स्मो वशवर्तिन्य इति जल्पन्त्य उच्चकैः । विद्याः सहस्रमभ्येयुर्दशास्यं द्योतिताम्बराः ॥५८॥
प्रज्ञप्ती रोहिणी गौरी गान्धारी च तथा परा । नभःसञ्चारिणी कामदायिनी कामगामिनी ॥५९॥
अणिमा लघिमाऽक्षोभ्या मनःस्तम्भनकारिणी । सुविधाना तपोरूपा दहनी विपुलोदरी ॥६०॥
शुभप्रदा रजोरूपा दिनरात्रिविधायिनी । वज्रोदरी समाकृष्टिर्दर्शन्यजरामरा ॥६१॥
अनलस्तम्भनी तोयस्तम्भनी गिरिदारणी । अवलोकनी तु वह्निर्घोरा धीरा भुजङ्गिनी ॥६२॥

१. अनुकूलोपसर्गार्थं खंता. १-२, पाता. मु. ॥ २. प्रेषितवान् ॥ ३. पश्यथाऽग्रतः इति पाठः श्रीरमणीकविजयैरादृतः, अस्माकं त्वयमेव पाठो योग्यः प्रतिभाति ॥
 ४. देव्योऽपि च मु. ; देवीरपि च वशी० मु. रसं. ॥ ५. स्मो वो यतः खंता. १-२, हे. ॥ ६. देवसदृशाः ॥ ७. यक्षाः मु. ॥ ८. एकहस्तेन तालिका न भवेदिति यावत् ॥ ९. अहितेन ॥ १०. ध्यायथाऽपरम् मु. ॥ ११. पूच्चक्रुः हे. कां. मु. ॥ १२. भगिनीम् ॥ १३. कपटयुक्ताः ॥ १४. निर्दयैः ॥ १५. विन्यधात्० कां. ॥ १६. दीनमुखान् ॥ १७. आप्नुवन् ॥ १८. तस्य लघुभ्रात्रोः ॥ १९. देवानाम् ॥ २०. अनश्यन् ॥ २१. ०रदर्शिन्य० ला. ॥ २२. गिरिदारुणी कां. खं. २, पाता.; गिरिहारणी ला. ॥ २३. वीरा ता. हे. मो. ॥

'वारुणी' भुवनाऽवध्या दारुणी 'मदनाशिनी । भास्करी 'रूपसम्पन्ना 'रोशनी विजया जया ॥६३॥
 वर्धनी मोचनी चैव वाराही कुटिलाकृतिः । चित्तोद्भवकरी शान्तिः कौबेरी वशकारिणी ॥६४॥
 योगेश्वरी बलोत्सादा चण्डा भीतिः प्रधर्षिणी । दुर्निवारा जगत्कम्पकारिणी भानुमालिनी ॥६५॥
 एवमाद्या महाविद्याः पुरा सुकृतकर्मणा । स्वल्पैरेव दिनैः सिद्धा दशास्यस्य महात्मनः ॥६६॥ अष्टभिः कुलकम् ॥
 संवृद्धिर्जम्भणी सर्वाहारिणी व्योमगामिनी । इन्द्राणीति पञ्च विद्याः कुम्भकर्णस्य चाऽसिधन् ॥६७॥
 सिद्धार्था शत्रुदमनी निर्व्याघाता खगामिनी । विद्याश्चतस्रः संसिद्धाः कुम्भकर्णानुजन्मनः ॥६८॥
 जम्बूद्वीपपतिः सोऽपि क्षमयामास रावणम् । महतामपराद्धे हि प्रणिपातः प्रतिक्रिया ॥६९॥
 स यक्षोऽकृत तत्रैव रावणस्य कृते कृती । पुरं स्वयम्प्रभं विघ्नप्रायश्चित्तचिकीरिव ॥७०॥
 विद्यासिद्धिं तु तां तेषां श्रुत्वा तौ पितरौ स्वसा । बन्धवश्चाऽऽययुस्तत्र प्रतिपत्तिश्च तैः कृता ॥७१॥
 पित्रोर्दशां सुधावृष्टिं बन्धूनामेकमुत्सवम् । जनयन्तः सुखं तस्थुर्भ्रातरस्ते त्रयोऽपि हि ॥७२॥
 उपवासैरथो षड्भिश्चन्द्रहासमसिं वरम् । दशास्यः साधयामासौपैयिकं साधने दिशाम् ॥७३॥
 'इतश्च वैताढ्यगिरौ दक्षिणश्रेणिभूषणे । पुरेऽभूत् सुरसङ्गीते मयो विद्याधरेश्वरः ॥७४॥
 तस्य हेमवती नाम गुणानां धाम गेहिनी । तत्कुक्षिजन्मा दुहिता नाम्ना मन्दोदरीत्यभूत् ॥७५॥
 तां प्राप्तयौवनां प्रेक्ष्य तद्द्वारथी व्यचिन्तयत् । विद्याधरकुमारणां मयराजो गुणागुणान् ॥७६॥
 अनुरूपमपश्यंश्च वरं मयनरेश्वरः । यावद् विषादमग्नोऽस्थात् तावन्मन्येवमब्रवीत् ॥७७॥
 स्वामिन्! मा विषीदं किञ्चिदस्त्यस्या उचितो वरः । रत्नश्रवःसुतो दोष्मान् रूपवांश्च दशाननः ॥७८॥
 सिद्धविद्यासहस्रस्याऽकम्पितस्य सुरैरपि । विद्याधरेषु नाऽस्याऽस्ति तुल्यो मेरोरिवाऽद्रिषु ॥७९॥
 एवमेतदिति प्रोच्य मयो हर्षमयोऽत्मकः । सबान्धवः ससैन्यश्च सान्तःपुरपरिच्छदः ॥८०॥
 मन्दोदरीमुपादाय प्रदातुं दशमौलये । पुरुषैर्ज्ञापयित्वा स्वं स्वयम्प्रभपुरं ययौ ॥८१॥ युग्मम् ॥
 सुमालिप्रमुखास्तत्र गोत्रवृद्धा महाशयाः । मन्दोदरीं दशास्यस्य ग्रहीतुं प्रतिपेदिरे ॥८२॥
 विवाहं कारयामासुस्तयोरथ शुभे दिने । वैवाहिकाः सुमाल्याद्या मयप्रभृतयश्च ते ॥८३॥
 ययुर्मयाद्याः स्वपुरं कृतोद्वाहमहोत्सवाः । रावणोऽपि चिरं रेमे रमणीवरया तया ॥८४॥
 'रावणः क्रीडयाऽन्येद्युर्ययौ मेघवरं गिरिम् । उत्पक्षमिव पार्श्वविलम्बिभिर्मेघमण्डलैः ॥८५॥
 सरस्यपश्यन् मज्जन्तीस्तत्र खेचरकन्यकाः । षट् सहस्रान् सोऽप्सरस इव क्षीरसरस्वति ॥८६॥
 पद्मिन्य इव मार्तण्डं स्मेरलोचनपङ्कजाः । नाथीयन्त्यः सानुरागास्तमीक्षाञ्चक्रिरेऽर्थं ताः ॥८७॥
 सद्योऽप्यपास्य मन्दाक्षममन्दस्मरपीडिताः । भर्ता नस्त्वं भवैवं ताः प्रार्थयाञ्चक्रिरे स्वयम् ॥८८॥
 तत्र पद्मावती सर्वश्री-सुरसुन्दरोद्भवा । मनोवेगा-बुधसुता चाऽन्याऽशोकलताभिधा ॥८९॥
 अन्या विद्युत्प्रभा नाम सुता कनक-सन्ध्ययोः । एवमन्या अपि जगत्प्रख्यातान्वयसम्भवाः ॥९०॥
 ताः सरागाः सरागेण दशग्रीवेण कन्यकाः । गान्धर्वेण विवाहेन सर्वा अप्युपयेमिरे ॥९१॥
 तत्सौविदास्तत्पितृणामिदमेत्य व्यजिज्ञपन् । कोऽप्येष कन्या यौष्माकीः परिणीयाऽद्य गच्छति ॥९२॥
 समं तत्पितृभिर्विद्याधरैरमरसुन्दरः । क्रुद्धोऽन्वधावद् रभसा जिघांसुर्दशकन्धरम् ॥९३॥
 नवोढास्ता दशग्रीवमूचुः प्रकृतिकातराः । त्वरितं प्रेरय स्वामिन्! विमानं मा विलम्बय ॥९४॥

१. वारिणी पा. मु. ॥ २. भुवनाऽवध्या खं. २, पाता.; भुवनाऽमध्या खं. १ ॥ ३. नानाशिनी खंता. १-२, पाता. ॥ ४. रूपसम्पत्ती पाता. खं. २, पा. कां. छा.; रूपसम्पत्ती खं. १, ला. ॥ ५. रोशानी सर्वप्रतिषु ॥ ६. वाराही ला. ॥ ७. योगीश्वरी ला. ॥ ८. बलोत्सादी खंता. २, ला. हे. कां. छा. ता.; बलोत्साहा ला. मो. ॥ ९. चण्डभीतिः पाता. ॥ १०. प्रधर्षिणी खंता. १-२, ला. ॥ ११. ०र्जुम्भिणी खं. २, ला. ॥ १२. विद्याहारिणी खंता. १ ॥ १३. विभीषणस्य ॥ १४. महतामपराद्ये पाता. ॥ १५. निवारणम् ॥ १६. विघ्नस्य प्रायश्चित्तं कर्तुमिच्छुरिव ॥ १७. उपायभूतम् ॥ १८. मन्त्रीदमब्रवीत् हे.; मन्येवमभ्यधात् मो. ॥ १९. विषादः पाता. खं. १; विषदः खं. २; विषीदः ला. ॥ २०. हर्षमहामनाः मु. ॥ २१. ससेनाकः खंता. १-२ ॥ २२. सान्तःपुरनिवापिदः खंता. १ ॥ २३. मेघवरं खंता. २; मेघरविं खंता. १; मेघरथं पाता. ॥ २४. ऊर्ध्वीकृतपक्षम् ॥ २५. सरोवरे ॥ २६. क्षीरसमुद्रे ॥ २७. नाथमिच्छन्त्यः ॥ २८. ०चक्रिरे तथा ला. ॥ २९. लज्जाम् ॥ ३०. नामाऽमरसुन्दरनन्दना खंता. २, हे. ता. ॥ ३१. कञ्चकिनः ॥ ३२. हन्तुमिच्छुः ॥

एकोऽप्यजय्योऽयं विद्याधरेन्द्रोऽमरसुन्दरः । किं पुनः कनक-बुधप्रमुखैः परिवारितः ॥१५॥
 दशास्यस्तद्विरा स्मित्वा व्याजहारेति सुन्दरीः । पश्यताऽऽजिं ममाऽमीभिर्गरुडस्योरगैरिव ॥१६॥
 इति ब्रुवाणमेयुस्तं कुर्वाणाः शस्त्रदुर्दिनम् । घना इव महाशैलं विद्याधरमहाभटाः ॥१७॥
 अस्त्राण्यस्त्रैः खण्डयित्वा रावणो वीर्यदारुणः । सद्यः प्रस्वापनास्त्रेणाऽजिर्घांसुस्तानमोहयत् ॥१८॥
 नागपाशैरबध्नाच्च पशूनिव दशाननः । प्रेयसीभिः पितृभिक्षां याचितस्तान् मुमोच च ॥१९॥
 ततस्ते स्वपुरं जग्मुः समं ताभिश्च रावणः । स्वयम्प्रभपुरं प्राप दत्तार्घो मुदितैर्जनैः ॥१००॥
 अथ कुम्भपुरे शस्य महोदरमहीपतेः । सुरूपनयनादेवीकुक्षिजां नवयौवनाम् ॥१०१॥
 सुतां नाम्ना तडिन्मालां तडिन्मालोपमद्युतिम् । पूर्णकुम्भस्तनाभोगां कुम्भकर्ण उपायत ॥१०२॥युग्मम्॥
 वैताढ्यदक्षिणश्रेण्यां ज्योतिष्पुरपुरेशितुः । वीरनाम्नो नन्दवतीदेवीकुक्षिसमुद्भवाम् ॥१०३॥
 पङ्कजश्रीदस्युदृशं नामतः पङ्कजश्रियम् । कन्यां सुरस्त्रियमिव पर्यणैषीद् विभीषणः ॥१०४॥युग्मम्॥
 अथ मन्दोदरी देवी देवेन्द्रसमतोजसम् । पुत्रमिन्द्रजितं नाम सुषुवेऽद्भुतविक्रमम् ॥१०५॥
 कियत्यपि गते काले द्वितीयमपि नन्दनम् । मेघवन्नयनानन्दं सुषुवे मेघवाहनम् ॥१०६॥
 आकर्ण्य पितृवैरं तत् कुम्भकर्ण-विभीषणैः । वैश्रवणाश्रितां लङ्कामुपदुद्रुवतुः सदा ॥१०७॥
 वैश्रवणोऽथ दूतेनेत्यवोचत सुमालिनम् । निजौ शाधि शिशू हन्त रावणावरजाविमौ ॥१०८॥
 स्वान्यशक्ती न जानीतो दुर्मदौ वीरमानिनौ । एतौ पाताललङ्कास्थौ भेकौ कूपोद्भवाविव ॥१०९॥
 अस्मत्पुर्यामवस्कन्दं ददाते छलकर्मणा । जितंकाशितया मत्तौ मया चिरमुपेक्षितौ ॥११०॥
 न चेच्छिक्षयसि क्षुद्र! तदिमौ मालिवर्त्मना । त्वया सहैव नेष्यामि त्वं वेत्स्यस्मद्वलं न तु ॥१११॥
 इत्युक्त्या रावणः क्रुद्धोऽभ्यधादिति महामनाः । रे! क एष वैश्रवणः? करदो यः परस्य हि ॥११२॥
 अन्यस्य शासनाल्लङ्कां यः शास्त्येवं वदन् स किम् । न लज्जते? स्वात्मनोऽपि तस्य धार्ष्ट्यमहो! महत् ॥११३॥
 दूतोऽसीति न हन्मि त्वां याहीति दशमौलिना । उक्तो वैश्रवणं गत्वा दूतोऽशंसद् यथातथम् ॥११४॥
 दूतानुपदमेवाऽथ दशकण्ठः ससोदरः । ससैन्यः प्रययौ लङ्कामेर्मर्षेण गरीयसा ॥११५॥
 अग्रे गतेन दूतेन तेनाऽऽख्यातप्रवृत्तिकः । ससैन्यो निर्ययौ लङ्कापुर्या वैश्रवणो युधि ॥११६॥
 वन्यामिव महावातः प्रसरन्ननिवारितम् । क्षणादभाङ्गीच्च तस्याऽक्षौहिणीं दशकन्धरः ॥११७॥
 रावणेन बले भग्रे भग्नमन्यः स्वयं ततः । एवं वैश्रवणो दध्यौ विध्योतक्रोधपावकः ॥११८॥
 सरसो लूनपद्मस्य भग्नदन्तस्य दन्तिनः । शाखिनश्छिन्नशाखस्याऽलङ्कारस्य च निर्मणेः ॥११९॥
 नष्टज्योत्स्नस्य शशिनस्तोयं दस्य गताम्भसः । परैश्च भग्नमानस्य मानिनो धिर्गवस्थितिम् ॥१२०॥युग्मम्॥
 तस्याऽथवाऽस्त्ववस्थानं यतमानस्य मुक्तये । स्तोत्रं विहाय बह्विच्छूर्नं हि लज्जास्पदं पुमान् ॥१२१॥
 तदलं मम राज्येनाऽनेकानर्थप्रदायिना । उपादास्ये परिव्रज्यां द्वारं निर्वाणवेश्मनः ॥१२२॥
 अप्येतावपकर्तारौ कुम्भकर्ण-विभीषणौ । जातौ ममोपकर्तारवीट्कपथनिदर्शनात् ॥१२३॥
 रावणोऽग्रेऽपि मे बन्धुर्बन्धुः सम्प्रति कर्मतः । विनाऽस्योपक्रममिमं न हि स्यान्मम धीरियम् ॥१२४॥
 एवं ध्यात्वा वैश्रवणस्त्यक्त्वा शस्त्रादि सर्वतः । तत्त्वनिष्ठः परिव्रज्यां स्वयमेव समाददे ॥१२५॥
 तं नत्वा रावणोऽप्येवमुवाच रचिताञ्जलिः । ज्येष्ठो भ्राता त्वमसि मे सहस्वाऽऽगोऽनुजन्मनः ॥१२६॥
 राज्यं कुरुष्व निःशङ्को लङ्कायामपि बान्धव! । वयमन्यत्र यास्यामो न हीयत्येव मेदिनी ॥१२७॥

१. जेतुमशक्यः ॥ २. शस्त्रवृष्टिम् ॥ ३. प्रस्वापनास्त्रेण जिर्घांसु० ला. मो. कां. छा. ॥ ४. हन्तुमनिच्छुः ॥ ५. कमललक्ष्म्याक्षोरयित्री दृशौ-नेत्रे यस्यास्ताम् ॥
 ६. धनदाधिष्ठितां खंता. १-२, ला. हे. कां. ॥ ७. दूतेन धनदोऽथैवमवोचत खंता. १-२, ला. हे. कां. ॥ ८. शिक्षय ॥ ९. धाटीम्(धाड) ॥ १०.
 जितकामितया मु.; जितेन काशते ॥ ११. ननु रसपा. ॥ १२. अरे क एष धनदः? खंता. १-२, ला. हे. कां. ॥ १३. विसृष्टो धनदं खंता. १-२, ला. हे.
 कां. ॥ १४. क्रोधेन ॥ १५. यातेन हे. ॥ १६. धनदो लङ्कानगर्यां निर्ययौ खंता. १-२, ला. हे. कां. ॥ १७. युधि खंता. १-२, पाता. मु. ॥ १८. वनानां समूहो
 वन्या, ताम् ॥ १९. क्षणादभाङ्गीक्षीद् धनदाक्षौहिणीं ला. हे. कां. ॥ २०. विघ्मात० मु. ॥ २१. मेघस्य ॥ २२. धिगवस्थितिः ला., मु. विना च ॥ २३.
 आरम्भम् ॥ २४. एवं विमृश्य धनद० खंता. १-२, ला. हे. ॥ २५. अपराधम् ॥ २६. लघुबन्धोः ॥

तस्मिन्नेवं ब्रुवाणेऽपि महात्मा प्रतिमास्थितः ।^१ किञ्चिन्नोचे वैश्रवणस्तद्भवेऽपि शिवङ्गमी^२ ॥१२८॥
^३ ज्ञात्वाऽनीहं वैश्रवणं क्षमयित्वा प्रणम्य च । विमानं पुष्पकं तस्य सोऽग्रहीत् सह लङ्कया ॥१२९॥
^४ जयलक्ष्मीलतापुष्पं सोऽधिरुह्याऽथ पुष्पकम् । सम्मेतशैलशृङ्गेऽर्हत्प्रतिमा वन्दितुं ययौ ॥१३०॥
 वन्दित्वा प्रतिमाः शैलाद् रावणस्याऽवरोहतः । सेनाकलकलेनैको जगर्ज वनकुञ्जरः ॥१३१॥
^५ अथ प्रहस्त इत्यूचे प्रतिहारो दशाननम् । हस्तिरत्नमसौ देव! देवस्याऽर्हति र्यानताम् ॥१३२॥
 ततः पिङ्गोत्तुङ्गदन्तं मधुपिङ्गललोचनम् । उदग्रकुम्भशिकरं मदनिर्झरणीगिरिम् ॥१३३॥
 सप्तहस्तसमुच्छ्रायं नवहस्तायतं च तम् । क्रीडापूर्वं वशीकृत्याऽध्यारुरोह दशाननः ॥१३४॥ युग्मम् ॥
 चकार तस्या भुवनालङ्कार इति नाम सः । ऐरावणगजारूढशक्रलक्ष्मीं विडम्बयन् ॥१३५॥
^६ गजमालानितं कृत्वा तत्रैवोवास तां निशाम् । दशास्यः प्रातरध्यष्टादास्थानीं सपरिच्छदः ॥१३६॥
 तत्रोपेत्य प्रतीहारविज्जप्तो धातजर्जरः । विद्याधरस्तं पवनवेगो नत्वैवमब्रवीत् ॥१३७॥
 देव! पाताललङ्कायाः किष्किन्धिनुपनन्दनौ । किष्किन्धायां गतौ सूर्यरजा ऋक्षरजा अपि ॥१३८॥
 अभूद् युद्धं तयोस्तत्र यमेन सह भूभुजा । यमेनेवाऽतिघोरेण प्राणसंशयदायिना ॥१३९॥
 चिरं युद्ध्वा यमेनोच्चैर्बद्ध्वा कारानिकेतने । क्षिप्तौ सूर्यरजा ऋक्षरजाः सपदि दस्युवत् ॥१४०॥
 विधाय नरकावासांस्तेन वैतरणीयुतान् । छेदभेदादिदुःखं तौ प्राप्येते सपरिच्छदौ ॥१४१॥
 तौ त्वदीयौ क्रमायातौ सेवकौ दशकन्धर! । मोचय त्वमलङ्घ्याज्ञ! तवैव स पराभवः ॥१४२॥
 रावणोऽपि जगादैवमेवमेतदसंशयम् । आश्रयस्य हि दौर्बल्यादाश्रितः परिभूयते ॥१४३॥
 परोक्षतः पत्तयोऽमी यद्बद्धास्तेन दुर्धिया । कारायां यच्च निक्षिप्ता एष यच्छामि तत्फलम् ॥१४४॥
^७ इत्युदीर्योदप्रवीर्यः सानीकोऽनीकलालसः । पुरीं जगाम किष्किन्धां यमदिक्पालपालिताम् ॥१४५॥
 त्रुपुपान-शिलास्फाल-पर्शुच्छेदादिदारुणान् । ददर्श नरकांस्तत्र सप्ताऽपि दशकन्धरः ॥१४६॥
 क्लिश्यमानान् निजान् पत्नीन् दृष्ट्वा रुष्टो दशाननः । परमाधार्मिकांस्तत्राऽत्रासयद् गरुडोऽहिवत् ॥१४७॥
 स्वपत्नीन् मोचयामास तत्रस्थानपरानपि । महतामागमो ह्याशु क्लेशच्छेदाय कस्य न ? ॥१४८॥
 यमाय नरकारक्षास्तं नारकमोक्षणम् । क्षणाद् गत्वा समाचख्युः सपूत्कारोर्ध्वबाहवः ॥१४९॥
 क्रोधारुणाक्षः सद्योऽपि यमो यम इवाऽपरः । नगर्यां निर्ययौ योद्धुं युद्धनाटकसूत्रभृत् ॥१५०॥
 सैन्याः सैन्यैः समं सेनानीभिः सेनान्य आहवम् । चक्रुर्यमः पुनः क्रुद्धः क्रुद्धेन दशमौलिना ॥१५१॥
^८ शंराशरि चिरं कृत्वा यमोऽधाविष्ट वेगतः । शुण्डादण्डमिव व्यालो दण्डमुत्पाट्य दारुणम् ॥१५२॥
 खण्डशः खण्डयामास नालकाण्डमिवाऽथ तम् । क्षुरप्रेण दशग्रीवः क्लीबवद् गणयन् परान् ॥१५३॥
 यमः पृथक्कैर्भूयोऽपि च्छादयामास रावणम् । अवारयद् रावणस्ताल्लोभः सर्वगुणानिव ॥१५४॥
 युगपद् भूयसो बाणान् वर्षन्नथ दशाननः । यमं जर्जरयाश्चक्रे जरेव बलनाशकृत् ॥१५५॥
^९ अथ प्रणश्य सङ्ग्रामाद्यमस्त्वरितमभ्यगात् । रथनूपुरनेतारमिन्द्रं विद्याधरेश्वरम् ॥१५६॥
 यमः शक्रं नमस्कृत्य जगादेति कृताञ्जलिः । जलाञ्जलिर्मयाऽदायि यमत्वाय प्रभोऽधुना ॥१५७॥
 रुष्य वा तुष्य वा नाथ! करिष्ये यमतां हि न । उत्थितो हि दशग्रीवो यमस्याऽपि यमोऽधुना ॥१५८॥
 विद्रोव्य नरकारक्षान्नारकास्तेन मोचिताः । क्षत्रव्रतधनेनोच्चैर्जीवन्मुक्तोऽस्मि चाऽऽर्हवात् ॥१५९॥
 जित्वा वैश्रवणं तेन लङ्काऽपि जगृहे युधि । तद्विमानं पुष्पकं च जितश्च सुरसुन्दरः ॥१६०॥

१. न किञ्चिदुचे धनद० खंता. १-२, ला. हे. कां. ता. ॥ २. शिवं मोक्षं गमिष्यतीति ॥ ३. निरीहं धनदं ज्ञात्वा खंता. १-२, ला. कां.; ज्ञात्वा निरीहं धनदं हे. ता. ॥ ४. इच्छारहितम् ॥ ५. जयलक्ष्मीरेव लता, तस्याः पुष्पम् ॥ ६. अवतरतः ॥ ७. अथाग्रहस्त० खंता. १ ॥ ८. बाहनताम् ॥ ९. मदनद्या उत्पादकत्वेन गिरिसमम् ॥ १०. अनुकुर्वन् ॥ ११. बद्धम् ॥ १२. कारागृहे ॥ १३. क्षिप्तावृक्षरजादित्यरजौ सपदि खंता. १-२, ला. हे. कां. ता. ॥ १४. रुक्षरजाः मु. ॥ १५. त्वमलङ्घ्याज्ञस्तवैव मु. ॥ १६. युद्धलालसः ॥ १७. अस्तत्र ला. ॥ १८. युद्धनाटके सूत्रधारः ॥ १९. सेनाधिपैः मु. ॥ २०. बाणयुद्धम् ॥ २१. हस्ती ॥ २२. नलकाण्ड० ला. छा. पा., कमलदण्डम् ॥ २३. बाणविशेषेण ॥ २४. पशुवद्० ला. ॥ २५. बाणैः ॥ २६. जर्जरयामास ला. छा. पा. मो. ॥ २७. तिलाञ्जलिः ॥ २८. निर्वास्य ॥ २९. रणसङ्ग्रामात् ॥ ३०. निर्जित्य धनदम् खंता १-२, ला. हे. कां. ता. ॥ ३१. अमरसुन्दरः ॥

क्रुद्धोऽथ शक्रो युद्धेच्छुर्निषिद्धः कुलमन्त्रिभिः । तैस्तैरुपायैर्बलिना सह विग्रहभीरुभिः ॥१६१॥
 यमाय सुरसङ्गीतं पुरमिन्द्रोऽथ दत्तवान् । स्वयं तथैव तस्थौ च विलसन् रथनूपुरे ॥१६२॥
 इतश्चाऽऽदित्यरजसे किष्किन्धां नगरीं ददौ । दशास्य ऋक्षरजसे पुरमृक्षपुरं पुनः ॥१६३॥
 जगाम तु स्वयं लङ्कामलङ्कर्मणविक्रमः । स्तूयमानो देवतेव बन्धुभिर्नागरैश्च सः ॥१६४॥
 अमरेन्द्रोऽमरावत्यामिव तस्यामवस्थितः । दशास्यः प्रशशासाऽथ राज्यं पैतामहं महत् ॥१६५॥
 ॥इतश्चाऽऽदित्यरजसः कपिराजस्य नन्दनः । महिष्यामिन्दुमालिन्यां वाली नामाऽभवद् बली ॥१६६॥
 जम्बूद्वीपं समुद्रान्तं वाली बाहुबलोल्बणः । नित्यं प्रदक्षिणीकुर्वन् सर्वचैत्यान्यवन्दत ॥१६७॥
 सुग्रीव इति चाऽन्योऽभूदादित्यरजसः सुतः । कन्या कनीयसी तस्य श्रीप्रभेति च नामतः ॥१६८॥
 अभूतामृक्षरजसोऽप्युभौ भुवनविश्रुतौ । भार्यायां हरिकान्तायां नल-नीलाभिधौ सुतौ ॥१६९॥
 नरेन्द्र आदित्यरजा वालिने बलशालिने । दत्त्वा राज्यं प्रवव्राज तपस्तप्त्वा ययौ शिवम् ॥१७०॥
 सम्यगदृष्टिं न्यायवन्तं दयावन्तं महौजसम् । स्वानुरूपं यौवराज्ये सुग्रीवं वाल्यपि न्यधात् ॥१७१॥
 ॥अन्यदा तु दशग्रीवश्चैत्यवन्दनहेतवे । सकलत्रो गजारूढः प्रययौ मेरुपर्वते ॥१७२॥
 अत्रान्तरे चन्द्रणखामपश्यत् खरखेचरः । जातरागो जातरागां जहे मेघप्रभात्मजः ॥१७३॥
 ययौ पाताललङ्कां च तत्र चन्द्रोदरं नृपम् । आदित्यरजसः सूनुं निर्वास्योऽऽदत्त तां स्वयम् ॥१७४॥
 क्षणेनाऽप्याययौ मेरोर्लङ्कायां दशकन्धरः । आकर्ष्य तच्चन्द्रणखाहरणं प्रचुकोप च ॥१७५॥
 खरखेचरघाताय चचालाऽथ दशाननः । पञ्चानन इव क्रुद्धो गजाखेटककर्मणे ॥१७६॥
 अथ मन्दोदरी देवी निजगादेति रावणम् । संरम्भः कोऽयमस्थाने मनाग् विमृश मानद! ॥१७७॥
 कन्या ह्यवश्यं कस्मैचिद् दातव्या यदि सा स्वयम् । वरं वृणीते रुचितमभिजातं च साधु तत् ॥१७८॥
 अनुरूपो वरश्चन्द्रणखाया दूषणाग्रजः । अदूषणश्च ते पत्तिर्भविष्यत्येष विक्रमी ॥१७९॥
 प्रेष्य प्रधानपुरुषांस्तदुद्वाहय तं तथा । अस्मै पाताललङ्कां च देहि धेहि प्रसन्नताम् ॥१८०॥
 एवं सोऽर्वराज्यामप्युक्तो युक्तविचारकृत् । प्रस्थाप्य मय-मारीचौ तेन तां पर्यणाययत् ॥१८१॥
 ततः पाताललङ्कायां स चन्द्रणखया समम् । निर्विघ्नं बुभुजे भोगान् दधद् रावणशासनम् ॥१८२॥
 निर्वासिते तदा तेन कालाच्चन्द्रोदरे मृते । अनुराधेति तत्पत्नी नञ्च्चाऽगाद् गर्भिणी वने ॥१८३॥
 साऽसूत च वने तस्मिन् सिंही सिंहमिवोल्बणम् । विराधं नाम तनयं नयादिगुणभाजनम् ॥१८४॥
 स प्राप्तयौवनः सर्वकलाजलधिपारगः । अस्खलत्प्रसरः पृथ्वीं विजहार महाभुजः ॥१८५॥
 ॥इतः कथाप्रसङ्गेन सभायां रावणोऽशृणोत् । प्रौढप्रतापं बलिनं वालिनं वानरेश्वरम् ॥१८६॥
 रावणोऽन्यप्रतापस्याऽसहनो भानुमानिव । प्रजिघायाऽनुशिष्यैकं दूतं वालिमहीभुजे ॥१८७॥
 स गत्वा वालिनं नत्वा व्याजहारेति धीरवाक् । दूतोऽहं दशकण्ठस्य राजंस्तद्विचिकं शृणु ॥१८८॥
 अस्माकं पूर्वजं कीर्तिधवलं पूर्वजस्तव । शरण्यं शरणायाऽगाच्छ्रीकण्ठो वैरिविद्रुतः ॥१८९॥
 त्रात्वाऽरिभ्यः श्वशुर्यं तं तद्वियोगैककातरः । इहैव वानरद्वीपे श्रीकीर्तिधवलो न्यधात् ॥१९०॥
 तदादि चाऽऽवयोर्भर्तृ-भृत्यसम्बन्धतो मिथः । भूयांसः क्षमाभुजो जग्मुः पक्षयोरुभयोरपि ॥१९१॥
 अथाऽभवत् क्षितिर्पतिः किष्किन्धिस्ते पितामहः । सुकेश इत्यभिधया मम तु प्रपितामहः ॥१९२॥
 तयोरपि हि निर्व्यूढः स सम्बन्धस्तथैव हि । ततो नृपः सूर्यरजास्त्वदीयस्त्वभवत् पिता ॥१९३॥

१. रुक्षरजसे मु. ॥ २. अलं-समर्थः कर्मणे-कार्याय विक्रमो यस्य सः ॥ ३. उत्कटबाहुबलः ॥ ४. सुप्रभेति मु. ॥ ५. हत्वा राज्यमुपाददे खंता. १-२ ॥ ६. निराकृत्य ॥ ७. गजाखेटककर्मणा मो. हे. ; गजमृगयाकर्मणे ॥ ८. क्रोधः ॥ ९. सा यदि ता. ॥ १०. कुलीनम् ॥ ११. निर्दोषः ॥ १२. अनुजाभ्याम् ॥ १३. हन्यमाने तदा तेन चन्द्रोदरनरेधरे खंता. १-२, हे. ॥ १४. बला० का. ॥ १५. नृपे का. ला.; तेन खरेण निर्वासिते चन्द्रोदरे कालान्मृते सतीत्यन्वयः ॥ १६. सम्प्राप्त० मु. ॥ १७. अकुण्ठितगमनः ॥ १८. प्रेषयामास ॥ १९. शिक्षयित्वा ॥ २०. सन्देशम् ॥ २१. वैरनिर्वासितः ॥ २२. श्यालकम्-श्वशुरपुत्रम् ॥ २३. जग्मुः षोडश भूपालाः खंता. १-२, ला. हे. कां. ॥ २४. समदशः हे. कां. ॥ २५. निर्वाहितः ॥ २६. अष्टादशः सूर्य० खंता. १-२, ला. हे. कां. ता. ॥

१ यमगुप्तेस्तमाकर्षं यथाऽहं वेत्ति तज्जनः । यथा च किष्किन्धाराज्ये २ न्यथां तदपि विश्रुतम् ॥१९४॥
 ३ नयवांस्तनयस्तस्य वालिं स्वमधुनाऽभवः । प्राग्वत्स्वस्वामिसम्बन्धादस्मत्सेवां कुरुष्व तत् ॥१९५॥
 क्रुद्धोऽप्यविकृताकारोर्गर्ववह्निशमीतरुः । एवं गम्भीरगीर्वाली व्याजहार महामनाः ॥१९६॥
 अन्योऽन्यं स्नेहसम्बन्धं जानामि कुलयोर्द्वयोः । रक्षो-वानरराजानामद्य थावदखण्डितम् ॥१९७॥
 सम्पद्यापदि चाऽन्योऽन्यं पूर्वं साहायकं व्यधुः । स्नेहो निबन्धनं तत्र सेव्य-सेवकता तु न ॥१९८॥
 देवं सर्वज्ञमर्हन्तं साधुं च सुगुरुं विना । सेव्यमन्यं न जानीमो मोहः कः स्वामिनस्तव ? ॥१९९॥
 मन्यमानेन सेव्यं स्वमस्मानपि च सेवकान् । कुलक्रमागतः स्नेहगुणस्तेनाऽद्य खण्डितः ॥२००॥
 तस्य मित्रकुलोत्पत्तेर्निजां शक्तिमजानतः । न करोमि स्वयं किञ्चिदपवादकैककारः ॥२०१॥
 विप्रियं कुर्वतस्तस्य करिष्यामि ४ प्रतिक्रियाम् । अग्रेगूर्न भविष्यामि पूर्वस्नेहद्रुकर्तने ॥२०२॥
 यथाशक्ति तव स्वामी स करोतु ब्रजाऽरे ! ५ वालिनैवं विसृष्टः स गत्वाऽऽख्यद् दशमौ लये ॥२०३॥
 तद्गिरोद्दीपितक्रोधपावकोऽथ दशाननः । ससैन्योऽप्युद्धुरस्कन्धः किष्किन्धामाययौ द्रुतम् ॥२०४॥
 सन्नह्य वालिराजोऽपि राजमानो भुजौजसा । तमभ्यगाद् दोष्मतां हि प्रियो युद्धातिथिः खलु ॥२०५॥
 ६ ततः प्रववृते युद्धमुभयोरपि सैन्ययोः । गण्डशैलागण्डशैलि द्रुमाद्रुमि गदागदि ॥२०६॥
 तत्राऽचूर्यन्त शतशो भृष्टपर्पटवद् रथाः । मृत्पिण्डवदभिद्यन्त महान्तोऽपि मतङ्गजाः ॥२०७॥
 कूष्माण्डवदखण्डयन्त स्थाने स्थाने तुरङ्गमाः । ७ चञ्चापुरुषवद् भूमावपात्यन्त च पत्तयः ॥२०८॥
 तं प्रेक्ष्य प्राणिसंहारं सानुक्रोशैः ८ प्लवङ्गराट् । वीरैः सत्वरमभ्येत्य जगादेति दशाननम् ॥२०९॥
 युज्यते न वधः प्राणिमात्रस्याऽपि विवेकिनाम् । पञ्चेन्द्रियाणां हस्त्यादिजीवानां बत का कथा ? ॥२१०॥
 द्विषज्जयाय यद्येषं तथाऽप्यर्हो न दोष्मताम् । दोष्मन्तो हि निजैरेव दोर्भिर्विजयकाङ्क्षिणः ॥२११॥
 त्वं दोष्मान् श्रावकश्चाऽसि सैन्ययुद्धं विमुञ्च तत् । अनेकप्राणिसंहाराच्चिराय नरकाय यत् ॥२१२॥
 एवं सम्बोधितस्तेन दशास्योऽपि हि धर्मवित् । अङ्गेन योद्धुमारेभे सर्वयुद्धविशारदः ॥२१३॥
 ९ यद्यदस्त्रं दशग्रीवोऽक्षिपत् तत्तत् कपीश्वरः । स्वास्त्रैः प्रतिजघानोच्चैर्वह्नितेज इवाऽर्यमा ॥२१४॥
 सार्प-वारुणमुख्यानि मन्त्रास्त्राण्यपि रावणः । मुमोच तानि तार्क्ष्याद्यैरस्त्रैर्वाली जघान च ॥२१५॥
 शस्त्र-मन्त्रास्त्रवैफल्यक्रुद्धो दशमुखस्ततः । चकर्ष चन्द्रहासासिं महाहिमिव दारुणम् ॥२१६॥
 एकशृङ्गो गिरिरिवैकदन्त इव कुञ्जरः । उच्चन्द्रहासोऽधाविष्ट वालिने दशकन्धरः ॥२१७॥
 सचन्द्रहासं लङ्के शं सशाखमिव शाखिनम् । वामेन बाहुना वाली लीलयैव समाददे ॥२१८॥
 तं कन्दुकमिव न्यस्याऽविहस्तो हस्तकोटरे । चतुःसमुद्रीं बभ्राम क्षणेनाऽपि कपीश्वरः ॥२१९॥
 तदानीमेव तत्रैत्य त्रपावनतकन्धरम् । दशकन्धरमुज्जित्वा वालिराजोऽब्रवीदिति ॥२२०॥
 वीतरागं सर्वविदमासं त्रैलोक्यपूजितम् । विनाऽर्हन्तं न मे कश्चिन्नमस्योऽस्ति कदाचन ॥२२१॥
 अङ्गोत्थितं द्विषन्तं तं धिङ् मानं येन मोहितः । इमामवस्थां प्राप्नोऽसि मत्प्रणामकुतूहली ॥२२२॥
 पूर्वोपकारान् स्मरता मया मुक्तोऽसि सम्प्रति । दत्तं च पृथिवीराज्यमखण्डाङ्गः प्रशान्धि तत् ॥२२३॥
 विजिगीषौ मयि सति तवेयं पृथिवी कुतः ? । क हस्तिनामवस्थानं वने सिंहनिषेविते ? ॥२२४॥
 तदादास्ये परिव्रज्यां शिवसाम्राज्यकारणम् । किष्किन्धायां तु सुग्रीवो राजाऽस्त्वाज्ञाधरस्तव ॥२२५॥

१. यमस्य बन्धनात् ॥ २. स्थापितवान् ॥ ३. एकोनविंशतितमो० खंता. १-२, ला. ता. हे. कां. ॥ ४. पूर्ववत् सेव्य-सेवकसम्बन्धात् ॥ ५. गर्व एव वह्निः, तस्य स्वोदरे-स्वमनसि शमीवृक्ष इव रक्षक इत्यर्थः ॥ ६. पूर्वजाः ॥ ७. कारणम् ॥ ८. सेव्यमानं पाता. ॥ ९. प्रथमं० खंता. १-२, ता. ॥ १०. करिष्येऽथ पाता. ॥ ११. प्रतिकारम् ॥ १२. अग्रेसरः ॥ १३. पूर्वस्नेह एव वृक्षस्तस्य च्छेदने ॥ १४. 'अरे' इति क्षुद्रसम्बोधनेऽव्ययम् ॥ १५. ससैन्य उद्धुर० मु.; दृढस्कन्धः ॥ १६. अथ ता. ॥ १७. गण्डशैलेः गण्डशैलेः मिथः प्रहृत्य कृतं युद्धम्; गण्डशैलाः पर्वतीयशिलाखण्डाः ॥ १८. तिलशो० ता. ॥ १९. अग्निना भृष्टा ये पर्पटाः (पाषड) तद्वत्; भृष्टपर्पट० मु. ॥ २०. तृणमयः पुमान्, भाषायां 'चाडियो' इति, तद्वत् ॥ २१. सकरुणः ॥ २२. वानरराजः ॥ २३. धीरः खंता. १ ॥ २४. एष प्राणिवधः ॥ २५. श्रावकश्चाऽपि ला. ॥ २६. यद्यच्छस्त्रं पाता. ॥ २७. प्रतिजघानोर्गैर्वहि० मो. ॥ २८. गारुडाद्यैरस्त्रैः ॥ २९. अव्याकुलः स तं रावणं हस्तकोटरे-कक्षायां निक्षिप्य ॥ ३०. विजेतुमिच्छति मयि ॥

एवमुक्त्वा निजे राज्ये सुग्रीवं न्यस्य तत्क्षणात् । स्वयं गगनचन्द्रर्षिपादमूलेऽग्रहीद् व्रतम् ॥२२६॥
 विविधाभिग्रहतपस्तत्परः प्रतिमाधरः । ध्यानवान् निर्ममो वाली मुनिर्व्यहरताऽवनौ ॥२२७॥
 वालिभट्टारकस्याऽथोत्पेदिरे लब्धयः क्रमात् । सम्पदः पादपस्येव पुष्प-पत्र-फलादयः ॥२२८॥
 अष्टापदाद्रौ गत्वा च कायोत्सर्गमदत्त सः । लम्बमानभुजो बद्धदोलादण्ड इव द्रुमः ॥२२९॥
 कायोत्सर्गं समुत्सृज्य मासान्ते पारणं व्यधात् । उत्सर्गपारणान्येवं भूयो भूयश्चकार सः ॥२३०॥
 ॥ इतश्च दशकण्ठाय सुग्रीवः श्रीप्रभां ददौ । संशुष्यत्प्राक्तनस्नेहतरोः सारणिसन्निभाम् ॥२३१॥
 यौवराज्ये तु सुग्रीवो वालिपुत्रं महौजसम् । चन्द्ररश्म्युज्ज्वलयशाश्चन्द्ररश्मिं न्यवीविशत् ॥२३२॥
 सुग्रीवप्रतिपत्नाज्ञः श्रीप्रभां तत्सहोदराम् । उपयम्य गृहीत्वा च ययौ लङ्कां दशाननः ॥२३३॥
 विद्याधरनरेन्द्राणामन्येषामपि कन्यकाः । उपयेमे रूपवतीर्बलादपि हि रावणः ॥२३४॥
 नित्यालोकपुरे नित्यालोकविद्याधरेशितुः । कन्यां रत्नावलीं नाम्नाऽन्यदोद्भोतुं चचाल सः ॥२३५॥
 अष्टापदाद्रेरुपरि गच्छतस्तस्य पुष्पकम् । विमानं स्वलितं सद्यो वप्रो बलमिव द्विषाम् ॥२३६॥
 न्यग्राङ्गरं महापोतमिव बद्धमिव द्विपम् । विमानं रुद्रगतिकं प्रेक्ष्याऽकुप्यद् दशाननः ॥२३७॥
 को मद्रिमानस्खलनाद् विविक्षति यमाननम् ? । एवं वदन् समुत्तीर्य सोऽद्रिमूर्धानमैक्षत ॥२३८॥
 अधस्तात् स विमानस्य ददर्श प्रतिमास्थितम् । वालिनं तस्य शैलस्य नवं शृङ्गमिवोत्थितम् ॥२३९॥
 ऊचे च रावणः क्रुद्धो विरुद्धोऽद्याऽपि मय्यसि । व्रतं वहसि दम्भेन जगदेतद् दिदम्भिषुः ॥२४०॥
 कयाऽपि माययाऽग्रेऽपि मां वाहीक इवाऽवहः । प्राव्राजीः शङ्कमानोऽस्मत्कृतप्रतिकृतं खलु ॥२४१॥
 नन्वद्याऽपि स एवाऽस्मि त एव मम बाहवः । कृतप्रतिकृतं तत् ते प्राप्तकालं करोम्यहम् ॥२४२॥
 सचन्द्रहासं मामूढ्वा यथाऽभ्राम्यस्त्वमब्धिषु । तथा त्वां साद्रिमुत्पाट्य क्षेप्स्यामि लवणाणविवि ॥२४३॥
 एवमुक्त्वा विदार्य क्षमामष्टापदगिरेस्तले । प्रविवेश दशग्रीवश्च्युतो दिव इवाऽशनिः ॥२४४॥
 विद्यासहस्रं स्मृत्वा च युगपद् दशकन्धरः । धरं दुर्धरमुदधे तं दोर्बलमदोद्भुरः ॥२४५॥
 तडत्तडितिनियोषवित्रस्तव्यन्तरामरम् । झलज्झलितिलोलाब्धिपूर्यमाणरसातलम् ॥२४६॥
 खडत्खडितिविभ्रश्यद्ग्रावक्षुण्णवनद्विपम् । कडत्कडितिनिर्भ्रानितम्बोपवनद्रुमम् ॥२४७॥
 गिरिं तेनोद्भूतं ज्ञात्वाऽवधिना स महामुनिः । अनेकलब्धिनद्यब्धिरिति दध्यौ विशुद्धधीः ॥२४८॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 आः! कथं मयि मात्सर्यादयमद्याऽपि दुर्मतिः । अनेकप्राणिसंहारमकाण्डे तनुतेतराम् ? ॥२४९॥
 भरतेश्वरचैत्यं च भ्रंशयित्वैष सम्प्रति । यतते तीर्थमुच्छेत्तुं भरतक्षेत्रभूषणम् ॥२५०॥
 अहं च त्यक्तसङ्गोऽस्मि स्वशरीरेऽपि निःस्पृहः । राग-द्वेषविनिर्मुक्तो निमग्नः साम्यवारिणि ॥२५१॥
 तथाऽपि चैत्यत्राणाय प्राणिनां रक्षणाय च । राग-द्वेषौ विनैवेनं शिक्षयामि मनागहम् ॥२५२॥
 एवं विमृश्य भगवान् पादाङ्गुष्ठेन लीलया । अष्टापदाद्रेर्मूर्धानं वाली किञ्चिदपीडयत् ॥२५३॥
 मध्याह्नदेहेच्छायावत् पयोबाह्यस्थकूर्मवत् । अभितः सङ्कुचद्वात्रो दशास्यस्तत्क्षणादभूत् ॥२५४॥
 अतिभङ्गुरदोर्दण्डो मुखेन रुधिरं वमन् । अरावीद् रावयन्नुर्वी रावणस्तेन सोऽभवत् ॥२५५॥
 तस्य चाऽऽरटनं दीनं श्रुत्वा वाली कृपापरः । तं मुमोचाऽऽशु तत्कर्म शिक्षामात्राय न क्रुधा ॥२५६॥
 निःसृत्य दशकण्ठोऽथ निःप्रतापोऽनुतापवान् । उपेत्य वालिनं नत्वा व्याजहारेत्युदञ्जलिः ॥२५७॥

१. ०विविधाभिग्रहस्तप० मु. ॥ २. वालिमुनिर्व्या० रसणा. ॥ ३. ०व्याहरता० मु. ॥ ४. 'हीचको' ॥ ५. कायोत्सर्ग-पारणानि ॥ ६. 'नीक' ॥ ७. सुग्रीवेण प्रतिपत्ना आज्ञा यस्य सः ॥ ८. नाम्ना तदो० मु. ॥ ९. 'नांगरेल वहाण' ॥ १०. प्रवेष्टुमिच्छति ॥ ११. वञ्चयितुमिच्छुः ॥ १२. भारवाहकः ॥ १३. शङ्कमानोऽस्मात्कृते हे. मो. ; अस्माकं कृतस्य प्रतिक्रियाम् ॥ १४. मां बद्ध्वा हे. मो. ॥ १५. पर्वतम् ॥ १६. तडत्तडितिनियोषं वि० मु. ॥ १७. झलत् झलत् इति शब्दं कुर्वाणेन लोलेन अब्धिना पूर्यमाणं रसातलं येन तम् ॥ १८. खडत् खडत् इति शब्देन पतद्भिः अरमभिः क्षुण्णा वनगजा यस्मिन् तम् ॥ १९. कडत् कडत् इति शब्दं कुर्वन्तो निर्मग्नानि नितम्बोपवनानां द्रुमा यस्य तम् ॥ २०. भङ्गयित्वैष ता. ॥ २१. समताजले ॥ २२. मध्याह्नदेहेच्छायावत् ता. ॥ २३. अनुतापः पश्चात्तापस्तद्दान् ॥ २४. २५७ तमश्लोकादनन्तरं हे. सञ्ज्ञकप्रती श्लोकोऽयमधिको दृश्यते—

“ स्वशक्तिं ये न जानन्ति ये चाऽन्यायं प्रकुर्वन्ते । जीयन्ते ये च लोभेन, तेषामस्मि धुन्धरः ॥ ”

भूयो भूयोऽपराधानां कर्ताऽहं त्वयि^१ निखपः ।^२ उत्कृपस्त्वं च सोढाऽसि महात्मन्! शक्तिमानपि ॥२५८॥
 मन्ये मयि कृपां कुर्वन्नुर्वी प्रागत्यजः प्रभो! । न त्वसामर्थ्यतस्तत्तु नाऽज्ञासिषमहं पुरा ॥२५९॥
 अज्ञानान्नाथ! तेनेयं स्वशक्तिस्तोलिता मया । अद्रिपर्यसने यत्नं कलभेनेव कुर्वता ॥२६०॥
 ज्ञातमन्तरमद्येदं भवतश्चाऽऽत्मनोऽपि च । शैल-वल्मीकयोर्यादृग् यादृग् गेरुड-भासयोः ॥२६१॥
 दत्ताः प्राणास्त्वया स्वामिन्! भृत्यकोटिं गतस्य मे । अपकारिणि यस्येयं मतिस्तस्मै नमोऽस्तु ते ॥२६२॥
 दृढभक्त्येति भाषित्वा क्षमयित्वा च वालिनम् । त्रिश्र प्रदक्षिणीकृत्य नमश्चक्रे दशाननः ॥२६३॥
 तादृङ्माहात्म्यमुदिताः साधु साध्विति भाषिणः । उपरिष्टाद् वालिमुनेः पुष्पवृष्टिं व्यधुः सुराः ॥२६४॥
 ॥प्रणम्य वालिनं भूयस्तच्छैलमुकुटोपमे । जगाम रावणश्चैत्ये भरतेश्वरनिर्मिते ॥२६५॥
 चन्द्रहासादिशस्त्राणि मुक्त्वा सान्तःपुरः स्वयम् । अर्हतामृषभादीनां पूजां सोऽष्टविधां व्यधात् ॥२६६॥
 समाकृष्य स्नानं तन्त्रीं प्रमृज्य च दशाननः । महासाहसिको भक्त्या भुजवीणमवादयत् ॥२६७॥
 ॥पवीणयति ग्रामरागरम्यं दशानने । गायत्यन्तःपुरे चाऽस्य सप्तस्वरमनोरमम् ॥२६८॥
 चैत्यवन्दनयात्रायै धरणः पन्नगेश्वरः । तत्राऽऽययावर्हतश्च पूजापूर्वमवन्दत ॥२६९॥ युग्मम् ॥
 अर्हद्गुणमयैर्गीतैः करण-ध्रुवकादिभिः । गायन्तं वीणया प्रेक्ष्य रावणं धरणोऽब्रवीत् ॥२७०॥
 अर्हद्गुणस्तुतिमयं साधुगीतमिदं ननु । निजभावानुरूपं ते तेन तुष्टोऽस्मि रावण! ॥२७१॥
 अर्हद्गुणस्तुतेर्मुख्यं फलं मोक्षस्तथाऽप्यहम् । अञ्जीर्णवासनस्तुभ्यं किं यच्छामि वृणीष्व भोः! ॥२७२॥
 रावणोऽप्यभ्यधादेवं देवदेवगुणस्तवैः । युक्तं तुष्टोऽसि नागेन्द्र! स्वामिभक्तिर्हि सा तव ॥२७३॥
 यथा तव ददानस्य स्वामिभक्तिः प्रकृष्यते । तथा ममाऽऽददानस्य सा काममपकृष्यते ॥२७४॥
 भूयोऽप्युवाच नागेन्द्रः साधु मानद! रावण! । विशेषतोऽस्मि तुष्टस्ते निराकाङ्क्षतयाऽनया ॥२७५॥
 उक्त्वेत्यमोघविजयां शक्तिं रूपविकारिणीम् । सोऽदाद् विद्यां रावणाय जगाम च निजाश्रयम् ॥२७६॥
 तीर्थनाथान्नमस्कृत्य नित्यालो कपुरेऽगमत् । व्यूह्य रत्नावलीं लङ्कामाजगाम दशाननः ॥२७७॥
 वालिनोऽपि तदोत्पेदे केवलज्ञानमुज्ज्वलम् । केवलज्ञानमहिमा विदधे च सुरासुरैः ॥२७८॥
 क्रमेण कर्मणां सोऽथ भवोपग्राहिणां क्षयात् । सिद्धान्तचतुष्कोऽगात् पदं तदपुनर्भवम् ॥२७९॥
 ॥इतश्च वैताढ्यगिरौ पुरे ज्योतिःपुराभिधे । बभूव नाम्ना ज्वलनशिखो विद्याधरेश्वरः ॥२८०॥
 तस्याऽभूच्छ्रीमती देवी श्रीमती रूपसम्पदा । तस्यां च दुहिता जज्ञे तारा तौरविलोचना ॥२८१॥
 तामेकदा तु चक्राङ्गविद्याधरनृपात्मजः । ददर्श साहसगतिः स्मरार्तः सहसाऽप्यभूत् ॥२८२॥
 ज्वलनं याचयाञ्चक्रे तां साहसगतिर्नरैः । वानरेन्द्रश्च सुग्रीवो रत्ने हि बहवोऽर्थिनः ॥२८३॥
 द्वावप्येतावभिजातौ रूपवन्तौ महौजसौ । तत् कस्मै दीयतां कन्येत्यपृच्छज्ज्ञानिनं पिता ॥२८४॥
 अल्पायुः साहसगतिर्दीर्घायुश्च कपीश्वरः । इति नैमित्तिकेनोक्ते सुग्रीवाय ददौ स तां ॥२८५॥
 अभिलाषविप्रलम्भात् साहसोऽपि दिने दिने । अङ्गारचुम्बित इवं न प्राप काऽपि निर्वृतिम् ॥२८६॥
 तारायां रममाणस्य सुग्रीवस्य बभूवतुः । द्वावज्जद-जयानन्दावङ्गजौ दिग्गजोर्जितौ ॥२८७॥
 स चाऽपि साहसगतिस्तारायामनुरागवान् । मन्मथोन्मथ्यमानात्मा चिन्तयामासिवानिदम् ॥२८८॥
 चुम्बिष्यामि कदा तस्या मृगशावकचक्षुषः । पकविम्बाधरदलच्छदनं वदनाम्बुजम् ? ॥२८९॥

१. निर्लज्जः ॥ २. अधिकदयावान् ॥ ३. पर्वतनाशने ॥ ४. महीवं पाता ॥ ५. गेरुड-नागयोः ला. कां.; गेरुड-काकयोः मो. ता.; भासः गृध्रपक्षी ॥ ६. दृढा भक्तीति खंता. १-२, पाता. हे. कां. छा. ता. पा. ला. ॥ ७. स्नानतन्त्री खंता. १-२, पाता. ला. ॥ ८. वीणां वादयति सति ॥ ९. करणं ध्रुवकः (ध्रुवका वा) सङ्गीतशास्त्रस्य प्रसिद्धौ क्रिया-गानप्रकारविशेषौ ॥ १०. न क्षीणा वासना यस्य सः ॥ ११. ग्रहीतृत्वत्रपाञ्चुषे ता. हे. खंता. १-२ ॥ १२. चतुर्विंशतिमप्यथ । नगरीं जग्मतुः स्वां स्वां, नागराज-दशाननौ ॥ खंता. १-२ ॥ १३. २७७तमश्लोकादनन्तरं हे. प्रतावधिकः श्लोको यथा-
 “परिणयित्वा स कन्या-चतुर्विंशतिमप्यथ । नगरीं जग्मतुः स्वां स्वां नागराज-दशाननौ ॥” १४. नाम-गोत्र-वेदनीया-ऽऽयुषाम् ॥ १५. दीर्घलोचना ॥ १६. अभिजातौ द्वावपीमौ मु. ॥ १७. दीयते कन्या पप्रच्छ मु. खंता. १-२, पाता. ला. ॥ १८. सुताम् पाता. ॥ १९. अभिलाषविरहात् ॥ २०. अङ्गारेण दधः ॥

कदा स्पृक्ष्याम्यहं तस्याः कुचकुम्भौ 'स्वपाणिना ? । कदा च तौ करिष्यामि गाढालिङ्गनवामनौ ? ॥२९०॥
बलेनाऽपि च्छलेनाऽपि तां हर्ताऽस्मीति चिन्तयन् । सस्मार शोमुषीं विद्यां रूपस्य परिवर्तिनीम् ॥२९१॥
गत्वा च क्षुद्रहिमवद्विरौ स्थित्वा गुहान्तरे । तां साधयितुमारेभे चक्राङ्गनृपनन्दनः ॥२९२॥
॥इतश्च पुर्या लङ्काया दियत्रायै दशाननः । विकर्तनः पूर्वशैलतटादिव विनिर्ययौ ॥२९३॥
विद्याधरनरेन्द्रांश्च द्वीपान्तरनिवासिनः । वशीकृत्य स पाताललङ्कां नाम पुरीं ययौ ॥२९४॥
तत्र चन्द्रणखाभ्रार्त्तं खरेणाऽखरभाषिणा । प्राभृतैर्भृतकेनेव निभृतं सोऽभ्यपूज्यत ॥२९५॥
रावणेन सहाऽचालीत् खर इन्द्रं जिगीषता । विद्याधराणां सहस्रैश्चतुर्दशभिरावृतः ॥२९६॥
तत्र सुग्रीवराजोऽपि रक्षोराजस्य दोषमतः । अन्वचालीत् ससैन्योऽपि वायोरिव विभावसुः ॥२९७॥
अनेकपृतनाच्छन्नरोदसीको दशाननः । पयोराशिरिवोद्भ्रान्तः प्रययावस्खलद्रतिः ॥२९८॥
कूजन्मरालमालाभिराबद्धरसनामिव । पुलिनोर्व्या विपुलया नितम्बेनेव शोभिताम् ॥२९९॥
अलकानिव बिभ्राणां तरङ्गैरतिभङ्गुरैः । कटाक्षानिव मुञ्चन्तीं शंफरोद्धर्तनैर्मुहुः ॥३००॥
कामिनीमिव चतुरां रेवां नाम तरङ्गिणीम् । विन्ध्यशैलादुत्तर्न्तीं ददर्शाऽथ दशाननः ॥३०१॥[त्रिभिर्विशेषकम्]।
रोधंस्पुवास रेवायाः ससैन्यो दशकन्धरः । सिन्धुरग्रामणीर्यूथसमावृत इवोद्धुरः ॥३०२॥
सोऽथ तस्यां कृतस्नानो वसानो धौतवाससी । अर्हद्विम्बं रत्नमयं न्यस्य पट्टे मणीमये ॥३०३॥
रेवाम्भोभिः स्नपयित्वा तदम्भोजैर्विकासिभिः । समारेभे पूजयितुं समाधिसुदृढासनः ॥३०४॥युग्मम्॥
ततश्च पूजाव्यग्रस्य दशग्रीवस्य तस्थुषः । अकस्मादब्धिवेलेव महापूरः समाययौ ॥३०५॥
उन्मूलयन्मूलतोऽपि गुल्मानिव महीरुहान् । तटीनामुन्नतानामप्युपरि प्रासरत् पयः ॥३०६॥
आस्फोटयंस्तटीघातैस्तरीस्तटनियन्त्रिताः । विष्वक्कुक्तिपुटानीवाऽभ्रंलिहा वीचिपङ्क्तयः ॥३०७॥
रोधोगर्तान् महतोऽपि पातालकुहरोपमान् । स पूरः पूरयामास भक्ष्यं कुक्षिम्भरीनिव ॥३०८॥[त्रिभिर्विशेषकम्]।
समन्तादन्तरीपाणि स्थंगयामास सा नदी । ज्योतिश्चक्रविमानानि चन्द्रज्योत्स्नेव पार्वणी ॥३०९॥
मत्स्यानुच्छालयामास प्रोच्छलद्भिर्महोर्मिभिः । पूरो महावात इव वेगोवर्तैर्द्रुपल्लवान् ॥३१०॥
तैस्तेनिलं सार्वकरं पूवारि रयागतम् । अर्हत्पूजामपानैषीद् दशकण्ठस्य कुर्वतः ॥३११॥
तेन पूजापहारेण शिरश्छेदाधिकेन सः । जातकोपो दशग्रीवः साक्षेपमिदमभ्यधात् ॥३१२॥
अरे रे! केन वारीदं दुर्वारमितिवेगतः । अर्हत्पूजान्तरायायाऽमुच्यताऽकारणारिणा ॥३१३॥
परस्तादस्ति किं कोऽपि मिथ्यादृष्टिर्नराधिपः ? । किं वा विद्याधरः ? कश्चिदसुरो वा सुरोऽथवा ? ॥३१४॥
॥अथ विद्याधरः कश्चिदाचख्यौ दशमौलये । इतः पुरस्तादस्त्युच्चैर्देव! माहिष्मती पुरी ॥३१५॥
तस्यां नाम्ना सहस्रांशुः सहस्रांशुरिवाऽपरः । सहस्रशो नृपैः सेव्यः पार्थिवोऽस्ति महाभुजः ॥३१६॥
सेतुबन्धेन रेवायां वारिबन्धं व्यधादसौ । जलक्रीडोत्सवकृते किमसाध्यं महौजसाम् ? ॥३१७॥
समं राज्ञीसहस्रेण सहस्रांशु रसावितः । वंशाभिर्वरदन्तीव सुखं क्रीडति वारिभिः ॥३१८॥
आत्मरक्षा लक्षसङ्घा द्वयोरपि हि तीरयोः । संवर्मिता उदस्त्राश्च तिष्ठन्त्यस्य हरेरिव ॥३१९॥
अदृष्टपूर्वोऽवष्टम्भः कोऽप्यस्याऽप्रतिमौजसः । शोभामात्रं यथा तेऽपि यदि वा कर्मसाक्षिणः ॥३२०॥
क्षुभितं जलदेवीभिर्यादोभिश्च पलायितम् । जलक्रीडाकराघातैरूर्जितैस्तस्य दोषमतः ॥३२१॥

१. निजैः करैः ता. ॥ २. सूर्यः ॥ ३. मृदुभाषिणा ॥ ४. भृत्येन ॥ ५. इन्द्रजिगीषया खंता. १-२, पाता. मु. ॥ ६. ततः मु. ॥ ७. अग्निः ॥ ८. पृतना-सेना, रोदसी-
-आकाश-पृथिव्यौ ॥ ९. क्षुब्धः ॥ १०. कूजन्मराली० ला.; कूजन्तो ये मरालाः -हंसास्तेषां मालास्ताभिः परिहितमेखलाम् ॥ ११. मत्स्यभ्रमणैः ॥ १२. तीरे ॥
१३. गजनायकः ॥ १४. समुद्रोर्मिरिव ॥ १५. तृणगुच्छान्, वृक्षान् ॥ १६. ०तटाघातै० मु. कां. खंता. १-२, पाता. ला. ॥ १७. नावः ॥ १८. शुक्तिः - 'छीप' ॥
१९. भक्ष्यैः खंता. १-२, ला. ता. ॥ २०. द्वीपान् ॥ २१. छादयामास ॥ २२. मत्स्यानुच्छादया० मु. ॥ २३. वेगवान् द्रुमपल्लवान् मु. ॥ २४. वृक्षपत्राणि ॥ २५.
ततोऽतिकेनिलं सार्वकरं वारि रयागतम् ला. ॥ २६. सपङ्कम् ॥ २७. अकारणशत्रुणा ॥ २८. पुरस्तादस्ति खंता. १, ला. मो. ता. ॥ २९. ०नराधमः ला.
रसंपा. ॥ ३०. परस्तादस्त्यु० हे. ला. ॥ ३१. हस्तिनीभिः ॥ ३२. कवचधारिणः ऊर्ध्वशस्त्राश्च ॥ ३३. शक्रस्य ॥ ३४. मानः ॥

इदमत्यन्तरुद्धत्वात् स्त्रीसहस्रयुतेन च । तेन ^१पर्यस्यमाणत्वात् ^२काममुल्लुठितं पयः ॥३२२॥
 रोधसी प्लावयित्वाभे वेगाद् वारीदमुद्धतम् । इह ते प्लावयामास देवपूजां दशाननः ॥३२३॥
 पश्यैतानि च तत्स्त्रीणां निर्माल्यानि दशाननः । रेवातीरे तरन्त्युच्चैस्तदभिज्ञानमादिमम् ॥३२४॥
 तदङ्गनाजनस्याऽङ्गरागैर्मृगमदादिजैः । इदमत्याविलं वारि दुर्वारं वीरवारणम् ॥३२५॥
 इति तद्गिरमाकर्ण्य प्राप्याऽऽहुतिमिवाऽनलः । उद्दिदीपेऽधिकं चैवमुवाच च दशाननः ॥३२६॥
 अरे मुमूर्षुणा तेन वारिभिः स्वाङ्गदूषितैः । दूषिता देवपूजेयं देवदूष्यमिवाऽङ्गनैः ॥३२७॥
 तद्यात राक्षसभटास्तं पापं भटमानिनम् । बद्ध्वा समानयत भो! मत्स्यमानायिका इव ॥३२८॥
 उच्चैस्तेनैवमादिष्टा अनुरेवं दधाविरे । लक्षशो राक्षसभटा रेवोर्मय इवोद्धटाः ॥३२९॥
 तीरस्थितैः सहस्रांशुसैनिकैः सह ते रणम् । गजा वनान्तरगजैरिव चक्रुर्निशाचराः ॥३३०॥
 विद्याभिर्मोहयन्तस्ते भूमिष्ठांस्तान् नभःस्थिताः । उपदुद्रुवुरम्भोदाः शैरभान् करकैरिव ॥३३१॥
 स्वानुपद्रूयमाणांस्तु प्रेक्ष्य क्रोधधुताधरः । चलत्पताकहस्तेनाऽऽश्वासयन् प्रेयसीर्निजाः ॥३३२॥
 ऐरावणः सुरसिन्धोरिव रेवात उच्चकैः । निर्जगाम सहस्रांशुरधिज्यं च धनुर्व्यधात् ॥३३३॥ (युग्मम्)
 बाणैर्विद्रावयामास रक्षोवीरान् नभःस्थितान् । सहस्रांशुर्महाबाहुस्तूलपूलानिवाऽनिलः ॥३३४॥
 व्यावृत्तांस्तान् रणात् प्रेक्ष्य सङ्क्रुद्धो रावणः स्वयम् । उपतस्थे सहस्रांशुमभि वर्षञ्छिलीमुखान् ॥३३५॥
 द्वावप्यर्मर्षणौ द्वावप्यूर्जितौ द्वावपि स्थिरौ । विविधैरायुधैर्युद्धं विदधाते चिराय तौ ॥३३६॥
 दोर्वीर्येणाऽविजय्यं तं ज्ञात्वा जग्राह रावणः । विद्यया मोहयित्वेभमिव माहिष्मतीपतिम् ॥३३७॥
 तं प्रशंसन् महावीर्यं जित्वाऽपि जितमान्यथ । अनुत्सिक्तो दशग्रीवः स्कन्धावारेऽनयत् स्वयम् ॥३३८॥
 ॥सभायां यावदासीनस्तस्थौ हृष्टो दशाननः । चारणश्रमणस्तावच्छतबाहुः समाययौ ॥३३९॥
 सिंहासनात् समुत्थाय त्यक्त्वा च मणिपादुके । अभ्युत्तस्थौ दशास्यस्तं पयोदमिव बर्हिणः ॥३४०॥
 पपात पादयोस्तस्य पञ्चाङ्गस्पृष्टभूतलः । रावणो मन्यमानस्तमर्हद्गणधरोपमम् ॥३४१॥
 आसने चाऽऽसंयामास तं मुनिं स्वयमर्षिते । प्रणम्य च दशग्रीवः स्वयमुर्व्यामुपाविशत् ॥३४२॥
 विश्वास इव मूर्तिस्थो विश्वाश्वासनबान्धवः । धर्मलाभाशिषं तस्मै सोऽदात् कल्याणमातरम् ॥३४३॥
 बद्ध्वाऽङ्गलिं रावणेन समागमनकारणम् । मुनिप्रष्ठः परिपृष्टोऽभाषिष्टाऽदुष्टया गिरा ॥३४४॥
 शतबाहुरहं नाम्ना माहिष्मत्यां नृपोऽभवम् । भववासादितो भीतः शार्दूलः पावकादिव ॥३४५॥
 सहस्रकिरणे राज्यमारोप्य निजनन्दने । मोक्षाध्वस्यन्दनप्रायमहं व्रतमशिश्रियम् ॥३४६॥
 इत्यर्धोक्ते दशग्रीवो नमद्ग्रीवोऽब्रवीदिति । किमसौ पूज्यपादानामङ्गजन्मा महाभुजः ? ॥३४७॥
 आमित्युक्ते मुनीन्द्रेण निजगाद दशाननः । दिग्जयप्रक्रमेणाऽहमिहाऽऽगच्छं नदीतटे ॥३४८॥
 दत्तावासस्तटेऽमुष्मिञ्जिनार्चा विकचाम्बुजैः । अर्चित्वा यावदेकाग्रमानसस्तन्मयोऽभवम् ॥३४९॥
 अमुना तावदुन्मुक्तैर्निजस्नानमलीमसैः । वारिभिः प्लाविता पूजा तेनाऽकार्षमिदं क्रुधा ॥३५०॥ (युग्मम्)
 अज्ञानादमुनाऽप्येतत् कृतं मन्ये महात्मना । त्वत्सूनुषे किं कुर्यादर्हदाशातनां क्वचित् ? ॥३५१॥
 एवमुक्त्वा सहस्रांशुं तत्रोऽऽनैषीद् दशाननः । लज्जानग्नाननः सोऽपि ननाम पितरं मुनिम् ॥३५२॥
 रावणस्तं बभाणैवं भ्राता मे त्वमतः परम् । तवेवं यन्ममाऽप्येष शतबाहुमुनिः पिता ॥३५३॥
 गच्छ शाधि निजं राज्यं गृहाणाऽन्यामपि क्षितिम् । अस्माकं हि त्रयाणां त्वं चतुर्थोऽस्यंशभाक् श्रियः ॥३५४॥
 एवमुक्तश्च मुक्तश्च सहस्रांशुरदोऽवदत् । न हि राज्येन मे कृत्यं वपुषा वाऽप्यतः परम् ॥३५५॥

१. परिक्षिप्यमाणत्वात् ॥ २. शीघ्रतयाऽवहत ॥ ३. चिह्नम् ॥ ४. अतिपङ्क्तिम् ॥ ५. धीवराः ॥ ६. अष्टपदान् ॥ ७. ०श्वासयत् इति पाठः पाता. विना सर्वत्र मुद्रिते च ॥ ८. गङ्गायाः ॥ ९. न कुत्राऽपि प्रती मुद्रिते वा ॥ १०. ०स्तृण० मु. ॥ ११. बाणान् ॥ १२. क्रुद्धो ॥ १३. तेजस्विनी ॥ १४. विजेतुमशक्यम् ॥ १५. जित्वाऽप्यजित० ता.; आत्मनं जितं मन्यते इति ॥ १६. गर्वरहितः ॥ १७. मयूरः ॥ १८. चाऽऽसयाञ्जके खंता. १-२, हे. मो. ता. ॥ १९. विश्वमाश्वासयतीति विश्वाश्वासनः, स चाऽसौ बान्धवश्चेति विग्रहः ॥ २०. मुनिषु प्रष्ठः श्रेष्ठः ॥ २१. मोक्षमार्गप्रदायम् ॥ २२. पुत्रः ॥ २३. ओमि० मु. ॥ २४. दिग्जयाय क्रमेणा० कां. मु. खंता. १-२, पाता. ला. ॥ २५. नत्वा० खंता. १-२, पाता. ला. मु. ॥ २६. तवेवाऽयं ममा० मु. ॥ २७. भागी ॥

पित्राऽऽश्रितं श्रयिष्यामि व्रतं संसारनाशनम् । अयं हि पन्थाः साधूनां निर्वाणमुपतिष्ठते ॥३५६॥
 इत्युदीर्य दशास्याय समर्प्य तनयं निजम् । व्रतं चरमदेहः स पितृपादान्तिकेऽग्रहीत् ॥३५७॥
 अनरण्यनरेन्द्राय वाचिकेन तदैव सः । स्वयमात्तां परिव्रज्यां कथयामास सौहृदात् ॥३५८॥
 सोऽप्ययोध्याधिपो दध्यौ प्रियमित्रेण तेन मे । सङ्केत एवमभवदादेयं युगपद् व्रतम् ॥३५९॥
 स्वप्रतिज्ञामिति स्मृत्वा राज्यं दशरथाय सः । दत्त्वा स्वसूनवे सत्यधनो व्रतमुपाददे ॥३६०॥
 शतबाहु-सहस्रांशू वन्दित्वर्षी दशाननः । सहस्रांशोः सुतं राज्ये न्यस्य चाऽचलदम्बरे ॥३६१॥
 ॥तदा च नारदमुनिर्यष्टिघातादिजर्जरः । अन्याय इति पूत्कुर्वन्नेत्याऽऽभाषिष्ट रावणम् ॥३६२॥
 राजन्! राजपुरेऽमुष्मिन् मरुतो नाम भूपतिः । मिथ्यादृगस्ति कुर्वाणः क्रतुं दुर्द्विजवासितः ॥३६३॥
 यज्ञे वधाय चाऽऽनीतान् सौनिकैरिव तद्विद्वजैः । पशूनारटतोऽपश्यं पाशबद्धाननागसः ॥३६४॥
 ततो व्योम्नोऽवतीर्याऽहं मरुत्तं ब्राह्मणावृतम् । अहो! किमिदमारब्धमित्यपृच्छं कृपापरः ॥३६५॥
 अथोवाच मरुतोऽपि यज्ञोऽयं ब्राह्मणोदितः । अन्तर्वेदीह होतव्याः पशवो देवतृप्तये ॥३६६॥
 अयं खलु महाधर्मः कीर्तितः स्वर्गहेतवे । यक्ष्यामि पशुभिर्यज्ञं तदेभिरहमद्य भोः! ॥३६७॥
 ततस्तस्याऽहमित्याख्यं वपुर्वेदीरुदीरिता । आत्मा यथा तपो वह्निर्ज्ञानं सर्पिः प्रकीर्तितम् ॥३६८॥
 कर्माणि समिधः क्रोधादयस्तु पशवो मताः । सत्यं यूपः सर्वप्राणिरक्षणं दक्षिणा पुनः ॥३६९॥
 त्रिरिती तु त्रिवेदीयमिति वेदोदितः क्रतुः । कृतो योगविशेषेण मुक्तेर्भवति साधनम् ॥३७०॥
 क्रव्यादतुल्या ये कुर्युर्यज्ञं छागवधादिना । ते मृत्वा नरके घोरे तिष्ठेयुर्दुःखिनश्चिरम् ॥३७१॥
 उत्पन्नोऽस्युत्तमे वंशे बुद्धिमान्बुद्धिमानसि । राजन्! व्याधोचितादस्मान्निवर्तस्व तदेनसः ॥३७२॥
 यदि प्राणिवधेनाऽपि स्वर्गो जायेत देहिनाम् । तच्छून्यो जीवलोकोऽयमल्पैरेव दिनैर्भवेत् ॥३७३॥
 इदं मम वचः श्रुत्वा यज्ञाग्रय इव द्विजाः । क्रुधा ज्वलन्तः प्रोत्तस्थुर्दण्ड-पट्टकपाणयः ॥३७४॥
 ततस्तैस्ताड्यमानेन मया प्राप्तोऽसि नश्यता । नदीपूराभिभूतेनाऽन्तरीपमिव रावण ! ॥३७५॥
 निरागसो वध्यमानांस्तत् तैर्नृपशुभिः पशून् । त्रायस्व त्रात एवाऽहं पुनस्त्वदवलोकनात् ॥३७६॥
 ततो विमानार्दुत्तीर्णो दशास्यस्तद्विदक्षया । आनर्चे भूभुजा तेन पाँद्यसिंहासनादिना ॥३७७॥
 क्रुद्धो मरुत्तभूपालं जगादैवं दशाननः । अरे! किमेष क्रियते नरकाभिमुखैर्मखैः? ॥३७८॥
 धर्मः प्रोक्तो ह्यहिंसातः सर्वज्ञैस्त्रिजगद्धितैः । पशुहिंसात्मकाद् यज्ञात् स कथं नाम जायताम्? ॥३७९॥
 लोकद्वयारिं तद् यज्ञं मा कार्षीश्वेत् करिष्यसि । मर्दुमाविह ते वासः परत्र नरके पुनः ॥३८०॥
 विससर्ज मखं सद्यो मरुत्तनृपतिस्ततः । अलङ्घ्या हि रावणाज्ञा विश्वस्याऽपि भयङ्करा ॥३८१॥
 अमी पशुवधात्मानः कुतः सञ्जज्ञिरेऽध्वराः? । इति पृष्टो दशास्येन निजगादेति नारदः ॥३८२॥
 ॥अस्ति चेदिषु विख्याता नाम्ना शुक्तिमती पुरी । शुक्तिमत्याख्यया नद्या नर्मसख्येव शोभिता ॥३८३॥
 गतेष्वनेकभूपेषु सुव्रतान्मौनिसुव्रतेः । अभिचन्द्रोऽभवत् तस्यां राजा राज्यभृतां वरः ॥३८४॥
 अभिचन्द्रस्य तनयो वसु रित्यभिधानतः । अजायत महाबुद्धिः प्रसिद्धः सत्यवाक्तया ॥३८५॥
 पार्श्वे क्षीरकदम्बकस्य गुरोः पर्वतकः सुतः । राजपुत्रो वसुश्चाऽहं चाऽपठाम त्रयोऽपि हि ॥३८६॥
 सुप्रेष्वस्मासु सदनोपरि पाठश्रमन्निशि । चारणश्रमणौ व्योम्नि यान्तावित्यूचतुर्मिथः ॥३८७॥
 एषामेकतमः स्वर्गं गमिष्यत्यपरो पुनः । नरकं यास्यतस्तच्चाऽश्रौषीत् क्षीरकदम्बकः ॥३८८॥
 तच्छ्रुत्वा चिन्तयामास खिन्नः क्षीरकदम्बकः । मय्यप्यध्यापके शिष्यो यास्यतो नरकं हहा! ॥३८९॥

१. दशरथस्य पिता ॥ २. सन्देशेन ॥ ३. न्यस्याऽथाऽचलं ता. ॥ ४. पूत्कुर्वन्नित्यभा० मु. ॥ ५. यज्ञम् ॥ ६. चाण्डालैः ॥ ७. निरपराधिनः ॥ ८. तल्लीनं च मनो वह्नि-ज्ञानं सर्पिः प्रदीपितम् हे. ॥ ९. यज्ञकर्ता ॥ १०. घृतम् ॥ ११. क्षमा सत्यमहिंसा च दातव्या दक्षिणा पुनः हे.; यूपः सत्यमहिंसा च दातव्या ० ता. ॥ १२. ज्ञान-दर्शन-चारित्राणि ॥ १३. क्रव्यादा अपि खंता. १-२, ता. हे. मो.; राक्षसतुल्याः ॥ १४. तत्पापात् ॥ १५. द्वीपः ॥ १६. ०दुतीर्य मु. ॥ १७. अर्घ्यम् ॥ १८. यज्ञः ॥ १९. मम कारागृहे ॥ २०. यज्ञाः ॥ २१. च दिक्षु मु. ॥ २२. शक्तिमत्या मु. ॥ २३. मुनिसुव्रतात् मु.; मुनिसुव्रतस्य पुत्रात् ॥ २४. महाबाहुः ता. ॥ २५. सत्यवादित्वेन ॥ २६. गच्छन्तौ ॥

एभ्यः को यास्यति स्वर्गं ? नरकं कौ च यास्यतः ? । जिज्ञासुरित्युपाध्यायोऽस्मांस्त्रीन् युगपदाह्वयत्^१ ॥३९०॥
समर्प्य गुरुरस्माकमेकैकं पिष्टुकुकुटम् । उवाचाऽमी तत्र वध्या यत्र कोऽपि न पश्यति ॥३९१॥
वसु-पर्वतकौ तत्र गत्वा शून्यप्रदेशयोः । आत्मनीनां गतिमिव जघ्नतुः पिष्टुकुकुटौ ॥३९२॥
दवीयसि प्रदेशे तु गत्वाऽहं नगराद् बहिः । स्थित्वा च विजने देशे दिशः प्रेक्ष्येत्यतर्कयम् ॥३९३॥
गुरुपादैरदस्तावदादिष्टं वत्स! यत् त्वया । वध्योऽयं कुक्कुटस्तत्र यत्र कोऽपि न पश्यति ॥३९४॥
असौ पश्यत्यहं पश्याम्यमी पश्यन्ति खेचराः । लोकपालाश्च पश्यन्ति पश्यन्ति ज्ञानिनोऽपि हि ॥३९५॥
नाऽस्त्येव स्थानमपि तद् यत्र कोऽपि न पश्यति । तात्पर्यं तद् गुरुगिरां न वध्यः खलु कुक्कुटः ॥३९६॥
गुरुपादाः दयावन्तः सदा हिंसापराङ्मुखाः । अस्मत्प्रज्ञां परिज्ञातुमेतन्नियतमादिशन् ॥३९७॥
विमृश्यैवमहत्त्वैव कुक्कुटं चाऽहमागमम् । कुक्कुटाहनने हेतुं गुरोर्व्यज्ञपयं च तम् ॥३९८॥
स्वर्गं यास्यत्यसौ तावदिति निश्चित्य गौरवात् । आलिङ्गितोऽहं गुरुभिः साधु साध्वितिभाषिभिः ॥३९९॥
वसु-पर्वतकौ पश्चादागत्यैवं शशंसतुः । निहतौ कुक्कुटौ तत्र यत्र कोऽपि न पश्यति ॥४००॥
अपश्यतं युवामादावपश्यन् खेचरादयः । कथं हतौ कुक्कुटौ रे! पापावित्यशपद् गुरुः ॥४०१॥
ततः खेदादुपाध्यायो दध्यौ विध्यातपाठधीः । मुधा मेऽध्यापनक्लेशो **वसु-पर्वतयो** रभूत् ॥४०२॥
गुरुपदेशो हि यथापात्रं परिणमेदिह । अभ्राम्भः स्थानभेदेन मुक्ता-लवणतां ब्रजेत् ॥४०३॥
प्रियः **पर्वतकः** पुत्रः पुत्रादप्यधिको **वसुः** । नरकं यास्यतस्तस्माद् गृहवासेन किं मम? ॥४०४॥
निर्वेदादित्युपाध्यायः प्रब्रज्यामग्रहीत् तदा । तत्पदं **पर्वतो** ऽध्यास्त व्याख्याक्षणविचक्षणः ॥४०५॥
भूत्वा गुरोः प्रसादेन सर्वशास्त्रविशारदः । पुनरेव निजं स्थानमहं तु गतवांस्तदा ॥४०६॥
॥नृपचन्द्रोऽभिचन्द्रोऽपि जग्राह समये व्रतम् । ततश्चाऽभूद् **वसू** राजा वासुदेवसमः श्रिया ॥४०७॥
सत्यवादीति स प्राप प्रसिद्धिं पृथिवीतले । तां प्रसिद्धिमपि त्रातुं सत्यमेव जगाद सः ॥४०८॥
अथैकदा मृगयुणा मृगाय मृगयाजुषा । चिक्षिपे विशिखो **विन्ध्य**नितम्बे सोऽन्तराऽस्खलत् ॥४०९॥
इषुस्खलनहेतुं स ज्ञातुं तत्र ययौ ततः । आकाशस्फटिकशिलामज्ञासीत् पाणिना स्पृशन् ॥४१०॥
स दध्याविति मन्येऽस्यां सङ्क्रान्तः परैतश्चरन् । भूमिच्छायेव शीतांशावदर्शि हरिणो मया ॥४११॥
पाणिस्पर्शं विना नेयं सर्वथाऽप्युपलक्ष्यते । अवश्यं तदसौ योग्या **वसो** वर्सुमतीपतेः ॥४१२॥
रहो व्यज्ञपयद् राज्ञे गत्वा तां मृगयुः शिलाम् । हृष्टो जग्राह राजाऽपि ददौ चाऽस्मै महद्भनम् ॥४१३॥
स तथा घटयामास च्छन्नं स्वासनवेदिकाम् । तच्छिल्पिनोऽघातयच्च नाऽऽत्मीयाः कस्यचिन्नृपाः ॥४१४॥
तस्यां सिंहासनं वेदौ **चेदीश**स्य निवेशितम् । सत्यप्रभावादाकाशस्थितमित्यबुधजनः ॥४१५॥
सत्येन तुष्टाः सान्निध्यमस्य कुर्वन्ति देवताः । एवमूर्जस्विनी तस्य प्रसिद्धिर्व्यानशे दिशः ॥४१६॥
तया प्रसिद्ध्या राजानो भीतास्तस्य वशं ययुः । सत्या वा यदि वा मिथ्या प्रसिद्धिर्जयिनी नृणाम् ॥४१७॥
॥तत्राऽन्यदाऽहमभ्यागामद्राक्षमथ **पर्वतम्** । व्याख्यानयन्तमृगवेदं शिष्याणां शोभुषीजुषाम् ॥४१८॥
अजैर्यष्टव्यमित्यत्र मेषैरित्युपदेशकम् । तमवोचमहं भ्रातर्भ्रान्त्या किमिदमुच्यते ? ॥४१९॥
त्रिवार्षिकाणि धान्यानि न हि जायन्त इत्यजाः । व्याख्याता गुरुणाऽस्माकं व्यस्मार्षीः केन हेतुना ? ॥४२०॥
ततः **पर्वतको** ऽवादीदिदं तातेन नोदितम् । उदिताः किं त्वजा मेषास्तथैवोक्ता निर्घण्टुषु ॥४२१॥
अवोचमहमप्येवं शब्दानामर्थकल्पना । मुख्या गौणी च तत्रेह गौणीं गुरुरचीकर्तुम् ॥४२२॥
गुरुर्धर्मोपदेष्टैव श्रुतिर्धर्मात्मिकैव च । द्वयमप्यन्यथा कुर्वन् मित्र! मा पापमर्जय ॥४२३॥

१. ०दाहृत खंता. १, पाता. ला. ॥ २. आत्मने हिताम् ॥ ३. अतिदूरवर्तिनि ॥ ४. कुक्कुटः ॥ ५. यास्यत्ययं मु. ॥ ६. विध्याता-शान्ता पाठस्य-अध्यापनस्य धी-
र्यस्य ॥ ७. व्याख्यायां विचक्षणः ॥ ८. व्याधेन ॥ ९. मृगयायुजा खंता. १-२; मृगयां कुर्वता ॥ १०. बाणः ॥ ११. अन्यतः ॥ १२. तस्मै मो. ॥ १३.
च्छन्नस्वासनं खंता. १; प्रच्छन्नं यथा स्यात् तथा ॥ १४. तस्य पाता. ॥ १५. वसुनृपस्य ॥ १६. महती ॥ १७. बुद्धिमताम् ॥ १८. कोशेषु ॥ १९. सिद्धहेममतेन
'अचकथत्' एव भवितुमर्हति, अन्यमताश्रयणेनाऽत्राऽन्यत्राऽपि च 'अचीकथत्' इति ॥ २०. ०धर्मात्मकैव मु. ॥

१साक्षेपं पर्वतोऽजल्पदजान् मेषान् गुरुर्जगौ । गुरुपदेशशब्दार्थो ल्लङ्घनाद् धर्ममर्जसि ? ॥४२४॥
 मिथ्याभिमानवाचो हि न स्युर्दण्डभयान्नृणाम् । स्वपक्षस्थापने तेन जिह्वाच्छेदः पणोऽस्तु नः ॥४२५॥
 प्रमाणमुभयोरत्र सहाध्यायी वसुर्नृपः । प्रत्यश्रौषमहं तच्च न क्षोभः सत्यभाषिणाम् ॥४२६॥
 रहः पर्वतमूचेऽम्बा गृहकर्मरताऽप्यहम् । अजास्त्रिवार्षिकं धान्यमित्यश्रौषं भवत्पितुः ॥४२७॥
 जिह्वाच्छेदं पणोऽकार्षीर्यद् दर्पात् तदसाम्प्रतम् । अविमृश्य विधातारो भवन्ति विपदां पदम् ॥४२८॥
 अवदत् पर्वतोऽप्येवं कृतं तावदिदं मया । यथा तथा कृतस्याऽम्ब! करणं न हि विद्यते ॥४२९॥
 साऽथ पर्वतकापायपीडया हृदि शल्यिता । वसुराजमुपेयाय पुत्रार्थे क्रियते न किम् ? ॥४३०॥
 दृष्टः क्षीरकदम्बोऽद्य यदम्ब! त्वमसीक्षिता । किं करोमि ? प्रयच्छामि किं वेत्यभिदधे वसुः ॥४३१॥
 साऽवादीद् दीयतां पुत्रभिक्षां मह्यं महीपते! । धन-धान्यैः किमन्यैर्मे विना पुत्रेण पुत्रक! ॥४३२॥
 वसुरुचे ततो मेऽम्ब! पाल्यः पूज्यश्च पर्वतः । गुरुवद् गुरुपुत्रेऽपि वर्तितव्यमिति श्रुतेः ॥४३३॥
 कस्याऽद्य पत्रमुत्क्षिप्तं कालेनाऽकालरोषिणा ? । को जिघांसुर्भ्रातरं मे ? ब्रूहि मातः! किमातुरा ? ॥४३४॥
 अजव्याख्यानवृत्तान्तं स्वपुत्रस्य पणं च तम् । त्वं प्रमाणं कृतश्चाऽसीत्याख्यायाऽर्थयते स्म सा ॥४३५॥
 कुर्वाणो रक्षणं भ्रातुरजान् मेषानुदीरय । प्राणैरप्युपकुर्वन्ति महान्तः किं पुनर्गिरा ? ॥४३६॥
 अवोचत् वसुर्मातर्मिथ्या वच्मि वचः कथम् ? । प्राणात्ययेऽपि न शंसन्ति नाऽसत्यं सत्यभाषिणः ॥४३७॥
 अन्यदप्यभिधातव्यं नाऽसत्यं पापभीरुणा । गुरुवागन्यथाकारे कूटसाक्ष्ये च का कथा ? ॥४३८॥
 बहूंकुरु गुरोः सूनू यद्वा सत्यव्रताग्रहम् । तथा सरोषमित्युक्तस्तद्वचोऽमंस्त पार्थिवः ॥४३९॥
 ॥ततः प्रमुदिता क्षीरकदम्बगृहिणी ययौ । अयाव पर्वतोऽहं च वसुराजस्य पर्षदि ॥४४०॥
 सभायाममिलन् सभ्या माध्यस्थ्यगुणशालिनः । वादिनां सदसद्वादक्षीर-नीरसितच्छदाः ॥४४१॥
 आकाशस्फटिकशिलावेदिसिंहासनं वसुः । सभापतिरलञ्जक्रे नभस्तलमिवोडुपः ॥४४२॥
 ततः पर्वतकोऽहं च व्याख्यापक्षं निजं निजम् । अशंसाव नरेन्द्राय सत्यं ब्रूहीति भाषिणौ ॥४४३॥
 विप्रवृद्धैरथोचे स विवादस्त्वयि तिष्ठते । प्रमाणमनयोः साक्षी त्वं रोदस्योरिवाऽर्यमा ॥४४४॥
 घटप्रभृतिदिव्यानि वर्तन्ते हन्त सत्यतः । सत्याद् वर्षति पर्जन्यः सत्यात् सिध्यन्ति देवताः ॥४४५॥
 त्वयैव सत्ये लोकोऽयं स्थाप्यते पृथिवीपते! । त्वामिहाऽर्थे ब्रूमहे किं ? ब्रूहि सत्यव्रतोचितम् ॥४४६॥
 वचोऽश्रुत्वेव तत्सत्यप्रसिद्धिं स्वां निरस्य च । अजान् मेषान् गुरुर्व्याख्यदिति साक्ष्यं वसुर्व्यधात् ॥४४७॥
 असत्यवचसा तस्य क्रुद्धास्तत्रैव देवताः । दलयामासुराकाशस्फटिकासनवेदिकाम् ॥४४८॥
 वसुर्वसुमतीनाथस्ततो वसुमतीतले । पपात सद्यो नरकपातं प्रस्तावयन्निव ॥४४९॥
 देवताभिरसत्योक्तिकुपिताभिर्निपातितः । जगाम नरकं घोरं नरनाथो वसुस्ततः ॥४५०॥
 वसोः सुताः पृथुवसुश्चित्रवसुश्च वासवः । शक्रो विभावसुर्विश्वावसुः सूरश्च सप्तमः ॥४५१॥
 अष्टमश्च महाशूरो निषण्णाः पैतृके पदे । देवताभिरहन्यन्त तत्कालमपि कोपतः ॥४५२॥
 सुवसुर्नवमः सूनूर्नष्टा नागपुरं ययौ । बृहदध्वजो वसोः सूनूर्दशमो मथुरां पुनः ॥४५३॥
 हसित्वा बहुधा पौरैस्तस्याः पुर्याश्च पर्वतः । निर्वासितः सञ्जगृहे महाकालासुरेण सः ॥४५४॥

१. साक्षेपः खंता. २, रसंपा. ॥ २. ल्लङ्घनाधर्ममर्जसि खंता. १, पाता. ला. ॥ ३. जिह्वाच्छेदपणो० खंता. १-२, पाता. ला. कां. मो. मु. ता. ॥ ४. अङ्गी-
 चक्रे ॥ ५. सदा गृहरताऽप्यहम् खंता. १ ॥ ६. उपायः ॥ ७. श्रुतिः हे. कां. मो.; वेदवचनात् ॥ ८. प्रमाणीकृत० रसंपा. ॥ ९. वसुरिति मिथ्या० पाता. ॥
 १०. बहूंकुरु० ला.; बह मानय ॥ ११. वादिनः रसंपा. ॥ १२. सन् च असन् च सदसन्तौ, तौ च तौ वादो च सदसद्वादौ, तावेव क्षीर-नीर - दुग्ध-जले, तयोः
 पृथकरणे सितच्छदा-हंसाः ॥ १३. सिंहासने ला. छा. पा. मो. ॥ १४. सभापतिरुपाविशन्नभस्तल इवोडुपः ला. छा. पा.; सभापतिरुपाविशन्नभःस्थल०
 मो. ॥ १५. नभःस्थल० हे. ॥ १६. विप्रवृद्धैरथोक्तः पाता. ॥ १७. ४४४तमश्लोकादनन्तरं हे. -मो. प्रत्योरेकः श्लोकोऽधिकः प्राप्यते - "जलमग्निर्घटः ३
 कोशोऽ, विषं५ माषा६श्च तन्दुलाः७ । फालं८ धर्मः९ सुतस्पर्शो१०, दिव्यानां दशकं जगुः ॥"

१८. त्वया च खंता. १-२ ॥ १९. वचोऽश्रुत्वाऽथ पाता.; वचोऽश्रुत्वेति रसंपा.; वचः श्रुत्वेति मु. मो. ॥ २०. असत्यवचनात् कां. ॥ २१. दलयन्ति
 स्म चाकाश० ला. छा. पा. मो. ॥ २२. पतितः पा. छा. मो. ॥ २३. वसुसूनु० रसंपा. ॥

॥कोऽयं महाकाल इति पृष्ठो दशमुखेन तु । उवाच नारदो ऽत्राऽस्ति चारणयुगलं पुरम् ॥४५५॥
 राजा तत्राऽयोधनो ऽभूद् दितिर्नाम्ना च तत्प्रिया । तयोश्च सुलसा नाम दुहिता रूपशालिनी ॥४५६॥
 पित्रा स्वयंवरे तस्या आहूताः समुपाययुः । सर्वेऽपि पार्थिवास्तेषु पार्थिवः सगरो ऽधिकः ॥४५७॥
 सगरस्याऽऽज्ञया द्वाःस्था मन्दोदर्यभिधानतः । अयोधननृपावासे जगाम प्रतिवासरम् ॥४५८॥
 एकदा च गृहोद्यानकदलीसदनेऽविशत् । दितिः समं सुलसया मन्दोदर्यपि चाऽऽययौ ॥४५९॥
 लतान्तरैर्निलीनाऽथ श्रोतुकामा तयोर्वचः । तस्थौ मन्दोदरी प्रोचे दितिश्च सुलसामिति ॥४६०॥
 वत्से! मम मनःशल्यमस्ति तेऽस्मिन् स्वयंवरे । त्वदधीनस्तदुद्धारस्तत् सम्यक् शृणु मूलतः ॥४६१॥
 ऋषभस्वामिनोऽभूतामुभौ वंशधरौ सुतौ । भरतो बाहुबलिश्च सूर्य-सोमौ ययोः सुतौ ॥४६२॥
 सोमवंशे मम भ्राता तृणबिन्दुरजायत । सूर्यवंशे ते पिताऽसावयोधनमहीपतिः ॥४६३॥
 अयोधनस्वसा सत्ययशा नाम महीपतेः । तृणबिन्दोरभूद् भार्या मधुपिङ्गस्तयोः सुतः ॥४६४॥
 तस्मै प्रदीयमानां त्वामहमिच्छामि सुन्दरि! । प्रदित्सते त्वत्पिता त्वां स्वयंवरवराय तु ॥४६५॥
 न जाने कं वृणोषि त्वं ? मनःशल्यमिदं मम । वरणीयस्त्वया राजमध्ये मद्भ्रातृजस्ततः ॥४६६॥
 सुलसाऽपि हि तच्छिक्षां तथैव प्रत्यपद्यत । मन्दोदर्यपि तच्छ्रुत्वाऽऽचख्यौ सगरभूपतेः ॥४६७॥
 ॥सगरोऽप्यादिशद् विश्वभूतिं निजपुरोधसम् । सद्यः कविः सोऽपि चक्रे राजलक्षणसंहिताम् ॥४६८॥
 तत्रोचे स तथा येन समस्तै राजलक्षणैः । सगरो जायते युक्तो हीनस्तु मधुपिङ्गलः ॥४६९॥
 तत्पुस्तकं तु पेटायां स चिक्षेप पुराणवत् । राजाज्ञयाऽन्यदाऽऽकृष्टं तेन तद्राजपर्षदि ॥४७०॥
 तत्राऽऽदौ सगरोऽवोचद् वाच्यमानेऽत्र पुस्तके । भवेच्छ्रुत्वाऽऽख्यौ सगरोऽखिलैः ॥४७१॥
 यथा यथाऽवाचयत् तत्पुस्तकं स पुरोहितः । तथा तथा स जिहार्थं मधुपिङ्गोऽपलक्षणः ॥४७२॥
 निर्ययौ मधुपिङ्गोऽथ सगरं सुलसाऽवृणोत् । जज्ञे विवाहः सद्योऽपि सर्वे स्वं स्थानमभ्ययुः ॥४७३॥
 ॥मधुपिङ्गोऽप्यपमानात् कृत्वा बालतपो मृतः । महाकालाभिधः षष्टिसहस्रेशोऽसुरोऽभवत् ॥४७४॥
 अज्ञासीदवधेः सोऽथ सगरस्य विजृम्भितम् । स्वयंवरे सुलसाया निजं न्यङ्कारकारणम् ॥४७५॥
 राजानं सगरं राज्ञोऽन्यांश्च हन्मीति सोऽसुरः । छिद्रान्वेषी शुक्तिमतीनद्यां पर्वतमैक्षत ॥४७६॥
 विप्रवेषस्ततो भूत्वा गत्वा पर्वतमभ्यधात् । शाण्डिल्यो नाम मित्रं त्वत्पितुरस्मि महामते! ॥४७७॥
 धीमतो गौर्तमाख्यस्योपाध्यायस्य पुरः पुरा । अहं क्षीरकदम्बश्चाऽपठाव सहितावुभौ ॥४७८॥
 नारदेन जनैश्च त्वां श्रुत्वा धर्षितमागमम् । त्वत्पक्षं पूरयिष्यामि मन्त्रैर्विश्वं विमोहयन् ॥४७९॥
 इत्युक्त्वा पर्वतयुतः कुधर्मेणाऽखिलं जनम् । असुरो मोहयामास दुर्गतौ पातनाय सः ॥४८०॥
 व्याधि-भूतादिदोषांश्च सर्वत्राऽजनयन् जने । प्रपन्नपर्वतमतं निर्दोषं च चकार सः ॥४८१॥
 शाण्डिल्यस्याऽऽज्ञया सोऽपि रुक्छान्तिं पर्वतो व्यधात् । उपकृत्योपकृत्य स्वमते चाऽस्थापयज्जनम् ॥४८२॥
 सगरस्याऽपि नगरेऽन्तःपुरेऽथ परिच्छदे । विचक्रे सोऽसुरो रोगान् दारुणानतिभूयसः ॥४८३॥
 लोकप्रत्ययतो भेजे पर्वतं सगरोऽपि हि । चकार शाण्डिल्ययुतो रुक्छान्तिं सोऽपि सर्वतः ॥४८४॥
 सौत्रांमण्यां विधानेन सुरार्पणं न दुष्यति । अगम्यागमनं कार्यं यज्ञे गोसर्वनामनि ॥४८५॥
 मातृमेधे वधो मातुः पितृमेधे वधः पितुः । अन्तर्वेदि विधातव्यो दोषस्तत्र न विद्यते ॥४८६॥
 आशुशुक्षणिमाधाय पृष्ठे कूर्मस्य तर्पयेत् । हविषा जुह्वाख्याय स्वाहेत्युक्त्वा प्रयत्नतः ॥४८७॥

१. ०र्नाम च खंता. १-२ ॥ २. द्वारपालिका ॥ ३. लतान्तरविलीना० खंता. १-२, पाता. मु. ॥ ४. तयोः कां. छा. पा. ॥ ५. प्रदातुमिच्छति ॥ ६. तद्रत्वाऽऽचख्यौ मो. ॥ ७. भूभुजे ता. ॥ ८. नृप० मु. ॥ ९. तत्र पुस्तके स विश्वभूतिपुरोहितः तथा रचयामासेत्यर्थः ॥ १०. ०लक्षणन्यूनो ता. ॥ ११. ०स्ताड्यश्च पाता. ॥ १२. लज्जां प्राप ॥ १३. " षष्टिवर्षसहस्रायुरसुरोऽभवत् " टि. हे. प्रतौ ॥ १४. अवधिज्ञानात् ॥ १५. तिरस्कारकारणम् ॥ १६. गोतमा० ता. ॥ १७. तिरस्कृतम् ॥ १८. अङ्गीकृतं पर्वतस्य मतं येन तं नरम् ॥ १९. रोगशान्तिम् ॥ २०. पर्वतः खंता. १, पाता. ॥ २१. यज्ञस्य नाम तत्र ॥ २२. सुरापानम् मु. ॥ २३. अगम्यायाः स्त्रियाः गमनं-सङ्गाः ॥ २४. गोवध० खंता. १ ॥ २५. अग्रिम् ॥

यदा न प्राप्नुयात् कूर्मं तदा शुद्धद्विजन्मनः । ^१खलतेः ^२पिङ्गलाभस्य ^३विक्रियस्य शुचौ जले ॥४८८॥
 आस्यदघ्नेऽवतीर्णस्य मस्तके कूर्मसन्निभे । प्रज्वाल्य ज्वलनं दीप्तमाहुतिं निक्षिपेद् द्विजः ॥४८९॥युग्मम्॥
सर्वं पुरुष एवेदं यद् भूतं यद् भविष्यति । ईशानो योऽमृतत्वस्य यदन्नेनाऽतिरोहति ॥४९०॥
 एवमेकत्र पुरुषे किं केनाऽत्र विपाद्यते ? । कुरुताऽतो यथाभीष्टं यज्ञे प्राणनिपातनम् ॥४९१॥
 मांसस्य भक्षणं तेषां कर्तव्यं यज्ञकर्मणि । यायजूकेन पूतं हि देवोद्देशेन तत्कृतम् ॥४९२॥
 इत्यादि समुपदिश्य सगरे स्वमतस्थिते । अन्तर्वेदि कुरुक्षेत्रादिषु सोऽकारयन्मखान् ॥४९३॥
 स लब्धप्रसरोऽकार्षीद् राजसूयादिकानपि । असुरोऽप्यध्वरहतान् विमानस्थानदर्शयत् ॥४९४॥
 ततः सप्रत्ययो लोकः प्राणिहिंसात्मकान् मखान् । निःशङ्कमकरोत् तस्य पर्वतस्य मते स्थितः ॥४९५॥
 तत् प्रेक्ष्याऽहं तदा विद्याधरं नाम्ना दिवाकरम् । अवोचं यत् त्वया यज्ञे हर्तव्याः पशवोऽखिलाः ॥४९६॥
 प्रतिपद्य स मे वाचं जहे यावत् पशून् मखे । परमाधार्मिकस्तावत् तदज्ञासीत् सुराधमः ॥४९७॥
 ऋषभप्रतिमां तत्र तद्विद्याघातनाय सः । अस्थापयन्महाकाल उपारंसीच्च खेचरः ॥४९८॥
 ततोऽहमपि तूष्णीकः क्षीणोपायोऽन्यतोऽभ्यगात् । यज्ञेषु भावयामास सगरं सोऽथ मायया ॥४९९॥
 सगरं सुलसायुक्तं स जुहावाऽध्वरानले । कृतकृत्यो जगामाऽथ महाकालः स्वमाश्रयम् ॥५००॥
 एवं च पर्वतात् पापपर्वतादध्वरा द्विजैः । हिंसात्मका अक्रियन्त ते निषेध्यास्त्वयैव हि ॥५०१॥
 तद्वाचमुररीकृत्य प्रणिपत्य च नारदम् । मरुतात् क्षमयित्वा च विससर्ज दशाननः ॥५०२॥
 मरुतो रावणं नत्वोवाच कोऽयं कृपानिधिः । पापादमुष्माद् यो ह्यस्मांस्त्वया स्वामिन्! न्यवारयत् ? ॥५०३॥
 आचख्यौ रावणोऽप्यासीन्नाम्ना ब्रह्मरुचिर्द्विजः । तापसस्य सतस्तस्य भार्या कूर्मीति गुर्व्यभूत् ॥५०४॥
 तत्रेयुः साधवोऽन्येद्युस्तेष्वेकः साधुरब्रवीत् । भवभीत्या गृहवासस्त्यक्तो यत् साधु साधु तत् ॥५०५॥
 भूयः स्वदारसङ्गस्य विषयैर्लुप्तचेतसः । गृहवासाद् वनवासः कथं नाम विशिष्यते ? ॥५०६॥
 श्रुत्वा ब्रह्मरुचिस्तत् तु प्रपन्नजिनशासनः । तदैव प्राब्रजत् सा च कूर्म्यभूच्छ्राविका परा ॥५०७॥
 मिथ्यात्ववर्जिता तत्र सा वसन्त्याश्रमे सुतम् । सुषुवे नारदं नाम रोदनादिविवर्जितम् ॥५०८॥
 गतायाश्चाऽन्यतस्तस्यास्तं जहुर्जृम्भकामराः । पुत्रशोकादिन्दुमालार्यान्तिके प्राब्रजच्च सा ॥५०९॥
 तेऽमराः पालयामासुः शास्त्राण्यध्यापयंश्च तम् । आकाशगामिनीं विद्यां ददुस्तस्मै क्रमेण च ॥५१०॥
 अणुव्रतधरः प्राप यौवनं च मनोहरम् । स शिखाधारणान्नित्यं न गृहस्थो न संयतः ॥५११॥
 कलहप्रेक्षणाकाङ्क्षी गीत-नृत्यकुतूहली । सदा कन्दर्प-कौतुकुच्य-मौखर्यात्यन्तवत्सलः ॥५१२॥
 वीराणां कामुकानां च सन्धि-विग्रहकारकः । छत्रिका-ऽक्ष-वृषीपाणिरारूढः पादुकामु च ॥५१३॥
 देवैः संवर्धित्वाच्च देवर्षिः प्रथितो भुवि । प्रायेण ब्रह्मचारी च स्वेच्छाचार्येषु नारदः ॥५१४॥
 इत्युक्तवन्तं लङ्केशमज्ञानकृतमात्मनः । मरुतः क्षमयामासाऽपराधं मखसम्भवम् ॥५१५॥
 मरुतराजः स्वां कन्यां नामतः कनकप्रभाम् । तदा ददौ दशास्याय दशास्योप्युदुवाह ताम् ॥५१६॥
 प्रभञ्जन इवौजस्वी मरुत्तमखभञ्जनः । ततो जगाम मथुरां नगरीं गुरुविक्रमः ॥५१७॥
 उपतस्थे दशग्रीवं तन्नृपो हरिर्वाहणः । पुत्रेण मधुना सार्धमीशानेनेव शूलिना ॥५१८॥
 तं भक्त्योपस्थितं प्रीतो वार्तयन् दशकन्धरः । पप्रच्छैव भवत्सूनोः कुतोऽदः शूलमायुधम् ? ॥५१९॥

१. 'खल्लवत्स्य, टालियुते शिरसि' टि. हे. प्रती ॥ २. 'पिङ्गला आभा यस्य' टि. हे. प्रती ॥ ३. 'विशिष्टा क्रिया यस्य' टि. हे. प्रती ॥ ४. मुखप्रमाणे ॥ ५. प्रक्षिपेद् मु. ॥ ६. "अमृतत्वं अजरामरपदम्" टि. हे. प्रती ॥ ५. "अन्नेन-आहारेण अतिरोहति-वर्धते" टि. हे. प्रती ॥ ८. "एकत्र सर्व-वस्तुमये पुरुषे सति किं वस्तु केन पुरुषेण अत्र विश्वे विनाश्यतेऽपि तु केनाऽपि किमपि न विनाश्यते, कस्याऽपि हिंसाजनितं पापं न लगतीत्यर्थः" टि. हे. प्रती ॥ ९. कः केनाऽत्र ता. ॥ १०. विपद्यते ला. मु., खंता. १-२, पाता. ला. ॥ ११. पुनः पुनर्वर्जतीति यायजूकस्तेन ॥ १२. समुपादिश्य मु. ॥ १३. तं सत्कृत्य रसंपा. ॥ १४. गर्भवती ॥ १५. सदार० हे. कां. ला. मो. ॥ १६. पुत्रशोकादिन्दुमालासविधे मु. ॥ १७. नृत्त० रसंपा. ॥ १८. कामचेष्टित-वाचालत्वयोरत्यन्तवत्सलः ॥ १९. कौकुच्य० मु. ॥ २०. दर्भासनविशेषो वृषी ॥ २१. महावायुः ॥ २२. हरिर्वाहनः मु. ला. ॥ २३. शङ्करेण त्रिशूलधारिणा ॥ २४. प्रीतोऽवार्तयदशा० मु. खंता. १-२ प्रभृतिषु ॥

पित्रा भूसञ्जयाऽऽदिष्टो मधुर्मधुरमभ्यधात् । इदं मे चमरेन्द्रेण प्राग्जन्मसुहृदाऽर्पितम् ॥५२०॥
 ॥ अवोचच्चमरश्चैवं धातकीखण्डनामनि । द्वीप ऐरावतक्षेत्रे शतद्वारे महापुरे ॥५२१॥
 सुमित्रो राजपुत्रोऽभूत् प्रभवः कुलपुत्रकः । उभावभूतां ते मित्रे वसन्त-मदनाविव ॥५२२॥ युग्मम् ॥
 गुरोरेकस्य पार्श्वे तौ बाल्ये जगृहतुः कलाः । सह चिक्रीडतुश्चाऽविप्रयुक्तावश्विनाविव ॥५२३॥
 उद्यौवनः सुमित्रोऽथ तत्राऽभूत्तगरे नृपः । महर्द्धिर्विदधे तेन प्रभवोऽप्यात्मसन्निभः ॥५२४॥
 राजैकदा तुरङ्गेण हतः प्राप महाटवीम् । पल्लीपतिसुतां तत्र वनमालामुपायत ॥५२५॥
 तामादाय समायातः स राजा स्वपुरे पुनः । प्रभवेण च सा प्रैक्षि रूप-यौवनशालिनी ॥५२६॥
 तदर्शनात् प्रभृत्येव स मनोभवपीडितः । दिने दिने कृशो जज्ञे कृष्णपक्ष इवोडुपः ॥५२७॥
 असाध्यं मन्त्र-तन्त्राणां तं ज्ञात्वाऽतिकृशं नृपः । इत्यूचे बाधते किं ते ? सम्यगाख्याहि बान्धव ! ॥५२८॥
 अभ्यधात् प्रभवोऽप्येवं वक्तुमेतन्न शक्यते । अलं कुलकलङ्काय यन्मनःस्थमपि प्रभो ! ॥५२९॥
 निर्बन्धाद् भूभुजा पृष्टः स आख्यत् कुलपुत्रकः । वनमालानुरागो मे देहदौर्बल्यकारणम् ॥५३०॥
 राजाऽप्यूचे राज्यमपि त्वदर्थे सन्त्यजाम्यहम् । किं पुनर्महिलामात्रमियमद्यैव गृह्यताम् ॥५३१॥
 इत्युक्त्वा तं विसृज्याऽथ तस्याऽनुपदमेव ताम् । स्वयं दूतीमिव प्रैषीत् तदोकसि निशामुखे ॥५३२॥
 इत्यूचे साऽपि राज्ञाऽहं तुभ्यं दत्ताऽस्मि सीदते । जीवातुरिव तच्छाधि पत्याज्ञा मे बलीयसी ॥५३३॥
 मम भर्ता त्वदर्थे हि प्राणानपि विमुञ्चति । किं पुनर्मादृशीं दासीमुदासीनः किमीक्षसे ? ॥५३४॥
 बभाषे प्रभवोऽप्येवं धिग्धिङ् मां निरपेन्नपम् । अहो ! स तु महासत्त्वो यस्येदृक् सौहृदं मयि ॥५३५॥
 प्राणा अपि हि दीयन्ते परस्मै न पुनः प्रिया । इति दुष्करमेतद्धि कृतं तेनाऽद्य मत्कृते ॥५३६॥
 पिशुनानामिवाऽवाच्यं नाऽयाच्यं बत मादृशाम् । कल्पद्रूणामिवाऽदेयं नाऽस्ति किञ्चित्तु तादृशाम् ॥५३७॥
 सर्वथा गच्छ माताऽसि मांऽतः परमिमं जनम् । पश्य भाषस्व वा पापराशिं पत्याज्ञयाऽपि हि ॥५३८॥
 तत्र च च्छन्नमागत्य राजा शुश्राव तद्वचः । सुहृदः सत्त्वमालोक्य प्रकर्षेण जहर्ष च ॥५३९॥
 वनमालां नमस्कृत्य विसृज्य प्रभवोऽपि हि । स्वशिरश्छेतुमारेभे खड्गमाकृष्य पाणिना ॥५४०॥
 आविर्भूय सुमित्रोऽपि मित्र ! मा साहसं कृथाः । इति जल्पन्नपाहार्षीत् कृपाणं तस्य पाणितः ॥५४१॥
 विविक्षन्निव वसुधां प्रभवोऽधोमुखो हिया । कथञ्चन सुमित्रेण स्वस्थावस्थामनीयत ॥५४२॥
 चक्रतुस्तौ चिरं राज्यं प्राग्वन्मैत्रीपरायणौ । सुमित्रस्तु परिव्रज्य मृत्वेशानसुरोऽभवत् ॥५४३॥
 ततश्च्युत्वा मथुरेशहरिर्वाहणनन्दनः । त्वं सुबाहुर्मधुनां मा माधवीकुक्षिभूरभूः ॥५४४॥
 प्रभवोऽपि भवं भ्रान्त्वा चिरं विश्वावसोरभूत् । ज्योतिर्मत्यां श्रीकुमार इति नाम्ना तैन्नूरुहः ॥५४५॥
 सनिदानं तपः कृत्वा कालयोगाद् विपद्य च । अभवं चमरेन्द्रोऽहं पूर्वजन्मसुहृत् तव ॥५४६॥
 इत्याख्याय स मेऽदत्त शूलमेतदुपेत्य यत् । आयोजनद्विसहस्राः कृत्वा कार्यं निवर्तते ॥५४७॥
 इति श्रुत्वा दशग्रीवो भक्ति-शक्तिविराजिने । ददौ मधुकुमाराय कन्यां नाम मनोरमाम् ॥५४८॥
 ॥ अथ लङ्काप्रयाणाहाद् वर्षेष्वष्टादशस्वगात् । स्वर्णाद्रौ पाण्डके चैत्यान्यर्चितुं दशकन्धरः ॥५४९॥
 सोत्कण्ठस्तत्र चैत्यानि दशकण्ठोऽभ्यवन्दत । ऋद्ध्या महत्या सञ्जीत-पूजोत्सवपुरःसरम् ॥५५०॥
 दुर्लङ्घनगरेऽथेन्द्रदिक्पालं नलकूबरम् । ग्रहीतुं कुम्भकर्णाद्या दशग्रीवाज्ञया ययुः ॥५५१॥
 आशालीविद्यया वह्निमयं वप्रमथ व्यधात् । स्वपुरे योजनशतप्रमाणं नलकूबरः ॥५५२॥
 हुताशनमयान्येव चक्रे यन्त्राणि तत्र च । प्रदीपनमिव व्योम्नि कुर्वाणानि शिखोत्करैः ॥५५३॥

१. मधुरं मधुरमभ्यधात् मु. ॥ २. दशद्वारे पाता. ॥ ३. अवियोगिनौ देववैद्याविव ॥ ४. कामपीडितः ॥ ५. चन्द्रः ॥ ६. आग्रहात् ॥ ७. दुःखिने ॥ ८. आदिश ॥
 ९. निर्लज्जम् ॥ १०. नाऽतः मु. ॥ ११. सा मु. ॥ १२. प्रवेष्टुमिच्छन् ॥ १३. मन्यायि सः ला. कां. ता. मु. ॥ १४. ०हरिवाहन० ला. ता. ॥ १५. ०र्मधुनांम०
 ला. ॥ १६. पुत्रः ॥ १७. ०पाण्डकेचैत्या० ला. ॥ १८. दुर्लङ्घपुरेऽथेन्द्रप्राग्दिक्पालं० ला. हे. कां. ला. ॥ १९. आशाला० ला. ॥ २०. 'तापणु' इति
 भाषायाम्, अग्निम् ॥ २१. शरोत्करैः खंता. १; ज्वालासमूहैः ॥

तं च वप्रम^१वष्टभ्याऽवतस्थे नलकूबरः । भटैः परिवृतः कोपाज्ज्वलन् वह्निकुमारवत् ॥५५४॥
 तेऽप्येत्य कुम्भकर्णाद्यास्तं द्रष्टुमपि नाऽशकन् । ग्रीष्ममध्याह्नमार्तण्डमिव सुप्तोत्थिता नराः ॥५५५॥
 दुर्लङ्घमेतद् दुर्लङ्घपुरमित्यपसृत्य ते । भग्नोत्साहाः कथमपि दशास्याय व्यजिज्ञपन् ॥५५६॥
 स्वयं दशास्यस्तत्राऽगात् तं वप्रं प्रेक्ष्य तादृशम् । अपश्यंस्तद्ग्रहोपायं चिरं दध्यौ सबान्धवः ॥५५७॥
 ॥ अनुरक्ता दशास्यस्य नलकूबरपत्न्यथ । प्रैषीद् दूतीमुपरम्भा सा तमेत्यैवमब्रवीत् ॥५५८॥
 जयश्रीरिव मूर्तोपरम्भा त्वयि रिरंसते । सा त्वदुगैर्हृतमनास्तत्र मूर्त्यैव तिष्ठति ॥५५९॥
 इमां च विद्यामाशालीमस्य वप्रस्य रक्षिकाम् । करिष्यति तवाऽऽयत्तामात्मानमिव मानद! ॥५६०॥
 ग्रहीष्यति तया चेदं पुरं सनलकूबरम् । सेत्स्यत्यत्र च ते चक्रं देवै! नाम्ना सुदर्शनम् ॥५६१॥
 सप्रहासं दशास्येन वीक्षितोऽथ बिभीषणः । एवमस्त्विति भाषित्वा दूतिकां विससर्ज ताम् ॥५६२॥
 अथ क्रुद्धो दशाग्रीव आबभाषे बिभीषणम् । अरे! कुलविरुद्धं किं प्रतिपन्नमिदं त्वया ? ॥५६३॥
 हृदयं जातुचिद् दत्तं परस्त्रीणां न कैरपि । अस्मत्कुलभवैर्मूढ! रणे पृष्ठं द्विषामिव ॥५६४॥
 नवः कुलकलङ्कोऽयं वचसाऽपि कृतस्त्वया । रे बिभीषण! केयं ते मतिर्येनेदमब्रवीः ? ॥५६५॥
 बिभीषणोऽप्युवाचैवं प्रसीदाऽऽर्य! महाभुज! । न वाग्मात्रं कलङ्काय विशुद्धमनसां नृणाम् ॥५६६॥
 सा समायातु विद्यां ते प्रयच्छतु स च द्विषन् । वश्योऽस्तु मा भजेथास्तां वाचोयुक्त्या परित्यजेः ॥५६७॥
 यावद् बिभीषणवचोऽनुमेने तद् दशाननः । तावदागादुपरम्भा तत्परीरम्भलम्पटा ॥५६८॥
 ददौ चाऽऽशालिकां विद्यां पत्या वप्रीकृतां पुरे । मोघेतराणि शस्त्राणि व्यन्तराधिष्ठितानि च ॥५६९॥
 दशास्यः सञ्जहारऽग्निप्राकारं विद्यया तया । प्रविवेश च दुर्लङ्घपुरं सबलवाहनः ॥५७०॥
 उत्तस्थे चाऽथ सन्नह्य रणाय नलकूबरः । बिभीषणेन चाऽग्राहि चर्मभस्त्रेव दन्तिना ॥५७१॥
 देवासुरैरप्यजय्यं शक्रसम्बन्धि दुर्धरम् । चक्रं सुदर्शनं नाम तत्र प्राप च रावणः ॥५७२॥
 प्रणताय ततस्तस्मै दशास्यस्तत्पुरं ददौ । अर्थिनोऽर्थेषु न तथा दोष्मन्तो विजये यथा ॥५७३॥
 उपरम्भामप्युवाच दशास्यः स्वकुलोचिताम् । भद्रे! भजाऽऽत्मभर्तारं कर्तारं विनयं मयि ॥५७४॥
 विद्यादानाद् गुरुस्थाने मम त्वमसि सम्प्रति । स्वसृ-मातृपदे पश्याम्यन्या अपि परस्त्रियः ॥५७५॥
 पुत्री कामध्वजस्याऽसि सुन्दर्युदरसम्भवा । कुलद्वयविशुद्धायाः कलङ्को मा स्म भूत् तव ॥५७६॥
 तामित्युक्त्वाऽपर्यामास नलकूबरभूभुजे । अदूषितां पितुर्गोहे रुषित्वेव समागताम् ॥५७७॥
 नलकूबरराजेन कुम्भकर्णाग्रजोऽर्चितः । चचाल सह चर्म्वाऽभि रथनूपुरपत्तनम् ॥५७८॥
 आयान्तं रावणं श्रुत्वा सहस्रारो महामतिः । सुतमिन्द्रं सुतस्नेहात् स्नेहपूर्वमभाषत ॥५७९॥
 भवता वत्स! जातेन वंशोऽस्माकं महौजसा । अन्यवंशोन्नतिं हर्त्वा प्रापितः प्रोन्नतिं पराम् ॥५८०॥
 एकेन विक्रमेणैव त्वया हीदमनुष्ठितम् । नीतीनामप्यवकाशो दातव्यः सम्प्रति त्वया ॥५८१॥
 एकान्तविक्रमः काऽपि विपदेऽपि प्रजायते । एकान्तविक्रमान्नाशं शरभाद्याः प्रयान्ति हि ॥५८२॥
 बलीयसो बलिभ्योऽपि प्रसूते हि वसुन्धरा । सर्वेभ्योऽप्यहमोजस्वीत्यहङ्कारं स्म मा कृथाः ॥५८३॥
 उत्थितोऽस्त्यधुना वीरः सर्ववीरत्वतस्करः । प्रतापेन सहस्रांशुः सहस्रांशुनियन्त्रकः ॥५८४॥
 हेलोत्पाटितकैलासो मरुत्तमखभञ्जनः । जम्बूद्वीपे शयक्षेत्रेणाऽप्यक्षोभितमानसः ॥५८५॥
 उपार्हन्निजदोर्वीणागीततोषितचेतसः । धरणेन्द्रादमोघांशुशक्तिः शक्तित्रयोजितः ॥५८६॥

१. अवलम्ब्य ॥ २. दुर्लङ्घ्य० ता. ला. मु., खंता. २ ॥ ३. दशाननः खंता. २, पाता. ता. ॥ ४. स्वगृहे केवलं शरीरेणैव तिष्ठति, मनस्तु तस्यस्त्वयि वर्तत इति ॥ ५. ०माशाला० ता. ॥ ६. दैवं मु. मो. ता. ॥ ७. अस्मत्कुलभटै० ता. ॥ ८. तदालिङ्गनेत्सुका ॥ ९. अमोघानि ॥ १०. कासध्वज० ररांपा. ॥ ११. ०विरुद्धायाः मु. ॥ १२. चमूभी० खंता. १-२, पाता. ता.; सेनाभी० मो. मु. ॥ १३. हित्वा हे.; हित्वा कां. ॥ १४. वीर! ता. ॥ १५. सर्वेषां वीरत्वं लुण्ठति-नाशयतीत्येतादृशस्तस्करः ॥ १६. सूर्यः ॥ १७. सहस्रांशुर्नाम राजा, तन्नियन्त्रकः ॥ १८. अष्टपदपर्वतः ॥ १९. अर्हत्समीपे निजदोर्वीणाया गीतेन प्रसादितं चित्तं यस्य तस्मात् ॥ २०. ०दमोघास्रशक्तिः पाता. ॥ २१. प्रभाव-उत्साह-मन्त्रजास्तिम्रः शक्तयः, ताभिरुर्जितो बलवान् ॥

भ्रातृभ्यां स्वानुरूपाभ्यां स्वभुजाभ्यामिवोत्कटः । रावणो नाम लङ्केशः सुकेशकुलभास्करः ॥५८७॥ [चतुर्भिः कलापकम्]
 स यमं हेलयाऽभाङ्गीत् पंसिं वैश्रवणं च ते । पत्तीचक्रे वानरेन्द्रं सुग्रीवं वालिसोदरम् ॥५८८॥
 दुर्लङ्घवह्निप्राकारं दुर्लङ्घ्यपुरमस्य च । प्रविष्टस्याऽनुजो बद्ध्वा जग्राह नलकूबरम् ॥५८९॥
 स त्वां प्रत्यापतन्नस्ति युगान्ताग्निरिवोद्धतः । प्रणिपातसुधावृष्ट्या शमनीयोऽन्यथा न तु ॥५९०॥
 रूपिणीं च सुतामस्मै यच्छ रूपवतीमिमाम् । एवं ह्युत्तमसन्धानं सम्बन्धात् ते भविष्यति ॥५९१॥
 एवं पितृवचः श्रुत्वा कुप्यन्नेवमुवाच सः । कन्यका स्वा कथङ्कारमस्मै वध्याय दीयते ? ॥५९२॥
 किं च नाऽधुनिकं वैरममुना किं तु वंशजम् । तातं विजयसिंहं प्रागेतद्गृह्यैर्हतं स्मर ॥५९३॥
 एतत्पितामहस्याऽपि मालिनो यन्मया कृतम् । तदस्याऽपि करिष्यामि समायात्वेष को ह्ययम् ? ५९४॥
 स्नेहतः कातरो मा भूः सहजं धैर्यमाश्रय । स्वसूनोः सर्वदा दृष्टं किं न वेत्सि पराक्रमम् ? ॥५९५॥
 तस्यैव वदतोऽभ्येत्य नगरं रथनूपुरम् । चमूभिर्वेष्टयामास दुर्धरो दशकन्धरः ॥५९६॥
 पूर्वमेव दशास्येन प्रहितो महितौजसा । अथ दूतोऽभ्युपेत्येन्द्रमित्युवाच ससौष्ठवः ॥५९७॥
 ये केचिदिह राजानो विद्या-दोर्वीर्यदर्पिणः । तैरुपेत्योपायनाद्यैः पूजितो दशकन्धरः ॥५९८॥
 दशकण्ठस्य विस्मृत्या भवतश्चाऽऽर्जवादयम् । इयान् कालो यथौ तस्मिन् भक्तिकालस्तवाऽधुना ॥५९९॥
 भक्तिं दर्शय तत् तस्मिन् शक्तिं वा दर्शयाऽधुना । भक्ति-शक्तिविहीनश्चेदेवमेव विनङ्क्ष्यसि ॥६००॥
 इन्द्रोऽपि निजगादैवं वराकैः पूजितो नृपैः । रावणस्तदयं मत्तः पूजां मत्तोऽपि वाञ्छति ॥६०१॥
 यथा तथा गतः कालो रावणस्य सुखाय सः । कालरूपस्त्वयं कालस्तस्येदानीमुपस्थितः ॥६०२॥
 गत्वा स्वस्वामिनो भक्तिं शक्तिं वा मयि दर्शय । स भक्ति-शक्तिहीनश्चेदेवमेव विनङ्क्ष्यति ॥६०३॥
 दूतेनाऽऽगत्य विज्ञेप्तो रावणो कोपदारुणः । समनह्यन्महोत्साहः समं सकलसैनिकैः ॥६०४॥
 द्रुतमिन्द्रोऽपि सन्नह्य निर्ययौ रथनूपुरात् । वीरा हि न सहन्तेऽन्यवीराहङ्कारडम्बरम् ॥६०५॥
 सामन्ताः सह सामन्तैः सैनिकाः सैनिकैः पुनः । सेनानीभिश्च सेनान्यो द्वयोर्युधिरे तयोः ॥६०६॥
 तयोर्बलानामन्योऽन्यं सम्प्रेटः शस्त्रवर्षिणाम् । संवर्त-पुष्करावर्तवारिदानामिवाऽभवत् ॥६०७॥
 वराकैः सैनिकैरेभिः किं हतैर्मशकैरिव ? । इति ब्रुवाणो भुवनालङ्कारकरिपुङ्गवम् ॥६०८॥
 स्वयमारुह्य युद्धायाऽधिज्यीकृतशरासनः । अढौकतैरावणस्थेनेन्द्रेण सह रावणः ॥६०९॥ युग्मम् ॥
 नागपाशमिवाऽन्योऽन्यं मुखयोः करवेष्टनम् । वितन्वानौ मिमिलतुः करिणौ रावणेन्द्रयोः ॥६१०॥
 द्वावपीभौ महाप्राणौ दन्तैर्दन्तान् प्रजघ्नतुः । उत्थापयन्तौ स्फुलिङ्गानरण्युन्मथनादिव ॥६११॥
 मिथोघातैर्विषाणोभ्यः सौवर्णवलयावलिः । पपातोर्व्यां विरहिणीबाहुभ्य इव तत्क्षणात् ॥६१२॥
 तदन्तघातक्षुण्णेभ्यः शरीरेभ्यो निरन्तरम् । गण्डेभ्यो मदधारावद् रक्तधाराः प्रसुस्रुवुः ॥६१३॥
 क्षणाच्छल्यैः क्षणाद् बाणैः क्षणादपि च मुद्गरैः । गजाविवं द्वितीयौ तौ रावणेन्द्रौ प्रजघ्नतुः ॥६१४॥
 महाबलौ पिपिषतुरस्त्रैरस्त्राणि तौ मिथः । नैकोऽप्यहीयतैकस्मादब्धी पूर्वापराविव ॥६१५॥
 बाध्य-बाधकताभाग्भिर्द्रागुत्सर्गा-ऽपवादवत् । मन्त्रास्त्रैरप्ययुध्येतां तौ रणक्रतुदीक्षितौ ॥६१६॥
 गाढं मिलितयोरेकवृन्तस्थफलयोरिव । ऐरावण-भुवनालङ्कारयोः करिणोरथ ॥६१७॥
 छलज्ञो रावणः स्वेभादुत्पत्यैरावणं ययौ । हत्वा च तन्महामात्रं बबन्धेन्द्रं करीन्द्रवत् ॥६१८॥ युग्मम् ॥
 स हस्ती परितोऽधस्ताद् रक्षोर्विरैवेष्यत । हर्षादुत्तालतुमुलैर्मधुमण्ड इवाऽलिभिः ॥६१९॥

१. दिक्पालं धनदं खंता. १-२, ला.; दिक्पालधनदं हे. कां. ला. ता. ॥ २. दुर्लङ्घ्य० खंता. १, मु. ॥ ३. अभ्यागच्छन् ॥ ४. विविधात् ते ता. ॥ ५. कुप्यन्नेवमुवाच रसंया. ॥ ६. तावद् ला. ॥ ७. एतत्पक्ष्यैः ॥ ८. समायात्वेषको ह्ययम् मु. ॥ ९. वदतोऽभ्येत्य ला. ॥ १०. दोर्वीर्यदर्पिताः मु.; दोर्वीर्यदर्पणाः कां. ला. ॥ ११. मत्पाश्चात् ॥ १२. विज्ञेप्ते रसंया. ॥ १३. धीरा ला. ॥ १४. युद्धम् ॥ १५. करः शृण्डा ॥ १६. प्रजघ्नतुः ला. रसंया. ॥ १७. दन्तेभ्यः ॥ १८. विरहाकुलत्वेन कृशायाः स्त्रियो बाहुभ्यः ॥ १९. करीरीभ्यो० हे. ता.; करीरीभ्यां० ला.; करीभ्योऽपि छा. पा. ॥ २०. गजाविवाद्भि० मु., खंता. पाता. प्रभृतिषु ॥ २१. प्रजघ्नतुः मु. ॥ २२. सञ्चर्यायामासतुः ॥ २३. रण एव क्रतुः-यज्ञः, तत्र दीक्षितौ ॥ २४. हस्तिपकम्(महावत) ॥ २५. 'मधुपूडो' इति भाषायाम् ॥

रावणेन धृते शक्रे तत्सैन्यमपि सर्वतः । विदुद्राव जिते नाथे जिता एव पदातयः ॥६२०॥
 सहैवैरावणेनेन्द्रं रावणः शिबिरे निजे । निनाय नार्यक्यभवत् स्वयं श्रेणिद्वयेऽप्यथ ॥६२१॥
 ततो निवृत्त्य लङ्कायां जगाम दशकन्धरः । कारायां चाऽक्षिपच्छक्रं कीरवत् काष्ठपञ्जरे ॥६२२॥
 सहस्रारः सदिकपालो लङ्कायामेत्य रावणम् । नमस्कृत्येत्यभाषिष्ट पत्तिवद् रचिताञ्जलिः ॥६२३॥
 कैलासमुदधार्षीद् यो लीलया ग्रावखण्डवत् । दोष्मता तेन भवता विजिता न त्रपामहे ॥६२४॥
 तादृशे त्वयि याच्ञ्वाऽपि न त्रपायै मनागपि । तद् याचेऽहं मुञ्च शक्रं पुत्रभिक्षां प्रयच्छ मे ॥६२५॥
 उवाच रावणोऽप्येवं शक्रं मुञ्चामि यद्यसौ । सदिकपालपरीवारः कर्म कुर्यात् सदेदृशम् ॥६२६॥
 परितोऽपि पुरीं लङ्कां करोत्वेष क्षणे क्षणे । तृणकाष्ठादिरहितां वासागारमहीमिव ॥६२७॥
 प्रातः प्रातर्विद्यगन्धैरम्बुवाह इवाऽम्बुभिः । चेलकनोपं पुरीमेतामभितोऽप्यभिषिञ्चतु ॥६२८॥
 मालाकार इवोच्चित्यं ग्रथित्वा च सदा स्वयम् । पुष्पाणि पूरयत्वेष देवतावसरादिषु ॥६२९॥
 एवंविधानि कर्माणि कुर्वन्नेष सुतस्तव । पुनर्गृह्णातु राज्यं स्वं मत्प्रसादाच्च नन्दतु ॥६३०॥
 एवं करिष्यतीत्युक्ते सहस्रारेण रावणः । मुमोच शक्रं कारायाः सत्कृत्य निजबन्धुवत् ॥६३१॥
 रथनूपुरमेत्येन्द्रस्तथावुद्विग्न उच्चकैः । तेजस्विनां हि निस्तेजो मृत्युतोऽप्यतिदुःसहम् ॥६३२॥
 निर्वाणसङ्गमो नाम ज्ञानी तत्राऽन्यदा मुनिः । समवासरदिन्द्रोऽपि तं वन्दितुमुपाययौ ॥६३३॥
 भगवन्! कर्मणा केन रावणादिदमासदम् । न्यकारमिति शक्रेण पृष्टः स मुनिरब्रवीत् ॥६३४॥
 श्रीमत्यरिञ्जयपुरे पुरा विद्याधराग्रणीः । नाम्ना ज्वलनसिंहोऽभूद् वेगवत्यस्य तु प्रिया ॥६३५॥
 अहल्या नाम दुहिता रूपवत्यभवत् तयोः । तस्याः स्वयंवरेऽभ्येयुः सर्वे विद्याधरेश्वराः ॥६३६॥
 आनन्दमाली तत्राऽऽगाच्चन्द्रावर्तपुरेश्वरः । सूर्यावर्तपुरेशस्त्वमागान्नाम्ना तडित्प्रभः ॥६३७॥
 सहाऽऽयातमपि त्यक्त्वा त्वामहल्या निजेच्छया । आनन्दमालिनं वज्रे तवाऽभूच्च पराभवः ॥६३८॥
 आनन्दमालिनीर्ष्यालुस्त्वमभूस्तत्प्रभृत्यपि । मयि सत्यप्यसावेतामहल्यामूढवानिति ॥६३९॥
 आनन्दमाली निर्वेदादन्यदा व्रतमग्रहीत् । तप्यमानस्तपस्तीव्रं व्यहार्षीच्च सहर्षिभिः ॥६४०॥
 विहरन् स रथावर्तं जगाम गिरिमेकदा । त्वया च ददृशोऽस्मारि चाऽहल्यायाः स्वयंवरः ॥६४१॥
 ध्यानारूढस्त्वया बद्धस्ताडितोऽनेकशश्व सः । मनागपि न च ध्यानादचालीदचलाचलः ॥६४२॥
 कल्याणगुणधरस्तु तद्भ्राता श्रमणाग्रणीः । प्रेक्ष्य त्वय्यमुचत् तेजोलेश्यां शम्भामिव द्रुमे ॥६४३॥
 सत्यश्रिया च त्वत्पत्न्या शमितो भक्तिर्जल्पितैः । तेजोलेश्यां स सञ्जहे न दग्धोऽस्ति तदैव तत् ॥६४४॥
 मुनिन्यत्कारजात् पापात् त्वं भ्रान्त्वा कतिचिद् भवान् । शुभं कर्म विधायेन्द्रः सहस्रारसुतोऽभवः ॥६४५॥
 महामुनितिरस्कारप्रहारोद्भवकर्मणः । उपस्थितं फलमिदं रावणाद् यः पराभवः ॥६४६॥
 कर्माण्यवश्यं सर्वस्य फलन्त्येव चिरादपि । आपुरन्दरमाकीटं संसारस्थितिरीदृशी ॥६४७॥
 तच्छ्रुत्वा दत्तवीर्याय राज्यं दत्त्वाऽङ्गजन्मने । इन्द्रः पर्यव्रजत् तप्तोग्रतपाश्च ययौ शिवम् ॥६४८॥
 रावणोऽपि ययौ स्वर्णतुङ्गशैलेऽपरेऽहनि । अनन्तवीर्यं नामर्षिं वन्दितुं जातकेवलम् ॥६४९॥
 तं वन्दित्वा यथास्थानं निषण्णो दशकन्धरः । शुश्राव च श्रोत्रसुधासारणिं धर्मदेशनाम् ॥६५०॥
 देशानान्ते दशास्येन कुतः स्यान्मरणं मम ? । इति पृष्टो महर्षिः स भगवानेवमभ्यधात् ॥६५१॥
 पारदारिकदोषेण वासुदेवाद् भविष्यतः । भविष्यति विपत्तिस्ते प्रतिविष्णोर्दशानन! ॥६५२॥

१. नायकोऽभवत् हे. कां. ॥ २. अष्टापदम् ॥ ३. पाषाणखण्डवत् ॥ ४. यात्रादि ला. ॥ ५. तद् याच्यसे हे. कां. पा. छा. ला. ॥ ६. चेलोत्कोपं मु.; 'चलत्कोपं' इति पाठान्तरे इति टि. ला. प्रतौ; यावता चेलं (वस्त्रं) कन्यते-आर्द्राभवति तावत् (सि.हे.५-४-५८) ॥ ७. 'चूटीने' इति भाषा ॥ ८. ग्रथित्वा मु. ॥ ९. अचल(पर्वत)वद् अचला(भूमि)वद् वा अचलः ॥ १०. 'आनन्दमालिभ्राता' इति ला.टि. ॥ ११. 'विद्युतमिव' इति ला.टि. ॥ १२. 'तडित्प्रभापत्न्या' इति ला.टि. ॥ १३. भक्तिवचनैः ॥ १४. मुनिन्यत्कार० मु., मुनितिरस्कारजातात् ॥ १५. दत्तवीर्यस्य पाता. विना ॥ १६. ०जन्मनः पाता. विना ॥ १७. भविष्यति मु., भाविनः इत्यर्थः ॥

परस्त्रियमनिच्छन्तीं रमयिष्यामि न ह्यहम् । जग्राहाऽभिग्रहमिमं स तस्यैव मुनेः पुरः ॥६५३॥
 मुनिवरमथ नत्वा ज्ञानरत्नाम्बुधिं तं, दशवदन इयाय स्वां पुरीं पुष्पकस्थः ।
 निखिलनगरनारीनेत्रनीलोत्पलानां, प्रमदविभवदानाद् यामिनीजानिकल्पः ॥६५४॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते
 महाकाव्ये सप्तमे पर्वणि रावणदिग्विजयो
 नाम द्वितीयः सर्गः ॥

१. ६५३तमश्लोकस्योपरि ला.सञ्जकप्रतौ टिप्पणीयम् -

“जइ वि हु सुरूववंता परमहिला तो वि हं न पत्थेमि ।

निअया वि अप्पसन्ना विलया एवं वयं मज्झ ॥१॥ वृद्धपद्यचरित्रे ॥”

२. यामिनीजानिः चन्द्रस्तत्तुल्य इत्यर्थः ॥ ३. सर्गः समाप्तः ला. ॥

॥तृतीयः सर्गः॥

अथेह वैताढ्यगिरावादित्यपुरपत्तने । प्रह्लादो नाम राजाऽभूत् केतुमत्यस्य तु प्रिया ॥१॥
तयोर्बभूव तनयो नामतः पवनञ्जयः । जयी पवनवत् स्थाम्ना गगने गमनेन च ॥२॥
इतश्च भरतेऽत्रैवोपार्णवं दन्तिपर्वते । विद्याधरेन्द्रो महेन्द्रो महेन्द्रनगरेऽभवत् ॥३॥
पत्न्यां हृदयसुन्दर्यां तस्य चाऽञ्जनसुन्दरी । अरिन्दमादिपुत्राणां शतस्योपर्यभूत् सुता ॥४॥
उद्यौवनायास्तस्याश्च वरं चिन्तयतः पितुः । शशंसुर्मन्त्रिणो विद्याधरयूनः सहस्रशः ॥५॥
महेन्द्रस्याऽऽज्ञयाऽमात्यास्तद्रूपाणि पृथक् पृथक् । यथावदालेख्यपटेष्वानाव्य समदर्शयन् ॥६॥
तत्र विद्याधराधीशहिरण्याभाङ्गजन्मनः । रूपं विद्युत्प्रभाख्यस्य सुमनःकुक्षिजन्मनः ॥७॥
प्रह्लादसूनोः पवनञ्जयस्य च मनोरमम् । चित्रस्थं सचिवोऽन्येद्युर्महेन्द्रस्याऽभ्यढौकयत् ॥८॥ युग्मम् ॥
रूपवन्तौ कुलीनौ च द्वावप्येतौ तदेतयोः । वत्सायाः को वर ? इति राज्ञोक्तः सचिवोऽब्रवीत् ॥९॥
एषोऽष्टादशवर्षायुर्मोक्षं विद्युत्प्रभो गमी । इति नैमित्तिकाः स्वामिन्! व्यक्तमाख्यातपूर्विणः ॥१०॥
प्रह्लादतनयस्त्वेष चिरायुः पवनञ्जयः । योग्यो वरस्तदेतस्मै प्रयच्छाऽञ्जनसुन्दरीम् ॥११॥
अत्राऽन्तरे तु यात्रायै द्वीपं नन्दीश्वरं ययुः । विद्याधरेन्द्राः सर्वेऽपि सर्वङ्घ्र्या सपरिच्छदाः ॥१२॥
प्रह्लादस्तत्र यान् प्रेक्ष्य महेन्द्रमिदमभ्यधात् । दीयतां मत्सुतायैषा स्वसुताऽञ्जनसुन्दरी ॥१३॥
महेन्द्रः प्रतिपेदे तदग्रेऽपि हृदयस्थितम् । निमित्तमात्रमेवाऽऽसीत् प्रह्लादप्रार्थना तु सा ॥१४॥
इतस्तृतीये दिवसे मानसाख्ये सरोवरे । कार्यो विवाह इत्युक्त्वा तौ यथास्थानमीयतुः ॥१५॥
ततो महेन्द्र-प्रह्लादौ साहादौ स्वजनैः समम् । जग्मतुर्मानससरस्यावासं चक्रतुश्च तौ ॥१६॥
मित्रं प्रहसितं नामोवाचेति पवनञ्जयः । दृष्टाऽस्ति किं त्वया ? ब्रूहि कीदृश्यञ्जनसुन्दरी ? ॥१७॥
हसित्वेषत् प्रहसितोऽप्येवमूचे मयेक्षिता । सा हि रम्भादिकाभ्योऽपि सुन्दर्यञ्जनसुन्दरी ॥१८॥
तस्या निरुपमं रूपं यादृशं दृश्यते दृशा । तादृशं वचसा वक्तुं वाग्मिनाऽपि न शक्यते ॥१९॥
पवनञ्जय इत्यूचे दूरे ह्युद्वाहवासरः । सा दृगोचरमद्यैव कथं नेया मया सखे ! ॥२०॥
वल्लभोत्कण्ठितानां हि घटिकाऽपि दिनायते । मासायते दिनमपि किं पुनस्तद्दिनत्रयम् ? ॥२१॥
ततः प्रहसितोऽप्येवं व्याजहार स्थिरीभव । निशि तत्रैत्य तां कान्तां द्रक्षस्यनुपलक्षितः ॥२२॥
उत्पत्य सप्रहसितो निश्चिन्तात् पवनञ्जयः । आस्थितेऽञ्जनसुन्दर्यां प्रासादे सप्तभूमिके ॥२३॥
राजस्पश इव च्छत्रीभूय सोऽञ्जनसुन्दरीम् । सम्यगीक्षितुमारेभे समित्रः पवनञ्जयः ॥२४॥
धन्याऽसि या हि प्रापस्त्वं तं पतिं पवनञ्जयम् । सखी वसन्ततिलकेत्युवाचाऽञ्जनसुन्दरीम् ॥२५॥
हले! मुक्त्वा वरं विद्युत्प्रभं चरमविग्रहम् । को वरः श्लाघ्यते ? इति मिश्रकेश्यवदत् सखी ॥२६॥
प्रथमा प्रत्युवाचैवं मुग्धे! वेत्सि न किञ्चन । विद्युत्प्रभो हि स्वल्पायुः स्वामिन्या युज्यते कथम् ? ॥२७॥
द्वितीयाऽपीत्यभाषिष्ठ वयस्ये! मन्दधीरसि । स्तोकमप्यमृतं श्रेयो भारोऽपि न विषस्य तु ॥२८॥
इत्यालापं तयोः श्रुत्वाऽचिन्तयत् पवनञ्जयः । अस्याः प्रियमिदं नूनं तेन नैषा निषेधति ॥२९॥
इति क्रुद्धोऽसिमाकृष्याऽऽविरोसीत् पवनञ्जयः । निशाचर इवाऽकस्मादन्धकारात् समुत्थितः ॥३०॥

१. इतश्च पाता. ॥ २. बलेन ॥ ३. समुद्रसमीपे ॥ ४. षट्पट्टे; चित्रपट्टेषु ॥ ५. हरिणाभाङ्गं खंता. १-२, ला. ॥ ६. तदेतयोः हे. मो. ॥ ७. कन्यायाः मु. ॥ ८. सचिवोऽभ्यधात् मु. ॥ ९. एकोऽष्टां पाता. ला. मो. ॥ १०. गमिष्यति ॥ ११. पूर्वमाख्यातवन्तः ॥ १२. प्रह्लादस्तनयां मु. ॥ १३. गच्छन् ॥ १४. राजानौ ला. ॥ १५. प्रशस्ता वागस्येति वाग्मी ॥ १६. अज्ञातः ॥ १७. निरगात् मु. ॥ १८. आस्थिताञ्जनं ला.; अधिष्ठिते ॥ १९. "चरः" इति ला. टि. ॥ २०. चरमशरीरिणम् ॥ २१. समूहः ॥ २२. क्रुद्धः समाकृष्याऽऽविं ला. ॥ २३. प्रकटोऽभवत् ॥

विद्युत्प्रभो हृदि ययोर्द्वयोरपि तयोः शिरः । छिनद्गीति वदन् रोषाच्चचाल **पवनञ्जयः** ॥३१॥
 बाहुदण्डे धारयंस्तमिति **प्रहसितो** ऽवदन् । सापराधाऽप्यवध्यैव स्त्री गौरिव न वेत्सि किम् ? ॥३२॥
 किं पुनर्निरपराधैवेयम**ञ्जनसुन्दरी** । तथाऽपवादिनीं नैषा निषेधति पुनर्हिया ॥३३॥
 इति **प्रहसिते** मोच्चैर्निषिद्धः **पवनञ्जयः** । उत्पत्याऽऽगात् स्वमावासं जाग्रत् तस्थौ च दुःखितः ॥३४॥
 प्रातश्चोचे **प्रहसितं** सखे! किमनयोढया ? । भृत्योऽपि हि विरक्तः स्यादापदे किं पुनः प्रिया ? ॥३५॥
 तदेहि यामैः स्वपुरीमूरीकृत्य परं रयम् । किं स्वादुनाऽपि भोज्येन रोचते न यदात्मने ? ॥३६॥
 इत्युदीर्योच्चकैर्यावच्चचाल **पवनञ्जयः** । धृत्वा तावत् **प्रहसितस्तं** साम्नैवमबोधयत् ॥३७॥
 न युक्तं महतां यत् स्वप्रतिपन्नस्य लङ्घनम् । अनुलङ्घ्यैस्तु गुरुभिः प्रतिपन्नस्य तु का कथा ? ॥३८॥
 विक्रीणते वा मूल्येन ददते वा प्रसादतः । गुरवो हीत्यपि सतां प्रमाणं नाऽपरा गतिः ॥३९॥
 किं चेहाऽ**ञ्जनसुन्दर्या** मस्ति दोषलवोऽपि न । दूष्यते दैवदोषेण सुहृदो हृदयं पुनः ॥४०॥
 महात्मानौ च पितरौ स्वस्य तस्याश्च विश्रुतौ । किं न लज्जयसि भ्रातर्गच्छन् स्वच्छन्दवृत्तितः ॥४१॥
 उक्तः **प्रहसिते** नैवं विमृश्य **पवनञ्जयः** । तथैव कथमप्यस्थात् सशत्य इव चेतसि ॥४२॥
पवनाञ्जनसुन्दर्यो निर्णीते च दिनेऽभवत् । पितृनेत्रोत्पलशशी पाणिग्रहमहोत्सवः ॥४३॥
 तद्वधूवरमादाय सदायादः प्रमोदभाक् । महेन्द्रेणाऽर्चितः स्नेहात् **प्रह्लादः** स्वां पुरीं ययौ ॥४४॥
प्रह्लादो ऽ**ञ्जनसुन्दर्या**ः प्रासादं सप्तभूमिकम् । अर्पयामास वासाय विमानमिव भूस्थितम् ॥४५॥
 तां न सम्भावयामास वाचाऽपि **पवनञ्जयः** । मानिनो ह्यर्चलेपं न विस्मरन्ति यतस्ततः ॥४६॥
 विना शशाङ्कं श्यामेव सां विना **पवनञ्जयम्** । बाष्पान्धकारवदना तस्थावस्वास्थ्यभाजनम् ॥४७॥
 पार्श्वद्वितयमार्धन्त्या पर्यङ्कस्य मुहुर्मुहुः । तस्याश्च संवत्सरवद् द्राघीयस्योऽभवन् निशाः ॥४८॥
 अनन्यमानसा जानुमध्यन्यस्तमुखाम्बुजा । भर्तुरारोलेखनैरेव व्यतीयाय दिनानि सा ॥४९॥
 मुहुरालाप्यमानाऽपि सखीभिश्चाटुपूर्वकम् । परंपुष्टेव हेमन्ते न सा तूष्णीकतां जहौ ॥५०॥
एवं च काले व्रजति **प्रह्लादनुपमन्यदा** । दूतो राक्षसराजस्य समुपेत्यैवमब्रवीत् ॥५१॥
 समं राक्षसनैथेन योदोनाथः स दुर्मतिः । वैरायतेऽद्य नितरां प्रणिपातममानयन् ॥५२॥
 याचितः स नमस्कारमहङ्कारमहागिरिः । दोर्दण्डो चक्षुषा पश्यन्निदं वदति केद्वदः ॥५३॥
 अरे! को **रावणो** नाम ? तेन किं ननु सिध्यति ? । नाऽहमिन्द्रः **कुबेरो** वा न चाऽस्मि नलकूबरः ॥५४॥
सहस्ररश्मिर्नाऽप्यस्मि न **मरुतो** न वा **यमः** । न च **कैलासशैलो** ऽस्मि किं त्वस्मि **वरुणो** ननु ॥५५॥
 देवताधिष्ठितैरस्त्रैर्यदि दर्पोऽस्य दुर्मतेः । तदायातु हरिष्यामि तदर्पं चिरसञ्चितम् ॥५६॥
 इत्युक्त्या **रावणः** क्रुद्धः समरायाऽभ्यषेणयत् । अरौत्सीत् तत्पुरं चाऽब्धिवेलेव तटपर्वतम् ॥५७॥
 पुरान्निःसृत्य **वरुणो** रणायाऽरुणलोचनः । **राजीव-पुण्डरीकाद्यैर्वृतः** पुत्रैरयुध्यत ॥५८॥
 तस्मिन् महति सङ्ग्रामे वीरैर्वरुणसूनुभिः । योधयित्वा च बद्ध्वा च निन्याते **खर-दूषणौ** ॥५९॥
 अभज्यत ततः सैन्यं राक्षसानामशेषतः । कृतार्थमानी **वरुणो** ऽप्यविशन्नगरीं निजाम् ॥६०॥
 विद्याधरेन्द्रानाह्वानं प्राहिणोद् **रावणो** ऽपि हि । दूतान् प्रत्येकमप्यद्य भवते प्रेषितस्त्वहम् ॥६१॥
प्रह्लादो ऽथ **दशास्याय** साहायककृते स्वयम् । यावच्चचाल तावत् तमुवाच **पवनञ्जयः** ॥६२॥
 इहैव तिष्ठ तात! त्वं **दशग्रीवमनोरथम्** । पूरयिष्याम्यहमपि तवाऽस्मि तनयो ननु ॥६३॥
 इत्युदीर्य सनिर्वन्धं पितरं चाऽनुमान्य सः । लोकं चाऽशेषमाभाष्य चचाल **पवनञ्जयः** ॥६४॥

१. कुत्सितवादिनीम् ॥ २. दुःस्थितः खंता. १ ॥ ३. यावः ला. मु. प्रभृतिकागदप्रतिषु ॥ ४. वेगम् ॥ ५. शान्त्या ॥ ६. सकुटुम्बः ॥ ७. सम्भावयामास ला. ॥ ८. गर्वम् ॥ ९. रात्रिरिव ॥ १०. विना सा ता. ॥ ११. पुष्टान्धकारं हे. ॥ १२. पार्श्वयोः परावर्तनं कुर्वत्याः ॥ १३. दीर्घाः ॥ १४. भर्तुरारोलेखनैरेव कागद-
 प्रतिषु मु. च ॥ १५. कोकिला ॥ १६. मौनम् ॥ १७. राक्षसराजेन खं. १ ॥ १८. "वरुणः" इति ला. टि. ॥ १९. कुत्सितवादी ॥ २०. देवताधिष्ठितै रत्नैः
 पाता. ला. विना ॥

श्रुत्वाऽञ्जना जनमुखात् पत्युर्यात्रामथोत्सुका । देवीव व्योमशिखरात् प्रासादादवरुह्य^१ च ॥६५॥
 तमीक्षितुमवष्टभ्य स्तम्भं पाञ्चालिकेव सा । निर्निषेक्षणा तस्थावस्वास्थ्यमथिताशया ॥६६॥युग्मम् ॥
 द्वारस्तम्भनिषण्णाङ्गीं प्रतिपच्चन्द्रवत् कृशाम् । लुलितालकसञ्चललाटां निर्विलेपनाम् ॥६७॥
 नितम्बन्यस्तविस्मस्तश्लथलम्बिभुजालताम् । ताम्बूलरागरहितधूसराधरपल्लवाम् ॥६८॥
 बाष्पाम्बुक्षालितमुखामुन्मुखां पुरतः स्थिताम् । अञ्जनां व्यञ्जनदृशं ददर्श पवनो ब्रजन् ॥६९॥त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 तां निर्ध्यायन्निदं दध्यौ सद्यः प्रह्लादनन्दनः । अहो निर्हीत्वमेतस्या निर्भीत्वमपि दुर्धियः ॥७०॥
 अथवा ज्ञातमेतस्या दौर्मनस्यं पुराऽपि हि । उदूढा तु मया पित्रोराज्ञालङ्घनभीरुणा ॥७१॥
 पतित्वा पादयोस्तस्य साऽप्यूचे रचिताञ्जलिः । त्वया सम्भाषितः सर्वोऽप्यहं तु न मनागपि ॥७२॥
 विज्ञप्यसे तथाऽपि त्वं विस्मार्या न ह्यहं त्वया । पुनरागमनेनाऽऽशु पन्थानः सन्तु ते शिवाः ॥७३॥
 इति ब्रुवाणां तां दीनामहीनचरितामपि । ययाववगणय्यैव जयाय पवनञ्जयः ॥७४॥
 पत्यवज्ञावियोगार्ता गत्वाऽन्तर्वेश्म भूतले । वारिभिन्नतला सिन्धुतटीव निपपात सा ॥७५॥
 पवमानवदुत्पत्य तदा प्रह्लादनन्दनः । जगाम मानससरस्युवास च निशामुखे ॥७६॥
 विकृत्य तत्र प्रासादमध्यास्त पवनञ्जयः । विद्याधराणां विद्यैव सर्वसिद्धिषु कामधुक् ॥७७॥
 तत्र पर्यङ्कमारूढः सरःपरिसरावनौ । आर्ता प्रियवियोगेन चक्रवाकीं ददर्श सः ॥७८॥
 पूर्वोपात्तामभुञ्जानां मृणाललतिकामपि । तप्यमानां हिमेनाऽपि कथितेनेव वारिणा ॥७९॥
 दूयमानां ज्योत्स्नयाऽपि वह्न्यर्चिश्छटयेव ताम् । क्रन्दन्तीं करुणं प्रेक्ष्य स एवं पर्यचिन्तयत् ॥८०॥
 सकलं वासरं पत्या रमन्ते चक्रवाकिकाः । न सोढुमीशते नक्तमपि तद्विरहं पुनः ॥८१॥
 उद्वाहतोऽपि या त्यक्ता भाषिता या न जातुचित् । आगच्छताऽप्यवज्ञाता परनारीव या मया ॥८२॥
 आक्रान्ता दुःखभारेण पर्वतेनेव मूलतः । अदृष्टमत्सङ्गसुखा सा कथं हाँ! भविष्यति ? ॥८३॥युग्मम् ॥
 धिग्धिङ् ममाऽविवेकेन प्रियते सा तपस्विनी । तद्धत्यापातकेनाऽहं क्व गमिष्यामि दुर्मुखः ? ॥८४॥
 इति चिन्तितमात्मीयमाख्यत् प्रहसिताय सः । स्वदुःखाख्यानपात्रं हि नाऽपरः सुहृदं विना ॥८५॥
 प्रोचे प्रहसितोऽप्येवं साध्वज्ञासीश्चिरादपि । नूनं विपद्यते साऽद्य सारसीव वियोगतः ॥८६॥
 आश्वासयितुमद्याऽपि सखे! सा तव युज्यते । प्रियोक्त्या तामनुज्ञाप्य स्वार्थाय पुनरोपतेः ॥८७॥
 हृदेव सुहृदा तेन भावसंवादिनेरितः । ययावञ्जनसुन्दर्या वेश्मन्युत्पत्य मारुतः ॥८८॥
 किञ्चित्तिरोहितस्तस्थौ द्वार्येव पवनञ्जयः । अग्रे भूत्वा प्रहसितः प्राविशच्च तदोकसि ॥८९॥
 वेल्लन्तीमधिपर्यङ्कं तोयेऽल्पे शफरीमिव । पीड्यमानां ज्योत्स्नयाऽपि हिमेनेव सरोजिनीम् ॥९०॥
 अन्तर्हृदयसन्तापप्रस्फुटद्वारमौक्तिकाम् । उन्मुक्तदीर्घनिःश्वासतरलालकमालिकाम् ॥९१॥
 अधीषं निःसहस्रस्तदोर्भ्रमणिकङ्कणाम् । वसन्ततिलकासख्याऽऽश्वास्यमाना मुहुर्मुहुः ॥९२॥
 शून्यदत्तदृशं शून्यचित्तां काष्ठमयीमिव । ईक्षाञ्चक्रे प्रहसितस्तत्र चाऽञ्जनसुन्दरीम् ॥९३॥चतुर्भिः कलापकम् ॥
 अकस्माद् व्यन्तर इव को नामेह समाययौ ? इति भीताऽपि सा धैर्यमवलम्ब्येदमब्रवीत् ॥९४॥
 अहो! कस्त्वमिहाऽऽयासीः ? परपुंसाऽथवा त्वया । अलं ज्ञातेन मेहं स्थाः परनारीनिकेतने ॥९५॥

१. अवतीर्य ॥ २. अस्वास्थ्येन मथितः आशयः (चित्तवृत्तिः) यस्याः सा ॥ ३. निषण्णां तां ता. ला. ॥ ४. नितम्बे न्यस्ता-धारिता विस्मस्ता-श्लथला लम्बिनी भुजलता यथा सा ॥ ५. अञ्जनरहितनेत्राम् ॥ ६. पश्यन् ॥ ७. ७२तमश्लोकस्योपरि टिप्पितं गाथाद्वयं ला. प्रतावेवम्-

“जीवं मरणंमि तुमे आयणं नत्थि एत्थ संदेहो । जइ वि हु जासि पवासं तह वि न अम्हं सरिज्जासु ॥१॥

एवं पलवंतीए पवणगई मत्तकारिवराळुडो । निगंतूण पुराओ अवट्टिओ माणससरम्मि ॥२॥ इति वृद्धपद्यचरित्रे ॥”

८. पत्युरवज्ञाया वियोगेन च पीडिता ॥ ९. पवनवत् ॥ १०. निष्पकेन ॥ ११. अग्निशिखातेजसा ॥ १२. नु पाता. ॥ १३. ८६तमश्लोकस्योपरि टिप्पितेयं गाथा ला. प्रतौ- “पवणंजएण भणिओ सद्दावेऊण मोगगरामच्चे । ठविऊण सेणरक्खो भणिओ मेरुम्मि वच्चामो ॥१॥ इति वृद्धपद्यचरिते ॥”

१४. “आगच्छेः” ला. टि. ॥ १५. भावो मनोगताभिप्रायस्तेन प्रेरितः ॥ १६. पवनञ्जयः ॥ १७. प्रविशतु ता. ला. ॥ १८. तस्मिन् गृहे इत्यर्थः ॥ १९.

लुठन्तीम् ॥ २०. हृदयसन्तापेन प्रस्फुटन्ति हारस्य मौक्तिकानि यस्यास्ताम् ॥ २१. तरलकेशपङ्क्तिम् ॥ २२. असह्यतया बाह्वोः खट्वाङ्गे आस्फालनात्

भ्रमणिकङ्कणाम् ॥ २३. शून्ये-आकाशे दत्ता हृत् यया सा, ताम् ॥ २४. सा इह ॥ See Only

वसन्ततिलके! दोष्णा विधृत्यैनं बहिः क्षिप । क्षपाकरविशुद्धाऽस्मि नैनं द्रष्टुमपि क्षमा ॥१६॥
 पवनञ्जयमुज्झित्वाऽमुष्मिन् मम निकेतने । न प्रवेशाधिकारोऽस्ति कस्याऽपि किमुदीक्षसे ? ॥१७॥
 नत्वा प्रहसितोऽवादीद् दिष्ट्या स्वामिनि! वर्धसे । चिरादायातसोत्कण्ठपवनञ्जयसङ्गमात् ॥१८॥
 तस्य मित्रं प्रहसितो मन्मथस्येव माधवः । अग्रेसरोऽहमायातोऽन्वायातं विद्धि च प्रियम् ॥१९॥
 अञ्जनाऽपि जगादैवं हसितां विधिनैव माम् । मा हसीस्त्वं प्रहसित! क्षणोऽयं न हि नर्मणः ॥२०॥
 अथवा नैष दोषस्ते दोषो मत्पूर्वकर्मणाम् । कुलीनस्तादृशो भर्ता त्यजेन्मां कथमन्यथा ? ॥२०१॥
 पाणिग्रहात् प्रभृत्येव मुक्तायाः स्वामिना मम । द्वाविंशतिः समा जग्मुर्जीवाम्यद्याऽपि पापिनी ॥२०२॥
 अथ सङ्क्रान्तदुःखप्राग्भारः पवनञ्जयः । अन्तः प्रविश्य व्याहारीद् बाष्पगद्गदागिदम् ॥२०३॥
 निर्दोषा दोषमारोप्य त्वमुद्वाहात् प्रभृत्यपि । अवज्ञाताऽस्यविज्ञेन मयंका विज्ञमानिना ॥२०४॥
 मदोषादीदृशीमागा दुःसहां दुर्दशां प्रिये! । मृत्युं प्राप्ताऽपि मद्भाग्यैः स्तोकांमुक्ताऽसि मृत्युना ॥२०५॥
 इत्युक्तवन्तं सा नाथमुपलक्ष्य त्रपावती । पर्यङ्केषामवष्टभ्याऽभ्युत्तस्थौ विनमन्मुखी ॥२०६॥
 लतां हस्तीव हस्तेन दोष्णा वलयितेन ताम् । आददानोऽधिपर्यङ्कं न्यषदत् पवनञ्जयः ॥२०७॥
 भूयस्तां पवनोऽवोचन्मयाऽतिक्षुद्रबुद्धिना । निरोगाः खेदिताऽसि त्वं तत् सहस्व प्रिये! मम ॥२०८॥
 अवोचदञ्जनाऽप्येवं नाथ! मा स्म ब्रवीरिदम् । सदैव तव दास्यस्मि क्षामणाऽनुचिता मयि ॥२०९॥
 निर्जगाम प्रहसितो वसन्ततिलकाऽप्यथ । रहःस्थयोर्हि दम्पत्योर्न च्छेकाः पार्श्ववर्तिनः ॥२१०॥
 रेमाते तत्र च स्वैरमञ्जना-पवनञ्जयौ । विरराम रसावेशाच्चैकयामेव यामिनी ॥२११॥
 प्रभातप्रायमालोक्य तामूचे पवनञ्जयः । जयाय कान्ते! यास्यामि ज्ञास्यन्ति गुरवोऽन्यथा ॥२१२॥
 खेदं माऽतः परं कार्षीः सुखं तिष्ठ सखीवृता । दशास्यकृत्यं सम्पाद्य यावदायामि सुन्दरि! ॥२१३॥
 साऽप्युवाचेति तत्कृत्यं दोष्मतः सिद्धमेव ते । कृतार्थः शीघ्रमागच्छेर्जीवन्तीं मां यदीच्छसि ॥२१४॥
 अपरं च ऋतुस्नाताऽस्म्यद्यैव यदि मे भवेत् । गर्भस्तत् त्वत्परोक्षेऽप्येवदेयुः पिशुना मयि ॥२१५॥
 पवनोऽप्याललापैवं शीघ्रमेष्ट्यामि मानिनि! । मय्यायाते कथं क्षुद्रावकाशो भविता त्वयि ? ॥२१६॥
 अथवा गृह्यातामेतन्मदागमनसूचकम् । मन्नामाङ्गमङ्गुलीयं समये तत् प्रकाशयेः ॥२१७॥
 अर्पयित्वाऽङ्गुलीयं स्वमुत्पत्य पवनञ्जयः । जगाम मानससरस्तीरस्थे शिबिरे निजे ॥२१८॥
 ततोऽपि सह सैन्येन नाकीव व्योमवर्त्मना । जगाम लङ्कां नगरीं रावणं प्रणनाम च ॥२१९॥
 रावणोऽपि प्रविश्याऽथ पातालं पृतनान्वितः । प्रययौ प्रति वरुणं तरुणार्कं इव त्विषी ॥२२०॥
 ॥इतश्च तद्दिने गर्भं बभाराऽञ्जनसुन्दरी । विशेषसुन्दरीभूतसर्वावयवशालिनी ॥२२१॥
 मुखमापाण्डुर्गण्डश्रि श्यामवक्त्रौ पयोधरौ । गतिं नितान्तमलसां नेत्रे च प्रसृतोज्ज्वले ॥२२२॥
 गर्भलक्ष्माणि चाऽन्यानि तस्या व्यक्तानि वर्ष्मणि । दृष्ट्वा केतुमती श्वश्रूः साधिक्षेपमदोऽवदत् ॥२२३॥युग्मम्॥
 हले! किमिदमोचारीः कुलद्रव्यकलङ्ककृत् । देशान्तरगते पत्यौ पापे यदुदरिण्यभूः ॥२२४॥
 स्वपुत्रे त्वदवज्ञायामज्ञाय्यज्ञानदोषिता । इयच्चिरं त्वमस्माभिर्न हि ज्ञाताऽसि पांसुला ॥२२५॥
 एवं निर्भर्त्सिता श्वश्वा साश्रुरञ्जनसुन्दरी । पत्युरागमनचिह्नं तदङ्गुलीयमदर्शयत् ॥२२६॥
 सा लज्जानम्रमुख्येवं श्वश्वा भूयोऽप्यभर्त्स्यत् । यस्तेऽग्रहीन्न नामाऽपि कथं ते तेन सङ्गमः ? ॥२२७॥
 अङ्गुलीयकमात्रेण प्रतारयसि नः कथम् ? । प्रतारणाप्रकारान् हि बहून् जानन्ति पांसुलाः ॥२२८॥
 मद्गृहादद्य निर्गच्छ गच्छ स्वच्छन्दचारिणि! । पितृवेशमनि माऽत्र स्थाः स्थानमेतत् न हीदृशाम् ॥२२९॥

१. वसन्तः ॥ २. त्वं मया विज्ञो खंता. १-२, ला.; हे. कां. ला. ॥ ३. पर्यङ्कस्याऽवयवविशेष ईषा ॥ ४. वलयमिवाऽऽचरितेन ॥ ५. निरपराधा ॥ ६. क्षमणा० खंता. १-२, पाता. ॥ ७. "निपुणाः" इति ला.टि. ॥ ८. प्रभातां रात्रिमालोक्य पाता. मु. ॥ ९. सिद्धार्थः ता. ॥ १०. अपवादं दद्युः ॥ ११. लङ्कानगरी मु. ॥ १२. "चमः" इति ला.टि.; सेना ॥ १३. दीप्त्या ॥ १४. ऽगल्लश्रि मो. ॥ १५. प्रसृते च ते उज्ज्वले च ॥ १६. शरीरे ॥ १७. किमिदमारब्धं खंता. १ ॥ १८. गर्भिणी ॥ १९. स्वपुत्रे-पवनञ्जये त्वदवज्ञायां-तव विषये तिरस्कारे तस्यैव अज्ञानदोषोऽद्यपर्यन्तं अज्ञायि-ज्ञातोऽस्माभिः । मत्पुत्रस्याऽज्ञानमेव तव तिरस्कारकरणे कारणमिति मम मान्यताऽऽसीदित्यर्थः ॥ २०. इयच्चिरं न त्वस्माभिर्ननु ज्ञाताऽसि पांसुला ता. ॥ २१. पितृवेशमनि मु. ॥ २२. हीदृशम् ला. मु. ॥

तर्जयित्वाऽञ्जनामेवं नेतुं पितृनिकेतने । आदिक्षदारक्षनरान् निष्कृपा राक्षसीव सा ॥१३०॥
 तां च ते थानमारोप्य वसन्ततिलकान्विताम् । महेन्द्रनगरोपान्ते नीत्वाऽमुञ्चन्नुदश्रवः ॥१३१॥
 तां मातृवन्नमस्कृत्य क्षमयित्वा च ते ययुः । स्वामिवत् स्वाम्यपत्येऽपि सेवकाः समवृत्तयः ॥१३२॥
 तद्दुःखदुःखित इव तदा चाऽस्तमगाद् रविः । सन्तः सतां न विपदं विलोकयितुमीश्वराः ॥१३३॥
 घूकानां घोरघूत्कारैः फेत्कारैः फेरुयोषिताम् । क्रन्दितैर्वृकवृन्दानां श्वाविधां विविधैः स्वनैः ॥१३४॥
 तुमुलैः पिङ्गलानां च सञ्जीतैरिव रक्षसाम् । स्फुटत्कर्णैव सा कष्टं तां जाग्रत्यनयन्निशाम् ॥१३५॥ युग्मम् ॥
 प्रातरुत्थाय सा दीना शालीनेव हिया शनैः । ययौ पितृगृहद्वारे भिक्षुकीवाऽपरिच्छदा ॥१३६॥
 दृष्ट्वा ससम्भ्रमस्तां च प्रतीहारोऽर्जुनयुज्य च । अवस्थां तादृशीं सख्याख्यातां राज्ञे व्यजिज्ञपत् ॥१३७॥
 लज्जानतश्याममुखो राजाऽप्येवमचिन्तयत् । अचिन्त्यं चरितं स्त्रीणां हि (ही) विपाको विधेरिव ॥१३८॥
 इयं कुलकलङ्काय कुलटा गृहमागता । अञ्जनाऽञ्जनलेशोऽपि दूषयत्यंशुकं शुचि ॥१३९॥
 इति चिन्ताप्रपन्नं तमप्रसन्नीभवन्मुखः । प्रसन्नकीर्तिं स्तनयो नयनिष्ठोऽब्रवीदिति ॥१४०॥
 द्रुतं निर्वास्यतामेषा दूषितं ह्यनया कुलम् । अहिदृष्टाङ्गुलिः किं न छिद्यते धीमता नृणा ? ॥१४१॥
 अथाऽवोचन्महोत्साहो नाम मन्त्रीति भूपतिम् । श्वश्रुदुःखे दुहितृणां शरणं शरणं पितुः ॥१४२॥
 किं च केतुमती श्वश्रुर्निर्दोषामप्यमं प्रभो ! । निर्वासयेदपि क्रूरा दोषमुत्पाद्य कञ्चन ॥१४३॥
 व्यक्तिर्यावद् भवेद् दोषाऽदोषयोस्तावदत्र हि । प्रच्छन्नं पाल्यतामेषा स्वपुत्रीति कृपां कुरु ॥१४४॥
 राजाऽपीत्यवदच्छ्वश्रुः सर्वत्र भवतीदृशी । ईदृशं चरितं तु स्याद् वधूनां न हि कुत्रचित् ॥१४५॥
 किं च संशृण्महेऽग्रेऽपि द्वेष्येयं पवनस्य यत् । गर्भः सम्भाव्यतेऽमुष्याः पवनादेव तत् कथम् ? ॥१४६॥
 सर्वथा दोषवत्येषा साधु निर्वासिता तया । निर्वास्यतामितोऽपि द्राक् पश्यामस्तन्मुखं न हि ॥१४७॥
 इत्थं राजाज्ञया द्वाःस्थो निरवासयदञ्जनाम् । जनैरपि कृताक्रन्दैर्दीनास्यैः कष्टमीक्षिताम् ॥१४८॥
 क्षुधिता तृषिता श्रान्ता निःश्वसन्त्यश्रुवर्षिणी । दर्भविद्धपदासृग्भी रञ्जयन्ती महीतलम् ॥१४९॥
 पदे पदे प्रस्खलन्ती विश्राम्यन्ती तरौ तरौ । सह सख्याऽञ्जनाऽचालीद् रोदयन्ती दिशोऽपि हि ॥१५०॥
 यत्र यत्र पुरे ग्रामे साऽगच्छत् तत्र तत्र च । पूर्वायातनृपपुम्भिर्निषेधान्नाऽऽसदत् स्थितिम् ॥१५१॥
 पर्यटन्ती तु सा प्राप कामप्येकां महाटवीम् । गिरिकुञ्जे तरोर्मूले निषद्य विललाप च ॥१५२॥
 ¶ अहो! मे मन्दभाग्याया गुरूणामविचारतः । अग्रे दण्डोऽभवत् पश्चादपराधविवेचनम् ॥१५३॥
 साधु केतुमति! कुलकलङ्को रक्षितस्त्वया । त्वयाऽपि सम्बन्धिभयात् तात! साधु विचारितम् ॥१५४॥
 दुःखितानां हि नारीणां माताऽऽश्वासनकारणम् । पतिच्छन्दजुषा मातस्त्वयाऽप्यहमुपेक्षिता ॥१५५॥
 भ्रातर्दोषोऽपि नाऽस्त्येव ताते जीवति ते ननु । नाथ! त्वयि च दूरस्थे जज्ञे सर्वोऽप्यरिर्मम ॥१५६॥
 सर्वथा स्त्री विना नाथं मैकाहमपि जीवतु । यथाऽहमेषा जीवामि मन्दभाग्यशिरोमणिः ॥१५७॥
 विलपन्त्यञ्जना सख्या निन्ये सम्बोध्य चाऽग्रतः । ददर्शाऽन्तर्गुहं ध्यानस्थं चाऽमितगतिं मुनिम् ॥१५८॥
 चारणश्रमणं तं च प्रणम्य विनयेन ते । निषेदतुः पुरो भूमौ सोऽपि ध्यानमपारयत् ॥१५९॥
 मनश्चिन्तितकल्याणमहारामैकसारणिम् । धर्मलाभाशिषं सोऽदात् करमुन्नम्य दक्षिणम् ॥१६०॥
 नमस्कृत्य पुनर्भक्त्या वसन्ततिलका तु सा । सर्वमप्यञ्जनादुःखमाचख्यौ मूलतोऽपि हि ॥१६१॥
 कोऽस्या गर्भेऽभवत् ? केन कर्मणा चेदृशीं दशाम् । सम्प्राप्तैषेति ? तत्सख्या पृष्टः स मुनिरब्रवीत् ॥१६२॥
 ¶ अस्यैव जम्बूद्वीपस्य क्षेत्रे भरतनामनि । मन्दरे नगरे नाम्ना प्रियनन्दीत्यभूद् वणिक् ॥१६३॥
 जयानाम्यां च जायायां तस्याऽजायत नन्दनः । दमयन्तः प्रियदमः कलानां निधिरिन्दुवत् ॥१६४॥

१. शृगालीनाम् ॥ २. 'शाहुडी' इति भाषायाम्; श्वापदां ला. कां. ॥ ३. नकुलानाम् ॥ ४. संलीनेव भिया ला.; "अधृष्टेव" ला. टि. ॥ ५. पितुर्गृहं ता. ॥
 ६. "पृष्ट्वा" इति ला. टि. ॥ ७. लज्जानतः पाता. ला. ॥ ८. वस्त्रम् ॥ ९. बुद्धिशालिना मु. ॥ १०. गृहम् ॥ ११. च भोः! ला. ॥ १२. दर्भविद्धयोः पादयोः
 शोणितैः ॥ १३. पतीच्छानुवर्तिनी ॥ १४. विदूरस्थे कां. ॥ १५. जातः पाता. छा. पा. ॥ १६. नैकाहमपि पाता.; एकदिनमपि न ॥ १७. यथाहमेका मु.
 खंताः पाता. सर्वत्र ॥

क्रीडन् सोऽन्येद्युरुद्याने स्वाध्याय-ध्यानतत्परान् । ददर्श साधूंस्तेभ्यश्च धर्मं शुश्राव शुद्धधीः ॥१६५॥
 सम्यक्त्वं नियमांश्चाऽथ जग्राह विविधानसौ । यथोचितं च साधुभ्यो ददौ दानमनिन्दितम् ॥१६६॥
 तपःसंयमनिष्ठोऽसौ विपद्य क्रमयोगतः । अभूत् कल्पे द्वितीयस्मिन्नमरः परमर्द्धिकः ॥१६७॥
 च्युत्वा ततो जम्बूद्वीपे मृगाङ्गनगरे शितुः । प्रियङ्गुलक्ष्म्यां पुत्रोऽभूद्धरिचन्द्रमहीपतेः ॥१६८॥
 सिंहचन्द्र इति ख्यातो जैनं धर्मं प्रपद्य सः । विपद्य क्रमयोगाच्च देवभूयमुपेयिवान् ॥१६९॥
 च्युत्वा चाऽत्रैव वैताढ्ये नगरे वारुणेऽभवत् । सुकण्ठराज-कनकोदर्योऽस्तुर्क सिंहवाहनः ॥१७०॥
 भुक्त्वा स सुचिरं राज्यं तीर्थे श्रीविमलप्रभोः । लक्ष्मीधरमुनेः पादमूले व्रतमुपाददे ॥१७१॥
 दुस्तपं स तपस्तप्त्वा मृत्वाऽभूद्भ्रान्तके सुरः । च्युत्वा ततोऽस्यास्त्वत्सख्या उदरे समवातरत् ॥१७२॥
 गुणानामालयश्चाऽयं दोष्मान् विद्याधरेश्वरः । पुत्रश्चरमदेहोऽस्या अनवद्यो भविष्यति ॥१७३॥
 ॥अन्यच्च कनकपुरे नगरेऽभून्नरेश्वरः । नामतः कनकरथो महारथशिरोमणिः ॥१७४॥
 पत्न्यौ तस्य च कनकोदरी लक्ष्मीवतीति च । अत्यन्तश्राविका तत्र लक्ष्मीवत्यभवत् सदा ॥१७५॥
 गृहचैत्ये रत्नमयं जिनबिम्बं विधाय सा । अपूजयदवन्दिष्ट प्रत्यहं कालयोर्द्वयोः ॥१७६॥
 मात्सर्यात् कनकोदर्या हत्वाऽर्हत्प्रतिमा तु सा । चिक्षिपेऽवर्करस्याऽन्तरपवित्रे हर्ताशया ॥१७७॥
 जयश्रीर्नाम गणिनी विहरन्त्यागता तदा । तद् दृष्ट्वा तामुवाचैवमकार्षीः किमिदं शुभे ! ? ॥१७८॥
 भगवत्प्रतिमामत्र प्रक्षिपन्त्या त्वया कृतः । अनेकभवदुःखानामात्माऽयं हन्त भाजनम् ॥१७९॥
 इत्युक्त्वा सानुतापा सा गृहीत्वा प्रतिमां ततः । प्रमृज्य क्षमयित्वा च यथास्थानं न्यवेशयत् ॥१८०॥
 तदादि सम्यक्त्वधरा जैनं धर्मं प्रपाल्य च । काले विपद्य सौधर्मे कल्पे सा देव्यजायत ॥१८१॥
 च्युत्वा ततो महेन्द्रस्याऽभूत् सुतेयं सखी तव । अस्यास्तदर्हर्दंर्चाया दुःस्थानक्षेपजं फलम् ॥१८२॥
 अस्यास्तस्मिन् भवे जातिस्त्वमभूस्तस्य कर्मणः । अनुमन्त्री च तत्पाकमनुभुङ्क्ते सहाऽनया ॥१८३॥
 भुक्तप्रायमिदं चाऽस्यास्तस्य दुष्कर्मणः फलम् । गृह्यतां जिनधर्मस्तच्छुभोदको भवे भवे ॥१८४॥
 आयातो मातुलोऽकस्मादेतां नेता स्ववेशमनि । मेलकश्चाऽचिरात् पत्या सहैतस्या भविष्यति ॥ १८५॥
 एवमुक्त्वाऽऽर्हते धर्मे स्थापयित्वा च ते उभे । समुत्पपात नभसा स मुनीन्द्रः खंगेन्द्रवत् ॥१८६॥
 ॥अथ पुच्छच्छटाच्छोटैः स्फोटयन्तमिवाऽवनिम् । बूत्कारपूर्णदिकुञ्जं कुञ्जरासृक्करालितम् ॥१८७॥
 दीपायमाननयनं वज्रकन्दाभदंष्ट्रिकम् । क्रकचक्रूरदशनं ज्वालासोदरकेसरम् ॥१८८॥
 लोहाङ्कुशोपमनखं शिलासदृशगुरःस्थलम् । पञ्चाननयुवानं ते समायान्तमपश्यताम् ॥१८९॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 ततो वेपथुमत्यौ तौ विविक्षु इव भूतलम् । कान्दिशीके हरिणिके इव यावदतिष्ठताम् ॥१९०॥
 मणिचूलाभिधस्तावद् गन्धर्वस्तदुहाधिपः । विकृत्य शारभं रूपं तं पञ्चास्यमनाशयत् ॥१९१॥
 संहृत्य शारभं रूपं स्व रूपं प्रतिपद्य च । तयोः प्रमोदाय जगौ सप्रियोऽर्हद्गुणस्तुतिम् ॥१९२॥
 तेन चाऽमुक्तसान्निध्ये गुहायां तत्र सुस्थिते । मुनिसुव्रतदेवार्चां स्थापयित्वाऽर्चतः स्म ते ॥१९३॥
 ॥अन्येद्युः सुषुवे तत्र सिंही सिंहमिवोत्कटम् । कुलिशा-ऽङ्कुश-चक्राङ्गपादं तनयमञ्जना ॥१९४॥
 तस्याश्च सूतिकर्माणि वसन्ततिलकाऽकरोत् । स्वयं समाहृतैर्हर्षवशादेधोजलादिभिः ॥१९५॥
 आरोप्य सुतमुत्सङ्गे दुःखिताऽञ्जनसुन्दरी । उदश्रुवदनाऽरोदीद् रोदयन्तीव तां गुहाम् ॥१९६॥
 महात्मन्नत्र विपिने तव जातस्य कीदृशम् । जन्मोत्सवं करोम्येषा वराकी पुण्यवर्जिता ? ॥१९७॥
 एवं तां रुदतीं प्रेक्ष्य समुपेत्य च खेचरः । प्रतिसूर्यो मधुरगीरपृच्छद् दुःखकारणम् ॥१९८॥

१. स मृगाङ्गपुरेशितुः छा. पा. ॥ २. ०द्धरिचन्द्र० खंता. १, पाता. ॥ ३. देवत्वम् ॥ ४. पुत्रः ॥ ५. तु चिरं ता. ॥ ६. "धनुर्वेदस्य तत्त्वज्ञः, सर्वयोधगुणान्वितः । सहस्रं योधयत्येकः, स महारथ उच्यते ॥" इति ला. टि. ॥ ७. अत्यन्तं पाता. ॥ ८. 'उकरडो' इति भाषा ॥ ९. हतचित्ता ॥ १०. अर्हत्प्रतिमायाः ॥ ११. भगिनी ॥ १२. "अनुमोदयित्री" इति ला. टि. ॥ १३. तद्विपाकम् ॥ १४. शुभपरिणामः ॥ १५. गरुडवत् ॥ १६. बूत्कार० पाता. ॥ १७. गजशोणितेन भयङ्करम् ॥ १८. शिलासदृशगुरःस्थलं रसपा. ॥ १९. तं ता. ॥ २०. कम्पमाने ॥ २१. प्रवेष्टुमिच्छुके ॥ २२. भयत्रस्ते ॥ २३. अष्टापदरूपम् ॥ २४. ०मपानयत् मो. ॥ २५. स्वरूपं ता. ॥ २६. एवं रुदतीमश्रान्तमुदश्रुं प्रेक्ष्य खेचरः खंता. १-२, ला. मो. ॥

अथाऽऽविवाहादापुत्रजन्माऽऽचख्यावशेषतः । अञ्जनाया दुःखहेतुं बाष्पायितमुखी सखी ॥१९९॥
 सद्यो रुदन् सोऽप्यवादीदहं हनुपुरेश्वरः । एषोऽस्मि सुन्दरीमालाकुक्षिभूश्चित्रभानुजः ॥२००॥
 भ्राता मानसवेगाख्यस्त्वज्जनन्याश्च बालिके ! दिष्ट्या त्वां दृष्टवानस्मि जीवन्तीमाश्चसिंहतः ॥२०१॥युग्मम् ॥
 तं मातुलं विदित्वा साऽप्यरोदीदधिकाधिकम् । पुनर्नवीभवेत् प्रायो दुःखमिष्टावलोकनात् ॥२०२॥
 रुदन्तीं वारयित्वा तां प्रतिसूर्यः सहागतम् । सूनोर्जन्मादि पप्रच्छ दैवज्ञमथ सोऽवदत् ॥२०३॥
 भाव्यवश्यं महाराजो भवे चाऽत्रैव सेत्स्यति । शुभग्रहबले लग्ने जातोऽयं पुण्यभाक् शिशुः ॥२०४॥
 तथाहि तिथिरुद्येयं चैत्रस्य बहुलाष्टमी । नक्षत्रं श्रवणं स्वामी वासरस्य विभावसुः ॥२०५॥
 आदित्यो वर्तते मेघे भुवनं तुङ्गमाश्रितः । चन्द्रमा मकरे मध्ये भवने समवस्थितः ॥२०६॥
 लोहिताङ्गो वृषे मध्ये मध्ये मीने विधोः सुतः । कुलीरे धिर्षणोऽत्युच्चैरध्यास्य भवनं स्थितः ॥२०७॥
 मीने दैत्यगुरुस्तुङ्गस्तस्मिन्नेव शनैश्चरः । मीनलग्नोदये ब्रह्मयोगे सर्वमिदं शुभम् ॥२०८॥चतुर्भिः कलापकम् ॥
 ¶प्रतिसूर्योऽथ जामेयीं ससखीं सात्मजां च ताम् । विमानवरमारोप्य प्रतस्थे स्वपुरं प्रति ॥२०९॥
 विमाने लम्बमानोच्चरत्नप्रालम्बकिङ्किणीः । जिघृक्षुर्मातुरुत्सङ्गादुत्पपाताऽथ बालकः ॥२१०॥
 पपात च गिरेर्मूर्ध्नि व्योमनः पविरिव च्युतः । तत्पातनिर्घातवशात् स गिरिः कणशोऽभवत् ॥२११॥
 आजघ्ने हृदयं सद्यः पाणिनाऽञ्जनसुन्दरी । दीररपि प्रतिरवै रोदयन्ती रुरोद च ॥२१२॥
 प्रतिसूर्योऽनुपत्याऽऽशु भागिनेय्यास्तमर्भकम् । अक्षताङ्गमुपादायाऽर्षयन्नृष्टनिधानवत् ॥२१३॥
 प्रतिसूर्यो विमानेन मनोवेगेन तद्युतः । ययौ पुरे हनुरुहे सद्यः कृतमहोत्सवे ॥२१४॥
 नीत्वा चोत्तरायामास स्ववेश्मन्यञ्जनां मुदा । कुलदेवीमिवाऽऽयातां तच्छुद्धान्तोऽप्यपूजयत् ॥२१५॥
 पुरे हनुरुहे यस्माज्जातमात्रोऽयमाययौ । तत् सूनोर्मातुलश्चक्रेऽभिधानं हनुमानिति ॥२१६॥
 यच्छैलशूर्णितोऽनेन पतितेन विमानतः । ततः श्रीशैल इत्याख्यां तस्याऽन्यामपि सोऽकरोत् ॥२१७॥
 हनुमानप्यवर्धिष्ठं तत्र क्रीडन् यथासुखम् । राजहंसार्भक इव मानसाम्भोजिनीवने ॥२१८॥
 दोषोऽध्यारोपितः श्वश्वा कथं नामोत्तरिष्यति ? । सदैवं चिन्तयाऽताम्यदन्तःशल्येव चाऽञ्जना ॥२१९॥
 ¶इतश्च पवनः सन्धिं विधाय खर-दूषणौ । वरुणान्मोचयामास तोषयामास रावणम् ॥२२०॥
 ततश्च रावणो लङ्कां जगाम सपरिच्छदः । पवनोऽपि तमापृच्छ्य स्वमेव पुरमाययौ ॥२२१॥
 प्रणम्य पितरौ तत्राऽञ्जनावासगृहं ययौ । तच्चाऽनञ्जनमद्राक्षीद् गतज्योत्स्नमिवोडुपम् ॥२२२॥
 काऽञ्जना सा नयनयोरमृताञ्जनदर्शना । मत्प्रेयसीति तत्रस्थामेकां पप्रच्छ च स्त्रियम् ॥२२३॥
 साऽप्याख्यत् त्वयि यात्रायां गतेऽहस्सु कियत्स्वपि । निर्वासिता केतुमत्या गर्भसम्भवदोषतः ॥२२४॥
 महेन्द्रनगरासन्ने सा नीत्वाऽऽरक्षपूरुषैः । अरण्ये मुमुचे पापैर्हरिणीव भयाकुला ॥२२५॥
 इति श्रुत्वा च पवनो ययौ पवनरंहसा । पारापत इव प्रेर्यस्युत्कः श्वशुरपत्तनम् ॥२२६॥
 प्रियामपश्यंस्तत्राऽपि पप्रच्छैकां स योषितम् । इहाऽञ्जना प्रेयसी मे किमायाताऽथवा न हि ? ॥२२७॥
 साऽऽचख्याविह साऽऽयासीद् वसन्ततिलकान्विता । परं निर्वासिता पित्रोत्पन्नदौःशील्यदोषतः ॥२२८॥
 पविनेवाऽऽहतस्तेन वचसा पवनञ्जयः । प्रियामन्वेष्टुमभ्राम्यद् भृशं शैल-वनादिषु ॥२२९॥
 तत्प्रवृत्तिं च न प्राप शापभ्रष्ट इवाऽमरः । विषण्णः स जगादैवं मित्रं प्रहसितं निजम् ॥२३०॥
 सखे! गत्वा शंस पित्रोर्भ्राम्यताऽपि महीमिमाम् । मयाऽद्य यावदालोकि न काऽप्यञ्जनसुन्दरी ॥२३१॥
 पुनर्गवेषयिष्यामि तामरण्ये तपस्विनीम् । द्रक्ष्यामि चेत् साधु तर्हि नो चेद् वेक्ष्यामि पावकम् ॥२३२॥

१. सुतिथिरयं ला.; सुतिथिरियं मु. ॥ २. सूर्यः ॥ ३. "सर्वेऽपि ग्रहा अर्ध-भुक्ता वर्तन्ते" ला.टि. ॥ ४. मङ्गलः ॥ ५. ०वृषे कन्यामध्यासीनो विधो ता. ॥ ६. मध्यो मध्यो इति रसंपा. ॥ ७. बुधः ॥ ८. कर्कराशौ ॥ ९. गुरुः ॥ १०. ०ऽभ्युच्चै ० ता. ॥ ११. मीने स्थितो दैत्यो ला. ॥ १२. शुक्रः ॥ १३. भगिनीपुत्रीम् ॥ १४. ग्रहीतुमिच्छुः ॥ १५. गुहाः ॥ १६. प्रतिघोषैः ॥ १७. धावित्वा ॥ १८. ०स्त्रिष्ट ० मो. ॥ १९. "अन्तःपुरं" ला.टि. ॥ २०. सदैवं ता. ॥ २१. अञ्जनारहितम् ॥ २२. वेत्त्रिणीम् मो. ॥ २३. श्रुत्वाऽथ मु. खंता. पाता. प्रभृतिषु ॥ २४. प्रियायामुत्सुकः ॥ २५. प्रवेशं करिष्यामि ॥

एवमुक्तः प्रहसितो गत्वाऽऽदित्यपुरे द्रुतम् । प्रह्लाद-केतुमत्योस्तत् कथयामास^१ वाचिकम् ॥२३३॥
 श्रुत्वा केतुमती तच्च ग्राव्णेव हृदये हता । मूर्छिता न्यपतद् भूमौ सञ्ज्ञां लब्ध्वेत्युवाच च ॥२३४॥
 स किं त्वया प्रहसित! व्यापत्तौ कृतनिश्चयः । प्रियमित्रं वने मुक्त एकाकी कठिनाशय! ॥२३५॥
 अथवा किं मया साऽपि निर्दोषा परमार्थतः । अविमृश्य विधायिन्या पापिन्या निरवास्यत ॥२३६॥
 लब्धं मयाऽत्रैव साध्व्या दोषारोपणजं फलम् । अत्युग्रपुण्य-पापानामिहैव ह्याप्यते फलम् ॥२३७॥
 एवं रुदन्तीं प्रह्लादस्तां निवार्य कथञ्चन । चचाल सबलः सूनुमन्वेष्टुं सँ इवाऽञ्जनाम् ॥२३८॥
 सर्वविद्याधरेन्द्राणामाप्तानां चाऽन्तिके नरान् । अञ्जना-पवनान्वेषहेतवे प्रजिघाय सः ॥२३९॥
 सह विद्याधरैः सूनुं स्नुषां चाऽऽलोकयन् स्वयम् । प्रादुर्भूतत्वरो भ्राम्यन् सोऽगाद् भूतवनं वनम् ॥२४०॥
 पवनोऽत्राऽन्तरे तत्र विरचय्य चितां वने । ज्वलनं ज्वालयामास प्रह्लादस्तं ददर्श च ॥२४१॥
 स्थित्वोपचितं पवनः प्रोचे हे वनदेवताः! । विद्याधरेन्द्रप्रह्लाद-केतुमत्योः सुतोऽस्म्यहम् ॥२४२॥
 महासत्यञ्जना नाम पत्नी मे सा च दुर्धिया । निर्दोषाऽपि मयोद्वाहात् प्रभृत्यपि हि खेदिता ॥२४३॥
 तां परित्यज्य यात्रायां चलितः स्वामिकार्यतः । दैवाज्ज्ञात्वा तामदोषामुत्पत्य पुनरागमम् ॥२४४॥
 रमयित्वा च तां स्वैरभिज्ञानं समर्प्य च । पितृभ्यामपरिज्ञातः पुनः कटकमापतम् ॥२४५॥
 जातगर्भा च सा कान्ता महोषाद् दोषशङ्किभिः । निर्वासिता मे गुरुभिः काऽप्यस्तीति न बुध्यते ॥२४६॥
 साऽग्रेऽधुना च निर्दोषा सम्प्राप्ता दारुणां दशाम् । ममैवाऽज्ञानदोषेण धिग्धिकृ पतिमपण्डितम् ॥२४७॥
 मया भ्रान्त्वाऽखिलां पृथ्वीं सम्यङ् मार्गयिताऽपि हि^२ । न साऽऽज्ञा मन्दभाग्येन रत्नं रत्नाकरे यथा ॥२४८॥
 तदद्य स्वां तनुमिमां जुहोम्यत्र हुताशने । जीवतो मे यावज्जीवं दुःसहो विरहानलः ॥२४९॥
 यदि पश्यथ मे कान्तां ज्ञापयध्वं तदा ह्यदः । त्वद्वियोगात् तव पतिः प्रविवेश हुताशने ॥२५०॥
 इत्युक्त्वा तत्र चित्थ्यायां दीप्यमाने हविर्भुजि । झम्पां प्रदातुं पवनः प्रोत्पपात नभस्तले ॥२५१॥
 श्रुततद्वचनो वेगात् प्रह्लादोऽप्यतिसम्भ्रमी । वक्षःस्थलोपपीडं तं स्वबाहुभ्यामधारयत् ॥२५२॥
 मृत्योः प्रियवियोगार्तिप्रतिकारस्य सम्प्रति । को^३ विघ्नोऽयं ममेत्युच्चैरुवाच पवनञ्जयः ॥२५३॥
 प्रह्लादोऽप्यब्रवीत् साश्रुष पापोऽस्मि ते पिता । निर्दोषाया यः स्नुषाया निर्वासनमुपैक्षत ॥२५४॥
 अविमृश्य कृतं तावत् त्वन्मात्रैवैकमादितः । द्वितीयं मा कृथास्त्वं तु स्थिरीभव सुधीरसि ॥२५५॥
 स्नुषान्वेषणहेतोश्चाऽऽदिष्टाः सन्ति सहस्रशः । विद्याधरा मया वत्साऽऽर्गमयस्व तदागमम् ॥२५६॥
 अत्राऽन्तरे तत्प्रहिताः केऽपि विद्याधरोत्तमाः । गवेषयन्तः पवनाञ्जने हनुपुरं ययुः ॥२५७॥
 प्रतिसूर्याञ्जनयोस्तेऽञ्जनाविरहदुःखतः । पवनस्याऽग्निप्रवेशप्रतिज्ञामाचक्षिरे ॥२५८॥
 दुःश्रवं तद्वचः श्रुत्वा पीत्वा विषमिवाऽञ्जना । हा हताऽस्मीति जल्पन्ती पपात भुवि मूर्च्छिता ॥२५९॥
 आसिक्ता चन्दनाम्भोभिस्तालवृन्तैश्च वीजिता । लब्धसञ्ज्ञा समुत्थाय सा रुरोदेति दीनगीः ॥२६०॥
 पतिव्रताः पतिशोकात् प्रविशन्ति हुताशने । तासां विना हि भर्तारं दुःखाय खलु जीवितम् ॥२६१॥
 नारीसहस्रभोक्तृणां भर्तृणां श्रीमतां पुनः । क्षणिकः प्रेयसीशोकस्तत्कुतोऽग्निप्रवेशनम् ॥२६२॥
 विपरीतमिदं जज्ञे त्वयि वह्निप्रवेशिनि । विरहेऽपि मयि पुनर्हा जीवन्त्यामियच्चिरम् ॥२६३॥
 महासत्त्वस्य तस्याऽल्पसत्त्वायाश्च ममाऽन्तरम् । उपलब्धमिदं नीलं-काचयोरिव सम्प्रति ॥२६४॥
 न मे श्वशुरयोर्दोषो दोषः पित्रोर्न चाऽप्ययम् । ममैव मन्दभाग्यायाः कर्मदोषोऽयमीदृशः ॥२६५॥
 रुदन्तीं बोधयित्वा तां प्रतिसूर्यः सनन्दनाम् । विमानवरमारोप्य पवनान्वेषणे ययौ ॥२६६॥
 स भ्राम्यन् प्राप तत्रैव वने भूतवनाभिधे । दूरादपि प्रहसितेनेक्षाञ्चक्रे च साश्रुणा ॥२६७॥

१. सन्देशवाचम् ॥ २. पाषाणखण्डेन ॥ ३. मरणाय ॥ ४. पवनञ्जय इव ॥ ५. चितासमीपम् ; स्थित्वोपचितं रसंपा. ॥ ६. चिह्नम् ॥ ७. सम्यग् मार्गयिताऽपि हे. ला. मो. ॥ ८. न पाता. ॥ ९. सा प्राप्ता पाता.; न प्राप्ता मो. ॥ १०. चितायाम् ॥ ११. श्रुत्वा तद्वचनो मो. ॥ १२. वक्षःस्थले उपपीड्य ॥ १३. प्रतीकारस्य मु. ॥ १४. विघ्नो ह्ययं ला. ॥ १५. निर्दोषायां यः स्नुषायां ला. ॥ १६. "प्रतीक्षस्व तदागमनं" ला.टि. ॥ १७. नीलमणेः काचस्य

साञ्जनं तं समायान्तमारात् प्रहसितः स तु । आख्यत् प्रह्लाद-पवनञ्जययोर्जयपूर्वकम् ॥२६८॥
 ततो विमानादुत्तीर्य प्रतिसूर्योऽञ्जनाऽपि च । प्रह्लादं नेमतुर्दूराद् भक्त्या भून्यस्तमस्तकौ ॥२६९॥
 प्रतिसूर्यं परिष्वज्य पौत्रमङ्गे निवेश्य च । प्रह्लादो जातसंह्लादो जगादैवं ससम्भ्रमः ॥२७०॥
 मज्जन्तं व्यसनाम्भोधौ मामद्य सकुटुम्बकम् । समुद्धरंस्त्वमेवाऽसि बन्धुः सम्बन्धिनां धुरि ॥२७१॥
 मद्दंशर्षवभूतेयं शाखासन्तानकारणम् । स्नुषा त्यक्ता विना दोषं साध्वियं रक्षिता त्वया ॥२७२॥
 सद्यो व्यसनवेलाया न्यवर्तत पयोधिवत् । प्रशान्तशोकज्वलनो मुदितः पवनोऽपि हि ॥२७३॥
 विद्यासामर्थ्यतस्तत्र सर्वे विद्याधरेश्वराः । महान्तमुत्सवं चक्रुरानन्दाब्धिनिशाकरम् ॥२७४॥
 पुरं हनुरुहं जगमुस्ततः सर्वेऽपि ते मुदा । विमानैर्विदधानाः स्वैर्दिवं ज्योतिष्मतीमिव ॥२७५॥
 महेन्द्रोऽप्याययौ तत्र समं मानसवेगया । सा च केतुमती देवी सर्वेऽप्यन्ये च बान्धवाः ॥२७६॥
 विद्याधरेन्द्रैर्विदधे मिथः सम्बन्धिबन्धुभिः । पूर्वोत्सवादप्यधिकस्तत्राऽपि हि महोत्सवः ॥२७७॥
 ततश्चाऽन्योऽन्यमापृच्छ्य सर्वे स्वं स्वं पुरं ययुः । तत्रैव पवनस्तस्थावञ्जना-हनुमद्युतः ॥२७८॥
 हनुमान् ववृधे तत्र पितुः सह मनोरथैः । कलाश्च जगृहे सर्वा विद्याश्च समसाधयत् ॥२७९॥
 नागराजायतभुजः शस्त्र-शास्त्रविचक्षणः । क्रमाच्च यौवनं प्राप हनुमान् भानुमांस्त्विषा ॥२८०॥
 ॥इतश्चाऽर्मर्षणप्रष्टो रावणः सन्धिदूषणम् । उत्पाद्य वरुणं जेतुं प्रतस्थे स्थेमपर्वतः ॥२८१॥
 दूताहुतास्ततश्चेयुः सर्वे विद्याधरेश्वराः । कटकं तस्य कुर्वन्तो वैताड्यकटकोपमम् ॥२८२॥
 पवन-प्रतिसूर्यौ तौ तत्र यावत् प्रचेलतुः । इत्यूचे हनुमांस्तावदवष्टम्भैकसानुमान् ॥२८३॥
 इहैव तिष्ठतं तातौ जेष्याम्यहमपि द्विषः । प्रहरेद् बाहुना को हि तीक्ष्णे प्रहरणे सति ? ॥२८४॥
 बालत्वान्नाऽनुकम्प्योऽस्मि यद्युष्मत्कुलजन्मनाम् । पौरुषावसरे प्राप्ते न प्रमाणं वयः खलु ॥२८५॥
 एवं तावतिनिर्बन्धात् प्रतीक्ष्याऽऽपृच्छ्य चोच्चकैः । ताभ्यां च चुम्बितो मूर्ध्नि कृतप्रस्थानमङ्गलः ॥२८६॥
 महासामन्तसेनानीसेनाशतसमावृतः । प्रययौ रावणस्कन्धावारे दुर्वारविक्रमः ॥२८७॥युगमम्॥
 हनूमन्तं समायातं दृष्ट्वा जयमिव स्वयम् । प्रणमन्तं मुदा स्वाङ्गे निदधे दशकन्धरः ॥२८८॥
 अभ्यर्णे वरुणपुर्यास्तस्थौ युद्धाय रावणः । वरुणो वारुणयश्च दोष्मन्तो निर्ययुः शतम् ॥२८९॥
 अभ्येत्य योधयामासू रावणं वरुणात्मजाः । सुग्रीवाद्यैः समं वीरैर्युयुधे वरुणोऽपि हि ॥२९०॥
 महौजसो वारुणयोऽरुणाक्षा दशकन्धरम् । जात्यश्चान इव क्रोडं खेदयामासुराहवे ॥२९१॥
 ॥अत्राऽन्तरे च हनुमान् दारुणो वरुणात्मजान् । कुञ्जरान् केशरीवैत्याऽयोधयत् क्रोधदुर्धरः ॥२९२॥
 विद्यासामर्थ्यतोऽस्तभ्नाद् वारुणींस्तान् बबन्ध च । पशूनिव क्रुधा रक्तहनुको हनुमानथ ॥२९३॥
 तान् दृष्ट्वा वरुणः क्रुद्धोऽभ्यधाविष्ट हनूमते । सुग्रीवप्रभृतीन् धुन्वन् दन्ती मार्गतरुनिव ॥२९४॥
 रावणोऽप्यापतन्तं तं नदीर्यमिवाऽचलः । अन्तरा स्वलयामास वर्षन् विशिखंधोरणीम् ॥२९५॥
 वृषभो वृषभेणैव कुञ्जरेणैव कुञ्जरः । वरुणो रावणेनोच्चैः क्रोधान्धो युयुधे चिरम् ॥२९६॥
 सर्वौजसाऽऽकुलीकृत्य वरुणं रावणश्छली । उत्पत्येन्द्रमिवाऽबध्नात् सर्वत्र बलवच्छलम् ॥२९७॥
 ततो जयजयारावैर्मुखरीकृतदिङ्मुखः । स्कन्धावारं पृथुस्कन्धो जगाम दशकन्धरः ॥२९८॥
 रावणो वरुणं तत्र सह पुत्रैर्वशं वदम् । मुमोच प्रणिपातान्तः प्रकोपो हि महात्मनाम् ॥२९९॥
 पुत्रीं सत्यवतीं नाम वरुणोऽदाद्धनूमते । दृष्टसारः स्वयं हीदृग् जामाता खलुः दुर्लभः ॥३००॥
 लङ्कायां रावणोऽथागादादत्त च हनूमते । हृष्टश्चन्द्रणखापुत्रीमनङ्गकुसुमाभिधाम् ॥३०१॥
 सुग्रीवेण पद्मरागा नलेन हरिमालिनी । अन्यैः सहस्रसङ्ख्याश्च तस्मै दत्ताः स्वकाः सुताः ॥३०२॥

१. मद्दंशर्षव० ता. ॥ २. सर्वविद्या० मु., खंता. १प्रभृतिषु ॥ ३. हनुपुरं पाता. ॥ ४. क्रोधकारिषु धुर्यः ॥ ५. स्थैर्यपर्वतः ॥ ६. गिरिमध्यभागः ॥ ७. मान-
 पर्वतः ॥ ८. तिष्ठतां तातौ हे. कां. मो. ॥ ९. पूजयित्वा ॥ १०. समायान्तं ता. ॥ ११. वरुणपुत्राः; वारुणैयाश्च मु. ॥ १२. जात्याः श्वानः-सारमेयाः इव
 शूकरम् ॥ १३. ०सामर्थ्यतो यत्नाद् कां. मो. ॥ १४. नदीपूरमिवा० कां. ॥ १५. विशिखंधोरणीः छा. मो. पा. ता.; बाणश्रेणिम् ॥ १६. वशीभूतम् ॥

श्लिष्ट्वा ँदृढं दशमुखेन मुदा विसृष्टो
 दोष्मानथो हनुपुरे हनुमान् जगाम ।
 अन्येऽपि वानरपतिप्रमुखाः प्रजग्मु-
 विद्याधरा निजनिजं नगरं प्रहृष्टाः ॥३०३॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये
 सप्तमे पर्वणि हनुमदुत्पत्ति-वरुणसाधनो
 नाम तृतीयः सर्गः॥

॥चतुर्थः सर्गः॥

इतश्च मिथिलापुर्या हरिवंशो महीपतिः । आसीद् वासवकेत्वाख्यो विपुला तस्य च प्रिया ॥१॥
तयोः सूनुरनूनश्रीर्बभूव भुवि विश्रुतः । प्रजानां जनक इव जनको नाम पार्थिवः ॥२॥
॥इतश्च पुर्ययोध्यायामृषभस्वामिराज्यतः । इक्ष्वाकुवंशान्तर्भूताऽऽदित्यवंशेषु राजसु ॥३॥
यातेषु केषुचिन्मोक्षं स्वर्गं यातेषु केषुचित् । सङ्ख्यातीतेषु विंशस्याऽर्हतस्तीर्थे प्रसर्पति ॥४॥
बभूव विजयो राजा हिमचूला च तत्प्रिया । तयोरभूतां द्वौ पुत्रौ वज्रबाहु-पुरन्दरौ ॥५॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
॥इतश्चाऽभून्नागपुरे पुरे राजेभवाहनः । चूडामणिश्च तत्पत्नी तत्पुत्री च मनोरमा ॥६॥
गत्वोद्यद्यौवनां वज्रबाहुः परिणिनाय ताम् । महेन महता श्वेतमरीचिरिव रोहिणीम् ॥७॥
भक्त्या च श्यालेनोदयसुन्दरेणाऽनुगामिना । मनोरमामथाऽऽदाय प्रतस्थे स्वपुराय सः ॥८॥
स गच्छन्नन्तराऽपश्यत् तपस्तेजोभिरीश्वरम् । वसन्ताद्रिस्थमुदयाचलस्थमिव भास्करम् ॥९॥
मोक्षाध्ववीक्षकमिवोत्पश्यमातापनापरम् । गुणसागरनामानं तपस्यन्तं महामुनिम् ॥१०॥युग्मम्॥
मयूर इव जीमूतं तं दृष्ट्वा जातसम्मदः । कुमार इदमाह स्म धृत्वा सपदि वाहनम् ॥११॥
अहो! महात्मा कोऽप्येष वन्द्य एव महामुनिः । चिन्तामणिरिव मया दृष्टः पुण्येन भूयसा ॥१२॥
उवाच चैवमुदयसुन्दरोऽथ कुमार! किम् । आदित्ससे परिव्रज्यां ? सोऽवदच्चित्तमस्ति मे ॥१३॥
उदयो नर्मणा भूयः प्रोचे यद्यस्ति ते मनः । तदद्य मा विलम्बस्व सहायोऽहमपीह ते ॥१४॥
कुमारो व्याजहारैवं मर्यादामिव वारिभिः । मा त्याक्षीः स्वामिमां सन्धां सोऽप्यामेत्यभ्यभाषत ॥१५॥
कुमारो वाहनान्मोहादिवोत्तीर्याऽऽरूरोह तम् । वसन्तशैलमुदयसुन्दरादिभिरावृतः ॥१६॥
वज्रबाहुमथाऽवादीदिभवाहननन्दनः । स्वामिन्! मा प्रव्राजीरद्य धिग्ं मां नर्माभिभाषिणम् ॥१७॥
नर्मोक्तिरावयोरासीत् को दोषस्तद्व्यतिक्रमे । नर्मोक्तिर्न हि सत्यैव प्रायो धवलगीतवत् ॥१८॥
भविष्यसि सहायस्त्वं व्यसनेष्वखिलेष्वपि । इत्यकाण्डेऽपि मा भाङ्गीरस्मत्कुलमनोरथान् ॥१९॥
इदमद्याऽपि मङ्गल्यं तव हस्तेऽस्ति कङ्कणम् । तद् विवाहफलं भोगान् सहसा कथमुज्झसि ? ॥२०॥
सांसारिकसुखास्वादेवञ्चितेयं मनोरमा । जीविष्यति कथं नाथ! त्वया तृणवदुज्झिता ? ॥२१॥
वज्रबाहुकुमारोऽथ जगादोदयसुन्दरम् । सुन्दरं मर्त्यजन्मद्रोः फलं चारित्रलक्षणम् ॥२२॥
नर्मोक्तिरपि तेऽस्मासु बभूव परमार्थसात् । शक्तिषु स्वातिजीमूतवारि मौक्तिकसादिव ॥२३॥
त्वत्स्वसा च कुलीना चेत् तत् प्रव्रज्यां ग्रहीष्यति । नो चेदस्याः शिवः पन्था भोगैः पुनरलं मम ॥२४॥
तद् व्रतायाऽनुमन्यस्व मां त्वमप्यनुयाहि च । कुलधर्मः क्षत्रियाणां स्वसन्धापालनं खलु ॥२५॥
उदयं प्रतिबोध्यैवं वज्रबाहुरूपाययौ । सागरं गुणरत्नानां महर्षिं गुणसागरम् ॥२६॥
तत्पादान्ते वज्रबाहुः परिव्रज्यामुपाददे । उदयो मनोरमाऽथ कुमाराः पञ्चविंशतिः ॥२७॥
वज्रबाहुं प्रव्रजितं श्रुत्वा विजयभूपतिः । वरं बालोऽप्यसौ नाऽहमिति वैराग्यमासदत् ॥२८॥
ततश्च विजयः पुत्रं राज्ये न्यस्य पुरन्दरम् । निर्वाणमोहस्य मुनेः पार्श्वे व्रतमुपाददे ॥२९॥
पुरन्दरोऽपि स्वे राज्ये पृथिवीकुक्षिजं सुतम् । न्यस्य कीर्तिधरं क्षेमङ्करर्ष्यन्तेऽभवद् यतिः ॥३०॥

१. महोत्सवेन ॥ २. चन्द्रः ॥ ३. मोक्षाध्वमीक्षक० मु. ॥ ४. ऊर्ध्वं द्रष्टारम् ॥ ५. जातहर्षः ॥ ६. ह्येष खंता. ला. ॥ ७. आदातुमिच्छसि ॥ ८. प्रतिज्ञाम् ॥ ९. सोऽप्यामेत्यभ्यभाषत ता.; सोऽप्यामेवेत्यभ्यभाषत ला. हे. कां. मो. प्रभृतिषु, मु. ॥ १०. धिग् मे नर्माभिभाषणं ला.; धिग् मे नर्माधिकारणं खंता. १.; धिग् मे नर्माभिभाषणं मु. ॥ ११. माङ्गल्यं मु. ॥ १२. वन्धितेयं खंता. १. ॥ १३. परमार्थरूपा ॥ १४. नः मु. ॥

॥अथ कीर्तिधरो १ राजाऽभुक्त वैषयिकं सुखम् । सहदेव्या समं पत्न्या पौलोम्येव पुरन्दरः ॥३१॥
 प्रविब्रजिषुरन्येद्युः स मन्त्रिभिरभण्यत । तवाऽनुत्पन्नपुत्रस्य न व्रतादानंमर्हति ॥३२॥
 त्वय्यपुत्रे व्रतभाजि निर्नाथेयं वसुन्धरा । तत् प्रतीक्षस्व यावत् ते स्वामिन्नुत्पद्यते सुतः ॥३३॥
 ततः कीर्तिधरस्याऽपि तथैव गृहवासिनः । काले गच्छत्यभूत् पुत्रः सहदेव्यां सुकोशलः ॥३४॥
 ज्ञात्वा जातमिमं बालं पतिर्मे प्रब्रजिष्यति । सहदेवीति बुद्ध्या तं जातमात्रमगोपयत् ॥३५॥
 विवेद मेदिनीनाथस्तं गुप्तमपि बालकम् । प्राप्तोदयं हि तरणिं तिरोधातुं क ईश्वरः ? ॥३६॥
 राजाऽथ स्वार्थकुशलो राज्ये न्यस्य सुकोशलम् । सूरैर्विजयसेनस्य पादान्ते व्रतमाददे ॥३७॥
 तप्यमानस्तपस्तीव्रं सहमानः परीषहान् । स गुर्वनुज्ञयैकाकिविहारेणाऽन्यतो ययौ ॥३८॥
 ॥साकेतमन्यदा मासोपवासी पारणेच्छया । स आजगाम भिक्षार्थं मध्याह्ने तत्र चाऽभ्रमत् ॥३९॥
 सौधाग्रस्था सहदेवी तं च दृष्ट्वेत्यचिन्तयत् । पत्यौ प्रब्रजितेऽमुष्मिन् पतिहीना पुराऽभवम् ॥४०॥
 वत्सः सुकोशलोऽप्यद्य दृष्ट्वैनं प्रब्रजेद् यदि । तंदा पुत्रोऽपि मे न स्यान्निर्वीरो स्यां ततः परम् ॥४१॥
 तस्मान्निरपराधोऽपि भर्ताऽपि व्रतधार्यपि । निर्वास्यो नगरात् सूनो राज्यस्थेमचिकीर्षया ॥४२॥
 इत्यन्यलिङ्गिभिः सार्धं तं राज्ञी निरवासयत् । लोभाभिभूतमनसां विवेकः स्यात् कियच्चिरम् ॥४३॥
 ॥धात्री सुकोशलस्याऽथ स्वामिनं व्रतधारिणम् । पुरान्निर्वासितं ज्ञात्वा रोदिति स्म निर्गलम् ॥४४॥
 किं रोदिषीति पप्रच्छ सुकोशलनृपोऽपि ताम् । कथयामास साऽप्येवमक्षरैः शोकगद्गदैः ॥४५॥
 राज्ये त्वां बालकं न्यस्य तव कीर्तिधरः पिता । प्राब्राजीत् सोऽद्य भिक्षार्थं प्राविक्षदिह पत्ने ॥४६॥
 तद्दर्शनात् तवाऽप्यद्य व्रतग्रहणशङ्कया । निर्वासितः स ते मात्रा दुःखेनाऽनेन रोदिमि ॥४७॥
 सुकोशलोऽपि तच्छ्रुत्वा गत्वा च पितुरन्तिके । बद्धाञ्जलिर्विरक्तात्मा तस्माद् व्रतमयाचत ॥४८॥
 चित्रमाला^{१५} च तत्पत्नी गुर्वेत्य सह मन्त्रिभिः । उवाचाऽस्वामिकं स्वामिन्! न राज्यं त्यक्तुमर्हसि ॥४९॥
 राजाऽप्यवोचद् गर्भस्थोऽपि हि सूनुर्मया तव । राज्येऽभिषिक्तो भाविन्यप्युपचारो हि भूतवत् ॥५०॥
 इत्युक्त्वा सकलं लोकं सम्भाष्य पितुरन्तिके । सुकोशलः प्रवब्राज तपस्तेपे च दुस्तपम् ॥५१॥
 निर्ममौ निःकषायौ तौ पिता-पुत्रौ महामुनी । विजहतुर्युतावेव पावयन्तौ महीतलम् ॥५२॥
 तनयस्य वियोगेन खेदभाक् सहदेव्यपि । आर्तध्यानपरा मृत्वा व्याघ्र्यभूद् गिरिगह्वरे ॥५३॥
 इतश्च तौ कीर्तिधर-सुकोशलमहामुनी । प्रावृट्कालचतुर्मासीमत्येतुं दान्तमानसौ ॥५४॥
 निःस्पृहौ स्वशरीरेऽपि स्वाध्याय-ध्यानतत्परौ । गिरेर्गुहायामेकस्य तस्थतुः सुस्थिताकृती ॥५५॥युग्मम्॥
 प्राप्ते च कार्तिके मासि प्रयान्तौ पारणाय तौ । दृष्टौ मार्गे तया व्याघ्र्या यमदूत्येव दुष्टया ॥५६॥
 सा व्याघ्री शीघ्रमभि तौ दधावे स्फारितानना । दूरादर्भ्यागमस्तुल्यो दुर्हदां सुहदामपि ॥५७॥
 आपतन्त्यामपि व्याघ्र्यां तौ क्षमाश्रमणोत्तमौ । धर्मध्यानं प्रपेदानौ कायोत्सर्गेण तस्थतुः ॥५८॥
 सा तु व्याघ्री विद्युदिव पपाताऽऽदौ सुकोशले । दूरापातप्रहारेण पृथ्व्यां च तमपातयत् ॥५९॥
 चटच्चटिति तच्चर्म दारं दारं नखाङ्कुशैः । पापा साऽपौदतृष्णाऽश्रं वारीव मरुपान्थिका ॥६०॥
 त्रोटयित्वा त्रोटयित्वा त्रटत्रटिति सा रदैः । जग्रसे मांसमपि हि वैलुङ्कमिव रङ्गिका ॥६१॥
 दन्तयन्त्रातिथीचक्रे ककशां कीकसान्यपि । कटत्कटिति कुर्वन्ती सेक्षुनिव मंतङ्गजी ॥६२॥
 कर्मक्षयसहायेयमिति मम्लौ मुनिर्न सः । विशेषतस्त्वभूदुच्चावचरोमाञ्चकञ्चुकः ॥६३॥

१. राजाऽभुङ्क्त मु. ॥ २. ०मर्हसि ला. ॥ ३. अप्यपुत्रे ला. ॥ ४. निर्नाथा ते मो. ॥ ५. सुकोसलः खंता. २, पाता. ॥ ६. ०नाथः सुगुप्तमपि मो. ॥
 ७. सुकोसलं खंता. २, पाता. ॥ ८. स्वगुर्वं मु. ॥ ९. सुकोसलो खंता. २, पाता. ॥ १०. ततः पाता. ॥ ११. अपुत्रा ॥ १२-१३-१४. सुकोसलं खंता. २,
 पाता. ॥ १५. चित्रमालाऽपि ता. ॥ १६-१७. सुकोसलं खंता. २, पाता. ॥ १८. सम्प्राप्ते मु. ॥ १९. मासे ता. ॥ २०. शीघ्रमभितो मु.; "तौ अभि-तयोः
 सम्मुखं" इति ला. टि. ॥ २१. आगमनम् ॥ २२. धर्म्यं ध्यानं ता. ॥ २३. सुकोसले खंता. २, पाता. ॥ २४. दारयित्वा दारयित्वा ॥ २५. अतृष्णा सा अश्रं-
 रुधिरं अपाद्-अपिबदित्यन्वयः; ०दतृष्णाऽसुकु पाता. ॥ २६. दन्तैः ॥ २७. कर्कटीम् ॥ २८. अस्थिनि ॥ २९. कुर्वाणा खंता. २, पाता. ता. छा. पा. ला.
 मो. ॥ ३०. हस्तिनी ॥ ३१. ०दुच्चैर्वरं ला.; बहुविध ॥

व्याघ्रैवं खाद्यमानोऽपि शुक्लध्यानमुपेयिवान् । तत्कालोत्केवलो मोक्षं सुकोशलमुनिर्ययौ ॥६४॥
 मुनिः कीर्तिधरः सोऽपि समुत्पादितकेवलः । क्रमादासादयामास सुखाद्वैतास्पदं पदम् ॥६५॥
 इतश्च चित्रमालाऽपि सुकोशलनृपप्रिया । हिरण्यगर्भं सुषुवे नन्दनं कुलनन्दनम् ॥६६॥
 आगर्भवासनृपतेस्तस्य प्राप्तस्य यौवनम् । सधर्मचारिण्यभवन्मृगनेत्रा मृगावती ॥६७॥
 राज्ञो हिरण्यगर्भस्य मृगावत्यामजायत । तनयो नघुषो नाम वपुषा स इवाऽपरः ॥६८॥
 हिरण्यगर्भः स्वेऽपश्यन्मौलौ पलितमन्यदा । तृतीयवयसः सत्यङ्काराभमुर्पसर्पतः ॥६९॥
 तदैव जातवैराग्यः स राजा नघुषं सुतम् । स्वे राज्ये न्यस्य विमलमुन्यन्ते व्रतमग्रहीत् ॥७०॥
 नघुषस्य नृसिंहस्य सिंहिका नाम पत्न्यभूत् । तथा च रममाणः स पैतृकं राज्यमन्वशात् ॥७१॥
 उत्तरापथभूपालान् नघुषो जेतुमन्यदा । जगाम सिंहिकादेवीं निजे राज्ये मुमोच च ॥७२॥
 नाऽस्तीह नघुष इति दक्षिणापथभूभुजः । तदैत्याऽयोध्यां रुरुधुः छलनिष्ठा हि वैरिणः ॥७३॥
 तदा च सिंहिका देवी पुंवत् तानभ्यषेणयत् । जिगायाऽनाशयच्चाऽऽशु किं सिंही हन्ति न द्विपान् ? ॥७४॥
 जित्वोत्तरापथं राजा नघुषश्चाऽऽगतोऽन्यदा । शुश्राव च जयोदन्तं पत्न्या दध्याविदं च सः ॥७५॥
 स्पष्टधाष्ट्यमिदं कर्म दुष्करं मादृशामपि । महाकुलप्रसूतानां महिलानां न युज्यते ॥७६॥
 तन्नूनमसती सेयं सत्यो हि पतिदेवताः । पतिसेवां विना नाऽन्यज्जानते केदृशं पुनः ॥७७॥
 इति चेतसि निश्चित्य सिंहिकां प्रेयसीमपि । राजा परिजहाराऽऽशु न्यङ्कितप्रतिमामिव ॥७८॥
 नघुषस्याऽन्यदा दाहज्वरः समुदपद्यत । दुष्टारिवन्न चाऽशाम्यदुपचारशतैरपि ॥७९॥
 स्वसतीत्वज्ञापनाय भर्तुरर्तिच्छिदेऽपि हि । तत्समीपं तदेयाय तोयमादाय सिंहिका ॥८०॥
 सा सत्यश्रावणां चक्रे त्वां विना नाथ! चेन्मया । पुमान्त्रैषि कदाऽप्यन्यो ज्वरस्तदपयातु ते ॥८१॥
 ततश्च साऽम्भसा तेनाऽभिषिषेच निजं पतिम् । तदैव च ज्वरोन्मुक्तः सुधाधौत इवाऽभवत् ॥८२॥
 सिंहिकाया उपरिष्ठात् पुष्पवृष्टिं सुरा व्यधुः । राजाऽपि बहु मेने तां ततः प्रभृति पूर्ववत् ॥८३॥
 काले गच्छति जज्ञे च नघुषस्य महीपतेः । सिंहिकायां महादेव्यां सोदासो नाम नन्दनः ॥८४॥
 सोदासे राज्यमारोप्याऽपरेद्युर्नघुषो नृपः । एकमौपयिकं सिद्धेः परिव्रज्यामुपाददे ॥८५॥
 सोदासनृपते राज्येऽर्हतामष्टाह्निकोत्सवे । मन्त्रिणो घोषयामासुरमारिं पूर्वरज्यवत् ॥८६॥
 सोदासमपि ते प्रोचुरर्हदष्टाह्निकोत्सवे । नाऽखादि मांसं त्वत्पूर्वेः खादीस्त्वमपि मा स्म तत् ॥८७॥
 सोदासोऽप्यवदत् सूदं सदा मांसादनप्रियः । प्रच्छन्नं मांसमानेयं त्वयाऽवश्यमतः परम् ॥८८॥
 सूदोऽप्यमार्यां घुष्टायां मांसं प्राप न कुत्रचित् । न ह्यसत् प्राप्यते काऽपि केनाऽप्याकाशपुष्पवत् ॥८९॥
 मांसाप्राप्तिरित इतो राजाज्ञा बाधते च माम् । किं करोमीति विमृशन् सूदोऽपश्यन्मृतार्भकम् ॥९०॥
 मृतार्भकस्य तस्यैवाऽऽदाय मांसं स वल्लवः । संस्कृत्य तैस्तैर्विज्ञानैः सोदासाय ददौ तदा ॥९१॥
 सोदासोऽपि हि तन्मांसमश्रन्नेवमवर्णयत् । अहो! अमुष्य मांसस्य कोऽप्यतिप्रीणको रसः ॥९२॥
 सूपकारं च पप्रच्छ जन्मापूर्वमिदं मम । कस्य जीवविशेषस्य मांसमाख्याहि सर्वथा ॥९३॥
 नृमांसमिति सोऽप्याख्यद् राजाऽवोचदतः परम् । अद्येव दद्याः संस्कृत्य प्रत्यहं नृपलं मम ॥९४॥
 डिम्भान् सूदोऽप्यथाऽहार्षीत् तदर्थं प्रत्यहं पुरे । न हि भीराज्ञया राज्ञामन्यायकरणेऽपि हि ॥९५॥
 इति दारुणकर्माणं नृपं विज्ञाय मन्त्रिणः । धृत्वाऽत्यजन्नरण्यान्तर्गृहोत्पन्नमिवोरगम् ॥९६॥
 तैश्च सोदाससूः सिंहरथो राज्येऽभिषिच्यत । सोदासोऽप्याट वसुधां मांसं खादन् निरर्गलम् ॥९७॥
 सोदासेनाऽपि चाऽन्येद्युर्भ्रमता दक्षिणापथे । महर्षिः कोऽपि ददृशे सोऽथ धर्ममपृच्छयत् ॥९८॥

१. तत्कालमुत्पन्नं केवलं यस्य सः ॥ २-३. सुकोशल० खंता. २, पाता. ॥ ४. "आगच्छतः" इति ला. टि ॥ ५. सिंहिकां देवीं निजराज्ये मु. ॥ ६. तदाऽयोध्यां रुरुधरे मु. ॥ ७. क पुनरीदृशम् रसंपा. ॥ ८. न्यङ्गितां० ला.; न्यगित० मु.; खण्डितप्रतिमामिव ॥ ९. पुमान्त्रैषि मु. ॥ १०. सूदः ॥ ११. संस्कृतस्तैरविज्ञानैः ला. ॥ १२. नरमांसम् ॥ १३. महर्षिरेको ता. ॥

बोधार्ह इति तं ज्ञात्वा जगौ तस्मै महामुनिः । मद्य-मांसपरीहारप्रधानं धर्ममार्हतम् ॥१९॥
 सोदासोऽपि हि तं धर्ममाकर्ण्य चकितोऽभवत् । प्रसन्नहृदयो भूत्वा श्रावकः परमोऽभवत् ॥१००॥
 ॥ इतो महापुरपुरे कोऽप्यपुत्रो नृपोऽमृत । पञ्चदिव्याभिषिक्तोऽथ सोदासस्तत्र राडभूत् ॥१०१॥
 सोदासः प्राहिणोद् दूतमथ सिंहस्थं प्रति । सोदासस्य कुरुष्वाऽऽज्ञामिति दूतोऽप्युवाच तम् ॥१०२॥
 दूतः सिंहस्थेनोच्चैस्तिरस्कृत्य व्यसृज्यत । आगत्याऽऽख्यच्च सोदासभूभुजे स यथातथम् ॥१०३॥
 सोदासोऽथ सिंहस्थं सोऽपि सोदासपार्थिवम् । अभ्यषेणयतां योद्धुं युयुधाते च तौ पथि ॥१०४॥
 सोदासोऽपि सिंहस्थं जित्वा जग्राह पाणिना । तस्मै राज्यद्वयं चाऽदात् प्रवव्राज स्वयं पुनः ॥१०५॥
 ॥ सूनुः सिंहस्थस्याऽभूद् राजा ब्रह्मरथस्ततः । चतुर्मुखस्ततो हेमरथः शतरथस्ततः ॥१०६॥
 अथोदयपृथु-वार्गिरथ इन्दुरथस्ततः । आदित्यरथ-मान्धातृ-वीरसेनास्ततः क्रमात् ॥१०७॥
 प्रतिमन्युनृपस्तस्मात् पद्मबन्धुनृपस्ततः । रविमन्युनृपस्तस्माद् वसन्ततिलकस्ततः ॥१०८॥
 कुबेरदत्तोऽथ कुन्थु-शरभ-द्विरदाः क्रमात् । ततश्च सिंहदशनो हिरण्यकशिपुस्ततः ॥१०९॥
 पुञ्जस्थलः ककुत्स्थोऽथ रघुरेवं नृपेषु तु । केषुचिन्मोक्षमाप्तेषु स्वर्गमाप्तेषु केषुचित् ॥११०॥
 ॥ अनरण्यो नाम राजा शरण्यः शरणार्थिनाम् । आनृण्यकृत् प्रणयिनामभूत् साकेतपत्तने ॥१११॥
 तस्याऽभूतामुभौ पुत्रौ पृथ्वीदेव्याश्च कुक्षिजौ । एकोऽनन्तरथो नाम्ना तथा दशरथोऽपरः ॥११२॥
 इतोऽनरण्यस्य सुहृत् सहस्रकिरणो नृपः । रावणेन जितो युद्धे वैराग्याद् व्रतमाददे ॥११३॥
 तत्सख्यादनरण्योऽपि श्रियं न्यस्य लघौ सुते । मासजातेऽनन्तरथसहितो व्रतमाददे ॥११४॥
 अनरण्योऽगमन्मोक्षमथाऽनन्तरथो मुनिः । तप्यमानस्तपस्तीव्रं विजहार वसुन्धराम् ॥११५॥
 राज्यभृत् क्षीरकण्ठोऽपि राजा दशरथः पुनः । वयसा विक्रमेणेव वृद्धिमासादयत् क्रमात् ॥११६॥
 राजा राजसु सोऽराजद् द्विजराज इवोद्भुषु । ग्रहेष्विव ग्रहंराजः सुमेरुः पर्वतेष्विव ॥११७॥
 तत्र स्वामिनि लोकस्य परचक्रादिसम्भवः । अदृष्टपूर्वं एवाऽऽसीत् खपुष्पवदुपद्रवः ॥११८॥
 स वित्ताभरणादीनि यथेच्छं दददर्थिनाम् । कैल्पद्रुमाणां मद्याङ्गादीनामेकादशोऽभवत् ॥११९॥
 निर्जं वंशक्रमायातं तत्साम्राज्यमिवाऽनघम् । स दधावार्हतं धर्मं सर्वदाऽप्यप्रमद्वरः ॥१२०॥
 दध्रस्थलपुरेशस्य सुकोशलमहीपतेः । कन्यां पवित्राममृतप्रभाकुक्षिसमुद्भवाम् ॥१२१॥
 नाम्नाऽपराजितां चारुरूप-लावण्यशालिनीम् । उदुवाह स भूपालो जयश्रियमिवाऽऽहवे ॥१२२॥ युग्मम् ॥
 सुबन्धुतिलकस्याऽथ पुरे कमलसङ्कुले । मित्रादेवीकुक्षिजातां केकेयीमादिनामतः ॥१२३॥
 सुमित्रामन्यनाम्ना च स्वकीर्तिमिव निर्मलाम् । पर्यणेषीद् दशरथः शशाङ्क इव रोहिणीम् ॥१२४॥ युग्मम् ॥
 पुण्यलावण्य-सौन्दर्यवर्जाङ्गीं सुप्रभाभिधाम् । अन्यामप्युपयेमे स राजपुत्रीमनिन्दिताम् ॥१२५॥
 सुखं वैषयिकं ताभिर्बुभुजे भूभुजां वरः । अबाधमानो धर्मार्थो स विवेकशिरोमणिः ॥१२६॥
 ॥ इतश्च भरतस्याऽर्धं भुञ्जानो दशकन्धरः । सभायामास्थितोऽपृच्छदिति नैमित्तिकोत्तमम् ॥१२७॥
 अमरा अपि नाम्नेवाऽमरा न परमार्थतः । भाव्यवश्यं तु सर्वस्य मृत्युः संसारवर्तिनः ॥१२८॥
 तत्किं मे स्वपरीणामाद् विपत्तिः परतोऽथवा ? । तन्ममाऽऽचक्ष्व निःशङ्कमाप्ता हि स्फुटभाषिणः ॥१२९॥
 सोऽप्याचख्यौ भविष्यन्त्या जानक्याः कारणेन ते । भविष्यतो दशरथपुत्रान्मृत्युर्भविष्यति ॥१३०॥
 विभीषणो बभाषेऽथ यद्यप्यस्य सदा ऋतम् । वचस्तथाऽपि ह्यनृतीकरिष्याम्येतदाश्वहम् ॥१३१॥
 जनकं दशरथं च कन्या-तनययोस्तयोः । अनर्थयोर्बीजभूतं हनिष्याम्यस्तु नः शिवम् ॥१३२॥

१. चकितोऽभवत् मु. ॥ २. नृपो मृतः मु. ॥ ३. विसृज्य च खंता. १. ४. तद् खंता. १. पाता. ला. ॥ ५. मिथः खंता. २. मु. ॥ ६. सिंहस्थस्याऽथ राजा ब्रह्मरथोऽभवत् खंता. १. ला. ॥ ७. प्रतिबन्धुनृप० मु. ॥ ८. स्तन्यपः ॥ ९. चन्द्रः ॥ १०. सूर्यः ॥ ११. कल्पद्रुमेभ्यो मद्याङ्गादिभ्य एका० खंता. १. पाता. ला. ॥ १२. निजवंश० खंता. १-२, पाता. मु. प्रभृतिषु ॥ १३. केकेयी० मु.; सुमित्राया नामाऽपि 'केकेयी', इति तु महदाश्चर्यकारकम् ॥ १४. मित्राभूः सुशीला चेति सुमित्रेत्यपराभिधाम् खंता. २, पाता. मु. ॥ १५. ०वर्याङ्गीसुप्रभा० मु. ॥ १६. विवेकशिरोमणिः मु. ॥ १७. सत्यम् ॥ १८. ०करिष्यामि तदाश्वहम् मु. ॥

उत्पत्तिरेव हि तयोर्निषिद्धा 'बीजनाशतः । वचो नैमित्तिकस्याऽतो मिथ्यैव हि भविष्यति ॥१३३॥
 ॥आमेत्युक्तो रावणेन स्ववेशमाऽगाद् **बिभीषणः** । तत्रस्थो नारदस्तच्च श्रुत्वा दशरथं ययौ ॥१३४॥
 तं देवर्षिं दशरथोऽभ्युत्तस्थौ दूरतोऽपि हि । नमस्कृत्याऽऽसयामास गुरुवद् गौरवेण च ॥१३५॥
 त्वमायासीः कुतः स्थानात् पृष्ठस्तेनेति नारदः । आख्यत् पूर्वविदेहेषु गतोऽहं पुण्डरीकिणीम् ॥१३६॥
श्रीसीमन्धरनाथस्य द्रष्टुं निष्क्रमणोत्सवम् । सुरासुरकृतं तं च दृष्ट्वा मेरुमगामहम् ॥१३७॥
 तत्राऽभिवन्द्य तीर्थेशान् लङ्कायां गतवानहम् । तस्यां शान्तिगृहे शान्तिं नत्वाऽगां रावणालयम् ॥१३८॥
 रावणस्य वधस्तत्र जानक्यर्थे त्वदात्मजात् । नैमित्तिकेन केनाऽपि कथ्यमानः श्रुतो मया ॥१३९॥
 श्रुत्वा **बिभीषणं**स्तत्तु हन्तुं त्वां जनकं तथा । कृतप्रतिज्ञो नचिरादिहैष्यति महाभुजः ॥१४०॥
 एतत् सर्वं परिज्ञाय लङ्कापुर्याः ससम्भ्रमः । साधर्मिक इति प्रीत्या तव शंसितुमागमम् ॥१४१॥
 तच्छ्रुत्वा भूभुजाऽभ्यर्च्य विसृष्टो नारदो द्रुतम् । तथैव कथयामास जनकायाऽपि भूभुजे ॥१४२॥
 मन्त्रिणां तत् समाख्याय राजा राज्यं समर्प्य च । निर्ययौ योगविदिव चिकीर्षुः कालवञ्चनाम् ॥१४३॥
 मूर्तिं दाशरथीं लेप्यमयीमन्तर्नृपालयम् । न्यधुश्च मन्त्रिणो ध्वान्ते विद्विषन्मोहहेतवे ॥१४४॥
 जनकोऽपि तथा चक्रे तथा तन्मन्त्रिणोऽपि हि । तौ त्वलक्षौ दशरथ-जनकौ भ्रेमतुर्महीम् ॥१४५॥
बिभीषणश्च संरम्भादेत्य सन्तमसेऽसिना । लेप्यमय्या दशरथमूर्तेश्चिच्छेद मस्तकम् ॥१४६॥
 जज्ञे कलकलस्तत्र नगरे सकलेऽपि हि । आक्रन्दध्वनिरुत्तस्थावन्तरन्तःपुरं महान् ॥१४७॥
 सन्नह्य समधावन्त सामन्ताः साङ्गरक्षकाः । विदधुर्मृतकार्याणि गूढमन्त्राश्च मन्त्रिणः ॥१४८॥
 मृतं दशरथं ज्ञात्वा ययौ लङ्कां **बिभीषणः** । अकिञ्चित्करमेकं तु नाऽवधीन्मिथिलेश्वरम् ॥१४९॥
 मिथश्च मैथिलैर्क्ष्वाकौ भ्राम्यन्तौ मिलितावुभौ । एकावस्थासुहृदौ तावुत्तरापथमीयतुः ॥१५०॥
 ॥राज्ञः शुभमतेस्तत्र पुरे कौतुकमङ्गले । दुहितुः कैकेयीनामन्याः पृथ्वीश्रीकुक्षिजन्मनः ॥१५१॥
 द्रोणमेघसहोदर्या द्वासप्ततिकलानिधेः । तौ स्वयंवरमाकर्ण्य तन्मण्डपमुपेयतुः ॥१५२॥युग्मम्॥
 हरिवाहणमुख्यानां तौ मध्ये पृथिवीभुजाम् । हंसाविवाऽधिर्पाथोजमधिमञ्चमुपेयतुः ॥१५३॥
 कैकेयी कन्यकारत्नं रत्नालङ्कारभूषिता । साक्षाल्लक्ष्मीरिवाऽध्यागात् तं स्वयंवरमण्डपम् ॥१५४॥
 दत्तहस्ता प्रतीहार्या पश्यन्ती सा नृपान् क्रमात् । नक्षत्राणीन्दुलेखेव व्यतिचक्राम भूयसः ॥१५५॥
 क्रमेण सा दशरथं प्राप गज्वेव सागरम् । तस्थौ तत्रैव निर्मुक्तनाङ्गरा नौरिवाऽम्भसि ॥१५६॥
 सद्यो रोमाञ्चिततनुः कैकेय्यर्तनुसम्मदा । तत्राऽक्षिपद् वरमालां निजां भुजलतामिव ॥१५७॥
 हरिवाहणमुख्याश्च नृपा न्यक्कृतमानिनः । मानिनो जज्वलुः क्रोधाज्ज्वलज्ज्वलनसन्निभाः ॥१५८॥
 अयं वराक एकाकी वृतः कार्पटिकोऽनया । आच्छिद्यमानामस्माभिरिमिकां त्रास्यते कथम् ? ॥१५९॥
 साटोपमिति जल्पन्तोऽनल्पं स्वशिबिरेषु ते । गत्वा सर्वैर्मयामासुः सर्वे सर्वात्मनाऽपि हि ॥१६०॥
 महीपतिः शुभमतिः पक्षे दशरथस्य सः । सन्ननाह महोत्साहः सेनया चतुरङ्गया ॥१६१॥
 कुरु प्रिये! सारथित्वं यथा मथ्नाम्यमून् द्विषः । इत्यवोचत कैकेयीं तदैकाकी हि राघवः ॥१६२॥
 कैकेयी रश्मिमादायाऽध्यारुरोह महारथम् । द्वासप्ततावपि कलास्वभिज्ञा सा हि धीमती ॥१६३॥
 धन्वी निर्षङ्गी सन्नाही राजा दशरथोऽपि तम् । अध्यास्त रथमेकोऽपि तृणवद् गणयन् परान् ॥१६४॥

१. जीवनाशतः पाता. ॥ २. ०स्तच्च खंता. १, ला. मु. ॥ ३. गाढतमसि ॥ ४. जनक-दशरथौ ॥ ५. एकावस्थौ सुहृदौ मु. ॥ ६. कैकेयी० ता. ॥ ७. द्रोणमेघसोदराया मु. ॥ ८. पङ्कजे ॥ ९. निर्मुक्तनागराः खंता. १-२, पाता. ॥ १०. अतनुहर्षा ॥ ११. न्यकृतिमानिनः ला.; तिरस्कृतं आत्मानं मन्यमानाः ॥ १२. वज्रे मु. ॥ १३. इमां कैकेयीम् ॥ १४. सञ्जीवभुवुः ॥ १५. बन्धाम्यमून् कां. ॥ १६. दशरथः ॥ १७. निषङ्गी-असिधरः, सन्नाही-कवचधरः ॥ * खंता. १-प्रतौ १३६तः १३९ श्लोकाः १४१तमश्लोकश्च न दृश्यन्ते । ला. प्रतौ १३६तः १३९ श्लोकाः पार्श्वभागे लिखिताः, तदन्ते च 'पाठान्तरं' इति टिप्पितं वर्तते । एतच्छ्लोकचतुष्कस्थाने च ला. सञ्ज्ञकप्रताविमे श्लोकाः सन्ति -

“दत्त्वाऽऽशीर्णा(र्ना)रदोऽवादीद् ऋषभस्वामिनः प्रभोः । इक्ष्वाकुसञ्ज्ञे वंशे त्वं महात्मन्! यदजायथाः ॥१३६॥

परमः श्रावकश्चाऽसि तेन शंसामि ते हितम् । सन्तः सतामुपेक्षन्ते न जातु विपदागमम् ॥१३७॥

जानक्यर्थे भवत्पुत्राद् रावणस्य वधोऽधुना । नैमित्तिकेन केनाऽपि कथितस्तथ्यभाषिणा ॥१३८॥”

हरिवाहणमुख्यानां रथैर्निजरथं रयात् । 'प्रत्येकं युगपदिव 'छेका कैकेय्ययोजयत् ॥१६५॥
 शीघ्रवेधी दशरथोऽप्येकैकमपि तान् रथान् । अखण्डयदखण्डौजा आखण्डल इवाऽपरः ॥१६६॥
 इत्थं विद्रावयामास सर्वानपि स भूपतीन् । उपयेमे च कैकेयीं जगतीमिव जङ्गमाम् ॥१६७॥
 उवाच च नवोढां तां राजा दशरथो रथी । वरं याचस्व देवि! त्वत्सारथ्येनाऽस्मि रञ्जितः ॥१६८॥
 याचिष्ये समये स्वामिन्! न्यासीभूतोऽस्तु मे वरः । इत्यभाषत कैकेयी राजाऽपि प्रत्यपादि तत् ॥१६९॥
 समं श्रियेव कैकेय्या परसैन्यैर्हठाहृतैः । असङ्ख्यातपरीवारो राजा राजगृहं ययौ ॥१७०॥
 जगाम राजा जनकोऽप्यात्मीयां नगरीमथ । समयज्ञा हि धीमन्तो न तिष्ठन्ति यथा तथा ॥१७१॥
 ॥राजा दशरथस्तत्र विजित्य मगधेश्वरम् । तत्रैवाऽस्थान्न तु ययावयोध्यां शङ्कया तथा ॥१७२॥
 तत्राऽपराजितामुख्यमन्तःपुरमिलापतिः । निजमानाययामास राज्यं सर्वत्र दोषमताम् ॥१७३॥
 राज्ञीभी रममाणोऽस्थात् पुरे तत्र चिरं नृपः । विशेषतः प्रीतये हि राज्ञां भूः स्वयमर्जिता ॥१७४॥
 ३ E ॥ पराजिताऽन्येद्युर्गज-सिंहेन्दु-भास्करान् । स्वप्नेऽपश्यन्निशाशेषे बलजन्माभिसूचकान् ॥१७५॥
 ब्रह्मलोकात् परिच्युत्य तदा देवो महर्द्धिकः । कुक्षाववातरत् तस्याः पुष्करिण्यां मरालवत् ॥१७६॥
 नृपुण्डरीकं वर्णेन पुण्डरीकविडम्बनम् । सम्पूर्णलक्षणं सूनुं सुषुप्तेऽथाऽपराजिता ॥१७७॥
 प्रथमापत्यरत्नस्य तस्याऽऽस्यकमलेक्षणात् । राकेन्दुदर्शनादब्धिरिवाऽतिमुमुदे नृपः ॥१७८॥
 नृपश्चिन्तामणिरिव ददौ दानं तदाऽर्थिनाम् । लोकेऽस्थितिरियं जाते नन्दने दानमक्षयम् ॥१७९॥
 महान्तमुत्सवं चक्रुस्तदा लोकास्तथा स्वयम् । यथाऽभून्नतिमुदो राज्ञो दशरथादपि ॥१८०॥
 नृपौकसि सैन्यानि दूर्वा-पुष्प-फलादिभिः । निन्युः कल्याणपात्राणि पूर्णपात्राणि नागराः ॥१८१॥
 सर्वत्र कलगीतानि सर्वत्र धुमृणच्छटाः । सर्वत्र तोरणश्रेण्यो व्यधीयन्ते तदा पुरि ॥१८२॥
 अचिन्तितोपनीतानि प्राभृतानि महीभृताम् । तदा राज्ञे समाजमुस्तस्य सूनोः प्रभावतः ॥१८३॥
 पद्मानिवासपद्मस्य पद्म इत्यभिधां नृपः । सूनोस्तस्याऽकरोत् सोऽभूत् प्रथितो राम इत्यपि ॥१८४॥
 १ गज-सिंहाके-चन्द्राग्नि-श्री-समुद्रान् निशात्यये । स्वप्नेऽपश्यत् सुमित्राऽपि विष्णुजन्माभिसूचकान् ॥१८५॥
 देवलोकात् परिच्युत्य त्रिदशः परमर्द्धिकः । तदा देव्याः सुमित्राया उदरे समवातरत् ॥१८६॥
 समये प्रावृट्मभोदवर्णं सम्पूर्णलक्षणम् । सुमित्राऽपि जगन्मित्रं पुत्ररत्नमजीजनत् ॥१८७॥
 पुरचैत्येषु सर्वेषु श्रीमतामर्हतां तदा । विशेषेणाऽष्टौ पूजां स्नात्रपूर्वं व्यधानृपः ॥१८८॥
 नृपतिर्मोचयामास धृतान् बन्दिरिपूनपि । को वा न जीवति सुखं पुरुषोत्तमजन्मनि ॥१८९॥
 सोच्छ्वासः सप्रजो राजा न केवलमभूत् तदा । वसुमत्यपि देवी द्रागुच्छ्वासं प्रत्यपद्यत ॥१९०॥
 रामजन्मनि भूपालो यथाऽकृत महोत्सवम् । तथा तमधिकं चक्रे हर्षे को नाम तृप्यति ? ॥१९१॥
 नाम नारायण इति विदधे तस्य पार्थिवः । स लक्ष्मण इति ख्यातापरनामा च भुव्यभूत् ॥१९२॥
 ॥तौ द्वावपि पितुः कूर्च-कचाकर्षणशिक्षकम् । विशिष्टं प्रापतुर्बाल्यं क्रमेण क्षीरपायिणौ ॥१९३॥
 धात्रीभिर्लात्यमानौ तावपश्यत् परया मुदा । मुहुर्मुहुर्महीपालः स्वदोर्दण्डाविवाऽपरौ ॥१९४॥
 सञ्चरतुः सदस्यानामङ्गादङ्गं महीभुजाम् । तेषामङ्गेषु वर्षन्तौ तौ स्पर्शेन सुधामिव ॥१९५॥
 क्रमेण तौ वर्धमानौ नील-पीताम्बरौ सदा । विजहतुः पादपातैः कम्पयन्तौ महीतलम् ॥१९६॥
 कलयामासतुस्तौ तु क्रमेण सकलाः कलाः । साक्षीकृतकलाचार्यौ पुण्यराशी इवाऽङ्गिनौ ॥१९७॥
 लीलामुष्टिप्रहारेण हिमैर्कर्परलीलया । दलयामासतुस्तौ च गिरीनपि महौजसौ ॥१९८॥

१. एककालमिवैकैकं ला. खंता. १ ॥ २. त्वेका मु. ॥ ३. इन्द्रः ॥ ४. पृथ्वीम् ॥ ५. बलादानीतैः ॥ ६. बलदेवजन्मसूचकान् ॥ ७. पूर्णिमाचन्द्रदर्शनात् ॥
 ८. लोके स्थिति ता. हे.; लोकमर्यादा ॥ ९. सहितानि ॥ १०. सुवर्णपात्राणि ॥ ११. कुङ्कुमच्छटाः ॥ १२. न्यधीयन्त हे. ॥ १३. महीभृतां मु. ॥ १४.
 लक्ष्म्या निवासे कमलसमस्य ॥ १५. वासुदेवजन्मसूचकान् ॥ १६. वर्षामङ्गसम(श्याम)वर्णम् ॥ १७. भक्त्या विशेषेण मो. ॥ १८. मही ॥ १९. ख्यातोऽपरनाम
 च भुव्यधात् ता.; ख्यातोऽपरनाम्ना च भुव्यभूत् मु. ॥ २०. श्मश्रु-केशाकर्षणे शिक्षकम् ॥ २१. सञ्चरतुरनेकेषां खंता. १, ला. ॥ २२. मुहुर्दृग्ेषु
 रसंपा. ॥ २३. चरणघातैः ॥ २४. हिमपात्रस्य लीलया ॥

श्रमस्थानेऽपि हि तयोरधिज्यकृतचापयोः । चकम्पे 'तपनोऽप्युच्चैः स्वस्य वेधाभिश्ङ्कया ॥१९९॥
 तृणाय मन्यमानौ तौ दोःस्थाम्नाऽपि द्विषां बलम् । कौतुकायैव मेनाते शस्त्रकौशलमात्मनः ॥२००॥
 शस्त्रास्त्रकौशलेनोच्चैर्दोःस्थाम्ना च तयोर्नृपः । अपि देवासुरादीनां स्वमजप्यममन्यत ॥२०१॥
 ॥अन्यदा धैर्यमालम्ब्य विक्रमेण कुमारयोः । इक्ष्वाकूणां राजधानीमयोर्ध्यां नृपतिर्ययौ ॥२०२॥
 ॥अभ्रात्यय इवाऽऽदित्यो दुर्दशातिक्रमे भृशम् । द्योतमानः प्रतापेन महीं दशरथोऽन्वशात् ॥२०३॥
 तत्राऽपरेद्युः कैकेयी शुभस्वप्नाभिसूचितम् । असूत भरतं नाम सुतं भरतभूषणम् ॥२०४॥
 शत्रुघ्नमभिधानेन शत्रुघ्नभुजविक्रमम् । अजीजनत् सुप्रभाऽपि नन्दनं कुलनन्दनम् ॥२०५॥
 स्नेहाद् भरत-शत्रुघ्नाववियुक्तौ दिवानिशम् । बलदेव-वासुदेवावभातामपराविव ॥२०६॥
 रेजे राजा दशरथश्चतुर्भिरपि तैः सुतैः । गजदन्ताकृतिनगैरिव मेरुमहीधरः ॥२०७॥
 ॥इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन् क्षेत्रे चाऽत्रैव भारते । दारुग्रामे वसुभूतिरिति नाम्नाऽभवद् द्विजः ॥२०८॥
 पत्न्यां तस्याऽनुकोशायामतिभूतिरभूत् सुतः । अतिभूतेरपि पत्नी बभूव सरसाभिधा ॥२०९॥
 कयाननाम्ना विप्रेण जातरागेण सैकदा । अपजहे च्छलेनाऽऽशु किं न कुर्यात् स्मरातुरः ? ॥२१०॥
 तामन्वेष्टुं महीमाटाऽतिभूतिर्भूतवद् भृशम् । सुत-स्नुषार्थेऽनुकोशा-वसुभूती च चेरतुः ॥२११॥
 सुत-स्नुषे अपश्यन्तौ पर्यटन्तावथाऽन्यदा । एकं ददृशतुः साधु ववन्दाते च भक्तितः ॥२१२॥
 श्रुतधर्मो च तत्पार्श्वे तौ द्वौ जगृहतुर्व्रतम् । गुर्वादिष्टाऽनुकोशाऽगादार्यिकां कमलश्रियम् ॥२१३॥
 तौ विपद्य च सौधर्मे कल्पे देवौ बभूवतुः । व्रते ह्येकाहमात्रेऽपि न स्वर्गादन्यतो गतिः ॥२१४॥
 ॥वसुभूतिस्ततश्च्युत्वाऽत्रैव वैताढ्यपर्वते । रथनूपुरनाथोऽभून्नाम्ना चन्द्रगतिर्नृपः ॥२१५॥
 ततश्च्युत्वाऽनुकोशाऽपि तस्य विद्याधरप्रभोः । अभूत् पुष्पवती नाम भार्याऽऽर्यचरिता सती ॥२१६॥
 तदा च साऽपि सरसा कामपि प्रेक्ष्य संयताम् । प्रव्रज्य मृत्वा चेशाने देवी समुदपद्यत ॥२१७॥
 सरसाविरहादार्तोऽतिभूतिश्च विपद्य सः । चिरं भ्रान्त्वा च संसारं हंसपोतः कदाऽप्यभूत् ॥२१८॥
 भक्ष्यमाणोऽन्यदा श्येनेनोपसाधु पपात सः । कण्ठस्थासोर्नमस्कारं तस्य साधुर्ददौ च सः ॥२१९॥
 विपन्नः स नमस्कारप्रभावेणाऽतिभूयसा । दशवर्षसहस्रायुः किन्नरेषु सुरोऽभवत् ॥२२०॥
 च्युत्वा पुरे विदग्धे च प्रकाशसिंहभूपतेः । सुतोऽभूत् प्रवरावल्यां पत्न्यां कुण्डलमण्डितः ॥२२१॥
 भोगासक्तः कयानोऽपि चिरं भ्रान्त्वा भवाटवीम् । पुरे चक्रपुरे चक्रध्वजराजपुरोधसः ॥२२२॥
 धूमकेशाभिधानस्य स्वाहानाम्न्यामजायत । सूनुः सधर्मचारिण्यां नामधेयेन पिङ्गलः ॥२२३॥युग्मम्॥
 ॥राज्ञश्चक्रध्वजस्याऽतिसुन्दरीनामया सह । पुत्र्या पपाठैकगुरोरन्तिके स तु पिङ्गलः ॥२२४॥
 कालेन गच्छता जाते त्वनुरागे परस्परम् । तां छलात् पिङ्गलो हत्वा विदग्धनगरे ययौ ॥२२५॥
 विज्ञानरहितस्तत्र तृण-काष्ठादिविक्रयात् । आत्मानमर्जिर्जीवत् स निर्गुणस्योचितं ह्यदः ॥२२६॥
 तां चाऽतिसुन्दरीं तत्राऽद्राक्षीत् कुण्डलमण्डितः । अन्योऽन्यमनुरागश्च तत्कालमभवत् तयोः ॥२२७॥
 अपजहे च तां राजपुत्रः कुण्डलमण्डितः । पितुर्भिषया दुर्गदेशे पल्लीं कृत्वा च संस्थितः ॥२२८॥
 विरहाच्चाऽतिसुन्दर्या उन्मत्त इव पिङ्गलः । क्षमां भ्रमन्नेकदाऽऽचार्यमार्यगुप्ताख्यमैक्षत ॥२२९॥
 श्रुत्वा धर्मं च तत्पार्श्वे व्रतं जग्राह पिङ्गलः । परं प्रेमाऽतिसुन्दर्या न मुमोच कदाचन ॥२३०॥
 पल्लीस्थितो दशरथभुवं कुण्डलमण्डितः । सर्वदा लुण्टयामास सारमेय इव च्छलात् ॥२३१॥
 सामन्तो बालचन्द्राख्यस्ततो दशरथाज्ञया । प्रदाय सौमिकं बद्ध्वा तमानैषीत् तदन्तिके ॥२३२॥
 कालेन तं दशरथोऽमुचत् कुण्डलमण्डितम् । कोपः शाम्यति महतां दीने क्षीणे ह्यरावपि ॥२३३॥

१. तपनोऽप्युच्चैस्तस्थौ मु. ॥ २. मेघात्यये ॥ ३. गजदन्ताकारपर्वतैः ॥ ४. ०रिवामरमहीधरः ता. ॥ ५. ६. ७. ८. अनुकेशा पाता. ॥ ९. संयतीं ला. छ. पा.; साध्वीम् ॥ १०. कण्ठगतप्राणस्य ॥ ११. आजीविकामकरोत् ॥ १२. पितुर्भयाद् हे. ॥ १३. स स्थितः खंता. २, पाता. ॥ १४. रात्रियुद्धम् ॥ १५. दशरथोऽमुचत् खंता. १ ॥

पितृराज्याय स भ्राम्यन् महीं कुण्डलमण्डितः । मुनिचन्द्रान्मुनेर्धर्ममाकर्ण्य श्रावकोऽभवत् ॥२३४॥
 च्छुरेव मृत्वा स मिथिलायां महापुरि । गर्भे जनकभार्याया विदेहायाः सुतोऽभवत् ॥२३५॥
 सरसाऽपि भवं भ्रान्त्वा पुरोहितसुताऽभवत् । नाम्ना वेगवती तत्र प्रब्रज्य च विपद्य च ॥२३६॥
 ब्रह्मलोके ऽगमच्छ्युत्वा विदेहायास्तदोदरे । कुण्डलमण्डितजीवयुग्मत्वेन सुताऽभवत् ॥२३७॥
 विदेहा समयेऽसूत युगपत् पुत्र-कन्यके । मृत्वा तदा पिङ्गलर्षिः सौधर्मे त्रिदशोऽभवत् ॥२३८॥
 प्राग्जन्माऽवधिनाऽपश्यद् द्विषं कुण्डलमण्डितम् । तदा जनकपुत्रत्वेनोत्पन्नं स उदैक्षत ॥२३९॥
 स प्राग्वैराज्जातरोषो जातमात्रं जहार तम् । दध्यौ च किं निहन्येनमास्फाल्याऽऽशु शिलातले ? ॥२४०॥
 अथवा यद् भवे पूर्वे दुष्कर्माऽऽचरितं मया । फलं तस्याऽपि भूयस्सु भवेष्वन्वभवं चिरम् ॥२४१॥
 दैवाच्छ्रामण्यामासाद्य प्राप्तोऽहमियतीं भुवम् । हत्वा भ्रूणममुं भूयः स्यामनन्तभवः कथम् ? ॥२४२॥
 इत्थं विमृश्य स सुरो भूषणैः कुण्डलादिभिः । भूषयित्वा च तं बालं पतज्ज्योतिर्भ्रमप्रदम् ॥२४३॥
 वैताढ्यदक्षिणश्रेणौ रथनूपुरपत्ने । शनकैर्नन्दनोद्याने तूलिकायामिवाऽमुचत् ॥२४४॥ युग्मम् ॥
 किमेतदिति सम्भ्रान्तो दृष्ट्वा चन्द्रगतिश्च तम् । तन्निपातानुसारेण नन्दनोपवनं ययौ ॥२४५॥
 ददर्श तत्र तं बालं दिव्यालङ्कारभूषितम् । विद्याधरेन्द्रः सोऽपुत्रः पुत्रीयन्नाददे स्वयम् ॥२४६॥
 प्रेयस्याः पुष्पवत्याश्चाऽर्पयामास तमर्भकम् । देव्यद्य सुषुवे पुत्रमिति चाऽघोषयत् पुरि ॥२४७॥
 उच्चैर्जन्मोत्सवं तस्य राजा पौराश्च चक्रिरे । प्रभामण्डलसम्बन्धान्नाम्ना भामण्डलोऽभवत् ॥२४८॥
 पुष्पवती-चन्द्रगत्योर्नेत्रकैरवचन्द्रमाः । स वर्धितुं प्रववृते खेचरीकरलालितः ॥२४९॥
 इतश्चाऽपहते पुत्रे विदेहा करुणस्वरा । रुदती पातयामास बन्धून् शोकमहार्णवे ॥२५०॥
 जनकोऽन्वेषयामास प्रेष्य प्रतिदिशं नरान् । तत्प्रवृत्तिं पुनः काऽपि न प्राप सुचिरादपि ॥२५१॥
 अनेकगुणसस्यानां प्ररोहोऽत्रेति मैथिलः । दुहितुर्युग्मजातायाः सीतेति विदधेऽभिधाम् ॥२५२॥
 कालेन गच्छता शोकस्तयोर्मन्दीबभूव च । शोको हर्षश्च संसारे नरमायाति याति च ॥२५३॥
 सीता च ववृधे सार्धं रूप-लावण्यसम्पदा । इन्दुलेखेव शनकैः कलापूर्णा बभूव च ॥२५४॥
 क्रमादुद्यौवना पुण्यलावण्यलहरी सरित् । सरित्पतितनूजेव साऽलक्षि कमलेक्षणा ॥२५५॥
 अनुरूपो वरः कोऽस्या भवितेति दिवानिशम् । अचिन्तयत् तज्जनको जनकः पृथिवीपतिः ॥२५६॥
 राज्ञां कुमारान् प्रत्येकं स वीक्ष्य चरचक्षुषा । व्यचारयन् महामात्यैर्न कोऽपि ररुचे पुनः ॥२५७॥
 इतदार्षर्षवर्षैरातरङ्गतमादिपार्थिवैः । दैत्यैकल्पैरनल्पैर्भूर्जनकस्योपदुद्रुवे ॥२५८॥
 तेषां रोधाय कल्पान्तवार्धिवारामिवाऽक्षमः । दूतं दशरथाहृत्यै प्राहिणोन्मिथिलेश्वरः ॥२५९॥
 ऐक्वाको दूतमायातं तमाहूय ससम्भ्रमः । सप्रसादं निषाद्याऽग्रे जगादैवं महामनाः ॥२६०॥
 तस्याऽस्मत्सुहृदो दूरस्थितस्याऽपि त्वदागमात् । मन्ये सौहार्दमद्वैतं मयीन्दाविव वारिधेः ॥२६१॥
 कच्चिद् राष्ट्रे पुरे गोत्रे सैन्ये स्वाङ्गेऽन्यतोऽपि च । कुशलं मिथिलाभर्तुर्ब्रूह्यागमनकारणम् ॥२६२॥
 दूतोऽप्यवादीन्मद्भर्तुः सत्स्वप्याप्तेष्वनेकशः । सुहृद्द्वयमात्मा वा त्वमेवाऽसि महाभुज! ॥२६३॥
 जनकस्य सुखैर्दुःखैर्यत् सदा गृह्यसे यतः । विधुरेऽद्य स्मृतस्तेन त्वं यथा कुलदेवता ॥२६४॥
 वैताढ्याद्रेर्दक्षिणतः कैलासस्योत्तरेण च । सन्त्यनार्या जनपदा भूयांसो भीषणप्रजाः ॥२६५॥
 तेष्वर्धर्षवर्षो नाम देशो बर्बरकूलवत् । विद्यते दारुणाचारैर्नरैरत्यन्तदारुणः ॥२६६॥
 मयूरमालनगरे तस्य देशस्य भूषणे । आतरङ्गतमो नाम म्लेच्छराजोऽस्ति दारुणः ॥२६७॥
 शुक-मङ्गन-काम्बोजप्रभृतीन् विषयानपि । भुञ्जते तनयास्तस्य नृपीभूय सहस्रशः ॥२६८॥

१. राज्येऽपुरेव ला. ॥ २. महापुरे खंता. १-२, पाता. ॥ ३. बालम् ॥ ४. शनैः ॥ ५. शय्यायाम् ॥ ६. पुत्रमिच्छन् ॥ ७. स भामण्डल० खंता. १-२, ला. मु. प्रभृतिषु ॥ ८. अङ्कुरः ॥ ९. समुद्रपुत्री-लक्ष्मीरिव ॥ १०. विचारयन् ता. ॥ ११. आगत्य दैत्यकल्पैर्भूर्जनक० ला. ॥ १२. प्रलयकालसमुद्रजलानाम् ॥ १३. सुखे दुःखे यत्० खंता. १ ॥ १४. देशान् ॥

१इदानीमातरङ्गस्तैः परितः परिवारितः । अक्षय्याक्षौहिणीनाथैरभाङ्गीजनकक्षितिम् ॥२६९॥
 प्रतिस्थानं च चैत्यानि बभञ्जुस्ते दुराशयाः । तेषां ह्याजन्म सम्पद्भ्योऽप्यभीष्टो धर्मविप्लवः ॥२७०॥
 अनारतमभीष्टस्य धर्मस्य जनकस्य च । तत् कुरुष्व परित्राणं प्राणभूतस्तयोरसि ॥२७१॥
 आकर्ण्यैवं दशरथो यात्राभेरीमवादयत् । सन्तः सतां परित्राणे विलम्बन्ते न जातुचित् ॥२७२॥
 रामोऽथोचे दशरथं म्लेच्छोच्छेदाय चेत् स्वयम् । तातो यास्यति तद् रामः सानुजः किं करिष्यति ? ॥२७३॥
 पुत्रस्नेहाच्च तातेनाऽक्षमो वा तर्कितोऽस्म्यहम् । आ भरताज्जन्मसिद्धं नन्विक्ष्वाकुषु पौरुषम् ॥२७४॥
 प्रसीद विरम म्लेच्छानुच्छेतुं मां समादिश । अचिराच्छोष्यसि स्वामिन्! जयवार्ता स्वजन्मनः ॥२७५॥
 ॥इत्थं कथञ्चिद् राजानमनुज्ञाप्य सहानुजः । सेनापरिवृतो रामो जगाम मिथिलां पुरीम् ॥२७६॥
 १चमूरु-द्वीपि-शार्दूल-सिंहानिव महावने । पुरीपरिसरेऽद्राक्षीद् रामो म्लेच्छमहाभटान् ॥२७७॥
 रणकण्डूलदोर्दण्डा म्लेच्छास्ते जितकाशिनः । रामं द्रुतमुपद्रोतुं प्रावर्तन्त महौजसः ॥२७८॥
 युगपद् रामसैन्यं तैरस्त्रैरन्धीकृतं क्षणात् । महावातैरिवोद्भ्रान्तैर्जगदुत्क्षिप्परेणुभिः ॥२७९॥
 जितमानिषु सैन्येषु परेषु जयमानिषु । मृतमानिनि जनके लोके संहतमानिनि ॥२८०॥
 रामो हसितमानी स्वमधिज्यं विदधे धनुः । अवादयच्च तन्मौर्वी रणनाटकडिण्डिमम् ॥२८१॥युग्मम्॥
 भूभङ्गमप्यकुर्वाणो गीर्वाण इव भूगतः । रामस्तान् कोटिशोऽप्यस्त्रैर्विव्याध व्याधवन्मृगान् ॥२८२॥
 अयं वराको जनकस्तत्सैन्यं मशकोपमम् । तत्साहाय्यागतं सैन्यं दैन्यमागादितोऽप्यभूत् ॥२८३॥
 अरे! कुत इमे बाणाश्छादयन्तो नभस्तलम् । पक्षिराजा इवाऽऽयान्तीत्यन्योऽन्यमभिभाषिणः ॥२८४॥
 आतरङ्गादयो म्लेच्छाधिपाः कुपितविस्मिताः । वर्षन्तोऽस्त्राणि युगपत् प्रतिरामं डुढौकिरे ॥२८५॥युग्मम्॥
 दूरापाती दंढाघाती शीघ्रवेधी च राघवः । तान् म्लेच्छान् हेलयाऽभाङ्गीच्छरभः कुञ्जरानिव ॥२८६॥
 म्लेच्छाः प्रणश्य ते जग्मुः काका इव दिशोदिशम् । बभूव स्वस्थो जनको जनैर्जानपदैः समम् ॥२८७॥
 हृष्टोऽथ स्वसुतां सीतां रामाय जनको ददौ । द्वयं रामागमात् तस्य वरप्राप्तिर्जयोऽप्यभूत् ॥२८८॥
 तदा च जानकीरूपं जनादाकर्ण्य नारदः । तत्राऽगात् कौतुकाद् द्रष्टुं कन्यावेश्म विवेश च ॥२८९॥
 पिङ्गकेशं पिङ्गनेत्रं तुन्दिलं छत्रिकाधरम् । दण्डपाणिं सकौपीनमपीनाङ्गं स्फुरच्छिखम् ॥२९०॥
 भीषणं नारदं प्रेक्ष्य भीता सीता संवेपथुः । हा मातरित्यारटन्ती गर्भागारान्तरेऽविशत् ॥२९१॥युग्मम्॥
 कण्ठे शिखायां बाह्वोश्च धृत्वा तुमुलकारिभिः । दासिका-द्वारपालाद्यै रुरुधे नारदस्ततः ॥२९२॥
 तेषां कलकलादेयुः शस्त्रिणो राजपूरुषाः । यमदूता इव क्रुद्धा हतैनमिति भाषिणः ॥२९३॥
 क्षुभितो नारदस्तेभ्यः स्वं विमोच्य कथञ्चन । यथावुत्पत्य वैताढ्यं तत्र चैवमचिन्तयत् ॥२९४॥
 व्याघ्रीभ्य इव गौर्जीवन् दासीभ्यो निरगामहम् । दिष्ट्या प्राप्तोऽस्मि वैताढ्यं बहुविद्याधरेश्वरम् ॥२९५॥
 ॥अस्तीह दक्षिणश्रेणौ चन्द्रगत्यात्मजो युवा । भामण्डलो नाम दोष्मानाखण्डलपराक्रमः ॥२९६॥
 पटे लिखित्वा तत् सीतां दर्शयाम्यस्य येन ताम् । हठादपहरत्येष कृते प्रतिकरोम्यदः ॥२९७॥
 तथैव नारदः कृत्वा सीतारूपमदर्शयत् । भामण्डलकुमारस्याऽदृष्टपूर्वं जगत्त्रये ॥२९८॥
 सद्यो भामण्डलो भूतेनेवाऽऽक्रामि मनोभुवा । लेभे न जातुचिन्निद्रां विन्ध्याकृष्ट इव द्विपः ॥२९९॥
 बुभुजे न हि भोज्यानि पेयान्यपि पपौ न सः । अवतस्थे च मौनेन योगीव ध्यानतत्परः ॥३००॥
 तं तथा विधुरं प्रेक्ष्याऽवोचच्चन्द्रगतिर्नृपः । किमाधिर्बाधते कोऽपि त्वामथ व्याधिरुद्धतः ॥३०१॥
 किमाज्ञाखण्डनं केनाऽप्यकारि भवतोऽथवा ? । अन्यद् वा ब्रूहि हे वत्स! यत् ते दुःखस्य कारणम् ॥३०२॥
 भामण्डलकुमारोऽभूद्भिया द्वेधाऽप्यवाङ्मुखः । गुरुणां तादृगाख्यातुं कुलीनाः कथमीशते ? ॥३०३॥

१. इदानीमातरङ्गाद्यो खंता. १ ॥ २. "मृगभेदः" ला.टि. ॥ ३. "जितसङ्ग्रामाः" ला.टि. ॥ ४. आत्मानं जितं मन्यन्ते तेषु ॥ ५. शत्रुषु ॥ ६. आत्मानं मृतं मन्यमाने ॥ ७. आत्मानं संहतं (हतं) मन्यमाने ॥ ८. आत्मानं हसितं (जयाशया) मन्यमानः ॥ ९. दूरादापततीति ॥ १०. दंढापाती खंता. २, पाता. ॥ ११. सुस्थो रसंपा. ॥ १२. बृहदुदरम् ॥ १३. सकम्पा ॥ १४. अपवरकान्तरे ॥

ऊचुर्वयस्या अथ भामण्डलस्याऽर्तिकारणम् । कामनां नारदानीतपटालिखितयोषिति ॥३०४॥
 वेश्मन्यानीय भक्त्याऽऽशु नारदं राजपुङ्गवः । का सा कस्यात्मजेत्यादि पप्रच्छ पटयोषितः ॥३०५॥
 आचख्यौ नारदोऽप्येवं विदेहा-जनकात्मजा । नामधेयेन सीता सा या मया दर्शिता पटे ॥३०६॥
 यादृशी साऽस्ति रूपेण लिखितुं तादृशीं पुनः । नाऽभिज्ञोऽहं न चाऽन्यो वा मूर्त्या लोकोत्तरेव सा ॥३०७॥
 नाऽमरीषु न नागीषु न गन्धर्वीषु तादृशम् । सीताया यादृशं रूपं का कथा मानुषीषु तु ? ॥३०८॥
 तादृग् रूपं यथावस्थं विकर्तुं नेश्वराः सुराः । नाऽनुकर्तुं सुरनटा न च कर्तुं प्रजापतिः ॥३०९॥
 तस्या मधुरता काचिदाकृतौ वचनेऽपि च । कण्ठे च पाणिपादे च रक्तता काचिदुच्चकैः ॥३१०॥
 अथवा तां यथावस्थां यथा नाऽऽलेखितुं क्षमः । नाऽलं तथा वक्तुमपि वच्यतः परमार्थतः ॥३११॥
 योम्या भामण्डलस्येति विचार्य मनसा मया । यथाप्रज्ञं समालिख्य दर्शितेयं पटे नृप! ॥३१२॥
 भविष्यति तवैवैषा पत्नी खिद्यस्व मा ततः । इत्याश्वास्य सुतं राजा व्यसृजन्नारदं मुनिम् ॥३१३॥
 ॥ततश्च चपलगतिं नाम विद्याधरं नृपः । इत्यादिदेश जनकमपहृत्याऽऽनय द्रुतम् ॥३१४॥
 रजन्यां जनकं हत्वाऽनुपलक्षित एव सः । समानीयाऽर्पयामास राज्ञश्चन्द्रगतेरथ ॥३१५॥
 जनकं बन्धुवत् स्नेहाद् रथनूपुरपार्थिवः । समाश्रित्वाऽऽसयित्वा स ससौहार्दमदोऽवदत् ॥३१६॥
 लोकोत्तरगुणा पुत्री तव सीतेति विद्यते । भामण्डलश्च मे सूनुनूनो रूपसम्पदा ॥३१७॥
 द्वयोर्वधू-वर्त्वेन संयोगोऽस्तूचितोऽधुना । सम्बन्धादावयोश्चाऽपि मिथो भवतु सौहृदम् ॥३१८॥
 इत्युचे जनको दत्ता रामाय स्वसुता मया । कथमन्यस्य यच्छामि दीयन्ते कन्यकाः सकृत् ॥३१९॥
 अथ चन्द्रगतिः प्रोचे स्नेहवृद्धिकृते मया । आनीय याचितोऽसि त्वं तां क्षमो हर्तुमप्यहम् ॥३२०॥
 यद्यपि स्वसुता सीता त्वया रामाय कल्पिता । तथाऽपि नः पराजित्य रामस्तां परिणेष्यति ॥३२१॥
 वज्रावर्ता-ऽर्णवावर्ते धनुषी देवताज्ञया । सदा यक्षसहस्राधिष्ठिते दुःसहतेजसी ॥३२२॥
 पूज्ये ते नः सदा गोत्रदेवतावन्निकेतने । कृते भविष्यतो राम-शार्ङ्गिणोस्तद् गृहाण ते ॥३२३॥
 आभ्यामारोपयत्येकमपि दाशरथिः स चेत् । वयं जितास्तदा तेन स उद्वहतु ते सुताम् ॥३२४॥
 प्रतिज्ञामित्यनुग्राह्य बलादपि हि मैथिलम् । मिथिलायामनैषीच्च चापे ते च सनन्दनः ॥३२५॥
 मुमोच जनकं राजौकसि चन्द्रगतिर्नृपः । स्वयं तु सपरीवारोऽवात्सीत् पुर्या बहिर्भुवि ॥३२६॥
 ॥आचख्यौ जनकस्तच्च वृत्तं निशि तदैव हि । महादेव्या विदेहायाः सद्यो हृदयशल्यदम् ॥३२७॥
 विदेहाऽपि रुरोदैवं रे दैवाऽत्यन्तनिर्घृण! । पुत्रं हत्वा न मे तृप्तः पुत्रीमपि हरिष्यसि ? ॥३२८॥
 स्वेच्छयैव वरादानं लोके न हि परेच्छया । परेच्छया वरादानं दैवादापतितं मम ॥३२९॥
 परेच्छया प्रतिज्ञातं कोदण्डारोपणं यदि । कुर्यान्न रामोऽन्यः कुर्यात् तदाऽनिष्टो वरो भवेत् ॥३३०॥
 अथेत्थं जनकोऽवोचन्मा भैषीरेष राघवः । दृष्टसारो मया देवि! लतावत् तस्य तद् धनुः ॥३३१॥
 विदेहामिति सम्बोध्य प्रभाते जनकोऽमुचत् । अर्चित्वा चापरत्ने ते मण्डपे मञ्चमण्डिते ॥३३२॥
 सीतास्वयंवरायाऽथ विद्याधर-नेश्वराः । तत्रैत्यं जनकाहूता अधिमञ्चमुपाविशन् ॥३३३॥
 ॥ततः सखीपरिवृता दिव्यालङ्कारधारिणी । भूचारिणीव त्रिदंशी तत्रोपेयाय जानकी ॥३३४॥
 तत्र कृत्वा धनुःपूजां रामं मनसिकृत्य च । अतिष्ठज्जानकी तत्र जननेत्रसुधासरित् ॥३३५॥
 नारदोदितसंवादिसीतारूपेक्षणात् तदा । भामण्डलकुमारस्य मारोऽभूर्मारणात्मकः ॥३३६॥
 अथोचे जनकद्वाःस्थो भो भोः सर्वेऽपि खेचराः! । महीचराश्च राजानो! जनकोऽयं वदत्यदः ॥३३७॥

१. पटयोषिति ला. मो. ॥ २. सर्वप्रतिषु मानवीषु इति पाठः समस्ति ॥ ३. नाऽऽलिखितुं खंता.१, ला. ॥ ४. सीताम् ॥ ५. समुद्वहतु हे. ला. ॥ ६. प्रतिज्ञामिति सङ्ग्राह्य पाता. हे. मो.; प्रतिज्ञामित्यनुग्राह्य खंता.१-२, रसपा. ॥ ७. समुचकः खंता.१, ला.; सपुत्रः ॥ ८. तत्रैयुः पाता. ॥ ९. देवाङ्गना ॥ १०. मारकात्मकः मु.प्रभृतिषु ॥ ११. जनको वो० खंता.१-२, ला.; जनकोऽवोचदित्यदः ला. पा. छा. ॥

आरोपयति यः कश्चिदनयोश्चापदण्डयोः । अप्येकतरमद्यैव स उद्वहतु नः सुताम् ॥३३८॥
 एकैकशोऽथ दोष्मन्तः खेचरा भूभुजोऽपि च । उपधन्वं समाजग्मुस्तदारोपणकाम्यया ॥३३९॥
 वेष्टिते पन्नगौ रौद्रेश्चापे ते तीव्रतेजसी । नाऽलं बभूवुस्ते स्पृष्टुमप्यादातुं तु का कथा ? ॥३४०॥
 धनुःस्फुलिङ्गज्वालाभिर्निर्यान्तीभिरनेकशः । प्लुष्यमाणा निवृत्त्येयुस्तेऽन्यतोऽधोमुखा हिया ॥३४१॥
 ॥अथ दाशरथी रामश्चलत्काञ्चनकुण्डलः । गजेन्द्रलीलागमनश्चापोपान्तमुपासरत् ॥३४२॥
 वीक्ष्यमाणः सोपहासं चन्द्रगत्यादिभिर्नृपैः । जनकेन च साशङ्कं निःशङ्को लक्ष्मणाग्रजः ॥३४३॥
 वज्रमिव वज्रपाणिर्वज्रावर्तं महाधनुः । शान्तोरगानलं सद्यः परिपस्पर्श पाणिना ॥३४४॥युग्मम्॥
 स्थापयित्वाऽध्ययःपीठं नामयित्वा च वेत्रवत् । अधिज्यं विदधे धन्व तद् रामो धन्विनां वरः ॥३४५॥
 आकर्णान्तं तदाकृष्य रोदःकुक्षिम्भरिध्वनि । धनुरास्फालयामास स्वयशःपटहोपमम् ॥३४६॥
 स्वयंवरस्रजं रामे स्वयं चिक्षेप मैथिली । चापाच्चोत्तारयामास रामभद्रोऽपि शिञ्जिनीम् ॥३४७॥
 लक्ष्मणोऽप्यर्णवावर्तं कार्मुकं रामशासनात् । अधिज्यं विदधे सद्यः प्रेक्षितो विस्मितैर्जनैः ॥३४८॥
 आस्फालयच्च तन्नादबधिरीकृतदिङ्मुखम् । उत्तार्य मौर्वी सौमित्रिः पुनः स्थाने मुमोच च ॥३४९॥
 ददुः सौमित्रये विद्याधराश्चकितविस्मिताः । अष्टादश निजाः कन्याः सुरकन्या इवाऽद्भुताः ॥३५०॥
 विलक्षाश्चन्द्रगत्याद्यास्ताम्यद्भामण्डलान्विताः । विद्याधरेन्द्राः प्रययुः पुरं निजनिजं ततः ॥३५१॥
 अथ मैथिलसन्देशादागाद् दशरथो द्रुतम् । महोत्सवेन जज्ञे च विवाहो राम-सीतयोः ॥३५२॥
 तदा च जनकभ्राता कनकोऽपि निजां सुताम् । भरताय ददौ भद्रां सुप्रभाकुक्षिसम्भवाम् ॥३५३॥
 समं सुतैः स्नुषाभिश्च राजा दशरथोऽपि हि । ययावयोर्ध्यां नगरीं नागरैः प्रकृतोत्सवाम् ॥३५४॥
 ॥अपरेद्युर्दशरथो राजा चैत्यमहोत्सवम् । ऋद्ध्या महत्या विदधे शान्तिस्नात्रं चकार च ॥३५५॥
 स्नात्राम्भः सौविद्वेलेन महिष्यै प्रथमं तदा । पश्चात् त्वपरपत्नीभ्यो दासीभिः प्राहिणोन्नृपः ॥३५६॥
 यौवनाच्छीघ्रगामिन्यो दास्यः प्रथममेव ताः । राज्ञीनामार्पयन् स्नात्रपयस्ताश्च ववन्दिरे ॥३५७॥
 वृद्धत्वात् सौविद्वेले तु शनिवन्मन्दगामिनि । असम्प्राप्तस्नात्रजला महादेवीत्यचिन्तयत् ॥३५८॥
 सर्वासामेव राज्ञीनां जिनेन्द्रस्नात्रवारिणा । प्रसादो विदधे राज्ञा महिष्या अपि मे न हि ॥३५९॥
 तत् कृतं मन्दभाग्याया जीवितेनाऽप्यतो मम । ध्वस्ते माने हि दुःखाय जीवितं मरणादपि ॥३६०॥
 विमृश्येति प्रविश्याऽन्तर्मरणे कृतनिश्चया । वस्त्रेणोद्बुद्धुमात्मानमारेभे सा मनस्विनी ॥३६१॥
 तदैवाऽऽगात्रेन्द्रस्तां तदवस्थां ददर्श च । तन्मृत्युभीतः स्वोत्सङ्गे निवेश्यैवमुवाच च ॥३६२॥
 कुतोऽपमानादारब्धं दुःसाहसमिदं त्वया ? । किं नाम दैवाद् विदधे मया काऽप्यवमानना ? ॥३६३॥
 साऽपि गद्गदवागूचे जिनस्नात्रपयः पृथक् । सर्वासां प्रैषि राज्ञीनां भवता न पुनर्मम ॥३६४॥
 इत्यवोचत सा यावत् तावदागाच्च कञ्चुकी । राज्ञाऽर्हत्स्नात्रवारीदं प्रस्थापितमिति ब्रुवन् ॥३६५॥
 सोऽभ्यषिञ्च्य तां मूर्ध्नि तेन पुण्येन वारिणा । विलम्बेन किमागास्त्वं ? राज्ञा चैवमपृच्छयत् ॥३६६॥
 कञ्चुक्यपि जगादैव वार्द्धकं मेऽपराध्यति । सर्वकार्याक्षमं स्वामिन्! मां पश्य स्वयमप्यमुम् ॥३६७॥
 ततो मुमूर्षुमिव तं प्रस्खलन्तं पदे पदे । घण्टान्तर्लालिकालोलदशनं वलिभाजनम् ॥३६८॥
 श्वेतसर्वाङ्गरोमाणं भूलोमच्छत्रलोचनम् । शुष्कमांसासृजं प्रादुःस्नसं सर्वाङ्गवेपथुम् ॥३६९॥
 विलोक्याऽचिन्तयद् राजा स्मो यावन्नेटशा वयम् । चतुर्थपुरुषार्थाय तावद्धि प्रयतामहे ॥३७०॥त्रिभिर्विशेषैकम्॥

१. उपधन्व खंता. १-२, पाता. ता.; "नपुंसकाद् वा" (सि. ७/३/८९) इति सूत्रेण सिध्यति द्वयमपि ॥ २. स्पृष्टुमप्यादातुं रसंपा.; "स्पृशादिसृपो वा" (सि. ४/४/११२) इति द्वितयमपि साध्यम् ॥ ३. "दह्यमानाः" ला. टि. ॥ ४. श्लकाञ्चनं खंता. १ ॥ ५. स्थापयित्वाऽध्ययपीठं च खंता. १; लोहपीठोपरि ॥ ६. "धन्वन्" ला. टि. ॥ ७. भूयन्तरीक्षयोः मध्यभागपूरको ध्वनिर्यस्य तत् ॥ ८. धनुरास्फालयद् रामः ला. पा. छा. हे. मो. ॥ ९. प्रत्यञ्जाम् (दोरी) ॥ १०. पुत्रीः हे. ॥ ११. ऽद्या भ्राम्यद्भामण्डला ला. छा. पा. ॥ १२. पुत्रवधुभिः ॥ १३. स्नात्राम्बु पाता. ॥ १४. कञ्चुकिना ॥ १५. पत्नीनामपरासां तु ला. ला. ॥ १६. विहितो खंता. १, पाता. हे. मो. ता. ॥ १७. वस्त्रेण बन्धुं ता.; वस्त्रेणोद्बुद्धुं कां. ला. मु.; वस्त्रेण बन्धुं मो. ॥ १८. पवित्रेण ॥ १९. वृद्धावस्था ॥ २०. घण्टाया अन्तर्या लालिका-लोलकं तद्वत् लोलाक्षपला दशना-दन्ता यस्य सः, तम् ॥ २१. वलिः- 'करचली' इति भाषा ॥ २२. प्रादुर्भूतसर्वां मु. ॥ २३. खंता. पाता. ला. प्रतिषु न ॥

एवंमनोरथो राजा विषयेभ्यः पराङ्मुखः । कमप्यनैषीत् समयं भववैराग्यतन्मयः ॥३७१॥
 ॥तस्यां नगर्यामन्येद्युश्चतुर्ज्ञानी महामुनिः । सत्यभूतिरिति सङ्गप्रावृतः समवासरत् ॥३७२॥
 सपुत्रादिपरीवारो राजा दशरथोऽपि तम् । गत्वा ववन्दे शुश्रूषुर्देशनां निषसाद च ॥३७३॥
 तदानीमेव वैताढ्यगिरेश्चन्द्रगतिर्नृपः । सीताभिलाषसन्तप्रभामण्डलसमन्वितः ॥३७४॥
 विद्याधरेन्द्रैरन्वीतो रथावर्ताचलेऽर्हतः । वन्दित्वा विनिवृत्तः संस्तत्राऽऽयातो नभःस्थितः ॥३७५॥युग्मम्॥
 तं मुनिं समवसृतं वीक्षाञ्चक्रेऽवतीर्य च । ववन्देऽथाग्रतो धर्मं शुश्रूषुर्निषसाद च ॥३७६॥
 सीताभिलाषजं तापं ज्ञात्वा भामण्डलस्य तु । सत्यभूतिः सत्यवादी सूरिः प्रस्तुत्य देशनाम् ॥३७७॥
 चन्द्रगति-पुष्पवत्योः सभामण्डल-सीतयोः । समाचख्यौ पूर्वभवांस्तेषां पापान्निवृत्तये ॥३७८॥युग्मम्॥
 सीता-भामण्डलयोश्च भवेऽस्मिन् युग्मजातताम् । भामण्डलापहारं च यथावदवदन्मुनिः ॥३७९॥
 भामण्डलकुमारोऽपि तदाकर्ण्य मुनेर्वचः । सज्जातजातिस्मरणो मूर्च्छितो न्यपतद् भुवि ॥३८०॥
 भामण्डलो लब्धसञ्ज्ञः कथितं सत्यभूतिना । स्वपूर्वभववृत्तान्तं शशंस स्वयमप्यथ ॥३८१॥
 ययुः परमसंवेगं चन्द्रगत्यादयोऽप्यथ । स्वसेति सीतां च नमश्चक्रे भामण्डलः सुधीः ॥३८२॥
 जातमात्रो योऽपजहे सोऽयं मम सहोदरः । इति हृष्टाऽऽशिषं तस्मै ददौ सीता महासती ॥३८३॥
 नमश्चकार रामं च ललाटस्पृष्टभूतलः । भामण्डलो विनयवान् सद्यः सज्जातसौहृदः ॥ ३८४॥
 समं विदेहया देव्या जनकं भूपतिं ततः । तत्राऽऽनैषीच्चन्द्रगतिः प्रेष्य विद्याधरोत्तमान् ॥३८५॥
 जातमात्रापहारादिवृत्तान्ताख्यानपूर्वकम् । भामण्डलः सुतस्तेऽसाविति तस्मै शशंस च ॥३८६॥
 जहर्ष वचसा तेन स्तनितेनेव बर्हिणः । जनको जननी सा च विदेहा स्तन्यमक्षरत् ॥३८७॥
 भामण्डलो नमश्चक्रे पितरावुर्पलक्ष्य तौ । चुम्ब्यमानो मूर्ध्नि ताभ्यां स्नप्यमानोऽश्रुवारिभिः ॥३८८॥
 अथ चन्द्रगती राज्यं न्यस्य भामण्डले सुते । भवोद्विग्नः प्रवव्राज सत्यभूतिर्मुनेः पुरः ॥३८९॥
 सत्यभूतिं चन्द्रगतिं पितरौवर्णयजम् । सीता-रामौ च नत्वाऽगान्निजं भामण्डलः पुरम् ॥३९०॥
 सत्यभूतिं महर्षिं तं नत्वा दशरथो नृपः । अपृच्छदात्मनः पूर्वभवानाख्यन् मुनिश्च सः ॥३९१॥
 ॥सेनापुरे त्वं वणिजो भावनस्य महात्मनः । पत्न्यामभूद्दीपिकायामुपास्तिर्नाम कन्यका ॥३९२॥
 साधूनां प्रेत्यनीका सा भूत्वा तत्र भवे चिरम् । परिवभ्राम कष्टासु तिर्यगादिषु योनिषु ॥३९३॥
 तज्जीवस्त्वं भवं भ्रान्त्वा पुरे चन्द्रपुरे ततः । धनस्याऽभूत् सुतः पत्न्यां सुन्दर्यां वरुणाभिधः ॥३९४॥
 तदोदारः प्रकृत्या त्वं साधुभ्यः श्रद्धयाऽधिकम् । निरन्तरमदा दानं कालधर्ममथाऽऽसदः ॥३९५॥
 द्वीपेऽथ धातकीखण्डे युग्युत्तरकुरुष्वभूः । मृत्वा चाऽगा देवभूयं परिच्युत्य ततोऽपि हि ॥३९६॥
 विजये पुष्कलावत्यां पुष्कलायां च पुर्यभूः । नन्दिघोषनृप-पृथ्वीदेव्योस्तुङ्गः नन्दिवर्धनः ॥३९७॥युग्मम्॥
 नन्दिघोषः सुतं राज्ये न्यस्य त्वां नन्दिवर्धनम् । यशोधरान्मुनेरात्तदीक्षो ग्रैवेयके ययौ ॥३९८॥
 श्रावकत्वं पालयित्वा त्वं मृत्वा नन्दिवर्धनः । त्रिदशो ब्रह्मलोकेऽभूः परिच्युत्य ततोऽपि हि ॥३९९॥
 प्र्यग्विदेहे वैताढ्ये चोत्तरश्रेणिभूषणे । पुरे शशिपुरे रत्नमालिनः खेचरेशितुः ॥४००॥
 विद्युल्लताभिधानायां सधर्मिण्यां महाभुजः । सूनुः सूर्यञ्जय इति नाम्ना त्वं तनयोऽभवः ॥४०१॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 ॥अन्यदा रत्नमाली स हसं विद्याधरेश्वरम् । विजेतुं वज्रनयनं पुरं सिंहपुरं ययौ ॥४०२॥
 स ज्वालयितुमारोभे पुरं सिंहपुरं ततः । सबालवृद्धं सखैणं सपशूपवनं हठात् ॥४०३॥
 अभिधानेनोपमन्योः पूर्वजन्मपुरोधसः । जीवो देवः सहस्रारात् तं तदैत्यैवमब्रवीत् ॥४०४॥
 भो भो! महानुभावैवं मा कृथाः पापमुत्कटम् । त्वं भूरिनन्दनो नाम राजाऽभूः पूर्वजन्मनि ॥४०५॥

१. भवे वै० मु. छा. पा. मो. कां.प्रभृतिषु ॥ २. खंता. ला. पाता. प्रतिषु न ॥ ३. ३७६समनन्तरं " त्रिभिर्विशेषकम्", इति खंता. पाता. ला. प्रतिषु ॥ ४. कथितः पाता. ॥ ५. ०मप्यदः खं. २ ॥ ६. जीमूतेनेव खं. २; मेघगजितेनेव मयूरः ॥ ७. स्तनमण्डलाद् दुग्धम् ॥ ८. ०लक्षितौ छा. पा. मो. ॥ ९. स्नाप्य० मु. ॥ १०. ०भूतेर्मुनेः ता. ॥ ११. पितरौ-जनक-विदेहे ॥ १२. दशरथम् ॥ १३. आपृच्छतात्मनः ता. ॥ १४. ०पूर्व भवमा० ता. ॥ १५. द्वेषिणी ॥ १६. कष्टात्तु मु. ॥ १७. द्रङ्गपुरे ला. छा. पा. ॥ १८. देवत्वम् ॥ १९. पुत्रः ॥ २०. यशोधरमुने० मु. ॥ २१. पश्चिमविदेहे ॥ २२. खंता. ला. पाता. प्रतिषु न ॥

तदा मांसनिवृत्तिं त्वं प्रत्यज्ञासीर्विवेकतः । पुरोहितेन तेनोपमन्युनोक्तश्च भगवान् ॥४०६॥
पुरोधाः सोऽन्यदा पुंसां स्कन्दनाम्ना निपातितः । गजश्चाऽभूद् गृहीतश्च भूरिनन्दनभूभुजा ॥४०७॥
हतश्चेभो रणे सोऽथ भूरिनन्दनभूपतेः । गन्धारायामभूत् पत्न्यां सूनूर्नाम्नाऽरिसूदनः ॥४०८॥
सञ्जातजातिस्मरणः प्रव्रज्य च विपद्य च । सोऽहं देवः सहस्रारे कल्पे जातोऽस्मि विद्धि माम् ॥४०९॥
भूरिनन्दनराजोऽभूद् विपद्याऽजगरो वने । दग्धो दावेन सोऽयासीद् द्वितीयं नरकावनिम् ॥४१०॥
नरकेऽपि मया गत्वा स प्राक्स्नेहात् प्रबोधितः । तस्मादुद्धृत्य सोऽभूस्त्वं रत्नमालीह पार्थिवः ॥४११॥
मांसप्रत्याख्यानभङ्गं तदानीमिव सम्प्रति । अनन्तदुःखोदर्कं तत् पुरदाहं स्म मा कृथाः ॥४१२॥
तेदाकर्ण्य वचो युद्धाद् रत्नमाली न्यवर्तत । राज्ये न्यधत्त च कुलनन्दनं सूर्यनन्दनम् ॥४१३॥
सूर्यञ्जयेन पुत्रेण सहैव व्रतमाददे । तत्कालमेव तिलकमुन्दराचार्यसन्निधौ ॥४१४॥
द्वावप्यभूतां तौ मृत्वा महाशुक्रेऽमरोत्तमौ । सूर्यञ्जयस्ततश्च्युत्वा भोस्त्वं दशरथोऽभवः ॥४१५॥
प्रच्युत्य रत्नमाली तु जनकोऽयमजायत । अभूच्च्युत्वोपमन्युस्तु कनको जनकानुजः ॥४१६॥
नन्दिघोषः पिता यस्ते नन्दिवर्धनजन्मनि । सोऽहं प्रैवेयकाच्च्युत्वा सत्यभूतिरिहाऽभवम् ॥४१७॥
तच्छ्रुत्वा जातसंवेगस्तं वन्दित्वाऽनरण्यजः । प्रविब्रजिषुराधातुं रामे राज्यं गृहं ययौ ॥४१८॥
॥ अथ राज्ञीः सुतान् मन्त्रिमुख्यानाहूय पार्थिवः । आपप्रच्छे यथौचित्यं दत्तालापसुधारसः ॥४१९॥
नत्वा बभाषे भरतोऽहं सर्वविरतिं प्रभो ! । त्वया सममुपादास्येऽवस्थास्ये त्वां विना न हि ॥४२०॥
ममाऽन्यथा हि द्वे कष्टे स्वामिन्नत्यन्तदुःसहे । एकं त्वत्पादविरहोऽपरं संस्रारतर्पणम् ॥४२१॥
॥ तच्छ्रुत्वा चाऽथ कैकेयी निश्चितं भाव्यतः परम् । न पतिर्न च मे सूनुरिति भीतोऽब्रवीदिदम् ॥४२२॥
स्वामिन् ! स्मरसि यो दत्तस्त्वया मह्यं स्वयं वरः । स्वयंवरोत्सवे तत्र तेन सारथ्यकर्मणा ? ॥४२३॥
तं प्रयच्छाऽधुना मह्यं नाथ ! सत्यप्रतिश्रव ! । प्रस्तरोत्कीर्णरेखेव प्रतिज्ञा हि महात्मनाम् ॥४२४॥
अथाऽवदद् दशरथः प्रतिपन्नं स्मराम्यहम् । याचस्व यन्ममाऽधीनं विना व्रतनिषेधनम् ॥४२५॥
ततो ययाचे कैकेयी त्वं चेत् प्रव्रजसि स्वयम् । स्वामिन् ! विश्वम्भरामेतां भरताय प्रयच्छ तत् ॥४२६॥
अद्यैव गृह्यतामेषा मद्भूरित्यभिधाय ताम् । सलक्ष्मणं संमायातं रामं दशरथोऽवदत् ॥४२७॥
अस्याः सारथ्यतुष्टेन दत्तः पूर्वं मया वरः । सोऽयं भरतराज्येन कैकेय्या याचितोऽधुना ॥४२८॥
रामोऽपि हृष्टोऽभाषिष्ट मात्रेदं साधु याचितम् । यन्मद्भ्रात्रे भरताय राज्यदानं महौजसे ॥४२९॥
आपप्रच्छे प्रसादान्मामिदं तातस्तथाऽप्यदः । दुनोति मामविनयसूचनाकारणं जने ॥४३०॥
अप्येकबन्दिने राज्यं तुष्टस्तातो ददात्वदः । निषेधेऽनुमतौ वा मे न स्वाम्यं पत्तिमानिनः ॥४३१॥
भरतोऽप्यहमेवाऽस्मि निर्विशेषावुभौ तव । अतोऽभिषिच्यतां राज्ये भरतः परया मुदा ॥४३२॥
॥ इति रामवचः श्रुत्वा भूपतिः प्रीतिविस्मितः । आदिक्षन् मन्त्रिणो यावद् भरतस्तावदब्रवीत् ॥४३३॥
स्वामिन् ! सह व्रतादानमादावप्यर्थितं मया । तात ! तन्नाऽन्यथा कर्तुं कस्याऽपि वचसाऽर्हसि ॥४३४॥
राजाऽप्युवाच मा वत्स ! मत्प्रतिज्ञां मुधा कुरु । वरो मया हि त्वन्मातुर्दत्तो न्यासीकृतश्चिरम् ॥४३५॥
सोऽद्य ते राज्यदानेन कैकेय्या याचितोऽनघ ! । आज्ञां मम च मातुश्च नाऽन्यथा कर्तुमर्हसि ॥४३६॥
रामो भरतमित्यूचे न ते गर्द्धोऽस्ति यद्यपि । तथाऽपि सत्यापयितुं तातं त्वं राज्यमुद्रह ॥४३७॥

१. ०राजाऽभूत् ता. ॥ २. ०स्नेहावबो ता. ॥ ३. ०दुद्धृत्य ला. विना ॥ ४. अनन्तदुःखानि एव उदर्कः-परिणामः यस्य तम् ॥ ५. इत्याकर्ण्य खं. १ ॥
६. कुलनन्दनं कुलनन्दनं ता. ; सूर्यञ्जयस्य पुत्रं कुलनन्दननामानम् ॥ ७. दशरथः ॥ ८. प्रविब्रजिषुरुत्थाय जगाम निजमालयम् हे. छा. पा. मो. ता. खं. २, पाता. ॥ ९. गृहे खं. १ ॥ १०. राजा राज्ञी-सुता-ऽमात्यानाथ दीक्षोत्सुकः स्वयम् खं. १, ला. कां. ला. ॥ ११. दत्त आलाप एव सुधारसो येन सः ॥ १२. ०दुःखदे कां. ला. खं. १, ला. ॥ १३. संसारवृद्धिः ॥ १४. ध्यात्वाऽब्रवीत् मु. खं. २, पाता. हे. मो. प्रभृतिषु ॥ १५. सारथित्वस्य कर्मणा-कार्येण ॥ १६. ०च्छानुना नित्यं खं. १ ॥ १७. सत्यप्रतिज्ञा ॥ १८. प्रस्तारः-पाषाणः ॥ १९. पृथ्वीं-राज्यमित्यर्थः ॥ २०. समाहूय मु. खं. १, ला. प्रभृतिषु ॥ २१. तातो मां प्रसादात् पृच्छति, किन्तु लोके इयं तातकृता पृच्छा ममाऽविनयस्य सूचनां करिष्यति, यद् रामो न विनयी, अतस्तातस्तं पृच्छा भरताय ददाति, एतच्च न युक्तमतो मां दुनोति इत्यर्थः ॥ २२. अप्येकनन्दने पाता. ॥ २३. स्वाम्यं-स्वामित्वं, आत्मानं पत्तिं-सामान्यसेवकं मन्यते यः सोऽहं, तस्य(मम) ॥ २४. गर्द्धः-आसक्तिः; गर्वोऽस्ति मु. प्रभृतिषु ॥

अथाऽश्रुभरितदृष्टिर्भरतो गद्गदाक्षरम् । पतित्वा पादयो राममित्युवाच कृताञ्जलिः ॥४३८॥
 तातपादार्यपादानां मेहेच्छानामदः खलु । उचितं ददतां राज्यमाददानस्य मे न तु ॥४३९॥
 तातस्य सूनुः किं नाऽहं ? किं वा नाऽऽर्यस्य चाऽनुजः ? । सत्यं मातृमुखोऽस्म्येष गर्द्धमेव करोमि चेत् ॥४४०॥
 ॥रामो राजानमित्यूचे भरतो मयि सत्यसौ । राज्यं नाऽऽदास्यते तस्माद् वनवासाय याम्यहम् ॥४४१॥
 इत्यनुज्ञाप्य राजानं रामो नत्वा च भक्तितः । भरते च रुदत्युच्चैर्निर्ययौ चाप-तूणभृत् ॥४४२॥
 वनवासाय गच्छन्तं दृष्ट्वा दशरथः सुतम् । भूयो भूयो ययौ मूर्च्छामतुच्छं स्नेहकातरः ॥४४३॥
 अथाऽपराजितां देवीं नत्वा रामोऽभ्यधादिति । मातर्यथाऽहं तनयो भरतोऽपि तथैव ते ॥४४४॥
 स्वां सत्यापयितुं सन्धां तस्मै राज्यमदात् पिता । मयि सत्येष नाऽऽदत्ते तद् गन्तव्यं मया वने ॥४४५॥
 तद् दृशा भरतं पश्येः सविशेषप्रसादया । कदाचिदपि मा भूस्त्वं मद्रियोगेन कातरा ॥४४६॥
 तामाकर्ण्य गिरं देवी पपात भुवि मूर्च्छिता । चेटीभिश्चन्दनाम्भोभिः सित्तोत्स्थावुवाच च ॥४४७॥
 आः! केन जीविताऽस्म्येषा ? मूर्च्छा हि सुखमृत्यवे । सहिष्ये रामविरहदुःखं जीवन्त्यहं कथम् ? ॥४४८॥
 वनं ब्रजिष्यति सुतः पतिश्च प्रब्रजिष्यति । श्रुत्वाऽप्येतन्न यदीर्णा कौशल्ये! वज्रमय्यसि ॥४४९॥
 रामो जगाद भूयोऽपि मातः! पत्न्यसि मत्पितुः । ततः किमिदमारब्धं कातरस्त्रीजनोचितम् ? ॥४५०॥
 वनान्यटितुमेकाकी याति केसरिणीसुतः । स्वस्था तु केसरिण्यस्ति न ताम्यति मनागपि ॥४५१॥
 तातस्य ऋणमस्त्युच्चैः प्रतिपन्नवरो ह्ययम् । अत्र स्थिते च मय्यम्ब! तस्याऽऽनृण्यं भवेत् कथम् ? ॥४५२॥
 इत्यादियुक्तिवचनैर्बोधयित्वाऽपराजिताम् । तां नत्वाऽन्याश्च जननीर्निर्ययौ लक्ष्मणाग्रजः ॥४५३॥
 ॥दूराद् दशरथं नत्वा सीतोपेत्याऽपराजिताम् । नत्वा चाऽयाचताऽऽदेशं रामानुगमनं प्रति ॥४५४॥
 ऊचेऽपराजिता देवी क्रोडमारोप्य जानकीम् । बालामिव स्नपयन्ती केवोष्णैर्नयनोदकैः ॥४५५॥
 वत्से! वत्सो रामभद्रो विनयी पित्रनुज्ञया । वनं प्रयाति तस्यैतन्नृसिंहस्य न दुष्करम् ॥४५६॥
 देवीव लालिताऽसि त्वमाजन्मोत्तमवाहनैः । सहिष्यसे कथं वत्से! पादचङ्कमणव्यथाम् ? ॥४५७॥
 तवाऽङ्गं सौकुमार्येण कमलोदरसोदरम् । क्लिष्टं तापादिना कुर्यात् क्लेशं दाशरथेरपि ॥४५८॥
 स्वभर्तुरनुयानेनाऽनिष्टकष्टागमनेन च । न निषेधं न चाऽनुज्ञां यान्त्यास्ते कर्तुमुत्सहे ॥४५९॥
 सीताऽप्युवाच निःशोका नमस्कृत्याऽपराजिताम् । दधती प्रीतरुत्फुल्लसरोरुहमिवाऽऽननम् ॥४६०॥
 अधित्वदस्तु मे भक्तिर्नित्यं क्षेमङ्करा पथि । एषाऽहमनुयास्यामि रामं विद्युदिवाऽम्बुदम् ॥४६१॥
 इत्युक्त्वा तां पुनर्नत्वा निर्ययौ जनकात्मजा । आत्मानर्मात्मरामेव ध्यायन्ती लक्ष्मणाग्रजम् ॥४६२॥
 अहो! अत्यन्तमनया पतिभक्त्याऽद्य जानकी । आद्योदाहरणं जज्ञे पतिदेवतयोषिताम् ॥४६३॥
 कष्टादभीता सीतेयं सतीजनमतल्लिका । अहो शीलेन महता पुनाति स्वं कुलद्वयम् ॥४६४॥
 इति व्यावर्णयन्तीभिः शोकगद्गदया गिरा । पौरीभिः कथमप्यैक्षि सीता यान्ती वनं प्रति ॥४६५॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 ॥रामं वनाय निर्यान्तं दृष्ट्वा सपदि लक्ष्मणः । सद्यः सन्धुक्षितक्रोधवह्निर्दध्याविदं हृदि ॥४६६॥
 ऋजुस्तातः प्रकृत्याऽपि प्रकृत्याऽनृजवः स्त्रियः । इयच्चिरं वरं धृत्वा योचते साऽन्यथा कथम् ? ॥४६७॥
 दत्तमेतावता राज्यं भरताय महीभुजा । अपनीतमृणं स्वस्य गता नश्च पितृणभीः ॥४६८॥
 निर्भयः साम्प्रतं हत्वा भरतात् कुलपांसनात् । न्यस्यामि राज्यं किं रामे विरामाय निजकृधः ? ॥४६९॥
 अथवाऽसौ महासत्त्वस्तूणवद् राज्यमुज्झितम् । रामो नाऽऽदास्यते दुःखं तातस्य तु भविष्यति ॥४७०॥

१. महाशयानाम् ॥ २. 'मावडियो' इति भाषायां, यः सर्वकार्येषु मातरमेव प्रेक्षतेऽनुसरति च ॥ ३. गर्द्धमेवं मु. प्रभृतिषु ॥ ४. चापतूणवान् मु. ॥ ५. प्रतिज्ञाम् ॥ ६. राज्यं ददौ पिता खं. १, ला. ॥ ७. वने मया खं. १-२ ॥ ८. भूश्च ता. ॥ ९. जीवाम्यहं खं. १ ॥ १०. सिंहीपुत्रः ॥ ११. केसरिण्यास्ते मु. ॥ १२. ऋणमत्युच्चैः ता. ॥ १३. अवस्थिते मो. ॥ १४. अङ्कम् ॥ १५. ईषदुष्णैः ॥ १६. प्रातःकाले विकस्वरं कमलमिव ॥ १७. त्वयि अधि इति अधित्वत्, तव उपरीत्यर्थः ॥ १८. आत्मस्वरूपे एव आरामो यस्याः सा आत्मरामा-आत्मध्यानं कुर्वन्ती योगिनी तद्वत् ॥ १९. जाता हे. मो. ता. ॥ २०. पतिरेव दैवतं-देवः यासां, तासां नारीणाम् ॥ २१. सतीसमूहे प्रशस्या ॥ २२. श्रुत्वा मुद्रिते; छा. पा. मो. विना सर्वप्रतिष्वपि ॥ २३. सन्धुक्षितः-दीप्तः क्रोधवह्निर्यस्य सः ॥ २४. कुटिलाः ॥ २५. यथाचे खंता. १-२, ला. ॥ २६. पितृणं पाता.; पितुः ऋणं, तस्य भीः-भयम्; ("ऋतो वा तौ च" सि. १/२/४) ॥ २७. कुलाकारात् ॥ २८. "शमनाय" इति ला. टि. ॥

तातस्य मा स्म भूद् दुःखं राजाऽस्तु भरतोऽपि हि । अहं त्वनुगमिष्यामि रामपादान् पदातिवत् ॥४७१॥
 एवं विचिन्त्य सौमित्रिर्नत्वाऽऽपृच्छ्य च भूपतिम् । यथौ सुमित्रामाप्रष्टुं नत्वा चैवमवोचत ॥४७२॥
 गमिष्यति वनं रामोऽनुगमिष्यामि तं त्वहम् । मर्यादाब्धिं विना ह्यार्यं न स्थातुं लक्ष्मणः क्षमः ॥४७३॥
 कथञ्चिद् धैर्यमालम्ब्य सुमित्राऽप्यब्रवीदिदम् । साधु वत्साऽसि मे वत्सो ज्येष्ठं यदनुगच्छसि ॥४७४॥
 मां नमस्कृत्य वत्सोऽद्य रामभद्रश्चिरं गतः । अतिदूरे भवति ते मा विलम्बस्व वत्स! तत् ॥४७५॥
 इदं साध्वम्ब! साध्वम्ब! मदम्बाऽसीत्युदीर्यं ताम् । नत्वा च लक्ष्मणोऽगच्छत् प्रणन्तुमपराजिताम् ॥४७६॥
 तां नत्वोवाच सौमित्रिरार्यं एकाक्यगाच्चिरम् । त्वामाप्रष्टुमहं त्वागामार्यानुगमनोत्सुकः ॥४७७॥
 उदश्रुतुचे कौशल्या मन्दभाग्याऽस्मि हा! हता । वत्स! त्वमपि मां मुक्त्वा प्रस्थितोऽसि वनाय यत् ॥४७८॥
 त्वमेकोऽत्राऽवतिष्ठस्व मा प्रतिष्ठस्व लक्ष्मण! । ममाऽऽश्वासकृते रामविरहादितचेतसः ॥४७९॥
 प्रत्यूचे लक्ष्मणोऽप्येवं माता रामस्य नन्वसि । मातः! कृतमधैर्येणाऽर्हेण सामान्ययोषिताम् ॥४८०॥
 दूरे गच्छति मे बन्धुरनुयास्यामि तं द्रुतम् । तद् विघ्नं मा कृथा देवि! रामनिघ्नः सदाऽप्यहम् ॥४८१॥
 तामित्युक्त्वा च नत्वा च सौमित्रिरथ सत्वरम् । अनुधाव्याऽगमत् सीता-रामौ कार्मुक-तूणभृत् ॥४८२॥
 ॥त्रयोऽपि निर्ययुः पुर्या विकस्वरमुखाम्बुजाः । विलासोपवनायेव वनवासाय सोद्यमाः ॥४८३॥
 प्राणैरिव विनिर्यद्भिर्मैथिली-राम-लक्ष्मणैः । कष्टां नराश्च नार्यश्च नगर्यां लेभिरे दशाम् ॥४८४॥
 वेगात् तान्वधावन्ताऽनुरागेण गरीयसा । नागराः क्रूरकैकेयीविध्योराक्रोशदायिनः ॥४८५॥
 बाष्पायमाणो राजाऽपि सान्तःपुरपरिच्छदः । द्रुतमन्वसरद् राममाकृष्टः स्नेहरज्जुभिः ॥४८६॥
 द्रुतं राज्ञि जने चाऽपि रामभद्रानुगामिनि । नगर्ययोध्या समभूद्दुद्रसेव समन्ततः ॥४८७॥
 अथाऽवस्थाय काकुत्स्थः पितरं जननीरपि । न्यवर्तयत् कथमपि गिरा विनयसारया ॥४८८॥
 तथा यथोचितालापैः पौरानपि विसृज्य सः । सीता-सौमित्रिसहितस्त्वरितं त्वरितं ययौ ॥४८९॥
 ग्रामे ग्रामे ग्रामवृद्धैर्महेभ्यैश्च पुरे पुरे । प्रार्थ्यमानोऽप्यवस्थातुं काकुत्स्थो न ह्यवास्थित ॥४९०॥
 ॥इतश्च भरतो राज्ये नाऽऽददे किं तु प्रत्युत । कैकेयीं स्वं च चुक्रोश स्वभ्रातृविरहासहः ॥४९१॥
 परिव्रज्योत्सुको राजा सामन्तान् सचिवानपि । प्राहिणोद् राममानेतुं राज्याय सहलक्ष्मणम् ॥४९२॥
 पश्चिमायायिनं रामं प्रापुत्वरितमेव ते । निर्वृत्यै चाऽभ्यधुर्भक्त्या राजाज्ञाख्यानपूर्वकम् ॥४९३॥
 तैर्दीनैः प्रार्थ्यमानोऽपि न न्यवर्तत राघवः । महतां हि प्रतिज्ञां न चलत्यद्रिपादवत् ॥४९४॥
 विसृज्यमाना अपि ते राघवेण मुहुर्मुहुः । सहैव चेलुः सर्वेऽपि कृताशास्तन्निवर्तने ॥४९५॥
 अथोग्रश्चापदपदं निर्मानुष्यां घनद्रुमाम् । पारियात्राटवीं प्रापुर्जानकी-राम-लक्ष्मणाः ॥४९६॥
 अभिधानेन गम्भीरां गम्भीरावर्तभीषणाम् । पृथुप्रवाहां पथि ते समीक्षाञ्चक्रिरे नदीम् ॥४९७॥
 तत्र स्थित्वाऽवदद् रामः सामन्तादीनिदं वचः । इतः स्थानान्निवर्तध्वमध्वा कष्टो ह्यतः परम् ॥४९८॥
 अस्माकं कुशलोदन्तं गत्वा तातस्य शंसत । उपाध्वं भरतं मद्भृत् तातवद् वाऽप्यतः परम् ॥४९९॥
 धिगस्मान् रामपादानामयोग्यानिति भूरिशः । ते रुदन्तो न्यवर्तन्त बाष्पाम्भःस्तिमितांशुकाः ॥५००॥
 उत्तार ततो रामो दुस्तरां तां तरङ्गिणीम् । ससीता-लक्ष्मणः साँस्रैः प्रेक्षितस्तैस्तटस्थितैः ॥५०१॥
 रामेऽथ दृक्पथातीते सामन्ताद्याः कथञ्चन । अयोध्यानगरीमीयुस्तद् राज्ञे चाँऽऽचक्षिरे ॥५०२॥
 राजाऽप्युवाच भरतं नाऽऽयातौ राम-लक्ष्मणौ । राज्यं गृहाण मम तद् दीक्षाविघ्नाय मा स्म भूः ॥५०३॥
 भरतोऽप्यवदद् राज्यं नाऽऽदास्येऽहं कथञ्चन । आनेष्ये तु स्वयं गत्वा प्रसाद्य निजमग्रजम् ॥५०४॥

१. नन्वहम् ॥ २. "रामवशः" इति ला. टि. ॥ ३. अनुधाव्याऽभ्यगात् खं. १, ला. का. ॥ ४. क्रूरयाः कैकेय्याः विधेः-विधातुश्च ॥ ५. उदसा-निर्जना 'उज्जड' इति भाषायाम् ॥ ६. रामः ॥ ७. ०त्स्वरितं० ता. ॥ ८. समलक्ष्मणम् खं. १ ॥ ९. पश्चिमदिशागामिनम् ॥ १०. ०मेत्ये ते ता. ॥ ११. निवर्तनाय ॥ १२. प्रतिज्ञा तु मु. ॥ १३. पारियात्रो नाम कुलाचलस्तस्याऽटवीम् । केचित् सौराष्ट्रदेशे प्रसिद्धं 'बरडा' इत्याख्यं गिरिं पारियात्रं वदन्ति (मुद्रिते टि.) ॥ १४. सेवध्वम् ॥ १५. मद्भृतावच्चाप्यतः पाता. ॥ १६. बाष्पाम्भसा-अश्रुजलेन स्तिमितानि-आर्द्राणि अंशुकानि-वस्त्राणि येषां ते ॥ १७. साश्रुभिः ॥ १८. व्याच० मु. ॥

आगात् तदा च कैकेयी राजानमिति चाऽब्रवीत् । भरताय त्वया राज्यं दत्तं सत्यप्रतिश्रवम् ॥५०५॥
 परमेष न गृह्णाति राज्यं ते विनयी सुतः । अन्यासां चाऽस्य मातृणां महद् दुःखं ममाऽपि च ॥५०६॥
 अविमृश्यविधायिन्या पापीयस्या मया कृतम् । सति त्वयि सपुत्रेऽपि हहा! राज्यमराजकम् ॥५०७॥
 कौशल्यायाः सुमित्रायाः सुप्रभायाश्च दुःश्रवम् । रुदितं मम शृण्वन्त्या हृदयं भवति द्विधा ॥५०८॥
 भरतेन समं गत्वा तौ वत्सौ राम-लक्ष्मणौ । अनुनीय समानेष्याम्यनुजानीहि नाथ! माम् ॥५०९॥
 ॥अथाऽऽदिष्टा प्रहृष्टेन राज्ञा दशरथेन सा । ययौ सभरतामात्या प्रति रामं कृतत्वरा ॥५१०॥
 कैकेयी-भरतौ षड्भिः प्रापतुस्तद् वनं दिनैः । अपश्यतां द्रुमूले च जानकी-राम-लक्ष्मणान् ॥५११॥
 रथादुत्तीर्य कैकेयी वत्स! वत्सेति भाषिणी । प्रणमन्तं रामभद्रं चुचुम्बोपरि मूर्धनि ॥५१२॥
 पादाब्जयोः प्रणमन्तौ वैदेही-लक्ष्मणावपि । आक्रम्योपरि बाहुभ्यां तारतारं रुरोद सा ॥५१३॥
 भरतोऽपि नमश्चक्रे रामपादावुदश्रुत्कृ । प्रत्यपद्यत मूर्च्छां च मूर्च्छत्खेदमहाविषः ॥५१४॥
 बोधितो रामभद्रेण विनयी भरतोऽवदत् । अभक्तमिव मां त्यक्त्वा कथमत्र त्वमागमः ? ॥५१५॥
 राज्यार्थं भरत इति मातृदोषेण योऽभवत् । ममाऽपवादो हर तमात्मना सह मां नयन् ॥५१६॥
 निवृत्य यद् वाऽयोध्यायां गत्वा राज्यश्रियं श्रय । कौलीनशल्यं मे भ्रातरेवमप्यपयास्यति ॥५१७॥
 जगन्मित्रं हि सौमित्रिस्तवाऽमात्यो भविष्यति । अयं जनः प्रतीहारः शत्रुघ्नस्त्वातपत्रभृत् ॥५१८॥
 एवं ब्रुवाणे भरते कैकेय्यप्यब्रवीदिदम् । कुरु भ्रातृवचो वत्स! सदाऽसि भ्रातृवत्सलः ॥५१९॥
 अत्र न त्वत्पितुर्दोषो न दोषो भरतस्य च । कैकेय्या एव दोषोऽयं सुलभः स्त्रीस्वभावतः ॥५२०॥
 कौल्यवर्जा ये केऽपि दोषाः स्त्रीणां पृथक् पृथक् । ते सर्वे कृतसंस्थाना मयि दोषखनाविव ॥५२१॥
 पत्युः सुतानां तन्मातृजनस्य च मया कृतम् । इदं दुःखाकरं कर्म तत् सहस्व सुतोऽसि यत् ॥५२२॥
 इत्यादि साश्रु जल्पन्तीं तामूचे लक्ष्मणाग्रजः । तातस्य सूनुभूत्वाऽहं प्रतिज्ञातं त्यजामि किम् ? ॥५२३॥
 तातेन दत्तमेतस्मै राज्यं ह्यनुमतं मया । अस्त्वन्यथा कथङ्कारं वाग् द्वयोर्जीवतोरपि ? ॥५२४॥
 तदस्तु भरतो राजा द्वयोरपि निदेशतः । अस्याऽस्म्यहमनुल्लङ्घ्यो मम तात इवाऽम्बिके! ॥५२५॥
 इत्युक्त्वोत्थाय काकुत्स्थः सीतानीतजलैः स्वयम् । राज्येऽभिषिञ्चद् भरतं सर्वसामन्तसाक्षिकम् ॥५२६॥
 रामः प्रणम्य कैकेयीं सम्भाष्य भरतं तथा । विससर्ज प्रतस्थे च कैकुभं दक्षिणां प्रति ॥५२७॥
 ययावयोध्यां भरतस्तत्र चाऽखण्डशासनः । ऊरीचक्रे राज्यभारं पितुर्भ्रातुश्च शासनात् ॥५२८॥
 ॥महामुनेः सत्यभूतेः पार्श्वे दशरथोऽप्यथ । भूयसा परिवारेण समं दीक्षामुपाददे ॥५२९॥
 स्वभ्रातृवनवासेन भरतः शल्यितो हृदि । अर्हत्पूजोद्यतोऽरक्षद् राज्यं यामिकवत् सुधीः ॥५३०॥
 सौमित्रि-मैथिलसुतासहितोऽथ रामो गच्छन्नतीत्य गिरिमध्वनि चित्रकूटम् ।
 आसादयत् कतिपयैर्दिवसैरवन्तिदेशैकदेशमर्वा^१निस्थितदेवदेश्यः ॥५३१॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये सप्तमे पर्वणि
 राम-लक्ष्मणोत्पत्ति-परिणयन-वनवासगमनो नाम चतुर्थः सर्गः ॥

१. चाऽपि ता. ॥ २. मूर्च्छत् व्याप्तीभवत् खेद एव महाविषं यस्य सः; "प्रसरत्" इति ला.टि. ॥ ३. त्वमागतः खं.१, ता. ॥ ४. ममाऽपवादं पाता. ॥ ५. कौलीन-लोकापवादः, तदेव शल्यम् ॥ ६. भरतः ॥ ७. मातृवत्सलः मु. ॥ ८. "असतीत्व" इति ला.टि.; असतीत्वं मुक्त्वाऽन्ये सर्वेऽपि स्त्रीसुलभा दोषाः मयि सन्तीत्याशयः ॥ ९. दोषाणां खनिः-आकरस्तत्रेव ॥ १०. अन्यथा स्यात्० हे. ॥ ११. दिशाम् ॥ १२. सुभ्रातृ० हे. मो. पा. छा. ला.प्रभृतिषु ॥ १३. अवन्यां स्थितो देव इव ॥ १४. सप्तमपर्वणि खं.१-२ ॥ १५. वनगमनो ता. ॥ १६. चतुर्थसर्गः पाता. ॥

॥पञ्चमः सर्गः॥

रामोऽथ विश्रमयितुं श्रान्तामध्वनि जानकीम् । वटस्य मूले न्यषदद् गुह्यकानामिवेश्वरः ॥१॥
 तं देशं सर्वतो वीक्ष्य रामः सौमित्रिमभ्यधात् । देशः कस्याऽपि भीत्याऽयमधुनैवोद्धसोऽभवत् ॥२॥
 अशुष्ककुल्यान्युद्यानानीक्षुवाटाश्च सेक्षवः । सान्नानि च खलान्याहुर्नूतनोद्धसतामिह ॥३॥
 तदा च रामः पप्रच्छ गच्छन्तं जनमेककम् । किमुच्चचाल देशोऽयं ? क्व चाऽसि चलितोऽनघ ! ॥४॥
 ॥सोऽप्यूचेऽवन्तिदेशोऽस्मिन् पुर्यवन्त्यां नरेश्वरः । अस्ति सिंहोदरो नाम सिंहवद् दुःसहो द्विषाम् ॥५॥
 तस्य च प्रतिबद्धोऽस्ति विषयेऽस्मिन् महामतिः । सामन्तो वज्रकर्णख्यो दशाङ्गपुरनायकः ॥६॥
 स पापद्भ्यां गतोऽन्येद्युर्वनमध्ये महामुनिम् । कायोत्सर्गस्थमैक्षिष्ट नामतः प्रीतिवर्धनम् ॥७॥
 किं तिष्ठसि द्रुम इवाऽरण्येऽमुत्रेति तेन तु । अनुयुक्तो मुनिरात्महितार्थमिति सोऽवदत् ॥८॥
 भूयोऽप्यूचे वज्रकर्णः खाद्य-पेयादिवर्जिते । अत्र सम्पद्यतेऽरण्ये किं नामाऽऽत्महितं तव ? ॥९॥
 तं च योग्यं मुनिर्ज्ञात्वा धर्ममात्महितं जगौ । श्रावकत्वं सोऽपि सद्यः प्रपेदे तत्पुरः सुधीः ॥१०॥
 विना च देवमर्हन्तं विना साधूंश्च नाऽपरम् । नस्यामीति तदग्रे स जग्राहाऽभिग्रहं दृढम् ॥११॥
 ततश्च तं स वन्दित्वाऽगाद् दशाङ्गपुरं पुरम् । पालयन् श्रावकत्वं च चिन्तयामासिवानिदम् ॥१२॥
 नमस्कार्यो मया नाऽन्य इति तावदभिग्रहः । सिंहोदरश्च मे वैरी भविष्यत्यनमस्कृतः ॥१३॥
 एवं विमृश्योत्प्रतिभः स्वाङ्गुलीये मणीमयीम् । मुनिसुव्रतनाथस्य प्रतिमां स न्यवीविशत् ॥१४॥
 तद् बिम्बं स्वाङ्गुलीयस्थं नमन् वज्रयते स्म सः । सिंहोदरं नरपतिं मायोपायो बलीयसि ॥१५॥
 तं वज्रकर्णवृत्तान्तं सिंहोदरमहीपतेः । आचक्षे खलः कोऽपि खलाः सर्वङ्गुषाः खलु ॥१६॥
 सद्यः सिंहोदरोऽकुप्यन्महाहिरिव निःश्वसन् । वज्रकर्णाय तत्कोपं कोऽप्यागत्य शशंस च ॥१७॥
 तस्य कोपो मयि कथं त्वया ज्ञात ? इति स्फुटम् । वज्रकर्णेन पृष्टः सन्नाचख्यौ स पुमानिति ॥१८॥
 ॥पुरे कुन्दपुरे श्राद्धः समुद्रसङ्गमो वणिक् । यमुना नाम तत्पत्नी विद्युदङ्गोऽस्मि तत्सुतः ॥१९॥
 क्रमाच्च यौवनं प्राप्तो भाण्डमादाय चाऽगमम् । उज्जयिन्यामहं पुर्यां क्रय-विक्रयहेतवे ॥२०॥
 तत्र कामलतां नामोऽपश्यं वेश्यां मृगीदृशाम् । सद्यश्च कामबाणानामभूवमहमास्पदम् ॥२१॥
 निशामेकां वसामीति तया कृतसमागमः । दृढं रागेण बद्धोऽहं मृगो वैगुरया यथा ॥२२॥
 आजन्म कष्टेन धनं यन्मत्पित्राऽर्जितं बहु । तद्वशेन मया तत् तु षड्भिर्मासैर्विनाशितम् ॥२३॥
 सिंहोदरमहिष्याः श्रीधराया ये हि कुण्डले । तादृशे देहि मह्यं त्वमित्यूचे साऽन्यदा तु माम् ॥२४॥
 न मेऽर्थः कश्चिदप्यस्ति ते एवाऽपहराम्यहम् । इति रात्रौ साहसिकः खात्रेणाऽगां नृपौकसि ॥२५॥
 सिंहोदरं श्रीधरेति पृच्छन्ती शुश्रुवे मया । नाथोद्विग्न इवेदानीं निद्रां न लभसे कथम् ? ॥२६॥
 सिंहोदरोऽवदद् देवि! तावन्निद्रा कुतो मम । प्रणामविमुखो यावद् वज्रकर्णो न मार्यते ? ॥२७॥
 अमुं प्रातर्हनिष्यामि ससुहृत्पुत्रबान्धवम् । यात्वियं रजनी तावद् विनिद्रस्याऽपि मे प्रिये! ॥२८॥
 तदाकर्ण्य तवाऽऽख्यातुं त्यक्तकुण्डलचौरिकः । त्वां साधर्मिकवात्सल्यादिह त्वरितमागमम् ॥२९॥
 ॥वज्रकर्णस्तदाकर्ण्य पुरीं तृण-कणाधिकाम् । संद्यो व्यधत्ताऽपश्यच्च परचक्ररजोऽम्बरे ॥३०॥

१. यक्षाणामीश्वरः कुबेर इव ॥ २. निर्जनः ॥ ३. अशुष्काः-आर्द्राः कुल्याः ('नीक' इति भाषायाम्) - कृत्रिमनद्यः येषु तानि ॥ ४. अधीनः ॥ ५. ०बद्धोऽस्मिन् विषयेऽस्ति महा० रसंभा ॥ ६. मृगयायाम् ॥ ७. संजग्राहा० ला. ॥ ८. उत्पन्ना प्रतिभा-बुद्धिर्यस्य सः ॥ ९. संन्यवी० मु. ॥ १०. माया एवोपायः ॥ ११. सर्वं कषन्ति-नाशयन्तीति सर्वङ्गुषाः ॥ १२. नाम्नाऽ० खं. १-२, पाता.; नाम पश्यन् ला. ॥ १३. मृगीदृशीम् ता. ॥ १४. पाशेन ॥ १५. च ला. ॥ १६. 'खातर पाडीने' इति भाषा ॥ १७. ०चौरिकः ता. ॥ १८. कण-तृणा० ता. ॥ १९. सद्यश्चकाराऽप० खं. १-२, ला. ता. कां. मो. ला. ॥

१ क्षणाच्चाऽवेष्टयत सिंहोदरेण प्रबलैर्बलैः । तद् दशाङ्गपुरं विष्वक् चन्दनद्रुरिवाऽहिभिः ॥३१॥
 सिंहोदरोऽथ दूतेन वज्रकर्णमदोऽवदत् । प्रणाममायया मायिन्! वञ्चितोऽस्मि त्वया चिरम् ॥३२॥
 विना तेनाऽङ्गुलीयेन मामागत्य नमस्कुरु । अन्यथा सकुटुम्बस्त्वं यमवेशमाऽद्य यास्यसि ॥३३॥
 प्रत्यूचे वज्रकर्णोऽपि मम ह्ययमभिग्रहः । विनाऽर्हन्तं विना साधुं प्रणामाम्यपरं न हि ॥३४॥
 न पौरुषाभिमानोऽत्र किं तु धर्माभिमानिता । नमस्कारं विना सर्वं ममाऽऽदत्स्व यथारुचि ॥३५॥
 धर्मद्वारं देहि मह्यं यथा धर्माय कुत्रचित् । अहमन्यत्र गच्छामि धर्म एवाऽस्तु मे धनम् ॥३६॥
 इत्युक्ते वज्रकर्णेन न हि तत् प्रत्यपादि सः । जातु धर्ममधर्मं वा न गणयन्ति मानिनः ॥३७॥
 पुरं स्ववज्रकर्णं तद् रुद्ध्वा सिंहोदरो बहिः । स्थितोऽस्ति मुष्णन् देशं च तद्भयादयमुद्रसः ॥३८॥
 अहं च सकुटुम्बोऽपि नष्टोऽस्मि राजविड्वरे । दधान्यत्राऽद्य सौधानि जीर्णा सा च कुटी मम ॥३९॥
 शून्येभ्य इभ्यवेश्मभ्यो वेश्मोपकरणान्यहम् । आनेतुं क्रूरगेहिन्या प्रेषितो यामि तन्मुखः ॥४०॥
 तस्या दुर्वचसोऽप्येतत् फलं शुभमभून्मम । यन्मया देवकल्पस्त्वं दृष्टो दैववशादसि ॥४१॥
 एवमुक्तवतस्तस्य दरिद्रस्य रघूद्भूहः । रत्नस्वर्णमयं सूत्रमदत्त करुणानिधिः ॥४२॥
 १॥ तं विसृज्य ततो रामो दशाङ्गपुरमीयिवान् । चन्द्रप्रभं बहिश्चैत्ये नत्वा तत्राऽप्यवास्थितं ॥४३॥
 रामादेशेन सौमित्रिस्तत् प्रविश्य क्षणात् पुरम् । वज्रकर्णान्तिकेऽगच्छदलक्ष्याणां ह्यसौ स्थितिः ॥४४॥
 वज्रकर्णः सदाकारं ज्ञात्वा तं नरमुत्तमम् । ऊचे महाभाग! भव भोजनातिथ्यभाग् मम ॥४५॥
 रामानुजोऽप्यभिदधे सकलत्रो मम प्रभुः । स्थितोऽस्ति बहिरुद्धाने तमादौ भोजयाम्यहम् ॥४६॥
 ततः सौमित्रिणा सार्धं वज्रकर्णो महीपतिः । भूयिष्ठव्यञ्जनं भोज्यमुपराममनाययत् ॥४७॥
 भुक्तोत्तरे चाऽनुशिष्य रामेण प्रेषितो ययौ । लक्ष्मणोऽवन्तिनृपतिं जगादेति च सौष्ट्वी ॥४८॥
 राजा दाशरथिर्दासीकृताशेषमहीपतिः । विरोधं वज्रकर्णेन भरतस्ते निषेधति ॥४९॥
 सिंहोदरोऽपि प्रत्यूचे भृत्यानां भरतोऽपि हि । भक्तानामेव कुरुते प्रसादं नाऽन्यथा पुनः ॥५०॥
 अयं पुनर्वज्रकर्णो मत्सामन्तो दुराशयः । न मां नमति तेनाऽस्य प्रसीदामि कथं ? वद ॥५१॥
 भूयोऽपि लक्ष्मणोऽवोचन्नाऽसावविनयी त्वयि । अस्याऽप्रणामसन्धा हि जज्ञे धर्मानुपरोधतः ॥५२॥
 मा कुपो वज्रकर्णाय मान्यं भरतशासनम् । आसमुद्रान्तमेदिन्या भरतः शासिता यतः ॥५३॥
 क्रुद्धः सिंहोदरो स्माऽऽह को नाम भरतो नृपः । यो वज्रकर्णगृह्यः सन् वातूलो मां वदत्यदः ॥५४॥
 कोषारुणाक्षः सौमित्रिः स्फुरदोष्ठदलोऽवदत् । रे न जानासि भरतं ? ज्ञापयाम्येष मङ्गु तम् ॥५५॥
 उत्तिष्ठस्व युधे सर्वात्मना संवर्मितो भव । न भवस्येष गोधेव मद्भुजाशनिताडितः ॥५६॥
 सिंहोदरः ससैन्योऽथ सौमित्रिं हन्तुमुद्यतः । बालः परिस्प्रेष्टुमिव भस्मच्छत्रं हुताशनम् ॥५७॥
 लक्ष्मणोऽपि गजालानं भुजेनोन्मूल्य नालवत् । विद्विषस्ताडयामासोर्दस्तदण्ड इवाऽन्तकः ॥५८॥
 अथ सौमित्रिरुत्पत्य सिंहोदरमभि स्थितम् । तद्वाससा पशुमिवाऽबध्नात् कण्ठे महाभुजः ॥५९॥
 सौश्र्वर्यं पश्यतां तत्र दशाङ्गपुरवासिनाम् । तं निन्ये गामिवाऽऽकृष्य लक्ष्मणो रामसन्निधौ ॥६०॥
 दृष्ट्वा सिंहोदरो रामं नत्वा चेदमभाषत । न ज्ञातस्त्वमिहाऽऽयातो मया रघुकुलोद्भवह! ॥६१॥
 अथवा किमिदं देव! मत्परीक्षाकृते कृतम् ? । कृतं नः प्राणितेनाऽपि यूयं छलपरा यदि ॥६२॥
 क्षमस्वाऽज्ञानदोषं मे यत् कर्तव्यं तदादिश । भृत्ये कोपः शिक्षामात्रकृते शिष्ये गुरोरिव ॥६३॥

१. क्षणाच्च रूपे खं. १-२, ला., कां. ला. ॥ २. चुञ्चितोऽस्मि खं. १ ॥ ३. मया खं. १ ॥ ४. गृहाण ॥ ५. स्वीकृतवान् ॥ ६. देशश्च मु. खं. १-२, पाता. ला. प्रभृतिषु ॥ ७. नष्टोऽस्मिन् राजविग्रहे मु. ॥ ८. विड्वरः-विप्लवः ॥ ९. देवतुल्यः ॥ १०. दैववशादपि पाता. ॥ ११. रामः ॥ १३. हारम् ॥ १४. स्थितः रसंपा. ॥ १४. स्वरविहारिणामियं स्थितिः-मर्यादा प्रकृतिर्वा ॥ १५. भूयिष्ठानि-बहुतराणि व्यञ्जनानि शाकादीनि यस्मिंस्तत् ॥ १६. सौष्टवं-भद्रत्वमस्याऽस्ति ॥ १७. निषेधते ला. ॥ १८. भक्तानामेव भृत्यानां उपरि भरतः प्रसादं कुरुते इत्यर्थः ॥ १९. प्रणामाकरणप्रतिज्ञा ॥ २०. मा कुप्यो वज्रकर्णोऽयं कां. ला. मु. ॥ २१. यतः ता. ॥ २२. वज्रकर्णस्य पक्षपाती; वज्रकर्णहृद्यः खं. १-२ ॥ २३. मम भुजा एव अशनिर्वज्रं, तेन ताडितः ॥ २४. ०स्यर्हो रसंपा. ॥ २५. गजबन्धनस्तम्भम् ॥ २६. ऊर्ध्वीकृतदण्डः ॥ २७. आश्र्वर्यं मु. ॥ २८. जीवितेनाऽपि ॥

सन्धेहि वज्रकर्णेनेत्यादिशत् तं रघूद्वहः । सिंहोदरोऽपि तां वाचं तथेति प्रत्यपद्यत ॥६४॥
 तत्राऽऽगाद् वज्रकर्णोऽपि रामभद्रस्य शासनात् । विनयेन पुरोभूय कृताञ्जलिरुवाच च ॥६५॥
 स्वामिनौ वृषभस्वामिवंशजौ राम-लक्ष्मणौ । युवां दृष्टौ मया दिष्ट्या किन्तु ज्ञातौ चिरादिह ॥६६॥
 भरतार्धस्य सर्वस्य युवां नाथौ महाभुजौ । अहमन्ये च राजानो युवयोरेव किङ्कराः ॥६७॥
 मुञ्चैनं मत्प्रभुं नाथ! शाधि चैनमतः परम् । यथाऽसौ सहते मेऽन्याऽप्रणामाभिग्रहं सदा ॥६८॥
 विनाऽर्हन्तं विना साधुं नमस्यो नाऽपरो मया । इति ह्यभिग्रहोऽग्राहि महर्षेः प्रीतिवर्धनात् ॥६९॥
 रामभूसञ्जया सिंहोदरस्तत् प्रत्यपद्यत । सौमित्रिणा विमुक्तः सन् वज्रकर्णं च सस्वजे ॥७०॥
 सिंहोदरोऽपि परया प्रीत्या राघवसाक्षिकम् । राज्यार्धं वज्रकर्णाय सोदरायेव दत्तवान् ॥७१॥
 श्रीधराकुण्डले ते च याचित्वाऽवन्तिपार्थिवात् । अदत्त विद्युदङ्गाय दशाङ्गपुरपार्थिवः ॥७२॥
 सौमित्रये वज्रकर्णो ददावष्टौ स्वकन्यकाः । सिंहोदरः ससामन्तः पुनः कन्याशतत्रयम् ॥७३॥
 अथोचे लक्ष्मणः कन्याः पार्श्वे वः सन्तु सम्प्रति । भ्राता नो भरतो राज्ये यतः पित्रा निवेशितः ॥७४॥
 समयेऽङ्गीकृतराज्यः परिणेष्यामि वः सुताः । इदानीं तु वयं गत्वा स्थास्यामो मलयाचले ॥७५॥
 ओमित्युक्त्वा स्थितौ वज्रकर्ण-सिंहोदरौ नृपौ । विसृष्टौ रामभद्रेणेतुर्निजनिजं पुरम् ॥७६॥
 रामस्तत्र निशां नीत्वा ससीता-लक्ष्मणः प्रगे । गच्छन् क्रमेण सम्प्राप देशं कमपि निर्जलम् ॥७७॥
 पिपासितायां सीतायां विश्रान्तायां तरोस्तले । रामाज्ञयाऽथ सौमित्रिर्जलमानेतुमभ्यगात् ॥७८॥
 गच्छन् सरो ददर्शैकमनेकाम्भोजमण्डितम् । दूरादानन्दजननं वयस्यमिव वल्लभम् ॥७९॥
 तदा च क्रीडितुं तत्राऽऽगात् कूबरपुराधिभूः । नृपः कल्याणमालाख्यः प्रेक्षाञ्जके च लक्ष्मणम् ॥८०॥
 स कामबाणैः सद्योऽपि बिभिदे भिदुरात्मकैः । नत्वा लक्ष्मणमूचे च भव मे भोजनातिथिः ॥८१॥
 विकारं मान्मथं देहलक्षणानि च लक्ष्मणः । निरीक्ष्य दध्यौ नार्येषा पुंवेषा कारणेन तु ॥८२॥
 ध्यात्वेत्युवाच सौमित्रिः सभार्योऽस्ति मम प्रभुः । इतश्चाऽदूरदेशेऽस्मिन् भुञ्जे तेन विना न हि ॥८३॥
 तेन प्रधानपुरुषैर्भद्राकारैः प्रियंवदैः । तत्राऽऽनिन्ये समभ्यर्थ्य ससीतोऽपि रघूद्वहः ॥८४॥
 सोऽनमस्यद् रामभद्रं भद्रधीर्मेथिलीमपि । तयोः कृते पेटकुटीं तत्कालं च न्यवेशयत् ॥८५॥
 तत्र रामं कृतस्नानभोजनं स उपाययौ । सहैकमन्त्रिणा व्यक्तस्त्रीवेषो निष्परिच्छदः ॥८६॥
 लज्जानतमुखीं तां च निजगादेति राघवः । भद्रे! पुरुषवेषेण स्त्रीभावं निर्हुषे कुतः ? ॥८७॥
 ऊचेऽथ कूबरपतिः कूबरेऽस्मिन् महापुरे । वालिखिल्यो नाम राजा पृथ्वीनामाऽस्य तु प्रिया ॥८८॥
 आपन्नसत्त्वा सा जज्ञेऽन्येद्युर्लेच्छैर्महाभटैः । अवस्कन्दागतैर्निन्ये वालिखिल्यो नियम्य सः ॥८९॥
 पश्चाच्च पृथिवी देवी तनयां मामसूत सा । पुत्रोऽजनीति चाऽघोषि सचिवेन सुबुद्धिना ॥९०॥
 तज्ज्ञापितः पुत्रजन्म प्रभुः सिंहोदरोऽवदत् । तत्र राजाऽस्तु बालोऽयं वालिखिल्यागमावधि ॥९१॥
 क्रमेण वर्धमानाऽहं मूलात् पुंवेषधारिणी । मातृ-मन्त्रिजनं मुक्त्वाऽपरैरनुपलक्षिता ॥९२॥
 राज्यं करोमि कल्याणमालाख्या प्रथिता सती । मन्त्रिणां मन्त्रसामर्थ्यात् स्यादलीकेऽपि सत्यता ॥९३॥
 म्लेच्छानां भूरि यच्छामि द्रविणं पितृमुक्तये । द्रव्यमेते तु गृह्णन्ति मुञ्चन्ति पितरं न तु ॥९४॥
 तत् प्रसीदत मे तातं तेभ्यो मोचयताऽधुना । सिंहोदरान्मोचितः प्राग् वज्रकर्णं नृपो यथा ॥९५॥
 रामोऽप्युवाच पुंवेषैर्वाऽस्था राज्यं प्रशासती । यावद् गत्वा मोचयामो म्लेच्छेभ्यः पितरं तव ॥९६॥
 महाप्रसाद इत्यूचे सा स्त्री पुंवेषधारिणी । ऊचे सुबुद्धिमन्त्री तु लक्ष्मणोऽस्या वरोऽस्त्विति ॥९७॥
 राघवोऽप्यब्रवीत् तातादेशाद् देशान्तरं वयम् । यास्यामोऽथ निर्वृत्तेषु लक्ष्मणः परिणेष्यति ॥९८॥

१. शाङ्गिणौ खं.२, पाता. मु.प्रभृतिषु ॥ २. शासनं कुरु ॥ ३. मेऽन्यग्र० खं.१ विना सर्वत्र ॥ ४. स्थित्वा रसंपा. ॥ ५. पुराधिपः पाता.; अधिभूतायकः ॥ ६. भेदिभिः ॥ ७. वल्लभम् ॥ ८. युक्तः स्त्रीवेशो निःपरि० मु., खं. पा.प्रभृतिप्रतिषु च ॥ ९. भद्र! मु. ॥ १०. गोपायसि ॥ ११. गर्भवती ॥ १२. आक्रमणं कुर्वन्निः ॥ १३. बद्ध्वा ॥ १४. निरयसूत मो. ॥ १५. तज्ज्ञापितपुत्रजन्मा पाता., रसंपा. ॥ १६. मत्तातं पाता. ॥ १७. कर्णो नृपो मु. ॥ १८. पुंवेषैव स्वरार्यं ता. विना सर्वत्र ॥ १९. निवृत्तानां खं.१-२, ला. ॥

प्रतिपद्येति काकुत्स्थस्तस्थौ तत्र दिनत्रयम् । निशाशेषे सुप्तजने ससीता-लक्ष्मणः ययौ ॥१९॥
 साऽपि प्रातरपश्यन्ती जानकी-राम-लक्ष्मणान् । विमनाः स्वं पुरमगाच्चक्रे राज्यं तथैव तु ॥१००॥
 ॥ प्राप क्रमेण रामोऽपि नर्मदामुत्तार च । पथिकैर्वार्यमाणोऽपि विन्ध्याटव्यां विवेश च ॥१०१॥
 तत्राऽऽदौ दक्षिणदिशि कण्टकिद्रुस्थितो द्विकः । रास विरसं क्षीरद्रुस्थोऽन्यो मधुरं पुनः ॥१०२॥
 न विषादो न वा हर्षोऽभूद् रामस्य तथाऽपि हि । शकुनं चाऽशकुनं च गणयन्ति हि दुर्बलाः ॥१०३॥
 गच्छन् ददर्श चाऽगच्छन्त्लेच्छसैन्यमुदायुधम् । असङ्ख्येभरथाक्षीयं देशघाताय निर्गतम् ॥१०४॥
 युवा सेनापतिस्तत्र दृष्ट्वा सीतां स्मरातुरः । स्वच्छन्दवृत्तिः स्वान् म्लेच्छानुच्चकैरेवमादिशत् ॥१०५॥
 अरे रे! पथिकावेतौ नार्शयित्वा विनाशय वा । एतां वरस्त्रियं हत्वा समानयत मत्कृते ॥१०६॥
 इत्युक्ताः सह तेनैवाऽधावन्त प्रति राघवम् । प्रहरन्तः शर-प्रांसप्रायैः प्रहरणैः शितैः ॥१०७॥
 उवाच लक्ष्मणो रामं तिष्ठाऽऽर्येह सहाऽऽर्यया । अमूनं शुन इव म्लेच्छान् यावद् विद्रावयाम्यहम् ॥१०८॥
 इत्युक्त्वा लक्ष्मणोऽधिज्यं कृत्वा धनुरनादयत् । तत्रादाच्चाऽत्रसन् म्लेच्छाः सिंहनादादिव द्विपाः ॥१०९॥
 असह्यश्चापनादोऽपि शरमोक्षोऽस्तु दूरतः । इत्थं विमृश्य स म्लेच्छराजो राममुपाययौ ॥११०॥
 विमुक्तशस्त्रो दीनास्यः स्यन्दनादवतीर्य सः । रामभद्रं नमश्चक्रे क्रुधा सौमित्रिणेक्षितः ॥१११॥
 ॥ सोऽवोचद् देव! कौशाम्ब्यां पुर्यां वैश्वानरो द्विजः । सावित्री नाम तत्पत्नी रुद्रदेवोऽस्मि तत्सुतः ॥११२॥
 आजन्म क्रूरकर्माऽहं तस्करः पारदारिकः । न तत् किमपि कर्माऽस्ति यत् पापो नाऽऽचराम्यहम् ॥११३॥
 अथैकदा खात्रमुखे प्राप्तोऽहं राजपूरुषैः । शूलां समारोपयितुं नीतश्च राजशासनात् ॥११४॥
 उपशूलं च दीनोऽहमुपशूनमिव च्छगः । दृष्टः श्रावकवणिजा दत्त्वा दण्डं च मोचितः ॥११५॥
 मा कार्षींश्चौरिकां भूय इत्युदीर्य महात्मना । विसृष्टो वणिजा तेन तं देशं त्यक्तवानहम् ॥११६॥
 भ्रमन्नागामिमां पत्नीं काक इत्याख्ययाऽन्यया । इह ख्यातः क्रमात् पत्नीपतित्वमिदमासदम् ॥११७॥
 इह स्थितश्च लुण्टाकैर्लुण्टयामि पुरादिकम् । आनयामि स्वयं गत्वा बन्दे धृत्वा नृपानपि ॥११८॥
 वश्योऽस्मि व्यन्तर इव तव स्वामिन्! समादिश । किङ्करः किं करोम्येष सहस्वाऽविनयं मम ॥११९॥
 वालिखिल्यं विमुञ्चेति रामेणोक्तः किरातराद् । तं मुमोच नमश्चक्रे वालिखिल्योऽपि राघवम् ॥१२०॥
 रामाज्ञया च काकेन स निन्ये कूबरं पुनः । कल्याणमालां पुंवेषामपश्यच्च सुतां निजाम् ॥१२१॥
 राम-लक्ष्मणवृत्तान्तं मिथोऽकथयतां च तौ । कल्याणमालिका-वालिखिल्यावखिलमप्यथ ॥१२२॥
 ॥ काकोऽपि स्वां ययौ पत्नीं ततो रामोऽपि निर्गतः । विन्ध्याटवीमतिक्रम्य प्राप तार्पीं महानदीम् ॥१२३॥
 तापीमुत्तीर्य च क्रामंस्तदेशप्रान्तवर्तिनम् । अरुणग्रामनामानं रामो ग्राममथाऽऽसदत् ॥१२४॥
 पिपासितायां सीतायां तत्र रामः सलक्ष्मणः । गृहे ययौ कोपनस्य कपिलस्याऽग्निहोत्रिणः ॥१२५॥
 ब्राह्मणी च सुशर्माख्या तेभ्योऽदात् पृथगासनम् । स्वयं च पाययामास सलिलं स्वादु शीतलम् ॥१२६॥
 आगात् तदा च कपिलः पिशाच इव दारुणः । निरीक्ष्य चोपविष्टांस्तान् रुष्टोऽभाषिष्ट गेहिनीम् ॥१२७॥
 मलिनानां किमेतेषां प्रवेशो मम वेश्मनि । पापीयसि! त्वया दत्तोऽग्निहोत्रमशुचीकृतम् ? ॥१२८॥
 एवमाक्रोशिनं विप्रं क्रूरं रामानुजः क्रुधा । करीवाऽऽर्भतोद्भृत्य परिभ्रमयितुं दिवि ॥१२९॥
 रामोऽप्युवाच को नाम कोपोऽस्मिन् कीटमात्रके ? । द्विजैर्ब्रुवं विब्रुवन्तमप्यमुं मुञ्च मानद! ॥१३०॥
 रामाज्ञया च सौमित्रिस्तं मुमोच शनैर्द्विजम् । ससीता-लक्ष्मणो रामो निर्जगाम च तद्गृहात् ॥१३१॥
 ॥ ते गच्छन्तः क्रमात् प्रापुररण्यमपरं महत् । कज्जलश्यामजलदकालश्च समुपाययौ ॥१३२॥

१. च ता. ॥ २. सः पाता. ॥ ३. बम्बूल(बावळ)वृक्ष ॥ ४. काकः ॥ ५. कठोरशब्दं कृतवान् ॥ ६. पिप्पलवृक्ष ॥ ७. असङ्ख्य-इभ-रथ-अश्व-समूहयुक्तम् ॥ ८. पलायनं कारयित्वा हत्वा वा ॥ ९. इत्युक्त्वा खं. १-२, पाता. ला. ता. ॥ १०. प्रासः-भल्लः ॥ ११. तीक्ष्णैः ॥ १२. ऽऽस्ति दूरतः मु. ॥ १३. विश्वानरो पाता. ॥ १४. क्रूरकर्मात् तं मु., खं. २, पाता. ला. प्रभृतिषु ॥ १५. शूलं ला. मो. कां. हे. ता. ॥ १६. प्राणिवधस्थानसमीपं अज इव ॥ १७. ऽऽख्ययाऽनया ला. ॥ १८. इहाख्यातः ता. ॥ १९. कूबरे ला., ता. प्रभृतिषु च ॥ २०. क्रोधशीलस्य ॥ २१. करीवारमतो मु. ॥ २२. आत्मानं द्विजं ब्रूते-मन्यते स द्विजब्रुवस्तम् ॥ २३. वर्षाकालः; ०जलदः काल० पाता. विना सर्वत्र ॥

वर्षत्यब्दे च काकुत्स्थस्तस्थौ वटतरोरधः । वर्षाकालं वटेऽत्रैव नयाम इति चाऽवदत् ॥१३३॥
 आकर्ण्य तद्वचो भीतस्तन्न्यग्रोधाधिदैवतम् । इभकर्णाभिधो यक्षो गोकर्णं स्वप्रभुं ययौ ॥१३४॥
 तं प्रणम्येत्यभाषिष्ट स्वामिन्नुद्वासितस्ततः । कैश्चिद् दुःसहतेजोभिर्निजावासाद् वटादहम् ॥१३५॥
 तत् कुरुष्व परित्राणमत्राणस्य मम प्रभो! । ते हि स्थास्यन्ति सकलां प्रावृषं मद्दटद्रुमे ॥१३६॥
 गोकर्णोऽप्यवधेर्जात्वाऽचख्याविति विचक्षणः । अर्च्यवितौ गृहायातावष्टमौ राम-शार्ङ्गिणौ ॥१३७॥
 इत्युक्त्वा निशि तत्रैत्य नवयोजनविस्तृताम् । द्वादशयोजनायामां धन-धान्यादिपूरिताम् ॥१३८॥
 उत्तुङ्गवप्र-प्रासादां भाण्डपूर्णापणावलिम् । पुरीं रामपुरीं नामाऽकृत रामाय सोऽमरः ॥१३९॥युग्मम्॥
 प्रातर्मङ्गलशब्देन प्रबुद्धो राम ऐक्षत । तं वीणाधारिणं यक्षं महर्द्धिं नगरीं च ताम् ॥१४०॥
 सोऽवोचद् विस्मितं रामं स्वामी त्वमतिथिश्च मे । गोकर्णो नाम यक्षोऽहमकार्षं त्वत्कृते पुरीम् ॥१४१॥
 मया सपरिवारेण सेव्यमानो दिवानिशम् । इह तिष्ठ सुखं स्वामिन्! यथाकालं यथारुचि ॥१४२॥
 इति तेनाऽर्थितो रामो यक्षपुम्भिर्निषेवितः । अवतस्थे सुखं तत्र सीता-सौमित्रिसंयुतः ॥१४३॥
 इतश्च विप्रः कपिलः समिदादिकृतेऽन्यदा । भ्रमंस्तस्मिन् महारण्ये पर्शुपाणिः समाययौ ॥१४४॥
 स ददर्श पुरीं तां च दध्यौ चेति सविस्मयः । मायेयमिन्द्रजालं वा गान्धर्वमथवा पुरम् ? ॥१४५॥
 तत्रैकां मानुषीरूपां चारुनेपथ्यवाससम् । सोऽपृच्छद् यक्षिणीं दृष्ट्वा कस्येयं नूतना पुरी ? ॥१४६॥
 सोचे गोकर्णयक्षेण कृतेयं नूतना पुरी । नाम्ना रामपुरी राम-सीता-सौमित्रिहेतवे ॥१४७॥
 दीनादिभ्यो ददात्यर्थमत्र रामो दयानिधिः । सर्वः कृतार्थीभूतोऽत्र यो यो दुःस्थः समाययौ ॥१४८॥
 त्यक्त्वा सोऽपि समिन्द्रारं पतित्वा तत्पदाब्जयोः । ऊचे मया कथं रामो द्रष्टव्यः ? शंस मेऽनघे! ॥१४९॥
 साऽप्याचख्यावत्र पुर्यामस्ति द्वारचतुष्टयम् । नित्यं च रक्ष्यते यक्षैः प्रवेशोऽमुत्र दुर्लभः ॥१५०॥
 पूर्वद्वारेऽत्र यच्चैत्यं तद् वन्दित्वा यथाविधि । श्रावकीभूय चेद् यासि प्रवेशं लभसे तदा ॥१५१॥
 तद्गिरा कपिलोऽर्थार्थी साधूनामन्तिके ययौ । अभ्यवन्दत तान् साधून् धर्म तेभ्योऽश्रुणोच्च सः ॥१५२॥
 ततः स लघुकर्मत्वाद् विशुद्धः श्रावकोऽभवत् । गत्वौकौ धर्ममाख्याय भार्या च श्राविकां व्यधात् ॥१५३॥
 आजन्म दौस्थ्यदशौ तौ रामादर्थयितुं धनम् । उपेयतू रामपुरीं तच्च चैत्यं प्रणेमतुः ॥१५४॥
 राजवेश्म प्रविश्याऽथ मैथिली-राम-लक्ष्मणान् । उपलक्ष्य विभायोच्चैर्दत्ताक्रोशान् द्विजः स्मरन् ॥१५५॥
 तं नष्टमनसं सानुक्रोशः सौमित्रिरब्रवीत् । मा भैषीर्भो द्विजाऽर्थी चेदेह्यर्थं प्रार्थयस्व तत् ॥१५६॥
 ततोऽप्यशङ्कः कपिलो गत्वा रामाय चाऽऽशिषम् । दत्वोपाविशदग्रे च गुह्यकैरर्पितासने ॥१५७॥
 कुतस्त्वमागतोऽसीति पृष्ठो रामेण सोऽवदत् । किं मां न वेत्सि तं विप्रमरुणग्रामवासिनम् ? ॥१५८॥
 यूयं येनाऽतिथीभूता अपि दुर्वचसा मया । आकृष्टा मोचितोऽस्म्यस्माद् युष्माभिश्च कृपापरैः ॥१५९॥
 सुशर्मा ब्राह्मणी साऽपि प्रम्वृत्ताख्यानपूर्वकम् । गत्वोपसीतं दीनास्या प्रदत्ताशीरुपाविशत् ॥१६०॥
 ततः स विप्रो द्रविणैः कृतार्थीकृत्य भूरिभिः । राघवेण विसृष्टः सन् स्वग्राममगमत् पुनः ॥१६१॥
 प्रबुद्धो ब्राह्मणः सोऽपि दत्त्वा दानं यथारुचि । नन्दावतंससूरीणामन्तिके व्रतमग्रहीत् ॥१६२॥
 अथ प्रावृष्यतीतायां यिर्यासुं प्रेक्ष्य राघवम् । गोकर्णयक्षो विनयादेवमूचे कृताञ्जलिः ॥१६३॥
 यद्यतो यास्यसि स्वामिंस्तत् प्रसीद क्षमस्व मे । यद् भक्तिस्खलितं किञ्चिन्मनागप्यभवत् त्वयि ॥१६४॥
 तवाऽनुरूपां कः पूजां कर्तुमीशो महाभुज! । इत्युक्त्वाऽदत्त रामाय हारं नाम्ना स्वयम्प्रभम् ॥१६५॥
 सौमित्रये च ताडंके दिव्यरत्नविनिर्मिते । चूडामणिं च सीतायै वीणां चेप्सितनादिनीम् ॥१६६॥
 रामोऽनुमान्य तं यक्षं प्रतस्थे स्वेच्छया ततः । तां पुरीमुपसञ्जहे सोऽपि यक्षः स्वयंकृताम् ॥१६७॥

१. तद्वटाधिष्ठातृदेवः ॥ २. स्वपुरुं खं. १; "स्वस्वामिन" इति टि. च ॥ ३. निष्कासितः ॥ ४. ०प्यवधिं ज्ञा० मु. ॥ ५. महर्द्धिन० खं. २, ला. विना ॥ ६. पर्शुः (फरसी) पाणो यस्य सः ॥ ७. चेतसि विस्मयात् मु. ॥ ८. दुःखी ॥ ९. काष्ठभारम् ॥ १०. साऽप्यवादीदत्र मु. ॥ ११. ०रे च ता. ॥ १२. धनार्थी ॥ १३. अभ्यधावत् खं. १ ॥ १४. ओकः-गृहम् ॥ १५. रामवेश्म छा. पा. ॥ १६. सानुकम्पः ॥ १७. ०ह्यर्थं ता. विना ॥ १८. निःशङ्कः ॥ १९. यक्षैः ॥ २०. सीतासमीपम् ॥ २१. यातुमिच्छुकम् ॥ २२. कुण्डले ॥ २३. विसर्जनं कृतवान् (पुर्याः) ॥

ते क्रामन्तः प्रतिदिनं जानकी-राम-लक्ष्मणाः । त्यक्त्वाऽऽरण्यानि विजयपुरं सन्ध्याक्षणे ययुः ॥१६८॥
 तस्मिंश्च बहिरुद्याने मरुदिशि महीयसः । तले न्यग्रोधवृक्षस्य तेऽवात्सुर्वेश्मसन्निभे ॥१६९॥
 पुरे च तस्मिन्नभवद् राजा नाम्ना महीधरः । इन्द्राणी नाम तत्पत्नी वनमालेति तत्सुता ॥१७०॥
 वनमाला च बाल्येऽपि सौमित्रेर्गुणसम्पदम् । रूपं चाऽऽकर्ण्य तं मुक्त्वा नाऽन्यं वरमियेष सा ॥१७१॥
 तदा प्रव्रजितं श्रुत्वा नृपं दशरथं तथा । निर्गतौ राम-सौमित्री विषण्णोऽभून्महीधरः ॥१७२॥
 अदत्तं चन्द्रनगरे वृषभक्षमापजन्मने । नाम्ना सुरेन्द्ररूपाय वनमालां महीधरः ॥१७३॥
 वनमालाऽपि तच्छ्रुत्वा मरणे कृतनिश्चया । तस्यां निश्चेकिका दैवात् तदुद्यानमुपाययौ ॥१७४॥
 प्रविश्य तत्राऽऽयतनेऽपूजयद् वनदेवताम् । जन्मान्तरेऽपि सौमित्रिः पतिर्मेऽस्त्वित्युवाच च ॥१७५॥
 ययौ च सा तं न्यग्रोधं ददशे लक्ष्मणेन च । प्रसुप्तजानकी-रामयोमिकेन प्रजाग्रता ॥१७६॥
 इदं च दध्यौ सौमित्रिः किमियं वनदेवता ? । अधिष्ठात्री वटतरोरस्य वा ? काऽपि यक्षिणी ? ॥१७७॥
 एवं चिन्तयतास्तस्य साऽध्यारोहद् वटद्रुमम् । करिष्यति किमेषेति लक्ष्मणोऽप्यारुरोह तम् ॥१७८॥
 सा प्रोचे प्राञ्जलिर्भूत्वा मातरो वनदेवताः ! । दिदेव्यो! व्योमदेव्यश्च सर्वाः शृणुत मद्बचः ॥१७९॥
 नाऽभूदिह भवे तावन्मम भर्ता स लक्ष्मणः । भूयाद् भवान्तरे तर्हि भक्तिस्तत्र ममाऽस्ति चेत् ॥१८०॥
 इत्युदित्वा कण्ठपाशं विधायोत्तरवाससा । बद्ध्वा च वटशाखायां द्राक् साऽऽत्मानमलम्बयत् ॥१८१॥
 भद्रे! मा साहसं कार्षीर्लक्ष्मणोऽहमिति ब्रुवन् । लक्ष्मणोऽपास्य तत्पाशं तामादायोत्तार च ॥१८२॥
 प्रबुद्धयोर्निशाशेषे लक्ष्मणो राम-सीतयोः । शशंस वनमालाया वृत्तान्तं तमशेषतः ॥१८३॥
 हियाऽवगुण्ठितमुखी वनमालाऽपि तत्क्षणम् । जानकी-रामचरणारविन्देभ्यो नमोऽकरोत् ॥१८४॥
 इतोऽपि च तदेन्द्राणी महीधरनृपप्रिया । वनमालामपश्यन्ती पूचक्रे करुणस्वरम् ॥१८५॥
 वनमालान्वेषणाय निर्ययौ च महीधरः । इतस्ततः परिभ्राम्यंस्तत्रस्थां च ददर्श ताम् ॥१८६॥
 हत हतैतान् कुमारीतस्करानितिभाषिषु । उदस्त्रेषु च सैन्येषूत्तस्थौ रामानुजः क्रुधा ॥१८७॥
 धनुष्यारोपयामास स ज्यां भाल इव भ्रुवम् । अकारयच्च टङ्कारं वैर्यहङ्कारहारकम् ॥१८८॥
 चुक्षुभुस्तत्रसुः पेतुस्तद्धनुर्ध्वनिना परे । महीधरः पुरःस्थाय सौमित्रिं स्वयमैक्षत ॥१८९॥
 उपलक्ष्य ततोऽवादीज्ज्यामुत्तारय धन्वनः । सौमित्रे! मत्सुतापुण्यैरिष्यमाणस्त्वर्मागमः ॥१९०॥
 उत्तारितज्ये सौमित्रौ सुस्थितः सन् महीधरः । प्रेक्ष्य रामं नमश्चक्रेऽवतीर्य स्यन्दनोत्तमात् ॥१९१॥
 उवाच च तव भ्रात्रेऽमुष्मै सौमित्रये मया । स्वयं जातानुरागेति कल्पितेयं पुराऽप्यभूत् ॥१९२॥
 इदानीमनयोर्जज्ञे मद्भागेन समागमः । जामाता लक्ष्मणस्त्वं च सम्बन्धी दुर्लभः खलु ॥१९३॥
 इत्युदित्वा महत्या च प्रतिपत्या महीधरः । निनाय जानकी-राम-लक्ष्मणान् निजसद्यनि ॥१९४॥
 तेषु च तत्र तिष्ठत्सु कदाचन सभास्थितम् । एत्याऽतिवीर्यराडूतो नृपमूचे महीधरम् ॥१९५॥
 नन्द्यावर्तपुराधीशोऽतिवीर्यो वीर्यसागरः । साहाय्यायाऽऽह्वयति त्वां जाते भरतविग्रहे ॥१९६॥
 भूयांसो भूभुजोऽभ्येयुस्तस्य दाशरथेर्बले । तत् त्वमप्यतिवीर्येणाऽऽहूयसे सुमहाबलः ॥१९७॥
 अथैवं लक्ष्मणोऽपृच्छन्नन्द्यावर्तमहीभुजः । भरतक्षमाभुजा सार्धं किं विरोधनिबन्धनम् ? ॥१९८॥
 दूतोऽप्युवाच नः स्वामी भरताद् भक्तिमिच्छति । स तु प्रतीच्छति न तामिदं विग्रहकारणम् ॥१९९॥
 रामः पप्रच्छ तं दूतमतिवीर्यस्य सङ्गरे । समर्थो भरतः किं गोस्तत्सेवां यन्न मन्यते ॥२००॥
 दूतोऽप्यूचे महावीर्योऽतिवीर्यस्तावदेष नः । भरतोऽपि न सामान्यस्तद् द्वयोः संशयो जये ॥२०१॥
 इत्युक्तवन्तं तं दूतमागच्छाम्येष सत्वरम् । इत्युक्त्वा व्यसृजद् राजा रामं चैवमभाषत ॥२०२॥
 अहो! अज्ञत्वमेतस्याऽतिवीर्यस्याऽल्पमेधसः । यदस्मानयमाहूय भरतं योधयिष्यति ॥२०३॥

१. वायव्यदिशि ॥ २. मालाऽपि ता. ॥ ३. चेन्द्र० ला. ॥ ४. वृषभनृपस्य पुत्राय ॥ ५. यामिकः-प्रहरी ॥ ६. शृण्वन्तु ला. ॥ ७. लज्जयाऽवनतमुखी ॥

८. हत तान् मु. ॥ ९. पुरः स्थित्वा मु.; पुरःस्थायं हे.; पुरःस्थायेत्यत्र "पुरोऽस्तमव्ययम्" (सि. ३/१/७), ततो गतिसमासः ॥ १०. सौमित्रिं मु. ॥ ११.

०मागतः मु. ॥ १२. उत्तारिता ज्या येन सः, तस्मिन् ॥ १३. सद्भाग्येन कां. ॥ १४. भरतेन सह विग्रहे-युद्धे जाते ॥ १५. स्वीकरोति ॥ १६. अन्यत्वं ता. ॥

तत् सर्वसेनया गत्वाऽनुपलक्षित^१दौर्हृदाः । अमुमेव हनिष्यामो भारतादिव शासनात् ॥२०४॥
ऊचे रामोऽत्र तिष्ठ त्वं त्वत्सुतैः सबलैः सह । तत्राऽहमेव यास्यामि करिष्यामि यथोचितम् ॥२०५॥
एवमस्त्विति तेनोक्तस्तत्पुत्रबलसंयुतः । नन्द्यावर्तपुरं रामः ससीता-लक्ष्मणो यथौ ॥२०६॥
उषितं बहिरुद्याने रामं तत्क्षेत्रदेवता । अभाषत महाभाग! किमभीष्टं करोमि ते ? ॥२०७॥
न नः किमपि कर्तव्यमित्युक्ते राघवेण तु । साऽभ्यधादेवमेतद्धि तथाऽप्युपकरोम्यदः ॥२०८॥
अतिवीर्यो जितः स्त्रीभिरिति तस्याऽयशस्कृते । ससैन्यस्य करिष्यामि स्त्रीरूपं कामिकं तव ॥२०९॥
स्त्रीराज्यमिव तत्सैन्यं स्त्रीरूपमभवत् क्षणात् । स्त्रीरूपौ राम-सौमित्री चाऽभूतां सुन्दराकृती ॥२१०॥
महीधरेण स्वं सैन्यं तव साहाय्यहेतवे । प्रैषीदमिति रामस्तं द्वाःस्थेनाऽज्ञापयन्नृपम् ॥२११॥
अतिवीर्योऽप्युवाचैवं स्वयं नाऽऽगाम्महीधरः । कृतं तदस्य सैन्येन मुर्मूर्खोर्बहुमानिनः ॥२१२॥
जेष्याम्येकोऽपि भरतं सहायाः किं ममाऽपि हि ? । निर्वास्यतां द्रुतमिदं तत्सैन्यमयशस्करम् ॥२१३॥
अथाऽन्यः कश्चिदप्युचे स्वयमागान्न केवलम् । स प्रत्युतोपहासाय स्त्रीसैन्यं प्राहिणोदिह ॥२१४॥
तच्छ्रुत्वाऽतितरां क्रोधं नन्द्यावर्तेश्वरोऽकरोत् । स्त्रीरूपधारिणस्ते च रामाद्या द्वारमाययुः ॥२१५॥
आदिक्षदतिवीर्योऽपि दासीवदिमिकाः स्त्रियः । गाढं गृहीत्वा ग्रीवासु निर्वास्यन्तां पुराद् बहिः ॥२१६॥
समन्तात् तस्य सामन्ता उत्थाय सपदातयः । स्त्रीसैन्यं तदुपद्रोतुं प्रावर्तन्त महाभुजाः ॥२१७॥
रामभद्रो भुजस्तम्भेनेभस्तम्भमथोच्चकैः । समुत्पाट्याऽऽयुधीकृत्य तान् समन्तादपातयत् ॥२१८॥
तेन सामन्तभङ्गेनाऽतिवीर्यः कुपितो भृशम् । रणाय स्वयमुत्तस्थे खड्गमाकृष्य भीषणम् ॥२१९॥
अथ तत्खड्गमाच्छिद्य लक्ष्मणस्तत्क्षणादपि । तमाचकर्ष केशेषु तद्वस्त्रेण बबन्ध च ॥२२०॥
मृगं व्याघ्र इवाऽऽदाय तं नृव्याघ्रश्चाल सः । दृश्यमानो जनैः पौरैरुत्त्रासतरलेक्षणैः ॥२२१॥
अथ तं मोचयामास मैथिली करुणापरा । सद्यो भरतसेवां च सौमित्रिः प्रत्यपादयत् ॥२२२॥
स्त्रीवेषमथ सञ्जहे सर्वेषां क्षेत्रदेवता । अज्ञासीदतिवीर्योऽपि तौ तदा राम-लक्ष्मणौ ॥२२३॥
अतिवीर्यस्तयोः पूजां महतीं विदधे ततः । दैधौ च मानध्वंसेन मानी वैराग्यमुच्चकैः ॥२२४॥
किं सेविष्येऽहमप्यन्यमित्यहङ्कारभाग् हृदि । दीक्षार्थी विजयरथे पुत्रे राज्यं न्यधत् च ॥२२५॥
द्वितीयो भरतो मेऽसि शाधि क्षमां प्रव्रज स्म मा । रामेणेत्यं निषिद्धोऽपि स प्राब्राजीन्महामनाः ॥२२६॥
तत्सूनुर्विजयरथो रतिमालाभिधां निजाम् । लक्ष्मणाय ददौ जामिं तां प्रतीयेष लक्ष्मणः ॥२२७॥
ययौ ससैन्यो विजयपुरं रामोऽपि पत्तनम् । अयोध्यां विजयरथो भरतं सेवितुं पुनः ॥२२८॥
विज्ञाततदुदन्तोऽपि भरतो गरिमाचलः । सच्चकार तमायान्तं सन्तो हि नतवत्सलाः ॥२२९॥
कनिष्ठां रतिमालाया नाम्ना विजयसुन्दरीम् । ददौ स्वसारं स्त्रीसारं भरताय स भूभुजे ॥२३०॥
तदा च विहरंस्तत्राऽतिवीर्यो मुनिराययौ । वन्दित्वा क्षमयाञ्चक्रे भरतेन स भूभुजा ॥२३१॥
विसृष्टः सप्रसादेन भरतेन महीभुजा । सानन्दो विजयरथो नन्द्यावर्तपुरं ययौ ॥२३२॥
महीधरमनुज्ञाप्य रामे गन्तुं समुद्यते । वनमालामापप्रच्छे यियासुरथ लक्ष्मणः ॥२३३॥
जगाद वनमालाऽपि बाष्पपूर्णविलोचना । प्राणत्राणं तदाऽकार्षीः प्राणेश! मम किं मुधा ? ॥२३४॥
वरं भवेत् सुखमृत्युस्तदैव मम वल्लभ! । न त्वर्धवैशसमिदं दुःखं त्वद्विरहोत्थितम् ॥२३५॥
अद्यैव परिणीय त्वं सहैव नय मां प्रभो! । त्वद्वियोगाच्छलं प्राप्य नेष्यत्यर्परथाऽन्तकः ॥२३६॥
अन्वनेषीलक्ष्मणोऽथ भ्रातुः शुश्रूषको ह्यहम् । शुश्रूषाविघ्नकृन्मा भूः सहाऽऽयान्ती मनस्विनि! ॥२३७॥
प्रापय्याऽभीप्सितं स्थानं ज्यायांसं वरवर्णिनि! । त्वां समेष्यामि भूयोऽपि वास्तव्या हृदये ह्यसि ॥२३८॥

१. ०सौहृदाः ला. ता. हे. का.; दौर्हृदाः ला. मु.; अनुपलक्षित-अज्ञातं दौर्हृदं-दुर्भावः येषां ते ॥ २. कामेन निर्वृत्तम्; कामितं पाता. ॥ ३. मरणेच्छोः ॥

४. तच्छ्रुत्वा नितरां क्रोधं ला.; तच्छ्रुत्वा सुमहाक्रोधं मु. ॥ ५. अधिकत्रासाच्चञ्चलनेत्रैः ॥ ६. दध्यौ खं. १-२, पाता. ला. विना ॥ ७. दीक्षार्थं ला. ॥

८. सुते पाता. ॥ ९. भगिनीम् ॥ १०. जग्राह ॥ ११. गरिष्णा अचलः ॥ १२. सुभगां ला.; स्त्रीषु सारम्-श्रेष्ठाम् ॥ १३. ०मालां च पप्रच्छ ला. ॥ १४.

“अर्धमरणम्” इति ला. टि. ॥ १५. अन्यथा यमो मां नेष्यति, त्वद्वियोगात्-त्वदभावे छलं लब्ध्वेत्यर्थः ॥ १६. ज्यायांसं-रामं इष्टे स्थाने नीत्वा ततो भूयोऽपि

त्वदन्तिके आगमिष्यामि ॥ १७. हे गुणोत्कृष्टे! इत्यर्थः ॥ १८. त्वं मम हृदये वास्तव्या-वसन्ती असि ॥

घोरेभ्यः शपथेभ्यो यं त्वं कारयसि मानिनि! । तं करोमि 'पुनरिहाऽऽगमप्रत्ययहेतवे ॥२३९॥
 न चेदायामि भूयोऽपि तदहं रात्रिभोजिनाम् । गृह्येऽहंसेति शपथं सौमित्रिः कारितस्तया ॥२४०॥
 ॥रात्रिशेषे ततो रामः ससीता-लक्ष्मणोऽचलत् । क्रमाद् वनानि लङ्घित्वा प्राप क्षेमाञ्जलिं पुरीम् ॥२४१॥
 रामस्तद्वहिरुद्याने वन्याहारैः फलादिभिः । बुभुजे लक्ष्मणानीतैर्जानकीकरसंस्कृतैः ॥२४२॥
 तत्र राममनुज्ञाप्य कौतुकात् प्राविशत् पुरीम् । सौमित्रिस्तत्र चाऽश्रौषीदुच्चैराघोषणामिति ॥२४३॥
 शक्तिप्रहारं सहते योऽमुष्य पृथिवीपतेः । तस्मै परिणयनाय ददात्येष स्वकन्यकाम् ॥२४४॥
 तेन चाऽऽघोषणाहेतुं पृष्ट एकोऽवदत् पुमान् । अत्राऽस्ति शत्रुदमनो नाम राजा महाभुजः ॥२४५॥
 तस्याऽस्ति कनकादेवीकुक्षिजा वरकन्यका । जितपद्मेति पद्मायाः सद्यैकं पद्मलोचना ॥२४६॥
 वरस्यौजः परीक्षार्थमिदमारभ्यते ततः । प्रत्यहं क्षमाभुजाऽनेन तादृक्षो नैति कोऽपि नो ॥२४७॥
 श्रुत्वेत्थं लक्ष्मणोऽगच्छत् तं राजानं सभास्थितम् । कुतो हेतोः ? कुतस्त्यस्त्वं ? तत्पृष्टश्चैवमब्रवीत् ॥२४८॥
 अहं भरतदूतोऽस्मि गच्छन्नर्थेन केनचित् । तव कन्यामिमां श्रुत्वा परिणेतुमिहाऽऽगमम् ॥२४९॥
 सहिष्यसे शक्तिघातं ममेत्युक्तो महीभुजा । किमेकेन ? सहिष्येऽहं पञ्चेत्यूचे च लक्ष्मणः ॥२५०॥
 जितपद्मा तदानीं च तत्राऽऽगाद् राजकन्यका । बभूव लक्ष्मणं प्रेक्ष्य क्षणाच्च मदनातुरा ॥२५१॥
 तया सद्योऽनुरागिण्या वार्यमाणोऽपि भूपतिः । चिक्षेप लक्ष्मणायाऽऽशु दुःसहं शक्तिपञ्चकम् ॥२५२॥
 द्वे कराभ्यां द्वे कक्षाभ्यां दन्तैरेकां च लक्ष्मणः । अग्रहीज्जितपद्मायाः कन्याया मनसा सह ॥२५३॥
 जितपद्माऽक्षिपत् तत्र स्वयं वरणमालिकाम् । उदुह्यतामियं कन्येत्यब्रवीत् पार्थिवोऽपि तम् ॥२५४॥
 लक्ष्मणोऽप्यवदद् बाह्योपवनेऽस्ति ममाऽग्रजः । रामो दाशरथिस्तेन परतन्त्रोऽस्मि सर्वदा ॥२५५॥
 तौ राम-लक्ष्मणौ ज्ञात्वा तत्क्षणं स क्षमापतिः । गत्वा रामं नमश्चक्रे स्ववेशमन्यानिनाय च ॥२५६॥
 महत्या प्रतिपत्या स राजा राममपूजयत् । सामान्योऽप्यतिथिः पूज्यः किं पुनः पुरुषोत्तमः ? ॥२५७॥
 ॥ततोऽपि चलिते रामे सौमित्रिस्तं महीपतिम् । उवाच परिणेष्यामि व्यावृत्तस्त्वत्सुतामिति ॥२५८॥
 निशायां निर्ययौ रामः प्राप सायं च पत्तनम् । वंशस्थलं नाम वंशशैलाख्याद्रितटस्थितम् ॥२५९॥
 तस्मिन् सभूपतिं लोकमालुलोके भयाकुलम् । पप्रच्छ च नरं कञ्चिद् रामस्तद्भयकारणम् ॥२६०॥
 आचख्यौ पुरुषः सोऽपि तौतीयीकोऽद्य वासरः । अमुष्मिन् पर्वते रात्रौ रौद्रस्योच्छलतो ध्वनेः ॥२६१॥
 तद्भयाद् रात्रिमन्यत्र गमयत्यखिलो जनः । प्रातश्च पुनरायाति कष्टा नित्यमियं स्थितिः ॥२६२॥
 ततश्च कौतुकाद् रामः प्रेरितो लक्ष्मणेन च । तत्राऽऽरुरोहाऽपश्यच्च कायोत्सर्गास्थितौ मुनी ॥२६३॥
 भक्त्या ववन्दिरे तौ तु जानकी-राम-लक्ष्मणाः । तदग्रेऽवावदद् रामो गोकर्णार्पितवल्लकीम् ॥२६४॥
 हृद्यं जगौ च सौमित्रिर्ग्रामरागर्मनोहरम् । चित्राङ्गहारकरणं सीता देवी ननर्त च ॥२६५॥
 तदा चाऽस्तं यथावर्को जजृम्भे च विर्भावरी । विकृतानेकवेतालश्चाऽऽगाद् देवोऽनलप्रभः ॥२६६॥
 स्वयं वेतालरूपः सोऽद्भुहासैः स्फोटयन्नभः । महर्षी तावुपद्रोतुं प्रावर्तत दुराशयः ॥२६७॥
 मुक्त्वोर्पसाधु वैदेहीं सन्नद्धौ राम-लक्ष्मणौ । उक्तस्थाते तं निहन्तुमकाले कालतां गतौ ॥२६८॥
 सोऽपि देवस्तयोस्तेजःप्रसरं सोढुमक्षमः । निजं स्थानं ययौ साध्वोस्तयोश्चाऽजनि केवलम् ॥२६९॥
 देवैश्च केवलज्ञानमहिमा विदधे तयोः । नत्वा रामश्च पप्रच्छोपसर्गाविधिकारणम् ॥२७०॥
 ॥तत्राऽऽख्यदेको महर्षिराख्यया कुलभूषणः । आसीन्नगर्यां पद्मिन्यां राजा विजयपर्वतः ॥२७१॥
 तस्याऽमृतस्वराख्योऽभूद् दूतो दूतस्य तस्य च । भार्योपयोगा तत्पुत्रावुदितो मुदितोऽपि च ॥२७२॥

१. पुनः इह-त्वत्समीपे आगमनस्य प्रतीत्यर्थम् ॥ २. "पापेन" इति ला.टि. ॥ ३. वने भवा वन्याः, तेषामाहारैः-आहारभूतैः ॥ ४. ०संस्तुतैः खं. १-२, पाता.; परिचितैरित्यर्थः ॥ ५. लक्ष्मणेन ॥ ६. चायोषणे हेतुं खं. १ ॥ ७. लक्ष्म्या गृहम् ॥ ८. बलपरीक्षार्थम् ॥ ९. नरः ॥ १०. ०णोऽवोचत् तं० खं. १ ॥ ११. सहिष्यते पाता. ॥ १२. स ता. ॥ १३. तृतीयः ॥ १४. गोकर्णयक्षेण अर्पितां वीणाम् ॥ १५. मधुरं गानं कृतवान् ॥ १६. ०मनोरमम् ता. हे. ला. छा. पा. ॥ १७. चित्राः-विविधाः अङ्गहार-भङ्गविक्षेपाः (हावभावाः) करणानि-तालताडनादीनि च यत्र यथा स्यात् तथेति-क्रियाविशेषणम् ॥ १८. रात्रिः ॥ १९. उपसाधु-साधुसमीपे ॥ २०. तमकाले निहन्तुं कालतां-यमत्वं गतौ, यमीभूतावित्यर्थः ॥

वयस्यस्तस्य दूतस्य वसुभूतिरिति द्विजः । उपयोगा तदासक्ता^१ऽजिघांसदमृतस्वरम् ॥२७३॥
 नृपादेशाद् विदेशायाऽन्यदाऽगादमृतस्वरः । सह गच्छन् वसुभूतिमर्गं तं चाऽवधीच्छलात् ॥२७४॥
 वसुभूतिः पुरीमेत्य जनायैवमवोचत । कुतोऽपि कार्यादमृतस्वरेणाऽहं निवर्तितः ॥२७५॥
 शशंस चोपयोगायाः स नौ सम्भोगविघ्नकृत् । मया व्यापादितो मार्गं च्छलं लब्ध्वाऽमृतस्वरः ॥२७६॥
 साऽप्युचे साध्वकार्षीस्त्वं जहि पुत्राविमावपि । अस्तु निर्मक्षिकमिति सोऽपि तत् प्रत्यपद्यत ॥२७७॥
 दैवाच्छुश्राव तं मन्त्रं वसुभूतिसधर्मिणी । ईर्ष्याऽऽख्यच्च तत्सून्वोर्मुदितस्योदितस्य च ॥२७८॥
 उदितेन रुषा सद्यो वसुभूतिर्निपातितः । मृतवैष नलपल्ल्यां स म्लेच्छः समुदपद्यत ॥२७९॥
 धर्मं श्रुत्वाऽन्यदा राजा महर्षेर्मतिवर्धनात् । प्रव्रज्यामाददे तावप्युदितो मुदितोऽपि च ॥२८०॥
 सम्मते वन्दितुं चैत्यान्युदितो मुदितोऽपि च । प्रचेलतुः पथि भ्रान्तौ पल्लीं तां च समेयतुः ॥२८१॥
 पूर्ववैराद् वसुभूतिजीवो म्लेच्छो निरीक्ष्य तौ । हन्तुं दधावे म्लेच्छाधिपतिना च न्यषिध्यत ॥२८२॥
 म्लेच्छेशः प्राग्भवे सोऽभूमृगो व्याधाच्च मोचितः । मुदितोदितजीवाभ्यां कर्षकाभ्यां च तद्भवे ॥२८३॥
 तेन म्लेच्छाधिपेनाऽतस्त्रातौ सम्मतेमेत्य च । तौ चैत्यानि ववन्दाते विजहाते चिराय च ॥२८४॥
 विधायाऽनशनं मृत्वा महाशुक्रे सुरोत्तमौ । तौ सुन्दर-सुकेशाख्यावजायेतां महर्द्धिकौ ॥२८५॥
 भ्रान्त्वा भवं वसुभूतिजीवो म्लेच्छः कथञ्चन । अवाप मानुषं जन्म तत्र सोऽभूच्च तापसः ॥२८६॥
 स विपद्य समुत्पेदे ज्योतिष्केषु सुरेषु तु । धूमकेतुर्नाम देवो मिथ्यादृष्टिर्दुराशयः ॥२८७॥
 उदित-मुदितजीवौ शुक्राच्च्युत्वाऽत्र भारते । महापुरेऽरिष्टपुरे प्रियंवदमहीपतेः ॥२८८॥
 पद्यावत्यां सधर्मिण्यामजायेतामुभौ सुतौ । विख्यातौ नामतो रत्नरथ-चित्ररथाविति ॥२८९॥
 धूमकेतुरपि च्युत्वा पत्न्यां तस्यैव भूपतेः । बभूव कनकाभायां नाम्ना सूरनुद्धरः ॥२९०॥
 अभूत् समत्सरो रत्नरथे चित्ररथे च सः । तस्योपरि न मात्सर्यं बिभराञ्चक्रतुस्तु तौ ॥२९१॥
 न्यस्य रत्नरथे राज्यं यौवराज्यं द्वयोः पुनः । प्रियंवदः षड् दिनानि प्रायं कृत्वा सुरोऽभवत् ॥२९२॥
 राज्यं पालयतो रत्नरथस्यैको नृपो ददौ । श्रीप्रभां नाम कन्यां स्वां याचमानेऽप्यनुद्धरे ॥२९३॥
 क्रुद्धोऽथाऽनुद्धरो रत्नरथस्योर्वीमलुण्टयत् । पातयित्वा रणे रत्नरथेन जगृहे च सः ॥२९४॥
 विडम्ब्य बहुधा रत्नरथेन मुमुचेऽर्थं सः । तापसोऽभूच्च स्त्रीसङ्गान्मोघीर्चक्रे निजं तपः ॥२९५॥
 ततो मृत्वा भवं भ्रान्त्वा चिरान्मर्त्यो बभूव सः । तापसीभूय भूयोऽपि चकाराऽज्ञानकं तपः ॥२९६॥
 मृत्वाऽनलप्रभः सोऽयं ज्योतिष्कस्त्रिदशोऽभवत् । दीक्षां रत्नरथ-चित्ररथौ जगृहतुश्च तौ ॥२९७॥
 विपद्य चाऽच्युते कल्पेऽतिबलोऽथ महाबलः । नामधेयेन जज्ञाते त्रिदशौ प्रवरर्द्धिकौ ॥२९८॥
 च्युत्वा च सिद्धार्थपुरे क्षेमङ्करमहीपतेः । महिष्या विमलदेव्यास्तौ कुक्षावतेरतुः ॥२९९॥
 क्रमादजनिषातां च विमलायामुभौ सुतौ । कुलभूषण एषोऽहं तथाऽयं देशभूषणः ॥३००॥
 उपाध्यायस्य घोषस्याऽर्पितौ पाठाय भूभुजा । अपठाव कलाः सर्वा द्वादशाब्दीमवस्थितौ ॥३०१॥
 त्रयोदशेऽब्दे घोषेण सहाऽऽर्थान्तौ नृपान्तिके । राजवेश्मन्यपश्याव कन्यां वातायनस्थिताम् ॥३०२॥
 जातानुरागौ तस्यां च सद्योऽपि विर्मनायितौ । अगमावाऽन्तिकं राज्ञोऽदर्शयावाऽखिलाः कलाः ॥३०३॥
 उपाध्यायोऽर्चितो राज्ञा जगाम निजमन्दिरम् । आवां च मातरं नन्तुं गतौ राजाज्ञया ततः ॥३०४॥
 तत्र चाऽऽवामपश्याव तां कन्यां मातुरन्तिके । अशंसच्चाऽम्बा युवयोः स्वसेयं कनकप्रभा ॥३०५॥
 घोषोपाध्यायसदने युवयोस्तस्थुषोः सतोः । जातेयं वत्सौ! तेनेमां नोपलक्षयथो युवाम् ॥३०६॥
 तच्छ्रुत्वा लज्जितावावमज्ञानात् स्वसृकाङ्गिणौ । क्षणाद् वैराग्यमापन्नौ प्रात्रजावाऽन्तिके गुरोः ॥३०७॥

१. ०क्ता जिघांसुमृतं ता. ; हन्तुमैच्छत् ॥ २. वधं कुरु ॥ ३. मक्षिकाणामभावो निर्मक्षिकम्, मक्षिकारहितं-निर्विघ्नमित्यर्थः ॥ ४. दैवाच्छ्रुत्वा च मु. ॥ ५. तत्सून्वो पाता. ॥ ६. ०र्मुदितोदितयोस्तयोः ता. ॥ ७. मारितः ॥ ८. म्लेच्छपल्ल्यां ला. ॥ ९. सम्मतेशिखरे ॥ १०. समीयतुः हे. ॥ ११. सोऽभूत् खगो रसंपा. ॥ १२. कृषीवलाभ्याम् ॥ १३. विश्रुतौ मु. ॥ १४. नामतो विश्रुतौ ला. ॥ १५. ०दिनाशनं कृत्वा ता. ॥ १६. अनशनम् ॥ १७. मुमुचे च पाता. ॥ १८. विपलीचक्रे ॥ १९. सहायातौ ला. विना ॥ २०. विमनस्कौ जातौ ॥

तप्यमानौ तपस्तीव्रमिहाऽऽयातौ महागिरौ । कायोत्सर्गेण चाऽस्थाव निरपेक्षौ वपुष्यपि ॥३०८॥
 पिताऽऽवयोर्वियोगेन गृहीत्वाऽनशनं मृतः । गरुडेशोऽभवद् देवो महालोचननामकः ॥३०९॥
 विज्ञायाऽऽसनकम्पेन चोपसर्गं स आवयोः । सम्प्रत्ययमिहाऽऽयातः प्राग्जन्मस्नेहपीडितः ॥३१०॥
 अनलप्रभदेवः सोऽनन्तवीर्यमहामुनेः । पार्श्वे केवलिनोऽगच्छत् सह देवैः कुतूहलात् ॥३११॥
 देशनान्तोऽनन्तवीर्यः पृष्टः शिष्येण केनचित् । मुनिसुव्रततीर्थेऽस्मिन् कः पश्चात् तव केवली ? ॥३१२॥
 सोऽप्याख्यन्मम निर्वाणे केवली कुलभूषणः । देशभूषण इति च भ्रातरौ द्वौ भविष्यतः ॥३१३॥
 तच्चाऽनलप्रभः श्रुत्वा निजं स्थानमुपेत्य च । विभङ्गेनाऽन्यदा ज्ञात्वा कायोत्सर्गस्थिताविह ॥३१४॥
 मिथ्यात्वेनाऽनन्तवीर्यवचनं कर्तुमन्यथा । प्राग्जन्मवैराच्च स नावुपद्रवाव दारुणम् ॥३१५॥युग्मम् ॥
 दिनान्यतीयुश्चत्वारि तस्योपद्रवतो दृढम् । अद्याऽऽयातौ युवामत्र युष्मद्भित्याऽनशच्च सः ॥३१६॥
 कर्मक्षयादावयोश्च केवलं समजायत । कर्मक्षये सहायोऽयमुपसर्गपरोऽप्यभूत् ॥३१७॥
 महालोचनदेवोऽपि तदोचे गरुडाधिपः । काकुत्स्थ! साध्वकार्षीस्त्वं किं प्रत्युपकरोमि ते ? ॥३१८॥
 नाऽर्थो नः कश्चिदप्यस्तीत्युक्ते रामेण सोऽमरः । तथाऽप्युपकरिष्यामि काऽपीत्युक्त्वा तिरोदधे ॥३१९॥
 अथ वंशस्थलाधीशो राजा नाम्ना सुरप्रभः । तत्राऽऽगत्य नमश्चक्रे राममानर्चं चोच्चकैः ॥३२०॥
 रामाज्ञया तत्र शैले सोऽर्हच्चैत्यान्यकारयत् । रामनाम्ना रामगिरिर्गिरिः सोऽभूत् तदादि च ॥३२१॥
 ॥सुरप्रभमथाऽऽपृच्छ्य प्रतस्थे रघुपुङ्गवः । उद्वण्डं दण्डकारण्यं प्रविवेश च निर्भयः ॥३२२॥
 विधाय तत्र चाऽऽवासं महागिरिगुहागृहे । काकुत्स्थः सुस्थितस्तस्थौ स्वकीय इव वेशमनि ॥३२३॥
 तत्र भोजनवेलायामन्येद्युश्चारणौ मुनी । नाम्ना त्रिगुप्त-सुगुप्तौ नभसा समुपेयतुः ॥३२४॥
 द्विमासोपोषितौ तौ तु पारणार्थमुपस्थितौ । भक्त्या ववन्दिरे राम-सीता-सौमित्रयस्त्रयः ॥३२५॥
 यथोचितैरन्न-पानैः सीता तौ प्रत्यलाभयत् । तदा देवैर्विदधिरे रत्न-गन्धाम्बुवृष्टयः ॥३२६॥
 तदा रत्नजटी कम्बुद्वीपविद्याधरेश्वरः । द्वौ सुरौ चैत्य रामाय प्रीताः साश्वं रथं ददुः ॥३२७॥
 गन्धाम्बुवृष्टिगन्धेन तत्र गन्धाभिधः खगः । उत्तीर्य पादपाद् रोगी तद्वास्तव्यः समाययौ ॥३२८॥
 सञ्जातजातिस्मरणो मुनेर्दर्शनमात्रतः । पपात मूर्च्छया भूमौ सीताऽम्भोभिः सिषेच तम् ॥३२९॥
 लब्धसञ्ज्ञः समुत्थाय साधुपादेषु सोऽपतत् । साधोः स्पशौर्षधीलब्ध्या नीरोगश्चाऽभवत् क्षणात् ॥३३०॥
 पक्षौ हेमावजायेतां चञ्चुर्विद्वुर्मविभ्रमा । पद्मरागप्रभौ पादौ नानारत्नप्रभं वपुः ॥३३१॥
 रत्नाङ्कुरश्रेणिनिभा जटाः शिरसि चाऽभवन् । जटायुर्नाम तस्याऽभूत् ततः प्रभृति पक्षिणः ॥३३२॥युग्मम् ॥
 रामोऽपृच्छन्महर्षी तौ गृध्रः क्रव्यादयं कुधीः । स्थित्वा वः पादयोः पार्श्वे शान्तः कस्मादजायत ? ॥३३३॥
 भदन्तावयमत्यन्तविरूपावयवः पुरा । कथमद्य क्षणाज्जातो हेमरत्नोत्करद्युतिः ? ॥३३४॥
 ॥सुगुप्तर्षिरथाऽऽचख्यावासीदिह पुरा पुरम् । कुम्भकारकटं नाम राजा तत्रैष दण्डकः ॥३३५॥
 श्रावस्त्यां च तदा राजा जितशत्रुरजायत । धारिणी नाम तत्पत्नी स्कन्दको नाम तत्सुतः ॥३३६॥
 पुरन्दरयशो नामाऽभवच्च दुहिता तयोः । कुम्भकारकटेशस्तां पर्यणैषीच्च दण्डकः ॥३३७॥
 अन्यदाऽर्थेन केनाऽपि जितशत्रुनृपान्तिके । प्राहिणोद् दण्डको दूतं पालकं नामतो द्विजम् ॥३३८॥
 जितशत्रुस्तदा चाऽर्हद्धर्मगोष्ठीपरोऽभवत् । आरेभे पालकस्तं तु धर्मं दूषयितुं कुधीः ॥३३९॥
 स स्कन्दककुमारेण मिथ्यादृष्टिर्दुराशयः । युक्त्या निरुत्तरीचक्रे सत्यसंवादपूर्वकम् ॥३४०॥
 तदा स हसितः सभ्यैरमर्षं स्कन्दकेऽदधत् । विसृष्टश्चाऽन्यदा राजा कुम्भकारकटं ययौ ॥३४१॥
 विरक्तश्चाऽन्यदा पञ्चराजपुत्रशतान्वितः । मुनिसुव्रतपादान्ते स्कन्दको व्रतमाददे ॥३४२॥

१. पार्श्वं खं. १-२, ला. कां. छा. पा. ॥ २. तथाऽनल० ता. ॥ ३. विभङ्गोऽन्यदा पाता. ॥ ४. अतिक्रान्तानि ॥ ५. ०भीत्या ननाश सः ता. ॥ ६. प्रभाते पाता. ॥ ७. मासक्षपणद्वयकारकौ ॥ ८. च आगत्य ॥ ९. प्रवालसदृशी रक्तैत्यर्थः ॥ १०. "मांसादः" इति ला. टि., मांसभक्षीत्यर्थः ॥ ११. धारिणी मु. ॥ १२. ०यशोनाया० मो. ॥ १३. ०शत्रुः सदा ला. ॥ १४. सभ्य० रसंपा. ॥ १५. व्रतमग्रहीत् मो. ॥

पुरन्दरयशो मुख्यलोकं बोधयितुं पुरे । **कुम्भकारकटे** यामीत्यापप्रच्छे स च प्रभुम् ॥३४३॥
 उवाच प्रभुरप्येवं तत्र ते मारणान्तिकः । गतस्य सपरीवारस्योपसर्गो भविष्यति ॥३४४॥
 वयमाराधकास्तत्र भाविनो वा न वेत्यथ । भूयोऽपि **स्कन्दको**ऽपृच्छत् स्वामिनं **मुनिसुव्रतम्** ॥३४५॥
 त्वां विनाऽऽराधकाः सर्वेऽपीत्याख्यद् भगवानपि । सर्वमेतर्हि सम्पूर्णमित्युक्त्वा **स्कन्दको**ऽचलत् ॥३४६॥
 क्रमेण **स्कन्दकाचार्यो** मुनिपञ्चशतीयुतः । गच्छन्नासादयामास **कुम्भकारकटं** पुरम् ॥३४७॥
 तं दृष्ट्वा **पालकः** क्रूरः संस्मरंस्तं पराभवम् । साधूपयोग्युद्यानेषु शस्त्राण्युर्व्यां न्यखानयत् ॥३४८॥
 उद्याने **स्कन्दकाचार्य** एकस्मिन् समवासरत् । आययौ वन्दितुं तं च **दण्डकः** सपरिच्छदः ॥३४९॥
स्कन्दको देशनां चक्रे जहषुर्बहवो जनाः । प्रहृष्टो देशनान्ते च वेश्माऽगाद् **दण्डको** नृपः ॥३५०॥
 गत्वा रहसि राजानमित्यूचे **पालकः** कुधीः । स्वामिन्नेष बकाचारः पाखण्डी **स्कन्दकः** खलु ॥३५१॥
 सहस्रयोधिभिः पुम्भिर्मुनिवेषधरैरसौ । त्वां हत्वा राज्यमादातुमागादिह महाशठः ॥३५२॥
 अत्रोद्याने स्वस्थाने च मुनिवेषैर्महाभटैः । छत्रं क्षिप्तानि शस्त्राणि दृष्ट्वा प्रत्येतु भूपतिः ॥३५३॥
 ततश्चाऽखानयद् राजा मुनिस्थानानि सर्वतः । चित्राण्यस्त्राण्यपश्यच्च विषादं च परं ययौ ॥३५४॥
 अविचार्य ततो राजाऽप्यादिदेशेति **पालकम्** । साधु मन्त्रिंस्त्वया ज्ञातं चक्षुष्मान् भवता ह्यहम् ॥३५५॥
 कर्तुं त्वमेव जानासि दुर्मतेरस्य चोचितम् । तत्कुरुष्व न भूयोऽपि प्रष्टव्योऽहं महामते! ॥३५६॥
 इत्युक्तः **पालकः** शीघ्रं गत्वा यन्त्रमकारयत् । **स्कन्दकस्या**ऽग्रतः साधूनेकैकं च न्यपीलयत् ॥३५७॥
 निष्पील्यमानानेतांस्तु देशनापूर्वकं स्वयम् । अकारयत् **स्कन्दको**ऽपि सम्यगाराधनाविधिम् ॥३५८॥
 उपयन्त्रं शिशौ नीते परिवारान्तिमे मुनौ । कारुण्यात् **स्कन्दकाचार्य** इत्यभाषत **पालकम्** ॥३५९॥
 आदौ पीलय मामेव कुरुष्वैतद् वचो मम । बालं मुनिं न पश्यामि पील्यमानं यथा ह्यमुम् ॥३६०॥
 तत्पीडापीडितं ज्ञात्वा **स्कन्दकं** **पालको**ऽपि हि । तमेव बालकमुनिं तत्पीडार्थमपीलयत् ॥३६१॥
 उत्पन्नकेवलाः सर्वेऽप्यवापुः पदमव्ययम् । प्रत्याख्याय **स्कन्दकस्तु** निदानमिति निर्ममे ॥३६२॥
दण्डकस्य **पालकस्य** तथा तत्कुल-राष्ट्रयोः । व्यापादनाय भूयासं तपसोऽस्य फलं यदि ॥३६३॥
 एवं कृतनिदानः सन् पीलितः **पालकेन** सः । देवो **वह्निकुमारो**ऽभूत् कालाग्निरिव तत्क्षये ॥३६४॥
पुरन्दरयशो दत्तरत्नकम्बलतन्तुजम् । तद्रजोहरणं रक्तेनाऽक्तं शकुनिकाऽहरत् ॥३६५॥
 दोर्दण्डबुद्ध्या यत्नेन गृहीतमपि तत् ततः । पुरः **पुरन्दरयशो**देव्या दैवात् पपात च ॥३६६॥
 विदाञ्चकार सा भ्रातुर्महर्षेर्विपदं ततः । किमकार्षीः पाप! पापमित्याक्रोशच्च **दण्डकम्** ॥३६७॥
 तां शोकमग्रामुद्धृत्याऽनैषीच्छासनदेवता । **मुनिसुव्रतपादान्ते** प्रव्रज्यामाददे च सा ॥३६८॥
स्कन्दकाग्निकुमारोऽपि प्राग्जन्माऽवधिना विदन् । सपालकं सपूलोकमदहद् **दण्डकं** नृपम् ॥३६९॥
 तदादि **दण्डकारण्यमिदं** दारुणमुद्रसम् । **दण्डकस्या**ऽभिधानेन बभूव भुवि विश्रुतम् ॥३७०॥
दण्डकोऽपि भवे भ्रान्त्वा दुःखं योनिषु योनिषु । गन्धाख्योऽयमभूत् पक्षी महारोगी स्वकर्मभिः ॥३७१॥
 अस्याऽस्मद्दर्शनाज्जातिस्मरणं समजायत । अस्मत्स्पर्शौषधीलब्ध्या रोगाश्च क्षयमासदन् ॥३७२॥
 तच्छ्रुत्वा मुदितः पक्षी भूयोऽपि मुनिपादयोः । पपात धर्मं चाऽश्रौषीच्छ्रावकत्वं च शिश्रिये ॥३७३॥
 जीवघात-पलाहार-रात्रिभोजनकर्मणाम् । प्रत्याख्यानं ददौ तस्येप्सितं ज्ञात्वा महामुनिः ॥३७४॥
 इत्यूचे च मुनी **रामं** साधर्मिक इहैष वः । साधर्मिके च वात्सल्यमुक्तं श्रेयस्करं जिनैः ॥३७५॥
 बन्धुर्न एष परम इत्युक्त्वा राघवेण तौ । वन्दितौ नभसोत्पत्य मुनी जग्मतुरन्यतः ॥३७६॥
 तं दिव्यं रथमारुह्य **जानकी-राम-लक्ष्मणाः** । विजहुः क्रीडयाऽन्यत्र संहचारिजटायवः ॥३७७॥

१. ०व्यामिखानयत् मु., पाता. ला. ॥ २. स्वस्वस्थाने रसंपा. ॥ ३. "सनेत्रः" इति ला. टि. ॥ ४. यन्त्रसमीपम् ॥ ५. परिवारेऽन्तिमो मुनिः शिशुः, तत्र ॥

६. भक्तप्रत्याख्यानं कृत्वा ॥ ७. तथाऽत्र कुल० मु. खं. १-२, पाता. ला.; "तथा तत्कुल०" इति तु रसंपा. ॥ ८. रक्तेन व्याप्तम् ॥ ९. चिल्ली (समडी) ॥ १०.

ततः प्रभति ॥ ११. दुःखानिषु मु. ॥ १२. मांसाहार ॥ १३. नः-अस्माकम् ॥ १४. तु रसंपा. ॥ १५. सहचारी जटायुर्वेषाम् ॥

॥ इतः पाताललङ्कायां खर-चन्द्रणखात्मजौ । शम्बूक-सुन्दनामानावभूतां नवयौवनौ ॥३७८॥
 पितृभ्यां वार्यमाणोऽपि दण्डकारण्यमन्यदा । शम्बूकः सूर्यहासासिसाधनार्थमुपेयिवान् ॥३७९॥
 सोऽथ क्रौञ्चरवातीरे स्थित्वाऽन्तर्वशगह्वरम् । वारयिष्यति मां यस्तं हनिष्यामीत्यवोचत ॥३८०॥
 एकात्रभुग् विशुद्धात्मा ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः । अधोमुखो वटशाखानिबद्धचरणद्वयः ॥३८१॥
 विद्यां जपितुमारेभे सूर्यहासासिसाधिनीम् । सप्ताहाग्रद्वादशाब्द्या या सिद्धिमुपगच्छति ॥३८२॥
 एवं च तस्थुषस्तस्य बल्लुगुलीस्थानकस्पृशः । वर्षाणि द्वादशाऽतीयुश्चत्वारि दिवसानि च ॥३८३॥
 सेद्धुकामः सूर्यहासः प्रत्याकारतिरोहितः । स्फूर्जत्परिमलो व्योम्ना तत्राऽऽगाद् वंशगह्वरे ॥३८४॥
 क्रीडयेतस्ततो भ्राम्यंस्तत्र सौमित्रिराययौ । ददर्श सूर्यहासं च सूर्यस्येव कैरोत्करम् ॥३८५॥
 तं खड्गमाददे सोऽथ प्रत्याकाराच्चकर्ष च । अपूर्वशास्त्रालोके हि क्षत्रियाणां कुतूहलम् ॥३८६॥
 तत्तीक्ष्णत्वपरीक्षार्थं तत्क्षणं तेन लक्ष्मणः । अभ्यर्णस्थां वंशजालीं नललावं लुलाव च ॥३८७॥
 वंशजालान्तरस्थस्य शम्बूकस्याऽथ कर्तितम् । भूतले मौलिकमलं सोऽपश्यत् पतितं पुरः ॥३८८॥
 प्रविवेशाऽग्रतो यावत् सौमित्रिर्वशगह्वरम् । तावत् कैबन्धमैक्षिष्ट वटशाखावलम्बिनम् ॥३८९॥
 अयुध्यमानोऽशस्त्रश्च पुमान् कोऽपि हतो मया । अमुना कर्मणा धिक्कामित्यात्मानं निनिन्द सः ॥३९०॥
 गत्वा च रामभद्राय तदशेषं शशंस सः । असिं च दर्शयामास रामोऽप्येवमभाषत ॥३९१॥
 असावसिः सूर्यहासः साधकोऽस्य त्वया हतः । अस्य सम्भाव्यते नूनं कश्चिदुत्तरसाधकः ॥३९२॥
 ॥ अत्राऽन्तरे दशग्रीवस्वसा चन्द्रणखाभिधा । मत्सूनोः सूर्यहासोऽद्य सेत्स्यतीति कृतत्वरा ॥३९३॥
 पूजापानान्नसहिता तत्र प्रमुदिता ययौ । ददर्श च शिरः सूनोश्छिन्नं लुलितकुण्डलम् ॥३९४॥ युगम् ॥
 काऽसि हा वत्स! शम्बूक! शम्बूकेति रुदत्यथ । अपश्यल्लक्ष्मणस्यांऽहिन्यासपङ्क्तिं मनोहराम् ॥३९५॥
 मम सूनूर्हतो येन तस्येयं पदपद्धतिः । इति तत्पदपद्धत्या द्रुतं चन्द्रणखा ययौ ॥३९६॥
 यावत् किञ्चिदगात् तावत् ससीता-लक्ष्मणं पुरः । नेत्राभिरामं रामं साऽपश्यत् तरुतले स्थितम् ॥३९७॥
 निरीक्ष्य रामं सा सद्यो रिरंसाविवशाऽभवत् । कामावेशः कामिनीनां शोकोद्रेकेऽपि कोऽप्यहो! ॥३९८॥
 कन्यारूपं विकृत्याऽथ नागकन्यासहोदरम् । सा मन्मथार्ता काकुत्स्थमुपतस्थे संवेपथुः ॥३९९॥
 बभाषे रामभद्रस्तां भद्रे! कुत इहाऽऽगमः । दारुणे दण्डकारण्ये कृतान्तैकनिकेतने? ॥४००॥
 साऽप्यूचेऽवन्तिराजस्य कन्याऽहं भवनोपरि । सुप्ता हताऽस्मि केनाऽपि खेचरेण क्षेपान्तरे ॥४०१॥
 इहाऽरण्ये समायातो दृष्टः सोऽन्येन केनचित् । विद्याधरकुमारेण जगदे चेति सासिना ॥४०२॥
 स्त्रीरत्नमपहत्येदं चिल्लो हारलतामिव । क्व गमिष्यसि रे पाप! मृत्युस्तेऽहमुपस्थितः ॥४०३॥
 इत्युक्तः सोऽत्र मां मुक्त्वा तेनाऽस्यसि चिरं व्यधात् । उभावपि विपेदाते मत्तौ वनगजाविव ॥४०४॥
 एकाकिनी काँन्दिशीका भ्राम्यन्त्यहमितस्ततः । प्राप्ता त्वां पुण्ययोगेन च्छायाद्रुमिव जङ्गले ॥४०५॥
 तन्मां परिणय स्वामिन्! कुमारीं कुलसम्भवाम् । महत्सु जायते जातु न वृथा प्रार्थनाऽर्थिनाम् ॥४०६॥
 ध्रुवं मायाविनी काचिन्नटवद् वेषधारिणी । कूटनाटकमुत्पाद्याऽऽगाद् वञ्चयितुमत्र नः ॥४०७॥
 चिन्तयन्ताविति चिरं बुद्धिसंवादिनौ मुखम् । अन्योऽन्यमीक्षाञ्चक्राते स्मेराँक्षौ राम-लक्ष्मणौ ॥४०८॥ युगम् ॥
 अथ रामः स्मितज्योत्स्नापूरस्तबकिताधरः । तामित्यूचे सभार्योऽहमभार्यं भज लक्ष्मणम् ॥४०९॥
 तथाऽर्थितस्तथैवैत्य लक्ष्मणोऽप्येवमब्रवीत् । आर्यं गतां त्वमार्येव तदलं वार्तयाऽनया ॥४१०॥
 ॥ सा याच्ञ्वाखण्डनात् पुत्रवधाच्च रुषिताऽधिकम् । आख्यद् गत्वा खरादीनां तत्कृतं तनयक्षयम् ॥४११॥

१. वंशजालमध्ये स्थित्वा ॥ २. १२वर्ष-७दिन-पर्यन्ते ॥ ३. बल्लुगुली- 'बागोळ'-निशाचरपक्षिप्रकारः, तत्स्थानकं स्पृशति-तस्य ॥ ४. प्रत्याकारं कोशाः, 'म्यान' इति भाषायाम् ॥ ५. सूर्यहासासिं मु. ॥ ६. किरणसमूहम् ॥ ७. नलः-घासविशेषः, तं यथा लुनाति तथा; नललावं मु. ॥ ८. शीर्षम् ॥ ९. मस्तकरहितं देहम् ॥ १०. रिरंसा-रतिक्रीडेच्छ, तथा परवशा ॥ ११. "शोकस्याऽऽधिक्येऽपि" इति ला.टि. ॥ १२. कामार्ता ॥ १३. सकम्पा ॥ १४. सदनोपरि रसंपा. ॥ १५. रात्रौ ॥ १६. सखड्गोन ॥ १७. "पक्षी" इति ला.टि.; समळी इति भाषा ॥ १८. मुक्त्वा खड्गाखड्गि चिरं हे., ०तेनाऽऽजिं सुचिरं मु.; "खड्गाखड्गि" इति ला.टि. ॥ १९. भयद्रुता ॥ २०. विस्फारितनेत्रौ ॥ २१. गत्वा पाता. ॥

विद्याधरसहस्रैस्ते चतुर्दशभिरावृताः । ततोऽभ्येयुरुपद्रोतुं रामं शैलमिव द्विपाः ॥४१२॥
 किमार्यः सत्यपि मयि योत्स्यते स्वयमीदृशैः ? । इति राममयाचिष्ट तेषां युद्धाय लक्ष्मणः ॥४१३॥
 गच्छ वत्स! जयाय त्वं यदि ते सङ्कटं भवेत् । सिंहनादं ममाऽऽहृत्यै कुर्या इत्यन्वशात् स तम् ॥४१४॥
 रामाज्ञां प्रतिपद्योच्चैर्लक्ष्मणोऽथ धनुःसखा । गत्वा प्रववृते हन्तुं स तांस्तोर्क्ष्य इवोरगान् ॥४१५॥
 प्रवर्धमाने तद्युद्धे स्वभर्तुः पाष्णिर्वृद्धये । गत्वा त्वरितमित्यूचे रावणं रावणस्वसा ॥४१६॥
 आयातौ दण्डकारण्ये मनुष्यौ राम-लक्ष्मणौ । अनात्मज्ञौ निन्यतुस्ते जामेयं यमगोचरम् ॥४१७॥
 श्रुत्वा स्वसृपतिस्ते तु सानुजः सबलो ययौ । तत्र सौमित्रिणा सार्धं युध्यमानोऽस्ति सम्प्रति ॥४१८॥
 कनिष्ठभ्रातृवीर्येण स्ववीर्येण च गर्वितः । परतोऽस्ति स्थितो रामो विलसन् सीतया सह ॥४१९॥
 सीता च रूपलावण्यश्रिया सीमेव योषिताम् । न देवी नोगी नाऽपि मानुष्यन्यैव काऽपि सा ॥४२०॥
 तस्या दासीकृताशेषसुरासुरवधूजनम् । त्रैलोक्येऽप्यप्रतिच्छन्दं रूपं वाचामगोचरम् ॥४२१॥
 आसमुद्रममुद्राज्ञ! यानि कान्यपि भूतले । तवैवाऽर्हन्ति रत्नानि तानि सर्वाणि बान्धव! ॥४२२॥
 दशामनिमिषीकारकारणं रूपसम्पदा । स्त्रीरत्नमेतद् गृह्णीया न चेत् तन्नाऽसि रावणः ॥४२३॥
 आरुह्य पुष्पकमथाऽऽदिदेश दशकन्धरः । विमानराज! त्वरितं याहि यत्राऽस्ति जानकी ॥४२४॥
 ययौ चाऽत्यन्तवेगेन विमानमनुजानकि । स्पर्धयेव दशग्रीवमनसस्तत्र गच्छतः ॥४२५॥
 दृष्ट्वाऽपि रामादत्युग्रतेजसो दशकन्धरः । विभाय दूरे तस्यौ च व्याघ्रो हुंतवहादिव ॥४२६॥
 इति चाऽचिन्तयदितः कष्टं रामो दुरासदः । इतश्च सीताहरणं इतो व्याघ्र इतस्तटी ॥४२७॥
 विमृश्य च ततो विद्यामस्मार्षीदवलोकनीम् । उपतस्थे च सा मङ्गु किङ्करीव कृताञ्जलिः ॥४२८॥
 ततश्चाऽऽज्ञापयामास तत्कालं तां दशाननः । कुरु साहाय्यमहाय मम सीतां हरिष्यतः ॥४२९॥
 साऽवोचद् वासुकेर्मौलिरत्नमादीयते सुखम् । न तु रामसमीपस्था सीता देवांसुरैरपि ॥४३०॥
 उपायः किन्त्वसावस्ति यायाद् येनैष लक्ष्मणम् । तस्यैव सिंहनादेन सङ्केतो ह्यनयोरयम् ॥४३१॥
 एवं कुर्विति तेनोक्ता ब्रजित्वा परतस्ततः । सा साक्षादिव सौमित्रिः सिंहनादं विनिर्ममे ॥४३२॥
 सिंहनादं च तं श्रुत्वा रामो दध्यौ ससम्भ्रमः । जगत्यप्रतिमल्लो मे हस्तिमल्ल इवाऽनुजः ॥४३३॥
 तं न पश्यामि सौमित्रियेन प्रीप्नोति सङ्कटम् । तस्य सङ्कटसङ्केतं क्ष्वेडा त्वत्र निशम्यते ॥४३४॥
 एवं वितर्कव्यग्रोऽभूद् यावद् रामो महामनाः । सीता लक्ष्मणवात्सल्यात् तावदेवमवोचत ॥४३५॥
 आर्यपुत्र! किमद्याऽपि वत्से सङ्कटमागते । विलम्बसे ? द्रुतं गत्वा त्रायस्व ननु लक्ष्मणम् ॥४३६॥
 इत्यादि सीतावचनैः सिंहनादेन चेरितः । जगाम त्वरितं रामोऽशकुनान्यपमानयन् ॥४३७॥
 अथोत्तीर्य दशग्रीवो विमाने पुष्पकाभिधे । आरोपयितुमारेभे रुदन्तीं जनकात्मजाम् ॥४३८॥
 स्वामिन्येषोऽस्मि मा भैषीस्तिष्ठ तिष्ठ निशाचर! । रोषादिति वदन् दूराज्जटायुस्तमधावत ॥४३९॥
 स त्रोटिनखकोटीभिर्निशाताभिर्महाखगः । चकर्ष रावणस्योरः सीरैः कृषिमहीमिव ॥४४०॥
 ततः क्रुद्धो दशग्रीवः खड्गमाकृष्य दारुणम् । पक्षौ छित्त्वाऽपातयत् तं पतङ्गं पृथिवीतले ॥४४१॥
 निःशङ्कोऽथ दशग्रीवः सीतामारोप्य पुष्पके । चचाल नभसा तूर्णं पूर्णप्रायमनोरथः ॥४४२॥
 हा नाथ! विद्विषन्माथ! राम! हा वत्स! लक्ष्मण! । हा तातपादा! हा भ्रातर्भामण्डल! महाभुज! ॥४४३॥
 सीता वो हियतेऽनेन काकेनेव बलिश्छलात् । एवं सीता रुरोदोच्चै रोदयन्तीव रोदसीम् ॥४४४॥

१. धनुःसखः मु., खं. १-ला., हे. कां. प्रभृतिषु च; धनुःसहायः ॥ २. गरुडः ॥ ३. "चमपुष्टिपुष्टये" इति ला.टि.; पाष्णिः सेनापृष्ठभाग इत्यर्थः ॥ ४. अबुधौ ॥ ५. भगिनीपुत्रम् ॥ ६. युद्धभूमेर्दूरम् ॥ ७. मनुष्यं पात., मानुषी नैव ला. रसपा. ॥ ८. अनुपमम् ॥ ९. आसमुद्रसमु मु.; "अस्खलिताज्ञ" इति ला. टि. ॥ १०. अग्रेरिव ॥ ११. दुष्प्रापः, तत्समीपं गन्तुं दुष्करमित्याशयः ॥ १२. इदिति ॥ १३. देवी सुरैः पाता. ॥ १४. येन-उपायेन एष रामः लक्ष्मणं-लक्ष्मणसमीपं गच्छेत् ॥ १५. लक्ष्मणस्यैव ॥ १६. प्राप्येत रसपा. ॥ १७. "सिंहनादः" ला.टि. ॥ १८. प्रेरितः खं. १ ॥ १९. "चक्षुः" ला.टि. ॥ २०. निशितां मु. खं. २, हे. कां. प्रभृतिषु ॥ २१. हलैः ॥ २२. मारोप्य मु. ॥ २३. पक्षिणम् ॥ २४. त्वरितम् ॥ २५. विद्विषतः-शत्रून् मन्धाति ॥ २६. रोदसी ता.; स्वर्ग-पृथिव्यौ ॥

१। श्रुत्वा तद् रुदितं रत्नजट्यर्कजटिनन्दनः । खेचरो विममर्शैवं नूनं रामस्य पत्न्यसौ ॥४४५॥
 समुद्रोपरि शब्दोऽयं श्रूयते येन तेन तु । हियते रावणेनेयं छलितौ राम-लक्ष्मणौ ॥४४६॥
 प्रभोर्भामण्डलस्याऽद्योपकरोमीति जातधीः । दधावे खड्गामाकृष्य दशकन्धरमाक्षिपन् ॥४४७॥
 युद्धायाऽऽह्वयमानं तं हसित्वेषद् दशाननः । सद्यो जहार तद्विद्यां विद्यासामर्थ्यतोऽखिलाम् ॥४४८॥
 निकृत्तपक्षः पक्षीव हृतविद्यः पपात सः । कम्बुद्वीपे कम्बुशैलमारुह्य समवास्थितः ॥४४९॥
 रावणोऽपि विमानस्थो गच्छन् व्योम्नाऽर्णवोपरि । इति सानुनयं प्रोचे मैथिलीं मन्मथातुरः ॥४५०॥
 नभश्चर-क्षमाचराणां भर्तुर्मे महिषीपदम् । प्राप्ताऽसि रोदिषि कथं ? हर्षस्थाने कृतं शुचा ॥४५१॥
 मन्दभागेन रामेण सह त्वां योजयन् विधिः । नाऽनुरूपं पुरा चक्रे मयाऽकार्यधुनोचिनम् ॥४५२॥
 मां पतिं देवि! मन्यस्व सेवया दाससन्निभम् । मयि दासे तव दासाः खेचर्यः खेचरा अपि ॥४५३॥
 ब्रुवाणे रावणे त्वेवं सीता तस्थावधोमुखी । स्मरन्ती मन्त्रवद् भक्त्या राम इत्यक्षरद्वयम् ॥४५४॥
 जानकीपादयोर्मूर्ध्ना स पपात स्मरातुरः । साऽप्यपासारयत् पादौ परंपुंस्पर्शकातरा ॥४५५॥
 आचुक्रोश च सीतैवं निरनुक्रोश! निस्त्रप! । अचिराल्लप्स्यसे मृत्युं परस्त्रीकामनाफलम् ॥४५६॥
 तदानीं सम्मुखा एयुर्मन्त्रिणः सारणादयः । अन्ये च रक्षःसामन्ताः समन्ताद् राक्षसप्रभोः ॥४५७॥
 महोत्सवां महोत्साहो महासाहसकृत् पुरीम् । आगमद् रावणो लङ्कामलङ्कर्मिणविक्रमः ॥४५८॥
 न यावद् राम-सौमित्रिक्षेमोदन्तसमागमः । भोक्ष्ये न तावदित्युच्चैः सीताऽभिग्रहमाददे ॥४५९॥

लङ्कापूर्वदिशि स्थिते सुरवरोद्यानोपमे खेचर-
 स्त्रीणां विभ्रमधाम्नि देवरमणोद्याने स्वयं जानकीम् ।
 रक्ताशोकतरोस्तले त्रिजटया चाऽऽरक्षकैरावृतां
 मुक्त्वाऽगाद् दशकन्धरः प्रमुदितः स्वं धाम धार्म्यां निधिः ॥४६०॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये
 संस्रमपर्वणि सीताहरणो नाम पञ्चमःसर्गः ॥

॥षष्ठः सर्गः॥

इतश्च रामः सम्प्राप्तस्त्वरितं तत्र चापभृत् । अमित्रैः सह सौमित्रिर्यत्राऽभूद् रणकेलिकृत् ॥१॥
 आयान्तं राममालोक्य सौमित्रिरिदमब्रवीत् । आर्यामेकाकिनीं मुक्त्वा किमार्येह त्वमागमः ? ॥२॥
 आहूतः सिंहनादेन तव वैधुर्यलक्षणा । लक्ष्मणाऽहमिहाऽऽयातो व्याजहारेति राघवः ॥३॥
 लक्ष्मणोऽप्यवदत् सिंहनादोऽकारि मया न हि । श्रुतश्चाऽऽर्येण तन्नूनं वयं केनाऽपि वञ्चिताः ॥४॥
 अपनेतुं सत्यमार्यामर्पणीतोऽस्युपायतः । सिंहनादस्य करणे शङ्के स्तोकं न कारणम् ॥५॥
 तद् गच्छ शीघ्रमेवाऽऽर्य! त्रातुमार्या महाभुज! । हत्वाऽरीनहमप्येष यावदायामि पृष्ठतः ॥६॥
 इत्युक्तो रामभद्रोऽगात् स्वस्थानं तत्र जानकीम् । नाऽपश्यच्च महीपृष्ठे मूर्च्छितो निपपात च ॥७॥
 लब्धसञ्ज्ञः समुत्थाय तं मूर्धुर्षु जटायुषम् । ईक्षाञ्चक्रे रामभद्रो दध्याविति च तीक्ष्णधीः ॥८॥
 केनाऽपि दयिता नूनं जहे च्छलपरेण मे । तेनाऽपहारक्रुद्धोऽयं महात्मा निहतः खगः ॥९॥
 ततः प्रत्युपकाराय श्रावकस्य जटायुषः । ददौ रामो नमस्कारं परलोकाध्वशम्बलम् ॥१०॥
 स विपद्याऽभवत् कल्पे माहेन्द्रे प्रवरः सुरः । रामोऽपि सीतामन्वेष्टुमाटाऽटव्यामितस्ततः ॥११॥
 ॥इतश्च लक्ष्मणो वीरः खरेण प्रार्ज्यपत्तिना । योद्धुं प्रावर्ततैकोऽपि न सिंहस्य सखा युधि ॥१२॥
 अत्राऽन्तरे च त्रिशिराः खरस्याऽवरजो भटः । को नामाऽस्मिंस्तवाऽऽक्षेपं इति ज्येष्ठं न्यवारयत् ॥१३॥
 अथो रथस्थं त्रिशिरोराक्षसं समरोद्यतम् । जघान रामावरजो गणयंस्तं पतंज्रवत् ॥१४॥
 ॥तदा पाताललङ्केशचन्द्रोदरनृपात्मजः । विराधः सर्वसन्नो हि सैन्यस्तत्र समाययौ ॥१५॥
 आरिरोधयिषुर्नत्वा विराधो रामसोदरम् । इत्यूचे तव भृत्योऽहमेतेषां त्वद्विषां द्विषन् ॥१६॥
 चन्द्रोदराख्यं निर्वास्य पितरं मे महाभुज! । पाताललङ्कां जगृहुरमी रावणपत्तयः ॥१७॥
 कः सखांऽशोस्तमोऽध्वंसे ? द्विषं द्विदलने च ते ? । तथाऽपि भृत्यलेशं त्वाद् रणायाऽऽदिश मां प्रभो! ॥१८॥
 स्मित्वा च लक्ष्मणोऽवोचद्धन्यमानामया द्विषः । पश्याऽमून् विजयो ह्यन्यसाहाय्याद् दोषमतां हिये ॥१९॥
 अद्यप्रभृति ते स्वामी ज्येष्ठो मम रघूद्वहः । पाताललङ्काराज्ये च स्थापितोऽसि मयाऽद्य भोः! ॥२०॥
 विरोधिनं विराधं स्वं तं दृष्ट्वा लक्ष्मणान्तिके । क्रुद्धोऽधिकं खरोऽभ्येत्याऽधिज्यधन्वैवमब्रवीत् ॥२१॥
 तनयो मम शम्बुकः काऽस्ते विश्वस्तघातक! ? । विराधेन वराकेण संख्या किं रक्ष्यसेऽधुना ? ॥२२॥
 स्मित्वा चोवाच सौमित्रिस्त्रिशिरा अपि तेऽनुजः । भ्रातुः पुत्रस्य सोत्कण्ठस्तमनु प्रेषितो मया ॥२३॥
 पुत्रे भ्रातरि चोत्कण्ठा चेत् तवाऽपि बलीयसी । नेतुं त्वामपि तत्राऽस्मि संज्जः संज्यधनुर्ननु ॥२४॥
 मया प्रमादघातेन पादन्यासेन कुन्थुवत् । तव सूनुर्हतो मूढ! तत्र मे पौरुषं न हि ॥२५॥
 अधुना त्वं भटम्न्यश्चेत् पूर्यसि कौतुकम् । त्वया प्रीणामि कीर्त्तिशं वनवासेऽपि संत्र्यहम् ॥२६॥
 इत्युक्तवति सौमित्रावमित्रो राक्षसः खरः । खरं प्रहर्तुमारेभे दन्तीव गिरिसानुनि ॥२७॥
 लक्ष्मणोऽपि क्षणेनाऽपि कङ्कपत्रैः सहस्रशः । अम्बरं तिर्यामास भर्तुभिर्भानुमानिव ॥२८॥
 भयङ्करः खेचराणां गरीयान् सङ्गरस्तयोः । अजायत श्रद्धदेवकैतैकमहोत्सवः ॥२९॥

१. शत्रुभिः ॥ २. वैकल्यचिह्नेन ॥ ३. अपहर्तुं मु. पाता. ॥ ४. दूरं नीतः ॥ ५. मुमुर्षुजटा० हे. ॥ ६. महात्मनः खं. २ ॥ ७. परलोकमार्गपाथेयम् ॥ ८. प्राञ्चाः-बहवः पत्तयः-सैनिकाः यस्य सः, तेन ॥ ९. लघुभ्राता ॥ १०. आक्षेपः-आक्रमणं युद्धोत्साहो वा ॥ ११. पक्षीव ॥ १२. सुसज्जसर्वसैन्यवान् ॥ १३. आराधयितुमिच्छुः ॥ १४. हत्वा चन्द्रोदरं नाम खं. २, पाता. ॥ १५. "सूर्यस्य" इति ला.टि. ॥ १६. शत्रुक्षयकरणे ॥ १७. ०लेश्यत्वा० ता. ॥ १८. रघुवंशजः ॥ १९. ०राज्येऽपि ला. ॥ २०. मित्रेण ॥ २१. सद्यः मु. कां.; रक्षः! खं. २ ॥ २२. ज्यया-प्रत्यञ्जया सहितं सज्यं धनुर्यस्य सः ॥ २३. यमम् ॥ २४. सत्यहम् खं. २, पाता.; "सत्रागारी" इति ला.टि., गृहपतिरित्यर्थः ॥ २५. तीक्ष्णम् ॥ २६. बाणैः ॥ २७. छादयामास ॥ २८. किरणैः ॥ २९. श्रद्धदेवो यमः, स एव दैवतं, तस्य महोत्सवः ॥ ३०. ०देवतैक० खं. १, पाता. ॥

'विष्णुनाऽपि रणे यस्य शक्तिरीहक् खरः स हि । प्रतिविष्णोरप्यधिको व्योमन्येवं गिरोऽभवन् ॥३०॥
 कालक्षेपो वधेऽस्याऽपीत्यमर्षाल्लज्जितः स्वयम् । सौमित्रिः खरमूर्धानं क्षुरप्रेणाऽच्छिदत् क्षणात् ॥३१॥
 दूषणो लक्ष्मणेनाऽपि ससैन्यो योद्धुमुद्यतः । सञ्ज्ञहे कुञ्जर इव सयूथो दववह्निना ॥३२॥
 ॥ततः सार्धं विराधेन ववले रामसोदरः । स्फुरद्दामेक्षणः काममाशंसन्नार्थयोः शुभम् ॥३३॥
 गत्वा दूरमपश्यच्च रामभद्रं द्रुमान्तरे । सीताविरहितं दृष्ट्वा विषादं परमं ययौ ॥३४॥
 पुरःस्थमपि सौमित्रिमपश्यन् रघुपुङ्गवः । सीताविरहशल्येन पीडितः खेऽब्रवीदिति ॥३५॥
 वनं भ्रान्तमिदं तावन्मया दृष्टा न जानकी । युष्माभिः किं न सा दृष्टा ? ब्रूत हे वनदेवताः! ॥३६॥
 अमुष्मिन् भीषणेऽरण्ये भूत-श्चापदसङ्कुले । विमुच्यैकाकिनीं सीतां लक्ष्मणाय गतोऽस्म्यहम् ॥३७॥
 रक्षोभटसहस्राग्रे संर्यत्येकं च लक्ष्मणम् । मुक्त्वा भूयोऽहमत्राऽऽगामहो! धीर्मम दुर्धियः ॥३८॥
 हा सीते! निर्जनेऽरण्ये कथं मुक्ता मया प्रिये! ? । हा वत्स! लक्ष्मण! कथं मुक्तोऽसि रणसङ्घे ? ॥३९॥
 एवं ब्रुवन् रामभद्रो मूर्च्छया न्यपतत् क्षितौ । क्रन्दद्भिः पक्षिभिरपि वीक्ष्यमाणो महाभुजः ॥४०॥
 लक्ष्मणोऽप्यब्रवीदेवमार्थाऽऽर्य! किमिदं ननु ? । तवाऽयं लक्ष्मणो भ्राता जित्वाऽरीन् समुपस्थितः ॥४१॥
 पीयूषेणैव संसिक्तो रामभद्रस्तया गिरा । लब्धसञ्ज्ञो ददर्शाऽग्रे संस्वजे च निजानुजम् ॥४२॥
 उदश्रुत्वा सौमित्रिः सिंहनादस्य कारणम् । जानकीहरणमिदं ध्रुवं कस्याऽपि मायिनः ॥४३॥
 तस्य प्राणैः सहैवाऽहमाहरिष्यामि जानकीम् । तत्प्रवृत्त्युपलम्भाय सम्प्रति प्रयतामहे ॥४४॥
 ॥पाताललङ्काराज्ये च स्थाप्यतामेष पैतृके । विराधः प्रतिपन्नं हि मयाऽमुष्मै खराहवे ॥४५॥
 सीताप्रवृत्तिमानेतुं विद्याधरभटानथ । प्रजिघाय विराधस्तावारिराधयिषुः प्रभू ॥४६॥
 काकुत्स्थौ तस्थतुस्तत्र शोकानलकरालितौ । मुहुर्मुहुर्निःश्वसन्तौ निर्दशन्तौ क्रुधाऽधरम् ॥४७॥
 दूरं विद्याधराः भ्रान्त्वा विराधप्रहिताश्च ते । सीताप्रवृत्तिं न प्रापुस्तत्रैत्याऽस्थुरधोमुखाः ॥४८॥
 तेषामधोमुखत्वेन ज्ञात्वा रामोऽब्रवीदिति । स्वामिकार्ये यथाशक्ति साधु युष्माभिरुद्यतम् ॥४९॥
 सीताप्रवृत्तिर्न प्राप्ता को दोषस्तत्र वो भटाः! ? । दैवस्य विपरीतस्य के यूयं कोऽपरोऽथवा ? ॥५०॥
 नत्वा विराधोऽप्यवदन्मा निर्वेदं कृथाः प्रभो! । अनिर्वेदः श्रियो मूलं तव भृत्योऽस्मि नन्वहम् ॥५१॥
 एहि पाताललङ्कायां निवेशयितुमद्य माम् । सीताप्रवृत्तिः सुलभा तत्र भर्तुर्भविष्यति ॥५२॥
 विराधेन ससैन्येन ततो रामः सलक्ष्मणः । ययौ पाताललङ्कायाः पुर्याः परिसरावनौ ॥५३॥
 ॥तत्राऽरिसूदनः सुन्दो नाम रक्षः खरात्मजः । सम्मुखीनो रणायाऽऽगान्महासैन्यसमावृतः ॥५४॥
 पुरोगेण विराधेन समं पूर्वविरोधिना । सुन्दश्चक्रे रणं घोरं सद्यः पितृवधक्रुधा ॥५५॥
 अथो रणस्थे काकुत्स्थे सुन्दश्चन्द्रणखागिरा । सद्यः प्रणश्य लङ्कायां रावणं शरणं ययौ ॥५६॥
 ततः पाताललङ्कायां प्रविश्य रघुपुङ्गवौ । निवेशयामासतुस्तं विराधं पैतृके पदे ॥५७॥
 प्रासादे खरराजस्य तस्थतू राम-लक्ष्मणौ । युवराज इव पुनर्विराधः सुन्दवेश्मनि ॥५८॥
 ॥इतश्च साहसगतेश्चिरं ताराभिलाषिणः । सिद्धा प्रतारणी विद्या हिमवद्भिरिकन्दरे ॥५९॥
 तथा सुग्रीवरूपः स कामरूप इवाऽमरः । जगाम किष्किन्धपुरे द्वितीयोऽर्क इवाऽम्बरे ॥६०॥
 क्रीडार्थं बहिरुद्याने सुग्रीवे च गते तदा । स तदन्तःपुरमगात् तारादेवीविभूषितम् ॥६१॥
 आगाच्च सत्यसुग्रीवो द्वारि च द्वारपालकैः । स्वलितोऽग्रे गतो राजा सुग्रीव इति वादिभिः ॥६२॥
 सुग्रीवद्वितयं दृष्ट्वा सन्देहाद् वालिनन्दनः । शुद्धान्तविप्लवं त्रातुं तद्द्वारं त्वरितं ययौ ॥६३॥
 शुद्धान्ते विटसुग्रीवः प्रविशन् वालिसूनुना । मार्गाद्रिणा सरित्पूर इव प्रस्खलितस्ततः ॥६४॥

१. लक्ष्मणेन ॥ २. रावणात् ॥ ३. पशुना ॥ ४. स्फुरद् वामं ईक्षणं-नेत्रं यस्य सः ॥ ५. राम-सीतयोः ॥ ६. द्रुमान्तरे ता. ॥ ७. च परं ता. ॥ ८. रघुनन्दनः छा. पा. ॥ ९. आकाशे-आकाशाभिमुखं दृष्ट्वा ॥ १०. गतोऽस्मि हा! मु., खं. १-२ ॥ ११. "सङ्ग्रामे" इति ला. टि. ॥ १२. मुक्तयी(वै)र्योऽहं ला. ॥ १३. ०मार्थाय मु. ॥ १४. समुपा. मु. ॥ १५. आलिलिङ्ग ॥ १६. मया दातुं प्रतिज्ञातम् ॥ १७. खरसङ्ग्रामे ॥ १८. प्रेषितवान् ॥ १९. ०परिप्लुतौ ता. ॥ २०. ०समवितम् मो. ॥ २१. अन्तःपुरोपद्रवम् ॥

'अथाऽमिलन् सैनिकानामक्षौहिण्य'श्चतुर्दश । आहूतानि जगत्सारसर्वस्वानीव सर्वतः ॥६५॥
 द्वयोरपि तयोर्भेदमजानन्तोऽथ सैनिकाः । सत्यसुग्रीवतोऽर्धेऽर्धे विटसुग्रीवतोऽभवन् ॥६६॥
 ततः प्रववृते युद्धं सैन्ययोरुभयोरपि । कुन्तपातैर्दिवं कुर्वदुल्कापातमयीमिव ॥६७॥
 युयुधे सादिना साँदी निषाँदी च निषादिना । पदातिना पदातिश्च रथिको रथिकेन च ॥६८॥
 चतुरङ्गचमूचक्रविमर्दादथ मेदिनी । अवाप कम्पं मुग्धेव प्रौढप्रियसमागमात् ॥६९॥
 एह्येहि रे परगृहप्रवेशेश्चन्निति ब्रुवन् । विटसुग्रीवमुद्ग्रीवः सुग्रीवो योद्धुमाहृत ॥७०॥
 ततश्च विटसुग्रीवो मत्तेभ इव तर्जितः । ऊर्जितं गर्जितं कुर्वन् सम्मुखीनो युधेऽभवत् ॥७१॥
 युयुधाते महायोधौ तौ क्रोधारुणलोचनौ । विदधानौ जगत्त्रासं कीनाशस्येव सोदरौ ॥७२॥
 तौ निशातैर्निशाँतामि शस्त्रैः शस्त्राण्यथो मिथः । चिच्छिदाते तृणच्छेदं रणच्छेकावुभावपि ॥७३॥
 शस्त्रखण्डैरुच्छलद्भिर्दुदुवे खेचरीगणः । महायुद्धे तयोर्वृक्षखण्डो महिषयोरिव ॥७४॥
 तौ छिन्नास्त्रावथाऽन्योऽन्यममर्षणशिरोमणी । मल्लयुद्धेनाऽऽस्फलतां पर्वताविव जङ्गमौ ॥७५॥
 उत्पतन्तौ क्षणाद् व्योम्नि निपतन्तौ क्षणाद् भुवि । ताम्रचूडाविवाऽभातां वीरचूडामणी उभौ ॥७६॥
 तौ द्वावपि महाप्राणौ मिथो जेतुमनीश्वरौ । अपसृत्य च दूरेण वृषभाविव तस्थतुः ॥७७॥
 ॥साहाय्यकार्थं सुग्रीवः समाहूयाऽङ्गनासुतंम् । भूयोऽपि युयुधे मायासुग्रीवेणोग्रकर्मणा ॥७८॥
 हनूमतः पश्यतोऽपि द्वयोर्भेदमजानतः । कुट्टयामास सुग्रीवं विटसुग्रीव उत्कटः ॥७९॥
 पुनर्युद्धेन सुग्रीवः खिन्नः खिन्नतनुस्ततः । बहिर्निर्गत्य किष्किन्धपुरादावासमग्रहीत् ॥८०॥
 तत्रैव विटसुग्रीवस्तस्थावस्वस्थमानसः । अन्तःपुरप्रवेशं च न लेभे वालिनन्दनात् ॥८१॥
 सुग्रीवो न्यञ्चितग्रीवमथैवं पर्यचिन्तयत् । अहो! स्त्रीलम्पटः कूटपटुः कोऽप्येष नो द्विषन् ॥८२॥
 आत्मीया अप्यनात्मीया द्विषन्मायावशीकृताः । अहो बभूवुस्तदसाववस्कन्दो निजैर्हयैः ॥८३॥
 मायापराक्रमोत्कृष्टः कथं वध्यो द्विषन्मया ? । धिग् मां पराक्रमभ्रष्टं वालिनोमन्स्त्रपाकरम् ॥८४॥
 धन्यो महाबलो वाली योऽखण्डपुरुषव्रतः । राज्यं तृणमिव त्यक्त्वा जगाम परमं पदम् ॥८५॥
 चन्द्ररश्मिः कुमारो मे बलीयान् जगतोऽप्यसौ । किं तु द्वयोरभेदज्ञः कं रक्षतु निहन्तु कम् ? ॥८६॥
 इदं तु विदधे साधु साध्वहो चन्द्ररश्मिना । तस्य पापीयसो रुद्धं शुद्धान्ते यत् प्रवेशनम् ॥८७॥
 वधाय बलिनोऽमुष्य बलीयांसं श्रयामि कम् ? । यद् घात्या एव रिपवः स्वतोऽपि परतोऽपि वा ॥८८॥
 भूर्भुवःस्वस्त्रयीवीरं मरुत्तमखभञ्जनम् । भजामि विद्विषद्वातहेतवे किं दशाननम् ? ॥८९॥
 असौ किं तु प्रकृत्या स्त्रीलोलस्रैलोक्यकण्टकः । तं च मां च निहत्याऽऽशु तारामादास्यते स्वयम् ॥९०॥
 ईदृशे व्यसने प्राप्ते साहाय्यं कर्तुमीश्वरः । आसीत् खरः खरतरो राघवेण हतः स तु ॥९१॥
 तावेव राम-सौमित्री गत्वा मित्रीकरोमि तत् । तत्कालोपनतस्याऽपि यौ विराघस्य राज्यदौ ॥९२॥
 तौ तु पाताललङ्कायामलङ्कामीणदोर्बलौ । विराघस्योपरोधेन तथैवाऽद्याऽपि तिष्ठतः ॥९३॥
 एवं विमृश्य सुग्रीवोऽनुशिष्य रहसि स्वयम् । विराघपुर्यां विश्वासाँस्पदं दूतं न्योयजयत् ॥९४॥
 गत्वा पाताललङ्कायां विराघाय प्रणम्य सः । स्वामिव्यसनवृत्तान्तं कथयित्वाऽब्रवीदिदम् ॥९५॥
 महति व्यसने स्वामी पतितो नस्तदीदृशे । राघवौ शरणीकर्तुं तव द्वारेण वाञ्छति ॥९६॥
 द्रुतमायातु सुग्रीवः सतां सङ्गो हि पुण्यतः । तेनेत्युक्तो दूत एत्य सुग्रीवाय शशंस तत् ॥९७॥

१. अथाऽऽगच्छन् मो. ॥ २. हे. प्रतौ टिप्पण्यत्रैवं-

“पत्नी सेणा सेणामुहं च गुम्भं च बाहिणी चैव । पियणा चमू अणीगिणी दसगुणिआ अक्खोहिणी होइ ॥”

“नवसहस्र गयवरेहिं नवहिं लक्खेहिं रहवराणं च । नवकोडीहिं हयाणं नराण नवकोडिकोडीहिं ॥”

३. अश्वारोही ॥ ४. गजारोही ॥ ५. प्रवेशिनिति तं वृ० मु.; “श्वानः” इति ला.टि.; हे परगृहप्रवेशे श्वन्-श्वान! इत्यर्थः ॥ ६. तीक्ष्णानि ॥ ७. रणदक्षौ ॥ ८.

महायुधि ता. ॥ ९. वृक्षसमूहः ॥ १०. हनूमन्तम् ॥ ११. युयुधे च तदा सार्धं सुग्री० पाता. ॥ १२. “प्रस्वेदितः” इति ला.टि. ॥ १३. “नग्रीकृतः” इति

ला.टि. ॥ १४. निजैरेवाऽश्वैर्निजस्यैव पीडनम् ॥ १५. वालिराजस्य नाम्नि लाञ्छनकरम् ॥ १६. च ता. ॥ १७. वा द्वि० पाता. ॥ १८. स्त्रीलम्पटः ॥ १९. तौ

ला.विना ॥ २०. संभूतं ला.विना ॥

प्रचचालाऽथ सुग्रीवोऽश्वानां 'त्रैवेयकस्वनैः । दिशो मुखयन् सर्वा वेगाद् 'दूरमदूरयन् ॥१८॥
 पाताललङ्कां स प्राप क्षणेनाऽप्युपवेशमवत् । विराधमुपतस्थे चाऽभ्युत्तस्थौ सोऽपि तं मुदा ॥१९॥
 विराधोऽपि पुरोभूय रामभद्राय तायिने । तं नमस्कारयामास तद्दुःखं च व्यजिज्ञपत् ॥१००॥
 सुग्रीवोऽप्येवमूचेऽस्मिन् दुःखे त्वमसि मे गतिः । क्षुते हि सर्वथा मूढे शरणं तरणिः खलु ॥१०१॥
 स्वयं दुःख्यपि तद्दुःखच्छेदं रामोऽभ्युपागमत् । स्वकार्यादधिको यत्नः परकार्ये महीयसाम् ॥१०२॥
 सीताहरणवृत्तान्तं विराधेनाऽवबोधितः । रामं विज्ञापयामास सुग्रीवोऽथ कृताञ्जलिः ॥१०३॥
 त्रायमाणस्य ते विश्वं तथा द्योतयतो रवेः । न काऽपि कारणापेक्षा देव! वच्मि तथाऽप्यदः ॥१०४॥
 त्वत्प्रसादात् क्षतारिः सन् ससैन्योऽस्मि तवाऽनुगः । आनेष्यामि प्रवृत्तिं च सीताया नचिरादहम् ॥१०५॥
 ससुग्रीवः प्रतस्थे च किष्किन्धां प्रति राघवः । विराधमनुगच्छन्तं सम्बोध्य विससर्ज च ॥१०६॥
 रामभद्रेऽथ किष्किन्धापुरद्वारमधिष्ठिते । सुग्रीवो विटसुग्रीवमाहास्त रणकर्मणे ॥१०७॥
 निनदन् विटसुग्रीवोऽप्यागादाह्वानमात्रतः । रणाय नाऽलसाः शूरा भोजनाय द्विजा इव ॥१०८॥
 दुर्धरैश्चरणन्यासैः कम्पयन्तौ वसुन्धराम् । तावुभावप्ययुध्येतां मत्ताविव वनद्विषौ ॥१०९॥
 रामः सरूपौ तौ दृष्ट्वा कोऽस्मदीयः ? परश्च कः ? । इति संशयतस्तथावुदासीन इव क्षणम् ॥११०॥
 भवत्त्वेवं तावदिति विमृशन् रघुपुङ्गवः । वज्रावर्त्ताभिधधनुष्टङ्कारमकरोत् ततः ॥१११॥
 धनुष्टङ्कारतस्तस्मात् सा साहसगतेः क्षणात् । रूपान्तरकरी विद्या हरिणीव पलायत ॥११२॥
 विमोह्य मायया सर्व परदारै रिरंससे ? । पापाऽरोपय रे! चापमिति रामस्ततर्जं तम् ॥११३॥
 एकेनाऽपीषुणा प्राणांस्तस्याऽहार्षीद् रघूद्भवः । न द्वितीया चपेटा हि 'हेरैरिणमारणे ॥११४॥
 विराधमिव सुग्रीवं रामो राज्ये न्यवेशयत् । सुग्रीवोऽपि स्वलोकेन प्राग्वदेवाऽनमस्यत ॥११५॥
 त्रयोदश निजाः कन्या दातुमत्यन्तसुन्दरीः । रामभद्रमयाचिष्ट प्राञ्जलिर्वानरेश्वरः ॥११६॥
 रामोऽप्युवाच सुग्रीव! सीतान्वेषणकर्मणे । प्रयतस्व किमेताभिरपरेणाऽपि वस्तुना ॥११७॥
 इत्युक्त्वा बहिरुद्याने गत्वा तस्थौ रघूद्भवः । सुग्रीवोऽपि तदादेशात् प्रविवेश निजां पुरीम् ॥११८॥
 'इतश्च पुर्यां लङ्कायां रावणान्तःपुरस्त्रियः । खरादिहननोदन्तान्मन्दोदर्यादयोऽरुदन् ॥११९॥
 रुदती सह सुन्देन स्वसा चन्द्रणखाऽपि च । प्राविशद् रावणगृहं पाणिभ्यां कुड्यन्त्युरः ॥१२०॥
 दृष्ट्वा च रावणं कण्ठे लगित्वोच्चतरस्वरम् । रुदती निजगादैवं दैवेन निहताऽस्मि हा! ॥१२१॥
 हतः पुत्रो हतो भर्ता हतौ च मम देवरौ । चतुर्दश सहस्राणि हताश्च कुलपत्तयः ॥१२२॥
 पाताललङ्का चाऽऽच्छिन्ना राजधानी त्वदर्पिता । दर्पवद्भिर्विद्विषद्भिर्बन्धो! जीवत्यपि त्वयि ॥१२३॥
 जीवंग्राहं प्रणश्याऽहं सुन्देन सह सूनुना । त्वां शरण्यमिहाऽऽयाता कुत्र तिष्ठामि शाधि ? माम् ॥१२४॥
 अबोधयद् दशास्योऽपि रुदतीं तां ससौष्ठवः । त्वद्भर्तृ-पुत्रहन्तारं हनिष्याम्यचिरादपि ॥१२५॥
 शोकेन तेन वैदेहीविप्रलम्भरुजाऽपि च । फालच्युत इव द्वीपी तल्पे तस्थौ निपत्य सः ॥१२६॥
 'अथ मन्दोदरी देवी तमुपेत्याऽभ्यधादिति । कथं प्राकृतवत् स्वामी निश्चेष्ट इव तिष्ठसि ? ॥१२७॥
 रावणोऽप्यब्रवीदेवं वैदेहीविरहज्वरात् । न चेष्टितुं न वक्तुं च न चाऽऽलोकयितुं क्षमः ॥१२८॥
 मया चेज्जीवता तेऽर्थस्तन्मानं प्रोज्झेय मानिनि! । गत्वाऽनुनय वैदेहीं यथा मयि रिरंसते ॥१२९॥
 नाऽन्यनारीमनिच्छन्तीं भुञ्जे जातुचिदप्यहम् । अर्गला नियमो ह्यत्र ममाऽस्ति गुरुसाक्षिकः ॥१३०॥
 पीडिता पीडया पत्युः कुलीना साऽपि तत्क्षणम् । जगाम देवरमणोद्याने सीतामुवाच च ॥१३१॥
 एषा मन्दोदरी नाम दशाननमहिष्यहम् । प्रपत्स्ये त्वयि दासीत्वं भजस्व दशकन्धरम् ॥१३२॥

१. कण्ठाभरणशब्दैः ॥ २. दूरमपि समीपीकुर्वन् ॥ ३. उपवेश-अङ्गणम् ॥ ४. मतिः ता. ॥ ५. छिन्नायाम् ॥ ६. नष्टे ॥ ७. सूर्यः ॥ ८. तं दुःखच्छेदं हे. कां., तद्दुःखं छेत्तुं मु. ॥ ९. विज्ञपयां ला. ॥ १०. ससैन्योऽपि छा. पा. मु., पाता. ॥ ११. दुर्धरैश्च रणन्यासैः मु. १ ॥ १२. पलायिता कां. ॥ १३. रन्तुमिच्छसि ? ॥ १४. सिंहस्य ॥ १५. सुग्रीवं सीतान्वेषणहेतवे मु. प्रभृतिषु ॥ १६. रुदन्ती खं. १-२, पाता. ला. ॥ १७. जीवं गृहीत्वा ॥ १८. सीताविरह-पीडयाऽपि ॥ १९. व्याघ्रः ॥ २०. पामरजनवत् ॥ २१. त्यक्त्वा ॥ २२. स्वीकरिष्यामि ॥

सीते! त्वमेव धन्याऽसि यां 'सिसेविषतेऽनिशम् । विश्वसेव्यांहिकमलः पतिर्मम महाबलः ॥१३३॥
 अद्याऽपि तव रामेण भूचरेण तपस्विना । पत्तिमात्रेण किं पत्या ? प्राप्यते चेद् दशाननः ॥१३४॥
 रुषा बभाषे सीतैवं क सिंहः? क च जम्बुकः? । क सुपर्णः? काऽपि काकः? क रामः? क च ते पतिः? ॥१३५॥
 दम्पतित्वमहो युक्तं तव तस्य च पाप्मनः । रिरंसुरेकोऽन्यस्त्रीषु दूती भवति चाऽपरा ॥१३६॥
 द्रष्टुमप्युचिता नाऽसि किमु सम्भाषितुं हले! ? । स्थानादितो गच्छ गच्छ त्यज दृष्टिपथं मम ॥१३७॥
 रावणोऽपि तदा तत्राऽऽजगाम निजगाद च । कुपिताऽसि कुतः सीते! दासी मन्दोदरी तव ॥१३८॥
 दासस्ते स्वयमप्यस्मि प्रसादं कुरु देवि! मे । जानकि! त्वं जनममुं प्रीणासि न दशाऽपि किम् ? ॥१३९॥
 सीता पराङ्मुखीभूयेत्यभाषत महासती । कृतान्तदृष्ट्या दृष्टोऽसि हरन्मां रामगेहिनीम् ॥१४०॥
 धिगाशां ते हताशस्याऽप्रार्थितप्रार्थकस्य रे! । जीविष्यसि कियद् रामे सानुजे द्विषदन्तके ॥१४१॥
 तयेत्याकृश्यमानोऽपि भूयो भूयो दशाननः । तथैवोवाच धिगहो! कामावस्था बलीयसी ॥१४२॥
 अत्राऽन्तरे विपन्मग्रां सीतां द्रष्टुमिवाऽक्षमः । निमज्ज निधिर्धाम्नां पश्चिमे लवणाम्बुधौ ॥१४३॥
 प्रावर्तत निशा घोरा घोरबुद्धिश्च रावणः । सीतायै क्रोध-कामान्ध उपसर्गान् प्रचक्रमे ॥१४४॥
 घूत्कारिणो महाघूकाः फेत्कुर्वाणाश्च फेरवः । वृका विचित्रं क्रन्दन्तः ओतवोऽन्योऽन्ययोधिनः ॥१४५॥
 पुच्छाच्छोटकृतो व्याघ्राः फूत्कुर्वाणाः फणाभृतः । पिशाच-प्रेत-वेताल-भूताश्चाऽऽकृष्टकर्त्रिकाः ॥१४६॥
 उल्ललन्तो दुर्ललिताः यमस्येव सभासदः । विकृता रावणेनेयुरुपसीतं भयङ्कराः ॥१४७॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 ध्यायन्ती मनसा पञ्चपरमेष्ठिनमस्क्रियाम् । सीता तस्थावभीतैव न तु भेजे दशाननम् ॥१४८॥
 विभीषणः प्रभाते तु निशावृत्तं निशम्य तत् । आगादुपदशग्रीवं सीतां चैवमवोचत ॥१४९॥
 भद्रे! का त्वं ? कुतः स्थानात् ? कस्य चाऽसि ? किमत्र च ? । मा भैषीः सर्वमाख्याहि परस्त्रीसोदरस्य मे ॥१५०॥
 तं मध्यस्थं परिज्ञाय सीताऽप्याख्यदधोमुखी । अहं जनकपुत्र्यस्मि सीता भामण्डलस्वसा ॥१५१॥
 गृहिणी रामभद्रस्य स्नुषा दशरथस्य च । समं पत्या सानुजेन दण्डकारण्यमागमम् ॥१५२॥
 तत्रैकदा देवरो मे क्रीडयेतस्ततो भ्रमन् । खे महासिं ददर्शैकं जग्राह च कुतूहलात् ॥१५३॥
 अभ्यर्णस्थां वंशजालीं तेन चिच्छेद सोऽसिना । अज्ञानाच्च तदन्तःस्थतत्साधकशिरोऽच्छिदत् ॥१५४॥
 अयुध्यमानोऽनागस्कः कोऽप्ययं हा! हतो मया । सानुताप इव भ्रातुः समीपं स उपागमत् ॥१५५॥
 तस्याऽसिसाधकस्यैव काचिदुत्तरसाधिका । मद्देवस्याऽनुपदं तत्र कोपादुपागमत् ॥१५६॥
 भर्तारं मम दृष्ट्वा चाऽद्भुतरूपपुरन्दरम् । रन्तुं ययाचे कामार्त्ताऽवाज्ञासीत् तां च मत्पतिः ॥१५७॥
 साऽगच्छदागमदथ रक्षसां बलमुल्बणम् । क्ष्वेडां वैधुर्यसङ्केतीकृत्याऽगाल्लक्ष्मणो युधि ॥१५८॥
 मायाक्ष्वेडामथो कृत्वा दूरं नीत्वा च मत्पतिम् । दुराशोऽहं त मामेष स्ववधायैव राक्षसः ॥१५९॥
 तच्छ्रुत्वा रावणं नत्वा बभाषे च विभीषणः । कुलस्य दूषणमिदं स्वामिन्! कर्म त्वया कृतम् ॥१६०॥
 न यावदिह हन्तुं नः काकुत्स्थोऽभ्येति सानुजः । मुच्यतां तावदाश्वेव नीत्वा सीता तदन्तिके ॥१६१॥
 इत्युक्ते रावणः क्रोधारुणाक्षोऽप्यब्रवीदिति । किमिदं भाषसे भीरो! व्यस्मार्षीर्मम पौरुषम् ? ॥१६२॥
 सीताऽनुनीताऽवश्यं हि मम भार्या भविष्यति । तौ चाऽऽयातौ हनिष्यामि वराकौ राम-लक्ष्मणौ ॥१६३॥
 ऊचे विभीषणो भ्रातः! सत्यं तज्ज्ञानिनो वचः । यद् रामपत्न्याः सीतायाः कृते नः कुलसङ्ख्यः ॥१६४॥
 भक्तस्य बन्धोर्मे वाचं मन्यसे नाऽन्यथा कथम् ? । मया हतो दशरथः स तावज्जीवितः कथम् ? ॥१६५॥
 न यद्यप्यन्यथाभावि भावि वस्तु महाभुज! । तथाऽपि प्रार्थ्यसे मुञ्च सीतां नः कुलघातिनीम् ॥१६६॥

१. सेवितुमिच्छति ॥ २. शृगालः ॥ ३. गरुडः ॥ ४. कुपिताऽपि ता. ॥ ५. यमदृष्ट्या ॥ ६. शत्रुषु यमोपमे ॥ ७. सूर्यः ॥ ८. शृगालः ॥ ९. कर्त्रिका-लुरिका ॥ १०. उच्छलन्तः ॥ ११. दुर्विनीताः ॥ १२. सीतासमीपम् ॥ १३. ०माश्रिता खं. २ ॥ १४. समीपस्थानम् ॥ १५. निरपराधी ॥ १६. उपाविशत् ता. ॥ १७. ०उपेयुषी खं. १, ला.; ०दुपेयिवान् खं. २, ला. हे. ॥ १८. अयाचीर्त्तं च कामार्त्तां ला.; अयाचीर्त्तनुकामार्त्तां मु. खं. १, हे. प्रभृतिषु ॥ १९. ०दागमच्चाऽथ ता. ॥ २०. "उत्कटं" इति ला. टि. ॥ २१. वैधुर्ये-सङ्कटसमये क्ष्वेडां(सिंहनादं) सङ्केतीकृत्य ॥ २२. दुराशो मां जहारैष खं. २, ता. ॥ २३. सीता नीता मयाऽवश्यं पाता. ॥

'अनाकर्णितकेनेव **बिभीषणगिरामथ**^१ । आरोप्य **पुष्पके सीतां** भ्रमन्नेवमदर्शयत् ॥१६७॥
 अमी क्रीडाद्रयो रत्नसानवः स्वादुनिर्झराः । नन्दनोद्यानसोदर्याण्यमून्युपवनानि च ॥१६८॥
 'यथाकामीनवृष्टीनि धारावेशमान्यमूनि च । अमूश्च केलिकूलिन्यः सहसा हंसगामिनि! ॥१६९॥
 एतानि रतिवेशमानि स्वर्गखण्डोपमानि च । मया सह रमस्वैषु सुभ्रु! यत्र रतिस्तव ॥१७०॥
 ध्यायन्ती **रामपादाब्जे हंसीव जनकात्मजा** । वसुन्धरेव धैर्येण चुक्षोभ न हि तद्विरा ॥१७१॥
 सर्वेषु रम्यस्थानेषु भ्रान्त्वा भ्रान्त्वा **दशाननः** । मुमोचाऽशोकवनिकामध्ये भूयोऽपि **जानकीम्** ॥१७२॥
 'प्रेक्ष्योन्मत्तमिव ज्येष्ठं वाचोयुक्तेरगोचरम् । **बिभीषणो** मन्त्रयितुं कुलामात्यान्तथाऽऽह्वयत् ॥१७३॥
 ऊचे च भोः कुलामात्याः! कामाद्या ह्यान्तरद्विषः । भूता इवैते तेष्वेकोऽप्युन्मथ्नाति प्रमादिनम् ॥१७४॥
 कामं कामातुरः स्वामीं कामस्त्वेकोऽपि दुर्जयः । किं पुनः कृतसाहाय्यः परनारीरिंसया ? ॥१७५॥
 तदतः परमत्यन्तं महति व्यसनार्णवे । पतिष्यति पतिर्लङ्कापुर्या दोष्मानपि द्रुतम् ॥१७६॥
 अथ ते मन्त्रिणः प्रोचुर्वयं नाम्नेव मन्त्रिणः । त्वमेव मन्त्री मन्त्रात् तु यस्येदृग्दूरदर्शिता ॥१७७॥
 किं करोति परं मन्त्रः प्रभौ कामवशंवदे ? । मिथ्यादृष्टौ जने जैनधर्मस्येवोपदेशनम् ॥१७८॥
सुग्रीव-हनुमन्मुख्या मिलिता **राघवस्य** ते । महात्मनां न्यायभाजां कः पक्षं नाऽवलम्बते ? ॥१७९॥
सीतानिमित्तो ह्यैक्ष्वाकाज्ज्ञान्युक्तो नः कुलक्षयः । तथाऽपि पुरुषाधीनं कर्तव्यं समयोचितम् ॥१८०॥
 ततो **बिभीषणश्चक्रे** वप्रे यन्त्रादिरोपणम् । अनागतं हि पश्यन्ति मन्त्रिणो मन्त्रचक्षुषा ॥१८१॥
 'इतश्च कालं कमपि कथमप्यत्यवाहयत् । **सौमित्रिणाऽश्वास्यमानो रामो** विरहपीडितः ॥१८२॥
 अनुशिष्याऽथ **रामेण** प्रेषितो **लक्ष्मणः** स्वयम् । प्रतस्थे प्रति **सुग्रीवं** तूण-चाप-कृपाणभृत् ॥१८३॥
 दलयन् क्षमां पदन्यासैः कम्पयस्तं च पर्वतम् । वेगान्दोलितदोःस्पर्शान्मार्गवृक्षांश्च पातयन् ॥१८४॥
 उत्कटभृकुटीभीमललाटोऽरुणलोचनः । भीतैर्द्राःस्थैर्मुक्तमार्गः प्राप **सुग्रीववेश्मं** सः ॥१८५॥युग्मम्॥
 आयातं **लक्ष्मणं** श्रुत्वा निर्गत्याऽन्तःपुराद् द्रुतम् । उपतस्थे कपिराजः कम्पमानवपुर्भयात् ॥१८६॥
 ऊचे च **लक्ष्मणः** क्रुद्धः कृतकृत्योऽसि वानर! । सुखं तिष्ठसि निःशङ्कः स्वान्तःपुरसमावृतः ? ॥१८७॥
 स्वामी तरुतलासीनो दिवसानब्दसन्निभान् । यथाऽत्येति न तद् वेत्सि प्रतिपन्नं च विस्मृतम् ? ॥१८८॥
सीताप्रवृत्तिमानेतुमुत्तिष्ठस्वाऽधुनाऽपि हि । मा **साहसगतेर्मार्गं** गमः सङ्कुचितो न सः ॥१८९॥
 पतित्वा पादयोस्तस्य **सुग्रीवो**ऽथाऽब्रवीदिति । प्रसीदैकं प्रमादं मे सहस्वाऽसि प्रभुर्यतः ॥१९०॥
 एवमाराध्य **सौमित्रिमग्रे** कृत्वा कपीश्वरः । द्रुतं ययौ **रामभद्रं** नमश्चक्रे च भक्तितः ॥१९१॥
 इत्यादिशच्च स्वान् सैन्यान् भो भोः! सर्वेऽपि दोर्भृतः! । सर्वत्राऽस्खलिता यूयं गवेषयत **मैथिलीम्** ॥१९२॥
 इत्युक्तास्तेन ते सैन्या द्वीपेष्वद्रिषु सिन्धुषु । भूमिरन्ध्रेष्वथाऽन्यत्र त्वरितत्वरितं ययुः ॥१९३॥
 'सीताहरणमाकर्ण्य तदा **भामण्डलो**ऽपि हि । आगमद् **राममस्थाच्च** स इवाऽत्यन्तदुःखितः ॥१९४॥
विराधोऽपि समं सैन्यैः स्वामिव्यसनपीडितः । एत्य शुश्रूषमाणोऽस्थात् तत्रैव चिरपत्तिवत् ॥१९५॥
सुग्रीवोऽपि स्वयं गच्छन् **कम्बुद्वीपमुपाययौ** । तं च **रत्नजटी** दृष्ट्वा दूरादेवमचिन्तयत् ॥१९६॥
 संस्मृत्य किं ममाऽऽगस्तत् प्रैष्ययं **दशमौलिना** । मद्रुधाय महाबाहुः **सुग्रीवो** वानरेश्वरः ? ॥१९७॥
 हता विद्या **दशास्येन** पुरा तावन्महौजसा । इदानीमेष मे प्राणान् हरिष्यति हरीश्वरः ॥१९८॥
 इति चिन्तापरं तं द्राक् **सुग्रीवो**ऽगादुवाच च । नाऽभ्युर्दस्थाः कथं मां त्वं ? व्योमयानेऽलसोऽसि किम् ? ॥१९९॥
 सोऽप्यभ्यधाद् **दशास्येन** विद्या मे सर्वतो हता । **जानकीं** हरतस्तस्य युद्धे ह्यहमुपस्थितः ॥२००॥
 ततश्च **रामपादान्ते** स नीतः कपिकेतुना । तेन विज्ञापितः **सीतो**दन्तमेवं व्यजिज्ञपत् ॥२०१॥

१. अश्रुत्वा इव ॥ २. **कथामथ** पाता. ॥ ३. रत्नशिखराः स्वादुजला निर्झरा येषु ते ॥ ४. नन्दनवनसदृशानि ॥ ५. यथेच्छवृष्टीनि ॥ ६. क्रीडानद्यः ॥ ७. **रमैतेषु** पाता. ॥ ८. **माल्यान्जहवत्** ता. ॥ ९. **स्त्वेको हि** ता. विना ॥ १०. परनारीरिंसया साहाय्यं प्राप्तः कामः सुतरां दुर्जय इत्यर्थः ॥ ११. **प्रेरितो** हे. ॥ १२. **वेश्मनि** खं. २ ॥ १३. सुग्रीवः ॥ १४. **तोऽथ सः** ला.; सः - मृत्योर्मार्गः न सङ्कुचितोऽपि तु विशाल एव, अतः साहसगतिरिव त्वमपि तन्मार्ग एव गमिष्यसि ॥ १५. **सह स्वामि प्र०** खं. १-२, पाता.; **सह स्वामिन्! प्र०** ला. ॥ १६. राम इव ॥ १७. **कपीश्वरः** खं. १, पाता. ॥ १८. नाऽभ्युत्थितवान् ॥ १९. सुग्रीवेण ॥

देव! देवी नृशंसेन सती सीता दुरात्मना । हृता लङ्कापुरीशेन विद्या च मम 'कुप्यतः ॥२०२॥
 हा राम! वत्स सौमित्रे! भ्रातर्भामण्डलेति च । देव्यां रुदत्यां सीतायामकुप्यं दशमौलये ॥२०३॥
 सीतोदन्तेन तेनाऽथ मुदितो रघुपुङ्गवः । सुरसङ्गीतपुरेशं रत्नजटिनमाश्लिषत् ॥२०४॥
 भूयो भूयोऽपि पप्रच्छ सीतोदन्तं रघूद्बहः । भूयो भूयोऽपि सोऽप्याख्यत् तन्मनःप्रीतिहेतवे ॥२०५॥
 अपृच्छद् रामभद्रस्तान् सुग्रीवादिमहाभटान् । इतः कियति दूरे सा लङ्कापूस्तस्य रक्षसः ॥२०६॥
 तेऽप्युचुः किं तथा पुर्याऽऽसन्नयाऽथ दविष्टया । रावणस्य जगज्जिष्णोर्यत् सर्वे तृणवद् वयम् ॥२०७॥
 रामोऽप्युचे कृतं तस्य जय्याजय्यविचिन्तया । दर्शनप्रतिभूवन्नस्तं दर्शयत केवलम् ॥२०८॥
 तस्य दर्शितमात्रस्य सामर्थ्यं ज्ञास्यथाऽचिरात् । सौमित्रिमुक्तनाराचपीयमानगलासृजः ॥२०९॥
 बभाषे लक्ष्मणोऽप्येवं क एष ननु रावणः ? । सारमेय इवाऽसारच्छलेनैव चकार यः ॥२१०॥
 क्षत्राचारेण तस्याऽहं छेत्स्यामि च्छलिनः शिरः । सङ्ग्रामनाटकं यूयं सन्धीभूयैव पश्यत ॥२११॥
 जाम्बवान् व्याजहाराऽथ सर्वं वो युज्यते परम् । यो हि कोटिशिलोत्पाटी स हनिष्यति रावणम् ॥२१२॥
 साधुनाऽनन्तवीर्येणाऽऽख्यातं ज्ञानवता ह्यदः । अस्मत्प्रत्ययहेतोस्तत् समुत्पाटय तां शिलाम् ॥२१३॥
 एवमस्त्वित्युक्तवन्तं ते नयन्ति स्म लक्ष्मणम् । सपदि व्योमयानेन यत्र कोटिशिलाऽस्ति सा ॥२१४॥
 उच्चिक्षेप शिलां दोष्णा लक्ष्मणस्तां लतामिव । साधु साध्वित्युच्यमानस्त्रिदशैः पुष्पवर्षिभिः ॥२१५॥
 सञ्जातप्रत्ययास्तेऽपि व्योमयानेन पूर्ववत् । किष्किन्धायां समानिन्युर्लक्ष्मणं रामसन्निधौ ॥२१६॥
 कपिवृद्धास्ततः प्रोचुर्युष्मत्तो रावणक्षयः । आदौ प्रेष्यो द्विषां दूत इति नीतिमतां स्थितिः ॥२१७॥
 सन्देशहारकेणाऽपि यदि सिध्येत् प्रयोजनम् । पर्याप्तं स्वयमुद्योगकर्मणा भूभुजां तदा ॥२१८॥
 समर्थः प्रेष्यतां तत्र कोऽपि दूतो महाभुजः । सा दुष्प्रवेशनिष्काशा लङ्का हि श्रयते क्षिंतौ ॥२१९॥
 गत्वा दूतः स लङ्कायां भणिष्यति विभीषणम् । सीतार्पणकृते रक्षःकुले स खलु नीतिवा(मा)न् ॥२२०॥
 सीतां मोचयितुं सोऽपि रावणं बोधयिष्यति । रावणेन त्वैवज्ञातस्त्वामेष्यति तदैव हि ॥२२१॥
 एवं वचसि तेषां तु रामेणाऽनुमते सति । श्रीभूतिं प्रेष्य सुग्रीवो हनूमन्तमथाऽऽह्वत ॥२२२॥
 ¶ अथ रामं सभासीनं सुग्रीवादिसमावृतम् । नमश्चकार हनुमान् भानुमानिव तेजसा ॥२२३॥
 ततो रामाय सुग्रीवः शशंसैवमयं हि नः । विधुरे परमो बन्धुर्विनयी पौवनञ्जयिः ॥२२४॥
 नाऽस्य तुल्यो द्वितीयोऽस्ति सर्वविद्याधरेष्वपि । सीताप्रवृत्तिलाभार्थं स्वामित्रेन तदादिश ॥२२५॥
 हनुमानप्युवाचैवं कपयः सन्त्यनेकशः । मत्प्रायाः स्नेहतस्त्वेतद् वक्ति सुग्रीवभूपतिः ॥२२६॥
 गवो गवाक्षो गवयः शरभः गन्धमादनः । नीलो द्विविद-मैन्दौ च जाम्बवानङ्गदो नलः ॥२२७॥
 अन्येऽपि बहवः स्वामिन्! सन्तीह कपिपुङ्गवाः । तेषां सङ्ख्यापूरणोऽहमपि त्वत्कार्यसिद्धये ॥२२८॥
 लङ्कां सराक्षसद्वीपामुत्पाट्येह किमानये ? । बद्ध्वा सबान्धवमथाऽऽनयामि दशकन्धरम् ? ॥२२९॥
 सकुटुम्बं दशग्रीवं हत्वा तत्रैव वा द्रुतम् । देवीं जनकजामेवाऽऽनयामि निरुपद्रवाम् ? ॥२३०॥
 रामोऽपि निजगादैवं सर्वं सम्भवति त्वयि । तद् गच्छ पुर्यां लङ्कायां सीतां तत्र गवेषयेः ॥२३१॥
 मूर्ध्नि कामिमां देव्या मद्भिज्ञानमर्पयेः । तस्याश्चूडामणिं चाऽभिज्ञानमत्र समानयेः ॥२३२॥
 इदं मद्द्विचिकं शंसेदेवि! यल्लक्ष्मणाग्रजः । त्वद्वियोगातुरोऽत्यन्तं ध्यायंस्त्वामेव तिष्ठति ॥२३३॥
 मा त्याक्षीर्मद्वियोगेन जीवितं जीवितेश्वरि ! । लक्ष्मणेन हतं द्रक्ष्यस्यचिरादेव रावणम् ॥२३४॥
 ¶ हनुमानप्युवाचैवं यावदाज्ञां विधाय ते । लङ्कायाः पुनरायामि तिष्ठेस्तावदिह प्रभो! ॥२३५॥

१. कुप्यता ला. ॥ २. "तं बान्धवमिवाऽऽश्लिष्यत्, कम्बुद्वीपनरेक्षरम्" पाठां० इति ला. प्रतौ टि.; ता. प्रतावयं पाठश्च ॥ ३. सोऽप्युचे ला. ॥ ४. समीपस्थया दूरस्थया वा ॥ ५. मार्गदर्शक ('भोमिया' इति भाषा)वत् ॥ ६. सौमित्रिणा मुक्तेन नाराचेन पीयमानं कण्ठशोणितं यस्य, तस्य ॥ ७. तुच्छलेन ॥ ८. केऽपि वृ० ला. ॥ ९. कष्टेन प्रवेशो निष्काशः-निर्गमनं च यस्यां सा ॥ १०. कृता ला., रसपा. ॥ ११. त्वविज्ञात० ला. ॥ १२. पवनञ्जयस्याऽपत्यम् ॥ १३. समादिश ता. ॥ १४. मत्तुल्याः ॥ १५. द्विविदमेन्दौ ला. ॥ १६. च जगादैवं ला. ॥ १७. मम अङ्गुलीयकम् ॥ १८. मम स्मृतिविह्वम् ॥ १९. मम सन्देशम् ॥

इत्युक्त्वा राघवं नत्वा मारुतिः सपरिच्छदः । लङ्कापुरीं प्रत्यचालीद् विमानेनाऽतिरंहसा ॥२३६॥
 स गच्छन् नभसाऽपश्यन्महेन्द्रगिरिसानुनि । मातामहमहेन्द्रस्य महेन्द्रपुरपत्तनम् ॥२३७॥
 एवं च दध्यौ हनुमान् महेन्द्रस्य पुरं ह्यदः । येन मेऽनपराधाऽपि माता निर्वासिता तदा ॥२३८॥
 इति संस्मृत्य स क्रुद्धो रणतूर्यमवादयत् । ब्रह्माण्डं स्फोटयदिव दिङ्मुखप्रतिशब्दितैः ॥२३९॥
 दृष्ट्वा परबलं राजा महेन्द्रोऽपीन्द्रविक्रमः । समं सैन्यैर्निरगमत् सपुत्रो रणकर्मणे ॥२४०॥
 महेन्द्र-हनुमच्चम्वोरजायत महारणः । व्योमन्युत्पातजीमूत इवाऽसृग्वृष्टिभीषणः ॥२४१॥
 प्राभञ्जनिर्बभञ्जाऽथ प्रभञ्जन इव द्रुमान् । परसैन्यान् क्षणेनाऽपि भ्रमन् वेगेन सङ्गरे ॥२४२॥
 प्रसन्नकीर्तिर्महेन्द्रिरयुध्यत हनुमता । निर्घ्नन्नशङ्कं जांमेयसम्बन्धमविदन्नथ ॥२४३॥
 उभावपि महाबाहू उभावप्यत्यमर्षणौ । अन्योऽन्यं दृढयुद्धेन जनयामासतुः श्रमम् ॥२४४॥
 अथैव चिन्तयामास युध्यमानोऽपि पावनिः । आरम्भि धिग् मया युद्धं स्वामिकार्यविलम्बकृत् ॥२४५॥
 ये जीयन्ते क्षणात् तेऽन्ये मम मातृकुलं ह्यदः । तथाऽप्यारब्धनिर्वाहकृते जेतव्यमेव हि ॥२४६॥
 ध्यात्वेति हनुमान् क्रुद्धः प्रहारैर्मोहयन् क्षणात् । प्रसन्नकीर्तिं जग्राह भग्नास्त्र-रथ-सारथिम् ॥२४७॥
 अग्रहीद् भृशमायोध्य महेन्द्रमपि मारुतिः । नत्वा चैवं समाचख्यौ नृणां तेऽस्म्यङ्गनासुतः ॥२४८॥
 रामाज्ञया च वैदेहीशुद्धयै लङ्कां व्रजन्नहम् । अत्राऽऽयातः समस्मार्षं मातृनिर्वासनं चिरात् ॥२४९॥
 जातामर्षेण तत् तात! योधितोऽसि सहस्व मे । स्वामिकार्याय यास्यामि याहि मत्स्वामिसन्निधौ ॥२५०॥
 महेन्द्रोऽपि समालिङ्ग्य तमित्यूचे महाभुजम् । प्राक्छ्रुतोऽसि जनश्रुत्या दिष्ट्या दृष्टोऽद्य विक्रमी ॥२५१॥
 गच्छ स्वस्वामिकार्याय पन्थानः सन्तु ते शिवाः । इत्युदित्वा महेन्द्रोऽगात् ससैन्यो राघवान्तिके ॥२५२॥
 ॥व्योम्नाऽथ हनुमान् गच्छन् द्वीपे दधिमुखाभिधे । कायोत्सर्गे तस्थिवांसौ प्रेक्षाञ्चक्रे महामुनी ॥२५३॥
 तयोरनतिदूरे चाऽपश्यत् तिस्रः कुमारिकाः । ध्यानस्था निरवद्याङ्गीर्विद्यासाधनतत्पराः ॥२५४॥
 दवानलस्तदा द्वीपे प्रज्ज्वालाऽखिलेऽपि हि । तौ साधू ताः कुमार्यश्च निपेतुर्दवसङ्कटे ॥२५५॥
 तद्वात्सल्येन हनुमान् विद्ययाऽऽदाय सागरात् । तं दवाग्निं मेघ इव शमयामास वारिभिः ॥२५६॥
 तदैव सिद्धविद्यास्ताः कन्या ध्यानस्थितौ तु तौ । मुनी प्रदक्षिणीकृत्य हनुमन्तं बभाषिरे ॥२५७॥
 साधूपसर्गं साधूनामरक्षः परमार्हत! । त्वत्साहाय्येन विद्या नः सिद्धाः कालं विनाऽपि हि ॥२५८॥
 का यूयमिति तेनोक्ताः कन्यास्ता एवमब्रुवन् । अस्मिन् गन्धर्वराजोऽस्ति राजा दधिमुखे पुरे ॥२५९॥
 स्मस्तस्य कन्याः कुसुममालाकुक्षिभवा वयम् । तातं ययाचिरेऽस्मांस्तु बहवः खेचरेश्वराः ॥२६०॥
 खेचरोऽङ्गारको नामोन्मत्तश्चाऽस्मत्कृतेऽभवत् । ननस्तस्मै न चाऽन्यस्मै ददौ तातस्त्वैरोचकी ॥२६१॥
 मत्पुत्रीणां पतिः कः स्यादित्यपृच्छत् पिता मुनिम् । यः साहसगतेर्हन्ता स स्यादिति च सोऽवदत् ॥२६२॥
 तद्विराऽन्वेषयंस्तातो नोपलेभे तु तं क्वचित् । विद्यासाधनमस्माभिस्तं ज्ञातुं च प्रचक्रमे ॥२६३॥
 विद्याभ्रंशनिमित्तं चाऽङ्गारकेण कृतो दवः । त्वया च शमितः साधु भो! निष्कारणबन्धुना ॥२६४॥
 मासैः सिध्यति या षड्भिस्त्वत्साहाय्यात् क्षणादपि । सा मनोगामिनी नाम विद्या नः सिद्धिर्माययौ ॥२६५॥
 आमूलात् साहसगतेर्वधं रामेण निर्मितम् । शशंस हनुमांस्तासां लङ्कायां चाऽऽत्मनो गतिम् ॥२६६॥
 मुदितास्ताः पितुर्गत्वा शशंसुस्तदशेषतः । सोऽपि ताभिः समं सद्यः ससैन्योऽगाद् रघूद्ग्रहम् ॥२६७॥
 ॥उत्पपाताऽथ हनुमानुपलङ्कं गतश्च सन् । ददर्शाऽऽशालिकां विद्यां घोरां कालनिशामिव ॥२६८॥
 अरे कपे! क्व याताऽसि ? यातोऽसि मम भोज्यताम् । इति ब्रुवाणा साक्षेपं व्याददाति स्म सा मुखम् ॥२६९॥
 हनुमांश्च गदापाणिः प्रविवेश तदाननम् । अभ्रमध्यमिवाऽऽदित्यस्तां विदार्य च निर्ययौ ॥२७०॥

१. सङ्क्रुद्धो ला. विना ॥ २. दिङ्मुखानां प्रतिध्वानैः ॥ ३. महेन्द्रराट्-हनुमतोरजायत कां. ला. ॥ ४. उत्पातमेघ इव रधिरवृष्टिभीषणः ॥ ५. महेन्द्रस्याऽपत्यम् ॥

६. निघ्नन्निःशङ्कं कां. ॥ ७. अयं मे भगिनीसुत इतिरूपं सम्बन्धम् ॥ ८. पवनपुत्रः ॥ ९. आरेभे हे. मो. ता. ला. ॥ १०. दौहित्रः ॥ ११. नः स्वामि० पु. ॥

१२. तत्तस्त्वैरोचकी मु. ॥ १३. अरुचिमान् ॥ १४. सिद्धिमागमत् पाता. पी. १५. ममनम् ॥ १६. मुखमुद्घाटयति-प्रसारयति ॥

तथा कृतं च प्राकारं लङ्कापुर्या मरुत्सुतः । विद्यासामर्थ्यतोऽभाङ्गीन्मङ्गु 'कर्परलीलया ॥२७१॥
 तद्वप्रारक्षमप्युच्चैः कृद्धं वज्रमुखाभिधम् । सोऽवधीत् सहयुध्वानं युद्धाध्वन्यधुरन्धरः ॥२७२॥
 हते वज्रमुखे लङ्कासुन्दरी तस्य कन्यका । विद्याबलवती कोपाद् युद्धायाऽऽहास्त मारुतिम् ॥२७३॥
 व्योमनीव तडिल्लेखा साऽचारीच्चतुरं रणे । प्रहरन्ती मुहुः सानुमतीव सा हनूमति ॥२७४॥
 तदस्त्राणि निजैरस्त्रैश्छिन्दानः पावनञ्जयिः । तां निरस्त्रीचकाराऽऽशु निष्पत्रामिव वीरुधम् ॥२७५॥
 क एष इति साऽऽश्चर्यादाञ्जनेयमुदीक्षितुम् । सम्प्रवृत्ता च कामेन ताडिता च शिलीमुखैः ॥२७६॥
 सा हनूमन्तमित्यूचे मया पितृवधोत्थया । अविचार्य क्रुधा वीर! योधितोऽसि मुधैव हि ॥२७७॥
 आख्यातं साधुना पूर्वं यस्ते जनकघातकः । भावी भर्तेति तन्नाथ! मामुद्रह वशंवदाम् ॥२७८॥
 सकलेऽपि जगत्यस्मिन् कोऽन्यस्तव समो भटः । ततः स्थास्यामि नारीषु त्वया पत्याऽतिगर्विता ॥२७९॥
 एवं विनीतां तां कन्यां मुदितो हनुमानपि । गान्धर्वेण विवाहेन सानुरागमुपायत ॥२८०॥
 स्नातुकाम इव व्योमोऽटवीपर्यटनश्रमात् । तदा त्विषामधिपतिर्ममज्जाऽपरवारिधौ ॥२८१॥
 प्रतीचीमुपभुज्याऽऽशां गच्छता भानुमालिना । सन्ध्याभ्रच्छयाना तस्या वासांसीवोपनिन्धिये ॥२८२॥
 चकाशे दिशि वारुण्यामरुणाभ्रपरम्परा । अस्तकाले रविं त्यक्त्वा तेजः पृथगिव स्थितम् ॥२८३॥
 नवरागो नवरागां सिषेवे वारुणीमसौ । मां हित्वेत्यपमानेन म्लानास्या प्राच्यभूद् ध्रुवम् ॥२८४॥
 क्रीडास्थानभुवां तासां परित्यागभुवा रुजा । खगैः कोलाहलमिषादाक्रन्दस्तत्र निर्ममे ॥२८५॥
 म्लानिमासादयामास चक्रवाकी वराकिका । दूरीभूतप्रियतमा ललनेव रजस्वला ॥२८६॥
 पद्मिनी कलयामास मुखसङ्कोचमुच्चकैः । पतिव्रताव्रतेवाऽस्तङ्गते पत्यावहर्पतौ ॥२८७॥
 तर्णकोत्कण्ठितास्तूर्णं गावो व्याजुघुटुर्वनात् । वायव्यस्नानसम्प्राप्तिमुदितैर्वन्दिता द्विजैः ॥२८८॥
 अस्तकाले त्विषामीशो निजं तेजो हविर्भुजे । राजेव युवराजाय राज्यसम्पदमार्पयत् ॥२८९॥
 नागरीभिः प्रतिपदमदीप्यन्त प्रदीपकाः । दिवोऽवतीर्णनक्षत्रश्रेणिश्रीपरिमोषिणः ॥२९०॥
 अस्तमीयुषि चण्डांशौ शशिन्यनुदिते सति । तमो जृम्भितुमारेभे छलच्छेकाः खलाः खलु ॥२९१॥
 किमञ्जनाद्रेक्षूर्णेन पूर्णमेतदथाऽञ्जनैः । रोदसीभाण्डमभितस्तमःपूर्णमलक्ष्यत ॥२९२॥
 न हि स्थलं न हि जलं न दिशो न नभो न भूः । तदानीं किं बहूक्तेन ? न स्वहस्तोऽप्यलक्ष्यत ॥२९३॥
 तारा व्योमन्यसिर्श्यामे तमोलिप्ते विशेषतः । चिरं व्यडम्बयन् द्यूतकटित्रस्थवराटिकाः ॥२९४॥
 व्यक्तोडु कलयामास कज्जलश्यामलं नभः । उत्पुण्डरीककालिन्दीहृदसब्रह्मचारिताम् ॥२९५॥
 एकाकारकरे विष्वक् तमःपूरे प्रसर्पति । विश्वं विश्वमनालोकमभूत् पातालसन्निभम् ॥२९६॥
 स्फीतेऽन्धकारे निःशङ्काः कामिसङ्घनोत्सुकाः । स्वैरं जजृम्भिरे दूत्यो हृदे शंफरिका इव ॥२९७॥
 आजानूत्क्षिप्तमञ्जीरास्तमालश्यामलांशुकाः । मृगनाभिभिलिप्ताङ्ग्योऽभिससुरभिःसारिकाः ॥२९८॥
 अथोदयाद्रिप्रासादे सुवर्णकलशोपमः । कराङ्कुरमहाकन्द उदियाय निशाकरः ॥२९९॥
 नैसर्गिकेण वैरेण लक्ष्मव्याजात् सहेन्दुना । नियुद्धमिव तन्वानमन्धकारमलक्ष्यत ॥३००॥
 विपुले गोकुल इव क्रीडन्ति स्म नभस्तले । स्वैरं गोष्विव तारासु गवेन्द्र इव चन्द्रमाः ॥३०१॥
 व्यक्तमन्तःस्फुरल्लक्ष्मा मृगलक्ष्मा व्यराजत । मृगनाभिद्रवाधाररौप्यभाजनसन्निभः ॥३०२॥

१. मृत्पात्रवत् ॥ २. पत्रविहीनां लतामिव ॥ ३. बाणैः ॥ ४. परिणिनाय ॥ ५. व्योम एव अटवी, तत्र पर्यटनस्य श्रमात् ॥ ६. सूर्यः ॥ ७. वासांसीवाप० खं. १-२, पाता. मु. ॥ ८. "पश्चिमायां" इति ला.टि. ॥ ९. पीडया ॥ १०. पतिव्रता व्रतं यस्याः सा इव ॥ ११. वत्सोत्कण्ठिताः त्वरितम् ॥ १२. प्रतिनिवृत्ताः ॥ १३. सूर्यः ॥ १४. अप्रये ॥ १५. प्रदीपिकाः पाता. ॥ १६. परिमोषिणः-चौराः ॥ १७. छलचतुराः ॥ १८. स्वहस्तोऽपि न लक्ष्यते खं. १-२, पाता. ता. विना ॥ १९. खड्गवत् श्यामे ॥ २०. द्यूतपट्टस्थितवराटिकाः (ताराः वराटिकासमाः इत्याशयः) ॥ २१. व्यक्तनक्षत्रम् ॥ २२. उद्रतानि पुण्डरीकाणि-कमलानि यस्मिंस्तस्य कालिन्दीनामकहृदस्य समानताम् ॥ २३. सकलम् ॥ २४. व्याप्ते ॥ २५. कामिजनानां संयोजने उत्सुकाः ॥ २६. लघुमत्स्याः ॥ २७. जानुपर्यन्तमुत्क्षिप्तानि उच्छलन्ति मञ्जीराणि-नूपुराणि यासां ताः ॥ २८. मृगनाभिः-कस्तूरी ॥ २९. "चेलुः" इति ला.टि. ॥ ३०. "याः प्रियं प्रति यान्ति" इति ला.टि. ॥ ३१. कराः-किरणाः, त एव महाकन्दा यस्य सः ॥ ३२. कलङ्गमिषात् ॥ ३३. बाहुयुद्धम् ॥ ३४. "स्वैरं तारागवां मध्ये" पाठां० इति ला.प्रतौ टि., खंता. २-ता.प्रत्योः पाठश्चायमेव ॥ ३५. वृषभः ॥ ३६. मृगनाभिद्रवः-कस्तूरीलेपः, तदाधारभूतरजतमयपात्रतुल्यः कलङ्गसहितश्चन्द्रमा व्यराजतेत्याशयः ॥ ३७. ०रूप्य० खं. १-२, कां. हे. ला. मो. ॥

स्वल्प्यमाना विरहिभिरन्तरा दत्तपाणिभिः । प्रसप्तुः शीतगुकराः शरा इव मनोभुवः ॥३०३॥
 चिरभुक्तामपि प्रोज्झ्य पद्मिनीं प्राप्तदुर्दशाम् । भृङ्गाः कुमुद्वतीं भेजुर्धिगहो! नीचसौहृदम् ॥३०४॥
 शैफाल्याः कुसुमानीन्दुः करपातैरपातयत् । प्रियमित्रस्य पुष्पेषोः सज्जीकर्तुमिषूनिव ॥३०५॥
 प्रवर्षयन्निन्दुकान्तान् कुर्वाणः सरसीर्नवाः । स्वानि शीतरुचिः पूर्त्तकीर्तनानीव निर्ममे ॥३०६॥
 कुलटानामटन्तीनां पद्मिनीनामिवोच्चकैः । विततान मुखम्लानिं सँ ज्योत्स्नाधौतदिङ्मुखः ॥३०७॥
 समं च लङ्कासुन्दर्या पवनञ्जयनन्दनः । रममाणो निराशङ्कस्तामतीयाय यामिनीम् ॥३०८॥
 अथोदियाय किरणैः स्वर्णसूत्रसहोदरैः । मार्तण्डो मण्डयन्नाशां प्रियां प्राचीर्नबर्हिषः ॥३०९॥
 अव्याहतं निष्पतन्त्यो रुचयश्चण्डरोचिषः । कुमुद्वतीषु स्मेरासु ययुः प्रस्वापनास्त्रताम् ॥३१०॥
 त्यक्तानि मौलिमाल्यानि प्रबुद्धाभिः पुँरन्धिभिः । केशपाशवियोगेनाऽलिनीदैरुदन्निव ॥३११॥
 रात्रिजागरणायासकषायितविलोचनाः । निवर्तन्ते स्म गणिकाः कामुकानां निकेतनात् ॥३१२॥
 स्मेरपङ्कजकोशेभ्यो निर्ययुर्भृङ्गरोजयः । खण्डितामुखपद्मेभ्य इव निःश्वासवल्लयः ॥३१३॥
 उदितादित्यतेजोभिर्लुण्ठितद्युतिवैभवः । अभवद् रजनीर्जानिर्लूतातन्तुपुटोपमः ॥३१४॥
 यद् ब्रह्माण्डेऽपि मातं न तत् तमश्चण्डरोचिषा । मेघश्चण्डानिलेनेव निर्धूय काऽप्यनीयत ॥३१५॥
 रात्रेरेवाऽनुबद्धाया निद्राया अपसर्पणात् । स्वस्वकर्माणि निर्मातुं प्रावर्तत पुरीजनः ॥३१६॥
 तदा च हनुमाल्लङ्कासुन्दरीं सुन्दरोक्तिभिः । आपृच्छ्य प्राविशाल्लङ्कानगरीं गुरुविक्रमः ॥३१७॥
 विभीषणस्य सदनं द्विषद्भटविभीषणः । जगाम स्थामधामाऽथ पवनञ्जयनन्दनः ॥३१८॥
 विभीषणेन सत्कृत्य पृष्टश्चाऽऽगमकारणम् । अवोचदञ्जनासूः सारगम्भीरगीरिदम् ॥३१९॥
 यद् भ्राता रावणस्याऽसि शुभोदकं विचिन्त्य तत् । रामपत्नीं हतां सीतां सतीं मोचय रावणात् ॥३२०॥
 दुःखाकृदिहलोकेऽपि परलोके न केवलम् । काकुत्स्थपत्नीहरणं त्वद्भ्रातुर्बलिनोऽपि हि ॥३२१॥
 विभीषणोऽप्यभाषिष्ट साधूक्तं हनुमंस्त्वया । सीतां मोचयितुं पूर्वमप्युक्तः स्वाग्रजो मया ॥३२२॥
 भूयोऽपि हि सँनिर्बन्धं प्रार्थयिष्ये स्वबान्धवम् । सीतां यदि पुनर्मुञ्चत्येष सम्प्रति मद्गिरा ॥३२३॥
 एवं विभीषणेनोक्ते समुत्पत्याऽञ्जनासुतः । जगाम देवरमणोद्याने वैदेह्याधिष्ठिते ॥३२४॥
 तत्राऽशोकतरोर्मूले कपोललुलितालकाम् । सन्तताश्रुपयोधारापल्वलीकृतभूतलाम् ॥३२५॥
 प्रम्लानवदनाम्भोजां हिमार्त्तां पद्मिनीमिव । अत्यन्तक्षामवपुषं प्रथमेन्दुकलामिव ॥३२६॥
 उष्णनिःश्वाससन्तापविधुराधरपल्लवाम् । ध्यायन्तीं राम रामेति निःस्पन्दां योगिनीमिव ॥३२७॥
 मलिनीभूतवसनां निरपेक्षां वपुष्यपि । ददर्श देवीं वैदेहीं पवनञ्जयनन्दनः ॥३२८॥ चतुर्भिः कलापकम् ॥
 एवं च दध्यौ हनुमानहो! सीता महासती । अस्या दर्शनमात्रेण पवित्रीभूयते जनैः ॥३२९॥
 अस्याश्च विरहे रामः स्थाने स खलु खिद्यते । रूपवच्छीलवच्चेदक् कलत्रं यस्य पावनम् ॥३३०॥
 द्विधाऽपि हि वराकोऽयं पतिष्यत्येव रावणः । रघूद्बहप्रतापेन स्वपापेन च भूयसा ॥३३१॥
 ततो विद्योतिरोभूतः सीतोत्सङ्गेऽङ्गुलीयकम् । हनुमान् पातयामास तद् दृष्ट्वा मुमुदे च सा ॥३३२॥
 तदैव गत्वा त्रिजटा दशकण्ठं व्यजिज्ञपत् । इत्यत्कालं विषण्णाऽऽसीत् सानन्दा त्वद्य जानकी ॥३३३॥

१. चन्द्रकिरणाः ॥ २. नलिनीम् ॥ ३. 'नगोड' इति भाषायाम् ॥ ४. किरणवर्षणैः ॥ ५. कामदेवस्य ॥ ६. "चन्द्रकान्तान्" इति ला.टि. ॥ ७. चन्द्रः ॥ ८. "तटाकादीनि" इति ला.टि.; वापीकूपतडागानि, देवतायतनानि च । अन्नप्रदानमेतत्, पूर्त्तं तत्त्वविदो विदुः ॥" (योगदृष्टिसमुच्चये) ॥ ९. "सूर्यविकासिनी" इति ला.टि. ॥ १०. सा ज्योत्स्नी धौतदिङ्मुखा खं. १-२; सा ज्योत्स्ना धौतदिङ्मुखा पाता. मु. रस्वीपा.; स-चन्द्रः, ज्योत्स्नया निर्मलीकृतदिङ्मुख इत्यर्थः ॥ ११. रात्रिम् ॥ १२. सुवर्णरज्जुसदृशैः ॥ १३. इन्द्रस्य; प्राचीर्नबर्हिषः खं. १ ॥ १४. निद्रास्त्रताम् ॥ १५. कुटुम्बिनीभिः स्त्रीभिः ॥ १६. धमरनादैः ॥ १७. ०राशयः कां. ला. ॥ १८. "रात्रौ पतिरहिता" इति ला.टि. ॥ १९. "चन्द्रः" इति ला.टि. ॥ २०. लूता-ऊर्णनाभः (करोळियो) तन्मुखनिर्गतानां तन्तूनां पुटः-जालं तत्सदृशः ॥ २१. "सम्बद्धायाः" इति ला.टि. ॥ २२. अपसर्पणे रसपा. ॥ २३. शत्रुभयङ्करः ॥ २४. ०गीरदः कां. मु. ॥ २५. रावणस्याऽऽशु ता. ॥ २६. "शुभागामिकालफलं" इति ला.टि. ॥ २७. दुःखकृ० हे. मो.; दुःखकरम् ॥ २८. साग्रहम् ॥ २९. कपोलयोर्लुलिताः-स्रस्ता अलकाः-केशा यस्याः सा, ताम् ॥ ३०. पल्वलं-लघुसरः 'खाबोचियुं' इति भाषायाम् ॥ ३१. युक्तम् ॥ ३२. खिद्यति ला. ॥ ३३. कस्य खं. १-२, ता. ला.; तस्य पाता. ॥ ३४. पतिष्यति च ता. ॥ ३५. विद्याबलेन तिरोभूतः-अदृश्यः ॥

मन्ये विस्मृतरामेयं रिरंसुर्मयि सम्प्रति । तद् गत्वा बोध्यतामेवमूचे मन्दोदरीं स तु ॥३३४॥
 ततश्च पत्युर्दूत्येन पुनर्मन्दोदरी ययौ । प्रलोभनकृते सीतां विनीता सेत्यवोचत ॥३३५॥
 अद्वैतैश्वर्यसौन्दर्यवर्यस्तावद् दशाननः । त्वमप्यप्रतिरूपैव रूपलावण्यसम्पदा ॥३३६॥
 यद्यप्यज्ञेन दैवेन युवयोरुभयोरपि । न व्यधाय्युचितो योगस्तथाऽपि ह्यस्तु सम्प्रति ॥३३७॥
 उपेत्य भजनीयं तं भजन्तं भज जानकि ! । अहमन्याश्च तत्पत्न्यस्त्वदाज्ञां सुभ्रु ! बिभ्रतु ॥३३८॥
 सीताऽप्यवोचदाः पापे ! पतिदूत्यविधायिनि ! । त्वद्भर्तुरिव वीक्षेत मुखं दुर्मुखि ! कस्तव ? ॥३३९॥
 रामस्य पार्श्वे मां विद्धि सौमित्रिमिह चाऽऽगतम् । खरादीनिव हन्तुं द्रागु ध्वं तव सबान्धवम् ॥३४०॥
 उत्तिष्ठोत्तिष्ठ पापिष्ठे ! वच्मि नाऽतः परं त्वया । सीतया तर्जितैव सा सकोपा प्रययौ ततः ॥३४१॥
 ॥ अथाऽऽविर्भूय हनुमान् सीतां नत्वा कृताञ्जलिः । इत्यूचे देवि ! जयति दिष्ट्या रामः सलक्ष्मणः ॥३४२॥
 त्वत्प्रवृत्तिकृते रामेणाऽऽदिष्टोऽहमिहाऽऽगमम् । मयि तत्र गते राम इहैष्यति रिपुच्छिदे ॥३४३॥
 बाष्पायितेक्षणा सीताऽपृच्छत् त्वमसि को ननु ? । दुर्लङ्घमर्णवं चैतं कथं लङ्घितवानसि ? ॥३४४॥
 कच्चित् प्राणिति मे प्राणनाथः सौमित्रिणा सह ? । क्व वा स्थाने त्वया दृष्टः ? कालं नयति वा कथम् ? ॥३४५॥
 आख्यच्च हनुमानस्मि पवना-ऽञ्जनयोः सुतः । विद्यया व्योमयानेन लङ्घितो जलधिरमया ॥३४६॥
 समस्तवानराधीशं सुग्रीवं विद्विषद्वधात् । पत्नीकृत्याऽधिकिष्किन्धमस्ति रामः सलक्ष्मणः ॥३४७॥
 रामोऽस्ति त्वद्वियोगेन तप्यमानो दिवानिशम् । गिरिर्दवानलेनेव तापयन्नपरानपि ॥३४८॥
 गवेव वत्सो रहितस्त्वया स्वामिनि ! लक्ष्मणः । न जातु लभते सौख्यं शून्याः पश्यन् दिशोऽखिलाः ॥३४९॥
 क्षणं सशोकौ सक्रोधौ क्षणं ते पति-देवरौ । सुग्रीवेणाऽऽश्वास्यमानावपि न प्राप्नुतः सुखम् ॥३५०॥
 भामण्डलो विराधश्च महेन्द्राद्याश्च खेचराः । पत्नीभूयोपासते तौ शक्रेशानाविवाऽमराः ॥३५१॥
 तव प्रवृत्तिमानेतुमहं सुग्रीवदर्शितः । रामेण प्रेषितो देवि ! समर्प्य स्वाङ्गुलीयकम् ॥३५२॥
 चूडामणिरभिज्ञानं त्वत्त आनायितो मया । तद्दर्शनेन मामत्राऽऽयातं प्रत्येष्यति प्रभुः ॥३५३॥
 हनूमदुपरोधेन रामो दन्तमुदा च सा । एकविंशत्यहोरात्रप्रान्ते व्यधित भोजनम् ॥३५४॥
 प्रोवाचैवमभिज्ञानं चूडामणिमिमं मम । गृहीत्वा वत्स ! गच्छाऽऽशु तिष्ठतः स्यादुपद्रवः ॥३५५॥
 अत्र त्वामागतं ज्ञात्वा क्रूरकर्षेण राक्षसः । हन्तुमन्तकवन्नूनं समुपस्थास्यते बली ॥३५६॥
 स्मित्वा संप्रश्रयं सोऽपि जगादेति कृताञ्जलिः । त्वं मातर्मयि वात्सल्यादेवं वदसि कातरा ॥३५७॥
 राम-लक्ष्मणयोः पत्तिखिजगज्जैत्रयोरहम् । तपस्वी रावणः कोऽयं ससैन्योऽपि ममाऽग्रतः ॥३५८॥
 त्वामपि स्कन्धमारोप्य स्वामिनि ! स्वामिनोऽन्तिके । नयामि परिभूयैः ससैन्यमपि रावणम् ॥३५९॥
 स्मित्वा सीताऽप्युवाचैवं न हि हेर्षयसि स्वकम् । रामभद्रं प्रभुं भद्रं वदन्नेवं ससौष्ठवम् ? ॥३६०॥
 त्वयि सम्भाव्यते सर्वं पदातौ राम-शार्ङ्गिणोः । परन्तु परपुंस्पर्शो न मेऽर्हति मनागपि ॥३६१॥
 तद् गच्छ शीघ्रमेवैवं सति सर्वं कृतं त्वया । गते त्वयि यदुद्योगमार्थपुत्रः करिष्यति ॥३६२॥
 अथेत्थं स्माऽऽह हनुमानेष गच्छाम्यहं परम् । रक्षसां दर्शयिष्यामि किञ्चिद् विक्रमचापलम् ॥३६३॥
 जितकाशी दशास्योऽयं परवीर्यं न मन्यते । जानातु रामभद्रीयपत्तेरपि पराक्रमम् ॥३६४॥
 ॥ आमेत्युक्त्वाऽऽर्पयत् तस्य सीता चूडामणिं निजम् । नत्वा सोऽपि चचालोच्चैः पादन्यासैर्धुवन् धराम् ॥३६५॥
 तदेवं देवरमणोद्यानं भङ्क्तुं प्रचक्रमे । स वनं वनद्विपवत् प्रसरत्करविक्रमः ॥३६६॥
 रक्ताशोकेषु निःशूको बकुलद्रुष्वनाकुलः । सहकारेष्वकारुण्यो निष्कम्पश्चम्पकेष्वपि ॥३६७॥
 अमन्दरोषो मन्दारेष्वदयः कदलीष्वपि । अन्यद्रुष्वपि रम्येषु भङ्गत्तीलां चकार सः ॥३६८॥ युग्मम् ॥

१. ०दौत्येन मु. ॥ २. दौत्य० मु. ॥ ३. वरं ता. ॥ ४. अश्रुपूर्णनयना ॥ ५. दुर्लङ्घ्य० खं. १-२, पाता. कां. मु. ॥ ६. "इष्टपरिप्रश्ने" इति ला. टि. ॥ ७. "जीवति" इति ला. टि. ॥ ८. सेवकं कृत्वा ॥ ९. ०तोऽस्मि च खं. २, ता. ॥ १०. विंशतेरुपवासानामन्ते व्य० खं. १, ला. हे. कां. ॥ ११. प्रोवा० खं. १-२, पाता. मु. ॥ १२. सविनयम् ॥ १३. परिभूयैव ता. ॥ १४. लज्जयसे निजम् ॥ १५. जितेन-जयेन काशते-शोभते इति जितकाशी ॥ १६. चिरं ह्येष खं. २ ॥ १७. तदैव हे. मो. पा. छा. कां. ॥ १८. वनद्विप इव प्रसर्पत्कर० ला. ॥

तदुद्याने चतुर्द्वारि द्वारपालाः १क्षपाचराः । अधावन्त निहन्तुं तं तदा मुद्गरपाणयः ॥३६९॥
 हनूमति स्वखलन्ति स्म तेषां प्रहरणानि तु । महाम्भोनिधिकल्लोला इव तीरमहीधरे ॥३७०॥
 पावनिः कुपितस्तेभ्यस्तैरेवोद्यानपादपैः । प्रजहार निरायासः सर्वमस्त्रं बलीयसाम् ॥३७१॥
 मङ्गु वृक्षानिवाऽभाङ्गीत् तानारक्षक्षपाचरान् । क्षुद्रानैक्ष्वाकुपतिः स समीरण इवाऽस्खलन् ॥३७२॥
 हनूमता क्रियमाणमुद्यानरक्षसङ्घयम् । गत्वाऽऽचक्षिरे केचित् क्षपाचरपतेस्तदा ॥३७३॥
 ततः सह बलैरक्षकुमारं राक्षसेश्वरः । समादिक्षद्भ्रानुमतो घातनायाऽरिघातनम् ॥३७४॥
 आक्षिपन्त रणायाऽक्षं बभाषे पावनञ्जयिः । भोजनादौ फलमिव रणादौ मे त्वमापतः ॥३७५॥
 मुधा कपे! गर्जसीति तर्जयन् रावणात्मजः । ववर्ष विशिखैस्तीक्ष्णैरक्षैर्क्ष्णोः प्रसररोधिभिः ॥३७६॥
 श्रीशैलोऽपीषुवर्षेण सप्रकर्षेण रावणिम् । पिदधे वारिभिर्द्वीपमुद्वेल इव वारिधिः ॥३७७॥
 शस्त्राशस्त्रि चिरं कृत्वा कौतुकादञ्जनासुतः । रणपारं परिप्रेम्सुरक्षं पशुमिवाऽवधीत् ॥३७८॥
 ततो भ्रातृवधामर्षादाययौ द्रुतमिन्द्रजित् । मारुते! तिष्ठ तिष्ठेति ससौष्ठवमुदीरयन् ॥३७९॥
 द्वयोरपि महाबाह्वोः कल्पान्त इव दारुणः । विश्वविक्षोभकरणश्चिरं प्रववृते रणः ॥३८०॥
 वर्षन्तौ वारिधारवन्नीरन्ध्राः शंखधोरणीः । व्योमस्थौ तावलक्ष्येतां पुष्करावर्तकाविव ॥३८१॥
 अन्तरीक्षं तयोरस्त्रैरास्फलद्भिर्निरन्तरैः । क्षणादजनि दुष्प्रेक्षं योदोभिरिव वारिधिः ॥३८२॥
 मुमोच यावन्त्यस्त्राणि दुर्वारो रावणात्मजः । तदनेकगुणैरस्त्रैस्तानि चिच्छेद मारुतिः ॥३८३॥
 हनूमदस्त्रक्षुण्णाङ्गाः सर्वेऽपीन्द्रजितो भटाः । अनश्यन् रक्तहदिनीपर्वता इव जङ्गमाः ॥३८४॥
 हृष्ट्वा नष्टं निजं सैन्यं स्वं च मौढीकृतायुधम् । अमुञ्चन्नागपाशास्त्रं श्रीशैलाय दशास्यसूः ॥३८५॥
 नागपाशैर्द्रुढीयोभिस्तदैवाऽऽपादमस्तकम् । अबन्धि चन्दन इवाऽभितः पवननन्दनः ॥३८६॥
 स नागपाशबन्धोऽपि समसोहि हनूमता । कौतुकाद्धि क्षणं दत्ते शक्तो जयमपि द्विषाम् ॥३८७॥
 हृष्टेन्द्रजिता निन्ये हनूमानुपरावणम् । निरीक्ष्यमाणः फुल्लाक्षै राक्षसैर्जयसाक्षिभिः ॥३८८॥
 मारुतिं रावणः स्माऽऽह दुर्मते! किं कृतं त्वया ? । आजन्म मामकीनेनाऽऽश्रितौ यत् तौ तपस्विनौ ॥३८९॥
 वनेवासौ फलाहारौ मलिनौ मलिनांशुकौ । किराताविव तौ तुष्टौ तुभ्यं कां दास्यतः श्रियम् ? ॥३९०॥
 तत्राऽपि मन्दबुद्धे! त्वं तद्वाचा किमिहाऽऽगमः ? । येनेहाऽऽयातमात्रोऽपि प्राप्तोऽसि प्राणसंशयम् ॥३९१॥
 दक्षौ भूचारिणौ तौ तु यत् ताभ्यां कारितोऽस्यदः । अङ्गारान् परहस्तेन कर्षयन्ति हि धूर्तकाः ॥३९२॥
 यत् सेवकवरो मे त्वमद्य दूतः परस्य च । तदवध्योऽसि रे! शिक्षामात्राय तु विडम्ब्यसे ॥३९३॥
 हनुमानप्युवाचैवं कदाऽहं तव सेवकः ? । कदा ममाऽभूस्त्वं स्वामी ? वदन्नेवं न लज्जसे ? ॥३९४॥
 एकदा युधि सामन्तो बहुम्मन्यः खरः स ते । त्वन्मैत्र्या वरुणबन्धान्मत्पित्रा मोचितः पुरा ॥३९५॥
 साहाय्यार्थं त्वयाऽऽहूतोऽहमप्यभ्यागमं पुरा । रणे वरुणपुत्रेभ्यस्त्वामरक्षं च सङ्कटे ॥३९६॥
 साहाय्यस्य न योग्योऽसि साम्प्रतं पापतत्परः । सम्भाषोऽपि हि पापाय परस्त्रीहारिणस्तव ॥३९७॥
 त्वदीये तं न पश्यामि यो हि त्वां त्रांस्यतेऽधुना । एकस्मादपि सौमित्रेदूरे रामस्तदग्रजः ॥३९८॥
 तद्गिरा कुपितो भालाहितभृकुटिभीषणः । दशाननो दशान्नोष्ठं दशनैरिदमभ्यधात् ॥३९९॥
 मंदरी यच्छित्तोऽसि त्वं मां चाऽरीकृतवानसि । तन्नूनं मर्तुकामोऽसि वैराग्यं तत्र किं तव ? ॥४००॥
 यथा कुष्ठविशीर्णाङ्गं मुमूर्षुमपि कोऽपि न । हत्याभयान्निहन्त्येवं हन्यात् को दूतमप्यरे! ॥४०१॥
 आरोप्य रासभे पञ्चशिखीकृत्य च सम्प्रति । अन्तर्लङ्कं प्रतिपथं भ्राम्यसे लोकवेष्टितः ॥४०२॥

१. निशाचराः ॥ २. तीरस्थितपर्वते ॥ ३. क्षणेनैक्ष्वाकु० ता.; रामसैनिको हनुमान् ॥ ४. पवनः ॥ ५. रावणस्य ॥ ६. रक्षःकुमारं ला.; तत्र "रक्षःकुमारनाम" इति ला. टि. च ॥ ७. शत्रुनाशकम् ॥ ८. रणायोक्षं ला.; रणायोत्कं हे. कां.; अक्षनामकं राक्षसकुमारं हनुमान् बभाषे इत्यर्थः ॥ ९. बाणैः ॥ १०. नेत्रयोः ॥ ११. हनुमान् ॥ १२. रावणस्याऽपत्यम् ॥ १३. अमर्यादः ॥ १४. परिप्रेम्सुरक्षः ला.; युद्धस्य पारं प्राप्तुमिच्छुः ॥ १५. निरन्तराः शस्त्रपरम्पराः ॥ १६. तौ-हनूमदिन्द्रजितौ पुष्करावर्तकाविवोऽलक्ष्येताम् ॥ १७. दुष्प्रेक्ष्यं खं. १, मु. रस्वीपा. ॥ १८. यादांसि जलजन्तवस्तैः ॥ १९. रुधिरनदीनां पर्वताः ॥ २०. विफलीकृतानि आयुधानि यस्य तम् ॥ २१. असह्यत ॥ २२. जयकाङ्क्षिभिः ला. छा. ॥ २३. त्वया कृतं ता. ॥ २४. वनेचरौ ॥ २५. यकाभ्यां रसंपा. ॥ २६. संलापोऽपि ॥ २७. तव परिजने ॥ २८. रक्षिष्यति ॥ २९. भृकुटि० ला. ॥ ३०. मम अरी-शत्रू ॥ ३१. मां शत्रुं कृतवान् ॥ ३२.

इत्युक्तो मारुतिः क्रुद्धोऽत्रोटयत् पाशपन्नगान् । बद्धो हि नलिनीनालैः कियत् तिष्ठति कुञ्जरः ? ॥४०३॥
 तडिदण्ड इवोत्पत्य किरीटं राक्षसप्रभोः । कणशशूर्णयामास पादघातेन मारुतिः ॥४०४॥
 हन्यतां गृह्यतां चैष इति जल्पति रावणे । अनाथामिव सोऽभाङ्गीत् तत्पुरीं पाददर्दरैः ॥४०५॥
 क्रीडां कृत्वैवमुत्पत्य सुपर्ण इव पावनिः । राममेत्याऽनमत् सीताचूडारत्नं समर्पयन् ॥४०६॥
 सीताचूडामणिं तं तु साक्षात् सीतामिवाऽऽगताम् । आरोपयामास हृदि स्पृशन् रामो मुहुर्मुहुः ॥४०७॥

आलिङ्ग्य दाशरथिना सुतवत् प्रसादात्
 पृष्टः शशंस दशवक्त्रविमाननां ताम् ।
 सीताप्रवृत्तिमखिलां हनुमान् यथाव-
 दाकर्ण्यमानभुजविक्रमसम्पदन्यैः ॥४०८॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये
 सप्तमपर्वणि सीताप्रवृत्त्यानयनो नाम षष्ठः सर्गः ॥

१. पादप्रहारैः ॥ २. गरुडः ॥ ३. सम(मा)र्पयत् ला. ॥ ४. "०दावर्ण्यमान० इति पाठान्तरे" इति ला. प्रतौ टि. ॥ ५. सप्तमे म्. ॥ ६. सर्गः समाप्तः पाता. ॥

॥सप्तमः सर्गः॥

अथ रामः ससौमित्रिः सुग्रीवाद्यैर्वृतो भटैः । लङ्काविजयायात्रायै प्रतस्थे गगनाध्वना ॥१॥
 भामण्डलो नलो नीलो महेन्द्रः पावनञ्जयिः । विराधश्च सुषेणश्च जाम्बवानङ्गदोऽपि च ॥२॥
 महाविद्याधराधीशाः कोटिशोऽन्येऽपि तत्क्षणम् । चेलू रामं समावृत्य स्वसैन्यैश्छन्नदिङ्गुखाः ॥३॥ युगम् ॥
 विद्याधरैराहतानि यात्रातूर्याण्यनेकशः । नादैरत्यन्तगम्भीरैर्बिभ्राञ्जकुम्बरम् ॥४॥
 विमानैः स्यन्दनैरश्वैर्गजैरन्यैश्च वाहनैः । खे जग्मुः खेचराः स्वामिकार्यसिद्धाक्वयवः ॥५॥
 ॥उपर्युदन्वतो गच्छन् ससैन्यो राघवः क्षणात् । वेलन्धरपुरं प्राप वेलन्धरमहीधरे ॥६॥
 समुद्र-सेतू राजानौ समुद्राविव दुर्धरौ । तत्र रामाग्रसैन्येनाऽऽरेभाते योद्धुमुद्धतौ ॥७॥
 नलः समुद्रं सेतुं च नीलोऽबध्नान्महाभुजः । उपराममनैषीच्च मनीषी स्वामिकर्मणि ॥८॥
 काकुत्स्थः स्थापयामास तथैव पुनरेव तौ । रिपावपि पराभूते महान्तो हि कृपालवः ॥९॥
 समुद्रोऽपि हि रूपाभिरामा रामानुजन्मने । रामार्मतल्लिकास्तिम्नः प्रददौ निजकन्यकाः ॥१०॥
 उषित्वा तां निशां सेतु-समुद्रानुगतः प्रगे । क्षणादासादयामास सुवेलाद्रिं रघूद्वहः ॥११॥
 सुवेलं नाम राजानं जित्वा तत्राऽपि दुर्जयम् । उवासैकां निशां रामः प्रातर्भूयश्चाल च ॥१२॥
 उपलङ्कमथो हंसद्वीपे हंसरथं नृपम् । जित्वा तस्थौ कृतावासस्तत्रैव रघुपुङ्गवः ॥१३॥
 ॥आसन्नस्थेऽथ काकुत्स्थे मीनिस्थित इवाऽर्कजे । लङ्का क्षोभमुपेयाय विष्वक् प्रलयशङ्किनी ॥१४॥
 ॥पन्नहन्ति स्म युद्धाय सामन्ता रावणस्य ते । हस्त-प्रहस्त-मारीच-सारणाद्याः सहस्रशः ॥१५॥
 रावणो रणतूर्याणि दारुणान्यथ कोटिशः । किङ्करैस्ताडयामास द्विषत्ताडनपण्डितः ॥१६॥
 तदा दशास्यमभ्येत्य नत्वा चोचे विभीषणः । क्षणं प्रसीद विमृश शुभोदर्क वचो मम ॥१७॥
 अविमृश्य पुरा चक्रे लोकद्वितयघातकम् । परदारापहरणं लज्जितं तेन ते कुलम् ॥१८॥
 निजभार्या समानेतुं काकुत्स्थोऽयमुपस्थितः । आतिथ्यमिदमेवाऽस्मै तत्कलत्रार्पणं कुरु ॥१९॥
 सीतां त्वत्तोऽन्यथाकारमपि रामो ग्रहीष्यति । निग्रहीष्यति चाऽशेषं त्वया सह कुलं तव ॥२०॥
 दूरे स्तां राम-सौमित्री तौ साहस-खरान्तकौ । तत्पतिरेको हनुमान् दृष्टो देवेन किं न हि ? ॥२१॥
 इन्द्रश्रियोऽधिका श्रीस्ते तां सीताकारणेन मा । परिहार्षीर्भवेदेवमुभयभ्रष्टता तव ॥२२॥
 अथेन्द्रजिदुवाचैवं त्वया ह्याजन्मभीरुणा । दूषितं नः कुलं सर्वं नाऽसि तातस्य सोदरः ॥२३॥
 इन्द्रस्याऽपि विजेतारं नेतारं सर्वसम्पदाम् । तातं सम्भावयन्नेवं नूनं मूर्ख! मूर्खसि ॥२४॥
 पुराऽपि च्छलितस्तातस्त्वया ह्यनृत्तर्भाषिणा । प्रतिज्ञाय दशरथवधं यदकृथा न हि ॥२५॥
 इहाऽऽयातं दाशरथिं ताताद् रक्षितुमिच्छसि । दर्शयन् भयमुत्पाद्य भूचरेभ्योऽपि निस्त्रप! ॥२६॥
 तन्मन्येरामगृह्योऽसिमन्त्रेऽप्यधिकरोषि न । आप्तेन मन्त्रिणा मन्त्रः शुभोदर्को हि भूभुजाम् ॥२७॥
 विभीषणोऽप्युवाचैवं शत्रुगृह्यो न खल्वहम् । पुत्ररूपस्तु शत्रुस्त्वमुत्पन्नः कुलनाशकृत् ॥२८॥
 अयमैश्वर्य-कामाभ्यामन्धस्तावत् पिता तव । जन्मान्ध इव रे मुग्ध! दुर्धस्य! त्वं तु वेत्सि किम् ? ॥२९॥
 राजन्ननेन पुत्रेण चरित्रेण निजेन च । पतिष्यस्यचिरादेव तर्भ्यामि त्वत्कृते मुधा ॥३०॥

१. पवन० ला. ॥ २. स्वसैन्यच्छन्न० ता. ॥ ३. "अहङ्कारिणः" इति ला. टि. ॥ ४. समुद्रस्य ॥ ५. बुद्धिमान् ॥ ६. रामासु-स्त्रीषु मतल्लिकाः-श्रेष्ठाः ॥ ७. ०स्तथैव पाता. ॥ ८. मीनराशिगते ॥ ९. "शनौ" इति ला. टि. ॥ १०. सज्जीभवन्ति ॥ ११. नत्वाऽवोचद् वि० मु. ॥ १२. अन्यप्रकारेण ॥ १३. मरण-मिच्छसि ॥ १४. ०भाषया मो. ॥ १५. रामपक्षपाती ॥ १६. मन्त्राणामप्यनधिकारी ॥ १७. शत्रुपक्षीयः ॥ १८. बाल! ॥ १९. खिन्नो भवामि ॥

रावणोऽप्यधिकं क्रुद्धः खड्गमाकृष्य भीषणम् । विभीषणवधायोच्चैरुदस्थाद् दैवदूषितः ॥३१॥
 विभीषणोऽपि भ्रुकुटीभीषणः स्तम्भमायतम् । उत्पात्य गजवद् योद्धुमुत्तस्थावभिरावणम् ॥३२॥
 कुम्भकर्णेन्द्रजिह्वायां तौ पतित्वा द्रुतमन्तरा । युद्धान्निषिध्य नीतौ स्वं स्थानं शालामिव द्विषौ ॥३३॥
 अरे! निर्याहि मत्पुर्या आश्रयाशोऽसि वह्निवत् । इत्युक्तो रावणेनाऽगाद् रामाभ्यर्णे विभीषणः ॥३४॥
 ॥रक्षो-विद्याधराणां चाऽक्षौहिण्यस्त्रिशदुत्कटाः । हित्वा लङ्काधिपं सद्योऽप्यनुजग्मुर्विभीषणम् ॥३५॥
 आपतन्तं च तं प्रेक्ष्य सुग्रीवाद्याः प्रचुक्षुभुः । यथा तथा हि विश्वासः शाकिन्यामिव न द्विषि ॥३६॥
 आदौ स पुरुषं प्रेष्य रामाय स्वमजिज्ञपत् । विश्वासपात्रसुग्रीवमुखं रामोऽप्युदैक्षत ॥३७॥
 सुग्रीवोऽप्यब्रवीदेते यद्यप्याजन्ममायिनः । प्रकृत्या राक्षसाः क्षुद्रास्तथाऽप्यायात्वसाविह ॥३८॥
 ज्ञास्यामः प्रेषणैरेव भावमस्य शुभाशुभम् । दृष्टभावानुरूपं च करिष्याम इह प्रभो! ॥३९॥
 तदभिज्ञोऽभ्यधादेवं विशालो नाम खेचरः । महात्मा धार्मिकश्चैष रक्षःस्वेको विभीषणः ॥४०॥
 सीतामोक्षाय जल्पंश्चाऽनल्परोषेण बन्धुना । निर्वासितः शरण्यं त्वामागान्नैवैतदन्यथा ॥४१॥
 श्रुत्वेति रामो द्वाःस्थेन विभीषणमवीविशत् । पादयोः क्षिप्तमूर्धानं परिरेभे च सम्भ्रमात् ॥४२॥
 विभीषणोऽप्युवाचैवं हित्वा दुर्नयमग्रजम् । त्वामागतोऽस्मि भक्तं मां तत् सुग्रीववदादिश ॥४३॥
 लङ्काराज्यं तदा तस्मै प्रत्यपद्यत राघवः । न मुधा भवति काऽपि प्रणिपातो महात्मसु ॥४४॥
 ॥हंसद्वीपे दिनान्यष्टावतिवाह्य रघूद्वहः । कल्पान्तवातवल्लङ्गां प्रत्यचालीच्चमूवृतः ॥४५॥
 चम्वा रुद्ध्वा पृथुत्वेन पृथ्व्या विंशतियोजनीम् । रणाय सज्जः काकुत्स्थोऽवतस्थे स्थेमपर्वतः ॥४६॥
 रामसेनाकलकलो वेलाध्वनिरिवोदधेः । लङ्कां बधिरयामास स्फुटद्ब्रह्माण्डभूरिव ॥४७॥
 दशकन्धरसेनान्योऽनन्यसाधारणौजसः । सद्यः संवर्मयामासुः प्रहस्ताद्याः उदायुधाः ॥४८॥
 केचिन्मतङ्गजोद्वाहौरपरे वाहंवाहनैः । शार्दूलवाहौरन्ये तु खरवाहौ रथैः परैः ॥४९॥
 कुबेरवन्नरैः केचिन्मेषैः केचित्तु वह्निवत् । यमवन्महिषैः केचित् केचिद् रेवंतवद्भयैः ॥५०॥
 विमानैर्देववत् केचित् प्रह्लाः समरकर्मणे । उत्पत्य युगपद् वीराः परिववृर्दशाननम् ॥५१॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 रोषारुणाक्षः सन्नह्य विविधायुधपूरितम् । अध्यास्त स्यन्दनं रत्नश्रवःप्रथमनन्दनः ॥५२॥
 भानुकर्णः शूलपाणिर्दण्डपाणिरिवाऽपरः । उपेत्य दशकण्ठस्य समभूत् पारिपाश्विकः ॥५३॥
 कुमारविन्द्रजिन्मेषवाहनावपराविव । दोर्दण्डौ दशकण्ठस्य पार्श्वयोरेत्य तस्थतुः ॥५४॥
 सूनवोऽन्येऽपि दोषमन्तः सामन्ताः कोटिशोऽपि च । शुक-सारण-मारीच-मय-सुन्दादयोऽभ्ययुः ॥५५॥
 अक्षौहिणीनां सहस्रैरसङ्ख्यैः सङ्ख्यकर्मठैः । दिशः प्रच्छादयन् पुर्याः प्रचचाल दशाननः ॥५६॥
 शार्दूलकेतवः केचित् केचिच्छरभकेतवः । चर्मरुकेतवः केचित् केचित् करटिकेतवः ॥५७॥
 मयूरकेतवः केचित् केचित् पन्नगकेतवः । मार्जारकेतवः केचित् केचित् कुक्कुटकेतवः ॥५८॥
 कोदण्डपाणयः केचित् केचिन्निस्त्रिंशपाणयः । मुष्ण्ठीपाणयः केचित् केचिद् मुद्गरपाणयः ॥५९॥
 त्रिशूलपाणयः केचित् केचित् परिघपाणयः । कुठारपाणयः केचित् केचित् प्रासपाणयः ॥६०॥
 विपक्षवीरान् वृष्वन्तो नामग्राहं मुहुर्मुहुः । दशास्यवीराश्चतुरं विचेरु रणकर्मणे ॥६१॥ पञ्चभिः कुलकम् ॥
 वैताढ्यस्येव सैन्यस्य प्रथिम्नाऽऽच्छाद्य मेदिनीम् । पञ्चाशद् योजनान्यस्थाद् रावणो रणकर्मणे ॥६२॥
 स्वनायकान् प्रशंसन्तो निन्दन्तः परनायकान् । परस्परं चाऽऽक्षिपन्तः कथयन्तो मिथोऽभिधाः ॥६३॥

१. हस्तिशालाम् ॥ २. आश्रयाशो ला. ; आश्रयमेवाऽश्रान्ति-भक्षयति यः सः ॥ ३. इत्युक्ते ता. ॥ ४. प्रेक्ष्य ला. ॥ ५. मूढपुरुषैः ॥ ६. योजनविंशतिम्
 खं. १ ॥ ७. बलेन पर्वत इव ॥ ८. पूरध्वनिः ॥ ९. कवचान् परिधापयामासुः ॥ १०. उड्वाहनैः ॥ ११. सूर्यपुत्रवदश्वैः ॥ १२. "तत्पराः" इति ला. टि. ॥ १३. खं. १-
 २, पाता. ला. प्रतिषु न ॥ १४. रथम् ॥ १५. रावणः ॥ १६. "यमः" इति ला. टि. ॥ १७. ०पार्श्विकः मु. ॥ १८. "अक्षौहिणीसङ्ख्या- गज २१७८०, रथ
 २१७८०, अश्व ६५६१०, पदाति १०९३५०" इति पाता. प्रती टि. ॥ १९. सङ्ग्रामनिपुणैः ॥ २०. शरभोऽष्टापदः, स केतौ येषां ते ॥ २१. चर्मरुमृगविशेषः ॥ २२. करटी
 गजः ॥ २३. "खड्ग" इति ला. टि. ॥ २४. मुशुण्ठी ० मु.; मुशुण्ठी रसपा., "मुशुण्ठी स्याद् दारुमयी, वृत्तायः कीलसञ्चिता (अ. चिं. शेष०)" ॥ २५. पाश०
 खं. २-पाता. विना ॥ २६. पृच्छन्तो मु. ॥ २७. ०कर्मणि मु. ॥ २८. पृथुत्वेन ॥ २९. नामानि ॥

अस्त्राण्यस्त्रैर्वादयन्तः करास्फोटपुरःसरम् । राम-रावणयोः सैन्याः मिमिलुः कांस्यतालवत् ॥६४॥ युग्मम् ॥
 गच्छ गच्छ तिष्ठ तिष्ठ मा भैषीरुत्सृजाऽऽयुधम् । कुरुष्वाऽऽयुधमित्याजौ भटानां तत्र वागभूत् ॥६५॥
 शत्यानि शङ्कवो बाणाश्चक्राणि परिघा गदाः । समुत्पेतुर्द्वयोश्चम्बोर्वनान्तर्विहगा इव ॥६६॥
 खड्गैर्मिथो घातभ्रैर्वेगात् कृतैश्च मौलिभिः । उच्छलद्भिरभून्नानाकेतु-राह्विव खं तदा ॥६७॥
 सुभटा मुद्राघातैर्लोठयन्तो द्विपान् मुहुः । दण्ड-कन्दुकिनीं क्रीडां तन्वाना इव रेजिरे ॥६८॥
 कुठारघातैराच्छिन्ना भटानामपरैर्भटैः । पञ्चशाखाः पतन्ति स्म शाखाः शाखावतामिव ॥६९॥
 वीराः शिरांसि वीराणां छित्त्वा भूमौ प्रचिक्षिपुः । बुभुक्षिताय कीर्त्तनाशयोचितान् कवलानिव ॥७०॥
 रक्षसां वानराणां च युद्धे तस्मिन् महौजसाम् । दानादानां धनमिव जयः साध्योऽभवच्चिरम् ॥७१॥
 चिरं प्रवर्तमाने च समरे तत्र वानरैः । अभञ्जि राक्षसबलं काननवन्महौबलैः ॥७२॥
 भग्रे रक्षोबले हस्त-प्रहस्तौ योद्धुमुद्यतौ । वानरैः सह लङ्केशजयप्रतिभुवौ तदा ॥७३॥
 द्वयोरपि तयोर्युद्धाध्वरदीक्षितयोरथ । सम्मुखीनावुदस्थातां नल-नीलौ महाकपी ॥७४॥
 हस्तो नलश्चाऽऽदितोऽपि सम्मुखीनौ महाभुजौ । रथारूढावमिलतां वक्रावक्रग्रहाविव ॥७५॥
 आस्फालयामासतुस्तावधिज्यीकृत्य धन्वनी ! ज्यानादेन मिथो युद्धनिमन्त्रणपराविव ॥७६॥
 तथा ववृषतुर्बाणांस्तौ द्वावपि परस्परम् । शरशूलैर्यथाऽभूतां रथौ श्वाविन्निभौ तयोः ॥७७॥
 क्षणं नले क्षणं हस्तेऽभूतां जयपराजयौ । तद्वलान्तरमज्ञायि न तत्र निपुणैरपि ॥७८॥
 संभ्यीभूतस्ववीराणामग्रे हीर्णो नलो बली । अविहस्तो हस्तशिरः क्षुरप्रेणाऽच्छिदत् क्रुधा ॥७९॥
 सद्यः प्रहस्तं नीलोऽपि हस्तं नल इवाऽवधीत् । दिवोऽभूत् पुष्पवृष्टिशोपरिष्ठान्नल-नीलयोः ॥८०॥
 हस्त-प्रहस्तनिधनाद् दशाननबले क्रुधा । मारीचः सिंहजघनः स्वयम्भूः सारणः शुकः ॥८१॥
 चन्द्राऽर्कोद्दाम-बीभत्साः कामाक्षो मकरो ज्वरः । गम्भीरः सिंहस्थाश्चरथा अन्येऽप्युपासरन् ॥८२॥ युग्मम् ॥
 मन्दनाङ्कुर-सन्ताप-प्रथिताक्रोश-नन्दनाः । दुरितानघ-पुष्पास्त्र-विघ्न-प्रीतिकरादयः ॥८३॥
 कपयो राक्षसैः सार्धमयुध्यन्त पृथक् पृथक् । उत्पतन्तः पतन्तश्च कुक्कुटैरिव कुक्कुटाः ॥८४॥ युग्मम् ॥
 मारीचरक्षः सन्तापं नन्दनो ज्वरराक्षसम् । उद्दामराक्षसो विघ्नं शुकं दुरितवानरः ॥८५॥
 राक्षसः सिंहजघनः प्रथितं नाम वानरम् । योधयित्वा दृढं जघ्नुर्ययावस्तं च भास्करः ॥८६॥ युग्मम् ॥
 द्वयोरपि हि सैन्यानि राम-रावणयोस्ततः । निवृत्त्याऽस्थुः शोधयन्तः स्वान् हतानहतानपि ॥८७॥
 विभातायां विभावर्यां प्रत्यर्कं दानवा इव । प्रतिरामबलं रक्षोयोधा योद्धुं दुदौकिरे ॥८८॥
 मध्येसैन्यं दशास्यो भूमध्ये मेरुरिवाऽचलः । गजस्थरथारूढश्चाल रणकर्मणे ॥८९॥
 बिभ्राणो विविधान्यस्त्राण्यन्तकादपि भीषणः । तत्कालारुणया शत्रून् दशाऽपि हि दहन्निव ॥९०॥
 पश्यन् प्रत्येकमप्यात्मसेनान्यं शतमन्युवत् । मन्यमानस्तृणायाऽरीन् रावणोऽगाद् रणावनिम् ॥९१॥ युग्मम् ॥
 तेऽपि राधवसेनान्यः सैन्यैः सह महौजसः । वीक्ष्यमाणा दिव्यमरैः समरायोपतस्थिरे ॥९२॥
 सनदीकमिव काऽपि रक्तवारिभिरुद्धतैः । उत्पर्वतमिव काऽपि पतितैर्गुरुकुञ्जैः ॥९३॥
 क्वचिच्चोन्मकरमिव मकरास्यै रथच्युतैः । उदन्तमिव च काऽपि सामिभग्नैर्महारथैः ॥९४॥
 उत्ताण्डवैः कर्बन्धैश्च नृत्तस्थानमिव क्वचित् । अजायत क्षणेनाऽपि समराजिरभूतलम् ॥९५॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥

१. सैनिकाः ॥ २. त्यज ॥ ३. युद्धभूमौ ॥ ४. तोमराणि, कीलकाः ॥ ५. **वर्नयो** रसंपा. ॥ ६. छिन्नैर्मस्तकैः ॥ ७. अनेके केतवो राहवश्च यस्मिन् तद्-
 आकाशम् ॥ ८. "गेडीदडानी" इति ला. टि. ॥ ९. "हस्ताः" इति ला. टि.; "पञ्चशाखः शयः पाणिः (अमरः)" ॥ १०. वृक्षाणाम् ॥ ११. यमाय ॥ १२. भाग-
 ग्राहकाणाम् ॥ १३. "वायुभिः" इति ला. टि.; "मातरिश्वा जगत्प्राणः, पृषदश्चो महाबलः (अ. चिं.)" ॥ १४. लङ्केशजये छा. पा. ॥ १५. "पटू" इति
 ला. टि. ॥ १६. सदा ता. विना ॥ १७. युद्धयज्ञे दीक्षितयोः ॥ १८. वक्रोऽवक्रश्च द्वौ ग्रहौ, तयोर्मिलनवत् ॥ १९. श्वावित्- "शाहुडी" ॥ २०. **सम्भीभूय**
 पाता. ॥ २१. लज्जितः ॥ २२. "अनाकुलः" इति ला. टि. ॥ २३. **सिंहस्थाश्चरथा** खं. १-२, पाता. ॥ २४. "दौकिताः" इति ला. टि. ॥ २५. रामपक्षीयसुभट-
 नामानि ॥ २६. **प्रतापा** ला. ॥ २७. **उत्पतन्तो निपतन्तः कुक्कुटै** ता. ॥ २८. "दिनः प्रथमः" इति ला. टि. ॥ २९. प्रभातसमये जाते ॥ ३०. सूर्यं प्रति
 दानवा योद्धुमायान्तीति लौकिकशास्त्रप्रसिद्धिः ॥ ३१. गजा रथ्या-रथयोढारो यस्येतादृशं रथमारूढः ॥ ३२. **कर्मणि** पाता. ॥ ३३. इन्द्रवत् ॥ ३४. दिवि
 अमरैः ॥ ३५. **पतितैः कपि** खं. १-२, पाता. सु.; **पतितैः करि** ला. पा. छा. ता. ॥ ३६. मकरमुखैः, काष्ठमयमकराकृतयो रथे निक्षिप्यन्ते स्म ॥ ३७.

अर्धशतम् ॥ ३८. छिन्नमस्तकैः कलेवरैः ॥ ३९. "सङ्ग्रामाङ्गणभूमितलं" इति ला. टि. dly

॥अथ रावणहुङ्कारप्रेरितै रजनीचरैः । सर्वैः 'सर्वाभिसारेण कपिसैन्या बभञ्जिरे ॥१६॥
 क्रुद्धः स्वसैन्यभङ्गेन सुग्रीवोऽधिज्यकार्मुकः । स्वयं चचाल चलयन्नचलां प्रबलैर्बलैः ॥१७॥
 राजनिहैव तिष्ठ त्वं ममैवेक्षस्व विक्रमम् । एवं निषिध्य सुग्रीवं हनुमानचलद् युधि ॥१८॥
 हनुमान् राक्षसानीकमनेकानीकदुर्मदम् । दुर्गाहमप्यगाहिष्ठ महाब्धिमिव मन्दरः ॥१९॥
 अथ पर्जन्यवद् गर्जन्नूर्जितं युधि दुर्जयः । अढौकत धनुस्तूणमाली माली हनूमते ॥२०॥
 हनुमन्मालिनौ वीरौ धनुष्टङ्कारकारिणौ । पुच्छास्फोटकरौ सिंहाविवोद्गमौ विरेजतुः ॥२०१॥
 अस्त्रैर्मालि-हनूमन्तौ प्रजहाते परस्परम् । चिच्छेदाते मिथोऽस्त्राणि मिथोऽतर्जयतां च तौ ॥२०२॥
 चिरं च युद्ध्वा हनुमान् मालिनं वीर्यशालिनम् । चक्रे निरस्त्रं निस्तोयं ग्रीष्मार्क इव पल्लवम् ॥२०३॥
 गच्छ गच्छ जरद्रक्षः! किं हतेन त्वया ननु ? । इति ब्रुवाणं श्रीशैलमेत्य वज्रोदरोऽवदत् ॥२०४॥
 अरे रे! म्रियसे पाप! वदन्नेवं हि कद्वद! । एहोहि युध्यस्व मया न भवस्येष मा स्म गाः ॥२०५॥
 मारुतिस्तद्वचः श्रुत्वा हर्षामिव मृगाधिपः । बूत्कुर्वन्नुर्वहङ्कारश्चादयामास तं शरैः ॥२०६॥
 तद्वाणवृष्टिं निर्धूय शरैर्वज्रोदरोऽपि तम् । तिरयामास मार्तण्डं प्रावृट्काल इवाऽम्बुदैः ॥२०७॥
 अहो! वज्रोदरो वीरो योऽलमस्मै हनूमते । अहो! वीरः पावनिर्योऽलं वज्रोदररक्षसे ॥२०८॥
 एवं गिरो रणक्रीडासदस्यानां दिवौकसाम् । असहिष्णुद्विषज्जिष्णुर्हनुमान् मानपर्वतः ॥२०९॥
 वर्षन् युगपदस्त्राणि चित्राण्युत्पातमेघवत् । वज्रोदरं तमवधीत् पश्यतामपि रक्षसाम् ॥२१०॥त्रिभिर्विशेषकम्॥
 ॥वज्रोदरवधक्रुद्धो रावणिर्जम्बुमाल्यथ । तर्जन् मारुतिमाहास्त प्रतिकार इव द्विपम् ॥२११॥
 उभावपि महामल्लावन्योऽन्यवधकाङ्क्षिणौ । युयुधाते चिरं बाणैः पन्नगैर्वार्तिकैकविव ॥२१२॥
 इषुभ्यः प्रतियच्छन्तौ द्विगुणद्विगुणानिषून् । परस्परं प्रापतुस्तावधमर्णोत्तमर्णताम् ॥२१३॥
 क्रुद्धोऽथ कृत्वा हनुमानरथ्यरथसारथिम् । तं द्विषं ताडयामास मुद्रेण गरीयसा ॥२१४॥
 मूर्च्छितो जम्बुमाल्युर्व्यां निषपाताऽऽपपात च । रुषा महोदरो रक्षोवीरो वर्षच्छिलीमुखान् ॥२१५॥
 अन्येऽपि राक्षसभटा हनूमन्तं जिघांसवः । जात्यश्चान इव क्रौडं वेष्टयामासुरुच्चकैः ॥२१६॥
 दोष्णोः केऽपि मुखे केऽपि केऽप्यंहयोर्हृदि केऽपि च । कुक्षौ केऽपि शरैस्तीक्ष्णैर्जघ्निरे ते हनूमता ॥२१७॥
 अन्तर्वणं दव इव मध्येऽम्भोधीव वाडवः । मध्येरक्षोबलं वीरश्चकासामास मारुतिः ॥२१८॥
 क्षणादभाङ्गीद् रक्षांसि तमांसीव दिवाकरः । महौजसां शिरोरत्नं पवनञ्जयनन्दनः ॥२१९॥
 ॥रक्षोभङ्गेन संक्रुद्धः कुम्भकर्णोऽथ शूलभृत् । ईशानं इव भूमिष्ठः स्वयं योद्धुमधावत् ॥२२०॥
 कानप्यंहिप्रहारेण मुष्टिघातेन कानपि । कांश्चित् कूर्परघातेन तैलघातेन कांश्चन ॥२२१॥
 कांश्चिन्मुद्गरघातेन शूलघातेन कांश्चन । कानप्यन्योऽन्यघातेन कुम्भकर्णोऽवधीत् कपीन् ॥२२२॥युग्मम्॥
 कल्पान्तार्णवकल्पं तमापतन्तं तैरस्विनम् । रावणानुजमालोक्य सुग्रीवः समधावत् ॥२२३॥
 भामण्डलो दधिमुखो महेन्द्रः कुमुदोऽद्भुतः । अपरेऽप्यन्वधावन्त प्रदीपनं इवोद्यते ॥२२४॥
 दशाननानुजं पञ्चाननं व्याधा इवाऽरुधन् । वर्षन्तोऽस्त्राणि चित्राणि युगपद् वानरोत्तमाः ॥२२५॥
 प्रस्वापनास्त्रं तेषूच्चैः कालरात्रिमिवाऽपराम् । रात्रिञ्चरं वरोऽमुञ्चदमोघं मुनिवाक्यवत् ॥२२६॥
 निद्रायमाणं स्वं सैन्यं दिवा कुमुदखण्डवत् । दृष्ट्वा सस्मार सुग्रीवो महाविद्यां प्रबोधिनीम् ॥२२७॥
 अरे! क्व कुम्भकर्णोऽस्तीत्युच्चैस्तुमुलकारिणः । उत्तस्थुर्वानरभटाः खगा इव निशात्यये ॥२२८॥
 उपाद्रवन् कुम्भकर्णमाकर्णाकृष्टकार्मुकाः । सुग्रीवाधिष्ठिताः सुष्ठुयोधिनः कपिकुञ्जराः ॥२२९॥

१. सर्वबलेन ॥ २. "चापभङ्गधारी" इति ला. टि.; (बाणनां भाथांवालो) ॥ ३. पुच्छाच्छोटो ता. ॥ ४. कुत्सितं वदति ॥ ५. हकारमिव केसरी खं. २, ता. ॥
 ६. महागर्विष्ठः ॥ ७. छादयामास ॥ ८. "सभ्यानां" इति ला. टि. ॥ ९. हस्तिपकः; "कुन्तारः" इति ला. टि. ॥ १०. गारुडिकौ ॥ ११. "यतः प्रतिनिधिप्रतिदाने
 प्रतिना(सि. २-२-७२)" इति पञ्चम्यत्र ॥ १२. अधमर्णः-ऋणदाता, उत्तमर्णः-ऋणग्रहीता ॥ १३. निषपातोत्पन् ता. मु. ॥ १४. "आगात्" इति ला. टि. ॥
 १५. बाणान् ॥ १६. सूकरम् ॥ १७. महौजसां पुरुषाणां मूर्धन्यः-हनुमान् ॥ १८. ईशानेन्द्रः शङ्करो वा ॥ १९. कूर्परः कोणिः ॥ २०. चपेटाघातेन ॥ २१. कानपि
 ता. ॥ २२. "वेगवन्तं" इति ला. टि. ॥ २३. अग्रौ ॥ २४. "निद्रास्त्रं" इति ला. टि. ॥ २५. रात्रिञ्चरेषु-निशाचरेषु वरः-कुम्भकर्णः ॥ २६. प्रबोधिनीम् ता. ॥
 २७. अरेरे! ता. ॥

सुग्रीवो दलयामास कुम्भकर्णस्य सारथिम् । रथं^१ रथ्यांश्च गदयाऽगदङ्कारो^२ गदानिव ॥१३०॥
 भूमिष्ठः कुम्भकर्णो^३ऽथ हस्तेनोदस्तमुद्गरः । एकशृङ्गो गिरिरिव सुग्रीवायाऽभ्यधावत् ॥१३१॥
 युद्धार्थं धावतस्तस्याऽङ्गवातेन गरीयसा । भूयांसः कपयः पेतुः करिस्पर्शेन वृक्षवत् ॥१३२॥
 प्लवङ्गमैरस्खलितः स्थलैरिव नदीरयः । सुग्रीवरथमाहत्याऽचूर्णयन्मुद्गरेण सः ॥१३३॥
 खे समुत्पत्य सुग्रीवः शिलामेकां महीयसीम् । मुमोच कुम्भकर्णाय वज्री वज्रमिवाऽद्रये ॥१३४॥
 कुम्भकर्णो^४ मुद्गरेण तां शिलां कणशोऽकरोत् । औत्पातिकीं^५ रजोवृष्टिं कपीनां दर्शयन्निव ॥१३५॥
 तडत्तडिति कुर्वाणं तडिद्दण्डास्त्रमुत्कटम् । रावणावरंजायाऽथ वालिनोऽर्वरजोऽमुचत् ॥१३६॥
 तडिद्दण्डाय चण्डाय तस्मै शस्त्राण्यनेकशः । कुम्भकर्णः प्रचिक्षेप मोर्धीभूतानि तानि तु ॥१३७॥
 कुम्भकर्णः पपातोर्व्यां तडिद्दण्डेन ताडितः । जगद्भयङ्कराकारः कल्पान्त इव पर्वतः ॥१३८॥
 मूर्च्छिते भ्रातरि क्रुद्धः स्वयमेव दशाननः । साक्षादिवाऽन्तकोऽचालीद् भृकुटीभीषणाननः ॥१३९॥
 नत्वेन्द्रजित् तमित्यूचे स्वामिंस्तव पुरो रणे । न यमो वरुणो नाऽपि न कुबेरो न वा हरिः ॥१४०॥
 तिष्ठन्ति किं तु प्लवगा एवैते देव! तिष्ठ तत् । गत्वैष तान् हनिष्यामि रुष्टो मेशकमुष्टिवत् ॥१४१॥
 निषिध्यैवं दशग्रीवं मानोद्ग्रीवः स शक्रजित् । आघ्नानः प्रविवेशाऽन्तःकपिसैन्यं महाभुजः ॥१४२॥
 कासारः कासरस्येव भेकैरापततः सतः । कपिभिर्मुमुचे तस्य समरोर्वी महौजसः ॥१४३॥
 स त्रस्यतः कपीनूचे रे रे! तिष्ठत वानराः! । अयुध्यमानान्नो हन्मि रावणस्याऽस्मि नन्दनः ॥१४४॥
 क्व मारुतिः? क्व सुग्रीवस्ताभ्यामप्यथवा कृतम् । क्व नु तौ राम-सौमित्री अभ्यमित्रीयमानिनौ ॥१४५॥
 इति ब्रुवाणं दोर्दपादमर्षारुणितेक्षणः । रणायाऽऽह्वत सुग्रीवस्तं दशग्रीवनन्दनम् ॥१४६॥
 भामण्डलोऽपीन्द्रजितोऽर्वरजं मेघवाहनम् । आयोधयितुमारेभे शरभं शरभो यथा ॥१४७॥
 दिग्गजा इव चत्वारश्चत्वार सागरा इव । आस्फालन्तः शुशुभिरे ते त्रिलोकीभयङ्कराः ॥१४८॥
 गतागतैस्तद्रथानामकम्पत वसुन्धरा । चकम्पिरे सानुमन्तश्चक्षोभ च महोदधिः ॥१४९॥
 बुबुधे नाऽन्तरं तेषां बाणाकर्षण-मोक्षयोः । अत्यन्तलघुहस्तानामविहस्तत्वशालिनाम् ॥१५०॥
 आयसैर्देवतैरस्त्रैरयुध्यन्त चिराय ते । परं न कोऽपि केनाऽपि तेषां मध्यादजीयत ॥१५१॥
 अथो मुमुचतुः क्रुद्धाविन्द्रजिन्मेघवाहनौ । सुग्रीव-भामण्डलयोर्नागपाशास्त्रमुद्धतम् ॥१५२॥
 नागपाशैस्तथा बद्धौ भामण्डल-कपीश्वरौ । अनीश्वरौ निःश्वसितुमप्यभूतां यथा हि तौ ॥१५३॥
 इतश्च लब्धसञ्जेन कुम्भकर्णेन रोषतः । गदया ताडितः पृथ्व्यां मारुतिर्मूर्च्छितोऽपतत् ॥१५४॥
 दोष्णा तक्षककल्पेन तं करीव करेण सः । समुद्ग्रे वलयितेनाऽन्तःकक्षं न्यधत् च ॥१५५॥
 ऊचे बिभीषणो रामं स्वामित्रेतौ हि ते बले । बलीयसौ सारभूतावानने नयने इव ॥१५६॥
 बद्धौ वैदेहि-सुग्रीवौ रावणिभ्यां महोरगैः । यावल्लङ्कां न नीयेते तावत् तौ मोचयाम्यहम् ॥१५७॥
 हनुमान् कुम्भकर्णेन बद्धो दोष्णा महौजसा । लङ्कामप्राप्त एवाऽयं मोचनीयो रघूद्वह! ॥१५८॥
 स्वामिन्! विना हि सुग्रीव-भामण्डल-हनूमतः । अवीरमिव नः सैन्यमनुजानीहि यामि तत् ॥१५९॥
 एवं तत्र ब्रुवत्येव वेगाद् गत्वाऽङ्गदो भटः । आक्षिप्य कुम्भकर्णेन युयुधे युद्धकोविदः ॥१६०॥
 क्रोधान्ध्यात् कुम्भकर्णेन प्रोत्क्षिप्तभुजपाशतः । ययौ मारुतिरुत्पत्य विहङ्ग इव पञ्जरात् ॥१६१॥
 बिभीषणो मोचयितुं भामण्डल-कपीश्वरौ । रावणिभ्यां समं योद्धुमधावत रथस्थितः ॥१६२॥
 दध्यतुश्चेन्द्रजिन्मेघवाहनावेष नः पितुः । अनुजः स्वयमभ्येति कर्तुमस्माभिराह्वम् ॥१६३॥

१. अश्वान् ॥ २. वैद्यो रोगानिव ॥ ३. उदस्तः-ऊर्ध्वीकृतः मुद्गरो येन सः ॥ ४. वानरैः ॥ ५. नदीवेगः ॥ ६. उत्पातिकीं मु. ॥ ७. कुम्भकर्णाय ॥ ८. सुग्रीवः ॥
 ९. विफलीभूतानि ॥ १०. भानुकर्णः खं. १-२, ला. हे. कां. पा. छा. ॥ ११. भृकुटी० ला. ॥ १२. किं नु मु. ॥ १३. 'मच्छर' इति भाषा ॥ १४. मानेनो-
 र्ध्वग्रीवः ॥ १५. घ्नन् ॥ १६. तडागो महिषस्य इव ॥ १७. आभिमुख्येन अमित्रान् शत्रून् अलङ्गामी अभ्यमित्रीयः, आत्मानं अभ्यमित्रीयं मन्यमानौ, वीर-
 मानिनौ इत्यर्थः; 'वैरिभूतौ' इति टि. ला. ॥ १८. लघुभ्रातरम् ॥ १९. 'अव्याकुलितत्व' इति टि. ला. ॥ २०. लोहमयैः ॥ २१. शस्त्रैः ता. ॥ २२.
 असमर्थौ ॥ २३. तक्षको नागः ॥ २४. समुद्ग्रे ला. ॥ २५. कक्षायाम् ॥ २६. बद्ध्वा कां. ला. पा. छा. ॥ २७. भामण्डलः ॥ २८. रावणपुत्राभ्याम् ॥ २९.
 युद्धम् ॥

अनेन तातकल्पेन योद्धव्यं कथमद्य हा! । इतोऽपसरणं युक्तं न^१हीः पूज्याद्धि बिभ्यताम् ॥१६४॥
 पाशबद्धाविमौ चाऽरी निश्चितं हि मरिष्यतः । इहैव हि तदासातां तातो नाऽन्वेति नौ यथा ॥१६५॥
 विचिन्त्यैवं नेशतुस्तौ धीमन्तौ रावणी रणात् । पश्यन् बिभीषणश्चाऽस्थाद् भामण्डल-कपीश्वरौ ॥१६६॥
 चिन्ताम्लानाननौ तत्र तस्थत् राम-लक्ष्मणौ । हिमानीच्छन्नवपुषौ सूर्याचन्द्रमसाविव ॥१६७॥
 रामभद्रस्ततः पूर्वप्रतिपन्नवरं सुरम् । महालोचनमस्मार्षीत् सुपर्णामरपुङ्गवम् ॥१६८॥
 ज्ञात्वा चाऽवधिनाऽभ्येत्य ददौ पैद्याय सोऽमरः । विद्यां सिंहनिनादाख्यां मुशलं स्यन्दनं हलम् ॥१६९॥
 लक्ष्मणाय ददौ विद्यां गारुडीं स्यन्दनं तथा । गदां च विद्युद्ददनां समरे रिपुनाशिनीम् ॥१७०॥
 वरुणा-ऽऽग्नेय-वायव्यप्रमुखाण्यपराण्यपि । दिव्यान्यस्त्राणि छत्रे च स ददावुभयोरपि ॥१७१॥
 सौमित्रेर्वाहनीभूतं गरुडं प्रेक्ष्य तत्क्षणम् । सुग्रीव-भामण्डलयोः प्रणेशुः पाशपन्नगाः ॥१७२॥
 जज्ञे जयजयारावो रामसैन्ये समन्ततः । रक्षोबलमिवाऽस्तं च ययौ देवोऽब्जिनीपतिः ॥१७३॥
 प्रातर्भूयोऽपि सैन्यानि रघूद्रह-दशास्ययोः । सर्वाभिसारसाराणि रणाङ्गणमुपासरन् ॥१७४॥
 तेषां कृतान्तदन्ताभस्फुरदस्त्रभयङ्करः । अर्काण्डारब्धसंवर्तः प्रावर्तत महारणः ॥१७५॥
 क्रुद्धैरक्षोभि रक्षोभिर्वा नराणां वरूथिनी । मध्याह्नापसन्तप्तैः सरसी सूकरैरिव ॥१७६॥
 भग्नप्रायां चमूं प्रेक्ष्य सुग्रीवाद्या महौजसः । रक्षोऽनीकेषु विविशुर्योगिनोऽन्यवपुःष्विव ॥१७७॥
 विदुद्रुवू राक्षसास्तेऽप्याक्रान्तास्तैः कपीश्वरैः । नागा इव गरुत्मद्भिर्द्विरामघटा इव ॥१७८॥
 रक्षोभङ्गेन संक्रुद्धो दधावे रावणः स्वयम् । महारथप्रचारेण दारयन्निव मेदिनीम् ॥१७९॥
 तस्य प्रसरतो दाववह्नेरिव तरस्विनः । मुहूर्तमपि नाऽग्रेऽस्थात् कपिवीरेषु कश्चन ॥१८०॥
 तद्युद्धे चलितं रामं निषिध्य प्रश्रयादथ । बिभीषणः क्षणादेत्य हरोध दशकन्धरम् ॥१८१॥
 तं रावणोऽवदद् रे! कं श्रितोऽसि बिभीषण! । क्रुद्धस्य मम येनाऽऽजौ क्षिप्तः कवलवन्मुखे ॥१८२॥
 व्याधेनेव किरौ श्वानं मयि त्वां रे! प्रह्विंवेता । रामेण मन्त्रितं साधु साध्विदं ह्यात्मरक्षिणा ॥१८३॥
 अद्याऽपि मम वात्सल्यं त्वयि वत्साऽस्ति गच्छ तत् । एतौ ह्यद्य हनिष्यामि ससैन्यौ राम-लक्ष्मणौ ॥१८४॥
 अमीषां वध्यमानानां मा सङ्ख्यापूरणः स्म भूः । एहि स्वस्थानमेव त्वं पृष्ठे हस्तोऽयमद्य ते ॥१८५॥
 बिभीषणोऽप्युवाचैवं रामोऽन्तक इव स्वयम् । अचालीत् त्वां प्रति क्रुद्धो निषिद्धश्च मया च्छलात् ॥१८६॥
 त्वां बोधयितुकामोऽहं युद्धव्याजादिहाऽऽगतः । अद्याऽपि मुच्यतां सीतां प्रसीद कुरु मद्रचः ॥१८७॥
 हन्त! मृत्युभयात्राऽहं राज्यलोभेन नाऽपि वा । गतोऽस्मि रामं निर्वादभयात् किं तु दशानन! ॥१८८॥
 सीतार्पणेन निर्वादं प्रणाशय यथा ह्यहम् । पुनरेव श्रयामि त्वां विहाय रघुपुङ्गवम् ॥१८९॥
 क्रुद्धोऽथ रावणः प्रोचे किमद्याऽपि बिभीषिकाम् । रे बिभीषण! दुर्बुद्धे! प्रदर्शयसि कातर! ? ॥१९०॥
 भ्रातृहत्याभयादुक्तोऽस्येवं नाऽन्येन हेतुना । इत्युक्त्वाऽस्फालयामास कौर्मुकं दशकन्धरः ॥१९१॥
 भ्रातृहत्याभयादुक्तोऽस्येवं नाऽन्येन हेतुना । इत्युक्त्वाऽस्फालयामास धनुः सोऽपि बिभीषणः ॥१९२॥
 ततः प्रवृत्ताते तौ भ्रातरौ योद्धुमुद्यतौ । चित्राण्यस्त्राणि कर्षन्तौ वर्षन्तौ च निरन्तरम् ॥१९३॥
 अथेन्द्रजित्कुम्भकर्णौ राक्षसा अपरेऽपि च । स्वामिभक्त्याऽभ्यधावन्त कृतान्तस्येव किङ्कराः ॥१९४॥
 रामोऽरौत्सीत् कुम्भकर्णं लक्ष्मणो रावणिं पुनः । नीलस्तु सिंहजघनं दुर्मर्षश्च घटोदरम् ॥१९५॥
 स्वयम्भूर्दुर्मतिं शम्भुं नलवीरोऽङ्गदो मयम् । स्कन्दः पुनश्चन्द्रणखं विघ्नं चन्द्रोदरात्मजः ॥१९६॥
 केतुं भामण्डलनृपः श्रीदत्तो जम्बुमालिनम् । कुम्भकर्णसुतं कुम्भं पवनञ्जयनन्दनः ॥१९७॥
 किष्किन्धेशः सुमालाख्यं कुन्दो धूम्राक्षराक्षसम् । वालिसूश्चन्द्ररश्मिश्च भटं सारणराक्षसम् ॥१९८॥

१. लज्जा ॥ २. महद् हिमं हिमानी, तथा छत्रं वपुर्योस्तौ ॥ ३. रामाय ॥ ४. विद्युद्गमनां ता. ॥ ५. ०नाशनीम् ता. ॥ ६. "दिन २" इति टि. ला. ॥ ७. सर्वाभिसाराणि ॥ ८. अकाण्डे आरब्धः संवर्तः-क्षयः यत्र ॥ ९. अक्षोभि-क्षुब्धा ॥ १०. सेना ॥ ११. गरुडैः ॥ १२. जलैरपकघटा इव ॥ १३. वेगवतः ॥ १४. प्रणयात् ॥ १५. "शूकरे" इति टि. ला. ॥ १६. प्रेषयता ॥ १७. ह्यात्मरक्षणम् मु.; ह्यात्मरक्षणात् मो. ॥ १८. पृष्ठौ ला. ॥ १९. बलात् मु. ॥ २०. सीतां खं. १-२, पाता. ॥ २१. अपवादभयात् ॥ २२. भीतिम् ॥ २३. धनुः ॥ २४. ०ऽप्येवं ला. ॥ २५. दुर्मर्षस्तु पाता. ला. ॥ २६. ०स्तु खं. १-२ ॥ २७. धूम्राक्ष० खं. १-२, पाता.; धूमाख्य० ला. ॥

राक्षसानेव^१मन्यानप्यरौत्सुः कपयोऽपरे । अयुध्यन्त च तैः सार्धं नक्रैर्नक्रा इवाऽर्णवे ॥१९९॥
 एवं युद्धे वर्तमाने भीषणेभ्योऽपि भीषणे । लक्ष्मणायाऽमुचत् क्रोधादस्त्रं तामसमिन्द्रजित् ॥२००॥
 तदस्त्रं तपनास्त्रेण सौमित्रिः शत्रुतापनः । सद्यो विद्रावयामासाऽग्निना मदनपिण्डवत् ॥२०१॥
 सौमित्रिर्नागपाशास्त्रं मुमोचेन्द्रजिते क्रुधा । तन्तुनाऽम्भसि हस्तीव स तेन द्रागबध्यत ॥२०२॥
 आक्रम्यमाणसर्वाङ्गो नागास्त्रेण दशास्यसूः । निपपाताऽशनिरिव दारयन् सागराम्बराम् ॥२०३॥
 चिक्षेप स्वरथाङ्के तं विराधो लक्ष्मणाज्ञया । कारापाल इवाऽनैषीन्निजे च शिबिरे द्रुतम् ॥२०४॥
 नागपाशैः कुम्भकर्णं त्वबध्नाल्लक्ष्मणाग्रजः । भामण्डलस्तं शिबिरेऽनैषीद् रामाज्ञया ततः ॥२०५॥
 अन्येऽपि प्रतियोद्धारो बद्धा रामस्य सैनिकैः । मेघवाहनमुख्यास्ते निन्दिरे शिबिरे निजे ॥२०६॥
 ॥दृष्ट्वा दशमुखस्तत् तु क्रोधशोकसमाकुलः । बिभीषणाय चिक्षेप शूलं मूलं जयश्रियः ॥२०७॥
 तच्छूलमन्तरालेऽपि कदलीकाण्डलीलया । चकार कणशो रामावरजः पत्रिभिः शितैः ॥२०८॥
 धरणेन्द्रप्रदत्तां ताममोघविजयाह्वयाम् । विजयार्थी दशग्रीवो महाशक्तिं समुद्दधे ॥२०९॥
 धगद्गगिति ज्वलन्तीं तदत्तडिति नादिनीम् । संहाराब्दतडिल्लेखामिव खेऽभ्रमयत् स ताम् ॥२१०॥
 अपसम्पुर्दिवि सुरा दृशं सैन्यां न्यमीलयन् । तां विलोक्य न केऽप्यस्थुः सुस्थितं सुस्थिता अपि ॥२११॥
 रामः सौमित्रिमित्यूचेऽस्माकमेष बिभीषणः । आगन्तुर्हन्यते हन्त धिग् न आश्रितघातिनः ॥२१२॥
 इति रामवचः श्रुत्वा सौमित्रिर्मित्रवत्सलः । बिभीषणाग्रे गत्वाऽस्थादाक्षिपन् दशकन्धरम् ॥२१३॥
 पुरःस्थं गरुडस्थं तं प्रेक्ष्योवाच दशाननः । न तुभ्यं शक्तिरुत्क्षिप्ता मा मृथाः परमृत्युना ॥२१४॥
 प्रियस्व यदि वा मार्यस्त्वमेवाऽसि यतो मम । वराकस्त्वत्पदे ह्येष ममाऽग्रेऽस्थाद् बिभीषणः ॥२१५॥
 इत्युक्त्वा भ्रमयित्वा तां शक्तिं रामानुजन्मने । मुमोच पतदुत्पाताशनिकल्पां दशाननः ॥२१६॥
 तामापतन्तीं सौमित्रिः सुग्रीवो हनुमान् नलः । भामण्डलो विराधोऽन्येऽप्यस्त्रैः स्वैः स्वैरताडयन् ॥२१७॥
 साऽवज्ञाय तदस्त्रौघं व्यालद्विष इवाऽङ्कुशम् । और्वानल इवाऽम्भोधौ लक्ष्मणोरःस्थलेऽपतत् ॥२१८॥
 तथा भिन्नो महीपृष्ठे निपपात च लक्ष्मणः । उत्पपात च तत्सैन्ये विष्वग् हाहारवो महान् ॥२१९॥
 क्रुद्धोऽथ ज्येष्ठकाकुत्स्थो जिर्घत्सुरिव रावणम् । आयोधयितुमारेभे पञ्चाननरथस्थितः ॥२२०॥
 क्षणाच्चकार विरथं पञ्चाननरथो द्विषम् । दशाननोऽपि वेगेनाऽध्यारुरोह रथान्तरम् ॥२२१॥
 भङ्क्त्वा भङ्क्त्वा रथानेवं पञ्च वारान् दशाननम् । काकुत्स्थो विरथीचक्रे जगदद्वैतपौरुषः ॥२२२॥
 दशास्योऽचिन्तयच्चैवं भ्रातृस्नेहादयं स्वयम् । मरिष्यत्येव तत् किं मे योधितेनाऽमुनाऽधुना ? ॥२२३॥
 दशग्रीवो विमृश्यैवं ययौ लङ्कापुरीं द्रुतम् । अस्तं जगाम च रविः रामशोकादिवाऽऽतुरः ॥२२४॥
 ॥भग्रेऽथ रावणे रामो निवृत्त्येयाय लक्ष्मणम् । तं च दृष्ट्वा निपतितं पपात भुवि मूर्च्छितः ॥२२५॥
 सुग्रीवादिभिरासिक्तो रामश्चन्दनवारिणा । लब्धसञ्ज्ञो निषद्योपसौमित्रीत्यगदद् रुदन् ॥२२६॥
 तव किं बाधते वत्स ! ? ब्रूहि तूष्णीं स्थितोऽसि किम् ? । सञ्ज्ञयाऽपि समाख्याहि प्रीणयाऽग्रजमात्मनः ॥२२७॥
 एते त्वन्मुखमीक्षन्ते सुग्रीवाद्यास्तवाऽनुगाः । नाऽनुगृह्णासि किं वाचा दृशा वा प्रियदर्शन ! ? ॥२२८॥
 जीवन् रणाद् रावणोऽगादिति लज्जावशाद् ध्रुवम् । न भाषसे तद् भाषस्व पूरयिष्ये तवेप्सितम् ॥२२९॥
 रे रे रावण ! दुष्टात्मस्तिष्ठ तिष्ठ क्व यास्यसि ? । एष प्रस्थापयामि त्वां नचिराय महापथे ॥२३०॥
 इत्युक्त्वा धनुरास्फाल्योदस्थाद् यावद् रघूद्बहः । तावत् कपीश्वरेणैवमूचे विनयपूर्वकम् ॥२३१॥
 स्वामिन् ! निशेयमगमल्लङ्कां च स निशाचरः । शक्तिप्रहारविधुरः स्वामी नश्वैष वर्तते ॥२३२॥
 धैर्यमाधेहि जानीहि हतमेव दशाननम् । प्रतिजागरणोपायं सौमित्रेरेव चिन्तय ॥२३३॥

१. ०मन्योऽन्यमरौत्सुः पाता प्रभृतिषु, मु. ॥ २. मदनः 'मीण' ॥ ३. दशास्यभूः ता. ॥ ४. वज्रमिव ॥ ५. पृथ्वीम् ॥ ६. स्वरथोत्सङ्गे ॥ ७. तं ला. ॥ ८. तीक्ष्णैर्बाणैः ॥ ९. प्रलयकालीनमेघस्य विद्युल्लेखामिव ॥ १०. सैनिकाः ॥ ११. सुस्थिता अपि दुःस्थिता खं. २ ॥ १२. अतिथिः ॥ १३. ममाऽग्रतः मो. ॥ १४. रामानुजाय ताम् खं. २ ॥ १५. पतद् यदुत्पातोल्का-तत्तुल्याम् ॥ १६. उर्वानलः मु.; वडवानलः ॥ १७. रामः ॥ १८. भक्षणेच्छुः ॥ १९. जगति अद्वितीयमाक्रमः ॥ २०. योधितेनाऽधुनाऽधुना मु. ॥ २१. सौमित्रिसमीपम् ॥ २२. शीघ्रम् ॥ २३. मृत्युपथे ॥

भूयो रामो जगादैवं हता भार्या हतोऽनुजः । तिष्ठत्यद्याऽपि रामोऽयं शतधा न विदीर्यते ॥२३४॥
 सखे सुग्रीव! हनुमन्! भामण्डल! नलाऽऋद! । विराधाद्याश्च सर्वेऽपि यात स्वौकसि सम्प्रति ॥२३५॥
 सीतापहारात् सौमित्रिवधादप्यधिकं शुचे । सखे! बिभीषणाऽभूस्त्वं यत् कृतार्थीकृतोऽसि न ॥२३६॥
 प्रातः पश्य परं बन्धो! निजंबान्धववर्त्मना । नीयमानं स्वबन्धुं तं बन्धुरूपेण वैरिणम् ॥२३७॥
 प्रातः कृतार्थीकृत्य त्वामनुयास्यामि लक्ष्मणम् । लक्ष्मणं हि विना किं मे सीतया जीवितेन वा ? ॥२३८॥
 बिभीषणो बभाषेऽथ किमधैर्यमिदं प्रभो! ? । शक्त्या हतोऽपि ह्यनया पुमान् जीवति यामिनीम् ॥२३९॥
 मन्त्र-तन्त्रादिना घातप्रतीकाराय सर्वथा । प्रयत्यतां प्रभो! यावन्न विभाति विभावरी ॥२४०॥
 आमेति राघवेणोक्ते सुग्रीवाद्यास्तु विद्यया । सप्त वप्रांश्चतुर्द्वारान् राघवौ परितो व्यधुः ॥२४१॥
 प्राच्यां द्वारेषु तत्राऽस्थुः सुग्रीवः पावनञ्जयिः । तारः कुन्दो दधिमुखो गवाक्षो गवयः क्रमात् ॥२४२॥
 उदीच्यामऋदः कूर्मोऽङ्गो महेन्द्रो विहङ्गमः । सुषेणश्चन्द्रशिमश्च द्वारेष्वस्थुः क्रमादमी ॥२४३॥
 प्रतीच्यां नील-समरशील-दुर्धर-मन्मथाः । जयश्च विजयश्चैव सम्भवश्चाऽवतस्थिरे ॥२४४॥
 भामण्डलो विराधश्च गजो भुवनजिन्नलः । मैन्दो बिभीषणश्चाऽस्थुर्दक्षिणस्यां क्रमादमी ॥२४५॥
 मध्ये कृत्वेति काकुत्स्थौ सुग्रीवाद्या महाभुजाः । प्रजागरपरास्तस्थुरात्मारामा इवोद्यता ॥२४६॥
 ॥सीतायाः कश्चिदाचख्यौ यच्छक्त्या लक्ष्मणो हतः । प्रातर्विपत्स्यते रामभद्रोऽपि भ्रातृसौहृदात् ॥२४७॥
 वज्रनिर्घोषवद् घोरं तच्छ्रुत्वा जनकात्मजा । पपात मूर्च्छया पृथ्व्यां लतेव पवनाहता ॥२४८॥
 विद्याधरीभिरम्भोभिः संसिक्ता लब्धचेतना । उत्थाय विललापैवं जानकी करुणस्वरम् ॥२४९॥
 हा वत्स! लक्ष्मण! काऽगास्त्यक्तवैकाकिनमग्रजम् । मुहूर्तमपि हि स्थातुं विना त्वामेष न क्षमः ॥२५०॥
 धिगहं मन्दभाग्याऽस्मि यतो मम कृतेऽधुना । स्वामि-देवरयोर्देवतुल्ययोरीदृगागतम् ॥२५१॥
 प्रसीद मत्प्रवेशाय द्विधा भव वसुन्धरे! । प्राणैर्निर्याणहेतोस्त्वं भव वा हृदय! द्विधा ॥२५२॥
 एवं रुदन्तीं करुणं सीतां काऽपि कृपावती । अवलोक्याऽवलोकिन्या विद्याधर्यब्रवीदिति ॥२५३॥
 भविष्यत्यक्षताङ्गस्ते प्रभाते देवि! देवरः । समं च रामभद्रेण त्वामेत्याऽऽनन्दयिष्यति ॥२५४॥
 स्वस्थावस्था तद्विराऽस्थात् काकुत्स्थं गृहिणी तदा । सूर्योदयं चिन्तयन्ती चक्रवाकीव जाग्रती ॥२५५॥
 ॥सौमित्रिर्मरितोऽद्येति क्षणं जहर्ष रावणः । क्षणं स्मृत्वा भ्रातृ-पुत्र-मित्रबन्धं रुरोद च ॥२५६॥
 हा वत्स! कुम्भकर्णो! त्वं ममाऽऽत्मैवाऽपरः परः । द्वितीयाविव मे बाहू हेन्द्रजिन्मेघवाहनौ! ॥२५७॥
 हा वत्सा! जम्बुमाल्याद्या! मम रूपान्तरोपमाः! । अप्राप्तपूर्वं प्राप्ताः स्थ कथं बन्धं गजा इव ? ॥२५८॥
 स्मारं स्मारं स्वबन्धूनामित्थं बन्धादि नूतनम् । भूयो भूयो दशग्रीवो मुमूर्च्छं च रुरोद च ॥२५९॥
 ॥इतश्च पद्मसैन्येऽवाक्प्राकारद्वाररक्षकम् । भामण्डलमुपेत्यैवं कोऽपि विद्याधरोऽवदत् ॥२६०॥
 पद्मपादान् दर्शय मे तदाप्तो ननु यद्यसि । अहं लक्ष्मणजीवांतुमाख्यास्यामि हितोऽस्मि वः ॥२६१॥
 विधृत्य पाणिना दोष्णि नीतो भामण्डलेन सः । पद्मस्य पादपद्मान्ते प्रणम्यैवं व्यजिज्ञपत् ॥२६२॥
 सङ्गीतपुरनाथस्य शशिमण्डलभूपतेः । तनयः प्रतिचन्द्रोऽहं सुप्रभाकुक्षिसम्भवः ॥२६३॥
 क्रीडार्थं सकलत्रोऽहं चलितोऽन्येद्युस्म्बरे । दृष्टः सहस्रविजयनाम्ना विद्याधरेण च ॥२६४॥
 तेन मैथुनिकाद् वैराद् योधितोऽहं चिरं तदा । पातितश्चण्डरवया शक्त्या चाऽऽहत्य भूतले ॥२६५॥
 साकेतपुर्यां माहेन्द्रोदयोद्याने लुठन् भुवि । दृष्टश्च भरतेनाऽहं त्वद्भ्रात्राऽतिकृपालुना ॥२६६॥
 सद्यो गन्धाम्बुभिस्तेन सिक्तोऽहं पृथिवीभुजा । मत्तश्च निरगाच्छक्तिर्दस्युः परगृहादिव ॥२६७॥
 सद्यो रूढप्रहारेण मया विस्मितचेतसा । पृष्टो गन्धाम्बुमोहात्म्यमित्यशंसत् तवाऽनुजः ॥२६८॥

१. शोकाय ॥ २. 'त्वं अस्माभिः कृतार्थो न कृतः' इति विचारोऽस्माकं महते शोकाय भवति ॥ ३. लक्ष्मणवर्त्मना मृत्युरूपेणेत्यर्थः ॥ ४. स्वस्य-तव बन्धु-
 रावणम् ॥ ५. रात्रिम् ॥ ६. प्रतिकाराय ता. ॥ ७. रात्रिः ॥ ८. मन्दो पाता. ला.; मैन्दो खं. १-२ ॥ ९. जागरूकाः ॥ १०. योगिनः ॥ ११. प्राणनिर्वाण मु.,
 रस्वीपा.; प्राणनिर्गमनहेतुना ॥ १२. भविष्यति शुभाङ्गस्ते ला. ॥ १३. सीता ॥ १४. बन्धनम् ॥ १५. हा! इन्द्र० इति पदच्छेदः ॥ १६. ०सैन्ये प्राक्० मु.,
 रस्वीपा.; 'दक्षिणोत्पन्न' इति टि.ला. ॥ १७. अलं मु., रस्वीपा. ॥ १८. जीवनीषधम् ॥ १९. मैथुननिमित्तकात् ॥ २०. चौरः ॥ २१. गन्धाम्बुमाहात्म्यं
 शशंसैवं तवा० ला. ॥

॥सार्थवाहो विन्ध्यनामाऽभ्यगाद् गजपुरादिह । एकस्तन्महिषो मार्गेऽतिभारव्रुटितोऽपतत् ॥२६९॥
 तन्मूर्ध्नि पादं विन्ध्यस्य सञ्चचार पुरीजनः । उपद्रवेण महता विपन्नः सोऽथ सैरिभः ॥२७०॥
 सोऽकामनिर्जरायोगाच्चेतःशरपुरेश्वरः । सुरो वायुकुमारोऽभून्नाम्ना पवनपुत्रकः ॥२७१॥
 ज्ञात्वा चाऽवधिना पूर्वं मृत्युं प्रकुपितोऽथ सः । पुरे जनपदे चाऽस्मिन् व्याधीन् नानाविधान् व्यधात् ॥२७२॥
 देशे गृहे च न व्याधिरभून्मन्मातुलस्य तु । द्रोणमेघनरेन्द्रस्य मन्महीवर्तिनोऽपि हि ॥२७३॥
 अव्याधिकारणं पृष्ठो मया द्रोणघनोऽवदत् । भार्या प्रियङ्करा मेऽभूत् पुराऽतिव्याधिबाधिता ॥२७४॥
 जाते गर्भे तत्प्रभावाद् व्याधिनाऽमुच्यताऽथ सा । सुषुवे च क्रमात् पुत्रीं विशल्यामभिधानतः ॥२७५॥
 त्वद्देश इव मद्देशेऽप्युद्भूते व्याध्युपद्रवे । विशल्यास्नानतोयेन सिक्तो लोकोऽभवद् विरूक् ॥२७६॥
 पृष्ठो मया सत्यभूतशरणो मुनिरन्यदा । वदति स्म विशल्यायाः प्राग्जन्मतपसः फलम् ॥२७७॥
 व्रणसंरोहणं शल्यापहारो व्याधिसङ्घयः । नृणां स्नानाम्भसाऽप्यस्या भावी भर्ता च लक्ष्मणः ॥२७८॥
 तथा मुनिगिरा सम्यग् जातादनुभवादपि । विशल्यास्नानपयसः प्रभावो निश्चितो मया ॥२७९॥
 इत्युदित्वा द्रोणमेघो विशल्यास्नपनोदकम् । ममाऽपि ह्यार्पयत् तेनाऽभवद् भूमिर्ममाऽप्यरूक् ॥२८०॥
 तस्याः स्नानाम्भसाऽनेन मया सिक्तस्त्वमप्यहो ! । निःशक्तिशल्यः संरूढव्रणश्च संभूः क्षणात् ॥२८१॥
 भरतस्य ममाऽप्येवमुत्पन्नः प्रत्ययः प्रभो ! । आ प्रत्युषादानयत विशल्यास्नानवारि तत् ॥२८२॥
 त्वर्यतां त्वर्यतां तस्मात् प्रत्युषे किं करिष्यथ ? । पर्यस्ते शकटे हन्त किं कुर्वीत गणाधिपः ? ॥२८३॥
 ॥भामण्डलं हनूमन्तमङ्गदं च रघूद्बहः । आदिशत् प्रतिभरतं विशल्यास्नानवारिणे ॥२८४॥
 प्रययुस्ते विमानेनाऽयोध्यां पवनरंहसा । प्रासादाङ्के च ददृशुः शयानं भरतं नृपम् ॥२८५॥
 भरतस्य प्रबोधाय ते गीतं चक्रुरम्बरे । राजकार्येऽपि राजान उत्थाप्यन्ते ह्युपायतः ॥२८६॥
 विबुध्य भरतेनाऽपि दृष्टः पृष्टः पुरो नमन् । ऊचे भामण्डलः कार्यं नाऽऽप्तस्याऽऽप्ते प्ररोचना ॥२८७॥
 सेत्स्यत्येतन्मया तत्रेयुषेति भरतस्ततः । तद्विमानाधिरूढोऽगात् पुरं कौतुकमङ्गलम् ॥२८८॥
 भरतेन द्रोणघनो विशल्यामथ याचितः । सहोद्वाह्य स्त्रीसहस्रसहितां तामदत्त च ॥२८९॥
 भामण्डलोऽप्ययोध्यायां मुक्त्वा भरतमुत्सुकः । आययौ सपरीवारो विशल्यासंयुतस्ततः ॥२९०॥
 ज्वलद्दीपविमानस्थो भीतैः सूर्योदयभ्रमात् । क्षणं दृष्टो निजैः सोऽधाद् विशल्यामुपलक्ष्मणम् ॥२९१॥
 तथा च पाणिना स्पृष्टाल्लक्ष्मणात् तत्क्षणादपि । निर्जगाम महाशक्तिर्यष्टिनेव महोरगी ॥२९२॥
 समुत्पतन्ती सा शक्तिः समुत्पत्य हनूमता । प्रसभं जगृहे श्येनविहगेनेव वर्तिका ॥२९३॥
 साऽप्यूचे देवतारूपा न मे दोषोऽस्ति कश्चन । प्रदत्ता धरणेनाऽस्मै प्रज्ञप्तिभगिनी ह्यहम् ॥२९४॥
 विशल्याप्राग्भवतपस्तेजः सोढुमनीश्वरी । एषा यास्यामि मां मुञ्च प्रेष्यभावादनोऽगसम् ॥२९५॥
 इत्युक्तो मुक्तवान् शक्तिं मारुतिस्तां महाभुजः । मुक्तमात्रा च सा शक्तिर्लज्जितेव तिरोदधे ॥२९६॥
 विशल्याऽपि हि सौमित्रिं भूयः पस्पर्श पाणिना । विलिलेप च गोशीर्षचन्दनेन शनैः शनैः ॥२९७॥
 रूढव्रणोऽथ सौमित्रिर्द्राक् प्रसुप्त इवोत्थितः । सस्वजे रामभद्रेण वर्षताऽऽश्रुजलं मुदा ॥२९८॥
 सर्वं विशल्यावृत्तान्तं रामस्तस्मै शशंस च । तत्स्नानपयसा चाऽऽशु स्वान् पुरांश्चाऽभ्यषेचयत् ॥२९९॥

१. महिषः ॥ २. ०२भून्मे मातुल० खं. २ ॥ ३. च खं. १-२ ॥ ४. व्याधिना मुमुचेऽथ० ला. ॥ ५. रोगरहितः ॥ ६. सत्यभूतिः० पाता.; सत्यभूतचारणो हे. मो. ॥ ७. निजगाद मो. ॥ ८. अत्र स्थाने ला. सञ्चकप्रतौ टिप्पितं गाथात्रिकमेवं—

“ एवं साऽणंगसरा, वाससहस्साणि तिण्णि तवचरणं । काऊण य संविग्गा, ववसइ संलेहणं तत्तो ॥१॥

पच्चक्खिअ आहारं, चउव्विहं देहमाइअं सव्वं । भणइ अ हत्थसयाओ, एओ पुरओ ण गंतव्वं ॥२॥

निअमस्स छद्ददिवसे, वोलीणे नवरि खेअरो एको । नामेण लद्धिआसो, पणमिअ मेरुं पडिनिअत्तो ॥३॥ इति वृद्धपद्यचरिते ॥”

मुद्रिते पउमचरिए(पद्यचरिते) तु उ. ६३, गाथाः ४९-५०-५१(पृ. ३८८) ॥

९. सम्यग् ज्ञाना० ता. विना सर्वप्रतिषु, मु. ॥ १०. भूमिर्देशः ॥ ११. त्वमभूः मु. ॥ १२. ०मुत्पन्नप्रत्ययं खं. १, पाता. ॥ १३. प्रातःकालात् पूर्वम् ॥ १४. भग्ने;

‘उल्लसिते’ इति टि. ला. ॥ १५. ‘गणेशः’ इति टि. ला. ॥ १६. पवनवेगेन ॥ १७. प्रस्तावना-प्रीतिवाक्यं (खुशामत) ॥ १८. सह ‘लक्ष्मणेन’ इत्यध्याहारः; अथवा

‘सः’-द्रोणघनः, ‘ह’ इति स्फुटार्थेऽन्ययम् ॥ १९. सर्पिणी ॥ २०. ‘चटिका’ इति टि. ला.; ‘चकली’ ॥ २१. प्रेष्य० मु. ॥ २२. ‘अपराधरहितां’ इति टि. ला. ॥ २३.

वर्षताऽसु० खं. १-२, पाता. ॥ २४. रावणभटान् ॥

कन्यासहस्रसहितां विशल्यां रामशासनात् । तदानीमेव सौमित्रिरुपयेमे यथाविधि ॥३००॥
 सौमित्रेर्जीवनोद्वाहोत्साहजन्मा महोत्सवः । विद्याधरनृपैश्चक्रे जगदाश्चर्यकारणम् ॥३०१॥
 ॥सौमित्रिर्जीवित इति चरैर्नक्तञ्चराधिपः । विज्ञाय मन्त्रयाञ्चक्रे समं मन्त्रिवरैरिति ॥३०२॥
 अभवन्मम भावोऽयं सौमित्रिः शक्तिताडितः । प्रातर्मरिष्यति ततो रामोऽपि स्नेहपीडितः ॥३०३॥
 यास्यन्ति कपयो नञ्छ्वा ते च मद्बन्धु-सूनवः । कुम्भकर्णेन्द्रजिन्मुख्याः स्वयमेष्यन्ति मामिह ॥३०४॥
 अधुना दैववैगुण्याल्लक्ष्मणः सोऽपि जीवितः । मया मोचयितव्यास्ते कुम्भकर्णादयः कथम् ? ॥३०५॥
 मन्त्रिणोऽप्येवमचूस्तं जानकीमोक्षणं विना । न मोक्षः कुम्भकर्णादिवीराणां प्रत्युताऽशिवम् ॥३०६॥
 इयत्यपि गते स्वामिन्! रक्ष रक्ष निजं कुलम् । उपायश्चाऽत्र नाऽन्योऽस्ति रामानुनयनं विना ॥३०७॥
 रावणस्तानवज्ञाय दूतं सामन्तमादिशत् । साम-दान-दण्डपूर्वमनुशिष्योपराधवम् ॥३०८॥
 स गत्वा द्वाःस्थविज्ञप्तः सुग्रीवादिसमावृतम् । पद्मनाभं नमस्कृत्य व्याजहारेति धीरगीः ॥३०९॥
 दशास्यस्त्वां वदत्येवं बन्धुवर्गं विमुञ्च मे । जानकीमनुमन्यस्व राज्यार्धं च गृहाण मे ॥३१०॥
 त्रीणि कन्यासहस्राणि तुभ्यं दास्यामि, तेन च । सन्तुष्य, नो चेत् ते सर्वं न ह्येतन्न च जीवितम् ॥३११॥
 बभाषे पद्मनाभोऽथ नाऽर्थो मे राज्यसम्पदा । न चाऽन्यप्रमदावर्गभोगेन महताऽपि हि ॥३१२॥
 प्रेषयिष्यत्यर्चयित्वा जानकीं रावणो यदि । तदा मोक्ष्यामि तद्बन्धु-तनयानन्यथा न हि ॥३१३॥
 सामन्तः पुनरप्युचे राम! नैतत् तवोचितम् । स्त्रीमात्रकस्याऽस्य कृते स्वं क्षेप्तुं प्राणसंशये ॥३१४॥
 सौमित्रिरेकवारं चेज्जीवितो रावणाहतः । जीविष्यति कथं सोऽद्य त्वं चाऽमी च प्लवङ्गमाः ? ॥३१५॥
 एकोऽपि रावणो हन्तुमिदं विश्वमपीश्वरः । सर्वथा तद्वचो मान्यमुदकं विमृश स्वयम् ॥३१६॥
 लक्ष्मणस्तद्विरा क्रुद्धोऽभ्यधाद् रे दूतपांशन! । स्वशक्तिं परशक्तिं वा वेत्यद्याऽपि न रावणः ॥३१७॥
 हंत-बद्धपरीवारो भार्याशेषीकृतोऽपि सन् । पौरुषं नाटयत्येष एषा का तस्य धृष्टता ? ॥३१८॥
 शेषैर्कमूलमुशलश्छिन्नाशेषजटस्तरुः । यथा सोऽपि तथैकाङ्गः कियत् स्थास्यति रावणः ॥३१९॥
 तद् गच्छ संवाहय तं युद्धाय दशकन्धरम् । कृतान्त इव सज्जो मे तं व्यापादयितुं भुजः ॥३२०॥
 लक्ष्मणेनैवमाक्षिप्तो विभाषितुमनाः स तु । उत्थाय धृत्वा ग्रीवायां वानरैर्निर्वास्यत ॥३२१॥
 रावणाय स गत्वाऽऽख्यत् सर्वं राघववाचिकम् । सचिवान् रावणोऽप्युचे किं कार्यं ? ब्रूत सम्प्रति ॥३२२॥
 अब्रुवन् मन्त्रिणोऽप्येवं सीतार्पणमिहोचितम् । व्यतिरेकफलं दृष्टं पश्याऽन्वयफलं प्रभो! ॥३२३॥
 अन्वय-व्यतिरेकाभ्यां सर्वं कार्यं परीक्ष्यते । एकेन व्यतिरेकेण किं स्थितोऽसि दशानन! ? ॥३२४॥
 अक्षता बहवोऽद्याऽपि बन्धवः सूनवश्च ते । सीतार्पणाद् विमुक्तैस्तैः सममेधस्व सम्पदा ॥३२५॥
 तेषां सीतार्पणगिरा मर्मणीव हतोऽधिकम् । अन्तर्दूनो दशमुखश्चिरं स्वयमचिन्तयत् ॥३२६॥
 ॥विद्याया बहुरूपाया हृदि निर्णाय साधनम् । शान्तिचैत्यं ययौ शान्तकषायीभूय रावणः ॥३२७॥
 स्नात्रं श्रीशान्तिनाथस्य पयस्कुम्भैर्दशाननः । स्वयमिन्द्र इवाऽकार्षीद् भक्त्या विकसिताननः ॥३२८॥
 गोशीर्षचन्दनेनाऽङ्गरागं पुष्पैश्च दैवतैः । पूजां विधाय श्रीशान्तेः स्तुतिमेवं विनिर्ममे ॥३२९॥
 देवाधिदेवाय जगत्तायिने परमात्मने । श्रीमते शान्तिनाथाय षोडशायाऽर्हते नमः ॥३३०॥
 श्रीशान्तिनाथ! भगवन्! भवाम्भोनिधितोरण! । सर्वार्थसिद्धिमन्त्राय त्वन्नाम्नेऽपि नमो नमः ॥३३१॥
 ये तवाऽष्टविधां पूजां कुर्वन्ति परमेश्वर! । अष्टाऽपि सिद्धयस्तेषां करस्था अणिमादयः ॥३३२॥
 धन्यान्यक्षीणि यानि त्वां पश्यन्ति प्रतिवासरम् । तेभ्योऽपि धन्यं हृदयं तद्दृष्टो येन धार्यसे ॥३३३॥
 देव! त्वत्पादसंस्पर्शादपि स्यान्निर्मलो जनः । अयोऽपि हेमीभवति स्पर्शवेधिरसान्न किम् ? ॥३३४॥

१. रावणः ॥ २. सामदाम० मु. ॥ ३. सीतां मम समर्पयेत्यर्थः ॥ ४. वा ता. ॥ ५. सन्तुष्टो भव ॥ ६. उदकः फलमुत्तरम् ॥ ७. हतबन्धु० मु. खं. १-२, पाता. ॥
 ८. यस्य वृक्षस्य मूले मुशलमात्रमेव अवशिष्टं, शेषा जटाः छिन्नाः, तादृशमूलयुक्ततरुविव ॥ ९. लक्ष्मणसन्देशम् ॥ १०. सीतार्पणाभावेऽनर्थरूपं फलं दृष्टं इति
 व्यतिरेकः, अधुना सीतार्पणरूपस्याऽन्वयस्य फलं पश्य ॥ ११. बाहवो० पाता. ॥ १२. साधनाम् ता. ॥ १३. ०भूतरावणः पाता. ता.; शान्तकषायो भूत्वा ॥
 १४. ०तारणे पाता. ॥ १५. सर्वार्थसिद्ध० ला. विना ॥ १६. तैरक्षिभिर्दृष्टः ॥

त्वत्पादाब्जप्रणामेन नित्यं भूलुठनैः प्रभो! । शृङ्गारतिलकीभूयान्मम भाले किणावलिः ॥३३५॥
 पदार्थैः पुष्प-गन्धाद्यैरुपहारीकृतैस्तव । प्रभो! भवतु मद्राज्यसम्पद्वल्लेः सदा फलम् ॥३३६॥
 भूयो भूयः प्रार्थये त्वामिदमेव जगद्विभो! । भगवन्! भूयसी भूयात् त्वयि भक्तिर्भवे भवे ॥३३७॥
 स्तुत्वेति शान्तिं लङ्केशः पुरो रत्नशिलास्थितः । तां साधयितुमारेभे विद्यामक्षम्रजं दधत् ॥३३८॥
 अथ मन्दोदरी द्वाःस्थं यमदण्डमदोऽवदत् । जिनधर्मरतोऽष्टाहान्यस्तु सर्वोऽपि पूजनः ॥३३९॥
 न करिष्यति यस्त्वेवं तस्य दण्डो वधात्मकः । भविष्यतीति लङ्कायामाघोषय हेतानकः ॥३४०॥
 तदादेशेन स द्वाःस्थः पुर्यामाघोषयत् तथा । तच्च चारनरैरेत्य सुग्रीवाय न्यवेद्यत् ॥३४१॥
 सुग्रीवोऽप्यब्रवीदेवं न यावद् बहुरूपिणीम् । विद्यां साधयति स्वामिस्तावत् साध्यो दशाननः ॥३४२॥
 स्मित्वा पद्मोऽप्युवाचैवं शान्तं ध्यानपरायणम् । कथं दशास्यं गृह्णामि ? न ह्यहं स इव च्छली ॥३४३॥
 इति रामवचः श्रुत्वा छन्नमेवाऽङ्गदादयः । विद्याभ्रंशाय लङ्केशं शान्तिचेत्यस्थितं ययुः ॥३४४॥
 विदधुर्विदिधांस्तत्रोपसर्गास्ते निर्गलाः । मनागपि न तु ध्यानादचालीद् दशकन्धरः ॥३४५॥
 अथाऽङ्गदो जगादैवं रामाद् भीतेन किं त्वया । इदं पाखण्डमारब्धमप्राप्तशरणेन भोः! ? ॥३४६॥
 त्वया परोक्षे मद्भर्तुर्हता भार्या महासती । मन्दोदरीं तु ते पत्नीं पश्यतोऽपि हराम्यहम् ॥३४७॥
 इत्युदीर्याऽमन्दरोषोऽकर्षन्मन्दोदरीं कचैः । सोऽनाथामिव रुदतीं कुरीकरुणस्वराम् ॥३४८॥
 रावणो ध्यानसंलीनः प्रेक्षाञ्चक्रेऽपि तां न हि । प्रादुरासीच्च सा विद्या द्योतयन्ती नभस्तलम् ॥३४९॥
 सेत्येचे तव सिद्धाऽस्मि ब्रूहि किं करवाणि भोः! ? । करोमि ते वशे विश्वं कियन्मात्रौ हि राघवौ ? ॥३५०॥
 रावणः प्रत्युवाचैवं सर्वं निष्पद्यते त्वया । स्मृता समापतेः काले स्वस्थानं गच्छ सम्प्रति ॥३५१॥
 तद्विसृष्टा तिम्रोत्त सा विद्या तेऽपि वानराः । स्कन्धावारं निजं जगमुर्तुप्लुत्य पवमानवत् ॥३५२॥
 मन्दोदर्यङ्गदोदन्तं शुश्राव च दशाननः । चक्रे च सद्योऽहङ्कारगर्भं हुङ्कारमुच्चकैः ॥३५३॥
 स्नात्वा भुक्त्वा च लङ्केशोऽगाद् देवरमणे वने । ऊचे सीतां च सुचिरं मया तेऽनुनयः कृतः ॥३५४॥
 उज्झित्वा नियमभङ्गभीरुत्वमधुना पुनः । सेर्विष्येऽहं प्रसह्य त्वां हत्वा त्वत्पति-देवरौ ॥३५५॥
 तद्वाचा विषसध्रीच्या मूर्च्छिता जनकात्मजा । निपपात दशास्यस्य तस्यामाशेव तत्क्षणम् ॥३५६॥
 कथञ्चिल्लब्धसञ्ज्ञा सा जग्राहैवमभिग्रहम् । मृत्युश्चेद् राम-सौमित्र्योस्तदाऽस्त्वनशनं मम ॥३५७॥
 तच्छ्रुत्वा रावणो दध्यौ रामे स्नेहो निसर्गजः । अस्यास्तदस्यां मे रागः स्थले कमलरोपणम् ॥३५८॥
 कृतं युक्तं मया तन्नाऽवज्ञातो यद् विभीषणः । नाऽमात्याः मानिताः स्वं च कुलमेतत् कलङ्कितम् ॥३५९॥
 मुञ्चाम्येतामद्य चेत् तन्न विवेकपदे पतेत् । रामाक्रान्तेन मुक्तयमिति स्यात् प्रत्युताऽयशः ॥३६०॥
 बद्ध्वेह राम-सौमित्री समानेष्ये ततस्तयोः । अर्पयिष्याम्यमूं धर्म्यं यशस्यं च हि तद् भवेत् ॥३६१॥
 इति निश्चित्य लङ्केशस्तामतीत्य विभावरीम् । युद्धे चचालाऽशकुनैर्वार्यमाणोऽपि दुर्मदः ॥३६२॥
 भूयः प्रवृते युद्धं राम-रावणसैन्ययोः । अत्युद्धटभटभुजास्फोटत्रासितदिग्गजम् ॥३६३॥
 विधूयाऽशेषरक्षांसि तूलानीव महाबलः । लक्ष्मणस्ताडयामास विशिखैर्दशकन्धरम् ॥३६४॥
 सौमित्रेर्विक्रमं दृष्ट्वा साशङ्को दशकन्धरः । सस्मार बहुरूपां तां विद्यां विश्वभयङ्कराम् ॥३६५॥
 स्मृतिमात्रोपस्थितायां विद्यायां तत्र रावणः । विचक्रे भैरवाण्याशु स्वानि रूपाण्यनेकशः ॥३६६॥
 भूमौ नभसि पृष्ठेऽग्रे पार्श्वयोरपि लक्ष्मणः । अपश्यद् रावणानेव विविधायुधवर्षिणः ॥३६७॥
 तावद्रूप इवैकोऽपि ताक्ष्यस्थो लक्ष्मणोऽपि तान् । जघान रावणान् बाणैश्चिन्तितोर्पनैः शतैः ॥३६८॥

१. भूलुठनैः मु. रस्वीपा. ॥ २. ब्रणावलिः ॥ ३. ०रुपहारैः ता. ॥ ४. अक्षमालाम्-जपमालाम् ॥ ५. 'आनकः पटहः' इति टि. ला. ॥ ६. चरनरै० ला. ॥ ७. अहं रावण इव कपटी न ॥ ८. करैः ता.; केशैः ॥ ९. टिटिभी ॥ १०. ०स्वरम् ता. ॥ ११. साऽप्युचे पाता. ॥ १२. आगच्छेः ॥ १३. जग्मुस्तपत्य मु. रस्वीपा. ॥ १४. पवनवत् ॥ १५. रमयिष्ये मु. ला. ॥ १६. विषतुल्या ॥ १७. सीतायां विषये रावणस्याऽऽशेव ॥ १८. रामस्नेहो ता. ॥ १९. मया न युक्तं तच्चक्रेऽवज्ञातो० ला. ॥ २०. भवेत् ॥ २१. युधे ता. ॥ २२. वायुः कार्पासपुष्पिका इव ॥ २३. विशेवै० ला. ॥ २४. तावन्ति-रावणतुल्यानि एव रूपाणि स्यात् तावद्रूप ॥ २५. चिन्तिता एव उपनताः-हस्तमागताः ॥ २६. शरैः मु. शतैः रसांशु ॥

नारायणस्य तैर्बाणैर्विधुरो दशकन्धरः । सस्मार जाज्वलच्चक्रमर्धचक्रित्वलाञ्छनम् ॥३६९॥
 रोषारुणाक्षस्तच्चक्रं भ्रमयित्वा नभस्तले । मुमोच रावणः शस्त्रमन्त्यं रामानुजन्मने ॥३७०॥
 कृत्वा प्रदक्षिणां तत् तु सौमित्रेर्दक्षिणे करे । अवतस्थे रविरिवोदयपर्वतमूर्धनि ॥३७१॥
 विषण्णो रावणो दध्यौ सत्यं जातं मुनेर्वचः । तेषां विभीषणादीनां सत्यश्चालोचनिर्णयः ॥३७२॥
 विषण्णं भ्रातरं प्रेक्ष्य भूयोऽप्यूचे विभीषणः । भ्रातरद्याऽपि वैदेहीं मुञ्च त्वं चेज्जिजीविषुः ॥३७३॥
 क्रुद्धस्तं रावणोऽवोचत् किं मेऽस्त्रं चक्रमेव रे ! ? । द्विषं सचक्रमप्येनं द्राग्धनिष्यामि मुष्टिना ॥३७४॥
 इति दर्पाद् विब्रुवतो रक्षोनाथस्य लक्ष्मणः । वैक्षस्तेनैव चक्रेण कूष्माण्डवदपाटयत् ॥३७५॥
 तदा च ज्येष्ठकृष्णैकादश्यामहहश्च पश्चिमे । यामे मृतो दशग्रीवश्चतुर्थं नरकं ययौ ॥३७६॥

सपदि जय जयेति व्याहरद्भिर्द्युसद्भि-
 र्यरचि कुसुमवृष्टिर्लक्ष्मणस्योपरिष्ठात् ।
 समजनि च कपीनां ताण्डवं चण्डहर्षो-
 त्थितकिलकिलनादापूर्णरदौनिकुञ्जम् ॥३७७॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये
 सप्तमे पर्वणि रावणवधो नाम सप्तमः सर्गः समाप्तः ॥

१. मन्त्रनिर्णयः ॥ २. ०मप्येतं ता. ॥ ३. शिर० ला. ॥ ४. ०महि च ता. ॥ ५. ०किलकिलि० खं. २, ता. ला. ॥ ६. रोदः—आकाश-पृथिव्यौ ॥ ७.
 सप्तमपर्वणि खं. १-२ ॥ ८. 'समाप्तः' इति खं. १-२, ता. ला. प्रतिषु न ॥

॥अष्टमः सर्गः॥

अथो विभीषणस्तत्रकान्दिशीकान् निशाचरान् । एवमाश्वासयामास ज्ञातिस्नेहवशीकृतः ॥१॥
पद्म-नारायणावेतावष्टमौ बल-शार्ङ्गिणौ । शरण्यौ शरणायाऽऽशु श्रयध्वमविशङ्किताः ॥२॥
 ते सर्वे शिश्रियुः **पद्म-सौमित्री** तौ च चक्रतुः । तेषां प्रसादं वीरा हि प्रजासु समदृष्टयः ॥३॥
 हतं च भ्रातरं दृष्ट्वा शोकावेशाद् **विभीषणः** । मर्तुकामः स्वयमपि चकर्षक्षुरिकां निजाम् ॥४॥
 तथा स्वकुक्षिमाघ्नानं दध्रे **रामो विभीषणम्** । हा! भ्रातर्भ्रातरित्युच्चैः क्रन्दन्तं करुणाक्षरम् ॥५॥
मन्दोदर्यादिभिः सार्धं रुदन्तमुपरावणम् । इति तं बोधयामास **पद्मनाभः सलक्ष्मणः** ॥६॥
 ईदृक्पराक्रमः सोऽयं न हि शोच्यो **दशाननः** । यस्याऽऽशङ्किरे दूरं समरेष्वमरा अपि ॥७॥
 वीरवृत्त्याऽनया मृत्युं गतोऽसौ कीर्तिभाजनम् । तदस्योत्तरकार्याणि कुरुध्वं रुदितैरलम् ॥८॥
 इत्युदित्वा **पद्मनाभो** महात्मा प्राप्तबन्धनान् । **कुम्भकर्णेन्द्रजिन्मेघवाहनादीनमोचयत्** ॥९॥
विभीषणः कुम्भकर्णः शक्रजिन्मेघवाहनः । **मन्दोदर्यपि सम्भूयाऽपरेऽपि पतदश्रवः** ॥१०॥
दशग्रीवाङ्गसंस्कारं सद्यो गोशीर्षचन्दनैः । **कर्पूरगुरुसम्मिश्रैर्विदधुर्ज्वालितानलैः** ॥११॥**स्युग्मम्**॥
पद्मः पद्मसरस्येत्य तं च स्नात्वा जलाञ्जलिम् । **सम्मर्शुजलैः कौष्णैः प्रददुर्दशमौलये** ॥१२॥
 गिराऽभिरामया **रामः** किं त्रिव सुधारसम् । **सलक्ष्मणः कुम्भकर्णप्रभृतीनित्यभाषत** ॥१३॥
 पूर्ववत् स्वस्वराज्यानि कुरुध्वमधुनाऽपि हि । युष्मल्लक्ष्म्या न नः कृत्यं हे वीराः! क्षेममस्तु वः ॥१४॥
 इत्युक्त्वा **पद्मनाभेन युगपच्छोक-विस्मयौ** । **बिभ्राणाः कुम्भकर्णाद्या जगदुर्गदाक्षरम्** ॥१५॥
 नाऽर्थो राज्येन नः कश्चित् प्राज्येनाऽपि महाभुज! । ग्रहीष्यामः परिव्रज्यां मोक्षसाम्राज्यसाधनीम् ॥१६॥
 अत्राऽन्तरे च **कुसुमायुधो** द्याने महामुनिः । **अप्रमेयबलो** नाम चतुर्जानी समाययौ ॥१७॥
 तत्रैव निशि तस्याऽभूत् केवलज्ञानमुज्ज्वलम् । चक्रुश्च केवलज्ञानमहिमानं दिवोकसः ॥१८॥
 प्रातश्च **राम-सौमित्री कुम्भकर्णादयश्च** ते । उपेत्य तमवन्दन्त ततो धर्मं च शुश्रुतुः ॥१९॥
 पप्रच्छतुर्देशान्ते **शक्रजिन्मेघवाहनौ** । परं वैराग्यमापन्नौ पुरातनभवान्निजान् ॥२०॥
 मुनिः सोऽथाऽब्रवीत् पुर्यां **कौशाम्ब्यामिह भारते** । निःस्वी बन्धू युवां जातौ नाम्ना **प्रथम-पश्चिमौ** ॥२१॥
 तावन्यदा **भवदत्ताद्** धर्मं श्रुत्वा महामुनेः । व्रतं जगृहतुः शान्तकषायौ च विजहतुः ॥२२॥
 अन्येद्युस्तौ तु **कौशाम्ब्यां** गतौ ददृशतुर्नृपम् । पत्येन्दुमुख्या क्रीडन्तं **नन्दिघोषं मधूत्सवे** ॥२३॥
 तं दृष्ट्वा **पश्चिमो**ऽकाशीन्निदानं तपसाऽमुना । ईदृक्क्रीडापरः पुत्रः भूयासमनयोरहम् ॥२४॥
 साधुभिवार्यमाणोऽपि निदानान्न न्यवर्तत । मृत्वा च **पश्चिमो** जज्ञे तयोस्तुर्गुरतिवर्धनः ॥२५॥
 क्रमेणोद्यौवनः प्राप्तराज्यः **स रतिवर्धनः** । पितेव रेमे विविधं रमणीभिः समावृतः ॥२६॥
 मृत्वा **प्रथमसाधुस्तु** निर्निदानतपोवशात् । बभूव पञ्चमे कल्पे त्रिदशः परमर्द्धिकः ॥२७॥
 सोऽवधे **भ्रातरं ज्ञात्वा तत्रोत्पन्नं महीपतिम्** । तं बोधयितुमभ्यागात् **मुनिरूपधरः सुरः** ॥२८॥

१. भयत्रस्तान् राक्षसान् ॥ २. च्छुरिकां मु. ॥ ३. ०क्षिं निघ्नानं खं. १ ॥ ४. दूरे मु.; अत्यर्थम् ॥ ५. ०दीनबोधयत् हे. मो. ॥ ६. मन्दोदरी च ता. ॥
 ७. सम्भूय परे० खं. १-२, पाता. ला. ॥ ८. कर्पूरगङ्गा ता. विना ॥ ९. खं. १-२, पाता. ला. प्रतिपु न ॥ १०. विभीषणादयः ॥ ११. सममस्रजलैः खं. १-२,
 पाता. ला. ॥ १२. ईषदुष्णैः ॥ १३. वर्षत्रिव ॥ १४. अत्र ला. प्रतौ टिप्पितं गाथाद्विकमिदं—
 “अह तस्स दिणस्संते, साहू नामेण अप्पमेयबलो । छप्पण्णसहसजुत्तो, मुणीण लंकापुरी पत्तो ॥१॥
 जइ सो मुणी महप्पा, पत्तो लंकाहिबंमि जीवंते । तो लक्खणस्स पीती, होंति(ती) सह रक्खसिंदेण ॥२॥इति वृद्धपद्यचरिते ॥”
 (मुद्रिते पउमचरिए उ. ७५, गा. २३-२३; पृ. ४२८) ॥
 १५. निर्धनौ ॥ १६. भवदत्ता० ता. ॥ १७. वसन्तोत्सवे ॥ १८. तुक्-पुत्रः ॥

रतिवर्धनराजेनाऽर्पिते पट्टे निषद्य सः । शशंस प्राग्भवं तस्य स्वस्य च भ्रातृसौहृदात् ॥२९॥
 सञ्जातजातिस्मरणाद् विरक्तो रतिवर्धनः । प्राब्राजीदथ मृत्वा च ब्रह्मलोके सुरोऽभवत् ॥३०॥
 च्युत्वा ततो विदेहेषु विबुद्धनगरे युवाम् । अभूतं भ्रातरौ भूपौ प्रव्रज्याऽच्युतमीयथुः ॥३१॥
 च्युत्वाऽच्युताद् दशास्यस्य प्रतिविष्णोस्तु सम्प्रति । पुत्रौ युवामजायेथामिन्द्रजिन्मेघवाहनौ ॥३२॥
 रतिवर्धनमाता तु भवं भ्रान्त्वेन्दुमुख्यपि । मन्दोदरी समभवज्जननी युवयोरियम् ॥३३॥
 कुम्भकर्णेन्द्रजिन्मेघवाहनाद्या निशम्य तत् । मन्दोदर्यादयश्चाऽपि तदैवाऽऽददिरे व्रतम् ॥३४॥
 ॥मुनिं नत्वा तु तं रामः ससौमित्रि-कपीश्वरः । बिभीषणेन प्रहेण वेत्रिणेवाऽग्रगामिना ॥३५॥
 दर्श्यमानपथो विद्याधरीभिः कृतमङ्गलः । ऋद्ध्या महत्येन्द्र इव लङ्कायां प्राविशत् पुरीम् ॥३६॥युगम् ॥
 ॥गिरेः पुष्पगिरेर्मूर्धन्युद्याने तत्र मैथिलीम् । गत्वा ददर्श काकुत्स्थो यथाख्यातां हनूमता ॥३७॥
 तामुत्क्षिप्य निजोत्सङ्गे द्वितीयमिव जीवितम् । तदैव जीवितम्मन्यो धारयामास राघवः ॥३८॥
 इयं महासती सीता जयत्विति मरुत्पथे । तदानीं जुघुषुः सिद्ध-गन्धर्वाद्याः प्रमोदिनः ॥३९॥
 सीतादेव्या नमश्चक्रे पादौ प्रक्षालयन्निव । निरन्तरैरश्रुजलैः सुमित्रानन्दनो मुदा ॥४०॥
 चिरं जीव चिरं नन्द चिरं जीव मदाशिषा । इति ब्रुवाणा वैदेही जघ्नौ शिरसि लक्ष्मणम् ॥४१॥
 भामण्डलो नमश्चक्रे सीतां सीताऽपि तं मुदा । आशिषाऽऽनन्दयामास मुनिवाक्यसमानया ॥४२॥
 स्वनामाख्यानपूर्वं च कपिराजो बिभीषणः । हनुमानङ्गदोऽन्येऽपि प्रणेमुर्जनकात्मजाम् ॥४३॥
 पार्वणेन शशाङ्केन चिरात् कुमुदिनीव सा । रामेण शुशुभे सीता विकाशं समुपेयुषी ॥४४॥
 ससीतोऽध्यास्य भुवनालङ्कारं राघवो गजम् । जगाम धाम दाशास्यं सुग्रीवाद्यैः समावृतः ॥४५॥
 तदन्तश्च मणिस्तम्भसहस्राङ्गं जिनेशितुः । चैत्यं श्रीशान्तिनाथस्य प्रविवेश विवन्दिषुः ॥४६॥
 बिभीषणार्पितैस्तत्र कुसुमाद्यैरुपस्करैः । शान्तिमानर्चं काकुत्स्थः सीता-सौमित्रिसंयुतः ॥४७॥
 बिभीषणाभ्यर्थितोऽथ बिभीषणगृहं ययौ । रामः ससीता-सौमित्रिः सुग्रीवादिभिरन्वितः ॥४८॥
 तत्र देवार्चनं स्नान-भोजनादि च राघवः । चक्रे सपरिवारोऽपि मानयन् रावणानुजम् ॥४९॥
 रामं सिंहासनासीनमग्रासीनो बिभीषणः । वाससी परिधायोभे बभाषेऽथ कृताञ्जलिः ॥५०॥
 रत्न-स्वर्णादिकोशोऽयमिदं हस्ति-हयादि च । अयं च राक्षसद्वीपो गृह्यतां पत्तिरस्मि ते ॥५१॥
 राज्याभिषेकमधुना कुर्महे ते त्वदाज्ञया । पवित्रय पुरीं लङ्कां प्रसीदाऽनुगृहाण माम् ॥५२॥
 रामोऽप्युवाच दत्तं ते लङ्काराज्यं मया पुरा । व्यस्मार्षीस्तदिदानीं किं महात्मन्! भक्तिमोहितः ? ॥५३॥
 एवं निषिध्य तं षड्यो लङ्काराज्ये तदैव हि । अभ्यषिञ्चत् स्वयं प्रीतः प्रतिज्ञातार्थपालकः ॥५४॥
 सीता-सौमित्रि-सुग्रीवप्रमुखैरावृतो ययौ । रामोऽथ रावणगृहे सुधर्मायामिवाऽद्रिभिर्त् ॥५५॥
 ॥तत्र सिंहोदरादीनामुद्बोद्धुं प्राक् प्रतिश्रुताः । कन्या रामाज्ञयाऽऽनैषुस्तत्र विद्याधरोत्तमाः ॥५६॥
 अथ स्वस्वप्रतिपन्नास्ताः कुमारीर्यथाविधि । राघवावुपयेमाते खेचरीगीतमङ्गलौ ॥५७॥
 भोगांस्तत्रोपभुञ्जानौ निर्विघ्नं राम-लक्ष्मणौ । सुग्रीवाद्यैः सेव्यमानौ षड्बन्दीमतिनिन्यतुः ॥५८॥
 अत्राऽन्तरे विन्ध्यस्थल्यामिन्द्रजिन्मेघवाहनौ । तौ सिद्धिमीयतुर्जज्ञे तीर्थं मेघरथं च तत् ॥५९॥

१. नग्रेण ॥ २. वेत्रिणा चाग्र ० खं. १ ॥ ३. अत्र ला. प्रतौ टिप्पितं गाथाचतुष्कमेवं -

“तिसमुद्देष्टिर्वई, मह दइओ विणिहओ रणमुहम्मि । पुत्तेहिं विमुक्काऽहं, कं सरणं भो पवज्जामि ? ॥१॥

एवं सा विलवन्ती, अज्जाए तत्थ संजमसिरीए । पडिबोहिआ य गिण्हइ, पव्वज्जं सा महादेवी ॥२॥

चंदणहा वि अणिच्चं, जीअं नाऊण तिक्वदुक्खत्ता । पव्वइआ ददभावा, जिणवरधम्मज्जया जाया ॥३॥

अद्वावण्णसहस्सा, तत्थ य जुवईण लद्धबोहीणं । पव्वइआणि तवगुणं कुणति दुक्खक्खयद्वाए ॥४॥ इति वृद्धपद्मचरिते ॥”

(मुद्रिते षडमचरिए उ. ७५, गा. ८१-८२-८३-८४) ॥

४. खं. १-२, पाता. ला. प्रतिषु न ॥ ५. महापथे खं. २; आकाशे ॥ ६. ०रसजलैः खं. १-२, पाता. ला. ॥ ७. सुग्रीवः ॥ ८. पूर्णिमासम्बन्धिना चन्द्रेण ॥ ९.

रावणावासं कां. मु. ॥ १०. सामग्रीभिः ॥ ११. स्नानं पाता. ॥ १२. इन्द्रः ॥ १३. अङ्गीकृताः ॥ १४. राम-लक्ष्मणौ परिणिन्यतुः ॥ १५. ०मङ्गलैः पाता. ॥

१६. षड् वर्णाणि ॥ १७. मेघरथं खं. १-२, पाता. ला. ॥

नर्मदायां कुम्भकर्णो नद्यां सिद्धिमियाय च । पृष्टरक्षितमित्यासीत् तत् तीर्थं चाऽभिधानतः ॥६०॥
 ॥ इतश्च साकेतपुरे राम-लक्ष्मणमातरौ । तद्द्वार्तामप्यजानन्त्यौ तस्थतुर्भृशदुःखिते ॥६१॥
 तदा च धातकीखण्डादागतस्तत्र नारदः । पप्रच्छ भक्तिनम्रे ते विमनस्के कुतो युवाम् ? ॥६२॥
 अथाऽपराजितो वाच पुत्रौ मे राम-लक्ष्मणौ । पित्राज्ञया वनं यातौ स्नुषया सीतया सह ॥६३॥
 सीतापहाराल्लङ्कायां जग्मतुस्तौ महाभुजौ । रावणेन रणे शक्त्या लक्ष्मणस्ताडितः किल ॥६४॥
 शक्तिशल्योद्धरणाय विशल्याऽऽनायि तत्र च । न विद्यो यदभूत् किञ्चिद् वत्सो जीवति वा न वा ? ॥६५॥
 अभिधायेति हा वत्स! वत्सेति करुणस्वरम् । रुरोद सा रोदयन्ती सुमित्रामपि निर्भरम् ॥६६॥
 ततस्ते नारदोऽवोचद् भवतं सुस्थिते युवाम् । युष्मत्पुत्रावुपेष्यामि तथाऽऽनेष्यामि ताविह ॥६७॥
 तयोरेवं प्रतिश्रुत्य नारदो गगनाध्वना । जनश्रुत्या ज्ञातवृत्तो लङ्कायां राममभ्यगात् ॥६८॥
 सत्कृत्य पृष्टो रामेण किमत्राऽऽगा ? इति स्वयम् । तन्मातृदुःखवृत्तान्तमाचख्यौ नारदोऽखिलम् ॥६९॥
 सद्यः संरणरणकः पद्मोऽवादीद् विभीषणम् । विस्मृत्य दुःखं मातृणां त्वद्भक्त्याऽस्थामिहाऽधिकम् ॥७०॥
 अस्मद्दुःखाद् विपद्यन्ते न यावन्मातरो हि नः । तावत् तत्राऽद्य यास्यामोऽनुमन्यस्व महाशय! ॥७१॥
 नत्वा विभीषणोऽप्युचे तिष्ठाऽत्राऽहानि षोडश । यावत् स्वैः शिल्पिभी रम्यां तामयोध्यां करोम्यहम् ॥७२॥
 एवमस्त्विति रामोक्तः स विद्याधरशिल्पिभिः । दिनैः षोडशभिश्चक्रेऽयोध्यां स्वर्नगरीनिभाम् ॥७३॥
 तदा रामेण सत्कृत्य विसृष्टो नारदो ययौ । आख्यच्च राममातृणां पुत्रागममहोत्सवम् ॥७४॥
 ॥ अथाऽह्नि षोडशे सान्तःपुरावारुह्य पुष्पकम् । शक्रेशानाविवैकस्थो प्रतस्थाते रघूद्वहौ ॥७५॥
 रावणानुज-सुग्रीव-भामण्डलनृपादिभिः । अन्वीयमानौ नगरीमयोध्यां चेतुः क्षणात् ॥७६॥
 आयान्तौ पुष्पकारूढौ दूरादपि निरीक्ष्य तौ । अभ्यागात् कुञ्जरारूढो भरतः सानुजोऽपि हि ॥७७॥
 आयाति भरते रामाज्ञयोपैक्षिति पुष्पकम् । जगाम पालकमिव पांशुशासनशासनात् ॥७८॥
 आदावप्युत्ततारेभाद् भरतो भ्रातृसंयुतः । उत्तेरतुः पुष्पकाच्च सोत्कण्ठौ राम-लक्ष्मणौ ॥७९॥
 पादयोः पतितं रामो भरतं साश्रुलोचनम् । परिरेभे समुत्थाप्य मूर्ध्नि चुम्बन् मुहुर्मुहुः ॥८०॥
 शत्रुघ्नमपि पादान्ते लुठन्तं रघुपुङ्गवः । उत्थाप्य परिमृज्य स्वांशुकेन परिष्वजे ॥८१॥
 ततो भरत-शत्रुघ्नौ नमन्तौ लक्ष्मणोऽपि हि । प्रसारितभुजो बाढमालिलिङ्ग ससम्भ्रमः ॥८२॥
 आरोहदनुजैः सार्धं त्रिभी रामोऽथ पुष्पकम् । समादिदेश चाऽयोध्याप्रवेशाय कृतत्वरः ॥८३॥
 तूर्येषु व्योम्नि भूमौ च वाद्यमानेष्वथोन्मुदौ । अयोध्यां राम-सौमित्री निजां प्राविशतां पुरीम् ॥८४॥
 सोत्कण्ठैरुन्मुखैः पौरैर्मथुरैरिव वारिदौ । निर्निमेषैः प्रेक्ष्यमाणौ स्तूयमानौ च निर्भरम् ॥८५॥
 अर्कवद् दीयमानार्घ्यौ स्थाने स्थाने पुरीजनैः । स्वं प्रासादं प्रसन्नास्यौ जग्मतू राम-लक्ष्मणौ ॥८६॥
 ॥ उत्तीर्थं पुष्पकात् तत्र रामः सौमित्रिणा सह । जगाम मातृसदनं सुहृद्दहदयनन्दनः ॥८७॥
 रामोऽपराजितां देवीं मातृवर्गमथाऽपरम् । नमश्चक्रे ससौमित्रिस्ताभिश्चाऽऽशीर्षिरेज्यत ॥८८॥
 अथ सीता-विशल्याद्याः प्रणोमुरपराजिताम् । श्वश्रूरन्याश्च तत्पादपद्मेषु निहितौलकाः ॥८९॥
 अस्मद्द्वद् वीरप्रकाण्डप्रसविन्योऽस्मदाशिषा । भूयास्त यूयमिति ताः श्वश्रवोऽप्याशासतोच्चकैः ॥९०॥
 अथाऽपराजिता देवी भूयो भूयोऽपि लक्ष्मणम् । स्पृशन्ती पाणिना मूर्ध्नि चुम्बन्ती चैवमब्रवीत् ॥९१॥
 दिष्ट्या दृष्टोऽसि हे वत्स! पुनर्जातोऽसि चाऽधुना । कृत्वा विदेशगमनं विजयीह यदागमः ॥९२॥
 तानि तानि च कष्टानि वनवासभवान्यसौ । रामः सीता चाऽतिनिन्ये तवैव परिचर्यया ॥९३॥
 लक्ष्मणोऽप्यवदत् तातेनेवाऽऽर्येणाऽतिलालितः । त्वयेव सीतादेव्या च वनेऽप्यस्थामहं सुखम् ॥९४॥

१. दुःस्थिते पाता. ॥ २. वनं पित्राज्ञया यातौ रस्वीपा. ॥ ३. प्रतिज्ञापूर्वकं कथयित्वा ॥ ४. सोत्कण्ठः ॥ ५. तां ता. ॥ ६. स्वर्नगरी ता.; स्वर्गपुरी मु. ॥ ७. अभ्यगात् मु. रस्वीपा. ॥ ८. आयाते छा. पा.; आगच्छति सति ॥ ९. क्षितिसमीपे ॥ १०. इन्द्रशासनात् ॥ ११. स्ववस्त्रेण ॥ १२. सूर्यवद् दीयमानो-
 र्धः-पूजोपचारविशेषो याभ्यां तौ ॥ १३. समम् रसंपा. ॥ १४. ०रैयत ला. विना; अपूज्यत ॥ १५. स्थापितकेशाः ॥ १६. प्रचण्डवीर(पुत्र)प्रसन्नियः ॥

'स्वेच्छादुर्ललितैर्मे चाऽऽर्यस्य वैराणि जज्ञिरे । सीतापहारो यन्मूलः किमन्यद् देवि! गद्यते ? ॥१५॥
 परन्तु युष्मदाशीभिर्लङ्घित्वा वैरसागरम् । मातः! सपरिवारोऽपि क्षेमेणाऽऽर्य इहाऽऽययौ ॥१६॥
 अथोत्सवमयोध्यायां भरतोऽकारयन्मुदा । पुरतो रामपादानां पत्तिमात्रत्वमाचरन् ॥१७॥
 ॥अन्यदा रामभद्रं तु प्रणम्य भरतोऽभ्यधात् । आर्य! त्वदाज्ञया राज्यमियत्कालं मया धृतम् ॥१८॥
 प्रात्रजिष्यं तदैवाऽहं तातपादैः सह प्रभो! । अर्गला नाऽभविष्यच्चेदार्याज्ञा राज्यपालने ॥१९॥
 मां व्रतायाऽनुमन्यस्व स्वयं राज्यं प्रतीच्छ च । भवोद्विग्रस्त्वयि प्राप्ते न ह्यतः स्थातुमुत्सहे ॥१००॥
 रामोऽप्युदश्रुस्तं स्माऽऽह किमेवं वत्स! भाषसे ? । कुरु राज्यं त्वमेवेह त्वय्युत्का वयमागताः ॥१०१॥
 त्यजन्नः सह राज्येन भूयस्त्वद्विरहव्यथाम् । किं दत्से ? वत्स! तत् तिष्ठ कुर्वाज्ञां मम पूर्ववत् ॥१०२॥
 इत्याग्रहपरं रामं ज्ञात्वा नत्वा च सोऽचलत् । यावत् सौमित्रिणा तावदुत्थायाऽधारि पाणिना ॥१०३॥
 भरतं च तथा यान्तं व्रताय कृतनिश्चयम् । ज्ञात्वा सीता-विशल्याद्यास्तत्राऽऽजगमुः ससम्भ्रमाः ॥१०४॥
 विस्मारयितुकामास्ता भरतस्य व्रताग्रहम् । जलक्रीडाविनोदार्थमर्थनां चक्रिरेतराम् ॥१०५॥
 उपरोधेन तासां च ययौ सान्तःपुरोऽपि सः । क्रीडासरसि चिक्रीड विरक्तोऽपि मुहूर्तकम् ॥१०६॥
 ॥जलान्निर्गत्य भरतस्तीरेऽस्थाद् राजहंसवत् । स्तम्भमुन्मूल्य भुवनालङ्कारस्तत्र चाऽऽययौ ॥१०७॥
 मदान्धोऽप्यमदः सोऽभूत् सद्यो भरतदर्शनात् । तद्दर्शनेन भरतोऽप्यवाप परमां मुदम् ॥१०८॥
 सम्भ्रमाद् राम-सौमित्री तस्योपद्रवकारिणः । करिणो बन्धनायाऽऽशु ससामन्तावुपेयतुः ॥१०९॥
 रामाज्ञया हस्तिपैकैः स स्तम्भे हस्त्यनीयत । आगतौ च मुनी देशभूषणः कुलभूषणः ॥११०॥
 उद्याने समवसृतौ वन्दितुं तौ महामुनी । प्रययुः राम-सौमित्रि-भरताः सपरिच्छदाः ॥१११॥
 वन्दित्वा तौ च पप्रच्छ रामो मत्तकरी कथम् । अमदोऽजनि भुवनालङ्कारो भरतेक्षणात् ? ॥११२॥
 ॥अथाऽऽख्यत् केवली देशभूषणो नाभिसूनुना । समं सहस्राश्चत्वारो राजानः प्रात्रजन् पुरा ॥११३॥
 ते तु स्वामिन्यनाहारे कृतमौने विहारिणि । निर्विण्णा जज्ञिरे सर्वे तापसा वनवासिनः ॥११४॥
 प्रह्लादन-सुप्रभराद् तनयौ तेषु तापसौ । चिरं चन्द्रोदय-सूरोदयाख्यौ भ्रेमतुर्भवम् ॥११५॥
 चन्द्रोदयो गजपुरे राज्ञो हरिमतेरभूत् । भार्यायां चन्द्रलेखायां सूनुर्नाम्ना कुलङ्करः ॥११६॥
 सूरोदयोऽपि तत्रैव विश्वभूते द्विजन्मनः । भार्यायामग्निकुण्डायां नाम्ना श्रुतिरतिः सुतः ॥११७॥
 अभूत् कुलङ्करो राजा स गच्छंस्तापसाश्रमम् । अवधिज्ञानिनेत्यूचे चाऽभिनन्दनसाधुना ॥११८॥
 तप्यमानेन पञ्चाग्रितपस्तत्र तपस्विना । दग्धुमानीतकाष्ठस्य मध्ये तिष्ठति पन्नगः ॥११९॥
 सोऽहिः पुरा भवे क्षेमङ्कराख्यस्ते पितामहः । तदारु दारयित्वा तं यत्नादाकृष्य रक्ष भोः! ॥१२०॥
 आकुलस्तद्वचः श्रुत्वा गत्वा तद्दार्वादरयत् । ददर्शाऽन्तःस्थितं चाऽहिं राजा विस्मयते स्म च ॥१२१॥
 आदित्सते स्म प्रब्रज्यां यावद् राजा कुलङ्करः । द्विजः श्रुतिरतिः सोऽथ तावदेवमवोचत ॥१२२॥
 धर्मो नाऽऽर्म्नायिको वोऽयं निर्बन्धश्चेत् तवान्तिमे । दीक्षा वयस्युपादेया किं सम्प्रत्यपि खिद्यसे ? ॥१२३॥
 राजाऽपि तद्विरा भग्नदीक्षोत्साहो मनागपि । मया किमत्र कर्तव्यमिति ध्यायन्नर्वास्थित ॥१२४॥
 श्रीदामाख्याऽथ तद्राज्ञी सदा सक्ता पुरोधसा । नूनं मां ज्ञातवानेष इत्याशङ्कत दुर्मतिः ॥१२५॥
 आवां यावन्न हन्येष तावद्धन्मीति सा विषम् । पुरोधोऽनुमता दत्त्वा कुलङ्करममारयत् ॥१२६॥
 क्रमाच्छ्रुतिरतिः सोऽपि मृतो भूयोऽप्युभावपि । चिरं भवं भ्रेमतुस्तौ नानायोनिनिर्पातिनौ ॥१२७॥
 ॥पुरेऽन्यदा राजगृहे कपिलब्रह्मणः सुतौ । सावित्र्यां युग्मतोऽभूतां विनोद-रमणाभिधौ ॥१२८॥
 रमणो वेदमध्येतुं ययौ देशान्तरं ततः । कालेनाऽधीतवेदः सन्नागाद् राजगृहं निशि ॥१२९॥
 अकालोऽसाविति धिया तदाऽस्थाद् बहिरेव सः । सर्वसाधारणेऽस्वाप्सीदेकस्मिन् यक्षमन्दिरे ॥१३०॥

१. आसीद् दुर्ललितैर्मे तु वैरमार्यस्य केवलम् रस्वीपा.; आसीद्० पाता.; मम स्वच्छन्दचेष्टितैः ॥ २. वैरि० मु. ३. त्वयि-तव विषये उक्ताः-
 उक्तण्डिताः ॥ ४. प्रार्थनाम् ॥ ५. महावत ॥ ६. मम करी ला. विना ॥ ७. देवमबोधयद् पाता. ॥ ८. कुलपरम्परागतः ॥ ९. खिद्यते मु. १०.
 ०. न्नावास्थितः ला. विना ॥ ११. ०. निपातितौ खं. १. पाता. ॥ १२. हन्मते० ला. ॥

विनोदभार्या शाखाख्या दत्तेन ब्रह्मणा समम् । तत्राऽऽगात् कृतसङ्केता विनोदोऽपि हि तामनु ॥१३१॥
 सा दत्तबुद्ध्या रमणमुत्थाप्याऽरमत् तदा । विनोदोऽप्यसिमाकृष्य तं जघानाऽविशङ्कितः ॥१३२॥
 शाखाया रमणच्छुर्या विनोदोऽपि हतस्तदा । चिरं भ्रान्त्वा भवं चाऽभूदिभ्यपुत्रो धनाभिधः ॥१३३॥
 रमणोऽपि भवं भ्रान्त्वा धनस्यैवाऽभवत् सुतः । लक्ष्मीकुक्षिसमुद्भूतो भूषणो नामधेयतः ॥१३४॥
 द्वात्रिंशदिभ्यकन्याः स धनोक्तः परिणीतवान् । ताभिः क्रीडन् सोऽन्यदाऽस्थान्निशि स्वगृहमूर्धनि ॥१३५॥
 तत्र यामे निशास्तुर्ये श्रीधरस्य महामुनेः । उत्पन्ने केवलेऽद्राक्षीद् देवैरारब्धमुत्सवम् ॥१३६॥
 जातधर्मपरीणामः सद्योऽप्युत्तीर्य वेश्मतः । तं वन्दितुमचालीच्च मार्गे दष्टश्च सोऽहिना ॥१३७॥
 ॥शुभेन परिणामेन भ्रान्त्वा शुभगतीश्चिरम् । जम्बूद्वीपेऽत्र विदेहेऽपरे रत्नपुरे पुरे ॥१३८॥
 महिष्यां हरिणीनाम्यामचलाख्यस्य चक्रिणः । प्रियदर्शननामाऽभूत् स सनुर्धर्मतत्परः ॥१३९॥
 स प्रविव्रजिषुः पित्रनुरोधात् परिणीतवान् । त्रीणि कन्यासहस्राणि संविग्रोऽस्थात् तथाऽपि हि ॥१४०॥
 चतुःषष्टिसहस्राणि वर्षाणां स तपः परम् । चरित्वा गृहवासेऽपि ब्रह्मलोके सुरोऽभवत् ॥१४१॥
 ॥भ्रान्त्वा धनोऽपि संसारं स पोतनपुरेऽभवत् । शकुना-ऽग्निमुखब्रह्मपत्न्यां मृदुमतिः सुतः ॥१४२॥
 स पित्रा दुर्विनीतत्वाद् गृहान्निर्वासितो भ्रमन् । धूर्तः सर्वकलाकल्पो भूत्वा भूयोऽप्यगाद् गृहम् ॥१४३॥
 सदा दिदेव द्यूतेन न त्वजीयत केनचित् । दिने दिने देवकेभ्यो भूयिष्ठमजयद् धनम् ॥१४४॥
 वसन्तसेनया सार्धं भुङ्क्त्वा भोगान् स वेश्यया । अन्ते गृहीतश्रामण्यो ब्रह्मलोके सुरोऽभवत् ॥१४५॥
 च्युत्वा पूर्वभवमायादोषाद् वैताढ्यपर्वते । अयं बभूव भुवनालङ्कारो नाम कुञ्जरः ॥१४६॥
 प्रियदर्शनजीवोऽपि ब्रह्मलोकात् परिच्युतः । बभूव भवतो भ्राता भरतोऽयं महाभुजः ॥१४७॥
 भरतालोकनाज्जातजातिस्मृतिरसौ गजः । सद्यो गतमदो जज्ञे विवेके न हि रौद्रता ॥१४८॥
 ॥इति पूर्वभवान् श्रुत्वा विरक्तो भरतोऽधिकम् । व्रतं राजसहस्रेणाऽग्रहीन्मोक्षमियाय च ॥१४९॥
 सहस्रं तेऽपि राजानः पालयित्वा चिरं व्रतम् । नानालब्धिजुषो भूत्वाऽनुरूपं पदमासदन् ॥१५०॥
 कुञ्जरः सोऽपि वैराग्याद् विधाय विविधं तपः । प्रपन्नानशनो मृत्वा ब्रह्मलोके सुरोऽभवत् ॥१५१॥
 व्रतं भरतमाताऽपि कैकेयी समुपाददे । पालयित्वा निष्कलङ्कं प्रपेदे पदमव्ययम् ॥१५२॥
 भरते च प्रव्रजिते भूषा भूचर-खेचराः । अर्थयाञ्चक्रिरे राममभिषेकाय भक्तितः ॥१५३॥
 लक्ष्मणो वासुदेवोऽयं भवद्विरभिषिच्यताम् । तानेवमादिशद् रामस्ते तथैवाऽऽशु चक्रिरे ॥१५४॥
 बलदेवत्वाऽभिषेकं रामभद्रस्य च व्यधुः । राज्यं द्वावप्यपातां चाऽष्टमौ तौ बल-शार्ङ्गिणौ ॥१५५॥
 पद्मो विभीषणायाऽदाद् रक्षोद्वीपं क्रमागतम् । सुग्रीवाय कपिद्वीपं श्रीपुरं तु हनूमते ॥१५६॥
 विराधाय तु पाताललङ्कामृक्षपुरं पुनः । नीलाय प्रतिसूर्याय पुरं हनुपुरं पुनः ॥१५७॥
 देवोपगीतनगरं तद् रत्नजटिने पुनः । भामण्डलाय वैताढ्ये नगरं रथनूपुरम् ॥१५८॥
 अन्येभ्योऽपि प्रदायैवं रामः शत्रुघ्नमभ्यधात् । यस्तुभ्यं रोचते वत्स! तं देशमुरीकुरु ॥१५९॥
 मथुरां मे प्रयच्छेति शत्रुघ्नेनाऽर्थितः पुनः । रामो जगाद् दुःसाधा सा वत्स! मथुरा पुरी ॥१६०॥
 तत्र राज्ञो मधोः शूलं चमरेण पुराऽर्पितम् । दूरात् परबलं सर्वं निहत्याऽभ्येति तत्करे ॥१६१॥
 शत्रुघ्नोऽप्येवमवदद् देव! रक्षःकुलान्तक! । तवाऽस्मि नन्वहं भ्राता त्राता कस्तस्य मद्युधि ? ॥१६२॥
 प्रयच्छ मथुरां मह्यं स्वयमेव मधोरहम् । प्रतीकारं करिष्यामि व्याधेरिव भिषग्वरः ॥१६३॥
 शत्रुघ्नमत्याग्रहिणं ज्ञात्वा रामोऽन्वशादिति । अपशूलः प्रमत्तश्च योधनीयो मद्युस्त्वया ॥१६४॥
 अनुशिष्येत्यदाद् रामस्तूणावक्ष्यसायकौ । कृतान्तवदनं नाम सेनान्यं च सहाऽदिशत् ॥१६५॥
 शिंलीमुखानग्निमुखानर्णवावर्तधन्व च । लक्ष्मणोऽपि ददौ तस्मायाशंसन् विजयं परम् ॥१६६॥

१. लक्ष्मणो खं. १ ॥ २. क्रीडन्नन्यदा० ता. विना ॥ ३. सद्योऽत्यु० मु. रस्वीपा. ॥ ४. विदेहे पुरे मु. रस्वीपा. ॥ ५. शकुना चाऽसौ अग्निमुखब्रह्मणः पत्नी चेति समासः, तस्याम् ॥ ६. ०ऽऽभ्रमत् ला. विना ॥ ७. सर्वकलाविद् ॥ ८. चिक्रीड ॥ ९. द्यूतकारेभ्यः ॥ १०. भरतो भ्राता भवतो० मु. ॥ ११. च मु. ॥ १२. स्वीकुरु ॥ १३. दुःसाध्या मु. ॥ १४. ०ऽऽब्रवीदिति पाता. ॥ १५. शूलरहितः ॥ १६. अक्षय्याः सायका-इषवो यत्र तौ ॥ १७. बाणान् ॥

ततः प्रतस्थे शत्रुघ्नः प्रयाणैश्च निरन्तरैः । ययावुप'मधूपघ्नम'वात्सीच्च नदीतटे ॥१६७॥
 तत्राऽऽदौ प्रेषिताश्चारास्तस्याऽऽख्यत्रेत्य यन्मधुः । गतः कुबेरोद्यानेऽस्ति मथुरापूर्वदिक्स्थिते ॥१६८॥
 पत्न्या जयन्त्या सार्धं स तत्र क्रीडापरोऽधुना । अस्त्रागारे च तच्छूलं कालोऽयं तस्य योधने ॥१६९॥
 ततश्छलज्ञः शत्रुघ्नः प्राविशन्मथुरां निशि । प्रविशन्तं मधुं तत्र रुरोध च बलैः स्वयम् ॥१७०॥
 जघान समरे चाऽऽदौ लवणं मधुनन्दनम् । रामायणरणारम्भे खरं नारायणो यथा ॥१७१॥
 मधुः सुतवधकुद्धो धावित्वा स्फालयन् धनुः । युयुधे दाशरथिना रथिना रथिनां वरः ॥१७२॥
 अन्योऽन्यमस्त्रैस्त्राणि च्छिन्दानौ तावुभावपि । शस्त्राशस्त्रि प्रचक्राते चिरं देवासुराविव ॥१७३॥
 धनुः समुद्रावर्तं चाऽग्निमुखांश्च शिलीमुखान् । सौमित्रिदत्तानस्मार्षीत् तुर्यो दशरथात्मजः ॥१७४॥
 तत्स्मृतोपनतं धन्वाऽधिज्यीकृत्याऽग्निर्पत्रिभिः । तैर्जघान मधुं वीरः शार्दूलमिव लुब्धकः ॥१७५॥
 तद्गणघातविधुरो मधुरेवमचिन्तयत् । शूलं पाणौ न मेऽभ्यागान्न हतो लक्ष्मणानुजः ॥१७६॥
 गतं मम मुधा जन्म जिनेन्द्रो न यदर्चितः । कारितानि न चैत्यानि दत्तं पात्रेषु नो मया ॥१७७॥
 इति ध्यायन्नात्तदीक्षो नमस्कारपरायणः । मृत्वा सनत्कुमारेऽभून्मधुर्देवो महर्द्धिकः ॥१७८॥
 मधुदेहस्योपरिष्ठात् तद्विमानसुरा व्यधुः । पुष्पवृष्टिं जुघुषुश्च मधुर्देवो जयत्विति ॥१७९॥
 तच्छूलं देवतारूपमुपेत्य चमरान्तिके । शत्रुघ्नान्मधुनिधनं छलोत्पन्नं शशंस च ॥१८०॥
 ततो मित्रवधामर्षाच्चमरः प्राचलत् स्वयम् । पृष्टः क्व यासीति ताक्ष्यस्वामिर्ना वेणुदारिणा ॥१८१॥
 हन्तुं स्वमित्रहन्तारं शत्रुघ्नं मथुरास्थितम् । यास्यामीति तदाख्याते वेणुदार्यवदत् पुनः ॥१८२॥
 धरणेन्द्राद् रावणेन या लब्धा साऽपि निर्जिता । शक्तिः सौमित्रिणा पुण्यप्रकृष्टेनाऽर्धचक्रिणा ॥१८३॥
 रावणोऽपि हतस्तेन तत्पत्तिस्तु कियान् मधुः ? । शत्रुघ्नो लक्ष्मणादेशादवधीत् प्रधने मधुम् ॥१८४॥
 उवाच चमरेन्द्रो यच्छक्तिः सौमित्रिणा जिता । कन्यकाया विशल्यायाः प्रभावेण तदा खलु ॥१८५॥
 तस्याश्चाऽब्रह्मचारिण्याः स प्रभावो गतोऽधुना । किं वा तेऽनेन ? यास्यामि तं हन्तुं मित्रघातकम् ॥१८६॥
 इत्युक्त्वा चमरो रोषाच्छत्रुघ्नविषयं ययौ । सौराज्यसुस्थितं तत्र सर्वं लोकं ददर्श च ॥१८७॥
 प्राक् प्रजोपद्रवेणोपद्रवाम्येतं मधुद्विषम् । इति बुद्ध्या व्यधाद् व्याधीन् विविधांस्तत्प्रजासु सः ॥१८८॥
 कुलदेवतया तच्च ज्ञापितो व्याधिकारणम् । शत्रुघ्नोऽगादयोध्यायां राम-लक्ष्मणसन्निधौ ॥१८९॥
 तौ देशभूषण-कुलभूषणावागतौ तदा । राम-लक्ष्मण-शत्रुघ्ना उपेत्य च ववन्दिरे ॥१९०॥
 आग्रही हेतुना केन शत्रुघ्नो मथुरां प्रति ? । इति रामेण पृष्टः सन् बभाषे देशभूषणः ॥१९१॥
 शत्रुघ्नजीव उत्पद्य मथुरायामनेकशः । विप्रोऽभूच्छ्रीधरो नाम रूपवान् साधुसेवकः ॥१९२॥
 सोऽन्यदाऽध्वनि र्थान् राजमहिष्या ललिताख्यया । दृष्टो रागादथाऽऽनायि स्वान्तिके रन्तुकामया ॥१९३॥
 आगाच्चाऽतर्कितो राजा क्षुभिता ललिताऽपि च । चौरोऽसाविति पूचक्रे राज्ञाऽधारि स तु द्विजः ॥१९४॥
 राजादेशाद् वधार्थं स वधस्थानमनीयत । प्रतिज्ञातव्रतोऽमोचि कल्याणमुनिना ततः ॥१९५॥
 विमुक्तः प्राव्रजत् सोऽपि तपस्तप्त्वा दिवं ययौ । च्युत्वाऽभून्मथुरापुर्या चन्द्रभद्रनृपात्मजः ॥१९६॥
 स काञ्चनप्रभाराज्ञीकुक्षिभूरचलाभिधः । अत्यन्तवल्लभश्चाऽऽसीच्चन्द्रभद्रस्य भूपतेः ॥१९७॥
 भानुप्रभाद्यैः सौपत्नैः सोऽचलोऽष्टभिरग्रजैः । व्यापादयितुमारेभे राजाऽयं मा स्म भूदिति ॥१९८॥
 तन्मन्त्रे मन्त्रिणाऽऽख्याते नञ्द्वाऽगादचलोऽन्यतः । भ्रमंश्चाऽविध्यत वने कण्टकेन गरीयसा ॥१९९॥
 स क्रन्दन् पथि दृष्टश्च पुंसां श्रावस्तिवासिना । पितृनिर्वासितेनाऽङ्गनाम्नेधोर्भारधारिणा ॥२००॥
 काष्ठभारं विमुच्याऽङ्गोऽपनिन्ये तस्य कण्टकम् । हृष्टः स कण्टकं दत्त्वोवाचाऽङ्गं साधु भोः! कृतम् ॥२०१॥
 अचलं मथुरापुर्या त्वं शृणोषि यदा नृपम् । तदा तत्र समागच्छेः परमो ह्युपकार्यसि ॥२०२॥

१. मधोरूपघ्नः-आश्रयः(मथुरा), तत्समीपम् ॥ २. ०मावात्सीच्च रसंपा. ॥ ३. ०दिक्पतिः ता. ॥ ४. ०स्फालयद् खं. १ ॥ ५. अग्निशरैः ॥ ६. व्याधः ॥

७. गृहीतदीक्षो भावचारित्रवानित्यर्थः ॥ ८. वेणुदारीत्यभिधेन सुपर्णकुमारनिकामयेन्द्रेण ॥ ९. युद्धे ॥ १०. गच्छन्; यन् राज० मु. ॥ ११. ०काम्यया कां. मो.

मु. खं. ३ ॥ १२. सपत्नीपुत्रैः ॥ १३. काष्ठभारवाहकेन ॥

कौशाम्ब्यामचलोऽथाऽऽगात् तत्र सिंहगुरोः पुरः । इन्द्रदत्तनुपं धन्वाऽभ्यस्यन्तं स उदैक्षत ॥२०३॥
 सिंहेन्द्रदत्तयोः सोऽपि धानुष्कत्वमदर्शयत् । तस्मै दत्तामिन्द्रदत्तोऽदत्त पुत्रीं भुवा सह ॥२०४॥
 सोऽसाध्यजातबलो देशानङ्गादिकांस्ततः । मथुरां चाऽन्यदाऽगच्छद् युयुधे चाऽग्रजैः सह ॥२०५॥
 भानुप्रभादीन् स भ्रातृन् बद्ध्वाऽष्टावपि चाऽग्रहीत् । तन्मुक्त्यै मन्त्रिणः प्रैषीच्चन्द्रभद्रोऽचलान्तिके ॥२०६॥
 आख्यत् तेषां स्ववृत्तान्तमचलस्तेऽपि मन्त्रिणः । विज्ञाय गत्वा चाऽऽचख्युश्चन्द्रभद्राय सत्वरम् ॥२०७॥
 अचलं चन्द्रभद्रोऽपि हृष्टः पुर्यामवीविशत् । क्रमेण निजराज्ये तं लघीयांसमपि न्यधात् ॥२०८॥
 पित्रा निर्वास्यमानांस्तान् भ्रातृन् भानुप्रभादिकान् । कथञ्चिदचलोऽरक्षच्चक्रे चाऽदृष्टसेवकान् ॥२०९॥
 अन्यदा नटरङ्गस्थेनाऽङ्गो दृष्टोऽचलेन सः । हन्यमानः प्रतीहारैरानायि च निजान्तिके ॥२१०॥
 तस्मै तज्जन्मभूमिं तां श्रावस्तिमचलो ददौ । तौ द्वौ सम्भूय चक्राते राज्यमद्वैतसौहृदौ ॥२११॥
 तावन्यदा प्राब्रजतां समुद्राचार्यसन्निधौ । मृत्वा कालेन चाऽभूतां ब्रह्मलोके सुरोत्तमौ ॥२१२॥
 च्युत्वा ततोऽचलजीवः शत्रुघ्नोऽभूत् तवाऽनुजः । प्राग्जन्ममोहनीयेन ततोऽसौ मथुराग्रही ॥२१३॥
 च्युत्वा ततोऽङ्गजीवोऽपि सेनापतिरयं तव । कृतान्तवदनो नाम समजायत राघव! ॥२१४॥
 ॥ इतश्च श्रीनन्दनस्य प्रभापुरपुरेशितुः । भार्यायां धारणीनाम्न्यां सप्ताऽभूवन् क्रमात् सुताः ॥२१५॥
 सुरनन्दः श्रीनन्दः श्रीतिलकः सर्वसुन्दरः । जयन्तश्चामरश्चाऽपि जयमित्रश्च सप्तमः ॥२१६॥
 मासंजातं सुतं राज्ये न्यस्य श्रीनन्दनोऽन्यदा । गुरोः प्रीतिकरस्याऽन्ते प्राब्राजीत् तैः सुतैः सह ॥२१७॥
 श्रीनन्दनो ययौ मोक्षं सुरनन्दादयस्तु ते । सप्ताऽप्यासंस्तपःशक्त्या जङ्घाचारणलब्धयः ॥२१८॥
 विहरन्तः पुरीं जगुर्मथुरां ते महर्षयः । प्रावृद् चाऽभूत् तदा तस्थुरधिशैलगुहागृहम् ॥२१९॥
 चक्रुः षष्ठाष्टमादीनि ते तपांसि सदाऽपि हि । उत्पत्य दूरदेशेषु पारणं चक्रिरे पुनः ॥२२०॥
 भूयोऽपि मथुराशैलगुहायां तस्थुरेत्य च । तत्प्रभावाच्चमरभूर्व्याधिस्तत्र क्षयं ययौ ॥२२१॥
 पारणायाऽन्यदोपेत्याऽयोध्यायां ते ययुः पुरि । अर्हद्दत्तश्रेष्ठिनश्च भिक्षार्थं प्राविशन् गृहे ॥२२२॥
 सावज्ञं तान् स वन्दित्वा दध्यौ श्रेष्ठीति के ह्यमी ? । नेहत्याः साधुवेषास्तद् वर्षास्वपि विहारिणः ॥२२३॥
 पृच्छामि किममू ? यद् वा पाखण्डैर्भाषितैरलम् । तस्यैवं ध्यायतस्ते तु तद्वद्वा प्रतिलम्बिताः ॥२२४॥
 आचार्यस्य द्युतेर्जगुर्वसतौ ते महर्षयः । अभ्युत्थाय द्युतिनाऽपि वन्दितास्ते सगौरवम् ॥२२५॥
 अकालचारिण इति तत्साधुभिरवन्दिताः । दत्तासनास्ते द्युतिना तत्र पारणकं व्यधुः ॥२२६॥
 आयाता मथुरापूर्या यास्यामस्तत्र सम्प्रति । इत्याख्याय समुत्पत्य स्वं स्थानं ते पुनर्ययुः ॥२२७॥
 ॥ तेषां जङ्घाचारणानां गुणस्तोत्रं द्युतिर्व्यधात् । तत्साधवः कृतावज्ञाः पश्चात्तापं प्रचक्रिरे ॥२२८॥
 तच्छ्रुत्वा श्रावकः सोऽर्हद्दत्तोऽप्यनुशयं व्यधात् । कार्तिकश्चेतसप्तम्यां ययौ च मथुरापुरीम् ॥२२९॥
 अर्चित्वा तत्र चैत्यानि सप्तर्षीस्तानवन्दत । क्षमयामास चाऽवज्ञादोषं शंसन् स्वयं कृतम् ॥२३०॥
 सप्तर्षीणां प्रभावेण शान्तरोगं स्वमण्डलम् । विज्ञायेयाय कार्तिक्यां शत्रुघ्नोऽपि हि तां पुरीम् ॥२३१॥
 तान्नत्वोवाच शत्रुघ्नो भिक्षा मे गृह्यतां गृहे । प्रत्युच्युस्तेऽपि साधूनां राजपिण्डं न कल्पते ॥२३२॥
 भूयोऽप्युवाच शत्रुघ्नो यूयं मय्युपकारिणः । मदेशे दैविको रोगः शान्तो युष्मत्प्रभावतः ॥२३३॥
 तल्लोकानुग्रहायेह किञ्चिदद्याऽपि तिष्ठत । सर्वा प्रवृत्तिर्भवतां ह्यन्योपकृतिहेतवे ॥२३४॥
 तेऽप्युचिरे गतः प्रावृद्कालोऽयं तीर्थयात्रया । अधुना विहरिष्यामो नैकत्र मुनयः स्थिराः ॥२३५॥
 गृहे गृहे त्वं गृहिणां कारयेर्बिम्बमार्हतम् । पुर्यामस्यां ततो जातु व्याधिर्भावी न कस्यचित् ॥२३६॥

१. ०भ्यसन्तं ता. ॥ २. समुदैक्षत खं. श्विना ॥ ३. दत्तानामीम् ॥ ४. राज्येन ॥ ५. मन्त्रिणो खं. १-२, पाता.; मन्त्रिणोऽपि० रसंपा.; मन्त्रिणां प्रै० मु. ॥

६. ०चन्द्रप्रभो० ता. ॥ ७. ०शत्रुप्रभाय ता. ॥ ८. सेवकविहीनान् गुह्यचरकलितान् वा ॥ ९. २१४श्लोकानन्तरं

“इत्युक्त्वा मुनिवर्यो तौ, ततोऽन्यत्र विजहतुः । रामचन्द्रदयः सर्वे, स्वं स्वं स्थानं मुदा ययुः ॥” इति भावार्थकः श्लोकोऽपेक्षितः इति प्रतिभाति । (इति टिप्पणी पूर्वमुद्रितप्रतौ) ॥ १०. ०शमर० ता. रसंपा. ॥ ११. अष्टमं सुतमित्यर्थः ॥ १२. चमरेन्द्रकृतः ॥ १३. त्वमी ता. ॥ १४. इह-भरतभूमौ भवाः ॥ १५.

द्युतिनामकज्ञानाचार्यस्य ॥ १६. द्युतेः साधुभिः ॥ १७. पश्चात्तापम् ॥ १८. मथुरां मु. ॥ १९. ०पिण्डो ला. विना ॥ २०. युष्मत्प्रसादतः ता. ॥

इत्युक्त्वा ते समुत्पत्य ययुः सप्तर्षयोऽन्यतः । शत्रुघ्नोऽपि तथा चक्रे लोकश्चाऽभून्निरामयः ॥२३७॥
 तेषां सप्तऋषीणां च प्रतिमा रत्ननिर्मिताः । स चक्रे मथुरापुर्यां केकुप्सु चतसृष्वपि ॥२३८॥
 ॥इतश्च वैताढ्यगिरौ दक्षिणश्रेणिभूषणे । पुरे रत्नपुरे रत्नरथो राजा तदाऽभवत् ॥२३९॥
 तस्य चन्द्रमुखीकुक्षिजन्मा नाम्ना मनोरमा । उद्यौवना कन्यकाऽभूद् रूपेणाऽपि मनोरमा ॥२४०॥
 दातव्या कस्य कन्येयमिति मन्त्रपरे नृपे । उपेत्य नारदोऽवोचल्लक्ष्मणस्येयमर्हति ॥२४१॥
 पुत्रा रत्नरथस्याऽथ कुपिता गोत्रवैरतः । भृत्यान् भूसञ्जयाऽऽदिक्षन् वितोऽयं कुट्यतामिति ॥२४२॥
 उत्तिष्ठतो जिघांसूस्तान् धीमान् विज्ञाय नारदः । समुत्पत्य पतत्रीव प्रययावुपलक्ष्मणम् ॥२४३॥
 लिखित्वा तां पटे कन्यां दर्शयामास नारदः । लक्ष्मणाय स्ववृत्तान्तं तं चाऽऽचख्यावशेषतः ॥२४४॥
 तद्रूपदर्शनाज्जातानुरागो लक्ष्मणः क्षणात् । समं रामेण तत्राऽऽगाद् रक्षो-विद्याधरैर्वृतः ॥२४५॥
 जितः सौमित्रिणा चाऽऽशु तत्र रत्नरथो ददौ । रामाय कन्यां श्रीदामां लक्ष्मणाय मनोरमाम् ॥२४६॥
 वैताढ्यदक्षिणश्रेणिं जित्वा सर्वां च राघवौ । भूयोऽयोध्यामीयतुः क्षमां पालयन्तौ च तस्थतुः ॥२४७॥
 षोडशान्तःपुरवधूसहस्रं लक्ष्मणस्य तु । महिष्योऽष्टाऽभवंस्तत्र विशल्या रूपवत्यपि ॥२४८॥
 वनमाला च कल्याणमालिका रत्नमालिका । जितपद्माऽभयवती चाऽष्टमा तु मनोरमा ॥२४९॥ युग्मम् ॥
 सूनवो द्वे शते सार्धं तेष्वष्ट महिषीभवाः । श्रीधरोऽभूद् विशल्याभूः पृथिवीतिलकः पुनः ॥२५०॥
 रूपवत्यङ्गजो वनमालाजोऽर्जुनसञ्जकः । श्रीकेशी जितपद्मायाः कल्याणायास्तु मङ्गलः ॥२५१॥
 सुपार्श्वकीर्तिस्तु मनोरमाया विमलः पुनः । रतिमालाभूरभयवतीभूः सत्यकीर्तिकः ॥२५२॥
 रामस्याऽऽसन् महादेव्यश्चतस्रस्तत्र मैथिली । प्रभावती रतिनिभा श्रीदामा तु चतुर्थिका ॥२५३॥
 सीतैकदा ऋतुस्नाता निशान्ते स्वप्नमैक्षत । च्युतौ विमानाच्छरभौ प्रविशन्तौ निजानने ॥२५४॥
 व्याख्याद् रामस्तयाऽऽख्याते वीरौ ते भाविनौ सुतौ । च्युतौ विमानाच्छरभौ यत् तु तत्र मुदे मम ॥२५५॥
 धर्मस्य ते च माहात्म्यात् सर्वं भावि शुभं प्रभो! । इत्यूचे जानकी देवी तदा गर्भं बभार च ॥२५६॥
 ॥सीता प्राणप्रियाऽग्रेऽपि प्राप्तगर्भा विशेषतः । बभूव रामचन्द्रस्य लोचनानन्दचन्द्रिका ॥२५७॥
 ईर्ष्यालवः सपत्न्यस्तां मायाविन्योऽब्रुवन्नदः । कीदृग्रूपो रावणोऽभूत् ? तं लिखित्वा प्रदर्शय ॥२५८॥
 सीताऽप्यूचे मया दृष्टः सर्वाङ्गं न हि रावणः । दृष्टौ तच्चरणावेव कथं नाम लिखामि तम् ? ॥२५९॥
 तत्पादावप्यालिख त्वं कौतुकं नस्तदीक्षणे । इत्युक्त्वा प्रकृतिर्ऋजुर्दशास्यांही लिलेख सा ॥२६०॥
 स्थाने तत्राऽऽगमद् रामो बभाषे ताभिरप्यदः । रावणस्य स्मरत्यद्याऽप्यसौ सीता तव प्रिया ॥२६१॥
 सीतास्वहस्तलिखितं रावणस्य क्रमद्वयम् । पश्यैतन्नाथ! जानीहि सीता तस्यैव नाथते ॥२६२॥
 दृष्ट्वाऽपि तत् तथा रामो गम्भीरत्वान्महामनाः । तस्यैव ववृते सीतादेव्यामनुपलक्षितः ॥२६३॥
 सीतादोषपदं तच्च देव्यो दासीजनैर्निजैः । जने प्राकाशयन् प्रायः प्रवादा लोकनिर्मिताः ॥२६४॥
 वसन्तेऽथाऽब्रवीद् रामः सीते! त्वां गर्भखेदिताम् । विनोदयितुकामेव मधुलक्ष्मीरिहाऽऽययौ ॥२६५॥
 पुष्पन्ति बकुलप्राया वृक्षाः स्त्रीदत्तदोहदैः । रन्तुं ब्रजामो महेन्द्रोदयोद्यानं ततोऽधुना ॥२६६॥
 सीताऽप्यूचे दोहदो मे देवतार्चनलक्षणः । तं पूरयोद्यानभवैर्नानापुष्पैः सुगन्धिभिः ॥२६७॥
 रामः सद्योऽपि देवानां पूजां वर्यामकारयत् । यथौ महेन्द्रोदये च ससीतः सपरिच्छदः ॥२६८॥
 विचित्रनागरक्रीडं तत्राऽपश्यन्मधूत्सवम् । अर्हत्पूजोत्सवमयं सुखासीनो रघूद्बहः ॥२६९॥
 ॥अत्राऽन्तरे च सीताया दक्षिणं चक्षुरस्फुरत् । आचक्षे च सद्योऽपि साशङ्का राघवाय सा ॥२७०॥
 नेदं साध्विति रामेणाऽऽख्याते सीताऽब्रवीदिति । किं रक्षोद्वीपवासान्मे सन्तुष्टोऽद्याऽपि नो विधिः ? ॥२७१॥

१. दिशासु ॥ २. मन्त्रपरो नृपः पाता. ॥ ३. पुत्री खं. २, रस्वीपा. मु. ॥ ४. ०दिशद् वितो० खं. १-२, मु. रस्वीपा. ॥ ५. हन्तुमिच्छन् ॥ ६. पक्षीव ॥ ७. लक्ष्मणस्तदा ता. ॥ ८. रतिमालिका ता. ॥ ९. ०ऽभयावती पाता. ॥ १०. वनमाला० ता. ॥ ११. अष्टापदमृगौ ॥ १२. प्रकृतिऋज्वी दशा० मु.; सरलस्वभावा ॥ १३. रावणमेव वाञ्छतीत्यर्थः ॥ १४. पूर्ववत् ॥ १५. प्रायेणाऽपवादा लोकैरेव निर्मिता भवन्ति, न तु वास्तविकाः ॥ १६. वसन्तर्तुः ॥ १७. पुष्पन्ति पाता. ॥ १८. माहेन्द्रो० पाता. ॥ १९. पूजाचर्या० मु. ॥ २०. नगरं मु. नागरी० पाता. ॥

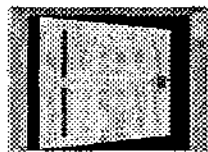
'त्वद्वियोगभवाद् दुःखाद् दुःखमद्याऽपि मेऽधिकम् । किमसौ दास्यति विधिनिमित्तं नैतदन्यथा ॥२७२॥
 रामोऽपि तामुवाचैवं देवि! मा खेदमुद्ब्रह । अवश्यमेव भोक्तव्ये कर्माधीने सुखामुखे ॥२७३॥
 तद् गच्छ मन्दिरे स्वस्मिन् देवानामर्चनं कुरु । प्रयच्छ दानं पात्रेभ्यो धर्मः शरणमापदि ॥२७४॥
 सीताऽपि सदनं गत्वा संयमेन महीयसा । अर्हतोऽपूजयद् दानं प्रददे चाऽवदानवत् ॥२७५॥
 रघुनाथमथाऽऽजग्मू राजधानीमहतराः । यथाभूतपुरीवृत्तकीर्तनैकाधिकारिणः ॥२७६॥
 विजयः सूरदेवश्च मधुमानथ पिङ्गलः । शूलधरः काश्यपश्च कालः क्षेमश्च नामतः ॥२७७॥
 नत्वा रामाग्रतस्तस्थुः कम्पमाना द्रुपत्रवत् । न तु विज्ञपयामासू राजतेजो हि दुस्सहम् ॥२७८॥
 तानूचे रामभद्रोऽपि भो भोः! पुरमहतराः! । अभयं वो ब्रुवाणानामेकान्तहितवादिनाम् ॥२७९॥
 तेष्वार्यः सर्वसंवित्या विजयाख्यो महतरः । इति विज्ञपयामास सावष्टम्भः प्रभोर्गिरा ॥२८०॥
 स्वामिन्नवश्यविज्ञप्यं यदि विज्ञप्यते न हि । वञ्चितः स्यात् तदा स्वामी, विज्ञप्तं चाऽतिदुःश्रवम् ॥२८१॥
 देव! देव्यां प्रवादोऽस्ति घटते दुर्घटोऽपि हि । युक्त्या हि यद् घटामेति श्रद्धेयं तन्मनीषिणा ॥२८२॥
 तथाहि जानकी हत्वा रावणेन रिरंसुना । एकैव निन्ये तद्वेश्मन्यवात्सीच्च चिरं प्रभो! ॥२८३॥
 सीता रक्ता विरक्ता वा संवित्या वा प्रसह्य वा । स्त्रीलोलेन दशास्येन नूनं स्याद् भोगदूषिता ॥२८४॥
 लोको^३ हि प्रवदत्येवं प्रवदामो वयं तथा । युक्तियुक्तं प्रवादं तन्मा सहस्व रभूद्ब्रह! ॥२८५॥
 आजन्मोपार्जितां कीर्तिं निजं कुलमिवाऽमलाम् । प्रवादसहनेन त्वं मा देव! मलिनीकृथाः ॥२८६॥
 कलङ्कस्याऽतिथीभूतां सीतां निश्चित्य राघवः । सद्योऽभूद् दुःखतूष्णीकः प्रायः प्रेमाऽतिदुस्त्यजम् ॥२८७॥
 धैर्यमालम्ब्य काकुत्स्थस्तानुवाच महतरान् । साधु व्यज्ञपि युष्माभिर्न भक्ताः काऽप्युपेक्षकाः ॥२८८॥
 न स्त्रीमात्रकृते जातु सहिष्येऽहमिहाऽयशः । इति पद्मः प्रतिज्ञाय विससर्ज महतरान् ॥२८९॥
 निशायामथ काकुत्स्थः प्रच्छन्नः सदनाद् बहिः । निरगादिति चाऽश्रौषीज्जनवाचं पदे पदे ॥२९०॥
 रावणेनाऽपनीतेयं तद्गृहे च चिरं स्थिता । सीताऽऽनीता च रामेण सतीति च स मन्यते ॥२९१॥
 नीता रक्तेन तेनेयं नोपभुक्ता कथं भवेत् ? । नाऽदोऽपि व्यमृशद् रामो न रक्तो दोषमीक्षते ॥२९२॥
 इत्यादिसीतानिर्वादं शृण्वन् रामो गृहं ययौ । भूयोऽपि तच्छ्रवणार्थमादिदेश चरान् वरान् ॥२९३॥
 एवं च दध्यौ काकुत्स्थो मया यस्याः कृते कृतः । रक्षःकुलक्षयो रौद्रस्तस्याः किमिदमागतम् ? ॥२९४॥
 जाने महासती सीता स्त्रीलोलः स च रावणः । कुलं च मे निष्कलङ्कं हा रामः किं करोत्वसौ ? ॥२९५॥
 द्राक् चरास्ते बहिः श्रुत्वा सीतानिर्वादमब्रुवन् । रामस्य सांनुज-कपि-रक्षोराजस्य सुस्फुटम् ॥२९६॥
 क्रुद्धोऽथ लक्ष्मणोऽवोचद् दोषान् संकल्प्य हेतुभिः । ये निन्दन्ति सतीं सीतां तेषामेषोऽन्तकोऽस्म्यहम् ॥२९७॥
 रामोऽप्यूचे मम पुरा व्यज्ञपीदं महतरैः । स्वयं च शुश्रुवे तस्य संवादोऽयं चरैः कृतः ॥२९८॥
 श्रुत्वा चाऽमी समायाताः प्रत्यक्षं वोऽपि भाषिताः । सीतात्यागे माऽपवादीत् सीतास्वीकारवज्जनः^३ ॥२९९॥
 ऊचे च लक्ष्मणो लोकगिरा सीतां स्म मा त्यज । यथा तथाऽपवदिता यदबद्धमुखो जनः ॥३००॥
 लोकः सौराज्यसुस्थोऽपि राजदोषपरो भवेत् । शिक्षणीयो न चेत् तत्रोपेक्षणीयः स भूभुजाम् ॥३०१॥
 रामोऽप्यूचे सत्यमेतदीदृग् लोकः सदाऽपि हि । सर्वलोकविरुद्धं तु त्याज्यमेव यशस्विना^३ ॥३०२॥
 इत्युक्त्वोवाच सेनान्यं कृतान्तवदनं बलः । अरण्ये त्यज्यतां काऽपि सीतेयं गर्भवत्यपि ॥३०३॥

१. त्वद्वियोगभवाद् दुःखमद्याऽपि मेऽधिकं पुनः पाता ॥ २. सीता गत्वा च सदनं खं. १; सीताऽपि गत्वा सदनं खं. २, ता. ला.; सीता गत्वाऽपि सदनं पाता ॥ ३. ०ऽप्युजद् ला. ॥ ४. अवदानं-शुद्धं कर्म ॥ ५. राजधानी-अयोध्या, तस्य महतराः-महाजनः ॥ ६. नगर्या यथार्थवृत्तान्तकथनेऽधिकृताः ॥ ७. वृक्षपर्णवत् ॥ ८. सर्वव्यतिकरज्ञातृत्वेन आद्यः ॥ ९. यद् घटते ॥ १०. सीतायाः अनुमत्यात्मकबुद्ध्या ॥ ११. बलात् ॥ १२. लोकोऽपि पाता. विना ॥ १३. दुःखेन मौनावलम्बी ॥ १४. ०ज्जनवादं मु. रस्वीपा. ॥ १५. रावणेनोप ॥ खं. २ ॥ १६. सीतारक्तेन मु. ॥ १७. न एतदपीत्यर्थः ॥ १८. गृहे पाता. विना ॥ १९. गृहे खं. २ ॥ २०. अनुज(लक्ष्मण)-कपि(सुग्रीव)-रक्षो(बिभीषण)युक्तस्य ॥ २१. संकल्पं खं. १, पाता. ॥ २२. चाऽपि भाषिताः खं. १, मु. रस्वीपा.; च स्वभाषिताः ला. ॥ २३. यथा सीतायाः स्वीकारे कृते जनोऽपवदितुं-निन्दितुं लग्नः, तथा लोकापवादं श्रुत्वा च सीतायास्त्यागे कृतेऽपि लोकोऽपवदिष्यतीत्याशङ्का सम्भवति, तन्निरासाय इमे चराः सीतापवादं श्रुत्वाऽऽगताः-वः-युष्माकं च प्रत्यक्षं ते भाषिताः-यथाश्रुतं निवेदिता मया, अतः सीतात्यागेऽपि लोकापवादो भविष्यतीत्याशङ्का न स्थाने इत्याशयोऽत्र सम्भाव्यते ॥ २४. यशस्विनः मु. ॥ २५. रामः ॥

पतित्वा रामपादेषु बभाषे लक्ष्मणो रुदन् । सीतादेव्या महासत्यास्त्यागोऽयमुचितो न हि ॥३०४॥
 नाऽतः परं त्वया वाच्यमिति रामेण भाषिते । नीरङ्गीच्छन्नवक्त्रोऽगात् सौमित्रिः स्वगृहं रुदन् ॥३०५॥
 कृतान्तवदनं रामोऽन्वशात् सीतां वने नय । सम्मेतयात्राव्याजेन तस्याः खल्वेष दोहदः ॥३०६॥
 सेनानीरपि सम्मेतयात्रायै रामशासनम् । आख्याय सीतामारोप्य स्यन्दने प्राचलद् द्रुतम् ॥३०७॥
 दुर्निमित्तेष्वशकुनेष्वपि सीता रथस्थिता । जगाम दूरमध्वानमार्जवादविशङ्किता ॥३०८॥
 गङ्गासागरमुत्तीर्याऽरण्ये सिंहनिनादके । गत्वा कृतान्तवदनस्तस्थौ किञ्चिद् विचिन्तयन् ॥३०९॥
 साश्रुं म्लानमुखं तं च प्रेक्ष्य सीताऽब्रवीदिति । कथमित्थं स्थितोऽसि त्वं सशोक इव दुर्मनाः ? ॥३१०॥
 कृतान्तः कथमप्यूचे दुर्वचं वच्यहं कथम् ? । दुष्करं कृतवाञ्छैतत् प्रेष्यभावेन दूषितः ॥३११॥
 राक्षसावाससंवासापवादाल्लोकजन्मनः । भीतेन देवि! रामेण त्याजिताऽसि वनेऽनघे! ॥३१२॥
 अपवादे चराख्याते रामं त्वत्यजनोद्यतम् । न्यषेधील्लक्ष्मणो लोकं प्रति क्रोधारुणेक्षणः ॥३१३॥
 सिद्धाज्ञया निषिद्धश्च रामेण स रुदन् ययौ । अहं च प्रेषितोऽमुष्मिन् कार्ये पापोऽस्मि देवि! हा! ॥३१४॥
 अमुष्मिन् श्वापदाकीर्णे मृत्योरेकनिकेतने । जीविष्यसि मया त्यक्ता स्वप्रभावेण केवलम् ॥३१५॥
 तच्छ्रुत्वा स्यन्दनात् सीता मूर्च्छिता न्यपतद् भुवि । मृतेति बुद्ध्या सेनानीः पापम्मन्यो रुरोद सः ॥३१६॥
 सीताऽपि वनवातेन कथञ्चित् प्राप चेतनाम् । भूयो भूयोऽप्यमूर्च्छच्च चेतनामाससाद च ॥३१७॥
 महत्यामथ वेलायां सुस्थीभूयेत्युवाच सा । इतोऽयोध्या कियदूरे ? रामस्तिष्ठति कुत्र वा ? ॥३१८॥
 सेनानीरभ्यधाद् दूरेऽयोध्या किं पृच्छयाऽनया ? । उग्राज्ञस्य च रामस्य पर्याप्तं देवि! वार्तया ॥३१९॥
 इति श्रुत्वाऽपि सा रामभक्ता भूयोऽप्यभाषत । भद्रा! मद्राचिकमिदं शंसे रामस्य सर्वथा ॥३२०॥
 यदि निर्वादभीतस्त्वं परीक्षां नाऽकृथाः कथम् ? । शङ्कास्थाने हि सर्वोऽपि दिव्यादि लभते जनः ॥३२१॥
 अनुभोक्ष्ये स्वकर्माणि मन्दभाग्या वनेऽप्यहम् । नाऽनुरूपं त्वकार्षीस्त्वं विवेकस्य कुलस्य च ॥३२२॥
 यथा खलगिराऽत्याक्षीः स्वामित्रेकपदेऽपि माम् । तथा मिथ्यादृशां वाचा मा धर्मं जिनभाषितम् ॥३२३॥
 इत्युक्त्वा मूर्च्छिता भूमौ पतितोत्थाय चाऽभ्यधात् । मया विना कथं रामो जीविष्यति ? हताऽस्मि हा! ॥३२४॥
 रामाय स्वस्त्यथाऽऽशंसेराशिषं लक्ष्मणस्य च । शिवास्ते सन्तु पन्थानो वत्स! गच्छोपराधवम् ॥३२५॥

एवंविधेऽपि दयिते विपरीतवृत्तौ
 यैवंविधा तदियमेव सतीषु धुर्या ।
 सञ्चिन्तयन्निति भृशं प्रणिपत्य मुक्त्वा
 सीतां कृतान्तवदनो ववले कथञ्चित् ॥३२६॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये
 सप्तमपर्वणि सीतापरित्यागो नामाऽष्टमः सर्गः ॥

१. मुखं वस्त्रेण आवृत्य ('घुंघट काढीने') इति भाषायाम् ॥ २. सम्मेतशिखरयात्रामिषेण ॥ ३. किङ्करभावेन ॥ ४. अनुलङ्घनीयनिजाज्ञादानेन ॥ ५. ०हेमचन्द्राचार्य० ला.विना ॥ ६. सप्तमे० पाता. ला. ॥ ७. सर्गः समाप्तः पाता. मु. ॥

॥नवमः सर्गः॥

अथ सीता भयोद्भ्रान्ता बभ्रामेतस्ततो वने । आत्मानमेव निन्दन्ती पूर्वदुष्कर्मदूषितम् ॥१॥
भूयो भूयश्च रुदती स्वलन्ती च पदे पदे । गच्छन्ती पुरतोऽपश्यन्महत् सैन्यं समापतत् ॥२॥
मृत्यु-जीवितयोस्तुल्याशया प्रेक्ष्याऽपि तद् बलम् । सीता तस्थावभीतैव नमस्कारपरायणा ॥३॥
तां दृष्ट्वा विभयाञ्चक्रुः सैनिकाः प्रत्युताऽपि ते । का नाम दिव्यरूपेयं भूस्थितेत्यभिभाषिणः ॥४॥
सीताया रुदितं श्रुत्वा स्वरवित् तच्चमूनूपः । इयं महासती काऽपि गुर्विणी चेत्यवोचत ॥५॥
कृपालुः स महीपाल उपसीतं जगाम च । सीताऽप्याशङ्किता तस्य स्वं नेपथ्यमढौकयत् ॥६॥
राजाऽप्येवमभाषिष्ट मा भैषीस्त्वं मनागपि । तवैव भूषणान्येतान्यङ्गे तिष्ठन्तु हे स्वसः! ॥७॥
का त्वं ? कस्त्वामिहाऽत्याक्षीन्निर्घृणेभ्योऽपि निर्घृणः ? । आख्याहि मा स्म शङ्किष्ठास्त्वत्कष्टेनाऽस्मि कष्टितः ॥८॥
तन्मन्त्री सुमतिर्नाम सीतामेत्याऽब्रवीदिति । गजवाहनराजस्य बन्धुदेव्याश्च नन्दनः ॥९॥
नृपतिर्वज्रजङ्घोऽयं पुण्डरीकपुरे श्वरः । महार्हतो महासत्वः परनारीसहोदरः ॥१०॥
गजान् ग्रहीतुमत्रैत्य कृतार्थीभूय च ब्रजन् । त्वद्दुःखदुःखितोऽत्राऽऽगाद् दुःखमाख्याहि तन्निजम् ॥११॥
विश्वस्य सीताऽप्याचख्यौ स्ववृत्तान्तमशेषतः । रुदती रोदयन्ती तौ कृपालू राज-मन्त्रिणौ ॥१२॥
निर्व्याजो व्याजहारैवं राजा धर्मस्वसाऽसि मे । एकं धर्मं प्रपन्ना हि सर्वे स्युर्बन्धवो मिथः ॥१३॥
मम भामण्डलस्येव भ्रातुरेहि तदोकसि । स्त्रीणां पतिगृहादन्यत् स्थानं भ्रातृनिकेतनम् ॥१४॥
रामोऽपि लोकवादेन त्वामत्याक्षीन्न तु स्वयम् । पश्चात्तापेन सोऽप्यद्य मन्ये त्वमिव कष्टभाक् ॥१५॥
गवेषयिष्यत्यचिरात् त्वां सोऽपि विरहातुरः । चक्रवाक इवैकाकी ताम्यन् दशरथात्मजः ॥१६॥
इत्युक्त्वा निर्विकारेण तेनैमित्यभिधायिनी । सीता रूरोह शिबिकां सद्यस्तदुर्मायिताम् ॥१७॥
पुण्डरीकपुरं चाऽऽगान्मिथिलामपरामिव । अहर्निशं धर्मशीला चाऽस्थात् तद्दर्शिते गृहे ॥१८॥
इतश्च रामसेनानीर्गत्वा रामाय सोऽवदत् । वने सिंहनिनादाख्ये त्यक्तवानस्मि जानकीम् ॥१९॥
मुहुर्मुहुः सा मूर्च्छित्वा चेत्किंवा च मुहुर्मुहुः । कथञ्चिद् धैर्यमालम्ब्य वाचिकं चैवमादिशत् ॥२०॥
नीतिशास्त्रे स्मृतौ देशे कस्मिन्नाचार ईदृशः । एकपक्षोक्तदोषेण पक्षस्याऽन्यस्य शिक्षणम् ? ॥२१॥
सदा विमृश्य कर्तुस्तेऽप्यविमृश्यविधायिता । मन्ये मद्भाग्यदोषेण निर्दोषस्त्वं सदाऽप्यसि ॥२२॥
खलोक्त्याऽहं यथा त्यक्त्वा निर्दोषाऽपि त्वया प्रभो! । तथा मिथ्यादृशां वाचा मा त्याक्षीर्धर्ममार्हतम् ॥२३॥
इत्युक्त्वा मूर्च्छिता सीता पतित्वोत्थाय चाऽब्रवीत् । मया विना कथं रामो जीविष्यति ? हताऽस्मि हा! ॥२४॥
इत्याकर्ण्य वचो रामः पपात भुवि मूर्च्छया । सम्भ्रमाल्लक्ष्मणेनैत्य सिषिचे चन्दनाम्भसा ॥२५॥
उत्थाय विललापैवं क्व सा सीता महासती ? । सदा खलानां लोकानां वचसा ही मयोज्झिता ॥२६॥
अथोचे लक्ष्मणः स्वामिंस्तस्मिन्नद्याऽपि सा वने । महासती स्वप्रभावत्राता नूनं भविष्यति ॥२७॥
गत्वा गवेषयित्वा च स्वयमानीयतां प्रभो! । सीता देवी त्वद्विरहात् हि यावद् विपद्यते ॥२८॥
श्रुत्वैवं सह तेनैव सेनान्या खेचरैश्च तैः । रामोऽगाद् व्योमयानेन तत्राऽरण्येऽतिदारुणे ॥२९॥
प्रतिस्थलं प्रतिजलं प्रतिशैलं प्रतिद्रुमम् । रामो गवेषयामास ददर्श न तु जानकीम् ॥३०॥
मन्ये व्याघ्रेण सिंहेन श्वापदेनाऽपरेण वा । सीता जग्धेति सुचिरं दध्यौ रामोऽतिदुःखितः ॥३१॥

१. आगच्छत् ॥ २. स्वरज्ञानवान् ॥ ३. स्वनेपथ्यं ० खं. २, पाता. ॥ ४. आभूषणादि समर्पितवती ॥ ५. विश्वासं कृत्वा ॥ ६. निष्कपटः ॥ ७. धर्मभगिनी ॥ ८. भ्रातुरेव तवोकसि पाता. ता. ॥ ९. तेनैमि ० पाता.; तेनामि ० खं. १-२; तेनामे ० मु. ॥ १०. ०स्तदुपयायिताम् पाता. ॥ ११. सज्जां प्राप्य ॥ १२. शिक्षा ॥ १३. मूर्च्छितः ता. ॥ १४. भक्षिता ॥

सीताप्राप्तौ विमुक्ताशो निवृत्य स्वपुरीं ययौ । पौरैः 'सीतागुणग्रहं निन्द्यमानो मुहुर्मुहुः ॥३२॥
 प्रेतकार्यं च सीतायाः पद्मोऽकार्षीदुदश्रुत्कृत् । पश्यन् सीतामयमिव सर्वं शून्यमिवाऽथ वा ॥३३॥
 सैका हृदि दृशोरग्रे तस्थौ रामस्य वाचि च । काऽपि तिष्ठति सीतेति तथाऽपि न विवेद सः ॥३४॥
 ॥इतश्च तत्र वैदेही सुषुवे युग्मिनौ सुतौ । नामतोऽनङ्गलवणं मदनाङ्कुशमप्यथ ॥३५॥
 वज्रजङ्घस्तयोश्चक्रे जन्म-नाममहोत्सवौ । स्वपुत्रलाभादधिकं मोदमानो महामनाः ॥३६॥
 धात्रीजनैर्लाल्यमानौ लीलादुर्ललितावुभौ । क्रमेण ववृधाते तावश्चिनाविव भूचरौ ॥३७॥
 कलाग्रहणयोग्यौ तावजायेतां महाभुजौ । कलभाविव शिक्षार्हौ नरेन्द्रनयनोत्सवौ ॥३८॥
 तदा च नाम्ना सिद्धार्थोऽणुव्रती सिद्धपुत्रकः । विद्या-बलर्द्धिसम्पन्नः कलागमविचक्षणः ॥३९॥
 त्रिसन्ध्यमपि मेर्वद्रौ चैत्ययात्रासु चङ्क्रमैः । आकाशगामी भिक्षार्थं वैदेहीगृहमाययौ ॥४०॥युग्मम्॥
 वैदेह्या भक्तपानाद्यैः श्रद्धया स तु भोजितः । तथा सुखविहारं च तथा पृष्टस्तदाऽवदत् ॥४१॥
 तेनाऽपि पृष्टा वैदेही सुतजन्मावधि स्वकम् । मूलाद् वृत्तान्तमाचख्यौ तस्य भ्रातुरिवाऽग्रतः ॥४२॥
 ऊचेऽष्टाङ्गनिमित्तज्ञः सिद्धार्थः करुणानिधिः । किं ताम्यसि मुधा ? यस्यास्तनयौ लवणाङ्कुशौ ॥४३॥
 प्रशस्तलक्षणौ साक्षादिव तौ राम-लक्ष्मणौ । मनोरथं तव सुतौ नचिरात् पूरयिष्यतः ॥४४॥
 तेनेत्याश्वासिता सीता तमभ्यर्थ्य कृताग्रहा । स्वगृहे धारयामास पुत्राध्ययनहेतवे ॥४५॥
 स भव्याविति तत्पुत्रौ सर्वा अग्राहयत् कलाः । तथा यथा तावभूतां दुर्जयौ द्युसदामपि ॥४६॥
 तावधीताखिलकलौ प्रपेदाते च यौवनम् । नूतनाविव केन्दर्प-वंसन्तौ सहचारिणौ ॥४७॥
 वज्रजङ्घः शशिचूलां पुत्रीं लक्ष्मीवतीभवाम् । कन्या द्वात्रिंशतं चाऽन्या लवणेनोदवाहयत् ॥४८॥
 सोऽङ्कुशाय ययाचे तु पृथ्वीपुरपतेः पृथोः । कन्यकाममृतवतीजातां कनकमालिकाम् ॥४९॥
 वंशो न ज्ञायते यस्य तस्मै स्वदुहिता कथम् । दीयतामित्यभाषिष्ट पृथुः पृथुपराक्रमः ॥५०॥
 वज्रजङ्घस्तदाकर्ण्य तं क्रोधादभ्यषेणयत् । पृथुगृहं व्याघ्ररथं युद्धे बद्ध्वाऽग्रहीन्नृपम् ॥५१॥
 स्वमित्रं पोतनपतिं साहाय्यायाऽह्वयत् पृथुः । विधुरेषु हि मित्राणि स्मरणीयानि मन्त्रवत् ॥५२॥
 वज्रजङ्घोऽपि पुत्रान् स्वान् नरैरानाययद् युधि । तैर्वार्यमाणावपि तौ चेतुर्लवणाङ्कुशौ ॥५३॥
 अन्येद्युर्ववृते युद्धं चम्बोर्मिलितयोर्द्वयोः । परैरतिबलैर्वज्रजङ्घसैन्यं त्वभज्यत ॥५४॥
 संक्रुद्धौ मातुलचमूभङ्गेन लवणाङ्कुशौ । निरङ्कुशाविव गजौ प्रणिघ्नन्तावधावताम् ॥५५॥
 तयोरोजस्विनो रंहो मनागपि न सेहिरे । द्विषन्तः प्रावृडुत्पूरश्रोतसोरंहिपा इव ॥५६॥
 अभज्यत ससैन्योऽपि पृथुर्यावन्नरेश्वरः । ऊचतुस्तावदेवं तौ स्मेरास्यौ रामनन्दनौ ॥५७॥
 अपरिज्ञातवंशाभ्यामप्यावाभ्यामिहाऽऽहवे । विज्ञातवंशजा यूयं पलायध्वे कथं त्वहो ? ॥५८॥
 इति तद्वचनं श्रुत्वा वलित्वा पृथुरब्रवीत् । व्यज्ञायि वंशो युष्माकं विक्रमेणाऽमुना मया ॥५९॥
 अङ्कुशायाऽर्थिता कन्या वज्रजङ्घेन भूभुजा । नूनं मम हितेनैव वरो हीट्क् क लभ्यते ? ॥६०॥
 इति सानुनयं प्रोच्य सोऽङ्कुशाय तदैव हि । कन्यां कनकमालाख्यां प्रददौ पूर्वयाचिताम् ॥६१॥
 सन्धानं वज्रजङ्घेन समक्षं सर्वभूभुजाम् । चक्रे पृथुनृपः पुत्र्याः स्पृहयन्नङ्कुशं वरम् ॥६२॥
 तत्राऽस्थाच्छिविरं न्यस्य वज्रजङ्घनरेश्वरः । आगाच्च नारदमुनिः सच्चक्रे तेन चोच्चकैः ॥६३॥
 वज्रजङ्घो निषण्णेषु राजसूवाच नारदम् । अङ्कुशाय पृथुर्दास्यत्यसौ कन्यां निजां मुने! ॥६४॥
 लवणाङ्कुशयोर्वशमस्मत्सम्बन्धिनोऽस्य तत् । आख्याहि ज्ञातजामातृवंशो येनैष तुष्यति ॥६५॥
 अथोचे नारदः स्मित्वा वंशं को वेत्ति नाऽनयोः ? । यस्योत्पत्त्यादिकन्दः स भगवोऽनृषभध्वजः ॥६६॥
 चक्रिणो ह्यनयोर्वशे भरताद्याः कथाश्रुताः । को न वेत्त्यनयोस्तातौ प्रत्यक्षौ राम-लक्ष्मणौ ॥६७॥

१. सीताया गुणान् गृहीत्वा ॥ २. मरणोत्तरक्रिया ॥ ३. महोत्सवैः ला. ॥ ४. तावश्चिना० मु.; देववैद्यौ ॥ ५. च क्रमात् खं. १-२, पाता. ला. ॥ ६. च ला. ॥ ७. कृताग्रही ला. ॥ ८. अज्ञापयत् छा. पा. ॥ ९. कन्दर्पौ पाता. ॥ १०. कामदेवो वसन्तर्तुश्च ॥ ११. पृथुराजस्य पक्षपातिनम् ॥ १२. प्रहारं कुर्वन्तौ ॥ प्रावृषः-वर्षायाः उत्पूरायाः(नद्याः) च स्रोतः-प्रवाहं यथा वृक्षा न सेहिरे तथा ॥ १४. सन्धिम् ॥ १५. भगवान् वृषभ० रसंपा. ॥

गर्भस्थयोरप्यनयोरयोध्यालोकजन्मनः । अपवादाच्चकितेन त्यक्त्वा रामेण जानकी ॥६८॥
 अथाऽङ्कुशो हसित्वोचे ब्रह्मन्! न खलु साधु तत् । चक्रे रामेण वैदेहीं त्यजता दारुणे वने ॥६९॥
 भूयांसि ह्यपवादस्य कारणानि निराकृतौ । भवन्ति तत्र किं न्वेवं विद्वानपि चकार सः ? ॥७०॥
 पप्रच्छ लवणोऽथैवं दूरे कियति सा पुरी । यस्यां वसति मे तातः सानुजः सपरिच्छदः ? ॥७१॥
 मुनिश्चोचे तव पिता यस्यां विश्वैकनिर्मलः । साऽयोध्या पूरितः षष्टियुग्योजनशतं खलु ॥७२॥
 वज्रजङ्घमथोवाच लवणः प्रश्रयं श्रयन् । इच्छावस्तत्र गत्वाऽऽवां प्रेक्षितुं राम-लक्ष्मणौ ॥७३॥
 प्रतिपद्य स तद्वाचमङ्कुशं पर्यणाययत् । महोत्सवेन पृथुराट्पुत्र्या कनकमालया ॥७४॥
 वज्रजङ्घ-पृथुभ्यां तावन्वितौ लवणाङ्कुशौ । साधयन्तौ बहून् देशान् लोकाख्यपुरमीयतुः ॥७५॥
 युद्धभूमौ च तद्भूपं धैर्य-शौण्डीर्यशालिनम् । कुबेरकान्तनामानं मानिनं तत्र जिग्यतुः ॥७६॥
 लम्पाकेष्वेककर्णाख्यं विजिग्याते नृपं च तौ । ततश्च विजयस्थल्यां भूपं भ्रातृशताभिधम् ॥७७॥
 गङ्गामुतीर्य कैलासस्योत्तरां दिशमीयतुः । तत्र नन्दनचारूणां देशानां चक्रतुर्जयम् ॥७८॥
 ऋष-कुन्तल-कालाम्बु-नन्दिनन्दन-सिंहलान् । शलभाननलान् शूलान् भीमान् भूतरवादिकान् ॥७९॥
 तौ जयन्तौ नृपान् सिन्धोः परकूलमुपेयतुः । तत्र चाऽऽर्यानां नार्याश्च साधयामासतुर्नृपान् ॥८०॥ युगम् ॥
 बहुदेशेश्वरानेवं साधयित्वा सहैव तैः । निवृत्योपेयतुस्तौ तत् पुण्डरीकपुरं पुरम् ॥८१॥
 अहो! धन्यो वज्रजङ्घो यदीयौ यामिनन्दनौ । ईदृशाविति जल्पद्भिर्वीक्ष्यमाणौ पुरीजनैः ॥८२॥
 जग्मतुः स्वगृहं वीरौ भूपवीरैः समावृतौ । प्रणेमतुश्च जानक्याश्चरणौ विश्वपावनौ ॥८३॥ युगम् ॥
 चुचुम्ब मूर्ध्नि तौ सीता स्नपयन्ती मुदश्रुभिः । राम-लक्ष्मणयोस्तुल्यौ भूयास्तमिति चाऽवदत् ॥८४॥
 ऊचतुर्वज्रजङ्घं तौ मातुल! प्राक् त्वयाऽऽवयोः । मेने यानमयोध्यायामिदानीमनुतिष्ठ तत् ॥८५॥
 आज्ञाप्यन्तां च लम्पाक-ऋष-कालाम्बु-कुन्तलाः । शलभानल-शूलाद्याश्चाऽपरेऽपि महीभुजः ॥८६॥
 प्रयाणभम्भा वाद्यन्तां छाद्यन्तां च दिशो बलैः । त्यक्त्वा येनाऽऽवयोर्माता वीक्ष्यस्तस्याऽद्य विक्रमः ॥८७॥
 सीताऽपि सद्यो रुदती जगादैवं सगद्गदम् । वत्सौ! केयमनर्थेच्छा युवयोः कर्मणाऽमुना ? ॥८८॥
 वीरौ पितृ-पितृव्यौ वां दुर्जयौ द्युसदामपि । यकाभ्यां निहतो रक्षःपतिस्त्रैलोक्यकण्टकः ॥८९॥
 उत्कण्ठा पितरं द्रष्टुं युवयोर्यदि बालकौ! । विनीतीभूय तद् यातं पूज्ये हि विनयोऽर्हति ॥९०॥
 ततस्तावेवमूचाते विनयः क्रियते कथम् । तस्मिन् द्विषत्पदप्राप्ते त्वत्त्याजिनि पितर्यपि ? ॥९१॥
 पुत्रौ तवाऽऽवामायाताविति तस्य पुरः कथम् । गत्वा स्वयं वदिष्यावस्तस्याऽपि ह्रीकरं वचः ? ॥९२॥
 आनन्दजनकं तस्य जनकस्याऽपि दोषमतः । युद्धाह्वानं युज्यते तु कुलद्वययशस्करम् ॥९३॥
 अभिधायेति सीतायां रुदत्यामपि चेलतुः । महोत्साहौ महासैन्यौ तौ रामनगरीं प्रति ॥९४॥
 कुठार-कुदालभृतां सहस्राणि नृणां दश । तयोः पथ्यच्छिदन् वृक्षादिकं क्ष्मां च समां व्यधुः ॥९५॥
 क्रमेण गत्वा सेनाभी रुन्धानौ सर्वतो दिशः । तावूषतुरुपायोर्ध्वं योद्धुकामौ महाभुजौ ॥९६॥
 विरुद्धं तद्वलं भूरि श्रुत्वाऽऽयातं पुरो बहिः । उभौ विसिष्पिर्यते च सिष्पिर्यते च राघवौ ॥९७॥
 अथेत्थमूचे सौमित्रिः परे केऽमी पतङ्गवत् । मर्तुकामाः समापेतुरार्यविक्रमपावकम् ? ॥९८॥
 इत्युक्त्वा सह रामेण सुग्रीवादिभिरावृतः । युद्धे चचाल सौमित्रिरमित्रध्वान्तभास्करः ॥९९॥
 इतश्च नारदाच्छ्रुत्वा तद् भामण्डलभूपतिः । पुण्डरीकपुरे सीतामुपेयाय ससम्भ्रमः ॥१००॥
 तस्याऽऽख्यद् रुदती सीता रामो मां भ्रातरत्यजत् । मत्यागमसहिष्णू च त्वर्धामेयौ युधे गतौ ॥१०१॥
 भामण्डलोऽप्युवाचैवं त्वत्त्यागं रभसावशात् । चक्रे रामो द्वितीयं तु मा कार्षीत् पुत्रयोर्वधम् ॥१०२॥

१. निराकरणे ॥ २. त्वेवं ला. ॥ ३. १६० योजनानि ॥ ४. लम्पाकदेशेषु ॥ ५. देशनामान्येतानि ॥ ६. ०न्नलान् शूलान् ला. ॥ ७. जामि० पाता.; भगिनीसुतौ ॥
 ८. आनन्दाश्रुभिः ॥ ९. अमानि कोशलायानमिदानी० हे. छा. पा. ॥ १०. जगादेदं ला. ॥ ११. शत्रुत्वं प्राप्ते ॥ १२. लज्जाकरम् ॥ १३. रुदन्त्या० मु. ॥
 १४. 'विसिप्तौ' इति टि. ला. ॥ १५. 'हसितौ' इति टि. ला. ॥ १६. ०त्रि-रमित्रध्वान्तभास्करः खं. १ ॥ १७. आर्यस्य-रामस्य विक्रम एव पावकः-
 अमिहत्तम् ॥ १८. त्वज्जामेयौ पाता.; त्वद्भगिनीपुत्रौ ॥

आत्मजौ तावजानानौ न यावद्धन्ति राघवः । उत्तिष्ठ तावद् गच्छावस्तत्राऽऽवामविलम्बितम् ॥१०३॥
 इत्युक्त्वा जानकीमात्मविमानमधिरोप्य च । लवणाङ्कुशयोः स्कन्धावारे भामण्डलो ययौ ॥१०४॥
 तौ नमश्चक्रतुः सीतां कुमारौ लवणाङ्कुशौ । मातुलोऽयमिति सीताख्यातं भामण्डलं तथा ॥१०५॥
 स तौ शिरसि चुम्बित्वा स्वोत्सङ्गमधिरोप्य च । हर्षरोमाञ्चितवपुरित्यूचे गद्गदाक्षरम् ॥१०६॥
 वीरपत्नी पुराऽप्यासीद् दिष्ट्या सम्प्रति वीरसूः । अभूद् युवाभ्यां मे यामिर्योमिनीजामिनिर्मला ॥१०७॥
 वीरपुत्रौ च वीरौ च युवां यद्यपि मानदौ । रणं पितृ-पितृव्याभ्यां मा कृषाथां तथाऽपि हि ॥१०८॥
 न रणे रावणोऽप्यासीद् ययोर्मल्लस्तयोः कथम् । युद्धं युवाभ्यामारेभे दोष्कण्डूरभसावशात् ? ॥१०९॥
 तावूचतुर्मातुलाऽलं स्नेहभीरुतयाऽनया । त्वत्स्वसाऽप्यस्मदम्बेयमूचेऽदः कातरं वचः ॥११०॥
 आवामपि हि विद्वो यन्न मल्लः कोऽपि तातयोः । युद्धं त्यक्त्वा तयोरेवोत्पादयावः कथं हियम् ? ॥१११॥
 तयोर्ब्रुवाणयोरेव सैन्यानां रामसैनिकैः । समं प्रववृते युद्धं संवर्त्तावर्तदर्शकम् ॥११२॥
सुग्रीवाद्यैः खेचरैर्माऽनयोः सैन्यं महीचरम् । हन्यतामिति साशङ्को ययौ भामण्डलो युधि ॥११३॥
 उत्तस्थाते कुमारावप्याहवाय महाबलौ । उच्छ्वास्यमानवर्माणौ रोमाञ्जेनाऽतिशायिना ॥११४॥
 निःशङ्कं युध्यमानास्ते सुग्रीवाद्या नभश्चराः । युधि भामण्डलं दृष्ट्वा पप्रच्छुः काविमाविति ॥११५॥
भामण्डलाच्च ते ज्ञात्वा रामपुत्राविमाविति । गत्वा सीतां नमश्चक्रुर्न्यषदंश्च पुरो भुवि ॥११६॥
 ॥ इतश्च तौ क्षणेनाऽपि दोष्मन्तौ लवणाङ्कुशौ । रामसैन्यं दुधुवतुः क्षयोद्भ्रान्ताब्धिदुर्धरौ ॥११७॥
 यत्र यत्र भ्रेमतुस्तौ वने सिंहाविवोद्धतौ । रथी सादी निषादी वा न तत्राऽस्थाद् धृतायुधः ॥११८॥
 हत-विद्रुतमेवं च रामसैन्यं विधाय तौ । केनाऽप्यस्खलितौ रामं सौमित्रिं चेतुर्युधि ॥११९॥
 तौ प्रेक्ष्य राम-सौमित्री एवमन्योऽन्यमूचतुः । कावप्येतावभिरामौ कुमारौ विद्विषौ च नः ? ॥१२०॥
 निसर्गात् स्निह्यति मनो बलाद् द्रुह्यति किं त्विदम् । उद्यच्छावः किमाश्लेष्टुमेतौ योधयितुं नु वा ? ॥१२१॥
 इति व्याहारिणं रामं रथस्थं लवणो रथी । लक्ष्मणं चाऽङ्कुशोऽवोचत् सौष्टव-प्रश्रयान्वितम् ॥१२२॥
 जैत्रं जगदजय्यस्य रावणस्याऽपि दोष्मतः । दिष्ट्याऽद्राक्षं वीरयुद्धश्रद्धालुस्त्वामहं चिरात् ॥१२३॥
 नाऽपूर्यत रणश्रद्धा रावणेनाऽपि ते ध्रुवम् । एष तां पूरयिष्यामि त्वं च मे पूरयिष्यसि ॥१२४॥
 इत्युक्ते राम-सौमित्री द्वौ तौ च लवणाङ्कुशौ । आस्फालयामासतुः स्वं स्वं धनुर्ध्वानभीषणम् ॥१२५॥
 ॥ कृतान्तसारथी रामस्यन्दनं वज्रजङ्घराट् । अनङ्गलवणरथमभ्यदौकयतां मिथः ॥१२६॥
 रथं विराधः सौमित्रेरङ्कुशस्य पुनः पृथुः । अन्योऽन्यमभ्यमित्रीणं चक्राते वरसारथी ॥१२७॥
 चतुरं भ्रमयामासुस्तेऽग्रसारथयो रथान् । प्रजहुर्विविधं ते च चत्वारो द्वन्द्वयोधिनः ॥१२८॥
 विज्ञातज्ञातिसम्बन्धौ सापेक्षौ लवणाङ्कुशौ । युयुधाते निरपेक्षौ त्वज्ञानाद् राम-लक्ष्मणौ ॥१२९॥
 विविधैरायुधैर्युद्ध्वा युद्धान्तेच्छू रघूद्वहः । ऊचे कृतान्तवदनं रथं प्रत्यरि वाहय ॥१३०॥
 कृतान्तोऽपि बभाषेऽदः खेदं प्राप्ता ह्यमी हयाः । सर्वाङ्गं विशिखैर्विद्धाः प्रतियोधेन तेऽमुना ॥१३१॥
 तुरङ्गा न त्वरन्तेऽमी कशाभिस्ताडिता अपि । रथश्च जर्जरस्तेऽभूदसौ वैर्यस्त्रताडितः ॥१३२॥
 एतौ च मम दोर्दण्डौ द्विदकाण्डाघातजर्जरौ । न हि रश्मिं प्रतोदं वा क्षमौ चालयितुं प्रभो! ॥१३३॥
 पद्मनाभोऽप्यभाषिष्ट ममाऽपि शिथिलायते । धनुश्चित्रस्थितमिव वज्रावर्तं न कार्यकृत् ॥१३४॥
 अभून्मुशलरत्नं च वैरिनिर्दलनाक्षमम् । कैणकण्डनमात्रार्हमेवैतदपि सम्प्रति ॥१३५॥
 अनेकशोऽङ्कुशीभूतं यद् दुष्टनृपदन्तिनाम् । हलरत्नं तदप्येतदभूद् भूपाटनोचितम् ॥१३६॥
 सदा यक्षै रक्षितानां विपक्षक्षयकारिणाम् । तेषामेव ममाऽस्त्राणामवस्था केयमागता ? ॥१३७॥
 यथाऽपराजितासूनोरभून्मोघास्त्रता तदा । तथैव लक्ष्मणस्याऽपि मदनाङ्कुशयोधिनः ॥१३८॥

१. वीरं सूते इति वीरसूवीरमातेत्यर्थः ॥ २. यामिनी रात्रिर्जाया यस्य स चन्द्रस्तद्विनिर्मला ॥ ३. प्रलयमेवावर्तदर्शनम् ॥ ४. ततश्च पाता. ॥ ५. क्षये-प्रलयकाले उद्भ्रान्तसमुद्रवद् दुर्धरौ ॥ ६. ०युधे खं. १-२, पाता. ॥ ७. तु खं. १-२, पाता. ॥ ८. वदन्तम् ॥ ९. ०व्यति खं. १ ॥ १०. शत्रून्मुखम् ॥ ११. अरिं प्रति ॥ १२. बन्धनीं (लगाम) कशां (चाबुक) वा ॥ १३. धान्यकणानां कण्डनयोग्यं मुशलमभूत् ॥ १४. क्षेत्रकर्षणयोग्यम् ॥

॥ अत्राऽन्तरे च सौमित्रिरङ्कुशेनोरसीषुणा । ताडितः 'कुलिशेनेव मूर्च्छितो न्यपतद् रथे ॥१३९॥
 सौमित्रिमूर्च्छाविधुरो विराधः स्यन्दनं रणात् । अचालयत् प्रत्ययोध्यं सञ्ज्ञां लेभेऽथ लक्ष्मणः ॥१४०॥
 साक्षेपं लक्ष्मणश्चोचे किं विराधाऽकृथा नवम् । रामभ्रातुर्दशरथसूनोरनुचितं ह्यदः ? ॥१४१॥
 तच्छीघ्रं नय तत्रैव रथं यत्र स मे द्विषन् । एष छिनधि तच्छीर्षं चक्रेणाऽमोघरंहसा ॥१४२॥
 एवमुक्तो विराधोऽथाऽनैषीत् प्रत्यङ्कुशं रथम् । तिष्ठ तिष्ठेति जल्पंश्च चक्रं जग्राह लक्ष्मणः ॥१४३॥
 भ्राम्यदर्कभ्रमकरं भ्रमयित्वा च तद् दिवि । क्रुद्धो मुमोच सौमित्रिरङ्कुशायाऽस्खलद्रयम् ॥१४४॥
 आपतत् ताडयामासाऽनेकेशोऽस्रैस्तदङ्कुशः । सर्वात्मना लवणोऽपि न तु तत्प्रत्यहन्यत ॥१४५॥
 वेगेनाऽऽपत्य तच्चक्रमङ्कुशस्य प्रदक्षिणाम् । कृत्वा लक्ष्मणहस्तेऽगात् पुनर्नीड इवाऽण्डजः ॥१४६॥
 तद् भूयो लक्ष्मणोऽमुञ्चत् कृत्वा तद्वत् प्रदक्षिणाम् । पुनस्तत्पाणिमेवाऽऽगाच्छालां भ्रम इव द्विपः ॥१४७॥
 चिन्तयामासतुश्चैवं विषण्णो राम-लक्ष्मणौ । किं सीरि-शार्ङ्गिणावेतौ न त्वावामिह भारते ? ॥१४८॥
 ॥ अत्राऽन्तरे नारदर्विः सिद्धार्थेन सहैव हि । तत्रोपेत्याऽवोचदेवं खिन्नं रामं सलक्ष्मणम् ॥१४९॥
 हर्षस्थाने विषादोऽयं युवयोः किं रघूद्वहौ ? । पुत्रात् पराजयो वंशोद्योतनाय न कस्य हि ? ॥१५०॥
 सीताकुक्षिभवौ पुत्रौ ताविमौ लवणाङ्कुशौ । त्वां द्रष्टुमागतावत्र युद्धव्याजेन न त्वरी ॥१५१॥
 अभिज्ञानमिदं तेऽत्र यच्चक्रं प्रबभूव न । मुधाऽभूद् भारतं चक्रं पुरा बाहुबलावपि ॥१५२॥
 त्यागात् प्रभृति सीताया वृत्तान्तं नारदोऽखिलम् । पुत्रयुद्धान्तमाचख्यौ विश्वविस्मयदायकम् ॥१५३॥
 रामोऽपि विस्मय-व्रीडा-खेद-हर्षसमाकुलः । मुमूर्च्छ सञ्ज्ञां लेभे च संसिक्तश्चन्दनाम्भसा ॥१५४॥
 लक्ष्मणेन सहोदश्रुः पुत्रवात्सल्यपूरितः । जगाम रामो लवणाङ्कुशयोर्दुर्तमन्तिके ॥१५५॥
 अवतीर्य रथात् सद्यो विनीतौ लवणाङ्कुशौ । पादेषु पद्म-सौमित्र्योस्त्यक्तास्त्रौ पेततुः क्रमात् ॥१५६॥
 तावालिङ्ग्य निजोत्सङ्गमारोप्य च रघूद्वहः । मूर्ध्नि चुम्बन् रुरोदोच्चैः शोक-स्नेहसमाकुलः ॥१५७॥
 रामोत्सङ्गात्रिजोत्सङ्गं तावारोप्याऽथ लक्ष्मणः । चुम्बन् शिरसि बाहुभ्यां परिरेभेऽश्रुपूर्णहृक् ॥१५८॥
 विलुठन्तौ पितुरिव विनीतौ पादपद्मयोः । दूरात् प्रसारितभुजः शत्रुघ्नोऽप्यालिलिङ्ग तौ ॥१५९॥
 अपरेऽपि हि भूपालाः सेनयोरुभयोरपि । प्रमोदन्ते स्म सम्भूय विवाहमिलिता इव ॥१६०॥
 ॥ पुत्रयोर्विक्रमं दृष्ट्वा पित्रा च सह सङ्गमम् । हृष्टा सीता विमानेन पुण्डरीकपुरं ययौ ॥१६१॥
 सहस्रपुत्रलाभेन मुदितौ राम-लक्ष्मणौ । जहृषुः स्वामिहर्षेण भूचराः खेचराश्च ते ॥१६२॥
 भामण्डलनृपाख्यातो वज्रजङ्घनूपोऽपि हि । ननाम राम-सौमित्री विनीतश्चिरपत्तिवत् ॥१६३॥
 रामस्तमाललापैवं भामण्डलसमोऽसि मे । पुत्रौ योऽवर्धयस्त्वं मेऽनैषीः काष्ठाभिमां च यः ॥१६४॥
 इत्युक्त्वा पुष्पकारूढः पद्मनाभः सलक्ष्मणः । अर्धासनोपविष्टाभ्यां पुत्राभ्यां प्राविशत् पुरीम् ॥१६५॥
 उद्ग्रीवपाष्णिभिः पौरै रोजमार्गे च विस्मितैः । प्रेक्ष्यमाण-स्तूयमानसुतो रामोऽगमद् गृहम् ॥१६६॥
 तत्रोत्तार पुत्राभ्यां सह रामः सलक्ष्मणः । महान्तमत्यन्तमुदा कारयामास चोत्सवम् ॥१६७॥
 ॥ अथ रामं सुमित्राभूः कपीश्वर-विभीषणौ । हनूमानङ्गदाद्याश्च सम्भूयैवं व्यजिज्ञपन् ॥१६८॥
 परदेशे स्थिता देवी त्वया विरहिताऽधुना । विनाऽमूभ्यां कुमाराभ्यामतिकष्टेन तिष्ठति ॥१६९॥
 यद्यादिशसि तत् स्वामिन्नानयामोऽद्य तामिह । विपत्स्यतेऽन्यथा सा तु पति-पुत्रोज्जिता सती ॥१७०॥
 किञ्चिद् रामो विचिन्त्योचे जानक्यानीयते कथम् ? । लोकापवादोऽलीकोऽपि बलवानन्तरायकृत् ॥१७१॥
 जानेऽहं यत् सती सीता साऽपि स्वं वेत्ति निर्मलम् । दिव्यं दातुमथाऽदातुं तद् द्वयोरपि नाऽस्ति भीः ॥१७२॥
 प्रत्यक्षं सर्वलोकानां दिव्यं देवी करोतु सा । शुद्धया च तया सार्धं गृहवासोऽस्तु मे पुनः ॥१७३॥

१. वज्रेणैव ॥ २. द्विषः खं. १ ॥ ३. भ्रमदर्क० कां. छा. मु. ॥ ४. ०मासाऽनेकशस्रै० पाता. ॥ ५. इवाऽण्डजम् ता.; अण्डजः-पक्षी नीडे-गृहे इव ॥ ६. पलायितो गजो यथा पुनर्हस्तिशालायामागच्छति तथा ॥ ७. बलदेव-वासुदेवौ ॥ ८. न तु शत्रू ॥ ९. चिह्नम् ॥ १०. भरतचक्रवर्तिनः चक्रं बाहुबलिविषये निष्फलं पुराऽभूत् ॥ ११. बाहुबलावपि खं. १-२, पाता. ॥ १२. ०मन्तिकम् पाता. ॥ १३. जहर्षुः खं. १ ॥ १४. स्थितिम् ॥ १५. मार्गे मार्गे च ता. ॥ १६. प्रेक्ष्यमाणः खं. १ विना ॥ १७. स्तूयमानस्ततो पाता. ॥ १८. सुमित्रासुः खं. १ ॥

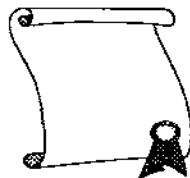
एवमस्त्वित्युदित्वा ते पुर्या बहिरकारयन् । विशालान् मण्डपानुच्चैस्तदन्तर्मञ्जधोरणीः^१ ॥१७४॥
 तेषु चोपाविशन् भूपाः पौरामात्यादयोऽपि च । ते **बिभीषण-सुग्रीवप्रमुखाः** खेचरा अपि ॥१७५॥
 ततो रामाज्ञयोत्थाय **पुण्डरीकपुरे** स्वयम् । गत्वा नत्वा च **वैदेही**मित्युवाच **कपीश्वरः** ॥१७६॥
 त्वत्कृते प्रैषि रामेण विमानं देवि! **पुष्पकम्** । इदानीमिदमध्यास्व **रामो** पान्तमुपेहि च ॥१७७॥
 साऽप्युचेऽद्याऽपि मेऽरण्यत्यागदुःखं न शाम्यति । ततः कथं यामि रामं भूयो दुःखान्तरप्रदम् ? ॥१७८॥
 नत्वा भूयोऽपि सोऽवोचन्मा कुपस्तव शुद्धये । समं पौरैर्नृपैः सर्वैर्मञ्जारूढोऽस्ति **राघवः** ॥१७९॥
 तेनेत्युक्ते पूर्वमपि **जानकी** शुद्धिकाङ्क्षिणी । आरुरोह विमानं तदयोध्यायां जगाम च ॥१८०॥
महेन्द्रोदयमुद्यानं समुपेत्योत्ततार सा । दत्तार्था **लक्ष्मणे**नैत्य नमश्चक्रे नृपैरपि ॥१८१॥
 अग्रे निषद्य **सौमित्रि**नृपैः सममदोऽवदत् । निजां पुरीं निजं वेश्म प्रवेशाद् देवि! पावय ॥१८२॥
सीताऽप्युचे प्राप्तशुद्धिः प्रवेक्ष्यामि पुरीमिमाम् । गृहं च नाऽन्यथा वत्साऽपवादो जातु शाम्यति ॥१८३॥
 इति **सीता**प्रतिज्ञां तेऽशंसन् **रामाय** भूभुजः । **रामो**ऽप्युपेत्य **वैदेही**मित्युचे न्यायनिष्ठुरम् ॥१८४॥
 भोगा न चेद् **दशास्ये**न तस्थुष्या अपि तद्गृहे । समक्षं सर्वलोकानां तद् दिव्यं कुरु शुद्धये ॥१८५॥
 स्मित्वा **सीता**ऽप्युवाचैवं विज्ञस्त्वत्तोऽपरो न हि । अज्ञात्वा यो हि मे दोषं त्यागं कुर्यान्महावने ॥१८६॥
 दण्डमादौ विधायाऽद्य कुरुषे मत्परीक्षणम् । विचक्षणोऽसि **काकुत्स्थ!** सज्जा तत्राऽपि नन्वहम् ॥१८७॥
 ऊचे विलक्षो **रामो**ऽपि जाने दोषस्तवाऽस्ति न । जनोत्पादितदोषस्योत्तारणायेदमुच्यते ॥१८८॥
 जगाद **जानकी** दिव्यपञ्चकं स्वीकृतं मया । विशामि वह्नौ ज्वलिते भक्षयाम्यथ तण्डुलान् ॥१८९॥
 तुलां समधिरोहामि तप्तं कोशं पिबाम्यहम् । गृह्णामि जिह्वया फालं किं तुभ्यं रोचते ? वद ॥१९०॥युग्मम्॥
 ¶अत्राऽन्तरेऽन्तरीक्षस्थः **सिद्धार्थो** नारदोऽप्यथ । लोकः सर्वश्च तुमुलं निषिध्येदमभाषत ॥१९१॥
 भो भो **राघव!** सीतेयं निश्चयेन सती सती । महासतीति मा कार्षीर्विकल्पमिह जातुचित् ॥१९२॥
रामोऽप्युवाच हे लोका! मर्यादा काऽपि नाऽस्ति वः । सङ्कल्प्य दोषं युष्माभिरेवेयं दूषिता पुरा ॥१९३॥
 ब्रूथाऽस्मत्पुरतो यूयमन्यद् दूरे स्थिताः पुनः । तदा कथं सदोषाऽऽसीच्छीलवत्यधुना कथम् ? ॥१९४॥
 भूयोऽपि गृह्णतां दोषमर्गला नाऽस्ति काऽपि वः । प्रत्ययाय ततः **सीता** विशतु ज्वलितेऽनले ॥१९५॥
 इत्युक्त्वाऽखानयद् **रामो** गर्तं हस्तशतत्रयम् । पुरुषद्वयदघ्नं चाऽपूरयच्चन्दनेन्धनैः ॥१९६॥
 ¶अत्राऽन्तरे च **वैताढ्य**स्योत्तरश्रेणिवर्तिनः । **हरिविक्रम**राजस्य **कुमारो जयभूषणः** ॥१९७॥
 ऊढाष्टशतनारीकः पत्नीं **किरणमण्डलाम्** । सुप्तां **हेमशिखा**ख्येन समं मातुलसूनुना ॥१९८॥
 दृष्ट्वा निर्वासयामास तदैव प्राव्रजत् स्वयम् । साऽपि मृत्वा समजनि **विद्युदंष्ट्रे**ति राक्षसी ॥१९९॥
अयोध्याबहिरभ्येत्य स तदा **जयभूषणः** । तस्थौ प्रतिमया **विद्युदंष्ट्रा** च तमुपाव्रवत् ॥२००॥
 केवलं तस्य चोत्पेदे तदुत्सवविधित्सया । तदानीं च समाजमुः **सुनासीरादयः** सुरा ॥२०१॥
सीतायाः प्रेक्ष्य तद् देवाः शक्रमेवं व्यजिज्ञपन् । लोकालीकापवादेन **सीता** वह्नौ प्रवेक्ष्यति ॥२०२॥
 पत्यनीकपतिं **सीता**सान्निध्यायाऽऽदिशद्धरिः । तस्यर्षेः केवलज्ञानोत्सवं तु विदधे स्वयम् ॥२०३॥
 ¶**रामाज्ञया** च भृतकास्तं गर्तं चन्दनाञ्जितम् । परितो ज्वालयामासुर्दुःप्रेक्षं चक्षुषामपि ॥२०४॥
 ज्वालाकरालं तं प्रेक्ष्य **रामो** दध्याविदं हृदि । अहो! अत्यन्तविषमं किं ममेदमुपस्थितम् ? ॥२०५॥
 इयं महासती नूनं निःशङ्काऽग्नौ प्रवेक्ष्यति । दैवस्येव हि दिव्यस्य प्रायेण विषमा गतिः ॥२०६॥
 मया सहाऽस्या निर्वासो हरणं रावणेन च । वने त्यागो मया भूयो भूयोऽप्येतच्च मत्कृतम् ॥२०७॥
 एवं सोऽचिन्तयद् यावत् तावत् **सीतो**पपावकम् । स्थित्वा स्मृत्वा च सर्वज्ञं चक्रे संत्यापनामिति ॥२०८॥

१. मञ्जधोरणीः ॥ २. भूपपोरा० ला. ॥ ३. बिभीषणश्च सुग्रीव० ला. ॥ ४. महेन्द्रो० ला. ॥ ५. न हि ता. ॥ ६. कुर्या महा० पाता. विना ॥ ७. तन्दुलान् ला.; 'लोहमयानप्रिवर्णाश्च' इति टि. ला. ॥ ८. '५२ पलगोलरूपां' इति टि. ला. ॥ ९. सीसकम् ॥ १०. शक्रस्य धाराम् ॥ ११. महासती च ता. ॥ १२. ब्रूथाऽन्यत् पुरतो० ला. विना ॥ १३. दोषमर्गला ला. ॥ १४. काऽपि नाऽस्ति ता. ॥ १५. पुरुषत्रय० मो.; पुरुषद्वय(बे माथोडां)प्रमाणम् ॥ १६. इन्द्रादयः ॥ १७. लोकस्य असत्यकलङ्केन ॥ १८. हरिणैर्गमेष्विदेवम् ॥ १९. रामाज्ञयाऽथ मु. ॥ २०. सुर्दुःप्रेक्ष्यं मु. ॥ २१. ममेदं किमु० ला. ॥ २२. सीता विशा० पाता. ॥ २३. शपथम् ॥

हे लोकपाला! लोकाश्च सर्वे शृणुत यद्यहम् । अन्यमभ्यलषं रामात् तदाऽग्निर्मा दहत्वयम् ॥२०९॥
 अन्यथा तु सुखस्पर्शो वारीवाऽस्त्वित्युदीर्य सा । झम्पां स्मृतनमस्कारा ददौ तस्मिन् हुताशने ॥२१०॥
 यावत् सा प्राविशत् तावद् विध्यातो वह्निराश्रपि । गर्तः स्वच्छोदकापूर्णः स तु वापीत्वमाययौ ॥२११॥
 सीता त्वधिजलं पद्मोपरि सिंहासनस्थिता । पद्मेवाऽस्थात् सतीभावतुष्टदेवप्रभावतः ॥२१२॥
 ॥कुर्वाणं काऽपि हुङ्कारं क्वचिद् गुलुगुलारवम् । काऽपि भ्रम्भायितध्वानं क्वचित् पटपटाध्वनिम् ॥२१३॥
 क्वचिद् दिलदिलस्वानं क्वचित् खलखलास्वनम् । समुद्राम्भ इवाऽम्भस्तत् तत्र सावर्त्तमैक्ष्यत ॥२१४॥युग्मम्॥
 तदुच्छलज्जलं वाप्या उद्वेलस्येव वारिधेः । आप्लावयितुमारोभे मञ्चानपि गरीयसः ॥२१५॥
 विद्याधरा भयोद्भ्रान्ताः समुत्पत्येयुरम्बरे । भूचराशुकुशुश्रैवं पाहि सीते! महासति! ॥२१६॥
 सीताऽप्युल्लोलमम्भस्तत् स्वपाणिभ्यामवालयत् । पुनर्वापीप्रमाणं तदभूत् तस्याः प्रभावतः ॥२१७॥
 उत्पलैः कुमुदैः पद्मैः पुण्डरीकैर्निरन्तरा । सौरभोद्भ्रान्तभृङ्गालीसङ्गीता हंसशालिनी ॥२१८॥
 आस्फलद्वीचिनिचयमणिसोपानबन्धुरा । बद्धोभयतटा रत्नोपलैर्वापी बभूव सा ॥२१९॥युग्मम्॥
 ॥ननुतुर्नारदाद्याः खे सीताशीलप्रशंसिनः । सीतोपरिष्ठात् तुष्टाश्च पुष्पवृष्टिं व्यधुः सुराः ॥२२०॥
 अहो शीलमहो शीलं रामपत्न्या यशस्करम्! । इति लोकप्रघोषोऽभूद् रोदःकुक्षिम्भरिः क्षणात् ॥२२१॥
 मातुः प्रभावं तं दृष्ट्वा मुदितौ लवणाङ्कुशौ । हंसाविव तरन्तौ तौ तत्समीपमुपेयतुः ॥२२२॥
 तौ मूर्धन्याघ्राय वैदेह्या पाश्वर्योरुपवेशितौ । कलभाविव रेजाते नदीतीरद्वयस्थितौ ॥२२३॥
 गत्वा सौमित्रि-शत्रुघ्न-भामण्डल-बिभीषणाः । सुग्रीवाद्याश्च वैदेहीं नमश्चक्रुः सभक्तितः ॥२२४॥
 सीतामुपाययौ रामोऽप्यभिरामतरङ्गितिम् । पश्चात्तापत्रपापूर्ण इत्यूचे रचिताञ्जलिः ॥२२५॥
 स्वभावादप्यसद्वेषग्राहिणां पुरवासिनाम् । छन्दानुवृत्त्या त्यक्त्वाऽसि मया देवि! सहस्व तत् ॥२२६॥
 त्यक्तोग्रश्चापदेऽरण्येऽजीवस्त्वं स्वप्रभावतः । एकं दिव्यं तदप्यासीन्नाऽज्ञासिषमहं पुनः ॥२२७॥
 क्षान्त्वा सर्वं ममेदानीमिदमध्यास्स्व पुष्पकम् । चलं स्ववेशमने प्राग्वद् रमस्व सहिता मया ॥२२८॥
 सीताऽप्यूचे न ते दोषो न च लोकस्य कश्चन । न चाऽन्यस्याऽपि कस्याऽपि किं तु मत्पूर्वकर्मणाम् ॥२२९॥
 निर्विण्णा कर्मणामीदृग्दुःखावर्तप्रदायिनाम् । ग्रीष्यामि परिव्रज्यां तेषामुच्छेदकारिणीम् ॥२३०॥
 इत्युक्त्वा मैथिली केशानुचखान स्वमुष्टिना । रामस्य चाऽर्पयामास शक्रस्येव जिनेश्वरः ॥२३१॥
 सद्यो मुमूर्च्छं काकुत्स्थो नोत्तस्थौ यावदेष च । तावत् सीता ययौ साधुजयभूषणसन्निधौ ॥२३२॥

केवली स जयभूषणो मुनि-
 मैथिलीं विधिवदप्यदीक्षयत् ।
 सुप्रभाख्यगणिनीपरिच्छदे
 तां चकार च तपःपरायणाम् ॥२३३॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्रे महाकाव्ये
 सप्तमे पर्वणि सीताशुद्धि-व्रतग्रहणो नाम नवमः सर्गः ॥

१. लक्ष्मीरिव ॥ २. हंभाषिताध्वानं पाता. ; संभाषिताध्वानं खं.२ ॥ ३. ०ध्वनि पाता. मु. रस्वीपा. ॥ ४. अमर्यादस्य ॥ ५. सीताऽप्युत्तीर्णं ० ला. विना ॥
 ६. सौरभेण उद्भ्रान्ता या भृङ्गाली-भ्रमरसमूहः तत्सङ्गीतं यस्यां सा ॥ ७. लोकप्रवादी ० खं.१ ॥ ८. आकाश-पृथ्व्योर्व्यापी ॥ ९. हस्तिबालौ ॥ १०.
 ०द्युतिः मु. रस्वीपा.; मनोहरतरदीप्तिम् ॥ ११. अभिप्रायानुसरणेन ॥ १२. चल स्ववेशमनि मु. रस्वीपा. ॥ १३. न चाऽन्यस्य च कस्याऽपि खं.१ ॥ १४.
 ०चरिते ता. ॥ १५. सप्तमं ० खं.१-२ ॥

॥दशमः सर्गः॥

अथ सिक्तश्चन्दनेन लब्धसञ्ज्ञो रघूद्वहः । व्याजहार क ननु सा सीतादेवी मनस्विनी ? ॥१॥
 भो भूचराः! खेचराश्च न चेद् यूयं मुमूर्षवः । तन्मे लुञ्चितकेशामप्याशु दर्शयत प्रियाम् ॥२॥
 वत्स! वत्सैहि सौमित्रे! तूणौ तूणौ धनुर्धनुः! । यदमी सन्त्युदासीनाः सुस्थिता दुःस्थिते मयि ॥३॥
 इत्युक्त्वा धन्व गृह्णन्तं तं नत्वा लक्ष्मणोऽब्रवीत् । आर्याऽऽर्य! किमिदं ? लोकः खल्वेष तव किङ्करः ॥४॥
 सीतां यथा दोषभीतोऽत्याक्षीस्त्वं न्यायनैष्ठिकः । भवभीता स्वार्थनिष्ठा तथा सा सर्वमत्यजत् ॥५॥
 प्रत्यक्षमिह वः सीता स्वयमुत्पाट्य कुन्तलान् । आददे विधिवद् दीक्षां जयभूषणसन्निधौ ॥६॥
 इदानीमेव तस्यर्षेरुदपद्यत केवलम् । तज्ज्ञानमहिमाऽवश्यं कृत्यमस्ति तवाऽपि हि ॥७॥
 तत्राऽऽस्ते स्वामिनी सीता स्वामिन्नात्तमहाव्रता । दर्शयन्ती मुक्तिमार्गं सतीमार्गमिवाऽनघा ॥८॥
 रामः प्रकृतिमालम्ब्योवाच साधु मम प्रिया । उपाददे परिव्रज्यां तस्य केवलिनोऽन्तिके ॥९॥
 इत्युक्त्वा सपरीवारो जगाम जयभूषणम् । नत्वा च देशनां तस्माच्छुश्राव रघुपुङ्गवः ॥१०॥
 देशनान्ते च पप्रच्छ नाऽऽत्मानं वेद्म्यहं प्रभो! । भव्योऽहं किमुताऽभव्यस्तदाचक्ष्व प्रसीद मे ॥११॥
 अथाऽऽख्यत् केवली सोऽपि भव्योऽसि त्वं न केवलम् । सिद्धिं यास्यस्यनेनैव जन्मनोत्पन्नकेवलः ॥१२॥
 रामः पप्रच्छ भूयोऽपि मोक्षः प्रव्रज्यया भवेत् । सर्वत्यागेन सा किं तु लक्ष्मणो दुस्त्यजो मम ॥१३॥
 मुनिराख्यदवश्यं ते भोक्तव्या बलसम्पदः । तदन्ते त्यक्तसङ्गः सन् प्रव्रज्य शिवमाप्स्यसि ॥१४॥
 नत्वा विभीषणोऽपृच्छत् केन प्राग्जन्मकर्मणा । जहार रावणः सीतां लक्ष्मणस्तं न्यहन् युधि ? ॥१५॥
 सुग्रीवो भामण्डलश्च तथेमौ लवणाङ्गुशौ । अहं च कर्मणा केनाऽत्यन्तभक्ता रघूद्वहे ? ॥१६॥
 ॥भगवानाचक्षेऽथ भरतार्थेऽत्र दक्षिणे । पुरे क्षेमपुरे नाम्ना नयदत्तोऽभवद् वणिक् ॥१७॥
 धनदत्त-वसुदत्तौ सुनन्दाकुक्षिजौ सुतौ । तस्याऽभूतां तयोर्मित्रं याज्ञवल्क्योऽभवद् द्विजः ॥१८॥
 नाम्ना सागरदत्तश्च पुरे तस्मिन्नभूद् वणिक् । तस्य सूनुर्गुणधरः कन्या गुणवती पुनः ॥१९॥
 दत्ता सागरदत्तेन नयदत्तात्मजन्मने । धनदत्ताय गुणवत्यनुरूपगुणाय सा ॥२०॥
 श्रीकान्तनाम्ने चाऽऽढ्याय तत्रत्यायाऽर्थलोभतः । ददौ गुणवतीं छत्रं माता रत्नप्रभा पुनः ॥२१॥
 याज्ञवल्क्यस्तु तज्ज्ञात्वा नयदत्तात्मजन्मनोः । स्वमित्रयोः समाचख्यावसहो मित्रवञ्चने ॥२२॥
 वसुदत्तस्ततो गत्वा श्रीकान्तमवधीन्निशि । श्रीकान्तेनाऽपि खड्गेन वसुदत्तो निपातितः ॥२३॥
 विन्ध्याटव्यामभूतां तावुभावपि कुरङ्गकौ । गुणवत्यर्थनूढैव मृत्वा तत्राऽभवन्मृगी ॥२४॥
 तस्याः कृते च तत्राऽपि युद्ध्वा पञ्चत्वमीयतुः । मिथो वैरेण तावेवं भूयांसं भ्रेमतुर्भवम् ॥२५॥
 ॥तदानीं धनदत्तोऽपि स्वभ्रातृवधपीडितः । निर्धर्मोऽटन् निशि साधून् ददर्श क्षुधितोऽन्यदा ॥२६॥
 ययाचे भोजनं तेभ्यस्तेष्वेको मुनिरब्रवीत् । दिवाऽपि हिं न साधूनां भक्त-पानादिसङ्ग्रहः ॥२७॥
 तवाऽपि नोचितं रात्रौ भोक्तुं पातुं च भद्रक! । को वेत्ति जीवसंसक्तिमन्नादौ तमसीदृशे ? ॥२८॥
 इत्यादि बोधितस्तेन सुधर्मैर्दक्षितो हृदि । श्रावकीभूय मृत्वा च सौधर्मे त्रिदशोऽभवत् ॥२९॥
 ॥च्युत्वा महापुरपुरे धारणी-मेरुनन्दनः । नाम्ना पद्मरुचिः श्रेष्ठी परमश्रावकोऽभवत् ॥३०॥
 सोऽन्यदा गोकुलं गच्छन्नशारुढोर्यदृच्छया । जैरदृषभमद्राक्षीन्मुमूर्षु पतितं पथि ॥३१॥

१. धनुर्धर! कां. मो. ॥ २. दुस्थिते खं. १, मु. रस्वीपा. ॥ ३. ०वश्यकृत्य० ला. मु. ॥ ४. लक्ष्मणस्तं जघान च खं. २; लक्ष्मणस्तमहन् युधि ला. ॥
 ५. ०ऽत्यन्तरक्ता मु. रस्वीपा. ॥ ६. असहिष्णुः ॥ ७. हरिणौ ॥ ८. अपरिणीतैव ॥ ९. नहि ला. मु. रस्वीपा. ॥ १०. सिक्तः ॥ ११. यथेच्छम् ॥ १२.
 गलितवृषभम् ॥ १३. भुवि पाता. ॥

कृपालुः सोऽवरुह्याऽश्वात्रिकटीभूय तस्य तु । कर्णमूले ददौ पञ्चपरमेष्ठिं नमस्कृतीः ॥३२॥
 मृत्वा च तत्प्रभावेण तत्रैव स सुतोऽभवत् । छत्रच्छायनरेन्द्र-श्रीदत्तयोर्वृषभध्वजः ॥३३॥
 स्वैरं भ्रमन् सोऽन्यदा तां जरद्वृषभुवं ययौ । लेभे च जातिस्मरणं प्राग्जन्मस्थानदर्शनात् ॥३४॥
 तत्र चाऽकारयच्चैत्यं तस्य चैत्यस्य चैकतः । भित्तावालोकयामास मुमूर्षु तं जरद्ववम् ॥३५॥
 तत्कर्णान्ते नमस्कारदायिनं पुरुषं च तम् । तदभ्यर्णे तदीयं च सपर्याणं तुरङ्गमम् ॥३६॥युग्मम्॥
 आरक्षांस्तत्र चाऽऽदिक्षद् यश्चित्रं परमार्थतः । इदं विदन्नुदीक्षेत स ज्ञाप्यस्त्वरितं मम ॥३७॥
 इत्युक्त्वा स ययौ वेश्म चैत्ये तत्राऽन्यदा पुनः । वन्दनायाऽऽययौ पद्मरुचिः स श्रेष्ठिपुङ्गवः ॥३८॥
 वन्दित्वा तत्र सोऽर्हन्तं भित्तिचित्रमुदैक्षत । सर्वं मे संवदत्येतदित्यूचे च सविस्मयः ॥३९॥
 विज्ञप्तोऽथ तदारक्षैस्तत्राऽऽगाद् वृषभध्वजः । किं वेत्सि चित्रवृत्तान्तमित्यपृच्छच्च तं नरम् ॥४०॥
 गवेऽस्मै प्रियमाणाय नमस्कारानदां पुरा । इहाऽभिज्ञेन केनाऽपि लिखितोऽस्मीत्युवाच सः ॥४१॥
 तं नत्वोवाच वृषभध्वजो योऽयं जरद्ववः । राजपुत्रोऽभवं सोऽहं नमस्कारप्रभावतः ॥४२॥
 कामयास्यमहं योनिं ? तिर्यग्योनिस्तदाऽप्यहम् । कृपालुस्त्वं न चेन्मह्यं नमस्कारानदास्यथाः ॥४३॥
 सर्वथा त्वं गुरुः स्वामी दैवतं चाऽसि मे खलु । भुङ्क्ष्व राज्यमिदं प्राज्यं त्वया दत्तं ममाऽपि यत् ॥४४॥
 इत्युक्त्वा पद्मरुचिना सहैव वृषभध्वजः । विजहाराऽकृतद्वैधः पालयञ्छ्रावकव्रतम् ॥४५॥
 श्रावकत्वं चिरं सम्यक् पालयित्वा विपद्य च । ईशानकल्पे जज्ञाते तौ देवौ परमर्द्धिकौ ॥४६॥
 च्युत्वा ततः पद्मरुचिर्मेरोरपरतो गिरौ । वैताढ्ये नगरे नन्दावर्ते नन्दीश्वरात्मजः ॥४७॥
 केनकाभाकुक्षिजन्मा नयनानन्द इत्यभूत् । राज्यं भुक्त्वा परिव्रज्य माहेन्द्रे त्रिदशोऽभवत् ॥४८॥युग्मम्॥
 च्युत्वा च प्राग्विदेहेषु क्षेमायां पुरि भूपतेः । विपुलवाहनस्याऽभूत् पद्मावत्यां स नन्दनः ॥४९॥
 श्रीचन्द्रो नाम भुक्त्वा च राज्यं प्रव्रज्य चाऽन्तिके । समाधिगुप्तस्य मुनेर्ब्रह्मलोकेन्द्रतां ययौ ॥५०॥युग्मम्॥
 च्युत्वा ततोऽयं पद्मोऽभूद् बलभद्रो महाबलः । सुग्रीव एष वृषभध्वजजीवस्त्वभूत् क्रमात् ॥५१॥
 भ्रान्त्वा श्रीकान्तजीवोऽभूमृणालकन्दपत्तने । राजसूनुर्वज्रकण्ठः शम्भु-हेमवतीभवः ॥५२॥
 भ्रान्त्वा च वसुदत्तोऽभूच्छम्भुराजपुरोधसः । विजयस्य रत्नचूडाभवः श्रीभूतिरात्मजः ॥५३॥
 गुणवत्यपि सा भ्रान्त्वा श्रीभूतेस्तस्य नन्दना । सरस्वतीकुक्षिभवा नाम्ना वेगवतीत्यभूत् ॥५४॥
 सोद्यौवनाऽन्यदा साधुं प्रतिमास्थं सुदर्शनम् । वन्द्यमानं जनैर्दृष्ट्वा सोपहासमदोऽवदत् ॥५५॥
 अहो साधुरयं दृष्टः पुरा क्रीडन्महेलया । साऽनेन प्रेषिताऽन्यत्र तं वन्दध्वं कथं जनाः ? ॥५६॥
 श्रुत्वा विपरिणम्याऽऽशु लोकः सर्वोऽपि तं मुनिम् । विप्लावयितुमारोभे कलङ्कोद्धोषपूर्वकम् ॥५७॥
 न मे यावत् कलङ्कोऽयमुत्तरिष्यति सर्वथा । न तावत् पारयिष्यामीत्यभिजग्राह सोऽप्यृषिः ॥५८॥
 ततश्च देवतारोषाच्छूनं वेगवतीमुखम् । साधुव्यतिकरं ज्ञात्वा सा पित्रा भर्त्सिता भृशम् ॥५९॥
 रोगात् पितुश्च सा भीता सुदर्शनमुनेः पुरः । प्रत्यक्षं सर्वलोकानामित्युच्चैःस्वरमब्रवीत् ॥६०॥
 निर्दोषः सर्वथाऽसि त्वं दोषोऽलीकोऽयमेव ते । मयैवाऽऽरोपितः स्वामिंस्तितिक्षस्व क्षमानिधे! ॥६१॥
 श्रुत्वेति तद्वचो लोको भूयोऽप्यानर्चं तं मुनिम् । उल्लाघाऽभूद् वेगवती तदादि श्राविका च सा ॥६२॥
 तां च रूपवतीं दृष्ट्वा ययाचे शम्भुभूपतिः । दास्ये मिथ्यादृशे नेति श्रीभूतिः प्रत्युवाच तम् ॥६३॥
 शम्भुर्निहत्य श्रीभूतिं बुभुजे तां बलादपि । भवान्तरे ते वधाय भूयासमिति साऽशपत् ॥६४॥
 शम्भुनाऽपि विमुक्ता सा हरिकान्तार्यिकान्तिके । प्रवव्राजाऽथ पूर्णायुर्ब्रह्मलोकमुपाययौ ॥६५॥
 ततश्च्युत्वा शम्भुजीवरक्षोनाथस्य मृत्यवे । निदानवशतो जज्ञे सीतेयं जनकात्मजा ॥६६॥

१. नमस्कृत्याम् कां. ला. ॥ २. जरद्वृषम् ला. रसपा. ॥ ३. सज्जमध्वम् ॥ ४. ननुदीक्षेत मु. ॥ ५. वन्दनाय ययौ पाता. ॥ ६. अहं कां योनिं अयास्यम् ? इति अन्वयः ॥ ७. न कृतं द्वैधं-भेदो येन सोऽभिनीभूत इत्यर्थः ॥ ८. नन्देश्वरं ला. ॥ ९. केनकाम्भो ला. ॥ १०. महेन्द्रे ला. ॥ ११. राज्ञः सुनुं हे. कां. मो. ला. ॥ १२. वज्रकन्दः पाता. ॥ १३. शम्भुर्हेमं ला. ला. ॥ १४. स्त्रिया सह ॥ १५. विद्रावयितुं कां.; उपद्रवं कर्तुम् ॥ १६. स्तब्धं शोथयुतम् ॥

सुदर्शनमुनेस्तस्याऽलीकदोषाधिरोषणात् । अस्याः कलङ्कोऽलीकोऽयं लोकेनेहाऽधिरोषितः ॥६७॥
॥ भवं भ्रान्त्वा शम्भुजीवोऽप्युदपादि द्विजन्मनः । कुशध्वजस्य सावित्र्यां प्रभासो नाम नन्दनः ॥६८॥
 स प्रवव्राज विजयसेनर्षेरन्तिकेऽन्यदा । परमं च तपस्तेपे सहमानः परीषहान् ॥६९॥
सम्मेतयात्राचलितं विद्याधरनरेश्वरम् । कनकप्रभमद्राक्षीदिन्द्रवत् परमर्द्धिकम् ॥७०॥
 तपसाऽनेन भूयासमिदृग्द्विरिति व्यधात् । स निदानं विपद्याऽथोत्पेदे कल्पे तृतीयके ॥७१॥
 ततश्च्युत्वा रावणोऽभूत् खेचरेन्द्रस्तवाऽग्रजः । कनकप्रभऋद्धेर्यो निदानमकरोत् तदा ॥७२॥
धनदत्त-वसुदत्तमित्रं यस्तु द्विजोऽभवत् । याज्ञवल्क्यो भवं भ्रान्त्वा त्वमभूः स विभीषणः ॥७३॥
 राज्ञा हतस्तु श्रीभूतिर्द्या जगाम ततश्च्युतः । सुप्रतिष्ठपुरे विद्याधरोऽजनि पुनर्वसुः ॥७४॥
 स पुण्डरीकविजयेऽपजहार स्मरातुरः । कन्यां त्रिभुवनानन्दचक्रिणोऽनङ्गसुन्दरीम् ॥७५॥
 चक्रिणा प्रेषितैर्विद्याधरैर्युद्धाकुलस्य तु । विमानात् तस्य चाऽपप्तन् निकुञ्जेऽनङ्गसुन्दरी ॥७६॥
 कृत्वा निदानं तत्प्राप्त्यै प्रव्रज्य च पुनर्वसुः । स्वर्गं ययौ ततश्च्युत्वा लक्ष्मणोऽयमजायत ॥७७॥
॥ वनस्थिता साऽप्यनङ्गसुन्दर्युग्रं तपोऽकरोत् । विहितानशना चाऽन्ते जग्रसेऽजगरेण सा ॥७८॥
 मृत्वा समाधिना साऽभूद् देवी कल्पे द्वितीयके । ततश्च्युत्वा विशल्याऽभूद् लक्ष्मणस्य महिष्यसौ ॥७९॥
 योऽभूद् गुणवतीभ्राता नाम्ना गुणधरः स तु । भवं भ्रान्त्वाऽभवद् राजपुत्रः कुण्डलमण्डितः ॥८०॥
 श्रावकत्वं पालयित्वा चिराय च विपद्य सः । सीतासोदर एषोऽभूद् भामण्डलनरेश्वरः ॥८१॥
॥ इतोऽभूतां च काकन्द्यां वामदेवद्विजन्मनः । श्यामलाकुक्षिजौ पुत्रौ वसुनन्द-सुनन्दनौ ॥८२॥
 एकदा च तयोर्गेहे तिष्ठतोराययौ मुनिः । मासोपवासी ताभ्यां च भक्तितः प्रतिलम्बितः ॥८३॥
 मृत्वा तद्दानधर्मेणोत्तरेषु तु कुरुष्वथ । अभूतां युग्मिनौ मृत्वा सौधर्मे तौ सुरौ ततः ॥८४॥
 च्युत्वाऽभूतां च काकन्द्यां रतिवर्धनभूपतेः । सुदर्शनाभवौ पुत्रौ प्रियङ्कर-शुभङ्करौ ॥८५॥
 राज्यं चिरं पालयित्वा प्रव्रज्य च विपद्य च । सुरौ ग्रैवेयकेऽभूतां च्युत्वा च लवणाङ्कुशौ ॥८६॥
सुदर्शना तयोः पूर्वभवमाता भवं चिरम् । भ्रान्त्वाऽभूदेष सिद्धार्थोऽध्यापको रामपुत्रयोः ॥८७॥
 एवं मुनिवचः श्रुत्वा संवेगं बहवो ययुः । तदैव रामसेनानीः कृतान्तः प्राव्रजत् पुनः ॥८८॥
॥ अथोत्थाय नमश्चक्रे काकुत्स्थो जयभूषणम् । उपसीतं च गत्वैवं चिन्तयामास चेतसि ॥८९॥
 असौ शिरीषमृद्वङ्गी राजपुत्री मम प्रिया । सीता शीतातपक्लेशं कथं नाम सहिष्यते ? ॥९०॥
 इमं संयमभारं च सर्वभारातिशायिनम् । उद्वक्ष्यति कथं नाम हृदयेनाऽपि दुर्वहम् ? ॥९१॥
 यद् वा सतीव्रतं यस्या न भङ्क्तुं रावणोऽप्यलम् । सा निर्व्यूढप्रतिज्ञैव भाविनी संयमेऽपि हि ॥९२॥
 एवं विमृश्य वैदेहीं ववन्दे लक्ष्मणाग्रजः । लक्ष्मणोऽन्ये च राजानः श्रद्धानिर्धोतचेतसः ॥९३॥
॥ तैतश्च सपरीवारो रामोऽयोध्यां ययौ पुनः । सीता-कृतान्तवदनौ तेपाते च परं तपः ॥९४॥
 तपस्तप्त्वा ब्रह्मलोके कृतान्तवदनो ययौ । सीताऽपि षष्टिं वर्षाणि विदधे विविधं तपः ॥९५॥
 त्रयस्त्रिंशदहोरात्रीं कृत्वाऽन्तेऽनशनं मृता । द्वाविंशत्यर्णवायुः सोऽच्युतेन्द्रः समजायत ॥९६॥
॥ इतश्च शैले वैताढ्येऽभूत् काञ्चनपुरे पुरे । नामतः कनकरथो विद्याधरपतिस्तदा ॥९७॥
मन्दाकिनी-चन्द्रमुख्योः कन्ययोः स स्वयंवरे । सपुत्रान् भूपतीन् राम-लक्ष्मणादीनथाऽऽह्वयत् ॥९८॥
 तत्राऽऽसीनेषु भूपेषु मन्दाकिन्या निजेच्छया । अनङ्गलवणो वव्रे चन्द्रमुख्याऽङ्कुशः पुनः ॥९९॥
 लक्ष्मणस्य सुतास्तत्र क्रोधादुत्स्थिरे युधि । सार्धे शते द्वे अपि ते युगपच्छ्रीधरादयः ॥१००॥
 श्रुत्वा सन्नह्यतस्तांश्च प्रोचाते लवणाङ्कुशौ । को नाम योत्स्यतेऽमीभिरवध्या भ्रातरः खलु ॥१०१॥
 यथा न तातयोर्भेदः कोऽपि ज्येष्ठ-कनिष्ठयोः । तत्पुत्राणां तथाऽस्माकममीषामपि माऽस्तु सः ॥१०२॥

१. च खं. १-२ ॥ २. चाऽपत्तन् निकुञ्जे० हे. कां. ला. खं. १-२, पाता. ॥ ३. वने स्थिता पाता. ॥ ४. ०प्रतिज्ञैव मु. ॥ ५. श्रद्धया निर्मलचित्ताः ॥ ६. इतश्च

एवं तयोर्वचो ज्ञात्वा चरेभ्यो लक्ष्मणात्मजाः । वीक्षापन्ना निनिन्दुः स्वं दुष्कर्मारम्भसम्मुखम् ॥१०३॥
 सद्यः संवेगमापन्नाः पितरावनुमन्य ते । महाबलमुनेः पादपद्मान्ते जगृहूर्ध्वतम् ॥१०४॥
 जातोद्वाहौ तदानीं तावन्नलवणाङ्कुशौ । सहैव सीरि-शार्ङ्गिभ्यामयोध्यामीयतुः पुरीम् ॥१०५॥
 ॥ इतश्च स्वपुरे हर्म्यमूर्ध्नि भामण्डलः स्थितः । कदाचिदेवं मनसा चिन्तयामास शुद्धधीः ॥१०६॥
 श्रेणिद्वयं वशीकृत्याऽस्खलन् सर्वत्र लीलया । विहृत्याऽन्ते चाऽऽत्तदीक्षो भवेयं पूर्णवाञ्छितः ॥१०७॥
 एवं चिन्तयतस्तस्य मूर्ध्नि विद्युत् पपात खात् । स मृत्वा देवकुरुषु जज्ञे युगलधर्मिषु ॥१०८॥
 ॥ इतश्च हनुमांश्चैत्रे चैत्यवन्दनहेतवे । मेरुं गतो निवृत्तोऽस्तमयन्तं सूर्यमैक्षत ॥१०९॥
 एवं च दध्यावुदयो यथा ह्यस्तं तथा खलु । निदर्शनमयं सूर्यो धिग्धिक् सर्वमशाश्वतम् ॥११०॥
 एवं विचिन्त्य स्वपुरे गत्वा राज्ये सुतं न्यधात् । धर्मरत्नाचार्यपार्श्वे प्रव्रज्या स्वयमाददे ॥१११॥
 तमनुप्राव्रजन् राज्ञां सार्धसप्तशतानि च । आर्यालक्ष्मीवतीपार्श्वेऽस्थुस्तत्पत्न्यश्च दीक्षिताः ॥११२॥
 ध्यानानलेन निर्दह्य क्रमात् कर्माणि मूलतः । श्रीशैलः प्राप्य शैलेशीं जगाम पदमव्ययम् ॥११३॥
 ॥ हनूमन्तं प्रव्रजितं ज्ञात्वा दध्यौ रघूद्वहः । हित्वा भोगसुखं कष्टां दीक्षां किमयमाददे ? ॥११४॥
 तां रामचिन्तामवधेर्ज्ञात्वा सौधर्मवासवः । ऊचे मध्येसभमहो! कर्मणां विषमा गतिः ॥११५॥
 रामश्चरमदेहोऽपि यद् धर्मं हसति स्वयम् । सौख्यं विषयसम्भूतं प्रत्युतैषं प्रशंसति ॥११६॥
 अथवा ज्ञातमनयो राम-लक्ष्मणयोर्मिथः । स्नेहो गाढतरः कोऽपि भवानिर्वेदकारणम् ॥११७॥
 द्वौ देवौ कौतुकात् तत्र तयोः स्नेहं परीक्षितुम् । उपेयतुरयोध्यायां लक्ष्मणस्य निकेतने ॥११८॥
 दर्शयामासतुः सद्यो मायया लक्ष्मणस्य तौ । सर्वमन्तःपुरस्त्रैणमाक्रन्दत् करुणस्वरम् ॥११९॥
 हा पद्म! पद्मनयन! बन्धुपद्मदिवाकर! । अकाण्डमृत्युः कोऽयं ते विश्वस्याऽपि भयङ्करः ? ॥१२०॥
 एवं च रुदतीर्वक्षांस्याध्नाना मुक्तकुन्तलाः । अन्तःपुरवधूः प्रेक्ष्य विषण्णो लक्ष्मणोऽवदत् ॥१२१॥
 ममाऽसौ किं मृतो भ्राता जीवितस्याऽपि जीवितम् ? । पिशुनेन कृतान्तेन किं कृतं छलघातिना ? ॥१२२॥
 एवं च भाषमाणस्य वचसा सह जीवितम् । सौमित्रेर्निर्ययौ कर्मविपाको दुरतिक्रमः ॥१२३॥
 स्वर्णस्तम्भमवष्टभ्य स्थितः सिंहासनेऽपि हि । सोऽथ प्रसारिताक्षोऽस्थाल्लेप्यमूर्तिरिवाऽक्रियः ॥१२४॥
 परासुं लक्ष्मणं दृष्ट्वा विषण्णौ तौ सुरावपि । मिथो जजल्पतुरहो! किमावाभ्यामिदं कृतम् ? ॥१२५॥
 विश्वाधारः पुमानेष किमावाभ्यां हहा! हतः ? । इति स्वं बहु निन्दन्तौ स्वकल्पं जग्मतुः पुनः ॥१२६॥
 परासुं लक्ष्मणं प्रेक्ष्य तत्र चाऽन्तःपुरस्त्रियः । चक्रन्दुः सपरीवारा विलुलत्कुन्तलालिकाः ॥१२७॥
 तच्चाऽऽक्रन्दितमाकर्ण्य तत्र रामः समाययौ । उवाच च किमारब्धमविज्ञायाऽप्यमङ्गलम् ? ॥१२८॥
 जीवन्नेवैष तिष्ठामि जीवत्येष च मेऽनुजः । कोऽप्यमुं बाधते व्याधिर्भेषजं तत्प्रतिक्रिया ॥१२९॥
 इत्युक्त्वाऽऽजूहवद् रामो वैद्याञ्ज्योतिषिकानपि । प्रयोगं मन्त्र-तन्त्राणां कारयामास चाऽसकृत् ॥१३०॥
 वैफल्ये मन्त्र-तन्त्राणां मूर्च्छां प्राप रघूद्वहः । कथञ्चिल्लब्धसञ्ज्ञः सन् विललापोच्चकैःस्वरम् ॥१३१॥
 ते विभीषण-सुग्रीव-शत्रुघ्नाद्या उदश्रवः । विमुक्तकण्ठं रुरुदुर्हताः स्म इति भाषिणः ॥१३२॥
 कौशल्याद्या मातरश्च स्नुषाभिः सह साश्रवः । भूयो भूयोऽपि मूर्च्छन्त्यश्चक्रन्दुः करुणस्वरम् ॥१३३॥
 प्रतिमार्गं प्रतिगृहं प्रत्यट्टं क्रन्दनात् तदा । शोकाद्वैतमभूत् सर्वं रसान्तरमलिम्लुचम् ॥१३४॥
 नत्वाऽथ राममूचाते कुमारौ लवणाङ्कुशौ । भवाद्दद्याऽतिभीतौ स्वं कनीयस्तातमृत्युना ॥१३५॥
 अकस्मादापतत्येष मृत्युः सर्वस्य तन्नरैः । तत्परैः परलोकाय स्थातव्यं मूलतोऽपि हि ॥१३६॥
 अनुमन्यस्व दीक्षायै न नो युक्तमतः परम् । कनीयस्तातमुक्तानां गृहे स्थातुं मनागपि ॥१३७॥

१. विस्मयं प्राप्ताः ॥ २. दुष्कर्मण आरम्भस्य सम्मुखं-मुखं-विचारं इति यावत् ॥ ३. गगनात् ॥ ४. चैत्रमासाष्टाहिकायाम् ॥ ५. 'अयि गतौ' इत्यात्मनेपदी धातुरपि परस्मैपदित्वेनाऽत्राऽऽचार्येण निवेदितः, "आत्मनेपदमनित्य" इति न्यायोऽपि द्रष्टव्यः ॥ ६. तु खं. १ ॥ ७. प्रत्युतैषं ला. ॥ ८. अन्तःपुरसत्कं स्त्रीवृन्दम् ॥ ९. प्रसारिते-विस्फारिते अक्षिणी यस्य सः ॥ १०. गतप्राणम् ॥ ११. स्वं कल्पं रसंपा. ॥ १२. कुन्तलालिकाः ता.; विलुलन्-मुक्तः कुन्तलालिः-केशपाशो यासां ताः ॥ १३. उदश्रवः खं. १-२, पाता. ॥ १४. अन्वस्सनाशकम् ॥ १५. 'अस्'धातोः प्रथमपुरुषद्विचनरूपम् ॥ १६. लघुपितुः

इत्युक्त्वा राममानम्याऽमृतघोषमुनेः पुरः । उभौ जगृहतुदीक्षां क्रमाच्च शिवमीयतुः ॥१३८॥

॥रामो भ्रातृविपत्त्या च वियोगेन च पुत्रयोः । मुमूर्च्छ भूयो भूयोऽपि मोहादेवं जगाद च ॥१३९॥

मयाऽपमानना काचित् क्वचिच्चक्रेऽद्य बान्धव ! ? । कस्मादकस्मादालम्बि भवता मौनमीदृशम् ? ॥१४०॥

त्वयि ह्येवं स्थिते भ्रातः ! पुत्राभ्यामपि चोज्झितः । प्रविशन्ति च्छिद्रशते नृणां भूतशतानि हि ॥१४१॥

उन्मत्तभाषिणं चैवं राममेत्य कथञ्चन । बिभीषणाद्याः सम्भूय जगदुर्गद्गदस्वरम् ॥१४२॥

धीरेष्वपि हि धीरस्त्वं वीरो वीरेष्विव प्रभो ! । लज्जाकरमिदं तस्मादधैर्यं मुञ्च सम्प्रति ॥१४३॥

लोकप्रसिद्धमधुना सौमित्रेरौर्ध्वदैहिकम् । अङ्गसंस्कारपूर्वं हि कर्तव्यं समयोचितम् ॥१४४॥

इत्युक्त्वा कुपितो रामस्तानूचे विधुताधरः । जीवत्येष हि मे भ्राता किमिदं वो वचः खलाः ! ? ॥१४५॥

सर्वेषां वः सबन्धूनां ज्वलने दाहपूर्वकम् । मृतकार्यं विधातव्यं दीर्घायुः स्तान्ममाऽनुजः ॥१४६॥

भ्रातर्भ्रातर्ब्रूहि शीघ्रं वत्स ! लक्ष्मण ! नन्वयम् । दुर्जनानां प्रवेशोऽस्ति किं खेदयसि मां चिरम् ? ॥१४७॥

यद् वा खलसमक्षं न वत्स ! कोपस्तवोचितः । इत्युक्त्वाऽसे तमारोप्य ययावन्त्र राघवः ॥१४८॥

नीत्वा स्नानगृहे रामः कदाऽप्यस्नपयत् स्वयम् । ततश्च तं स्वहस्तेन विलिलेप विलेपनैः ॥१४९॥

आनाय्य दिव्यभोज्यानि पूरयित्वा च भाजनम् । कदाचित् तस्य पुरतो मुमोच स्वयमेव च ॥१५०॥

कदाऽप्यारोपयदङ्गे निजेऽचुम्बच्छिरो मुहुः । कदाऽप्यस्वापयत् तल्पे वाससाऽऽच्छादिते स्वयम् ॥१५१॥

कदाऽपि स्वयमाभाष्य स्वयं स्म प्रतिभाषते । स्वयं संवार्हकीभूय ममर्द च कदाचन ॥१५२॥

इत्यादि चेष्टा विकलाः स्नेहोन्मत्तस्य कुर्वतः । ययू रामस्य षण्मासा विस्मृताशेषकर्मणः ॥१५३॥

॥श्रुत्वा च तं तथोन्मत्तमिन्द्रजित्सुन्दसूनवः । खेचरा विद्विषोऽन्येऽपि राममेयुर्जिघांसवः ॥१५४॥

अयोध्यां रुरुधुः सैन्यैरुन्मत्तरघुपुङ्गवाम् । सुप्तसिंहां गिरिगुहामिव व्याधार्च्छलौजसः ॥१५५॥

रामोऽपि लक्ष्मणं स्वाङ्गे निधायाऽऽस्फालयद् धनुः । वज्रावर्तमकालेऽपि संवर्तस्य प्रवर्तकम् ॥१५६॥

तदा चाऽऽसनकम्पेन माहेन्द्रान्नाकिभिः समम् । जटायुराययौ रामं दृढात् प्राग्जन्मसौहृदात् ॥१५७॥

अद्याऽपि नाकिनो रामगृह्या इति विभाषिणः । इन्द्रजित्पुत्रमुख्यास्ते दुद्रुवुः खेचरा द्रुतम् ॥१५८॥

अत्र देवसंखो रामो हन्ता नोऽग्रे बिभीषणः । इति भीता लज्जिताश्च ते संवेगं परमं दधुः ॥१५९॥

ते मुनेरतिवेगस्य पार्श्वे संवेगधारिणः । उपेत्य दीक्षां जगृहृगृहवासपराङ्मुखाः ॥१६०॥

॥ततो जटायुरमरो बोधार्थं राघवस्य सः । पुरंस्थाय तरुं शुष्कं सिषेच मुहुरम्भसा ॥१६१॥

क्षिप्त्वा क्रीषं दृषदि रोपयामास पद्मिनीम् । बीजान्युवापाऽकालेऽपि मृतोक्षणा लाङ्गलेन च ॥१६२॥

यन्त्रे च बालुकाः क्षिप्त्वा तैलार्थं पर्यपीलयत् । इत्याद्यसाधकं रामस्याऽन्यदप्युदभावयत् ॥१६३॥

रामस्तमूचे किं शुष्कं तरुं सिञ्चसि भो ! मुधा ? । फलं दूरेऽस्तु किं नाम मुसलं काऽपि पुष्पति ? ॥१६४॥

शिलायां पद्मिनीखण्डमारोपयसि मुग्ध ! किम् ? । किं वा वपसि बीजानि निर्जलेऽपि मृतैर्वृषैः ? ॥१६५॥

न बालुकाभ्यस्तैलं स्यात् किं पीलयसि मूर्ख ! ताः ? । अनुपायविदस्तेऽसौ प्रयासः सर्वथा वृथा ॥१६६॥

स्मित्वा जटायुरप्यूचे यदीयदपि वेत्सि भो ! । अज्ञानचिह्नं मृतकं स्कन्धे वहसि तर्हि किम् ? ॥१६७॥

सौमित्रिवपुरालिङ्ग्य रामस्तं प्रत्यभाषत । अमङ्गलं भाषसे किं ? त्यज दृष्टिपथं मम ॥१६८॥

॥एवं जटायुषं रामे भाषमाणेऽवधेर्विदन् । कृतान्तवदनो देवस्तद्वोधार्थं समाययौ ॥१६९॥

स्कन्धे स्त्रीमृतकं न्यस्योपरामं विचचार सः । रामोऽप्यूचे किमुन्मत्तोऽस्येवं स्त्रीमृतकं वहन् ? ॥१७०॥

प्रत्युवाच कृतान्तोऽपि भाषसे किममङ्गलम् ? । ममैषा प्रेयसी त्वं तु किं शवं वहसि स्वयम् ? ॥१७१॥

१. मयाऽपमानना मु. रस्वीपा. ॥ २. ०रुर्ध्वं० खं. १. ॥ ३. ०देहिकम्० खं. १-२, ला. ॥ ४. कम्पितौहः ॥ ५. भ्रातस्त्वं तद् ब्रूहि ला. ॥ ६. स्कन्धे ॥

७. शय्यायाम् ॥ ८. तैलमर्दको भूत्वा ॥ ९. ययौ रामस्य षण्मासी मु. ॥ १०. विद्विषो(ष) एते राम० ला. ॥ ११. रामस्येयु० कां. मो. मु. ॥ १२. छलमेव

ओजो येषां ते ॥ १३. देवा रामस्य पक्षपातिनः ॥ १४. देवसखा ला. विना ॥ १५. नाऽग्रे ला. ॥ १६. इति ते लज्जिताश्चित्ते संवेगं परमं दधुः ला. ॥ १७.

पुरः स्थित्वा ॥ १८. गोमयम् ॥ १९. पद्मिनीः खं. २, पाता. ता. ॥ २०. मृतौ वृषभौ योजितौ यस्मिन् लाङ्गले-हले-तेन ॥ २१. वा ता. ॥ २२. बालुकां ला. ॥

२३. पुष्पति ता. ; पुष्पति मु. ॥ २४. निर्जले मृतकैर्वृषैः ता. ॥ २५. मुग्ध पाता. ॥ २६. भोः कां. मु. ॥ २७. जटायुषा पाता. ॥ २८. रामसमीपम् ॥

मृतां जानासि मे भार्यामुह्यमानां मया यदि । निजस्कन्धस्थितं किं न मृतकं वेत्सि 'बुद्धिमन्' ? ॥१७२॥
 तेनैवं दर्शितैस्तैस्तेर्हेतुभिर्जातचेतनः । रामो दध्यौ किं नु सत्यं न जीवति ममाऽनुजः ? ॥१७३॥
 ततस्तौ लब्धबोधाय रामाय स्वमशंसताम् । देवौ जटायुःकृतान्तौ निजस्थानं च जग्मतुः ॥१७४॥
 ॥मृतकार्यं ततो रामश्चकार स्वानुजन्मनः । दीक्षां प्रपित्सुः शत्रुघ्नं राज्यदानाय चाऽऽदिशत् ॥१७५॥
 अहमप्यनुयास्यामि भवत्पादानिति ब्रुवन् । प्रत्यादिदेश शत्रुघ्नो राज्यं भवपराङ्मुखः ॥१७६॥
 ततो लवणपुत्रायाऽनङ्गदेवाय राघवः । ददौ राज्यं स्वयं तुर्यपुरुषार्थाय सत्वरः ॥१७७॥
 मुनिसुव्रतवंशस्य सुव्रतस्य महामुनेः । अर्हद्दासश्रावकेणोपदिष्टस्याऽन्तिकं ययौ ॥१७८॥
 तत्र शत्रुघ्न-सुग्रीव-बिभीषण-विराधितैः । अन्यैश्च राजभिः सार्धं रामो व्रतमुपाददे ॥१७९॥
 रामभद्रे तु निष्क्रान्ते निष्क्रान्तान्यथ षोडश । महीभुजां सहस्राणि भववैराग्ययोगतः ॥१८०॥
 सप्तत्रिंशत् सहस्राणि प्राव्रजन् वरयोषितः । श्रीमत्याः श्रमणायाश्च ता बभूवुः परिच्छदे ॥१८१॥
 षष्ठ्यब्दीं गुरुपादान्ते विविधाभिग्रहोद्यतः । तेषु तपांसि रामर्षिः पूर्वाङ्गश्रुतभावितः ॥१८२॥
 ॥अथ रामः प्रपन्नैकविहारो गुर्वनुज्ञया । एकाकी प्रययौ निर्भीरटव्यां गिरिकन्दरे ॥१८३॥
 तस्यामेव विभावर्यां तत्र ध्यानजुषः सतः । उदभूदवधिज्ञानं रामभद्रमहामुनेः ॥१८४॥
 पश्यंश्चतुर्दशरज्जुप्रमं विश्वं करस्थवत् । देवाभ्यां हतमज्ञासीद् गतं च नरकेऽनुजम् ॥१८५॥
 इदं च चिन्तयामास रामभट्टारकस्तदा । धनदत्ताभिधोऽभूवमहं पूर्वत्र जन्मनि ॥१८६॥
 वसुदत्तोऽभिधानेन लक्ष्मणोऽभूममाऽनुजः । तत्राऽप्यकृतकृत्योऽसावेवमेव व्यपद्यत ॥१८७॥
 भवेऽस्मिन् मे वसुदत्तजीवोऽभूल्लक्ष्मणोऽनुजः । तत्राऽप्यमुष्य कौमारे मुधाऽगाच्छरदां शतम् ॥१८८॥
 शतत्रयं मण्डलित्वे चत्वारिंशत् तु दिग्जये । वर्षैकादशसहस्राः सार्धा राज्येऽब्दषष्टि च ॥१८९॥
 द्वादशाब्दसहस्राणि सर्वमायुरिति क्रमात् । ययावविरतस्यैव केवलं नरकावहम् ॥१९०॥
 न दोषो देवयोः कोऽपि मायावधकयोस्तयोः । विपाकः कर्मणामीदृग् भवत्येव शरीरिणः ॥१९१॥
 एवं विचिन्तयन् रामः कर्मच्छेदेऽधिकोद्यतः । तपःसमाधिनिष्ठोऽभून्निर्ममः सन् विशेषतः ॥१९२॥
 ॥अथ षष्ठोपवासान्ते प्राविशत् पारणाय सः । युगमात्रदत्तदृष्टिर्नगरे स्यन्दनस्थले ॥१९३॥
 निशाकरमिवाऽवन्यामायान्तं नयनोत्सवम् । सम्मुखीनाः समापेतुः पौराः प्रचुरसम्मदाः ॥१९४॥
 पौर्यः स्वस्वगृहद्वारि भिक्षादानाय तस्य च । विचित्रभोज्यपूर्णानि भाजनानि पुरो दधुः ॥१९५॥
 पौराणां हर्षतस्तत्र तुमुलोऽभूत् तथा यथा । स्तम्भान् बभञ्जुः करिणो ययुश्चोर्त्कर्णतां हयाः ॥१९६॥
 रामोऽप्युज्झितधर्माभिरतत्वात् पौरद्वौकितम् । आहारं नाऽग्रहीत् तेभ्योऽभ्यागात् तु नृपवेश्मनि ॥१९७॥
 तत्र चोज्झितधर्मेणाऽऽहारेण प्रत्यलम्भयत् । प्रतिनन्दिनृपो रामं विधिवद् बुभुजे च सः ॥१९८॥
 अमरैर्विदधे तत्र वसुधारादिपञ्चकम् । भगवान् रामभद्रोऽपि तदरण्यं ययौ पुनः ॥१९९॥
 ॥मा भूद् भूयः पुरक्षोभः सङ्घट्टो मे च मा स्म भूत् । इति बुद्ध्या शुद्धबुद्धिः सोऽभिग्रहमिमं व्यधात् ॥२००॥
 अरण्येऽत्रैव चेद् भिक्षाकाले भिक्षोपलप्स्यते । तदानीं पारणं कार्यमस्माभिर्नाऽन्यथा पुनः ॥२०१॥
 इत्यभिग्रहभृद् रामो निरपेक्षो वपुष्यपि । परं समाधिमापन्नोऽवतस्थे प्रतिमाधरः ॥२०२॥
 तत्राऽन्येद्युर्विपर्यस्तशिक्षेणाऽश्वेन वेगिना । आकृष्यमाण आयासीत् प्रतिनन्दिनरेश्वरः ॥२०३॥
 पङ्के नन्दनपुण्याख्यसरसोऽश्वो ममज्ज सः । समापपाताऽनुपदं सैन्यं च प्रतिनन्दिनः ॥२०४॥
 पङ्कात् तमश्चमुत्तार्य शिबिरं न्यस्य तत्र च । स्नात्वा च स नृपश्चक्रे भोजनं सपरिच्छदः ॥२०५॥
 तदा च पारितध्यानो रामर्षिः पारणेच्छया । तत्राऽऽजगाम भगवान्भ्युत्तस्थौ च तं नृपः ॥२०६॥
 अवशिष्टैर्भक्त-पानैः स रामं प्रत्यलम्भयत् । कृतपारणके तस्मिन् रत्नवृष्टिरभूद् दिवः ॥२०७॥

१. बुद्धिमन् पाता. ॥ २. निषिषेध ॥ ३. ०न्तिके खं. ॥ ४. साध्यः ॥ ५. प्रच्छन्नैकं मु. ॥ ६. ०रज्जुमानं पाता. ॥ ७. विपद्य सः मो. ॥ ८. वर्षाणाम् ॥

९. ११५६० वर्षाणि ॥ १०. मायाय वधकर्त्रोः ॥ ११. ततः समाधि० पाता. ॥ १२. अश्वैः कर्णा ऊर्ध्वीकृताः ॥ १३. अन्त-प्रान्तभिक्षाऽऽदानरूपधर्मो-

रामर्षिदेशनां चक्रे प्रतिनन्द्यादयोऽथ ते । बभूवुः श्रावकाः सम्यग्द्वादशव्रतधारिणः ॥२०८॥
 ततः प्रभृति तत्रैव रामस्तस्थौ चिरं वने । देवीभिर्वनवासाभिः पूज्यमानो महातपाः ॥२०९॥
 मासेनैकेन मासाभ्यां मासैस्त्रिचतुरैरपि । रामर्षिः पारयामास भवपारयियासया ॥२१०॥
 पर्यङ्कस्थः कदाऽप्यस्थात् प्रलम्बितभुजोऽन्यदा । कदाऽप्युत्कटिकासीन ऊर्ध्वबाहुः कदाचन ॥२११॥
 अङ्गुष्ठस्थोऽन्यदा तस्थौ पाष्णिस्थश्च कदाऽपि हि । इति नानासनो ध्यानी स तेपे दुस्तपं तपः ॥२१२॥
 ॥विहरन्नन्यदा रामो ययौ कोटिशिलां शिलाम् । विद्याधरसमक्षं या लक्ष्मणेन पुरोदधे ॥२१३॥
 तामध्यास्य शिलां रामः क्षपकश्रेणिमास्थितः । शुक्लध्यानान्तरं भेजे निशायां प्रतिमाधरः ॥२१४॥
 तदा चाऽवधिना ज्ञात्वा सीतेन्द्र पर्यचिन्तयत् । अयं भवी भवति चेद् रामो युज्येऽमुना पुनः ॥२१५॥
 अनुकूलैरुपसर्गैः क्षपकश्रेणिवर्तिनः । उपद्रवं करोम्यस्य यथा स्यान्मत्सुहृत् सुरः ॥२१६॥
 इति सञ्चिन्त्य सीतेन्द्र उपरामं समाययौ । विचक्रे च महोद्यानं वसन्तर्तुविभूषितम् ॥२१७॥
 चुकूज कोकिलाकुलं ववौ च मलयानिलः । रणन्तो भ्रमरा भ्रेमुः कुसुमामोदमोदिनः ॥२१८॥
 चूत-चम्पक-कङ्कलि-पाटला-बकुलादयः । दधुः सद्योऽपि पुष्पाणि नव्यास्त्राणि मनोभुवः ॥२१९॥
 सीतारूपं च सीतेन्द्रो विकृत्य स्त्रीजनानपि । ऊचे प्रिय! प्रिया तेऽस्मि सीतेह समुपस्थिता ॥२२०॥
 रक्तं त्यक्त्वा तदानीं त्वामहं पण्डितमानिनी । प्राव्रजं नाथ! पश्चाच्च पश्चात्तापो ममाऽत्यभूत् ॥२२१॥
 विद्याधरकुमारीभिराभिरद्याऽहमर्थिता । प्रसीद नाथ! स्वं नाथं रामं नाथीकुरुष्व नः ॥२२२॥
 त्वं च मुञ्च परिव्रज्यां रामस्य महिषी भव । त्वदादेशात् तस्य पत्न्यो भविष्यामोऽधुना वयम् ॥२२३॥
 अमूर्विद्याधरवधूस्तदुद्ग्रह रघूद्ग्रह! । प्राग्वत् सह त्वया रंस्ये तां सहस्वाऽवमाननाम् ॥२२४॥
 इति ब्रुवाणे सीतेन्द्रे वैक्रिय्यः खेचरस्त्रियः । सञ्जीतं विविधं चक्रुः स्मरोज्जीवनभेषजम् ॥२२५॥
 सीतेन्द्रवचनैस्तैश्च तेन सञ्जीतकेन च । वसन्तेन च नाऽक्षुभ्यद् रामभद्रमहामुनिः ॥२२६॥
 माघस्य शुक्लद्वादश्यां तदा यामेऽन्तिमे निशि^१ । उदपद्यत रामर्षेः केवलज्ञानमुज्ज्वलम् ॥२२७॥
 रामस्य केवलज्ञानमहिमानं सभक्तिकैः । सीतेन्द्रो नाकिनोऽन्ये च विदधुर्विधिपूर्वकम् ॥२२८॥
 दिव्यस्वर्णाम्बुजासीनो दिव्यचामरराजितः । दिव्यातपत्रवान् रामो विदधे धर्मदेशनाम् ॥२२९॥
 देशनान्ते क्षमयित्वा सीतेन्द्रेण प्रणम्य च । सौमित्रि-रावणगतिं पृष्टो रामर्षिरभ्यधात् ॥२३०॥
 ॥अधुना नरके तुर्ये सशम्बूको दशाननः । लक्ष्मणश्चाऽस्ति गतयः कर्माधीना हि देहिनाम् ॥२३१॥
 नरकायुश्चाऽनुभूय तौ दशानन-लक्ष्मणौ । नगर्यां विजयावत्यां प्राग्विदेहविभूषणे ॥२३२॥
 सुनन्द-रोहिणीपुत्रौ जिनदास-सुदर्शनौ । भविष्यतोऽर्हद्भर्मं च सततं पालयिष्यतः ॥२३३॥युग्मम्॥
 ततो विपद्य सौधर्मे त्रिदशौ तौ भविष्यतः । च्युत्वा च विजयापुर्यां श्रावकौ भाविनौ पुनः ॥२३४॥
 ततोऽपि मृत्वा पुरुषौ हरिवर्षे भविष्यतः । तौ चाऽवसानमासाद्य देवलोकं गमिष्यतः ॥२३५॥
 च्युत्वा च विजयापुर्यां जयकान्त-जयप्रभौ । कुमारवार्तराड्-लक्ष्म्योस्तौ कुमारौ भविष्यतः ॥२३६॥
 जिनोक्तं संयमं तत्र पालयित्वा विपद्य च । गीर्वाणौ लान्तके कल्पे भविष्यत उभावपि ॥२३७॥
 तदा त्वमच्युताच्च्युत्वा क्षेत्रे चाऽत्रैव भारते । सर्वरत्नमतिर्नाम चक्रवर्ती भविष्यसि ॥२३८॥
 च्युत्वा तौ भाविनाविन्द्रायुध-मेघरथाभिधौ । सुतौ ते त्वं परिव्रज्य वैजयन्ते व्रजिष्यसि ॥२३९॥
 इन्द्रायुधः स तु जीवो रावणस्य भवत्रयम् । शुभं भ्रान्त्वा तीर्थकरगोत्रकर्माऽर्जयिष्यति ॥२४०॥
 ततो रावणजीवः स तीर्थनाथो भविष्यति । वैजयन्ताच्च्युतस्तस्य भावी गणधरो भवान् ॥२४१॥
 ततस्तौ यास्यतो मोक्षं स जीवो लक्ष्मणस्य तु । भवत्सूनुर्मैघरथो व्रजिष्यति गतीः शुभाः ॥२४२॥
 ततश्च पुष्करद्वीपे प्राग्विदेहविभूषणे । नगर्यां रत्नचित्रायां चक्रवर्ती भविष्यति ॥२४३॥

१. भवपारं यातुमिच्छया ॥ २. नानासनी पाता.; नानासने खं. १ ॥ ३. तामध्यासीच्छिलां मु. ॥ ४. ०माश्रितः पाता. विना ॥ ५. संसारी ॥ ६. अहं रामेण पुनर्योगं प्राप्नुयामिति तच्चिन्ता ॥ ७. कङ्कलिं पाता.; कङ्कलिं मु. ॥ ८. कामदेवस्य ॥ ९. तद् ता. ॥ १०. वैक्रियशक्त्या प्रादुर्भूतः ॥ ११. निशः रसंया. ॥

चक्रवर्तिश्रियं भुक्त्वा परिव्रज्य क्रमेण च । स तीर्थनाथो भविता निर्वाणं च प्रपत्स्यते ॥२४४॥
 १॥ एवमाकर्ण्य सीतेन्द्रो रामभद्रं प्रणम्य च । ययौ प्राक्स्नेहवशतो दुःखभाग् यत्र लक्ष्मणः ॥२४५॥
 सिंहादिरूपैर्विकृतैस्तत्र शम्बूक-रावणौ । लक्ष्मणेन समं क्रुद्धौ युध्यमानौ ददर्श सः ॥२४६॥
 नैवं वो युध्यमानानां दुःखं भावीति वादिनः । परमाधार्मिकाः क्रुद्धा अग्निकुण्डेषु तान् न्यधुः ॥२४७॥
 दह्यमानास्त्रयोऽप्युच्चै रटन्तो गलिताङ्गकाः । ततः कृष्णा तप्ततैलकुम्भ्यां निदधिरे बलात् ॥२४८॥
 विलीनदेहास्तत्राऽपि भ्राष्ट्रे चिक्षिपिरे पुनः । तडत्तडिति शब्देन स्फुटन्तो दुद्रुवुः पुनः ॥२४९॥
 इत्यादि दुःखं तेषां स प्रेक्ष्योवाचाऽसुरानिति । किं रे न वित्थ यदमी आसन् पुरुषपुङ्गवाः ? ॥२५०॥
 अपयाताऽसुरा! दूरं मुञ्चतैतान् महात्मनः । निषिध्येत्यसुरानूचे सोऽथ शम्बूक-रावणौ ॥२५१॥
 युवाभ्यां तत् कृतं पूर्वं येनेमं नरकं गतौ । पूर्ववैरं किमद्याऽपि दृष्टोदर्कं न मुञ्चितम् ? ॥२५२॥
 तावप्येवं निषिध्येन्द्रः सौमित्रे रावणस्य च । रामकेवलिनाख्यातमाचख्यौ बोधहेतवे ॥२५३॥
 तावप्यथ बभाषाते साध्वकार्षीः कृपानिधे! । भवच्छुभोपदेशेन जाता नो दुःखविस्मृतिः ॥२५४॥
 प्राग्जन्मोपार्जितैस्तैः क्रूरैः कर्मभिरर्पितः । दीर्घो नो नरकावासस्तद् दुःखं कोऽपनेष्यति ? ॥२५५॥
 इत्युक्त्वा करुणापूर्णः सीतेन्द्रः प्रत्यवोचत । नेष्यामि सुरलोके^१ त्रीनपि वो नरकादितः ॥२५६॥
 इत्युक्त्वा पाणिनोद्दधे स तांस्त्रीनपि ते पुनः । विशीर्य कणशः पेतुः पाणेः पारदवत् क्षणात् ॥२५७॥
 भूयोऽपि मिलिताङ्गान्स्तानुद्दधे स यथा यथा । पुनरेव पतन्ति स्म पूर्ववत् ते तथा तथा ॥२५८॥
 ततः सीतेन्द्रमूचुस्ते भवत्यधिकमेव नः । दुःखमुद्द्वियमाणानां तन्मुञ्चाऽस्मान् दिवं ब्रज ॥२५९॥
 तान् मुक्त्वेयाय सीतेन्द्रो रामं नत्वा ततोऽगमत् । शाश्वतार्हत्तीर्थयात्राकृते नन्दीश्वरादिषु ॥२६०॥

गच्छन्नथो देवकुरुप्रदेशे

निरीक्ष्य भामण्डलराजजीवम् ।

प्राक्स्नेहयोगात् प्रतिबोध्य सम्यग्

निजं स सीतेन्द्र इयाय कल्पम् ॥२६१॥

उत्पन्ने सति केवले स शरदां पञ्चाधिकां विंशतिं

मेदिन्यां भविकान् प्रबोध्य भगवाञ्छ्रीरामभट्टारकः ।

आयुश्च व्यतिलङ्घ्य पञ्चदश चाऽब्दानां सहस्रान् कृती

शैलेशीं प्रतिपद्य शाश्वतसुखानन्दं प्रपेदे पदम् ॥२६२॥

इत्याचार्यश्रीहिमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये

सप्तमे पर्वणि सीताशुद्धि-व्रतग्रहणो नाम

दशमः सर्गः समाप्तः ॥

१. वेत्थ पाता. ॥ २. दृष्टेदृक्षं ला.; दृष्ट उदर्कः-परिणामो यस्य तत् ॥ ३. नौ रसंपा. ॥ ४. इत्युक्त्वा खं. १, पाता. ॥ ५. लोकेऽमूनपि० पाता. ॥ ६. दुःखं विलीयमानानां कां. ॥ ७. सप्तम० खं. १-२, ता. ॥ ८. 'समाप्तः' इति नाऽस्ति ता. खं. १-२ प्रतिषु; 'दशमः सर्गः' इत्यतः परं समाप्तं चेदं रामायणम् इति खं. १-२, पाता. प्रतिषु ॥

॥एकादशः सर्गः॥

॥श्रीनमिनाथचरित्रम्॥

नेमो नमिजिनेन्द्राय सुरेन्द्रमहितांहये । कर्मद्रुमगजेन्द्राय धरित्रीकल्पशाखिने ॥१॥
तस्यैव कीर्तयिष्यामश्चरित्रमतिपावनम् । विश्वस्याऽप्युपकाराय परलोकेहलोकयोः ॥२॥
जम्बूद्वीपेऽत्रैव प्रत्यग्विदेहे भरताभिधे । विजये सम्पदां कोशः कौशाम्बी नामतोऽस्ति पूः ॥३॥
आखण्डल इवाऽखण्डशासनस्तत्र चाऽभवत् । सिद्धार्थीकृतसर्वार्थी सिद्धार्थो नाम पार्थिवः ॥४॥
गाम्भीर्यं धैर्यमौदार्यं वीर्यं बुद्धिरथाऽपरे । अन्योऽन्यस्पर्द्धयेवाऽऽसन् सर्वे तस्याऽद्भुता गुणाः ॥५॥
सम्पद् विस्तारमापन्ना तस्याऽत्युन्नतिशालिनः । अभूद् विश्वोपकाराय छाया मार्गतरोरिव ॥६॥
धर्मो मनसि तस्यैको नित्यमत्यन्तनिर्मले । निवासं कारयामास राजहंस इवाऽम्बुजे ॥७॥
भवाद् विरक्तः सोऽन्येद्युरुत्सृज्य तृणवच्छ्रियम् । सुदर्शनमुनेः पादमूले दीक्षामुपाददे ॥८॥
आर्जयत् स्थानकैः कैश्चित् तीर्थकृन्नामकर्म सः । सम्यग् व्रतं पालयित्वा मृत्वाऽगादपराजिते ॥९॥
॥इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन् क्षेत्रे चाऽत्रैव भारते । नगरी मिथिलेत्यस्ति धर्माशिथिलनागरा ॥१०॥
प्राकारवलयो रत्न-स्वर्णहर्म्याट्टगर्भितः । तस्यामाभाति सर्वस्वसमुद्रक इवाऽवनेः ॥११॥
परितो रत्नखचितास्तस्यामुद्धानदीर्घिकाः । तटद्रुमर्परागेण यान्ति पङ्क्तिंलतां यदि ॥१२॥
तस्यां सर्वारिविजयी विजयो नाम पार्थिवः । बभूव भूवासवतां दधानः परया श्रिया ॥१३॥
भ्रूभङ्गमप्यकृतवैवाऽसन्नाह्याऽपि वरूथिनीम् । स लीलया पराजिये परान् यून इव स्मरः ॥१४॥
स सागर इवाऽगाधोऽभिरामश्चन्द्रमा इव । समीरण इवौजस्वी तेजस्वी भानुमानिव ॥१५॥
वप्रेति नामतस्तस्य सर्वान्तःपुरमण्डनम् । मण्डनीभूतशीलाऽभूद् भूरिवाऽङ्गवती प्रिया ॥१६॥
गङ्गेव स्वच्छगम्भीरा जगतोऽपि हि पावनी । ज्योत्स्नेव नयनानन्ददायिनी सा व्यराजत ॥१७॥
ये ये सूनृत-शीलाद्या निरीक्ष्यन्ते गुणाः किल । अवदातैरभूत् तैस्तैः स्त्रीणां सैका निदर्शनम् ॥१८॥
॥इतश्च सिद्धार्थजीवो विमाने सोऽपराजिते । स्वमायुः पूरयामास त्रयस्त्रिंशद्वर्षवोपमम् ॥१९॥
च्युत्वाऽश्वयुक्पूर्णिमायामश्विन्यामवातरत् । वप्रादेव्याः स उदरे कृतोद्योतो जगत्त्रये ॥२०॥
तदा च यामिनीशेषे वप्रादेवी चतुर्दश । उदैक्षत महास्वप्नांस्तीर्थकृज्जन्मसूचकान् ॥२१॥
पितुर्मनोरथ इव गर्भः प्रववृधे क्रमात् । अतिलावण्यजननो जनन्याः सुखकृच्च सः ॥२२॥
पूर्णे काले नभःकूर्णणाष्टम्यां भे चाऽश्वदेवते । नीलोत्पलाङ्गं स्वर्णाभं देवी सूतमसूत सा ॥२३॥
॥अथैत्याऽऽसनकम्पेन चक्रुर्देवी-कुमारयोः । तदैव सूतिकर्माणि विधिवद् दिक्कुमारिकाः ॥२४॥
शक्रो निन्ये मेरुमूर्धन्यच्युताद्याश्च वासवाः । चतुःषष्टिरपि तीर्थाभोभिरस्नपयन् प्रभुम् ॥२५॥
स्नपनान्ते जगन्नाथमभ्यर्च्य कुसुमादिभिः । रचितारात्रिकः शक्रः इति स्तोतुं प्रचक्रमे ॥२६॥
“व्याहर्ता मोक्षमार्गस्य संहर्ता सर्वकर्मणाम् । प्रहर्ता च कषायाणां जय त्वं परमेश्वर! ॥२७॥
कुमतस्याऽपनेतारं नेतारं जगतामपि । सद्बोधस्य प्रणेतारं त्वां नमामि जगद्गुरो! ॥२८॥

१. अहं ॥ खं.१-२, पाता. ॥ २. सिद्धार्थीकृतसिद्धार्थी खं.१-२; सिद्धार्थीकृतसर्वार्थी ता.; असिद्धार्थाः सिद्धार्थाः कृताः सर्वेऽर्थिनो येन सः ॥ ३. स्वार्थे णिच्-प्रत्ययः सम्भाव्यतेऽत्र ॥ ४. इवाऽम्भसि खं.२ ॥ ५. धर्मेऽशिथिलाः-उद्यता नागरा-नगरजना यस्यां सा ॥ ६. सर्वं स्वं-धनं तस्य समुद्रकः-मञ्जूषा ॥ ७. उद्यानवाप्यः ॥ ८. परागो मकरन्दः ॥ ९. कर्दममयताम् ॥ १०. भुवि-पृथ्व्यां वासवतां-इन्द्रत्वम् ॥ ११. सेनाम् ॥ १२. शत्रून् ॥ १३. शीलं मण्डनी-भूतं यस्याः सा ॥ १४. मूर्तिमती पृथ्वीव ॥ १५. सूनृतं-सत्यम् ॥ १६. त्रयस्त्रिंशां मु. रस्वीपा. ॥ १७. अश्विनीनक्षत्रे ॥ १८. श्रावणकृष्णाष्टम्याम् ॥ १९. अश्विनीनक्षत्रे ॥ २०. कथयिता-वक्ता ॥

विश्वेश्वर्यस्याऽधिकर्त्रा^१ न्यक्कर्त्रा^२ विश्वपाप्मनाम् ।^३ अविकर्त्रोपकर्त्रा च सनाथं भवता जगत् ॥२९॥
 धर्मबीजसमुद्धर्त्रे धर्त्रेऽतिशयसम्पदाम् । श्रुतस्कन्धविधात्रे च भगवन्! भवते नमः ॥३०॥
 प्रत्यादेष्टुः कुमार्याणामादेष्टुर्मुक्तिवर्त्मनः । धर्मः प्रभविता त्वत्त उपदेष्टुरतः परम् ॥३१॥
 नव्यतीर्थप्रतिष्ठातुरनुष्ठातुस्तपःश्रियाम् । प्रभो! जगदधिष्ठातुर्भवतः किङ्करा वयम् ॥३२॥
 आदातर्यपवर्गस्य विश्वस्याऽभयदातरि । त्वयि त्रैलोक्येशरण! प्रपन्नशरणोऽस्म्यहम् ॥३३॥
 अस्मिन् भवे यथाऽभूस्त्वं प्रभुर्मम जगत्पते! । भवान्तरेष्वपि तथा भूया नाऽन्यो मनोरथः” ॥३४॥
 इति स्तुत्वा जगन्नाथं पुनरादाय वासवः । मुमोच वप्रास्वामिन्याः पार्श्वे नीत्वा यथास्थिति ॥३५॥
 ॥राजाऽपि विजयः प्रातः सूनोर्जन्ममहोत्सवम् । चकार कारामोक्षादिपूर्वकं परया मुदा ॥३६॥
 प्रभौ गर्भस्थिते रुद्धा पुर्यासीन्मिथिलाऽरिभिः । अधिप्रासादमारोहद् वप्रादेवी च तत्क्षणम् ॥३७॥
 वप्रां प्रेक्ष्य च तद्गर्भानुभावाद् विजयं नृपम् । यन्नेमुर्द्विष इत्यस्य नमिरित्यभिधा ददे ॥३८॥
 पाल्यमानोऽथ धात्रीभिः शक्रादिष्ठाभिरन्वहम् । नमिनाथः प्रवृधे निशानाथ इवाऽपरः ॥३९॥
 विमुक्तशैशवः स्वामी धनूषि दश पञ्च च । उच्छ्रिताङ्गः पर्यणैषीत् कन्यां पितृनिदेशतः ॥४०॥
 सार्धे वर्षसहस्रे द्वे व्यतिक्रम्य स जन्मतः । दत्तं पित्राऽऽददे राज्यं कर्म भोगफलं विदन् ॥४१॥
 पञ्चस्वब्दसहस्रेषु राज्याद् यातेष्वथ प्रभुम् । तीर्थं प्रवर्तयेत्यूचुरेत्य लोकांतिकामराः ॥४२॥
 निवेश्य सुप्रभं नाम पुत्रं राज्ये नमिप्रभुः । प्रददौ वार्षिकं दानं द्रविणैर्जृम्भकाहृतैः ॥४३॥
 सुप्रभाद्यैर्नृपैः शक्रादिभिर्देवैर्वृतः प्रभुः । देवकुर्वा शिबिकया सहस्राग्रवणं ययौ ॥४४॥
 कंदम्बचुम्बनासक्तमधुव्रतकदम्बकम् । मल्लिकाकुसुमोच्चायव्याकुलोद्यानपालकम् ॥४५॥
 विगलत्पाटलापुष्पाटलीभूतभूतलम् । कामुकम्रस्तरीभूतशिरीषकुसुमोत्करम् ॥४६॥
 वहमानारघट्टोत्थैः प्रोच्छलच्छीकरोत्करैः । ग्रीष्मेऽपि दर्शिताब्देर्तु तद् वनं प्राविशत् प्रभुः ॥४७॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥
 आषाढकृष्णनवम्यामश्विन्यां चरमेऽहनि । समं राज्ञां सहस्रेण षष्ठेन प्राव्रजत् प्रभुः ॥४८॥
 तदोत्पन्नमनोज्ञानो द्वितीयेऽहनि पारणम् । स क्षैर्य्या वीरपुरे चक्रे दत्तनृपौकसि ॥४९॥
 चक्रे च विबुधैस्तत्र वसुधारादि दत्तराट् । पीठं च व्यहृताऽन्यत्र नवमासांस्ततः प्रभुः ॥५०॥
 ततः सहस्राग्रवणं दीक्षास्थानं तदा ययौ । षष्ठेन बकुलस्याऽधस्तस्थौ च प्रतिमाधरः ॥५१॥
 मार्गस्य शुक्तैकादश्यामश्विन्यां भे नमिप्रभोः । घातिकर्मक्षयादाविरभूत् केवलमुज्ज्वलम् ॥५२॥
 ॥सद्योऽपि देवाः समवसरणं विदधुस्ततः । अशीत्यग्रशतधनुस्तुङ्गाशोकद्रुभूषितम् ॥५३॥
 तत्र प्रदक्षिणीकृत्याऽशोकं तीर्थाय चाऽनमत । न्यषदत् प्राङ्मुखः पूर्वरत्नसिंहासने प्रभुः ॥५४॥
 रत्नसिंहासनस्थानि प्रतिबिम्बानि च प्रभोः । विचक्रुर्व्यन्तरसुरा दिक्ष्वन्यास्वपि तत्क्षणम् ॥५५॥
 अवतस्थे यथास्थानं श्रीमान् सङ्घर्षतुर्विधः । भगवन्तं नमस्कृत्य सौधमेन्द्रोऽस्तवीदिति ॥५६॥
 “केवलज्ञानसञ्ज्ञेन चक्षुषा वीक्षसेऽखिलम् । जगदेतत् तदेवं ते त्रिनेत्राय नमः प्रभो! ॥५७॥
 पञ्चत्रिंशदतिशयवचसे परमेष्ठिने । चतस्त्रिंशदतिशयान्विताय भवते नमः ॥५८॥
 मालवकैशिकीमुख्यग्रामरागमनोरमाम् । सर्वभाषानुगां नाथ! तव वाचमुपास्महे ॥५९॥
 त्वद्दर्शनात् प्रणश्यन्ति कर्मपाशाः शरीरिणाम् । ताक्ष्यावलोकनान्नागपाशा इव दृढा अपि ॥६०॥
 त्वद्दर्शनाद् देहभाजोऽधिरोहन्ति शनैः शनैः । निःश्रेणिमिव मोक्षस्य गुणस्थानकमालिकाम् ॥६१॥

१. अधिकारिणा ॥ २. तिरस्कर्त्रा सर्वपापानाम् ॥ ३. अविकारिणा ॥ ४. निरसनं कर्तुः ॥ ५. आ-समन्ताद् दातरि ॥ ६. त्रैलोक्येशरणे मु. रस्वीपा. ॥ ७. कन्याः रसंपा. ॥ ८. सार्धवर्षे ० मु. रस्वीपा. ॥ ९. लोकांतिका ० रसंपा. ॥ १०. कदम्बानां चुम्बने आसक्तो मधुव्रतानां-भ्रमराणां कदम्बः-समूहो यत्र तत् ॥ ११. मल्लिकापुष्पाणामवचये व्याकुला उद्यानपाला यत्र तत् ॥ १२. ०द्यानपालिकाम् खं. १, पाता. ; ०द्यानपूर्वकम् खं. २ ॥ १३. विगलद्भिः-पतद्भिः पाटलापुष्पैः पाटलीभूतं-रक्तवर्णं भूतलं यत्र तत् ॥ १४. कामुकानां म्रस्तरीभूतः-आसनीभूतः शय्याभूतो वा शिरीषकुसुमानामुत्करो यत्र तत् ॥ १५. दर्शितोऽब्दानां-मेघानां ऋतुर्येन तत् ॥ १६. परमात्रेण ॥ १७. वसुधारादिपञ्चकम् खं. २ ॥ १८. “भाविति भूतवदुपचारः” इति रूढिमाश्रित्य वचनमिदं स्यात् ॥ १९. ०ऽस्तवीदिति खं. २ ॥

स्मृतः श्रुतः स्तुतो ध्यातो दृष्टः स्पृष्टो नमस्कृतः । येन तेन प्रकारेण स्वामिन्! भवसि शर्मणे ॥६२॥
 स्वामिन्! पुण्यानुबन्धीनि पूर्वपुण्यानि नः खलु । यैस्त्वं हृग्गोचरं नीतोऽसाधारणगतिप्रदः ॥६३॥
 यथा तथा ममाऽस्त्वन्वत् स्वर्गराज्यादि सर्वतः । मा जातु हृदयाद् यान्तु नाथ! त्वद्देशनागिरः” ॥६४॥
 इति स्वामिगुणस्तोत्रं विधाय विरते हरौ । जगत्त्रयगुरुर्धर्मदेशनामकरोदिभाम् ॥६५॥
 ॥“असारः खलु संसारः सैरिदूर्मिचलं धनम् । विद्युद्विलाससदृशं शरीरमपि नश्वरम् ॥६६॥
 अनास्थां सर्वथा तेषु तद् विधाय विचक्षणः । यतेत यतिधर्माय मुमुक्षुर्मोक्षवर्त्मने ॥६७॥
 अशक्तस्तद्विधाने चेत् तदाकाङ्क्षी तथाऽपि हि । सम्यक्छावकधर्मायोत्तिष्ठेत द्वादशात्मने ॥६८॥
 नयेन्नित्यमहोरात्रं श्रावकस्त्वप्रमद्वरः । धर्म्याभिरिति चेष्टाभिर्मनोवाक्कायजन्मभिः ॥६९॥
 ब्राह्मे मूर्हत् उत्तिष्ठेत् परमेष्ठिस्तुतिं पठन् । किंधर्मा ? किंकुलश्चाऽस्मि ? किं व्रतोऽस्मीति च स्मरन् ॥७०॥
 शुचिः पुष्पामिषस्तोत्रैर्देवमभ्यर्च्य वेश्मनि । प्रत्याख्यानं यथाशक्ति कृत्वा देवगृहं व्रजेत् ॥७१॥
 प्रविश्य विधिना तत्र त्रिः प्रदक्षिणयेज्जिनम् । पुष्पादिभिस्तमभ्यर्च्य स्तवनैरुत्तमैः स्तुयात् ॥७२॥
 ततो गुरुणामभ्यर्णे प्रतिपत्तिपुरःसरम् । विदधीत विशुद्धात्मा प्रत्याख्यानप्रकाशनम् ॥७३॥
 अभ्युत्थानं तदालोकेऽभियानं च तदागमे । शिरस्यञ्जलिसंश्लेषः स्वयमासनढौकनम् ॥७४॥
 आसनाभिग्रहो भक्त्या वन्दना पर्युपासनम् । तद्यानेऽनुगमश्चेति प्रतिपत्तिरियं गुरोः ॥७५॥
 ततः प्रतिनिवृत्तः सन् स्थानं गत्वा यथोचितम् । सुधीर्धर्माविरोधेन विदधीताऽर्थचिन्तनम् ॥७६॥
 ततो माध्याह्निकीं पूजां कुर्यात् कृत्वाऽथ भोजनम् । तद्विद्भिः सह शास्त्रार्थरहस्यानि विचारयेत् ॥७७॥
 ततश्च सन्ध्यासमये कृत्वा देवार्चनं पुनः । कृतावश्यककर्मा च कुर्यात् स्वाध्यायमुत्तमम् ॥७८॥
 न्याये काले ततो देव-गुरुस्मृतिपवित्रितः । निद्रामल्पामुपासीत प्रायेणाऽब्रह्मवर्जकः ॥७९॥
 निद्राच्छेदे योषिदङ्गसत्तत्त्वं परिचिन्तयेत् । महात्मनां मुनीनां हि तन्निवृत्तिं परामृशन् ॥८०॥
 यकृ-च्छकृन्-मल-श्लेष-मज्जा-ऽस्थिपरिपूरिता । स्नायुस्यूता बही रम्याः स्त्रियश्चर्मप्रसेविकाः ॥८१॥
 बहिरन्तर्विपर्यासः स्त्रीशरीरस्य चेद् भवेत् । तस्यैव कामुकः कुर्याद् गृध्र-गोमायुगोपनम् ॥८२॥
 स्त्रीशस्त्रेणाऽपि चेत् कामो जगदेतज्जिगीषति । तुच्छपिच्छमयं शस्त्रं किं नाऽऽदत्ते स मूढधीः ? ॥८३॥
 सङ्कल्पयोनिनाऽनेन हहा! विश्वं विडम्बितम् । तद् दुःखनामि सङ्कल्पं मूलमस्येति चिन्तयेत् ॥८४॥ चतुर्भिः कलापकम् ॥
 यो यः स्याद् बाधको दोषस्तस्य तस्य प्रतिक्रियाम् । चिन्तयेद् दोषमुक्तेषु प्रमोदं यतिषु व्रजन् ॥८५॥
 दुःस्थां भवस्थितिं स्थेम्ना सर्वजीवेषु चिन्तयन् । निर्सर्गसुखसर्गं तेष्वपवर्गं विमार्गयेत् ॥८६॥
 जिनो देवः कृपा धर्मो गुरवो यत्र साधवः । श्रावकत्वाय कस्तस्मै न श्लाघेताऽविमूढधीः ? ॥८७॥
 जिनधर्मविनिर्मुक्तो मा भूवं चक्रवर्त्यपि । स्यां चेटोऽपि दरिद्रोऽपि जिनधर्माधिवासितः ॥८८॥
 त्यक्तसङ्गो जीर्णवासा मलक्लिन्नकलेवरः । भजन् माधुकरिं वृत्तिं मुनिचर्यां कदाऽऽश्रये ? ॥८९॥
 त्यजन् दुःशीलसंसर्गं गुरुपादरजः स्पृशन् । कदाऽहं योगमभ्यस्यन् प्रभवेयं भवच्छिदे ? ॥९०॥
 महानिशायां प्रकृते कायोत्सर्गे पुराद् बहिः । स्तम्भवत् स्कन्धकषणं वृषाः कुर्युः कदा मयि ? ॥९१॥
 वने पद्मासनासीनं क्रोडस्थितमृगार्भकम् । कदा घ्रास्यन्ति वक्त्रे मां जरन्तो मृगयूथपाः ? ॥९२॥
 शत्रौ मित्रे तृणे स्रैणे स्वर्णेऽश्मनि मणौ मृदि । मोक्षे भवे भविष्यामि निर्विशेषमतिः कदा ? ॥९३॥
 अधिरोढुं गुणश्रेणीं^{१०} निःश्रेणीं मुक्तिवेश्मनः । परानन्दलताकन्दान् कुर्यादिति मनोरथान् ॥९४॥ सप्तभिः कुलकम् ॥
 इत्यहोरात्रिकीं चर्यामप्रमत्तः समाचरन् । यथावदुक्तवृत्तस्थो गृहस्थोऽपि विशुध्यति” ॥९५॥
 श्रुत्वेमां देशनां भर्तुर्बहवः प्राव्रजज्जनाः । कुम्भादयो गणधरास्तत्र सप्तदशाऽभवन् ॥९६॥

१. यस्त्वं मु. ॥ २. विधीय मु. ॥ ३. चलदूर्मिचलं मु. ॥ ४. अप्रमादी ॥ ५. पुष्प-नैवेद्य-स्तवनैः ॥ ६. भक्तिः ॥ ७. मध्या० खं. १-२, पाता. मु. ॥ ८. योषित्-नारी तदङ्गस्य सत्तत्त्वं-याथार्थ्यम् ॥ ९. स्नायुः स्यूता खं. १, पाता. ॥ १०. चर्मभस्त्राः ॥ ११. गृध्र-शृगालेभ्यो रक्षा ॥ १२. सङ्कल्प एव योनिः-उत्पत्तिस्थानं यस्य कामस्य तेन ॥ १३. दुर् उपसर्गः खन् धातुः; कथेन-कथं वा खनामि-खननं करोमि ॥ १४. स्थैर्येण ॥ १५. निर्सर्गतः सुखं-तस्य सर्गो(सर्जनं) यस्मिन् तम ॥ १६. प्रकृतकायो० म्. रस्वीपा. ॥ १७. ०श्रेणिं निःश्रेणिं खं. १, पाता. ॥

देशनान्ते जगद्धर्तुः कुम्भो व्यधित देशनाम् । तद्देशनान्ते नत्वेशं शक्राद्याः स्वं पदं ययुः ॥१७॥
 ॥तत्तीर्थजन्मा भृकुटिर्यक्षस्त्र्यक्षश्चतुर्मुखः । स्वर्णवर्णो वृषरथश्चतुर्भिर्दक्षिणैः भुजैः ॥१८॥
 धृतमातुलिङ्ग-शक्ति-मुद्रा-ऽभयदैर्युतः । वामैः पुनर्नकुलक-पर्शु-वज्रा-ऽक्षसूत्रिभिः ॥१९॥युग्मम्॥
 तथैव देवी गान्धारी श्वेताङ्गी हंसवाहना । दोर्भ्यां वरद-खड्गिभ्यां दक्षिणाभ्यां विराजिता ॥१००॥
 वामाभ्यां बीजपूरिभ्यां बाहुभ्यामुपशोभिता । अभूतामित्युभे भर्तुर्नमैः शासनदेवते ॥१०१॥
 ॥ताभ्याममुक्तसान्निध्यो विजहार वसुन्धराम् । सार्धे वर्षसहस्रे द्वे नवमासोनिते विभुः ॥१०२॥
 प्रभोरभूवन् साधूनां सहस्राण्यथ विंशतिः । व्रतिनीनां पुनरेकचत्वारिंशत्सहस्र्यपि ॥१०३॥
 चतुर्दशपूर्वभृतां सार्धं शतचतुष्टयम् । अवधिज्ञानभाजां तु सहस्रं षट् शताधिकम् ॥१०४॥
 षष्ट्यग्रा द्वादशशती मनःपर्ययशालिनाम् । शतानि षोडश पुनः केवलज्ञानधारिणाम् ॥१०५॥
 जातवैक्रियलब्धीनां सहस्राः पञ्च सङ्ख्यया । तथा सहस्रमेकं तु वादलब्ध्युपशोभिनाम् ॥१०६॥
 श्रावकाणां लक्षमेकं सहस्राणि च सप्ततिः । श्राविकाणां त्रिलक्ष्यष्टचत्वारिंशत्सहस्रयुक् ॥१०७॥
 मोक्षकालमथ ज्ञात्वा सम्मेताद्रिमगात् प्रभुः । समं मुनिसहस्रेणाऽनशनं प्रत्यपादि च ॥१०८॥
 मासान्ते वैशाखकृष्णदशम्यामश्विनीयुञ्जि । समं तैर्मुनिभिः स्वामी प्रपेदे पदमव्ययम् ॥१०९॥
 कौमारेऽब्दानां सहस्रौ सार्धो राज्ये तु पञ्च ते । व्रते सार्धौ सहस्रौ चेत्ययुतायुर्नमिप्रभुः ॥११०॥
 मुनिसुव्रतनिर्वाणान्निर्वाणं श्रीनमिप्रभोः । वर्षाणां षट्सु लक्षेषु व्यतिक्रान्तेष्वजायत ॥१११॥

निर्वाणकल्याणमुपेत्य तत्र
 गीर्वाणनाथास्त्रिदशैः समेताः ।
 शरीरसंस्कारपुरःसरं श्री-
 नमेरकार्षुः सपरिच्छदस्य ॥११२॥

इत्याचार्यश्रीहिमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये
 सप्तमे पर्वणि नमिनाथचरितवर्णनो
 नामैकादर्शः सर्गः ॥

१. बीजपूरधारिभ्याम् ॥ २. २०००० साधवः ॥ ३. ४१००० साध्व्यः ॥ ४. ४५० चतुर्दशपूर्विणः ॥ ५. १६०० अवधिज्ञानिनः ॥ ६. १२६० मनःपर्यवज्ञानिनः ॥
 ७. १६०० केवलज्ञानिनः ॥ ८. ५००० वैक्रियलब्धिधराः ॥ ९. १००० वादिमुनयः ॥ १०. १,७०,००० श्रावकाः ॥ ११. ३,४८,००० श्राविकाः ॥ १२.
 विभुः ता. ॥ १३. अश्विनीनक्षत्रे ॥ १४. २५०० वर्षाणि ॥ १५. ५००० वर्षाणि ॥ १६. २५०० वर्षाणि ॥ १७. १०,००० वर्षाणि ॥ १८. सममं खं.१-२,
 ता. ॥ १९. नामैकादशमः पाता. ॥

॥द्वादशः सर्गः॥

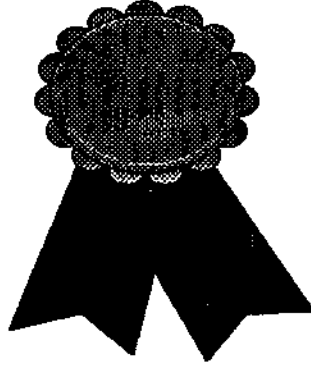
॥श्रीहरिषेणचक्रिचरितम्॥

इतश्च विहरत्येव नमिनामि जिनेश्वरे । हरिषेणोऽभवच्चक्री चरितं तस्य कीर्त्यते ॥१॥
इहैव भरतेऽनन्ततीर्थे नरपुरे पुरे । नराभिरामो नृपतिरभिरामो नरेष्वभूत् ॥२॥
क्रमेण च भवोद्विप्रः परिव्रज्यां प्रपद्य सः । सनत्कुमारकल्पेऽभूदमरः परमर्द्धिकः ॥३॥
॥इतश्च पञ्चालदेशाकल्पः स्वःकल्पमृद्धिभिः । परैरकम्प्यं काम्पील्यमित्यस्ति प्रवरं पुरम् ॥४॥
तस्मिन् महाहरिर्नाम राजा हरिरिवौजसा । इक्ष्वाकुवंशतिलको बभूव भुवि विश्रुतः ॥५॥
तस्याऽभून्महिषी नाम्ना मेरा स्मेराम्बुजानना । शीलालङ्करणा रूपेणाऽलङ्कृतमहीतला ॥६॥
नराभिरामजीवोऽपि तस्याः कुक्षाववातरत् । चतुर्दशमहास्वप्नाख्यातश्चक्रधरर्द्धिकः ॥७॥
सा कालेऽसूत हेमाभं हरिषेणाभिधं सुतम् । पञ्चदशधनूच्छ्रायो युवराज्येऽभ्यषेचि सः ॥८॥
पैतृकं शासतस्तस्य राज्यं प्राज्यभुजौजसः । अन्येद्युरस्त्रशालायां चक्ररत्नमजायत ॥९॥
पुरोधो-वर्धकि-गृहि-सेनानीप्रभृतीन्यपि । तस्य त्रयोदशाऽन्यानि क्रमाद् रत्नानि जज्ञिरे ॥१०॥
॥चक्रमार्गानुगः प्राच्यां गत्वा तीर्थे स मागधे । मागधतीर्थकुमारं दिग्जयादावसाधयत् ॥११॥
दक्षिणस्यामथोपेत्य दक्षिणाम्भोधिवर्तिनम् । वरदामपतिं देवं वशीचक्रे महाभुजः ॥१२॥
उपेत्य दिशि वारुण्यां प्रभासाधिपतिं सुरम् । सोऽसाध्यदखण्डौजा बिडौजा इव भूस्थितः ॥१३॥
महानदीमेत्य सिन्धुं दिक्सिन्धुरपराक्रमः । क्रमाद् वशंवदीचक्रे चक्रभृद् दशमोऽथ सः ॥१४॥
ततोऽभिसृत्य वैताढ्यं वैताढ्याद्रिकुमारकम् । विधिना साधयामास स दिक्साधनपण्डितः ॥१५॥
कृतमालामरं चाऽथ कृती स्वयमसाधयत् । पश्चाच्च सेनापतिना पश्चिमं सिन्धुनिष्कुटम् ॥१६॥
वामान्यकुम्भविन्यस्तमगिरत्नेन कुम्भिना । सेनान्युद्धाटितद्वारां तमिम्नां प्रविवेश सः ॥१७॥
काकिणीरत्नलिखितमण्डलोद्योतितान्तराम् । पद्ययोत्तीर्य चोन्मग्ना-निमग्ने तामलङ्घयत् ॥१८॥
स्वयमुद्धाटितोदीच्यद्वारा तस्य विनिर्ययौ । आपातसञ्ज्ञान् म्लेच्छांस्तान् स्वच्छन्दानजयच्च सः ॥१९॥
अजापयच्च सेनान्या सिन्धोः पश्चिमनिष्कुटम् । गत्वा च क्षुद्रहिमवत्कुमारमजयत् स्वयम् ॥२०॥
काकिण्या ऋषभकूटे स्वनामाऽऽलिख्य सञ्चलन् । गङ्गामसाध्यद् गाङ्गं सेनान्या पूर्वनिष्कुटम् ॥२१॥
विद्याधरैर्दत्तदण्ड उभयश्रेणिवर्तिभिः । स्वयं च साधयामास नाट्यमालमर्थाऽमरम् ॥२२॥
सेनान्योद्धाटितां खण्डप्रपातां चाऽऽविशद् गुहाम् । चक्रानुगश्चक्रवर्ती निर्जगाम च पूर्ववत् ॥२३॥
सेनान्या साधयामास गाङ्गं प्राचीननिष्कुटम् । स्वयमावासयामास गङ्गायां वसुधाधिपः ॥२४॥
नवाऽपि निधयो गङ्गामुखमागधवासिनः । सिध्यन्ति स्म स्वयं तस्योत्कृष्टपुण्यानुभावतः ॥२५॥
॥सम्पूर्णचक्रवर्तिश्रीर्जितषट्खण्डभारतः । अथाऽऽजगाम काम्पील्यपुरं स श्रीपुरन्दरः ॥२६॥
तस्य चक्रित्वाभिषेकश्चक्रे देवैर्नरैरपि । महोत्सवः पुरे चाऽऽसीद् यावद् द्वादश वत्सरान् ॥२७॥
भूपालैः पाल्यमानाज्ञो भरते सकलेऽपि ह्ये । धर्माविबाधया भोगान् बुभुजे स महाभुजः ॥२८॥
भवाद् विरक्तः सोऽन्येद्यु राज्यमुत्सृज्य लीलया । उपादत्त परिव्रज्यां शिवेन्द्रज्योत्सवोत्सुकः ॥२९॥

१. नरेष्वपि पाता. ॥ २. परिव्रज्य विपद्य सः ता. ॥ ३. पञ्चालदेशभूषणम् ॥ ४. स्वर्गतुल्यम् ॥ ५. वशीचक्रे स चक्रभृद् रसंपा. ॥ ६. पश्चिमायाम् ॥ ७. दिग्जसमविक्रमः ॥ ८. वामान्यः-दक्षिणः ॥ ९. अजापयच्च मु. ॥ १०. काकिण्या खं. १-२, पाता. ॥ ११. जगाम साध्यम् मु. ॥ १२. चासाधयामास खं. १-२, पाता. मु. ॥ १३. मथापरम् मु.; मथावरम् पाता. ॥ १४. प्राविशद् मु. ॥ १५. हि ता. मु. ॥ १६. मोक्षगमनोत्सुकः ॥

हरिषेणस्य कौमारे ^१सपादाब्दशतत्रयी । मण्डलित्वेऽपि ^२सैवाऽथ सार्धमब्दशतं ^३जये ॥३०॥
 चक्रभृत्त्वे पुनरष्टौ ^४सहस्राणि शताष्टकम् । पञ्चाशच्च व्रतकाले पुनः सार्धं ^५शतत्रयम् ॥३१॥
 वर्षायुतायुः परिपाल्य सम्यक्
 तीव्रं व्रतं धातितघातिकर्मा ।
 उत्केवलज्ञान इयाय नित्य-
 सुखं पदं तद्धरिषेणचक्री ॥३२॥

इत्याचार्यश्रीहिमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये
 सप्तमे पर्वणि हरिषेणचक्रवर्तिचरितवर्णनो
 नाम द्वादशः सर्गः समाप्तः ॥

॥त्रयोदशः सर्गः॥

॥जयचक्रिचरितम्॥

नमेर्भगवतस्तीर्थे समुत्पन्नस्य चक्रिणः । जयस्य जयिनः पुण्यं चरित्रमिदमुच्यते ॥१॥
अस्यैव जम्बूद्वीपस्यैरवते श्रीपुरे पुरे । वसुन्धरापतिरभूत् ख्यातो नाम्ना वसुन्धरः ॥२॥
स प्रेयस्याः पद्मवत्या मृत्युनोद्विग्रमानसः । राज्ये निवेशयामास तनयं विनयन्धरम् ॥३॥
मनोहरवने पार्श्वे वरधर्ममहामुनेः । तत्त्वं श्रुत्वा प्रतिबुद्धः परिव्रज्यामुपाददे ॥४॥
चिरकालं परिव्रज्यां स यथावदपालयत् । विपद्य सप्तमे कल्पे देवभूयमियाय च ॥५॥
॥इतश्चाऽस्ति राजगृहं पुरं मगधमण्डनम् । श्रियामेकं कुलगृहं स्वःपुर्या इव सोदरम् ॥६॥
इक्ष्वाकुवंशप्रभवः प्रभवो न्यायवर्त्मनः । विजयी विजयो नाम तत्राऽभूत् पृथिवीपतिः ॥७॥
वप्राभिधाना तस्याऽभूमहिषी शीलशालिनी । भूगता काऽपि देवीव रूप-लावण्यसम्पदा ॥८॥
काले गच्छति तस्याश्च कुक्षाववततार सः । वसुन्धरमहीपालजीवः शुक्रात् परिच्युतः ॥९॥
जज्ञे तस्यां जयो नाम धनुर्द्वादशकोन्नतिः । सनुश्चतुर्दशस्वप्नसूचितः काञ्चनच्छविः ॥१०॥
पित्रा राज्येऽभिषिक्तश्च तस्याऽऽयुधगृहेऽन्यदा । चक्ररत्नं समुत्पेदे प्रथमं चक्रिलक्षणम् ॥११॥
तथा च्छत्रं मणिर्दण्डो निखिंशश्चर्म काकिणी । जज्ञिरे तस्य सप्तैवं रत्नान्येकेन्द्रियाणि तु ॥१२॥
पुरोधो-गृहि-हस्त्य-श्व-सेनानी-वर्धकि-स्त्रियः । पञ्चेन्द्रियाणि सप्तैवं तस्य रत्नानि जज्ञिरे ॥१३॥
॥दिग्यात्रार्थं सोऽनुचक्रं पूर्वं पूर्वाब्धिमभ्यगात् । मागधतीर्थकुमारं तत्र चक्रे वशंवदम् ॥१४॥
ततो निवृत्य याम्याब्धौ वरदामपतिं सुरम् । सोऽसाधयन्न देवोऽपि भुव्यलं चक्रवर्तिनः ॥१५॥
गत्वा च पश्चिमाम्भोधौ प्रभासाधीश्वरं सुरम् । क्षिप्तेनैकेन बाणेन वशीचक्रे स लीलया ॥१६॥
ततश्चाऽसाधयत् सिन्धुं सिन्धुराज इवाऽपरः । वैताढ्याद्रिकुमारं च सुरं सुरवरोपमः ॥१७॥
सोऽथ स्वयं वशीचक्रे कृतमालाभिधं सुरम् । सेनान्या तु महानद्याः सिन्धोः पश्चिमनिष्कुटम् ॥१८॥
यथाविधि तमिस्रां स प्रविश्य च निरीय च । आपातनाम्नः किरातान् निर्जिगाय महाभुजः ॥१९॥
पश्चिमं निष्कुटं सिन्धोः सेनान्या स विजित्य च । वशीचकार हिमवत्कुमारं देवविक्रमः ॥२०॥
काकिण्या ऋषभकूटे स लिखित्वाऽऽत्मनोऽभिधाम् । सेनान्या निष्कुटं गात्रं प्राचीनं चलितोऽजयत् ॥२१॥
साधयित्वा स्वयं गत्रां जित्वा विद्याधरेश्वरान् । खण्डप्रपाताद्वारस्थं नाट्यमालमसाधयत् ॥२२॥
खण्डप्रपातागुह्या वैताढ्यान्निर्जगाम सः । सेनान्या साधयित्वा च गात्रं प्राचीननिष्कुटम् ॥२३॥
आवासितस्य गत्रायां तेऽथ गत्रामुखस्थिताः । नवाऽपि निधयस्तस्य नैसर्पाद्याः वशोऽभवन् ॥२४॥
॥सोऽथ सम्पूर्णचक्रि श्रीराजगाम निजं पुरम् । चक्रे चक्रित्वाभिषेकश्चाऽस्य देवैर्नृपैरपि ॥२५॥
षट्खण्डां बुभुजे पृथ्वीमखण्डितपराक्रमः । क्रमेण च परिव्रज्यां भवोद्विग्रः स आददे ॥२६॥
एवं जयस्य कौमारे वत्सराणां शतत्रयम् । तदेव मण्डलित्वेऽब्दशतं तु ककुभां जये ॥२७॥
एकोनविंशतिशती वर्षाणां चक्रिसम्पदि । व्रतकाले तु चत्वारि संवत्सरशतान्यगुः ॥२८॥

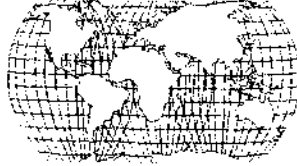
१. पद्मवत्याः खं. २, पाता. ॥ २. देवत्वम् ॥ ३. च ता. ॥ ४. सेनान्याऽसाधयन्चाऽऽशु ता. विना ॥ ५. ३०० वर्षाणि ॥ ६. ३०० ॥ ७. १०० वर्षाणि दिविजये ॥ ८. १९०० वर्षाणि ॥ ९. ४०० वर्षाणि ॥

समासहस्रत्रयमायुरात्मनः
 स पूरयित्वा परिपाल्य च व्रतम् ।
 घातिक्षयाविष्कृतकेवलो ययौ
 कैवल्यमक्षीणसुखास्पदं जयः ॥२९॥

इत्याचार्यश्रीहिमचन्द्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये
 सप्तमे पर्वणि जयचक्रवर्तिचरितवर्णनो
 नाम त्रयोदशः सर्गः ॥

॥ समाप्तं चेदं सप्तमं पर्व ॥

राम-लक्ष्मण-दशानना नमि-
 स्तीर्थकृच्च हरिषेणचक्रभृत् ।
 चक्रभृच्च जय इत्यमुत्र षड्
 वर्णिताः श्रुतिसुखाय सन्तु वः ॥३१॥

॥प्रथमं परिशिष्टम्॥

॥श्लोकानामकारादिक्रमेणाऽनुक्रमः॥

॥ पञ्चमं पर्व ॥

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
अ								
अकामया निर्जरया	१	४३०	अथाऽपराजितो माया०	२	१५५	अनिवृत्तधनाशौ तौ	४	८३
अकार्षं वार्षिकीमत्र	२	३०४	अथाऽपरेद्युर्विहरन्	४	३३८	अनुतिष्ठाऽऽत्मनो वाच०	२	१७७
अकुलीनस्ततो मन्ये	१	५९	अथाऽपसार्यं नीरर्जी	५	५२३	अनुरूपो वरोऽमुष्या०	४	१२२
अखण्डद्वादशविध०	२	३३७	अथाऽभिनन्दनमुनि०	१	१६०	अनेकचिन्तासन्तान०	१	४४८
अखण्डपञ्चसमितिं	२	२५८	अथाऽर्ककीर्तितनयो	१	२९२	अनेकदुःखसन्तान०	५	३२०
अखण्डमण्डलोद्योती०	५	३३	अथाऽर्हतः पञ्चधात्री०	५	९९	अनेन हि शरिरेण	४	२८०
अखाद्यमपि खादन्ति	५	३३३	अथाऽऽवयोऽ समभव०	३	९७	अन्तःपुरस्त्रीमुखानां	३	५८
अङ्गस्थकल्पलतिका०	१	१०८	अथाविश्वक्रतुः स्वं स्वं	२	१७८	अन्ते चाऽनशनं चक्रे	४	२४६
अङ्गसङ्कोचहल्लास०	२	१३८	अथाऽशनिमिवोद्यम्या०	१	३४०	अन्तेऽप्यात्ता परिव्रज्या	१	४८५
अचिरादप्यपश्याव	१	२७७	अथाऽस्य जम्बूद्वीपस्य	४	१	अन्ते साऽनशनं कृत्वा	१	११८
अच्युतेन्द्रादयो यं च	५	१४१	अथाऽस्य जम्बूद्वीपस्य	४	९९	अन्यच्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन्	४	२९९
अज्ञात्वा भगिनीमेतां	१	९६	अथाऽस्य जम्बूद्वीपस्य	५	१	अन्यदा चाऽमिततेजा०	१	१७०
अञ्जलिभिः शृङ्गिकाभिः	३	५९	अथेत्यं घोषयामास	५	९५	अन्यदा तूपवासान्ते	२	३३८
अतः परं क्षणोऽप्येको	१	४३६	अथेन्द्रप्रमुखैर्देवैः	५	२७६	अन्यदा देवरमण०	४	१९३
अतः परमपि स्वामिन्!	४	१२७	अथैकदा घनरथो	४	१८९	अन्यदा नन्दनवने	१	४७२
अतिथीनामिव सदा	१	४१०	अथैकदा पुत्र-पौत्र०	३	१९	अन्यदाऽन्यत्र विजये	२	३०९
अतो भवात् त्वं नवमे	१	४२०	अदानाभोग्यते चैषां	५	३८५	अन्यदा प्रावृषि निशि	१	५२
अत्यन्तमार्दवान्मृत्वा	१	९१	अदातैरिन्द्रियहवैः	५	३२४	अन्यदा रथनपुर०	१	१५७
अत्राऽन्तरे च पृथिवी०	४	१२७	अदोऽनुकूलं शकुन०	५	४१२	अन्यदाऽर्थोपार्जनार्थं	५	३८९
अत्राऽन्तरे तस्य पुरः	४	१९५	अदोऽर्धपुष्करद्वीपं	४	१८६	अन्यदा विहरंस्तत्र	४	२४३
अत्राऽन्तरे पुनर्दूतो	२	९९	अद्य यावत् तमद्राक्षं	५	५२०	अन्यदा श्रीनदीतीर्थे	४	९३
अत्राऽन्तरे ब्राह्मणेन	५	४८४	अद्य सूरनिपाताख्य०	३	४८	अन्यदा सत्ययशसं	२	२८८
अत्राऽन्तरे रत्नमयं	२	३५४	अद्याऽपराजिताऽनन्त०	२	११०	अन्यदा समवासार्थात्	३	१९३
अत्रापतद्भ्रचामावाभ्या०	१	२७२	अद्यैव तातपादान्ते	४	३४९	अन्यदा सागरदत्तं	४	२९२
अत्रोर्ध्वं गच्छतश्चाऽस्य	४	२२४	अद्यैव दृष्टमस्माभिः	२	७५	अन्यदा सोऽष्टमीचन्द्रो०	५	४०४
अथ क्षेमङ्करो लोका०	३	७५	अद्रयोऽमी च वैताळ्या	४	१८१	अन्येद्युरभयघोषः	४	१३३
अथ गङ्गातटे गत्वा	५	२४२	अधिवापि जलक्रीडा	५	२८४	अन्येद्युरमिततेजा०	१	४५३
अथ ज्ञात्वाऽवधिज्ञाना०	३	१०४	अधिष्ठितं देवतया	२	३५५	अन्येद्युरमिततेजाः	१	४६४
अथ तं कुञ्जरीभूया०	३	२०८	अधिसेहे स हेमन्ते	१	४०४	अन्येद्युश्च फलार्थं द्वा०	४	२३३
अथ तावूचतुर्मोहा०	१	१२९	अधुना प्रविशामः किं	५	२०१	अन्येद्युश्चाऽऽस्यौ तत्र	२	३७
अथ तौ चारणमुनी	१	४८४	अधोलोकादथाऽष्टेयु०	५	५३	अन्येद्युः केनचिद् विद्या०	२	५३
अथ द्वादशमासान्ते	५	२९१	अनन्तवीर्यं इत्याख्यां	२	३०	अन्योन्यं चिच्छिदुः शस्त्रा०४	५	५२
अथ द्वावपि गर्जन्तौ	१	३४४	अनन्तवीर्यजीवोऽपि	२	४०२	अन्योन्यस्याऽपि जिहीमः	५	२००
अथ नाटकशिक्षायै	२	१४७	अनन्तवीर्यजीवोऽपि	२	४०६	अन्यो वा पृष्ठतः कोऽपि	२	१९७
अथ नैमित्तिको हृष्टः	१	२२२	अनन्तवीर्यजीवोऽपि	३	१३	अन्वर्ककीर्तिं समभूत्	१	१३७
अथ पित्रा कृते स्नाने	१	६३	अनन्तवीर्यपुत्रं तं	२	३२१	अपनिद्रा ततो देवी	५	१०१
अथ प्रियमतिसूनोः	४	१२	अनन्तवीर्योऽपीत्युञ्जे	२	२३२	अपरस्याऽपि कस्याऽपि	४	७०
अथ मेघरथोऽशंस०	४	२०७	अनन्तवीर्योऽप्यशिशन्	२	५२	अपरं च तवाऽपीदं	४	२६०
अथवैतानुपेक्ष्याऽलं	५	१७९	अनन्तवीर्योऽप्युद्वाहुः	२	१९९	अपराजितजीवः सो०	३	५
अथ व्याकरणादीनि	१	२१	अनन्तवीर्यो व्याहारीत्	२	१९३	अपराजितपादानां	२	१८२
अथ श्रीविजयः क्रुद्धः	१	३४६	अनपत्यस्य तस्याऽथ	१	२०३	अपरेणाऽपि भोज्येन	४	२६५
अथ श्रीविजयो राजा	१	२४०	अनभीष्टं करोत्येष	५	५१३	अपरेद्युर्ध्रमन्ती सा	२	२५६
अथ सञ्चिन्तयामास	५	१३५	अनर्थपरिहाराय	१	२२३	अपरेद्युर्मैघरथः	४	२५४
अथ सूरनिपाताख्ये	३	१८९	अनासीनोऽशयानश्च	५	२९०	अपरेद्युर्वसन्तर्तौ	४	१२४
अथाख्यद् भगवान् सत्य०	१	३९४	अनिजितेन्द्रियग्रामो	५	३४६	अपरेद्युर्विमानस्थं	१	४१४

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
अपरेद्युस्ततः स्थाना०	१	१०१	अलमालापविघ्नेन	५	५२५	आख्यते च तथा स्वप्ने	२	३६३
अपरेऽपि दमितारे०	२	२०१	अलिदष्टा मर्कटीव	५	५१९	आगच्छतः प्रतापोष्ण०	१	३५३
अपवादो न दातव्यो	२	२०३	अर्हतोऽर्हज्जनन्याश्च	५	९६	आगत्य चमरस्तत्र	२	४०१
अपानघण्टैर्भस्मात्रैः	२	१२६	अवञ्चयेतां तौ विश्वं	४	९०	आचरिष्यामि सुकृतं	१	७३
अप्यावां प्रव्रजिष्यावः	४	१४७	अवदद् दमितारिस्तं	२	२३७	आचख्यौ कपिलस्तस्मै	१	३८
अभयं याचमानं तं	४	२५६	अशक्यो विषयोऽस्पृष्ट०	५	३४८	आजन्मज्ञानवृद्धोऽपि	५	१०६
अभिमन्य तयोरेकः	१	२६७	अशाम्यन्नशिवान्यस्मिन्	५	१०४	आत्मानुरूपे तनये	५	२७५
अभिषेकोत्सवश्चाऽभू०	५	२५५	अशूकलान् शूकलांश्च	२	३९	आत्माभेदेन मामद्य	४	३४८
अभीष्टेभ्यः प्रदास्येऽह०	५	३८६	अशेषं तं च वृत्तान्त०	१	३६८	आदत्स्व वत्स! भूभारं	४	३४५
अभीष्टोऽस्म्यहमेतस्या०	५	४१९	अश्रद्धधानस्तां वाचं	३	२१	आददाते परित्रज्यां	४	२४४
अभूतां पुंस्त्रियौ तत्र	१	९२	अश्वघोषः शतघोषः	१	३२३	आदाय कोऽप्यरेमौलिं	१	३३४
अभूतां वणिजौ तत्र	४	९२	अष्टैर्युः पूर्वरुचकाद्	५	५७	आदाय दात्र-परशू	१	४०८
अभूदनिलवेगेति	२	२९४	अष्टोर्ध्वलोकादेयुर्दि०	५	५६	आदाय विविधं भाण्डं	४	२९४
अभ्यधुर्भूजोऽप्येव०	२	३९१	असावनन्तवीर्योऽह०	२	२०२	आदित्सेयं करेण्दौ	२	१७१
अभ्यस्यतः स्म शस्त्राणि	२	३५	असुराश्चमरस्येव	२	११२	आ देवेन्द्रादा च कीटाद्	५	३३८
अभ्याजगाम निहत०	४	५७	असौ वसन्तदेवोऽस्मि	५	४९८	आनन्दरभसोद्भ्रान्तो	५	१०२
अभ्युत्तस्थौ दूरतस्तं	१	१७३	अस्खल्यमानप्रसरैः	४	४७	आनर्चं च वन्दे च	१	४११
अभ्युत्थायाऽमिततेजाः	१	४६९	अस्तुङ्कारस्तद्वचसः	३	४९	आपतत्यपि तत्रेभे	५	४६८
अभ्रंलिहाग्रशिखरः	५	२२४	अस्त्यस्य जम्बूद्वीपस्य	३	९१	आपदं मरणान्तां तां	२	३७८
अभ्रंलिहाभिः कीलाभि०	५	४१	अस्त्रागारे चक्ररत्न०	३	८०	आप्लाव्यमानं सलिले०	५	२१५
अभ्रंलिहोऽस्ति मेदिन्याः	१	९८	अस्त्रैस्त्रण्यखण्ड्यन्ता०	४	४६	आभोगिन्या ततो ज्ञात्वा	३	१०२
अमरैर्बद्धमुकुटै०	५	२५४	अस्त्रैः शस्त्रैर्मायया च	१	३३८	आमेत्युक्तवति श्येने	४	२७५
अमरौ रतिसागरावगाढा०	१	४९३	अस्मत्सीमानमुत्सृज्य	४	३२	आमेत्युक्ते जम्बुकाया०	१	४८
अमी किं पन्नव इवा०	५	१७७	अस्मादहः सप्तमेऽह्नि	१	१८२	आमोदमेदुरस्मेर०	५	३६
अमीभिः सह तद् भोक्तुं	५	५२९	अस्मानाकाशयानेन	२	९०	आयतनेष्वाहतेषु	१	४४६
अमी वर्षधरा शैलाः	४	१८०	अस्मिन्नेव जम्बूद्वीपे	४	८१	आयातं स्वामिनं ज्ञात्वा०	५	१५८
अमीषामपि कूटेषु	४	१८२	अस्मिन्नेवंविधेऽपारे	४	३४७	आयुधाकर्षणे रक्ता०	२	१३२
अमुक्तसन्निधिस्ताभ्यां	५	३७७	अस्याः पलायितः सद्यः	३	१००	आयुध्यमानयोरित्थं	४	७८
अमोघं तद्वचो ज्ञात्वा	१	४८१	अस्याः प्रतिदिशं चाऽर्ध०	४	१७८	आयुःक्षये च प्रथमं	५	३९७
अयं च भगवान् धन्य०	१	४३९	अस्यैव जम्बूद्वीपस्य	१	३	आयुःक्षये वपुरपास्य	३	२२७
अयं तु रूपसम्पन्नो०	१	४७	अस्यैव जम्बूद्वीपस्य	३	१	आयोजनविसर्पिण्या	४	३४०
अयं महात्मा भगवा०	३	३८	अस्यैव जम्बूद्वीपस्य	३	१०५	आरभ्य केवलाद् वर्ष०	५	५३८
अयं मेघरथो नाम	४	३२०	अस्यैव जम्बूद्वीपस्य	४	१०८	आरभ्य चक्रवर्तित्वा०	५	२६६
अयं हि षोडशस्तीर्थ०	५	१३९	अस्यैव जम्बूद्वीपस्य	५	३८७	आरात्रिकमथोत्तार्य	५	८४
अयि! द्वीपे जम्बूद्वीपे	५	२६९	अहं तु प्रव्रजिष्यामि	४	१४५	आराहस्तान् हस्तिपकान्	५	४६६
अयोध्याराजपुत्राभ्या०	४	१०२	अहं वां प्राग्भवे माता	१	१२५	आरुह्याऽम्बरतिलकं	४	३५७
अरे! किमेतदारब्ध०	५	२२३	अहमात्मानुभूतत्वात्	५	५१२	आरुह्याऽशोकवृक्षं स	५	४५०
अरे! युध्यस्व युध्यस्व	२	२१२	अहिता मोहिताः सद्य०	१	३५५	आरूढकरिणः केऽमी	५	१७६
अरे! रे! कोऽयमायातो	५	१७४	अहो! एषामनालोच्य०	५	१७८	आर्त्थध्यानं प्रपन्नौ च	४	१६५
अरे! रे! न भवस्येष	१	२८०	अहो! किमिदमस्माक०	५	१७९	आर्त्थध्यानोद्भवं कर्मा०	१	३९९
अरैरिव सहस्रेण	५	१२९				आवयोः प्राक्तनान् सम्पन् ४		११५
अर्ककीर्तिर्दुहितरं	१	१५४	आकर्ण्य कर्णकटुकान्	२	२१४	आवेग-विस्मय-व्रीडा०	२	१८१
अर्ककीर्तेरभूत् पत्नी	१	१४०	आकर्ण्य कर्णपीयूष०	५	३६०	आ शक्रादाकृमेः प्राणाः	१	२२५
अर्कप्रभोऽथाऽर्करथो	१	२९७	आकर्ण्य देशनां तां च	४	२२३	आशातनाभीतभीता	५	१०७
अर्चन्तीं केसरां तत्र	५	४१०	आकर्ण्य रत्नवृष्टिं तां	२	३४२	आश्चर्यभूतमेतस्या	२	३४३
अर्धसंस्रितसंन्यानं	४	३२७	आकाशभाषणैर्देवो०	२	१२८	आसीच्च तद्गुहासन्न०	१	२१२
अर्थं तयोरसम्पन्न०	५	४४३	आखुम्भालिनः केचित्	४	२००	आसीच्च बलदेवस्य	२	३३५
अर्थं च दक्षिणे तस्य	१	४	आख्यन् मुनिरपि द्वीपे	४	११६	आसीत् तत्रैव नगरे	३	१०७
अर्हतः समवसृतान्	४	२१८	आख्यन् मुनिरिति द्वीपे	२	२५२	आसीत् तदा नौ सङ्गत०	२	३८१
अर्हतोऽर्हज्जनन्याश्च	५	९६	आख्यन् मेघरथोऽप्येवं	४	२३०	आसीदनन्तवीर्योऽपि	२	१८३

आ

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
आस्थानीमन्यदाऽऽस्थाव २		५७	इत्युक्तोऽनन्तवीर्यस्त०	२	२३९	उत्पन्नकरुणैस्तैश्च	१	२१३
आहत्याऽन्योऽन्यमद्यैवा० ३		१४८	इत्युक्तो विष्णुना दत्ता०	२	१०७	उत्पन्नकेवलज्ञानो	४	१९१
आः पापौ किमिहारब्धं ३		३१३	इत्युक्तो विष्णुना दूतो	२	८८	उत्पन्नचक्रो विजित०	२	३०५
इ			इत्युक्तः कान्तया राजा	१	२४८	उत्पन्नावसुरत्वेन	३	२०५
इतश्च गत्वैतौ भोग०	४	१५९	इत्युक्त्वा नारदमुनि०	२	८९	उत्पपात विमानं त०	४	१७६
इतश्च चमरचञ्चा०	१	३०८	इत्युक्त्वा मुक्तसन्नाहौ	१	१३१	उत्पेततुः पेततुश्च	४	७४
इतश्च चमरचञ्चां	१	३७३	इत्युक्त्वा यावदात्मानं	५	४९६	उत्सङ्गस्थितपुष्पम०	४	१२०
इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन्	२	१	इत्युक्त्वा शक्रमहिषी	२	३८६	उत्सृज्य सहजं मानं	२	१८४
इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन्	२	२९०	इत्युक्त्वा साऽर्षयामास	५	१६०	उदग्रचक्रतोऽप्येत्य	५	६०
इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन्	४	१५२	इत्युत्पत्तिं विपत्तिं च	३	१२९	उदधिलवणोदोऽयं	४	१८४
इतश्च तत्रैवते	४	११९	इत्युदित्वा जम्मतुस्तौ	१	४५९	उद्दिश्य वरदामान०	५	१४९
इतश्च निर्ययौ पुर्या	२	३८	इत्युदित्वा नमस्कृत्य	५	२७४	उद्दामा सत्यभामोचे	१	७८
इतश्च मशकासारे	३	१६२	इत्युदित्वा नृपं कृत्वा	४	२८६	उद्धान्तयोरिवाम्भोध्यो०	४	४९
इतश्च सर्वार्थसिद्धे	५	२५	इत्युदित्वा सोऽश्वषोषं	१	४४२	उद्याने कनकशक्ति०	३	१६६
इतश्च सुस्थितावर्ता०	२	१९	इत्युदित्वा स्थिते तस्मिं०	१	१९७	उद्यौवनः पर्यणेषीत्	३	१२२
इतश्चऽत्रैव भरते	१	१३४	इदं चमरचञ्चायां	१	४४१	उद्यौवनावेकदा तौ	४	१११
इतश्चऽन्ते त्रिपृष्ठस्य	१	१६८	इदमौपयिकं तस्मात्	१	२१९	उद्यौवनां रूपवतीं	१	८२
इतश्चऽश्वग्रीवसुतौ	३	२०४	इदानीमनुभवितुं	४	१२६	उन्नालमुकुलीभूत०	५	३०
इतश्चऽस्तीह भरते	१	२४	इदानीं नारकं जन्मा०	४	३१०	उन्मत्त इव दत्तोऽपि	३	११३
इतस्तश्च क्रीडन्त्यौ	२	३६६	इन्दुलोखामिवाऽहःस्थां	१	३७५	उपपन्नमिदं तेषां	२	१६६
इतः ्याः समादाय	१	३७०	इन्दुषेण-बिन्दुषेणा०	१	१२३	उपर्यनन्तवीर्यस्य	२	२४०
इतः वनगरं गत्वा	४	२४९	इन्दुषेणो बिन्दुषेण०	१	१९	उपशान्तो दानधर्म०	३	११८
इति यं समालोच्य	१	३१९	इन्द्रजालमिवाऽसारं	३	२२१	उपसर्गपरीषहै०	२	४२१
इति ऋश्चित्य मनसा	५	१४३	इन्द्रनीलावनीकानि	५	९	उपसर्गान् सहिष्येऽह०	३	२०३
इति ऋश्चित्य सर्वेऽपि	५	२०७	इन्द्रस्येव मुनीन्द्रस्य	३	२१५	उपादत्त परिव्रज्यां	१	१८९
इति र्वभवान् श्रुत्वा	४	१५७	इन्द्रियैर्विजितो जन्तुः	५	३२५	उपाया एव युज्यन्ते०	५	४५५
इति षरथेनोक्त०	४	३६	इन्द्रियैः स्वार्थविवशैः	५	३२७	उपायाभावतोऽप्राप्ये	५	४५७
इति व्रजपयन्तस्ते	३	१५०	इमान्यायतनान्युच्चैः	४	१७९	उप्ताः प्रभाते मध्याह्ने	५	२२०
इति त्वाऽमिततेजाः	१	२३८	इमां धरित्रीं विहरन्	२	३२४	उभयोरपि वैताढ्य०	२	४१०
इति अञ्चिन्तयन् स्वस्थः	१	२६९	इमां पाणिगृहीतीं स्वां	१	७७	उभे नाटककारिण्यौ	२	८५
इति ाटोपमुक्तास्तै०	५	२२९	इमे च ते बर्बरिका	२	११५	उभौ लोकौ सञ्चरामि	२	७८
इति तुत्वेशमीशानात्	५	९३	इयं च जगती जम्बू०	४	१८३	उल्ललन्तो दुर्ललिताः	५	१८४
इतो वात् त्वं नवमे	१	४२०	इयं प्रतरणी विद्या	१	२८५	उष्ट्रप्राङ्गाररावैश्च	४	४०
इत्थभ्यर्थितस्ताभ्यां	४	१७५	इयं हि साधयन्त्यासी०	३	९८	ऊ		
इत्थाख्यानपूर्वं तौ	४	१८७	इष्टेभ्यस्तानि दास्यामी०	५	३८३	ऊचे कनकशक्तिस्तं	३	१६७
इत्थं नाना तौ यावत्	३	२११	इह मर्त्यत्वमाप्तस्य	३	२८	ऊचेऽपराजितो भद्रे!	२	१७९
इत्थं निर्भरं वारि	३	६४	इ			ऊचे प्रियङ्गुरा तां च	५	४१५
इत्थत्यहमन्योऽन्यो०	५	४३१	ईदृग् भूयो न तत्कार्य०	२	३०९	ऊचे मेघरथोऽप्येव०	४	७९
इत्थपन्नार्त्तध्यानौ	४	९२	ईशानेन्द्रमहिष्यौ च	४	३२३	ऊचे मेघरथः पूर्वं०	४	१०६
इत्भरतषट्खण्ड०	५	२५१	ईशानेन्द्रसभां गत्वा	३	३७	ऊचे सत्यकिरण्येवं	१	४६
इत्विचित्रं निघ्नन्त०	५	१८३	ईशानेन्द्रस्तदानीं च	४	३१७	ऋ		
इत् विचिन्त्य स द्वीपे	४	२२०	ईशानेन्द्रः शशंसैव०	४	३१९	ऋजुर्भद्रस्वभावा च	३	१३५
इत्चिन्तयतां याव०	२	९२	ईषद्वद्धे च तत्पाशे	५	४४९	ऋद्धिप्रणाशेषवधा०	२	१३०
इत्कर्ण्य गिरं हृष्टः	५	३०८	उ			ऋद्ध्या महत्या विवाहे	४	६१
इत्कर्ण्य वचस्तस्या	२	२६५	उग्रैस्तपोभिध्यानेन	३	१३३	ए		
इत्कर्ण्य स्वमायुस्ता०	१	४८०	उत्कृत्योत्कृत्य मांसं स्वं	४	२७६	एकच्छत्रमिवच्छाया	३	५१
इत्तिकं धर्मबुद्ध्या	१	४१३	उत्खन्यमाने पिच्छेऽपि	४	२६१	एकदाऽनुज्ञयाऽऽर्याया०	१	११३
इत्दीनां स्वपुत्राणां	१	२९८	उत्खातदन्तिदन्तेन	२	२२४	एकदा पर्यटन्तौ तौ	४	९६
युक्ताऽनन्तवीर्येण	२	१९८	उत्तार तरङ्गिण्यौ	५	१७०	एकदाऽप्यच्युतेन्द्रोऽसि	५	८९
युक्ता निजनेपथ्यं	५	५०२	उत्तमस्वर्णवर्णं तं	३	१८१	एकदा राक्षसस्तत्र	१	२०४

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
एकदा राजसामन्ता०	३	८४	कण्डूयित्वा तुण्डमिव	१	२९३	किं विद्याभिः किमोजोभिः २		८०
एकदा समवासार्थी०	३	२१९	कनकच्छेदसङ्काश०	५	३४२	कियन्तमपि कालं सा	२	२८५
एकदा स वसन्तर्तौ	३	१०९	कनकश्रीरथाऽऽपृच्छत्	२	१५४	कीदृक्षो दमितारिः स	२	१०९
एकदा सा निशाशेषे	२	३६२	कनकश्रीरप्यवोचत्	२	१९४	कुञ्जराभ्यां पूर्णकुम्भ०	२	२२
एकाकिनी प्राविशत् सा	५	४९०	कनकश्रीरश्रुमुखी	२	१७०	कुण्डाविव च्छन्नवह्नी	२	८९
एको विद्याधरयुवा	३	८६	कनकश्रीर्जगादैवं	२	३२८	कुतीर्थिगोष्ठीमुञ्जन्तौ	१	४५०
एतत् तु कुक्कुटौ श्रुत्वा	४	१६१	कनकश्रीर्बभाषेऽथ	२	१७५	कुतोऽयमिति साक्षर्या	५	४९७
एतत्पादानुपाध्वं त०	२	२४२	कनकश्रीर्भवं भ्रान्त्वा	१	११९	कुपितो नारदोऽप्येवं	२	६२
एते व्यभनेनैव	४	३५	कनकश्रीर्विषद्याऽहं	२	३७९	कुमारं सपरिवारं	३	६७
एत्य भक्त्याऽभयघोषः	४	१३९	कनकश्रीस्ततः सद्यो	२	३१०	कुमारोऽपि जगादैवं	३	३४
एनं क्षमयतं त्यक्त्वा०	३	१३८	कनकश्रीस्तमाकर्ण्य	२	१६२	कुमुद्वतीर्मोदयते	२	१६५
एला-लवङ्ग-ककोल०	२	४२	कनिष्ठोऽनन्तवीर्योऽभूद्	२	१५८	कुक्कुटत्वे त्वहरह०	४	१७३
एवमन्योऽन्यमालप्य	५	२७२	कन्यका वर्धते यस्य	१	४५	कुलघाताय पाताय	५	३२६
एवमन्योऽन्यमुक्त्वा ते	५	१८०	कन्यां मुक्त्वा स ववले	५	४७०	कुलीनं श्वशुरं ज्ञात्वा	१	६६
एवमस्त्विति तद्वाचा	२	९६	कन्यां वेगवतीं नाम	४	२१०	कूटतुला-कूटमान०	४	८९
एवमस्त्विति तेनोक्ते	१	८०	कन्यां सुमतिनामानं	४	६०	कृतनिष्क्रमणोऽनन्त०	२	४९
॥त्रमस्त्विति राजोक्ते	४	७२	कपिलः सत्यकेः पाठ	१	३६	कृतनिष्क्रमणः सोऽथ	१	१६८
एवमाकर्ण्य सोऽमूर्च्छं०	५	४३५	कपिलोऽपि जगादैवं	१	७६	कृतपारणकोऽन्यत्र	४	१३७
एवमाक्षिप्य कृष्टासी	१	२८१	कपिलोऽप्यतिमेधावी	१	३१	कृतान्त इव सन्नद्धः	५	१८६
एवमाभाषितस्तस्थौ	४	२५७	कपोत-श्येनवृत्तान्त०	४	३१५	कृताकृतनिदानौ श्री०	१	४९१
एवमालोडितास्तेन	५	१९५	करभोरुं मृगीजह्वां	२	१५०	कृताडुहासाः केचिच्च	४	२०६
एवमाश्वास्य कनक०	२	२१७	करास्फोटकराः केऽपि	४	२०२	कृतिकापुरवास्तव्यः	५	४५८
एवमुक्तस्तेन दूतो	१	३२०	करिष्यति तपो रत्ना०	३	१४१	कृते मदनमञ्जर्या०	१	११८
एवमुक्तो दमितारि०	२	२३३	करिष्यति महानर्थ०	२	१९५	कृत्याद्वयमिदं वां हि	२	१००
एवमुक्त्वा गृहोद्याने	५	५२६	कर्मच्छिदे बद्धयत्न०	५	३१४	कृत्वा च पारणं तस्य	२	२७८
एवमुक्त्वा नमस्कृत्य	५	१४६	कर्मणां घातिनां घातात्	२	२४९	कृत्वा निदानं तस्याऽपि	१	४३०
एवमुक्त्वा विसृष्टा सा	५	४४१	कर्मणां घातिनां घाताद्	३	७७	कृत्वाऽष्टमपः सोऽहु०	४	३१६
एवमुक्त्वा स्थितान्वलेच्छान्	५	२३६	कर्मणां घातिनां छेदात्	१	३६२	कृष्यमाणः करे गोलो	१	२०९
एवमुत्पन्नसन्देहः	५	१३७	कलङ्कः खलु धर्मस्य	२	३०८	केनाऽपि हेतुनाऽमुष्यां	१	३८८
एवमुद्धोषणां कृत्वा	२	२०४	कलाप्रकारान् विविधान्	४	३३३	केषाञ्चिद् बाहवः पेतुः	५	१९०
एवं धनरथेनोक्तं	४	१६८	कल्पद्रुममिव प्रेक्ष्य	२	२६०	केसरामातुलसुता	५	५०९
एवं च नानाक्रीडाभिः	५	१०९	कषायादिमलालीढं	२	३१३	केसरायास्तु सम्प्राप्ता०	५	४७६
एवं च मन्यमाना सा	१	६०	काकिणीरत्नमादाय	५	१६८	केसरा युगपदपि	५	४१६
एवं च वर्तमानः स	१	५१	काचिदालीजनालाप०	४	३२८	कैलासधवलो हस्ती	२	२९५
एवं ताभ्यां बोधितौ श्री०	१	४८६	काऽपि मिथ्यापरिक्षिप्त०	४	३२६	कोटिशो वैरिकुट्टाका	२	२१८
एवं दिने दिने गच्छ०	५	१३१	कामदेवं कामपालो	५	५०३	कोपानलानिलप्रायं	१	३२१
एवं नरेन्द्रतोषाय	४	२०४	कामशास्त्रकथालापं	४	३३०	कोऽपि नाऽस्तीह विषयो	५	३५६
एवं वसन्तदेवस्तां	५	४३०	कालान्तरेण क्षपक०	२	३९६	कोऽपि युद्ध्वा चिरतरं	१	३३६
एवं बज्रायुधगिरा	३	१३९	काले च सुषुवे पुत्रं	५	१२०	कौतुकात् तं गिरिं पश्यन्	२	२४८
एवं विचित्रगोष्ठीभिः	३	३९	काले च सुषुवे सूनुं	२	२९८	कौमारे मण्डलीकत्वे	५	५४१
एवं विमृश्य पुत्रं स्वं	३	१३२	कालेन च ततश्च्युत्वे०	३	१४४	क्रमादुद्यौवनौ तौ च	४	९५
एवं विषय एकैकः	५	३४४	कालेऽप्यमुञ्जतां नोक्ष्णो	४	८८	क्रमेण यौवनं प्राप्तं	२	४०९
एवं सकिञ्चना किञ्चित्	२	२७१	काले सा सुषुवे पुत्रं	३	८	क्रमेण वर्धमानास्ते	५	४०२
एवं स्थितास्ते सम्भूय	५	२०९	किञ्च कोऽप्येष मायावी	४	२८१	क्रमेण ववृधे सोऽथ	२	३००
एषणीय-कल्पनीय०	१	४४७	किन्त्वहं चमरचञ्चा०	१	३८५	क्रियमाणाभिषेका च	५	३१
एष रक्षामि ते प्राणान्	२	२१३	किन्त्विदानीं शुभां यामो	२	३१७	क्रीडागिरि-सरिद्-वापी०	२	३७४
एषा मम ममैषेति	१	८४	किमतोऽपि घृणास्थान०	५	३२८	क्रीडाभिर्विविधाभिस्तौ	४	२९१
एषोऽस्मि शासनधरः	५	१४५	किमेतदिति सम्भ्रान्ता	५	२६८	क्रीडोद्यान-सरिद्वाप्या०	३	११२
			कियद् वा वर्ण्यतेऽस्माभिः २		१६१	कुद्धावथ कुमारौ ता०	४	४८
			किं नु च्यवनकालो मे ? ५		१३६	क्रोध-मान-माया-लोभाः ५		३२१

क

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
क क जन्मनि नाऽभूस्त्वं	५	९१	गृहभारमिव स्तम्भेष्व०	२	१०८	छेदं छेदं च तान् श्रान्तो	१	३५२
कचिद् वक्रः कचिद् ऋजु	१	२४९	गृहीतं श्रुतमात्रेण	२	१९०	ज		
क नागराजो भूधर्ता	५	२२६	गोशीर्षचन्दनं क्षुद्र०	५	६९	जगदुर्वावदेवं ते	४	२८२
क वा नाटकशिक्षायै	२	१८७	गोशीर्षचन्दनैः पद्म०	५	२८३	जगद्द्योती क्क मार्तण्डः	५	२२५
क वा युवाभ्यां सद्योऽपि	२	१८८	ग्रहेषु चोच्चसंस्थेषु	५	५०	जगादाऽनन्तवीर्योऽपि	२	८७
क स ज्वलन उज्ज्वालः?	१	२६८	ग्रामाकर-पुर-द्रोण०	४	८४	जग्धेनाऽप्यमुना तृप्ति०	४	२६२
काऽपि दृश्यः काऽप्यदृश्यः	१	२५०	ग्रामाणां पदिकानां च	५	२५८	जज्ञाते समये तस्याः	२	३६४
काऽप्युन्नमन् नमन् काऽपि	३	५३				जज्ञे महात्मनस्तस्य	२	१५७
कैष चक्रधरस्तीर्थ०	५	२२७	धर्मोदबिन्दुभिरिव	५	२८०	जनन्या च मुखविश०	५	३९८
क्षणमस्थामहमिह	३	१७०	धोरसंसारभीतानां	५	३१५	जन्मोत्सवादप्यधिके०	३	१५
क्षणाद् गत्वा मेरुशैले	५	७६	धोरैर्गदाप्रहरण०	१	३३१	जम्बूद्वीपे प्राग्विदेहे	३	११९
क्षणिकं क्षणिकावत् त०	१	४७७	घ्राणदेशमनुप्राप्ते	५	३५३	जम्बूद्वीपस्य भरते	१	१२१
क्षमयित्वा मेघरथं	४	३३५				जम्बूद्वीपस्याऽस्य महा०	१	९७
क्षरन्मदजलामोद०	५	२८	चक्रतुम्बाग्राघातेन	२	२३४	जयत्ययं महादेव्याः	४	७७
क्षीणोपायविशेषाणां	५	२०६	चक्रभृत् पुनराचख्यौ	३	१४०	जयन्तिदेवहस्ताब्जात्	५	४११
क्षुत्वीड्याऽर्दितोऽहं तु	४	२६९	चक्रमार्गानुगः स्वामी	५	१६३	जयन्तीवासिनं तत्र	५	४०६
क्षुद्रमेरीरी चैता०	४	१८५	चक्ररत्नानुगः सोऽथ	३	८२	जयो यद् बाहुबलिनि	५	३२९
क्षुरेस्तत्क्षतुः पृष्ठा०	४	८७	चक्रं तन्मुञ्च मुञ्चेदं	२	२३८	जलकेलिपरिश्रान्ता	३	६१
क्षेमङ्करुमारणे०	३	२९	चक्रायुधादिगणभृत्	५	३६७	जलक्रीडाकराघातै०	३	५७
			चक्रायुधोऽपि ववृधे	५	१२२	जातवैक्रियलब्धीनां	५	५३६
			चक्रिरे केवलज्ञान०	३	११६	जानासि सर्वं सर्वेषां	५	३१६
			चक्रे शान्तिजिनस्य मोक्ष०	५	५४३	जितान्यक्षाणि मोक्षाय	५	३५०
			चतस्रो रुचकद्वीपा०	५	६२	जिता हृषीकैरत्यन्तं	५	३३२
			चतुरश्र महास्वप्नान्	२	६	जितेन्द्रियो मनःशुद्ध्या	५	३५९
			चतुरोऽपि द्विधा चक्रे	१	३४९	जिनेन्द्र-जिनजनन्यो०	५	५५
			चतुर्दशपूर्वभृतां	५	५३४	जिनेन्द्र-जिनजनन्यौ०	५	७१
			चतुर्दशमहारत्न०	१	४२१	जीयते यदि कस्याऽपि	४	६९
			चतुर्दश महास्वप्नान्	३	६	जीवस्तु सत्यभामाया	१	३९८
			चतुर्दशानां सम्बाध०	५	२६३	जीवामो याचितेनैव	१	१८०
			चतुर्विंशदतिशयै०	५	३०१	जीवोऽपि सत्यभामाया	१	१४६
			चतुःषष्ट्या सहस्रैश्चा०	५	२५७	जैत्रं रथं मेघरथं	४	४२
			चतुःसहस्र्या राज्ञीनां	३	२०१	जैने धर्मे विधातव्यो	१	४५८
			चत्वारि च सहस्राणि	५	५३५	ज्ञातस्त्वया श्रीविजयः	१	३१२
			चर्मवत् पाणिना स्पृष्ट्वा	५	२१८	ज्ञात्वा चाऽवधिनाऽऽयातं	५	१५०
			चलितासनः प्रभास०	५	१५४	ज्ञात्वा चाऽऽसनकम्पेन	५	२९४
			चित्ते भवसि सर्वेषां	५	४९२	ज्ञात्वाऽर्ककीर्तिरायातं	१	१५९
			चिन्तयित्वेति सहसा	२	६५	ज्ञात्वा श्रीविजयानीका०	१	३२२
			चिन्ताप्रपन्नं तामेवं	२	१६८	ज्ञात्वा स्वार्थनिमित्तेन	१	१९६
			चिरं तौ दन्तिनौ कृत्वा	४	९८	ज्ञानत्रयधरः शान्ति०	५	११७
			चिरं मिथ्यात्ववानस्मि	३	३१	ज्ञानत्रयेण जानाति	५	२७१
			चिरं युद्ध्वा विपेदाते	४	१०३	ज्ञानिना लग्नमासूत्र्या०	४	२५
			चेटिकाभ्यां समं ताभ्यां	२	१११	ज्येष्ठकृष्णचतुर्दश्यां	५	२८६
			चेटिके प्रेषयिष्याव	२	१०१	ज्येष्ठा पुनट्युवाचैवं	२	१७३
			च्युत्वा च नन्दितावर्तात्	२	५	ज्येष्ठं बन्धुमिवाऽजस्रं	१	६
			च्युत्वा ततोऽभयघोष०	४	१५४	ज्योतिष्प्रभां त्रिपुष्टोऽपि	१	१५५
			च्युत्वा विमानात् सर्वार्थात्	५	११८	ज्वलनः कर्मकक्षाणां	१	४३८
			च्युत्वा श्रीषेणजीवोऽपि	१	१४१			
						ट		
						टङ्कप्रहारवद् वज्रे	४	३३४
						ढ		
						ढौकने मम ढौकन्ते	५	३८२

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
त			ततो दृढरथोऽप्येवं	४	३४६	तत्र विद्युद्रथो नाम	४	२०८
तच्चक्रमस्त्रशालायाः	५	१२८	ततो द्वादशयोजन्यां	५	१३४	तत्र व्यवहरन्तौ तौ	४	२९५
तच्चर्मरत्नं ववृधे	५	२१६	ततो नरेन्द्रैर्भूयोभिः	१	४४३	तत्र शान्तिमती मृत्वे०	३	१५२
तच्चैत्येषु प्लुष्यमाण०	५	६	ततो नवसु मासेषु	५	४९	तत्र श्रीषेण इत्यासी०	१	५
तच्छ्रुत्वा तस्य माता तु	१	२११	ततोऽनागतमेवावां	५	४७८	तत्र सागरदत्तोऽभूत्	४	२८९
तच्छ्रुत्वा वचनं राज्ञो	४	३०६	ततोऽनुगन्तुं दयितां	१	२६४	तत्र साङ्गचतुर्वेद०	१	२५
तच्छ्रुत्वा हरिणं मुक्त्वा	१	२५३	ततोऽपि मृत्वा सौधर्मे	१	३९६	तत्र स्थिताभ्यां ताभ्यां तु	५	४८७
तडित्तैजःसमोद्योता	२	९३	ततोऽप्युदूहुः पूर्वत्र	५	२७८	तत्रस्थेन जग्रसे च	१	२१८
तत ईषत्प्राग्भाराख्यं	३	२२६	ततो मयाऽमुच्यताऽयं	४	२२८	तत्राऽदृष्टपङ्क्तौ लक्ष्यन्ते	५	७
ततश्चाल तच्चक्रं	५	१६१	ततो मगधतीर्थाभि०	५	१३३	तत्राऽऽदौ केशरियुवा	२	२१
ततश्च तत्र सीमाद्रौ	१	३६०	ततो मुनिं प्रणम्य श्री०	१	४२५	तत्राऽऽदौ प्रेषितैर्वीरि०	२	३२०
ततश्च ते नटीपात्रे	२	११८	ततो मेघरथो राज्यं	४	३५०	तत्राऽद्रावुत्तरश्रेण्या	१	९९
ततश्च दयितोदन्तं	५	४५३	ततो रथस्थो वज्रले	५	२४०	तत्राऽन्तर्नन्दनवनं	२	४१२
ततश्च दिक्कुमारीणा०	५	५२	ततो वर्धकिरत्नेन	५	१६९	तत्राऽपि चाऽतिमात्रेण	५	१९८
ततश्च धरणिजटः	१	६९	ततो विद्याधरबल०	१	३००	तत्राऽपि सर्वधर्मेषु	२	२८१
ततश्च पद्मैरुद्रिन्द्रै०	२	११	ततो विद्याधरेन्द्रास्ते	२	२४३	तत्राऽप्यभ्याग्यादप्राप्त०	१	४३१
ततश्च मन्त्रयित्वा ता०	२	३४४	ततोऽस्माभिरजानद्भि०	५	२३४	तत्राभूच्च तदा दिव्यं	२	३४०
ततश्च मन्दिरपुरे	५	२८८	तत्कालमपि राजान०	४	१३१	तत्राऽभूज्ज्वलनजटी	१	१३५
ततश्चमरचञ्चयां	१	४१६	तत्कालोत्फुल्लवदना	२	२९६	तत्राऽमलशिलासीनं	२	२५७
ततश्च मुदितो राजा	५	१०३	तत्क्षीणेषु कषायेषु	५	३२२	तत्राऽऽलापेषु चित्रेषु	३	२३
ततश्च मेघसेनेन	४	३५१	तत्तत्सङ्घनोपायै०	२	१२४	तत्राऽशनादि कृत्वा तौ	५	४८६
ततश्च रथमारुह्य	२	२२८	तत्तीर्थजन्मा गरुड०	५	३७३	तत्राऽशोकतले सार्धं	४	१९४
ततश्च राज्यगुप्तर्षि०	४	२४५	तत्तीर्थजन्मा निर्वाणी	५	३७५	तत्राऽशोकद्रुमस्याऽधो	५	५१६
ततश्च शस्त्रावरणीं	१	२९५	तत्तु सिंहासनं तस्मै	२	६८	तत्राऽस्ति नगरं शक्र०	२	२९१
ततश्चाऽचिन्तयमहं	१	३८९	तत्तु सिंहासनं त्यक्त्वा	२	६९	तत्राऽस्ति नगरी रत्न०	३	२
ततश्चाऽनन्तवीर्योऽपि	२	२१९	तत्त्रिपद्यनुसारात् ते	५	३६८	तत्रैकः सचिवोऽवोचद्	१	११८
ततश्चाऽमिततेजास्तं	१	१७६	तत्पादभूले जग्राह	२	४१५	तत्रैव वैताढ्यगिरा०	३	९५
ततश्चाऽशानिघोषस्य	१	३५८	तत्पुत्रा मेघघोषाद्याः	१	३२४	तत्रैवैरवते स्वर्ण०	४	४४
ततश्चैत्राश्विनयोस्तौ	१	४६२	तत्पृष्ठतश्चोरुगदा०	३	८९	तत्रोद्यानेषु राजन्ते	५	४
ततश्चोद्घाटयामास	५	१६५	तत्पृष्ठे खड्गफलक०	३	८७	तत्रोपरितने रत्न०	५	२१९
ततश्च्युत्वा स ईशानो	३	१५४	तत्प्रभावात् पारणके	२	२६९	तत्रोभावपि सन्नद्धा०	१	८१
ततस्तावमिततेजो०	३	२०६	तत्प्रभावेण सञ्जात०	५	२७०	तत्सद्यनोऽपरेद्युश्च	२	२१२
ततः कनकशक्तिस्ता०	३	१६५	तत्प्रशान्त्यै जनश्चक्रे	५	४७	तत् सप्ताहं पुरेऽमुष्मिन्	१	२१
ततः पवित्रमानिन्य०	३	२१६	तत् प्रसद्याऽनुमन्येथां	२	३१५	तत् स्वामिन्ननुमन्यस्वा०	३	११९
ततः पृथक् पृथक् यक्ष०	५	२५६	तत्यजुः केचिदस्त्राणि	५	१९१	तथा च तं स्ताम्भमिव	३	१६
ततः प्रतारणी विद्या	१	२५२	तत्र क्षेमङ्करो नाम	३	३	तथाऽपि हि जगन्नाथ!	५	१४
ततः प्रतिनिवृत्तः सन्	१	३८७	तत्र च भ्रामरीं विद्यां	१	३८६	तथा भवे जन्मजरा०	५	३३
ततः प्रबुद्धः कनक०	३	१८३	तत्र वर्षभनाथस्य	१	३७२	तथाऽमलशिलासीनं	२	२७
ततः प्रभृति सा कर्म०	२	२७०	तत्र चाऽमितयशसं	१	१०२	तथा रूपमभूत् तस्य	१	८
ततः प्राग्जन्मसम्बन्धात्	१	४१७	तत्र चाऽवतरन्तीस्ताः	३	२१४	तथास्थितं च प्राग्जन्म०	२	४११
ततः प्राग्जन्मसंस्कारात्	१	२४३	तत्र चाऽशेषपौराणा०	१	३५	तथा ह्यत्रैव भरते	१	२०
ततः प्राणिवधं मुञ्च	४	२६७	तत्र चाऽऽसीन्महर्द्धीनां	२	२९२	तथेति प्रतिपद्योभौ	४	२४०
ततः श्रीविजयोऽशंस०	१	१७८	तत्र चूतनिकुञ्जान्तः	५	४६०	तथेति प्रतिपेदानां	२	३१९
ततः स आह्वयदशनि०	१	३७७	तत्र चैत्येषु चक्राते	१	४८७	तदमोघं वचः पत्युः	५	१९९
ततः सर्वाभिसारेणा०	१	२८९	तत्र चैत्येषु भूमिष्ठा	५	८	तदर्षयस्व नेपथ्यं	५	५००
ततः सुतारादेव्योक्तं	१	२८२	तत्र चैत्रे चाऽश्विने चा०	१	४६१	तदलं सखि! खेदेन	५	५२२
ततः स्थानादृषिरपि	२	३४१	तत्र पर्यटता तेन	३	११४	तदा च कपिलजीवो	१	२४१
ततः स्वयम्प्रभमुनि०	२	४७	तत्र प्रदक्षिणीकृत्य	५	३०२	तदा च चक्रायुधं नृपं	५	३०६
ततोऽचलितयोः क्रोधात्	२	२१०	तत्र प्रदक्षिणीकृत्य	५	३०९	तदा च क्षणमुद्योत०	५	५१
ततो ज्ञानत्रयधरो	४	८०	तत्र मेघरथस्य द्वे	४	३०	तदा च चारणमुनी०	१	४५४

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
तदा च तत्र सत्पात्रा०	१	४७०	तया सह महीनाथः	१	२६५	तस्याः पुरस्तात् तन्मृत्वा	५	४४७
तदा च धरणिजटो	१	६१	तया सहाऽऽगतां वेश्या०	१	८३	तस्याः सर्वः पलायिष्टः	५	४६७
तदा च रजनीशेषे	४	६	तयोत्सङ्गे तदानीं च	४	२५५	तस्योपरि पुरश्रेणि०	३	९२
तदा च राजा कौशाम्ब्यां	१	८१	तयोरन्योऽन्यसम्बन्धो०	५	४४२	तस्योपविश्य पुरतः	५	५१०
तदा च वह्निजटिने	१	१३९	तयोरभूवं पवन०	३	९४	तस्योपसर्गान् कुर्वाणं	३	१८७
तदा च वृद्धब्राह्मण्ये०	५	४८२	तयोर्विशेषतो धर्मं	४	२३६	तं च चालयितुं ध्याना०	२	४१९
तदा चाऽऽशनिघोषोऽपि	१	३८१	तयोश्च कनकलते०	१	१०९	तं च द्रोणकनामान०	५	३९२
तदा चाऽऽसनकम्पेन	५	७२	तयोश्च केवलज्ञान०	३	१५३	तं च वृत्तान्तमाकर्ण्य	१	३६९
तदा चैकं ददृशुस्ते	५	३९१	तयोश्च योग्यतां ज्ञात्वा	४	३१२	तं चाऽधिविद्यमशानि०	१	३०३
तदा चैशानकल्पेऽभू०	३	२०	तयोश्चेन्दुषेण-विन्दु०	१	९४	तं तावित्युचतुः स्वामिन्!	१	२८७
तदा दारिद्र्यभीतायाः	२	३१३	तरङ्गायितलावण्य०	१	१३	तं त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य	३	१९६
तदाऽऽदृत्य वचो वाचं०	२	२६८	तव दुःखं लघूकर्तुं	५	५२१	तं नाटकविधिं प्रेक्ष्य	२	१४६
तदा नन्दीश्वरे यात्रां	३	७१	तव भार्या स्वसारं मे	१	२९४	तं नारदो जगादैवं	२	७०
तदानीं ग्रासलुब्धाभ्यां	४	१६३	तस्थावहानि सप्तैवं	५	२२१	तं वन्दित्वा निषण्णोऽहं	२	३०२
तदानीं च चलच्चूलो	२	५८	तस्मात् तत्रैव कर्तव्यो	२	२८२	तं वन्दित्वा मुनीन्द्रं ते	२	३७३
तदानीं चाऽम्बरतला०	३	८५	तस्मादम्भोधराद् घोराद्	१	२३३	तं षोडशं तीर्थकरं	५	७९
तदानीमेव सा सुप्तो०	५	११६	तस्मिंश्च परितो भाति	५	३	तं सहस्रायुधोऽभ्येत्य	३	२२०
तदाऽपराजितानन्त०	२	२०८	तस्मिन् दिने मयि पुन०	१	१८५	ता एताः स्मो वयं विद्या	२	९४
तदाऽमरगुरुनाम	२	४१४	तस्मिन्नार्ताभयघोषो	४	११७	तादृग्गुरुपदेशोऽपि	२	२८७
तदा वसन्तदेवोऽपि	५	४२३	तस्मिन्निश्वाकुवशाब्धि०	५	१०	ताभ्यां सह तनूजाभ्यां	४	१४९
तदा विमानात् सर्वार्थात्	५	११५	तस्मिन् वनफलार्थं तौ	४	२३४	ताभ्यां सोऽथ महाविद्यां	२	५४
तदा हि बलदेवोऽहं	४	३०१	तस्य केवलमहिमा	३	१९१	तामदृष्ट्वा चिरेणाऽपि	५	४७५
तदिन्द्रियजयं कुर्यात्	५	३४५	तस्य च क्षपकश्रेणि०	३	१९०	ताम्बूलमाददानस्त०	५	४६३
तद्विद्विषयिकां स्वां तु	१	४९०	तस्य च ब्राह्मणस्यासीत्	१	२८	तालवृन्तधरमिवा०	२	४१
तदेव चक्रं पार्श्वस्थ०	२	२३५	तस्य चाऽकारयत् स्वामी	५	१२७	तालुकण्ठोष्ठशोषेण	२	१३६
तदैव केवलज्ञानं	३	१४२	तस्य चाऽऽसीत् प्रियसेना०	३	१६३	तावदागमयस्वेह	१	१६२
तदैव देवी सा गर्भ०	३	१५८	तस्य चाऽऽसीद् यशोभद्रा	१	२६	तावदालानमुन्मूल्य	५	४६४
तदैव परमानन्द०	२	७	तस्य पत्न्यां चन्द्रकीर्ती	३	९६	तावद् ददृशतुः स्वर्ण०	१	४७४
तदैवाऽऽसनकम्पेना०	५	७७	तस्य ब्राह्मणपुत्रस्य	१	२१०	तावपीत्युचतुस्तात!	४	१४६
तदृत्तं यावदादत्ते	१	२१६	तस्य वासांस्थनाद्राणि	१	५७	तावप्यशनिघोषौ स	१	३४८
तद्धर्मवार्तयाऽलं मे	४	२७२	तस्या गुहाया द्वारेण	५	१७२	तावापतन्तावालोक्त्या०	१	४५५
तद्योष्यतानुसारेण	४	२३९	तस्याऽग्रतो बर्बरिका०	२	७७	तावालिलिङ्ग नृपति०	४	५८
तद्रूपमोहिता सा तु	२	२८९	तस्याऽजितसेन इति	३	१२१	ताश्च तदेशनावाचः	२	३८४
तद्विषाणाग्रनिर्यातै०	५	८२	तस्याऽतिवल्लभे यूथे	४	१००	तां चाऽवस्वापनीं देव्याः	५	९८
तन्निर्माणबहिर्भूतैः	५	२०	तस्याऽथ किङ्करसुराः	५	२२२	तां दत्तपूर्विणी सा मे	१	१९४
तन्ममाऽप्यस्य तपसः	१	११७	तस्याऽथ केवलज्ञान०	१	३६३	तां दृष्ट्वा सानुरागोऽहं	१	१९५
तप एकावलिं मुक्ता०	२	३३१	तस्याऽधश्छन्दकं चक्रुः	५	३००	तां धर्मदेशनां श्रुत्वे०	२	३७१
तपसा शोषिताशेष०	१	४६५	तस्याऽपारो यशोरशिः	५	१२	तां प्रवृत्तिं तयोर्द्विष्टुं	१	८७
तपःसमाप्तौ च तयो०	२	२७३	तस्याऽपि तस्यां सङ्गजे	३	१८	तां प्रेक्ष्य स्वर्णतिलका	४	१२५
तपोध्यानादिभिः कृत्वा	४	२५०	तस्याऽभूतामभिभूता०	२	४	तांश्च प्रचण्डवातेन	३	१२८
तपोऽन्तपारणदिने	२	२७४	तस्याऽभूतामुभे पत्न्यौ	४	४	तिष्ठन्ति कन्या निहत०	४	१९
तपोऽन्तेऽब्दमुखा देवाः	५	२१०	तस्याऽर्ककीर्तिस्तनयः	१	१२६	तुन्दिलैर्दन्तुरैः खड्गैः	२	१२५
तमनुप्राब्रजन् राज्ञां	२	४०४	तस्यास्त्यजितसेनेति	१	१००	तुलाधिरूढं राजानं	४	२७८
तया कटुकया वाचा	१	१८३	तस्यां घनरथो राजा	४	३	तृप्तिर्भवेन्महीपाल!	४	२७३
तया च प्रातराख्याते	३	१५७	तस्यां च नाम्ना स्तिमित०	२	१५६	तृषितान् क्षुधितान् श्रान्तान्	४	८५
तया तं प्रातराख्यातं	४	७	तस्यां तत्र प्रविष्टायां	५	४७९	ते कुर्वाणाः करास्फोटं	४	५३
तया देशनया चाऽर्क०	१	१६१	तस्यां हेमाङ्गदो नाम	४	१५३	ते चत्वारः क्षणं रेजु०	४	५४
तयाऽपि ददृशे स्वप्ने	४	९	तस्याः क्रमेण जज्ञाते	१	२७	ते च पत्न्यत्रयायुष्का	१	९३
तयाऽपि स्वप्नमाख्यातं	४	१०	तस्याः परिजनस्तत्र	५	४७२	ते तपस्तेपिरेऽत्युग्र०	३	१५१
तया वसन्तदेवोऽपि	५	४०५	तस्याः पलायमानः सो	१	३५९	ते त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य	५	२७३

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
तेन कोशादपाकृष्टं	५	१५	दन्ता निपेतुः केषाञ्चित्	५	१९३	देशनान्ते जिनपतिं	४	३४१
तेन विष्णोर्जगज्जिष्णोः	२	२२७	दन्तावलक्षतुर्दन्तः	२	८	देशनान्ते नमस्कृत्य	४	११४
तेनाऽभ्युपगतेऽर्थेऽस्मिन्	१	२०८	दन्तौष्ठपीडनैर्नेत्रं	२	१३१	देशनान्ते प्रभुं नत्वा	३	१९७
तेनैव पुण्यबीजेन	५	३९५	दमितारिभटास्तेऽपि	२	३२२	देशनान्ते प्रभुं नत्वा	५	३८१
तेनैवमुक्ताः सुभटाः	२	२०७	दमितारिभटास्ते प्राग्	२	२०९	देशनान्ते भगवन्तं	४	१४०
तेनोद्यानविहारेण	३	५४	दमितारिस्थाऽऽदिक्शं	२	११७	देशनान्ते महर्षिं तं	४	२३७
तेभ्योऽधिकश्रद्धया स	५	३९३	दमितारिस्थाऽऽवादी०	२	२३१	देशनान्तेऽशनिघोषो	१	३८३
ते योजनानि भूयांसि	५	१९६	दमितारिदोऽवादीत्	२	७२	देशे तस्मिन्निजामाज्ञां	४	५६
तेषां संपश्यमानानां	२	३५७	दमितारिश्च ते चेत्या०	२	११६	दैवस्येवाऽनुकूलस्य	१	९५
तैस्तैर्गुणैरुद्यता वः	४	१७	दमितारिस्तु तच्छ्रुत्वा	२	२०५	दैवादेकत्र मिलितौ	४	१०४
तौ च प्रणम्य राजान०	१	२७०	दमितारिं ससैन्यं त्वं	२	२१६	दैवानुकूल्यादधुनै०	५	५२४
तौ च विद्याधरवरौ	१	२९१	दमितारिः स चेदाभ्यां	२	१०६	दोलान्दोलनसंसक्ता	३	४२
तौ च शङ्खनदीतीरे	४	२९६	दमितारेरपि सैन्या	२	२२५	द्रुतमावां तदादेशा०	१	२८४
तौ चाऽपराजितानन्त०	२	३९८	दमितारेः करे तच्च	२	२३०	द्वयोश्चाऽलक्षयद् भावं	५	४१३
तौ चाऽभिनन्दनजग०	१	३६४	दलयन्त इव क्षोणिं	४	२०३	द्वावप्यामोच्य दिव्यानि	५	६८
तौ तपो-ध्यानवह्निभ्यां	१	१३२	दशोत्तरं देशशतं	२	४११	द्वावप्युत्तारितौ भूमा०	४	७३
तौ त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य	१	४५६	दारापहारभृत्याधि०	२	१३३	द्विचत्वारिंशत्सहस्रं	२	४००
तौ दृष्ट्वाऽचिन्तयत् पद्मा	१	११६	दिने दिने त्वयाऽप्येकं	१	२०७	द्विजोत्तमोऽस्मीति गिरा	१	३३
तौ प्रणम्याऽथ राजानं	१	२८८	दिने दिने योजनं तद्	५	१३०	द्विद्विर्विक्कमनया०	२	१३५
तौ स्ववाचोचतुर्भूपं	४	३०८	दिवसे द्वादशे प्राप्ते	२	१७	द्वितीयाऽप्यभवत् तस्य	१	१५
त्रयोऽपि काले ते कालं	४	१५१	दिव्यशक्त्योपसर्गंशे०	१	२२९	द्वितीयोऽप्यब्रवीन्मन्त्री	१	१९९
त्रयोऽपि तेषिरेऽत्युग्रं	४	१५०	दिव्यालोकेप्सितप्राप्ती०	२	१४१	द्वे त्रिरात्रे चतुर्थानि	२	२६६
त्रयोऽभिनन्दन-जग०	१	१५८	दिव्यैः सुरभिभिस्तैलै०	५	६६			
त्रसत्वमासः कैलास०	५	२९	दिष्ट्याऽद्य वर्धसे देव!	५	३०७	ध		
त्रायध्वं भगवन्तोऽब्दा०	५	२१२	दीक्षां निजपितुः पार्श्वे	१	४०३	धनेश्वर-धनपती	५	३९६
त्रिकालज्ञानविषयं	३	१४५	दीना दिग्वाससः सर्वे	५	२०८	धन्यमन्या ततः सा च	२	२७५
त्रिखण्डविजयस्वामी	२	२९७	दीप्यमाने यथा गेहे	५	३६२	धन्यः स विषयो धन्या	२	१६४
त्रिखण्डविजयैश्वर्यं	२	८२	दुष्कृतेनाऽल्पकेनाऽपि	२	३११	धन्योऽसि जम्बूद्वीपस्य	३	७३
त्रिगुप्तिं पञ्चसमितिं	२	३३९	दुष्टविद्याधरादस्माद्	१	२७५	धर्मलाभं ततः प्राप्य	३	१८२
त्रिजगत्त्राणसंहार०	५	१४०	दूतो गत्वाऽथ निःशङ्को	१	३०९	धर्मलाभाशिषं दत्त्वा	२	३७०
त्रिंशद् प्रदक्षिणीकृत्य	२	२५०	दूरस्थितोऽपि निहत०	४	१८	धर्माधर्मविर्मर्शो हि	४	२७१
त्वत्कार्येऽस्मिन् प्रसक्तस्य	५	४८३	दूरं गते श्रीविजये	१	२५१	धर्म्या चेष्टयैवं श्री०	१	४७१
त्वत्पादपङ्कजध्यान०	५	३१८	दूरादपि दुरात्माऽथ०	१	३५७	धात्रीभिलांल्यमानौ ता०	१	२०
त्वमेव भर्ता भावी मे	५	४३८	दूरे तस्य पतीभावो	२	१६७	धूमध्वजश्च निर्धूमो	२	२७
त्वं नौ पूर्वभवे माता	१	१३०	दृश्यमानशिराजाल०	१	४६६	धैर्य-वीर्यविहीनानां	१	३१०
त्वं प्रयुज्याऽवधिं तावत्	३	२६	दृष्टस्वप्नानुमानेन	१	१४४	ध्यानदस्मादमुं धीरं	४	३२२
त्वां केसरा सन्दिशति	५	४३६	दृष्ट्वा वज्रायुधं विद्युद्०	३	६६	ध्वंसमानो महाध्वान्तं	२	२३
त्वां बोधयितुमेषाऽह०	२	३८२	दृष्ट्वा सुतारादेवी तं	१	२४७			
त्वां विनैष जनः कान्ते!	१	२६१	देवकन्येव निःसीम०	१	४३	नगरं तदपश्यच्चो०	१	१७१
			देवा अपि प्रभुं नत्वा	५	५३२	न च प्राणिवधप्राप्त०	४	२६६
			देवानन्दाकुक्षिभवौ	४	१०१	न चेन्द्रियाणां विजयः	५	३४७
			देवानामप्यसुलभां	२	३८५	न चोक्तं वचसाऽप्यस्यां	१	३९३
			देवाऽयं ताम्रचूडो मे	४	६८	न ज्ञायते पिता माता	१	१२६
			देवी मनोरमाऽथोचे	४	७१	न नष्टमपि दातव्यं	१	३५४
			देवोऽप्यवोचत् केयं ते	३	३५	नन्दिश्वतले तत्र	५	२९२
			देव्याविपि तदाप्राय	१	८९	नन्दीश्वरद्वीपवापी०	३	५५
			देव्यै स्वं ज्ञापयित्वा ता	५	५४	नन्दीश्वरमहाद्वीपे०	२	३८३
			देव्योऽपारुचकदेयु०	५	५८	न प्रमादो विधातव्य	१	१६३
			देव्यौ ते अपि संविग्रे	३	१८४	न प्रमादो विधातव्य	२	३२९
			देशनान्ते कनकश्री०	२	२५१	न प्रमादो विधातव्य	३	१९९
						न प्रमादो विधातव्य	४	३४४

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
नभस्यकृष्णसप्तम्यां	५	२६	नैव प्रमादिना भाव्य०	४	१४३	पारणस्य च समये	४	२४१
नमस्तुभ्यं रत्नकुक्षि०	५	७३	नैसर्पप्रमुखास्तत्र	५	२४९	पारयामास भगवा०	४	१३६
नमः श्रीशान्तिनाथाय	१	१	न्यधत् विपुले गङ्गा०	५	२४८	पारयित्वा मुनिर्ध्यानं	२	४६
नरा नार्यश्च भूयांसः	५	३६९	न्यस्याऽर्ककीर्तौ स्वं राज्यं	१	१४५	पावयाभि तदात्मानं	४	२१९
नरेन्द्रवदवर्तन्त	१	२३१				पाशिपाशोपमैर्नाग०	३	६८
नरेन्द्रवन्दमुकुटो	४	१९२	पु			पाषाणलोहगोलांश्च	४	४४
नरैश्चैरर्च्यमानो	१	१६९	पक्षिरूपाविव नरौ	४	७६	पिकीनां कूजितैरत्र	३	४५
नागवल्लीवनाबद्ध०	५	१५३	पचेलिमफलोद्भ्रान्त०	५	२८३	पिता च जयनादेवी०	३	१५९
नाटकं बह्वमंसाता०	२	६३	पञ्चमूर्तिरथेशानो	५	८०	पितापुत्रौ च सम्भिन्न०	१	२७१
नाट्याचार्यो यथा त्वं मे	२	१८९	पञ्चरूपस्ततो भूत्वा	५	७४	पिता वसन्तसेनाया	३	१६४
नानाजलचराकीर्णो	२	२५	पञ्चवर्णमणिज्योतिः	२	२६	पिता स्वामी गुरुदेव०	३	१४७
नानाविधबधच्छेद०	१	४२९	पञ्चवर्णैर्दिव्यपुष्पै०	५	३२	पितुः पुत्रस्य च तयो०	१	६५
नान्दीपाठं नटश्चक्रे	२	१२०	पञ्चविंशत्यब्दसह०	५	१११	पित्तादीनां प्रकृतीना०	४	३३१
नाममुद्रां स दत्त्वोचे	५	४२०	पञ्चाशतः कुराज्याना०	५	२६४	पित्रा समनुजज्ञाते	४	२९३
नाम्ना गरुडवेगोऽभूद्	४	१०९	पञ्चेन्द्रियप्राणिवध०	४	२६३	पिहितास्रवपादान्ते	३	२२२
नाम्ना घनरथः सोऽद्या०	४	१५६	पतद्भिस्तेजितैः शल्यैः	१	३२७	पीतधातुमिवोज्ज्वलन्तं	१	२४६
नालिकेरीफलमिव	३	१०३	पताकाया लासिकाया	५	३५	पीत्वा तस्मान्मुनेर्धर्म०	३	११७
नाऽस्ति पुण्यं न पापं न	३	२४	पत्तनं पथिनीखण्ड०	१	२३५	पीयूषदीधितिरेव	३	१६
निकषा सिन्धुसदनं	५	१५६	पत्तनाष्टाचत्वारिंश०	५	२६१	पुण्यैरस्मादृशामेते	५	३१२
निजघ्नुः परिधैः केऽपि	५	१८१	पत्नी दृढरथस्याऽपि	४	६५	पुत्रस्य जन्मना तेन	२	१६
नित्यं दुष्कर्मदग्धाया	२	२६२	पत्न्यां पवनवेगायां	१	४०१	पुनर्व्यावृत्त चैतन्यो	१	२५९
निदानिनोऽपि तपसः	१	४३३	पत्न्यां सुलक्षणाख्यायां	३	१०६	पुनश्च हस्तिशङ्कायां	५	५१८
निधानं रत्नगर्भेव	२	१४	पत्ये प्रबुद्धा साऽऽचख्यौ	३	७	पुनश्चूतवने तस्मिन्	५	४७३
निपतन्मतमातङ्ग०	५	३४१	पथा यथागतेनैव	१	३१८	पुर्यां चमरचञ्चायां	१	१५३
निबध्य शकुनग्रन्थिं	५	४८५	पदातिमात्रं तस्याऽपि	५	१९९	पुर्यां चमरचञ्चायां	१	२९९
निमित्तजातमखिलं	१	१९०	पद्याजीवोऽपि सौधर्मा०	१	१२२	पुष्करवद्वीपार्धे	२	३५९
निमीलन्नेत्रनलिना	१	२५६	पद्यात् पद्ये हंस इव	२	३१	पुष्पोत्तंसाः पुष्पहाराः	३	४६
निवृत्तस्याऽर्धमार्गोऽपि	१	५३	पद्याऽप्यजितसेनाया	१	११२	पूजां तासां च विद्यानां	२	९८
निर्मला रत्नमालेव	३	४	पयस्यगाधे विहरन्	५	३४०	पूतिवान्तिव्रणकृमि०	२	१३९
निर्वाणकालं ज्ञात्वां च	५	५३९	पयोदवृष्टिपूर्णेषु	१	४०६	पूरयन्त्यवटान् वृक्षा०	४	३४
निर्व्याजसम्यक्त्वधर०	३	२५	परत्राऽत्यन्तदुःखाय	४	२६४	पूर्णाद्वितीयपौरुष्यां	५	३७२
निशाकरः कराङ्कुरै०	३	१०	परद्रव्ये परस्त्रीषु	५	३३५	पूर्णाध्यामादिपौरुष्यां	५	३७०
निशायां सोऽन्यदा दध्यौ	४	२१७	परविद्याछेदकरीं	१	३०४	पूर्णाध्यामादिपौरुष्यां	५	३७०
निशि तत्रौकसां रत्न०	५	५	परस्परं शशुर्यौ तौ	१	१७४	पूर्णाध्यामादिपौरुष्यां	५	३७०
निषादिनां सादिनां च	४	३८	परसुरिव निःसञ्ज्ञः	१	२५८	पूर्णे च समये सन्तुं	४	१५५
निषेधितुं तयोर्युद्धं	१	८६	परिक्षीणेषु शस्त्रेषु	१	३३७	पूर्वजन्मनि मर्त्यस्त्व०	३	२७
निष्कारणवयस्यस्या०	५	४९९	परिणामः शुभोदको	१	४३४	पूर्वलक्षचतुरशीत्या	२	३९९
निसर्गतोऽपि बलिनौ	२	९७	परीषहानुपसर्गान्	४	३५३	पूर्वबन्धिरत्नेन	५	२४५
निःशङ्कं तांश्च पादादि	५	१०८	परीषहान् सहमानो	२	५०	पूर्वसिंहासने तत्र	५	३०३
नीत्वाहृदचिरादेव्यो०	५	६५	परेषां प्राणिनां प्राण०	१	२२६	पूर्वस्नेहेन ते नित्यं	५	५२८
नीरन्ध्रः शस्त्रसम्पातः	४	४५	पर्यटंश्चाऽसदं शङ्क०	५	४५९	पूर्वं पुरेऽस्मिन् वसन्त०	५	५२७
नीलोत्पलस्रजमिव	२	३५३	पर्यन्तकाले मनसा	२	५१	पृथिवीसेनया सार्धं	४	१२३
नृजन्मनि वणिग्भ्याम०	४	१६२	पर्वतायुर्भवेत्युच्चै०	५	७०	पृथिवीसेना त्वनुज्ञाता	४	१२९
नृदेवं देव इत्यूचे	४	२८३	पश्चिमे पुष्करवर०	१	१०४	पैतृष्वसेयो वसन्त०	३	१७७
नेशोऽस्मि त्वदुणान् वक्तुं	५	९२	पश्चिमे यामिनीयामे	५	४२२	पौरजानपदोपेतः	५	३७९
नैकोऽप्येकेन विजितः	४	१०५	पश्यन्तीनां प्रेयसीना०	१	३३३	पौरग्राम्यैश्च सोत्कण्ठै०	५	२५३
नैमित्तिक! परं ब्रूहि	१	१८७	पश्यंश्चुम्बन् समाश्लिष्य०	२	१८	पौषधं पारयित्वा तं	४	३१४
नैमित्तिकैरपि प्रातः	५	४४	पाञ्चजन्यं ततोऽजन्य०	२	२२६	पौषस्य शुद्धनवम्यां	५	२९३
नैमित्तिकोऽप्यभाषिष्ट	१	१८४	पाणिपादेन्द्रियच्छेद०	५	३३६	प्रकृत्यवस्था-सन्ध्यङ्ग०	२	१२२
नैमित्तिकोऽप्यभाषिष्ट	१	१८८	पादपोपगमं नामा०	१	४८९	प्रचक्रतुः सङ्क्रमण०	४	१५८
			पाद्यस्नानादिना तं च	१	६२	प्रचण्डचञ्चुरण०	४	७५

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
प्रज्ञप्तिविद्यापूजार्थं	३	१०१	प्रावर्तन्त तथा योद्धुं	२	२२०	भवोपग्राहिकर्माणि	३	१३४
प्रणम्य भगवन्तं तं	४	२२२	प्राविशत् सपरीवारः	२	३२३	भव्यः किमस्मि यदि वा	१	४१९
प्रणम्याऽऽशनिघोषस्तु	१	४२६	प्रासादमन्यदाऽऽरोहत्	३	१२५	भस्माङ्गरागाः केचिच्च	४	१९९
प्रतारणीं श्रीविजये	१	३११	प्रियङ्कराऽप्यङ्गणस्थ०	५	४१७	भारेण वर्धमानं तं	४	२७७
प्रतारण्या वज्रयित्वा	१	२८३	प्रियङ्करायै तं स्वप्नं	५	४२४	भाविनश्चक्रिणस्तस्य	१	४४०
प्रतारण्या विद्यया तत्	१	३९१	प्रियङ्गरोचे स्वामिन्या	५	४२८	भावी तीर्थकरश्चैष	४	३२१
प्रतिज्ञाऽस्माकमप्येषा	५	४४०	प्रियमित्रा ततो देवी	४	२०६	भीता दिशोदिशं जग्मुः	५	४७४
प्रतिमां पारयित्वा तां	३	१८८	प्रियमित्रा नन्दिषेणं	४	६४	भीता भयानि पश्यन्ति	१	२१७
प्रतिमां पारयित्वा तां	३	२१७	प्रियायां मदिरानाम्नां	२	३०६	भीमाटव्यां नदीतीरे	२	३७७
प्रतिविष्णुस्तदानीं च	४	३०२	प्रियाविरहदुःखान्त०	५	४५२	भुजङ्गभूषणाः केचित्	४	१९८
प्रतीकारासहैर्दूरात्	५	४६५	प्रीतो वसन्तोऽपीत्यूचे	५	४३९	भुज्जानौ विविधान् भोगान्	२	३३४
प्रतीहार्यां दर्शयमान०	२	३५१	प्रेतादिविकृतालोक०	२	१३७	भुवं स्वर्णशिलाभिस्तां	५	२९७
प्रतोदैर्घष्टिघातैश्च	४	८६	प्रेयसीभिः समं तत्र	३	५६	भुवि विश्रान्तसन्ध्याभ्र०	१	३२८
प्रत्यक्षं मे प्रियां द्रष्टुं	१	२६३	प्रेष्ठचेटिकयोश्चेट०	२	६४	भूतरत्नाभिघाटव्या०	१	४००
प्रत्यग्रमुकुलोद्भ्रान्त०	५	२८१	प्रैषीद् घनरथो मेघ०	४	२७	भूतले पुष्पपत्रार्थं	५	४९१
प्रत्यग्रचकतोऽष्टैयु०	५	५९				भूमौ च लुठितां दृष्ट्वा	१	२५४
प्रथमस्यन्दनाद् भग्रात्	१	३३५	फ			भूयश्च भुजगीभूय	३	२०९
प्रथमो वासुदेवानां	१	१३८	फणीन्द्रफणमाणिक्य०	२	३४७	भूयश्च स्वामिनं नत्वा	५	३१०
प्रदक्षिणापूर्वकं तौ	४	११३	फलानि तत्र स्वादूनि	२	३६७	भूयोऽपि प्रियमित्रोचे	४	२२९
प्रदाय वार्षिकं दानं	३	७६	फलेन तपसस्तस्य	३	१३६	भूयोऽप्यूचे चित्रचूलः	३	३३
प्रधानभार्यै तस्योभे	१	१०७	फलेन तपसोऽमुष्ये०	१	४१५	भूयो भूयः सनिर्बन्ध०	१	१६४
प्रपद्य तावनशनं	४	३१३				भूयो भूयो दर्शयित्वा	२	१५२
प्रबोध्य भव्यभविनो	२	३९७	ब			भूयो मागधतीर्थाधि०	५	१३८
प्रभावसाधिताशेष०	५	१३	बन्धुन्यायः प्रिया कीर्तिः	५	१६	भूषणान्यप्यभूष्यन्त	१	१२
प्रभावात् तपसोऽमुष्य	२	२६७	बभाषेऽशनिघोषोऽपि	१	३१५	भृगुपात-तरुद्वन्द्व०	२	१२९
प्रभुरप्याख्यदेतद्धि	५	३८४	बर्बरीति किरातीति	२	५५	भोगान् निर्भामया सत्य०	१	४९
प्रभूतहयहेषाभि०	१	३०१	बलदेवं भगवन्तं	१	३८०	भो! भो! युवाभ्यां युवभ्यां	२	१००
प्रभोरुपायनीकृत्य	५	२३२	बलदेवमुनिस्तत्र	१	३६१	भो! भो! विद्याधरनृपाः!	२	२४१
प्रयाणैरनवच्छिन्नैः	५	२५२	बलं नत्वाऽमिततेजा	१	४४५	भो! भोः! सर्वे पुराध्यक्षाः	२	२००
प्रलम्बैः कर्कशैः पादैः	४	१९७	बहुशोऽशनिघोषस्तैः	१	३५१	भ्रमन् क्रमेण स प्राप	१	३४
प्रवाहैरिव सम्बन्धैः	४	२२	बाल्यतोऽपि हि सर्वज्ञो	२	३३६	भ्रमन्तौ कौतुकात् तौ तु	४	११२
प्रविवेश तदुद्यानं	२	४३	ब्रह्मलोकात् परिच्युत्य	४	२४७	भ्रातृशोकाद् बलभद्रो	२	४०३
प्रवृत्तिस्ते परार्थैव	४	१४१	ब्रह्मलोके तदानीं च	५	२६७			
प्रशंसन् पृथिवीसेना०	४	१३२				भ		
प्रसीदाऽनुगृहाणैत०	४	१७४	भक्तिं पितुरिवाऽत्यन्तं	१	४१	मङ्गु तेनाऽप्यभज्यन्त	१	३४२
प्रस्थापय कुमारौ त०	४	२४	भक्तिभाजौ मेघरथं	४	१७१	मत्कार्यमिदमेवेति	३	३६
प्रहारान् वञ्चयमाना०	१	३४५	भक्त्योल्लसितरोमाञ्चो	२	४५	मत्कुक्षिसम्भवा तेऽसौ	१	४४
प्रागुत्पन्नान्यशिवानि	५	४६	भक्ष्यं ममेदं मुञ्जाऽऽशु	४	२५८	मथ्यमाने बले ताभ्यां	४	५०
प्राग्जन्मरोषादुद्रोषा०	४	९७	भगवत्यचिरादेव्याः	५	४८	मदर्थं यूयमाहूता	२	३९०
प्राग्जन्मवैराद् युद्धायो०	४	४८५	भगवन्तं ततो नत्वा	५	५३१	मदिरा-केसरानाम्नायौ	५	४०१
प्राग्जन्मारेर्दमितारे०	३	६५	भगवन्! भवते विश्व०	५	८५	मद्वल्लभां लोभयता	१	२६२
प्राग्जन्माऽवधिना ज्ञात्वा	४	१७०	भगवन्! भवदाख्याते	१	४२८	मद्विघ्नशान्त्या तदमी	१	२३७
प्राग् दृष्टप्रत्ययमपि	१	२५५	भटोद्भटकरास्फोटैः	४	३९	मध्यखण्डस्य मध्येऽस्ति	४	२
प्राग्भवभ्रातृसौहार्दा०	२	४१३	भर्तुश्चतुर्षु पार्श्वेषु	५	८१	मध्येकृत्वा मणीपीठं	५	२९८
प्राग्गम्भासदने नीत्वा	५	६७	भवं भ्रान्त्वा च कनक०	१	१२०	मध्ये मध्ये नाटकस्या०	२	१५३
प्राग्वैरादुपसर्गान् स	२	४१८	भवन्तं किन्तु पृच्छामि	२	७३	मनसाऽपि न सा शीलं	१	११
प्रातर्विवाह इत्यद्य	५	४७७	भवाद्दशवराभावा०	२	१९२	मनुष्यभाषया श्येनो०	४	२६८
प्रासकालमिदमिति	१	८८	भविष्यत्येवेमेवेद०	५	४२५	मनोज्ञं रूपमालोक्य	५	३५४
प्राप्ताः कलाकलापं ता	१	१११	भवे तत्र चतुःषष्टि०	१	४२३	मनोभवविकाराब्ज०	१	२३
प्रार्थनामर्थिलोकस्य	१	७	भवेऽत्र चक्रयसौ भावि	३	७२	मन्त्रतन्त्रादिरहितम्	२	३६
			भवोपग्राहिकर्माणि	२	३३३	मन्त्रिणोऽथाऽब्रुवन् देव!	१	२२७

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
मन्त्री तुर्योऽप्यभाषिष्ठो०	१	२२०	म्लेच्छानप्यादिशन् देवा	५	२१३	रु		
मन्त्र्यवोचत् तृतीयोऽपि	१	२०१	य			रङ्गाचार्यो रङ्गपूजां	२	११९
मन्येऽनुकूलं मे दैव०	२	१७६	य एष करिणः स्कन्ध०	२	२२३	रणतूर्याण्यवाद्यान्त	१	३२५
मम प्रेयानयं भूयात्	२	२२१	यच्छस्त्राशस्त्रि युध्यन्ते	५	३३०	रत्नद्वीपं च तेऽपीयु०	१	३९४
ममार्ज देवदुष्येण	५	८३	यत् स्वप्ने साभिषेका श्री०	१	१४९	रत्नस्वर्णमहावृष्टिं	५	९७
ममैकयत्नलेशेन	१	३१७	यथा तथा गतेनैव	१	३१८	रत्नाद्याकरसहस्रं	५	२६२
मया च देशनाप्रान्ते	१	१०३	यथा द्वारं प्रविश्याऽथ	५	३०४	रत्नैर्महाहर्षैर्द्रविणै०	२	१०५
मयाऽप्यभिहितो मन्त्री	१	१८६	यथा बभूव सा देवी	५	१८	रत्या मनोभव इव	४	२०५
मयाऽप्यवादि योऽप्यद्य	१	२२४	यथा भवान्तरे भूयो	२	२६४	रन्ध्रेषु केऽप्यतुर्द्धम्पां	५	१९०
मयि दूर्मपक्रान्ते	५	४८०	यथाऽमी वारिदा व्योम्नि	३	१३०	रमणीयस्य विजय०	२	११३
मराविवाऽम्भः संसारे	१	४५७	यथा यक्षे तडितपात०	१	२३४	रममाणां समं पत्या	१	२४२
मर्त्याविभौ सैरिभौ च	४	१७२	यथा यथाऽभ्यनीयन्त	२	१४४	रम्भा-तिलोत्तमाद्यास्ता	३	२१२
मल्लादेवीकुक्षिभवां	३	१६१	यथार्हयोगाविज्ञाभ्यां	५	४४६	ररास विरसं चैष	४	२२७
महत्या प्रतिपत्या त०	१	२९०	यथावत् पालयामास	५	११२	रश्मिवेगामितवेग०	१	२९६
महाज्वालापातभीतो	१	३६६	यथावत् पालयित्वा च	१	११४	रसे स्वादौ च भक्ष्यादे०	५	३५२
महाटवीं प्राविशंस्ते	५	३९०	यथास्थानमथासीने	५	३८०	रहःप्रदेशे चैकस्मि०	२	३६८
महादेवी प्रियमित्रा	४	३३७	यथास्थानं निषण्णेषु	३	७८	राकाशशाङ्कवदनां	२	१४८
महापुरसहस्राणां	५	२६०	यथा हि विहरन्नुर्व्या	५	३१७	राक्षसस्याऽग्रतोऽप्येन०	१	२१४
महाभटैर्जप्यमान०	१	३२९	यथेष्टमुष्टीकमाना	५	१७५	रागं द्वेषं च मोहं च	१	१२८
महाधर्मसिंहासनयो०	१	१७५	यथैनं त्रायसे राजं०	४	२७०	राजकन्या नरपतिः	५	११०
महासत्त्वोऽवधिज्ञान०	५	९०	यदि ते धर्मशुश्रूषा	२	२७७	राजलोककृतैस्ताल०	४	३०७
महिमानं तृतीयं तु	१	४६३	यदिदं जिनधर्मस्य	२	२८६	राजा धनरथोऽप्येद्यु०	४	६६
महिष्यस्तस्य पप्रच्छुः	४	३१८	यदि वैक उपायोऽस्ति	५	२०५	राजा धनरथोऽप्युचे	४	२१
महिष्यो देवराजस्य	२	३९३	यद्यत्राऽऽगाच्छ्रीविजय०	१	३१६	राजा जजल्प तं साम्ना	१	२०६
महेन्द्रविक्रमाख्यस्य	३	१२०	यद्यप्यस्मिन्नयोग्याऽहं	२	२६३	राजा पवनवेगस्त०	३	१४६
माता-पितृशशुराणां	१	१४	ययाचे काचिदालापं	४	३३२	राजाऽपि व्याजहाराऽथ	२	१३
माता श्रीविजयस्याऽपि	१	४४४	ययौ विद्याधरः सोऽथ	३	१७६	राजाऽपि व्याजहारैवं	१	७९
मानुष्याण्यन्वहं तत्र	१	२०५	यस्मिन्नुपेये नोपायो	५	४५६	राजाऽप्यपारयत् प्रीतः	४	३३६
मा युवां बहुदौ भूतं	२	१०३	याचितुं किमिहाऽऽयासीः	१	१७९	राजाऽप्याख्यजम्बूद्वीपै०	४	२८८
मार्त्तण्डो मूर्ध्नि पार्श्वेषु	१	४०५	यात यात द्रुतं तस्मा०	५	२२८	राजाऽप्येवमवोचत् तं	४	२७४
मासक्षपणकं कञ्चि०	१	४६८	याप्ययानात् समुत्तीर्य	५	४८९	राजा मेघरथो देव०	४	२५३
मासान्ते च ज्येष्ठकृष्ण०	५	५४०	यावज्जीवमसौ जीवः	१	१२७	राजा श्रीविजयोऽयं तु	१	४२४
मिथ्यात्वमोहितमती	४	९१	यावज्ज्वलितुमारभे	१	२६६	राजा सिंहरथोऽप्युद्य०	४	२१६
मिथ्यात्वमोहितमना	३	२२	यावत् कुमारं स्वे राज्ये	४	३४३	राजौकसि कुमारं तं	४	१८८
मीनध्वजो रूपधेये	१	१०६	यावदादत्त हस्तेन	५	४६९	राज्ञश्चसुनुर्नलिन०	३	११०
मुग्धे! विद्याप्रभावेण	१	५६	युक्तं विवेकिनस्तेऽद०	५	३६५	राज्ञस्तस्य महादेवी	२	३६१
मुनिरप्यब्रवीदेव०	२	२७६	युक्तमेतदिति प्रोच्य	१	२३०	राज्ञा धनरथेनाऽथो०	४	१०७
मुनीं प्रदक्षिणीकृत्य	१	४७५	युक्तमेतदिति प्रोच्या०	१	४३७	राज्ञा सुरेन्द्रदत्तेन	४	३०
मुनेः मुमनसस्तस्य	३	११५	युध्यमानौ पेततुस्ता०	४	२९७	राज्ञां चतुःसहस्र्या च	४	३५२
मुमुचे सा मयैकस्मिन्	५	४७१	युवतीस्ते विचक्राते	४	३२४	राज्ञीस्वप्नानुसारेण	४	१३
मूर्तिं वैश्रवणस्याऽपि	१	२३६	युवयोः केवलज्ञान०	३	१४३	राज्ञोऽथ निहतशत्रोः	४	१६
मूर्ध्नि श्वेतातपत्रेण	२	३५०	युवा वृद्धो धनी रोरः	३	१३१	राज्ञः श्रीविजयस्याऽस्य	१	३९०
मूलोत्तरगुणैर्ध्याने०	२	१४२	युष्मत्पार्श्वं च तातेन	२	१८६	राज्यगुप्तोऽभिधानेन	४	२३१
मृगीदृशामङ्गरागै०	३	६३	युष्मद्गुणेषु सङ्क्रान्तिं	२	९५	राज्यस्थानमनङ्गस्य	४	१५
मृत्वाऽभूतां भूतरत्ना०	४	१६९	युष्माकं किमसौ सूनुः	१	६८	राज्यं स्वपुत्रयोर्न्यस्यो०	१	४८८
मेघरथ-दृढरथ०	४	५५	यूनां क्रीडासखो मीन०	३	४१	राज्ये मेघरथं यौव०	४	१९०
मेघरथ-दृढरथ०	४	१४	येन तेन प्रकारेण	५	२०४	राज्ये राष्ट्रे पुरे गोत्रे	२	७१
मोहः खलु महाशत्रु०	१	४७८	योऽयं वर्णयति घनन्तं	२	२२२	राज्ये सिंहरथं न्यस्य	४	२१४
मोहान्धकारसन्दोह०	१	२	यौवनं युवतीवर्ग०	५	१२३	राम-विष्णु बर्बरिका०	२	६१
म्लेच्छा अप्यूचिरे चक्री	५	२११	यौवराज्ये निजे राजा	४	२११	रूपप्रकर्षवैदग्ध्य०	४	१२१

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
रमे पाणिगृहीतीभिः	५	११३	वसन्तसखसङ्काश०	३	४७	विपद्य च धनश्रीस्त्वं	२	३८०
रे विद्याधरहतका०	१	२७९	वसन्तसमयेऽन्येद्यु०	३	४०	विपद्य तावुभौ बन्धु	४	२९८
रोमाञ्चव्याजतो भिन्ना	२	१६३	वसन्तसेना कनक०	३	१७९	विमलमत्यादयोऽपि	१	३६५
ल			वसन्तो नाऽपि नो पुत्र०	१	१७७	विमानादवतीर्याऽथ	२	२४७
लक्ष्मीवतीप्रभृतीनि	३	५०	वसन्तोऽपि जगादैवं	५	४५१	विमाने सुस्थितावर्ते	१	४९२
लङ्घिते सकलेऽप्यहि	२	२५५	वस्त्विवाऽन्धः पुरोवर्ति०	१	४३५	विमानैर्दर्शयन् दीपै०	१	३०२
लज्जया भक्तपानादि	३	१७८	वाचिकाद्यैरभिनयै०	२	१४५	विमृशयैवं नृपं नत्वा	४	१६६
लाभालाभौ सुखं दुःखं	१	१९१	वापीः कूपान् सरसीञ्च	१	४०७	विरक्तायां तवैतस्यां	१	७५
लात्यमानस्तापसीभि०	१	४०२	वामौ दधानो नकुला०	५	३७४	विरोधिनोऽपि तिर्यञ्चो	५	३०५
लीलयैव हि शास्त्राणि	२	३४	वायुवेगाभिधानायां	२	२९३	विलोक्य मुदिते ते च	२	३६९
लीलयोन्मग्ननिमग्न०	५	२४६	वासागारं श्रिय इव	२	१६०	विविधक्रीडया तत्र	२	३७५
लीलोपवनवाप्यादि०	४	२१२	वासुदेवाज्ञया तेषू०	२	३४८	विविधाभिग्रहतपः	४	३५४
लुलन्त्यः समलक्ष्यन्त	३	६०	वासुदेवाज्ञया विद्या०	२	३४५	विविधाभिग्रहपरः	३	२०२
लोकोत्तरगुणः श्रीमां०	५	४३	बाहानानि विचित्राणि	५	२३१	विशालैरुदरैः केऽपि	४	१९६
लोकोत्तरवपुर्लोक०	३	१०	विकस्वरैः सुरभिभिः	५	३७	विशुद्धशीला तद्भार्था	१	१०
लोचनान्यपि धन्यानि	५	८७	विकारैर्विविधैस्तैस्तैः	४	३२५	विशेषतोऽपराजिता	२	१९४
व			विचरन्ती जगद्रन्धा	५	२१	विशेषतो राजकुलं	१	१७२
वचसा मुदितस्तेन	५	४८१	विचार्य योग्यतां सोऽपि	२	३७२	विश्रान्तजीमूतभिव	२	४०
वज्रश्यामलिका नाम	२	३७६	विचिकित्सामनलोच्य	२	३०७	विश्वं विश्वम्भाराभारं	४	१४२
वज्रागारं शरण्याना	५	११	विचित्रनेपथ्यधरो	२	१२१	विश्वसेनाचिरादेव्योः	५	२४
वज्रायुधस्ततश्चक्रे	३	८१	विचित्ररत्नकलशं	५	३९	विमृष्टः कपिलेनाऽथ	१	७०
वज्रायुधस्य जीवोऽपि	४	५	विजनत्वात् तदानीं स	१	५४	विस्तारणैर्लोचनानां	२	१४०
वज्रायुधं सोऽप्यवोच०	३	९०	विजयार्थेऽत्र यत्किञ्चि०	२	८४	विस्मयस्मेरनयनौ	२	३१६
वज्रायुधाय चाऽवच्छ्रयु०	३	१९४	विजये सलिलावत्यां	१	१०५	विस्मितः सत्यकिरपि	१	३७
वज्रायुधोऽपि तद्भावं	३	३२	विजयो वैजयन्तश्च	४	११८	विहरन् कनकशक्ति०	३	१८५
वज्रायुधोऽपि तस्यैर्षे०	३	१९२	विज्ञाय चाऽवधिज्ञाना०	४	१६७	विहरन्तौ पुरागामां०	३	२२५
वज्रायुधोऽपि विविधाः	३	७४	विदधे विबुधैस्तत्र	५	२८९	विहरन्नन्यदा तत्र	५	३७८
वज्रयित्वा चिरं लोकं	४	१६४	विदिगुरुचकतोऽप्येत्य	५	६१	विहरन्नन्यदोत्पन्न०	४	१३८
वटपादाविव वटौ	१	३४७	विदूषकवित्प्रायैः	२	१२७	विहरन्नपरेद्युश्च	३	२२३
वनश्रीस्तनसङ्काश०	५	२८२	विद्याधरनृपैस्तत्र	५	२४१	विंशत्या स्थानकैरर्हत्	४	३५५
वन्दित्वा च यथास्थान०	२	२७९	विद्याधरपतेर्मैध०	२	४०८	वीक्षापन्नो जगामाऽथ	२	४२०
वन्दित्वा सुव्रतमुनिं	२	२८४	विद्याधरसभामध्य०	४	२३५	वीक्ष्यादाय च तान्याशु	४	१२८
वराहः पल्वलमिव	१	३४१	विद्याधरः पुनर्भूत०	३	१७५	वृत्तान्तो दारुणो मे तु	५	५१५
वर्धापनकृते तेन	५	४३४	विद्याधराणां महर्द्धि०	५	८८	वृष्ट्या वस्त्राणि मद्भर्तु०	१	५५
वर्षे वर्षे चक्रतुः श्री०	१	४६०	विद्याधरेण सुहृदा	२	९१	वेश्यानां नीचकर्माणि	५	३३४
वल्लभाभिः पयस्कुम्भ०	१	३३२	विद्याधरेणाऽमुनेयं	३	९९	वैडूर्यमप्यसौ भाभि०	४	१७७
ववन्दे मुदिता तं च	४	१३०	विद्याधरेन्द्रमुकुटो०	१	१६७	वैताढ्यपर्वतेऽमुष्मिन्	२	१९१
वशास्पर्शसुखास्वाद०	५	३३९	विद्याधरेन्द्रो दमिता०	२	६६	वैताढ्यपर्वतः क्वाऽयं ?	२	१८५
वसन्त इव वसन्त०	५	४१४	विद्याधरोऽस्मि वैताढ्य०	३	१६९	वैताढ्ये नाऽवसर्पिण्यां	१	२००
वसन्तदेवस्तच्छ्रुत्वा	५	४४४	विद्याबलाद् विचक्रे च	१	२४४	वैराग्यसंसारभय०	२	१४३
वसन्तदेवस्ते भर्ता	५	४२६	विद्यायाः पदमेकं मे	३	१७१	वैश्रवणस्य प्रतिमा	१	२२८
वसन्तदेवः काम्पील्याद्	५	४०३	विद्याशक्त्याऽनन्तवीर्यं	२	१७४	व्यक्तपशुमपि क्षाम०	१	४६७
वसन्तदेवेनाऽन्येद्युः	५	४३२	विद्याशक्त्या स्ववासांसि	१	५८	व्याख्यां समस्तशिष्याणां	१	४०
वसन्तदेवो जयन्ति०	५	४०८	विद्युदुद्योतितव्योम्न०	३	१२७	व्याजहार कुमारोऽपि	३	१७२
वसन्तदेवो जयन्ति०	५	४०९	विद्युद्रथोऽपरेद्युश्च	४	२१३	श		
वसन्तदेवो दध्यौ च	५	४४५	विनयं ग्राहयन्त्यन्यै०	५	३३७	शक्यते न यदाह्वयातुं	१	१८१
वसन्तदेवो नाम्नाऽऽद्यः	५	४००	विना वसन्तदेवं मे	५	४९४	शक्रसङ्क्रामितसुधं	५	१०५
वसन्तदेवोऽप्यवदद्	५	४२९	विनेन्द्रियजयं नैव	५	३२३	शक्रो यथा हि सौधर्मे	२	७९
वसन्तदेवो मे भर्ता	५	४९५	विनोदैर्विविधैरस्थां०	४	६७	शङ्कन् शल्यानि चक्राणि	४	४३
वसन्तश्चिन्तयित्वैव०	५	४४८	विन्ध्यदत्ते विपन्ने तु	३	१२३	शङ्खिका नाम तस्यानु०	४	२३२

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
शङ्खिका साऽपि तन्द्रार्या	४	२४८	श्रीषेणोऽप्यभ्यधत्तै०	१	७४	सपूतरैश्च पानीयैः	१	४१२
शयानया निशाशेषे	२	२०	श्रीस्वयम्प्रभनाथस्या०	२	३२५	सप्तमे च दिने प्राप्ते	१	२३२
शरच्छिन्नोच्छलच्छत्रैः	१	३२६	श्रुतपूर्वभवः सोऽहं	१	१२४	स प्रभङ्करया सार्धं	३	१२४
शरणार्थिजनत्राणे०	२	३६०	श्रुतस्कन्धरहस्यानि	१	४४९	सप्रसादं तमालम्व्य	५	१५२
शरदभ्रमिवाऽवर्त्य	२	०	श्रुते प्रभोर्वचांस्येव०	५	५३०	स प्रादुष्यद्वैदुषीको	१	३२
शरशूलैः केऽपि विद्ध्वा	५	१८२	श्रुत्वा तद्वचनं मेघ०	४	२५१	स प्रियङ्करया याना०	५	५०६
शरीरकारणं मेऽस्ति	१	६४	श्रुत्वा तां देशनां राजा	२	४८	सभागृहमिवेन्द्रस्यो०	२	३४६
शातकुम्भमयाः कुम्भा	५	२	श्रुत्वा तां देशनां लोकाः	३	७९	सभायां वर्णयामास	४	२८४
शान्तवैरास्ततः सर्वे०	१	३८२	श्रुत्वाऽपराजितस्याऽनु०	२	१६९	सभ्रातरममुं क्षुद्रं	२	२०६
शान्तिसैन्येऽम्बुधाराभि०	५	२१४	श्रुत्वा पलायितांस्तांस्तु	२	२११	स भ्रान्त्वा भवकान्तारे	४	३०३
शान्तेरथाऽस्त्रशालायां	५	१२६	श्रुत्वा सुरेन्द्रदत्तस्त०	४	३७	समये सुषुवाते ते	४	११
शार्ङ्गं दुर्जयं ज्ञात्वा	२	२२९	श्रुत्वेति प्रकटीभूय	४	१६०	समये सुषुवे साऽथ	२	२९
शार्दूलादिव सुरभिं	१	७२	श्रेयोदशाप्रवेशोऽद्य	५	३११	समयेऽसूत सा सूनुं	१	१४३
शालायां सत्यकिश्चक्रे	१	३९	श्लाघ्यमस्या अहो रूपं	३	१११	समर्प्योपायनं शान्ते०	५	२३३
शाश्वतार्हत्प्रतिमानां	५	१००	श्वेतवर्णो राजहंस	२	५९	समं गुरुजनेनाऽथ	१	१६६
शाश्वतार्हद्वन्दनां तौ	१	४७३	श्वेतश्यामशरीरौ तौ	२	३३	समं त्वत्परिवारेण	५	५०१
शास्त्रे शास्त्रे च निष्णाता०	१	२२				समं नृपसहस्रेण	५	२८७
शिखिनन्दिताजीवस्त०	१	३९७	षट्खण्डोर्वीतलजय०	५	५४४	समं परस्परप्रीत्या	२	३६५
शिथिलीभूतसर्वाज्ञो	१	२५७				समं वसन्तदेवेन	५	५११
शिविकायास्ततस्तस्याः	५	२८५	स एव रुच्यो द्वेष्यो वा	५	३५८	समालिलिङ्गिषुरिवा०	५	३८
शिरीषसुकुमाराङ्गी	२	१५१	सकमण्डलुकमलौ	५	३७६	स मुनिः पुनरप्याख्य०	१	३९५
शिष्टा मेघमुखैस्तेऽपि	५	२३०	सकोपाटोपमेषोऽथ	४	२२६	समुन्नतिजुषस्तस्य	५	१७
शुक्लदन्तोऽभवत् तत्र	३	९३	स क्रमात् समतिक्रान्त०	३	१६०	स मोघीकृत्य तां विद्या०	१	३१३
शुक्लध्यानाग्निनिर्दग्ध०	२	३३२	सखि! किञ्चाऽसि धन्या त्वं	५	५१४	सम्पूर्णे समये सूनु०	१	१८
शुक्लध्याने वर्तमानं	२	२५९	सखीहस्तेन ताम्बूलं	५	५१७	सम्प्रत्यैश्चर्यमत्ताया	२	३१४
शुभयूहकरी भूमेः	२	२	सखीहस्तेन मेऽदत्त	५	४६२	सम्प्रयोगैरशैकान्त०	२	१२३
शुभा अप्यशुभायन्ते	५	३५७	स चक्रे धर्मशकटी०	१	४०९	सम्प्राप्तयौवनश्चाऽहं	१	१९२
शुभाख्यायां पुरि नृपो०	४	३००	स चाऽभिनन्दिताजीव०	१	१४८	सम्मार्जनीभूत इव	५	२९५
शुभाख्यायां महापुर्यां	२	७६	स जगामैकदा स्वैरी	३	१८०	स राजकन्यां कनक०	३	१७
शुभाख्यां स पुरीं गत्वा०	२	८३	सञ्चरन्नखिले लोके	२	६०	सर्वं जानासि सर्वस्य	४	३४२
शुभाधिनाथः सुभगः	२	१७२	सञ्चितैस्तमस्विन्याः	५	८६	सर्वज्ञ! त्वन्मुखाच्छ्रुत्वा	१	४२७
शेषाहिरिव पाताला०	३	७०	सञ्जज्ञाते तयोः पुत्रौ	४	२९०	सर्वभावविदस्तत् किम्	५	४९३
श्येनपारापतावेतौ	४	२८७	सञ्जातजातिस्मरणा	२	३८७	सर्वान्तःपुरमूर्धन्या	५	११४
श्येनमूचे नृपोऽप्येवं	४	२५९	स तत्र च जयन्तस्य	१	३०५	सर्वार्थां नाम शिबिकां	५	२७७
श्रमणानां सहस्राणि	५	५३३	सतीमतल्लिका साऽधा०	५	१९	सर्वेऽपि स्त्रीगुणास्तस्या	५	२३
श्रावकाणामुभे लक्षे	५	५३७	स तु द्विजो यशोभद्रा	१	३०	सर्वोत्सवशिरोरत्नं	२	३९२
श्रीदत्ता नाम तत्राऽऽसीत्	२	२५३	स तु वज्रायुधश्चक्री	३	१५५	स वदान्यः सत्यसन्धः	२	१५९
श्रीदत्ताऽपि नमस्कृत्य	२	२८३	सत्यकेरपि पूज्योऽय०	१	५०	स वर्धिष्णुः क्रमाद् भ्रात्रा	२	३२
श्रीदत्ताऽप्यभ्यधत्तैव०	२	२६१	सत्यकेर्जम्बुका नाम	१	४२	स व्यश्राम्यत् क्षणं यावद्	२	४४
श्रीदत्तायां तस्य पत्न्यां	३	१०८	सत्यभामापतिः पूर्वं	१	१५२	स शिखिनन्दिताजीव०	१	१५१
श्रीधर्मनाथनिर्वाणा०	५	५४२	सत्यभामाऽपि कपिला०	१	९०	ससम्भ्रमं समुत्थाय	४	१३५
श्रीमतः शान्तिनाथस्य	५	१२५	सत्यभामाऽपि गत्वैवं	१	७१	स सहस्रायुधेनाऽथ०	३	२००
श्रीमद्घनरथस्वामि०	४	२५२	सत्यामपि विभावर्या	५	३४	ससैन्योऽप्यमिततेजाः	१	३७१
श्रीवत्साङ्गं श्वेतवर्णं	२	१५	सदा निद्रातुभिरिव	१	४८२	सह प्रियाभिस्तौ भोगान्	४	६३
श्रीशान्तिपादमूले च	२	३०३	सदाऽपस्मारिभिरिव	१	४८३	सह विद्याधरेन्द्रैस्तै०	२	२४४
श्रीशान्तिरपि सत्कृत्य	५	१४७	सदा सविधवर्त्येव	१	४७६	सहस्ररश्मिः पितरं	१	३०७
श्रीशान्तिशासनात् तत्र	५	२१७	सन्त्यत्र कनकगिरौ	२	२४६	सहस्रायुधकुमारं	३	८३
श्रीशान्तिशासनात् सिन्धु०	५	१६४	सन्धाभ्रवत् पाटलाभिः	५	२७९	सहस्रायुधजीवोऽपि	४	८
श्रीशान्तिस्वामिनस्तत्र	५	१६२	सपत्नाभोजसङ्घर्षे०	३	६२	सहस्रायुधपत्नी तु	३	१५६
श्रीषेणप्रमुखास्तेऽपि	१	१३३	स पुमानप्युवाचैवं	५	४५४	सहस्रायुधराजोऽपि	३	२१८

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
सहितो राजभिः पञ्च०	५	३६६	सुरेन्द्रदत्तः श्रीमेघ०	४	५१	स्वप्नार्थवेदकान् राजा	५	४५
स हृष्टः सचिवः शीघ्रं	४	२६	सुरेन्द्रदत्तो नः स्वामी	४	३१	स्वप्ने पञ्चलतालोक०	१	११०
संयुक्तौ तौ पितापुत्रौ	३	२२४	सुरेष्विवोपस्थितेषु	२	३५२	स्वयमर्पयतो देवीं	१	३१४
संवीतदिव्यवसना	२	३४९	सुलग्ने मेघरथेन	४	५९	स्वयमुद्धाटितेनाऽपागु०	५	२४७
संवेगातिशयापन्नः	४	२१५	सुव्रतार्याहिपद्मान्ते	२	३९४	स्वयमुद्धाट्य तद् द्वार०	५	५०४
संसारे चतुरशीति०	२	२८०	सुस्वप्नसूचितं सूनु०	३	१४	स्वयम्प्रभजिनेन्द्रान्ते	२	३१८
संसारे निपतन्नेष	३	३०	सूतिकावेशमनस्तस्य	५	६४	स्वयम्प्रभायास्तनयो	१	१५०
संसिक्ता चन्दनाम्भोभिः	२	३८८	सूत्राभिधाने विजये	४	२२१	स्वयम्प्रभोऽपि भगवान्	२	३२७
सा कन्या ते च राजान०	२	३५६	सूर्याचन्द्रमसौ स्वप्ने	१	१७	स्वयं कवलयामः किं	५	२०२
सा कृताञ्जलिरित्यूचे	२	३८९	सूर्यादिज्योतिषां सृष्टि०	५	४०	स्वयं चिन्वन्ति पुष्पाणि	३	४३
साऽप्रहीद् द्विविधां शिक्षां	२	३९५	सेनानीर्दण्डरत्नेनो०	५	२४४	स्वयं दूतीभवन्तीह	३	४४
सा तत्कालमपि हि श्री०	१	३७९	सेनानी-वाजि-निखिंशा०	५	१८७	स्वयंवराः श्रिय इव	५	१२४
सादिनः पत्तयो वाऽपि	५	१८९	सेनान्यामश्वरत्नेन	५	१९४	स्वयं विश्वजनीनोऽसि	४	२३८
साधुं धृतिधरं नाम	४	२४२	सेवितः सूपकाराणां	५	२५९	स्वरे श्रव्ये च वीणादेः	५	३५५
साधु वत्साविति वदन्	४	१४८	सेव्यमानो मागधाटौ०	१	४२२	स्वर्णकुम्भोपमकुचां	२	१४९
साधु हे देवताः! साधु	१	२१५	सैन्यरेणुभिरुद्धूत०	१	३३०	स्वर्णस्य द्वादश सार्धाः	३	१९५
साऽनुज्ञाप्य हरिं तेन	२	३३०	सैन्यानां जातभङ्गेन	५	१८५	स्वसारं स्वामिनो ज्ञात्वा	१	२७६
सानुरागः सानुरागं	५	४६१	सैन्यैः श्रीविजयस्याऽथ	१	३३९	स्वस्थाने तस्थुषी सेयं	१	३८४
साऽपि मुक्त्वाऽशनिघोषं	१	३६७	सोत्क्षिप्य दक्षिणं पाणि०	२	३५८	स्वाधीनं तस्य चेद्यादि	२	८६
साऽपि स्मरणमात्रेण	५	४८८	सोऽथ तद्वाक्यभावाथं०	५	५०८	स्वामिनी मे स्वहस्ताग्रो०	५	४१८
साऽप्युचे चक्रिणं देव!	३	८८	सोऽथ लक्ष्मीवतीं नाम	३	१२	स्वामिनो हृत्विनोदायो०	५	९४
सामन्तामात्यमुख्याश्च०	४	२७९	सोऽथ विद्याधरो विद्यां	३	१७४	स्वामिन्नमीषां स्वप्नानां	२	१२
सामन्तामात्यसेनानी०	४	२८	सोऽन्तरिक्षस्थितो नाथं	५	१४४	स्वामिन् भीतोस्मि संसारा०	५	३६१
सार्धा द्वादश रूपस्य	२	३२६	सोऽपरेद्युरथाऽऽरुह्य	२	४१६	स्वामिन्! मामुपेक्षस्व	४	३६४
सा शान्तिस्वामिनं नत्वा	५	१५९	सोऽपि नाथं नमस्कृत्य	५	१५१	स्वामिन् युद्ध्वा तदावाभ्यां	४	३०९
सिद्धो मनोरथो मेऽसौ	२	७४	सोऽप्यमात्यो जगादैवं	४	२३	स्वाम्यर्थाहिपीठाध्यासीनः	५	३७१
सिन्धुदेवीमथोद्दिश्य	५	१५५	सोऽप्याख्यदेषा दुहिता	५	४०७	स्वाम्यस्यतः परं त्वं नः	५	२३५
सिंहनिष्क्रीडितं नाम	४	३५६	सोऽप्युवाच पुमानेवं	३	१६८	स्वाम्यागमनमाचख्यु	४	३३९
सिंहरथरथस्वप्नात्	४	२०९	सोऽप्युचे सामान्यपुंसां	३	१७३	स्वे सहस्रायुधं राज्ये	३	१९८
सिंहासनं पादुके च	२	६७	सोमप्रभाभिधानस्य	४	३०४	स्वे स्वे पुरेऽवतिष्ठन्ता०	१	४५२
सिंहासनमथाऽध्यास्य	५	१५७	सोऽयं सुरोऽस्मत्प्रशांसा०	४	३०५	स्वोत्सङ्गस्थितचन्द्रार्क०	४	११०
सिंहीभूयोभयोस्तस्य	३	२०७	सोऽर्धचक्रधरः स्मित्वे०	२	२३६	स्वोदरं दारयामः किं ?	५	२०३
सुखप्रसुमया देव्या	५	२७	सोऽलक्षितः परिजनैः	५	५०५			
सुखं वैषयिकं पत्या	१	१६	सोऽस्यैव जम्बूद्वीपस्य	२	४०७	ह		
सुखान्यनुभवन्तौ च	१	४५१	स्कन्धावारं हृदस्कन्धः	५	१३२	हताहतानीन्द्रियाणि	५	३४९
सुचिरं स तपस्तेपे	२	४०५	स्तुत्वेति सति तूष्णीके	५	३१९	हरिणो हारिणीं गीति०	५	३४३
सुतारया श्रीविजयो	१	१५६	स्तोकमेव मयाख्यात०	२	१८०	हा वत्स! विजयभद्र!	१	२७४
सुताराभ्रातृजान् भग्नान्	१	३४३	स्तोकेनाऽपि हि रन्ध्रेण	२	३१२	हा! श्रीविजय! मत्प्राण!	१	२७३
सुताराऽमिततेजाश्च	१	४१८	स्थितो मासिकभक्तेन	१	३०९	ह हा! दैवेन मुषितो	१	२६०
सुतारामुपवासस्थां	१	३७६	स्थैर्येणाऽत्वमरगिरि	२	३	हित्वा मोहं सर्वथा त०	१	४७९
सुतारा-श्रीविजययोः	१	२३९	स्पर्शं मृदौ च तूल्यादे०	५	३५१	हिमार्तामिव नलिनीं	१	३७४
सुतारां समुपादाया०	१	३७८	स्मरन्ती केसरे! तिष्ठ	५	५०७	हिरण्यलोमिका नाम	१	१९३
सुदत्तश्रेष्ठिपुत्राय	५	४३३	स्मरेतिवृत्तं सन्दृढं	४	३२९	हतां सुतारां विज्ञाय	१	२८६
सुधनो धनदक्षोभौ	५	३९९	स्माऽऽहेत्यनन्तवीर्यस्ता०	२	२१५	हे वत्स! विजयाऽऽदत्स्व	४	१४४
सुधनो धनपतिश्च	५	३८८	स्मित्वा मेघरथोऽप्येव०	४	३३	हृदिनीनाथ-हृदिनी०	५	७८
सुषोत्थिता च सा देवी	२	२८	स्मित्वोचेऽनन्तवीर्योऽपि	२	१९६	हियमाणां स्वामिजाभिं	१	२७८
सुषोत्थिता तु सा देवी	५	४२	स्वच्छन्दं म्लेच्छभूमिष्ठं	५	२५०	हीनमत्कन्धरा नित्य०	५	२२
सुरासुरनरस्त्रीणां	३	११	स्वच्छन्दं रममाणस्य	१	२९			
सुरेन्द्रदत्तं स्वे राज्ये	४	६२	स्वच्छ-स्वादुपयः पूर्णः	२	२४			
सुरेन्द्रदत्तनृपतिः	४	४१	स्वजनन्याः समीपे चा०	१	३९२			

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
			अनुरूपं तदुहितुं	२	१०८	अर्हन्नयसमो नाऽस्ति	६	६९
			अनुरूपं वरं किं ते	२	२०६	अवतस्थे यथास्थानं	१	८८
अ			अनुरूपं वरं तस्या	२	१०७	अवतस्थे यथास्थानं	६	२१५
अग्निवत् तेजसा तत्र	५	१३	अनुरूपो मद्दुहित्रे	२	१९८	अवश्यं तत्र भावी ते	२	२५८
अङ्गुलीभिर्गणयतो	४	४९	अनुल्लङ्घितमर्यादः	१	७	अवस्कन्दभवस्कन्दं	८	४१
अङ्गुष्ठमात्रकस्याऽपि	६	१४१	अनेकरणनिर्व्यूढो	६	१६६	अवास्थित यथास्थानं	२	६५
अजायत तव स्तोत्रं	७	१३२	अन्तरङ्गारिषड्वर्गं	७	१८९	अविज्ञेयप्रभावायां	१	९६
अजीर्णं भोजनत्यागी	७	१८५	अन्तर्जवनिकं मल्लैः	६	१०९	अवोचमहमप्येवं	२	११०
अज्ञाननाटितं बाल्ये	७	१४२	अन्तःपुरेणाऽपरेद्युः	६	९०	अशेषजगदाकाशं	६	११५
अतिक्रूरतरं कर्म	६	२४२	अन्धकारमयं चाऽऽसीं	२	७१	अश्रौषं चाऽन्यदा वीरं	२	१२६
अतिशब्दपथां वृद्धिं	८	१९६	अन्यत्र वा दुःखपदे	२	३६६	अष्टादशसहस्रवृद्धं	८	२०६
अतिहूहश्च गीतेन	२	११७	अन्यदा स ममाऽगारं	२	११३	असाध्यद हरी राजा	७	१०२
अत्र द्वौ जिनचक्रिणौ	८	२०८	अन्यदेशानचन्द्रस्य	२	३१४	अस्ततन्द्रैरतः पुम्भिः	२	९३
अत्र संस्कारहेतुश्च	६	१९४	अन्येद्युर्विहरन्नागात्	१	८१	अस्तु च्यवनकालेऽपि	७	१३८
अथ तीर्थेऽरनाथस्य	३	१	अन्येद्युर्विहरन्नागात्	२	६०	अस्मद्रक्षाकृते कोऽपि	८	७४
अथर्षिं चटकोवाच	४	३४	अन्येद्युः पतिमापृच्छ	४	५९	अस्माकमपदोषाणां	८	३३
अथ सोऽवोचदस्त्वेवं	२	२१०	अपराधी तथाऽप्यस्मि	८	१९२	अस्मिन् गर्भस्थिते माता	७	१४१
अथाऽङ्गणे रेणुपुञ्जं	४	४४	अपरेद्युर्बलो राजा	६	८	अस्मिन् मेरुगिरौ धात्र्यां	६	४७
अथाऽत्रैव जम्बूद्वीपे	७	३	अपरेद्युर्वसन्ततीं	७	१८	अस्मिँल्लोकेऽस्ति विख्यातं	४	९२
अथाऽऽश्रमे स्वर्णवर्णो	४	८७	अपसञ्ज्ञेव पतिता	२	२५२	अस्येयं हरिणी नाम	७	९५
अथाऽस्य जम्बूद्वीपस्य	३	१०	अपि चन्दननिःस्यन्दं	७	५२	अस्यैव जम्बूद्वीपस्य	१	३
अथेत्यं नृपतिर्दध्यौ	२	१९७	अपि शाश्वतवैरान्धा	७	१७१	अस्यैव जम्बूद्वीपस्य	२	३
अथैकः साधुरित्यूचे	८	१६०	अप्येकवारं दहशे	६	६४	अस्यैव जम्बूद्वीपस्य	५	२
अथैकः सुव्रताचार्यं	८	२६	अप्येतेषां भवेद् योगः	७	४९	अहं तात! त्वयाऽऽकृष्टो	२	२७८
अथोचे वामनो यावद्	२	३२२	अब्धेरुत्तीर्णमात्रोऽपि	२	२८२	अहं वेगवती नाम	८	१०१
अट्टपूर्वं स्त्रीरत्नं	६	९४	अब्धेरुद्धतमात्रोऽपि	२	३४९	अहो आलेख्यनैपुण्यं	२	१६४
अट्टप्रतिरूपं च	६	९३	अभिष्टोतरि च प्रीते	६	२३४	अहो पुण्यैरियं प्रापि	६	१८३
अदेश-कालयोश्चर्यां	७	१८७	अभ्यधात् प्राञ्जलिः पद्यं	८	१२९			
अद्य चक्षूंषि चक्षूंषि	१	४५	अभ्यधाद् भूपतिर्भूयं	२	२२५			
अद्य नः सफलं नाथां	१	४६	अमन्दानन्दजनके	६	२२७	आ केवलात्त्रिवर्षोनां	२	३८२
अद्य नीराणि क्षीरोदं	१	४०	अमरैर्वसुधारादि	७	१५६	आ केवलाद् विहरतः	७	२३७
अद्य मे दुष्यति शिरो	६	१९	अमरैर्विदधे तत्र	२	५८	आक्रमताऽशोकलताः	१	७३
अद्य विष्णुकुमारस्तत्	८	१२६	अमात्यवचसा चेतः	७	२८	आख्यत् सिंहलवास्तव्यो	२	३०९
अद्याऽवसर्पिणीकालं	७	१३१	अमी अकालयात्रायां	८	१७	आख्यद् रत्नप्रभाऽप्येव	२	२८६
अद्यैव देहि मां तस्मै	२	२१५	अमुं वादे विजेष्येऽहं	८	२७	आख्यातास्मि श्व इत्युक्त्वा	२	३४६
अधस्तेषां घटानां च	७	२१०	अयं प्रभावः परमः	६	२४३	आख्यायैवं वामनस्तु	२	३३२
अनङ्गसुन्दरीत्युचे	२	१६९	अयं ब्रह्मरथः पूर्वं	८	५१	आख्यास्याम्यपरं प्रातं	२	३५४
अनङ्गसुन्दरीत्युचे	२	२००	अयस्कान्त इवाऽयःसु	७	१७	आगतश्चोपवैताह्यं	१	६१
अनङ्गसुन्दरी वीरं	२	२२९	अरतीर्थकृतस्तीर्थे	४	१	आचख्यौ भगवानेवं	७	२०४
अनतिव्यक्तगुप्ते च	७	१८२	अरतीर्थेऽथाऽऽसन् विष्णुं	५	१	आचक्षे ततः सोऽपि	४	३३
अनन्तवीर्यात् तनयो	४	६२	अरनाथस्य निर्वाणात्	६	२६५	आचार्यागमनं ज्ञात्वा	८	१४३
अनासक्त्योपभुञ्जानो	१	१०	अराजकमहो विश्वं	२	८८	आतिथ्यं तापसाश्चक्रुः	८	११६
अनासीनोऽशयानश्च	२	५९	अरे न हि भवस्येष	३	३६	आत्तमौनस्ततः पद्यं	८	१३२
अनिरुद्धमनस्कः सन्	१	१०८	अरे न हि भवस्येष	३	३८	आत्मायत्तमपि स्वान्तं	२	७७
अनुदूढा वरं नारी	२	२०३	अर्धाष्टमेषु वर्षाणां	७	१४५	आत्रेयिकां नाम परिं	७	४२
अनुरूपवराप्राप्त्या	८	९५	अर्हदारधनाद्यैश्च	२	११	आत्रेयिकाऽप्येवमूचे	७	५०
अनुरूपवराभावात्	२	२१३	अर्हद्भक्त्यादिभिः स्थानैः	७	११	आत्रेय्यप्यभ्यधादेवं	७	५४
अनुरूपस्तुषालाभां	२	१२२						

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
आदृत्य शङ्को राजाज्ञा०	२	२२८	इतस्ततो मरुत्कीर्णं०	७	१५१	उत्तालतुमुलैः पौर०	७	६४
आधार इव धर्मस्य	१	५	इति कोपं शमयितुं	८	१८६	उत्तिष्ठमाना युद्धाय	४	९६
आनन्दः पुण्डरीकश्च	३	३१	इति तद्दर्शनं कृत्वा	६	११८	उत्तिष्ठ वत्से! गच्छाव	७	५९
आनेष्यामि महापदं	८	१०३	इति निश्चित्य स सुर०	७	८९	उत्तुञ्जो मेखवद् व्योम०	८	१४०
आनैषीत् तत्प्रवृत्तिं च	२	१२७	इति संस्मृत्य सा पूर्वा०	२	२६४	उद्यदमनकामोद०	७	१५३
आपप्रच्छे सनिर्बन्धं	२	२४१	इति सागरदत्तेन	२	१२८	उद्यौवनः कमलश्री	६	६
आभोगिन्या विद्यया च	२	२७९	इति स्तुत्वा सौधर्मेन्द्रे	२	७५	उद्दिग् इव किं तात!	६	१७९
आमित्युक्ते तया वीर०	२	२१२	इति स्वं निन्दतोर्धर्म०	७	८०	उन्मत्तकोकिलालापै०	१	७५
आमेत्युक्तवती सा च	२	२९५	इतो धरणजीवोऽपि	६	६७	उपतस्थे बलियर्षोद्भुं	३	३४
आमेत्युक्त्वा नरेन्द्रोऽपि	७	२२७	इतो भवे तृतीयस्मिन्	६	१९६	उपेक्षमाणे तत्पापं	७	२१४
आरोहकायाऽपरस्मै	८	८७	इतो भवे तृतीये मे	२	३७०	उपेत्य दिक्कुमार्योऽस्याः	६	४१
आर्हतेषु जघन्यो यः	४	१४	इतोऽभिमन्त्रजीवोऽपि	६	१२०	उपेत्याऽऽसनकम्पेन	१	३७
आलिङ्गता च लवलीः	१	७२	इतो विघ्नान्मृतिश्चेन्मे	६	७२	उपेन्द्रसेनो राजेन्द्र०	३	२६
आश्चर्यं प्रेक्ष्य तद् राजा	८	३७	इतो वीरकुविन्दोऽपि	७	६२	उभयोरपि पत्न्योस्तु	२	२८१
आश्रयन् प्रश्रयं वीर०	२	१५०	इतोऽस्य जम्बूद्वीपस्य	५	४	उभावेतौ दृढतरौ	२	८१
आश्रयः स श्रियामेकः	६	२९	इत्थङ्कारं क्षुल्लकेन	८	३४	उभौ मुमुचतुर्बाणान्	५	२९
आश्वास्यैवं वनमालां	७	५६	इत्थं च दध्यौ स मुनिः	८	१९८	उल्काकुलं युगान्तार्क०	५	३१
आसनैश्च नवनवैः	८	८३	इत्यभ्यधाञ्च गणिनी	२	३००	उल्लालयन् जलनिधीन्	८	१८०
आस्यप्रभापराभूत०	६	३२	इत्याकर्ण्य वचः क्रुद्धो	४	३२	उल्लाल्यमाना कल्लोलै०	२	२४९
आह स्मर्षभदतोऽपि	२	११५	इत्याज्ञया कुलपतेः	२	२५९	उवाच सचिवोऽप्येवं	७	३९
आहूयाऽमात्य-सामन्त०	८	१२३	इत्यादि प्रलपन् पुर्या	७	६७			
इ			इत्यादि विविधावस्थो	८	१४१	ऊ		
इक्ष्वाकुवंशक्षीराब्धि०	६	२८	इत्युक्तं जिनमत्याऽपि	२	१०९	ऊचे चाऽनङ्गसुन्दर्या	२	३११
इक्ष्वाकुवंशतिलक०	२	१	इत्युक्तः शिबिकारूढो	७	४१	ऊचे ज्वालाऽपि राजानं	८	५२
इक्ष्वाकुवंशस्तत्राऽभू०	८	७	इत्युक्ते नृपतिर्मन्त्री०	८	२२	ऊचे तत्राऽऽद्यदूतेन	६	१५२
इतश्च प्रैवेयकस्थो	२	२६	इत्युक्तो विष्णुना मन्त्री	८	१७१	ऊचे द्वितीयदूतेन	६	१५६
इतश्च जम्बूद्वीपस्य	१	१४	इत्युक्त्यो दीपितो विष्णु०	८	१७६	ऊचे नमुचिभद्रेऽपि	८	२८
इतश्च जम्बूद्वीपस्य	८	६	इत्युक्त्वा तं गृहे नीत्वा	२	१४७	ऊचे राज्ञाऽभ्यर्थितोऽपि	८	१३१
इतश्च जम्बूद्वीपस्या०	२	१३	इत्युक्त्वा मुदिता राज्ञी	२	२१६	ऊचे विनयवत्येव०	२	१७१
इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन्	५	१२	इत्युक्त्वाऽऽर्यां भुवं गत्वा	२	२९७	ऊचे सागरदतोऽपि	२	३६०
इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन्	६	२४	इत्युक्त्वा विपणौ गच्छं०	२	१११	ऋ		
इतश्च तेषां युगपत्	६	१५१	इत्युक्त्वा स ययौ स्वौकः	८	१५६	ऋतुकाले स ऊचे तां	४	५१
इतश्च नगरे तस्मिन्	६	५६	इत्युक्त्वा हृष्टचित्तेन	८	४५	ऋषिपत्न्या तया राजा	४	६१
इतश्च पुर्या चम्पायां	८	५७	इत्युच्चुः सुव्रताचार्या	८	२५	ऋषेरस्यैनसा गृह्ये	४	३१
इतश्च पूरणात्माऽपि	६	८७	इत्युच्ये पञ्चमेनाऽपि	६	१६५	ए		
इतश्च प्राणते कल्पे	७	१२४	इत्युच्ये वीरभद्रस्तां	२	१७७	एक आहाऽर्हतां धर्मः	४	१३
इतश्च प्रान्तवास्तव्यो	८	४०	इन्द्रादयो गणधराः	७	१९२	एकतोऽच्युतनाथस्य	६	४६
इतश्च भरतक्षेत्रे	४	८	इयं कस्याऽपि शापेन	७	२४	एकत्र स्वयमप्येते	८	१६८
इतश्च मल्लेरनुजो	६	१०७	इहाऽधुनैवाऽऽपतता	७	३७	एकदा सिंहलद्वीपे	२	१४२
इतश्च मिथिलापुर्या	६	१२२	इहैव भरतक्षेत्रे	४	२	एकं च कुम्भराजस्यो०	६	७८
इतश्चर्षभनाथस्य	४	६	इहैव तिष्ठेः सुभु! त्वं	२	२३७	एकं मोक्षतरोर्बीजं	६	२४६
इतश्च वसुजीवोऽपि	६	९७	ईशानाङ्गनिषण्णस्य	७	१३०	एकेषां जनयन् प्रीति०	३	१५
इतश्च विहरत्येव	८	१	ईशानाङ्गे निवेश्येशं	१	३९	एकोनत्रिंशि धन्वोच्चौ	३	२५
इतश्च वीरभद्रोऽपि	२	२७४	उ			एकोनविंशमर्हन्त०	६	४०
इतश्च वैताल्यगिरौ	३	८	उच्छलच्छोगितरस०	४	१०६	एयुर्मां लिङ्गिनः सर्वे०	८	१४९
इतश्च सर्वार्थसिद्धे	१	२७	उज्जासयन्नसुमता०	४	१०९	एवमन्येऽपि विविधं	८	१९५
इतश्चाऽचलजीवोऽपि	६	५४	उत्कृष्टो भूभूतामद्य	१	४४	एवमस्त्विति ते प्रोच्य	७	९८
इतश्चाऽत्रैव भरत०	७	१११	उत्तरश्रेणितिलके	५	११	एवमस्त्विति देहीति	८	१७८
इतश्चोज्जयिनीपुर्या	८	१४	उत्तालतालिकानाद०	७	७०	एवमस्त्वित्युदित्वाऽथ	२	१७२
इतश्च्युत्वा ह्यसावर्हन्	७	१२				एवमाकर्ण्य स श्राद्धो	२	२८७
						एवमुक्त्वा कुमारेण	८	८१

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
चतुर्दशपूर्वभृतां	२	३७८	जामदग्न्यस्ततस्तस्य	४	७५	तत्केलितुमुलं श्रुत्वा	८	६८
चतुर्दशपूर्वभृतां	६	२५७	जितशत्रुं महीपालं	४	३८	तत्तन्त्रीं सज्जयित्वाऽथ	२	१८१
चतुर्दशपूर्वभृतां	७	२३९	जितशत्रुर्जिताशेष०	६	१७०	तत्तीर्थजन्मा कुबेर०	६	२५१
चतुर्दशमहारत्नीं	१	९२	जितशत्रुस्तदुक्त्यैवं	६	१४३	तत्तीर्थजन्मा वरुणो	७	१९४
चतुर्दशमहास्वप्न०	४	७८	जिनधर्ममहोरात्रं	७	७९	तत्तीर्थभूर्बलादेवी	१	१९८
चतुर्दशमहास्वप्न०	६	३७	जीवोऽथ प्रियमित्रस्य	३	२०	तत्तीर्थभूश्च गन्धर्व०	१	११६
चतुर्दशमहास्वप्न०	८	११	जीवो महाबलस्याऽथ	६	३६	तत्तीर्थभूश्च वैरोठ्या	६	२५३
चतुर्दशमहास्वप्नां०	२	२८	जीवो वैश्रवणस्याऽपि	६	१०६	तत्र च क्रीडितुं मल्लो	६	११०
चतुर्दशमहास्वप्नां०	७	१२६	जैनं धर्मं दिशन् वीर०	२	२३१	तत्र चैत्येषु विशद०	१	१५
चतुर्धा धर्मदेषारं	१	९१	ज्ञातं कठिनचित्तोऽसि	२	२३९	तत्र पुर्यां तदानीं च	७	९०
चतुर्मासोपवासान्त०	२	१०	ज्ञाताश्च दिव्यगुटिका	२	१३०	तत्र प्रविश्य चैत्यद्रोः	७	१६१
चतुर्मासोपवासान्ते	२	३७१	ज्ञात्वा च समवसृतं	१	८९	तत्र प्रविश्य प्राग्द्वारा०	६	२१३
चतुर्वर्गाग्रणीर्मोक्ष०	२	७६	ज्ञानत्रयनिधानाय	६	४३	तत्र प्राक्सञ्चितस्त्यान०	७	२०९
चतुःस्वप्नाख्यातरामा०	५	१९	ज्ञानत्रयं गर्भतोऽपि	२	३४	तत्र यूनां रतभ्रष्ट०	७	११२
चत्वारिंशत्सहस्राणि	६	२५६	ज्ञापयित्वा दृप्त इति	५	६	तत्र रत्नपुरे श्रेष्ठि०	२	३३९
चन्द्रच्छायनरेन्द्रोऽपि	६	८६	ज्येष्ठस्य कृष्णाष्टम्यां	७	१२७	तत्र रत्नाकरनृप०	२	१५३
चन्द्रवच्छायया चन्द्र०	६	१५८	ज्योतिश्चक्राणि पर्यस्यन्	८	१८१	तत्र राजा जितशत्रु०	७	१९९
चपेटालम्नतत्तुम्ब०	३	३७	ज्वरहृत्क्षकचूडा०	७	५३	तत्र राजा प्रजापालः	८	३
चम्पेशस्य नागवती	८	५९	ज्वालयाऽथ महापद्म०	८	४९	तत्र सत्रे ययौ सिंह०	४	९५
चिच्छेद तदिषून् विष्णु०	३	३५				तत्र सागरदत्तस्य	२	३२७
चित्रीयमाणक्षित्रेण	६	१०८				तत्राऽपि देशनां कृत्वा	२	१०२
चुम्बता चम्पकलता	१	७१	ततश्च नमुचिः क्लृद्धो	८	२४	तत्राऽपि परमर्द्धिः सन्	२	३७३
चेतनाचेतनैर्भावै०	६	२३२	ततश्च मातृदुःखेन	८	५४	तत्राऽऽरनाथस्य मुनीश्वरैस्तैः	२	३८७
चेलुः षडपि ते वर्ष०	६	१७६	ततश्च श्रेष्ठिनं शङ्ख०	२	२२१	तत्राऽवश्यं गमिष्यामी०	८	२०
चैत्यद्रुं तत्र षष्ठ्यग्र०	२	६३	ततश्च संशयापन्नो	८	५३	तत्राऽस्तीन्द्रधनुर्नाम	८	९४
चैत्रशुद्धतृतीयायां	१	८२	ततश्च साऽर्पयामास	२	१७९	तत्रैकः साधुरित्यूचे	८	१५७
चोक्षा स्मेरमुखीत्यूचे	६	१३९	ततश्चाऽऽनन्दसहितो	३	३९	तत्रैको वामनोऽभ्येत्य	२	१०३
चोक्षेत्यचिन्तयद् राज्य०	६	१३२	ततश्चाऽऽनन्दसहितो	४	६६	तत्संवासयितुं यूयं	८	२९
च्युत्वा श्रावणराकायां	७	१२५	ततश्चोत्पन्नचक्रादि०	८	११३	तथाऽपमानान्नमुचि०	८	३८
			ततस्तापसवृद्धस्ता०	२	२५६	तथाऽप्यचलिते धर्मात्	६	७५
			ततः क्रीडाकृते तां स	२	१३४	तथाऽहमपि ते भृत्य०	८	१९३
			ततः प्रकृतयस्तस्य	७	९१	तथा हि जम्बूद्वीपस्या०	७	१३
			ततः प्रभृति तल्लोके	७	२२०	तथेति मन्यमानस्तु	४	३५
			ततः षडपि राजान०	६	१७५	तथेह भरतक्षेत्रे	३	४
			ततः सर्वाहारपिण्डीं	६	१५०	तथैव कृत्वा दिग्यात्रां	५	३३
			ततः स सुखमेवाऽस्था०	२	१५२	तथैव प्रलपन्नुच्चै०	७	६८
			ततः साधुपरीवारो	८	१६६	तथैव विदधे राजा	६	१८२
			ततः स्थानादथाऽन्यत्र	६	२५५	तथैवाऽह्नि द्वितीयेऽपि	२	१७६
			ततो जालकपाटानि	६	१९८	तथोत्पन्ना नरदत्ता	७	१९६
			ततो नमुचिरित्यूचे	८	१७७	तदवश्यं मनःशुद्धिः	१	१११
			ततो नवसु मासेषु	१	३४	तदा च तुमुलेनोच्चै०	८	७७
			ततो न्यवेशयद् राज्ये	६	१५	तदा च बहिरुद्याने	८	६७
			ततो मातृकृताहार०	६	१९१	तदा च श्राद्धः प्राग्जन्म	४	१२
			ततो मात्सर्यवानेको	६	७०	तदा च सुव्रतो नाम	८	११९
			ततो ललितमित्रोऽपि	५	७	तदा चाऽनङ्गसुन्दर्या	२	१६०
			ततो विचित्रक्रीडाभिः	२	२९३	तदानीं मिथिलापुर्यां	४	१५
			ततो विद्याधरश्चाऽगा०	२	३४८	तदैव कुम्भराजोऽपि	६	७९
			ततो हिमगिरिर्ज्येष्ठं	७	१०७	तद्गृहेष्वभितो रत्न०	१	१६
			तत्कालं हास्तिनपुरे	४	९४	तद्देशनावचः श्रुत्वा	७	९
			तत्कालमुपेत्य सर्वतोऽप्य	६	२६६	तद्भगिन्या स वृत्तान्तो	४	६५

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
तद्युष्माभिर्न भेतव्यं	२	१९०	तस्या लावण्यपूरश्चेत्	६	८४	तीर्थाभिषेकैः प्रणाति०	६	१२८
तद्युष्माभिर्न मे राज्ये	८	१५३	तस्याऽवरं वरीयांसं	४	८९	तुर्येणाऽप्यध्यायेवं	६	१६२
तद्वन्दनाय सर्वद्वर्ष्या	८	१६	तस्याश्च निरवद्याङ्ग्या	२	२४	तृतीयेनाऽपि जगदे	६	१५९
तद्वप्रे रत्नघटिते	१	१७	तस्याश्चेदुद्यतं वक्त्रं	६	८३	तृतीयेऽप्यह्नि तत्रैत्य	२	३४७
तद्विप्लवभयात् पद्य०	८	६४	तस्याऽऽसने वा तल्पे वा	२	१८	ते च वाराणसीमेयुः	६	१००
तद्विवाहं समाकर्ण्य	८	१०८	तस्याऽऽसन् बालसुहृदो	६	७	तेजसाऽभिनवः शूरः	१	१९
तद्वीणागीतमाकर्ण्य	२	१८५	तस्याऽऽसीद् धारणीपत्न्यां	६	८८	तेन पुण्येन देवोऽभूद्	२	३७२
तपस्विनो मनःशुद्धिं	१	१०५	तस्यास्त्वय्यनुरागं तं	८	१००	तेनाऽपि सह पुत्रेण	४	६३
तपो यदेकः कर्ता न०	६	१७	तस्या ह्यग्रे विभान्त्यन्या	६	९५	तेऽन्यदा सुव्रताचार्याः	८	१४२
तप्यमानस्तपस्तीव्रं	४	११	तस्यां च केसरिस्वप्न०	८	९	तेऽप्युचुः सम्भूय भुक्तं	६	१४
तप्यमानः स विदधे	५	८	तस्यां निशायां जामाता	२	१२९	तौ च सर्वाभितारेण	८	१०९
तप्यमानास्तपो मुक्तौ	१	१०६	तस्यां पुर्यां च वास्तव्यः	६	६८	तौ षड्विंशतिधन्वोच्चौ	५	२१
तमग्निं तनयत्वेना०	४	१०	तस्यां यशोभिः श्रीखण्ड०	७	१४	तौ सिद्धपुत्ररूपेण	४	२१
तया च भोगान् भुञ्जानः	२	२५	तस्याः कुलपती रूपा०	२	२५५	त्रयोदशभिरन्यैश्च	२	४७
तया चोक्ते श्याम इति	२	२७१	तस्याः पार्श्वे प्रतिदिनं	२	१५४	त्रयोविंशब्दसहस्राः	१	६८
तया त्रिषद्या स मुनि०	८	२०२	तस्याः षोडामतन्वान०	२	२९	त्रयोविंशब्दसहस्रे	१	५३
तया देव्या समं भोगान्	१	२६	तस्याः पुष्पादि सम्पाद्य	६	५८	त्रय्यामर्थोऽयमप्यकुम्भः	८	३१
तया देशनया भूपाः	६	२४७	तस्याः स्त्रीरत्नमुख्याया	६	६२	त्रस्यत्तपस्वितुमुलं	४	६८
तयाऽशेषस्य जगतो	७	१२०	तस्योज्ज्वलगुणज्वाला	८	८	त्रिजगत्कुमुदानन्द०	२	२
तया सह क्रीडितुं च	२	३५२	तं गत्वा सपरीवारो	८	१२०	त्रिजगत्क्षोभमालोक्य	८	१८३
तयोर्मोहः पिता बीजं	२	८५	तं च विक्रमरूपाभ्यां	८	८८	त्रिदण्डपाणिः काषाय०	६	१२५
तरणे च भवाभ्योधेः	१	१०१	तं तथा विकृताकारं	७	७२	त्रैलोक्यस्वामिनः कुन्थो०	१	२
तर्हि त्वमालिखेत्युक्त्वा	२	१६२	तं दृष्ट्वा क्षुभितं ध्यायन्	४	३६	त्वत्तः प्रियतमे किञ्चित्	२	२३५
तर्हि श्वः शंसिताऽस्मीति	२	३३६	तं शक्रं प्रेक्ष्य सामर्षः	७	२३४	त्वत्पाददर्शनस्यैव	७	१६५
तर्ह्यायास्याभ्यहमपी०	२	१५७	तातः पद्योत्तरोऽद्याऽपि	८	१९०	त्वत्पादपद्मसेवायाः	६	२२४
तवाऽङ्गस्पर्शन-स्तोत्र०	७	१३५	तादृक्षा परताडङ्क०	६	८२	त्वद्गुणग्रहणात् सद्यो	७	१६७
तवाऽऽज्ञावशवर्त्यस्मि	२	१५१	तापसानां कृतत्रासः	४	६७	त्वन्नामरक्षामन्त्रेण	७	१६९
तवाऽनुरागिणीं चैता०	८	१०२	तापसैः कृतसत्कारः	८	५६	त्वमस्मत्प्रेषणे राज्ञा	६	६०
तस्मिन् काषायवसनः	७	२२३	ताभिर्भोगान् कुमारस्य	८	९०	त्वयि विश्वोपकाराय	२	७४
तस्मिन् गर्भस्थिते देव्या०	६	३८	ताभ्यामधिष्ठिताभ्यर्णः	७	१९८	त्वं हि नैमित्तिकेनैव	८	६२
तस्मिन्नचलिते सत्त्वात्	४	२६	ताभ्यामधिष्ठिताभ्यर्णो	२	१०१	त्वां समानेष्यते विष्णु०	८	१६१
तस्मिन्नन्दन-दत्ताभ्या०	५	२४	ताभ्याममुक्तसान्निध्य०	१	१२०			
तस्मिंश्च नगरे नाम्ना	७	२२२	ताभ्यां पृष्टश्च सोऽभ्योधि०	२	२७७	दक्षिणैः षड्भिरन्यैश्च	२	९८
तस्मै च कुण्डलद्वन्द्वे	६	७६	तामुत्थाप्याऽऽश्रमपदे	२	२५३	दत्तस्य शार्ङ्गिणो जाते	५	३६
तस्य पद्मावती नाम	६	५५	ताम्रलिप्त्याः कश्चिदागा०	२	१९५	दध्मौ दत्तः पाञ्चजन्यं	५	२७
तस्य मन्त्रो मन इव	१	६	तावत्येव गते काले	२	४८	दानमात्रं न धर्माय	६	१२७
तस्य वैदेशिकत्वाच्च	२	१९६	तास्तं वामनमायान्तं	२	३५९	दानमूलः सदा धर्म०	६	१२३
तस्य श्मश्रुलताजाले	४	२८	तां गृहीत्वा गच्छतश्च	२	३४३	दानं दत्त्वाऽऽब्दिकं राज्यं	२	४९
तस्य स्थैर्याभियोगाभ्यां	५	१४	तां पश्यन्नवनीभर्ता	७	२३	दिष्ट्या त्वदर्शनेनाऽनु०	६	४४
तस्या अवसरप्राप्त०	२	१८७	तां पितोत्सङ्गमारोप्य	६	९१	दिष्ट्या प्रणमतां भाले	६	२१७
तस्या गुणगणं तारा०	७	१२२	तां पुत्रसहितां वल्ली०	४	६४	दीक्षां स वासुपूज्यान्ते	४	१६
तस्याऽद्भुतचरित्रस्य	३	१२	तां मुनिः परिजग्राह	४	४६	दीनानाथसमुद्धारो	६	१६७
तस्याऽधश्छन्दके जल्पन्	१	८६	तां वीरभद्र इत्यूचे	२	१६१	दीपिका खल्वनिर्वाणा	१	१०२
तस्याऽभवच्च महिषी	४	७१	तां साभिप्रायमित्युक्त्वा	२	१३७	दीर्घदर्शी विशेषज्ञः	७	१८८
तस्याऽभिषेककल्याणं	८	१४८	तिष्ठोऽपि प्रेयसीस्तत्र	२	३१३	दुःखाब्धिरेष संसार०	८	१२४
तस्याऽभूतामुभे पत्न्यौ	५	१७	तिष्ठोऽपि विस्मयं प्रापु०	२	३६१	दुर्ध्यानान्यन्यध्यानानि	६	२२२
तस्या मम प्रतिमायाः	६	१८१	तीक्ष्णोपायः स तद्गुणं	८	४६	दुर्वारां सिन्दुवाराणां	७	१५२
तस्यामासीन्महाबाहु०	७	४	तीर्थं प्रवर्तय स्वामिन्	१	६९	दृष्टो देव्या गर्भगेऽस्मिन्	१	५०
तस्या मुखस्य शशभू०	६	१०२	तीर्थं प्रवर्तय स्वामिन्	७	१४७	दृष्ट्वा तां विस्मितः पूर्व०	६	११९
तस्यामृषभदत्तोऽस्ति	२	३२६	तीर्थं प्रवर्तयेत्युक्ते	६	२०२	दृष्ट्वा विष्णुकुमारस्तं	८	१६२

दु

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
देवराज-कुम्भराजौ	६	२१६	नष्टाष्टादशदोषाया०	२	३३	पत्रीव कार्मुकोन्मुक्तो	२	२४४
देवा न बुद्ध-ब्रह्माद्याः	२	२९२	न हि चूतवने मञ्जु०	७	२९	पथि श्रान्तैरिव रथ०	२	३६
देवानामद्य देवत्वं	६	४५	न हीयत्कालमद्राक्ष०	२	२०४	पद्मस्य मदनावल्या०	८	६०
देवी च धारिणी नाम	२	९९	नागरत्रैः पक्कफलैः	६	२०६	पद्याक्षसूत्रभृद्दामो	२	१००
देवी नाम महादेवी	२	२१	नामाविधाभिग्रहसुन्दराणि	८	२०७	पद्यावतीत्यभिधया	७	११९
देवी पद्मावती तासां	६	५७	नाऽभुङ्क्त पारणाहेऽपि	६	२०	पद्योऽपि ज्ञातवृत्तान्तः	८	१८८
देव्या च कथितान् स्वप्नान्	१	३३	नाऽभूद् वार्ताऽपि चौराणां	३	१४	पद्योऽपि निजगादैवं	८	७९
देशनां पारयित्वा तु	७	२२१	नाम्ना महाशिरा नग्री०	३	११	पद्योऽपि हि भवोद्विग्र०	८	२०४
देशनाविरते तत्रा०	७	१९३	नारकाणां क्षणं सौख्यं	१	३६	पप्रच्छ समये चैवं	७	२०१
देशनासमये पुण्यां०	७	१६६	नारीकुचवदुष्णत्वात्	६	२०७	पप्रच्छुस्तत्र ते धर्मं	८	२३
दैवानुकूल्यात् तदयं	२	१२९	निजं कन्याशतं तेन	८	८९	परस्परं तयोः प्रीति०	२	२३०
दोलान्दोलनसंसक्त०	१	७४	नितान्तमीश्वरः सोढु०	७	१७७	परिवेषयतस्तस्य	७	२३०
दोषाः स्मरप्रभृतयो	२	८४	निद्राच्छेदे च किं क्षुद्रे!	८	९२	परिवेष्याऽनिच्छयाऽपि	७	२३१
द्रव्यादिषु रति-प्रीती	२	८०	निपात्याऽऽरोहकौ सद्य	८	६९	परिव्राडपि मृत्वा स	७	२३३
द्वादशाङ्गधरः कृत्वा	७	२३२	निबन्धने दुर्गतीनां	७	८८	परीक्षाकाङ्क्षया ताभ्यां	४	१७
द्वाराणां च पुरस्तेषां	६	१४९	निरर्थकं किं च मम	२	१८६	परोक्षार्थप्रतिक्षेपात्	६	२३७
द्वितीयं निष्कुटं गाङ्गं	१	६५	निरागसं किमत्याक्षी०	७	६५	पलायितुं न शुकुस्ता०	८	७१
द्वितीयस्मिन् दिने मल्लि०	६	२४९	निरीहो निजदेहेऽपि	७	१७६	पाञ्चजन्यं पुण्डरीक०	३	३२
द्वितीयस्यां तु पौरुष्यां	२	९६	निर्गत्योपाविशद् द्वार०	२	३२१	पादस्पर्शनं सोऽधस्ता०	८	१९७
द्वितीयेऽह्नि तथैवाऽगात्	२	३३७	निर्ममे गीत-नृतादि०	४	२०	पादाभ्यां प्रक्षरद्रक्त०	४	१९
द्वितीयेऽह्नि राजगृहे	७	१५५	निर्वाणकालं ज्ञात्वा च	२	३८३	पापभीरुः प्रसिद्धं च	७	१८१
द्विधा संलेखनां कृत्वा	६	२३	निर्वाणकाले सम्मेतं	७	२४३	पापस्याऽऽस्याऽपराधेन	८	१९४
द्विपेऽत्रैव जम्बूद्वीपे	६	३	निर्वाणपर्वमहिमा	१	१३१	पारणे पारणे पौरैः	७	२२४
द्वे शीर्षे स चकाराऽथ	७	२३५	निर्वाणसमयं ज्ञात्वा	१	१२७	पालयित्वा चिरं राज्यं	७	१०५
द्वैतीयिकोऽन्तरात्मेव	१	२०	निश्चित्यैवं महापद्यो	८	६६	पाल्यमाना तापसीधि०	२	२५४
			निःश्वस्य वनमालाऽपि	७	४६	पावयन्ती सतित्वेना०	६	३४
			निःसन्नो निर्ममः सर्वान्	७	१५७	पित्राज्ञया पर्यणैषीत्	१	५२
			निःसन्नोऽपि महर्द्धिस्त्वं	१	९४	पिधाय नासिकां तेऽपि	६	१८७
			निःसन्नोऽप्रतिबद्धश्च	१	८०	पीनोन्नतकुचद्वन्द्वां	७	२०
			नीत्वाऽऽश्रमपदं तां च	४	४८	पुण्डरीकस्य कौमारे	३	४२
			नीलकेशीमिन्द्रनील०	६	१४६	पुण्यानुबन्धिना तेन	२	३७४
			नीलपीताम्बरधरौ	५	२२	पुत्रत्वेन प्रत्यपादि	२	३४०
			नृदेवतिर्यग्जन्तूनां	६	२२०	पुत्रीं रत्नप्रभाख्यां स	२	३५१
			नृपैरलङ्घ्या तस्याऽऽज्ञा	७	१५	पुनरप्यभ्यधाद् विष्णुः	८	१७२
			नृपौकस्सु जनौकस्सु	१	१८	पुत्रागकुसुमामोद०	२	५२
			नेन्द्रत्वे नाऽहमिन्द्रत्वे	६	५०	पुरस्याऽन्तर्बहिर्वाऽपि	८	१७४
			नैसर्पप्रमुखास्तत्र	१	६४	पुरात्रिगत्य नमुचिः	८	१४७
			नो चेदमुं स्फोटयित्वा	६	७४	पुराऽपि चेत् प्राव्रजिष्यं	७	२२९
			न्यग्रोधमिव विस्तारि	४	२७	पुरुषद्वेषिणी सा प्राग्	८	९८
			न्यायसम्पन्नविभवः	७	१८०	पुरुषे यत्र तत्राऽपि	८	६३
						पुरे चक्रपुरे व्याघ्र०	१	७८
						पुरे प्रवेशो नाऽस्माक०	२	२६०
						पुरोऽभूद् विजयपुरे	३	२
						पुरे राजपुरे सद्य०	२	५७
						पुर्यां निर्याय भूत्वा च	२	३३८
						पुष्पमण्डपिकां पुष्प०	६	५९
						पूर्णचक्रधरर्द्धिः स	८	११७
						पूर्णद्वितीयपौरुष्यां	१	११५
						पूर्णद्वितीयपौरुष्यां	२	३५७
						पूर्णायामादिपौरुष्यां	१	११४

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
पूर्णायामादिपौरुष्यां	२	९५	बन्धनं ताडनं चाऽऽङ्गं	२	५	भ्रातरौ ववृधाते तौ	३	२३
पूर्णं काले मार्गशुक्लैः	६	३९	बभाषे वीरभद्रोऽपि	२	१४४	भ्रातृव्ययेन भवभावनया	५	३७
पूर्वदृष्टां स्मरंस्तां च	८	११५	बभाषे वीरभद्रोऽपि	२	१७५			
पूर्वलक्षचतुरशीः	६	२२	बभाषे सूरिरप्येवं	८	१५४	म		
पूर्वसिंहासने तत्रोः	२	६४	बभूवतुरदृश्यौ च	४	३७	मदीयमप्यपहृतं	७	३८
पूर्वस्नेहानुबन्धेन	६	१०५	बभूव हरिवंशस्य	७	११५	मधुश्रीकर्णिकाभूते	७	३९
पृथिव्या मण्डनं सैका	६	३३	बलिष्ठे तस्य दोःस्तम्भे	५	१६	मध्यस्य पविमध्यं च	६	१०३
पृष्ठा च सा सुव्रतया	२	२६९	बलिं भुजबलाध्मातः	३	२८	मध्येशरवणं गत्वा	४	५८
पृष्ठतो विनयवत्या	२	१८९	बलेनोच्चैर्बल इव	६	४	मध्येसौधापवरकं	६	१४५
पोतभङ्गभयात् सद्यो	६	७१	बलेर्बलैर्बलीयोभिः	३	३०	मनःकपिरयं विश्वः	१	११०
पोतारूढौ ततस्तौ तु	२	२४३	बहिरन्तश्च बीभत्से	६	१९५	मनःक्षपाचरो भ्राम्यन्	१	१०७
पोते स्फुटितमात्रेऽपि	२	२४८	बहिःपरिच्छदाहार्णां	६	२०९	मनःपर्ययमुत्पेदे	६	२११
प्रणामे स्तवने ध्याने	१	९८	बुद्धदास इति नामा	२	२८४	मनःशुद्धिमभिभ्राणा	१	१०४
प्रणामोऽपि त्वयि विभोः	१	९७	बृहस्पतिर्धिषणया	६	१५४	मनःशुद्धैव कर्तव्यो	१	११२
प्रणिहन्ति क्षणार्धेन	६	२२८	बोधिताः स्मस्त्वया साधु	६	२००	मनःसरोवरे तस्य	२	७
प्रतापाक्रान्तदिक्रस्य	१	२१	ब्रह्ममागधगन्धर्वः	७	९९	मनुष्यवालां तन्मध्यात्	२	१८०
प्रतिकारैः प्रतीकाराः	८	७०	ब्राह्मं सधर्मचारिण्यै	४	५३	मनोरथोऽभवन्नाथैः	६	१७३
प्रतिपत्या महत्या सा	६	१३५				मनोरोधे निरुध्यन्ते	१	१०९
प्रतिप्रसादसौभाग्याः	२	२३	भ			मनोविदां सप्तदश	६	२५८
प्रतिबुद्धिरपि सद्यः	६	६६	भगवन्तं नमस्कृत्य	२	६६	मनो हरसि विश्वस्य	१	९३
प्रतिमापवरकस्य	६	१४८	भगवानेवमाख्याय	२	३७५	मन्दमेवाऽनवद्यात्री	१	२५
प्रतिमापृष्ठद्वारेण	६	१८४	भगिन्य इव तिस्रोऽपि	२	३१२	मन्निन्दकाः पुनर्युयं	८	१५२
प्रत्यूचे क्षुल्लकोऽप्येव	८	३०	भज्यमाने पुरे तत्र	८	५८	मन्मानसमवतप्ते	२	३०३
प्रत्यूचे वनमालैवं	७	५१	भटास्थिभिर्दन्तुरयन्	४	१०४	मन्ये नाऽतः परं पापं	७	७५
प्रत्यूचे स पुनः क्रुद्धः	८	१५५	भरतादित्यसोमार्तौ	८	१७०	ममाऽनुत्पन्नपुत्रस्य	२	१४८
प्रधानै राजपुरुषैः	२	३१८	भरतार्धप्रभविष्णुः	५	२३	मयाऽप्युक्तं ममाऽप्येषा	२	१२०
प्रभाते सूरवत् सूरौ	८	१०६	भवतो नाथ! नाथामि	२	४०	मरालानामिव सरः	७	११४
प्रभुत्वभोगविषयं	४	५	भवत्वाशयमेतस्या	२	२३४	मलयाधित्यकादीनां	१	४२
प्रभोर्मण्डलिकत्वेऽपि	२	४६	भवन्तं नाथमासाद्य	२	३९	मल्लिपादान्नमस्कृत्य	६	२५०
प्रभोस्त्रिंशत्सहस्राणि	७	२३८	भवप्रकृत्या भगवन्!	२	१०४	मल्लिरप्यालपत् तात!	६	१८०
प्रमत्तानं वदनं चञ्चुः	२	१६५	भवान् मनो विकारेऽपि	७	३६	मल्लिस्तान् प्रत्युवाचैवं	६	१८९
प्रयत्नकृष्टैः क्लिष्टैश्च	६	२३६	भवे मे पततः पुण्यैः	८	१२५	मल्लीवचो विमुशतां	६	१९७
प्रवेशनिर्गमद्वारः	६	१७७	भार्यायां जिनमत्यां मे	२	१०५	मल्लेरप्यन्यजनवत्	६	१२६
प्रव्रज्या समये ग्राह्ये	६	२०१	भिषगाद्या गणभृतो	६	२४८	मल्लेस्तत् कुण्डलद्वन्द्वं	६	९८
प्रस्फुटदंष्ट्रिकाकेशो	४	९७	भुक्त्वा भोगांश्चिरं वीरः	२	३७६	मल्लेः प्रतिकृतिर्नारीः	६	६५
प्रह्लादोऽपि धनुर्हादैः	५	२८	भूतवच्छेष्टिनस्तस्य	७	२२५	मल्ल्यैवमुक्ता सा चोक्षा	६	१३०
प्राक्क्षिप्तकुथिताहारः	६	१८५	भूपतिस्तामुवाचैवं	६	१३७	महागिरिनरेन्द्रोऽपि	७	१०६
प्राक्सिंहासनमध्यास्त	६	२१४	भूपतेः साऽतिवाल्लभ्यात्	६	८९	महापुर्यां खड्गिनाम्यां	१	४
प्राग्जन्मकारितजिनः	७	२१८	भूपालराजजीवोऽपि	४	७२	महाभुजो महोत्साहो	६	१५३
प्राग्जन्मसुहृदां तेषां	६	१४४	भूयः पलायमानः स	७	२३६	महारम्भार्जितधनः	७	२१७
प्रातर्गत्वाऽऽत्रेयिकाऽपि	७	५८	भूयांसः प्राव्रजन् भव्याः	२	९४	महासेनोऽवदत् पद्यं	८	७८
प्राप चाऽनन्यसामान्यं	२	१०६	भूयो नैव करिष्यामीः	२	३३१	महास्वप्नचतुष्केण	३	१८
प्रावृट्काले हि साधूनां	८	१६३	भूयोऽपि स्वामिनं नत्वा	१	९०	महां दातुं निजां कन्यां	२	१९१
प्रियदर्शनयाऽथोचे	२	३१०	भूयोऽपि स्वामिनं नत्वा	७	१६४	मा कदर्थय मां जातः	२	३२९
प्रियदर्शनया सोचे	२	२७०	भोगांस्तया सहाऽभुङ्क्त	७	१२३	माकन्दैर्नव्यमुकुलः	७	१५०
प्रियदर्शनयोत्तिष्ठन्	२	३३३	भोगान् सह तथा देव्या	६	३५	मागधेशं वरदामः	१	५६
प्रियाहरणदुःखार्तः	३	६	भोगाः सत्पात्रदानानुः	२	३६७	माताऽप्यचीकथदथो	४	९१
			भो! भोः! सचिवसामन्तः	७	९३	मातुलिङ्गदाबाणः	७	१९५
फ			भोः! किं पराङ्मुखा यूयं	६	१८८	मातुलिङ्गशक्तिभृद्भ्यां	६	२५४
फाल्गुनकृष्णद्वादश्यां	७	१५९	भ्रमयामास तत्रागः	८	८६	मातुलिङ्गाशुधरौ	१	११७
फाल्गुनश्वेतद्वादश्यां	७	१५४				मायामिश्रेण तपसा	६	२१

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
मार्गस्य शुक्लैकादश्यां	६	२१०	योनिलक्षचतुरशी०	१	१००	व		
मासस्यान्ते ज्येष्ठकृष्ण०	७	२४४	यो विद्या लब्धिमान् साधु०	८	१५९	वज्रवेगवतीकुक्षि०	२	२८३
मासान्ते च मार्गशुद्ध०	२	३८४	यौवने तदतिक्रान्ते	४	२३	वत्स! वेत्सि त्वमित्युक्त्वा	२	१९४
मासान्ते फाल्गुनशुद्ध०	६	२६३				वत्से! कुतोऽद्य विच्छाया	७	४४
मासान्ते राधकृष्णादि०	१	१२८	र			वनमाला तथा सार्धं	७	६०
मित्रं सगरदत्तोऽस्य	७	२०५	रक्षोरूपं विकृत्योचे	६	७३	वनमाले वनमाले!	७	७३
मिथः स्नेहपरीणामात्	७	८१	रक्ष्यमाणमपि स्वान्तं	२	७८	वन्दमाना साऽथ साध्वी	२	२६८
मिथोऽसञ्जातकलहै०	२	६	रजोभी रोध्रपुष्पाणां	२	५४	वयं दिव्यमिदं देव!	६	९९
मिथ्यादृष्ट्या च सपत्नी०	८	५०	रतिवल्लभसञ्ज्ञेन	२	२७५	वयस्यान् सोऽन्यदेत्यूचे	६	१३
मुक्त्वा वैरं किमेतेषां	२	९०	रतिः स्मरवियुक्ता वा	७	२५	वरदेन पर्शुशूल०	६	२५२
मुनिर्विष्णुकुमारोऽपि	८	१३९	रत्नपुञ्जोऽभ्रलिहरम्	१	३२	वरधर्ममुनीन्द्रस्य	६	१६
मुनिसुव्रतनाथस्य	७	१	रथभ्रमणकालं तु	८	१३५	वरमन्तःपुरस्त्रेणं	६	१३८
मुनिसुव्रतनाथस्य	७	१४४	रागादितिमिरध्वस्त०	२	७९	वरं मणिः केवलैव	२	२०१
मुनिसुव्रतस्य मुनिभिः	७	२४७	रागादिध्वान्तविध्वंसे	६	२३०	वरं वृणीष्वेति महा०	८	४७
मुनीनामन्तिके धर्म	६	९	रागेण ह्यविनाभावी	२	८३	वरः प्राक्प्रतिपन्नो मे	८	१४४
मुनेर्दमधराजैनं	३	३	राजरक्षयाणि हि तपो०	८	१५१	वर्मातिसङ्कटमहो	२	९२
मुनेस्तस्यैव पादान्ते	७	१०	राजाऽथ पद्ममाहूय	८	१२८	वर्षकोटिसहस्रोने०	२	३८६
मुष्ण्ठीपङ्कजभृता	१	११९	राजानोऽपि प्रजायन्ते	२	१४	ववन्दे तत्र चैत्यानि	२	२८८
मुहुर्बुच्छाल्यमानः सन्	२	२४७	राजा पप्रच्छ भोः श्रेष्ठिन्!	६	८१	वशीकृतमिमं व्याल०	८	८०
मुहूर्तमपि स स्थातुं	२	३०२	राजाऽपि व्याजहारैवं	७	३५	वसन्ति सन्तः प्रायेण	२	२५७
मूत्रैकघ्नोतसः श्लेष्म०	६	१९३	राजाऽपीत्यादिशत् किं मां	२	२२७	वसुन्धरवरो देव०	५	१८
मृत्वा च कल्पे सौधर्मे	७	८५	राजाऽप्यूचे चिन्तयतो	२	२१८	वाग्मी सौन्दर्यकन्दर्पो	६	१६३
मेघनादाय वैताढ्य०	४	१०७	राजा सुदर्शनोऽकार्षीत्	२	४२	वाचंयमैरिव पिकै०	२	५०
मेरुमौलिरयं भाति	७	१३६	राजोचे यदि बह्वायु०	४	२४	वाद्यप्रकारमाश्रित्य	२	१८३
मोघीभूतं समीपस्थं	५	३२	राज्ञा सह प्रगे योगं	७	५५	वामनोऽपि जगादैवं	२	३५६
मोहावस्वापिनीं दत्त्वा	२	३५	राज्ञोऽस्य धारिणीपत्न्यां	६	५	विकारो मानसो वाऽथ	७	३३
य			राज्ये निवेशयाञ्चक्रे	४	७०	विक्रीतक्रीतभाण्डोऽथ	६	८०
यक्षेन्दः षण्मुखस्वयक्षः	२	९७	राज्येऽभिषिच्यतां विष्णु०	८	१३०	विचिन्तयेति समुत्थाय	२	१३३
यतश्चिरं मत्पितरौ	२	२३६	राज्ये संवत्सराणां च	३	४३	विचिन्त्येत्युपरोधाच्च	७	२१६
यथाऽद्य हृदयद्वारे	१	४७	रामः पप्रच्छ नैमित्ता०	४	८४	विदधाना दिवं दृष्टि०	२	२६१
यथा निष्कारणमिह	२	७०	रामः पितृवधक्रुद्धो	४	७४	विदधे वसुधारादि०	१	७९
यथाऽयं श्रेष्ठिनं शङ्खं	२	२११	रामाक्रान्तपुराद् राज्ञी	४	७६	विदाञ्चकार शस्त्राणि	६	३०
यथा यथा नाथ! भक्ति०	७	१३३	रामेण प्रतिचरितो	४	५७	विदुषां प्रतिभोल्लासे	७	२
यथावदतिथौ साधौ	७	१८६	रामेण मुमुचे रोषात्	४	९८	विद्याधरपती तौ च	८	११२
यदस्ति मिथिलापुर्या	६	१४०	रामोऽगादन्यदा तत्रा०	४	८०	विद्याधरपरीवारो	८	११०
यदस्मि तर्जिता स्वैरं	६	१३३	रामोऽथ कारयामास	४	८६	विद्याधरोऽन्यदा तत्र	४	५६
यदि वः प्राणितं प्रेय०	८	१७५	रामोऽप्यमर्षात्रिःक्षत्रां	४	८२	विद्याधरो मेघनादो	४	८८
यद्यमिथ्या दर्शय त्व०	२	२०८	रुक्मी नाम महीपाल०	६	१६१	विद्युत्पातेन हतयो०	७	८४
यन्नाम्ना हास्तिनपुरं	४	७	रुषितोऽथ महापद्मो	८	४२	विधास्यामि वधूरूपं	२	१५८
यस्तां कन्यां समालोक्या०	६	११६	रूपलावण्यपुण्याङ्गी	१	२३	विनयादीन् गुणांस्तस्य	७	७
यस्मिन् सति सफलता	६	२४४	रूपलुब्धेन वा रक्षो०	७	६६	विनेता दुर्विनीतानां	७	११६
याचस्वेति स राज्ञोक्ते	८	१४५	रूपवत्यो युवतय०	२	३१५	विपद्य कालयोगेन	२	१२
यादृशोऽनङ्गसुन्दर्या०	२	३६२	रूपेण लवणिम्ना च	६	११७	विभाति तत्र परिखा	२	१५
यामो वयमपीत्युक्ते	८	१९	रोगिलैरिव भैषज्यं	२	३७	विमृश्यैवं वपुर्वृद्धिं	८	२००
यास्याम्यहमपीदानी०	२	३५३	रोमाञ्जिताङ्गो निःस्पन्द०	७	२००	विरक्तः सोऽथ संसारा०	२	८
युवराजो महापद्मः	८	३९	रोषारूपेक्षणः सद्यो	७	८६	विलिप्य पूजयित्वा च	२	३२
युष्मत्पुण्यैरिवाऽद्यैव	७	९४	ल			विश्वप्रकाशनं भानो०	२	६८
ये जन्तवो निगोदेषु	२	८९	लवलीफलिनीकुन्द०	२	५३	विश्वस्य रागं तनुषे	१	९५
ये हि त्यक्तान्यकर्माणः	७	१६८	लिखित्वा तादृशीं हंसीं	२	१६३	विश्वासाघातकेभ्योऽपि	७	७६
यो दंष्ट्राः पायसीभृताः	४	८५	लोभो यशसि नो लक्ष्यां	६	३१	विष्णुगण्यभ्यधत्तैवं	८	१२७
			लोलोन्द्रिये यौवने हि	४	२५			

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
विष्णुरुत्पाटयामास	३	४२	शुभे दिने पर्यगैषीत्	२	१२४	स जीगिषुरिति ज्ञात्वा	८	१३
विष्णुधर्मकथापूर्वं	८	१६७	शून्यप्रक्षिप्तदृष्टिश्च	७	४५	सञ्चरद्भिः पूजकैश्च	७	२११
विहरन्नन्यदा तस्यां	८	१५	शून्यं चेदमवस्थानं	२	१६६	सञ्जातवादलब्धीनां	१	१२४
विहरन्नाययौ नीलं	७	१५८	शून्यैव हि वरं शाला	२	२०२	स तस्या इच्छसीत्युक्त्वा	४	४५
विहिते दिक्कुमारीभिः	७	१२८	शोभितोऽनल्पसेनाभिः	६	१६९	सतीमतल्लिकास्ताश्च	२	३१६
विहृत्य गुरुभिः सार्धं	८	१३८	श्यालीति लालयन् लोलं	४	६०	सत्यप्रतिज्ञो निदधे	८	१४६
विंशत्यग्रचतुर्धन्व	१	८५	श्रावकलक्षे षोडशं	२	३८१	सत्यसुप्तेति तां मुक्त्वा	२	१३८
वीरभद्रस्तदाऽवोचद्	२	१९९	श्रावकाणां लक्षमेकं	६	२६०	सत्यां हि मनसः शुद्धौ	१	१०३
वीरभद्रस्तयेत्युक्तो	२	२०९	श्रावकाणां लक्षमेकं	७	२४२	सद्यश्च देवैः समव०	२	६२
वीरभद्रस्तयेत्युक्तो	२	२४०	श्रावणासितनवम्यां	१	२८	सद्यः शासनदेव्या च	८	३६
वीरभद्रं वरं प्रेक्ष्या०	२	१२३	श्राविकाणां त्रीणि लक्षा०	१	१२५	सद्योऽप्याह्वयितो राज्ञा	२	२२०
वीरभद्रः प्रत्युवाच	२	१९३	श्रीमल्लिस्वामिनिर्वाणा०	७	२४६	स निदानमनालोच्य	३	७
वीरभद्रः स्वानुरक्तां	२	१८८	श्रीवत्समत्स्यकलशं	७	९६	स निदानमनालोच्य	५	९
वीरभद्रो झगित्यूचे	२	१७०	श्रीशान्तिनाथनिर्वाणा०	१	१३०	स पञ्चाशद्वर्षसह०	३	९
वीरभद्रोऽन्यदा दध्यौ	२	२३३	श्रीसङ्घाशातनां मन्त्रि०	८	१९१	स परिव्राजकोऽप्यूचे	७	२२६
वीरभद्रोऽप्युवाचैवं	२	१६८	श्रुत्वा च करुणं शब्दं	२	२९९	सप्तभिश्च महास्वनैः	३	२१
वीरभद्रोऽब्रवीदेव०	२	२०५	श्रुत्वा जातानुरागेण	६	९६	स प्रजापालजीवोऽपि	८	१०
वीरभद्रो वधूवेषं	२	१७३	श्रुत्वा दध्यौ कुमारोऽपि	८	६५	स मन्त्री निशि चोत्थाय	८	३५
वृत्तकं कथ्यतां तर्हि	२	३२५	श्रुत्वाऽमुं देशनां भर्तु०	७	१९१	समये राजकन्याश्च	२	४४
वृथैव नेत्राणि नृणां	६	८५	श्रुत्वा रूपश्रिया दासी	३	२७	स महौजा महातेजाः	८	१८२
वेलामन्धिरिवाऽन्येद्यु०	१	११	श्रुत्वा सागरदत्तस्तत्	७	२०७	समं राजसहस्रेण	१	७७
वैजयन्तीत्यभूद् रूपां०	३	१६	श्रुत्वेति देशनां भर्तु०	१	११३	समं राजसहस्रेण	२	५६
वैजयन्त्याः समुत्तीर्य	२	५५	श्रेष्ठी तमूचे सस्नेहं	२	१७४	समं विनयवत्या च	२	३४१
व्यन्तरास्तत्प्रतिच्छन्दा०	७	१६२	श्रेष्ठी सागरदत्तोऽपि	७	२१३	समातुलिङ्गशूलाभ्यां	७	१९७
व्ययमायोचितं कुर्वन्	७	१८४	श्रेष्ठ्यपि व्याजहारैवं	२	१९२	स माया वामनोऽथोचे	२	३१७
व्याघ्रभीतैरिवाऽर्चिष्मा०	२	३८	श्रेष्ठ्यूचे त्वं हि नः स्वामी	२	२२६	समीरण इव क्रुद्धो	४	४३
व्याघ्रव्यालजलाग्निभ्यो	२	९१	श्रोण्या विघ्नंसि विघ्नाणां	७	२२	स मृत्वा कालयोगेन	१	१३
व्याहरद् वामनोऽप्येवं	२	३३४	श्रोतुश्रोत्रेषु पीयूषं	६	२	सम्पूर्णचक्रभृत्सम्प०	१	६६
व्रतं प्रपालयंस्तीव्रं	१	१२				सम्प्रत्यहं ब्रजिष्यामि	२	३४४
						सम्प्राप्तयौवनः स्वामी	७	१४३
श						सम्भूय गच्छतो विद्या०	२	२८५
शक्रसङ्क्रमिताङ्गुष्ठं०	१	५१	षट्पञ्चाशतमब्दानां	५	३५	सम्भेताद्रिं मल्लिरगा०	६	२६२
शक्रसुन्नतयोरेवं	७	१७३	षट्पञ्चाशदिकुमार्यः	२	३१	सम्यक्त्वमूलानि पञ्चा०	७	१७९
शक्रः पञ्चवपुर्भूत्वा	१	३८	षड्भिर्बालसुहृद्भिस्तैः	६	१२	सम्यग् निरूप्य धात्री सा	६	११२
शक्रादिभिश्च समव०	६	२१२	षष्टिवर्षसहस्रायु०	४	१०८	सरिदावर्तगम्भीर०	७	२१
शक्रादिभिश्च समव०	७	१६०	षष्टिसहस्री साधूनां	१	१२१	स रूपेणाऽतिकन्दर्पो	२	११६
शक्रोत्सङ्गे निषण्णस्य	७	१२९	षष्ठेनाऽपीत्यभिदधे	६	१६८	सर्वज्ञो जितरागादि०	२	२९१
शङ्खच्छेदोज्ज्वलयशाः	६	१६४				सर्वरत्नमयीं दृष्ट्वा	६	२६
शङ्खश्रेष्ठ्यभाषिष्ट	२	१४५				सर्वं निरर्थकं तच्च	२	१३१
शङ्खश्रेष्ठ्यभाषिष्ट	२	२२४				सर्वं सुस्था कथयिष्या०	२	२६७
शङ्खोऽप्युवाच देवैवं	२	२२३				सर्वान् निरुत्तरीकृत्य	८	२१
शतानि पञ्चदश तु	७	२४०				सर्वाभिसारतो द्वाव०	५	२५
शरण्यः शरणेच्छूनां	६	१६०				सर्वाभिः प्रत्यभिज्ञातः	२	३६३
शस्त्राभावात् सुभूमोऽपि	४	९९				सलीलं समरारम्भे	५	१५
शातकुम्भमयैः कुम्भैः	६	२५				स विविक्रपरीवारः	२	३२०
शातकुम्भः पूर्णकुम्भः	१	३१				सविस्मयैर्वीक्ष्यमाणः	८	८५
शार्ङ्गं चास्फालयच्छार्ङ्गी	३	३३				सविस्मयो जितशत्रु०	७	२०३
शार्ङ्गलाङ्गलमुख्यानि	३	२९				स वैरिभिः पराभूतो	४	४
शिबिकायाः समुत्तीर्य	१	७६				स व्रतं पालयंस्तीव्रं	२	९
शिरोर्तिः कस्य दोषेण	२	१३५				स श्यालीस्नेहसम्बन्धा०	४	४७
शीतलस्वामिनस्तीर्थे	७	१०१						

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
स श्रूयते च सकल०	२	२२२	सुव्रतागणिनी चैव	२	३६५	स्वभावेन हि जीवोऽयं	२	८७
स सुकेतोर्भवं भ्रान्त्वा	३	१०	सुव्रताऽप्यभ्यधत्तैवं	२	२६६	स्वमग्रजं महर्षिं तं	८	१८९
सस्मार च यदेतास्ताः	२	२६३	सुसीमायां महापुर्यां	२	४	स्वयं ह्यनङ्गसुन्दर्या०	२	२१७
स स्वशक्त्या तयोर्देवो	७	१००	सेनान्या च वशीचक्रे	१	५९	स्वरानुत्पादयामास	२	१८२
स हृद्दे श्रेष्ठिशङ्कस्य	२	१४३	सेनान्योद्घाटितखण्ड०	१	६३	स्ववल्लभाया मदन०	२	२७६
सहस्रद्वितयं सार्धं०	१	१२२	सेनान्योद्घाटितद्वारा०	१	५८	स्वसः क यासीति पृष्ठा	२	१५५
सहस्राण्यथ पञ्चाश०	२	३७७	सेन्द्रैश्चतुर्विधैर्देव०	१	८३	स्वसूनोश्चरितं तच्चा०	८	११८
सहस्रारात् परिच्युत्य	३	१७	सेवन्ते य इमाः सूना०	८	३२	स्वं च सिंहलवास्तव्यं	२	३५०
संयमः सूनृतं शौचं	७	१७५	सैन्ये प्रह्लादसैन्येन	५	२६	स्वं दोषं तेन सा पृष्ठा	२	३३०
संवत्सरशतन्यूनां	६	२६१	सोऽगात् तथा समं तत्र	२	१५९	स्वं श्यामवर्णं गुटिका०	२	१३९
संसर्गेषुपुपसर्गाणां०	६	२४५	सोऽग्रजः पद्मराजस्य	८	१५८	स्वाद्य-लेह्य-वृष्य-पेय०	६	२३९
संसारेऽस्मिन् मनुष्येण	७	१९०	सोऽथ देवो देवऋद्ध्या	७	९२	स्वामिनं समवसृतं	७	१६३
संस्थानलक्ष्मीरन्यैव	६	१४२	सोऽथ राजानमीशान०	२	३०७	स्वामिनः प्रतिरूपाणि	१	८७
संस्थाप्य तनयं राज्ये	८	१२१	सोऽथ स्वस्य भ्रातुरुच्चै०	३	४५	स्वामित्र युज्यतेऽस्माकं०	७	२२८
सा काऽपि हि कला नास्ति	३	१३	सोऽथाऽब्रवीदपूर्वोऽयं	२	२८९	स्वामित्रविरतानां नः	७	१३४
साक्षीकृत्य ज्वलदग्निं	४	५०	सोऽन्यदाकस्मिकं विद्युत्	८	४	स्वामिन्! सर्वं बलं प्राप्तं	७	२७
साख्यत् सिंहलवास्तव्यो	२	३०९	सोऽन्यदा चलितस्तस्मात्	४	९	स्वामी नृपैश्च देवैश्च	१	७०
साऽचिन्तयदहं ताव०	४	५४	सोऽन्यदा नन्दनं नाम	७	८	स्वाम्यप्यूचे धर्ममत्र	७	२०२
साऽथ तं तदनुज्ञाता	८	१०५	सोऽन्यदा निशि पर्यङ्क	८	९१	स्वेच्छा वामनरूपः स	२	३०६
साऽदाद् ब्राह्मं चरुं स्वप्ने	४	५५	सोऽन्यदा सुव्रताचार्याः	८	१४२	हृ		
साधर्मिकत्वात् सस्नेहा	२	११२	सोऽन्यदैकत्र सङ्ग्रामे	४	३	हत्वा ते पितरं रामो	४	९३
साधुभ्यः सोऽन्यदा श्रौषी०	७	२०६	सोऽन्यदोचे निशाशेषे	२	२९४	हरिश्च हरिणी चेति	७	८२
साऽनङ्गसुन्दरी सा च	२	१८४	सोऽप्यभ्यधाद् भगवति	२	३६४	हरिः समं हरिण्या च	७	१०४
सानुकम्पं सुव्रतोचे	२	३०४	सोऽप्यमात्यस्तदाख्याया	७	५७	हरेर्हरिण्यामजनि	७	१०३
साऽपि चाऽनङ्गसुन्दर्या	२	३०८	सोऽप्याख्यद् बहिरुद्याने	८	१८	हूयते न जप्यते न	६	२३५
साऽऽपृच्छ्य श्वशुरौ तात०	२	१४१	सोऽप्याख्यद् भवदादेशा०	६	९२	हेमन्तलक्ष्मीहसितै०	६	२०८
साऽप्युवाच कुलार्हं हि	२	३३५	सोऽप्यूचे देव! वेधीति	८	४३	हेलोद्घाटितवैताढ्य०	४	१०५
साऽप्युवाच म्लानमुखी	२	२३८	सोऽप्यूचे नाथ! तेनैव	२	२९०	हैमस्फाटिकनैलानि	२	१६
साऽप्यूचे मा कुपः स्थाम०	८	९३	सोऽभ्येत्य हास्तिनपुरे	६	११४			
साऽप्यूचे समयेऽत्राऽपि	२	१३६	सोवाच हास्तिनपुरे	४	५२			
साऽप्येकिका क्षणादूर्ध्वं	२	२९८	सौधर्माल्ललितश्च्युत्वा	५	२०			
सामकृत् सामयोगेषु	७	१६	स्तुत्वेतीशं गृहीत्वा च	२	४१			
सा मार्गशुद्धदशम्यां	२	३०	स्तुत्वैवं दिविषन्नाथे	१	९९			
सा राज्ञोऽन्तःपुरेणाऽपि	६	१३६	स्तुत्वैवं शक्र एकोन०	६	५१			
सार्धं तया वीरभद्रो	२	३२८	स्त्रीरत्नं चक्रिणो यच्च	६	६३			
सार्धाः सप्ताब्दसहस्राः	७	२४५	स्त्रीरत्नेन विना तस्य	८	११४			
सार्धं सहस्रे द्वे एक०	२	३७९	स्थितो भरतवर्षेऽपि	७	१३७			
सा सखी ते विनोदैः कैः	२	१५६	स्थित्वा प्रतिश्रयद्वारे	२	२९६			
सिद्धमन्त्रोपमे तस्य	२	१९	स्थित्वा प्रतिश्रयद्वारे	२	३१४			
सिन्धुदेवीं वैताढ्याद्रि०	१	५७	स्थैर्यं दाक्ष्यं च वत्साया	२	२१९			
सिंहलद्वीपचैत्यानि	२	२६५	स्नपनानन्तरं शक्र०	६	४२			
सीमग्राभान्तराणीव	२	७३	स्निह्यन्ति जन्तवो नित्य०	६	२३१			
सुकेतुस्तत्प्रियां जहे	३	५	स्मरणेनाऽपि मोक्षाया०	६	४८			
सुतं गिरिं नाम वसु०	७	१०८	स्मरामो यद् भवे पूर्वं	६	१९९			
सुतं मित्रगिरिं राज्ये	७	१०९	स्माऽऽह यद्भवे पूर्वं	६	१९९			
सुदर्शनश्चन्द्र इव	२	१७	स्माह राजपुमान् काञ्चित्	२	३२३			
सुबुद्धिरभ्यधादेवं	६	६१	स्वच्छन्दं भुङ्क्व तद्भोगान्	४	२२			
सुभटग्रामसङ्ग्राम०	४	६९	स्वतोऽप्यपारः संसारो	६	२२६			
सुराङ्गनाभिर्धात्रीभिः	२	४३	स्वपुरेऽभ्रमयत् पद्मो०	८	१३४			
सुरैः सञ्चार्यमाणेषु	१	८४	स्वबान्धववियोगेन	२	२५०			

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
अकस्मादापतत्येष	१०	१३६	अत्राऽन्तरे विन्ध्यस्थत्या	८	५९	अथ सीताविशल्याद्याः	८	८९
अकस्माद् व्यन्तर इव	३	९४	अत्राऽन्तरे विपन्नग्रां	६	१४३	अथ सौमित्रिरुपत्य	५	५९
अकालचारिण इति	८	२२६	अत्रोद्याने स्वस्थाने च	५	३५३	अथ स्वस्वप्रतिपन्ना०	८	५७
अकालोऽसाविति धिया	८	१३०	अथ कीर्तिधरो राजा	४	३१	अथाऽऽख्यत् केवली देश०	८	११३
अक्षता बहवोऽद्याऽपि	७	३२५	अथ कुम्भपुरेशस्य	२	१०१	अथाख्यत् केवली सोऽपि	१०	१२
अक्षौहिणीनां सहस्रे	७	५६	अथ कृद्धो दशग्रीव०	२	५६३	अथाऽङ्कुशो हसित्वोचे	९	६९
अग्रहीद् भृशमायोध्य	६	२४८	अथ चन्द्रगतिः प्रोचे	४	३२०	अथाऽङ्गदो जगदैवं	७	३४६
अग्रे गतेन दूतेन	२	११६	अथ चन्द्रगती राज्यं	४	३८९	अथाऽऽदिष्टा प्रहृष्टेन	४	५१०
अग्रे निषद्य सौमित्रि०	९	१८२	अथ तत् खड्गमाच्छिद्य	५	२२०	अथाऽन्यः कश्चिदप्युचे	५	२१४
अङ्कुशायाऽर्थिता कन्या	९	६०	अथ तं मोचयामास	५	२२२	अथाऽन्येद्युर्दशमुखः	२	१
अङ्गुलीयकमात्रेण	३	१२८	अथ ते मन्त्रिणः प्रोचु०	६	१७७	अथाऽपराजिता देवी	४	४४४
अङ्गुष्ठस्थोऽन्यदा तस्थौ	१०	२१२	अथ दाशरथी राम०	४	३४२	अथाऽपराजिता देवी	८	९१
अङ्गोत्थितं द्विषन्तं तं	२	२२२	अथ पर्जन्यवद् गर्जन्	७	१००	अथाऽपराजिताऽन्येद्यु०	४	१७५
अचलं चन्द्रभद्रोऽपि	८	२०८	अथ पुच्छच्छटाच्छोटैः	३	१८७	अथाऽपराजितोवाच	८	६३
अचलं मथुरापूर्या	८	२०२	अथ प्रणश्य सङ्ग्रामा०	२	१५६	अथाऽभवत् क्षितिपतिः	२	१९२
अचिन्तितोपनीतानि	४	१८३	अथ प्रहस्त इत्युचे	२	१३२	अथाऽमिलन् सैनिकाना०	६	६५
अच्छभल्लवृकव्याघ्र०	२	४४	अथ प्रावृष्यतीतायां	५	१६३	अथाऽवद् दशरथः	४	४२५
अजव्याख्यानवृत्तान्तं	२	४३५	अथ मन्दोदरी देवी	२	१०५	अथाऽवस्थाय काकुत्स्थः	४	४८८
अजापयच्च सेनान्या	१२	२०	अथ मन्दोदरी देवी	२	१७७	अथाऽऽविर्भूय हनुमान्	६	३४२
अजैर्यष्टव्यमित्यत्र	२	४१९	अथ मन्दोदरीदेवी	६	१२७	अथाऽऽविवाहादापुत्र०	३	१९९
अज्ञातपूर्विणा लङ्का०	२	१५	अथ मन्दोदरी द्वाःस्थं	७	३३९	अथाऽवोचन्महोत्साहो	३	१४२
अज्ञानादमुनाऽप्येतत्	२	३५१	अथ मैथिलसन्देशा०	४	३५२	अथाऽश्रुभरितदृष्टि०	४	४३८
अज्ञानान्नाथ! तेनेयं	२	२६०	अथ रक्षःपतिमाली	१	१२४	अथाऽह्नि षोडशो सान्तः०	८	७५
अज्ञासीदवधेः सोऽथ	२	४७५	अथ राज्ञीः सुतान्मन्त्री०	४	४१९	अथेत्थमुचे सौमित्रिः	९	९८
अङ्गनाऽपि जगदैवं	३	१००	अथ रामं सभासीनं	६	२२३	अथेत्थं जनकोऽवोच०	४	३३१
अणिमा लघिमाऽक्षोभ्या	२	६०	अथ रामं सुमित्राभूः	९	१६८	अथेत्थं स्माऽऽह हनुमा०	६	३६३
अणुव्रतधरः प्राप	२	५११	अथ रामः प्रपन्नैक०	१०	१८३	अथेन्द्रजित्कुम्भकर्णौ	७	१९४
अतिभङ्गुरदोर्दण्डो	२	२५५	अथ रामः ससौमित्रिः	७	१	अथेन्द्रजिदुवाचैवं	७	२३
अतिवीर्यस्तयोः पूजां	५	२२४	अथ रामः स्मितज्योत्स्ना०	५	४०९	अथेह वैताढ्यगिरा०	३	१
अतिवीर्यो जितः स्त्रीभिः	५	२०९	अथ रावणहुङ्कार०	७	९६	अथैकदा खात्रमुखे	५	११४
अतिवीर्योऽप्युवाचैवं	५	२१२	अथ लङ्काप्रयाणाहाद्	२	५४९	अथैकदा मृगयुणा	२	४०९
अत्र त्वामागतं ज्ञात्वा	६	३५६	अथ वंशस्थलाधीशो	५	३२०	अथैत्याऽऽसनकम्पेन	११	२४
अत्र देवसखो रामो	१०	१५९	अथवा किमिदं देव!	५	६२	अथैव चिन्तयामास	६	२४५
अत्र न त्वत्पितुर्दोषो	४	५२०	अथवा किं मया साऽपि	३	२३६	अथैवमवदद् रोष०	२	१३
अत्राऽन्तरे च कुसुमा०	८	१७	अथवा गृह्यतामेत०	३	११७	अथैवं लक्ष्मणोऽपृच्छ०	५	१९८
अत्राऽन्तरे च त्रिशिराः	६	१३	अथवा ज्ञातमनयो०	१०	११७	अथोग्रश्चापदपदं	४	४९६
अत्राऽन्तरे चन्द्रणखा०	२	१७३	अथवा ज्ञातमेतस्या	३	७१	अथोचे जनकद्वाःस्थो	४	३३७
अत्राऽन्तरे च वैताढ्य०	९	१९७	अथवा तां यथावस्थां	४	३११	अथोचे नारदः स्मित्वा	९	६६
अत्राऽन्तरे च सीताया	८	२७०	अथवा नैष दोषस्ते	३	१०१	अथोचे रावणोऽप्येवं	२	१८
अत्राऽन्तरे च सौमित्रि०	९	१३९	अथवा यद्भवे पूर्वं	४	२४१	अथोचे लक्ष्मणः कन्याः	५	७४
अत्राऽन्तरे च हनुमान्	३	२९२	अथवाऽसौ महासत्त्व०	४	४७०	अथोचे लक्ष्मणः स्वामि०	९	२७
अत्राऽन्तरे तत्प्रहिताः	३	२५७	अथ विद्याधरः कश्चि०	२	३१५	अथोत्तीर्य दशग्रीवो	५	४३८
अत्राऽन्तरे तु यात्रायै	३	१२	अथ श्रीसुव्रतस्वामि०	१	१	अथोत्थाय नमश्चक्रे	१०	८९
अत्राऽन्तरे दशग्रीव०	५	३९३	अथ षष्ठोपवासान्ते	१०	१९३	अथोत्सवमयोध्यायां	८	९७
अत्राऽन्तरे नारदर्षिः	९	१४९	अथ सङ्क्रान्तातद्दुःख०	३	१०३	अथोदयपृथु-वारि०	४	१०७
अत्राऽन्तरेऽन्तरीक्षस्थः	९	१९१	अथ सिक्तश्चन्दनेन	१०	१	अथोदयाद्रिप्रासादे	६	२९९
			अथ सीता भयोद्भ्रान्ता	९	१	अथोदियाय किरणैः	६	३०९

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
अथो विभीषणस्तत्र	८	१	अन्यच्च कनकपुरे	३	१७४	अभिचन्द्रस्य तनयो	२	३८५
अथो मुमुचतुः कृद्धा०	७	१५२	अन्यथा तु सुखस्पर्शा	९	२१०	अभिज्ञानमिदं तेऽत्र	९	१५२
अथो रणस्थे काकुत्स्थे	६	५६	अन्यदप्यभिधातव्यं	२	४३८	अभिधानेन गम्भीरां	४	४९७
अथो रथस्थं त्रिशिरो०	६	१४	अन्यदा कैकसी स्वप्ने	१	१४४	अभिधानेनोपमन्योः	४	४०४
अथोवाच मरुतोऽपि	२	३६६	अन्यदा तु दशग्रीव०	२	१७२	अभिधायेति सीतायां	९	९४
अदत्त चन्द्रनगरे	५	१७३	अन्यदा धैर्यमालम्ब्य	४	२०२	अभिधायेति हा वत्स!	८	६६
अदृष्टपूर्वोऽवष्टम्भः	२	३२०	अन्यदा नटरङ्गस्थे	८	२१०	अभिलाषविप्रलम्भात्	२	२८६
अद्यप्रभृति ते स्वामी	६	२०	अन्यदा रत्नमाली स	४	४०२	अभूतामृक्षरजसो	२	१६९
अद्य यावद् देवताव०	१	१५६	अन्यदा रामभद्रं तु	८	९८	अभूत् कुलङ्करो राजा	८	११८
अद्याऽपि तव रामेण	६	१३४	अन्यदाऽर्थेन केनाऽपि	५	३३८	अभूत् समत्सरो रत्न०	५	२९१
अद्याऽपि नाकिनो राम०	१०	१५८	अन्यविद्याधरान् सर्वा०	१	६६	अभूद् युद्धं तयोस्तत्र	२	१३९
अद्याऽपि मम वात्सल्यं	७	१८४	अन्यस्य शासनालङ्कां	२	११३	अभूमुशलरत्नं च	९	१३५
अद्यैव गृह्यतामेषा	४	४२७	अन्यानपि तडित्केश०	१	५०	अभ्यधात् प्रभवोऽप्येवं	२	५२९
अद्यैव परिणीय त्वं	५	२३६	अन्यान्यप्यशकुनानि	१	११६	अभ्यर्णस्थां वंशजालीं	६	१५४
अद्राक्षीद् भ्राम्यतस्तत्र	१	३२	अन्या विद्युत्प्रभा नाम	२	९०	अभ्यर्णं वरुणपुर्या०	३	२८९
अद्वैतैश्वर्यसौन्दर्य०	६	३३६	अन्येद्युर्जातसंवेगो	१	८८	अभ्युत्थानं तदालोके०	११	७४
अधस्तात् स विमानस्य	२	२३९	अन्येद्युर्ववृते युद्धं	९	५४	अभ्येत्य योधयामासू	३	२९०
अधित्वदस्तु मे भक्ति०	४	४६१	अन्येद्युस्तौ तु कौशाम्ब्यां	८	२३	अभ्रात्यय इवाऽऽदित्यो	४	२०३
अधिनिषण्णनिःस्रस्त०	३	९२	अन्येद्युः सुषुवे तत्र	३	१९४	अमन्दरोषो मन्दारे	६	३६८
अधिरोद्धुं गुणश्रेणीं	११	९४	अन्येऽपि प्रतियोद्धारो	७	२०६	अमरा अपि नाम्नैवा	४	१२८
अधीषं निःसहस्रस्त०	३	९२	अन्येऽपि बर्बरकूल०	१	२७	अमरेन्द्रोऽमरावत्या	२	१६५
अधुना त्वं भट्टमन्य०	६	२६	अन्येऽपि बहवः स्वामिन्!	६	२२८	अमरैर्विदधे तत्र	१०	१९९
अधुना दैववैगुण्या०	७	३०५	अन्येऽपि राक्षसभटा	७	११६	अमर्षादिन्द्रसैन्येन	१	१२३
अधुना नरके तुर्ये	१०	२३१	अन्येभ्योऽपि प्रदायैवं	८	१५९	अमी क्रीडाद्रयो रत्न०	६	१६८
अनन्यमानसा जानु०	३	४९	अन्योऽन्यमस्त्रैस्त्राणि	८	१७३	अमी पशुवधात्मानः	२	३८२
अनरण्यनरेन्द्राय	२	३५८	अन्योऽन्यं स्नेहसम्बन्धं	२	१९७	अमीषां वध्यमानानां	७	१८५
अनरण्योऽगमनोक्ष०	४	११५	अन्वनैषील्लक्ष्मणोऽथ	५	२३७	अमुना तावदुन्मुक्तै०	२	३५०
अनरण्यो नाम राजा	४	१११	अन्वयव्यतिरेकाभ्यां	७	३२४	अमुष्मिञ्छ्वापदाकीर्णे	८	३१५
अनलप्रभदेवः सो०	५	३११	अपजह्ने च तां राज०	४	२२८	अमुष्मिन् भीषणेऽरण्ये	६	३७
अनलस्तम्भनी तोय०	२	६२	अपनेतुं सत्यमार्थां	६	५	अमुं प्रातर्हनिष्यामि	५	२८
अनाकर्णितकेनेव	६	१६७	अपयाताऽसुरा! दूरं	१०	२५१	अमूर्विद्याधरवधू०	१०	२२४
अनारतमभीष्टस्य	४	२७१	अपरं च ऋतुस्नाता	३	११५	अयमैश्वर्यकामाभ्या०	७	२९
अनास्थां सर्वथा तेषु	११	६७	अपरिज्ञातवंशाभ्यां	९	५८	अयं खलु महाधर्मः	२	३६७
अनुकूलैरुपसर्गैः	१०	२१६	अपरेद्युर्दशरथो	४	३५५	अयं पुनर्ब्रजकर्णो	५	५१
अनुभोक्ष्ये स्वकर्माणि	८	३२२	अपरेद्युश्च किष्किन्धिः	१	९१	अयं वराक एककी	४	१५९
अनुमन्यस्व दीक्षायै	१०	१३७	अपरेद्युस्तडित्केशः	१	४४	अयं वराको जनक०	४	२८३
अनुरक्ता दशास्यस्य	२	५५८	अपरेऽपि हि भूपालाः	९	१६०	अयुध्यमानोऽनागस्कः	६	१५५
अनुरूपमपश्यंश्च	२	७७	अपवादे चराख्याते	८	३१३	अयुध्यमानोऽशस्त्रश्च	५	३९०
अनुरूपो वरश्चन्द्र०	२	१७९	अपश्यतं युवामादा०	२	४०१	अयोधनस्वसा सत्य०	२	४६४
अनुरूपो वरः कोऽस्या	४	२५६	अपश्यन्त इवाऽग्रस्थ०	२	५३	अयोध्याबहिरभ्येत्य	९	२००
अनुशिष्याऽथ रामेण	६	१८३	अपसस्नुर्वि वि सुरा	७	२११	अयोध्यां रुधुः सैन्यै०	१०	१५५
अनुशिष्येत्यदाद् राम०	८	१६५	अपृच्छद् रामभद्रस्तान्	६	२०६	अरक्षके क्षेत्र इवो०	२	९
अनेककौतुकागारे	१	१३९	अप्येकबन्दिने राज्यं	४	४३१	अरण्येऽत्रैव चेद् भिक्षा०	१०	२०१
अनेकगुणसस्यानां	४	२५२	अप्येकबाहुस्थाम्ना तान्	२	१९	अरे! कपे! क याताऽसि	६	२६९
अनेकपृतनाच्छत्र०	२	२९८	अप्येतावपकर्तारौ	२	१२३	अरे! कुत इमे बाणा	४	२८४
अनेकशोङ्कशीभूतं	९	१३६	अबोधयद् दशास्योऽपि	६	१२५	अरे! को रावणो नाम	३	५४
अनेन तातकल्पेन	७	१६४	अब्रुवन् मन्त्रिणोऽप्येवं	७	३२३	अरे! क कुम्भकर्णोऽस्ती०	७	१२८
अन्तरिक्षं तयोरस्त्रै०	६	३८२	अभज्यत ततः सैन्यं	३	६०	अरे! निर्याहि मत्पुर्या	७	३४
अन्तर्वर्णं दव इव	७	११८	अभज्यत ससैन्योऽपि	९	५७	अरे! मुमुर्षुणा तेन	२	३२७
अन्तर्हृदयसन्ताप०	३	९१	अभवन्मम भावोऽयं	७	३०३	अरे! रे! केन वारीदं	२	३१३

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
अरे! रे! पथिकावेतौ	५	१०६	अस्मद्द्वीरुपकाण्ड०	८	९०	आचख्यौ रावणोप्यासी०	२	५०४
अरे! रे! प्रियसे पाप!	७	१०५	अस्माकं कुशलोदन्तं	४	४९९	आचार्यस्य द्युतेर्जग्मु०	८	२२५
अर्कवदीयमानार्थौ	८	८६	अस्माकं पूर्वजं कीर्ति०	२	१८९	आचुक्रोश च सीतैवं	५	४५६
अर्चित्वा तत्र चैत्यानि	८	२३०	अस्मिन् भवे यथाऽभूस्त्वं	११	३४	आजघ्ने हृदयं सद्यः	३	२१२
अर्पयित्वाऽङ्गुलीयं स्व०	३	११८	अस्याश्च विरहे रामः	६	३३०	आजन्म कष्टेन धनं	५	२३
अर्हद्गुणमयैर्गीतैः	२	२७०	अस्यास्तस्मिन् भवे जामि०	३	१८३	आजन्म क्रूरकर्माऽहं	५	११३
अर्हद्गुणस्तुतिमयं	२	२७१	अस्याऽस्मद्दर्शनाज्जाति०	५	३७२	आजन्म दौस्थ्यदग्धौ तौ	५	१५४
अर्हद्गुणस्तुतेर्मुख्यं	२	२७२	अस्याः सारथ्यतुष्टेन	४	४२८	आजन्मोपार्जितां कीर्तिं	८	२८६
अलकानिव बिभ्राणां	२	३००	अस्यैव जम्बूद्वीपस्य	३	१६३	आजानूत्क्षिप्तमङ्गीरा०	६	२९८
अल्पायुः साहसगतिः	२	२८५	अस्यैव जम्बूद्वीपस्यै०	१३	२	आज्ञाप्यन्तां च लम्पाक०	९	८६
अवज्ञाय वचस्तस्य	१	११७	अस्यैव राक्षसद्वीपस्या०	१	२६	आतरङ्गादयो म्लेच्छा०	४	२८५
अवतस्थे यथास्थानं	११	५६	अहमप्यनुयास्यामि	१०	१७६	आत्मजौ तावजानानौ	९	१०३
अवतीर्य रथात् सद्यो	९	१५६	अहल्या नाम दुहिता	२	६३६	आत्मरक्षा लक्षसङ्ख्या	२	३१९
अवदत् पर्वतोऽप्येवं	२	४२९	अहं च त्यक्तसङ्गोऽस्मि	२	२५१	आत्मीया अप्यनात्मीया	६	८३
अवशिष्टैर्भक्तपानैः	१०	२०७	अहं च सकुटुम्बोऽपि	५	३९	आदातर्यपवर्गस्य	११	३३
अविचार्य ततो राजा	५	३५५	अहं तु कैकसी नाम	१	१४२	आदावप्युत्तारेभा०	८	७९
अविमृश्य कृतं तावत्	३	२५५	अहं भरतदूतोऽस्मि	५	२४९	आदिक्षदतिवीर्योऽपि	५	२१६
अविमृश्य पुरा चक्रे	७	१८	अहो! अज्ञत्वमेतस्या०	५	२०३	आदित्यो वर्तते मेषे	३	२०६
अविमृश्यविधायिन्या	४	५०७	अहो! अत्यन्तमनया	४	४६३	आदित्सते स्म प्रव्रज्यां	८	१२२
अवोचच्चमरञ्चैवं	२	५२१	अहो! कस्त्वमिहायासीः	३	९५	आदौ पीलय मामेव	५	३६०
अवोचत वसुर्मात०	२	४३७	अहो! धन्यो वज्रजङ्घो	९	८२	आदौ स पुरुषं प्रेष्य	७	३७
अवोचदञ्जनाऽप्येवं	३	१०९	अहो! महात्मा कोऽप्येष	४	१२	आनन्दजनकं तस्य	९	९३
अवोचमहमप्येवं	२	४२२	अहो! मे मन्दभाग्याया	३	१५३	आनन्दमालिनीर्षालु०	२	६३९
अव्याधिकारणं पृष्टो	७	२७४	अहो! वज्रोदरो वीरो	७	१०८	आनन्दमाली तत्राऽगा०	२	६३७
अव्याहतं निष्पतन्त्यो	६	३१०	अहो! शीलमहो! शीलं	९	२२१	आनन्दमाली निर्वेदा०	२	६४०
अशक्तस्तद्विधाने चेत्	११	६८	अहो! साधुरयं दृष्टः	१०	५६	आनाय्य दिव्यभोज्यानि	१०	१५०
अशुष्ककुल्यान्युद्याना०	५	३				आपतत् ताडयामासा०	९	१४५
अष्टमश्च महाशूरो	२	४५२	आ			आपतन्तं च तं प्रेक्ष्य	७	३६
अष्टापदाद्रेरुपरि	२	२३६	आकर्णान्तं तदाकृष्य	४	३४६	आपतन्त्यामपि व्याघ्रां	४	५८
अष्टापदाद्रीं गत्वा	२	२२९	आकर्ण्य तद्वचो भीत०	५	१३४	आपन्नसत्त्वा सा जज्ञे	५	८९
असत्यवचसा तस्य	२	४४८	आकर्ण्य पितृवैरं तत्	२	१०७	आपप्रच्छे प्रसादान्मा०	४	४३०
असह्यश्चापनादोऽपि	५	११०	आकर्ण्यैवं दशरथो	४	२७२	आभ्यामारोपयत्येक०	४	३२४
असाध्यं मन्त्रतन्त्राणां	२	५२८	आकाशस्फटिकशिला०	२	४४२	आमित्युक्ते मुनीन्द्रेण	२	३४८
असारः खलु संसारः	११	६६	आकुलस्तद्वचः श्रुत्वा	८	१२१	आमूलात् साहसगते०	६	२६६
असावसिः सूर्यहासः	५	३९२	आक्रम्यमाणसर्वाङ्गो	७	२०३	आमेति राघवेणोक्ते	७	२४१
असूत समये सूनु०	१	१०२	आक्रान्ता दुःखभारेण	३	८३	आमेत्युक्तो रावणेन	४	१३४
असौ किं तु प्रकृत्या स्त्री	६	९०	आक्षिपन्तं रणायाऽक्षं	६	३७५	आमेत्युक्त्वाऽऽर्पयत् तस्य	६	३६५
असौ पश्यत्यहं पश्या०	२	३९५	आखण्डल इवाऽखण्ड०	११	४	आयसैर्देवतैरस्त्रै०	७	१५१
असौ शिरोपमृद्वञ्जी	१०	९०	आख्यच्च हनुमानस्मि	६	३४६	आयातं लक्ष्मणं श्रुत्वा	६	१८६
अस्तकाले त्विषामीशो	६	२८९	आख्यत् तेषां स्ववृत्तान्त०	८	२०७	आयाता मथुरापुर्या	८	२२७
अस्तमीयुषि चण्डांशौ	६	२९१	आख्यातं साधुना पूर्वं	६	२७८	आयाति भरते रामा०	८	७८
अस्ति चेदिषु विख्याता	२	३८३	आगर्भवासनृपते०	४	६७	आयातो मातुलोऽकस्मा०	३	१८५
अस्तीह दक्षिणश्रेणौ	४	२९६	आगाच्च सत्यसुग्रीवो	६	६२	आयातौ दण्डकारण्ये	५	४१७
अस्तोकधूकधूत्कार०	२	२४	आगात् तदा च कपिलः	५	१२७	आयान्तं राममालोक्य	६	२
अस्त्राण्यस्त्रैर्वादयन्तः	७	६४	आगात् तदा च कैकेयी	४	५०५	आयान्तं रावणं श्रुत्वा	२	५७९
अस्त्राण्यस्त्रैः खण्डयित्वा	२	९८	आग्रही हेतुना केन	८	१९१	आयान्तौ पुष्पकारुद्वौ	८	७७
अस्त्रैर्मालि-हनूमन्तौ	७	१०२	आचख्यौ जनकस्तच्च	४	३२७	आरक्षास्तत्र चाऽऽदिक्ष०	१०	३७
अस्त्वार्यः कुम्भकर्णोऽपि	२	१७	आचख्यौ नारदोऽप्येवं	४	३०६	आरिराधयिपुर्नत्वा	६	१६
अस्मत्पुर्यामवस्कन्दं	२	११०	आचख्यौ पुरुषः सोऽपि	५	२६१	आरुह्य पुष्पकमथा०	५	४२४
अस्मद्दुःखाद् विपद्यन्ते	८	७१	आचख्यौ मुनिरप्येवं	१	५५	आरोपयति यः कश्चि०	४	३३८

<u>श्लोकः</u>	<u>सर्गः</u>	<u>क्रमाङ्कः</u>	<u>श्लोकः</u>	<u>सर्गः</u>	<u>क्रमाङ्कः</u>	<u>श्लोकः</u>	<u>सर्गः</u>	<u>क्रमाङ्कः</u>
आरोप्य रासभे पञ्च०	६	४०२	इतश्च भरतो राज्यं	४	४९१	इति रामवचः श्रुत्वा	४	४३३
आरोप्य सुतमुत्सन्ने	३	१९६	इतश्च मिथिलापुर्या	४	१	इति रामवचः श्रुत्वा	७	२१३
आरोहदनुजैः सार्धं	८	८३	इतश्च रामः सम्प्राप्तः	६	१	इति रामवचः श्रुत्वा	७	३४४
आर्जयत् स्थानकैः कैश्चित्	११	९	इतश्च रामसेनानी०	९	१९	इति व्यावर्णयन्तीभिः	४	४६५
आर्यपुत्र! किमद्याऽपि	५	४३६	इतश्च लक्ष्मणो वीरः	६	१२	इति व्याहारिणं रामं	९	१२२
आर्यस्य दशकण्ठस्य	२	१४	इतश्च लब्धसञ्जेन	७	१५४	इति श्रुत्वा च पवनो	३	२२६
आलिङ्ग्य दाशरथिना	६	४०८	इतश्च विप्रः कपिलः	५	१४४	इति श्रुत्वा दशग्रीवो	२	५४८
आवामपि हि विद्वो य०	९	१११	इतश्च विहरत्येव	१२	१	इति श्रुत्वाऽपि सा राम०	८	३२०
आवासितस्य गङ्गायां	१३	२४	इतश्च वैताढ्यगिरौ	१	६१	इति स क्रूरवाग् यक्ष०	२	४१
आवां यावन्न हन्त्येष	८	१२६	इतश्च वैताढ्यगिरौ	१	९७	इति सञ्चिन्त्य सीतेन्द्र०	१०	२१७
आविर्भूय सुमित्रोऽपि	२	५४१	इतश्च वैताढ्यगिरौ	२	७४	इति संस्मृत्य स क्रुद्धो	६	२३९
आशालीविद्यया वह्नि०	२	५५२	इतश्च वैताढ्यगिरौ	२	२८०	इति सानुनयं प्रोच्य	९	६१
आशुशुक्षणिमाधाय	२	४८७	इतश्च वैताढ्यगिरौ	८	२३९	इति सीताप्रतिज्ञां ते	९	१८४
आश्वासयितुमद्याऽपि	३	८७	इतश्च शैले वैताढ्ये	१०	९७	इति स्तुत्वा जगन्नाथं	११	३५
आषाढकृष्णनवम्यां	११	४८	इतश्च श्रीनन्दनस्य	८	२१५	इति स्वामिगुणस्तोत्रं	११	६५
आसनाभिग्रहो भक्त्या	११	७५	इतश्च साकेतपुरे	८	६१	इतोऽनरण्यस्य सुहृत्	४	११३
आसने चाऽऽसयामास	२	३४२	इतश्च साहसगते०	६	५९	इतोऽपि च तदेन्द्राणी	५	१८५
आसन्नस्थेऽथ काकुत्स्थे	७	१४	इतश्च सिद्धार्थजीवो	११	१९	इतोऽभूतां च काकन्द्यां	१०	८२
आसमुद्रममुद्राञ्च०	५	४२२	इतश्च स्वपुरे हर्म्य०	१०	१०६	इतो महापुरपुरे	४	१०१
आसिक्ता चन्दनाम्भोभि०	३	२६०	इतश्च हनुमांश्चैत्रे	१०	१०९	इत्थं कथञ्चिद्राजान०	४	२७६
आस्तामार्यो दशग्रीवः	२	१६	इतश्चाऽऽदित्यरजसः	२	१६६	इत्थं च तस्थुषे तस्मै	१	१३५
आस्फलद्वीचिनिचय०	९	२१९	इतश्चाऽऽदित्यरजसे	२	१६३	इत्थं राजाज्ञया द्वाःस्थो	३	१४८
आस्फालयच्च तन्नाद०	४	३४९	इतश्चाऽऽपहते पुत्रे	४	२५०	इत्थं विद्रावयामास	४	१६७
आस्फालयामासतुस्ता०	७	७६	इतश्चाऽभूतागपुरे	४	६	इत्थं विमृश्य स सुरो	४	२४३
आस्फोटयंस्तटीघातै०	२	३०७	इतश्चाऽमर्षणप्रद्यो	३	२८१	इत्यनुज्ञाप्य राजानं	४	४४२
आस्यदघ्नेऽवतीर्णस्य	२	४८९	इतश्चाऽस्ति राजगृहं	१३	६	इत्यन्यलिङ्गिभिः सार्धं	४	४३
आहूतबन्धुस्तत्रैवौ०	१	१४३	इतस्तृतीये दिवसे	३	१५	इत्यभिग्रहभृद् रामो	१०	२०२
आहूतः सिंहनादेन	६	३	इतः कथाप्रसङ्गेन	२	१८६	इत्यर्धोक्ते दशग्रीवो	२	३४७
आः कथं मयि मात्सर्या०	२	२४९	इतः पाताललङ्कायां	५	३७८	इत्यवोचत सा यावत्	४	३६५
आः केन जीविताऽस्म्येषा	४	४४८	इति क्रुद्धोऽसिमाकृष्य	३	३०	इत्याकर्ण्य वचो रामः	९	२५
			इति चाऽचिन्तयदितः	५	४२७	इत्याख्याय स मेऽदत्त	२	५४७
इ			इति चिन्तापरं तं द्राक्	६	१९९	इत्याग्रहपरं रामं	८	१०३
इक्ष्वाकुवंशप्रभवः	१३	७	इति चिन्ताप्रपन्नं तं	३	१४०	इत्यादि चेष्टा विकलाः	१०	१५३
इतश्च कालं कमपि	६	१८२	इति चिन्तितमात्मीय०	३	८५	इत्यादिदुःखं तेषां स	१०	२५०
इतश्च चित्रमालाऽपि	४	६६	इति चेतसि निश्चित्य	४	७८	इत्यादि बोधितस्तेन	१०	२९
इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन्	४	२०८	इति तद्दिग्माकर्ण्य	२	३२६	इत्यादियुक्तिवचनै०	४	४५३
इतश्च जम्बूद्वीपेऽस्मिन्	११	१०	इति तद्वचनं श्रुत्वा	९	५९	इत्यादिशच्च स्वान् सैन्यान्	६	१९२
इतश्च तत्र वैदेही	९	३५	इति तेनाऽर्थितो रामो	५	१४३	इत्यादि समुपादिश्य	२	४९३
इतश्च तद्दिने गर्भं०	३	१२१	इति दर्पाद् विब्रुवतो	७	३७५	इत्यादि साश्रु जल्पन्ती	४	५२३
इतश्च तौ कीर्तिधर०	४	५४	इति दारुणकर्माणं	४	९६	इत्यादि सीतानिर्वादं	८	२९३
इतश्च तौ क्षणेनाऽपि	९	११७	इति ध्यायन्नातदीक्षो	८	१७८	इत्यादि सीतावचनैः	५	४३७
इतश्च दशकण्ठाय	२	२३१	इति निर्वेदमापन्नः	१	४१	इत्यालापं तयोः श्रुत्वा	३	२९
इतश्च नारदाच्छ्रुत्वा	९	१००	इति निश्चित्य लङ्केश०	७	३६२	इत्याहोरात्रिकीं चर्या०	११	९५
इतश्च पञ्चालदेशा०	१२	४	इति पुष्पोत्तरः श्रुत्वा	१	२३	इत्युक्तवति सौमित्रा०	६	२७
इतश्च पद्मसैन्येऽवाक्०	७	२६०	इति पूर्वभवाच्छ्रुत्वा	८	१४९	इत्युक्तवन्तं तं दूत०	५	२०२
इतश्च पवनः सन्धिं	३	२२०	इति प्रहसितेनोच्चै०	३	३४	इत्युक्तवन्तं लङ्केश०	२	५१५
इतश्च पुर्ययोध्याया०	४	३	इति ब्रुवाणमेयुस्तं	२	९७	इत्युक्तवन्तं सा नाथ०	३	१०६
इतश्च पुर्या लङ्काया	२	२९३	इति ब्रुवाणं दोर्दर्पा०	७	१४६	इत्युक्तः पालकः शीघ्रं	५	३५७
इतश्च पुर्या लङ्कायां	६	११९	इति ब्रुवाणां तां दीना०	३	७४	इत्युक्तः सोऽत्र मां मुक्त्वा	५	४०४
इतश्च भरतस्याऽर्धं	४	१२७	इति ब्रुवाणे सीतेन्द्रे	१०	२२५	इत्युक्ता निर्विकारेण	९	१७
इतश्च भरतेऽत्रैवो०	३	३						

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
इत्युक्त्वा सानुतापा सा	३	१८०	इत्युदीर्य सनिर्बन्धं	३	६४	उच्चैस्तेनैवमादिष्टा	२	३२९
इत्युक्त्वास्तेन ते सैन्या	६	१९३	इत्युदीर्याऽमन्दरोषोऽक०	७	३४८	उज्झित्वा नियमभङ्ग०	७	३५५
इत्युक्त्वाः पद्मनाभेन	८	१५	इत्युदीर्योच्चैर्याव०	३	३७	उत्कटभृकुटीभीम०	६	१८५
इत्युक्त्वाः सह तेनैव	५	१०७	इत्युदीर्योदप्रदोवीर्यः	२	१४५	उत्कण्ठा पितरं द्रष्टुं	९	९०
इत्युक्तेऽपि हि तूष्णी०	२	४०	इत्यूचे च मुनी रामं	५	३७५	उत्ततार ततो रामो	४	५०१
इत्युक्ते रामसौमित्रौ	९	१२५	इत्यूचे जनको दत्ता	४	३१९	उत्तरापथभूपालान्	४	७२
इत्युक्ते रावणः क्रोधा०	६	१६२	इत्यूचे साऽपि राज्ञाऽहं	२	५३३	उत्तस्थाते कुमाराव०	९	११४
इत्युक्ते वज्रकर्णेन	५	३७	इदमत्यन्तरुद्धत्वात्	२	३२२	उत्तस्थे चाऽथ सन्नह्य	२	५७१
इत्युक्तो मारुतिः क्रुद्धो	६	४०३	इदमद्याऽपि मज्जत्यं	४	२०	उत्ताण्डवैः कबन्धैश्च	७	९५
इत्युक्तो मुक्तवान् शक्तिं	७	२९६	इदं च चिन्तयामास	१०	१८६	उत्तारितज्ये सौमित्रौ	५	१९१
इत्युक्तो रामभद्रोऽगात्	६	७	इदं च दध्यौ सौमित्रिः	५	१७७	उत्तिष्ठतो जिघांसूस्तान्	८	२४३
इत्युक्त्या करुणापूर्णः	१०	२५६	इदं तु विदधे साधु	६	८७	उत्तिष्ठस्व युधे सर्वा०	५	५६
इत्युक्त्या कुपितो राम०	१०	१४५	इदं मद्वाचिकं शंसे०	६	२३३	उत्तिष्ठोत्तिष्ठ पापिष्ठे!	६	३४१
इत्युक्त्या रावणः क्रुद्धः	३	५७	इदं मम वचः श्रुत्वा	२	३७४	उत्तिष्ठोत्तिष्ठ वत्स! त्वं	२	४८
इत्युक्त्या रावणः क्रुद्धो	२	११२	इदं साध्वम्ब! साध्वम्ब!	४	४७६	उत्तीर्य पुष्पकात् तत्र	८	८७
इत्युक्त्वाऽखानयद् रामो	९	१९६	इदानीमनयोर्जज्ञे	५	१९३	उत्तुङ्गवप्रप्रासादां	५	१३९
इत्युक्त्वा चमरो रोषात्	८	१८७	इदानीमातरङ्गस्तैः	४	२६९	उत्थाय विललापैव	९	२६
इत्युक्त्वा जानकीमात्म०	९	१०४	इदानीमेव तस्यर्षे०	१०	७	उत्थितोऽस्त्यधुना वीरः	२	५८४
इत्युक्त्वाऽजहवद् रामो	१०	१३०	इन्द्रराक्षससैन्यानां	१	१२०	उत्पतन्तौ क्षणाद् व्योम्नि	६	७६
इत्युक्त्वा तत्र चित्यायां	३	२५१	इन्द्रश्रियोऽधिका श्रीस्ते	७	२२	उत्पत्तिरेव हि तयो०	४	१३३
इत्युक्त्वा तं विस्मय्याऽथ	२	५३२	इन्द्रस्याऽपि विजेतारं	७	२४	उत्पत्य सप्रहसितो	३	२३
इत्युक्त्वा तां पुनर्नत्वा	४	४६२	इन्द्रायुधः स तु जीवो	१०	२४०	उत्पन्नकेवलाः सर्वे०	५	३६२
इत्युक्त्वा ते समुत्पत्य	८	२३७	इन्द्रो द्रागथ निर्दम्भ०	१	१२९	उत्पन्ने सति केवले स	१०	२६२
इत्युक्त्वा धनुस्फाल्यो०	७	२३१	इन्द्रोऽपि निजगादैवं	२	६०१	उत्पन्नोऽस्युत्तमे वंशे	२	३७२
इत्युक्त्वा धन्व गृह्णन्तं	१०	४	इन्द्रोऽप्यैरावणारूढः	१	११८	उत्पपाताऽथ हनुमान्०	६	२६८
इत्युक्त्वा निशि तत्रैत्य	५	१३८	इमं संयमभारं च	१०	९१	उत्पलैः कुमुदैः पत्रैः	९	२१८
इत्युक्त्वा पद्मरुचिना	१०	४५	इमां च विद्यामाशाली०	२	५६०	उदयं प्रतिबोधैवं	४	२६
इत्युक्त्वा पर्वतयुतः	२	४८०	इत्यपि गते स्वामिन्!	७	३०७	उदयो नर्मणा भूयः	४	१४
इत्युक्त्वा पाणिनोद्घ्रे	१०	२५७	इयं कुलकलङ्काय	३	१३९	उदश्रुचे कौशल्या	४	४७८
इत्युक्त्वा पुष्पकारूढः	९	१६५	इयं महासती नूनं	९	२०६	उदश्रुचे सौमित्रिः	६	४३
इत्युक्त्वा बहिरुद्याने	६	११८	इयं महासती सीता	८	३९	उदितमुदितजीवो	५	२८८
इत्युक्त्वा भ्रमयित्वा तां	७	२१६	इषुभ्यः प्रतियच्छन्तौ	७	११३	उदितादित्यतेजोभि०	६	३१४
इत्युक्त्वा मूर्च्छिता भूमौ	८	३२४	इषुस्खलनहेतुं स	२	४१०	उदितेन रुषा सद्यो	५	२७९
इत्युक्त्वा मूर्च्छिता सीता	९	२४	इह स्थितश्च लुण्ठकै०	५	११८	उदीच्यामद्भदः कूर्मो	७	२४३
इत्युक्त्वा मैथिली केशा०	९	२३१	इहाऽऽगा हेतुना केन	१	१३८	उद्ग्रीवपाण्डिभिः पौरै०	९	१६६
इत्युक्त्वा राघवं नत्वा	६	२३६	इहाऽऽयातं दाशरथिं	७	२६	उद्याने समवसृतौ	८	१११
इत्युक्त्वा राममानम्या०	१०	१३८	इहाऽऽरण्ये समायातो	५	४०२	उद्याने स्कन्दकाचार्य	५	३४९
इत्युक्त्वा लक्ष्मणोऽधिज्यं	५	१०९	इहैव तिष्ठतं तातौ!	३	२८४	उद्यौवनः सुमित्रोऽथ	२	५२४
इत्युक्त्वा सकलं लोकं	४	५१	इहैव तिष्ठ तात! त्वं	३	६३	उद्यौवनायास्तस्याश्च	३	५
इत्युक्त्वा सपरीवारो	१०	१०	इहैव भरतेऽनन्त०	१२	२	उद्वाहतोऽपि या त्यक्त्वा	३	८२
इत्युक्त्वा स ययौ वेश्म	१०	३८				उन्मत्तभाषिणं चैवं	१०	१४२
इत्युक्त्वा सह रामेण	९	९९	ईदृक् पराक्रमः सोऽयं	८	७	उन्मूलयन् मूलतोऽपि	२	३०६
इत्युक्त्वोत्थाय काकुत्स्थः	४	५२६	ईदृशे व्यसने प्राप्ते	६	९१	उपतस्थे दशग्रीवं	२	५१८
इत्युक्त्वोवाच सेनान्यं	८	३०३	ईर्ष्यालवः सपत्न्यस्तां	८	२५८	उपयन्त्रं शिशौ नीते	५	३५९
इत्युदित्वा कण्ठपाशं	५	१८१				उपरम्भामप्युवाच	२	५७४
इत्युदित्वा द्रोणमेघो	७	२८०				उपरोधेन तासां च	८	१०६
इत्युदित्वा पद्मनाभो	८	९				उपर्युदन्वतो गच्छन्	७	६
इत्युदित्वा महत्या च	५	१९४				उपलक्ष्य ततोऽवादी०	५	१९०
इत्युदीर्य दशास्याय	२	३५७				उपलङ्गमथो हंस०	७	१३
इत्युदीर्य महावीर्यः	१	७१				उपचासैरथो षड्भि०	२	७३

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
उपवीणयति ग्रामं	२	२६८	एकान्तविक्रमः काऽपि	२	५८२	एवं तत्र ब्रुवत्येव	७	१६०
उपशूलं च दीनोऽहं	५	११५	एकान्नभुग् विशुद्धात्मा	५	३८१	एवं तयोर्वचो ज्ञात्वा	१०	१०३
उपाद्रवन् कुम्भकर्णं	७	१२९	एकेन विक्रमेणैव	२	५८१	एवं तावतिनिबन्धात्	३	२८६
उपाध्यायस्य घोषस्यां	५	३०१	एकेनाऽपीषुणा प्राणां	६	११४	एवं तां रुदतीं प्रेक्ष्य	३	१९८
उपाध्यायोऽर्चितो राज्ञो	५	३०४	एकैकशोऽथ दोष्यन्तः	४	३३९	एवं ध्यात्वा वैश्रवणं	२	१२५
उपायः किन्त्वसावस्ति	५	४३१	एकोनविंशतिशती	१३	२८	एवं निर्भर्त्सिता श्वश्वां	३	१२६
उपार्हन्निजदोर्वीणां	२	५८६	एकोऽपि रावणो हन्तुं	७	३१६	एवं निषिध्य तं पद्मो	८	५४
उपेत्य दिशि वारुण्यां	१२	१३	एकोऽप्यज्योऽयं विद्यां	२	९५	एवं पितृवचः श्रुत्वा	२	५९२
उपेत्य भजनीयं तं	६	३३८	एतत्पितामहस्याऽपि	२	५९४	एवं बिभीषणेनोक्ते	६	३२४
उभावपि महाबाहू	६	२४४	एतत् सर्वं परिज्ञाय	४	१४१	एवं ब्रुवन् रामभद्रो	६	४०
उभावपि महामल्लां	७	११२	एतानि रतिवेश्मानि	६	१७०	एवं ब्रुवाणे भरते	४	५१९
उल्ललत्सूतिकातल्पे	१	१५२	एते त्वन्मुखमीक्षन्ते	७	२२८	एवं मनोरथैर्वत्स!	२	१२
उल्ललन्तो दुर्ललिताः	६	१४७	एतौ च मम दोर्दण्डौ	९	१३३	एवंमनोरथो राजा	४	३७१
उवाच च तव भ्रात्रे	५	१९२	एभ्यः को यास्यति स्वर्गं	२	३९०	एवं मुनिवचः श्रुत्वा	१०	८८
उवाच च नवोढां तां	४	१६८	एवमस्त्विति तेनोक्तं	५	२०६	एवं युद्धे वर्तमाने	७	२००
उवाच चमरेन्द्रो यत्	८	१८५	एवमस्त्विति रामोक्तः	८	७३	एवं रुदन्तीं करुणं	७	२५३
उवाच चैवमुदयं	४	१३	एवमस्त्वित्युक्तवन्तं	६	२१४	एवं रुदन्तीं प्रहादं	३	२३८
उवाच प्रभुरप्येवं	५	३४४	एवमस्त्वित्युदित्वा ते	९	१७४	एवं वचसि तेषां तु	६	२२२
उवाच रावणोऽप्येवं	२	६२६	एवमाकर्ण्य सीतेन्द्रो	१०	२४५	एवं विचिन्तयन् रामः	१०	१९२
उवाच लक्ष्मणो रामं	५	१०८	एवमाक्रोशिनं विप्रं	५	१२९	एवं विचिन्त्य सौमित्रिं	४	४७२
उषितं बहिरुद्याने	५	२०७	एवमाद्या महाविद्याः	२	६६	एवं विचिन्त्य स्वपुरे	१०	१११
उषित्वा तां निशां सेतुं	७	११	एवमाराध्य सौमित्रिं	६	१९१	एवं वितर्कव्यग्रोऽभूद्	५	४३५
उष्णानिःश्वाससन्तापं	६	३२७	एवमुक्तवतस्तस्य	५	४२	एवं विद्याधरैरिन्द्रं	१	१०७
			एवमुक्तश्च मुक्तश्च	२	३५५	एवंविधानि कर्माणि	२	६३०
ऊ			एवमुक्तः प्रहसितो	३	२३३	एवंविधेऽपि दधिते	८	३२६
ऊचतुर्वज्रजङ्घं तौ	९	८५	एवमुक्तो विराधोऽथ	९	१४३	एवं विनीतां तां कन्यां	६	२८०
ऊचुर्वयस्या अथ भां	४	३०४	एवमुक्त्वा नमस्कृत्य	२	२२	एवं विमृश्य भगवान्	२	२५३
ऊचे च भोः कुलामात्याः	६	१७४	एवमुक्त्वा निजे राज्ये	२	२२६	एवं विमृश्य वैदेहीं	१०	९३
ऊचे च रावणः क्रुद्धो	२	२४०	एवमुक्त्वाऽऽर्हते धर्मे	३	१८६	एवं विमृश्य सुग्रीवो	६	९४
ऊचे च लक्ष्मणः क्रुद्धः	६	१८७	एवमुक्त्वा विदार्य क्षमां	२	२४४	एवं विमृश्योत्प्रतिभः	५	१४
ऊचे च लक्ष्मणो लोकं	८	३००	एवमुक्त्वा सहस्रांशुं	२	३५२	एवं सम्बोधितस्तेन	२	२१३
ऊचेऽथ कूबरपतिः	५	८८	एवमेकत्र पुरुषे	२	४९१	एवं सोऽचिन्तयद् यावत्	९	२०८
ऊचेऽपराजिता देवी	४	४५५	एवमेतदिति प्रोच्य	२	८०	एवं सोऽवरजाभ्यामं	२	१८१
ऊचे बिभीषणो भ्रातः!	६	१६४	एवं करिष्यतीत्युक्ते	२	६३१	एषा मन्दोदरी नामं	६	१३२
ऊचे बिभीषणो रामं	७	१५६	एवं कुर्विति तेनोक्ता	५	४३२	एषामेकतमः स्वर्गं	२	३८८
ऊचे रामोऽत्र तिष्ठ त्वं	५	२०५	एवं कृतनिदानः सन्	५	३६४	एषोऽष्टादशवर्षायुं	३	१०
ऊचे विलक्षो रामोऽपि	९	१८८	एवं गिरो रणक्रीडा	७	१०९	एहि पाताललङ्कायां	६	५२
ऊचेऽष्टाङ्गनिमित्तज्ञः	९	४३	एवं च काले व्रजति	३	५१	एह्योहि रे! परगृहं	६	७०
ऊढाष्टशतनारीकः	९	१९८	एवं च तस्थुषस्तस्य	५	३८३			
			एवं च दध्यावुदयो	१०	११०	ऐ		
ऋ			एवं च दध्यौ काकुत्स्थो	८	२९४	ऐक्ष्वाको दूतमायातं	४	२६०
ऋजुस्तातः प्रकृत्याऽपि	४	४६७	एवं च दध्यौ हनुमां	६	३२९	ऐरावणः सुरसिन्धो	२	३३३
ऋषकुन्तलकालाम्बुं	९	७९	एवं च दध्यौ हनुमान्	६	२३८			
ऋषभप्रतिमां तत्र	२	४९८	एवं च पर्वतात् पापं	२	५०१	ओ		
ऋषभस्वामिनोऽभूतां	२	४६२	एवं च भाषमाणस्य	१०	१२३	ओमित्युक्त्वा स्थितौ वज्रं	५	७६
			एवं च रुदतीर्वक्षां	१०	१२१	क		
ए			एवं चिन्तयतस्तस्य	५	१७८	क एष इति साश्चर्या	६	२७६
एकदा च गृहोद्यानं	२	४५९	एवं चिन्तयतस्तस्य	१०	१०८	कच्चित् प्राणिति मे प्राणं	६	३४५
एकदा च तयोर्गहे	१०	८३	एवं जटायुषं रामे	१०	१६९	कच्चिद् राष्ट्रे पुरे गोत्रे	४	२६२
एकदा युधि सामन्तो	६	३९५	एवं जयस्य कौमारो	१३	२७	कञ्जुक्यपि जगादैवं	४	३६७
एकशृङ्गो गिरिरिवै	२	२१७				कण्ठे चिक्षेप तं हारं	१	१५४
एकाकारकरे विष्वक्	६	२९६				कण्ठे शिखायां बाह्योश्च	४	२९२
एकाकिनी कान्दिशीका	५	४०५						

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
कथञ्चिद् धैर्यमालम्ब्य	४	४७१	काले गच्छति जज्ञे च	४	८४	कुर्वाणो रक्षणं भ्रातुं	२	४३६
कथञ्चिल्लब्धसञ्ज्ञा सा	७	३५७	काले गच्छति तस्याश्च	१३	९	कुलटानामटन्तीनां	६	३०७
कथ्यमानान् प्रतीहार्या	१	६५	काले च दोहदस्तस्याः	१	९९	कुलदेवतया तच्च	८	१८९
कदम्बचुम्बनासक्तं	११	४५	कालेन गच्छता जाते	४	२२५	कूजन्मरालमालां	२	२९९
कदा नु सानुजस्तत्र	२	१०	कालेन गच्छता शोकं	४	२५३	कूष्माण्डवदखण्ड्यन्त	२	२०८
कदाऽपि स्वयमाभाष्य	१०	१५२	कालेन तं दशरथो	४	२३३	कृतमालामरं चाऽथ	१२	१६
कदाऽप्यारोपयदङ्के	१०	१५१	काष्ठभारं विमुच्याङ्को	८	२०९	कृतं युक्तं मया तत्रां	७	३५९
कदा स्प्रक्ष्याम्यहं तस्याः	२	२९०	कासारः कासरस्येव	७	१४३	कृतान्तवदनं रामो	८	३०६
कनकाभाकुक्षिजन्मा	१०	४८	किञ्चिच्चक्षुभतुः कोपात्	२	५५	कृतान्तसारथी रामं	९	१२६
कनिष्ठभ्रातृवीर्येण	५	४१९	किञ्चित् तिरोहितस्तस्थौ	३	८९	कृतान्तः कथमप्युचे	८	३११
कनिष्ठां रतिमालायां	५	२३०	किञ्चिद् रामो विचिन्त्योचे	९	१७१	कृतान्तोऽपि बभाषेऽदः	९	१३१
कन्यारूपं विकृत्याऽथ	५	३९९	किमञ्जनाद्रेक्षूर्णेन	६	२९२	कृत्वाऽधिवातरद्वीपं	१	३१
कन्यासहस्रसहितां	७	३००	किमज्ञाखण्डनं केनां	४	३०२	कृत्वा निदानं तत्प्राप्त्यै	१०	७७
कन्या ह्यवश्यं कस्मै	२	१७८	किमार्यः सत्यपि मयि	५	४१३	कृत्वा प्रदक्षिणां तत्तु	७	३७१
कन्या ह्यवश्यं दातव्या	१	२०	किमेतदिति सम्भ्रान्तो	४	२४५	कृपालुः स महीपालः	९	६
कपयो राक्षसैः सार्धं	७	८४	कियत्यपि गते काले	१	१६३	कृपालुः सोऽवस्थाश्वां	१०	३२
कपिवृद्धास्ततः प्रोचुं	६	२१७	कियत्यपि गते काले	२	१०६	केचिन्मतङ्गजोद्वाह्यौ	७	४९
कयाननाम्ना विप्रेण	४	२१०	किष्किन्धाराज्यमाधाय	१	६०	केतुं भामण्डलनूपः	७	१९७
कयाऽपि माययाऽग्रेऽपि	२	२४१	किष्किन्धां नगरीं सैन्यैः	१	७९	केनाऽपि दयिता नूनं	६	९
कर्तुं त्वमेव जानासि	५	३५६	किष्किन्धितः सुकेशाद्याः	१	७२	केवलज्ञानसञ्ज्ञेन	११	५७
कर्मक्षयसहायेयं	४	६३	किष्किन्धेर्विष्वगुद्याने	१	९२	केवलं तस्य चोत्पेदे	९	२०१
कर्मक्षयादावयोश्च	५	३१७	किष्किन्धेशः सुमालाख्यं	७	१९८	केवली स जयभूषणो	९	२३३
कर्माणि समिधः क्रोधां	२	३६९	किं करोति परं मन्त्रः	६	१७८	कैकसी सुषुवे चाऽन्यं	१	१६१
कर्माण्यवश्यं सर्वस्य	२	६४७	किं च केतुमतीश्वश्रुं	३	१४३	कैकसीं रत्नश्रवसं	२	४५
कलङ्कस्याऽतिथीभूतां	८	२८७	किं च नाऽधुनिकं वैरं	२	५९३	कैकेयी कन्यकारत्नं	४	१५४
कलयामासतुस्तौ	४	१९७	किं च संश्रूयन्हेऽग्रेऽपि	३	१४६	कैकेयीभरतौ षड्भिः	४	५११
कलहप्रेक्षणाकाङ्क्षी	२	५१२	किं चेहाऽञ्जनसुन्दर्यां	३	४०	कैकेयी रश्मिमादायां	४	१६३
कलाग्रहणयोग्यौ तां	९	३८	किं तिष्ठसि द्रुम इव	५	८	कैलासमुदधार्षिदं यो	२	६२४
कल्पान्तार्णवकल्पं तं	७	१२३	किं पुनर्निरपराधैवे	३	३३	कोदण्डपाणयः केचित्	७	५९
कल्याणगुणधरस्तु	२	६४३	किं रोदिषीति पप्रच्छ	४	४५	कोपारुणाक्षः सौमित्रिः	५	५५
कश्चिद् राष्ट्रे पुरे गोत्रे	४	२६२	किं विद्यासिद्धये यत्नं	२	३४	को मद्रिमानस्खलनां	२	२३८
कष्टादभीता सीतेयं	४	४६४	किं सेविष्येऽहमप्यन्यं	५	२२५	कोऽयमित्यनुयुक्ता तु	२	२
कस्याऽद्य पत्रमुत्क्षिप्तं	२	४३४	कुञ्जरः सोऽपि वैराग्यां	८	१५१	कोऽयं महाकाल इति	२	४५५
कः सखाऽशोस्तमोध्वंसे	६	१८	कुठारकुहालभृतां	९	९५	कोऽस्या गर्भेऽभवत्? केन	३	१६२
काकिणीरत्नलिखितं	१२	१८	कुठारपातैराच्छिन्ना	७	६९	कौमारेऽब्दानां सहस्रौ	११	११०
काकिण्या ऋषभकूटे	१२	२१	कुतस्त्वमागतोऽसीति	५	१५८	कौलट्यवर्जा ये केऽपि	४	५२१
काकिण्या ऋषभकूटे	१३	२१	कुतोऽपमानादारब्धं	४	३६३	कौशल्याद्या मातरश्च	१०	१३३
काकुत्स्थः स्थापयामास	७	९	कुबेरदत्तोऽथ कुन्धुं	४	१०९	कौशल्यायाः सुमित्रायाः	४	५०८
काकुत्स्थो तस्थतुस्तत्र	६	४७	कुबेरवन्नरैः केचिन्	७	५०	कौशाभ्यामचलोऽथाऽगात्	८	२०३
काकोऽपि स्वां ययौ पल्लीं	५	१२३	कुमतस्याऽपनेतारं	११	२८	क्रमाच्च यौवनं प्राप्तो	५	२०
काञ्चिन्मुद्गरघातेन	७	१२२	कुमाराविन्द्रजिन्मेघं	७	५४	क्रमाच्छ्रुतिरतिः सोऽपि	८	१२७
का त्वं कस्त्वामिहात्याक्षीं	९	८	कुमारो वाहनाम्बोहां	४	१६	क्रमादजनिषातां च	५	३००
कानप्यंहिप्रहारेण	७	१२१	कुमारो व्याजहारैवं	४	१५	क्रमादुद्यौवना पुण्यं	४	२५५
कामयास्यमहं योनिं	१०	४३	कुम्भकर्णां त्वमपि नो	२	५०	क्रमेण कर्मणां सोऽथ	२	२७९
कामं कामातुरः स्वामी	६	१७५	कुम्भकर्णः पपातोर्व्यां	७	१३८	क्रमेण गत्वा सेनाभी	९	९६
कामिनीमिव चतुरां	२	३०१	कुम्भकर्णेन्द्रजिन्मेघां	७	३३	क्रमेण च भवोद्विग्नः	१२	३
का यूयमिति तेनोक्ताः	६	२५९	कुम्भकर्णेन्द्रजिन्मेघं	८	३४	क्रमेण तौ वर्धमानौ	४	१९६
कायोत्सर्गं समुत्सृज्य	२	२३०	कुम्भकर्णो मुद्गरेण	७	१३५	क्रमेण वर्धमानाऽहं	५	९२
कालक्षेपो वधेऽस्याऽपी	६	३१	कुरु प्रिये! सारथित्वं	४	१६२	क्रमेण सा दशरथं	४	१५६
कालाग्निश्रीप्रभाम्बुः	१	१११	कुर्वाणं काऽपि हुङ्कारं	९	२१३	क्रमेण स्कन्दकाचार्यो	५	३४७

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
क्रमेणोद्यौवनः प्राप्त०	८	२६	खलोक्त्याऽहं यथा त्यक्त्वा	९	२३	गुणानामालयश्चाऽयं	३	१७३
क्रव्यादतुल्या ये कुर्युः	२	३७१	खेचरोऽङ्गारको नामो	६	२६१	गुणिने श्रीमतेऽप्यस्मै	१	१०
क्रीडन् सोऽन्येद्युरुद्याने	३	१६५	खेदं माऽतः परं कार्षीः	३	११३	गुरुपादा दयावन्तः	२	३९७
क्रीडयेतस्ततो भ्राम्यं०	५	३८५	खे समुत्पत्य सुग्रीवः	७	१३४	गुरुपादैरदस्तावत्	२	३९४
क्रीडार्थं बहिरुद्याने	६	६१				गुरुधर्मोपदेष्टैव	२	४२३
क्रीडार्थं सकलत्रोऽहं	७	२६४	गङ्गामुतीर्य कैलास०	९	७८	गुरुपदेशो हि यथा०	२	४०३
क्रीडासक्ते तडित्केशे	१	४५	गङ्गासागरमुतीर्य	८	३०९	गुरोरेकस्य पार्श्वे तौ	२	५२३
क्रीडास्थानभुवां तासां	६	२८५	गङ्गेव स्वच्छगम्भीरा	११	१७	गुहाया इव पञ्चास्यौ	१	८०
क्रीडां कृत्वैवमुत्पत्य	६	४०६	गच्छ गच्छ जरद्रक्षः!	७	१०४	गृहचैत्ये रत्नमयं	३	१७६
कृद्धस्तं रावणोऽवोचत्	७	३७४	गच्छ गच्छ तिष्ठ तिष्ठ	७	६५	गृहिणी रामभद्रस्य	६	१५२
कृद्धः सिंहोदरः स्माऽऽह	५	५४	गच्छन् ददर्श चाऽऽगच्छ०	५	१०४	गृहे गृहे त्वं गृहिणां	८	२३६
कृद्धः स्वसैन्यभङ्गेन	७	९७	गच्छन्नथो देवकुरुप्रदेशे	१०	२६१	गोकर्णोऽप्यवधेर्जात्वा	५	१३७
कृद्धैरक्षोभि रक्षोभि०	७	१७६	गच्छन् सरो ददर्शकं	५	७९	गोशीर्षचन्दनेनाङ्ग०	७	३२९
कृद्धोऽथ कृत्वा हनुमा०	७	११४	गच्छ वत्स! जयाय त्वं	५	४१४	ग्रहीष्यति तथा चेदं	२	५६१
कृद्धोऽथ ज्येष्ठकाकुत्स्थो	७	२२०	गच्छ शाधि निजं राज्यं	२	३५४	ग्रामे ग्रामे ग्रामवृद्धे०	४	४९०
कृद्धोऽथ रावणः प्रोचे	७	१९०	गच्छ स्वस्वामिकार्याय	६	२५२			
कृद्धोऽथ लक्ष्मणोऽवोचद्	८	२९७	गजमालानितं कृत्वा	२	१३६	घटप्रभृतिदिव्यानि	२	४४५
कृद्धोऽथ शक्रो युद्धेच्छु०	२	१६१	गजसिंहार्कचन्द्राग्नि०	४	१८५	धूकानां घोरघूत्कारैः	३	१३४
कृद्धोऽथाऽनुद्धो रत्न०	५	२९४	गजान् ग्रहीतुमत्रैत्य	९	११	घूत्कारिणो महाघूत्कारैः	६	१४५
कृद्धोऽप्यविकृताकारो	२	१९६	गतं मम मुधा जन्म	८	१७७	घोरेभ्यः शपथेभ्यो यं	५	२३९
कृद्धो मरुत्तभूपालं	२	३७८	गतागतैस्तद्रथाना०	७	१४९	घोषोपाध्यायसदने	५	३०६
क्रोधान्ध्यात् कुम्भकर्णेन	७	१६१	गतायाश्चान्यतस्तस्या०	२	५०९			
क्रोधारुणाक्षः सद्योऽपि	२	१५०	गतेष्वनेकभूपेषु	२	३८४	चकार तस्य भुवना०	२	१३५
क्लिश्यमानान्निजान् पत्नीन्	२	१४७	गत्वा गवेषयित्वा च	९	२८	चकाशे दिशि वारुण्या०	६	२८३
क्वचिच्चोन्मकरमिव	७	९४	गत्वा च क्षुद्रहिमवत्०	२	२९२	चक्रतुस्तौ चिरं राज्यं	२	५४३
क्वचिद् दिलदिलस्वानं	९	२१४	गत्वा च पश्चिमाग्नेधौ	१३	१६	चक्रभृत्त्वे पुनरष्टौ	१२	३१
क्व मारुतिः क्व सुग्रीव०	७	१४५	गत्वा च रामभद्राय	५	३९१	चक्रमार्गानुगः प्राच्यां	१२	११
क्वाऽञ्जना सा नयनयो०	३	२२३	गत्वा दूतः स लङ्कायां	६	२२०	चक्रवर्तिश्रियं भुक्त्वा	१०	२४४
क्वाऽसि हा वत्स! शम्बूक!	५	३९५	गत्वा दूरमपश्यच्च	६	३४	चक्रिणा प्रेषितैर्विद्या०	१०	७६
क्षणं नले क्षणं हस्ते	७	७८	गत्वा पाताललङ्कायां	६	९५	चक्रिणो ह्यनयोर्वशे	९	६७
क्षणं सशोकौ सक्रोधौ	६	३५०	गत्वा रहसि राजान०	५	३५१	चक्रुश्चित्रे च लेप्ये च	१	३४
क्षणाच्चकार विरथं	७	२२१	गत्वा सौमित्रिशनुष्म०	९	२२४	चक्रुः षष्ठाष्टमादीनि	८	२२०
क्षणाच्चाऽवेष्ट्यत सिंहो०	५	३१	गत्वा स्वस्वामिनो भक्तिं	२	६०३	चक्रे च विबुधैस्तत्र	११	५०
क्षणाच्छल्यैः क्षणाद्वाणैः	२	६१४	गत्वोद्यद्यौवनां वज्र०	४	७	चटच्चटिति तच्चर्म	४	६०
क्षणादभाङ्क्षीद् रक्षांसि	७	११९	गदामुद्गरनाराचैः	१	१२५	चतुरङ्गचमूचक्र०	६	६९
क्षणेनाऽप्याययौ मेरो०	२	१७५	गन्धाम्बुवृष्टिगन्धेन	५	३२८	चतुरं भ्रमयामासु०	९	१२८
क्षत्राचारेण तस्याऽहं	६	२११	गमिष्यति वनं रामो	४	४७३	चतुर्जानभृदित्याख्य०	१	१६०
क्षमस्वाऽज्ञानदोषं मे	५	६३	गर्भलक्ष्माणि चाऽन्यानि	३	१२३	चतुर्दशपूर्वभृतां	११	१०४
क्षान्त्वा सर्वं ममेदानी०	९	२२८	गर्भस्थयोरप्यनयो०	९	६८	चतुःषष्टिसहस्राणि	८	१४१
क्षिप्त्वा करीषं दृषदि	१०	१६२	गवेव वत्सो रहित०	६	३४९	चन्दनद्रुमवत् सर्पी०	२	४३
क्षुधिता तृषिता श्रान्ता	३	१४९	गवेषयिष्यत्यचिरात् त्वां	९	१६	चन्द्रगतिपुष्पवत्योः	४	३७८
क्षुभितं जलदेवीभि०	२	३२१	गवेऽस्मै म्रियमाणाय	१०	४१	चन्द्रतुल्यनखत्वेन	१	१६२
क्षुभितो नारदस्तेभ्यः	४	२९४	गवो गवाक्षो गवयः	६	२२७	चन्द्ररश्मिः कुमारो मे	६	८६
			गाढं मिलितयोरेक०	२	६१७	चन्द्रहासादिशस्त्राणि	२	२६६
			गाम्भीर्यं धैर्यमौदार्य०	११	५	चन्द्रार्कोद्दामबीभत्साः	७	८२
खडत्खडितिविभ्रश्यद्	२	२४७	गिराऽभिरामया रामः	८	१३	चन्द्रोदयो गजपुरे	८	११६
खड्गाखड्ग्यापतत्पत्ति०	१	७४	गिरिं तेनोद्धृतं ज्ञात्वा	२	२४८	चन्द्रोदराख्यं निर्वास्य	६	१७
खड्गैर्मिथोघातभ्रमै०	७	६७	गिरेः पुष्पगिरेर्मूर्ध०	८	३७	चमूरुद्धीपिशार्दूल०	४	२७७
खण्डप्रपातागुहया	१३	२३	गिरौ तत्रैव चाऽऽदित्य०	१	६३	चम्वा रुद्ध्वा पृथुत्वेन	७	४६
खण्डशः खण्डयामास	२	१५३	गुणवत्यपि सा भ्रान्त्वा	१०	५४	चारणश्रमणं तं च	३	१५९
खरखेचरघाताय	२	१७६						

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
चिक्षेप स्वरथाङ्के तं	७	२०४	जनकस्य सुखैर्दुःखैः	४	२६४	ज्ञात्वा दिव्यप्रयोगं तं	१	५२
चित्रमाला च तत्पत्नी	४	४९	जनकं दशरथं च	४	१३२	ज्ञात्वाऽनीहं वैश्रवणं	२	१२९
चिन्तयन्ताविति चिरं	५	४०८	जनकं बन्धुवत् स्नेहा०	४	३१६	ज्ञास्यामः प्रेषणैरेव	७	३९
चिन्तयामासतुश्चैवं	९	१४८	जनकोऽन्वेषयामास	४	२५१	ज्वलद्दीपविमानस्थो	७	२९१
चिन्ताम्लानाननौ तत्र	७	१६७	जनकोऽपि तथा चक्रे	४	१४५	ज्वलनं याचयाञ्चक्रे	२	२८३
चिरकालं परिव्रज्यां	१३	५	जम्बूद्वीपपतिर्यक्ष०	२	३७	ज्वालाकरालं तं प्रेक्ष्य	९	२०५
चिरभुक्तामपि प्रोज्झ्य	६	३०४	जम्बूद्वीपपतिः सोऽपि	२	६९			
चिरं च युद्ध्वा हनुमान्	७	१०३	जम्बूद्वीपं समुद्रान्तं	२	१६७	डिम्भान् सूदोष्यथाऽहापीत्	४	९५
चिरं जीव चिरं नन्द	८	४१	जम्बूद्वीपेऽत्रैव प्रत्य०	११	३			
चिरं प्रवर्तमाने च	७	७२	जयलक्ष्मीलतापुष्पं	२	१३०	तच्चाऽऽक्रन्दितमाकर्ण्य	१०	१२८
चिरं युद्ध्वाऽथ बाणेन	१	७५	जयश्रीरिव मूर्तोप०	२	५५९	तच्चाऽनलप्रभः श्रुत्वा	५	३१४
चिरं युद्ध्वा यमेनोच्चैः	२	१४०	जयश्रीर्नाम गणिनी	३	१७८	तच्छीघ्रं नय तत्रैव	९	१४२
चुकूज कोकिलाकुलं	१०	२१८	जयानामन्यां च जायायां	३	१६४	तच्छूलं देवतारूप०	८	१८०
चुक्षुभुस्तत्रसुः पेतुं	५	१८९	जलान्निर्गत्य भरत०	८	१०७	तच्छूलमन्तरालेऽपि	७	२०८
चुचुम्ब मूर्ध्नि तौ सीता०	९	८४	जहर्ष वचसा तेन	४	३८७	तच्छ्रुत्वा चाऽथ कैकेयी	४	४२२
चुम्बिष्यामि कदा तस्या	२	२८९	जातगर्भा च सा कान्ता	३	२४६	तच्छ्रुत्वा चिन्तयामास	२	३८९
चूडामणिरभिज्ञानं	६	३५३	जातधर्मपरीणामः	८	१३७	तच्छ्रुत्वा जातसंवेग०	४	४१८
चूतचम्पककङ्कलि०	१०	२१९	जातमात्रापहारदि०	४	३८६	तच्छ्रुत्वाऽतितरां क्रोधं	५	२१५
चैत्यवन्दनयात्रायै	२	२६९	जातमात्रो योऽपजहे	४	३८३	तच्छ्रुत्वा दत्तवीर्याय	२	६४८
च्युत्वा च प्राग्विदेहेषु	१०	४९	जातवैक्रियलब्धीनां	११	१०६	तच्छ्रुत्वा भूभुजाऽभ्यर्च्य	४	१४२
च्युत्वा च विजयापुर्यां	१०	२३६	जातानुरागौ तस्यां च	५	३०३	तच्छ्रुत्वा मुदितः पक्षी	५	३७३
च्युत्वा च सिद्धार्थपुरे	५	२९९	जातामर्षेण तत् तात!	६	२५०	तच्छ्रुत्वा रावणं नत्वा	६	१६०
च्युत्वा चाऽत्रैव वैताड्ये	३	१७०	जाते गर्भे तत्प्रभावात्	७	२७५	तच्छ्रुत्वा रावणो दध्यौ	७	३५८
च्युत्वाऽच्युताद् दशास्यस्य	८	३२	जातोद्वाहौ तदानीं ता०	१०	१०५	तच्छ्रुत्वा लज्जितावावा०	५	३०७
च्युत्वा ततः पद्मरुचि०	१०	४७	जानकीपादयोर्मूर्ध्ना	५	४५५	तच्छ्रुत्वा श्रावकः सोऽर्ह०	८	२२९
च्युत्वा ततोऽङ्गजीवोऽपि	८	२१४	जाने महासती सीता	८	२९५	तच्छ्रुत्वा स्यन्दनात् सीता	८	३१६
च्युत्वा ततोऽचलजीवः	८	२१३	जानेऽहं यत् सती सीता	९	१७२	तज्जीवस्त्वं भवं भ्रान्त्वा	४	३९४
च्युत्वा ततो जम्बूद्वीपे	३	१६८	जाम्बवान् व्याजहाराऽथ	६	२१२	तज्ज्ञापितः पुत्रजन्म	५	९१
च्युत्वा ततो महेन्द्रस्या०	३	१८२	जितकाशी दशास्योऽयं	६	३६४	तडत्तडिति कुर्वाणं	७	१३६
च्युत्वा ततोऽयं पद्मोऽभूद्	५	५१	जितपद्माऽक्षिपत् तत्र	५	२५४	तडत्तडिति निर्घोष०	२	२४६
च्युत्वा ततो विदेहेषु	८	३१	जितपद्मा तदानीं च	५	२५१	तडिदृण्ड इवोत्पत्य	६	४०४
च्युत्वा तौ भाविनाविन्द्रा०	१०	२३९	जितमानिषु सैन्येषु	४	२८०	तडिदृण्डाय चण्डाय	७	१३७
च्युत्वा पुरे विदग्धे च	४	२२१	जितशत्रुस्तदा चाऽर्ह०	५	३३९	ततश्च कौतुकाद् रामः	५	२६३
च्युत्वा पूर्वभवमाया०	८	१४६	जितः सौमित्रिणा चाऽऽशु	८	२४६	ततश्च चपलगतिं	४	३१४
च्युत्वाऽभूतां च काकन्यां	१०	८५	जित्वा वैश्रवणं तेन	२	१६०	ततश्च तं स वन्दित्वा	५	१२
च्युत्वा महापुरपुरे	१०	३०	जित्वोत्तरापथं राजा	४	७५	ततश्च देवतारोषा०	१०	५९
च्युत्वाश्वयुक्पूर्णिमा०	११	२०	जिनधर्मविनिर्मुक्तो	११	८८	ततश्च पत्युर्दूत्येन	६	३३५
			जिनोक्तं संयमं तत्र	१०	२३७	ततश्च पुर्यां लङ्कायां	१	९६
			जिनो देवः कृपा धर्मो	११	८७	ततश्च पुष्करद्वीपे	१०	२४३
			जिह्वाच्छेदं पणेऽकार्षी०	२	४२८	ततश्च पूजाव्यग्रस्य	२	३०५
			जीवग्राहं प्रणश्याऽहं	६	१२४	ततश्च रामपादान्ते	६	२०१
			जीवघातपलाहार०	५	३७४	ततश्च रावणो लङ्कां	३	२२१
			जीवत्रैवैष तिष्ठामि	१०	१२९	ततश्च विजयः पुत्रं	४	२९
			जीवन् रणाद् रावणोऽग्रा०	७	२२९	ततश्च विटसुग्रीवो	६	७१
			जेष्ण्याम्येकोऽपि भरतं	५	२१३	ततश्च सन्ध्यासमये	११	७८
			जैत्रं जगदज्यत्यस्य	९	१२३	ततश्च सपरीवारो	१०	९४
			ज्ञातमन्तरमद्येदं	२	२६१	ततश्च साऽम्भसा तेना०	४	८२
			ज्ञात्वा चाऽवधिना पूर्व	७	२७२	ततश्चाऽखानयद् राजा	५	३५४
			ज्ञात्वा चाऽवधिनाऽभ्येत्य	७	१६९	ततश्चाऽऽज्ञापयामास	५	४२९
			ज्ञात्वा जातमिमं बालं	४	३५	ततश्चाऽन्योन्यामपृच्छ्य	३	२७८

छ

छलज्ञो रावणः स्वेभा०

ज

जगन्मित्रं हि सौमित्रि०

जगाद् जानकी दिव्य०

जगाद् वनमालाऽपि

जगाम तु स्वयं लङ्का०

जगाम राजा जनको

जग्मतुः स्वगृहं वीरौ

जघान समरे चाऽऽदौ

जज्ञे कलकलस्तत्र

जज्ञे जयजयारावो

जज्ञे तस्यां जयो नाम

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
ततश्चाऽसाधयत् सिन्धुं	१३	१७	ततोऽपि चलिते रामे	५	२५८	तत्र पर्यङ्कमारूढः	३	७८
ततश्च्युत्वाऽनुकोशाऽपि	४	२१६	ततोऽपि मृत्वा पुरुषौ	१०	२३५	तत्र प्रदक्षिणीकृत्या०	११	५४
ततश्च्युत्वा मथुरेश०	२	५४४	ततोऽपि सह सैन्येन	३	११९	तत्र भोजनवेलाया०	५	३२४
ततश्च्युत्वा रावणोऽभूत्	१०	७२	ततो विभीषणश्चक्रे	६	१८१	तत्र यामे निशास्तुर्ये	८	१३६
ततश्च्युत्वा शम्भुजीव०	१०	६६	ततो भरतशत्रुघ्नौ	८	८२	तत्र राजो मधोः शूलं	८	१६१
ततश्छलज्ञः शत्रुघ्नः	८	१७०	ततोऽभिसृत्य वैताढ्यं	१२	१५	तत्र राममनुज्ञाप्य	५	२४३
ततस्तस्याऽहमित्वाख्यं	२	३६८	ततो भ्रातृवधामर्षा०	६	३७९	तत्र रामं कृतस्नान०	५	८६
ततस्तावेवमूचाते	९	९१	ततो माध्याह्निकीं पूजां	११	७७	तत्र विद्याधराधीश०	३	७
ततस्ते नारदोऽवोचद्	८	६७	ततो महेन्द्रप्रह्लादौ	३	१६	तत्र शत्रुघ्नसुग्रीव०	१०	१७९
ततस्ते स्वपुरं जग्मुः	२	१००	ततो मित्रवधामर्षा०	८	१८१	तत्र सिंहोदरादीना०	८	५६
ततस्तैस्ताड्यमानेन	२	३७५	ततो मुमुर्षुमिव तं	४	३६८	तत्र सुग्रीवराजोऽपि	२	२९७
ततस्तौ यास्यतो मोक्षं	१०	२४२	ततो मृत्वा भवं भ्रान्त्वा	५	२९६	तत्र स्थित्वाऽवदद् रामः	४	४९८
ततस्तौ लब्धबोधाथ	१०	१७४	ततो ययाचे कैकेयी	४	४२६	तत्र स्वामिनि लोकस्य	४	११८
ततः किलकिलाराव०	२	४२	ततो रामाज्ञयोत्थाय	९	१७६	तत्राऽऽख्यदेको महर्षि०	५	२७१
ततः कीर्तिधरस्याऽपि	४	३४	ततो रामाय सुग्रीवः	६	२२४	तत्राऽऽगाद् वज्रकर्णोऽपि	५	६५
ततः क्रुद्धो दशग्रीवः	५	४४१	ततो रावणजीवः स	१०	२४१	तत्राऽचूर्यन्त शतशो	२	२०७
ततः खेदादुपाध्यायो	२	४०२	ततो लवणपुत्राया०	१०	१७७	तत्राऽऽदौ दक्षिणदिशि	५	१०२
ततः पर्वतकोऽवादी०	२	४२१	ततो वानरसैन्यानि	१	८३	तत्राऽऽदौ प्रेषताश्चारा०	८	१६८
ततः पर्वतकोऽहं च	२	४४३	ततो विजयसिंहेभ०	१	८२	तत्राऽऽदौ सगरोऽवोच०	२	४७१
ततः पाताललङ्कायां	२	१८२	ततो विद्यातिरोभूतः	६	३३२	तत्राऽन्यदाऽहमभ्यागा०	२	४९८
ततः पाताललङ्कायां	६	५७	ततो विपद्य सौधर्मं	१०	२३४	तत्राऽन्येद्युर्विपर्यस्त०	१०	२०३
ततः पिङ्गोत्तुङ्गदन्तं	२	१३३	ततो विमानादुत्तीर्णो	२	३७७	तत्राऽपराजितामुख्य०	४	१७३
ततः प्रतस्थे शत्रुघ्नः	८	१६७	ततो विमानादुत्तीर्य	३	२६९	तत्राऽपरेद्युः कैकेयी	४	२०४
ततः प्रतिनिवृत्तः सन्	११	७६	ततो वेपथुमत्यौ तौ	३	१९०	तत्राऽपि मन्दबुद्धे! त्वं	६	३९१
ततः प्रत्युपकाराय	६	१०	ततो व्योम्नोऽवतीर्याऽहं	२	३६५	तत्राऽभिवन्द्य तीर्थेशान्	४	१३८
ततः प्रभृति तत्रैव	१०	२०९	ततो ऽहमपि तूष्णीकः	२	४९९	तत्राऽरिसूदनः सुन्दो	६	५४
ततः प्रभृति लङ्कायाः	२	५	तत्कर्णान्ते नमस्कार०	१०	३६	तत्राऽशोकतरोर्मूले	६	३२५
ततः प्रमुदिता क्षीर०	२	४४०	तत् किं मे स्वपरीणामा०	४	१२९	तत्राऽऽसीनेषु भूपेषु	१०	९९
ततः प्रववृताते तौ	७	१९३	तत् कुरुष्व परित्राण०	५	१३६	तत्राऽऽस्ते स्वामिनी सीता१०	८	८
ततः प्रववृते युद्धं	२	२०६	तत् कृतं मन्दभाग्याया	४	३६०	तत्राऽस्थाच्छिबिरं न्यस्य	९	६३
ततः प्रववृते युद्धं	६	६७	तत् केनाऽमी इहाऽऽनीता	१	७०	तत्रेयुः साधवोऽन्येद्यु०	२	५०५
ततः प्रहसितोऽप्येवं	३	२२	तत्तीक्ष्णत्वपरीक्षार्थं	५	३८७	तत्रैकत्र रहःस्थाने	१	१३४
ततः सखीपरिवृता	४	३३४	तत्तीर्थजन्मा भृकुटि०	११	९८	तत्रैकदा देवरो मे	६	१५३
ततः सप्रत्ययो लोकः	२	४९५	तत्पादान्ते वज्रबाहुः	४	२७	तत्रैकां मानुषीरूपां	५	१४६
ततः सर्वाभिसारेणा०	१	८१	तत्पादावप्यालिख त्वं	८	२६०	तत्रैव निशि तस्याऽभूत्	८	१८
ततः स लघुकर्मत्वाद्	५	१५३	तत्पीडापीडितं ज्ञात्वा	५	३६१	तत्रैव विटसुग्रीव०	६	८१
ततः स विप्रो द्रविणै०	५	१६१	तत् पुस्तकं तु षेटायां	२	४७०	तत्रोचे स तथा येन	२	४६९
ततः सह बलैरक्ष०	६	३७४	तत्प्रवृत्तिं च न प्राप	३	२३०	तत्रोत्तार पुत्राभ्यां	९	१६७
ततः सहस्राप्रवणं	११	५१	तत् प्रसीदत मे तातं	५	९५	तत्रोपेत्य प्रतीहार०	२	१३७
ततः सार्धं विराधेन	६	३३	तत् प्रेक्ष्याऽहं तदा विद्या०	२	४९६	तत्सख्यादानरण्योऽपि	४	११४
ततः सीतेन्द्रमूचुस्ते	१०	२५९	तत् फेनिलं सावकरं	२	३११	तत् सर्वसेनया गत्वा	५	२०४
ततः सोऽब्धिकुमारोऽपि	१	५३	तत्र कामलतां नाम्ना०	५	२१	तत्सुनुर्विजयरथो	५	२२७
ततः सौमित्रिणा सार्धं	५	४७	तत्र कृत्वा धनुःपूजां	४	३३५	तत्सौविदास्तत्पितृणा०	२	९२
ततो गुरूणामभ्यर्णे	११	७३	तत्र च च्छत्रमगत्य	२	५३९	तत्स्मृतोपनतं धन्वा०	८	१७५
ततो जटायुरमरो	१०	१६१	तत्र चन्द्रणखाभर्त्रा	२	२९५	तथा च्छत्रं मणिर्दण्डो	१३	१२
ततो जयजयारावै०	३	२९८	तत्र चाऽकारयचैत्यं	१०	३५	तथाऽपि चैत्यत्राणाय	२	२५२
ततो निवृत्य याम्याब्धौ	१३	१५	तत्र चाऽऽवामपश्याव	५	३०५	तथा यथोचितालापैः	४	४८९
ततो निवृत्य लङ्कायां	२	६२२	तत्र चोज्झितधर्मेणा०	१०	१९८	तथा ववृषतुर्बाणां	७	७७
ततो निवृत्य वैताढ्ये	१	८७	तत्र देवार्चनं स्नान०	८	४९	तथा हि जानकी हत्वा	८	२८३
ततोऽपशङ्कः कपिलो	५	१५७	तत्र पद्मावती सर्व०	२	८९	तथा हि सुतिथिरद्येयं	३	२०५

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
तथैव देवा गान्धारी	११	१००	तदाऽर्धबर्षे रात०	४	२५८	तपसाऽनेन भूयास०	१०	७१
तथैव नारदः कृत्वा	४	२९८	तदा स हसितः सभ्यै०	५	३४१	तपस्तप्त्वा ब्रह्मलोके	१०	९५
तदङ्गनाजनस्याऽह०	२	३२५	तदुच्छलज्जलं वाप्या	९	२१५	तपःसंयमनिष्ठोऽसी	३	१६७
तदतः परमत्यन्तं	६	१७६	तदुद्याने चतुर्द्वारि	६	३६९	तप्यमानस्तपस्तीव्रं	४	३८
तदद्य स्वां तनुमिमां	३	२४९	तदेव देवरमणो०	६	३६६	तप्यमानेन पञ्चाग्नि०	८	११९
तदन्तश्च मणिस्तम्भ०	८	४६	तदेहि यामः स्वपुरी०	३	३६	तप्यमानौ तपस्तीव्र०	५	३०८
तदभिज्ञोऽभ्यधादेवं	७	४०	तदैव गत्वा त्रिजटा	६	३३३	तमनुप्राञ्जन् राज्ञां	१०	११२
तदलं मम राज्येना०	२	१२२	तदैव जातवैराग्यः	४	७०	तमीक्षितुमवष्टभ्य	३	६६
तदस्तु भरतो राजा	४	५२५	तदैव सिद्धविद्यास्ताः	६	२५७	तथा कृतं च प्राकारं	६	२७१
तदस्त्रं तपनास्त्रेण	७	२०१	तदैवाऽगात्रेन्द्रस्तां	४	३६२	तथा च पाणिना स्पृष्टा	७	२९२
तदस्त्राणि निजैरस्त्रै०	६	२७५	तदोत्पन्नमनोज्ञानो	११	४९	तथा तं स्वप्नमाख्याल०	१	१४५
तदाकर्ण्य तडित्केश०	१	५९	तदोदारः प्रकृत्या त्वं	४	३९५	तथा प्रसिद्ध्या राजानो	२	४१७
तदाकर्ण्य तवाऽऽख्यातुं	५	२९	तदच्छ मन्दिरे स्वस्मिन्	८	२७४	तयाऽभिन्नो महीपृष्ठे	७	२९९
तदाकर्ण्य वचो युद्धाद्	४	४१३	तदच्छ शीघ्रमेवाऽऽर्य!	६	६	तथा मुनिगिरा सम्यग्	७	२७९
तदा च क्रीडितुं तत्रा०	५	८०	तदच्छ शीघ्रमेवैवं	६	३६२	तयाऽर्थितस्तथैवैत्य	५	४१०
तदा च जनकभ्राता	४	३५३	तदच्छ संवाहय तं	७	३२०	तथा सद्योऽनुरागिण्या	५	२५२
तदा च जानकीरूपं	४	२८९	तद्गिरा कपिलोऽर्थार्थी	५	१५२	तथा सुग्रीवरूपः स	६	६०
तदा च ज्येष्ठकृष्णैका०	७	३७६	तद्गिरा कुपितो भाला०	६	३९९	तथा स्वकुक्षिमाघ्नानं	८	५
तदा च धातकीखण्डा०	८	६२	तद्गिराऽन्वेषयंस्तातो	६	२६३	तयेत्याक्कुरयमानोऽपि	६	१४२
तदा च नाम्ना सिद्धार्थो	९	३९	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	२	२०४	तयोरनतिदूरे चा०	६	२५४
तदा च नारदमुनि-	२	३६२	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	२	६१३	तयोरपि हि निर्व्यूढः	२	१९३
तदा च पारितध्यानो	१०	२०६	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	४	४७	तयोरिव प्रतिश्रुत्य	८	६८
तदा च यामिनीशेषे	११	२१	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	२	५२७	तयोरोजस्विनो रंहो०	९	५६
तदा च रामः पप्रच्छ	५	४	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	३	१३३	तयोर्बभूव तनयो	३	२
तदा च विहरंस्तत्रा०	५	२३१	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	४	४४६	तयोर्बलानामन्योऽन्यं	२	६०७
तदा च वैताढ्यगिरौ	१	७	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	८	१७६	तयोर्बुवाणयोरेव	९	११२
तदा च साऽपि सरसा	४	२१७	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	७	१०७	तयोः सुनुरनून्श्री०	४	२
तदा च सिंहिका देवी	४	७४	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	५	१५	तर्जयित्वाऽङ्गनामेवं	३	१३०
तदा च हनुमौल्लङ्का०	६	३१७	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	५	२६२	तर्णकोत्कण्ठितास्तूर्ण	६	२८८
तदा चाऽवधिना ज्ञात्वा	१०	२१५	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	९	१४७	तल्लोकानुग्रहायेह	८	२३४
तदा चाऽऽसनकम्पेन	१०	१५७	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	२	३२८	तव किं बाधते वत्स!	७	२२७
तदा चाऽस्तं यथावर्को	५	२६६	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	७	१८१	तव प्रवृत्तिमानेतु०	६	३५२
तदा त्वनाहतो नाम	२	२९	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	८	२४५	तव स्मो वशवर्तिन्य०	२	५८
तदा त्वमच्युताच्युत्वा	१०	२३८	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	३	४४	तवाऽङ्गं सौकुमार्येण	४	४५८
तदा दशास्यमभ्येत्य	७	१७	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	६	२७२	तवाऽनुरूपां कः पूजां	५	१६५
तदाऽऽदास्ये परिव्रज्यां	२	२२५	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	२	५०२	तवाऽपि नोचितं रात्रौ	१०	२८
तदाऽऽदि चाऽऽवयोर्भर्तु०	२	१९१	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	७	३५६	तस्मान्निरपराधोऽपि	४	४२
तदादि दण्डकारण्य०	५	३७०	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	६	२५६	तस्मिन्नेवं बुवाणेऽपि	२	१२८
तदाऽऽदि सम्यक्त्वधरा	३	१८१	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	२	२१	तस्मिन् महति सङ्ग्रामे	३	५९
तदाऽऽदेशेन स द्वाःस्थः	७	३४१	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	७	३५२	तस्मिन् महाहरिर्नाम	१२	५
तदानीमेव तत्रैत्य	२	२२०	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	४	२५	तस्मिन् स भूपति लोक०	५	२६०
तदानीमेव वैताढ्य०	४	३७४	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	४	५३	तस्मिंश्च बहिरुद्याने	५	१६९
तदानीं च महाविद्या	१	१३६	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	१	११०	तस्मै तज्जन्मभूमिं तां	८	२११
तदानीं धनदत्तोऽपि	१०	२६	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	६	२२	तस्मै प्रदीयमानां त्वा०	२	४६५
तदानीं सम्मुखा एयु०	५	४५७	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	४	७७	तस्य कण्ठे निचिक्षेप	१	६७
तदा पाताललङ्केश०	६	१५	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	९	९	तस्य कोपो मयि कथं	५	१८
तदा प्रव्रजितं श्रुत्वा	५	१७२	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	८	१९९	तस्य गर्भस्य सम्भूतेः	१	१४७
तदा मांसनिवृत्तिं त्वं	४	४०६	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	७	२७	तस्य चक्रित्वाभिषेक०	१२	२७
तदा रत्नजटी कम्बु०	५	३२७	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	५	४०६	तस्य चन्द्रमुखीकुक्षि०	८	२४०
तदा रामेण सत्कृत्य	८	७४	तद्गिरोद्दीपितक्रोध०	७	२७०	तस्य च प्रतिबद्धोऽस्ति	५	६

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
तस्य चाऽऽरटनं दीनं	२	२५६	तं निध्यायत्रिदं दध्यौ	३	७०	तां च रूपवतीं दृष्ट्वा	१०	६३
तस्य दर्शितमात्रस्य	६	२०९	तं प्रणयेत्यभाषिष्ट	५	१३५	तां चाऽतिसुन्दरीं तत्रा०	४	२२७
तस्य प्रसरतो दाव०	७	१८०	तं प्रथच्छाऽधुना मह्यं	४	४२४	तां दृष्ट्वा विभयाञ्चक्रुः	९	४
तस्य प्राणैः सहैवाऽह०	६	४४	तं प्रशंसन्महावीर्यं	२	३३८	तां नत्वोवाच सौमित्रि०	४	४७७
तस्य मित्रकुलोत्पत्ते०	२	२०१	तं प्रेक्ष्यप्राणिसंहारं	२	२०९	तां न सम्भावयामास	३	४६
तस्य मित्रं प्रहसितो	३	९९	तं भक्त्योपस्थितं प्रीतो	२	५१९	तां निध्याययत्रिदं दध्यौ	३	६८
तस्य हेमवती नाम	२	७५	तं मध्यस्थं परिज्ञाय	६	१५१	तां परित्यज्य यात्रायां	३	२४४
तस्याऽऽख्यद् रुदती सीता	९	१०१	तं मातुलं विदित्वा सा	३	२०२	तां प्राप्तयौवनां प्रेक्ष्य	२	७६
तस्याऽथवाऽस्त्ववस्थानं	२	१२१	तं मुनिं समवसृतं	४	३७६	तां मातृवन्नमस्कृत्य	३	१३२
तस्या दासीकृताशेष०	५	४२१	तं रावणोऽवदद् रे रे!	७	१८२	तां रामचिन्तामवधे०	१०	११५
तस्या दुर्वचसोऽप्येत०	५	४१	तं वज्रकर्णवृत्तान्तं	५	१६	तां शोकमग्रामुद्धृत्या०	५	३६८
तस्या निरुपमं रूपं	३	१९	तं वन्दित्वा यथास्थानं	२	६५०	ताः सरागाः सरागेण	२	९१
तस्याऽपि सूनुर्विजय०	१	६२	तं विसृज्य ततो रामो	५	४३	तिष्ठते स्म कुमारी सा	१	१४
तस्याऽभूच्छ्रीमती देवी	२	२८१	तातपादार्यपादानां	४	४३९	तिष्ठन्ति किन्तु प्लवगा	७	१४१
तस्याऽभूतामुषौ पुत्रौ	४	११२	तातस्य ऋणमस्त्युचैः	४	४५२	तीरस्थितैः सहस्रांशु०	२	३३०
तस्याऽभून्महिषी नाम्ना	१२	६	तातस्य मा स्म भूद् दुःखं	४	४७१	तीर्थनाथान् नमस्कृत्य	२	२७७
तस्या मधुरता काचि०	४	३१०	तातस्य सूनुः किं नाऽहं	४	४४०	तुमुलैः पिङ्गलानां च	३	१३५
तस्याऽमृतस्वराख्योऽभूद्	५	२७२	तात्तेन दत्तमेतस्मै	४	५२४	तुरङ्गा न त्वरन्तेऽमी	९	१३२
तस्यामेव विभावर्या	१०	१८४	तादृग् रूपं यथावस्थं	४	३०९	तुलां समधिरोहामि	९	१९०
तस्या वैश्रवणो नाम	१	१४१	तादृङ्गाहात्म्यमुदिताः	२	२६४	तूर्येषु व्योम्नि भूमौ च	८	८४
तस्याश्च सूतिकर्माणि	३	१९५	तादृशे त्वयि याच्ञाऽपि	२	६२५	तृणाय मन्यमानौ तौ	४	२००
तस्याश्चाऽब्रह्मचारिण्याः	८	१८६	तानि तानि च कष्टानि	८	९३	ते क्रामन्तः प्रतिदिनं	५	१६८
तस्याऽसिसाधकस्यैव	६	१५६	तानूचे रामभद्रोऽपि	८	२७९	ते गच्छन्तः क्रामात् प्रापु०	५	१३२
तस्याऽस्ति कनका देवी	५	२४६	तान् दृष्ट्वा वरुणः क्रुद्धो	३	२९४	ते जटामुकुटान्मूर्ध्नि	२	२६
तस्याऽस्ति ज्यायसी पुत्री	१	१४०	तान् नत्वोवाच शत्रुघ्नो	८	२३२	ते तु स्वामिन्यनाहारे	८	११४
तस्याऽस्मत्सुहृदो दूर०	४	२६१	तान् मुक्त्वेयाय सीतेन्द्रो	१०	२६०	तेन चाऽऽघोषणाहेतुं	५	२४५
तस्यां नगर्यामन्येद्यु०	४	३७२	तापीमुत्तीर्य च क्रामं०	५	१२४	तेन चाऽमुक्तसान्निध्ये	३	१९३
तस्यां नाम्ना सहस्रांशुः	२	३१६	ताभ्याममुक्तसान्निध्यो	११	१०२	तेन पूजापहारेण	२	३१२
तस्यां सर्वांरिविजयी	११	१३	तामध्यास्य शिलां रामः	१०	२१४	तेन प्रधानपुरुषै०	५	८४
तस्यां सिंहासनं वेदै	२	४१५	तामन्वेष्टुं महीमाटा०	४	२११	तेन मैथुनिकाद् वैरा०	७	२६५
तस्यां हृतायामाम्ना०	२	८	तामाकर्ण्य गिरं देवी	४	४४७	तेन म्लेच्छाधिपेनाऽत०	५	२८४
तस्याः कृते च तत्राऽपि	१०	२५	तामादाय समायातः	२	५२६	तेन सामन्तभङ्गेना०	५	२१९
तस्याः स्नानाम्भसाऽनेन	७	२८१	तामपतन्तीं सौमित्रिः	७	२१७	तेनाऽपि पृष्टा वैदेही	९	४२
तस्याः स्वयंवरे तेना०	१	६४	तामित्युक्त्वा च नत्वा च	४	४८२	तेनेत्याश्वासिता सीता	९	४५
तस्यैव कीर्तयिष्याम०	११	२	तामित्युक्त्वाऽर्पयामास	२	५७७	तेनेत्युक्ते पूर्वमपि	९	१८०
तस्यैवं वदतोऽभ्येत्य	२	५९६	तामुत्क्षिप्य निजोत्सङ्गे	८	३८	तेनैवं दर्शितैस्तैस्तै०	१०	१७३
तं कन्दुकमिव न्यस्य	२	२१९	तामेकदा तु चक्राङ्क०	२	२८२	तेऽपि राघवसेनान्यः	७	९२
तं खड्गमाददे सोऽथ	५	३८६	तारायां रममाणस्य	२	२८७	तेऽप्युचिरे गतः प्रावृट्०	८	२३५
तं च योग्यं मुनिर्ज्ञात्वा	५	१०	तारा व्योमन्यसिश्यामे	६	२९४	तेऽप्युचुः किं तथा पुर्या०	६	२०७
तं च वप्रमवष्टभ्या०	२	५५४	तावद्रूप इवैकोऽपि	७	३६८	तेऽप्येत्य कुम्भकर्णाद्या०	२	५५५
तं तथा विधुरं प्रेक्ष्या०	४	३०१	तावधीताखिलकलौ	९	४७	ते विभीषणसुग्रीव०	१०	१३२
तं दिव्यं रथमारुह्य	५	३७७	तावन्यदा प्राव्रजतां	८	२१२	तेऽमराः पालयामासुः	२	५१०
तं दृष्ट्वा पश्चिमोऽकार्षी०	८	२४	तावन्यदा भवदत्ता०	८	२२	ते मुनेरतिवेगस्य	१०	१६०
तं दृष्ट्वा पालकः क्रूरः	५	३४८	तावप्यथ बभाषाते	१०	२५४	तेषामधोमुखत्वेन	६	४९
तं देवर्षिं दशरथो	४	१३५	तावप्येवं निषिध्येन्द्रः	१०	२५३	तेषाममारिमाघोष्य	१	३३
तं देशं सर्वतो वीक्ष्य	५	२	तावालिङ्ग्य निजोत्सङ्ग०	९	१५७	तेषामेकतमे काऽपि	१	२८
तं नत्वा रावणोऽप्येव	२	१२६	तावूचतुर्मातुलाऽलं	९	११०	तेषां कलकलादेयुः	४	२९३
तं नत्वोवाच वृषभ०	१०	४२	तावेव रामसौमित्री	६	९२	तेषां कृतान्तदन्ताभ०	७	१७५
तं न पश्यामि सौमित्रि०	५	४३४	तां कीर्तिधवल्लोढां तु	१	११	तेषां क्षोभार्थमायाता०	२	३१
तं नष्टमनसं सानु०	५	१५६	तां च ते यानमारोप्य	३	१३१	तेषां चिरमभूद् युद्धं	१	१२८

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
तेषां जङ्घाचारणाभां	८	२२८	त्वत्स्वसा च कुलीना चेत्	४	२४	दशग्रीवो विमृश्यैवं	७	२२४
तेषां रोधाय कल्पान्तं	४	२५९	त्वदीये तं न पश्यामि	६	३९८	दशाननानुजं पञ्चा०	७	१२५
तेषां सप्तत्रह्वीणां	८	२३८	त्वद्दर्शनात् तवाऽप्यद्य	४	४७	दशास्यस्तद्गिरा स्मित्वा	२	९६
तेषां सीतार्पणगिरा	७	३२६	त्वद्दर्शनात् प्रणश्यन्ति	११	६०	दशास्यस्त्वां वदत्येवं	७	३१०
तेषु च तत्र तिष्ठत्सु	५	१९५	त्वद्दर्शनाद् देहभाजो	११	६१	दशास्यः सङ्गहाराम्नि०	२	५७०
तेषु चोपाविशन् भूपाः	९	१७५	त्वद्देश इव मदेशे	७	२७६	दशास्योऽचिन्तयच्चैवं	७	२२३
तेष्वर्धबर्बरो नाम	४	२६६	त्वद्वियोगभवाद् दुःखा०	८	२७२	दह्यमानास्त्रयोऽप्युच्चै०	१०	२४८
तेष्वाद्यः सर्वसंवित्वा	८	२८०	त्वमायासीः कुतः स्थानात्	४	१३६	दातव्या कस्य कन्येय०	८	२४१
ते समागत्य लङ्कायां	१	९५	त्वमुपात्तपरिव्रज्यो०	१	५६	दासस्ते स्वयमप्यस्मि	६	१३९
ते सर्वे शिश्रियुः पद्य०	८	३	त्वमेकोऽत्राऽवतिष्ठस्व	४	४७९	दिक्पालांश्चतुरश्रक्रे	१	१०५
तैर्दीनैः प्रार्थ्यमानोऽपि	४	४९४	त्वया परोक्षे मञ्जुर्तु०	७	३४७	दिग्गजा इव चत्वार०	७	१४८
तैश्च सोदाससुः सिंह०	४	९७	त्वयि सम्भाव्यते सर्व	६	३६१	दिग्यात्रार्थं सोऽनुचक्रं	१३	१४
तौ छिन्नास्त्रावथाऽन्योन्य०	६	७५	त्वयि ह्येवं स्थिते भ्रातः!	१०	१४१	दिनान्यतीयुश्चत्वारि	५	३१६
सौ जयन्तौ नृपान् सिन्धोः	९	८०	त्वयैव सत्ये लोकोऽयं	२	४४६	दिव्यस्वर्णाम्बुजासीनो	१०	२२९
तौ तु पाताललङ्कायां	६	९३	त्वय्यपुत्रे व्रतभाजि	४	३३	दिष्ट्या दृष्टोऽसि हे वत्स!	८	९२
तौ त्वदीयो क्रमायातौ	२	१४२	त्वय्यतां त्वय्यतां तस्मात्	७	२८३	दीनादिभ्यो ददात्यर्थ०	५	१४९
तौ देशभूषणकुल०	८	१९०	त्वं च मुञ्च परिव्रज्यां	१०	२२३	दीपायमाननयनं	३	१८८
तौ द्वावपि पितुः कूर्च०	४	१९३	त्वं दोष्माञ्छ्रवकश्चाऽसि	२	२१२	दुधीश्चरणन्यासैः	६	१०९
तौ द्वावपि महाप्राणौ	६	७७	त्वामपि स्कन्धमारोप्य	६	३५९	दुर्निमित्तेष्वशकुने०	८	३०८
तौ नमश्चक्रतुः सीतां	९	१०५	त्वां बोधयितुकामोऽहं	७	१८७	दुर्लङ्गनगरेऽथेन्द्र०	२	५५१
तौ निशातैर्निशातानि	६	७३	त्वां विनाऽऽराधकाः सर्वे	५	३४६	दुर्लङ्गमेतद् दुर्लङ्ग०	२	५५६
तौ प्रेक्ष्य रामसौमित्री	९	१२०				दुर्लङ्गवह्निप्राकारं	२	५८९
तौ मूर्ध्न्याघ्राय वैदेह्या	९	२२३				दुस्तपं स तपस्तप्त्वा	३	१७२
तौ रामलक्ष्मणौ ज्ञात्वा	५	२५६	दक्षिणस्यामथोपेत्य	१२	१२	दुःखाकृदिहलोकेऽपि	६	३२१
तौ विपद्य च सौधमे	४	२१४	दक्षौ भूचारिणौ तौ तु	६	३९२	दुःखितानां हि नारीणां	३	१५५
त्यक्तसन्नो जीर्णवासा	११	८९	दण्डकस्य पालकस्य	५	३६३	दुःश्रवं तद्वचः श्रुत्वा	३	२५९
त्यक्तानि मौलिमात्स्थानि	६	३११	दण्डकोऽपि भवे भ्रान्त्वा	५	३७१	दुःस्थां भवस्थितिं स्थेम्ना	११	८६
त्यक्तोग्राश्चापदेऽरण्ये	९	२२७	दण्डमादौ विधायारुद्य	९	१८७	दूतः सिंहस्थेनोच्चै०	४	१०३
त्यक्त्वा सोऽपि समिद्धारं	५	१४९	दत्तमेतावता राज्यं	४	४६८	दूतानुपदमेवाऽथ	२	११५
त्यजन् दुःशीलसंसर्गं	११	९०	दत्तावासस्तटेऽमुष्मि०	२	३४९	दूताहुतास्ततश्चेयुः	३	२८२
त्यजन्नः सह राज्येन	८	१०२	दत्ता सागरदत्तेन	१०	२०	दूतीमुखेन पद्याऽपि	१	२२
त्यागात् प्रभृति सीतायाः	९	१५३	दत्ताः प्राणास्त्वया स्वामिन्!	२	२६२	दूतेन कीर्तिधवलः	१	१९
त्रुपुपानशिलास्फाल०	२	१४६	ददर्श तत्र तं बालं	४	२४६	दूतेनाऽऽगत्य विज्ञप्तो	२	६०४
त्रयस्त्रिंशदहोरात्री	१०	९६	ददुः सौमित्रये विद्या०	४	३५०	दूतोऽप्यवादीमन्वर्तुः	४	२६३
त्रयोदश निजाः कन्या	६	११६	ददौ चाऽऽशालिकां विद्यां	२	५६९	दूतोऽप्युवाच नः स्वामी	५	१९९
त्रयोदशेऽब्दे घोषेण	५	३०२	दध्यतुश्चेन्द्रजिन्मेघ०	७	१६३	दूतोऽप्युचे महावीर्यो०	५	२०१
त्रयोऽपि निर्ययुः पुर्या	४	४८३	दन्तयन्त्रातिथीचक्रे	४	६२	दूतोऽसीति न हन्मि त्वां	२	११४
त्रात्वाऽरिभ्यः शशुर्यं तं	२	१९०	दन्तादन्तिप्रवृत्तेभौ०	१	७३	दूयमानां ज्योत्स्नयाऽपि	३	८०
त्रायमाणस्य ते विश्वं	६	१०४	दध्रस्थलपुरेशस्य	४	१२१	दूरं विद्याधरा भ्रान्त्वा	६	४८
त्रिरत्नी तु त्रिवेदीय०	२	३७०	दम्पतित्वमहो युक्तं	६	१३६	दूराद् दशरथं नत्वा	४	४५४
त्रिवार्षिकाणि धान्यानि	२	४२०	दर्पणे विद्यमानेऽपि	१	१४८	दूरापाती दृढाघाती	४	२८६
त्रिशूलपाणयः केचित्	७	६०	दर्शयामासतुः सद्यो	१०	११९	दूरे गच्छति मे बन्धु०	४	४८१
त्रिसन्ध्यमपि मेर्वद्री	९	४०	दर्शयमानपथो विद्या०	८	३६	दूरे स्तां रामसौमित्री	७	२१
त्रीणि कन्यासहस्राणि	७	३११	दलयन् क्षमां पदन्यासैः	६	१८४	दूषणो लक्ष्मणेनाऽपि	६	३२
त्रेसुश्च विजयसिंह०	१	७६	दवानलस्तदा द्वीपे	६	२५५	दृढभक्त्येति भाषित्वा	२	२६३
त्रोटयित्वा त्रोटयित्वा	४	६१	दवीयसि प्रदेशे तु	२	३९३	दृशामनिमिषीकार०	५	४२३
त्वत्कृते प्रैषि रामेण	९	१७७	दशकण्ठस्य विस्मृत्या	२	५९९	दृष्टः क्षीरकदम्बोऽद्य	२	४३१
त्वत्पादाब्जप्रणामेन	७	३३५	दशकन्धरसेनान्यो	७	४८	दृष्ट्वा च रावणं कण्ठे	६	१२१
त्वत्प्रसादात् क्षतारिः सन्	६	१०५	दशकोटीसहस्राणि	२	२८	दृष्ट्वा दशमुखस्तत् तु	७	२०७
त्वत्प्रवृत्तिकृते रामे	६	३४३	दशग्रीवाङ्गसंस्कारं	८	११	दृष्ट्वा नष्टं निजं सैन्यं	६	३८५

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
हृष्टा निर्वासयामास	९	१९९	द्वावप्यभूतां तौ मृत्वा	४	४१५	ध्यायन्ती मनसा पञ्च०	६	१४८
हृष्टा परबलं राजा	६	२४०	द्वावप्यमर्षणौ द्वाव०	२	३३६	ध्यायन्ती रामपादाब्जे	६	१७१
हृष्टाऽपि तत् तथा रामो	८	२६३	द्वावप्येतावभिजातौ	२	२८४	ध्रुवं मायाविनी काचि०	५	४०७
हृष्टाऽपि रामादत्युग्र०	५	४२६	द्वितीयाऽपीत्यभाषिष्ट	३	२८	न		
हृष्टा ससम्भ्रमस्तां च	३	१३७	द्वितीयो भरतो मेऽसि	५	२२६	न करिष्यति यस्त्वेवं	७	३४०
हृष्टा सिंहोदरो रामं	५	६१	द्विधाऽपि हि वराकोऽयं	६	३३१	नघुषस्य नृसिंहस्य	४	७१
देवताधिष्ठितैरस्त्रै०	३	५६	द्विमासोपोषितौ तौ तु	५	३२५	नघुषस्याऽन्यदा दाह०	४	७९
देवताभिरसत्योक्ति०	२	४५०	द्विषज्जयाय यद्येष	२	२११	न चेच्छिक्षयसि क्षुद्र०	२	१११
देव! त्वत्पादसंस्पर्शा०	७	३३४	द्वीपेऽथ धातकीखण्डे	४	३९६	न चेदायामि भूयोऽपि	५	२४०
देव! देवी नृशंसेन	६	२०२	द्वे कराभ्यां द्वे कक्षाभ्यां	५	२५३	न जाने कं वृणोषि त्वं	२	४६६
देव! देव्यां प्रवादोऽस्ति	८	२८२	द्वौ देवौ कौतुकात् तत्र	१०	११८	न तद् वो युज्यते योद्धुं	१	२१
देव! पाताललङ्कायाः	२	१३८	ध			नत्वाऽथ राममूचाते	१०	१३५
देवलोकात् परिच्युत्य	४	१८६	धगद्गिति ज्वलन्तीं	७	२१०	नत्वा प्रहसितोऽवादी०	३	९८
देवं सर्वज्ञमर्हन्तं	२	१९९	धनदत्तवसुदत्त०	१०	७३	नत्वा बभाषे भरतो०	४	४२०
देवाधिदेवाय जग०	७	३३०	धनदत्तवसुदत्तौ	१०	१८	नत्वा बिभीषणोऽपृच्छत्	१०	१५
देवासुरैरप्यजय्यं	२	५७२	धनुःशरैस्तस्मात्	६	११२	नत्वा बिभीषणोऽप्यूचे	८	७२
देवीव लालिताऽसि त्वं	४	४५७	धनुष्यारोपयामास	५	१८८	नत्वा भूयोऽपि सोऽवोच०	९	१७९
देवैश्च केवलज्ञान०	५	२७०	धनुः समुद्रावर्त्तं चा०	८	१७४	नत्वा रामाग्रतस्तस्थुः	८	२७८
देवैः संवर्धितत्वाच्च	२	५१४	धनुःस्फुलिङ्गज्वालाभि०	४	३४१	नत्वा विराधोऽप्यवद०	६	५१
देवोपगीतनगरं	८	१५८	धन्यान्वक्षीणि यानि	७	३३३	नत्वेन्द्रजित् तमित्यूचे	७	१४०
देशनान्ते क्षमयित्वा	१०	२३०	धन्याऽसि या हि प्रापस्त्वं	३	२५	न दोषो देवयोः कोऽपि	१०	१९१
देशनान्ते च पप्रच्छ	१०	११	धन्यो महाबलो वाली	६	८५	न नः किमपि कर्तव्य०	५	२०८
देशनान्ते जगद्भर्तुः	११	९७	धन्वी निषत्री सत्राही	४	१६४	ननुतुनारदाद्याः खे	९	२२०
देशनान्ते दशास्येन	२	६५१	धरणेन्द्रप्रदतां ता०	७	२०९	नन्दिघोषः पिता यस्ते	४	४१७
देशनान्तेऽनन्तवीर्यः	५	३१२	धरणेन्द्राद् रावणेन	८	१८३	नन्दिघोषः सुतं राज्ये	४	३९८
देशे गृहे च न व्याधि०	७	२७३	धर्मद्वारं देहि मद्यं	५	३६	नन्दीश्वरेऽथ श्रीकण्ठो	१	३७
दैवाच्छुश्राव तं मन्त्रं	५	२७८	धर्मबीजसमुद्भूतं	११	३०	नन्द्यावर्तपुराधीशो०	५	१९६
दैवाच्छामण्यमासाद्य	४	२४२	धर्मस्य ते च माहात्म्यात्	८	२५६	नन्वद्याऽपि स एवाऽस्मि	२	२४२
दोर्दण्डबुद्ध्या यत्नेन	५	३६६	धर्मं श्रुत्वाऽन्यदा राजा	५	२८०	न पौरुषाभिमानोऽत्र	५	३५
दोर्वीर्येणाऽपि निर्जेतुं	२	२०	धर्मः प्रोक्तो ह्यर्हिसातः	२	३७९	नभश्चरक्षमाचराणां	५	४५१
दोर्वीर्येणाऽविजय्यं	२	३३७	धर्मो नाऽऽम्नायिको वोऽयं	८	१२३	नमश्चकार रामं च	४	३८४
दोषोऽध्यारोपितः श्वश्र्वा	३	२१९	धर्मो मनसि तस्यैको	११	७	नमस्कार्यो मया नान्य०	५	१३
दोष्णा तक्षककल्पेन	७	१५५	धात्रीजनैर्नात्यमानौ	९	३७	नमस्कृत्य पुनर्भक्त्या	३	१६१
दोष्णोः केऽपि मुखे केऽपि	७	११७	धात्रीभिलां त्यमानौ तौ	४	१९४	न मे यावत्कलङ्कोऽयं०	१०	५८
द्रष्टुमप्युचिता नाऽसि	६	१३७	धात्री सुकोशलस्याऽथ	४	४४	न मेऽर्थः कश्चिदप्यस्ति	५	२५
द्राक् चरास्ते बहिः श्रुत्वा	८	२९६	धिगस्मान् रामपादाना०	४	५००	नमेर्भगवतस्तीर्थे	१३	१
द्रुतमायातु सुग्रीवः	६	९७	धिगहं मन्दभाग्याऽस्मि	७	२५१	न मे श्वशुरयोर्दोषो	३	२६५
द्रुतमिन्द्रोऽपि सन्नह्य	२	६०५	धिगाशां ते हताशस्या०	६	१४१	नमो नमिजिनेन्द्राय	११	१
द्रुतं निर्वास्यतामेषा	३	१४१	धिग्धिद् ममाऽविवेकेन	३	८४	न यद्यपि द्विषद्भ्यस्ते	१	२९
द्रुतं राज्ञि जने चाऽपि	४	४८७	धीमतो गौतमाख्यस्यो०	२	४७८	न यद्यप्यन्यथाभावि	६	१६६
द्रोणमेघसहोदर्या	४	१५२	धीरेष्वपि हि धीरस्त्वं	१०	१४३	न यावदिह हन्तुं नः	६	१६१
द्वयोरपि तयोर्भेद०	६	६६	धूमकेतुरपि च्युत्वा	५	२९०	नयवांस्तनयस्तस्य	२	१९५
द्वयोरपि तयोर्युद्धा०	७	७४	धूमकेशाभिधानस्य	४	२२३	न यावद् रामसौमित्रि०	५	४५९
द्वयोरपि महाबाहोः	६	३८०	धृतमातुलिङ्गशक्ति०	११	९९	न युक्तं महतां यत् स्व०	३	३८
द्वयोरपि हि सैन्यानि	७	८७	धैर्यमाधेहि जानीहि	७	२३३	नयेन्नित्यमहोरात्रं	११	६९
द्वयोर्वधुवरत्वेन	४	३१८	धैर्यमालम्ब्य काकुत्स्थ०	८	२८८	नरकायुश्चाऽनुभूय	१०	२३२
द्वात्रिंशदिभ्यकन्याः स	८	१३५	ध्यात्वेति हनुमान् क्रुद्धः	६	२४७	नरकेऽपि मया गत्वा	४	४११
द्वादशाब्दसहस्राणि	१०	१९०	ध्यात्वेत्युवाच सौमित्रिः	५	८३	न रणे रावणोऽप्यासी०	९	१०९
द्वारस्ताम्भनिषण्णाङ्गी	३	६७	ध्यानानलेन निर्दह्य	१०	११३	नराभिरामजीवोऽपि	१२	७
द्वावपीभौ महाप्राणौ	२	६११	ध्यानारूढस्त्वया बद्ध०	२	६४२	नरेन्द्र आदित्यरजा०	२	१७०

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
नर्मदायां कुम्भकर्णा	८	६०	निरागसो वध्यमानां०	२	३७६			
नर्मोक्तिरपि तेऽस्मासु	४	२३	निरीक्ष्य रामं सा सद्यो०	५	३९८	पक्षौ हेमावजायेतां	५	३३१
नर्मोक्तिरावयोरसीत्	४	१८	निर्जगाम प्रहसितो	३	११०	पङ्कजश्रीदस्युदशं	२	१०४
नलकूबरराजेन	२	५७८	निर्दोषः सर्वथाऽसि त्वं	१०	६१	पङ्कात् तमश्चमुत्तार्य	१०	२०५
नलः समुद्रं सेतुं च	७	८	निर्दोषा दोषमारोप्य	३	१०४	पङ्के नन्दनपुण्याख्यं	१०	२०४
नवमाणिक्यसङ्क्रान्तं०	१	१५८	निर्बन्धाद् भूभुजा पृष्ठः	२	५३०	पञ्चत्रिंशदतिशयं	११	५८
नवरागो नवरागां	६	२८४	निर्बन्धेन तु सा पृष्ठा	१	१००	पञ्चस्वब्दसहस्रेषु	११	४२
नवः कुलकलङ्कोऽयं	२	५६५	निर्भयः साम्प्रतं हत्वा	४	४६९	पटे लिखित्वा तत् सीतां	४	२९७
नवाऽपि निधयो गङ्गा०	१२	२५	निर्ममो निःकषायौ तौ	४	५२	पतित्वा पादयोस्तस्य	३	७२
न वालुकाभ्यस्तैलं स्यात्	१०	१६६	निर्ययौ मधुपिङ्गोऽथ	२	४७३	पतित्वा पादयोस्तस्य	६	१९०
न विषादो न वा हर्षो०	५	१०३	निर्वाणकल्याणमुपेत्य	११	११२	पतित्वा रामपादेषु	८	३०४
नवोढास्ता दशग्रीव०	२	९४	निर्वाणसङ्गमो नाम	२	६३३	पतिव्रताः पतिशोकात्	३	२६१
नव्यतीर्थप्रतिष्ठातुं	११	३२	निर्वासिताः पुराऽप्येते	१	६९	पत्न्यनीकपतिं सीतां	९	२०३
नष्टज्योत्स्नस्य शशिनं०	२	१२०	निर्वासिते तदा तेन	२	१८३	पत्न्या जयन्त्या सार्धं स	८	१६९
न स्त्रीमात्रकृते जातु	८	२८९	निर्विकारान् स्थिराकारां०	२	३२	पत्न्यां तस्याऽनुकोशायां	४	२०९
न हि स्थलं न हि जलं	६	२९३	निर्विण्णा कर्मणामीदृग्	९	२३०	पत्न्यां हृदयसुन्दर्या	३	४
नागपाशमिवाऽन्योऽन्यं	२	६१०	निर्वेदादित्युपाध्यायः	२	४०५	पत्न्यौ तस्य च कनको०	३	१७५
नागपाशैरबध्नाच्च	२	९९	निर्व्याजो व्याजहारिवं	९	१३	पत्यवज्ञावियोगार्तां०	३	७५
नागपाशैर्द्वितीयोभि०	६	३८६	निवृत्य यद् वाऽयोध्यायां	४	५१७	पत्युः सुतानां तन्मातुं०	४	५२२
नागपाशैस्तथा बद्धौ	७	१५३	निवेश्य सुप्रभं नाम	११	४३	पदार्थैः पुष्पगन्धाद्यै०	७	३३६
नागपाशैः कुम्भकर्ण	७	२०५	निशाकरमिवाऽवन्त्यां०	१०	१९४	पदे पदे प्रस्खलन्ती	३	१५०
नागराजायतभुजः	३	२८०	निशामेकां वसामीति	५	२२	पद्मनाभोऽप्यभाषिष्ट	९	१३४
नागरीभिः प्रतिपदं०	६	२९०	निशायामथ काकुत्स्थः	८	२९०	पद्मनारायणावेतां०	८	२
नाऽतः परं त्वया वाच्यं०	८	३०५	निशायां निर्ययौ रामः	५	२५९	पद्मपादान् दर्शय मे	७	२६१
नाऽन्यनारीमनिच्छन्तीं	६	१३०	निषिध्यैवं दशग्रीवं	७	१४२	पद्मः पद्मसरस्येत्य	८	१२
नाऽपूर्यत रणश्रद्धा	९	१२४	निष्पील्यमानानेतांस्तु	५	३५८	पद्मनिवासपद्मस्य	४	१८४
नाऽभूदिह भवे ताव०	५	१८०	निसर्गात् स्निह्यति मनो	९	१२१	पद्मावत्यां सधर्मिण्यां	५	२८९
नाम नारायण इति	४	१९२	निहत्य सुतहन्तारं०	१	८५	पद्मां हरति कोऽपीति	१	१६
नाऽमरीषु न नागीषु	४	३०८	निःशङ्कं युध्यमानास्ते	९	११५	पद्मिनी कलयामास	६	२८७
नाम्नाऽपराजितां चारुं०	४	१२२	निःशङ्कोऽथ दशग्रीवः	५	४४२	पद्मिन्य इव मार्तण्डं	२	८७
नाम्ना सागरदत्तश्च	१०	१९	निःसृत्य दशकण्ठोऽथ	२	२५७	पद्मो बिभीषणायाऽदा०	८	१५६
नारदेन जनैश्च त्वां	२	४७९	निःस्पृहौ स्वशरीरेऽपि	४	५५	पपात च गिरेर्मूर्च्छिं	३	२११
नारदोदितसंवादि०	४	३३६	नीतिशास्त्रे स्मृतौ देशे	९	२१	पपात पादयोस्तस्य	२	३४१
नारायणस्य तैर्बाणै०	७	३६९	नीत्वा चोत्तारयामास	३	२१५	पप्रच्छतुर्देशान्ते	८	२०
नारीसहस्रभोक्तृणां	३	२६२	नीत्वा स्नानगृहे रामः	१०	१४९	पप्रच्छ लवणोऽथैवं	९	७१
नाऽर्थो नः कश्चिदप्यस्ती	५	३१९	नृपचन्द्रोऽभिचन्द्रोऽपि	२	४०७	परदेशे स्थिता देवी	९	१६९
नाऽर्थो राज्येन नः कश्चित्	८	१६	नृपतिर्मोचयामास	४	१८९	परमेष न गृह्णाति	४	५०६
नाऽस्तीह नद्युष इति	४	७३	नृपतिर्वज्रजङ्घोऽयं	९	१०	परस्तादस्ति किं कोऽपि	२	३१४
नाऽस्त्येव स्थानमपि तं०	२	३९६	नृपश्चिन्तामणिरिव	४	१७९	परस्त्रियमनिच्छन्तीं	२	६५३
नाऽस्य तुल्यो द्वितीयोऽस्ति०	६	२२५	नृपादेशाद् विदेशायां०	५	२७४	परं तु युष्मदाश्रीभि०	८	९६
निकृत्तपक्षः पक्षीव	५	४४९	नृपुण्डरीकं वर्णेन	४	१७७	पराम्बुं लक्ष्मणं हृष्ट्वा	१०	१२५
निजभार्यां समानेतुं	७	१९	नृपौकसि सनाथानि	४	१८१	पराम्बुं लक्ष्मणं प्रेक्ष्य	१०	१२७
निजं वंशक्रमायातं	४	१२०	नृमांसमिति सोऽप्याख्यत्	४	९४	परितोऽपि पुरीं लङ्कां	२	६२७
नितम्बन्यस्तविघ्नस्तं०	३	६८	नेदं साध्विति रामेणां०	८	२७१	परितो रत्नखचितान्	११	१२
नित्यालोकपुरे नित्यां०	२	२३५	नैवं वो युध्यमानानां	१०	२४७	परिव्रज्योत्सुको राजा	४	४९२
निद्राच्छेदे योषिदङ्ग०	११	८०	नैसर्गिकेण वैरेण	६	३००	परेच्छया प्रतिज्ञातं	४	३३०
निद्रायमाणं स्वं सैन्यं	७	१२७	न्यग्रावरं महापोतं०	२	२३७	परोक्षतः पत्नयोऽमी	२	१४४
निधाय किष्किन्धपुरं	१	९३	न्यस्य रत्नरथे राज्यं	५	२९२	पर्यङ्कस्थः कदाऽप्यस्थात्	१०	२११
निनदन् विटसुग्रीवो	६	१०८	न्याय्ये काले ततो देव०	११	७९	पर्यटन्ती तु सा प्राप	३	१५२
निपेतुः स्यन्दनाः काऽपि	१	१२१				पल्लीस्थितो दशरथ०	४	२३१

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
पवनञ्जय इत्यूचे	३	२०	पुत्रस्नेहाच्च तातेन	४	२७४	प्रणताय ततस्तस्मै	२	५७३
पवनञ्जयमुज्जित्वा	३	९७	पुत्रा रत्नरथस्याऽथ	८	२४२	प्रणम्य पितरौ तत्रा०	३	२२२
पवनप्रतिसूर्यौ तौ	३	२८३	पुत्रास्तेऽपि सुकेशस्य	१	९४	प्रणम्य वालिनं भूय०	२	२६५
पवनाञ्जनसुन्दर्यो०	३	४३	पुत्री कामध्वजस्याऽसि	२	५७६	प्रतिज्ञामित्यनुग्राह्य	४	३२५
पवनोऽत्राऽन्तरे तत्र	३	२४१	पुत्री सत्यवती नाम	३	३००	प्रतिपश्चासनोत्कम्पं	१	१५१
पवनोऽप्याललापैवं	३	११६	पुत्रे भ्रातरि चोत्कण्ठा	६	२४	प्रतिपद्य स तद्वाच०	९	७४
पवमानवदुत्पत्य	३	७६	पुत्री तवाऽऽन्नामायाता०	९	९२	प्रतिपद्य स मे वाचं	२	४९७
पविनेवाऽऽहतस्तेन	३	२२९	पुनर्गवेषयिष्यामि	३	२३२	प्रतिपद्येति काकुत्स्थ०	५	९९
पश्चाच्च पृथिवी देवी	५	९०	पुनर्दुद्धेन सुग्रीवः	६	८०	प्रतिमन्युनृपस्तस्मात्	४	१०८
पश्चिमं निष्कृतं सिन्धोः	१३	२०	पुरचैत्येषु सर्वेषु	४	१८८	प्रतिमार्गं प्रतिगृहं	१०	१३४
पश्चिमायायिनं रामं	४	४९३	पुरन्दरयशा नामा	५	३३७	प्रतिसूर्यं वरिष्वज्य	३	२७०
पश्यन् प्रत्येकमप्यात्म०	७	९१	पुरन्दरयशोदत्त०	५	३६५	प्रतिसूर्याञ्जनयोस्ते	३	२५८
पश्यंश्चतुर्दशरज्जु०	१०	१८५	पुरन्दरयशोमुख्य०	५	३४३	प्रतिसूर्योऽथ जामेयीं	३	२०९
पश्यैतानि च तत्स्त्रीणां	२	३२४	पुरन्दरोऽपि स्वे राज्ये	४	३०	प्रतिसूर्योऽनुपत्याऽऽशु	३	२१३
पाणिग्रहात् प्रभृत्येव	३	१०२	पुरं सवज्रकर्णं तद्	५	३८	प्रतिसूर्यो विमानेन	३	२१४
पाणिस्पर्शं विना नेयं	२	४१२	पुरं हनुरुहं जग्मु०	३	२७५	प्रतिस्थलं प्रतिजलं	८	३०
पाताललङ्का चाऽऽच्छिन्ना	६	१२३	पुरःस्थमपि सौमित्रि०	६	३५	प्रतिस्थानं च चैत्यानि	४	२७०
पाताललङ्काराज्ये च	६	४५	पुरःस्थं गरुडस्थं तं	७	२१४	प्रतीचीमुपभ्रुज्याऽऽशां	६	२८२
पाताललङ्कां स प्राप	६	९९	पुरात्रिःसृत्य वरुणो	३	५८	प्रतीच्यां नीलसमर०	७	२४४
पादयोः पतितं रामो	८	८०	पुराऽपि च्छलितस्तात०	७	२५	प्रत्यक्षमिह वः सीता	१०	६
पादाब्जयोः प्रणमन्तौ	४	५१३	पुरे कुन्दपुरे श्राद्धः	५	१९	प्रत्यक्षं सर्वलोकानां	९	१७३
पारणायाऽन्यदोपेत्य	८	२२२	पुरे च तस्मिन्नभवद्	५	१७०	प्रत्यखिदेहे वैताढ्ये	४	४००
पारदारिकदोषेण	२	६५२	पुरेऽन्यदा राजगृहे	८	१२८	प्रत्यादेष्टुः कुमार्गाणा०	११	३१
पार्वणेन शशाङ्केन	८	४४	पुरे हनुरुहे यस्मा०	३	२१६	प्रत्युवाच कृतान्तोऽपि	१०	१७१
पार्श्वद्वितयमाघ्नन्त्या	३	४८	पुरोगेण विराधेन	६	५५	प्रत्यूचे लक्ष्मणोऽप्येवं	४	४८०
पार्श्वे क्षीरकदम्बकस्य	२	३८६	पुरोधः सोऽन्यदा पुंसा	४	४०७	प्रत्यूचे वर्जकर्णोऽपि	५	३४
पाल्यमानोऽथ धात्रीभिः	११	३९	पुरोधोगृहिहस्त्यश्च०	१३	१३	प्रथमापत्यरत्नस्य	४	१७८
पावनिः कुपितस्तेभ्य०	६	३७१	पुरोधोवर्धकिगृहि०	१२	१०	प्रथमा प्रत्युवाचैवं	३	२७
पाशबद्धाविमो चाऽरी	७	१६५	पुर्यां पाताललङ्कायां	१	१३२	प्रबुद्धयोर्निशाशेषे	५	१८३
पिङ्गकेशं पिङ्गनेत्रं	४	२९०	पुष्पन्ति बकुलप्राया	८	२६६	प्रबुद्धो ब्राह्मणः सोऽपि	५	१६२
पिताऽऽवयोर्वियोगेन	५	३०९	पुष्पवतीचन्द्रगत्यो०	४	२४९	प्रभञ्जन इवीजस्वी	२	५१७
पितुमनोरथ इव	११	२२	पुष्पोत्तरोऽपि तत्राऽऽशु	१	१८	प्रभवोऽपि भवं भ्रान्त्वा	२	५४५
पितृभ्यां वार्यमाणोऽपि	५	३७९	पूजापानात्रसहिता	५	३९४	प्रभातप्रायमालोक्य	३	११२
पितुराज्याय स भ्राम्यन्	४	२३४	पूज्ये ते नः सदा गोत्र०	४	३२३	प्रभोरभूवन् साधूनां	११	१०३
पित्रा निर्वास्यमानांस्तान्	८	२०९	पूर्णं काले नभःकृष्णा०	११	२३	प्रभोर्भामण्डलस्याऽद्यो०	५	४४७
पित्रा भ्रूसञ्जयाऽऽदिष्टो	२	५२०	पूर्वद्वारेऽत्र यच्चैत्यं	५	१५१	प्रभौ गर्भस्थिते रुद्धा	११	३७
पित्रा राज्येऽभिषिक्तश्च	१३	११	पूर्वमेव दशास्येन	२	५९७	प्रमाणमुभयोरत्र	२	४२६
पित्राऽऽश्रितं श्रियिष्यामि	२	३५६	पूर्ववत् स्वस्वराज्यानि	८	१४	प्रम्लानवदनाम्भोजां	६	३२६
पित्रा स्वयंवरे तस्या	२	४५७	पूर्ववैराद् वसुभूति०	५	२८२	प्रयच्छ मथुरां मह्यं	८	१६३
पित्रोर्दृशां सुधावृष्टिं	२	७२	पूर्वोपकारान् स्मरता	२	२२३	प्रययुस्ते विमानेना०	७	२८५
पिपासितायां सीतायां	५	७८	पूर्वोपात्ताभुञ्जानां	३	७९	प्रयाणभ्रम्भा वाद्यन्तां	९	८७
पिपासितायां सीतायां	५	१२५	पृच्छामि किममून् यद् वा	८	२२४	प्रवर्धमाने तद्युद्धे	५	४१६
पिशुनानामिवाऽवाच्यं	२	५३७	पृष्टो मया सत्यभूत०	७	२७७	प्रवर्षयन्निन्दुकान्तान्	६	३०६
पीडिता पीडया पत्युः	६	१३१	पेतुर्भटानां मूर्धानो	१	१२२	प्रविवेशाऽग्रतो यावत्	५	३८९
पीयूषेणैव संसिक्तो	६	४२	पैतृकं शासतस्तस्य	१२	९	प्रवित्रजिपुर्न्येद्युः	४	३२
पुच्छच्छोटकृतो व्याघ्राः	६	१४६	पौराणां हर्षतस्तत्र	१०	१९६	प्रविश्य तत्राऽऽयतने०	५	१७५
पुञ्जस्थलः ककुत्स्थोऽथ	४	११०	पौर्यः स्वस्वगृहद्वारि	१०	१९५	प्रविश्य विधिना तत्र	११	७२
पुण्डरीकपुरं चाऽगा०	९	१८	प्रचचालाऽथ सुग्रीवो	६	९८	प्रशस्तलक्षणौ साक्षा०	९	४४
पुण्यलावण्यसौन्दर्य०	४	१२५	प्रच्युत्य रत्नमाली तु	४	४१६	प्रसन्नकीर्तिमाहेन्द्रि०	६	२४३
पुत्रयोर्विक्रमं दृष्ट्वा	९	१६१	प्रज्ञसी रोहिणी गौरी	२	५९	प्रसीद मत्प्रवेशाय	७	२५२

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
प्रसीद विरम म्लेच्छा०	४	२७५	बभाषे प्रभवोऽप्येवं	२	५३५	भक्तिं दर्शय तत् तस्मिन्	२	६००
प्रस्वापनाखं तेषूच्चैः	७	१२६	बभाषे रामभद्रस्तां	५	४००	भक्त्या च श्यालेनोदय०	४	८
प्रह्लादतनयस्त्वेष	३	११	बभाषे लक्ष्मणोऽप्येवं	६	२१०	भक्त्या ववन्दिरे तौ तु	५	२६४
प्रह्लादनसुप्रभराट्	८	११५	बभूव विजयो राजा	४	५	भक्ष्यमाणोऽन्यदा श्येने०	४	२१९
प्रह्लादसूनोः पवन०	३	८	बलदेवत्वाऽभिषेकं	८	१५५	भगवत्प्रतिमामत्र	३	१७९
प्रह्लादस्तत्र यान् प्रेक्ष्य०	३	१३	बलदेवस्य पद्यस्य	१	२	भगवन्! कर्मणा केन	२	६३४
प्रह्लादोऽञ्जनसुन्दर्या	३	४५	बलीयसो बलिभ्योऽपि	२	५८३	भगवानाचचक्षेऽथ	१०	१७
प्रह्लादोऽथ दशास्याय	३	६२	बलेनाऽपि च्छलेनाऽपि	२	२९१	भगवत्प्रियां चमू प्रेक्ष्य	७	१७७
प्रह्लादोऽप्यब्रवीत् साश्रु	३	२५४	बहिरन्तर्विपर्यासः	११	८२	भग्रेऽथ रावणे रामो	७	२२५
प्राकारवलयो रत्न०	११	११	बहुदेशेश्वरानेवं	९	८१	भग्रे रक्षोबले हस्त०	७	७३
प्राक् प्रजोपद्रवेणो०	८	१८८	बहूकुरु गुरोः सूनुं	२	४३९	भङ्गत्वा भङ्गत्वा रथानेवं	७	२२२
प्राञ्जन्मनि मया तेषे	१	४०	बाणप्रहारविधुरः	१	४७	भदन्तावयमत्यन्त०	५	३३४
प्राञ्जन्म सोऽवधेर्ज्ञात्वा	१	४९	बाणैर्विद्रावयामास	२	३३४	भद्रे! का त्वं? कुतः स्थाना०	६	१५०
प्राञ्जन्माऽवधिनाऽपश्यद्	४	२३९	बाधार्ह इति तं ज्ञात्वा	४	९९	भद्रे! मा साहसं कार्षी०	५	१८२
प्राञ्जन्मोपाजितैस्तैस्तैः	१०	२५५	बाध्यबाधकताभाग्भि०	२	६१६	भयङ्करं दिविषदा०	२	२५
प्रान्यां द्वारेषु तत्राऽस्थुः	७	२४२	बालत्वान्नाऽनुकम्प्योऽस्मि	३	२८५	भयङ्करः खेचराणां	६	२९
प्राणा अपि हि दीयन्ते	२	५३६	बाष्पाम्बुक्षालितमुखा०	३	६९	भरतस्य प्रबोधाय	७	२८६
प्राणैरिव विनिर्यद्भि०	४	४८४	बाष्पायमाणो राजाऽपि	४	४८६	भरतस्य ममाऽप्येव०	७	२८२
प्रातरुत्थाय सा दीना	३	१३६	बाष्पायितेक्षणा सीता०	६	३४४	भरतं च तथा यान्तं	८	१०४
प्रातर्भूयोऽपि सैन्यानि	७	१७४	बाहुदण्डे धारयंस्त०	३	३२	भरतार्थस्य सर्वस्य	५	६७
प्रातर्मङ्गलशब्देन	५	१४०	बिभीषण! क्षणमपि	२	५१	भरतालोकनाजात०	८	१४८
प्रातश्च रामसौमित्री	८	१९	बिभीषणश्च संरम्भा०	४	१४६	भरते च प्रव्रजिते	८	१५३
प्रातश्चोचे प्रहसितं	३	३५	बिभीषणस्य सदनं	६	३१८	भरतेऽत्र रक्षोद्वीपे	१	३
प्रातः कृतार्थाकृत्य त्वा०	७	२३८	बिभीषणः कुम्भकर्णः	८	१०	भरतेन द्रोणघनो	७	२८९
प्रातः पश्य परं बन्धो!	७	२३७	बिभीषणः प्रभाते तु	६	१४९	भरतेन समं गत्वा	४	५०९
प्रातः प्रातर्दिव्यगन्धै०	२	६२८	बिभीषणाभ्यर्थितोऽथ	८	४८	भरतेश्वरचैत्यं च	२	२५०
प्राप क्रमेण रामोऽपि	५	१०१	बिभीषणार्पितैस्तत्र	८	४७	भरतोऽपि नमश्चक्रे	४	५१४
प्रापप्याऽभीप्सितं स्थानं	५	२३८	बिभीषणेन सत्कृत्य	६	३१९	भरतोऽप्यवदद् राज्यं	४	५०४
प्राप्ते च कार्तिके मासि	४	५६	बिभीषणोऽपि भुकुटी०	७	३२	भरतोऽप्यहमेवाऽस्मि	४	४३२
प्राभञ्जनिर्बभञ्जाऽथ	६	२४२	बिभीषणोऽप्यभाषिष्ट	६	३२२	भतरं मम हृद्धा चा०	६	१५७
प्रावर्तत निशा घोरा	६	१४४	बिभीषणोऽप्युवाचैवं	२	५६६	भवता वत्स! जातेन	२	५८०
प्राव्रजिष्यं तदेवाऽहं	८	९९	बिभीषणोऽप्युवाचैवं	७	२८	भवत्पितामहज्येष्ठं	२	४
प्रासादे खरराजस्य	६	५८	बिभीषणोऽप्युवाचैवं	७	४३	भवत्त्वेवं तावदिति	६	१११
प्रियदर्शनजीवोऽपि	८	१४७	बिभीषणोऽप्युवाचैवं	७	१८६	भवं भ्रान्त्वा शम्भुजीवो	१०	६८
प्रियः पर्वतकः पुत्रः	२	४०४	बिभीषणो बभाषेऽथ	४	१३१	भवाद् विरक्तः सोऽन्येद्यु०	११	८
प्रियामपश्यंस्तत्राऽपि	३	२२७	बिभीषणो बभाषेऽथ	७	२३९	भवाद् विरक्तः सोऽन्येद्यु०	१२	२९
प्रेक्ष्योन्मत्तमिव ज्येष्ठं	६	१७३	बिभीषणो मोचयितुं	७	१६२	भविष्यति तवैवैषा	४	३१३
प्रेतकार्यं च सीतायाः	९	३३	बिभ्रानो विविधान्यस्त्रा०	७	९०	भविष्यत्यक्षताङ्गस्ते	७	२५४
प्रेयस्याः पुष्पवत्याश्चा०	४	२४७	बुबुधे नाऽन्तरं तेषां	७	१५०	भविष्यसि सहायस्त्वं	४	१९
प्रेषयिष्यत्यर्चयित्वा	७	३१३	बुभुजे न हि भोज्यानि	४	३००	भवेऽस्मिन् मे वसुदत्त०	१०	१८८
प्रेष्य प्रधानपुरुषां	२	१८०	बोधार्ह इति तं ज्ञात्वा	४	९९	भानुकर्णः शूलपाणि०	७	५३
प्रोचे प्रहसितोऽप्येवं	३	८६	बोधितो रामभद्रेण	४	५१५	भानुप्रभादीन् स भ्रातृन्	८	२०६
प्रोवाचैवमभिज्ञानं	६	३५५	ब्रह्मलोकात् परिच्युत्य	४	१७६	भानुप्रभाद्यैः सापत्नैः	८	१९८
प्लवङ्गमैरस्त्रलितः	७	१३३	ब्रह्मलोकेऽगमच्छ्युत्वा	४	२३७	भामण्डलकुमारोऽपि	४	३८०
			ब्राह्मणी च सुशमख्या	५	१२६	भामण्डलकुमारोऽभूद्	४	३०३
			ब्राह्मे मुहूर्तं उतिष्ठेत्	११	७०	भामण्डलनृपाख्यातो	९	१६३
			ब्रुवाणे रावणे त्वेवं	५	४५४	भामण्डलं हनूमन्तं	७	२८४
			ब्रूथाऽस्मत् पुरतो यूय०	९	१९४	भामण्डलाच्च ते ज्ञात्वा	९	११६
						भामण्डलो दधिमुखो	७	१२४
						भामण्डलो नमश्चक्रे	४	३८८

बु

भु

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
भामण्डलो नमश्चक्रे	८	४२	भ्रातृभिश्च मन्त्रिभिश्च	१	११३	मम सुनुर्हतो येन	५	३९६
भामण्डलो नलो नीलो	७	२	भ्रातृभ्यां स्वानुरूपाभ्यां	२	५८७	ममाऽन्यथा हि द्वे कष्टे	४	४२१
भामण्डलोऽपीन्द्रजितो	७	१४७	भ्रातृहत्याभयादुक्तो	७	१९१	ममाऽसौ किं मृतो भ्राता	१०	१२२
भामण्डलोऽप्ययोध्यायां	७	२९०	भ्रातृहत्याभयादुक्तो	७	१९२	मया चेज्जीवता तेऽर्थ०	६	१२९
भामण्डलोऽप्युवाचैवं	९	१०२	भ्रान्त्वा च वसुदत्तोऽभू०	१०	५३	मयाऽपमानना काचित्	१०	१४०
भामण्डलो लब्धसञ्जः	४	३८१	भ्रान्त्वा धनोऽपि संसारं	८	१४२	मया प्रमादघातेन	६	२५
भामण्डलो विराधश्च	६	३५१	भ्रान्त्वा भवं वसुभूति०	५	२८६	मया भ्रान्त्वाऽखिलां पृथ्वीं	३	२४८
भामण्डलो विराधश्च	७	२४५	भ्रान्त्वा श्रीकान्तजीवोऽभू०	१०	५२	मया सपरिवारेण	५	१४२
भार्यायाश्चित्रसुन्दर्या	१	९८	भ्राम्यदर्कभ्रमकरं	९	१४४	मया सहाऽस्या निर्वासो	९	२०७
भाव्यवश्यं महाराजो	३	२०४	भ्रूभङ्गमप्यकुर्वाणो	४	२८२	मयूर इव जीमूतं	४	११
भीमेन्द्रेण पुरा दत्तं	१	१५३	भ्रूभङ्गमप्यकृत्वैव	११	१४	मयूरकेतवः केचित्	७	५८
भीषणं नारदं प्रेक्ष्य	४	२९१				मयूरमालनगरे	४	२६७
भुक्तप्रायमिदं चाऽस्या०	३	१८४				मरुत्तराजः स्वां कन्यां	२	५१६
भुक्तोत्तरे चाऽनुशिष्य	५	४८				मरुत्तो रावणं नत्वा	२	५०३
भुक्त्वा स सुचिरं राज्यं	३	१७१				मलिनानां किमेतेषां	५	१२८
भूत्वा गुरोः प्रसादेन	२	४०६				मलिनीभूतवसनां	६	३२८
भूपालैः पाल्यमानाज्ञो	१२	२८				महति व्यसने स्वामी	६	९६
भूमिष्ठः कुम्भकर्णोऽथ	७	१३१				महत्या प्रतिपत्या स	५	२५७
भूमौ नभसि पृष्ठेऽग्रे	७	३६७				महत्यामथ वेलायां	८	३१८
भूयस्तां पवनोऽवोच०	३	१०८				महात्मन्नत्र विपिने	३	१९७
भूयः प्रववृते युद्धं	७	३६३				महात्मानौ च पितरौ	३	४१
भूयः स्वदारसङ्गस्य	२	५०६				महानदीमेत्य सिन्धुं	१२	१४
भूयांसि ह्यपवादस्य	९	७०				महानिशायां प्रकृते	११	९१
भूयांसो भूभुजोऽभ्येयु०	५	१९७				महान्तमुत्सवं चक्रु०	४	१८०
भूयोऽपि गृह्णतां दोष०	९	१९५				महाप्रसाद इत्युचे	५	९७
भूयोऽपि मधुराशैल०	८	२२१				महाप्लवङ्गरूपाणि	१	५१
भूयोऽपि मिलिताङ्गास्ता०	१०	२५८				महाबलौ पिपिषतु०	२	६१५
भूयोऽपि लक्ष्मणोऽवोच०	५	५२				महामुनितिरस्कार०	२	६४६
भूयोऽपि हि सनिर्बन्धं	६	३२३				महामुनेः सत्यभूतेः	४	५२९
भूयोऽप्युवाच नागेन्द्रः	२	२७५				महारक्षा अपि चिरं	१	५
भूयोऽप्युवाच शत्रुघ्नो	८	२३३				महालोचनदेवोऽपि	५	३१८
भूयोऽप्युचे वज्रकर्णः	५	९				महाविद्याधराधीशाः	७	३
भूयो भूयश्च रुदती	९	२				महासत्त्वस्य तस्याऽल्प०	३	२६४
भूयो भूयः प्रार्थये त्वा०	७	३३७				महासत्यज्ञना नाम	३	२४३
भूयो भूयोऽपराधानां	२	२५८				महासामन्तसेनानी०	३	२८७
भूयो भूयोऽपि पप्रच्छ	६	२०५				महिष्यां हरिणीनामन्यां	८	१३९
भूयो रामो जगदैवं	७	२३४				महीधरमनुज्ञाप्य	५	२३३
भूरिन्दनराजोऽभू०	४	४१०				महीधरेण स्वं सैन्यं	५	२११
भूर्भुवःस्वस्वयीवीरं	६	८९				महीपतिः शुभमतिः	४	१६१
भोगा न चेद् दशास्येन	९	१८५				महेन्द्रनगरासत्रे	३	२२५
भोगासक्तः कयानोऽपि	४	२२२				महेन्द्रस्याऽऽज्ञयाऽमात्या	३	६
भोगांस्तत्रोपभुञ्जानौ	८	५८				महेन्द्रहनुमच्चम्बौ०	६	२४१
भो भूचराः! खेचराश्च	१०	२				महेन्द्रः प्रतिपेदे त०	३	१४
भो भो! ध्यानजडा यूयं	२	३३				महेन्द्रोऽपि समालिङ्ग्य	६	२५१
भो भो! महानुभावैवं	४	४०५				महेन्द्रोऽप्यायथौ तत्र	३	२७६
भो भो! राघव! सीतेयं	९	१९२				महोत्सवां महोत्साहो	५	४५८
भ्रमन्नागामिमां पल्लीं	५	११७				महौजसो वारुणयो	३	२९१
भ्रातर्दोषोऽपि नाऽस्त्येव	३	१५६				माकरध्वजिरादित्य०	१	१०८
भ्रातर्भ्रातर्ब्रूहि शीघ्रं	१०	१४७				मा कार्षीश्चौरिकां भूय०	५	११६
भ्राता मानसवेगाख्य०	३	२०१				मा कुपो वज्रकर्णाय	५	५३

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
माघस्य शुक्लद्वादश्यां	१०	२२७	मुमोच यावन्त्यस्त्राणि	६	३८३	यद्यतो यास्यसि स्वामिं०	५	१६४
मातुः प्रभावं तं दृष्ट्वा	९	२२२	मुहुरालाप्यमानाऽपि	३	५०	यद् यदस्त्रं दशग्रीवो	२	२१४
मातृमेधे वधो मातुः	२	४८६	मुहुर्मुहुः सा मूर्च्छित्वा	९	२०	यद्यपि स्वसुता सीता	४	३२१
मा त्याक्षीर्मद्वियोगेन	६	२३४	मूर्च्छिते भ्रातरि क्रुद्धः	७	१३९	यद्यप्यज्ञेन देवेन	६	३३७
मात्सर्यात् कनकोदर्या	३	१७७	मूर्च्छितो जम्बूपाल्युर्व्या	७	११५	यद्यादिशसि तत् स्वामिन्!	९	१७०
मा भूद् भूयः पुरक्षोभः	१०	२००	मूर्तिं दाशरथीं लेप्य०	४	१४४	यद् वा खलसमक्षं न	१०	१४८
मायाक्ष्वेडामथो कृत्वा	६	१५९	मृगं व्याघ्र इवाऽऽदाय	५	२२१	यद् वा सतीव्रतं यस्या	१०	९२
मायापराक्रमोत्कृष्टः	६	८४	मृतकार्यं ततो राम०	१०	१७५	यन्त्रे च वालुकाः क्षिप्त्वा	१०	१६३
मारीचरक्षःसन्तापं	७	८५	मृतं दशरथं ज्ञात्वा	४	१४९	यन्मूलयन्मूलतोऽपि	२	३०६
मारुतिस्तद्वचः श्रुत्वा	७	१०६	मृताभकस्य तस्यैवा०	४	९१	यमगुप्तेस्तमाकर्षं	२	१९४
मारुतिं रावणः स्माऽऽह	६	३८९	मृतां जानासि मे भार्या०	१०	१७२	यमः पृषत्कैर्भूयोऽपि	२	१५४
मार्गस्य शुक्लैकादश्या०	११	५२	मृत्युजीवितयोस्तुल्या०	९	३	यमः शक्रं नमस्कृत्य	२	१५७
मालवकैशिकीमुख्य०	११	५९	मृत्योः प्रियवियोगार्ति०	३	२५३	यमाय नरकारक्षा०	२	१४९
मालाकार इवोच्चित्य	२	६२९	मृत्वा च तत्प्रभावेण	१०	३३	यमाय सुरसञ्जीतं	२	१६२
मासजातं सुतं राज्ये	८	२१७	मृत्वा तद्दानधर्मणो०	१०	८४	ययाचे भोजनं तेभ्य०	१०	२७
मासान्ते वैशाखकृष्ण०	११	१०९	मृत्वाऽनलप्रभः सोऽयं	५	२९७	ययावयोर्ध्यां भरत०	४	५२८
मासेनैकेन मासाभ्यां	१०	२१०	मृत्वा प्रथमसाधुस्तु	८	२७	ययुर्मयाद्याः स्वपुरं	२	८४
मासैः सिध्यति या षड्भिः	६	२६५	मृत्वा समाधिना साऽभूद्	१०	७९	ययुः परमसंवेगं	४	३८२
माहेन्द्रकल्पे देवोऽभू०	१	५७	मोक्षकालमथ ज्ञात्वा	११	१०८	ययौ च सा तं न्यग्रोधं	५	१७६
माहेन्द्रोदयमुद्यानं	९	१८१	मोक्षाध्वमीक्षकमिवो०	४	१०	ययौ चाऽत्यन्तवेगेन	४	४२५
मां नमस्कृत्य वत्सोऽद्य	४	४७५	प्रियस्व यदि वा मार्य०	७	२१५	ययौ पाताललङ्कां च	२	१७४
मां पतिं देवि! मन्यस्व	५	४५३	म्लानिमासादयामास	६	२८६	ययौ ससैन्यो विजय०	५	२२८
मां व्रतायाऽनुमन्यस्व	८	१००	म्लेच्छानां भूरि यच्छामि	५	९४	यश्च नागसहस्रेण	१	१५७
मांसप्रत्याख्यानभङ्गं	४	४१२	म्लेच्छाः प्रणश्य ते जग्मुः	४	२८७	याचितः स नमस्कार०	३	५३
मांसस्य भक्षणं तेषां	२	४९२	म्लेच्छेशः प्राग्भवे सोमभू०	५	२८३	याचिष्ये समये स्वामिन्!	४	१६९
मांसाप्राप्तिरित इतो	४	९०	यु			याज्ञवल्क्यस्तु तज्ज्ञात्वा	१०	२२
मित्रं प्रहसितं नामो०	३	१७	यकृच्छकृन्मलश्लेष्म०	११	८१	यात याताऽधुनाऽप्येतं	२	३९
मिथश्च मैथिलैश्चाकौ	४	१५०	यच्छैलशूर्णितोऽनेन	३	२१७	यातेषु केषुचिन्मोक्षं	४	४
मिथोघातेर्विषाणेभ्यः	२	६१२	यज्ञे वधाय चाऽऽनीतान्	२	३६४	याट्युपं यथावस्थं	४	३०९
मिथ्यात्ववर्जिता तत्र	२	५०८	यत्र तत्र भ्रेमतुस्तौ	९	११८	याटशी साऽस्ति रूपेण	४	३०७
मिथ्यात्वेनाऽनन्तवीर्य०	५	३१५	यत्र यत्र पुरे ग्रामे	३	१५१	यावत् किञ्चिद्गात् तावत्	५	३९७
मिथ्याभिमानवाचो हि	२	४२५	यत्सेवकवरो मे त्व०	६	३९३	यावत् सा प्राविशत् ताव०	९	२११
मीने दैत्यगुरुस्तुङ्ग०	३	२०८	यथाकामीनवृष्टीनि	६	१६९	यावद् विभीषणवचो०	२	५६८
मुक्त्वोपसाधु वैदेहीं	५	२६८	यथा कुष्ठविशीर्णाङ्गं	६	४०१	यास्यन्ति कपयो नृद्धा	७	३०४
मुखमापाण्डुगण्डश्री०	३	१२२	यथा खलगिराऽत्याक्षीः	८	३२३	युगपद् भूयसो बाणान्	२	१५५
मुञ्चान्येतामद्य चेत् त०	७	३६०	यथा तथा गतः कालो	२	६०२	युगपद् रामसैन्यं तै०	४	२७९
मुञ्चैनं मत्प्रभुं नाथ!	५	६८	यथा तथा ममाऽस्त्वन्यत्	११	६४	युज्यते न वधः प्राणि०	२	२१०
मुदितास्ताः पितुर्गत्वा	६	२६७	यथा तव ददानस्य	२	२७४	युद्धभूमौ च तद्द्रुपं	९	७६
मुदितो वैरिनिर्घाता०	१	८६	यथा न तातयोर्भेदः	१०	१०२	युद्धायाऽऽह्वयमानं तं	५	४४८
मुघा कपे! गर्जसीति	६	३७६	यथाऽपराजितो सूनो०	९	१३८	युद्धार्थं धावतस्तस्या०	७	१३२
मुनिन्यत्कारजात् पापा०	२	६४५	यथाविधि तमिस्रां स	१३	१९	युयुधाते महायोधौ	६	७२
मुनिराख्यदवश्यं ते	१०	१४	यथा यथाऽवाचयत् तत्	२	४७२	युयुधे सादिना सादी	६	६८
मुनिवरमथ नत्वा	२	६५४	यथाशक्ति तव स्वामी	२	२०३	युवाभ्यां तत्कृतं पूर्वं	१०	२५२
मुनिश्चोचे तव पिता	९	७२	यथोचितैरन्नपानैः	५	३२६	युवा सेनापतिस्तत्र	५	१०५
मुनिसुव्रतनिर्वाणा०	११	१११	यदा न प्राप्नुयात् कूर्मं	२	४८८	यूयं येनाऽतिथीभूता	५	१५९
मुनिसुव्रतवशस्य	१०	१७८	यदि निर्वादीतस्त्वं	८	३२१	ये केचिदिह राजानो	२	५९८
मुनिं नत्वा तु तं रामः	८	३५	यदि पश्यथ मे कान्तां	३	२५०	ये जीयन्ते क्षणात् तेऽन्ये	६	२४६
मुनिः कीर्तिधरः सोऽपि	४	६५	यदि प्राणिवधेनाऽपि	२	३७३	ये तवाऽष्टविधां पूजां	७	३३२
मुनिः सोऽथाऽब्रवीत् पुर्यां	८	२१	यद् ब्रह्माण्डेऽपि मातं न	६	३१५	ये ये स्मृतशीलाद्या	११	१८
मुमोच जनकं राजौ०	४	३२६	यद् भ्राता रावणस्याऽसि	६	३२०	योगेश्वरी बलोत्सादा	२	६५

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
योग्या भामण्डलस्येति	४	३१२	राजादेशाद् वधार्थं स	८	१९५	रामं वनाय निर्यान्तं	४	४६६
यो बालोमपि महाहारं	२	४९	राजानं सगरं राज्ञो०	२	४७६	रामं सिंहासनासीन०	८	५०
योऽभूद् गुणवतीभ्राता	१०	८०	राजाऽपि तद्विरा भग्न०	८	१२४	रामः पप्रच्छ तं दूत०	५	२००
यो यः स्याद् बाधको दोष०	११	८५	राजाऽपि विजयः प्रातः	११	३६	रामः पप्रच्छ भूयोऽपि	१०	१३
यौवनाच्छीघ्रगामिन्यो	४	३५७	राजाऽपीत्यवदच्छ्वश्रूः	३	१४५	रामः प्रकृतिमालम्ब्यो०	१०	९
यौवराज्ये तु सुग्रीवो	२	२३२	राजाऽप्युवाच भरतं	४	५०	रामः प्रणम्य कैकेयीं	४	५२७
र			राजाऽप्युवाच मा वत्स!	४	५०३	रामः सद्योऽपि देवानां	८	२६८
रक्तं त्यक्त्वा तदानीं त्वा०	१०	२२१	राजाऽप्युचे राज्यमपि	२	४३५	रामः सरूपौ तौ हृष्ट्वा	६	११०
रक्ताशोकेषु निःशूको	६	३६७	राजाऽप्येवमभाषिष्ट	९	५३१	रामः सौमित्रिमित्यूचे	७	२१२
रक्षसां वानराणां च	७	७१	राजा राजसु सोऽराजद्	४	७	रामाज्ञया च काकेन	५	१२१
रक्षोद्वीपाधिपेष्वेव	१	६	राजानं सगरं राज्ञो	२	११७	रामाज्ञया च भृतकां०	९	२०४
रक्षोभङ्गेन सङ्क्रुद्धः	७	१२०	राजैकदा तुरङ्गेण	२	४७६	रामाज्ञया च वैदेही	६	२४९
रक्षोभङ्गेन सङ्क्रुद्धो	७	१७९	राज्ञश्चक्रध्वजस्याऽति०	४	५२५	रामाज्ञया च सौमित्रि०	५	१३१
रक्षोभटसहस्राग्रे	६	३८	राज्ञः शुभमतेस्तत्र	४	२२४	रामाज्ञया तत्र शैले	५	३२१
रक्षोवशादिकन्दाय	२	७	राज्ञा हतस्तु श्रीभूति०	१०	१५१	रामाज्ञया हस्तिपकैः	८	११०
रक्षोविद्याधराणां चा०	७	३५	राज्ञां कुमारान् प्रत्येकं	४	७४	रामाज्ञां प्रतिपद्योच्चै०	५	४१५
रघुनाथमथाऽऽजगमु०	८	२७६	राज्ञीभी रममाणोऽस्थात्	४	२५७	रामादेशेन सौमित्रि०	५	४४
रजन्यां जनकं हत्वा	४	३१५	राज्ञो हिरण्यगर्भस्य	४	१७४	रामानुजोऽप्यभिदधे	५	४६
रणकण्डूलदोर्दण्डा	४	२७८	राज्यभृत् क्षीरकण्ठोऽपि	४	६८	रामाय स्वस्त्यथाऽऽशंसे	८	३२५
रतिवर्धनमाता तु	८	३३	राज्यं करोमि कल्याण०	५	११६	रामेऽथ दृक्पथातीते	४	५०२
रतिवर्धनराजेना०	८	२९	राज्यं कुरुष्व निःशङ्को	२	९३	रामो जगाद भूयोऽपि	४	४५०
रत्नश्रवसे साऽऽचख्यौ	१	१५५	राज्यं चिरं पालयित्वा	१०	१२७	रामोत्सङ्गान्निजोत्सङ्गं	९	१५८
रत्नश्रवःप्रभृतयः	२	४६	राज्यं पालयतो रत्न०	५	८६	रामोऽथ विश्रमयितुं	५	१
रत्नश्रवाः सिद्धविद्यो	१	१३७	राज्याभिषेकमधुना	८	२९३	रामोऽथोचे दशरथं	४	२७३
रत्नसिंहासनस्थानि	११	५५	राज्यार्थी भरत इति	४	५२	रामोऽनुमान्य तं यक्षं	५	१६७
रत्नस्वर्णादिकोशोऽयं०	८	५१	राज्येच्छुरेव मृत्वा स	४	५१६	रामोऽपराजितां देवीं	८	८८
रत्नाङ्कुरश्रेणिनिभा	५	३३२	राज्ये त्वां बालकं न्यस्य	४	२३५	रामोऽपि तामुवाचैवं	८	२७३
रथनूपुरमेत्येन्द्र०	२	६३२	रात्रिजागरणायास०	६	४६	रामोऽपि निजगादैवं	६	२३१
रथं विराघः सौमित्रे०	९	१२७	रात्रिशेषे ततो रामः	५	३१२	रामोऽपि लक्ष्मणं स्वाङ्के	१०	१५६
रथादुत्तीर्य कैकेयी	४	५१२	रात्रेरिवाऽनुबद्धाया	६	२४१	रामोऽपि लोकवादेन	९	१५
रमणोऽपि भवं भ्रान्त्वा	८	१३४	रामजन्मनि भूपालो	४	३१६	रामोऽपि विस्मयव्रीडा०	९	१५४
रमणो वेदमध्येतुं	८	१२९	रामभद्रस्ततः पूर्व०	७	१९१	रामोऽपि हृष्टोऽभाषिष्ट	४	४२९
रमध्वं स्वैरमस्माभि०	२	३५	रामभद्रे तु निष्क्रान्ते	१०	१६८	रामोऽप्युच्छन्महर्षी तौ	५	३३३
रमयित्वा च तां स्वैर०	३	२४५	रामभद्रेऽथ किष्किन्धा०	६	१८०	रामोऽप्युज्जितधर्माभि०	१०	१९७
रम्भादिका वारवधू०	१	१०६	रामभद्रो भुजस्तम्भे०	५	१०७	रामोऽप्युदश्रुस्तं स्माऽऽह	८	१०९
रहः पर्वतमूचेऽम्बा	२	४२७	रामभद्रो भुजस्तम्भे०	५	२१८	रामोऽप्युवाच को नाम	५	१३०
रहो व्यङ्गपयद् राज्ञे	२	४१३	रामभूसञ्जया सिंहो०	५	७०	रामोऽप्युवाच दत्तं ते	८	५३
राक्षसः सिंहजघनः	७	८६	रामर्षिदेशानां चक्रे	१०	२०८	रामोऽप्युवाच पुंवेषै०	५	९६
राक्षसानेवमन्याना०	७	१९९	रामलक्ष्मणदशानना	१३	३०(१)	रामोऽप्युवाच सुग्रीव!	६	११७
राक्षसावाससंवासा०	८	३१२	रामलक्ष्मणयोः पत्ति०	६	३५८	रामोऽप्युवाच हे लोका!	९	१९३
राघवोऽप्यब्रवीत् ताता०	५	९८	रामलक्ष्मणवृत्तान्तं	५	१२२	रामोऽप्युचे कृतं तस्य	६	२०८
राजन्ननेन पुत्रेण	७	३०	रामश्चरमदेहोऽपि	१०	११६	रामोऽप्युचे मम पुरा	८	२९८
राजन्निहैव तिष्ठ त्वं	७	९८	रामसेनाकलकलो	७	४७	रामोऽप्युचे सत्यमेतद्	८	३०२
राजन्! राजपुरेऽमुष्मिन्	२	३६३	रामस्तत्र निशां नीत्वा	५	७७	रामो भरतमित्यूचे	४	४३७
राजवेश्म प्रविश्याऽथ	५	१५५	रामस्तद्बहिरुद्घाने	५	२४२	रामो भ्रातृविपत्या च	१०	१३९
राजस्वश इव च्छत्री०	३	२४	रामस्तद्बहिरुद्घाने	९	१६४	रामो राजानमित्यूचे	४	४४१
राजा तत्राऽयोघनोऽभूद्	२	४५६	रामस्तमूचे किं शुष्कं	१०	१६४	रामोऽरौत्सीत् कुम्भकर्ण	७	१९५
राजाऽथ स्वार्थकुशलो	४	३७	रामस्य केवलज्ञान०	१०	२२८	रामोऽस्ति त्वद्वियोगेन	६	३४८
राजा दशरथस्तत्र	४	१७२	रामस्य पार्श्वे मां विद्धि	६	३४०	रामो हसितमानी स्व०	४	२८१
राजा दाशरथिर्दासी०	५	४९	रामस्याऽऽन् महादेव्य०	८	२५३	रावणस्तं बभाषैवं	२	३५३

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
रावणस्तानवज्ञाय	७	३०८	लक्ष्मणस्य सुतास्तत्र	१०	१००	वज्रबाहुकुमारोऽथ	४	२२
रावणस्य वधस्तत्र	४	१३९	लक्ष्मणाय ददौ विद्यां	७	१७०	वज्रबाहुमथाऽवादी०	४	१७
रावणः क्रीडयाऽन्येद्यु०	२	८५	लक्ष्मणेन सहोदश्रुः	९	१५५	वज्रबाहु प्रव्रजितं	४	२८
रावणः परमार्थज्ञ०	२	५६	लक्ष्मणेनैवमाक्षिप्तो	७	३२१	वज्रमिव वज्रपाणि०	४	३४४
रावणः प्रत्युवाचैवं	७	३५१	लक्ष्मणोऽपि क्षणेनाऽपि	६	२८	वज्रावतीर्णवावर्त	४	३२२
रावणाग्रेऽपातयंस्ते	२	५४	लक्ष्मणोऽपि गजालानं	५	५८	वज्रोदरवधकृद्धो	७	१११
रावणानुजसुग्रीव०	८	७६	लक्ष्मणोऽप्यब्रवीदेवं	६	४१	वत्स! वत्सेहि सौमित्रे!	१०	३
रावणाय स गत्वाऽऽख्यत्	७	३२२	लक्ष्मणोऽप्यर्णवावर्त	४	३४८	वत्सः सुक्रोशलोऽप्यद्य	४	४१
रावणेन धृते शक्रे	२	६२०	लक्ष्मणोऽप्यवदत् ताते०	८	९४	वत्से! मम मनःशल्य०	२	४६१
रावणेन बले भग्ने	२	११८	लक्ष्मणोऽप्यवदत् सिंह०	६	४	वत्से! वत्सो रामभद्रो	४	४५६
रावणेन सहाऽचालीत्	२	२९६	लक्ष्मणोऽप्यवदद् बाह्यो०	५	२५५	वधाय बलिनोऽमुष्य	६	८८
रावणेनाऽपनीतेयं	८	२९१	लक्ष्मणो वासुदेवोऽयं	८	१५४	वनमाला च कल्याण०	८	२४९
रावणोऽग्रेऽपि मे बन्धु०	२	१२४	लङ्कापुर्यामपि तदा	१	४३	वनमाला च बाल्येऽपि	५	१७१
रावणो ध्यानसंलीनः	७	३४९	लङ्कापूर्वदिशि स्थिते	५	४६०	वनमालान्वेषणाय	५	१८६
रावणोऽन्यप्रतापस्या०	२	१८७	लङ्कायां रावणोऽथाऽगा०	३	३०१	वनमालाऽपि तच्छ्रुत्वा	५	१७४
रावणोऽपि जगादैव०	२	१४३	लङ्काराज्यं तदा तस्मै	७	४४	वनमालां नमस्कृत्य	२	५४०
रावणोऽपि तदा तत्रा०	६	१३८	लङ्कां सराक्षसद्वीपां	२	६	वनवासाय गच्छन्तं	४	४४३
रावणोऽपि प्रविश्याऽथ	३	१२०	लङ्कां सराक्षसद्वीपां	६	२२९	वनस्थिता साऽप्यनङ्ग०	१०	७८
रावणोऽपि ययौ स्वर्ण०	२	६४९	लङ्केशस्तेन देवेन	१	५४	वनं भ्रान्तमिदं ताव०	६	३६
रावणोऽपि विमानस्थो	५	४५०	लज्जानतमुखीं तां च	५	८७	वनं व्रजिष्यति सुतः	४	४४९
रावणोऽपि हतस्तेन	८	१८४	लज्जानतश्याममुखो	३	१३८	वनान्यदितुमेकाकी	४	४५१
रावणोऽप्यधिकं क्रुद्धः	७	३१	लतान्तरनिनीनाऽथ	२	४६०	वने पद्यासनासीनं	११	९२
रावणोऽप्यब्रवीदेवं	६	१२८	लतां हस्तीव हस्तेन	३	१०७	वनेवासौ फलाहारौ	६	३९०
रावणोऽप्यभ्यधादेवं	२	२७३	लब्धसञ्जः समुत्थाय	५	३३०	वन्दित्वा तत्र सोऽर्हन्तं	१०	३९
रावणोऽप्यापतन्तं तं	३	२९५	लब्धसञ्जः समुत्थाय	६	८	वन्दित्वा तं महासाधु०	१	५८
रावणो रणतूर्याणि	७	१६	लब्धं मयाऽत्रैव साध्व्या	३	२३७	वन्दित्वा तौ च पप्रच्छ	८	११२
रावणो वरुणं तत्र	३	२९९	लम्पाकेष्वेककर्णाख्यं	९	७७	वन्दित्वा प्रतिमाः शैला०	२	१३१
रिष्टाः खराः फेरवश्च	१	११५	लवणाङ्कुशयोर्विश०	९	६५	वन्यामिव महावातः	२	११७
रुदती सह सुन्देन	६	१२०	लिखित्वा तां पटे कन्यां	८	२४४	वप्राभिधाना तस्याऽभू०	१३	८
रुदन्तीं बोधयित्वा तां	३	२६६	लीलामुष्टिप्रहारेण	४	१९८	वप्रां प्रेक्ष्य च तद्रर्भा०	११	३८
रुदन्तीं वारयित्वा तां	३	२०३	लोकद्वयारिं तद्यज्ञं	२	३८०	वप्रेति नामतस्तस्य	११	१६
रुषा बभाषे सीतैवं	६	१३५	लोकप्रत्ययतो भेजे	२	४८४	वयमाराधकास्तत्र	५	३४५
रुष्य वा तुष्य वा नाथ!	२	१५८	लोकप्रसिद्धमधुना	१०	१४४	वयस्यस्तस्य दूतस्य	५	२७३
रूढव्रणोऽथ सौमित्रि०	७	२९८	लोकः सौराज्यसुस्थोऽपि	८	३०१	वयं हन्यामहे बद्ध्वा	२	४७
रूपवत्यङ्गजो वन०	८	२५१	लोकोत्तरगुणा पुत्री	४	३१७	वरं भवेत् सुखमृत्यु०	५	२३५
रूपवन्तौ कुलीनौ च	३	९	लोको हि प्रवदत्येवं	८	२८५	वरस्यौजःपरीक्षार्थ०	५	२४७
रूपिणीं च सुतामस्मै	२	५९१	लोहाङ्कुशोपमनखं	३	१८९	वरकैः सैनिकैरभिः	२	६०८
रेजे राजा दशरथ०	४	२०७	लोहिताङ्गो वृषे मध्ये	३	२०७	वरुणाग्रेयवायव्य०	७	१७१
रेमाते तत्र च स्वैर०	३	१११				वरुणामेघरथयोः	१	१०९
रे रे! रावण! दुष्टात्म०	७	२३०	वचोऽश्रुत्वेव तत् सत्य०	२	४४७	वर्धनी मोचनी चैव	२	६४
रेवाम्भोभिः स्नपयित्वा	२	३०४	वज्रकर्णस्तदाकर्ण्य	५	३०	वर्षत्यब्दे च काकुत्स्थ०	५	१३३
रोगात् पितुश्च सा भीता	१०	६०	वज्रकर्णः सदाकारं	५	४५	वर्षन्तौ वारिधाराव०	६	३८१
रोधसी प्लावयित्वाभे	२	३२३	वज्रजङ्घपृथुभ्यां ता०	९	७५	वर्षन् युगपदस्त्राणि	७	११०
रोधस्युवास रेवायाः	२	३०२	वज्रजङ्घमथोवाच	९	७३	वर्षायुतायुः परिपाल्य	१२	३२
रोधोगर्तान्महतोऽपि	२	३०८	वज्रजङ्घस्तदाकर्ण्य	९	५१	वल्लभोत्कण्ठितानां हि	३	२१
रोषारुणाक्षस्तच्चक्रं	७	३७०	वज्रजङ्घस्तयोश्चक्रे	९	३६	वश्योऽस्मि व्यन्तर इव	५	११९
रोषारुणाक्षः सन्नद्य	७	५२	वज्रजङ्घः शशिचूलां	९	४८	वसन्ततिलके दोष्णा	३	९६
रोषोच्छ्वसितकेशस्तं	१	४६	वज्रजङ्घो निषण्णेषु	९	६४	वसन्तसेनया सार्धं	८	१४५
ल			वज्रजङ्घोऽपि पुत्रान् स्वान्	९	५३	वसन्तेऽथाऽब्रवीद् रामः	८	२६५
लक्ष्मणस्तद्विरा कृद्धो०	७	३१७	वज्रनिर्घोषवद् घोरं	७	२४८	वसुदत्तस्ततो गत्वा	१०	२३

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
वसुदत्तोऽभिधानेन	१०	१८७	विद्याधरेन्द्रस्तां पुष्पो०	१	९	विमृश्यैवमहत्त्वैव	२	३९८
वसुपर्वतकौ तत्र	२	३९२	विद्याधरेन्द्रानाहातुं	३	६१	विमोह्य मायया सर्वं	६	११३
वसुपर्वतकौ पश्चा०	२	४००	विद्याधरेन्द्रैरन्वीतो	४	३७५	विरक्तश्चाऽन्यदा पञ्च०	५	३४२
वसुभृतिस्ततश्च्युत्वा	४	२१५	विद्याधरेन्द्रैर्विदधे	३	२७७	विरहाच्चाऽतिसुन्दर्या	४	२२९
वसुभृतिः पुरीमेत्य	५	२७५	विद्याधरैराहतानि	७	४	विराधमिव सुग्रीवं	६	११५
वसुरूचे ततो मेऽम्ब०	२	४३३	विद्याधरैर्दत्तदण्ड	१२	२२	विराधाय तु पाताल०	८	१५७
वसुर्वसुमतीनाथ०	२	४४९	विद्याधर्मोहयन्तस्ते	२	३३१	विराधेन ससैन्येन	६	५३
वसोः सुताः पृथुवसु०	२	४५१	विद्याभ्रंशनिमित्तं चा०	६	२६४	विराधोऽपि पुरोभूय	६	१००
वहमानारघट्टोत्थैः	११	४७	विद्याया बहुरुपाया	७	३२७	विराधोऽपि समं सैन्यैः	६	१९५
वंशजालान्तरस्थस्य	५	३८८	विद्यासहस्रं स्मृत्वा च	२	२४५	विरुद्धं तद्वलं भूरि०	९	९७
वंशो न ज्ञायते यस्य	९	५०	विद्यासाधनविघ्नाय	२	३०	विरोधिनं विराधं स्वं	६	२१
वाजीव ग्रामपद्रस्थो	१	३८	विद्यासामर्थ्यतस्तत्र	३	२७४	विलक्षाञ्चन्द्रगत्याद्या०	४	३५१
वानरद्वीपराज्येन	१	३५	विद्यासामर्थ्यतोऽस्तभ्ना०	३	२९३	विलपत्वपि तेष्वेवं	२	५२
वामान्यकुम्भविन्यस्त०	१२	१७	विद्यासिद्धिं तु तां तेषां	२	७१	विलपन्त्यञ्जना सख्या	३	१५८
वामाभ्यां बीजपूरिभ्यां	११	१०१	विद्यां जपितुमारेभे	५	३८२	विलीनदेहास्तत्राऽपि	१०	२४९
वारुणी भुवनाऽवन्ध्या	२	६३	विद्युत्प्रभो हृदि ययो०	३	३१	विलुठन्ती पितुरिव	९	१५९
वालिखिल्यं विमुञ्चेति	५	१२०	विद्युल्लताभिधानायां	४	४०१	विलोक्य लङ्कालुण्टाकां०	२	११
वालिनोऽपि तदोत्पेदे	२	२७८	विद्रव्य नरकारक्षा०	२	१५९	विलोक्याऽचिन्तयद् राजा	४	३७०
वालिभट्टारकस्याऽथो	२	२२८	विद्विषां मूर्धसु चिरं	१	१५०	विवाहं कारयामासु०	२	८३
विकारं मान्मथं देह०	५	८२	विधाय तत्र चाऽऽवासं	५	३२३	विविक्षन्निव वसुधां	२	५४२
विकृत्य तत्र प्रासाद०	३	७७	विधाय नरकावासां०	२	१४१	विविधाभिग्रहतप०	२	२२७
विक्रीणते वा मूल्येन	३	३९	विधायानशनं मृत्वा	५	२८५	विविधैरायुधैर्युद्ध्वा	९	१३०
विगलत्पाटलापुष्प०	११	४६	विधूयाऽशेषरक्षांसि	७	३६४	विवेद मेदिनीनाथ०	४	३६
विचित्रनागरक्रीडं	८	२६९	विधृत्य पाणिना दोषिण	७	२६२	विशल्या प्राग्भवतप०	७	२९५
विचिन्त्यैवं नेशतुस्तौ	७	१६६	विना च देवमहन्तं	५	११	विशल्याऽपि हि सौमित्रिं	७	२९७
विजयः सूरदेवश्च	८	२७७	विना तेनाऽङ्गुलीयेन	५	३३	विश्रवःसूनवे सद्यः	१	१३१
विजये पुष्कलावत्यां	४	३९७	विनाऽपि हेतुं हुङ्कार०	१	१४९	विश्रवोनामधेयस्य	२	३
विजिगीषौ मयि सति	२	२२४	विनाऽहन्तं विना साधुं	५	६९	विश्वस्य सीताऽप्याचख्यौ	९	१२
विज्ञप्तोऽथ तदाऽऽरक्षै०	१०	४०	विना शशाङ्कं श्यामेव	३	४७	विश्वाधारः पुमानेष	१०	१२६
विज्ञप्यसे तथाऽपि त्वं	३	७३	विनोदभार्या शाखाख्या	८	१३१	विश्वास इव मूर्तिस्थो	२	३४३
विज्ञातज्ञातिसम्बन्धौ	९	१२९	विन्ध्याटव्यामभूतां ता०	१०	२४	विश्वैश्वर्यस्याऽधिकर्त्रा	११	२९
विज्ञाततदुन्तोऽपि	५	२२९	विपक्षवीरान् वृष्वन्तो	७	६१	विषण्णं भ्रातरं प्रेक्ष्य	७	३७३
विज्ञानरहितस्तत्र	४	२२६	विपद्य चाऽच्युते कल्पे	५	२९८	विषण्णो रावणो दध्यौ	७	३७२
विज्ञाय तदभिप्रायं	१	१५	विपन्नः स नमस्कार०	४	२२०	विष्णुनाऽपि रणे यस्य	६	३०
विज्ञायाऽऽसनकम्पेन	५	३१०	विपरीतमिदं जज्ञे	३	२६३	विससर्ज मखं सद्यो	२	३८१
विडम्ब्य बहुधा रत्न०	५	२९५	विपुले गोकुल इव	६	३०१	विसृज्यमाना अपि ते	४	४९५
विदधुर्विदिधांस्तत्रो०	७	३४५	विप्रवृद्धैरथोचे स	२	४४४	विसृष्टः सप्रसादेन	५	२३२
विदाञ्चकार सा भ्रातु०	५	३६७	विप्रवेषस्ततो भूत्वा	२	४७७	विस्मारयितुकामास्ता	८	१०५
विदुद्रुवु राक्षसास्ते	७	१७८	विप्रियं कुर्वतस्तस्य	२	२०२	विहरन्तः पुरीं जग्मु०	८	२१९
विदेहाऽपि स्रोदैवं	४	३२८	विनुष्य भरतेनाऽपि	७	२८७	विहरन्नन्ददा रामो	१०	२१३
विदेहामिति सम्बोध्य	४	३३२	विभातायां विभावर्या	७	८८	विहरन् स रथावर्तं	२	६४१
विदेहा समयेऽसूत	४	२३८	विमानं गच्छतस्तस्य	१	३९	वीक्ष्यमाणः सोपहासं	४	३४३
विद्यादानाद् गुरुस्थाने	२	५७५	विमाने लम्बमानोच्च०	३	२१०	वीतरागं सर्वविद०	२	२२१
विद्याधरकुमारीभि०	१०	२२२	विमानैर्देववत् केचित्	७	५१	वीरपत्नी पुराऽप्यासी०	९	१०७
विद्याधरनरेन्द्राणा०	२	२३४	विमानैः स्यन्दनैरश्वै०	७	५	वीरपुत्रौ च वीरौ च	९	१०८
विद्याधरनरेन्द्रांश्च	२	२९४	विमुक्तशस्त्रो दीनास्यः	५	१११	वीरवृत्त्याऽनया मृत्युं	८	८
विद्याधरसहस्रैस्ते	५	४१२	विमुक्तशैशवः स्वामी	११	४०	वीराणां कामुकानां च	२	५१३
विद्याधरा भयोद्भ्रान्ता	९	२१६	विमुक्तः प्राब्रजत् सोऽपि	८	१९६	वीराः शिरांसि वीराणां	७	७०
विद्याधरीभिरम्भोभिः	७	२४९	विमृश्य च ततो विद्या०	५	४२८	वीरो पितृपितृव्यौ वां	९	८९
विद्याधरेन्द्रमिन्द्रं तं	१	११२	विमृश्येति प्रविश्याऽन्त०	४	३६१	वृद्धत्वात् सौविदल्ले तु	४	३५८

श्लोकः	सर्गः	क्रमांकः	श्लोकः	सर्गः	क्रमांकः	श्लोकः	सर्गः	क्रमांकः
वृषभो वृषभेणव	३	२९६	शस्त्राशस्त्रि चिरं कृत्वा	६	३७८	श्रुत्वा पुत्रवधोदन्त०	१	७८
वेगात् तानन्वधावन्ता०	४	४८५	शस्त्रास्त्रकौशलेनोच्चै०	४	२०१	श्रुत्वा विभीषणस्तत् तु	४	१४०
वेगेनाऽऽपत्य तच्चक्र०	९	१४६	शाखया रमणच्छुर्या	८	१३३	श्रुत्वा ब्रह्मरुचिस्तत् तु	२	५०७
वेङ्गन्तीमधिपर्यङ्कं	३	९०	शाण्डिल्यस्याऽऽज्ञया सोऽपि	२	४८२	श्रुत्वा विपरिणम्याऽऽशु	१०	५७
वेश्मन्यानीय भक्त्याऽऽशु	४	३०५	शार्दूलकेतवः केचित्	७	५७	श्रुत्वा सन्नह्यतस्तांश्च	१०	१०१
वेष्टिते पन्नगै रौद्रै०	४	३४०	शिलायां पद्मिनीखण्ड०	१०	१६५	श्रुत्वा स्वसृपतिस्ते तु	५	४१८
वैताढ्यदक्षिणश्रेणिं	८	२४७	शिलीमुखानमिमुखा०	८	१६६	श्रुत्वेति तद्वचो लोको	१०	६२
वैताढ्यदक्षिणश्रेणौ	४	२४४	शीघ्रवेधी दशरथो	४	१६६	श्रुत्वेति रामो द्वाःस्थेन	७	४२
वैताढ्यदक्षिणश्रेण्यां	२	१०३	शुकमङ्गलकाम्बोज०	४	२६८	श्रुत्वेत्यं लक्ष्मणोऽगच्छत्	५	२४८
वैताढ्यस्येव सैन्यस्य	७	६२	शुचिः पुष्पामिषस्तोत्रै०	११	७१	श्रुत्वेमां देशनां भर्तुं०	११	९६
वैताढ्याद्रेर्दक्षिणतः	४	२६५	शुद्धान्ते त्रिस्तुग्रीवः	६	६४	श्रुत्वैवं सह तेनैव	९	२९
वैदेह्या भक्तपानाद्यैः	९	४१	शुभ्रदा रजोरूपा	२	६१	श्रेणिद्वयं वशीकृत्या०	१०	१०७
वैफल्ये मन्त्रतन्त्राणां	१०	१३१	शुभेन परिणामेन	८	१३८	श्लिष्ट्वा दृढं दशमुखेन	३	३०३
वैश्रवणोऽथ दूतेने०	२	१०८	शून्यदत्तदृशं शून्य०	३	९३	श्वेतसर्वाङ्गरोमाणं	४	३६९
व्यक्तमन्तःस्फुरल्लक्ष्मा	६	३०२	शून्येभ्य इभ्यवेश्मभ्यो	५	४०	श्वेतांशुकभृतो याम०	२	२७
व्यक्तिर्यावद् भवेद् दोषा०	३	१४४	शोफाल्याः कुसुमानीन्दुः	६	३०५			
व्यक्तोऽपि कलयामास	६	२९५	शेषैकमूलमुशल०	७	३१९	षट्खण्डां बुभुजे पृथ्वी०	१३	२६
व्याख्याद् रामस्तयाऽऽख्याते	८	२५५	शोकेन तेन वैदेही	६	१२६	षष्ठ्यग्रा द्वादशशती	११	१०५
व्याघ्रीभ्य इव गौर्जीवन्	४	२९५	श्रमस्थानेऽपि हि तयो०	४	१९९	षष्ठ्यब्दीं गुरुपादान्ते	१०	१८२
व्याघ्रैव खाद्यमानोऽपि	४	६४	श्रावकत्वं चिरं सम्यक्	१०	४६	षोडशाऽन्तःपुरवधू०	८	२४८
व्याधिभृतादिदोषांश्च	२	४८१	श्रावकत्वं पालयित्वा	४	३९९			
व्याधेनेव किरौ श्वानं	७	१८३	श्रावकत्वं पालयित्वा	१०	८१	स इन्द्रो मालिना लोक०	१	१२७
व्यावृत्तांस्तान् रणात् प्रेक्ष्य	२	३३५	श्रावकाणां लक्ष्मके	११	१०७	सकलं वासरं पत्या	३	८१
व्याहर्ता मोक्षमार्गस्य	११	२७	श्रावस्त्यां च तदा राजा	५	३३६	सकलेऽपि जगत्यस्मिन्	६	२७९
व्योमनीव तडिल्लेखा	६	२७४	श्रीकण्ठं कीर्तिधवलो	१	२५	स काञ्चनप्रभाराज्ञी०	८	१९७
व्योम्नाऽथ हनुमान् गच्छन्	६	२५३	श्रीकण्ठतो वज्रकण्ठा०	१	४२	स कामबाणैः सद्योऽपि	५	८१
व्रणसंरोहणं शल्या०	७	२७८	श्रीकण्ठपद्मयोस्तत्रै०	१	२४	स काममिति जल्पन्त्यो०	२	३६
व्रतं भरतमाताऽपि	८	१५२	श्रीकण्ठस्य सुतो जज्ञे	१	३६	स किं त्वया प्रहसित!	३	२३५
			श्रीकण्ठेनैकदा मेरो०	१	१२	सकुटुम्बं दशग्रीवं	६	२३०
			श्रीकण्ठोऽपि द्रुतं कीर्ति०	१	१७	स क्रन्दन् पथि दृष्टश्च	८	२००
शक्तिप्रहारं सहते	५	२४४	श्रीकान्तनाम्ने चाऽऽख्याय	१०	२१	सखे! गत्वा शंस पित्रो०	३	२३१
शक्तिशल्योद्धारणाय	८	६५	श्रीचन्द्रो नाम भुक्त्वा च	१०	५०	सखे! सुग्रीव! हनुमन्!	७	२३५
शक्रो निन्ये मेरुमूर्ध०	११	२५	श्रीदामाख्याऽथ तद्राज्ञी	८	१२५	स गच्छन्नन्तराऽपश्य०	४	९
शतत्रयं मण्डलित्वे	१०	१८९	श्रीधराकुण्डले ते च	५	७२	स गच्छन्नभसाऽपश्य०	६	२३७
शतबाहुरहं नाम्ना	२	३४५	श्रीनन्दनो ययौ मोक्षं	८	२१८	स गत्वा द्वाःस्थविज्जमः	७	३०९
शतबाहुसहस्रांशू	२	३६१	श्रीमत्यरिञ्जयपुरे	२	६३५	स गत्वा वालिनं नत्वा	२	१८८
शत्रुघ्नजीव उत्पद्य	८	१९२	श्रीमत्यां तस्य कान्तायां	१	८	सगरस्याऽऽज्ञया द्वाःस्था	२	४५८
शत्रुघ्नमत्याग्रहिणं	८	१६४	श्रीमालायां च किष्किन्धे	१	९०	सगरस्याऽपि नगरे	२	४८३
शत्रुघ्नमपि पादान्ते	८	८१	श्रीमालां समुपादाय	१	७७	सगरं सुलसायुक्तं	२	५००
शत्रुघ्नमभिधानेन	४	२०५	श्रीशान्तिनाथ! भगवन्!	७	३३१	सगरोऽप्यादिशद् विश्व०	२	४६८
शत्रुघ्नोऽप्येवमवदद्	८	१६२	श्रीशैलोऽपीषुवर्षेण	६	३७७	सङ्कल्पयोनिनाऽनेन	११	८४
शत्रौ मित्रे तुणे ज्ञेणे	११	९३	श्रीसीमन्धरनाथस्य	४	१३७	सङ्कृद्धौ मातुलचमू०	९	५५
शम्भुनाऽपि विमुक्ता सा	१०	६५	श्रुततद्वचनो वेगात्	३	२५२	सञ्जीतपुरनाथस्य	७	२६३
शम्भुर्निहत्य श्रीभूतिं	१०	६४	श्रुतधर्मो च तत्पार्श्वे	४	२१३	सचन्द्रहासं मामूढ्वा	२	२४३
शयानशसुनिःश्वास०	२	२३	श्रुत्वा केतुमती तच्च	३	२३४	सचन्द्रहासं लङ्केशं	२	२१८
शराशरि चिरं कृत्वा	२	१५२	श्रुत्वा च तं तथोन्मत्त०	१०	१५४	स चाऽपि साहसगति०	२	२८८
शल्यानि शङ्खो बाणा०	७	६६	श्रुत्वा चाऽमी सभायाताः	८	२९९	स ज्वालितुमारभे	४	४०३
शशंस चैव यन्मेरौ	१	१५९	श्रुत्वाऽऽज्ञना जनमुखा०	३	६५	सञ्जेरतुः सदस्याना०	४	१९५
शशंस चोपयोगायाः	५	२७६	श्रुत्वा तद्द्रुदितं रत्न०	५	४४५	सञ्जातजातिस्मरणः	४	४०९
शस्त्रखण्डैरुच्छलद्भि०	६	७४	श्रुत्वा धर्मं च तत्पार्श्वे	४	२३०	सञ्जातजातिस्मरणा०	८	३०
शस्त्रमन्त्रास्त्रवैफल्य०	२	२१६						

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
सञ्जातजातिस्मरणो	५	३२९	स प्रविव्रजिषुः पित्र०	८	१४०	सर्वथा दोषवत्येषा	३	१४७
सञ्जातप्रत्ययास्तेऽपि	६	२१६	सप्रहासं दशास्येन	२	५६२	सर्वथा स्त्री विना नाथं	३	१५७
स तथा घटयामास	२	४१४	स प्राग्वैराजातरोषो	४	२४०	सर्वविद्याधरेन्द्राणां	३	२३९
स तौ शिरसि चुम्बित्वा	९	१०६	स प्राणयौवनः सर्व०	२	१८५	सर्वं पुरुष एवेदं	२	४९०
सत्कृत्य पृष्टो रामेण	८	६९	स प्रेयस्याः पद्मवत्या	१३	३	सर्वं विशल्यावृत्तान्तं	७	२९९
सत्यभूतिं चन्द्रगतिं	४	३९०	स भव्याविति तत्पुत्री	९	४६	सर्वासामेव राज्ञीनां	४	३५९
सत्यभूतिं महर्षिं तं	४	३९१	सभायाममिलन् सभ्या०	२	४४१	सर्वेषां वः स्वबन्धूनां	१०	१४६
सत्यवादीति स प्राप	२	४०८	सभायां यावदासीन०	२	३३९	सर्वेषु रम्यस्थानेषु	६	१७२
सत्यश्रिया च त्वत्पत्न्या	२	६४४	सभ्यीभूतस्ववीराणां	७	७९	सर्वैजसाऽऽकुलीकृत्य	३	२९७
सत्येन तुष्टाः सान्निध्य०	२	४१६	स भ्राम्यन् प्राप तत्रैव	३	२६७	स लब्धप्रसरोऽकार्षी०	२	४९४
स त्रस्यतः कपीन्चे	७	१४४	समन्तात् तस्य सामन्ता	५	२१७	सलोकपालः सानीकः	१	१२६
स त्रोटिनखकोटीभि०	५	४४०	समन्तादन्तरीपाणि	२	३०९	स वित्ताभरणादीनि	४	११९
स त्वां प्रत्यापतन्नस्ति	२	५९०	समयेऽङ्गीकृतराज्यः	५	७५	स विपद्य समुत्पेदे	५	२८७
स ददर्श पुरीं तां च	५	१४५	समये प्रावृडम्भोद०	४	१८७	स विपद्याऽभवत् कल्पे	६	११
स दध्याविति मन्येऽस्यां	२	४११	समर्थः प्रेष्यतां तत्र	६	२१९	स सर्वान् साधयामास	१	१०४
सदा दिदेव द्यूतेन	८	१४४	समर्थं गुरुरस्माक०	२	३९१	स सागर इवाऽगाधो	११	१५
सदा यक्षै रक्षितानां	९	१३७	समस्तवानराधीशं	६	३४७	ससीतोऽध्यास्य भुवना०	८	४५
सदा विमृश्य कर्तुस्ते	९	२२	स महारक्षसे राज्यं	१	४	ससुग्रीवः प्रतस्थे च	६	१०६
सदृक्षपुत्रलाभेन	९	१६२	समं च लङ्कासुन्दर्या	६	३०८	स स्कन्दककुमारेण	५	३४०
सद्यः प्रहस्तं नीलोऽपि	७	८०	समं तत्पितृभिर्विद्या०	२	९३	सस्नेहमिति तेनोक्त०	१	३०
सद्यः सरणरणकः	८	७०	समं राक्षसनाथेन	३	५२	सह विद्याधरैः सूनुं	३	२४०
सद्यः संवेगमापन्नाः	१०	१०४	समं राज्ञीसहस्रेण	२	३१८	स हस्ती परितोऽधस्ता०	२	६१९
सद्यः सिंहोदरोऽकुप्य०	५	१७	समं विदेहया देव्या	४	३८५	सहस्रकिरणे राज्य०	२	३४६
सद्यो गन्धाम्बुभिस्तेन	७	२६७	समं श्रियेव कैकेय्या	४	१७०	सहस्रयोधिभिः पुम्भि०	५	३५२
सद्योऽपि देवाः समव०	११	५३	समं सुतैः स्नुषाभिश्च	४	३५४	सहस्ररश्मिर्नाऽप्यस्मि	३	५५
सद्योऽप्यपास्य मन्दाक्ष०	२	८८	समाकृष्य स्नसां तन्त्रीं	२	२६७	सहस्रं तेऽपि राजानः	८	१५०
सद्यो भामण्डलो भूते०	४	२९९	समासहस्रत्रयमायु०	१३	२९	सहस्रारः सदिकपालो	२	६२३
सद्यो मुमूर्छं काकुत्स्थो	९	२३२	समुत्पतन्ती सा शक्तिः	७	२९३	सहस्रारः सहस्राक्ष०	१	१०१
सद्यो रुदन् सोऽथवादी०	३	२००	समुद्रसेतू राजानौ	७	७	सहायातमपि त्यक्त्वा	२	६३८
सद्यो रूढप्रहारेण	७	२६८	समुद्रोपरि शब्दोऽयं	५	४४६	सहिष्यसे शक्तिघातं	५	२५०
सद्यो रोमाञ्चिततनुः	४	१५७	समुद्रोऽपि हि रूपाभि०	७	१०	सहैवैरावणेनेन्द्रं	२	६२१
सद्यो व्यसनवेलाया	३	२७३	सम्पद्यापदि चाऽन्यो०	२	१९८	संवृद्धिर्जुम्भणी सर्वा०	२	६७
सनदीकमिव काऽपि	७	९३	सम्पद् विस्तारमापन्ना	११	६	संस्मृत्य किं ममाऽऽगस्तत्	६	१९७
स नागपाशबन्धोऽपि	६	३८७	सम्पूर्णचक्रवर्तिश्री०	१२	२६	संहृत्य शारभं रूपं	३	१९२
सनिदानं तपः कृत्वा	२	५४६	सम्प्राप्तयौवनायाऽस्मै	१	१०३	सा कालेऽसूत हेमाभं	१२	८
सन्देशहारकेणाऽपि	६	२१८	सम्प्राप्तयौवनो रत्न०	१	१३३	साकेतपुर्यां माहेन्द्रो	७	२६६
सन्धानं वज्रजहेन	९	६२	सम्भ्रमाद् रामसौमित्रि	८	१०९	साकेतमन्यदा मासो०	४	३९
सन्धेहि वज्रकर्णेन	५	६४	सम्मेतयात्राचलितं	१०	७०	साक्षेपं पर्वतोऽजल्प०	२	४२४
सन्नहन्ति स्म युद्धाय	७	१५	सम्मेते वन्दितुं चैत्या०	५	२८१	साक्षेपं लक्ष्मणश्चोचे	९	१४१
सन्नह वालिराजोऽपि	२	२०५	सम्यक्त्वं नियमांश्चाऽथ	३	१६६	साऽगच्छदागमदथ	६	१५८
सन्नह समधावन्त	४	१४८	सम्यग्दृष्टिं न्यायवन्तं	२	१७१	साग्रषोडशधनुःसमु०	१	१६४
सपदि जय जयेति	७	३७७	स यक्षोऽकृत तत्रैव	२	७०	साऽग्रेऽधुना च निर्दोषा	३	२४७
स पापद्धर्मा गतोऽन्येद्यु०	५	७	स यमं हेलयाऽभाङ्क्षीत्	२	५८८	साऽऽचक्ष्वाविह सायासी०	३	२२८
स पित्रा दुर्विनीतत्वात्	८	१४३	सरसाऽपि भवं भ्रान्त्या	४	२३६	साङ्गनं तं समायान्त०	३	२६८
स पुण्डरीकविजये०	१०	७५	सरसाविरहादार्यो	४	२१८	साटोपमिति जल्पन्तो	४	१६०
सपुत्रादिपरीवारो	४	३७३	सरसो लूनपद्मस्थ	२	११९	सा तु व्याघ्री विद्युदिव	४	५९
सप्तत्रिंशत्सहस्राणि	१०	१८१	सरस्यपश्यन्मज्जन्ती०	२	८६	साऽथ पर्वतकापाय०	२	४३०
सप्तर्षीणां प्रभावेण	८	२३१	सर्वत्र कलगीतानि	४	१८२	सा दत्तबुद्ध्या रमण०	८	१३२
सप्तहस्तसमुच्छ्रायं	२	१३४	सर्वथा गच्छ माताऽसि	२	५३८	साधयित्वा स्वयं गङ्गां	१३	२२
स प्रवव्राज विजय०	१०	६९	सर्वथा त्वं गुरुः स्वामी	१०	४४	साधु केतुमति! कुल०	३	१५४

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
साधुनाऽनन्तवीर्येणा०	६	२१३	सिंहोदरं श्रीधरेति	५	२६	सीतां त्वतोऽन्यथाकार०	७	२०
साधुभिवार्यमाणोऽपि	८	२५	सिंहोदरः ससैन्योऽथ	५	५७	सीतां मोचयितुं सोऽपि	६	२२१
साधु साध्वित्यभूद् वाणी	२	५७	सिंहोदरोऽथ दूतेन	५	३२	सीतां यथा दोषभीतो	१०	५
साधूनां प्रत्यनीका सा	४	३९३	सिंहोदरोऽपि परया	५	७१	सीते! त्वमेव धन्याऽसि	६	१३३
साधूपसर्ग साधूना०	६	२५८	सिंहोदरोऽपि प्रत्युचे	५	५०	सीतेन्द्रवचनैस्तैश्च	१०	२२६
सान्तःपुरपरीवारौ	१	८४	सिंहोदरोऽवदद् देवि!	५	२७	सीतैकदा ऋतुस्नाता	८	२५४
साऽपि मद्गदवागूचे	४	३६४	सीताकुक्षिभवौ पुत्रौ	९	१५१	सीतोदन्तेन तेनाऽथ	६	२०४
साऽपि प्रातरपश्यन्ती	५	१००	सीता च रूपलावण्य०	५	४२०	सुकोशलोऽपि तच्छ्रुत्वा	४	४८
साऽप्याख्यत् त्वयि यात्रा	३	२२४	सीता च ववृधे सार्धं	४	२५४	सुखं वैषयिकं ताभि०	४	१२६
साऽप्याचख्यावत्र पुर्या०	५	१५०	सीताचूडामणिं तं तु	६	४०७	सुगुप्तर्षिरथाऽऽचख्या०	५	३३५
साऽप्युवाचेति तत्कृत्यं	३	११४	सीता त्वधिजलं पवो०	९	२१२	सुग्रीव इति चाऽन्योऽभू०	२	१६८
साऽप्युचे देवतारूपा	७	२९४	सीतादेव्या नमश्चक्रे	८	४०	सुग्रीवद्वितयं दृष्ट्वा	६	६३
साऽप्युचेऽद्याऽपि मेऽरण्य०	९	१७८	सीतादोषपदं तच्च	८	२६४	सुग्रीवप्रतिपन्नाज्ञः	२	२३३
साऽप्युचेऽवन्तिराजस्य	५	४०१	सीतानिमित्तो ह्यैश्वकाका०	६	१८०	सुग्रीवहनुमन्मुख्या	६	१७९
साऽप्युचे साध्वकाषीस्त्वं	५	२७७	सीताऽनुनीताऽवश्यं हि	६	१६३	सुग्रीवादिभिरासक्तो	७	२२६
सा प्रोचे प्राञ्जलिर्भूत्वा	५	१७९	सीता पराङ्मुखीभूये०	६	१४०	सुग्रीवाद्यैः खेचरैर्मा०	९	११३
सामन्तः पुनरप्युचे	७	३१४	सीतापहारात् सौमित्रि०	७	२३६	सुग्रीवेण पद्मरागा	३	३०२
सामन्ताः सह सामन्तैः	२	६०६	सीतापहाराल्लङ्कार्यां	८	६४	सुग्रीवो दलयामास	७	१३०
सामन्तो बालचन्द्राख्य०	४	२३२	सीताऽपि वनवातेन	८	३१७	सुग्रीवो न्यञ्जितग्रीव०	६	८२
सा याच्चाखण्डनात् पुत्र०	५	४११	सीताऽपि सदनं गत्वा	८	२७५	सुग्रीवोऽपि स्वयं गच्छन्	६	१९६
सार्धवाहो विन्ध्यमाना०	७	२६९	सीताऽपि सद्यो रुदती	९	८८	सुग्रीवोऽप्यब्रवीदेते	७	३८
सार्धैर्वर्षसहस्रे द्वे	११	४१	सीताऽप्यवोचदाः पापे!	६	३३९	सुग्रीवोऽप्यब्रवीदेवं	७	३४२
सार्धवारुणमुख्यानि	२	२१५	सीताऽप्युल्लोलमम्भस्तत्	९	२१७	सुग्रीवोऽप्येवमूचेऽस्मिन्	६	१०१
सा लज्जानम्रमुख्येवं	३	१२७	सीताऽप्युवाच निःशोका	४	४६०	सुग्रीवो भामण्डलश्च	१०	१६
सावज्ञं तान् स वन्दित्वा	८	२२३	सीताऽप्युचे दोहदो मे	८	२६७	सुतस्नुषे अपश्यन्तौ	४	२१२
सावज्ञाय तदस्त्रौघं	७	२१८	सीताऽप्युचे न ते दोषो	९	२२९	सुतां नाम्ना तडिन्मालां	२	१०२
साऽवादीद् दीयतां पुत्र०	२	४३२	सीताऽप्युचे प्राप्तशुद्धिः	९	१८३	सुदर्शनमुनेस्तस्या०	१०	६७
साऽवोचद् वासुकेर्मौलि०	५	४३०	सीताऽप्युचे मया दृष्टः	८	२५९	सुदर्शना तयोः पूर्व०	१०	८७
सा व्याप्री शीघ्रमभितौ	४	५७	सीताप्रवृत्तिमानेतुं	६	४६	सुनन्दरोहिणीपुत्रौ	१०	२३३
साश्चर्यं पश्यतां तत्र	५	६०	सीताप्रवृत्तिमानेतु०	६	१८९	सुपार्श्वकीर्तिस्तु मनो०	८	२५२
साश्रुं म्लानमुखं तं च	८	३१०	सीताप्रवृत्तिर्न प्राप्ता	६	५०	सुशेष्वस्मासु सदनो०	२	३८७
सा सत्यश्रावणां चक्रे	४	८१	सीता प्राणप्रियाऽग्रेऽपि	८	२५७	सुप्रभाद्यैर्नृपैः शक्रा०	११	४४
सा समायातु विद्यां ते	२	५६७	सीताप्राप्तौ विमुक्ताशो	९	३२	सुबन्धुतिलकस्याऽथ	४	१२३
साऽसूत च वने तस्मिन्	२	१८४	सीताभामण्डलयोश्च	४	३७९	सुभटा मुद्रराघातौ०	७	६८
सा हनूमन्तमित्यूचे	६	२७७	सीताभिलाषजं तापं	४	३७७	सुमालिप्रमुखास्तत्र	२	८२
साहाय्यकार्यं सुग्रीवः	६	७८	सीतामुपाययौ रामो	९	२२५	सुमित्रामन्यनाम्ना च	४	१२४
साहाय्यस्य न योग्योऽसि	६	३९७	सीतामोक्षाय जल्पंश्रा०	७	४१	सुमित्रो राजपुत्रोऽभू०	२	५२२
साहाय्यार्थं त्वयाऽऽहूतो	६	३९६	सीताया रुदितं श्रुत्वा	९	५	सुरनन्दः श्रीनन्दः श्री०	८	२१६
सांसारिकसुखास्वाद०	४	२१	सीतायाः कश्चिदाचल्यौ	७	२४७	सुरप्रभमथाऽऽपृच्छ्य	५	३२२
सिद्धविद्यासहस्रस्या०	२	७९	सीतायाः प्रेक्ष्य तद्देवाः	९	२०२	सुलसाऽपि हि तच्छिक्षां	२	४६७
सिद्धाज्ञया निषिद्धश्च	८	३१४	सीता रक्ता विरक्ता वा	८	२८४	सुवसुर्नवमः सूनु०	२	४५३
सिद्धार्था शत्रुदमनी	२	६८	सीतारक्तेन तेनेयं	८	२९२	सुवेलं नाम राजानं	७	१२
सिंहचन्द्र इति ख्यातो	३	१६९	सीतारूपं च सीतेन्द्रो	१०	२२०	सुशर्मा ब्राह्मणी साऽपि	५	१६०
सिंहद्विपाश्वमहिष०	१	११४	सीतार्पणेन निर्वादं	७	१८९	सूदोऽप्यमायां घुष्टयां	५	८९
सिंहनादं च तं श्रुत्वा	५	४३३	सीता वो हियतेऽनेन	५	४४४	सूनवो द्वे शते सार्धं	८	२५०
सिंहादिरूपैर्विकृतै०	१०	२४६	सीतासौमित्रिसुग्रीव०	८	५५	सूनवोऽन्येऽपि दोषमन्तः	७	५५
सिंहासनात् समुत्थाय	२	३४०	सीतास्वयं वरायाऽथ	४	३३३	सूनुः सिंहस्थस्याऽभू०	४	१०६
सिंहिकाया उपरिष्ठात्	४	८३	सीता स्वहस्तलिखितं	८	२६२	सूपकारं च पप्रच्छ	४	९३
सिंहेन्द्रदत्तयोः सोऽपि	८	२०४	सीताहरणमाकर्ण्य	६	१९४	सूरोदयोऽपि तत्रैव	८	११७
सिंहोदरमहिष्याः श्री०	५	२४	सीताहरणवृत्तान्तं	६	१०३	सूर्यज्ञयेन पुत्रेण	४	४१४

श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः	श्लोकः	सर्गः	क्रमाङ्कः
सेतुबन्धेन रेवायां	२	३१७	सोऽहिः पुराभवे क्षेम०	८	१२०	स्वनायकान् प्रशंसन्तो	७	६३
सेत्पूचे तव सिद्धाऽस्मि	७	३५०	सौत्रामण्यां विधानेन	२	४८५	स्वपत्नीन् मोचयामास	२	१४८
सेत्स्यत्येतन्मया तत्रे०	७	२८८	सौधाग्रस्था सहदेवी	४	४०	स्वपुत्रे त्वदवज्ञाया०	३	१२५
सेद्भुकामः सूर्यहासः	५	३८४	सौमित्रये च ताडङ्के	५	१६६	स्वप्नादनन्तरं तस्मा०	१	१४६
सेनानीरपि सम्मेत०	८	३०७	सौमित्रये वज्रकर्णो	५	७३	स्वप्रतिज्ञामिति श्रुत्वा	२	३६०
सेनानीरभ्यधाद् दूरे	८	३१९	सौमित्रिमूर्च्छाविधुरो	९	१४०	स्वभर्तुरनुयानेना०	४	४५९
सेनान्या साधयामास	१२	२४	सौमित्रिमैथिलसुता०	४	५३१	स्वभावादप्यसदोष०	९	२२६
सेनान्योद्घाटितां खण्ड०	१२	२३	सौमित्रिकेवारं चेत्	७	३१५	स्वभ्रातृवनवासेन	४	५३०
सेनापुरे त्वं वणिजो	४	३९२	सौमित्रिर्जीवित इति	७	३०२	स्वमित्रं पोतनपतिं	९	५२
सैका हृदि दृशोग्रे	९	३४	सौमित्रिर्नागपाशाखं	७	२०२	स्वयमारुह्य युद्धाया०	२	६०९
सैन्याः सैन्यैः समं सेना०	२	१५१	सौमित्रिर्मारितोऽद्येति	७	२५६	स्वयमुद्घाटितोदीच्य०	१२	१९
सोऽकामनिर्जरायोगा०	७	२७१	सौमित्रिवपुरालिङ्ग्य	१०	१६८	स्वयम्भूर्दुर्मतिं शम्भुं	७	१९६
सोऽङ्कुशाय ययाचे तु	९	४९	सौमित्रेर्जीवनोद्वाहो०	७	३०१	स्वयं दशास्यस्तत्राऽगा०	२	५५७
सोचे गोकर्णयक्षेण	५	१४७	सौमित्रेर्वाहनीभूतं	७	१७२	स्वयं दुःख्यपि तद्दुःख०	६	१०२
सोच्छ्वासः सप्रजो राजा	४	१९०	सौमित्रेर्विक्रमं दृष्ट्वा	७	३६५	स्वयंवरस्रजं रामे	४	३४७
सोत्कण्ठस्तत्र चैत्यानि	२	५५०	स्कन्दकाग्रिकुमारोऽपि	५	३६९	स्वयं वेतालरूपः सो०	५	२६७
सोत्कण्ठैरुमुखैः पौरै०	८	८५	स्कन्दको देशनां चक्रे	५	३५०	स्वर्गं यास्यत्यसौ ताव०	२	३९९
सोऽथ क्रौञ्चवातीरे	५	३८०	स्कन्धे स्त्रीमृतकं न्यस्यो०	१०	१७०	स्वर्णस्तम्भमवष्टभ्य	१०	१२४
सोऽथ तस्यां कृतस्नानो	२	३०३	स्खल्यमाना विरहिभि०	६	३०३	स्वसतीत्वज्ञापनाय	४	८०
सोऽथ सम्पूर्णचक्रिन्श्री०	१३	२५	स्तुत्वेति शान्तिं लङ्केशः	७	३३८	स्वस्थावस्था तद्विराऽस्थात्	७	२५५
सोऽथ स्वयं वशीचक्रे	१३	१८	स्त्रीरत्नमपहृत्येदं	५	४०३	स्वानुपद्रूयमाणांस्तु	२	३३२
सोऽदात् तस्मै नमस्कारं	१	४८	स्त्रीराज्यमिव तत्सैन्यं	५	२१०	स्वान्यशक्ती न जानीतो	२	१०९
सोदासनृपते राज्ये०	४	८६	स्त्रीवेषमथ सञ्जहे	५	२२३	स्वामिनौ वृषभस्वामि०	५	६६
सोदासमपि ते प्रोचु०	४	८७	स्त्रीशस्त्रेणाऽपि चेत्कामो	११	८३	स्वामिन्नवश्यविज्ञप्यं	८	२८१
सोदासः प्राहिणोद् दूत०	४	१०२	स्थाने तत्राऽगमद् रामो	८	२६१	स्वामिन्निशेयमगम०	७	२३२
सोदासेनाऽपि चाऽन्येद्यु०	४	९८	स्थापयित्वाऽध्ययःपीठं	४	३४५	स्वामिन्! पुण्यानुबन्धीनि	११	६३
सोदासे राज्यमारोप्य	४	८५	स्थित्वोपचितं पवनः	३	२४२	स्वामिन्! मा विषीद किञ्चि०	२	७८
सोदासोऽथ सिंहस्थं	४	१०४	स्नपनान्ते जगन्नाथ०	११	२६	स्वामिन्येषोऽस्मि मा भ्रैषी०	५	४३९
सोदासोऽपि सिंहस्थं	४	१०५	स्नातुकाम इव व्योमा०	६	२८१	स्वामिन्! विना हि सुग्रीव०	७	१५९
सोदासोऽपि हि तन्मांस०	४	९२	स्नात्रं श्रीशान्तिनाथस्य	७	३२८	स्वामिन्! सह व्रतादान०	४	४३४
सोदासोऽपि हि तं धर्म०	४	१००	स्नात्राम्भः सौविदलेन	४	३५६	स्वामिन्! स्मरसि योऽदत्त०	४	४२३
सोदासोऽप्यवदत् सूदं	४	८८	स्नात्वा भुक्त्वा च लङ्केशो	७	३५४	स्वामी तरुतलासीनो	६	१८८
सोऽद्य ते राज्यदानेन	४	४३६	स्नुषान्वेषणहेतोश्चा०	३	२५६	स्वां सत्यापयितुं सन्धां	४	४४५
सोद्यौवनान्यदा साधुं	१०	५५	स्नेहतः कातरो मा भूः	२	५९५	स्वेच्छयैव वरादानं	४	३२९
सोऽनमस्यद् रामभद्रं	५	८५	स्नेहाद् भरतशत्रुघ्ना०	४	२०६	स्वेच्छादुर्ललितैर्मै चा०	८	९५
सोऽन्यदा गोकुलं गच्छ०	१०	३१	स्पष्टधाष्टर्मिदं कर्म	४	७६	स्वैरं भ्रमन् सोऽन्यदा तां	१०	३४
सोऽन्यदाऽध्वनि यान् राज०	८	१९३	स्फीतेऽन्धकारे निःशङ्का	६	२९७	ह		
सोऽपि देवस्तयोस्तेजः	५	२६९	स्मस्तस्य कन्याः कुसुम०	६	२६०	हतबद्धपरीवारो	७	३१८
सोऽप्यभ्यधाद् दशास्येन	६	२००	स्मारं स्मारं स्वबन्धूना०	७	२५९	हतविद्रुतमेवं च	९	११९
सोऽप्ययोध्याधिपो दधौ	२	३५९	स्मित्वा च लक्ष्मणोऽजोचद्	६	१९	हतक्षेत्रभो रणे सोऽथ	४	४०८
सोऽप्याख्यन्मम निर्वाणे	५	३१३	स्मित्वा चोवाच सौमित्रि०	६	२३	हत हतैतान् कुमारी०	५	१८७
सोऽप्याचख्यौ भविष्यन्त्या	४	१३०	स्मित्वा जटायुरप्युचे	१०	१६७	हतं च भ्रातरं दृष्ट्वा	८	४
सोऽप्युचेऽवन्तिदेशेऽस्मिन्	५	५	स्मित्वा पद्मोऽप्युवाचैवं	७	३४३	हतः पुत्रो हतो भर्ता	६	१२२
सोऽभ्यषिञ्चत् तां मूर्ध्नि	४	३६६	स्मित्वा सप्रश्रयं सोऽपि	६	३५७	हते मालिनि वित्रेसू०	१	१३०
सोमवंशे मम भ्राता	२	४६३	स्मित्वा सीताऽप्युवाचैवं	६	३६०	हते वज्रमुखे लङ्का०	६	२७३
सोमाद्यैर्लोकपालैश्च	१	११९	स्मित्वा सीताऽप्युवाचैवं	९	१८६	हनुमन्तं समायातं	३	२८८
सोऽवधेभ्रातरं ज्ञात्वा	८	२८	स्मृतः श्रुतः स्तुतो ध्यातो	११	६२	हनुमन्मालिनौ वीरौ	७	१०१
सोऽजोचद् देव! कौशाम्ब्यां	५	११२	स्मृतिमात्रोपस्थितायां	७	३६६	हनुमानप्यवर्धिष्ट	३	२१८
सोऽजोचद् विस्मितं रामं	५	१४१	स्मरपङ्कजकोशेभ्यो	६	३१३	हनुमानप्युवाचैवं	६	२२६
सोऽसाधयज्जातब्रलो	८	२०५	स्वनामाख्यानपूर्वं च	८	४३	हनुमानप्युवाचैवं	६	२३५

<u>श्लोकः</u>	<u>सर्गः</u>	<u>क्रमाङ्कः</u>
हनुमान्पुत्राचैवं	६	३९४
हनुमान् कुम्भकर्णेन	७	१५८
हनुमान् राक्षसानीक०	७	९९
हनुमान् ववृधे तत्र	३	२७९
हनूमतः पश्यतोऽपि	६	७९
हनूमता क्रियमाण०	६	३७३
हनूमति स्खलन्ति स्म	६	३७०
हनूमदस्त्रक्षुण्णाङ्गाः	६	३८४
हनूमदुपरोधेन	६	३५४
हनूमन्तं प्रव्रजितं	१०	११४
हनूमन्तं समायातं	३	२८८
हनूमांश्च गदापाणिः	६	२७०
हन्त मृत्यभयान्नाऽहं	७	१८८
हन्तुं स्वमित्रहन्तारं	८	१८२
हन्यतां गृह्यतां चैष	६	४०५
हरिवाहणमुख्यानां	४	१५३
हरिवाहणमुख्यानां	४	१६५
हरिवाहणमुख्याश्च	४	१५८
हरिषेणस्य कौमारे	१२	३०
हर्षस्थाने विषादोऽयं	९	१५०
हले! किमिदमाचारीः	३	१२४
हले! मुक्त्वा वरं विद्युत्०	३	२६
हसित्वा बहुधा पौरै०	२	४५४
हसित्वेषत् प्रहसितो	३	१८
हस्तप्रहस्तनिधना०	७	८१
हस्तो नलश्चाऽऽदितोऽपि	७	७५
हंसद्वीपे दिनान्यष्टा०	७	४५
हा नाथ! विद्विषन्माथ!	५	४४३
हा पद्म! पद्मनयन!	१०	१२०
हा राम! वत्स सौमित्रे!	६	२०३
हा वत्स! कुम्भकर्ण! त्वं	७	२५७
हा वत्स! जम्बुमाल्याद्या	७	२५८
हा वत्स! लक्ष्मण! काऽगा०	७	२५०
हा सीते! निजरेऽरण्ये	६	३९
हिरण्यगर्भः स्वेऽपश्य०	४	६९
हुताशनमयान्येव	२	५५३
हता विद्या दशास्येन	६	१९८
हृदयं जातुचिद् दत्तं	२	५६४
हृदेव सुहृदा तेन	३	८८
हृद्यं जगौ च सौमित्रि०	५	२६५
हृष्टेनेन्द्रजिता निन्ये	६	३८८
हृष्टोऽथ स्वसुतां सीतां	४	२८८
हे लोकपाला! लोकाश्च	९	२०९
हेलोत्पाटितकैलासो	२	५८५
ह्वियाऽवगुण्ठितमुखी	५	१८४

॥ द्वितीयं परिशिष्टम् ॥

॥ पञ्चम-षष्ठ-सप्तमपर्वगतविशेषनाम्नां सूचिः ॥

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
	अटवी-अरण्य-वन							
५	१ नन्दनवन	४७२	६	६ इन्द्रकुब्ज	८	६	प्राग्विदेह	३
	भूतरत्नाटवी	४००		सहस्राग्रवण	२०४	६	२ भारत	१३
	२ अशोकवनिका	३७४	७	नीलगुहा	१५३	३	भरत	४
	नन्दनवन	४१२		यमुनोद्वर्त	२८	४	भरत	२
४	पाण्डक	१७९	७	१ कुसुमोद्यान	१३३	५	प्राग्विदेह	२
	भूतरत्नाटवी	१६९		नन्दन	४४		भरत	४
६	१ भद्रशाल	४१	४	नन्दन	९२	६	अपरविदेह	३
७	२ पाण्डक	५४९	६	देवरमण	१३१	७	भरत	२४
	भीमारण्य	२२	७	देवरमण	३५४		अपरविदेह	३
३	भूतवन	२४०		माहेन्द्रोदय	२६६		भारत	१३
४	दण्डकारण्य	३२२	८	कुसुमायुध	१७		हरिवर्ष	८१
	विन्ध्याटवी	१०१	९	माहेन्द्रोदय	१८१	८	पूर्वविदेह	२
६	दण्डकारण्य	१५२	११	सहस्राग्रवण	४४		भरत	६
८	सिंहनिनादक	३०९		कुक्कुट		७	१ भरत	३
१३	मनोहरवन	४	५	४ वज्रतुण्ड	७२	२	धातकीखण्ड	५२१
	अनशन			क्षेत्र			भरत	२५०
५	१ पादपोपगम	४८९	५	१ अपाग्भरत	३५९	३	भरत	३
	अलङ्कार			उत्तरकुरु	९२	४	उत्तरकुरु	३९६
७	१ हार	१५३		पुष्करवर	१०४		पूर्वविदेह	१३६
५	चूडामणि	१६६		भरत	३		प्रत्यग्विदेह	४००
	स्वयम्प्रभ(हार)	१६५		महाविदेह	९७	५	भारत	२०८
६	ऊर्मिका	२३२	२	पूर्वभरत	३५९	८	भारत	२८८
	चूडामणि	२३२		प्राग्भरत	२५२		अपरविदेह	१३८
	आसन			प्राग्विदेह	१		भारत	२१
६	८ मण्डूकासन	८३	३	ऐरावत	१०५	१०	विदेह	३१
	उद्यान			प्राग्विदेह	१		देवकुरु	१०८
५	१ ज्योतिर्वन	२४०		भरत	७३		प्राग्विदेह	४९
	देवरमण	८४	४	ऐरवत	८१		भरत	१७
३	सूरनिपात	४८		पश्चिमविदेह	२२०	११	हरिवर्ष	२३५
४	देवरमण	१९३		पूर्वैरवत	११६		प्रत्यग्विदेह	३
	षड्दुक्त	१२५		प्राग्विदेह	१	१२	भारत	१०
५	रतिनन्दन	४०४		भरत	९९	१३	भरत	२
	सहस्राग्रवण	२८४		भारत	२०७		ऐरवत	२
६	१ सहस्राग्रवण	७०	५	भरत	१		गज	
	सहस्राग्रवण	४९	६	१ प्राग्विदेह	३	५	४ काञ्चनकलश	९४
	अशोकवनिका	१४४		भारत	१४	७	१ ऐरावण	१०५
			२	ऐरवत	३७२	२	भुवनालङ्कार	१३५

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
७८	भुवनालङ्कार	४५	५ ४	आचामाम्लवर्धमान	२४५	५ ४	अनन्त	१३४
	गणधर			द्वात्रिंशत्कल्याण	२३९		अमितवाहन	२२१
५	५ चक्रायुध	३६७		सिंहनिष्क्रीडित	३५६		घनरथ	१९१
६	१ स्वयम्भू	११३		तापस		५	धर्मनाथ	५४२
	२ कुम्भ	९४	५ १	जटिलकौशिक	४००		शान्तिनाथ	१०४
	६ भिषक्	२४८		धर्मिल	४०१	६ १	कुन्थुनाथ	१
	७ इन्द्र	१९२	४	सोमप्रभ	३०४		शान्तिनाथ	१३०
७	११ कुम्भ	९६	६ ४	अग्रिक	८	२	अरनाथ	१
	गीति-राग			जम	१०		कुन्थुनाथ	३८६
५	२ जातिराग	१२१		जमदग्नि	१०	३	अरनाथ	१
	ध्रुवा(गीतिः)	१२१		परशुराम	५८	४	अरनाथ	१
	गुहा			राम	५५		ऋषभनाथ	६
५	५ खण्डप्रपाता	२४३	७ २	नारद	५०८		वासुपूज्य	१६
	तमिस्रा	१६३		ब्रह्मरुचि	५०४	५	अरनाथ	१
६	१ खण्डप्रपाता	६३		विश्वावसु	५४५	६	अरनाथ	२६५
	तमिस्रा	५८		श्रीकुमार	५४५		मल्लिनाथ	१
७	१२ खण्डप्रपाता	२३	८	चन्द्रोदय	११५	७	मल्लिनाथ	२४६
	तमिस्रा	१७		सूरोदय	११५		मुनिसुव्रत	१
	१३ खण्डप्रपाता	२३		तापसी			शीतलनाथ	१०१
	तमिस्रा	१९	५ १	पवनवेगा	४०१	८	मुनिसुव्रत	१
	चक्रवर्ती		७ २	कूर्मी	५०४	७ १	अजित	४
५	१ रत्नध्वज	१०६		ज्योतिर्मति	५४५		श्रेयांस	६
	३ वज्रायुध	९		तीर्थ			सुव्रतस्वामिन्	१
	५ भरत	३२८	५ ४	श्रीनदीतीर्थ	९४	२	ऋषभ	२६६
	शान्ति	१०४	५	कोटिशिला	५४३	३	मुनिसुव्रत	१९३
६	१ कुन्थु	१		प्रभास	५४	४	विमल	१७१
	२ अर	१		मागध	१३१		ऋषभस्वामिन्	३
	४ सुभूम	१		वरदाम	१४९		शान्ति	१३८
	८ महापद्म	१	६ १	प्रभास	५६	५	सीमन्धारनाथ	१३७
७	२ भरतेश्वर	२६५		वरदाम	५६		चन्द्रप्रभ	४३
	८ अचल	१३९	६ ७	अश्वावबोध	२२०		मुनिसुव्रत	३१२
	१० त्रिभुवनानन्द	७५	७ २	भरतेश्वरचैत्य	१३४		वृषभस्वामिन्	६६
	सर्वरत्नमति	२३८	८	पृष्टरक्षित	६०	७	शान्ति	३२७
	१२ हरिषेण	१		मेघरथ	५९	९	ऋषभध्वज	६६
	१३ जय	१	१२	अनन्ततीर्थ	२	११	नमिनाथ	१
	तपः			मागध	११		मुनिसुव्रत	१११
५	२ एकावलि	३३१		तीर्थङ्कर		७ १२	नमिनाथ	१
	कनकावलि	३३१	५ १	अमितयशस्	१०२	१३	नमिनाथ	१
	धर्मचक्रवाल	२६५		ऋषभ	३६०		दास	
	भद्र	३३१	५ १	नाभेय	४६३	५ १	कपिल	२९
	मुक्तावलि	३३१		शान्ति	१	५	द्रोणक	३८९
	सर्वतोभद्र	३३१	२	शान्ति	३०१		दासी	
	३ चान्द्रायण	१३५	५ २	स्वयम्प्रभ	३१८	५ १	कपिला	२८
	रत्नावलि	१४१	३	क्षेमङ्कर	७५	५ २	किराती	५५
				शान्ति	७३		बर्बरी	५५

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
५ ५	प्रियङ्करा	४१३	५ ५	सारस्वत	२६७	७ ७	धरणेन्द्र	२०९
	दूत			सौपर्णेय	२७८		पवनपुत्रक	२७९
७ ५	अमृतस्वर	२७२		हिमवत्कुमार	२३८		महालोचन	१६८
	उदित	२७२	६ १	ईशान	३९	८	चमर	१८०
	मुदित	२७२		कृतमालक	५७		धरणेन्द्र	१८३
७	सामन्त	३०८		क्षुद्रहिमवत्कुमार	५९		वेणुदारिन्	१८९
	देव-यक्ष			गन्धर्वयक्ष	११६	९	शक्र	२०२
५ १	ईशान	४४६		नाट्यमाल	६२		सुनासीर	२०९
	दिव्यचूल	४९२		मागधेश	५६	१०	अच्युतेन्द्र	९६
	धरणेन्द्र	३०५		वैताढ्याद्रिकुमार	५७		कृतान्तवदन	१६९
	मणिचूल	४९२		शक्र	३८		जटायुषु	१६९
	वैश्रवण	२२८		सौधर्मेन्द्र	९०		सीतेन्द्र	२१५
	शक्र	४४६	२	बुद्ध	२८९	११	अच्युत	२५
२	चमरेन्द्र	५१		ब्रह्मन्	२९२		जृम्भक	४३
	धनद	३८०		यक्षेन्द्रयक्ष	९७		भृकुटियक्ष	९८
	धरण	११२		सौधर्मेन्द्र	३२		शक्र	२५
	शक्र	११२	४	धन्वन्तरिन्	१२	१२	कृतमाल	१६
३	अच्युतेन्द्र	५		वैश्वानर	१२		क्षुद्रहिमवत्कुमार	२०
	ईशानेन्द्र	१४१	६	कुबेरयक्ष	२५१		नाट्यमाल	२२
	चित्रचूल	२१		शक्र	४२		प्रभासाधिपति	१३
	मणिकुम्भ	२०४	७	ऐरावणदेव	२३३		मागधतीर्थकुमार	११
	मणिकेतु	२०४		किल्बिषिक	८५		वरदामपति	१२
	लोकान्तिक	७५		वरुणयक्ष	१९४		वैताढ्याद्रिकुमार	१५
	विद्युदंष्ट्र	६५	७ १	शक्र	१२९	१३	कृतमाल	१८
	शक्र	७१		अब्धिकुमार	४८		नाट्यमाल	२२
	हिमचूल	१७८		भीमेन्द्र	१५३		प्रभासाधीश्वर	१६
४	ईशान	२८४		शक्र	९९		मागधतीर्थकुमार	१४
	ताम्रचूल	१६९	२	अनाहत	२९		वरदामपति	१५
	सुरूष	३०४		ईशान	५१८		वैताढ्याद्रिकुमार	१७
	स्वर्णचूल	१६९		चमर	५२०		हिमवत्कुमार	२०
५	अच्युत	७७		जृम्भक	५०९		देवलोक-कल्प	
	अब्दमुख	२१०		धरण	२६९	५ १	प्राणत	४९१
	ईशान	८०		भीम	७		सौधर्म	३९६
	कृतमाल	१६३		महाकालासुर	४५४	२	अच्युत	४२१
	गरुडयक्ष	३७३		राक्षसेन्द्र	७		सौधर्म	३७९
	नाग	२७८	३	शक्र	१३५	३	अच्युत	५
	नाट्यमाल	२४३		मणिचूल	१९१		ईशान	२०
	पयोमुचु	२०९	५	अतिबल	२९८		ग्रैवेयक	२२७
	मेघमुख	२०५		अनलप्रभ	२६६	४	अच्युत	१५१
	मेघास्य	२१३		इभकर्णयक्ष	१३४		ग्रैवेयक	५
५	लोकान्तिक	२६७		गोकर्णयक्ष	१३४		ब्रह्मलोक	२४६
	वैताढ्याद्रिकुमार	१६२		धूमकेतु	२८७	५ ५	ग्रैवेयक	८९
	वैश्रवण	९७		महाबल	२९८		ब्रह्मलोक	२६७
	शक्र	७३		महालोचन	३०९	६ २	अच्युत	३७३
	शङ्खपालयक्ष	४५९		सुकेश	२८५		ग्रैवेयक	१२
				सुन्दर	२८५			

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
६ २	ब्रह्मलोक	३७२	५ ५	कुरु	१	५	रुचकद्वीप	६२
३	माहेन्द्र	७		कोसल	३८७		रत्नद्वीप	३८९
	सहस्रार	३	६ ३	मगध	४०	६ १	जम्बूद्वीप	३
४	महाशुक्र	५	४	कुरुदेश	६	२	जम्बूद्वीप	३
५	ब्रह्मलोक	३	७	मगध	१११	६ २	सिंहलद्वीप	१४२
	सौधर्म	९		वत्स	१३	५	जम्बूद्वीप	२
७	प्राणत	११	७ २	कुरुक्षेत्र	४९३	६	जम्बूद्वीप	३
	सौधर्म	२३२		चेदि	३८३	७	जम्बूद्वीप	३
७ १	माहेन्द्र	५७	४	अर्धवर्बर	२५८	८	जम्बूद्वीप	२
४	ईशान	२१७		अवन्ति	५३१	७ १	नन्दीश्वर	३७
	त्रैवेयक	३९८		उत्तरापथ	७२		बर्बरकूल	२७
	ब्रह्मलोक	१७६		काम्बोज	२६८		रक्षोद्वीप	३
	महाशुक्र	४१५		दक्षिणापथ	७३		राक्षसद्वीप	२६
	सहस्रार	४०४		मगध	१७२		वानरद्वीप	२६
	सौधर्म	२१४		मङ्गल	२६८		सिंहल	२७
५	अच्युत	२९८		शुक	२६८	२	जम्बूद्वीप	२९
	महाशुक्र	२८५	५	अवन्ति	५		धातकीखण्ड	५२१
६	माहेन्द्र	११	९	अनल	७९		राक्षसद्वीप	४
८	अच्युत	३१		ऋष	७९		वानरद्वीप	१९०
	ब्रह्मलोक	१४१		कालाम्बु	७९	३	जम्बूद्वीप	१६३
	सनत्कुमार	१७८		कुन्तल	७९	४	जम्बूद्वीप	२०८
१०	ईशान	४६		नन्दनचारु	७८		धातकीखण्ड	३९६
	त्रैवेयक	८६		नन्दिनन्दन	७९	५	कम्बुद्वीप	३२७
	ब्रह्मलोक	५०		भीम	७९	६	कम्बुद्वीप	१९६
	माहेन्द्र	४८		भूतरव	७९		दधिमुख	२५३
	लान्तक	२३७		लम्पाक	७७		राक्षसद्वीप	२२९
	सौधर्म	२९		शलभ	७९	७	हंसद्वीप	१३
१२	सनत्कुमार	३		शूल	७९	८	धातकीखण्ड	६२
१३	शुक्र	९		सिंहल	७९	१०	पुष्कर	२४३
	देवी-यक्षिणी		१०	कुरु	८४	११	जम्बूद्वीप	३
५ २	नवमिका	३७९	१२	पञ्चाल	४	१३	जम्बूद्वीप	२
४	अतिरूपिका	३२३	१३	मगध	६		नक्षत्र	
	सुरूपा	३२३		द्वीप		५ ५	भरणि	२६
५	निर्वाणीयक्षिणी	३७५	५ १	जम्बूद्वीप	३	६ १	कृत्तिका	२८
	सिन्धुदेवी	१५५		नन्दीश्वर	४६१	२	पौष्ण	५५
६ १	गङ्गादेवी	६२	२	जम्बूद्वीप	१		रेवती	२७
	बलायक्षिणी	११८		धातकीखण्ड	२५२	६	अश्वयुज्	३६
	सिन्धुदेवी	५७		पुष्करवर	३५९		याम्य	२६३
२	धारिणीयक्षिणी	९९	३	जम्बूद्वीप	१	७	श्रवण	१२५
६	वैरोट्यायक्षिणी	२५३		नन्दीश्वर	५५	७ ११	अश्वकिनी	२०
७	नरदत्तायक्षिणी	१९६	४	जम्बूद्वीप	१		अश्वदेवत	२३
७ ९	विद्युदंष्ट्राराक्षसी	१९९		धातकीखण्ड	२२७		अश्विनी	४८
७ ११	गान्धारीयक्षिणी	१००		पुष्करार्ध	२३०		नगर-ग्राम	
	देश		५	जम्बूद्वीप	१	५ १	अचलग्राम	२४
५ १	मगध	२४		नन्दीश्वर	९९		आदित्याभ	९९

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
५ १	कौशाम्बी	८१	६ १	हास्तिनपुर	१४	७ १	आदित्यपुर	६३
	चमरचञ्चा	१५३	२	इभपुर	४१		काञ्चनपुर	११०
	पद्मिनीखण्ड	१९२		काम्पील्य	३७२		काशी	५५
	पुण्डरीकिणी	१०१		ताम्रलिप्ती	१११		किष्किन्धा	३१
	पोतनपुर	१३८		पद्मिनीखण्ड	२५६		कौतुकमङ्गल	१३९
	रत्नपुर	४		रत्नपुर	१४२		ज्योतिषपुर	१०८
	रथनूपुरचक्रवाल	३४		राजपुर	५७		पाताललङ्का	८४
	विजय	२०२		सुसीमा	४		पुष्पान्तक	१४३
	वीतशोका	१०५		हास्तिनपुर	१३		मेघपुर	७
२	गगनवल्लभ	४०७	३	अरिङ्गयपुर	८		यक्षपुर	१४०
	त्रिपुर	३७५		चक्रपुर	१०		रत्नपुर	९
	शङ्खपुर	२५२		पोतनपुर	४		रथनूपुर	६१
	शिवमन्दिर	२९१		राजेन्द्रपुर	२६		लङ्का	३
	शुभा	२		विजयपुर	२		वाराणसी	५६
	श्रीनन्दनपुर	३५९	४	चम्पा	१६		श्रावस्ती	५५
३	किन्नरपुर	९५		नेमिककोटक	३७	२	अयोध्या	३५९
	रत्नसञ्चया	२		मिथिला	१५		अरिङ्गय	६३५
	विन्ध्यपुर	१०५		वसन्तपुर	८		ऋक्षपुर	१६३
	शुल्कपुर	९२		विशाल	२		किष्किन्धा	१३८
	श्रीसार	१६२		हास्तिनपुर	७		कुम्भपुर	१०१
	सुमन्दिरपुर	१६०	५	वाराणसी	१२		चन्द्रावर्त	६३७
	स्वर्णतिलक	११९		शीलपुर	४		चारणयुगल	४५५
४	अयोध्या	९९		सिंहपुर	११		ज्योतिषपुर	१०३
	अलका	२०७		सुसीमा	२		दुर्लङ्ग	५५१
	खड्गपुर	२२१	६	अलका	२६		नागपुर	४५३
	नागपुर	२९४		काम्पील्य	१२०		नित्यालोकपुर	२३५
	पद्मिनीखण्ड	२८८		काशी	१६२		पाताललङ्का	६
	पुण्डरीकिणी	२		चम्पा	६७		मथुरा	५१७
	रत्नपुर	८१		मिथिला	२४		माहिष्मती	३१५
	वज्रपुर	११६		वाराणसी	९७		रथनूपुर	१५६
	शुभा	३००		वीतशोका	३		राजपुर	३६३
	सङ्खपुर	२३०		श्रावस्ती	८७		लङ्का	४
	सुमन्दिरपुर	१६		साकेत	५४		शतद्वार	५२१
	स्वर्णद्रुम	११९		हस्तिनापुर	१०६		शुक्तिमती	३८३
	स्वर्णनाभ	१०८	७	कौशाम्बी	१३		सुरसङ्गीत	१६२
५	कन्यकुब्ज	४३३		चम्पा	३		सूर्यावर्त	६३७
	काम्पील्य	३९९		पद्मिनीखण्ड	२०४		स्वयम्प्रभ	७०
	कृत्तिकापुर	३९९		भृगुकच्छ	१९८	३	आदित्यपुर	१
	जयन्ती	४०१		राजगृह	१११		कनकपुर	१७४
	मन्दिरपुर	२८८		हस्तिनापुर	२२१		मन्दर	१६३
	शङ्खपुर	४०१	८	उज्जयिनी	१४		महेन्द्रनगर	३
	श्रीपुर	३८७		चम्पा	५७		मृगाङ्क	१६८
	हस्तिनापुर	१		श्रीनगर	२		लङ्का	१९९
६ १	अलका	१९		सिन्धुसदन	६६		वारुण	१७०
	खड्ग	४		सुरोदय	९३		हनुपुर	२००
	चक्रपुर	७८		हास्तिनपुर	६		हनुस्वरपुर	२१४

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
७ ४	अयोध्या	३	७ ६	सुरसङ्गीत	२०४	७ १३	श्रीपुर	२
	कमलसङ्कल	१२३	७	अयोध्या	२८५		नदी	
	कौतुकमङ्गल	१५१		गजपुर	२६९	५ १	शीतोदा	१०५
	चन्द्रपुर	३९४		लङ्का	१		सीता	९५
	दध्रस्थल	१२१		वेलन्धरपुर	६	५ २	सीता	१
	दारुग्राम	२०८		श्वेतङ्करपुर	२७१	५ ३	सीता	१
	नागपुर	६		सङ्गीतपुर	२६३	४	गङ्गा	४
	पुण्डरीकिणी	१३६		साकेतपुर	२६६		निकृति	३०३
	पुष्कला	३९७	८	अयोध्या	७२		शङ्खनदी	२९६
	मथूरमाल	२६७		ऋक्षपुर	१५७		सिन्धु	४
	महापुर	१०१		कौशाम्बी	२०३		सीता	१
	मिथिला	१		देवोपगीतनगर	१५८		सीतोदा	२२०
	रथनूपुर	२१५		पाताललङ्का	१५७		स्वर्णकूला	९४
	राजगृह	१७०		पोतनपुर	१४२	५	उन्मग्रा	१६९
	लङ्का	१३८		प्रभापुर	२१५		गङ्गा	२३७
	विदग्ध	२२१		मथुरा	१६०		जाह्नवी	२१
	शशिपुर	४००		रत्नपुर	२३९		निमग्रा	१६९
	सिंहपुर	४०२		रथनूपुर	१५८		सिन्धु	१५६
	सेनापुर	३९२		विबुद्धनगर	३१	६ १	गङ्गा	६४
५	अयोध्या	२२८		श्रावस्ति	२००		सिन्धु	५७
	अरिष्टपुर	२८८		श्रीपुर	१५६	२	सीता	३
	अरुणग्राम	१२४		साकेतपुर	६१	७ १	जाह्नवी	६६
	अवन्ती	५		हनुपुर	१५७	२	रेवा	३०१
	उज्जयिनी	२०	९	अयोध्या	६८		शुक्तिमती	४७६
	कुन्दपुर	१९		पुण्डरीकपुर	१०	४	गम्भीरा	४९७
	कुम्भकारकट	३३५		पृथ्वीपुर	४९	५	क्रौञ्चरवा	३८०
	कूबरपुर	८०		पोतनपुर	५२		तापी	१२३
	कौशाम्बी	११२		लोकाख्यपुर	७५	८	गङ्गा	३०९
	क्षेमाङ्गलि	२४१		विजयस्थली	७७		नर्मदा	६०
	चन्द्रनगर	१७३	१०	काकन्दी	८२		विन्ध्यस्थली	५९
	दशाङ्गपुर	६		काञ्चनपुर	९७	९	गङ्गा	७८
	नन्दावर्तपुर	११६		क्षेमपुर	१७		सिन्धु	८०
	नलपल्ली	२७९		क्षेमा	४९	१२	उन्मग्रा	१८
	पद्मिनी	२७१		नन्दावर्त	४७		गङ्गा	२१
	पाताललङ्का	३७८		मृणालकन्द	५२		निमग्रा	१८
	रामपुरी	१४७		रत्नचित्रा	२४३	१३	सिन्धु	१४
	लङ्का	४५८		विजयापुरी	२३४		गङ्गा	१७
	वंशस्थल	२५९		विजयावती	२३२		सिन्धु	२२
	विजयपुर	१६८		सुप्रतिष्ठपुर	७४		नर	
	श्रावस्ती	३३६		स्यन्दनस्थल	१९३	५ ३	दत्त	१०८
	सिद्धार्थपुर	२९९	११	कौशाम्बी	३		धर्ममित्र	१०७
६	किष्किन्धपुर	६०		मिथिला	१०	४	राज्यगुप्त	२३१
	दधिमुख	२५९		वीरपुर	४९	७ २	प्रभव	५२२
	पाताललङ्का	१५	१२	काम्पीत्यपुर	४		अङ्क	२००
	महेन्द्रपुर	२३७		नरपुर	२	८	काल	२७७
	लङ्का	५६	१३	राजगृह	६			

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
७ ९	काश्यप	२७७	५ ३	मणिसागर	९८	७ १	वैताढ्य	७
	क्षेम	२७७		मैनाक	८६		सुमेरु	९१
	पिकूल	२७७		वैताढ्य	८२	२	अष्टापद	२३६
	मधुमान्	२७७		वैरोचन(शिखर)	२०३		क्षुद्रहिमवत्	२९२
	विजय	२७७		सिद्धिपद	१८५		मेघरव	८५
	शूलधर	२७७		हिमवत्	१८०		मेरु	१७२
	सुरदेव	२७७	४	अम्बरतिलक	३५७		रथावर्त	६४१
				अष्टापद	३०३		विन्ध्य	३०१
	नारद			इष्वाकार	१८५		वैताढ्य	७४
५ २	नारद	६०	५ ४	क्षुद्रमेरु	१८५		सम्मेतशैल	१३०
७ २	नारद	१		गजदन्त	५४		स्वर्णतुङ्ग	६४९
७ ४	"	१३४		मानुषोत्तर	१८६	३	कैलास	५५
७ ८	"	६२		मेरु	१११		दन्ति	३
				वर्षधर	१८०		वैताढ्य	१
	निकाय			वैताढ्य	१०८	४	गजदन्त	२०७
७ ५	गरुड	३०९		सङ्गगिरि	२३३		चित्रकूट	५३०
	ज्योतिष्क	२८७	५	अपाङ्गुचक	५८		मेरु	१३७
७ ७	सुपर्ण	१६८		उदारुचक	६०		वसन्ताद्रि	९
	वायुकुमार	२७१		ऋषभकूटाद्रि	२३९		विन्ध्य	२९९
				क्षुद्रहिमाद्रि	२३७		वैताढ्य	२१५
	निधि			पूर्वरुचक	५७	५	कम्बुशैल	४४९
५ ५	नैसर्प	२४९		प्रत्यङ्गुचक	५९		महागिरि	३२३
६ १	"	६४		मेरु	३८		रामगिरि	३२१
७ १३	"	२४		विदिङ्गुचक	६१		वंशशैल	२५९
				वैताढ्य	१६१		सम्मेत	२८१
	पक्षी			सम्मेताद्रि	५३९	६	महेन्द्रगिरि	२३७
७ ५	गन्ध	२२८	६ १	ऋषभकूट	६०		हिमवद्गिरि	५९
	जटायुष्	२३२		मलय	४२	७	वैताढ्य	६२
	जटायुष्	८		मेरु	३८		सुवेल्लाद्रि	११
				वैताढ्य	६३	८	सम्मेत	३०६
	परिव्राजक			सम्मेत	१२७	९	कैलास	७८
६ ७	भागवतव्रत	२२३		मेरु	३१		मेरु	४०
				वैताढ्य	२७५	१०	मेरु	१०९
	परिव्राजिका			सम्मेत	३८३	११	मेरु	२५
६ ६	चोक्षा	१२२	३	वैताढ्य	८		सम्मेत	१०८
७	आत्रेयिका	४२	४	वैताढ्य	१०५	१२	ऋषभकूट	२१
				हिमवद्गिरि	२९		वैताढ्य	१५
	पर्वत		५	वैताढ्य	१०	१३	ऋषभकूट	२१
५ १	क्षुद्रहिमवत्	४२१	६	सम्मेत	२६२		वैताढ्य	२३
	विन्ध्याद्रि	३५१	७	सम्मेत	२४३			
	वैताढ्य	९८	८	मन्दर	१५७		पुराणपात्र	
	सीमाद्रि	३६०		वैताढ्य	९३	६ ४	उतथ्य	६२
	सुमेरु	४६४		वैताढ्य	३१		बृहस्पति	६२
	हिमवत्	३०४		कैलास	९३		ममता	६२
२	गिरिपर्वत	३६६	७ १	मधुपर्वत	९१			
	नन्दनपर्वत	४१६		मानुषोत्तर	३९		पूजा	
	मन्दर	४११		मेरु	१२	७ ४	शान्तिस्नात्र	३५५
	वैताढ्य	६५						
	श्रीपर्वत	२५६						
३	ईषत्प्राग्भार	२२६						

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः			
	प्रतिवासुदेव						मन्त्री				
५	२	दमितारि	६५	७	४	कथान	२१०	५	२	ईहानन्द	३४४
	३	"	६५			धूमकेश	२२३	६	६	सुबुद्धि	५९
	४	"	३०२			पिङ्गल	२२३	७	७	सुमति	३२
६	३	बलि	१	५	५	कपिल	१२५	६	८	नमुचि	१४
	५	प्रह्लाद	१			काक	११७	७	१	दत्त	५५
७	१	रावण	२			घोष	३०१	४	४	सुबुद्धि	९०
	२	दशमुख	१			पालक	३३८	९	९	सुमति	९
	३	रावण	५४			रुद्रदेव	११२			मेष	
	४	दशकन्धर	१२७			वसुभूति	२७३	५	४	काल	१०३
	५	दशग्रीव	३९३			वैश्वानर	११२			महाकाल	१०३
	६	रावण	१७	८	८	कपिल	१२८			म्लेच्छ	
	७	रावण	१५			दत्त	१३१	६	१	आपात	५८
	८	दशग्रीव	११			मृदुमति	१४२	७	४	आतरङ्गतम	२५८
	९	रावण	१०९			रमण	१२८	१२	१२	आपात	१९
	१०	रावण	७२			विनोद	१२८	१३	१३	आपात	१९
		बलदेव				विश्वभूति	११७			यज्ञ	
५	१	अचल	१६८			शकुन	१४२	७	२	गोसव	४८५
	२	अपराजित	१७			श्रुतिरति	११७	७	२	जुह्वक	४८७
	३	अपराजित	५	१०	१०	कुशध्वज	६८			पितृमेध	४८६
	४	अपराजित	३००			प्रभास	६८			मातृमेध	४८६
६	३	आनन्द	१९			थाज्ञवल्क्य	१८			राजसूय	४९४
	५	दत्त	१			वसुनन्द	८२			सौत्रामणी	४८५
७	१	पद्म	२			वामदेव	८२			युगलिक	
७	४	पद्म	१८४			विजय	५३	६	७	हरि-हरिणी	८२
	५	राम	१			श्रीभूति	५३			रत्न	
	६	राम	१			सुनन्दन	४२	५	५	अश्वरत्न	१८६
	७	राम	१			ब्राह्मणी				काकिणीरत्न	१६८
	८	पद्म	२	५	१	जम्बुका	४२			खड्गरत्न	१८६
	९	राम	१९			ज्वलनशिखा	२०३			गजरत्न	१६६
	१०	रघूद्वह	१			यशोभद्रा	२६			गेहिरत्न	२२०
		ब्राह्मण				सत्यभामा	४४			चक्र	१२६
५	१	धरणिजट	२५	७	४	अनुकोशा	२०९			चर्मरत्न	२१५
		नन्दिभूति	२७			वेगवती				छत्ररत्न	२१८
		रुद्रसोम	२०२			सरसा	२०९			दण्डरत्न	१६५
		शिखिन्	२०३			स्वाहा	२२३			मणिरत्न	१६७
		श्रीभूति	२७	५	५	सावित्री	११२			वर्धकिरत्न	१६९
		सत्यकि	३५			सुशर्मा	१२६			सेनानीरत्न	१८७
७	२	क्षीरकदम्ब	३८६	८	८	शाखा	१३१			चक्ररत्न	५४
		गौतम	४७८	८	८	अग्रिकुण्डा	१४२			चक्ररत्न	४६
		पर्वतक	३८६	१०	१०	रत्नचूडा	५३			ह्यीरत्न	११५
		विश्वभूति	४६८			वेगवती	५४			काकिणी	१८
		शाण्डिल्य	४७७			श्यामला	४२	६	१	गृहि	१०
	४	अतिभूति	२०९			सरस्वती	५४	७	१२	चक्र	९
		उपमन्यु	४०४			सावित्री	६८				

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
७ १२	पुरोधस्	१०	७ २	सुमालिन्	८२	७ ७	सुन्द	५५
	मणिरत्न	१७	४	बिभीषण	१३१		सुमाल	१९८
	वर्धकित्	१०	५	खर	३७८		स्वयम्भू	४१
	सेनानीरत्न	१०		शम्बूक	३७८		हस्त	१५
१३	अश्व	१३		सारण	४५७	८	इन्द्रजित्	९
	काकिणी	१२		सुन्द	३७८		कुम्भकर्ण	९
	गृहि	१३	६	अक्षकुमार	३७४		बिभीषण	१
	चक्र	११		इन्द्रजित्	३७९		मेघवाहन	९
	चर्म	१२		खर	१२	९	बिभीषण	१६८
	छत्र	१२		त्रिशिरस्	१३	१०	बिभीषण	१५
	दण्ड	१२		दूषण	३२	राक्षसवंशीयविद्याधरी		
	निखिंश	१२		बिभीषण	१४४	७ १	इन्द्राणी	८९
	पुरोधस्	१३		वज्रमुख	२७२		कैकसी	१४२
	मणि	१२		शम्बूक	२२		चन्द्रणखा	१६२
	वर्धकि	१३		सुन्द			देवी	८
	सेनानी	१३	७	अर्क	८२		प्रीतिमती	१३२
	स्त्री	१३		अश्वरथ	८२		शूर्पणखा	१६२
	हस्तिन्	१३		इन्द्रजित्	२३		श्रीचन्द्रा	४५
	रथ			उदाम	८२	२	कैकसी	४५
६ ८	अर्हद्रथ	५१		कामाक्ष	८२		चन्द्रणखा	४५
	ब्रह्मरथ	५०		कुम्भ	१९७		मन्दोदरी	७५
	राक्षसवंशीयविद्याधर			कुम्भकर्ण	३३	३	अनङ्गकुसुमा	३०१
				केतु	१९७		चन्द्रणखा	३०१
७ १	कीर्तिधवल	६		गम्भीर	८२	५	चन्द्रणखा	३७८
	कुम्भकर्ण	१६१		घटोदर	१९५	६	चन्द्रणखा	५६
	घनवाहन	३		चन्द्र	८२		त्रिजटा	३३
	तडिल्केश	४३		चन्द्रणख	१९६		मन्दोदरी	१२७
	दशमुख	१५८		जम्बुमालिन्	१११		लङ्कासुन्दरी	२७३
	देवरक्षस्	५		ज्वर	८२	८	मन्दोदरी	६
	बिभीषण	१६३		धूम्राक्ष	१९८	राजा-राजपुत्र		
	भानुकर्ण	१६१		प्रहस्त	१५	५ १	इन्दुषेण	१९
	महारक्षस्	४		बिभीषण	१७		बिन्दुषेण	१९
	मालिन्	८९		बीभत्स	८२		विजयभद्र	१५०
	माल्यवान्	८९		मकर	८२		श्रीविजय	१४९
	मेघवाहन	१५५		मय	५५		श्रीषेण	५
	रत्नश्रवस्	१३२		महोदर	११५	२	अनन्तसेन	३२०
	सुकेश	५९		मारीच	१५		महेन्द्र	३६०
	सुमालिन्	८९		मालिन्	१००		श्रीविजय	१९
२	कुम्भकर्ण	१६		मेघवाहन	१४७		स्तिमितसागर	३
	दशमुख	१		रत्नश्रवस्	५२	३	अजितसेन	१६२
	मालिन्	४		वज्रोदर	१०४		कनकशक्ति	१५९
	मेघवाहन	७		शम्भु	१९६		क्षेमङ्कर	३
	रत्नश्रवस्	४५		शुक	५५		नलिनकेतु	१०६
	रावण	१८		सारण	१५		मेरुमालिन्	१६०
	बिभीषण	१३		सिंहजघन	८१		वज्रायुध	९
	सुकेश	१९२		सिंहरथ	८२			

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
५ ३	विन्ध्यदत्त	१०५	६ ४	भूपाल	२	७ २	बृहदध्वज	४५३
	शतबलि	१८		हस्तिन्	६		मधु	५१८
	सहस्रायुध	१५	५	अग्निसिंह	१३		मधुपिङ्ग	४६४
४	अभयघोष	११७		मन्दरधीर	४		मरुत्त	३६३
	घनरथ	३		ललितमित्र	५		महाशूर	४५२
	दृढरथ	१३		वसुन्धर	२		मौनिसुव्रत	३८४
	धनसेन	१०१	६	अदीनशत्रु	१०६		वसु	३८५
	नन्दिषेण	६४		कुम्भ	२८		वासव	४५१
	निहतशत्रु	१६		चन्द्रच्छाय	६७		विभावसु	४५१
	मेघरथ	१२		जितशत्रु	१२०		विश्रावसु	४५१
	मेघसेन	६४		प्रतिबुद्धि	५४		शक्र	४५१
	रथसेन	६५		बल	४		शतबाहु	३४५
	वज्रायुध	५		बलभद्र	१०		सगर	४५७
	शङ्ख	११९		मल्ल	१०७		सहस्रकिरण	३४६
	शत्रुञ्जय	१०१		महाबल	५		सहस्रांशु	३१६
	सहस्रायुध	८		रुक्मिन्	८७		सुमित्र	५२२
	सुरेन्द्रदत्त	२९		विश्वसेन	२४९		सुवसु	४५३
	स्तिमितसागर	३००		शङ्ख	९७		सुव्रत	३८४
	हेमाङ्गद	१५३	७	गिरि	१०८		सूर	४५१
५	कुरुचन्द्र	३७९		चन्द्रकीर्ति	९०		सूर्य	४६२
	चक्रायुध	१२१		जितशत्रु	२२२		सोम	४६२
	दृढरथ	११५		पृथ्वीपति	१०३		हरिवाहण	५१८
	बाहुबलिन्	३२८		ब्रह्मदत्त	१५५	३	कनकरथ	१७४
	मेघरथ	२५		महागिरि	१०५		सिंहचन्द्र	१६८
	विश्वसेन	१०		मित्रगिरि	१०९		हरिचन्द्र	१६८
	सुमित्र	२८८		वसुगिरि	१०७	४	अनन्तरथ	११२
६ १	कुरुद्वह	८९		सुमित्र	११५		अनरण्य	१११
	व्याघ्रसिंह	७८		सुमुख	१४		अरिसूदन	४०८
	शूर	१९		सुरश्रेष्ठ	४		आदित्यरथ	१०७
	सिंहावह	४		सुव्रत	१४४		इन्दुरथ	१०७
२	अपराजित	५७		हिमगिरि	१०६		इभवाहन	६
	अरविन्द	४९	८	काल	५७		उदयपृथु	१०७
	ईशानचन्द्र	३०७		जनमेजय	५७		उदयसुन्दर	८
	धनपति	४		पद्मोत्तर	७		ककुत्स्थ	११०
	रत्नाकर	१४२		प्रजापाल	३		कनक	३५३
	सुदर्शन	१७		महासेन	६८		कीर्तिधर	३०
३	उपेन्द्रसेन	२६		विष्णुकुमार	९		कुण्डलामण्डित	२२१
	प्रियमित्र	४		श्रीवर्मन्	१४		कुन्थु	१०९
	महाशिरस्	११		सिंहबल	४०		कुबेरदत्त	१०९
	सुकेतु	५	७ २	अनरण्य	३५८		चतुर्मुख	१०६
	सुदर्शन	२		अभिचन्द्र	३८४		जनक	२
४	अनन्तवीर्य	७		अयोधन	४५६		दशरथ	११२
	कुरु	६		चित्रवसु	४५१		द्रोणमेघ	१५२
	कृतवीर्य	५५		तृणबिन्दु	४६३		द्विरद	१०९
	जितशत्रु	३८		पृथुवसु	४५१		नघुष	६८
	पद्मरथ	१५		बाहुबलिन्	४६२		नन्दिघोष	३९७

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
७ ४	नन्दिवर्धन	३९७	७ ५	रत्नरथ	२८९	७ ९	पृथु	४९
	पद्मबन्धु	१०८		वज्रकर्ण	६		बाहुबलि	१५२
	पुञ्जस्थल	११०		वालिखिल्य	८८		भ्रातृशत	७७
	पुरन्दर	५		विजयपर्वत	२७१		मदनाङ्कुश	३५
	प्रकाशसिंह	२२१		विजयकथ	२२५		वज्रजङ्घ	१०
	प्रतिमन्यु	१०८		वृषभ	१७३	१०	व्याघ्ररथ	५१
	ब्रह्मरथ	१०६		शत्रुदमन	२४५		इन्द्रायुध	२३९
	भरत	२०४		सिंहोदर	५		ऋषभध्वज	३३
	भूरिनन्दन	४०५		सुरेन्द्ररूप	१७३		कुण्डलमण्डित	४०
	मान्धातु	१०७		स्कन्दक	३३६		कुमारवार्त	२३६
	रघु	११०	६	गन्धर्वराज	२६९		छत्रच्छाय	३३
	रविमन्यु	१०८		जनक	१५१		जयकान्त	२३६
	वज्रबाहु	५		दशरथ	१५२		जयप्रभ	२३६
	वसन्ततिलक	१०८	७	द्रोणमेघ	२७३		प्रतिनन्दि	१९८
	वारिरथ	१०७		वेलन्धर	६		प्रियङ्कर	८५
	वासवकेतु	१		समुद्र	७		मेघरथ	२३९
	विजय	५		सुवेल	१२		रतिवर्धन	३५
	वीरसेन	१०७		सेतु	७		वज्रकण्ठ	५२
	शतरथ	१०६		हंसरथ	१३		विपुलवाहन	४९
	शत्रुघ्न	२०५	८	अचल	१९७		शम्भु	५२
	शरभ	१०९		अर्जुन	२५१		शुभङ्कर	४८
	शुभमति	१५१		इन्द्रदत्त	२०३		श्रीचन्द्र	५०
	सहस्रकिरण	११३		कुलङ्कर	११६	११	दत्त	४९
	सिंहदशन	१०९		क्षेमङ्कर	१२०		विजय	१३
	सिंहरथ	९७		चन्द्रभद्र	१९६		सिद्धार्थ	४
	सुकोशल	३४		नन्दिघोष	२३		सुप्रभ	४४
	सुबन्धतिलक	१२३		पृथ्वीतिलक	२५०	१२	नरभिराम	२
	सोदास	८४		प्रह्लादन	११५		महाहरि	५
	हरिवाहण	१५३		प्रियदर्शन	१३९	१३	वसुन्धर	२
	हिरण्यकशिपु	१०९		भानुप्रभ	१९८		विजय	७
	हिरण्यगर्भ	६६		मङ्गल	२५१		विनयन्धर	३
	हेमरथ	१०६		मधु	१६३		राज्ञी-राजपुत्री	
५	अतिवीर्य	११५		रतिवर्धन	२३	५	१ अभिनन्दिता	१०
	अनुद्वर	२९०		विमल	२५२		कनकलता	१०९
	कल्याणमाल	८०		श्रीकेशी	२५१		कनकश्री	१०७
	कुलभूषण	३००		श्रीधर	२५०		ज्योतिष्प्रभा	१५१
	क्षेमङ्कर	२९९		श्रीनन्दन	२१५		पद्मलता	१०९
	चित्ररथ	२८९		सत्यकीर्ति	२५२		पद्मा	११०
	जनक	४३४		सिंहोदर	५६		शिखिनन्दिता	१५
	जितशत्रु	३३६		सुपार्श्वकीर्ति	२५२		श्रीकान्ता	८१
	दण्डक	३३५		सुप्रभ	११५		श्रीमती	८१
	देशभूषण	३००		हरिमति	११६		हेममालिनी	१०७
	प्रियंवद	२८८	९	अनङ्गलवण	३५	२	अनन्तमति	३६१
	भरत	४९		कुबेरकान्त	७६		अनुद्धरा	४
	महीधर	१७०		गजवाहन	९		कनकश्री	३६४

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
५	२ धनश्री	३५८	६	८ लक्ष्मी	५०	७	५ वनमाला	१७०
	वसुन्धरा	४	७	२ कनकप्रभा	५१६		विजयसुन्दरी	२३०
	विरता	३३५		दिति	४५६		विमलदेवी	२९९
	सुमति	३३५		मनोरमा	५४८		श्रीधरा	२४
३	कनकमाला	१६१		वनमाला	५२५		श्रीप्रभा	२९३
	कनकश्री	१७		सत्ययशस्	४६४		सीता	७७
	जयना	१५६		सुलसा	४५६	६	कुसुममाला	२६०
	प्रियसेना	१६३	३	कनकोदरी	१७५		सीता	११
	मल्ला	१६१		प्रियङ्गुलक्ष्मी	१६८	७	प्रियङ्गरा	२७४
	रत्नमाला	४		लक्ष्मीवती	१७५		विशल्या	२७५
	लक्ष्मीवती	१२	४	अतिसुन्दरी	२२४		सीता	२०
	वसन्तसेना	१६३		अपराजिता	१२२	८	अभयवती	२४४
	सुलक्षणा	१०६		अमृतप्रभा	१२१		इन्दुमुखी	२३
४	देवानन्दा	१०१		केकयी	१२३		कल्याणमालिका	२४९
	धृतिषेणा	१०९		कैकेयी	१५१		चन्द्रलेखा	११६
	पृथ्वीदेवी	१२०		कौशल्या	४४९		जितपद्मा	२४९
	पृथ्वीसेना	१२०		गन्धारा	४०८		दत्ता	२०४
	प्रियमति	४		चित्रमाला	४९		धारणी	२१५
	प्रियमित्रा	५९		चूडामणि	६		प्रभावती	२५३
	मनोरमा	४		जानकी	१३०		मनोरमा	२४०
	वज्रमालिनी	१५३		पृथिवी	३०		रतिनिभा	२५३
	सुमति	६०		पृथ्वी	११२		रत्नमालिका	२४९
	सुवर्णतिलका	११७		पृथ्वीश्री	१५१		रूपवती	२४८
५	अचिरा	१७		प्रवरावली	२२१		ललिता	१९३
	यशोमती	११४		भद्रा	३५३		वनमाला	२४९
६	१ श्री	२३		मनोरमा	६		विशल्या	६५
	२ अनङ्गसुन्दरी	१५३		मित्रादेवी	१२३		श्रीदामन्	२५३
	देवी	२१		मृगावती	६८		सीता	३९
	३ पद्मावती	२६		विदेहा	२३५		हरिणी	१३९
	लक्ष्मीवती	१६		विपुला	१	९	अमृतवती	४९
	वैजयन्ती	१६		सहदेवी	३१		कनकमालिका	४९
४	तारा	७१		सिंहिका	७१		बन्धुदेवी	९
	रेणुका	४४		सीता	२५२		लक्ष्मीवती	४८
५	जयन्ती	१७		सुप्रभा	१२५		शशिचूला	४८
	शेषवती	१७		सुमित्रा	१२४		सीता	१
६	कमलश्री	६		हिमचूला	५	१०	पद्मावती	४९
	धारणी	८८	५	इन्द्राणी	१७०		लक्ष्मी	२३६
	धारिणी	५		कनकादेवी	२४६		श्रीदत्ता	३३
	पद्मावती	५५		कनकाभा	२९०		सुदर्शना	४५
	प्रभावती	३२		कल्याणमाला	९३		हेमवती	५२
	सुबाहु	८८		जितपद्मा	२४६	११	वप्रा	१६
७	पद्मावती	११९		धारिणी	२२६	१२	मेरा	६
	प्रभावती	३४३		पद्मावती	२४९	१३	पद्मावती	३
८	ज्वाला	८		पुन्दरयशस्	३३७		वप्रा	८
	नागवती	५९		पृथ्वी	८८			
	मदनावली	५९		रतिमाला	२२७	७	८ जङ्गाचारण	२१८

लब्धि

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः				
	लाञ्छन											
६	२	नन्द्यावर्त्त	५४	७	८	अर्हदत्त	२२२	७	६	वालिनू	६३	
		वंश				धन	१३३			विराध	१५	
						भूषण	१३४			शरभ	२२७	
५	५	इक्ष्वाकु	१०	१०	गुणधर	१९	१९			श्रीभूति	२२२	
६	७	हरिवंश	१२		धनदत्त	१८	१८			सुग्रीव	६०	
७	१	वानर	३५		नयदत्त	१७	१७	७		अङ्कुर	८३	
		२	रक्षोवंश	७	वसुदत्त	१८	१८			अङ्गद	२	
			सूर्य	४६३	श्रीकान्त	२१	२१			अनघ	८३	
७	२	सोम	४६३		सागरदत्त	१९	१९			आक्रोश	८३	
		४	आदित्य	३	वादित्र					जाम्बवान्	२	
			इक्ष्वाकु	३	७	४	ईप्सितनादिनी(वीणा)			दुरित	८३	
			हरिवंश	१	वानरवंशीयविद्याधर					नन्दन	८३	
		१२	इक्ष्वाकु	५	७	१	अन्धक	७५		नल	२	
		१३	इक्ष्वाकु	७	७	१	आदित्यरजस्	९०		नील	२	
		वणिक्					ऋक्षरजस्	९०		पुष्पास्त्र	८३	
५	४	दत्त	८२				किष्किन्धि	६०		प्रथित	८३	
		धन	२९०				घनोदधिरव	४२		प्रीतिकर	८३	
		धनवसु	८२				वज्रकण्ठ	३६		मदन	८३	
		नन्दन	२९०	२			अङ्गद	२८७		विघ्न	८३	
		सागरदत्त	२८९				ऋक्षरजस्	१३८		विराध	२	
		५	कामपाल	४००			किष्किन्धि	१३८		सन्ताप	८३	
			जयन्तिदेव	४०७			चन्द्ररश्मि	२३२		सुग्रीव	१	
			धनद	३८८			चन्द्रोदर	१७४		सुषेण	२	
			धनपति	३८८			जयानन्द	२८७	८	सुग्रीव	४५	
			धनेश्वर	३८८			नल	१६९	९	सुग्रीव	९९	
			पञ्चनन्दिन्	४०७			नील	१६९	१०	सुग्रीव	१६	
			प्रियङ्कर	४०६			वालिनू	१६६		वानरवंशीयविद्याधरी		
			वरदत्त	४३३			विराध	१८४	७	१	श्रीमाला	९०
			वसन्तदेव	४००			श्रीकण्ठ	१८९	२	अनुराधा	१८३	
			सुदत्त	४३३			सुग्रीव	१६८		इन्दुमालिनी	१६६	
			सुधन	३८८			सूर्यरजस्	१३८		तारा	२८१	
६	२	ऋषभदत्त	१११	३			नल	३०२		श्रीप्रभा	१६८	
		जिनदास	१०				सुग्रीव	३०२		हरिकान्ता	१६९	
		बुद्धदास	२८४	६			अङ्गद	२२७	३	पद्मरागा	३०२	
		वीरभद्र	११५				गन्धमादन	२७७		हरिमालिनी	३०२	
		शङ्ख	१४३				गव	२२७		वापी		
		सागरदत्त	१०३				गवय	२२७	५	३	प्रियदर्शना	५४
७	३	दमयन्त	१६४				गवाक्ष	२२७		वासुदेव		
		प्रियनन्दिन्	१६३				चन्द्ररश्मि	४६	५	१	त्रिपृष्ठ	१३८
		४	धन	३४४			चन्द्रोदर	१५	२	अनन्तवीर्य	३०	
			भावन	३९२			जाम्बवान्	२२७	३	अनन्तवीर्य	१३	
			वरुण	३९४			द्विविद	२२७	४	अनन्तवीर्य	३०१	
		५	विद्युदङ्ग	१९			नल	२२७	६	३	पुरुषपुण्डरीक	२२
			समुद्रसङ्गम	१९			नील	२२७	५	नन्दन	१	
		७	विन्ध्य	२६९			मैन्द	२२७	७	१	नारायण	२

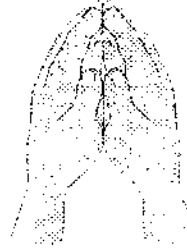
पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
७	४ नारायण	१९२	७	२ आशाली	५५२	७	२ वशकारिणी	६४
	५ सौमित्रि	२		इन्द्राणी	६७		वह्नि	६२
	६ सौमित्रि	१		कामगामिनी	५९		वाराही	६४
	७ सौमित्रि	१		कामदायिनी	५९		वारुणी	६३
	८ नारायण	२		कुटिलाकृति	६४		विजया	६३
	९ लक्ष्मण	६७		कौबेरी	६४		विपुलोदरी	६०
	१० सौमित्रि	३		खगामिनी	६८		व्योमगामिनी	६७
	विजय			गान्धारी	५९		शत्रुदमनी	६८
५	१ पुष्कलावती	९७		गिरिदारणी	६२		शान्ति	६४
	सलिलावती	१०५		गौरी	५९		शुभप्रदा	६९
	२ रमणीय	१		घोरा	६२		शेमुषी	२९१
	३ मङ्गलावती	१		चण्डा	६५		संवृद्धि	६७
	सुकच्छ	९१		चित्तोद्भवकरी	६४		समाकृष्टि	६१
	४ पुष्कलावती	१		जगत्कम्पकारिणी	६५		सर्वाहारिणी	६७
	रमणीय	२९९		जया	६३		सिद्धार्था	६८
	सूत्र	२२१		जृम्भणी	६७		सुविधाना	६०
६	१ आवर्त्त	३		तपोरूपा	६०	५	अवलोकनी	४२८
	२ वत्स	३		तोयस्तम्भनी	६२	६	आशालिका	२६८
	६ सलिलावती	३		दहनी	६०		प्रतारणी	५९
	७ भरत	३		दारुणी	६३		मनोगामिनी	२६५
	८ सुकच्छ	२		दिनरात्रिविधायिनी	६१	७	अवलोकनी	२५३
७	१० पुण्डरीक	७५		दुर्निवारा	६५		गारुडी	१७०
	११ भरत	३		धीरा	६२		प्रज्ञप्ति	२४४
	विद्या-मन्त्र			नभःसञ्चारिणी	५९		प्रबोधिनी	१२७
५	१ अधोरमन्त्र	४०६		निर्व्याघाता	६८		बहुरूपा	१२७
	प्रतारणी	२५२		प्रज्ञप्ति	५९		सिंहनिनादा	१६९
	बन्धनी	२९५		प्रधर्षिणी	६५		विद्याधर	
	भ्रामरी	३८६		बलोत्सादा	६५	५	१ अमिततेजस्	१४४
	महाज्वाला	३०४		भानुमालिनी	६५		अमितवेग	२९६
	मोचनी	२९५		भास्करी	६३		अर्ककीर्ति	१३६
	विप्रतारणिका	२४१		भीति	६५		अर्कप्रभ	२९७
	शस्त्रावरणी	२९५		भुजङ्गिनी	६२		अर्करथ	२९७
	२ प्रज्ञप्ति	९२		भुवना	६३		अशनिघोष	२४१
	महाविद्या	५४		मदनाशिनी	६३		अश्वघोष	३२३
	३ प्रज्ञप्तिका	९८		मनःस्तम्भनकारिणी	६०		आदित्ययशस्	२९६
६	२ आभोगिनी	२७९		मोचनी	६४		इन्द्राशनि	४१६
	४ पारशवी	५७		योगेश्वरी	६५		किरणवेग	२९७
७	२ अक्षोभ्या	६०		रजोरूपा	६१		घनघोष	३२३
	अजरामरा	६१		राक्षसी	६		चित्ररथ	२९६
	अणिमा	६२		रूपविकारिणी	२७६		ज्वलनजटिन्	१३५
	अदर्शनी	६१		रूपसम्पन्ना	६३		दीपशिख	२७१
	अनलस्तम्भनी	६२		रोशनी	६३		प्रभाकर	२९७
	अवन्ध्या	६३		रोहिणी	५९		भानु	२९६
	अवलोकनी	६२		लघिमा	६०		भानुवेग	२९६
	अष्टाक्षरी	२७		वज्रोदरी	६१		भीमघोष	३२३
				वर्धनी	६४		मणिकुण्डलिन्	१००

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
५ १	महाघोष	३२३	७ १	माकरध्वजि	१०८	७ ३	प्रतिसूर्य	१९८
	मारीचि	३७३		मन्दरमालिन्	६३		प्रसन्नकीर्ति	१४०
	मेघघोष	३२३		मेघरथ	१०९		प्रहसित	१७
	मेघवन	१४०		यम	१११		प्रह्लाद	१
	रवितेजस्	२९७		वरुण	१०९		महेन्द्र	३
	रविवेग	२९६		विजयसिंह	६२		यम	५५
	रश्मिवेग	२९६		विद्युद्वेग	६२		राजीव	५८
	शतघोष	३२३		विश्रवस्	१३१		वरुण	५५
	सम्भिन्नश्रोतस्	२७१		वैश्रमण	१३१		विद्युत्प्रभ	७
	सहस्रकिरण	२९७		व्योमबिन्दु	१३९		श्रीशैल	२१७
	सहस्रघोष	३२३		श्रीकण्ठ	८		सिंहवाहन	१७०
	राहस्ररश्मि	३०३		सहस्रार	८८		सुकण्ठराज	१७०
	सुकुण्डलिन्	९९		सूर	११०		हनुमत्	२१६
२	अमिततेजस्	५		सोम	१०८		हिरण्याभ	७
	अश्वग्रीव	४१३	२	अमरसुन्दर	९३	४	कुलनन्दन	४१३
	कनकपूज्य	२९२		आनन्दमालिन्	६३७		चन्द्रगति	२१५
	कीर्तिधर	२९३		कनक	९०		चपलगति	३१४
	मेघनाद	४०८		कामध्वज	५७६		भामण्डल	२४८
	मेघवाहन	४०८		खर	१७३		रत्नमालिन्	४००
	वीराङ्ग	३७५		चक्राङ्क	२८२		वज्रनयन	४०२
३	अजितसेन	१२१		ज्वलनशिख	२८०		सूर्यञ्जय	४०१
	अमिततेजस्	२०६		ज्वलनसिंह	६३५	५	भामण्डल	४४३
	अश्वग्रीव	२०४		तडित्प्रभ	६३७		रत्नजटिन्	३२७
	दीप्तचूल	९५		दिवाकर	४९६	६	अङ्गारक	२६१
	पवनवेग	९४		दूषण	१७९		प्रसन्नकीर्ति	२४३
	महेन्द्रविक्रम	१२०		नलकूबर	५५१		भामण्डल	१५१
	शुक्लदन्त	९३		नित्यालोक	२३५		महेन्द्र	२३७
४	गरुडवेग	१०९		बुध	८९		रत्नजटिन्	१९६
	चन्द्रतिलक	११०		मय	७४		वरुण	३९५
	विद्युद्रथ	२०८		महोदर	१०१		साहसगति	५९
	सिंहरथ	२०९		मेघप्रभ	१७३		हनूमत्	७९
	सूर्यतिलक	११०		यम	१३९	७	अङ्क	२४३
६ २	रतिवल्लभ	२७५		विश्रवस्	३		कुन्द	१९८
४	मेघनाद	८८		वीर	१०३		कुबेर	१४०
८	इन्द्रधनुष्	९४		वैश्रवण	१		कुमुद	१२४
	गङ्गाधर	१०७		साहसगति	२८२		कूर्म	२४३
	महीधर	१०७		सुरसुन्दर	८९		गज	२४५
७ १	अतीन्द्र	७	३	अरिन्दम	४		जय	२४४
	अशनिवेग	६१		इन्द्र	५४		तार	२४२
	इन्द्र	१०२		कुबेर	५४		दधिमुख	१२४
	कालाग्नि	१११		खर	५९		दुर्धर	२४४
	कुबेर	११०		चित्रभानु			पावनञ्जयि	२
	निर्घात	८६		दूषण	५९		प्रतिचन्द्र	२६३
	नैगमेधिन्	१०६		नलकूबर	५४		भामण्डल	२
	पद्योत्तर	९		पवनञ्जय	२		भुवनजित्	२४५
	पुष्पोत्तर	९		पुण्डरीक	५८		मन्मथ	२४४

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
७ ७	महेन्द्र	२	६ ८	श्रीकान्ता	९४	७ ८	श्रीदामा	२४६
	यम	१४०	७ १	आदित्यकीर्ति	१०८	९	किरणमण्डला	१९८
	वरुण	१४०		कनकावली	११०	१०	कनकाभा	४८
	विजय	२४४		कौशिका	३१		चन्द्रमुखी	९८
	विहङ्गम	२४३		चित्रसुन्दरी	९८	१०	मन्दाकिनी	९८
	शशिमण्डल	२६३		देवी	८		विमान	
	समरशील	२४४		पद्मा	१२	५ १	नन्दितावर्त	४९२
	सम्भव	२४४		वरुणा	१०९		सुस्थितावर्त	४९२
	सहस्रविजय	२६४		श्रीप्रभा	१११	२	नन्दितावर्त	५
	साहस	२१		श्रीमती	८		सुस्थितावर्त	१९
८	रत्नरथ	२४९		श्रीमाला	६३	४	सर्वार्थसिद्ध	३५८
९	जयभूषण	१९७	२	अशोकलता	८९	५	पालक	७२
	भामण्डल	१००		अहल्या	६३६		सर्वार्थसिद्ध	२५
	हरिविक्रम	१९७		उपरम्भा	५५८	६ १	सर्वार्थसिद्ध	१३
	हेमशिख	१९८		कौशिका	२	६	वैजयन्त	२३९
१०	कनकप्रभ	७०		तडिन्माला	१०२	७ २	पुष्पक	१२९
	कनकरथ	९७		तारा	२८१	५	पुष्पक	४२४
	नन्दीश्वर	४७		नन्दवती	१०३	६	पुष्पक	१६७
	नयनानन्द	४८		पङ्कजश्री	१०४	८	पुष्पक	७८
	पुनर्वसु	७४		पद्मावती	८९	१०	वैजयन्त	२३९
	विद्याधरी			मनोवेगा	८९	११	अपराजित	९
५ १	अजितसेना	१००		मन्दोदरी	७५		वृक्ष	
	आसुरी	४१६		रत्नावली	२३५	५ ५	नन्दिवृक्ष	२९२
	ज्योतिर्माला	१४०		रूपिणी	५९१	६ १	तिलकद्रु	८१
	सुतारा	१४६		विद्युत्प्रभा	९०	२	सहकार	६०
	स्वयम्प्रभा	१३७		वेगवती	६३५	६	अशोक	२११
२	अनिलवेगा	२९४		श्रीमती	२८१	७	चम्पक	१५८
	कनकश्री	१४७		सत्यश्री	६४४	७ ११	बकुल	५१
	मदिरा	३०६		सन्ध्या	९०		वेद	
	मेघमालिनी	४०८		सर्वश्री	८९	७ २	ऋग्वेद	४१८
	वज्रश्यामलिका	३७६		सुन्दरी	५७६		वेश्या	
	वायुवेगा	२९३		सुरूपनयना	१०१	५ १	अनन्तमतिका	८३
३	अनिलवेगा	१२०	३	हेमवती	७५		मदनमञ्जरी	११५
	चन्द्रकीर्ति	९६		अञ्जनसुन्दरी	४	३	सुदर्शना	४०
	यशोधरा	९३		कनकोदरी	१७०		सुसेना	६३
	शान्तिमती	९७		केतुमती	१	७ ५	कामलता	२१
	सुकान्ता	९६		मानसवेगा	२०१	८	वसन्तसेना	१४५
४	मानसवेगा	२०८		मिश्रकेशी	२६		शस्त्र	
	वेगवती	२१०		वसन्ततिलका	२५	६ ४	परशु	६४
६ २	मदनमञ्जुका	२७६		सुन्दरीमाला	२००	७ १	वज्र	१०५
	रत्नप्रभा	२८३		सुमनस्	७	७ २	अमोघविजया(शक्ति)	२७६
	वज्रवेगवती	२८३	४	हृदयसुन्दरी	४		चन्द्रहास	७३
४	पद्मश्री	८८		पुष्पवती	२१६		प्रस्वापन	९८
८	जयचन्द्रा	९४	८	विद्युल्लता	४०१		शूल	५४७
	वेगवती	१०१		चन्द्रमुखी	२४०			
				मनोरमा	२४०			

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः
७ ३	सुदर्शनचक्र	५६१	७ १०	सुन्द	२३३	६ ३	वसुभूति	५
४	अर्णवावर्त(धनुष)	३२२		समुद्र			सुमित्र	४५
	वज्रावर्त(धनुष)	३२२	५ ४	कालोद	१८४	४	सम्भूत	४
६	नागपाश	३८५		लवणोद	१८४	५	सुधर्म	३
७	अमोधविजया(शक्ति)	२०९	६ १	क्षीरोद	४०	६	वरधर्म	१६
	आग्नेय	१७१	३	स्वयम्भूरमण	१३	७	नन्दन	८
	चण्डरवा(शक्ति)	२६५	७ २	लवणार्णव	२४३	८	त्रिविक्रम	२०२
	तडिदण्ड	१३६		सरोवर			पद्योत्तर	१३८
	तपन	२०१	७ ३	मानससरस्	१५		विष्णुकुमार	१३९
	तामस	२००	१०	नन्दनपुण्यसरस्	२०४		समाधिगुप्त	४
	नागपाश	१५३		साधु			सुव्रताचार्य	१५
	प्रस्वापनास्त्र	१२६	५ १	अग्निजटिन्	१५८	७ २	कल्याण	६४३
७ ७	मुशल	१६९		अचल	३६१		गगनचन्द्रर्षि	२२६
	वरुण	१७१		अभिनन्दन	१४५		निर्वाणसङ्गम	६३३
	वायव्य	१७१		अर्ककीर्ति	३६१		वालिन	२२७
	विद्युद्दना(गदा)	१७०		जगन्नन्दन	१५४		शतबाहु	३३९
	शूल	२०७		जयन्त	३०५	३	अभितगति	१५८
	हल	१६९		धर्मरुचि	१३१	४	लक्ष्मीधर	१७१
९	चक्र	१४२		पुष्पकेतु	३६४		आर्यगुप्त	२२९
	मुशतरत्न	१३५		बलभद्र	४१९		गुणसागर	१०
	वज्रावर्त	१३४		महामति	४७४		तिलकसुन्दराचार्य	४१४
	हलरत्न	१३६		विजटिन्	३६४		निर्वाणमोह	२९
१०	वज्रावर्त	१५६		विपुलमति	४७४		पिङ्गलर्षि	२३०
	शिबिका			विमलमति	३६५		मुनिचन्द्र	२३४
५ ५	सर्वार्था	२७७		शाण्डिल्य	१८९		यशोधर	३९८
६ १	विजया	७०	२	अमरगुरु	४१४		विजयसेनसूरि	३७
२	वैजयन्ती	४९		कीर्तिधर	२४८		विमल	७०
६	जयन्ती	२०४		जयन्धर	४०३	५	सत्यभूति	३७२
७	अपराजिता	१४९		नन्दनगिरि	३६८		अनन्तवीर्य	३११
७ ११	देवकुरु	४४		सत्ययशस्	२५९		कुलभूषण	२७१
	शिला			सुव्रतर्षि	२७४		त्रिगुप्त	३२४
६ ३	कोटिशिला	४०		स्तिमितसागर	४९		देशभूषण	३००
५	"	३३		स्वयम्प्रभ	३७		नन्दावतंस	१६२
७ ६	"	२१२	३	नलिनकेतु	१३४		प्रीतिवर्धन	७
	श्रावक			पिहिताम्बव	२१९		मतिवर्धन	२८०
६ ६	अर्हन्नय	६८		विपुलमति	१८०		सुगुप्त	३२४
७	कार्तिक	२२२	४	दन्तमथन	१२९	७	स्कन्दकाचार्य	३४२
	जिनधर्म	२०४		धृतिधर	२४२		सत्यभूतशरण	२७७
७ ९	सिद्धार्थ	४३		भोगवर्धन	१५९	८	अप्रमेयबल	१७
१०	अर्हदास	१७८		राज्यगुप्त	२४५		अभिनन्दन	११८
	जिनदास	२३३		सर्वगुप्त	२३४		कल्याणमुनि	१९५
	पद्मरुचि	३०		सागरचन्द्र	११२		कुलभूषण	११०
	मेरु	३०	६ १	संवर	११		चामर	२१६
	सुदर्शन	२३३	२	धनपति	११		जयन्त	२१६
				संवर	८		जयमित्र	२१६
							देशभूषण	११०

पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	पर्व सर्गः	नाम	श्लोकाङ्कः	
७	८	द्युति	७	४	दीपिका	३९२
		प्रीतिकर			सुन्दरी	३९४
		भवदत्त	५		उपयोगा	२२३
		श्रीतिलक	८		लक्ष्मी	१३४
		श्रीधर	१०		गुणवती	१९
		श्रीनन्द			धारणी	३०
		श्रीनन्दन			रत्नप्रभा	२१
		सर्वसुन्दर			रोहिणी	२३३
		सुरनन्द			स्थल	
९		जयभूषण	७	२	मरु	१२
१०		अतिवेग			हृद	
		अमृतघोष	५	५	पद्म	२३७
		धर्मरत्नाचार्य	६	१	पद्म	४०
		विजयसेनर्षि				
		सुदर्शन				
		सुव्रत				
७	११	सुदर्शन				
	१३	वरधर्म				
साध्वी						
५	१	अजितसेना			११२	
६	२	सुव्रता			१३५	
७	२	इन्दुमाला			५०९	
	४	कमलश्री			२१३	
	९	सुप्रभा			२३३	
	१०	लक्ष्मीवती			११२	
		हरिकान्तार्या			६५	
सेनानी						
७	८	कृतान्तवदन				
	९	कृतान्तवदन				
स्त्री						
५	१	चन्द्रयशस्			१९३	
		हिरण्यलोमिका			१९३	
	२	श्रीदत्ता			२५३	
	३	प्रभङ्गरा			१०८	
		श्रीदत्ता			११०	
	४	विजयसेना			२८९	
		शङ्खिका			२३२	
	५	केसरा			४०१	
		मदिरा			४०१	
६	२	जिनमती			१०५	
		प्रियदर्शना			१०५	
		विनयवती			१५४	
	७	वनमाला			१९	
७	३	जया			१६४	
	४	उपास्ति			३९२	

॥ तृतीयं परिशिष्टम् ॥

॥ हैमवचनामृतम् ॥

॥ पञ्चमं पर्व ॥

॥ प्रथमः सर्गः ॥

फल्गु बाह्यं हि मण्डनम् ॥११॥
दुर्जया विषयाः खलु ॥२८॥
प्रज्ञायाः किं न गोचरः? ॥३१॥
विदेशो विदुषां हि कः ? ॥३३॥
क नाऽर्घन्त्युज्ज्वला गुणाः ? ॥३९॥
आराध्योऽतिथिमात्रोऽपि किं पुनः स पिताऽतिथिः? ॥६२॥
महात्मानः प्रकृत्याऽपि शपथच्छेदकातराः ॥६९॥
दण्डसाध्यास्तु दुर्मदाः ॥८६॥
न मनागपि जीवन्ति कुलनार्यः पतिं विना ॥८९॥
....नोत्कण्ठा विलम्बं सहते क्वचित् ॥१५९॥
निराम्नायस्य वचसि श्रद्धा न प्रत्ययं विना ॥१८७॥
ज्ञानमव्यभिचारि स्यान्नान्यतो जिनशासनात् ॥१९०॥
....विवेको हि स्मरार्तानां कियच्चिरम्? ॥१९५॥
अवश्यभावी यो ह्यर्थो यत्र तत्र स नाऽन्यथा ॥२०१॥
न भावि क्वचिदन्यथा ॥२१८॥
स्वाम्युदर्काय धीमन्तो यान्ति स्वाम्यन्तरेऽपि हि ॥२३१॥
अभियोगो हि योगाय क्षेमे सति विपश्चिताम् ॥२५३॥
दैवं हि बलवत् परम् ॥२६३॥
धैर्य-वीर्यविहीनानां छलमेव हि पौरुषम् ॥३१०॥
सुमेरुमपि गच्छन्ति खगाः किं तेषु पौरुषम्? ॥३१६॥
न वालुकादेवकुलं सहते सरितो रयम् ॥३१७॥
कृते प्रतिकृतं सद्यो कुर्वन्ति हि मनस्विनः ॥३४२॥
न हीन्द्रकुलिशस्याऽपि स्फूर्तिः केवलिपर्षदि ॥३६७॥
....पूर्वसंस्कारो याति जन्मशतान्यपि ॥४१७॥
कौमुदी हि निशान्तेऽपि कुमुदामोदकारणम् ॥४८५॥

॥ द्वितीयः सर्गः ॥

प्रष्टुमर्हो न सामान्यजनो हि स्वप्नमुत्तमम् ॥१२॥
स्वकार्यमारब्धमपि सन्तोऽन्यार्थं त्यजन्ति हि ॥४६॥
दीयमाने हि सदाने किं भवत्यश्वकः पृथक्? ॥८६॥
....न लङ्घन्ते पूज्यपूजां विवेकिनः ॥९८॥
गुणः श्रुतो जनश्रुत्याऽप्यनुरागाय तद्विदाम् ॥११६॥
अपूर्वस्य दिदक्षा हि कालक्षेपं क्षमेत न ॥११७॥
यस्योदयः स वन्द्यो हि यथा हीन्दुर्यथा रविः ॥२४२॥
विषमल्पमपि प्सातं प्राणनाशाय जायते ॥३०८॥

स्तोकेनाऽपि हि रन्ध्रेण यथा मज्जति नौर्जले ।
 दुष्कर्मणाऽल्पकेनाऽपि तथा दुःखेषु ही जनः ॥३१२॥
 महात्मभ्यः प्रदत्तं हि कोटिकोटिगुणं भवेत् ॥३४०॥
 स्थानं नैकत्र साधूनां निःसङ्गानां समीरवत् ॥३४१॥
 नाशो नार्जितकर्मणाम् ॥४००॥
 अपत्यस्नेहो बली खलु ॥४०१॥
 महतामनुलग्नैर्हि महदासाद्यते फलम् ॥४०४॥
 किं कम्पते कचिच्छैलो दन्तघातेन दन्तिनः ? ॥४११॥

॥ तृतीयः सर्गः ॥

न वन्ध्यं दर्शनं सताम् ॥३१॥
 उपचारः स्याद् भाविन्यपि हि भूतवत् ॥७२॥
 कषाया नरकायैव यतोऽनन्तानुबन्धिनः ॥१३८॥
 कृतज्ञा हि विवेकिनः ॥१७५॥
 ..पक्षे सतां जनः ॥१८७॥
सूर्यभालोके कियत् तिष्ठन्ति कौशिकाः ? ॥२१४॥

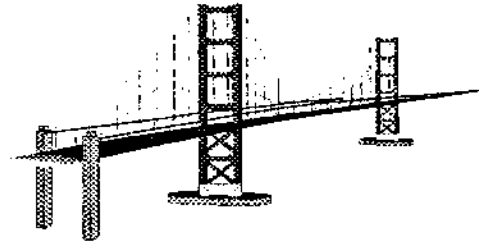
॥ चतुर्थः सर्गः ॥

समूगेन्द्रे गतिमार्गे मृगस्य कुशलाय न ॥३२॥
 आर्तध्यानस्य हि फलं तिर्यग्योनिषु सम्भवः ॥९२॥
 छद्मस्था हि जिना नाऽन्यमुनिवत् कचिदासते ॥१३७॥
 दुःस्थितेषु हि महतां वात्सल्यमतिरिच्यते ॥२३६॥
 क्षत्रियाणां न धर्मोऽयं शरणार्थी यदप्यते ॥२५९॥
 पित्ताग्निः शर्कराशाम्यः पयसा किं न शाम्यति ? ॥२६५॥
 सर्वेष्वप्यनुकूला हि महान्तः करुणाधनाः ॥२६९॥
 धर्मप्रियोऽपि किं पापं न करोति बुभुक्षितः ? ॥२७१॥
 सूतोः पुरुषकारो हि हर्षाय प्रथमं पितुः ॥२९३॥
 लोभः कस्य न मृत्यवे ? ॥२९७॥
 सत्यो हि पतिवर्त्मगाः ॥३३७॥

॥ पञ्चमः सर्गः ॥

अर्हत्प्रभावस्याऽवधिर्न हि ॥४८॥
 सर्वं शोभते समयोचितम् ॥१०६॥
 दयावीरा महात्मानः प्रसृतेऽन्यरसेऽपि हि ॥१०८॥
 पुत्रोद्वाहोत्सवानां हि न तृप्यन्ति महर्द्धयः ॥११०॥
 महतामवतारो हि विश्वपालनहेतवे ॥११२॥
 निकाचितं भोगफलं भोग्यं कर्माऽर्हतामपि ॥११३॥
 दुर्वारा भवितव्यता ॥२८७॥
 कलङ्कः खलु धर्मस्य स्तोकोऽप्यत्यन्तदुःखदः ।
 पूजामाचारपूज्यस्य पूज्या अपि हि कुर्वते ॥१२७॥
 सर्वमप्यजु दोष्मताम् ॥१७०॥
 सर्वत्राऽस्खलितो मार्गः प्रभूपां स्रोतसामिव ॥१७२॥

क्षीणोपायविशेषाणां क्षीणपौरुषसम्पदाम् ।
 परैराक्रम्यमाणानां शरणं कुलदेवताः ॥२०६॥
 भक्तिग्राह्या हि देवताः ॥२०९॥
 उन्मूढे हि क्षुते प्रायेणैकः शरणमर्यमा ॥२१२॥
 दुष्करं नास्ति दोष्मताम् ॥२४६॥
 मूलेषु हि विशुष्केषु शुष्क एव महीरुहः ॥३२२॥
 हन्यते हैमनं जाड्यं न विना ज्वलितानलम् ॥३२३॥
 वीरैः कृष्टेष्टकः पूर्वं वप्रः कैः कैर्न खण्ड्यते ? ॥३२५॥
 वस्त्वधीनं बहूनां हि न खल्वेकेन भुज्यते ॥३८५॥
 पूर्वकर्मानुसारेण जायते जन्मिनां हि धीः ॥३८६॥
 सुलक्षं हि परस्वान्तमिङ्गिताकारवेदिभिः ॥४१३॥
 प्रायो मनुष्यघटितं कार्यं विघटते कचित् ॥४२९॥
 न हि मिथ्या कुलीनवाक् ॥४३८॥
 प्रतिज्ञा च कुलीनानां न मुधा जातु जायते ॥४३९॥
 अङ्गुलीदर्शनेनैव कूष्माण्डं हा विपत्स्यते ॥४४५॥
शस्यमानं हि दुःखं प्रायः प्रशाम्यति ॥४५३॥
 जीवन् हि नरो भद्राणि पश्यति ॥४५७॥
 प्रयाति सात्त्विकानां हि दैवमप्यनुकूलताम् ॥४८३॥
 आत्मैवोपरि सर्वस्य प्रायेणोपस्थिते भये ॥४६७॥
 सुप्रयुक्तस्य दम्भस्य ब्रह्माऽप्यन्तं न गच्छति ॥५०५॥
 अन्यं हि दुःखितं दृष्ट्वा समाश्रयन्ति दुःखिनः ॥५२१॥

॥ षष्ठं पर्व ॥

॥ प्रथमः सर्गः ॥

विनाऽपि तीव्रतां विश्वं प्रकाशयति चन्द्रमाः ॥२२॥
यद्वोत्पन्ने तीर्थनाथे सदोत्सवमयं जगत् ॥४९॥
महात्मानो हि कुर्वन्ति सेवकेष्वपि सत्कृतिम् ॥५५॥

॥ द्वितीयः सर्गः ॥

आत्मनीनो हि सर्वोऽपि स्तोकेच्छुः कोऽपि नात्मनः ॥११०॥
तिष्ठन्ति न चिरं जातु मानिनः श्वशुरौकसि ॥१२५॥
याति वर्णपरावृत्त्या रूपं काव्यवदन्यताम् ॥१३९॥
विना पतिं कुलस्त्रीणां वासो ह्यन्यत्र नोचितः ॥१४१॥
गीतहार्या मृगा अपि ॥१२४॥
शोभते पुष्पदाम्नेव प्रतिमा सकलाऽपि हि ॥१८६॥
वरं मणिः केवलैव न तु काचाङ्गुलीयगा ।
वरं सरिज्जलरिक्ता न तु यादःसमाकुला ॥२०१॥
शून्यैव वरं शाला न तु तस्करपूरिता ।
अद्रुमैव वरं वाटी विषद्रुममयी न तु ॥२०२॥
अनुदूढा वरं नारी रूपयौवनवत्यपि ।
निष्कलेनाऽकुलीनेन न तु पत्या विडम्बिता ॥२०३॥
'बहुरत्ना हि भू'रियम् ॥२०५॥
सम्बन्धश्च सखित्वं च समयोरेव शोभते ॥२२६॥
आस्तामत्र सतां सङ्गः परलोकेऽपि शर्मणे ॥२३१॥
स्त्रीणां प्रकृतिलोलानां परं स्थैर्यं न निश्चयः ॥२३३॥
पुत्री-जामातृविरहः प्रायः कस्य न दुःसहः ? ॥२४२॥
गतिः साहसिकानां हि समा स्थल-जलाध्वनोः ॥२४३॥
मृत्युर्नाऽनुत्तितायुषः ॥२४८॥
एकाऽपि हि हरेच्चित्तं किं पुनः सकलाः कलाः ? ॥३०७॥
वृत्तकं स्यादनुभूतं प्राक्पुसां चरितं कथा ॥३२४॥
सेवकानां विना सेवां भज्यते खलु जीविका ॥३४४॥
प्रियोदन्ताहरः कस्य न वल्लभः ? ॥३५९॥
यत्र तत्र पुण्यं ह्यनुचरं नृणाम् ॥३७४॥

॥ तृतीयः सर्गः ॥

वीराणां हि रणो मुदे ॥३१॥

॥ चतुर्थः सर्गः ॥

वृन्दं हि बलवत्तरम् ॥३॥
वीराः सत्त्वाच्चलन्ति न ॥१७॥
निशीथकृत्यं कः प्रातः कुर्यादुद्योगवानपि ? ॥२२॥
जलमानेन नलिनीनालं हि परिवर्धते ॥२४॥

लोलेन्द्रिये यौवने हि यत् तपस्तत् तपो ननु ।
दारुणास्त्रे रणे यो हि शूरः शूरः स उच्यते ॥२५॥
धिङ् मूढानां तपोव्ययम् ॥४७॥
प्रेम्णो दूरे न किञ्चन ॥५९॥
कामः कामं निरङ्कुशः ॥६०॥
स्त्रीणां लुब्धो जनः प्रायो दोषं न खलु वीक्षते ॥६३॥
किं यमस्य दवीयसि ? ॥७४॥
राज्यं हि विक्रमाधीनं न प्रमाणं क्रमाक्रमौ ॥७५॥
सदा वैरायमाणा हि शङ्कन्ते परतो मृतिम् ॥८४॥
क्षात्रं तेजो हि दुर्धरम् ॥९४॥
किं न स्यात् पुण्यसम्पदा ? ॥९९॥

॥ षष्ठः सर्गः ॥

सामान्यपुण्यैर्न ह्यर्हन् देवः साक्षान्निरीक्ष्यते ॥४४॥
पुरः कल्पलताया हि सहकारलताः कियत् ? ॥९५॥
असृजा क्षाल्यमानं किमसुग्दिग्धं विशुध्यति ? ॥१२८॥
केनेश्वरवचो युक्तियुक्तं बाधितुमीश्यते ? ॥१३०॥
किं स्यान्नाऽर्हदनुग्रहात् ? ॥१९७॥

॥ सप्तमः सर्गः ॥

प्रायेण प्रेयसीप्राप्तिप्रत्याशाऽपि हि शर्मणे ॥५७॥
स्निग्धद्रव्यस्य योगाद्धि स्निग्धीभवति भाजनम् ॥१६७॥
न मोघा देशनाऽर्हताम् ॥१९१॥

॥ अष्टमः सर्गः ॥

तपोलेशोऽपि नाऽफलः ॥५॥
पाखण्डिनां हि पाण्डित्यं प्राकृतेष्वेव जृम्भते ॥२१॥
स्थानं विदेशो हि मानिनामपमानिनाम् ॥३८॥
अभ्यागतेऽन्यनृपतिप्रधाने ह्यर्थिनो नृपाः ॥३९॥
गेहेनर्दीत्यपवादः सुलभः गर्जतां गृहे ॥४३॥
उपायं वचसा वक्तुं कातरा अपि पण्डिताः ॥४४॥
छद्माऽपि काऽपि शोभते ॥७५॥
आन्ध्याय क्रोध एकोऽपि किं पुनर्मदमूर्च्छितः ? ॥७६॥
जीवन्मृता हीनवराः स्त्रियः ॥९५॥
एकद्रव्याभिलाषो हि महद्वैरस्य कारणम् ॥१०८॥
साधूनां लब्धिभोगोऽपदे न हि ॥१४१॥
न्यासवत् प्रतिपन्नस्य नाऽस्ति नाशो महात्मसु ॥१४४॥
उपयोगोऽपि लब्धीनां सङ्कार्ये न दुष्यति ॥१५९॥
स्वामिनो भृत्यदोषेण गृह्यन्ते ॥१९२॥

॥ सप्तमं पर्व ॥

॥ प्रथमः सर्गः ॥

प्रायो विचारचञ्चूनां कोपः सुप्रशमः खलु ॥२३॥
 यथा राजा तथा प्रजाः ॥३३॥
 असह्यो हि स्त्रीपराभवः ॥४६॥
 वन्दनीयः सतां साधुर्हृषिकारी विशेषतः ॥४९॥
 निर्नाथानां कुतः शौर्यं ? हतं सैन्यं ह्यनायकम् ॥५६॥
 काऽप्युपायोऽपसर्पणम् ॥८४॥
 मृत्यवे हि स्याद् वीरैर्वैरं चिरादपि ॥९५॥
 बलवानपि किं कुर्यात् प्राप्तः केसरिणा करी ? ॥१२३॥
 जयाभिप्रायिणां प्रायः प्राणा हि तृणसन्निभाः ॥१२८॥

॥ द्वितीयः सर्गः ॥

तालिका नैकहस्तिकाः ॥३६॥
 महतामपराद्धे हि प्रणिपातः प्रतिक्रिया ॥६९॥
 सरसो लूनपद्यस्य भग्नदन्तस्य दन्तिनः ।
 शाखिनश्छिन्नशाखस्याऽलङ्कारस्य च निर्मणेः ॥११९॥
 नष्टज्योत्स्नस्य शशिनस्तोयदस्य गताम्भसः ।
 परैश्च भग्नमानस्य मानिनो धिग्वस्थितिम् ॥१२०॥ युगम् ॥
 आश्रयस्य हि दौर्बल्यादाश्रितः परिभूयते ॥१४३॥
 महतामगमो ह्याशु क्लेशच्छेदाय कस्य न ? ॥१४८॥
 दोष्मतां हि प्रियो युद्धातिथिः खलु ॥२०५॥
 दोष्मन्तो हि निजैरेव दोर्भिर्विजयकाङ्क्षिणः ॥२११॥
 क्व हस्तिनामवस्थानं वने सिंहनिषेविते ? ॥२२४॥
 रत्ने हि बहवोऽर्थिनः ॥२८३॥
 यदि प्राणिवधेनाऽपि स्वर्गो जायेत देहिनाम् ।
 तच्छून्यो जीवलोकोऽयमल्पैरेव दिनैर्भवेत् ॥३७३॥
 नाऽऽत्मीयाः कस्यचिन्नृपाः ॥४१४॥
 सत्या वा यदि वा मिथ्या प्रसिद्धिर्जयिनी नृणाम् ॥४१७॥
 अविमृश्य विधातारो भवन्ति विपदां पदम् ॥४२८॥
 पुत्रार्थे क्रियते न किम् ? ॥४३०॥
 प्राणैरप्युपकुर्वन्ति महान्तः किं पुनर्गिरा ? ॥४३६॥
 प्राणात्ययेऽपि न शंसन्ति नाऽसत्यं सत्यभाषिणः ॥४३७॥
 घटप्रभृतिदिव्यानि वर्तन्ते हन्त सत्यतः ।
 सत्याद् वर्षति पर्जन्यः सत्यात् सिध्यन्ति देवताः ॥४४५॥
 न वाग्मात्रं कलङ्काय विशुद्धमनसां नृणाम् ॥५६६॥
 अर्थिनोऽर्थेषु न तथा दोष्मन्तो विजये यथा ॥५७३॥
 एकान्तविक्रमः काऽपि विपदेऽपि प्रजायते ।
 एकान्तविक्रमान्नाशं शरभाद्याः प्रयान्ति हि ॥५८२॥
 वीरा हि न सहन्तेऽन्यवीराहङ्कारडम्बरम् ॥६०५॥
 तेजस्विनां हि निस्तेजो मृत्युतोऽप्यतिदुःसहम् ॥६३२॥

कर्माण्यवश्यं सर्वस्य फलन्त्येव चिरादपि ।
 आपुरन्दरमाकीटं संसारस्थितिरीदृशी ॥६४७॥

॥ तृतीयः सर्गः ॥

स्तोकमप्यमृतं श्रेयो भारोऽपि न विषस्य तु ॥२८॥
 भृत्योऽपि हि विरक्तः स्यादापदे किं पुनः प्रिया ? ॥३५॥
 किं स्वादुनाऽपि भोज्येन रोचते न यदात्मने ? ॥३६॥
 मानिनो ह्यवलेपं न विस्मरन्ति यतस्ततः ॥४६॥
 स्वदुःखाख्यानपात्रं हि नाऽपरः सुहृदं विना ॥८५॥
 रहःस्थयोर्हि दम्पत्योर्न च्छेकाः पार्श्ववर्तिनः ॥११०॥
 स्वाभिवत् स्वाम्यपत्येऽपि सेवकाः समवृत्तयः ॥१३२॥
 सन्तः सतां न विपदं विलोकयितुमीश्वराः ॥१३३॥
 अचिन्त्यं चरितं स्त्रीणां हि(ही) विपाको विधेरिव ॥१३८॥
 अङ्गनलेशोऽपि दूषयत्यंशुकं शुचि ॥१३९॥
 अहिदष्टाङ्गुलिः किं न छिद्यते धीमता नृणा ? ॥१४१॥
 श्वश्रूदुःखे दुहितृणां शरणं शरणं पितुः ॥१४२॥
 अत्युग्रपुण्य-पापानामिहैव ह्याप्यते फलम् ॥२३७॥
 धिग्धिक् पतिमपण्डितम् ॥२४७॥
 प्रहरेद् बाहुना को हि तीक्ष्णे प्रहरणे सति ? ॥२८४॥
 सर्वत्र बलवच्छलम् ॥२९७॥
 प्रणिपातान्तः प्रकोपो हि महात्मनाम् ॥२९९॥

॥ चतुर्थः सर्गः ॥

नर्मोक्तिर्न हि सत्यैव प्रायो धवलगीतवत् ॥१८॥
 कुलधर्मः क्षत्रियाणां स्वसन्धापालनं खलु ॥२५॥
 प्राप्तोदयं हि तरणिं तिरोधातुं क ईश्वरः ? ॥३६॥
 लोभाभिभूतमनसां विवेकः स्यात् कियच्चिरम् ॥४३॥
 भाविन्यप्युपचारो हि भूतवत् ॥५०॥
 दूरादप्यागमस्तुल्यो दुर्हृदां सुहृदामपि ॥५७॥
 छलनिष्ठा हि वैरिणः ॥७३॥
 किं सिंही हन्ति न द्विपान् ? ॥७४॥
 न ह्यसत् प्राप्यते काऽपि केनाऽप्याकाशपुष्पवत् ॥८९॥
 आसा हि स्फुटभाषिणः ॥१२९॥
 समयज्ञा हि धीमन्तो न तिष्ठन्ति यथा तथा ॥१७१॥
 राज्यं सर्वत्र दोष्मताम् ॥१७३॥
 विशेषतः प्रीतये हि राज्ञां भूः स्वयमर्जिता ॥१७४॥
 लोकस्थितिरियं जाते नन्दने दानमक्षयम् ॥१७९॥
 हर्षे को नाम तृप्यति ? ॥१९१॥
 किं न कुर्यात् स्मरातुरः ? ॥२१०॥
 व्रते ह्येकाहमात्रेऽपि न स्वर्गादन्यतो गतिः ॥२१४॥
 कोपः शाम्यति महतां दीने क्षीणे ह्यरावपि ॥२३३॥
 शोको हर्षश्च संसारे नरमायाति याति च ॥२५३॥
 सन्तः सतां परित्राणे विलम्बन्ते न जातुचित् ॥२७२॥

दीयन्ते कन्यकाः सकृत् ॥३१९॥
ध्वस्ते माने हि दुःखाय जीवितं मरणादपि ॥३६०॥
प्रस्तरोत्कीर्णरेखेव प्रतिज्ञा हि महात्मनाम् ॥४२४॥
महतां हि प्रतिज्ञातं न चलत्यद्रिपादवत् ॥४९४॥

॥ पञ्चमः सर्गः ॥

मायोपायो बलीयसि ॥१५॥
खलाः सर्वङ्गषाः खलु ॥१६॥
जातु धर्ममधर्मं वा न गणयन्ति मानिनः ॥३७॥
भृत्ये कोपः शिक्षामात्रकृते शिष्ये गुरोरिव ॥६३॥
मन्त्रिणां मन्त्रसामर्थ्यात् स्यादलीकेऽपि सत्यता ॥९३॥
शकुनं चाऽशकुनं च गणयन्ति हि दुर्बलाः ॥१०३॥
सन्तो हि नतवत्सलाः ॥२२९॥
सामान्योऽप्यतिथिः पूज्यः किं पुनः पुरुषोत्तमः ? ॥२५७॥
अपूर्वशस्त्रालोके हि क्षत्रियाणां कुतूहलम् ॥३८६॥
कामावेशः कामिनीनां शोकोद्रेकेऽपि कोऽप्यहो! ॥३९८॥
महत्सु जायते जातु न वृथा प्रार्थनाऽर्थिनाम् ॥४०६॥

॥ षष्ठः सर्गः ॥

न सिंहस्य सखा युधि ॥१२॥
विजयो ह्यन्यसाहाय्याद् दोषमतां हिये ॥१९॥
अनिर्वेदः श्रियो मूलं ॥५१॥
यद् घात्या एव रिपवः स्वतोऽपि परतोऽपि वा ॥८८॥
सतां सज्जो हि पुण्यतः ॥९७॥
क्षुते हि सःत्रथा मूढे शरणं तरणिः खलु ॥१०९॥
स्वकार्यादधिको यत्नः परकार्ये महीयसाम् ॥१०२॥
रणाय नाऽलसाः शूरा भोजनाय द्विजा इव ॥१०८॥
न द्वितीया चपेटा हि हरेर्हरिणमारणे ॥११४॥
धिगहो! कामावस्था बलीयसी ॥१४२॥
महात्मनां न्यायभाजां कः पक्षं नाऽवलम्बते ? ॥१७९॥
अनागतं हि पश्यन्ति मन्त्रिणो मन्त्रचक्षुषा ॥१८९॥
छलच्छेकाः खलाः खलु ॥२९१॥
धिगहो! नीचसौहृदम् ॥३०४॥
सर्वमन्त्रं बलीयसाम् ॥३७१॥
कौतुकाद्धि क्षणं दत्ते शक्तो जयमपि द्विषाम् ॥३८७॥
अङ्गारान् परहस्तेन कर्षयन्ति हि धूर्तकाः ॥३९२॥
बद्धो हि नलिनीनालैः कियत् तिष्ठति कुञ्जरः ? ॥४०३॥

॥ सप्तमः सर्गः ॥

रिपावपि पराभूते महान्तो हि कृपालवः ॥१॥
आप्तेन मन्त्रिणा मन्त्रः शुभोदको हि भूभुजाम् ॥२७॥
यथा तथा हि विश्वासः शाकिन्यामिव न द्विषि ॥३६॥
न मुधा भवति काऽपि प्रणिपातो महात्मसु ॥४४॥

न हीः पूज्याद्धि बिभ्यताम् ॥१६४॥
पर्यस्ते शकटे हन्त किं कुर्वीत गणाधिपः ? ॥२८३॥
राजकार्येऽपि राजान उत्थाप्यन्ते ह्युपायतः ॥२८६॥
नाऽऽप्तस्याऽऽप्ते प्ररोचना ॥२८७॥
अयोऽपि हेमीभवति स्पर्शविधिरसान्न किम् ? ॥३३४॥

॥ अष्टमः सर्गः ॥

वीरा हि प्रजासु समदृष्टयः ॥३॥
विवेके न हि रौद्रता ॥१४८॥
नैकत्र मुनयः स्थिराः ॥२३५॥
प्रवादा लोकनिर्मिताः ॥२६४॥
अवश्यमेव भोक्तव्ये कर्माधीने सुखासुखे ॥२७३॥
धर्मः शरणमापदि ॥२७४॥
राजतेजो हि दुस्सहम् ॥२७८॥
प्रायः प्रेमाऽतिदुस्त्यजम् ॥२८७॥
न भक्ताः काऽप्युपेक्षकाः ॥२८८॥
न रक्तो दोषमीक्षते ॥२९२॥
यथा तथाऽपवदिता यदबद्धमुखो जनः ॥३००॥
लोकः सौराज्यसुस्थोऽपि राजदोषपरो भवेत् ।
शिक्षणीयो न चेत् तत्रोपेक्षणीयः स भूभुजाम् ॥३०१॥
सर्वलोकविरुद्धं तु त्याज्यमेव यशस्विना ॥३०२॥

॥ नवमः सर्गः ॥

एकं धर्मं प्रपन्ना हि सर्वे स्युर्बन्धवो मिथः ॥१३॥
स्त्रीणां पतिगृहादन्यत् स्थानं भ्रातृनिकेतनम् ॥१४॥
विधुरेषु हि मित्राणि स्मरणीयानि मन्त्रवत् ॥५२॥
पूज्ये हि विनयोऽर्हति ॥९०॥
पुत्रात् पराजयो वंशोद्योतनाय न कस्य हि ? ॥१५०॥
दैवस्येव हि दिव्यस्य प्रायेण विषमा गतिः ॥२०६॥

॥ दशमः सर्गः ॥

वध्या भ्रातरः खलु ॥१०९॥
कर्मविपाको दुरतिक्रमः ॥१२३॥
प्रविशन्ति च्छिद्रशते नृणां भूतशतानि हि ॥१४१॥
गतयः कर्माधीना हि देहिनाम् ॥२३१॥

॥ त्रयोदशः सर्गः ॥

न देवोऽपि भुव्यलं चक्रवर्तिनः ॥१५॥

ત્રિષષ્ટિશલાકાપુરુષચરિત

यदिहास्ति तदन्यत्र यत्रेहास्ति न कुत्रचित् ॥

“જે અહીં છે તે અન્ય સ્થળે છે; જે અહીં નથી તે ક્યાંય નથી.”

ઉપરનાં વચન મહાભારત માટે લખાયેલાં છે. તે જ વચન ત્રિષષ્ટિશલાકાપુરુષચરિતને સારી રીતે લાગુ પડે છે. ત્રિષષ્ટિશલાકાપુરુષચરિત એટલે જૈન સંપ્રદાયના સિદ્ધાંતો, કથાનકો, ઇતિહાસ, પૌરાણિક કથાઓ, તત્ત્વજ્ઞાનનો સર્વસંગ્રહ. આખા ગ્રંથનું કદ ૩૬૦૦૦ શ્લોક ઉપરાંત પ્રમાણનું થવા જાય છે. આ મહાસાગર સમાન વિશાળ ગ્રંથની રચના શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યે તેમની ઉત્તરાવસ્થામાં કરી હતી. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યની સુધાવર્ષિણી વાણીનાં ગૌરવ અને મીઠાશ એ મહાકાવ્યમાં આપણે અનુભવી શકીએ છીએ. સમકાલીન સામાજિક, ધાર્મિક અને વિચારગત પ્રણાલિકાનાં પ્રતિબિંબો એ વિશાળ ગ્રંથમાં ઘણે સ્થળે આપણે જોઈ શકીએ છીએ. એ રીતે તો ગૂજરાતનો તે કાલનો સમાજ અને તેનું માનસ તેમાં નિગૂઢ રીતે પ્રતિબિંબિત થયા છે. આ દૃષ્ટિએ ત્રિષષ્ટિશલાકાપુરુષચરિતનું મહત્ત્વ હેમચંદ્રાચાર્યની કૃતિઓમાં વિશિષ્ટ પ્રકારનું છે. દ્વ્યાશ્રયમાં જેટલું વૈવિધ્ય તેમનાથી સાધી શકાયું છે તેના કરતાં અનેક પ્રકારે ચઢિયાતું વૈવિધ્ય આ ગ્રંથમાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

ત્રિષષ્ટિશલાકાપુરુષચરિતમાં ૬૩ “શલાકાપુરુષો”નાં ચરિતોનું આલેખન કરવામાં આવ્યું છે. “શલાકાપુરુષો” એટલે તે પ્રભાવક પુરુષો જેમના મોક્ષ વિષે સંદેહ નથી. આ ત્રેસઠ શલાકાપુરુષોમાં ૨૪ તીર્થંકર, ૧૨ ચક્રવર્તી, ૯ વાસુદેવ, ૯ બળદેવ, તથા ૯ પ્રતિવાસુદેવનો સમાવેશ થાય છે.

કાવ્યની અને શબ્દશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ તો કાવ્યની વાત જ શી કરવી? તેમાં પ્રસાદ છે, કલ્પના છે, શબ્દનું માધુર્ય છે, સરળતા છતાંય ગૌરવ છે. આ નાના પ્રકરણમાં આ બધુંય બતાવવા માટે શી રીતે અવતરણો આપવાં? જિજ્ઞાસુને તો મૂળગ્રંથ જોવા માટે જ ભલામણ કરવી રહી. એક પરિશીલન કરનાર કહે છે કે “એ ગ્રંથ આખોય સાદાંત વાંચવામાં આવે તો સંસ્કૃત ભાષાના આખા કોશનો અભ્યાસ થઈ જાય તેવી તેની ગોઠવણ છે.”

ત્રિષષ્ટિશલાકાપુરુષચરિતનું આખુંય અવલોકન અને પરિશીલન એ નાના પ્રકરણનો વિષય ન જ થઈ શકે. ૩૬૦૦૦ શ્લોકના અગાધ કાવ્યશક્તિ અને વ્યુત્પત્તિથી ભરેલા ગ્રંથનું પ્રસ્તુત પરિશીલન અત્યંત અલ્પ છે. આખા ગ્રંથનું સમગ્ર પરીક્ષણ તો એક વિસ્તૃત મહાનિબંધનો વિષય બની શકે. હેમચંદ્રાચાર્યનું કલિકાલસર્વજ્ઞનું બિરૂદ આ એકલો ગ્રંથ પણ સિદ્ધ કરી શકે એવો એ વિશાળ, ગંભીર, સર્વદર્શી છે. એક દિશાસૂચક પ્રકાશશલાકાથી વધારે તો ક્યાંથી આ નાનું લખાણ આપી શકે? કાલિદાસના શબ્દોમાં “દુસ્તર સમુદ્રને તરાપા”થી ઓળંગવા માટે આશા સેવતા હેમસારસ્વતના ઉપાસકના પ્રયત્ન કરતાં આ પ્રકરણમાં વધારે હોઈ પણ શું શકે?

- મધુસૂદન મોદી

(“હેમસમીક્ષા”માંથી સભાર ઉદ્ધૃત)